မန္တလေးမြို့
မိုးကောင်းကျောင်းတိုက်၊ ဇယဝတီကျောင်း

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုဇနာဘိဝံသ

ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော

ဇာတိအဌကထာ နိဿယ

(ကေကနိပါတ်)

(ဇာ၊ဌ၊၁။၁- ၂၇၉)

သာသနာ ၂၅၅၈ ခုနှစ်
ကောဇာ ၁၃၇၆ ခုနှစ်
ခရစ် ၂၀၁၄ ခုနှစ်။

မန္တလေးမြို့
မိုးကောင်းကျောင်းတိုက်၊ ဇယဝတီကျောင်း

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုဇနာဘိဝံသ

ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော

ဇာတိအဌကထာ နိဿယ

(ဒေဝဒတနိဗန္ဓနဝတ္ထု)

(ဇာ၊ဌ၊၁။၁-၂၇၉)

သာသနာ	ကောဇာ	ခရစ်
၂၅၅၈ ခုနှစ်	၁၃၇၆ ခုနှစ်	၂၀၁၄ ခုနှစ်။

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန
သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးဝင်းထင်အောင်
(မှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၃၈၄၃/၀၂၄၀၈၅) က ထုတ်ဝေ၍
သာသနာရေးဦးစီးဌာနအတွက်
ဦးနိုင်လေး (မှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၈၈၅၀)
သီရိတိပိဋကပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် - ၃၃၃၊ ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်း၊
ပန်းပဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့က ပုံနှိပ်သည်။

ဇာတ်အင်္ဂေါတ္တရာ နိဿယ

(ဒေကနိပါတ်)

(ဇာတ္တိ။၁။ ၁ – ၅၉)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
နိဿယဆရာ၏ ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ်	၁
နိဒါနကထာ	၅
၁။ ဒူရေနိဒါနကထာ	၆
၂။ အဝိဒူရေနိဒါနကထာ	၁၅၅
၃။ သန္တိကေနိဒါနကထာ	၂၄၅
၁။ အပဏ္ဏကဝဂ္ဂ	
၁။ အပဏ္ဏကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၀၃
၂။ ဝဏ္ဏုပထဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၃၂
၃။ သေရိဝဝါဏိဇဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၄၄
၄။ စူဠသေဋ္ဌိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၅၃
၅။ တဏ္ဍုလနာဠိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၇၇
၆။ ဒေဝဓမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ	၃၈၅
၇။ ကဋဟာရိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၀၆
၈။ ဂါမဏိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၁၃
၉။ မယဒေဝဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၁၆
၁၀။ သုခဝိဟာရိဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၂၃
၂။ သီလဝဂ္ဂ	
၁။ လက္ခဏမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၂၉
၂။ နိဂ္ဂြောဓမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ	၄၃၇

အကြောင်းအရာ **စာမျက်နှာ**

၃။ ကဏ္ဍိဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၄၅၈
၄။ ဝါတမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၄၆၄
၅။ ခရာဒီယဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၄၇၃
၆။ တိပလ္လတ္ထမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၄၇၆
၇။ မာလုတဇာတက်ဝဏ္ဏနာ ---------- ၄၈၈
၈။ မတကဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၄၉၂
၉။ အာယာစိတဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၄၉၉
၁၀။ နဠပါနဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၀၁

၃။ ကုရုဂ်ဝဂ်

၁။ ကုရုဂ်မိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၀၉
၂။ ကုက္ကုရဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၁၃
၃။ ဘောဇဇနီယဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၂၂
၄။ အာရညဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၂၉
၅။ တိတ္တိဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၃၂
၆။ မဟိဠာမုခဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၄၂
၇။ အဘိဏှဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၅၀
၈။ နန္ဒိဝိသာလဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၅၅
၉။ ကဏှဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၆၂
၁၀။ မုနိကဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၇၀

၄။ ကုလာဝကဝဂ်

၁။ ကုလာဝကဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၇၄
၂။ နစ္စဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၉၅
၃။ သမ္ဘောဒမာနဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၅၉၉
၄။ မစ္ဆဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၆၀၅
၅။ ဝဋ္ဋကဇာတကဝဏ္ဏနာ ---------- ၆၀၉

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၆။ သကုဏဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၁၈
၇။ တိတ္တိရဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၂၂
၈။ ဗကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၃၂
၉။ နန္ဒဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၄၃
၁၀။ ခဒိရင်္ဂါရဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၄၉
၅။ အတ္ထကာမဝဂ္ဂ	
၁။ လောသကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၇၁
၂။ ကပေါတဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၉၀
၃။ ဝေဠုကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၆၉၇
၄။ မကသဇာတကဝဏ္ဏနာ	၇၀၁
၅။ ရောဟိဏီဇာတကဝဏ္ဏနာ	၇၀၆
၆။ အာရာမဒူသကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၇၀၉
၇။ ဝါရုဏီဒူသကဇာတကဝဏ္ဏနာ	၇၁၄
၈။ ဝေဒဗ္ဘဇာတကဝဏ္ဏနာ	၇၁၈
၉။ နက္ခတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ	၇၂၈
၁၀။ ဒုမ္မေဓဇာတကဝဏ္ဏနာ	၇၃၃
ဂါထာသူစီ	၇၄၁
နိဿယနှင့် အဋ္ဌကထာစာမျက်နှာအညွှန်း	၇၅၆

ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

(ကေကနိပါတ်)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နိဿယဆရာ၏ ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ်

ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ، ဝိပ္ပသန္နေန စေတသာ။
ဝန္ဒိတ္တာ ဝန္ဒနာမာန- ပူဇာသက္ကာရဘာဇနံ။

အာစေရေ စာနုဂ္ဂဟန္တေ، ဓမ္မေန အာမိသေန ဝါ။
အဘိဒ္ဓဇမဟာရဋ္ဌ، ဂုရုနာ ဝသတာ အပိ။
သဇ္ဇနောဒယအာရာမေ، စစ်ကိုင်းပဗ္ဗတပန္တိယံ။

ဝိနိစ္ဆယံ အဘိတ္ထုတံ، လက္ခိတေကံ သတာမိကံ။
ကရောတာ သာသနဝရေန، အတ္ထိနိဝါတစေတသာ။

ယာစိတောဟံ ကရိဿာမိ، တမတ္ထိ ယော နိဿယော။
ပဌမဿ ဝေ ဘာဂဿ، ဇာတကာ အဋ္ဌကထာယာတိ။။

အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝန္ဒနာမာနပူဇာသက္ကာရဘာဇနံ၊ ရှိခိုးခြင်း မြတ်နိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်း အရိုအသေပြုခြင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ တရားအလုံးစုံ အကုန်သိမြင် သဗ္ဗညုဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဓမ္မကွန်အားဖြင့် ဆယ်တန်သော တရားတော်မြတ်ကို လည်းကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ သီလဝန္တပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းနှင့်တကွသော အရိယာရှစ်ဖော် သံဃာတော်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝိပ္ပသန္နေန၊ အထူး ကြည်လင်သော။ စေတသာ၊ ယုံကြည်မှု ရှေ့သွားသည့် စိတ်ထားဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပြီး၍လည်းကောင်း။

ဓမ္မေန အာမိသေန ဝါ။ သင်ပြမှု ဓမ္မဖြင့်သော်လည်းကောင်း, ပစ္စည်းအာမိသဖြင့် သော်လည်းကောင်း, သင်ပြမှုဓမ္မ ပစ္စည်းအာမိသ ၂ မျိုးလုံးဖြင့်သော်လည်းကောင်း။

အနုဂ္ဂဟန္တေ့၊ ထောက်ပံ့မြှင့်တင်ပေးတော်မူကြကုန်သော။ အာစေရေ စ၊ ကျေးလူးတော်သခင် ဆရာတော် အရှင်မြတ်တို့ကိုလည်း။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပြီး၍လည်းကောင်း (ကရိဿာမိ၊ ကြိုးစား၍သာ ပြုစုပါအုံ့၌ စပ်ပါ)။ စစ်ကိုင်း ပဗ္ဗတပန္တိယံ သဇ္ဇနောဒယအာရာမေ၊ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သဇ္ဇနောဒယချောင်၌။ ဝသတာ၊ အစဉ်းတီထွင် ပမာန နာယကအဖြစ်ဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူသော။ အဘိဒ္ဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရုနာ အပိ၊ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ပဏ္ဏာသ နိဿယကျမ်းပြုအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးကပင် (အဘိတ္ထုတ်၊ နှစ်လိုအားရမ်း အလွန်ခိုးမွမ်းအပ်သော၌ စပ်ပါ)။ အဘိတ္ထုတ်၊ နှစ်လိုအားရမ်း အလွန်ခိုးမွမ်း အပ်သော။ သတာမိက်၊ တစ်ရာကျော်သော။ ဝိနိစ္ဆယ် လက္ခိတေက်၊ ဝိနိစ္ဆယ ကထာ အမှတ်(၁)ကို။ ကရောတာ သာသနဝရေန၊ ပြုစုသည့် စိန်ရတနာ ဓမ္မာစရိယ စာသင်တိုက်ဆရာတော် အရှင်သာသနဝရသည်။ အတိနိဝါတ-စေတသာ- အတိနိဝါတစေတသာ၊ နိဝါတမင်္ဂလာ ကြီးစွာပါသော စိတ်ထားဖြင့်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍ (ကရိဿာမိ၊ ပြုစုပါအုံ့၌ စပ်ပါ)။ ဇာတကာ အဋ္ဌကထာယ- ဇာတကအဋ္ဌကထာယ၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၏။ ပဌမသ ဘာဝသ၊ ပဌမအဖွဲ့အစု ပဌမအုပ်၏။ ယော နိဿယော၊ မြန်မာဘာသာ အကြင်မှီရာ နိဿယသည်။ ဝေ နု အတ္ထိ၊ စင်စစ်ဧကန် မရှိ။ တံ နိဿယံ၊ ဇာတ် အဋ္ဌကထာ ပဌမအုပ်၏ မရှိရိုးမှန်စွာ ထိုမြန်မာဘာသာ မှီရာနိဿယကို။ ကရိဿာမိ၊ ကြိုးစား၍သာ ပြုစုပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤကား နိဿယဆရာ၏ ရတနတ္တယပဏာမ စသည်ကို ဆိုရာစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

(ကေကနိပါတ်)

ဂန္ဓာရမ္ဘကထာ

လောကနာထေန၊ သတ္တလောက၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော။ ယေန မဟေသိနာ၊ မြင့်မြတ်သည်ကိုသာ ရှာမှီးတော်မူသည့် အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် (ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ၏ စပ်ပါ)။ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ ပမာဏာရဟိတံ ဟိတံ၊ ပမာဏာကင်း လွန်မင်းစွာ ကြီးမားသည့် ကောင်းကျိုးစီးပွားကို။ ဇာတိကောဋ္ဌိ သဟသေဟိ၊ ဘဝကုဋေထောင်ပေါင်းများစွာတို့ဖြင့်။ ကတံ၊ ရထိုက်သူများ ရရှိလွားအောင် ကြိုးစားပြုတော်မူအပ်ပြီ။ တဿ၊ ရထိုက်သူများ ရရှိလွားအောင် ကြိုးစားပြုတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ကြွက်သရေမွမ်းထုံ ခြေတော်အစုံတို့ကို။ နမသိတွာ၊ ရှိသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပြီး၍လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဿ၊ မင်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဓမ္မာန်အားဖြင့် ဆယ်တန်သော တရားတော်မြတ်အား။ အဠလိ၊ လက်အုပ်ချီမှုကို။ ကတွာ စ၊ ပြုပြီး၍လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗသမ္ဘာနဘာဇနံ၊ မြတ်နိုးမှုအားလုံး စုရုံးတည်နေရာဖြစ်သော။ သံဃံ၊ သီလဝန္တ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းနှင့် တကွဖြစ်သော အရိယာရှစ်ဖော် သံဃာတော်ကို။ ပတိမာနေတွာ စ၊ စိတ်တွင်ရိုကျိုး မြတ်နိုးပြီး၍လည်းကောင်း။ ရတနတ္တယေ၊ ရတနာသုံးပါးလုံး၌။ ပဝတ္တသ၊ ဖြစ်ခဲ့သော။ နမဿနာဒိနော၊ ရှိခိုးခြင်း, လက်အုပ်ချီခြင်း, မြတ်နိုးခြင်းဟူသော။ အသ ပုညဿ၊ ထိုကောင်းမှု၏။ အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်ဖြင့်။ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဘေးဥပဒ်တို့ကို။ ဆေတ္တွာ၊ ပယ်ဖြတ်ပြီး၍။ (ဘာသိဿံ၊ ဆိုပေအံ့၌ စပ်ပါ)။ ဇုတိမတာ- ဇုတိမတာ၊ နေ့ညဟု ထွန်းပြောင် အရောင်အလင်းရှိတော်မူသော။ မဟေသိနာ၊ ကြီးမြတ်သည်ကိုသာ ရှာမှီးတော်မူသည့် မြတ်စွာဘုရားသည် (ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၌ စပ်ပါ)။ တံ တံ ကာရဏံ၊

ထိုထိုအကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ အပဏ္ဏကာဒီနိ၊ အပဏ္ဏက အစရှိကုန်သော။ ယာနိ ပုရာ ဇာတကာနိ၊ ရှေးကဖြစ်ဟောင်း အကြင်ဇာတ်ကြောင်းတို့ကို။ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ ယေသု၊ အကြင်ဇာတ်တို့၌။ လောကနိတ္ထရဏာတ္ထိကော၊ လောကမှ ထွက်မြောက်တော်မူလိုသော။ နာယကော၊ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တော်မူသော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနန္တေ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိကုန်သော။ ဟေမိသမ္ဘာရေ၊ ပါရမီဆယ်ပါး စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး စရိယသုံးပါး သတ္တညုတဉာဏ်ရကြောင်း တရားတို့ကို။ စိရံ ပရိပါစေသိ၊ ကြာမြင့်စွာ ဖြည့်ကျင့်၍ ရင့်ကျက်စေတော်မူပြီ။ တာနိ သတ္ထာနိ၊ ထိုဇာတ်တော်အားလုံးတို့ကို။ ဇကေ၌၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ သဂ်ဟံ အာရောပေန္တေဟိ၊ သဂ်ါယနာတင်တော်မူကြကုန်သော။ ဓမ္မသဂ်ါဟကေဟိ၊ ဓမ္မသဂ်ါဟကမထေရ်တို့သည်။ ယံ ဇာတကံ နာမ၊ အကြင်ဇာတ်မည်သည်ကို။ သဂ်ီတံ၊ ပေါင်းစုရွတ်ကာ သဂ်ါယနာတင်အပ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဝံသသ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ ဖြစ်တော်စဉ်ကို ပြဆိုရာဖြစ်သော။ ဇေတသ ဇာတကသ၊ ဤဇာတ်၏။ စိရဋ္ဌိတိ၊ ကြာမြင့်စွာ တည်ရှိမှုကို။ ဣဒ္ဓိဗ္ဗန္ဓေန၊ အလိုရှိသော။ အသံသဋ္ဌဝိဟာရေန၊ ရောယှက်ခြင်းကင်း နေထိုင်ခြင်း ရှိတော်မူသော။ သဒါ သုဒ္ဓဝိဟာရိနာ၊ အခါခပ်သိမ်း စင်ကြယ်စွာ နေလေ့ရှိတော်မူသော။ (သောသုံးခုကို ထေရေန အတ္ထဒဿိနာ၊ အတ္ထဒဿီဘွဲ့တော်ခံသည့် မထေရ်သည်၌ စပ်ပါ)။ ထေရေန အတ္ထဒဿိနာ၊ အတ္ထဒဿီ ဘွဲ့တော်ခံသည့် မထေရ်သည်။ အဘိဂန္ဓာန၊ ချဉ်းကပ်၍။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သန္ဓစိတ္တေန၊ ငြိမ်သက်အေးချမ်းသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော။ ဝိညုနာ၊ သိကြားလိမ္မာတော်မူသော။ မဟိ'သာသကဝံသမှိ၊ မဟိ'သာသကမျိုးနွယ်၌။ သမ္ဘူတေန၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော။ နယညုနာ၊ နည်းကိုသိသော။ ဗုဒ္ဓမိတ္တေန၊ ဗုဒ္ဓမိတ္တ မထေရ်သည်။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ ချဉ်းကပ်တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓဗုဒ္ဓိနာ၊ သံသယကင်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အသိဉာဏ်ရှိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဒေဝေန စ ဘိက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓဒေဝ ရဟန်းတော်သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ ချဉ်းကပ် တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ('တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။' သုံးခုကို 'ဘာသိသ၊ ဆိုပေအုံ'၌ စပ်ပါ)။ မဟာပုရိသစရိယာနံ၊ ဘုရားလောင်းအကျင့်တို့၏။ အစိန္တိယံ၊ မကြံစည်ထိုက် မကြံစည်နိုင်သော။ အာနုဘာဝံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို။

ဝိဇ္ဇောတယန္တသ၊ ထွန်းပထင်ရှားအောင် အထူးဖော်ပြသော။ တသ ဇာတကသ၊ ထိုဇာတ်၏ ('အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်ကို ဖွင့်ဆိုရာ အဋ္ဌကထာကို'၌ စပ်ပါ)။ မဟာဝိဟာရဝါသိနံ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်ကြီးနေ ထေရ်အရှင်တို့၏။ ဝါစနာမဂ္ဂနိဿိတံ၊ ပို့ချရိုး အစဉ်အလာကို မှီသော။ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်ကို ဖွင့်ဆိုရာ အဋ္ဌကထာကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘာသိဿံ၊ ဆိုပေအုံ့။ ဘာသတော၊ ဆိုသော။ မေ၊ ငါ၏။ တံ၊ အနက်ကို ဖွင့်ဆိုရာ ထိုအဋ္ဌကထာကို။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သာမု၊ သူတော်ကောင်းပီသစွာ။ ဂဏ္ဍန္တု၊ သင်ယူမှတ်သား ဆောင်ထားကြပါကုန်, သင်ယူ မှတ်သား ဆောင်ထားနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဇာတ်အဋ္ဌကထာဆရာ၏ ပဏာမစသည်ကို ဆိုရာစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ။

နိဒါနကထာ

ပန၊ အဖို့တပါးကား။ ဇာတကသ၊ ဇာတ်ပါဠိတော်၏။ သာ အယံ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ ထိုဆိုပေအုံ့ဟု ပြောခဲ့သော ယခုပြောမည့်အနက်ကို ဖွင့်ဆိုရာ ဤအဋ္ဌကထာကို ('ဝဏ္ဏိယမာနာ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်သော်', 'ဝိညာတာ နာမ၊ သိရာရောက်သည် မည်သည်'တို့၌ စပ်ပါ)။ ဒူရေနိဒါနံ၊ ဝေးသောအကြောင်း ဒူရေနိဒါန်းလည်းကောင်း။ အဝိဒူရေနိဒါနံ၊ မနီးမဝေးသော အကြောင်း အဝိဒူရေနိဒါန်းလည်းကောင်း။ သန္တိကေနိဒါနံ၊ နီးသောအကြောင်း သန္တိကေနိဒါန်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာနိ တီဏိ နိဒါနာနိ၊ ဤအကြောင်းနိဒါန်း သုံးမျိုးတို့ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ ဝဏ္ဏိယမာနာ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်သော် ('ဝိညာတာ နာမ၊ သိရာရောက်သည်မည်သည်'၌ စပ်ပါ)။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ နံ၊ အနက်ကို ဖွင့်ဆိုရာ ထိုအဋ္ဌကထာကို။ သုဏန္တိ၊ နာယူကုန်၏။ တေဟိ၊ နာယူ ကြသည့် ထိုသူတို့သည်။ သမုဒါဂမတော ပဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်ကြောင်းမှ စ၍။ ဝိညာတတ္တာ၊ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (တစ်နည်း) သိရခြင်းကြောင့်။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ဝိညာတာ နာမ၊ သိရာရောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာနိ နိဒါနာနိ၊ ထိုအကြောင်း

နိဒါန်းတို့ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြပြီး၍။ တံ၊ အနက်ကို ဖွင့်ဆိုရာ ထိုဇာတ်အဋ္ဌကထာကို။ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ငါတို့ ဖွင့်ဆိုကုန်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌။ အာဒိတော၊ အစ၌။ တာဝ၊ နိဒါန်းမှ ရှေးဦးစွာ, နိဒါန်းအလျင်။ တေသံ နိဒါနာနံ၊ ထိုနိဒါန်းတို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် သိထိုက်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဒီပင်္ကရပါဒမူလသို့၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရင်း၌။ ကတာဘိနိ-ဟာရဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသော, ဘုရားဖြစ်ဖို့ ဆုတောင်းပြီးသော။ မဟာသတ္တဿ၊ မြင့်မြတ်ကြီးမားသော သတ္တဝါ ဘုရားလောင်းသုမေဓာ၏။ ဝေဿန္တရတ္တဘावဝါ၊ ဝေဿန္တရာမင်းဘဝမှ။ စဝိတ္တာ၊ စုတေ၍။ တုသိတာပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ဘုရားဆုတောင်းပြီးသော ထိုသုမေဓာဘဝမှ စ၍ တုသိတာ နတ်ပြည်၌ သေတကေတုနတ်သားဖြစ်သည်တိုင်အောင်။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။ ကထာမဂ္ဂေါ၊ စကားအစဉ်သည်။ ဒူရေနိဒါနံ နာမ၊ ဝေးသောအကြောင်း **ဒူရေနိဒါန်း**မည်၏။ တုသိတဘဝနတော ပန၊ တုသိတာနတ်ဘုံမှကား။ စဝိတ္တာ၊ စုတေပြီး၍။ တောဓိမဏ္ဍေ၊ တောဓိမဏ္ဍိုင် တောဓိပင်ရင်း၌။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ သဗ္ဗညုတ္တပ္ပတ္တိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေ၍ သဗ္ဗညုဘုရားဖြစ်တော်မူသည်တိုင်အောင်။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။ ကထာမဂ္ဂေါ၊ စကားအစဉ်သည်။ အဝိဒူရေနိဒါနံ နာမ၊ မဝေးမနီးသောအကြောင်း **အဝိဒူရေနိဒါန်း** မည်၏။ သန္တိကေနိဒါနံ ပန၊ နီးသော အကြောင်း **သန္တိကေနိဒါန်း**ကိုကား။ တေသု တေသု ဌာနေသု၊ ထိုထိုဌာနတို့၌။ ဝိဟရတော၊ နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားမှာ။ တသ္မိ တသ္မိ ယေဝ ဌာနေ၊ နေတော်မူရာ ထိုထိုဌာန၌ပင်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်ရထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤကား နိဒါန်း အပိုင်းအခြားတည်း။။

၁။ ဒူရေနိဒါနကထာ

တတြ၊ ထိုနိဒါန်းသုံးမျိုးတို့တွင်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ ဒူရေနိဒါနံ နာမ၊ ဝေးသောအကြောင်း ဒူရေနိဒါန်းမည်၏။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနံ၊ ကမ္ဘာပေါင်းတစ်သိန်း အလွန်ရှိကုန်သော။ စတုန္နံ အသင်္ခေ်ယ္ယာနံ၊ လေးအသင်္ခေ်တို့၏။ မတ္ထကေ၊ အထက်၌။ အမရဝတီ နာမ၊

အမရုဝတီမည်သော။ နဂရံ အဟောသိ၊ မြို့သည် ရှိပြီ။ တတ္တ၊ ထိုအမရုဝတီမြို့၌။ မာတိတော စ၊ အမိဖက်မှလည်းကောင်း။ ပိတိတော စ၊ အဖဖက်မှလည်းကောင်း။ ဥဘတော၊ နှစ်ဖက်လုံးမှ။ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာ ဖွားမြင်သော။ ယာဝ သတ္တမာ ကုလပရိဝင္ဘာ၊ ခုနစ်ဆက်မြောက် မျိုးဆက်တိုင်အောင်။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ စင်ကြယ်သည့် မိခင်ဝမ်းတိုက်ရှိသော။ ဇာတိဝါဒေန၊ မျိုးနိုးဇာတ်ဝါဒစကား ကြောင့်။ အက္ခိတ္တော၊ အပစ်ယယ် မခံရသော။ အနုပကုဋ္ဌော၊ အဆဲရေး မခံရသော။ အဘိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှသော။ ဒဿနီယော၊ ရှုကြည့်ထိုက်သော။ ပါသာဒိကော၊ မြင်သူစိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်သော။ ပရမာယ ဝဏ္ဏ-ပေါက္ခရတာယ၊ မြင့်မြတ်သော အဆင်း, အချိုးအစားကျနသည့် ကိုယ်အင်္ဂါနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ သုမေဓော နာမ၊ သုမေဓာမည်သော။ ('သော' ကိုးခုကို အသီးသီး 'ပြာဟွဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်'၌ စပ်ပါ) ပြာဟွဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ပဒ္ဓိဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုသုမေဓာပုဏ္ဏားသည်။ အည်၊ ပုဏ္ဏားတို့ အတတ်ပညာကို သင်ယူခြင်းမှတခြားသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ ပြာဟွဏသိပ္ပမေဝ၊ ပုဏ္ဏားတို့ အတတ်ပညာကိုသာ။ ဥဂ္ဂဏှိ၊ သင်ယူပြီး။ တဿ၊ ထိုသုမေဓာပုဏ္ဏား၏။ ဒဟရကာလေယေဝ၊ ငယ်စဉ်ကာလ၌သာ။ မာတာ-ပိတရော၊ မိဖတို့သည်။ ကာလံ အကံသု၊ သေမှုကို ပြုကုန်ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသုမေဓာ၏။ ရာသိဝမ္ဘကော၊ ပစ္စည်းစုကို ပွားစေတတ်သော။ အမစ္စော၊ အတူဖြစ်ဖက် အမှူထမ်းသည်။ အာယပေါတ္တကံ၊ ပစ္စည်းစာရင်းစာအုပ်ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ယူဆောင်၍။ သုဝဏ္ဏရဇတမဏိ-မုတ္တာဒိဘရိတေ၊ ရွှေ ငွေ ပတ္တမြား ပုလဲစသည်တို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ဂဗ္ဘေ၊ တိုက်ခန်းတို့ကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ "ကုမာရ၊ မောင်လူလေး။ တေ၊ သင်၏။ မာတု၊ အမိ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကား။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှရှိ၏။ ပိတု၊ အဖ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကား။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှရှိ၏။ အယျကပယျကာနံ၊ အဘိုးအဘွားတို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကား။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှရှိ၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာဝ သတ္တမာ ကုလပရိဝင္ဘာ၊ ခုနစ်ဆက်မြောက် အမျိုးအစဉ်အဆက်တိုင်အောင်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ပြောကြား၍။ "ဓနံ၊ ဤပစ္စည်းအားလုံးကို။ ပဋိပဇ္ဇာဟိ တိ၊ ကျင့်လော့ အသုံးပြုစိရင်လော့"ဟု။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ သုမေဓပဏ္ဍိတော၊ သုမေဓာပညာရှိသည်။" ဣမံ ဓနံ၊ ဤမျှများပြားသည့် ပစ္စည်းကို။ သံဟရိတ္တာ၊ ရှာဖွေစုဆောင်းကြကုန်၍။ မယံ၊

ငါ၏။ ပိတုပိတာမဟာဒယော၊ မိဖဘိုးဘွားစသည်တို့သည်။ ပရလောကံ၊ နောက်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကြကုန်သော်။ ဧကံ ကဟာပဏာပိ၊ တစ်ကျပ်တစ်ပြား မျှကိုသော်လည်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နဿ ဂတာ၊ မသွားကြကုန်။ မယာ ပန၊ ငါသည်ကား။ ဂဟေတွာ၊ မိဘ ဘိုးဘွား အမွေပစ္စည်းတွေကို ယူ၍။ ဂမနကာရဏာ၊ နောက်ဘဝသို့ သွားခြင်းအကြောင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ သော၊ 'ထိုသုမေဓာပုဏ္ဏားသည်။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေတွာ၊ သံတော်ဦးတင်၍။ နဂရေ၊ အမရဝတီမြို့တော်၌။ ဘေရိ စရာပေတွာ၊ စည်ကို လှည့်လည်စေ၍, စည်တီးကြေညာခိုင်း၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအများကြီးအား။ ဒါနံ ဒတွာ၊ အလှူကို လှူပြီး၍။ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ပန၊ ဆက်အုံ့။ ဣမဿ အတ္ထဿ၊ သုမေဓာပုဏ္ဏားရသေ့ဝတ်သော ဤအကြောင်းအရာ၏။ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ဖို့။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤနေရာ၌။ သုမေဓကထာ၊ သုမေဓာနှင့် ဆက်စပ်သော စကားကို။ ကထေတဗ္ဗာ၊ ပြောဆိုရေးသားထိုက်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပြောဆိုရေးသားထိုက်သော်လည်း။ သာ ဧသာ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသည့် ဤသုမေဓကထာသည်။ ဗုဒ္ဓဝံသေ၊ ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်၌။ နိရန္တရံ၊ မခြားမရပ် တရစပ်။ ကိဉ္စာပိ အာဂတာယေव၊ အကယ်၍ကား လာရှိသည်သာ။ ပန၊ ထိုသို့လာရှိသော်လည်း။ ဂါထာသမ္ဗန္ဓေန၊ ဂါထာဖွဲ့စီသဖြင့်။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ နဿ ပါကဋာ၊ မထင်ရှား။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မထင်ရှားခြင်းကြောင့်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၏။ သမ္ဗန္ဓဒီပကေဟိ၊ အဆက်အစပ်ကို ဖော်ပြတတ်ကုန်သော။ ဝစနေဟိ၊ စကားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တံ၊ ထို သုမေဓာနှင့် ဆက်စပ်သော စကားကို။ ကထေဿာမ၊ ငါတို့ ပြောဆိုရေးသားကုန်အုံ့။

ဟိ၊ ခဲ့အုံ့။ ကပ္ပသတသဟဿာမိကာနံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိကုန်သော။ စတုန္နံ အသင်္ခေ်ယျာနံ၊ လေးအသင်္ခေ်တို့၏။ မတ္ထကေ၊ အထက်၌။ ဒသဟိ သဒ္ဒေဟိ၊ အသံဆယ်မျိုးတို့ဖြင့်။ အဝိဝိတ္တံ၊ မကင်းဆိတ်သော။ အမရဝတီတိ စ၊ အမရဝတီဟု လည်းကောင်း။ အမရန္တိ စ၊ အမရဟုလည်းကောင်း။ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သော အမည် ရှိသော, အမည်ရသော။ နဂရံ၊ မြို့သည်။ အဟောသိ၊ ရှိခဲ့ပြီ။ ယံ၊ ယင်းအမရဝတီမြို့, အမရမြို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်တော်မူ၍။ ဗုဒ္ဓဝံသေ၊ ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်၌။

"ကပ္ပေ စ သတသဟဿေ၊ စတုရော စ အသင်္ခေယ္ယေ။
အမရံ နာမ နဂရံ၊ ဒဿနေယ္ယံ မနောရမံ။
ဒသဟိ သဒ္ဓေဟိ အဝိဝိတ္တံ၊ အနုပါနသမာယုတ"န္တိ၊

"ကပ္ပေ စ သတသဟဿေ (လ) အနုပါနသမာယုတံ" ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ကရုဏာဉာဏ် အရင်းခံ၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား စွမ်းပကားဖြင့် ဟောကြားတော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

ကပ္ပေ၊ မဟာကပ်တို့၏။ သတသဟဿေ စ၊ တစ်သိန်းတို့၏ လည်းကောင်း။ စတုရော စ အသင်္ခေယ္ယေ၊ လေးအသင်္ချေတို့၏လည်းကောင်း။ မတ္တကေ၊ အထက်၌၊ ဒဿနေယ္ယံ၊ ရှုကြည့်ထိုက်သော။ မနောရမံ၊ စိတ်ဖျော်စရာဖြစ်သော။ ဒသဟိ သဒ္ဓေဟိ၊ အသံဆယ်မျိုးတို့ဖြင့်။ အဝိဝိတ္တံ၊ မကင်းဆိတ်သော။ အနုပါနသမာယုတံ၊ အစာရေစာပေါများသော။ အမရံ နာမ၊ အမရမည်သော။ (သော ၅ ခုကို 'နဂရံ' မြို့သည်၌ စပ်ပါ) နဂရံ၊ မြို့သည်။ အဟောသိ၊ ရှိခဲ့ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒသဟိ သဒ္ဓေဟိ အဝိဝိတ္တန္တိ၊ အသံဆယ်မျိုးတို့ဖြင့် မကင်းဆိတ် ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိသဒ္ဒေန၊ ဆင်သံလည်းကောင်း, ဆင်သံရယ်။ အဿသဒ္ဒေန၊ မြင်းသံလည်းကောင်း, မြင်းသံရယ်။ ရထသဒ္ဒေန၊ ရထားသံလည်းကောင်း, ရထားသံရယ်။ ဘေရိသဒ္ဒေန၊ စည်ကြီးသံလည်းကောင်း, စည်းကြီးသံရယ်။ မုဒင်္ဂသဒ္ဒေန၊ ဗိုးပတ်သံလည်းကောင်း, ဗိုးပတ်သံရယ်။ ဝိဏာသဒ္ဒေန၊ စောင်းသံလည်းကောင်း, စောင်းသံရယ်။ သမ္မသဒ္ဒေန၊ ယကွင်းသံလည်းကောင်း, ယကွင်းသံရယ်။ တာဠသဒ္ဒေန၊ မောင်းသံ ကြေးနောင်သံလည်းကောင်း, မောင်းသံ ကြေးနောင်သံရယ်။ သဒ်သဒ္ဒေန၊ ခရုသင်းသံလည်းကောင်း, ခရုသင်းသံရယ်။ "အသ္ဆာထ ပဝထ ခါဒထ"တို၊ စားလှည့်ကြပါ သောက်လှည့်ကြပါ ကိုက်လှည့်ကြပါဟူသော။ ဒသမေန သဒ္ဒေနာတိ၊ ဆယ်ခုမြောက်အသံလည်းကောင်းဟု, ဆယ်ခုမြောက် အသံရယ်ဟု။ ဣမေဟိ ဒသဟိ သဒ္ဒေဟိ၊ ဤအသံဆယ်မျိုးတို့ဖြင့် (ဝါ) ဤအသံဆယ်မျိုးတို့မှ။ အဝိဝိတ္တံ၊ မကင်းဆိတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ပန၊ ဆက်အံ့။ တေသံ သဒ္ဒါနံ၊ ထိုအသံ

ဆယ်မျိုးတို့တွင်။ ဧကဒေသမေဝ၊ တစ်ချို့ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်ဟောပြတော်မူလို၍။

"ဟတ္ထိသဒ္ဒ၊ ဆင်သံလည်းကောင်း။ အဿသဒ္ဒ၊ မြင်းသံလည်းကောင်း။ ဘေရိသဒ်ရထာနိ စ၊ စည်ကြီးသံ ခရုသင်းသံ ရထားသံတို့လည်းကောင်း။ ခါဒထ ပိဝထ စေဝ၊ ခဲစားလှည့်ကြပါ သောက်လှည့်ကြပါဟု။ အန္နပါနေန၊ အစာရေစာဖြင့်။ ယောသိတန္တိ၊ ကြွေးကြော်ဖိတ်ခေါ်အပ်သော အသံ"

ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဗုဒ္ဓဝံသေ၊ ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်၌။ ဝတ္တွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။

"နဂရံ အမရဝတီမြို့သည်။ သဗ္ဗာဏ်သမ္ပန္နံ၊ မြို့အဂါအားလုံးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သဗ္ဗကမ္မမုပါဂတံ၊ အလုပ်မျိုးစုံဖြင့် ကပ်ရောက်ထိုက်၏, လုပ်ငန်းမျိုးစုံ ရှိ၏။ သတ္တရတနသမ္ပန္နံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ နာနာဇနသမာကုလံ၊ လူမျိုးကွဲတို့ဖြင့် ရောပြွမ်း၏။ ဒေဝနဂရံဝ၊ နတ်ပြည်ကဲ့သို့။ သမိဒ္ဓံ၊ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းပြည့်စုံ၏။ ပုညကမ္မိနံ၊ ဘုန်းကံရှိသူတို့၏။ အာဝါသံ၊ နေရာလည်း ဖြစ်၏။"

နဂရေ အမရဝတိယာ၊ အမရဝတီမြို့၌။ သုမေဓော နာမ ပြာဟ္မဏော၊ သုမေဓာမည်သော ပုဏ္ဏားသည်။ အနေကကောဋိသန္နိစယော၊ ကုဋေများစွာ ရှာဖွေထားအပ်သော ဥစ္စာရှိ၏။ ပဟူတဓနဓညဝါ၊ များစွာသော ဥစ္စာစပါးရှိ၏။ ဥစ္စာစပါး ပေါများ၏။

အဗ္ဘာယကော၊ ကျမ်းဂန်ကို ရွတ်အံ့သရဗျာယ်တတ်၏။ မန္တဓရော၊ မန္တန်ကို ဆောင်၏။ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ၊ ဝေဒသုံးကျမ်းတို့၏။ ပါရဂူ၊ ဟိုဖက်ကမ်းသို့ ရောက်၏။ လက္ခဏေ၊ လက္ခဏာကျမ်းဌ၌လည်းကောင်း။ ဣတိဟာသေ စ၊ ရှေးဟောင်းရာဇဝင် ဣတိဟာသကျမ်းဌ၌လည်းကောင်း။ သဓမ္မေ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ မိမိဥစ္စာ, သင်ယူစရာ အတတ်ပညာတရား, မိမိအား သင်ပြသည့် ဆရာ့ဥစ္စာ အတတ်ပညာတရားဌ။ ပါရမိ၊ ဟိုဖက်ကမ်းသို့။ ဂတောတိ၊ အရောက် တတ်မြောက်၏"

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသ်၊ တစ်နေ့သ၌။ သော သုမေဓပဏ္ဍိတော၊ ထိုသုမေဓာပညာရှိသည်။ ဥပရိပါသာဒဝရတနေ၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်၏ အထက်အပြင်၌။ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ, အသ်တိတ်ဆိတ်ရာ, မျက်စိကွယ်ရာသို့ ကပ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပလ္လင်္ကံ၊ တင်ပလ္လင်ကို။ အာဘုဇိတ္တာ၊ ခွေ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်။ "ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ ပုနဗ္ဘဝေ၊ နောက်ဘဝ၌။ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏံ နာမ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းမည်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ နိဗ္ဗတ္တ-နိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်ရာ ဖြစ်ရာဌာန၌။ သရီရဘေဒနံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ပျက်, အသက်သေရခြင်းသည်။ တထာ၊ ထို့အတူ ဆင်းရဲ၏။ အဟူ၊ ငါသည်လည်း။ ဇာတိ-ဓမ္မော၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း သဘောရှိ၏။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုရခြင်း သဘောရှိ၏။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ နာရခြင်းသဘောရှိ၏။ မရဏဓမ္မော၊ သေရခြင်း သဘောရှိ၏။ ဧတံဘူတေန၊ ဤသို့ သေရခြင်းစသော သဘောရှိသည်ဖြစ်သော။ မယာ၊ ငါသည်။ အဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေရသော။ အဇရံ၊ မအိုရသော။ အဗျာဓိ၊ မနာရသော။ အဒုက္ခံ၊ မဆင်းရဲသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော။ သိတလံ၊ အေးမြသော။ အမတ-မဟာနိဗ္ဗာနံ၊ မသေရာမြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ရှာမှီးခြင်းငှာ သင့်၏, ရှာမှီးသင့်၏။ ဘဝတော မုစ္စိတ္တာ၊ ဘဝမှ လွတ်၍။ နိဗ္ဗာနဂါမိနာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ ဧကေန မဂ္ဂေန၊ လမ်းတစ်ခုသည်။ အဝသ်၊ မဖျက်ဧကန်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်သင့်၏ ရှိသင့်၏"ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ ကြံစည်ခြင်းကြောင့်။

"ဘဒ္ဒ၊ သုမေဓာပညာရှိဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာသို့ ကပ်၍။ နိသိဒိတ္တာ၊ ထိုင်နေ၍။ 'ပုနဗ္ဘဝေါ နာမ၊ တစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ရခြင်းမည်သည်လည်းကောင်း။ သရီရဿ ဘေဒနံ စ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏ ပျက်ကာ အသက်သေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏"ဟု လည်းကောင်း။

"ဇာတိဓမ္မော၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသဘောရှိသော။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုရခြင်း သဘောရှိသော။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ နာရခြင်းသဘောရှိသော။ သော အဟံ၊ ထိုငါသုမေဓာသည်။ အဇရံ၊ မအိုသော။ အမတံ၊ မသေသော။ ခေမံ၊ ဘေးကုန် ဆုံးရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာတိ၊ အေးငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသိဿामि၊ ရှာမှီးဘုံ"ဟု လည်းကောင်း။

"နာနာကုဏ္ဍပဟူရိတ်၊ အကောင်ပုပ်အမျိုးမျိုး ပြည့်သိပ်နေသော။ ဣမံ ပူတိကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ် အပုပ်ကို။ အနပေက္ခော၊ မငဲ့မကွက်။ အနတ္ထိကော၊ မလိုလားဘဲ အားရပါးရ။ ဆဋ္ဌယိတ္တာန၊ စွန့်ပစ်၍။ ယန္ဒူနဝ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ သွားရမူကား ကောင်းလေစွ"ဟုလည်းကောင်း။

"ဘဝတော၊ ဘဝမှ။ ပရိမုတ္တိယာ၊ လွတ်မြောက်ခြင်း၏။ သော မဂ္ဂေါ။ ထိုအကျင့်လမ်းကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်။ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ဘဝမှ လွတ်ကြောင်း ထိုလမ်းဟောင်းလမ်းမှန်သည်။ နှ ဟေတုယေ၊ မရှိခြင်းငှာ။ နှ သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တံ မဂ္ဂံ၊ ဘဝမှလွတ်ကြောင်း ထိုလမ်းဟောင်း လမ်းမှန်ကို။ ပရိယေသိသာမိ၊ ရှာဖီးအံ့" ဟုလည်းကောင်း။ (ဟုလည်းကောင်း လေးခုကို စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ၍ စပ်ပါ) ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိန္တိ၊ ကြံစည်ပြီ"ဟု။

ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဟိ၊ ခဲ့ဖူး။ လောကေ၊ လောကဌ။ ဒုက္ခသေ၊ ဆင်းရဲ၏။ ပဋိပက္ခဘူတံ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော, ဆန့်ကျင်ဖက် တကယ်ဖြစ်သော။ သုခံ နာမ၊ ချမ်းသာမည်သည်။ အတ္ထိ ယထာ၊ ရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဘဝေသတိ၊ ဘဝသည် ရှိသော်, ဘဝရှိသော်။ တပ္ပဋိပက္ခေန၊ ထိုဘဝ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော။ ဝိဘဝေနာပိ၊ ဘဝကင်းမှုသည်လည်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရှိသင့်၏, ရှိရမည်။ ဥဏ္ဏော သတိ၊ အပူသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုအပူ၏။ ဥပသမတ္ထာယ၊ ငြိမ်းခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သီတမ္ပိ၊ အအေးသည်လည်း။ အတ္ထိ ယထာ စ၊ ရှိသကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ရာဂါဒီနံ၊ ရာဂ အစရှိကုန်သော။ အဂ္ဂိနံ၊ ကိုယ်တွင်းမီးတို့၏။ ဥပသမေန၊ ငြိမ်းအေးရာ ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေနာပိ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရှိရမည်။ ပါပသ၊ ယုတ်မာသော။ လာမကဿ၊ ဆိုးဝါးသော။ ဓမ္မဿ၊ အကုသိုလ်တရား၏။ ပဋိပက္ခဘူတော၊ ဆန့်ကျင်မှ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော (မွန်ပြည်နယ်သုံး စကားလုံး)။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ အနဝဇ္ဇဓမ္မောပိ၊ အပြစ်မရှိသော ကုသိုလ်တရားသည်လည်း။ အတ္ထိယေဝ ယထာ စ၊ ရှိသည်သာဖြစ်သကဲ့သို့လည်း။ ဧဝမေव၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပါပိကာယ၊ ယုတ်မာသော။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သဗ္ဗဇာတိဏ္ဍေပနတော၊ ဇာတိအားလုံးကို ပစ်လွှင့်တတ်သောကြောင့်။ အဇာတိသခ်ါကေန၊ ဇာတိမရှိရာဟု ခေါ်ဆိုထိုက်သော။

နိဗ္ဗာနေနာပိ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း။ ဘဝိတဗ္ဗမေဝါတိ၊ ရှိရမည်သာ"ဟု။ တတော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီး ကြိုစည်ခြင်းထက်။ ဥတ္တရိပိ၊ ပို၍လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြိုစည်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ကြိုစည် ပြန်သောကြောင့်။

ယထာပိ ဒုက္ခေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ သုခံ နာမပိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဧवं ဘဝေ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ဝိဘဝေါပိ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကော။

ယထာပိ ဥဏ္ဏေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ အပရံ ဝိဇ္ဇတိ သီတလံ။
ဧवं တိဝိဓဂ္ဂိ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ နိဗ္ဗာနံ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကံ။

ယထာပိ ပါပေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ကလျာဏမပိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဧवမေव ဇာတိ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ အဇာတိပိ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကာ၊

"ယထာပိ ဒုက္ခေ ဝိဇ္ဇန္တေ (လ) အဇာတိ ပိ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကာ"ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဒုက္ခေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ဒုက္ခရှိသော်။ သုခံ နာမပိ၊ သုခမည်သည်လည်း။ ဝိဇ္ဇတိ ယထာပိ၊ ရှိသကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ ဘဝေ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ဘဝရှိသော်။ ဝိဘဝေါပိ၊ ဘဝကင်းမှုကိုလည်း။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကော၊ ရှိသည်ဟုပင် အလိုရှိထိုက်ယူဆထိုက်၏။

ဥဏ္ဏေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ အပူရှိသော်။ အပရံ၊ တစ်ခြားသော။ သီတလံ၊ အအေးသည်။ ဝိဇ္ဇတိ ယထာပိ၊ ရှိသကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ တိဝိဓဂ္ဂိ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ ကိုယ်တွင်းမီး သုံးမျိုးသည်။ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ရှိသော်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကိုယ်တွင်းမီးငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကံ၊ ရှိသည်ဟုပင် အလိုရှိထိုက်ယူဆထိုက်၏။

ပါပေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ မကောင်းမှုရှိသော်။ ကလျာဏမပိ၊ ကောင်းမှုသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇတိ ယထာပိ၊ ရှိသကဲ့သို့။ ဧवမေव၊ ဤအတူသာ။ ဇာတိ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ဇာတိရှိသော်။ အဇာတိပိ၊ ဇာတိမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကာ၊ ရှိသည်ဟုပင် အလိုရှိထိုက် ယူဆထိုက်၏။

အပရမ္ပိ၊ တစ်ခြားလည်း။ စိန္တေသိ၊ ကြိုစည်ပြန်ပြီ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ ကြိုစည်ပြန်သနည်း)။ ဂုထရာသိမှ၊ ကျင်ကြီးစု ကျင်ကြီးတွင်း၌။ နိမုဂ္ဂေန၊ နစ်နေသော။

ပုရိသေန၊ ယောက်ျားသည်။ ဒုရတော၊ အဝေးမှပင်။ ပဠဝဏ္ဏပဒုမသဏ္ဌာန်၊ ကြာမျိုး ငါးပါး ဖုံးလွှမ်းနေသော။ မဟာတဠာက၊ ရေအိုင်ကြီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မြင်ပါ လျက်။ "ကတရေန မဂ္ဂေန၊ အဘယ်လမ်းဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ထိုမြင်သော ရေအိုင်သို့။ ဂန္တွေ့ နု ခေါတိ၊ သွားသင့်သနည်း"ဟု တွေးရ၏။ တံတဠာက၊ ထိုမြင်နေရသော ရေအိုင်ကို။ ဂဝေသိတုံ ယုတ္တော်၊ အရောက်သွား ရှာခြင်းငှာ သင့်၏၊ ရှာသင့်၏။ တဿ၊ ထိုမြင်နေရသော ရေအိုင်ကို။ ယံ အဂဝေသနံ၊ အကြင်မရှာခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမရှာခြင်းသည်။ တဠာကဿ၊ ရေအိုင်၏။ နေ ဒေါသော၊ အပြစ်မဟုတ်, မရှာသော ယောက်ျားအပြစ်သာ။ ဟောတိ ယထာ နာမ၊ ဖြစ် သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ကိလေသမလဓောဝနေ၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောရာဖြစ်သော။ အမတမဟာနိဗ္ဗာနတဠာကေ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်မြတ် ရေအိုင်သည်။ ဝိဇ္ဇမ္ဘေ၊ ရှိနေပါလျက်။ တဿ၊ ထိုအမြိုက် နိဗ္ဗာန်မြတ်ရေအိုင်ကို။ အဂဝေသနံ၊ မရှာခြင်းသည်။ အမတနိဗ္ဗာနမဟာ-တဠာကဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် ရေအိုင်မြတ်၏။ နေ ဒေါသော၊ အပြစ်မဟုတ်။ စောရေဟိ၊ သူခိုးဓားပြတို့သည်။ သမ္ဘရိဝါရိတော၊ ပတ်ပတ်လည် ထက်ဝန်းကျင်မှ ကောင်းစွာ ဝိုင်းရံအပ်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ပလာယနမဂ္ဂေ၊ ပြေးလမ်းထွက်ပေါက်သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေပိ၊ ရှိနေပါလျက်လည်း။ သစေ နပလာယတိ၊ အကယ်၍ မပြေးအံ့။ သော၊ ဒုက္ခတွေ့သည့် ထိုအပြစ်သည်။ မဂ္ဂဿ၊ ပြေးလမ်းထွက်ပေါက်၏။ နေ ဒေါသော၊ အပြစ်မဟုတ်။ ပုရိသဿေဝ၊ ယောက်ျား၏သာ။ ဒေါသော ယထာ စ၊ အပြစ်ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့သည်။ ဂဟိတဿ၊ ယူအပ်သော အယူခံရသော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ နိဗ္ဗာနဂါမိမှိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ သိဝေ၊ အေးချမ်းသော။ မဂ္ဂေ၊ မဂ္ဂသစ္စာလမ်းသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေယေဝ၊ ရှိနေလျက်သာ။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ္ဂသစ္စာလမ်းကို။ အဂဝေသနံ နာမ၊ မရှာမှီးခြင်းမည်သည်။ နေ မဂ္ဂဿ ဒေါသော၊ မဂ္ဂသစ္စာလမ်း၏ အပြစ်မဟုတ်။ ပဋ္ဌလသေဝ၊ မရှာသူပုဂ္ဂိုလ်၏သာ။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ ဗျာမိပိဋ္ဌေ ပုရိသော၊ ရောဂါနှိပ်စက်ခံနေရသော ယောက်ျားသည်။ ဗျာဓိတိကိစ္ဆကေ ဝေဒေ၊ ရောဂါကုတတ်သည့် ဆေးဆရာ သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိနေပါလျက်။ တံ ဝေဒံ၊ ထိုဆေးဆရာကို။ ဂဝေသိတွာ၊ ရှာ၍။ ဗျာဓိ၊ ရောဂါကို။ သစေ၊ အကယ်၍။ နေ တိကိစ္ဆာပေတိ၊ မကုစေအံ့။ သော၊

ထိုမကုစေခြင်းသည်။ ဝေဠသ၊ ဆေးဆရာ၏။ နဒေသော၊ အပြစ်မဟုတ်။ ပုရိသသော၀၊ မကုစေသူ ယောက်ျား၏သာ။ ဒေါသော ယထာ စ၊ အပြစ်ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ ဤအတူသာ။ ကိလေသဗျာဓိပိဋိတော၊ ကိလေသာရောဂါနှိပ်စက်ခံရသော။ ယော ပုရိသော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်။ ကိလေသ၀ူပသမ-မဂ္ဂကောဝိဒ်၊ ကိလေသာငြိမ်းမှုနည်းလမ်း၌ ကျွမ်းကျင်သော။ ဝိဇ္ဇမာနမေ၀ အာစရိယ်၊ ရှိနေသည်သာ ဖြစ်သည့် ဆရာကို။ နဂ၀ေသတိ၊ မရှာ။ တသ္မေ၀၊ မရှာသူ ထိုယောက်ျား၏သာ။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ ကိလေသဝိနာသကဿ၊ ကိလေသာအနာပျောက်အောင် ကုနိုင်သော။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ နဒေသော၊ အပြစ်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံစည်ပြန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ကြံစည်ပြန်သောကြောင့်။

ယထာ ဂူထဂတော ပုရိသော၊ တဋ္ဌာကံ ဒိသ္မာန ပူရိတံ။
နဂ၀ေသတိ တံ တဋ္ဌာကံ၊ နဒေသော တဋ္ဌာကဿ သော။

ဧ၀ံ ကိလေသမလမောဝေ၊ ဝိဇ္ဇန္တေ အမတန္တဋ္ဌေ။
နဂ၀ေသတိ တံ တဋ္ဌာကံ၊ နဒေသော အမတန္တဋ္ဌေ။

ယထာ အရိဟိ ပရိရ္ဟေ၊ ဝိဇ္ဇန္တေ ဂမနမ္ဗထေ။
နပလာယတိ သော ပုရိသော၊ နဒေသော အဋ္ဌသဿ သော။

ဧ၀ံ ကိလေသပရိရ္ဟေ၊ ဝိဇ္ဇမာနေ သိ၀ေ ပထေ။
နဂ၀ေသတိ တံ မဂ္ဂံ၊ နဒေသော သိ၀ မဗ္ဗသေ။

ယထာပိ ဗျာဓိတော ပုရိသော၊ ဝိဇ္ဇမာနေ တိကိစ္ဆကေ။
နတိကိစ္ဆာပေတိ တံ ဗျာဓိ၊ နဒေသော သော တိကိစ္ဆကေ။

ဧ၀ံ ကိလေသဗျာဓိဟိ၊ ဒုက္ခိတော ပရိပီဠိတော။
နဂ၀ေသတိ တံ အာစရိယ်၊ နဒေသော သော ဝိနာယကေ"တိ၊

"ယထာ ဂူထဂတော ပုရိသော (လ) နဒေသော သော ဝိနာယကေ"ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓ၀င်၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဝူထဝတော၊ မစင်တွင်း၌ ကျရောက်နေသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်။ ပူရိတံ၊ ပြည့်လျှံနေသော။ တဋ္ဌာကံ၊ ရေအိုင်ကို။ ဒိသ္မာန၊ မြင်နေ ပါလျက်။ တံ တဋ္ဌာကံ၊ အဝေးမှာ မြင်နေရသည့် ထိုရေအိုင်ကို။ နဝေသတိ၊ အရောက်သွားကာ မဖွေရှာ။ သော၊ ထိုအပြစ်သည်။ တဋ္ဌာကသ၊ ရေအိုင်၏။ နဒေါသော ယထာ၊ အပြစ်မဟုတ်သကဲ့သို့။

ဒေါ၊ ဤအတူ။ ကိလေသမလဓောဝေ၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောတတ်သော။ အမတန္တ္ဍေ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် တစ်ဖက် ဆည်ကန် သည်။ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ရှိနေပါလျက်။ တံ တဋ္ဌာကံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် ထို တစ်ဖက်ဆည် ကန်ကို။ နဝေသတိ၊ မရှာဖွေ, ရှာဖွေရန် စိတ်မရှိ။ သော၊ ထိုအပြစ်သည်။ အမတန္တ္ဍေ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် တစ်ဖက်ဆည်ကန်၏။ နဒေါသော၊ အပြစ် မဟုတ်။

အရိယာ၊ ဦးသား, ဓားပြ, ရန်သူတို့သည်။ ပရိရုဒ္ဓေ၊ ပတ်ပတ်လည်မှ ဝိုင်းရံခံ နေရသော ယောက်ျားသည်။ ဂမနမဂ္ဂေ၊ လွတ်မြောက်ရန်တွက် ထွက်ပေါက် လမ်းသည်။ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ရှိနေပါလျက်။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ နပလာယတိ၊ မပြေး။ သော၊ ထိုအပြစ်သည်။ အဠ္ဌသဿ၊ ထွက်ပေါက် ပြေးလမ်း၏။ နဒေါသော ယထာ၊ အပြစ်မဟုတ် ယောက်ျား၏အပြစ်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့။

ဒေါ၊ ဤအတူ။ ကိလေသပရိရုဒ္ဓေ၊ ပတ်ပတ်လည်မှ ကိလေသာဝိုင်းရံခံ နေရသူသည်။ သိဝေ ပထေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာ အေးမြစွာသော မဂ္ဂင်လမ်း သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ သဘာဝအားဖြင့် ထင်ရှားရှိနေပါလျက်။ တံ မဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း ထိုမဂ္ဂင် လမ်းဟောင်းကို။ နဝေသတိ၊ ရှာဖွေဖို့ရာ စိတ်မပါ။ သော၊ ထိုအပြစ်သည်။ သိဝမဗ္ဗသေ၊ မဂ္ဂင်လမ်းဟောင်း နိဗ္ဗာန်ရောက် ကြောင်း၏။ နဒေါသော၊ အပြစ် မဟုတ်။

ဗျာဓိတော ပုရိသော၊ ရောဂါဖြစ်ပွား ယောက်ျားသည်။ တိကိစ္ဆကေ၊ ဆေး ဆရာသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိနေပါလျက်။ တံ ဗျာဓိံ၊ ဖြစ်နေသည့် ထိုရောဂါကို။ နတိကိစ္ဆာပေတိ၊ မကုစေ။ သော၊ ထိုအပြစ်သည်။ တိကိစ္ဆကေ၊ ဆေးဆရာ ၏။ နဒေါသော ယထာပိ၊ အပြစ်မဟုတ်သကဲ့သို့။

ဧ၀ံ၊ ဣတ္ထိအတူ။ ကိလေသဗျာဓိဟာ ဒုက္ခီတော၊ ကိလေသာရောဂါတို့ဖြင့် ဒုက္ခ ရောက်နေသူသည်။ ကိလေသဗျာဓိဟာ ပရိပီဠိတော၊ ကိလေသာရောဂါတို့သည် ပတ်ပတ်လည်မှ နှိပ်စက်အပ်သူသည်။ တံ အာစရိယံ၊ ကိလေသာရောဂါပျောက်အောင် ကုနိုင်သည့် ထိုဆရာကို။ နဂ၀ေသတိ၊ ရှိပါလျက်သား မရှာဖြားဘဲ။ သော၊ ထို အပြစ်သည်။ ဝိနာယကေ၊ ကိလေသာရောဂါပျောက်အောင် ကုနိုင်သည့် ဆရာ၏။ နဒေါသော၊ အပြစ် မဟုတ်။။

"မဏ္ဍူနဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်လေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ကဏ္ဌေ အာသတ္တံ ကုဏပံ၊ လည်ပင်းခွံ့ စွပ်ထားအပ်သော အသေကောင်ပုပ်ကို။ ဆဋ္ဌေတ္တာ၊ စွန့်ပစ်၍။ သုခီ၊ ကိုယ်ရော စိတ်ပါ ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊ သွားဘိသကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ ဣတ္ထိအတူ။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဣမံ ပူတိကာယံ၊ ဣတ္ထိအကောင်ပုပ်ကို။ ဆဋ္ဌေတ္တာ၊ စွန့်ပစ်၍။ အနပေက္ခေန၊ မငဲ့မကွက်(မကြည့်ဘဲ ဒီသပေက္ခနေကို နှလုံးထား) နိဗ္ဗာနနဂရံ၊ နိဗ္ဗာန်မြို့သို့။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်ထိုက်၏။ နရနာရိယော၊ အမျိုးသား အမျိုးသမီးတို့သည်။ ဥက္ကာရဘူမိယံ၊ ကျင်ကြီးစွန့်ရာမြေ၌။ ဥစ္စာရပဿာဝံ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကို။ ကတ္တာ၊ စွန့်မှုပြုပြီး၍။ တံ၊ စွန့်ပြီးသည့် ထိုကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကို။ ဥစ္စဂေါ်နေ၊ ခါးပိုက်ရင်ခွင်ဖြင့်။ အာဒါယ ဝါ၊ ယူ၍သော်လည်းကောင်း။ ဒသန္ဓေန၊ အ၀တ်အမြီတ်အဆာအစွန်းဖြင့်။ ဝေဌေတ္တာ ဝါ၊ ထုပ်၍သော်လည်းကောင်း။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မသွားကြကုန်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ ဇိဏ္ဏမာနာ၊ ရွံ့ရွံ့ရှာရှာ။ အနပေက္ခာ၀၊ မကြည့်ကြဘဲသာ။ ဆဋ္ဌေတ္တာ၊ စွန့်ပစ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ ယထာ စ၊ သွားကြကုန်သကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ ဣတ္ထိအတူ။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဣမံ ပူတိကာယံ၊ ဣတ္ထိအကောင်ပုပ်ကို။ အနပေက္ခေန၊ မငဲ့မညှာဘဲ။ ဆဋ္ဌေတ္တာ၊ စွန့်ပစ်၍။ အမတံ နိဗ္ဗာနနဂရံ၊ မသေရာ နိဗ္ဗာန်မြို့တော်သို့။ ပဝိသိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဝင်ခြင်းငှာ သင့်၏, ဝင်သင့်၏။ နာ၀ိကာ နာမ၊ လှေသမားတို့မည်သည်။ ဇဂ္ဂရံ နာ၀ံ၊ အိုဆွေးနေသော လှေကို, လှေအို လှေဆွေးကို။ အနပေက္ခာ၊ မကြည့်ကြဘဲ။ ဆဋ္ဌေတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ ယထာ စ၊ စွန့်ပစ်၍သွားကြကုန်သကဲ့သို့, ပစ်သွားကြသကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ ဣတ္ထိအတူ။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ နဝဟိ ဝဏမုခေဟိ၊ ကိုးပေါက်ကုန်သော အမာ၀တို့မှ။ ပဗ္ဗရန္တိ ရွံ့စရာတွေ ယိုထွက်နေသော။ ဣမံ ကာယံ၊ ဣခန္ဓာကိုယ်ကို။ ဆဋ္ဌေတ္တာ၊ စွန့်ပစ်၍။ အနပေက္ခော၊ မငဲ့ညှာဘဲ။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်သို့။ ပဝိသိဿामိ၊ ဝင်တော့အံ့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ နာနာရတနာနိ အာဒါယ၊

ရတနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ယူ၍။ စောရေဟိ သဒ္ဓီ၊ ခိုးသားဓားပြတို့နှင့် အတူ။ မဂ္ဂ ဂစ္ဆန္တော၊ လမ်းသို့ သွားရသော်။ အတ္တနော ရတနနာသဘယေန၊ မိမိ၏ ရတနာ ပျက်စီးမည်ကြောက်သဖြင့်။ တေ ဆဠေတွာ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို စွန့်ပစ်၍။ ခေမံ မဂ္ဂံ ဘေးကုန်ရာဖြစ်သော လမ်းကို။ ဂဏှာတိ ယထာ၊ ယူတိသကဲ့သို့ ပြောင်းလွဲ သွားတိသကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ အယမ္ပိ ကရဇကာယော၊ ဤရုပ်ကိုယ်သည် လည်း။ ရတနဝိလောပကစောရသဒိသော၊ ရတနာကို လုယက်တတ်သည့် ခိုးသားဓားပြနှင့် ခွဲတစ်စပ်တူ၏။ အဟာ၊ ငါသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤရုပ်ကိုယ်၌။ တဏှာ၊ နှစ်သက်တွယ်တာမှုကို။ သစေ ကရိဿာမိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့။ ဧवံ၊ ဤသို့ရုပ်ကိုယ်၌ တွယ်တာမှုပြုသော်။ မေ အရိယမဂ္ဂကုသလမမ္ပိ ရတနံ၊ ငါ၏ အရိယာမဂ်ကုသိုလ် တရားရတနာသည်။ နဿိဿတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣမံ စောရသဒိသံ ကာယံ၊ ဤခိုးသားဓားပြနှင့် တူသော ရုပ်ကိုယ်ကို။ ဆဠေတွာ၊ စွန့်၍။ နိတ္တာနနဂရံ၊ နိတ္တာန်ရွှေမြို့သို့။ ပဝိသိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဝင်သင့်၏။"

ဣတိ အပရမ္ပိ၊ ဤသို့ တစ်မျိုးလည်း။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြန်ပြီ။ တေန၊ ထိုကဲ့သို့ တစ်မျိုးလည်း ကြံစည်ပြန်သောကြောင့်။

ယထာပိ ကုဏပံ ပုရိသော၊ ကဏ္ဌေ ဗဒ္ဓံ ဇိဏ္ဏဿိယ။
မောစယိတွာန ဂစ္ဆေယ္ယ၊ သုခီ သေရီ သယံဝသီ။

တထေဝိမံ ပူတိကာယံ၊ နာနာကုဏပသဗ္ဗယံ။
ဆဠေယိတွာန ဂစ္ဆေယ္ယ၊ အနပေက္ခော အနတ္ထိကော။

ယထာ ဥစ္ဆာရဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ကရီသံ နရနာရိယော။
ဆဠေယိတွာန ဂစ္ဆန္တိ၊ အနပေက္ခာ အနတ္ထိကာ။

ဧဝမေဝါဟံ ဣမံ ကာယံ၊ နာနာကုဏပပူရိတံ။
ဆဠေယိတွာန ဂစ္ဆိဿံ၊ ဝစ္စံ ကတွာ ယထာ ကုဋိံ။

ယထာပိ ဇဇ္ဇရံ နာဝံ၊ ပလုဋ္ဌံ ဥဒကဝါဟိနံ။
သာမိ ဆဠေတွာ ဂစ္ဆန္တိ၊ အနပေက္ခာ အနတ္ထိကာ။

ဧဝမေဝါဟံ ဣမံ ကာယံ၊ နဝစ္ဆိဒ္ဒံ ဓုဝသာဝံ။
ဆဠေယိတွာန ဂစ္ဆိဿံ၊ ဇိဏ္ဏနာဝံဝ သာမိကာ။

ယထာပိ ပုရိသော စောရေဟိ၊ ဂဠှန္တော ဘဏ္ဍာ မာဒိယ။
ဘဏ္ဍာဠ္ဆေဒဘယံ ဒိသွာ၊ ဆဋ္ဌယိတွာန ဂဠှတိ။

ဧဝမေဝ အယံ ကာယော၊ မဟာစောရသမောဝိယ။
ပလာယိမံ ဂမိဿာမိ၊ ကုသလဠ္ဆေဒနာဘယာ"တိ၊

"ယထာပိ ကုဏပံ ပုရိသော (လ) ကုသလဠ္ဆေဒနာဘယာ"ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

"ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ကဏ္ဌေ ဝတ္ထု၊ လည်ပင်းဌ ချိတ်ဆွဲအပ်သော။ ကုဏပံ၊ အသေကောင်ပုပ်ကို။ ဇဂ္ဂိယ၊ ရှုရှာ၍။ မောစယိတွာန၊ လွတ်စေ၍, လွတ်အောင် ဖြေဖြေတ်၍။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ သေရီ၊ စိတ်သဘောကျ နေထိုင်ရ၍။ သယံဝသီ၊ ကိုယ်စိုး, ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆေယျ ယထာပိ၊ သွားသကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ နာနာကုဏပသဒ္ဒယံ၊ အကောင်ပုပ် အမျိုးမျိုး၏ အစုအပုံဖြစ်သော။ ဣမံ ပူတိကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ပုပ်ကို။ ဆဋ္ဌယိတွာန၊ စွန့်ပစ်၍။ အနပေက္ခော၊ မရှုမငဲ့ဘဲ။ အနတ္ထိကော၊ ဤရုပ်ကိုယ်ကို လိုချင်သဘော နည်းနည်းမျှ မရှောဘဲ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ငါသွားအံ့။

နရနာရိယော၊ အမျိုးသား အမျိုးသမီးတို့သည်။ ဥစ္စာရဋ္ဌာနမှိ၊ ကျင်ကြီးစွန့်သည့် နေရာ၌။ ကရီသံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို။ ဆဋ္ဌယိတွာန၊ စွန့်ပစ်၍။ အနပေက္ခာ၊ မရှုမငဲ့ကြဘဲ။ အနတ္ထိကာ၊ နည်းနည်းမျှပင် လိုချင်စိတ် မရှိကုန်ဘဲ။ ဂစ္ဆန္တိ ယထာ၊ သွားကြသကဲ့သို့။

ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝစ္စံ ကတွာ၊ ကျင်ကြီးစွန့်မှုကို ပြု၍။ ကုဋိံ ယထာ၊ အိမ်သာကိုကဲ့သို့။ နာနာကုဏပပူရိတံ၊ အသေကောင်ပုပ် အမျိုးမျိုးပြည့်နေသော။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤရုပ်ကိုယ်ကို။ ဆဋ္ဌယိတွာန၊ စွန့်ပစ်၍။ ဂစ္ဆိဿံ၊ ငါသွားအံ့။

ပလုဋ္ဌဲ၊ ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲပျက်စီးနေသော။ ဥဒဂါဟိနိံ၊ ရေကို ယူတတ်သော, ရေမလုံသော။ ဇဂ္ဂရံ နာဝံ၊ အိုမင်းဆွေးမြေ့သည့် လှေကို။ သာမိ၊ လှေပိုင်ရှင်

တို့သည်။ ဆရာ့ကြောင့်၊ စွန့်၍။ အနပေက္ခာ၊ မရှုခဲ့ကြဘဲ။ အနတ္ထိကာ၊ မတွယ်တာကြဘဲ။ ဂစ္ဆန္တိ ယထာပိ၊ သွားကြသကဲ့သို့။

ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာမိကာ၊ လေ့ပိုင်ရှင်တို့သည်။ ဇိဏ္ဏနာဝံဝ၊ လေ့အိုလေ့ဆွေး ကိုကဲ့သို့။ နဝစ္ဆိဒ္ဒ၊ အပေါက်ကိုးခုရှိသော။ ဓုဝသဝံ၊ ရွှံ့စဖွယ် အမြဲယိုစီးနေသော။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤရုပ်ကိုယ်ကို။ ဆဋ္ဌယိတွာန၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆိဿံ၊သွားအံ့။

ဘဏ္ဍံ အာဒါယ၊ ရတနာမျိုးများစွာ ပစ္စည်းဘဏ္ဍာကို ယူ၍။ စောရေဟိ ဂစ္ဆန္တော၊ ခိုးသားဓားပြတို့နှင့် အတူသွားနေမိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဘဏ္ဍာဒ္ဓေဒဘယံ၊ ပစ္စည်းလုယက်ခံ ရမည့်ဘေးကို။ ဒိသွာ၊ သိမြင်၍။ ဆဋ္ဌယိတွာန၊ ခိုးသားဓားပြတို့ကို စွန့်၍။ ဂစ္ဆတိ ယထာပိ၊ သွားသကဲ့သို့။

ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ အယံ ကာယော၊ ဤရုပ်ကိုယ်သည်။ မဟာ-စောရသမော ဝိယ၊ ခိုးသားဓားပြကြီးနှင့် တူလျှင်။ ကုသလဒ္ဓေဒနာ၊ အရိယာမဂ် ကုသိုလ်ကို ဖြတ်ပယ်အံ့သည်မှ။ ဘယာ၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဣမံ ပဟာယ၊ ဤရုပ်ကိုယ်ကို စွန့်၍။ ဂမိဿာမိ၊ ငါသွားအံ့"။။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုမေဓပဏ္ဍိတော၊ သုမေဓာပညာရှိသည်။ နာနာဝိဓာဟိ ဥပမာဟိ၊ အမျိုးမျိုးကုန်သော ဥပမာတို့ဖြင့်။ နေက္ခမ္မူပသံဟိတံ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်စပ်သော။ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ စိန္တေတွာ၊ တွေးတောကြံစည်၍။ သကနိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌။ အပရိမိတံ၊ မတိုင်းတာ အပ်သော, တိုင်းတာမရအောင် များလှသော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ ပစ္စည်းအစုအပုံကို။ ဟေဋ္ဌာဝုတ္တနယေန၊ ရှေးက ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ကပဏဒ္ဓိကာဒီနံ၊ ဆင်းရဲသား ခရီးသွား စသူတို့အား။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ မဟာဒါနံ ဒတ္တွာ၊ အလှူကြီးကို လှူ၍။ ဝတ္ထုကာမေ စ၊ လိုချင်စဖွယ် ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကိလေသကာမေ စ၊ လိုချင်တတ်သည့် ကိလေသာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ၊ စွန့်၍ ခွါ၍။ အမရနဂရတော နိက္ခမိတွာ၊ အမရမြို့မှ ထွက်၍။ ဧကောဝ၊ တစ်ယောက်တည်းသာ။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ဓမ္မိကံ နာမ ပဗ္ဗတံ၊ ဓမ္မိက မည်သော တောင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အဿမံ ကတ္တွာ၊ သခ်ိမ်းကျောင်းကို ပြု၍။ တတ္ထ၊ ထိုသခ်ိမ်းကျောင်း၌။ ပဏ္ဏသာလဿ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကိုလည်းကောင်း။

စက်မဟု၊ စကြိုကိုလည်းကောင်း။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍, ဆောက်လုပ်၍။ ပဠွဟိ နိုဝရဏဒေါသေဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော နီဝရဏအပြစ်တို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇိတံ၊ ကြဉ် အပ်သော။ (အဘိညာသခ်ါတံ ဗလံ၊ အဘိညာဉ်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော အားကို၌ စပ်ပါ)။ "ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ"တိ အာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့ စတုတ္ထဈာန်စိတ်ကို ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ ကောင်းစွာ ထားအပ်ပြီးသော် ဤသို့စသည့်နည်းဖြင့်။ ဝုတ္တေဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌဟိ ကာရဏဂုဏေဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော အကြောင်းဂုဏ်တို့နှင့်။ သမုပေတံ၊ ကောင်းစွာ ပြည့်စုံသော။ အဘိညာသခ်ါတံ ဗလံ၊ အဘိညာဉ်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော စွမ်းအားကို။ အာဟရိတုံ၊ အရဆောင်ယူခြင်းငှာ။ တသ္မိံ အသမပဒေ၊ ထိုသခ်ိမ်းကျော်ငုံ၌။ နဝဒေါသသမန္နာဂတံ သာဒ္ဌကံ၊ အပြစ်ကိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော အဝတ်ကို။ ပဇဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒွါဒသဂုဏသမန္နာဂတံ ဝါကစီရံ၊ အကျိုးဂုဏ် ၁၂ မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော လျှော်တေအဝတ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ကိုယ်၌ နေစေ၍, ဝတ်၍။ ဣသိပတ္တဂိ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပတ္တဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပတ္တဇိတော၊ ရသေ့ဝတ်သော ဘုရားလောင်းသည်။ အဋ္ဌဒေါသ-သမာကိဏ္ဏံ တံပဏ္ဏသာလံ၊ အပြစ်ရှစ်မျိုးရောပြွမ်းနေသော ထိုသစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဒသဂုဏသမန္နာဂတံ ရုက္ခမူလံ၊ အကျိုးဂုဏ်ဆယ်မျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော သစ်ပင်ရင်းသို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်၍, ကပ်ရောက်နေထိုင်၍။ သပ္ပဲ ဥညိုဝိကတိ၊ အလုံးစုံသော ပြုပြင်ထားအပ်သည့်ဆန်ကို ပြုပြင်ထားသော ဆန်အားလုံးကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ (ပြုပြင်ထားသော ဆန်အားလုံးကို ပယ်စွန့်လျှင် မပြုပြင်သည့် ဆန်ကိုပယ်စွန့်မူ ပြောစရာမလို ကောင်းတာ ရှောင်နိုင်မှတော့ မကောင်းတာ ရှောင်နိုင်တာ ပြောစရာမလို အဓိပ္ပါယ်မျိုးဟု ထင်သည်) ပဝတ္တဖလ-ဘောဇနော ဟုတ္တာ၊ အလိုလိုကြွေကျသော သစ်သီးလျှင်အစာရှိသည် ဖြစ်၍။ နိသဇ္ဇာနစက်မနဝသေနေဝ၊ ထိုင်ခြင်း ရပ်ခြင်း စင်္ကြံသွားခြင်း အစွမ်းဖြင့်သာ။ ပဓာန်၊ အားထုတ်ထိုက်သည့် ပဓာနအလုပ်ကို။ ပဒဟန္တော၊ ကြိုးစားအားထုတ်သော်။ သတ္တာဟတ္ဌန္ဓရေယေဝ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌သာ။ အဋ္ဌန် သမာပတ္တိန်၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဠွန္ဒဠ္ဌ အဘိညာနံ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ လာဘီ အဟောသိ၊ ရသည် ဖြစ်ပြီ ရပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယထာ-ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်တိုင်းသော။ တံ အဘိညာဗလံ၊ ထို အဘိညာဉ်ဝိပဿနာ စွမ်းအားသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ရှိ ရရှိပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။

"ဒေါ်ဟံ စိန္တယိတ္တာန၊ နေကကောဋိသတံ ဓနံ။
နာထာ နာထာနံ ဒတ္တာန၊ ဟိမဝန္တမုပါဂမိ။

ဟိမဝန္တသာဝိဒူရေ၊ ဓမ္မိကော နာမ ပဗ္ဗတော။
အဿမောသုကတော မယ္ဟ၊ ပဏ္ဏသာလာ သုမာပိတာ။

စက်မ် တတ္ထ မာ,ပေသိ၊ ပဗ္ဗဒေါသဝိဝဇ္ဇိတံ။
အဋ္ဌဂုဏသမုပေတံ၊ အဘိညာ,ပလမာဟရိ။

သာဋ္ဌကံ ပဇဟိ တတ္ထ၊ နဝဒေါသမုပါဂတံ။
ဝါကစီရံ နိဝါသေသိ၊ ဒ္ဝါဒသဂုဏမုပါဂတံ။

အဋ္ဌဒေါသသမာကိဏ္ဏံ၊ ပဇဟိ ပဏ္ဏသာလကံ။
ဥပါဂမိ ရုက္ခမူလံ၊ ဂုဏေ ဒသဟုပါဂတံ။

ဝါပိတံ ရောပိတံ ဓညံ၊ ပဇဟိ နိရုဝသေသတော။
အနေကဂုဏသမ္ပန္နံ၊ ပဝတ္တဖလ,မာဒိယိ။

တတ္ထပ္ပမာနံ ပဒဟိ၊ နိသဒ္ဒဗ္ဗာနစက်မေ။
အဗ္ဘန္တရမ္ပိ သတ္တာဟေ၊ အဘိညာ,ပလပါပုဏိ"န္တိ၊

"ဒေါ်ဟံ စိန္တယိတ္တာန (လ) အဘိညာ,ပလ ပါပုဏိ"ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

"ဒေ၀ အဟံ စိန္တယိတ္တာန၊ ဤသို့ ငါသည် ကြံစည်ပြီး၍။ အနေကကောဋိ-သတံ ဓနံ၊ ကုဋေရာပေါင်းများစွာသော ဥစ္စာကို။ နာထာနာထာနံ၊ ကိုးကွယ်ရာ မမဲ့သူ, မဲ့သူတို့အား။ ဒတ္တာ၊ ပေးလျှောက်ပြီး၍။ ဟိမဝန္တံ ဥပါဂမိ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ကပ်ရောက်ပြီ။

ဟိမဝန္တသ အဝိဒူရေ ဟိမဝန္တာ၏ မနီးမဝေးဌာန်။ ဓမ္မိကော နာမ ပဗ္ဗတော၊ ဓမ္မိကမည်သော တောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မိကတောင်၌ (ပါဌ သေသ)။ မယ္ဟ၊ ငါသုမေဓာသည်, ဝါ ငါ့အတွက်။ အဿမော၊ ကျောင်း သခ်ိမ်းကို။ သုကတော၊ ဆောက်လုပ်အပ်ပြီ။ ပဏ္ဏသာလာ၊ သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းကို။ သုမာပိတာ၊ ဖန်ဆင်းအပ်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုသခ်ၤမ်ားကျောင်းဌ။ ပဠေဒေါသဝိဝဏ္ဏိတ်၊ အပြစ်ငါးမျိုး ကြဉ်ဖယ်ကင်းရှင်းသော။ အဌဂုဏသမုပေတ်၊ အကျိုးဂုဏ်ရှစ်မျိုး ပြည့်စုံသော။ စက်မ်၊ စကြိုကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းပြုလုပ်ပြီ။ အဘိညာဝလ် အာဟာရ်၊ အဘိညာဉ်ဝိပဿနာစွမ်းအားကို ဆောင်ယူရရှိပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုသခ်ၤမ်ားကျောင်းဌ။ နဝဒေါသမုပါဂတ် သာဌက်၊ အပြစ်ကိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော အဝတ်ကို။ ပဂၢဟိ၊ ပယ်စွန့်ပြီ။ ဒွါဒသဂုဏမုပါဂတ် ဝါကစီရ်၊ အကျိုး ဂုဏ် ၁၂-မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော လျှော်တေအဝတ်ကို။ နိဝါသေသိ၊ ဝတ်ပြီ။

အဌဒေါသသမာကိဏ္ဏ၊ အပြစ်အနာအဆာ ရှစ်ပါးနှင့် ရောပြွမ်းနေသော။ ပဏ္ဏသာလက်၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို။ ပဂၢဟိ၊ ပယ်စွန့်ပြီ။ ဂုဏောဟိ ဒသဟုပါဂတ်၊ အကျိုးဂုဏ်ဆယ်မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ရုက္ခမူလ်၊ သစ်ပင်ရင်းသို့။ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်နေထိုင်ပြီ။

ဝါပိတ် ရောပိတ် ဓည်၊ ရိတ်အပ်သော စိုက်ပျိုးအပ်သော ဆန်စပါးကို။ နိရဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန် မရှိသောအားဖြင့်, မကျန်ရအောင်။ ပဂၢဟိ၊ ပယ်စွန့်ပြီ။ အနေကဂုဏသမ္ပန္နံ၊ အကျိုး ဂုဏ်အများနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပဝတ္တဖလ်၊ အလိုလိုကြွေကျသည့် သစ်သီးကို။ အာဒိယိ၊ ကောက်ယူသုံးဆောင်ပြီ။

တတ္ထ၊ ဓမ္မိကတောင်ဝှမ်း ထိုသခ်ၤမ်ားကျောင်းဌ။ ပဓာန်၊ အားထုတ်ထိုက်စွာ တရားထိုင်သည့် ပဓာနအလုပ်ကို။ နိသဇ္ဇဌာနစက်မေ၊ ထိုင်ရပ်သွားကျရိယာပုတ် သုံးပါးကိုဖြင့်။ ပဒၢဟိ၊ ဝိရိယထား ကြိုးစားအားထုတ်ပြီ။ အဗ္ဗုဠ္ဠရမ်ိ သတ္တာဟေ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်းဌ။ အဘိညာဝလ်၊ အဘိညာဉ်ဝိပဿနာ ဉာဏ်စွမ်းအားကို။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ခဲ့, ရခဲ့ပြီ။"

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့ဌ။ **အဿမော သုကတော မယ္ဟ**။ ပဏ္ဏသာလာ သုမာပိတာ'တိ ဣမာယ ပါဠိယာ၊ သုမာပိတာ ဟူသော ဤပါဠိစကားဖြင့်။ သုမေဓပဏ္ဍိတေန၊ သုမေဓပညာရှိသည်။ အဿမပဏ္ဏသာလာစက်မာ၊ သခ်ၤမ်ားကျောင်း, သစ်ရွက်မိုးကျောင်း, စကြိုတို့ကို။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။

မာပိတာ ဝိယ၊ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ ပန၊ စင်စစ်။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ အတ္ထော၊ ဆိုလိုသော အနက်တည်း။ မဟာသတ္တ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဟိမဝန္တံ အဗ္ဘောဂါဟေတွာ၊ ဟိမဝန္တာထဲသို့ သက်ဝင်၍။ ဓမ္မိကံ ပဋိတ၊ ဓမ္မိကတောင်သို့။ အဇ္ဇ ပဝိသိဿာမိတိ၊ ယနေ့ဝင်တော့မည်ဟု။ နိက္ခန္တဿ တောထွက်လာသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဒေဝါနံ ဂ္ဂေ၊ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ "တာတ၊ အမောင်ဝိသကြော်။ အယံ သုမေဓပဏ္ဍိတော၊ ဤသုမေဓာပညာရှိသည်။ ပဋိဇိဿာမိတိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု အံ့ဟု။ နိက္ခန္တော၊ တောထွက်လာ၏။ ဒေတဿ၊ ဤသုမေဓာပညာရှိဖို့။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာဌာနကို။ မာပေဟိတိ၊ ဖန်ဆင်းချေလော့"ဟု။ ဝိဿကမ္မဒေဝပုတ္တံ၊ ဝိသကြော်နတ်သားကို။ အာမန္တေသိ၊ ပြောပြီ။ သော၊ ထိုဝိသကြော်နတ်သားသည်။ တဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော။ အဿမံ၊ ကျောင်းသခ်ိမ်းကိုလည်းကောင်း။ သုဂုတ္တံ ပဏ္ဏသာလံ၊ လုံခြုံရေးကောင်းသော သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ မနောရမံ စင်္ကမဉ္စ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရာ စင်္ကြံကိုလည်းကောင်း။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ ဘဂဝါ ပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ တဒါ၊ သုမေဓာဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ အတ္တနော ပုညာနုဘာဝေန၊ မိမိ၏ ကောင်းမှုစွမ်းအားကြောင့်။ နိပ္ပန္နံ တံ အဿမပဒံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော ထိုကျောင်းသခ်ိမ်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်တော်မူ၍။ "သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တသ္မိံ ဓမ္မိကပဗ္ဗတေ၊ ထိုဓမ္မိကတောင်၌။

> မယံ၊ ငါသုမေဓာသည်။ အဿမော သုကတော၊ ကျောင်းသခ်ိမ်းကို ကောင်းစွာ ပြုအပ်ပြီ။ ပဏ္ဏသာလာ သုမာပိတာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသခ်ိမ်း၌။ပဗ္ဗဇေါသဝိဝဋ္ဋိတံ စင်္ကမံ၊ အပြစ်ငါးပါးကင်းသော စင်္ကြံကို။ မာပေသိတိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ"

ဟု။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သုကတော မယ္ဟန္တိ၊ သုကတော မယံ ဟူသည်။ မယာ သုကတော၊ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်ပြီတည်း။ ပဏ္ဏသာလာ သုမာပိတာတိ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်ပြီ ဟူသည်။ ပဏ္ဏစ္ဆဒနသာလာပိ၊ သစ်ရွက်တို့ဖြင့် မိုးအပ်သော ကျောင်း ကိုလည်း။ မေ သုမာပိတာ အဟောသိ၊ ငါသုမေဓာသည် ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်း အပ်သည် ဖြစ်ပြီတည်း။

ပဠွဒေါသဝိဝဇ္ဇိတန္တိ၊ အပြစ်ငါးပါးကင်းသော စကြိုဟူသည်။ ('တာဒိသံ တံ အဟောသိ၊ ထိုသုမေဓာစကြိုသည် ရှင်မဟိန္ဒထေရ်၏ စကြိုနှင့် တူသည် ဖြစ်ပြီတည်း' အဝေးမှာ လှမ်းစပ်ပါ) ထဒ္ဓိသမတာ၊ မြေကြွမ်း၍ မညီညာခြင်း။ အန္တော-ရုက္ခတာ၊ စကြိုတွင်း သစ်ပင်ရှိခြင်း။ ဂဟနဋ္ဌနတာ၊ မြက်နွယ်စသည် အရှည်အထွေး ဖုံးလွှမ်းအပ်ခြင်း။ အတိသမ္ဘာဝတာ၊ ကျဉ်းလွန်းခြင်း။ အတိဝိသာလတာတိ၊ ကျယ်လွန်းခြင်း ဟူကုန်သော။ ဣမေ ပဠ၊ ဤငါးမျိုးတို့သည်။ စက်မဒေါသာ နာမ၊ စကြို၏ အပြစ်အနာအဆာတို့မည်၏။ ဟိ၊ အပြစ်အနာအဆာဖြစ်ပုံ ချဲ့ပြဦး။ ထဒ္ဓိသမဘူမိဘာ၊ဂသို့ စက်မေ၊ ကြွမ်း၍, မညီညာသည့်, မြေပြင်ရှိသော စကြို၌။ စက်မန္ဓသ၊ စကြိုလျှောက်သူမှာ။ ပါဒါ ရုဇ္ဇန္တိ၊ ခြေတို့ နာကုန်၏။ ဖောဋာ ဥဋ္ဌဟန္တိ၊ ခြေဖဝါး၌ အဖုအပိမ့်တို့ ထကုန်, ပေါက်ကုန်၏, ခြေဖဝါးပေါက်၏။ စိတ္တံ ဧကဂ္ဂံ န လဘတိ၊ စိတ်သည် တစ်ခုတည်းသော အာရုံကို မရ, (စိတ်တည်ငြိမ်မှု မရ)။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဝိပဇ္ဇတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်သည် ပျက်စီး၏။ မုဒုသမတလေ ပန၊ နွေးညုံ့ညီညာသည့် မြေပြင်ရှိသော စကြို၌ကား။ ဖာသုဝိဟာရံ ချမ်းသာစွာ နေရမှုကို (နေရမှု ချမ်းသာသည်ကို)။ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်သည် ပြည့်စုံ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ထဒ္ဓိသမဘူမိဘာဂတာ၊ ကြွမ်းတမ်း၍ မညီညာသော မြေပြင်ရှိခြင်းကို။ ဧကော ဒေါသောတိ၊ စကြိုအပြစ်တစ်မျိုးဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိထားထိုက်၏။ (ဧကော ဒေါသော အာကာရကို ငဲ့၍ 'ဝေဒိတဗ္ဗော'ဟု ပုလ္လိင်နှင့်ထားသည်) စက်မဿ၊ စကြို၏။ အန္တော ဝါ၊ အတွင်း၌ သော်လည်းကောင်း။ မဗ္ဗေ ဝါ၊ အလယ်၌သော်လည်းကောင်း။ ကောဋိယံ ဝါ၊ အစွန်အဖျား၌သော်လည်းကောင်း။ ရုက္ခေ သတိ၊ သစ်ပင်သည် ရှိသော်။ ပမာဒံ အာဂမ္မ၊ မေ့လျော့မှုကို အကြောင်းပြု၍။ နလာဋေ ဝါ ပဋိဟညတိ၊ နဖူးကို သော်လည်း ထိခိုက်အပ်၏ (နဖူးနှင့်သော်လည်း တိုက်မိ၏)။ သီသံ ဝါ ပဋိဟညတိ၊ ခေါင်းကိုသော်လည်း ထိခိုက်အပ်၏ (ခေါင်းနှင့်သော် လည်း တိုက်မိ၏)။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အန္တောရုက္ခတာ၊ စကြိုတွင်း သစ်ပင်ရှိခြင်း သည်။ ဒုတိယော ဒေါသော၊ စကြို၏ ဒုတိယအပြစ်တည်း။ တိဏလတာဒိဂဟနဋ္ဌနေ၊ မြက်နွယ်စသည့် အရှည်အထွေးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ စက်မေ၊ စကြို၌။ စက်မန္ဓော၊ စကြိုလျှောက်သူသည်။ အန္ဓကာရဝေလာယံ၊ မှောင်သောအခါ၌။ ဥရုဂါဒိကေ ပါဏေ၊ မြွေ စကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ အဇ္ဈမိတ္တာ ဝါ မာရေတိ၊ ကိုယ်က နင်း၍သော်လည်း

သတ်မိ၏။ တေဟိ၊ ထိုမြွေစသော သတ္တဝါတို့သည်။ ဒဠ္ဘော ဝါ၊ ကိုက်အပ်၍ သော်လည်း (အကိုက်ခံရ၍သော်လည်း)။ ဒုက္ခံ အာပဇ္ဇတိ၊ ဒုက္ခသို့ ရောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂဟနဋ္ဌနဋ္ဌတာ၊ အရှုပ်အထွေး ဖုံးလွှမ်းအပ်ခြင်းသည်။ တတိယော ဒေါသော၊ စကြိုး၏ တတိယအပြစ်တည်း။ ဝိတ္ထာရတော၊ အနံ့အားဖြင့်။ ရတနိကေ ဝါ၊ တစ်တောင်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အမ္ဗရတနိကေ ဝါ၊ တစ်ထွာ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အတိသမ္ဘာဝေ စက်မေ၊ အလွန်ကျဉ်းသော စကြိုး၌။ စက်မန္တသ၊ စကြိုးလျှောက်သူမှာ။ ပရိစ္ဆေဒေ၊ စကြိုးနံပါး အဝိုင်းအခြား၌။ ပဗ္ဗလိတ္တာ၊ ချော်လဲ၍။ နခါပိ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ခြေသည်းတို့သည်သော်လည်း ပဲ့တတ်ကုန်၏။ အဂ်ုလိယောပိ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ လက်ချောင်းတို့သည်သော်လည်း ကျိုးတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အတိသမ္ဘာဝတာ၊ အလွန်ကျဉ်းခြင်းသည်။ စတုတ္ထော ဒေါသော၊ စကြိုး၏ စတုတ္ထအပြစ်တည်း။ အတိဝိသာလေ စက်မေ၊ ကျယ်လွန်းသော စကြိုး၌။ စက်မန္တသ စိတ္တံ၊ စကြိုးလျှောက်သူ၏ စိတ်သည်။ ဝိဓာဝတိ၊ အမျိုးမျိုးပြေးသွား၏။ ကေဂ္ဂတံ နဿတိ၊ အာရုံ တစ်ခုတည်းရှိမှုကို မရ (တည်ကြည်မှုကို မရ)။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အတိဝိသာလတာ၊ ကျယ်လွန်းခြင်းသည်။ ပဠ္ဗမော ဒေါသော၊ စကြိုး၏ ပဠ္ဗမအပြစ်တည်း။

ပန၊ အပြစ်ကင်းသည့် စကြိုးကို ဆိုအံ့။ ပုထုလတော ဒီယမ္ဗရတာနံ၊ အနံ့အားဖြင့် တစ်တောင်ထွာရှိသော။ ဒ္ဝိသု ပဿေသု ရတနမတ္တာအနုစက်မ၊ ဘေးနှစ်ဖက်တို့၌ တစ်တောင်မျှရှိ စကြိုငယ်ရှိသော။ ဒီယတောသဋ္ဌိဟတ္ထံ၊ အလျားအားဖြင့် အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ မုဒုတလံ၊ နူးညံ့သည့် မျက်နှာပြင်ရှိသော။ သမဝိပ္ပကိဏ္ဏဝါလုကံ၊ ညီညာစွာ ခင်းထားသည့်သဲရှိသော။ စက်မံ၊ စကြိုသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်လျော်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ စေတိယဂိရိမှိ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း စေတိယတောင်၌။ ဒီပပ္ပသာဒကမဟိန္ဒတ္ထေရသ၊ သီဟိုဠ်တစ်ကျွန်းလုံးကို ကြည်ညိုစေတတ်သော ရှင်မဟိန္ဒထေရ်၏။ စက်မံ၊ စကြိုသည်။ ဝဋ္ဋတိ ဝိယ၊ သင့်လျော်သကဲ့သို့တည်း။ တံ၊ ထိုသုမေဓာစကြိုသည်။ တာဒိသံ၊ ရှင်မဟိန္ဒထေရ်၏ စကြိုနှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီတည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ 'စက်မံ တတ္ထ မာပေသိ'။ ပဠ္ဗဒေါသဝိဝဇ္ဇိတ'န္တိ၊ ဝိဝဇ္ဇိတံ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဘုရားဟောတော်မူပြီ။

အဋ္ဌဂုဏသမုပေတန္တိ၊ အကျိုးဂုဏ်ရှစ်ပါးပြည့်စုံသောဟူသည်။ အဋ္ဌဟိ သမဏသုခေဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းချမ်းသာတို့နှင့် (သမဏသုခရှစ်ပါးတို့နှင့်)။

ဥပေတ်၊ ပြည့်စုံသည်တည်း။ ဓနဥပရိဠာဟာဘာဝေါ၊ ပစ္စည်းစားနပ်ရိက္ခာ သိမ်းဆည်းမှု မရှိခြင်းရယ် (လည်းကောင်း၏ အရပ်သုံး)။ အနဝဇ္ဇပိဏ္ဍပါတ-ပရိယေသနာဘာဝေါ၊ အပြစ်ကင်းသည့် ဆွမ်းကို ရှာမှီးခြင်းရယ်။ နိဗ္ဗုတပိဏ္ဍပါတ-ဘုဥ္ဇနာဘာဝေါ၊ အပူပင်ကင်း အေးငြိမ်းသည့်ဆွမ်း စားရခြင်းရယ်။ ရဏ္ဍံ ပိဌေတွာ၊ တိုင်းပြည်ကို နှိပ်စက်၍။ ဓနသာရံ ဝါ၊ ဥစ္စာနှစ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ သိသကဟာပဏာဒိနိ ဝါ၊ ခဲမဖြူ, ဒဂီးပြားစသည်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ ရာဇကုလေသု၊ မင်းဆွေစိုးမျိုးတို့သည်။ ဂဏ္ဍန္တေသု၊ ယူကုန်သော်။ ရဋ္ဌပိဋ္ဌန-ကိလေသာဘာဝေါ၊ တိုင်းပြည်ကို နှိပ်စက်လိုသည့် ကိလေသာ မရှိခြင်းရယ်။ ဥပကရဏေသု နိစ္ဆန္နရာဂဘာဝေါ၊ အဆောက်အဦတို့၌ ဖွဲ့ဖွဲ့လမ်းလမ်းမရှိခြင်းရယ်။ စောရဝိလောပေ နိဗ္ဘယဘာဝေါ၊ သူခိုးဓားပြလုယက်မှုကြောင့် ဘေးအန္တရာယ် မရှိခြင်းရယ်။ ရာဇရာဇမဟာမတ္တေဟိ အသံသဋ္ဌဘာဝေါ၊ မင်း, မင်းအမတ်ကြီး တို့နှင့် ရောနှောမှုမရှိခြင်းရယ်။ စတူသု ဒိသာသု အပ္ပဋိဟတဘာဝေါတိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိ ကြိုက်သလို သွားနိုင်ခြင်းရယ် ဟူကုန်သော။ ဣမာနိ အဋ္ဌ၊ ဤရှစ်မျိုးတို့သည်။ သမဏသုခါနိ နာမ၊ ရဟန်းချမ်းသာတို့မည်၏။ ယထာ၊ အကြောင်ပုံစံအားဖြင့် ဖန်ဆင်းသော်။ တသ္မိ အသမေ၊ ထိုကျောင်းသခ်ိမ်း၌။ ဝသန္တေန၊ နေသော သုမေဓာသည်။ ဣမာနိ အဋ္ဌသမဏ-သုခါနိ၊ ဤရဟန်းချမ်းသာ ရှစ်မျိုးတို့ကို။ ဝိန္ဒိတုံ၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကာ ဟောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဧवं၊ ဤရဟန်းချမ်းသာ ရှစ်မျိုးရနိုင်သော ပုံစံအားဖြင့်။ အဋ္ဌဂုဏသမုပေတံ တံ အသမံ၊ အကျိုးဂုဏ်ရှစ်မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုကျောင်း သခ်ိမ်းကို။ မာပေသိန္တိ ဣဒံ၊ ငါဖန်ဆင်းပြီဟူသော ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။

အဘိညာဇလမာဟရိန္တိ၊ အဘိညာဉ် ဝိပဿနာဉာဏ်စွမ်းအားကို ဆောင်ယူ ရရှိပြီ ဟူသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ တသ္မိ အသမေ၊ ထိုကျောင်းသခ်ိမ်း၌။ ဝသန္တော၊ နေသော ငါသုမေဓာသည်။ ကသိဏပရိကမ္မံကတွာ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို ပြု၍။ အဘိညာနံ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိနဉ္စ၊ သမာပတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒေနတ္ထာယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ ဝိပဿနံ အာရဘိတွာ၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်၍။ ထာမပ္ပတ္တော၊ အား

အစွမ်းသို့ ရောက်သော (စွမ်းအားကောင်းလှသော)။ ဝိပဿနာဗလ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်စွမ်းအားကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်ယူရရှိပြီတည်း။

ယထာ၊ အကြောင်ပုံစံအားဖြင့် ဖန်ဆင်းသော်။ တသ္မိ ဝသန္တော၊ ထိုကျောင်းသခ်မ်း၌ နေသော ငါသည်။ တံ ဗလံ၊ ထိုအာဘိညာဉ် ဝိပဿနာဉာဏ်စွမ်းအားကို။ အာဟရိတုံ သက္ကောမိ၊ ယူဆောင်ရရှိခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။ ဧवं၊ ဤယူဆောင် ရရှိနိုင်လောက်သည့် ပုံစံအားဖြင့်။ တသ အာဘိညတ္ထာယ၊ ထိုအာဘိညာဉ်ဖို့ လည်းကောင်း။ တသ ဝိပဿနာဗလသ၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်စွမ်းအားဖို့ လည်းကောင်း။ အနုစ္ဆဝိကံ ကတ္တာ၊ သင့်လျော်သည်ကို ပြု၍။ တံ အသမ်၊ ထိုကျောင်းသခ်မ်းကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား။ အတ္ထော၊ ဆိုလိုရင်း အနက်တည်း။

သာဒုကံ ပဇဟိ တတ္ထ, နဝဒေါသ မုပါဂတန္တိ ဣတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသခ်မ်း၌ အပြစ်ကိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော အဝတ်ကို စွန့်ပြီဟူသော ဤစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ တဒါ၊ သုမေဓာ ရသေ့ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ ကုဋ္ဌိလေဏစက်မာဒီပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ကျောင်းကုန်း, လိုဏ်, စကြီ စသည်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ပုပ္ဖူပဂဖလူပဂ-ရုက္ခသဏ္ဌန်၊ ပွင့်ပင်, သီးပင်တို့ ဖုံးလွှမ်းနေသော။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော။ မဓုရသလိလာသယံ၊ ချိုမြိန်သည့် ရေအိုင်ရှိသော။ အပဂတ-ဝါဠမိဂဘီသနကသကုဏံ၊ ရဲရင့်သည့်သားကောင်, ကြောက်မက်ဖွယ်ငှက်တို့ ကင်းရှင်းသော။ ပဝိဝေကကွမ်၊ ဆိတ်ငြိမ်မှု၌ ခန့်သော (တိတ်ဆိတ်စွာ နေ၍ ရသော)။ အသမ်၊ ကျောင်းသခ်မ်းကို။ မာပေတ္တာ၊ ဖန်ဆင်းပြီး၍။ အလက်တ-စက်မသ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော စကြီ၏။ ဥဘောသု အန္တေသု၊ အဆုံးနှစ်ဖက်တို့၌။ အာလမ္ဗနဖလက်၊ တံကဲပျဉ်ကို (မှီရာ ပျဉ်ပြားကို)။ သံဝိဓာယ၊ စီရင်၍။ နိသီဒနတ္ထာယ၊ ထိုင်ဖို့ရာ အကျိုးငှာ။ စက်မမရွေ့၊ စကြီလယ်၌။ သမတလံ ပဋ္ဌဝဏ္ဏသိလံ၊ မှုန်နှာပြင်ညီညာသည့် ပဲနောက်အဆင်းရှိ ကျောက်ပြားကို။ မာပေတ္တာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ အန္တော ပဏ္ဏသာယာယံ၊ သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းအတွင်း၌။ ဇရာမဏ္ဍလဝါကစီရတိဒဏ္ဍကုဏ္ဍိကာဒိကေ၊ ဆံကျစ်ဝန်း, လျော်တေသက်နီး, သုံးချောင်းထောက်, ဒရေကရား စကုန်သော။ တာပသပရိက္ခာရေ၊ ရသေ့ပရိက္ခာရာ

တို့ရယ်။ မဏ္ဍာပေ၊ မဏ္ဍာပ်၌။ ပါနီယယဇ္ဈပါနီယသခ်ပါနီယသရာဝါနိ၊ သောက်ရေအိုး, ရေသောက်ခရုသင်း, ရေသောက်ခွက်တို့ရယ်။ အဂ္ဂိသာလာယံ၊ မီးတင်းကုန်ရှိ၌။ အဂ်ါရကပလ္လဒါရုအာဒီနိ၊ မီးအိုးကင်း, ထင်းစသည်တို့ရယ်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ယံ ယံ၊ အကြင် အကြင် အရာဝတ္ထုသည်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့အား။ ဥပကာရာယ သံဝတ္တတိ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းငှာ ဖြစ်၏ (ကျေးဇူးများ၏)။ တံ တံ သဗ္ဗံ၊ ကျေးဇူးများသည့် ထိုထိုအရာဝတ္ထုအားလုံးကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်းပြီး၍။ ပဏ္ဍာသာလာယ ဘိတ္တိယံ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၏ နံရံ၌။ "ယေ ကေစိ ပဗ္ဗဇိတုကာမာ၊ ရသေ့ရဟန်း ပြုလိုသူအားလုံးတို့သည်။ ဣမေ ပရိက္ခာရေ ဂဟေတွာ၊ ဤပရိက္ခရာတို့ကို ယူ၍။ ပဗ္ဗဇန္တု၊ ရသေ့ရဟန်းပြုကုန်လော့"ဟု။ အက္ခရာနိ ဆိန္နိတွာ၊ အက္ခရာတို့ကို ဖြတ်၍ (ရေး၍) ဒေဝလောကမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့သာ။ ဝိဿကမ္မဒေဝပုတ္တော ဂတော၊ ဝိသကြိုနတ်သားသည် သွားသော်။ သုမေဓပဏ္ဍိတော၊ သုမေဓာပညာရှိသည်။ ဟိမဝန္တပဗ္ဗတပါဒေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်ခြေ၌။ ဂိရိကန္ဒရာနုသာရေန၊ တောင်ချောက်ကြားကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ အတ္တနော နိဝါသာနုရူပံ ဖာသုကဋ္ဌာနံ၊ မိမိဖို့ နေခြင်းငှာ လျောက်ပတ်သော ချမ်းသာရာဌာနကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုသော်။ နဒီနိဝတ္တနေ၊ မြစ်ကွေ့၌။ ဝိဿကမ္မနိမ္မိတံ၊ ဝိသကြိုနတ်သား ဖန်ဆင်းသည့်။ သက္ကဒတ္တိယံ၊ သိကြားမင်းပေးအပ်သည့်။ ရမဏီယံ အဿမံ ဒိသွာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော ကျောင်းသခ်ိမ်းကို တွေ့၍။ စက်မနကောဋ္ဌိ ဂန္တာ၊ စကြိုစွန်းသို့ သွား၍။ ပဒဝလဠဉ္ဇ အပဿဏ္ဏော၊ ခြေရာကို မတွေ့ရ၍။ "ဓုဝံ ပဗ္ဗဇိတာ၊ အမြဲနေ ရသေ့ရဟန်းတို့သည်။ ဓုရဂါမေ၊ အမြဲဆွမ်းခံသည့်ရွာ၌။ ဘိက္ခံ ပရိယေသိတွာ၊ ဆွမ်းကို ရှာဖွေ၍ (ဆွမ်းခံ၍)။ ကိလန္တရူပါ၊ ပင်ပန်းသော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ (ပင်ပန်းကြ၍)။ အာဂန္တာ၊ ပြန်လာကုန်၍။ ပဏ္ဍာသာလံ ပဝိသိတွာ၊ သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းသို့ ဝင်ကြ၍။ နိသိန္နာ ဘဝိဿန္တိတိ၊ နေထိုင်ကြသည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ"ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံစည်၍။ ထောကံ အာဂမေတွာ၊ အနည်းငယ် ဆိုင်းငံ့၍။ "အတိဝိယ စိရာယန္တိ၊ အလွန်ကြာကုန်၏။ ဇာနိဿာမိတိ၊ သိအောင် ပြုအံ့"ဟုတွေးမိ၍။ ပဏ္ဍာသာလာကုဋိဒ္ဒါရံ ဝိဝရိတွာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကုဋ်တံခါးကို ဖွင့်၍။ အန္တော ပဝိသိတွာ၊ ကျောင်းကုဋ် အတွင်းသို့ ဝင်၍။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း (ဟိုဟိုဒီဒီလည်း)။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သော်။ မဟာဘိတ္တိယံ၊ နံရံကြီး၌ (နံရံကြီးပေါ်က)။ အက္ခရာနိ ဝါစေတွာ၊

စာလုံးတို့ကို ဖတ်ရ၍။ "ဧကေ၊ ဤပစ္စည်းတို့ကား။ မယ့် ကပ္ပိယပရိက္ခာရာ၊ ငါ့အတွက် အပ်စပ်သည့် ပရိက္ခာရာတို့တည်း။ ဣမေ ဂဟေတွာ၊ ဤပရိက္ခာရာတို့ကို ယူ၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရသေ့ဝတ်အံ့"ဟု တွေးမိ၍။ အတ္တနော နိဝတ္ထပါရုတံ သာဋကယုဂ၊ မိမိသည် ဝတ်အပ်, ရုံအပ်သော အဝတ်အစုံကို။ ပဇဟိ၊ ပယ်စွန့်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ ပယ်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ **သာဋကံ ပဇဟိ** တတ္ထာတိ၊ ထိုကျောင်းသခင်မင်း၌ အဝတ်ကို ပယ်စွန့်ပြီဟု။ 'အာဟ၊ ဘုရားဟောတော်မူပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဧဝံ ပဝိဒ္ဓေ၊ ဤသို့ ဟိမဝန္တာ ဝင်ပြီးသော။ အဟံ၊ ငါသုမေဓာသည်။ တဿ ပဏ္ဏသာလယံ၊ ထိုသစ်ရွက်မိုး ကျောင်း၌။ သာဋကံ ပဇဟိ၊ ခါးဝတ်ကိုယ်ရုံ, အဝတ်စုံကို ပယ်စွန့်ပြီ။

နဝဒေါသမုပါဂတန္တိ အပြစ်ကိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသည့် အဝတ်ဟူသော စကားဖြင့်။ သာဋကံ ပဇဟန္တော၊ အဝတ်ကို ပယ်စွန့်သော်။ နဝ ဒေါသေ၊ ကိုးမျိုးကုန်သော အပြစ်တို့ကို။ ဒိသွာ ပဇဟိန္တိ၊ မြင်၍ ပယ်စွန့်ပြီဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဟိ၊ ချဲ့ပြအံ့။ တာဝသပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သူတို့မှာ။ သာဋကသို့၊ အဝတ်၌။ နဝဒေါသာ၊ အပြစ်ကိုးမျိုးတို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်မြင်လာကုန်၏။ တေသု၊ ထိုအဝတ်အပြစ် ကိုးမျိုးတို့တွင်။ တဿ မဟာဂ္ဃဘာဝေါ၊ ထိုအဝတ်၏ အဖိုးတန်ခြင်းသည်။ တဿ ဧကော ဒေါသော၊ ထိုအဝတ်၏ တစ်ခုသော အပြစ်တည်း။ ပရဟဋ္ဌဝဒ္ဓတာယ ဥပ္ပဇ္ဇနဘာဝေါ၊ သူတစ်ပါးနှင့် ဆက်စပ်သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း, ရှိခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ်တစ်ခုတည်း။ ပရိဘောဂေန၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သဖြင့်။ လဟုံ ကိလိဿနဘာဝေါ၊ လျင်မြန်စွာ ညစ်နွမ်းခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ်တစ်ခုတည်း။ ဟိ၊ အပြစ်တစ်ခုဟု ဆိုသည်မှာ မှန်၏။ ကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ကို။ ဓောဝိတဗ္ဗော စ၊ လျှော်အပ် လျှော်ရသည်လည်းကောင်း။ ရဇိတဗ္ဗော စ၊ ဆိုးအပ် ဆိုးရသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဘောဂေန၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သဖြင့်။ ဇိရဏဘာဝေါ၊ ဆွေးမြေပေါက်ပြခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ်တစ်ခုတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဇိဏ္ဏသ၊ ဆွေးမြေပေါက်ပြသည့် အဝတ်မှာ။ တုန္နံ ဝါ၊ အပ်ချုပ်မှုကိုသော်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဠဒါနံ ဝါ၊ တံခါးရွက်ပမာ အဖာပေးမှုကိုသော်လည်းကောင်း (ဖာထေးမှုကိုသော်လည်းကောင်)။ ကာတဗ္ဗံ ဟောတိ၊ ပြုအပ် ပြုရသည် ဖြစ်၏။ ပုန ပရိယေသနာယ၊ တစ်ဖန် ရှာဖွေခြင်းငှာ။ ဒုရဘိသမ္ဘဝဘာဝေါ၊ ခဲယဉ်းစွာ ဖြစ်စေအပ်သည်၏

အပြစ်သည်, ခက်ခဲခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ် တစ်ခုတည်း။ တာပသပဗ္ဗဇိတယ၊ ရသေ့ရဟန်းအပြစ်နှင့် (ရသေ့ဝတ်, ရသေ့ဘဝနှင့်)။ အသာရပ္ပဘာဝေါ၊ မသင့်လျော်ခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ်တစ်ခုတည်း။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ရန်သူတို့နှင့်။ သာဓာရဏဘာဝေါ၊ ဆက်ဆံ ပတ်သက်ခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ်တစ်ခုတည်း။ ယထာ၊ အကြင်ပုံစံ လုံခြုံစေအပ်သော်။ နံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ပစ္စတ္ထိကာ၊ ရန်သူတို့သည်။ နဂဏှန္တိ၊ မယူနိုင်ကုန်။ ဧवံ၊ ဤမယူနိုင်သော ပုံစံအားဖြင့်။ ဂေါပေတဗ္ဗော၊ လုံခြုံစေအပ်, လုံခြုံစေရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သူမှာ။ ဝိဘူသနဋ္ဌာနဘာဝေါ၊ သီလပျက်ကြောင်း တန်ဆာဆင်ရာရောက်ခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ်တစ်ခုတည်း။ ဂဟေတွာ ဝိစရန္တဿ၊ ယူ၍လှည့်လည်ရသူမှာ။ ခန္ဓဘာရမဟိစ္ဆဘာဝေါ၊ ခန္ဓာဝန်၌ ကြီးမားသည့် တပ်မက်မှုရှိရာရောက်ခြင်းသည်။ ဧကောတိ၊ အပြစ်တစ်ခုဟုမှတ်။

ဝါကစီရံ နိဝါသေသိန္တိ၊ လျှော်တေသက်နှင်းကို ဝတ်ပြီဟူသည်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသုမေဓာသည်။ ဣမေ နဝ ဒေါသေ၊ ဤအပြစ်ကိုးမျိုးတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သာဋကံ ပဟာယ၊ အဝတ်ကို ပယ်စွန့်၍။ ဝါကစီရံ နိဝါသေသိ၊ လျှော်တေသက်နှင်းကို ဝတ်ပြီ။ မဂ္ဂတိကံ၊ ဖြူဆံမြက်ကို။ ဟိရံ ဟိရံ ကတ္တာ၊ အမျှင်အမျှင်ကို ပြု၍။ ဂန္ထေတွာ၊ ထုံး၍ ဖွဲ့၍။ ကတဝါကစီရံ ပြုအပ်သည့် လျှော်တေသက်နှင်းကို။ နိဝါသနပါရုပနတ္ထာယ၊ ဝတ်ဖို့, ရုံဖို့အကျိုးငှာ။ အာဒိယိ၊ ယူပြီတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်နက်တည်း။

ဒွါဒသဝုဏ္ဏာမုပါဂတန္တိ၊ အကျိုးဂုဏ် ၁၂-မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော လျှော်တေသက်နှင်းဟူသည်။ ဒွါဒသဟိ အာနိသံသေဟိ၊ ၁၂-ပါးကုန်သော အကျိုးအာနိသင်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော လျှော်တေသက်နှင်းတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့ပြအံ့။ ဝါကစီရည်ကို၊ လျှော်တေသက်နှင်း၌။ ဒွါဒသ အာနိသံသာ၊ ၁၂-ပါးကုန်သော အကျိုးအာနိသင်တို့ဟူသည် (ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း အဝေးမှာ လှမ်းစပ်ပါ)။ အယ္ယဿ သုနခရဲ့ ကပ္ပိယန္တို့ အဖိုးနည်းခြင်း ကောင်းခြင်း အပ်စပ်ခြင်းဟူသော။ တာဝ အယံ၊ ရှေးဦးစွာ ဤသုံးမျိုးဟူသော။ ဧကော အာနိသံသော၊ တစ်ခုသော အကျိုးအာနိသင်ရယ်။ သဟတ္ထာ ကာတုံ သက္ကာတိ၊ မိမိလက်ဖြင့် ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏ဟူသော။ အယံ ဒုတိယော၊ ဤဒုတိယအကျိုး အာနိသင်ရယ်။ ပရိဘောဂေန၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်

သမြင့်။ သဏိက်၊ ပြေးပြေး။ ကိလိသတိ၊ ညစ်နွမ်း၏။ ဓောဝိယမာနေပါ၊ ဖွတ်ရသော်လည်း။ ပပဏ္ဍော နတ္ထိ၊ ကြာမြင့်မှုသည် မရှိ။ ဣတိ အယံ တတိယော၊ ဟူသော ဤတတိယအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ပရိဘာဝေန၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သမြင့်။ ဇိဏ္ဏော၊ ဆွေးမြေပေါက်ပြိုသော်လည်း။ သိဒ္ဓိတတ္ထာဘာဝေါ၊ ချုပ်စရာမရှိခြင်း မလိုခြင်းဟူသော။ စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထအကျိုး အာနိသင်ရယ်။ ပုန ပရိယေသန္တဿ၊ တစ်ဖန်ရှာရသူမှာ။ သုခေန ကရဏာဘာဝေါ၊ လွယ်ကူစွာ ပြုနိုင်ခြင်းဟူသော။ ပဠမော၊ ပဠမအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရသေ့အဖြစ်ကပ်ရောက်သူဖို့ (ရသေ့ဝတ်သူဖို့)။ သာရုပ္ပဘာဝေါ ဆဌော၊ သင့်လျော်ခြင်းဟူသော ဆဋ္ဌအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ပစ္စတ္ထိကာနံ နိရုပဘောဝဘာဝေါ သတ္တမော၊ ရန်သူတို့၏ အသုံးအဆောင်မဟုတ်ခြင်းဟူသော သတ္တမအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ပရိဘုဇ္ဇန္တသ ဝိဘူသနဋ္ဌာနာဘာဝေါ အဋ္ဌမော၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သူမှာ သီလဖျက်ကြောင်း တန်ဆာဆင်ရာ မရောက်ခြင်းဟူသော အဋ္ဌမအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ဓာရဏော သလ္လဟုကဘာဝေါ နဝမော၊ ဆောင်ရာ၌ ပေါ့ပါးခြင်းဟူသော နဝမအကျိုး အာနိသင်ရယ် (ဤအာနိသင်ထောက်ဆ၍ အဝတ်အပြစ်ကိုးမျိုးတွင် နဝမ အပြစ်မှာ ခန္ဓာဘာရမဟိစ္ဆာဘာဝေါ မဟုတ်ဘဲ ခန္ဓာဘာရမဟန္တဘာဝေါ၊ ခန္ဓာဝန်ကြီးမားလေးလံခြင်းဖြစ်လေမလား)။ စီဝရပစ္စယေ အပ္ပိစ္ဆာဘာဝေါ ဒသမော၊ သက်နိုးပစ္စည်း၌ လောဘနည်းခြင်းဟူသော ဒသမအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ဝါကုပ္ပတ္တိယာ ဓမ္မိကအနဝဇ္ဇဘာဝေါ ကောဒသမော၊ လျှော်တေဖြစ်ဖို့ ရဖို့ တရားမကင်း အပြစ်ကင်းခြင်းဟူသော ဧကာဒသမအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ဝါကစီရေနဌေပိ အနပေက္ခဘာဝေါ ဒ္ဝါဒသမော၊ လျှော်တေသက်နိုးသည် ယောက်ဖျက်သော်လည်း ငဲ့ကွက်မှုမရှိဘဲ နေနိုင်ခြင်းဟူသော ဒ္ဝါဒသမအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။

'အဋ္ဌဒေါသသမာကိဏ္ဏံ၊ ပဇဟိ ပဏ္ဍာသာလက'န္တိ၊ အပြစ်ရှစ်မျိုး ရောပြွမ်းသော သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ပယ်စွန့်ပြီ ဟူရာ၌။ ကထံ၊ ဘယ်ပုံ။ ပဇဟိ၊ ပယ်စွန့်ပြီနည်း, ပယ်စွန့်ခဲ့သနည်း။ သော၊ ထိုသုမေဓာသည်။ ဝရသာဌကယုဂံ၊ ကောင်းမြတ်သည့် ဝတ်စုံကို။ သြမုဠ္ဠိတ္တာ၊ ခွါတ်၍။ စီဝရဝံသေ လဂ္ဂိတံ၊ သက်နိုးတန်းဝါး၌ ငြိကပ်တင်ထားသော။ အနောဇပုပ္ဖဒါမသဒိသံ၊ လိပ်ဆူးရွှေပန်းဆိုင်းနှင့်တူသော။ ရတ္တံ ဝါကစီဝရံ၊ နီသော လျှော်တေသက်နိုးကို။ ဂဟေတ္တာ

နိဝါသေတွာ၊ ယူ၍ ဝတ်၍။ တသူပရိ ထိုကိုယ်ဝတ်၏အထက်၌။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ အပရံ ဝါကစီရံ၊ ရွှေအဆင်းရှိသည့် အခြားလျှော်တေသက်နုံးကို။ ပရိဒဟိတွာ၊ ခြုံ၍။ ပုန္နာဂပုပ္ဖသန္ဓရသဒိသံ ပုန်းညက်ပန်းအခင်းနှင့်တူသော။ သခုရံ အဇိနခမ္မံ၊ ခွါပါသော သစ်နက်ရေကို။ ဧကံသံ ကတွာ၊ လက်ဝဲဖက်ပခုံး၌ တင်သည်ကို ပြု၍။ ဇဋာမဏ္ဍလံ ပဋိမုဉ္စိတွာ၊ ဆံကျစ်ဝန်းကို စွပ်၍။ စူဠာယ သဒ္ဓိ ဦးစွန်းဖုတ်နှင့် အတူ။ နိစ္စလဘာဝကရဏတ္ထံ၊ မလှုပ်အောင် ပြုခြင်းငှာ။ သာရသုစိ ပဝေသေတွာ၊ သစ်သားနှစ် ဆံထိုးကို ထိုးစိုက်၍။ မုတ္တဇာလသဒိသာယ သိက္ခာယ၊ ပုလဲပိုက်နှင့် တူသော ဆိုင်း၌။ ပဝါဠဝဏ္ဏံ ကုဏ္ဍိကံ ဩဒဟိတွာ၊ သန္ဓာအဆင်းရှိသော ရေကရားကို တင်ထား၍။ တိသု ဌာနေသု၊ သုံးဌာနတို့၌။ ဝက်ကာဇ အာဒါယ၊ ကောက်သောထမ်းပိုးကို ယူ၍။ ဧကိသာ ကာဇကောဋိယာ၊ ထမ်းပိုးစွန်း တစ်ဖက်၌။ ကုဏ္ဍိကံ၊ ရေကရားကို။ ဧကိသာ၊ ထမ်းပိုးစွန်းတစ်ဖက်၌။ အက္ခံသပစ္ဆိတိဒဏ္ဍကာဒီနိ၊ ချိတ်, ခြင်းတောင်း, သုံးချောင်းထောက် စသည်တို့ကို။ ဩလဂ္ဂေတွာ၊ တွဲလွဲချိတ်ဆွဲ၍။ ခါရိဘာရံ အံသေ ကတွာ၊ ရသေ့ပရိက္ခရာ ဝန်ထုပ်ကို ပုခုံး၌ပြု၍ ဝန်ထုပ်ကို ထမ်း၍။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊ ညာဖြစ်သော လက်ဖြင့်။ ကတ္တရဒဏ္ဍံ ဂဟေတွာ၊ တောင်ဝှေးကို ကိုင်၍။ ပဏ္ဏသာလတော နိက္ခမိတွာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့၍။ သဒ္ဓိဟတ္ထေ မဟာစက်မေ၊ အတောင် ခြောက်ဆယ်ရှည်သော စက္ကြီမြတ်၌။ အပရာပရံ စက်မန္တော၊ တခြားသို့ တခြားသို့ စက္ကြီလျှောက်၍ (အပြန်အလှန် စက္ကြီလျှောက်၍)။ အတ္တနော ဝေသံ ဩလောကေတွာ၊ မိမိ၏ အသွင်အပြင်ကို ငုံကြည့်၍။ "မယံ့ မနောရထော၊ ငါ၏ စိတ်ဆန္ဒသည်။ မတ္ထကံ ပတ္တော၊ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပြီ။ မေ ပတ္တဇ္ဇာ သောဘတိ ဝတ၊ ငါ၏ ရသေ့ဘဝကပ်ရောက်ခြင်းသည် တင့်တယ်ပါပေစွ။ အယံ ပတ္တဇ္ဇာ နာမ၊ ဤရသေ့ဘဝကပ်ရောက်ခြင်း မည်သည်ကို။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓါဒီဟိ သဗ္ဗေဟိ မိရပုရိသေဟိ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အစရှိကုန်သော အလုံးစုံကုန်သော ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝဏ္ဏိတာ ထောမိတာ၊ ချီးမွမ်းအပ်, ထောမနာပြုအပ်၏။ မေ ဂိဟိဗဒ္ဓနံ ပဟီနံ၊ ငါသည် လူအနှောင်အဖွဲ့ကို ပယ်စွန့်အပ်ပြီ။ နေက္ခမ္မံ နိက္ခန္တော အသ္မိ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ထွက်ရောက်လာသည်ဖြစ်၏။ မေ ဥတ္တမပတ္တဇ္ဇာ လဒ္ဓါ၊ ငါသည် မြင့်မြတ်သည့် ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို ရအပါပြီ။ သမဏာမဲ့ ကရိသာမိ၊ ရဟန်းတရားကို ပြုအံ့ အားထုတ်အံ့။ မဂ္ဂဖလသုခံ လဘိဿာမိတိ၊ မဂ်ဖိုလ်

ချမ်းသာကို ရတော့အုံဟု။ ဥဿာဟဇာတော၊ ကြိုးစားမှုဖြစ်၍။ ခါရိကာဇံ ဩတာရေတွာ၊ ရသေ့ပရိက္ခရာ ဝန်ဆောင်သည့် ထမ်းပိုးကို ချ၍။ စက်မဝေမလ္လေ စကြီအလယ်၌။ မုဂ္ဂဝဏ္ဏာသိလာပဋ္ဌေ၊ ပဲနောက်အဆင်းရှိသည့် ကျောက်ဖျာ၌။ သုဝဏ္ဏာပဋိမာဝိယ နိသိန္နော၊ ရွှေဆင်းတုကဲ့သို့ နေတော်မူ၍။ ဒိဝသဘာဂံ ဝီတိနာမေတွာ၊ နေ့အဖို့, နေ့ပိုင်းကို ကုန်စေ၍။ သာယန္ဟသမယံ ပဏ္ဏသာလံ ပဝိသိတွာ၊ ညနေချမ်းအခါ၌ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းသို့ ဝင်၍။ ဗိဒလမဠကပသေ ကဋ္ဌတ္ထရိကာယ နိပန္နော၊ ကြိမ်ပြင့်ခက်သော ညောင်စောင်းငယ်နံဘေး၌ သစ်သား အခင်း၌ လျောင်းလျက်။ သရိရံ ဥတုံ ဂါဟာပေတွာ၊ ကိုယ်ကို အငွေ့ကို ယူစေ၍ (ကိုယ်ငွေ့ရစေ၍)။ ဗလဝပစ္ဆိသေ ပဗုဋ္ဌိတွာ၊ လင်းအားကြီး၌ နိုး၍။ အတ္တနော အာဂမနံ၊ မိမိ၏ လာခဲ့ခြင်းကို။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဆင်ခြင်ပြီ။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ပြီနည်း။ အဟံ ယရာဝါသေ အာဒီနဝံ ဒိသွာ၊ ငါသည် အိမ်မှာနေခြင်း၌ အပြစ်ကို မြင်၍။ အမိတဘောဂံ အနန္တယသံ ပဟာယ၊ မတိုင်းတာနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို အပိုင်းအခြားမရှိသည်သည့် အခြွေအရံကို ပယ်စွန့်၍။ အရညံ ပဝိသိတွာ၊ တောသို့ ဝင်၍။ နေက္ခမ္မဝေသကော ဟုတွာ၊ ကာမမှထွက်မြောက်ကြောင်းတရားရှာသည် ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရသေ့ရဟန်း ပြုခဲ့၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣဒါနိ ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ ပမာဒစာရံ၊ မေ့မေ့လျော့လျော့ လှည့်လည်ခြင်းကို။ စရိတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှာ မသင့်။

ဟိ၊ မှန်၏။ ပဝိဝေကံ ပဟာယ၊ ကိလေသာ ကင်းဆိတ်ခြင်းကို ပယ်စွန့်၍။ ဝိစရန္တံ၊ လှည့်လည်သူကို။ မိဒ္ဓာဝိတက္ကမက္ခိကာ ခါဒန္တိ၊ အကြွေမှား, အတွေးမှား ယင်ကောင်တို့သည် ကိုက်ခဲကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ ဝိဝေကံ အနုပြုဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ငါသည် ကိလေသာ ကင်းဆိတ် မှုကို အဖန်ဖန် ပွားခြင်းငှာ သင့်၏။ ဟိ အဟံ ယရာဝါသံ ပလိဘောဒေတော ဒိသွာ နိက္ခန္တော၊ မှန်၏ ငါကား အိမ်မှာနေခြင်းကို စွာန်မဂ်ဖိုလ်အနှောင့်အယှက်ဟု မြင်၍ တောထွက်ခဲ့၏။ အယဉ္စ ပဏ္ဏသာလာ မနာပါ၊ ဤသစ်ရွက်မိုးကျောင်း သည်လည်း နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်၏။ ဘူမိဘေလုဝပဏ္ဏဝဏ္ဏပရိဘဏ္ဍကတာ၊ ကျောင်းသခ်ိမ်းဝင်းမြေကို ဥဿျစ်သီး မှည့်အဆင်းကဲ့သို့ ပြေပြေပြစ်ပြစ် ပြုအပ်၏။ သေတဘိတ္တိယော ရဇတဝဏ္ဏာ၊ နံရံဖြူတို့သည် ငွေအဆင်းရှိကုန်၏။ ပဏ္ဏစ္ဆဒနံ ကပေါတပါဒဝဏ္ဏံ၊ သစ်ရွက် အမိုးသည် ခိုခြေထောက်အဆင်းရှိ၏။ ဗိဒလမဠကော ဝိစိတ္တတ္ထရဏဝဏ္ဏော၊

ကြိမ်ခက် ညောင်စောင်းငယ်သည် ဆန်းကြယ်သည့်အခင်း အဆင်းရှိ၏။ ဝသနဌာန် နိဝါသဖာသုက်၊ နေရာဌာနသည် နေဖို့ ချမ်းသာ၏။ မေ ဂေဟသမ္ဘဒါ။ ငါ၏ အိမ်ပြည့်စုံမှုသည်။ ဒတ္တော၊ ဤကျောင်းသခင်မ်းထက်။ အတိရေကတရာ ဝိယ နိ ပညာယတိ၊ သာ၍ပိုသကဲ့သို့ မထင်။" ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍။ ပဏ္ဏာသာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၏။ ဒေါသေ ဝိစိနန္တော၊ အပြစ်တို့ကို ရှာသော်။ အဋ္ဌ ဒေါသေ ပဿိ ကိရ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော အပြစ်တို့ကို မြင်ပြီတဲ့။

ဟိ၊ ခဲ့ပြီးဆိုအံ့။ ပဏ္ဏာသာလာပရိဘောဂသို့၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း နေထိုင်သုံးဆောင်ခြင်း၌။ အဋ္ဌဒေါသာ၊ အပြစ်ရှစ်ပါးတို့ကား။ မဟာသမာရမ္ဘေန၊ ကြီးစွာ ကောင်းကောင်း အားထုတ်မှုဖြင့်။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရေ သမောဓာနေတွာ၊ အသားအဆောက်အဦတို့ကို စုဆောင်း၍။ ကရဏာပရိယေသနဘာဝေါ၊ ပြုရှာခြင်းသည်။ ဒကော အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တစ်ခု။ တိဏာပဏ္ဏာမတ္တိကာသု ပတိတာသု၊ မြက်သစ်ရွက် မြေညက်တို့သည် ကျကုန်သော်။ တာသံ ပုနပ္ပုနံ ဌပေတဗ္ဗတာယ၊ ထိုမြက်, သစ်ရွက်မြေညက်တို့ကို အဖန်ဖန်ထားထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗဒ္ဓဇဂ္ဂနဘာဝေါ ဒုတိယော၊ အမြဲပြင်နေရခြင်းသည် ဒုတိယအပြစ်။ သေနာသနံ နာမ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာမည်သည်။ မဟလ္လကဿ၊ အသက်ကြီးသူဖို့။ ပါပုဏာတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝေလာယ၊ အခ်ိန်မဟုတ် အခါမဟုတ်၌။ ဝုဋ္ဌာပိယ-မာနဿ၊ ထစေအပ်သူမှာ (အထခိုင်းခံရသူမှာ)။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ နိ ဟောတိ၊ စိတ်တည်ငြိမ်မှုသည် မဖြစ် ထို့ကြောင့်။ ဥဋ္ဌာပနိယဘာဝေါ တတိယော၊ အထခိုင်းခံရခြင်းသည် တတိယအပြစ်။ သီတုဏှပဋိယာတေန၊ အအေးအပူ နှိပ်စက်သဖြင့်။ ကာယဿ သုခုမာလကရဏဘာဝေါ၊ ကိုယ်ကို နူးညံ့အောင် ပြုရာရောက်ခြင်းသည်။ စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထအပြစ်။ ဂေဟံ ပဝိဋ္ဌေန၊ အဆောက်အဦထဲသို့ ဝင်ပြီးသူသည်။ ယံ ကိဉ္စိ ပါပံ၊ အမှတ်မထားတစ်မျိုးမျိုးသော မကောင်းမှုကို။ ကာတုံ သက္ကာ ဣတိ၊ ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏ ထို့ကြောင့်။ ဂရဟာပဋိဗောဓနဘာဝေါ ပဉ္စမော၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်, ဝိုးလွှမ်းခြင်းသည် ပဉ္စမအပြစ်။ မယ္ဟန္တိ ပရိဠဟကရဏဘာဝေါ၊ ငါ့ဟာဟု စိတ်ထည်း သိမ်းပိုက်မှုပြုခြင်းသည်။ ဆဋ္ဌော၊ ဆဋ္ဌအပြစ်။ ဂေဟဿ အတ္ထိဘာဝေါ နာမ၊ နေရာအဆောက်အဦး၏ ရှိခြင်းမည်သည်။ သဒုတိယကဝါသော ဣတိ၊ အဖော်ရှိ နေခြင်းဖြစ်၏ ဤသို့ အဖော်ရှိနေရာရောက်ခြင်းသည်။ သတ္တမော၊ သတ္တမအပြစ်။ ဥိကာမဂုံလယရဂေါ့ဋ္ဌကာဒိနံ သာဓာရဏတာယ၊ သန်း, ကြမ်းပိုး,

အိမ်မြောင်စသည်တို့နှင့် ဆက်ဆံပတ်သက်သောကြောင့်။ ဗဟုသာဓာရဏာ-ဘာဝေါ အဋ္ဌမော၊ အများနှင့် ဆက်ဆံပတ်သက်ခြင်းသည် အဋ္ဌမအပြစ်တည်း။ ဣမေ အဋ္ဌ အာဒီနဝေ ဖိသွာ၊ ဤရှစ်ပါးကုန်သော အပြစ်တို့ကို မြင်၍။ မဟာ-သတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပဏ္ဏသာလံ ပဇဟိ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ပယ်စွန့်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ပယ်စွန့် ခဲ့သောကြောင့်။ **'အဋ္ဌဒေါသသမာကိဏ္ဏံ ပဇဟိ ပဏ္ဏသာလက'**န္တိ၊ အပြစ်ရှစ်မျိုး ရောပြွမ်းသော သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ပယ်စွန့်ခဲ့ပြီဟု။ အာဟ၊ ဘုရားဟောတော်မူပြီ။

"ဥပါဂမိ ရုက္ခမူလံ ဝုဏော ဒသဟုပါဂတန္တိ၊ အကျိုးဂုဏ်ဆယ်မျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော သစ်ပင်သို့ ကပ်ရောက်ပြီ"ဟူသော စကားဖြင့်။ ဆန္ဒံ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ အမိုးကို အမိုးရှိသည့် နေရာကို ပယ်စွန့်၍။ ဒသဟိ ဂုဏေဟိ၊ အကျိုးဂုဏ် ဆယ်မျိုးတို့နှင့်။ ဥပေတံ ရုက္ခမူလံ၊ ပြည့်စုံသော သစ်ပင်ရင်း, သစ်ပင်အောက်သို့။ ဥပဂတော အသ္မိတိ၊ ကပ်ရောက်ပြီးသည် ဖြစ်၏ဟု။ ဝဒတိ၊ ဘုရားဟောတော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်း၌။ ဣမေ ဒသဝုဏာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ အကျိုးဂုဏ်ဆယ်မျိုးတို့ကား။ အပ္ပသမာရမ္ဘတာ၊ ကောင်းစွာအားထုတ် ပြုလုပ်စရာနည်းခြင်းသည်။ ဧကော ဝုဏော၊ အကျိုးဂုဏ်တစ်ခု။ ဟိ၊ မှန်၏။ တတ္ထ ဥပဂမနကမတ္တမေဝ ဟောတိ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ရုံမျှသည်သာ ဖြစ်၏။ အပဋိဃဂုနတာ ဒုတိယော၊ ရှင်းလင်းစရာ မလိုခြင်းသည် ဒုတိယအကျိုးဂုဏ်။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်းသည်။ သမ္ဘဋ္ဌမ္ပိ အသမ္ဘဋ္ဌမ္ပိ၊ တံမြက်စည်းလှည်းအပ်သော်လည်းကောင်း မလှည်းအပ်သော်လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂဟသုက် ဟောတိ ယေဝ၊ နေထိုင်သုံးဆောင်ဖို့ ချမ်းသာသည် ဖြစ်သည်သာ။ အနုဌာပရိယဘာဝေါ တတိယော၊ အထခိုင်းမခံရခြင်းသည် တတိယအကျိုးဂုဏ်။ ဂရဟံ နပ္ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ကို မဖုံးလွှမ်းတတ်။ ဟိ၊ မှန်၏။ တတ္ထ ပါပံကရောနော၊ ထိုသစ်ပင်ရင်း၌ မကောင်းမှုကို ပြုသူသည်။ လဇ္ဇတီတိ၊ ရှက်တတ်၏ ထို့ကြောင့်။ ဂရဟာယ အပ္ပဋိစ္ဆန္နဘာဝေါ၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ကို မဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်။ စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထအကျိုးဂုဏ်။ အဇ္ဈောကာသဝါသော ဝိယ၊ လွင်ပြင်ဝယ်နေခြင်းကဲ့သို့။ ကာယံ နိ သန္ဌပ္ပေတိ၊ ကိုယ်ကို မတောင့်တင်းစေ ထို့ကြောင့်။ ကာယဿ အသန္ဌပ္ပနဘာဝေါ၊ ကိုယ်၏ မတောင့်တင်း ခြင်းသည်။ ပဉ္စမော၊ ပဉ္စမအကျိုးဂုဏ်။ ပရိဂ္ဂဟကရဏာဘာဝေါ၊ သိမ်းဆည်းမှုပြုစရာ မရှိခြင်းသည်။ ဆဋ္ဌော၊ ဆဋ္ဌအကျိုးဂုဏ်။ ဂေဟာလယပဋိကွေပေါ၊ နေရာစွဲလမ်းမှု ပယ်ပြီး

ခြင်းသည်။ သတ္တမော၊ သတ္တမအကျိုးဂုဏ်။ ဗဟုသာဓာရဏာဂေဟော ဝိယ၊ အများနှင့်ပတ်သက်သည့် အများဆိုင်သည့် အိမ်ကဲ့သို့။ နံ ပဋိဇဂ္ဂိသာမိ နိဂ္ဂမထာတိ၊ ထိုနေရာကို ပြုပြင်မည် ထွက်ကြလော့ဟု။ နိဟရဏာကာဘာဝေါ၊ နှင်ထုတ်မှုမရှိရခြင်း နှင်ထုတ်မှု မပြုရခြင်းသည်။ အဋ္ဌမော၊ အဋ္ဌမအကျိုးဂုဏ်။ ဝသန္တသ သပ္ပိတိကဘာဝေါ၊ နေသူမှာ ပီတိဖြစ်ရခြင်းသည်။ နဝမော၊ နဝမ အကျိုးဂုဏ်။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ ရုက္ခမူလသေနာသနသ သုလဘတာယ၊ ရောက်ရာ ရောက်ရာ, ဌာနတိုင်း၌ သစ်ပင်ရင်း ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ရလွယ်ခြင်းကြောင့်။ အနပေက္ခဘာဝေါ၊ မရှင့်ရခြင်းသည်။ ဒသမော၊ ဒသမအကျိုးဂုဏ်တည်း။ ဣတိ ဒသ ဣမေ ဂုဏေ ဒိသွာ၊ ဤသို့ ဆယ်ပါးကုန်သော ဤအကျိုးဂုဏ်တို့ကို တွေ့မြင်၍။ ရုက္ခမူလံ ဥပါဂတော အသ္မိတိ ဝဒတိ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ရောက်ပြီးသည် ဖြစ်၏ဟု ဘုရားဟောတော်မူ၏။

ဧတ္တကာနိ ဣမာနိ ကာရဏာနိ သလ္လက္ခေတွာ၊ ဤမျှကုန်သော ဤအကြောင်းဂုဏ်တို့ကို ကောင်းစွာမှတ်သား၍။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပုနဒိဝသေ ဘိက္ခာယ ဂါမံ ပါဝိသိ၊ နောက်နေ့၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ (ဆွမ်းခံခြင်းငှာ) ရွာသို့ ဝင်ပြီ။ အထ အသ၊ ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်းအား။ သမ္ပတ္တဂါမေ မနုဿာ၊ ဆွမ်းခံရောက်သည့်ရွာ၌ လူတို့သည်။ မဟန္တေန ဥဿာဟေန၊ ကြီးမြတ်သော အားထုတ်မှုဖြင့် (ဝီရိယကြီးစွာဖြင့်)။ ဘိက္ခံ အဒံသု၊ ဆွမ်းကို လောင်းလှူကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း သည်။ ဘတ္တကိစ္စံ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ဆွမ်းစားမှုကိစ္စကို ပြီးစေ၍။ အဿမံ အာဂမ္မ၊ ကျောင်းသခ်ိမ်းသို့ လာ၍။ "အဟံ အာဟာရံ နေ လဘာမိတိ နေ ပတ္ထဧတော၊ ငါသည် အစာအာဟာရကို မရဟု တွေး၍ ရသော့ဝတ်လာသည် မဟုတ်။ ဧသော သိနိဒ္ဓါဟာရော နာမ၊ ဤနှီးညှံ့သည့် အစာအာဟာရမည်သည်။ မာနမဒပုရိသမဒေ ဝမ္ဘေတိ၊ မာနဖြင့် ယစ်မူးခြင်း, ပုရိသဘောဖြင့် ယစ်မူးခြင်းတို့ကို တိုးပွားစေတတ်၏။ အာဟာရမူလကသ ဒုက္ခသ စ၊ အာဟာရအရင်းခံရှိသော ဒုက္ခ၏လည်း။ အန္တော နတ္ထိ၊ အဆုံးသည် မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝါပိတရောပိတမညနိဗ္ဗတ္တံ အာဟာရံ ပဋဂါတွာ၊ ရိတ်အပ်စိုက်ပျိုးအပ်သည့် စပါးမှဖြစ်သော အစာအာဟာရကို ပယ်စွန့်၍။ ပဝတ္တဖလ-ဘောဇနော ဘဝေယျံ ယန္နူန ဣတိ၊ အလိုလိုကြွေကျသည့် သစ်သီးအစာ ရှိသူသည် ဖြစ်ရမူကား ကောင်းလေစွ"ဟု။ နိသီဒိတွာ စိန္တေသိ၊ ထိုင်၍ စဉ်းစားပြီ။

သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ တထာ ကတွာ၊ ထိုစဉ်းစားသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်၍။ ယဒေဒ္ဓော ဝါယမန္တော၊ အားထုတ်သော် ကြီးစားသော်။ သတ္တာဟဘ္ဘန္တရေယေ၀၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌သာ။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော ပဋ္ဌ အဘိညာယော စ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း ငါးပါးကုန်သော အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်-

"ဝါပိတံ ရောပိတံ ဓညံ၊ ပဇဟိ နိရ၀သေသတော။
အနေက ဂုဏသမ္ပန္နံ၊ ပ၀တ္တ ဖလ မာဒိယိ။

တတ္ထပ္ပဓာနံ ပဒဟိ၊ နိသဇ္ဇဌာန စက်မေ။
အဘ္ဘန္တရမ္ပိ သတ္တာဟေ၊ အဘိညာ ဗလ ပါပုဏိ"န္တိ၊

'ဝါပိတံ ရောပိတံ ဓညံ (လ) အဘိညာဗလ ပါပုဏိ' ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဘုရားဟော တော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာနက် ရှေ့မှာ ရေးခဲ့ပြီးပြီ။

ဗဝံ အဘိညာဗလံ ပတ္တာ၊ ဤသို့ အဘိညာဉ်စွမ်းအားသို့ ရောက်၍။ သမာပတ္တိသုခေန၊ ဈာန်သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်။ သုမေ၀တောပသေ ဝိတိနာမေန္တေ၊ သုမေဓာ ရသေ့သည် အချိန်ကုန်လွန်စေသော်။ ဒီပင်္ကရော နာမ သတ္ထာ၊ ဒီပင်္ကရာ မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်။ လောကေ ဥဒပါဒိ၊ လောက၌ ဖြစ်တော်မူ ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿ၊ ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏။ ပဌိသန္ဓိဇာတိ သမ္ဘောဓိ-ဓမ္မစက္ကပ၀တ္တနေသု၊ ပဋိသန္ဓေနေတော်မူရာအခါ ဖွားတော်မူရာအခါ ဘုရားဖြစ်တော်မူရာအခါ ဓမ္မစက္ကြာတရားဟောတော်မူရာအခါတို့၌။ သကလာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဒသသဟဿီ လောကဓာတု၊ တစ်သောင်းသော လောကမာတ်သည်။ သံဝတ္တိ၊ မြင့်တက် မြင့်တက်၍ ကောင်းစွာ လှုပ်ပြီ။ (တစ်နည်း) အရှေ့အနောက် မြင့်လိုက်နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ။ သမ္ပကမ္ပိ၊ မြင့်လိုက် နိမ့်လိုက် ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် လှုပ်ပြီ။ (တစ်နည်း) တောင်မြောက် မြင့်လိုက် နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ။ သမ္ပ၀ေဓိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ ယိမ်းယိုင်ကာ လွန်စွာ တုန်လှုပ်ပြီ။ (တစ်နည်း) အလယ်အဖျား မြင့်လိုက်နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ။ မဟာ၀ိရ၀ံ ဝိရ၀ိ၊ အသံကြီးကို မြည်ပြီ။ ဒဋ္ဌိသ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ ပါတုရဟေသုံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့သည် ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သမာပတ္တိသုခေန

ဝိတိနာမေန္တော၊ ဗျာနဝ်ဝင်စားသည့် ချမ်းသာဖြင့် အချိန်ကုန်လွန်စေရကား။ သုမေဓောပသော၊ သုမေဓာရှင်ရသော့သည်။တံ သဒ္ဒံ ထိုမြေလှုပ်သံ ကြီးစွာသော အသံကို။ နေဝ အသောသိ၊ မကြားလိုက်ပြီ။ တာနိ နိမိတ္တာနိ၊ ထိုရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့ကို။ နေ အဒ္ဒသ၊ မမြင်လိုက်ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။

"ဧဝံ မေ သိဒ္ဓိပ္ပတ္တသ၊ ဝသီဘူတသ သာသနေ။
ဒီပင်္ကရောနာမ ဇိနော၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ လောကနာယကော။

ဥပ္ပဇ္ဇန္တေစ ဇာယန္တေ၊ ဗုဇ္ဈန္တေ ဓမ္မဒေသနေ။
စတုရော နိမိတ္တေ နာဒ္ဒသံ၊ ဗျာနရတိ သမပ္ပိတော"တိ၊

'ဧဝံ မေ သိဒ္ဓိပ္ပတ္တသ (လ) ဗျာနရတိသမပ္ပိတော' ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

ဧဝံ မေ၊ ဤသို့ ငါသုမေဓာသည်။ သာသနေ၊ ဝိဝေကစိတ်ရှိတော်မူကြသည့် သူတော်ကောင်းတို့ အဆုံးအမ၌။ သိဒ္ဓိပ္ပတ္တသ၊ အဘိညာဉ်ရရောက် သိဒ္ဓိပေါက်၍။ ဝသီဘူတသ၊ ဝသီဘော်သို့ ရောက်စဉ် (ဖြစ်စေလိုရာ ဖြစ်စေနိုင်သည့် စိတ်စွမ်းရည်ရှိသူ အစစ်အမှန်ဖြစ်စဉ်)။ လောကနာယကော၊ ဒီပင်္ကရော နာမ ဇိနော၊ လောကရှေ့သွား ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တော်မူသော ဒီပင်္ကရာအမည်တော် ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ ဖြစ်တော်မူ ပွင့်တော်မူပြီ။

ဥပ္ပဇ္ဇန္တေ စ၊ ပဋိသန္ဓေ နေတော်မူစဉ်၌လည်းကောင်း။ ဇာယန္တေ၊ ဖွားတော်မူစဉ်၌လည်းကောင်း။ ဗုဇ္ဈန္တေ၊ သစ္စာလေးပါး သိတော်မူစဉ်၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မဒေသနေ၊ ဓမ္မစကြာတရား ဟောကြားစဉ်၌လည်းကောင်း။ စတုရော နိမိတ္တေ၊ မြေလျင်ကြီးစွာ လှုပ်ခြင်း စသည့် လေးကြိမ်လေးခါ ဖြစ်ကုန်သော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့ကို။ ဗျာနရတိသမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာ ရောက်စေအပ်သည့် ဗျာန်၌မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ (ဗျာန်၌မွေ့လျော်ခြင်းသို့ ကောင်းစွာ ရောက်သည် ဖြစ်၍)။ နာ အဒ္ဒသံ၊ ငါသုမေဓာ မမြင်လိုက်ပြီ။

တသို့ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဒီပက်ရဒသဗလော၊ ဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရားသည်။ စတူဟိ ခီဏာသဝသတသဟဿေဟိ ပရိဝုတော၊ ရဟန္တာလေးသိန်းတို့သည် ခြံရံ အပ်လျက်။ အနုပုဗ္ဗေန စာရိကံ စရမာနော၊ အစဉ်အတိုင်း ခရီးဒေသစာရီကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ ရမ္မ နာမ နဂရံ ပတ္တာ၊ ရမ္မမည်သော မြို့သို့ ရောက်တော်မူ၍။ သုဒဿနမဟာဝိဟာရေ ပဋိဝသတိ၊ သုဒဿနကျောင်းတော်ကြီး၌ ပဓာန ပြုနေတော်မူ၏။ ရမ္မနဂရဝါသိနော၊ ရမ္မမြို့နေသူတို့သည်။ "ဒီပက်ရော သမဏိဿရော၊ ဒီပက်ရာမည်သော ရဟန်းမင်းသည်။ ပရမာဘိသမ္ဘောဓိ ပတ္တာ၊ အလွန်မြတ်သည့် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သို့ ရောက်၍။ ပဝတ္တဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဓမ္မစက်ကြာတရားတော်မြတ် ဟောကြားပြီးသည်ဖြစ်၍။ အနုဗ္ဗေန စာရိကံ စရမာနော၊ အစဉ်အတိုင်း ခရီးဒေသစာရီကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ ရမ္မနဂရံ ပတ္တာ၊ ရမ္မမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၍။ သုဒဿနမဟာဝိဟာရေ ပဋိဝသတိ ဟိရာတိ၊ သုဒဿနကျောင်းတော်ကြီး၌ ပဓာနပြုနေတော်မူသတဲ့"ဟု။ သုတ္တာ၊ ကြားကြ၍။ သပ္ပိနဝနီတာဒီနိ ဘေသဇ္ဇာနိ စေဝ၊ ထောပတ်ဆီဦး စကုန်သော ဆေးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဘောဇနာနိ စ၊ ဝတ်ရုံဖွဲ့ရာ အဝတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဂါဟာပေတ္တာ၊ ယူစေကြ၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာ၊ နံ့သာပန်း စသည် လက်၌ ကိုင်စွဲကုန်လျက်။ ယေန ဗုဒ္ဓေါ, ယေန ဓမ္မော, ယေန သံဃော၊ အကြင်အရပ်၌ ဘုရားသည် အကြင်အရပ်၌ တရားသည် အကြင်အရပ်၌ သံဃာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တန္နိန္နာ တပ္ပေါဏာ တပ္ပဘာရာ ဟုတ္တာ၊ ထိုဘုရား တရား သံဃာရှိရာ ညွှတ်ကုန်သည် ထိုဘုရား တရား သံဃာရှိရာ ကိုင်းကုန်သည် ထိုဘုရား တရားသံဃာရှိရာ ရှိုင်းကုန်သည် ဖြစ်၍။ သတ္ထာရံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရားကို ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုး၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ ပူဇေတ္တာ၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ ဧကမန္တံ နိသိန္နာ၊ သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်နေကြ၍။ ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ ဟောကြားအပ်သည့် တရားတော်ကို နာယူကြ၍။ သွာတနာယ နိမန္တေတ္တာ၊ နက်ဖြန်ကုသိုလ်ဖြစ်ဖို့ ပင့်ဖိတ်ကြ၍။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ ပက္ကမိသု၊ ထိုင်နေရာမှ ထ၍ ဖဲသွားကြပြီ။

တေ၊ ထိုရမ္မမြို့နေသူတို့သည်။ ပုနဒိဝသေ၊ နောက်နေ့၌။ မဟာဒါနံ သဇ္ဇေတ္တာ၊ မျှားမြတ်သည့် လျှုဖွယ်ကို စီရင်၍။ နဂရံ အလင်္ကရိတ္တာ၊ မြို့ကို တန်ဆာဆင်၍။ ဒသဗလဿ အာဂမနမဂ္ဂံ အလင်္ကရောန္တာ၊ ဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရား၏ ကြွလာ

တော်မူရာလမ်းကို တန်ဆာဆင်ကုန်သော်။ ဥဒကဘိန္နဌာနေသု၊ ရေဖျက်သည့် လမ်းနေရာ တို့၌။ ပံသု ပကွိပိတာ၊ မြေမှုန့်ကို ထည့်၍ (မြေဖို့၍)။ သမ ဘူမိတလ ကတာ၊ ညီညာအောင် မြေပြင်ကို ပြုပြင်၍။ ရဇတပဋ္ဌဝဏ္ဏ ဝါလုကာ အာကိရန္တိ၊ ငွေပြားအဆင်းရှိသော သဲကို ကြဲကြဲ ဖြန့်ခင်းကြကုန်၏။ လာဇာနိ စေဝ ပုပ္ပါနိ စ၊ ပေါက်ပေါက်တို့ကိုလည်းကောင်း, ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိကိရန္တိ၊ ထူးခြားစွာ ကြဲကြကုန်၏။ နာနာဝိရာဂေဟိ ဝတ္ထေဟိ၊ အရောင်အမျိုးမျိုး ထူးခြားစွာ ဆိုးထား အပ်ကုန်သော အဝတ်တို့ဖြင့်။ ဧလဝဠာကေ ဥဿာပေန္တိ၊ တံခွန်အလံတို့ကို အထက်၌ ဖြစ်စေကုန်, စိုက်ထောင်ကြကုန်၏။ ကဒလိယော စေဝ၊ ဌက်ပျောပင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏဃဋေ ပန္တိယော စ၊ ရေပြည့်အိုး အစဉ်အတန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ (ရေအိုးစဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း)။ ပတိဋ္ဌာပေန္တိ၊ တည်စေကုန်၏, တည်ထားကုန်၏။ တသ္မိ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ သုမေဓတာပသော၊ သုမေဓာ ရှင်ရသေ့သည်။ အတ္တနော အဿမပဒါ ဥဋ္ဌဟန္တော၊ မိမိ၏ ကျောင်းသစ်မှ ပျံတက်၍။ တေသံ မနုဿာနံ၊ ထိုလမ်းပြင်နေသူတို့၏။ ဥပရိဘာဂေန အာကာသေန ဂစ္ဆန္တော၊ အထက်အဖို့ဖြစ်သော ကောင်းကင်ဖြင့် သွားသော်။ ဟဋ္ဌတုट्ठे တေ မနုဿေ ဒိသ္ဝာ၊ ရွှင်ပျနှစ်သက်ကုန်သော ထိုလူတို့ကို မြင်ရ၍။ ကာရဏံ ကိ နု ခေါတိ၊ အကြောင်းကား ဘာနည်းဟု တွေးရ၍။ အာကာသတော ဩရိယ၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်၍။ ဧကမန္တံ ဋ္ဌိတော၊ သင့်လျော်သော နေရာ၌ ရပ်လျက်။ "အမ္ဘော၊ အမောင်တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဣမံ မဂ္ဂံ၊ ဤလမ်းကို။ ကဿ အလင်္ကာရောထာတိ၊ မည်သူ့အတွက် တန်ဆာဆင်နေကြကုန်သနည်း"ဟု။ မနုဿေ ပုစ္ဆိ၊ လူတို့ကို မေးပြီ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။

"ပစ္စန္တဒေသဝိသယေ၊ နိမန္တေတွာ တထာဂတံ။
ကဿ အာဂမနံ မဂ္ဂံ၊ သောဓေန္တိ တုဋ္ဌမာနသာ။

(လ)

တုဋ္ဌဟဋ္ဌာ ပမုဒိတာ၊ ဝေဒဇာတာ မဟာဇနာ။
ကဿ သောဓိယတိ မဂ္ဂေါ၊ အဠသံ ဝဏ္ဏမာယန"န္တိ၊

"ပစ္စန္တဒေသဝိသယေ (လ) အဠသံ ဝဏ္ဏမာယန်"ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဘုရားဟောတော်မူ အပ်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

တထာဂတ်၊ ဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရားကို။ ပစ္စန္တဒေသဝိသယေ နိမန္တွေတွာ၊ မမ္ပိမဒေသ အစွန်အဖျားဌာနသို့ ပင့်ဖိတ်၍။ တသ အာဂမနံ မဂ္ဂံ၊ ထိုဒီပက်ရာ မြတ်စွာဘုရား၏ ကြွလာတော်မူရာဖြစ်သော လမ်းကို။ တုဋ္ဌမာနသာ၊ သုခယှဉ်လျက် နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောခေန္တိ၊ ရှင်းလင်းကြကုန်၏။

အဟံ၊ ငါသုမေဓာသည်။ တေန သမယေန၊ ရမ္မပြိုနေလူတို့ လမ်းရှင်းကြရာ ထိုအခါ၌။ သကသမာ နိက္ခမိတွာ၊ မိမိကျောင်းသစ်မှ ထွက်၍။ ဝါကစီရာနိ ဓုနန္တော၊ လျှော်တေသက်နီးတို့ကို ခါလျက်။ အမ္ဗရေ ဂစ္ဆာမိ၊ ကောင်းကင်၌ ပျံသွား၏။

တဒါ၊ ကောင်းကင်၌ ပျံသွားရာ ထိုအခါ၌။ ဇနံ၊ လမ်းပြင်နေသူ လူအပေါင်းကို။ ဝေဒဇာတံ၊ သောမနဿဖြစ်နေကြသည်ကိုလည်းကောင်း။ တုဋ္ဌဟဋ္ဌံ၊ သုခယှဉ်လျက် နှစ်သက်နေသည်, ပီတိအစွမ်း ရွှင်လန်းနေသည်ကိုလည်းကောင်း။ ပမောဒိတံ၊ ပါမောဇ္ဇအစွမ်း ဝမ်းသာနေသည်ကို လည်းကောင်း။ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်ရ၍။ ဂဂနာ ဩရောဟိတွာန၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်၍။ တာဝဒေ၊ သက်ဆင်းပြီးရာ ထိုခဏ၌။

"မဟာဇနော၊ များစွာ သောင်းသောင်း လူအပေါင်းသည်။ တုဋ္ဌ ဟဋ္ဌော၊ သုခယှဉ်လျက် နှစ်သက်နေသည်, ပီတိအစွမ်း ရွှင်လန်းနေသည် လည်းကောင်း။ ပမုဒိတော၊ ပါမောဇ္ဇခေါ် ပီတိဝယ်အစွမ်း ဝမ်းသာနေသည် လည်းကောင်း။ ဝေဒဇာတော၊ သောမနဿဖြစ်နေသည်လည်းကောင်း။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ မဂ္ဂံ သောဓေတိ၊ လမ်းကို ရှင်းနေ၏။ ကိံ ကာရဏာ သောဓေတိ၊ ဘာ့ကြောင့် လမ်းရှင်းနေသနည်း။ ကဿ၊ ဘယ်သူ့အတွက်။ သောဓေတိ၊ လမ်းရှင်းနေသနည်း။ မဂ္ဂေါ အဋ္ဌသံ ဝဋ္ဌမံ အယနံ၊ မဂ္ဂ အဋ္ဌသ ဝဋ္ဌမ အယန အမျိုးမျိုးခေါ် ဆိုအပ်သည့်လမ်းကို။ ကဿ သောဓိယတိတိ၊ ဘယ်သူ့အတွက် ရှင်းလင်းအပ်သနည်း" ဟု။ မနုဿေ ပဿိ၊ လမ်းရှင်းနေသူ လူတို့ကို မေးပြီ။

မနုဿာ၊ လမ်းရှင်းနေသူ လူတို့သည်။ "ဘန္တေ သုမေဓ၊ အရှင်ဘုရား သုမေဓာ။ တွံ နု ဇာနာသိ၊ အရှင်ဘုရားသည် မသိ။ ဒီပက်ရဒသဝလော၊ ဒီပက်ရာ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ ပတ္တာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရရောက်၍။ ပဝတ္တိတဝရမဟာစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီးသော မြတ်သော တရားစက်ကြာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ဓမ္မစက်ကြာတရားမြတ် ဟောပြီး၍)။ စာရိုက် စရမာနော၊ ခရီး ဒေသစာရီကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ အမှာက် နဂရံ ပတ္တာ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ရွှေမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၍။ သုဒဿနမဟာဝိဟာရေ ပဋိဝသတိ၊ သုဒဿန ကျောင်းတော်ကြီး၌ ပဓာနပြုနေတော်မူ၏။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ တံ ဘဂဝန္တံ နိမန္တယိမှ၊ ထိုဒီပက်ရာမြတ်စွာ ဘုရားကို ဆွမ်းစားပင့်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝတော တသ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ထိုဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရား၏။ ဧတံ အာဂမနမဂ္ဂံ အလက်ရောမာတိ၊ ကြွလာတော်မူရာ ထိုလမ်းကို တန်ဆာဆင် ပြုပြင်နေကြကုန်၏"ဟု။ အာဟံသု၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ သုမေတောပသော၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည်။ "ဗုဒ္ဓေါတိ ခေါ ယောသမတ္တကမ္မိ၊ ဘုရားဟူသော အသံမျှ သည်သော်မှလည်း။ လောကေ ဥလ္လဘံ၊ လောကဌ ကြားရဖို့ ခက်ခဲ၏။ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူရာအခါသည်။ ဥလ္လဘောဝ၊ ရခဲ၏ဟု။ ပဂေဝ၊ ပြောဖို့ရာ အဘယ်မှာ လိုပါတော့အုံ့နည်း။ အတိဒုလ္လဘောဝ၊ ရဖို့ရာ အလွန်ခက်ခဲတော့ သည်သာတည်း။ မယာပိ၊ ငါသုမေဓာသည်လည်း။ ဣမေဟိ မနုဿေဟိ သဒ္ဓိ၊ ဤလူတို့နှင့် အတူ။ ဒသဗလဿ မဂ္ဂံ၊ ဒီပက်ရာဘုရားရှင်အတွက် လမ်းကို။ အလက်ရိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ သော၊ ထိုသုမေဓ ရှင်ရသေ့သည်။ တေ မနုဿေ၊ လမ်းပြင်နေသူ ထိုလူတို့ကို။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတံ မဂ္ဂံ၊ ဤလမ်းကို။ သစေ ဗုဒ္ဓဿ အလက်ရောထ၊ အကယ်၍ ဒီပက်ရာဘုရားရှင်အတွက် တန်ဆာဆင်ကုန်အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။ မယ္ဟမ္ပိ ဧကံ သြကာသံ ဒေထ၊ ငါ့အားလည်း တစ်ခုသော နေရာကို ပေးကုန်လော့။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ တုမ္ဟေဟိ သဒ္ဓိ၊ သင်တို့နှင့် အတူ။ မဂ္ဂံ အလက်ရိဿာမိတိ၊ လမ်းကို တန်ဆာဆင်အုံ့"ဟု။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ တေ၊ ထိုလူ တို့သည်။ သာဓူတိ သမ္မဋ္ဌိတ္တာ၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ သုမေ-ဓာပသော ဣဒ္ဓိမာတိ ဇာနန္တာ၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် တန်ခိုးကြီး၏ဟု သိကြ၍။ ဥဒကဘိန္နောကာသံ သလ္လက္ခေတ္တာ၊ ရေဖျက်အပ်သော အရပ်ကို (ဗွက် ပေါက်သော နေရာကို) ကောင်းစွာ မှတ်သား၍။ တံ ဣမံ ဌာနံ အလက်ရောဟိတိ အဒံသု၊ အရှင်ဘုရားသည် ဤနေရာကို တန်ဆာဆင်ပါဟု ပေးကြကုန်ပြီ။

သုမေဓော ဗုဒ္ဓါရမ္မဏ် ပီတိ ဂဟေတွာ၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် ဘုရားအာရုံ ပြုသော ပီတိကို ယူ၍ (သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် ဘုရားအာရုံပြု ပီတိရ ပီတိဖြစ်၍)။ "အဟံ၊ ငါသုမေဓာသည်။ ဣမံ ဩကာသံ၊ ဤပွက်ပေါက်သော နေရာကို။ ဣဒ္ဓိယာ အလက်ရိတုံ သဏ္ဌာမိ၊ တန်ခိုးဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် စွမ်းနိုင်သော်လည်း။ ဧဝံ အလက်တော၊ ဤသို့ တန်ခိုးဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော်။ မမ မနံ န ပရိတောသေဿတိ၊ ငါ၏စိတ်ကို နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် မဖြစ်စေလတ္တံ့။ အဒ္ဓ မယာ၊ ယနေ့ ငါသည်။ ကာယဝေယျာဝစ္စံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ဝေယျာဝစ္စကို ပြုခြင်းငှာ သင့်၏ဟု တွေး၍။ ပံသုံ အာဟရိတွာ၊ မြေမှုန့်ကို ဆောင်ယူ၍။ တသ္မိံ ပဒေသေ ပက္ခိပိ၊ ထိုပွက်ပေါက်သော နေရာ၌ လောင်းထည့်ပြီ။

တဿ၊ ထိုသုမေဓာရှင်ရသေ့သည်။ တသ္မိံ ပဒေသေ၊ ထိုပွက်ပေါက်သော နေရာကို။ အနလက်တေယေဝ၊ တန်ဆာဆင်မပြီးအပ်မီသာလျှင်။ ဒီပက်ရောဒသဗလော၊ ဒီပက်ရာအမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာနုဘာဝါနံ ဆဠဘိညာနံ ခီဏာသဝါနံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော အဘိညာဉ် ၆-ပါး ရကုန်သော ရဟန္တာတို့၏။ စတူဟိ သတသဟဿေဟိ ပရိဝုတော၊ လေးသိန်းတို့သည် ခြံရံအပ်လျက်။ ဒီဗွဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊ နတ်နံ့သာ, နတ်ပန်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဒေဝတာသု ပူဇယန္တီသု၊ နတ်တို့သည် ပူဇော်နေကုန်သော်လည်းကောင်း။ မာနုသကဂန္ဓေဟိ စေဝ မာလာဒီဟိ စ၊ လူတို့ဥစ္စာ နံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း, ပန်းစသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မနုဿေသု ပူဇယန္တေသု၊ လူတို့သည် ပူဇော်နေကုန်သော်လည်းကောင်း။ မနောသိလာတလေ ဝိဇမ္ဘမာနော သီဟော ဝိယ၊ ဆေးဝါန်းမြင်းသီလာအပြင်၌ ကွန်ပြူးသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓလီလာယ အနန္တရာယ၊ ဘုရားရှင်၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းအနန္တဖြင့်။ အလက်ပဋ္ဌိယတ္တံ မဂ္ဂံ ပဋ္ဌိပဇ္ဇိ၊ တန်ဆာဆင်မှု ယှဉ်စပ်နေသော လမ်းသို့ ကြွတော်မူလာပြီ။ သုမေဓတာပသော၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည်။ အက္ခီနိ ဥမ္မီလေတွာ၊ မျက်စိတို့ကို ဖွင့်၍။ အလက်တ-မဂ္ဂေန အာဂစ္ဆန္တသ ဒသဗလဿ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောလမ်းဖြင့် ကြွတော်မူလာသော ဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရား၏။ ဒွတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့ လက္ခဏာတော်ကြီး သုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်

အပ်သော။ အသိတိယာ အနုဗျဉ္ဇနေဟိ အနုရဉ္ဇိတံ၊ ရှစ်ဆယ်သော ယောက်ျားမြတ် လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့် အဖန်ဖန် ဆိုးအပ်, ခြယ်သအပ်သော။ ဗျာမပ္ပဘာယ သမ္မရိဝါရိတံ၊ တစ်လပ်မျှလောက် ရောင်ခြည်တော်အဝန်းအဝိုင်းဖြင့် ကောင်းစွာ ဝန်းကျင်ခြံရံအပ်သော။ မဏိဝဏ္ဏဂဂနတလေ နာနာပ္ပကာရာ ဝိဇ္ဇုလတာ ဝိယ၊ ပတ္တမြားအဆင်းရှိသော ကောင်းကင်ပြင်၌ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော လျှပ်စစ် နွယ်တို့ကဲ့သို့။ အာဝေဠာဝေဠဘူတာ ဧဝ၊ အသွယ်လိုက် အသွယ်လိုက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယုဂလယုဂလဘူတာ စ၊ အစုံလိုက် အစုံလိုက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဆဗ္ဗဏ္ဏယနဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ တစ်လုံးတစ်ခဲတည်းသော ဘုရားရောင်ခြည်တော် ၆-ပါးတို့ကို။ ဝိသရေန္တိ၊ လွှတ်တော်မူသော။ ရူပဂ္ဂပတ္တံ အတ္တဘာဝံ၊ ရုပ်အဆင်း အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော ကိုယ်ကာယတော်ကို။ သြလောကေတွာ၊ ဖူးမဝနိုင် ဖူးတွေ့ရ၍။ "မယာ၊ ငါသုမေဓာသည်။ ဒသဗလဿ၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားအတွက်။ အဋ္ဌ ဇဋိတပရိစ္ဆာဂ် ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ယနေ့ အသက်စွန့်မှုကို ပြုခြင်းငှာ သင့်၏။ ဘဂဝါ ကလလဲ မာ အဂ္ဂမိ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ညွှန်ကို မနင်းရ။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ မဏိဖလကသေတုံ အဂ္ဂမန္တော ဝိယ၊ ပတ္တမြားပျဉ်ခင်းတံတားကို နင်းဘိသကဲ့သို့။ စတူဟိ ခီဏာသဝသတသဟဿေဟိ သဒ္ဓိ၊ ရဟန္တာလေးသိန်းတို့နှင့် အတူ။ မမ ပိဋ္ဌိ မဒ္ဒမာနော ဂစ္ဆတု၊ ငါသုမေဓာ၏ ကျောကို နင်းလျက် ကြွတော်မူပါစေ။ တံ၊ ငါ့ကျောနင်းလျက် ထိုသို့ ကြွတော်မူ ခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညပတ်လုံး (အချိန်အခါ အကြာကြီး)။ မေ ဟိတာယ သုခါယ၊ ငါ၏ အကျိုးစီးပွားငှာ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ"ဟု တွေး၍။ ကေသေ မောစေတွာ၊ ဆံပင်တို့ကို ဖြေ၍။ အဇိနစမ္မ-ဇ္ဇာမဏ္ဍလဝါကစီရာနိ၊ သစ်နက်ရေ, ဆံကျစ်ဝန်း, လျှော်တေအပေါ် ရုံသက်နီး တို့ကို။ ကာဠဝဏ္ဏေ ကလလေ ပတ္ထရိတ္တာ၊ မည်းနက်သည့် အဆင်းရှိသော ညွှန်၌ ဖြန့်ခင်း၍။ မဏိဖလကသေတု ဝိယ၊ ပတ္တမြားပျဉ်ချပ်ခင်း တံတားကဲ့သို့။ ကလလပိဋ္ဌေ နိပဇ္ဇိ၊ ညွှန်ပျောင်းအပြင်၌ (ညွှန်ပျောင်းပေါ်၌) အလျားမှောက် လျောင်းပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။

"မေ ပုဗ္ဗာ တေ၊ ငါသုမေဓာသည် မေးအပ်ကုန်သော လမ်းပြင်နေသူ, ထိုလူတို့သည်။ ဝိယာကံသု၊ ဖြေဆိုကုန်ပြီ။" ကိ၊ အဘယ်သို့ ဖြေဆိုကုန်

သနည်း။ 'ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား သုမေဓာ။ ဗုဒ္ဓေါ။ တရားအလုံးစုံကို သိတော်မူသော။ အနုတ္တရော၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တော်မူသော။ လောကနာထကော၊ လောကရှေ့သွား ခေါင်းဆောင် ဖြစ်တော်မူသော။ ဒီပင်္ကရော နာမ ဇိနော၊ ဒီပင်္ကရာဘွဲ့တော် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ လောကဌ ဖြစ်တော်မူ, ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿ၊ ထိုဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား အတွက်။ မဂ္ဂေါ၊ အဠသံ ဝဏ္ဏမ် အယန်၊ မဂ္ဂ အဠသ ဝဏ္ဏမ အယနဟု ခေါ်ဆိုအပ်သည့်လမ်းကို။ သောဓိယတိ၊ ရှင်းလင်းအပ်၏'။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်ပြီ။

တာဝဒေ၊ လမ်းပြင်သူတို့က ဖြေဆိုပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓေါတိ သုတွာန၊ ဘုရားဟု ကြားရ၍။ မမ ပိတိ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ငါသုမေဓာမှာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့သည့် ဖရဏာ ပီတိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ ကထယန္တော၊ ဘုရား ဘုရားဟု တဖွဖွ ပြောလျက်။ သောမနဿံ ပဝေဒယိ၊ စိတ်ချမ်းသာမှုကို ထပ်ကာဖြစ်ပွားခံစားရပြီ။

တတ္ထ ဌတွာ၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်ရာ, ထိုနေရာ၌ ရပ်တည်၍။ 'ဣဓ၊ ဤဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပီဏိနိ ရောပိယံ၊ ကုသိုလ်မျိုးစေ့တို့ကို စိုက်ပျိုးအံ့။ ခဏော ဝေ မာ ဥပစ္စဂါ။ ဘုရားပွင့်ရာ ခေတ်အခါသည် မကျော်စေလင့် (ကျော်မသွားစေနှင့်) ဟု။ တုဋ္ဌော သံဝိဂ္ဂမာနသော ဝိစိန္တေသိ၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ ပီတိဖြင့် အုံ့ဩထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြံစည်ပြီ။

ယဒိ ဗုဒ္ဓသ သောဓေထ၊ အကယ်၍ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်အတွက် ရှင်းလင်း ကုန်အံ့။ မေ ဧကောကာသံ ဒဒါထ၊ ငါ သုမေဓာအား တစ်နေရာကို ပေးကြပါကုန်။ အဟမ္ပိ အဠသံ ဝဏ္ဏမ် အယန် သောဓယိဿာမိ၊ ငါသုမေဓာသည်လည်း အဠသ ဝဏ္ဏမ အယန ခေါ်ဆိုအပ်သည့် လမ်းကို ရှင်းလင်းပါအံ့။

တဒါ၊ တောင်းရာ ထိုအခါ၌။ တေ၊ လမ်းပြင်နေသူ ထိုလူတို့သည်။ သောဓေတုံ၊ ရှင်းလင်းခြင်းငှာ။ ဩကာသံ အဠသံ၊ တစ်နေရာသော လမ်းကို။ မမ အဒံသု၊ ငါသုမေဓာအား ပေးကြကုန်ပြီ။ တဒါ၊ ပေးကြပြီးရာ ထိုအခါ၌။

ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ စိန္တေန္တော၊ ဘုရား ဘုရားဟု တွေးလျက်။ အဟံ မဂ္ဂ သောဝေမိ၊ ငါ သုမေဓာသည် လမ်းကို ရှင်းလင်း၏။

မမ ဩကာသေ အနိဋ္ဌိတေ၊ ငါသုမေဓာ၏ ရှင်းလင်းရာ လမ်းသည် မပြီးသေးမီ။ မဟာမုနိ ဇိနော ဒီပင်္ကရော၊ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မာရ်ငါးပါး အောင်မြင်တော်မူပြီးသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဆဋ္ဌာဘိညေဟိ တာဒိဟိ ဝိမလေဟိ၊ အဘိညာဉ် ၆-ပါး ရတော်မူကုန်သော အနိဋ္ဌစသည်အတူ, ဣဋ္ဌ စသည်ကို ရှုတော်မူတတ်ကုန်သော ကိလေသာ အညစ်အကြေး ကင်းဝေးတော်မူကြကုန်သော။ စတူဟိ သတသဟဿေဟိ ခီဏာသဝေဟိ၊ လေးသိန်းကုန်သော ရဟန္တာတို့နှင့်အတူ။ အဠသံ ပဋိပဇ္ဇိ၊ လမ်းသို့ ကြွတော်မူလာပြီ။

ပစ္ဆိဝ္ဘမနာ ဝတ္တန္တိ၊ ရှေးရှေ့ချီတက်မှ, ခရီးဦးကြိုဆိုမှုတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဗဟူ ဘေရိယော ဝဇ္ဇန္တိ၊ များစွာကုန်သော စည်ကြီးတို့သည် မတီးရဘဲ သာယာနာပျော်ဖွယ် မြည်ကုန်၏။ အာမောဒိတာ နရမရူ သာဓုကာရံ ပဝတ္တယုံ၊ ဝမ်းသာကုန်သော လူနတ်တို့သည် သာဓုခေါ်မှုကို ဖြစ်စေကုန်, ပြုကုန်ပြီ။

ဒေဝါ မနုဿေ ပဿန္တိ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် လူတို့ကို ကြည့်ကုန်, မြင်ကုန်၏။ မနုဿာပိ စ ဒေဝတာ ပဿန္တိ၊ လူတို့ကလည်း နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို မြင်ရကုန်၏။ တေ ဥဘောပိ ပဿိတွာ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ ထိုနှစ်ဦးတို့ သည်လည်း လက်အုပ်ချီမိုးကုန်လျက်။ တထာဂတံ အနုယန္တိ၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားသို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ကြကုန်၏။

ဒေဝါ ဒိဗ္ဗေဟိ တူရိယေဟိ၊ နတ်တို့သည် နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော တူရိယာ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မနုဿာ မာနုသေဟိ (တူရိယေဟိ၊ လူတို့သည် လူ့ဌာန ဖြစ်ကုန်သော တူရိယာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ တေ ဥဘောပိ ဝဇ္ဇယန္တာ၊ လူ့ဌာန နတ်ဌာန, ထိုတူရိယာနှစ်ဖြာတို့ကို မြည်စေကုန်, တီးမှုတ်ကုန်လျက်။ တထာဂတံ အနုယန္တိ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏နောက်, ကောက်ကောက် လိုက်ကုန်၏။

အာကာသနဘဂတာ မရှု၊ အာကာသခေါ် ကောင်းကင်၌ ဖြစ်ကြကုန်သော နတ်တို့သည်။ ဒိဗ္ဗ မန္ဒာရဝ ပုပ္ပ၊ နတ်ပြည်မှာသာ ရှိသော မန္ဒာရဝမည်သော ပန်းကိုလည်းကောင်း။ ပဒုမ၊ ကြာပန်းကိုလည်းကောင်း။ ပါရိဆတ္တက၊ ပင်လယ် ကသစ်ပန်းကိုလည်းကောင်း။ ဒိသောဒိသံ ဩကိရန္တိ၊ မိမိတို့နေရာ, အရပ်မျက်နှာ, အရပ်မျက်နှာမှ ကြဲဖြန့်ကုန်၏။

ဘူမိတလဂတာ နရာ၊ မြေပြင်မှာဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်။ စမ္ပက၊ စကားပန်းကိုလည်းကောင်း။ သလလ၊ ထင်းရှူးပန်းကိုလည်းကောင်း။ နီပ၊ ထိန်ပွင့်ကိုလည်းကောင်း။ နာဂပုန္နာဂကေတက၊ ကဲ့ကော်ပန်း ပုန်းညက်ပန်း ဆပ်သွားပန်းကိုလည်းကောင်း။ ဒိသောဒိသံ ဩကိရန္တိ၊ မိမိတို့နေရာ အရပ်မျက်နှာ အရပ်မျက်နှာမှ မြှောက်ကြ ကြဲကြကုန်၏။

အဟ၊ ငါသုမေဓာသည်။ တတ္တ၊ ငါ့အား ပြင်ရန်ပေးထားသည့် ထိုလမ်းနေရာ၌။ ကေသေ မုဋ္ဌိတွာ၊ ဆံပင်တို့ကို ဆံကျစ်မှုပြု၍။ ဝါကစီရွှေ့၊ အပေါ်ရုံ လျှော်တေ သက်နိုးကိုလည်းကောင်း။ စမ္ပက၊ သားရေနွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ကလလေ၊ ရွှံ့ဗွက်၌။ ပတ္ထရိတွာန၊ ခင်းပြီး၍။ အဟ၊ ငါသုမေဓာသည်။ အဝကုဋ္ဌော နိပဇ္ဇိ၊ မှောက်လျက် အိပ်ပြီ။

ဗုဒ္ဓေါ သိသောဟိ သဟ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် နောက်ပါ တပည့်လေးသိန်းတို့နှင့်အတူ။ မံ အက္ကမိတွာန ဂစ္ဆတု၊ ငါသုမေဓာကို နင်း၍ ကြွတော်မူစေသတည်း။ ကလလေ မာ အက္ကမိတ္ထော၊ ရွှံ့ဗွက်၌ မနင်းစေ, မဆင်းစေသတည်း။ တံ မေ ဟိတာယ ဘဝိဿတိတိ၊ ရွှံ့ဗွက်မဆင်း, ငါ့ကိုနင်း၍, ထိုကြွတော်မူခြင်းသည် ငါ့အတွက် အကျိုးစီးပွားများခြင်းငှာ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု။

ဝုတ္တ၊ ဘုရား ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

သော၊ ထိုသုမေဓာသည်။ ကလလပိဌေ နိပန္နကောဝ၊ ရွှံ့ဗွက်အပြင်၌ မှောက်အိပ်လျက်သာလျှင်။ ပုန အက္ခိနီ ဥမ္မီလေတွာ၊ တစ်ဖန် မျက်စိတို့ကို ဖွင့်ကြည့်၍။ ဒီပင်္ကရဒသဗလဿ ဗုဒ္ဓသိရိ သမ္ပဿမာနော၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ဘုရားအသရေတော်ကို ကောင်းစွာစေ့ငှ ရှုလျက်။ "အဟံ သစေ ဣဒ္ဓေယျံ၊ ငါသည်

အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ သဗ္ဗကိလေသေ စျာပေတွာ၊ ကိလေသာအားလုံးတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေ၍။ သံယနဝကော ဟုတွာ၊ သံယာအဝယ်ဆုံးသည် ဖြစ်၍။ ရမ္မနဂရံ ပဝိသေယျ၊ ရမ္မမြို့သို့ ဝင်နိုင်၏။ ပန၊ သို့သော်လည်း။ အညာတက-ဝေသေန၊ မထင်ရှားသည့်အသွင်ဖြင့်။ ကိလေသေ စျာပေတွာ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေ၍။ မေ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ ငါ၏နိဗ္ဗာန်ရောက်ခြင်းငှာ။ မေ ကိစ္စံ နတ္ထိ၊ ငါ့မှာ ပြုစရာကိစ္စသည် မရှိ။ ဒီပက်ရဒသဝလော ဝိယ၊ ဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရား ကဲ့သို့။ ပရမာဘိသမ္ဗောဓိ ပတ္တာ၊ အလွန်မြတ်သည့် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတ-ဉာဏ်ကို ရောက်၍, ရ၍။ ဓမ္မနာဝံ အာရောပေတွာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်စီးဖောင်တော်ကြီးသို့ တင်၍။ မဟာဇနံ သံသာရသာဂရာ ဥတ္တာရေတွာ၊ သတ္တဝါများကို သံသရာ ပြင်ကျယ်, ပင်လယ်မှ ကူးမြောက်စေ၍။ ပစ္ဆာ အဟံ ပရိနိဗ္ဗာယေယျံ ယန္နူန၊ နောက်၌ ငါသုမေဓာသည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရမှုကား ကောင်းလေစွ။ ဣဒံ မယှံ ပတိရူပန္တိ ဤနောက်မှ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းသည် ငါ့အား သင့်လျော်၏ဟု။ ဧဝံ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံစည်ပြီ။ တတော၊ ထိုသို့ကြံစည်ပြီးသည်မှ စ၍။ အဌမေ့ သမောဓနေတွာ၊ ဆုတောင်းပြည့်ကြောင်း, ရှစ်ပါးကုန်သော, အကြောင်းအရာတို့ကို ပေါင်းစု၍။ ဗုဒ္ဓဘာဝါယ အဘိနီဟာရံ ကတွာ နိပဇ္ဇိ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှာ ဆုတောင်းမှုကို ပြု၍ အလျားမှောက်လျောင်းပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။

"ပထဝိယံ နိပန္နဿ မေ၊ ရှဏ္ဍတ်မြေ၌ အလျားမှောက်လျောင်းသော ငါ၏။ ဧဝံ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့ စိတ်၏ အကြံသည်။ အာသိ ဣတိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အဟံ ဣဒ္ဓိမာနော၊ ငါသည် အလိုရှိသော်။ မမ ကိလေသေ အဇ္ဇ စျာပယေ၊ ငါ၏ ကိလေသာတို့ကို ယနေ့ပင် အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် လောင်ကျွမ်း စေနိုင်၏။

ဣဒံ အညာတဝေသေန ဓမ္မံ သစ္ဆိကတေန၊ ဤဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရား သာသနာ၌ မထင်ရှားသော, အသွင်ဖြင့် သစ္စာလေးပါးတရားကို မျက်မှောက် ပြုသဖြင့်။ မေ ကိ၊ ငါ့အား ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ သဗ္ဗညုတံ ပါပုဏာတွာ၊ အလုံးစုံ သိသူအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ သဒေဝကေ ဗုဒ္ဓေါ ဟေယ်၊ နတ်နှင့် တကွ, လူလောကဌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်အံ့။

ထာမဒဿီနှာ ပုရိသေန၊ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စ သိမြင်သော ယောက်ျား သည်။ ဧကေန သမာနေန၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းသည် ဖြစ်လျက်။ တိဏ္ဏေန၊ ကူးသဖြင့်။ မေ ကိ၊ ငါ့အား ဘာအကျိုးရှိ အံ့နည်း။ သဗ္ဗညုတံ ပါပုဏိတ္တာ၊ အလုံးစုံသိသူအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ သဒေဝကေ သန္တာရေသေ၊ နတ်နှင့်တကွ, လူတို့ကို ကယ်တင်အံ့။

ပုရိသုတ္တမေ မေ ကတေန၊ ယောက်ျားမြတ်စွာ, ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်၌ ငါသည် ပြုအပ်သော။ ဣမိနာ အဓိကာရေန၊ လွန်ကဲပိုမို ဤကုသိုလ်ကြောင့်။ သဗ္ဗညုတံ ပါပုဏိတ္တာ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ ဗဟုံ ဇနတံ တာရေမိ၊ များစွာသော သတ္တဝါအပေါင်းကို ကယ်တင်အံ့။

သံသာရသောတံ ဆိန္နိတ္တာ၊ သံသရာရေအလျှင်ကို ဖြတ်ကူး၍။ တယော ဘဝေ ဝိဒ္ဓံသေတ္တာ၊ သုံးမျိုးကုန်သော ဘဝတို့ကို ဖျက်ဆီး၍။ ဓမ္မနာဝံ သမာရုယှ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်စီး, တရားဖောင်တော်ကြီးသို့ ကောင်းစွာတင်၍။ သဒေဝကေ သန္တာရေသေ၊ နတ်နှင့်တကွလူတို့ကို ကယ်တင်အံ့ဟု။ (အာသိ ဖြစ်ပြီ၌ စပ်ပါ) ပထဝိယံ နိပန္နသေ မေ၊ ရန်ဖွက်မြေ၌ အလျားမှောက် လျောင်းသော ငါ၏။ ဇဝံ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့ စိတ်၏ အကြံ သည်။ အာသိ ဣတိ၊ ဖြစ်ပြီ”

ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ယသ္မာ ပန၊ အကြောင့်ကြောင့်ကား။ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပတ္ထေန္တသေ၊ ဘုရားအဖြစ်, ဘုရားဆုကို တောင့်တသူမှာ။

မနုဿတ္တံ၊ လူသားစင်စစ်ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း။ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ ယောက်ျား စင်စစ် ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဟေတု၊ အရဟတ္တဖိုလ် ရရောက်နိုင်သည့် အကြောင်းလည်းကောင်း။ သတ္ထာရဒဿနံ၊ သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားကို ဖူးရခြင်းလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရသေ့, ရဟန်း တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါး အဘိညာဉ်ငါးပါး ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း။ အဓိကာရော စ၊ ဘုရားအတွက် အသက်ကိုစွန့် လွန်ကဲပိုမို ပြုအပ်သော ကုသိုလ် လည်းကောင်း။ ဆန္ဒတာ၊ ဆန္ဒ, ဥဿာဟ,

ဝိရိယ, ပရိယေဋ္ဌိ တရားလေးပါး ကြီးမားခြင်းလည်းကောင်း။ အဌမမ-
သမောဓာနာ၊ တရားရှစ်ခု ပေါင်းစုမိခြင်းကြောင့်။ အဘိနီဟာရော၊ လိုရာ
ရှေးရှု စိတ်ကို ဆောင်မှုသည် (ဆုတောင်းခြင်းသည်)။ သမိဒ္ဓေတိ၊ ပြီးစီး
ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်ထားပါလေ။

ဟိ၊ ခဲ့ပြီဖုံ့။ မနုဿတ္တဘာဝသို့ယေဝ ဌတ္တာ၊ လူအတ္တဘောဌ်သာ တည်၍။
ဗုဒ္ဓတ္တံ ပတ္ထေန္တသ ပတ္ထနာ သမိဒ္ဓေတိ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို တောင့်တသူ၏ တောင့်တ
မှုသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ နာဂသ ဝါ သုပဏ္ဏသ ဝါ ဒေဝတာယ ဝါ ပတ္ထနာ နု
သမိဒ္ဓေတိ၊ နဂါး၏လည်းကောင်း, ဂဠုန်၏လည်းကောင်း, နတ်၏လည်းကောင်း,
တောင့်တမှုသည် မပြီးစီး, မပြည့်စုံ။ မနုဿတ္တဘာဝေပိ၊ လူအတ္တဘောဌ်လည်း။
ပုရိသလိင်္ဂ ဌိတသေဝ ပတ္ထနာ သမိဒ္ဓေတိ၊ ပုရိသလိင်ဌ် တည်သူ၏သာ
တောင့်တမှုသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ ဣတ္ထိယာ ဝါ ပဏ္ဏကနပုံသကဥဘတော-
ဗ्यञ्ဇနကာနံ ဝါ ပတ္ထနာ နု သမိဒ္ဓေတိ၊ မိန်းမ၏လည်းကောင်း, ပဏ္ဏားက်နပုံ, ဥဘတော
ဗျည်းတို့၏လည်းကောင်း တောင့်တမှုသည် မပြီးစီး, မပြည့်စုံ။ ပုရိသဿပိ၊
ယောကျ်ား၏လည်း။ တသ္မိ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုယောကျ်ားအတ္တဘော ဌ်။
အရဟတ္တမဂ္ဂိယာ ဟေတုသမ္ပန္နသ္မေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ခြင်းငှာ အကြောင်း
ပြည့်စုံသူ၏သာ။ ပတ္ထနာ သမိဒ္ဓေတိ၊ ဆုတောင်းမှုသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ ဣတရဿ
ပတ္ထနာ နော သမိဒ္ဓေတိ၊ ရဟန္တာဖြစ်ဖို့ရာအကြောင်း မပြည့်စုံသူ, သည်ပြင်လူ၏
ဆုတောင်းမှုသည် မပြီးစီး, မပြည့်စုံ။ ဟေတုသမ္ပန္နဿာပိ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်ဖို့ရာ
အကြောင်းပြည့်စုံသူ၏လည်း။ ဇေဝမာနကဗုဒ္ဓဿ သန္တိကေ ဧဝ၊ သက်တော်
ထင်ရှား, ရှင်တော်ဘုရား၏ အထံတော်ဌ်သာ။ ပတ္ထေန္တသ ပတ္ထနာ သမိဒ္ဓေတိ၊
ဆုတောင်းသူ၏ ဆုတောင်းသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ ဗုဒ္ဓေ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ဘုရားရှင်သည်
ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးသော်။ စေတိယသန္တိကေ ဝါ ဗောဓိမူလေ ဝါ၊
စေတိတော်အထံဌ်လည်းကောင်း, ဗောဓိပင်အနီးဌ်လည်းကောင်း။ ပတ္ထေန္တသ
နု သမိဒ္ဓေတိ၊ ဆုတောင်းသူမှာ မပြီးစီး, မပြည့်စုံ။ ဗုဒ္ဓါနံ သန္တိကေ ပတ္ထေန္တသာပိ၊
ဘုရားရှင်တို့၏ အထံဌ် ဆုတောင်းသူမှာလည်း။ ပတ္ထဇ္ဇလိင်္ဂ ဌိတသေဝ၊ ရသေ့
အသွင်, ရဟန်းအသွင်ဌ် တည်သူမှာသာ။ သမိဒ္ဓေတိ၊ ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ ဂိဟိလိင်္ဂ
ဌိတသ နော သမိဒ္ဓေတိ၊ လူအသွင်ဌ် တည်သူမှာ မပြီးစီး, မပြည့်စုံ။ ပတ္ထဇိတသာပိ၊

ရသေ့ရဟန်းမှာလည်း။ ပဠာဘိညဿ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘီနော ယေဝ သမိဗျတိ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးရသော သမာပတ်ရှစ်ပါးရသော ရသေ့ရဟန်းမှာသာ ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ ဣမာယ ဂုဏသမ္ပတ္တိယာ ဝိရဟိတဿ နေ သမိဗျတိ၊ အဘိညာဉ် သမာပတ်ရခြင်း ဤဂုဏ်ပြည့်စုံခြင်းမှ ကင်းသော ရသေ့ရဟန်းမှာ မပြီးစီး မပြည့်စုံ။ ဂုဏသမ္ပန္နေနာပိ၊ အဘိညာဉ်သမာပတ်ရခြင်းဂုဏ် ပြည့်စုံသည့် ရသေ့ရဟန်းသည်လည်း။ ယေန၊ အကြင် ရသေ့ရဟန်းသည်။ အတ္တနော ဇီဝိတံ၊ မိမိ၏ အသက်ကို။ ဗုဒ္ဓါနံ ပရိစ္စတ္တံ ဟောတိ၊ ဘုရားရှင်တို့အတွက် စွန့်လွှတ် အပ်သည် ဖြစ်၏။ ဣမိနာ အဓိကာရေန၊ ဘုရားအတွက် အသက်ကိုစွန့် လွှန်ကဲပိုမို ဤပြုအပ်သော ကုသိုလ်နှင့်။ တဿ အဓိကာရသမ္ပန္နဿေဝ၊ လွှန်ကဲပိုမို ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ပြည့်စုံသည့် ထိုရသေ့, ရဟန်းမှာသာ။ သမိဗျတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတရဿ နေ သမိဗျတိ၊ အဓိကာရ မပြည့်စုံသည့်ပြင် ရသေ့ရဟန်းမှာ မပြည့်စုံ။ အဓိကာရသမ္ပန္နဿာပိ၊ ဘုရားအတွက် အသက်ကိုစွန့် လွှန်ကဲပိုမို ပြုအပ်သည့် ကုသိုလ်ပြည့်စုံသော်လည်း။ ယဿ၊ အကြင်ရသေ့ ရဟန်းမှာ။ ဗုဒ္ဓကာရကမ္မာနံ အတ္ထာယ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့်တရားတို့၏အကျိုးငှာ။ ဆန္ဒော စ၊ ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း။ ဥဿာဟော စ၊ ဆင်းရဲခံနိုင်သည့် အားထုတ်မှုသည်လည်းကောင်း။ ဝါယာမော စ၊ လေနှင့်တူစွာ အမြဲဖြစ်သည့် အားထုတ်မှုသည်လည်းကောင်း။ ပရိယေဋ္ဌိ စ၊ ရှာမှီးမှုသည်လည်းကောင်း။ မဟန္တော၊ ကြီးမားမြင့်မြတ်၏။ တသ္မော ဝ၊ ဆန္ဒ, ဥဿာဟ, ဝါယာမ, ပရိယေဋ္ဌိ တရားလေးပါး ကြီးမားမြင့်မြတ်သည့် ထိုသူမှာသာ။ သမိဗျတိ၊ ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ ဣတရဿ၊ ဆန္ဒစသား တရားလေးပါး မကြီးမား မမြင့်မြတ် သည့်ပြင်လူမှာ။ နေ သမိဗျတိ၊ မပြီးစီး, မပြည့်စုံ။

တတြ၊ ဆန္ဒစသား ထိုတရားလေးပါးတို့တွင်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဆန္ဒမဟန္တတာယ၊ ဆန္ဒကြီးမားမြင့်မြတ်ခြင်း၏။ ဩပမ္မံ၊ ဥပမာတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့ပြအံ့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇကောဒကီဘူတံ သကလစက္ကဝါဠဂဗ္ဘံ၊ ရေပြင်တစ်ခုတည်း ဖြစ်နေသော စကြဝဠာတိုက်တစ်ခုလုံးကို။ အတ္တနော ဗာဟုဗလေန ဥတ္တရိတွာ၊ မိမိ၏ လက်မောင်းအားအင်ဖြင့် ကူးခတ်၍။ ပါရံ ဂန္တုံ သမတ္ထော၊ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်အောင်သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်အံ့။ သော ဗုဒ္ဓတ္တံ ပါပုဏာတိ၊ စကြဝဠာရေပြင် တိုဖက်ကမ်းသို့ ကိုယ့်လက်မောင်းအားအင်ဖြင့် ရောက်အောင်

ကူးခတ်နိုင်သော ထိုသူသည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ယော ဝါ ပန၊ အကြင်သူ သည်မူလည်း။ ဝေဠုဂုမ္ဗသဏ္ဌန်း သကလစက္ကဝါဠဇဋ်၊ ဝါးခြေတို့ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်း အပ်သော စကြဝဠာတိုက်တစ်ခုလုံးကို။ ဗျူဟိတ္တာ မဒ္ဒိတ္တာ ပဒသာ ဂစ္ဆန္တော၊ ယက်၍ နင်း၍ ခြေဖြင့် သွားလျက်။ ပါရံ ဂန္တ္မဲ သမတ္တော၊ ဟိုဘက်နှုတ်ခမ်းသို့ အရောက်သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်အံ့။ သော ဗုဒ္ဓတ္တံ ပါပုဏာတိ၊ ဝါးခြေတို့ ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည့် စကြဝဠာတိုက်တစ်ခုလုံးကို ယက်၍, နင်း၍ ခြေဖြင့် ဟိုဘက် နှုတ်ခမ်းအရောက် သွားနိုင်သော ထိုသူသည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ယော ဝါ ပန၊ အကြင်သူသည်မူလည်း။ သတ္တိယော အာကောဋေတွာ၊ လှံတို့ကို အသွားအထက် ထောင်စိုက်၍။ နိရန္တရံ သတ္တိဖလသမာကိဏ္ဏံ သကလစက္ကဝါဠဇဋ်၊ အကြားမရှိ လှံသွားတို့ပြည့်နေသော စကြာဝဠာတိုက်တစ်ခုလုံးကို။ ပဒသာ အက္ကမမာနော၊ ခြေဖြင့် နင်းလျက်။ ပါရံ ဂန္တ္မဲ သမတ္တော၊ ဟိုဖက်နှုတ်ခမ်းသို့ ရောက်အောင် သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်အံ့။ သော၊ အကြားမရှိအောင် လှံသွားပြည့် နေသည့် စကြဝဠာ ဟိုဘက်နှုတ်ခမ်းသို့ ရောက်အောင် ခြေဖြင့် နင်းသွားနိုင်သည့် ထိုသူသည်။ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပါပုဏာတိ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ယော ဝါ ပန၊ အကြင်သူသည်မူလည်း။ ဝိတစ္ဆိတဂ်ိရဘရိတံ သကလစက္ကဝါဠဇဋ်၊ အလျှံကင်း ရဲရဲငြိသည့် မီးကျီးခဲတို့ ပြည့်လျှံနေသော စကြာဝဠာတစ်ခုလုံးကို။ ပါဒေဟိ မဒ္ဒမာနော၊ ခြေတို့ဖြင့် နင်းလျက်။ ပါရံ ဂန္တ္မဲ သမတ္တော၊ ဟိုဖက်နှုတ်ခမ်းသို့ အရောက် သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။ သော၊ ရဲရဲညီးသည့် မီးကျီးခဲတို့ ပြည့်လျှံနေသော စကြဝဠာတိုက် ဟိုဘက်နှုတ်ခမ်းအရောက် ခြေလျင်သွားနိုင်သည့် ထိုသူသည်။ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပါပုဏာတိတိ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်၏"ဟု။ သစေ ဧဝံ အသ၊ အကယ်၍ ဤသို့ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မျှားဖြစ်ခဲ့သော်။ ဧတေသု၊ ဤဆိုခဲ့ပြီး လေးမျိုးတို့တွင်။ ဧကမ္မိ၊ နှစ်မျိုး,သုံးမျိုး, လေးမျိုး မဆိုထားနှင့် တစ်မျိုးကိုပင် သော်မှလည်း။ အတ္တနော ဒုက္ခရံ မိမိအတွက် ပြုရန်ခက်၏ဟု။ ယော နု မညတိ၊ အကြင်သူသည် မမှတ်ထင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတမ္မိ၊ ဤလေးမျိုးလုံးကိုပင်။ တရိတ္တာ ဝါ၊ လက်မောင်းအားဖြင့် ကူးရ၍လည်းကောင်း။ ဂန္တာ ဝါ၊ ခြေလျင် သွား၍လည်းကောင်း။ ပါရံ ဂဟေဿာမိတိ၊ ဟိုဘက်ကမ်း ဟိုဘက်နှုတ်ခမ်းကို ယူမည်ဟု။ ဧဝံ၊ သို့ကလောက်။ မဟန္တေန ဆန္ဒေန စ၊ ကြီးမားမြင့်မြတ်သော ဆန္ဒနှင့်လည်းကောင်း။ မဟန္တေန ဥဿာဟေန စ၊ ကြီးမားမြင့်မြတ်သော ဆင်းရဲ

ခံနိုင်သည့် အားထုတ်မှုနှင့်လည်းကောင်း။ မဟာနွေန ဝါယာမေန၊ ကြီးမား မြင့်မြတ်သော လေနှင့်တူစွာ အမြဲဖြစ်သည့် အားထုတ်မှုနှင့်လည်းကောင်း။ မဟန္တိယာ ပရိယေဋ္ဌိယာ စ၊ ကြီးမားမြင့်မြတ်သော ရှာဖီးမှုနှင့်လည်းကောင်း။ သမန္နာဂတော ဟောတိ၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၏။ တဿ ပတ္ထနာ သမိဇ္ဈတိ၊ ဆန္ဒ စသည့်လေးပါး ပြည့်စုံသော ထိုသူ၏ ဘုရားဆုတောင်းခြင်းသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ ဣတရဿ ပတ္ထနာ နု သမိဇ္ဈတိ၊ သည်ပြင်သူ၏ ဘုရားဆုတောင်းခြင်းသည် မပြီးစီး မပြည့်စုံ။ သုမေဓတာပသော ပန၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည်ကား။ ဣမေ အဋ္ဌ ဓမ္မေ သမောဓာနေတွာ၊ ဘုရားဆုတောင်းမှုပြည့်ကြောင်း ဤတရားရှစ်ပါး တို့ကို စုပေါင်း၍။ ဗုဒ္ဓဘာဝါယ အဘိနီဟာရံ ကတွာ နိပဇ္ဇိ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှာ လိုရာရှေးရှု, စိတ်ကိုဆောင်မှု, ဆုတောင်းမှုကို ပြု၍ အလျားမှောက်လျောင်းပြီ။ ဒီပင်္ကရော ဘဂဝါပိ၊ ဒီပင်္ကရာဘွဲ့တော်ခံသော ဘုရားရှင်သည်လည်း။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ သုမေဓတာပသဿ သီသဘာဂေ ဌတွာ၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့၏ ဦးခေါင်းအနီး၌ ရပ်တော်မူ လျက်။ မဏိသီဟပဋ္ဌရံ ဥဋ္ဌါဒေန္တော ဝိယ၊ ပတ္ထမြား လေသောက်ပြုတင်းကို ဖွင့်လှစ် တော်မူဘိသကဲ့သို့။ ပဋ္ဌဝဏ္ဏပသာဒသမ္ပန္နာနိ အက္ခီနိ ဥမ္မီလေတွာ၊ အဆင်းငါးမျိုး ကြည်လင်မှုပြည့်စုံကုန်သော မျက်စိတို့ကို ဖွင့်ကြည့်တော်မူ၍။ ကလလပိဋ္ဌေ နိပန္နံ သုမေဓတာပသံ ဒိသွာ၊ ညွန်အပြင် ရွှံ့ထက်ပေါ်၌ အလျားမှောက်အိပ်နေသော သုမေဓာရသေ့ကို မြင်တော်မူ၍။ "အယံ တာပသော၊ ဤသုမေဓာရသေ့သည်။ ဗုဒ္ဓတ္တာယ အဘိနီဟာရံ ကတွာ နိပန္နော၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှာ ဆုတောင်းမှုကို ပြု၍ အလျားမှောက် လျောင်းနေ၏။ ဣမဿ ပတ္ထနာ ဣဒ္ဓိသတိ နု ခေါ၊ ဤရသေ့၏ ဘုရားဆုတောင်းခြင်းသည် ပြီးစီးပြည့်စုံလတ္တံ့လော။ ဥဒါဟုနောတိ၊ ဒီလိုမဟုတ် မပြည့်စုံလတ္တံ့လော"ဟု။ အနာဂတံသညာဏံ ပေသေတွာ ဥပဓာရေန္တော၊ နောင်ဖြစ်မည့်အကြောင်းအစုစု သိမြင်သည့် အနာဂတံသညာဏ်တော်ကို စေလွှတ်၍ စူးစမ်းတော်မူသော်။ "ဣတော ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနိ စတ္တာရိ အသင်္ခေ်ယ္ယာနိ အတိက္ကမိတွာ၊ ဘုရားလေးဆူပွင့် တော်မူရာ ဤသာရမဏ္ဍကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိကုန်သော လေးအသင်္ခေ်တို့ကို ကျော်လွန်၍။ ဂေါတမော နာမ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ ဥ တွာ၊ ဂေါတမမည်သော ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု သိတော်မူ၍။ "ကလလပိဋ္ဌေ နိပန္နံ၊ ရွှံ့ညွန်ပွက်အပြင်၌ အလျားမှောက် လျောင်း နေသော။

ဥဂ္ဂတပ် ဣမ် တာပသံ၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကျင့်သော ဤရသေ့ကို။ တုမှေ ပဿထ နောတိ၊ သင်တို့သည် မြင်ကြကုန်၏လော"ဟု။ ဌိတကောဝ ပရိသမဗ္ဗေ ဗျာကာသိ၊ ရပ်တော်မူလျက်ပင် ပရိသတ်အလယ်၌ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒေ၀ ဘန္တေတိ၊ မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း မြင်ပါကုန်၏ဘုရားဟု လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ "အယံ ဗုဒ္ဓတ္တာယ အဘိနီဟာရံ ကတ္တာ နိပန္နော၊ ဤရသေ့သည် ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှာ ဆုတောင်းမှုကို ပြု၍ ရှဉ့်ဖွက်ပေါ် အလျားမှောက်,လျောင်းနေ၏။ ဣမသ္မိ ပတ္ထနာ သမိဒ္ဓိသတိ၊ ဤရသေ့၏ ဘုရားဆုတောင်းမှုသည် ပြည့်စုံလတ္တံ့။ ဣတော ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနံ စတုန္နံ အသင်္ခေ်ယျာနံ မတ္ထကေ၊ ဤသာရမဏ္ဍကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းအလွန်ရှိကုန်သော လေးအသင်္ခေ်တို့၏ အထက်ခေါ် နောက်အနာဂတ်ကာလ၌။ ဂေါတမော နာမ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ဂေါတမမည်သော ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ အဿ၊ ဤရသေ့၏။ တသ္မိံ ပန အတ္တဘာဝေ၊ ဂေါတမဘုရားဖြစ်ရာ ထိုအတ္တဘော ထိုဘဝ၌ကား။ ကပိလဝတ္ထု နာမ နဂရံ၊ ကပိလဝတ်မည်သော မြို့တော်သည်။ နိဝါသော ဘဝိဿတိ၊ နေတော်မူရာ မြို့သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ မာယာ နာမ ဒေဝီ မာတာ ဘဝိဿတိ၊ မာယာမည်သော မိဖုယားကြီးသည် မယ်တော်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ သုဒ္ဓေါဒနော နာမ ရာဇာ ပိတာ ဘဝိဿတိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥပတိဿော နာမ ထေရော အဂ္ဂသာဝကော၊ ဥပတိဿမည်သော မထေရ်သည် အမြင့်မြတ်ဆုံးတပည့် အဂ္ဂသာဝကဖြစ်လတ္တံ့။ ကောလိတော နာမ ဒုတိယ-သာဝကော၊ ကောလိတမည်သောမထေရ်သည် ဒုတိယအမြင့်မြတ်ဆုံး တပည့် အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။ အာနန္ဒော နာမ ဥဒ္ဓပဌာကော၊ အာနန္ဒာမည်သော မထေရ်သည် ဘုရားအလုပ်အကျွေး ဖြစ်လတ္တံ့။ ခေမာ နာမ ထေရီ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ခေမာမည်သော မထေရ်မသည် အမြင့်မြတ်ဆုံးတပည့်မ အဂ္ဂသာဝိကာ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ နာမ ထေရီ ဒုတိယသာဝိကာ ဘဝိဿတိ၊ ဥပ္ပလဝဏ်မည်သော မထေရ်မသည် ဒုတိယအမြင့်မြတ်ဆုံး တပည့်မ အဂ္ဂသာဝိကာသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

ပရိပက္ကညာဏော မဟာဘိနိက္ခမနံ ကတ္တာ၊ သံ၀ေဂညာဏ်,ရင့်ကျက်သော် မြင့်မြတ်ကြီးကျယ်သည့် တောထွက်မှုကို ပြု၍။ မဟာပဓာနံ ပဓဟိတ္တာ၊ ကြီးကျယ်

မြင့်မြတ် အားထုတ်အပ်သည့်အလုပ်ကို အားထုတ်၍။ နိဗ္ဗောဓမူလေ ပါယာသံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ပညောင်ပင်ရင်း၌ နို့ယနာဆွမ်းကို အလှူခံပြီး၍။ နေရ္ဇရာယ တီရေ ပရိဘုဥ္ဇိတွာ၊ နေရ္ဇရာမြစ်၏ ကမ်းနား၌ ဘုဉ်းပေးပြီး၍။ ဗောဓိမဏ္ဍာ အာရုယ (အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတညာဏ်တို့ ကြည်လင်ရာ) ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ခေါ် အပရာဇိတပလ္လင်သို့ တက်၍။ အသဿတ္ထရုက္ခမူလေ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိသတိတိ၊ ဗောဓိညောင်ပင်ရင်း၌ ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့"ဟု။ ဒွိတကောဝ ပရိသမဗ္ဗေ ဗျာကာသိ၊ ရပ်တော်မူလျက်သာ ပရိသတ်အလယ်၌ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောကြောင့်။

"အာဟုတိနံ ပဋိဂ္ဂဟော၊ လှူဖွယ်တို့ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ ဒီပင်္ကရော လောကဝိဒူ၊ ဒီပင်္ကရာဘွဲ့တော်ခံသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မ ဥသီသကေ ဌတွာန၊ ငါသုမေဓာ၏ ဦးထိပ်နား၌ ရပ်တော်မူ၍။ မံ ဣဒံ ဝစနံ အပြဝိ၊ ငါသုမေဓာကို ဤဗျာဒိတ်ပေးစကားကို မိန့်ကြားတော်မူပြီ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ မိန့်ကြားတော်မူသနည်း)

'ဇဋိလ ဥဂ္ဂတာပနံ ဣမံ တာပသံ ပဿထ၊ ဆံကျစ်ထုံးသော ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကျင့်သော ဤရသေ့ကို ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဣဒေါ အပရိမေယ္ယေ ကပ္ပေ၊ ဤသာရမဏ္ဍာကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော လေးသန်းနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကာလ၌။ လောကေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ လောက၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့။

အထ၊ ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ တထာဂတော၊ ဂေါတမဘုရား အလောင်းသည်။ ကပိလဝတ္ထုယာ ရမ္မာ နိက္ခမိတွာ၊ ကပိလဝတ်မည်သော မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ မြို့တော်မှ တောထွက်၍။ ပဓာနံ ပဒဟိတွာန၊ ပဓာန အလုပ်ကို အားထုတ်၍။ ဒုက္ကရကာရိကံ ကတွာ၊ ပြုနိုင်ခဲသည့် ဒုက္ကရ-စရိယာအကျင့်ကို ကျင့်မှုပြုတော်မူ၍။

တထာဂတော၊ ဂေါတမ ဘုရားအလောင်းတော်သည်။ အဇပါလ-ရုက္ခမူလေ နိသီဒိတွာ၊ အဇပါလညောင်ပင်ရင်း၌ ထိုင်နေ၍။ တတ္ထ ပါယာသံ ပဋိယ၊ ထို အဇပါလညောင်ပင်ရင်း၌ နို့ယနာဆွမ်းကို အလှူခံ၍။ နေရ္ဇရံ ဥပေဟိတိ၊ နေရ္ဇရာမြစ်ကမ်းသို့ ကပ်လတ္တံ့။

သော ဇိနော၊ မာရ်ငါးပါးအောင်မြင်မည့် ထိုဂေါတမဘုရားအလောင်းသည်။ နေရွှေရာယ တိရမ္မိ၊ နေရွှေရာမြစ်၏ ကမ်းနားဌ။ ပါယာသံ အဒ၊ နွိုယနာဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးပြီ။ ပဋ္ဌိယတ္တဝရမဂ္ဂေန ဗောဓိမူလံ ဥပေဟိတိ၊ နတ်တို့စီရင်သည့် လမ်းကောင်းလမ်းမြတ်ဖြင့် ဗောဓိပင်ရင်းသို့ ချဉ်းကပ်လတ္တံ့။

တတော ပစ္ဆာ၊ ထိုသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးသည်မှ နောက်ဌ။ မဟာယသော အနုတ္တရော၊ ကြီးမြတ်သည့် အခြွေအရံအကျော်အစော ရှိတော်မူသော အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်မည့် ဂေါတမဘုရားအလောင်းသည်။ ဗောဓိမဏ္ဍံ ပဒက္ခိဏံ ကတ္တာ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ခေါ် အပရာဇိတပလ္လင်ကို လက်ျာရစ်လည်သည်ကို ပြုတော်မူ၍။ အဿတ္ထရုက္ခမူလမှိ ဗုဒ္ဓိဿတိ၊ ဗောဓိညောင်ပင်ရင်းဌ သစ္စာလေးပါးတရား သိလတ္တံ့ ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့။

မာယာ နာမ ဣမဿ ဇနိကာ မာတာ ဘဝိဿတိ၊ မာယာမည်သည့် မိဖုယားကြီးသည် ဂေါတမဘုရားဖြစ်မည့် ဤသုမေဓာရသေ့ကို မွေးဖွားသော မယ်တော်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ သုဒ္ဓေါဒနော နာမ ပိတာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ ဂေါတမော ဟေဿတိ၊ ဤသုမေဓာရသေ့သည် ဂေါတမမည်သော ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

ကောလိတော ဥပတိဿော စ၊ ကောလိတသည်လည်းကောင်း ဥပတိဿသည်လည်းကောင်း။ အနာသဝါ ဝိတရာဂါ သန္တစိတ္တာ သမာဟိတာ အဂ္ဂါ သာဝကာ ဟေဿန္တိ၊ အာသဝေါမရှိကုန်သော ရာဂကင်းကုန်သော အေးမြငြိမ်သက်သည့် စိတ်ထားရှိကုန်သော တည်ကြည်ကုန်သော အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ကုန်သော တပည့်တို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တံ ဇိနံ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို။ အာနန္ဒော နာမ ဥပဋ္ဌာကော ဥပဋ္ဌဿတိ၊ အာနန္ဒာမည်သော အလုပ်အကျွေးရဟန်းသည် အကောင်းဆုံး, လုပ်ကျွေးလတ္တံ့။

ခေမာ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ စ၊ ခေမာရဟန်းမသည်လည်းကောင်း ဥပ္ပလဝဏ်ရဟန်းမ သည်လည်းကောင်း။ အနာသဝါ ဝိတရာဂါ သန္တစိတ္တာ သမာဟိတာ အဂ္ဂါ သာဝိကာ ဟေဿန္တိ၊ အာသဝေါမရှိကုန်သော ရာဂကင်းကုန်သော ငြိမ်သက် အေးမြသည့် စိတ်နှလုံးရှိကုန်သော တည်ကြည်ကုန်သော

အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကုန်သော တပည့်မတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တသ ဘဂဝတော ဗောဓိ အသတ္တောတိ ပဝုစ္စတိ၊ ထိုဂေါတမဘုရား၏ ပွင့်တော် မူရာအပင်ကို ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။"

ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူပြီဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရား ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

သုမေဓတာပသော၊ သုဓေမာရသေ့သည်။ မယံ ပတ္တနာ သမိဒ္ဓိသတိ ကိရ ဣတိ၊ ငါ၏ ဘုရားဆုတောင်းမှုသည် ပြည့်စုံလတ္တံ့တဲ့ဟု။ သောမနဿပဗ္ဗတ္တော အဟောသိ၊ စိတ်ကောင်းရှိသူ, နာမည်ရကြောင်း စိတ်ချမ်းသာမှု ရသည် ဖြစ်ပြီ။ မဟာဇနော ဒီပင်္ကရဒသဗလဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ လူအများသည် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာ ဘုရား၏ ဗျာဒိတ်ပေး စကားတော်ကို ကြားရ၍။ "သုမေဓတာပသော ဗုဒ္ဓဗီဇံ ကိရ ဗုဒ္ဓကုံရော ကိရ" ဣတိ၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် ဘုရားမျိုးစေ့တဲ့, ဘုရား အညွှန့်တဲ့ဟု။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော အဟောသိ၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သည် ဖြစ်ပြီ။ "နဒီ တရန္တော ပုရိသော၊ မြစ်ကို ကူးသော ယောက်ျားသည်။ ဥဇုကေန တိတ္ထေန၊ ဖြောင့်မတ်သော ဆိပ်ကမ်းဖြင့် (ဆိပ်ကမ်းတည့်တည့်ဖြင့်)။ ဥတ္တရိတုံ အသက္ကောန္တော၊ ကူးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော်။ ဟေဋ္ဌာတိတ္ထေန ဥတ္တရတိ ယထာ နာမ၊ အောက်ဆိပ်ဖြင့် ကူးဘိသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည် လည်း။ ဒီပင်္ကရဒသဗလဿ သာသနေ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌။ မဂ္ဂဖလံ အလဘမာနာ၊ မဂ်ဖိုလ်ကို မရကုန်သော်။ အနာဂတေ ယဒါ၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော အကြာင်အခါ၌။ တံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ သင်ရှင်ရသေ့သည် ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ တဒါ၊ သင်ရှင်ရသေ့ ဘုရားဖြစ်ရာ ထိုခါ၌။ တဝ သမ္မုခါ၊ သင် ရှင်ရသေ့၏ မျက်မှောက်တော်၌။ မဂ္ဂဖလံ သစ္ဆိကာတုံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထာ ဘဝေယျာမာတိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည် ဖြစ်ရပါလိုကုန်၏"ဟု။ ပတ္ထနံ ဌပယိသု၊ ဆုတောင်းမှုကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ (ဆုတောင်းမှုပြုကြပြီ)။ ဒီပင်္ကရဒသဗလောပိ ဗောဓိသတ္တံ ပသံသိတ္တာ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားမြတ်စွာ သည်လည်း ဘုရားလောင်းကို ချီးကျူး၍။ အဋ္ဌဟိ ပုပ္ဖမုဋ္ဌိဟိ ပူဇေတ္တာ၊ ရှစ်ခု ကုန်သော ပန်းဆုပ်ပန်းစည်းတို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ ပဒက္ခိဏံ ကတ္တာ ပက္ကာမိ၊ လက်ျာရစ်လည်သည်ကို ပြုတော်မူ၍ ဖဲကြွတော်မူပြီ။ စတုသတသဟဿ-သခ်ါတေပိ ခီဏာသဝါ၊ လေးသိန်းအရေအတွက် ရှိကုန်သော ထိုရဟန္တာတို့

သည်လည်း။ ဗောဓိသတ္တ၊ ဘုရားအလောင်းကို။ ဂန္ဓေဟိ စ မာလေဟိ စ ပူဇေတွာ၊ နံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း, ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း ပူဇော်၍။ ပဒက္ခိဏ ကတ္တာ ပဏ္ဍိသု၊ လက်ျာရစ်လည်သည်ကို ပြု၍ ဖဲကြွကုန်ပြီ။ ဒေဝမနုဿာ ပန တထေव၊ နတ်လူတို့သည်လည်း ထို့အတူသာ။ ပူဇေတွာ ဝန္ဒိတွာ ပဏ္ဍန္တာ၊ ပူဇော်၍ ရှိခိုး၍ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သတ္တေသံ ပဋိဏ္ဍန္တကာလေ၊ အလုံးစုံတို့၏ ဖဲသွားကြပြီးရာ အခါ၌။ သယနာ ဝုဋ္ဌာယ၊ အလျားမှောက်လျောင်းရာမှ ထ၍။ "ပါရမိယော ဝိစိနိဿာမိ"တိ၊ မြင့်မြတ်သူတို့ အလုပ်, ပါရမီတို့ကို စူးစမ်းရှာဖွေအံ့ဟု၊ ပုဗ္ဗရာသိမတ္ထကေ ပလ္လင် အာဘုဇိတွာ နိသီဒိ၊ ပူဇော်သည့်ပန်းပုံထက်၌ တင်ပလ္လင်ကို ခွေ၍ ထိုင်နေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဧဝံ နိသိန္နော၊ ဘုရားလောင်းသည် ဤသို့ တင်ပလ္လင်ခွေ၍ ထိုင်နေသော်။ သကလဒဿသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ သန္နိပတိတွာ၊ စကြဝဠာတစ်သောင်းလုံးနေ နတ်ပြဟ္မာတွေသည် စုဝေးကြ၍။ သာဓုကာရံ ဒတွာ၊ သာဓုခေါ်မှုကို ပြုပေးကြ ကုန်၍။ "အယျ သုမေဓတာပသ၊ အရှင်သုမေဓာရသေ့။ ပေါရာဏာတောဓိသတ္တာနံ ပလ္လင် အာဘုဇိတွာ၊ ရှေးက ဖြစ်ပေါ်, ဘုရားအလောင်းတော်တို့၏ တင်ပလ္လင်ကို ခွေ၍။ 'ပါရမိယော ဝိစိနိဿာမိ'တိ နိသိန္နကာလေ၊ မြင့်မြတ်သူတို့အလုပ်, ပါရမီတို့ကို စူးစမ်းရှာဖွေအံ့ဟု ထိုင်နေရာအခါ၌။ ယာနိ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ နာမ ပညာယန္တိ၊ အကြင် ရှေ့ပြေးပုဗ္ဗနိမိတ်တို့မည်သည် ထင်ကုန်၏။ တာနိ သဗ္ဗာနိပိ အဇ္ဇ ပါတုဘူတာနိ၊ ထင်နေကျ ထိုရှေ့ပြေး ပုဗ္ဗနိမိတ်အားလုံးတို့သည်လည်း ယနေ့ ထင်ရှားဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ နိဿံသယေန တံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ သံသယမရှိ မုဆွအားဖြင့် သင်ရှင်ရသေ့သည် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ 'ယဿ ဧတောနိ နိမိတ္တာနိ ပညာယန္တိ၊ အကြင်သူမှာ ဤရှေ့ပြေးပုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည် ထင်ကုန်၏။ ဧကန္တေန သော ဗုဒ္ဓေါ ဟောတိ၊ ဧကန္တအားဖြင့် ရှေ့ပြေးနိမိတ်ထင်သည့် ထိုသူသည် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်၏'ဟု။ မယမ္ပိ ဧတံ ဇာနာမ၊ တပည့်တော်တို့ သည်လည်း ဤအကြောင်းကို သိပါကုန်၏။ "တံ အတ္တာနော ဝိရိယံ ဒဠှံ ကတ္တာ ပဝတ္တာတိ၊ သင်ရှင်ရသေ့သည် မိမိ၏ ဝီရိယကို မြဲမြဲသည်ကို ပြု၍ ခိုးမြောက်ပါလော့"ဟု။ ဗောဓိသတ္တံ နာနပ္ပကာရာဟိ ထုတိဟိ အဘိတ္ထုနိံသု၊ ဘုရားလောင်းကို အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော ချီးမွမ်းမှုတို့ဖြင့် ချီးမွမ်းကုန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ ထူးထူးပြားပြား ချီးမွမ်းကြခြင်းကြောင့်။

"အသမဿ မဟေသိနော၊ ဂုဏ်ရည်တူသူ ရှိတော်မမူသော ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒံ ဝစနံ သုတ္တာန၊ ဤဗျာဒိတ်ပေးစကားတော်ကို ကြားရကုန်၍။ 'အယံ ဗုဒ္ဓဗီဇ ကိရ ဤရသေ့ကား ဘုရားမျိုးစေ့တဲ့'ဟု။ နရမရ္ဓ အာမောဒိတာ၊ လူနတ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။

ဥက္ကာပြိုသဒ္ဒါ ဝတ္တန္တိ၊ ကြွေးကြော်သံတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပေါ ဝေန္တိ၊ လက်ပန်း ပေါက်ခတ်ကုန်၏။ ဟသန္တိ စ၊ ရွှင်လည်း ရွှင်ကုန်၏။ ဒသသဟဿီ သဒေဝကာ၊ လောကဓာတ်တစ်သောင်းခွဲ ရှိကုန်သော နတ်နှင့်တကွ လူတို့သည်။ ကတဉ္ဇလိ နမဿန္တိ၊ လက်အုပ်ချီမူပြုကုန်၍ ရှိခိုးကြကုန်၏။

ဣမဿ လောကနာထဿ သာသနံ၊ ဤဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ တော်ကို။ ယဒိ ဝိရလ္ဘိဿာမ၊ အကယ်၍မျှား လွဲသွားကုန်အံ့။ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနေ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော နောင်အခါ၌။ ဣမံ သမ္ပတ္တိ ဟေဿာမ၊ ဤရသေ့၏ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်အံ့။

နဒီ တရန္တာ မနုဿာ၊ မြစ်ကို ကူးကုန်သော လူတို့သည်။ ပဒုမ္တိတ္ထေ ဝိရလ္ဘိယ၊ ရှေးရှု ရင်ဆိုင်ဆိပ်ကမ်းကို လွဲချော်ခဲ့သော်။ ဟေဋ္ဌာတိတ္ထေ ဝဟေတ္တာန၊ အောက်ဆိပ်ကမ်း၌ ယူ၍။ မဟာနဒီ ဥတ္တရန္တိ ယထာ၊ မြစ်ကြီးကို ကူးကုန်သကဲ့သို့။

ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ သတ္ထေ မယိ၊ အားလုံးကုန်သော ငါတို့သည်။ ဣမံ ဇိနံ ယဒိ မုဿာမ၊ ဤဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကို အကယ်၍ လက်လွတ်ကုန်အံ့။ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနေ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော နောင်အခါ၌။ ဣမံ သမ္ပတ္တိ ဟေဿာမ၊ ဤရသေ့၏ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်အံ့။

အာဟုတိနံ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ လျှူဖွယ်တို့ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ ဒီပင်္ကရော လောကဝိဒူ၊ ဒီပင်္ကရာဘွဲ့တော်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မမ ကမ္မံ ပကိတ္တေတွာ၊ ငါသုမေဓာရသေ့၏ ပွားများပြုစု, ကောင်းမှုကို မိန့်ကြားတော်မူပြီး၍။ ဒက္ခိဏံ ပါဒံ ဥဒ္ဓရိ၊ လက်ျာဖြစ်သော ခြေကို ကြွချီတော်မူပြီ။

တတ္ထ၊ ဗျာဒိတ်ပေးရာ ထိုနေရာ၌။ ယေ ဇိနပုတ္တာ အာသုံ၊ ဒီပင်္ကရာ ဘုရားရှင်သား အကြင်ရဟန်းတော်တို့သည် ရှိကုန်ပြီ။ တေ သတ္ထေ၊ ထို ရဟန်းတော်အားလုံးတို့သည်။ မံ ပဒကွိဏ် အက်သု၊ ငါသုမေဓာကို လက်ယာရစ်လည်သည်ကို ပြုကုန်ပြီ။ နရာ နာဂါ စ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း, နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း, ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဘိဝါဒေတွာန ပက္ကမုံ၊ ရှိခိုး၍ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

သသ်ယေ လောကနာယကေ၊ နောက်လိုက်နောက်ပါ, သ်ယာတော်နှင့် တကွသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ ဒဿန်၊ ငါသုမေဓာ၏ မြင် လောက်ရာအရပ်ကို။ အတိက္ကန္တေ၊ ကျော်လွန်သော်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌေန စိတ္တေန၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သော စိတ်ဖြင့်။ တဒါ အာသနာ ဝုဋ္ဌဟိ၊ ထိုအခါ၌ အလျားမှောက်နေရာမှ ထပြီ။

သုခေန သုခိတောာ ဟောမိ၊ အပြစ်ကင်းရှင်း, ချမ်းသာခြင်းဖြင့် ချမ်းသာ ရသည် ဖြစ်၏။ ပါမောဒေန ပမောဒိတောာ၊ အပြစ်ကင်းရှင်း, ဝမ်းသာခြင်းဖြင့် ဝမ်းသာရ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပီတိယာ စ အဘိဿန္နောာ၊ ဖရဏာပီတိ ဖြင့်လည်း ကိုယ်လုံး ပြန့်နှံ့သည်ဖြစ်၍။ ပလ္လင်ိ အာဘုဇိ၊ တင်ပလ္လင်ကို ခွေပြီ။

တဒါ၊ တင်ပလ္လင်ခွေပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ပလ္လင်ေန နိသီဒိတွာ၊ တင်ပလ္လင် ခွေဖြင့် ထိုင်နေပြီး၍။ "အဟံ စာနေ ဝသိဘူတောာ၊ ငါသည် စာန်အရာ၌ ဝသီဘော်မြောက် အစွမ်းရောက်၏။ အဘိညာသု ပါရမိ ဂတောာ၊ အဘိညာဉ် တို့၌ မြင့်မြတ်သူတို့, အမှုကိစ္စသို့ ရောက်၏။

သဟသိယမ္ပိ လောကမ္ပိ လောကဓာတ်တစ်သောင်း၌။ မေ သမာ ဂ္ဂသယော နတ္ထိ၊ ငါသုမေဓာနှင့် ဂုဏ်ရည်တူကုန်သော ရသေ့တို့သည် မရှိကုန်။ ဂ္ဂဒ္ဒိမမ္ပေသု အသမော၊ တန်ခိုးတရား ငါးပါးတို့၌ ဂုဏ်ရည်တူသူမရှိ (ဟုတွေး၍)။ ဤဒိသံ သုခံ အလဘိ၊ ဤသို့ရှုအပ်သော စိတ်ချမ်းသာကို ရရှိပြီ။

မယုံ ပလ္လင်ကိုဘုရားနေ၊ ငါသုမေဓာ၏ တင်ပလ္လင်ခွေရာအခါ၌။ ဒသသဟဿာဓိဝါသီနော၊ စကြာဝဠာတိုက်တစ်သောင်းနေ နတ်ပြဟ္မာ တွေသည်။ မဟာနာဒ် ပဝတ္တေသုံ၊ အလွန်မြည်ဟည်းသည့်အသံကြီးကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ ကိ၊ ဘယ်သို့ ဖြစ်စေကုန်သနည်း။ ပုဗ္ဗေ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ ရှေး၌,ရှေးက ဘုရားလောင်းတို့၏။ ပလ္လင်ဝရမာဘုရေ၊ တင်ပလ္လင်ခွေမြတ် ခွေရာအခါ၌။ ယာနိ နိမိတ္တာနိ ပဒီသန္တိ၊ အကြင် ရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့သည် ထင်ကုန်၏။ တာနိ အဇ္ဇ ပဒီသရေ၊ ထင်နေကၸ, ထိုရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့သည် ယနေ့၌ ထင်ကုန်ပြီ။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ မဋ္ဌတ်ဧကန် (သင်ရှင် ရသ့ေသည်) ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။

သီတံ ဗျဟဂတံ ဟောတိ၊ အအေးသည် ကင်းဖျောက်သည် ဖြစ်၏။ ဥဏှဉ္စ ဥပသမ္ဘတိ၊ အပူသည်လည်း ငြိမ်း၏။ တာနိ အဇ္ဇ ပဒီသန္တိ၊ ထိုအအေး ဖျောက်ကင်း, အပူငြိမ်းခြင်းတို့သည် ယနေ့ ထင်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဧကန်ဖြစ်လတ္တံ့။

ဒသသဟဿီ လောကဓာတူ၊ တစ်သောင်းကုန်သော လောကဓာတ် တို့သည်။ နိဿဒ္ဒါ နိရာကုလာ ဟောန္တိ၊ မြို့ရွာသံ မရှိကုန်သည်, ရှုပ်ထွေးမှုကင်း ရှင်းကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ အဇ္ဇ ပဒီသန္တိ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿသိ၊ ထိုလောကဓာတ်တစ်သောင်း မြို့ရွာသံကင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖြစ်ခြင်း တို့သည် ယနေ့ ထင်ကုန်၏ ဘုရားစင်စစ်သည် ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့။

မဟာဝါတာ န ဝါယန္တိ၊ လေပြင်းတို့သည် မတိုက်ကုန်။ သဝန္တိယော န သန္ဒန္တိ၊ မြစ်တို့သည် မစီးကုန်။ တာနိ အဇ္ဇ ပဒီသန္တိ ထိုလေပြင်းမတိုက်ခြင်း, မြစ်ရေ မစီးခြင်းတို့သည် ယနေ့ ထင်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရား စင်စစ်သည် ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့။

ထလဇာ သတ္တေ ပုဗ္ဗေ၊ ကြည်း ကုန်း၌ ဖြစ်ကုန်သော အလုံးစုံကုန်သော ပန်းတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဒကဇာ သတ္တေ ပုဗ္ဗေ၊ ရေ၌ဖြစ်ကုန်သော အလုံးစုံ ကုန်သော ပန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ တာဝဒေ ပုပ္ဖန္တိ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌ ပွင့်ကုန်ပြီ။ တေပိ သတ္တေ အဇ္ဇ ပုပ္ဖိတာ၊

ထိုကုန်းပန်း ရေပန်းအားလုံးတို့သည်လည်း ယနေ့ ပွင့်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရား စင်စစ်သည် ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့။

လတာ ဝါ ယဒိ ဝါ ရုက္ခာ၊ နွယ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း, သစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း။ တာဝဒေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌။ ဖလဘာရာ ဟောန္တိ၊ အသီးဝန်ရှိကြကုန်သည် (ပင်လုံးညွှတ်အောင် သီးကြကုန်သည်) ဖြစ်ကုန်၏။ တေပိ သတ္ထေ အဇ္ဈ ဖလိတာ၊ ထိုနွယ်ပင်သစ်ပင်အားလုံးတို့သည်လည်း ယနေ့ ပင်လုံးညွှတ်အောင် သီးကြကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့။

အာကာသဋ္ဌာ ရတနာ စ၊ ကောင်းကင်မှာတည်ရှိကုန်သော ရတနာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဘူမဋ္ဌာ ရတနာ၊ မြေမှာတည်ရှိကုန်သော ရတနာတို့သည်လည်းကောင်း။ တာဝဒေ ဇောတန္တိ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌ တောက်ပကုန်၏။ တေပိ ရတနာ အဇ္ဈ ဇောတန္တိ၊ ကောင်းကင်မှာ တည်, မြေမှာ တည်သည့် နှစ်လိုကုန်သော ထိုရတနာတို့သည်လည်း ယနေ့ တောက်ပကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ ဓုဝံ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်အံ့ မလွဲတည်း။

မာနုသကာ တူရိယာ စ၊ လူတို့ဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော တူရိယာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗာ တူရိယာ စ၊ နတ်တို့ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော တူရိယာတို့သည်လည်းကောင်း။ တာဝဒေ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့, တင်ပလ္လင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌ အလိုလိုမြည်ကုန်၏။ တေပိ ဥဘော အဇ္ဈ အဘိရဝန္တိ၊ လူနတ်ဥစ္စာ ထိုတူရိယာနှစ်ဖြာတို့သည်လည်း ယနေ့ အလိုလိုမြည်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ ဓုဝံ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်အံ့ မချွတ်တည်း။

တာဝဒေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌။ ဂဂနာ ဝိစိတ္တပုပ္ဖါ အဘိဝဿန္တိ၊ ကောင်းကင်မှ အဆင်း အနံ့ ဆန်းကြယ်သည့် ပန်းမိုးတို့သည် ရွာကုန်ပြီ။ တေပိ အဇ္ဈ ပဝဿန္တိ၊ အဆင်းအနံ့ ဆန်းကြယ်သည့် ထိုပန်းမိုးတို့သည်လည်း ယနေ့ ရွာကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿတိ၊ ဘုရား စင်စစ် ဧကန် ဖြစ်အံ့တည်း။

မဟာသမုဒ္ဒေါ အာဘုဇတိ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည် ခွေသွား လိပ်သွား၏ (လှိုင်းမထဘဲ ရေကျသွား၏)။ ဒသသဟဿီ ပကမ္ပတိ၊ လောကဓာတ် တစ်သောင်းသည် တုန်လှုပ်၏။ တေပि ဥဘော အဇ္ဇ အဘိရဝန္တိ၊ မဟာ သမုဒ္ဒရာ လောကဓာတ်တစ်သောင်း ထိုနှစ်မျိုးလုံးတို့သည်လည်း ယနေ့ အသံပြုကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။

ဒသသဟဿေ၊ စက္ကြဝဠာတစ်သောင်း၌။ နိရယေပိ၊ ရှိကုန်သော ငရဲတို့ ၌လည်း၊ တာဝဒေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌။ အဂ္ဂိ နိဗ္ဗန္တိ၊ မီးတို့သည် ငြိမ်းကုန်ပြီ၊ တေပိ အဂ္ဂိ အဇ္ဇ နိဗ္ဗုတာ၊ ထိုငရဲမီးတို့ သည်လည်း ယနေ့ ငြိမ်းကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။

သူရိယော ဝိမလော ဟောတိ၊ နေသည် အညစ်အကြေးကင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗာ တာရကာ ဒိဿန္တိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ကြယ်တာရာတို့သည် ထင်ထင်မြင်မြင် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေပိ အဇ္ဇ ပဒိဿန္တိ၊ ထိုနေအညစ်အကြေး ကင်းမှ ကြယ်တာရာ ထင်ထင်မြင်မြင် ဖြစ်မှုတို့သည်လည်း ယနေ့ ထင်ကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

တာဝဒေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ်ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌။ အနောဝဇ္ဇေန၊ မီးမရှိပါဘဲ။ မဟိယာ ဥဒကံ ဥဗ္ဘိဒ္ဓိ၊ မြေမှ ရေသည် ပန်းထွက်ပြီ။ တမ္ပိ အဇ္ဇ မဟိယာ ဥဗ္ဘိဒ္ဓတေ၊ ထိုရေသည်လည်း ယနေ့ မြေမှ ပန်းထွက်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ် ဧကန် ဖြစ်မည်တည်း။

ဂဂနမဏ္ဍလေ၊ ကောင်းကင်အဝန်း၌။ တာရာဂဏာ၊ ကြိုယ်အားလုံး တို့သည်လည်းကောင်း။ နက္ခတ္တာ၊ ကြယ်တာရာနက္ခတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဝိရောစန္တိ၊ အထူးတင့်တယ်ကုန်၏။ ဝိသာခါ စန္ဒိမာယုတ္တာ၊ ဝိသာခါနက္ခတ်သည် စန်းနှင့်ယှဉ်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

ဗိလာသယာ၊ တွင်းအောင်းသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒရီသယာ၊ တွင်းအောင်းကိုချန် ကျန်သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ သကာသယာ နိက္ခမန္တိ၊ ကိုယ့်နေရာမှ ထွက်ကြကုန်ပြီ။ တေပိ အာသယာ အဇ္ဇ ဆုဒ္ဓါ၊

ထိုနေရာအသီးသီးတို့ကိုလည်း ယနေ့ သတ္တဝါတို့ စွန့်ခွါအပ်ကုန်ပြီ။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

တာဝဒေ သတ္တာနံ အရတိ နေ ဟောတိ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌ သတ္တဝါတို့မှာ မပျော်မွေ့မှုသည် မဖြစ်ပြီ။ သန္တုဋ္ဌာ ဟောန္တိ၊ ဆန္ဒပြည့်ဝ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲကြကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေပိ သတ္ထေ အဇ္ဈ သန္တုဋ္ဌာ၊ ထိုသတ္တဝါအားလုံးတို့သည်လည်း ယနေ့ ဆန္ဒပြည့်ဝ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲကြကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

တဒါ ရောဂါ ဥပသမ္မန္တိ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌ သတ္တဝါတို့မှာ ဖြစ်ပွားသည့် ရောဂါတို့သည် ငြိမ်းအေးသက်သာ ကုန်ပြီ။ ဇိယန္ဟာ စ ဝိနဿတိ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုသည်လည်း ကင်းပျောက်ပြီ။ တာနိပိ အဇ္ဈ ပဒိဿန္တိ၊ ထိုရောဂါသက်သာမှု ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ပျောက်မှုတို့ သည်လည်း ယနေ့ ထင်ကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

တဒါ ရာဂေါ တနု ဟောတိ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌ ကာမရာဂသည် သတ္တဝါတို့မှာ မထမကြွ ခေါင်းပါးသည် ဖြစ်ပြီ။ ဒေါသော မောဟော ဝိနဿတိ၊ ဒေါသသည်လည်းကောင်း, မောဟသည်လည်းကောင်း, မထမကြွ ပျက်စီးပြီ။ တေပိ သတ္ထေ အဇ္ဈ ဝိဂတာ၊ ထိုရာဂ ဒေါသ မောဟ အားလုံးတို့သည်လည်း ယနေ့ မထမကြွ ကင်းကြကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

ဘယံ တဒါ နေ ဘဝတိ၊ ကြောက်ခြင်း ကြောက်ဖွယ်အာရုံသည် ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌ မဖြစ်သည် သာတည်း။ အဇ္ဈပိ ဧတေ ပဒိဿတိ၊ ယနေ့လည်း ကြောက်ခြင်း ကြောက်ဖွယ် အာရုံ ထိုနှစ်ခု မဖြစ်ခြင်းသည် ထင်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ တေန လိဂ်ေန ဇာနာမ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါတို့သိကုန်၏။

ရဇော ဥဒ္ဓံ အနုဒ္ဓံသတိ၊ မြူမှုန်သည် အထက်သို့ မတက်ပြီ။ အဋ္ဌပိ တေ ပဒိဿတိ၊ ယနေ့လည်း ထိုမြူမှုန်အထက်မတက်မှုကို တွေ့မြင်ရ၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံဟု။ တေန လိင်္ဂေန ဇာနာမ၊ ထို အကြောင်းကြောင့် ငါတို့သိကုန်၏။

အနိဋ္ဌဂန္ဓော ပဏ္ဏမတိ၊ မလိုလားအပ်သောအနံ့သည် ဖယ်ခွါကင်းပျောက်ပြီ။ ဒိဗ္ဗဂန္ဓော ပဝါယတိ၊ နတ်တို့အနံ့သည် မွှေးမွှေးကြိုင်ကြိုင် လာရောက်ပြီ။ သောပိ ဂန္ဓော အဋ္ဌ ဝါယတိ၊ မွှေးမွှေးကြိုင်ကြိုင် ထိုနတ်တို့ အနံ့သည်လည်း ယနေ့ လာရောက်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ။

အရ္ဌပိနော ဌပယိတ္တာ၊ အရ္ဌပဘုံနေ ပြဟ္မာတွေကို ချန်ထား၍။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ပဒိဿန္တိ အလုံးစုံကုန်သော နတ်ပြဟ္မာတို့ကို မြင်အပ်ကုန်ပြီ (မြင်ရကုန်ပြီ)။ တေပိ သဗ္ဗေ အဋ္ဌ ဒိဿန္တိ၊ အရ္ဌပဘုံသား ပြဟ္မာများမှတစ်ပါး ထိုအခြားနတ်ပြဟ္မာ အားလုံးတို့ကိုလည်း ယနေ့ မြင်ရကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ။

တာဝဒေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ်ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌။ ယာဝတာ နိရယာ နာမ သဗ္ဗေ ဒိဿန္တိ၊ ငရဲမည်သမျှ ရှိကြကုန်သော ငရဲသူ ငရဲသား အားလုံးတို့ကို မြင်ရကုန်ပြီ။ တေပိ သဗ္ဗေ အဋ္ဌ ဒိဿန္တိ၊ ထိုငရဲသူ၊ ငရဲသားအားလုံးတို့ကိုလည်း ယနေ့ မြင်ရကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ။

တာဝဒေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌။ ကုဋ္ဌာ ကဝါဋာ သေလာ စ၊ နံရံတို့သည်လည်းကောင်း, တံခါးရွက်တို့သည်လည်းကောင်း တောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဝရဏာ နိ ဟောန္တိ၊ အပိတ်အပင် အတားအဆီးတို့သည် မဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေပိ အဋ္ဌ အာကာသ-ဘူတာ၊ ထိုနံရံ, တံခါးရွက် တောင်တို့သည်လည်း ယနေ့ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်ခြင်းကြီး ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ။

တသ္မိ ခဏေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ်ဖွဲ့ခွေနေသည့် ထိုခဏ၌။ စုတိ စ ဥပပတ္တိ စ နိ ဝိဋ္ဌတိ၊ စုတေမှုသည်လည်းကောင်း, ပဋိသန္ဓေ

နေမှုသည် လည်းကောင်း မရှိပြီ၊ တာနိုပိ အဋ္ဌ ပဒိသန္တိ၊ စုတေမှု မရှိခြင်း, သန္ဓေနေမှု မရှိခြင်း ထိုနှစ်မျိုးတို့ကိုလည်း ယနေ့ တွေ့မြင်ရကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

ဒဠ္ဠ ဝိရိယံ ပဂ္ဂဏှ၊ မြဲမြံခိုင်ခန့်သော ဝီရိယကို အပြားပြားအစားစားအားဖြင့် ယူထား လော့။ မာ နိဝတ္တ အဘိက္ကမ၊ နောက်မဆုတ်လင့် ရှေ့တက်လော့။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ မယမ္ပိ ဧတံ ဇာနာမ၊ ငါတို့သည်လည်း ဤဘုရားဖြစ်မည့်အကြောင်းကို သိကုန်၏။ ဣတိ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်စေကုန်ပြီ"

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။ (ဤ 'ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟော တော်မူအပ်ပြီ'ကား နှာ ၅၉ မှ 'တေန၊ ထိုသို့ ထူးထူးပြားပြား ခိုးမွမ်းကြခြင်းကြောင့်'၏ စပ်ရာ ပုဒ်တည်း)။

ဟောမိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဒီပင်္ကရဒသဗလသ ဝ ဒသသဟဿ-စက္ကဝါဠဒေဝတာနဉ္စ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း, စကြဝဠာ တစ်သောင်းနေ နတ်ပြဟ္မာတို့၏လည်းကောင်း။ ဝစနံ သုတ္တာ၊ စကားကို ကြားရ၍။ မတ္တာယ ဘိယ္ယောသော၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ သဒ္ဓါတုဿာဟော ဟုတ္တာ၊ ပြင်းထန်စွာဖြစ်သည့် အားထုတ်လိုမှုရှိသည် ဖြစ်၍။ "ဗုဒ္ဓါ နာမ အမောဃဝစနာ၊ ဘုရားတို့မည်သည် အချည်းနှီးစကား မမိန့်ကြားကုန်။ ဗုဒ္ဓါနံ ကထာယ အညထတ္တံ နတ္ထိ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ စကား၏ တစ်မျိုးတစ်မည် ဖြစ်ခြင်းသည် မရှိ။ ဟိ၊ ဥပမာဆောင် ထင်ရှားအောင် ပြရသော်။ အာကာသေ ခိတ္တလေ ဩဿ ပတနံ ဓုဝံ ယထာ၊ ကောင်းကင်သို့ မြှောက်ပစ်အပ်သော ခဲ၏ကျခြင်းသည် မြဲသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဇာတသ မရဏံ ဓုဝံ ယထာ၊ မွေးဖွားလာသူ၏ သေခြင်းသည် မြဲသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အရုဏေ ဥဂ္ဂတေ သူရိယဿ ဥဒ္ဒါနံ ဓုဝံ ယထာ၊ အရုဏ်သည် တက်သော် နေ၏ထွက်ခြင်းသည် မြဲသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အာသယာ နိက္ခန္တသိဟဿ သီဟနာဒနဒနံ ဓုဝံ ယထာ၊ နေရာဝှမ် ထွက်လာသော ခြင်္သေ့၏ ခြင်္သေ့သံဟိန်းဟောက်ခြင်းသည် မြဲသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဂရုဠဿ ဂ္ဂတိယာ၊ ကိုယ်လေးလက်ဝန်ရှိသော အမှိုးသမီး၏။ ဘာရမောရောပနံ အဝသ်ဘာဝိ ယထာ၊ ကိုယ်ဝန်ချ မွေးဖွားခြင်းသည် ဧကန် ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

ဧဝမေဝ၊ ဣဒ္ဓိအတူသာ။ ဗုဒ္ဓါနံ ဝစနံ နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ စကားတော်မည်သည်။ ဓုဝံ အမောဃံ၊ မပြောင်းမလွဲ ခိုင်မြဲ၏ အလကားမဖြစ်။ အဒ္ဓါ အဟံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ဧကန် ငါသည် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်ရလတ္တံ့"ဟု တွေးမိပြီ။ တေန၊ ထိုသို့တွေးမိသောကြောင့်။

ဗုဒ္ဓသ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း။ ဒသသဟဿီနံ၊ လောကဓာတ်တစ်သောင်းနေ နတ်ဗြဟ္မာတွေ၏လည်းကောင်း။ ဥဘယံ ဝစနံ သုတ္တာ၊ စကားနှစ်မျိုးကို ကြားရ၍။ တဒါ၊ ကြားရပြီးရာ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသုမေဓာသည်။ တုဋ္ဌဟဋ္ဌော ပမောဒိတော ဟုတ္တာ၊ နှစ်သက် ရွှင်လန်းသည် ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍။

'ဗုဒ္ဓါ အဒ္ဓေဗ္ဗဝစနာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည် စကားနှစ်ခွ မရှိကြကုန်။ ဇိနာ အမောဃဝစနာ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်တို့သည် အလကားစကား မပြောကြ။ ဗုဒ္ဓါနံ ဝိတထံ နတ္ထိ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ မှားယွင်းမှုသည် မရှိ။ အဟံ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝါမိ၊ ငါသည် ဧကန် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်အံ့။

နဘော ခိတ္တံ လေ၊ ကောင်းကင်သို့ မြှောက်အပ်သော ခဲသည်။ ဘူမိယံ ဓုဝံ ပတတိ ယထာ၊ မြေသို့ ဧကန်ကျဘိသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာနံ ဝစနံ၊ ဘုရားမြတ်တို့၏ စကားတော်သည်။ ဓုဝသဿတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဧကန်လည်းဖြစ် မြဲလည်းမြဲ၏။

သဗ္ဗသတ္တာနံ မရဏံ ဓုဝသဿတံ ယထာပိ၊ သတ္တဝါအားလုံး၏ သေခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့ ဧကန်လည်းဖြစ် မြဲလည်းမြဲသကဲ့သို့။ တထေဝ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာနံ ဝစနံ၊ ထို့အတူသာ ဘုရားမြတ်တို့၏ စကားတော်သည်။ ဓုဝသဿတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဧကန်လည်းဖြစ် မြဲလည်းမြဲ၏။

ရတ္တိက္ခယေ ပတ္တော၊ ညဉ့်ကုန်ခြင်းသည် ရောက်သော်။ သူရိယုဂ္ဂမနံ ဓုဝံ ယထာ၊ နေထွက်ခြင်းသည် ဧကန်ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာနံ ဝစနံ ဓုဝသဿတံ၊ ဘုရားမြတ်တို့ စကားတော်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဧကန် မြဲမြဲ၏။

နိက္ခန္တသယနသ သီဟသ၊ ကိန်းစက်ရာမှ ထွက်လာသော ခြသေ့၏။ နဘန် ဓုဝ် ယထာ၊ ဟိန်းဟောက်ခြင်းသည် မြဲသကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာန် ဝစန် တထေဝ ဓုဝသသတ်၊ ဘုရားမြတ်တို့ စကားတော်သည် ထိုအတူသာ ဖြစ်လတ္တံ့ကေန် မြဲမြဲ၏။

အာပန္နသတ္တာနံ ဘာရမောရောပနံ ဓုဝံ ယထာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမ တို့၏ ကိုယ်ဝန်ကိုချ မွေးဖွားခြင်းသည် ဧကန်ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာန် ဝစန် တထေဝ ဓုဝသသတ်၊ ဘုရားမြတ်တို့ စကားတော်သည် ထိုအတူသာ ဖြစ်လတ္တံ့ကေန် မြဲမြဲ၏'ဟု။ ဧဝံ စိန္တေသိ တိ၊ ဤသို့ ကြံစည်ပြီ"

ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။

သော၊ ထိုသုမေဓာသည်။ ဓုဝံ အဟံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿာမိတိ၊ ဧကန် ငါသည် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ ဧဝံ ကတသန္နိဋ္ဌာနော၊ ဤသို့ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ပြု၍။ ဗုဒ္ဓကာရကေ ဓမ္မေ ဥပဓာရေတုံ၊ ဘုရားဖြစ်အောင်ပြုတတ်ကုန်သော တရား တို့ကို စူးစမ်းရှာဖွေခြင်းငှာ။ "ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မာ ကဟံ နု ခေါ၊ ဘုရား ဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့်တရားတို့သည် အဘယ်နေရာမှာနည်း။ ဥဒ္ဓံ ကိ၊ အထက်မှာလော။ ဥဒါဟု အဓော၊ သို့မဟုတ် အောက်မှာလား"။ ဒိသာသု ဝိဒိသာသု၊ တည့်တည့် အရပ်တို့မှာလား အထောင့်အရပ်တို့မှာလား။ ဣတိ အနုဂ္ဂမေန၊ ဤသို့လျှင် အစဉ်အားဖြင့်။ သကလံ ဓမ္မဓာတုံ ဝိစိနန္တော၊ အလုံးစုံသော တရားသဘောကို ရှာဖွေသော်။ ပေါရာဏကဗောဓိသတ္တေဟိ အာသေဝိတနိသေဝိတံ၊ ရှေး ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်, အမြဲမှီဝဲအပ်သော။ ပဌမံ ဒါနပါရမိ ဒိသွာ၊ ပဌမဆုံးသော ဒါနပါရမီကို တွေ့မြင်၍။ "သုမေဓပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓပညာရှိ။ တွံ ဣဒေါ ပဌာယ၊ သင်သည် ယခုအချိန်မှ စ၍။ ပဌမံ ဒါနပါရမိ ပူရေယျာသိ၊ ပဌမဆုံးဖြစ်သော ဒါနပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်လော့။ ဟိ၊ ထင်ရှားစေအံ့။ နိက္ကဒ္ဒိတော ဥဒကကုမ္ဘော၊ မှောက်အပ်သော ရေအိုးသည်။ နိဿသံ ကတ္တာ၊ လက်ကျန် မရှိသည်ကို ပြု၍။ ဥဒကံ ဝမတိယေဝ ယထာ၊ ရေကို အန်ထုတ်မူသာ ပြုသကဲ့သို့။ နဿ ပစ္စာဟရတိ ယထာ၊ တစ်ဖန် ပြန်မဆောင်ယူသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ ဓနံ ဝါ ယသံ ဝါ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း အခြံအရံကိုလည်းကောင်း။ ပုတ္တံ ဝါ ဒါရံ ဝါ၊ သားသမီးကိုလည်းကောင်း မယားကိုလည်းကောင်း။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ ဝါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်

ကိုလည်းကောင်း။ အနောလောကေတွာ၊ မကြြည့်မူ၍။ သမ္ဗတ္တယာစကာနံ၊ လာရောက်တောင်းသူတို့အား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဣဿိတိ၌ဆိတ်၊ အလိုရှိအပ်, အလိုရှိအပ်သည်ကို (လိုချင်သမျှတိုင်းကို)။ နိဿေသံ ကတ္တာ၊ လက်ကျန် မရှိသည်ကို ပြု၍။ ဒဒမာနော၊ ပေးလျှောသော်။ ဘေဒိရုက္ခမူလေ နိသီဒိတ္တာ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ထိုင်နေ၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိတိ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ"ဟု။ ဧဝံ အတ္တာနံ သြေဝဒိ၊ ဤသို့ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုံးမ၍။ ပဌမံ ဒါနပါရမိ၊ ပဌမဆုံး ဖြစ်သော ဒါနပါရမီကို။ ဒဠှံ ကတ္တာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မြဲမြဲသည်ကို ပြု၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုသောကြောင့်။

"ဗုဒ္ဓကရေ ဓမ္မေ၊ ဘုရားဖြစ်အောင်, ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့ကို။ ဣတော စိတော၊ ထိုမှ ဤမှ ဟိုဟိုဒီဒီ အနံ့။ ဟန္ဒ ဝိစိနာမိ၊ ယခုပင် ရှာဖွေအုံ့။ ဗုဒ္ဓကရာ ဓမ္မာ၊ ဘုရားဖြစ်အောင်, ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့သည် (ထည့်ပါင့်နှင့် အနက်)။ ဥဒ္ဓံ အဓော၊ အထက်နတ်ပြည် ငြဟ့ာ်ပြည်မှာလား အောက်လူပြည်မှာလား။ ဒသ ဒိသာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့မှာလား။ ယာဝတာ ဓမ္မဓာတုယာ၊ ကာမ, ရူပ, အရူပ သဘာဝတရားဖြစ်ရာ အနံ့။ ဝိစိနာမိ၊ ရှာဖွေအုံ့။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိစိနန္တော၊ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသိဟိ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည်။ အနုစိဏ္ဏံ မဟာပထံ၊ အစဉ်မပြတ်, လေ့ကျက်အပ်သော လမ်းမြတ်ကြီးဖြစ်သော။ ပဌမံ ဒါနပါရမိ အဒကို၊ ပဌမဆုံး ဖြစ်သော ဒါနပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

တွံ၊ သင် သုမေဓာသည်။ ဗောဓိ ပတ္တံ၊ ယဒိ ဣစ္ဆသိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရခြင်းငှာ အကယ်၍ အလိုရှိအုံ့။ ဣမံ ပဌမံ၊ ဤပဌမဆုံးဖြစ်သော ဒါနပါရမီကို။ တာဝ ဒဠှံ ကတ္တာ သမာဒိယ၊ ရှေးဦးစွာ မြဲမြဲသည်ကို ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ဒါနပါရမိတံ ဂဏ္ဍ၊ ဒါနပါရမီသို့ အရောက်သွားလော့ (ဒါနပါရမီကို ပြည့်အောင် ပြည့်လော့)။

ယသ ကသ္ဿစိ သမ္ဘဏ္ဏော၊ အရည်တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ပြည့်နေသော။ ယသ ကသ္ဿစိ အဓောဂတော၊ တစ်ဦးဦးသည် အောက်၌မျက်နှာရှိသည်ကို ပြုအပ် မှောက်အပ်သော။ ဂုမ္ဗော၊ ဘိုးသည်။ ဥဒကံ နိဿေသံ၊ ရေကို အကျန်

မရှိအောင်။ ဝမတေဝ ယထာပိ၊ အန်သာ အန်ချသကဲ့သို့။ တတ္ထ နု ပရိရက္ခတိ ယထာပိ၊ ထိုသို့ အံချရာ၌ ထိန်းသိမ်းမှုမရှိသကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ ဟီနဥတ္တဌမဇ္ဈိမေ ယာစကေ ဒိသွာ၊ အယုတ် အမြတ် အလတ်ဖြစ်ကုန်သော တောင်းရမ်းသူတို့ကို တွေ့မြင်သော်။ အဓေကတော ကုမ္ဘော ဝိယ၊ မှောက်အပ်သော အိုးကဲ့သို့။ ဒါန် နိဿေသံ ဒဒါဟိတိ၊ လှူဖွယ်ကို အကျန်မထားဘဲ လှူလော့"

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောကြားတော်မူအပ်ပြီ။

အထ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးသည်မှ အခြားမဲ့၌။ "ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့သည်။ ဧတ္ထကေဟေဝ၊ ဤမျှတို့သည်သာ။ နု ဘဝိတဗ္ဗာ၊ မဖြစ်တန်ရာ"ဟုတွေးမိ၍။ ဥတ္တရိပိ၊ ဒါနပါရမီထက် ပိုပိုလွန်လွန်လည်း။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း သုမေဓာသည်။ ဥပဓာရတော၊ ဆင်ခြင်ရှာဖွေသော်။ ဒုတိယံ သီလပါရမိ ဒိသွာ၊ ဒုတိယဖြစ်သော သီလပါရမီကို တွေ့မြင်ရ၍။ "သုမေဓ-ပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာ ပညာရှိ။ တွံ ဣဒေဝ ပဠာယ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍။ သီလပါရမိမှီ ပူရေယျာသိ၊ သီလပါရမီကိုလည်း ပြည့်စေလော့ ဖြည့်လော့။ ဟိ၊ သီလပါရမိဖြည့်ပုံ ဥပဓာပြအံ့။ စမရီမိဂေါ နာမ၊ စမရီသားကောင်မည်သည်။ ဇိဝိတမှိ အနောလောကေတွာ၊ အသက်ကိုပင်သော်လည်း မရှုမငဲ့မူ၍။ အတ္တနော ဝါလမေဝ ရက္ခတိ ယထာ၊ မိမိ၏ မြီးဆံမျှင်ကိုသာ စောင့်ရှောက်တိသကဲ့သို့။ ဧवံ တွမ္ပိ ဤအတူ သင်သည်လည်း။ ဣဒေဝ ပဠာယ၊ ဤအချိန်မှ စ၍။ ဇိဝိတမှိ အနောလောကေတွာ၊ အသက်ကိုပင်သော်လည်း မရှုမငဲ့မူ၍။ သီလမေဝ ရက္ခဿု၊ သီလကိုသာ စောင့်ရှောက်သော်။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိတိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ"ဟု။ တေ အဟောသိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီး၍။ ဒုတိယံ သီလပါရမိ၊ ဒုတိယဖြစ်သော သီလပါရမီကို။ ဒဠှံ ကတွာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မြဲမြဲစွာ ပြု၍ဖြည့်ရန် ဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုသောကြောင့်။

"ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရင့်သန် စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဓေတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း တရား ဖြစ်ကုန်သော ဤသဗ္ဗညုတညာဏ် ရင့်သန်စေတတ်သည့်တရားတို့သည်။

ဇော်ကာယေဝ နု ဘဝိဿရေ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း အခြားတရားတို့ကိုလည်း ငါရှာဖွေအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသိဟိ၊ ရှေးက ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည်။ အာသေဝိတနိသေဝိတံ ဒုတိယံ သီလပါရမိ အဒကွိ၊ မှီဝဲအပ်, မြဲစွာမှီဝဲအပ်သော ဒုတိယဖြစ်သော သီလပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

ဟောဒိ ပတ္တော ယဒိ ဣဒ္ဓိသိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရခြင်းငှာ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ တံ ဣမံ ဒုတိယံ တာဝ ဒဠှံ ကတ္တာ သမာဒိယ၊ သင်သုမေဓာသည် ဤဒုတိယ သီလပါရမီကို မြဲမြဲစွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ သီလပါရမိတံ ဂဏ္ဍ၊ သီလပါရမီသို့ အရောက်သွားလော့။

စမရီ ကိသ္မိဉ္စိ ပဒီလဂ္ဂိတံ ဝါလံ၊ စမရီသားကောင်သည် တစ်စုံတစ်ခု၌ ငြိနေသော မြီးဆံမျှင်ကို။ နု ဝိကောပေတိ ယထာပိ၊ မပျက်စီးစေ မပြတ်စေ သကဲ့သို့။ တတ္ထ မရဏံ ဥပေတိ ယထာပိ၊ မြီးဆံမျှင်ငြိသည့်, ထိုနေရာ၌ သေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သကဲ့သို့။ ဝါလမိ နု ဝိကောပေတိ ယထာပိ၊ မြီးဆံဖုတ်ကို အလျှော့မခံ မပျက်စီးစေဘိသကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ စတူသု ဘူမီသု သီလာနိ ပရိပူရယ၊ လေးဌာနတို့၌ ရှိသောသီလတို့ကို ဖြည့်ကျင့်လော့။ စမရီ ဝါလမိ ပရိရက္ခတိ ဝိယ၊ စမရီသားကောင်သည် မြီးဆံဖုတ်ကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ သဗ္ဗဒါ သီလံ ပရိရက္ခာတိ၊ အခါခပ်သိမ်း သီလကို စောင့်ရှောက်လော့”

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော် မူအပ်ပြီ။

အထ၊ သီလပါရမိဖြည့်ကျင့်ဖို့ရာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုသည့် ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရားအလောင်း သုမေဓာသည်။ “ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့် ဘရားတို့သည်။ ဇော်ကေဟေဝ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည်။ နု ဘဝိတဗ္ဗာ၊ မဖြစ်ရာ”ဟု။ ဥတ္တရိပိ၊ သီလပါရမီထက် ပိုပိုလွန်လွန်လည်း။ ဥပဓာရယတော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သော်။ တတိယံ နေက္ခမ္မပါရမိ ဒိသွာ၊ တတိယဖြစ်သော နေက္ခမ္မ

ပါရမီကို တွေ့မြင်ရ၍။ "သုမေဓပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာပညာရှိ။ တွဲ ဣတော ပဋ္ဌာယ နေကျမ္မပါရမိမှိ ပူရေယျာသိ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍ နေကျမ္မ ပါရမီကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်လော့။ ဟိ၊ ထင်ရှားစေအံ့။ စိရံ ဗန္ဓနာဂါရေ ဝသမာနော ပုရိသော၊ ကြာမြင့်စွာ ထောင်ခ်ခံနေရသော ယောက်ျားသည်။ တတ္တ သိနေဟံ နှ ကရောတိ ယထာ၊ ထိုထောင်ခ်ခံ ချစ်ခင်စွဲလမ်းမှုကို မပြုသကဲ့သို့။ အထ ခေါ ဣဏ္ဍကဏ္ဍိတော ယေဝ အဝသိတုကာမော ဟောတိ ယထာ၊ စင်စစ်သော်ကား ငြီးငွေ့သည်သာ မနေလိုသည်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ တွမ္ပိ သဗ္ဗဘဝေ ဗန္ဓနာဂါရသဒိသေ ကတ္တာ၊ သင်သည်လည်း ဘဝအားလုံးတို့ကို ထောင်နှင့် တူသည်တို့ကို စိတ်မှာပြု၍။ သဗ္ဗဘဝေဟိ ဣဏ္ဍကဏ္ဍိတော မုစ္စိတုကာမော ဟုတ္တာ၊ ဘဝအားလုံးတို့မှ ငြီးငွေ့သည် လွတ်လိုသည် ဖြစ်၍။ နေကျမ္မာဘိမုခေါဝ ဟောဟိ၊ ထွက်မြောက်မှု နေကျမ္မသို့ ရှေးရှုသည်သာ ဖြစ်လော့။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့."ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီး၍။ တတိယံ နေကျမ္မပါရမိ ဒဠှံ ကတ္တာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ တတိယဖြစ်သော နေကျမ္မပါရမီကို မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ရန် ဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ ဓိဋ္ဌာန်သောကြောင့်။

"ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင် တရားတို့သည်။ ဗောဓိပါစနာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့် တရားဖြစ်ကုန်သော, သဗ္ဗညုတညာဏ် ရင့်သန်စေသည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္တကာယေဝ နှ ဘဝိဿရေ၊ ဤမျှသာရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် ရင့်သန်စေသည့် အခြားတရား တို့ကိုလည်း ရှာဖွေအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသိဟိ အာသေဝိတနိသေဝိတံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်, မြဲစွာမှီဝဲအပ်သော။ တတိယံ နေကျမ္မပါရမိ အဒကြွ၊ တတိယဖြစ်သော နေကျမ္မပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

ယဒိ ဗောဓိ ပတ္တံ၊ ဣစ္ဆသိ၊ အကယ်၍ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရခြင်းငှာ အလိုရှိအံ့။ တွဲ ဣမံ တတိယံ တာဝ ဒဠှံ ကတ္တာ သမာဒိယ၊ သင်သည် ဤ

တတိယနေက္ခမ္မပါရမီကို ပညာစသည်မှ ရှေးဦးစွာ မြဲမြဲစွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ နေက္ခမ္မပါရမိတံ ဂစ္ဆ၊ နေက္ခမ္မပါရမီကို အရောက်သွားလော့။

အန္ဓယရေ စိရဝုတ္ထော ဒုခဒ္ဓိတော ပုရိသော၊ ထောင်ထဲ၌ ကြာမြင့်စွာ နေရသော ဒုက္ခနှိပ်စက်အပ်သော ယောက်ျားသည်။ တတ္ထ ရာဇာ နဇနေတိ ယထာ၊ ထို ထောင်၌ စွဲလမ်းမှုကို မဖြစ်စေသကဲ့သို့။ မုတ္တိမေဝ ဂဝေသတိ ယထာ၊ လွတ်မြောက်မှုကိုသာ ရှာသကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ တွံ အန္ဓယရေဝိယ သဗ္ဗဘဝေ ပဿ၊ သင် သုမေဓာသည် ထောင်တို့ကိုကဲ့သို့ ဘဝအားလုံးတို့ကို ရှုလော့။ ဘဝတော ပရိမုတ္တိယာ၊ ဘဝမှ လွတ်မြောက်ခြင်းငှာ။ နေက္ခမ္မာဘိမုခေါ ဟောဟိတိ၊ တောထွက်မှု ရှေးရှုသည် ဖြစ်လော့"

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။

အထ၊ နေက္ခမ္မပါရမီဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ ဇတ္တကေဟေဝ နဘဝိတဗ္ဗန္တိ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့် တရားတို့သည် ဤမျှသာရှိကုန်သည် မဖြစ်ရာဟု။ ဥတ္တရိပိ ဥပဓာရယတော၊ နေက္ခမ္မပါရမီထက် ပိုပိုလွန်လွန်လည်း ရှာဖွေသော်။ စတုတ္ထံ ပညာပါရမီ ဒိသွာ၊ စတုတ္ထဖြစ်သော ပညာပါရမီကို တွေ့ရ၍။ "သုမေဓပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာပညာရှိ။ တွံ ဣဒေါ ပဌာယ ပညာပါရမိမ္ပိ ပူရေယျာသိ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍ ပညာပါရမီကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်လော့။ ဟိနမဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌေသု ကဠေ အဝဇ္ဇေတွာ၊ အယုတ်အလတ်အမြတ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် မည်သူကိုမျှ ကြဉ်ဖယ်မထားမူ၍။ သဗ္ဗေပိ ပဏ္ဍိတေ ဥပသင်္ကမိတွာ ပဉ္ဍံ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော ပညာရှိတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ သိအပ်သိထိုက်သည်ကို မေးလော့။ ဟိ၊ ဥပဓာပြုရသော်။ ပိဏ္ဍာစာရိကော ဘိက္ခု၊ ပိဏ္ဍာပါတ် ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော ရဟန်းသည်။ ဟိနာဒိကေသု ကုလေသု ကိဉ္စိ အဝဇ္ဇေတွာ၊ အမျိုးယုတ် စကုန်သော အမျိုးတို့တွင် မည်သည့်အမျိုးကိုမျှ မရှောင်ကြဉ်မူ၍။ ပဋိပါဋိယာ ပိဏ္ဍာယ စရန္တော၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်သော်။ ခိပ္ပံ ယာပနံ လဘတိ ယထာ၊ လျင်စွာ မျှတသောဆွမ်းကို ရသကဲ့သို့။ ဧဝံ တွမ္ပိ သဗ္ဗပဏ္ဍိတေ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဤအတူ သင်သည်လည်း ပညာရှိအားလုံးတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍။ ပဉ္ဍံ ပုစ္ဆန္တော ဗုဒ္ဓေါ

ဘဝိဿသီတိ၊ သိအပ် သိထိုက်သည်ကို မေးသော် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု။ ဧတဲ့ အဟောသိ၊ ဤသို့သောအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီး၍။ စတုတ္ထံ ပညာပါရမိ ဒဠှံ ကတ္တာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ စတုတ္ထဖြစ်သော ပညာပါရမီကို မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ကျင့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းကြောင့်။

"ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းတရား ဖြစ်ကုန်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေတတ်သည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္တကာယေဝ နု ဘဝိဿရေ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ အခြားတရားတို့ကိုလည်း ရှာဖွေအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသီဟိ အာသေဝိတနိသေဝိတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ် မြဲမြံစွာ မှီဝဲအပ်သော။ စတုတ္ထံ ပညာပါရမိ အဒက္ခိ၊ စတုတ္ထဖြစ်သော ပညာပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

ဗောဓိ ပတ္တုံ ယဒိ ဣစ္ဆသိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရခြင်းငှာ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ တံ ဣမံ စတုတ္ထံ၊ သင်သည် ဤစတုတ္ထပညာပါရမီကို။ တာဝ ဒဠှံ ကတ္တာ သမာဒိယ၊ ရှေးဦးစွာ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ ပညာပါရမိတံ ဂစ္ဆ၊ ပညာပါရမီသို့ အရောက်သွားလော့။

ယထာပိ ဘိက္ခဝေ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ဆွမ်းခံသော်။ ဟိနမုတ္တဋ္ဌမဇ္ဈိမေ ကုလာနိ နု ဝိဝဇ္ဇေန္တော၊ အယုတ် အမြတ် အလတ် ဖြစ်ကုန်သော အမျိုးတို့ကို မရှောင်ကြဉ်။ ဧဝံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု၊ ဤသို့ မရှောင်ကြဉ်သောအားဖြင့် ဆွမ်းခံသော ရဟန်းသည်။ ယာပနံ လဘတိ ယထာ၊ မှီတသောဆွမ်းကို ရတိ သကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ တံ သဗ္ဗကာလံ ဗုဒ္ဓံ ဇနံ ပရိပုစ္ဆန္တော၊ သင် သုမေဓာသည် အခါခပ်သိမ်း ပညာရှိသော လူအပေါင်းကို မေးသော်။ ပညာပါရမိတံ ဂန္တာ၊ ပညာ ပါရမီကို သွားရောက် ဖြည့်ကျင့်၍။ သမ္ဘောဓိ ပါပုဏိဿသီတိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရလိမ့်မည်ဟု ကြံစည်ပြီ"

ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော် မူအပ်ပြီ။

အထ၊ ပညာပါရမီဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ "ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သော တရားတို့သည်။ ဧတ္တကေဟေဝ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန် သည်။ နာ ဘာဝိတတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ရာ"ဟု။ ဥတ္တရိပိ၊ ပညာပါရမီထက် အပိုအလွန်လည်း။ ဥပမာရယတော အသ၊ ရှာဖွေသော ထိုသုမေဓာ၏။ ပဠမံ ဝီရိယပါရမီ ဒိသွာ၊ ပဠမဖြစ်သော ဝီရိယပါရမီကို တွေ့မြင်ခြင်းကြောင့်။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ ဖြစ်ပြီနည်း)။ "သုမေဓပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာပညာရှိ။ တွံ ဣဒေါ ပဋ္ဌာယ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍။ ဝီရိယပါရမိမ္ပိ ပူရေယျာသိ၊ ဝီရိယပါရမီကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်လော့။ ဟိ၊ ဝီရိယပါရမီဖြည့်ကျင့်ပုံ ဥပမာကား။ မိဂရာဇာ သီဟော၊ သားကောင်တို့မင်းဖြစ်သော ခြင်္သေ့သည်။ သတ္တဣရိယာပထေသု ဒဠ္ဌဝီရိယော ဟောတိ ယထာ၊ လျောင်း ထိုင် ရပ် သွား ဣရိယာပုတ်အားလုံးတို့၌ မြဲမြံသော ဝီရိယရှိသည် ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တွမ္ပိ၊ ဤအတူ သင်သုမေဓာသည်လည်း။ သတ္တဘဝေသု သတ္တဣရိယာပထေသု၊ ဘဝအားလုံးတို့၌ ဣရိယာပုတ်အားလုံးတို့၌။ ဒဠ္ဌဝီရိယော အနောလီနဝီရိယော သမာနော၊ မြဲမြံသောဝီရိယရှိသည် မတွန့်မလျော့သောဝီရိယ ရှိသည်ဖြစ်သော်။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီး၍။ ပဠမံ ဝီရိယပါရမိ ဒဋ္ဌံ ကတ္တာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ပဠမဖြစ်သော ဝီရိယပါရမီကို မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ကျင့်ရန်ဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးခြင်းကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောအပ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ ဟောအပ်ပြီနည်း)။

"ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သတ္တညုတညာဏ်ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းတရား ဖြစ်ကုန်သော သတ္တညုတ ညာဏ်ရင့်သန်စေတတ်သည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္တကာယေဝ နာ ဘဝိဿရေ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်နိုင်ကုန်။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ သတ္တညုတညာဏ် ရင့်သန်စေသည့် အခြားတရားတို့ကိုလည်း ရှာအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသိဟိ အာသေဝိတနိသေဝိတ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်

မြိမ်စွာ မှီဝဲအပ်သော။ ပဠမ် ဝိရိယပါရမီ အဒကို့ ပဠမဖြစ်သော ဝိရိယပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

ဟောဓိ ပတ္တော် ယဒိ ဣဒ္ဓသိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရခြင်းငှာ အကယ်၍ အလိုရှိအုံ့။ (ဝေ၊ ဤသို့ အလိုရှိခဲ့သော်) ဣမံ ပဠမံ၊ ဤပဠမ ဝိရိယပါရမီကို။ တွဲ တာဝ၊ သင်သည် ဦးစွာ။ ဒဠှံ ကတ္တာ သမာဒိယ၊ မြိမ်စွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ ဝိရိယပါရမိတံ ဂဏှ၊ ဝိရိယပါရမီကို သွားရောက်ဖြည့်ကျင့်လော့။

မိဂရာဇာ သီဟော၊ သားကောင်တို့ မင်းဖြစ်သော ခြင်္သေ့သည်။ နိသဇ္ဇ ဋ္ဌာနစက်မေ အလိနဝိရိယော၊ ထိုင်ရပ်သွား ပဓာနထားသည့် ဣရိယာပုတ်လေးပါးလုံး၌ မတွန့်မလျော့သော ဝိရိယရှိသည်။ သဒါ ပဂ္ဂဟိတမနော၊ အခါခပ်သိမ်း မြဲတင်ထားအပ်သည့် စိတ်ဓာတ်ရှိသည်။ ဟောတိ ယထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။

တထေဝ တွံ၊ ထို့အတူသာ သင်သုမေဓာသည်။ သဗ္ဗဘဝေ ဝိရိယံ ဒဠှံ ပဂ္ဂဏှ၊ ဘဝအားလုံး၌ ဝိရိယကို မြိမ်စွာ မြှင့်တင်ထားလော့။ ဝိရိယပါရမိတံ ဂန္တွာ သမ္ဘောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ ဝိရိယပါရမီကို သွားရောက် ဖြည့်ကျင့်သော် သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရလတ္တံ့။ (ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောအပ်ပြီ)။

အထ၊ ဝိရိယပါရမီဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ "ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ ဘေတ္တကေဟေဝ န ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့်တရားတို့သည် ဤမျှ တို့သာရှိကုန်သည် မဖြစ်တန်ရာ"ဟု။ ဥတ္တရိပိ၊ ဝိရိယပါရမီထက် အပို အလွန်ကိုလည်း။ အဿ ဥပမာရယတော၊ ထိုသုမေဓာသည် စူးစမ်းရှာဖွေသော်။ ဆဋ္ဌ ခန္တိပါရမိ ဒိသွာ၊ ဆဋ္ဌဖြစ်သော ခန္တီပါရမီကို တွေ့မြင်၍။ ဇတေ အဟောသိ၊ ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်ပြီနည်း)။ "သုမေဓပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာပညာရှိ။ တွံ ဣဟေဝ ပဋ္ဌာယ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍။ ခန္တီပါရမိမ္ပိ ပူရေယျာသိ၊ ခန္တီပါရမီကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်လော့။ သမ္ဘာနနေပိ အဝမာနနေပိ၊ မြတ်နိုးရာ၌လည်းကောင်း။ မမြတ်နိုးရာ၌လည်းကောင်း။ ခမောဝ ဘဝေယျာသိ၊ သည်းခံသူသည်သာ ဖြစ်လော့။ ဟိ၊ ဥပမာပြုအုံ့။ ပထဝိယံ နာမ သုစိမ္ပိ အသုစိမ္ပိ ပက္ခိပန္တိ၊ မြေကြီးမည်သည်ပေါ်၌ စင်ကြယ်သည့်အရာဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း မစင်ကြယ်သည့်အရာဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း ထားကြကုန်၏။ တေန ပထဝိ

သိနေဟံ နဲ့ ကရောတိ ယထာ၊ ထိုသို့ စင်ကြယ်သည့် အရာဝတ္ထု တင်ထားခြင်းကြောင့် မြေကြီးသည် ချစ်ခင်မှုကို မပြုသကဲ့သို့။ တေန ပဋိယံ နဲ့ ကရောတိ ယထာ၊ ထိုသို့ မစင်ကြယ်သည့်အရာဝတ္ထုတင်ထားမှုကြောင့် စိတ်ဆိုးမှုကို မပြုသကဲ့သို့။ ခမတိ ယထာ၊ သည်းခံသကဲ့သို့။ သဟတိ ယထာ၊ ချစ်မှုစိတ်ဆိုးမှုကို လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့။ အဓိဝါသေတိယေဝ ယထာ၊ မိမိအပေါ် တက်နေစေသည်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧवं တွမ္ပိ၊ ဤအတူ သင်သည်လည်း။ သမ္မာနနာဝမာနနက္ခမောဝ သမာနော၊ မြတ်နိုးမှု, မမြတ်နိုးမှုကို ခံနိုင်ရည်ရှိသည်သာ ဖြစ်သော်။ ဗုဒ္ဓေါ ဘာဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့"။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံပြုပြီး၍။ ဆဋ္ဌ ခန္ဓိပါရမီ ဆဋ္ဌဖြစ်သော ခန္ဓိပါရမီကို။ ဒဠှं ကတ္တာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မြဲမြဲစွာ ပြု၍ ဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးခြင်းကြောင့်။

"ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းတရား ဖြစ်ကုန်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ် ရင့်သန်စေတတ်သည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္တကာယေဝ နဲ့ ဘာဝိဿရေ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ အခြားတရားတို့ကိုလည်း ရှာဦးအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသိဟိ အာသေဝိတနိသေဝိတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ် မြဲမြဲစွာ မှီဝဲအပ်သော။ ဆဋ္ဌမံ ခန္ဓိပါရမိ အဒကွိ၊ ဆဋ္ဌဖြစ်သော ခန္ဓိပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

တံ ဣမံ ဆဋ္ဌမံ၊ သင်သုမေဓာသည် ဤ ဆဋ္ဌခန္ဓိပါရမီကို။ တာဝ ဒဠှं ကတ္တာ ဩသာဒိယ၊ ရှေးဦးစွာ မြဲမြဲမြံမြံ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ တတ္ထ အဒ္ဓေဿမာနသော၊ ထိုခန္ဓိပါရမီ၌ စိတ်နှစ်မျိုး မထားသော်။ သမ္ဘောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရလတ္တံ့။

ပထဝီ နာမ၊ မြေကြီးမည်သည်။ သုစိမ္ပိ အသုစိမ္ပိ၊ စင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း, မစင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ နိက္ခေပ၊ အလုံးစုံသော တင်ထားအပ်သမျှကို။ သဟတိ ယထာပိ၊

သည်းခံသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ တာယ တာယ၊ ထိုသည်းခံမှုဖြစ် ခြင်းဖြင့်။ ပဋိယံ နကရောတိ ယထာပိ၊ စိတ်ဆိုးမှုကို မပြုသကဲ့သို့လည်းကောင်း။

တထေဝ တွမ္ပိ၊ ထို့အတူသာ သင်သုမေဓာသည်လည်း။ သမ္မာနာဝ-မာနကွမော၊ မြတ်နိုးမှု မမြတ်နိုးမှုကို ခံနိုင်ရည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ခန္တိပါရမိတံ ဂန္တာ၊ ခန္တီပါရမိကို သွားရောက်ဖြည့်ကျင့်သော်။ သမ္ဗောဓိ ပါပုဏိဿသိတိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရလိမ့်မည်"

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။။

အထ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ "ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ ဧတ္တကေဟေဝ နဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင်ပြုတတ်သည့် တရားတို့သည် ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်တန်ရာ"ဟု။ ဥတ္တရိပိ၊ အပိုအလွန်လည်း။ ဥပမာရယတော အသ၊ ရှာဖွေသော ထိုသုမေဓာ၏။ သတ္တမ် သစ္စပါရမီ ဒီသွာ၊ သတ္တမမြောက်သော သစ္စာပါရမီကို တွေ့မြင်ခြင်းကြောင့်။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်ပြီနည်း)။ "သုမေဓ ပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာပညာရှိ။ တွံ ဣဒါနိ ပဋ္ဌာယ၊ သင်သည် ဤအခါမှ စ၍။ သစ္စပါရမိမ္ပိ ပူရေယျာသိ၊ သစ္စာပါရမီကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်လော့။ မတ္ထကေ အသနိယာ ပတမာနာယပိ၊ ခေါင်းပေါ်၌ မိုးကြိုးသည် ပစ်ခတ်ကျရောက်သော်လည်း။ ဓနာဒီနံ အတ္ထာယ၊ ပစ္စည်းစသည်တို့၏ အကျိုးငှာ။ ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ ဆန္ဒ ဒေါသ ဘယ မောဟတို့ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္ဘဝနမုသာဝါဒံ နာမ မာ အကာသိ၊ သိလျှက် ချွတ်ယွင်းသော စကားပြောမှု မည်သည်ကို မပြုလင့်။ ဟိ၊ ဥပမာပြုရသော်။ ဩသဓိတာရကာ နာမ၊ သောကြာကြယ် မည်သည်။ သဗ္ဗဥတူသု၊ ရာသီဥတုအားလုံးတို့၌။ အတ္တနော ဂမနဝိထိ ဇဟိတွာ၊ မိမိ၏ သွားမြဲ လမ်းကြောင်းကို စွန့်လွှတ်၍။ အညာယ ဝီထိယာ နဂ္ဂတိ ယထာ၊ အခြားသော လမ်းကြောင်းဖြင့် မသွားသကဲ့သို့။ သကဝီထိယာဝ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊ မိမိသွားမြဲ လမ်းကြောင်းဖြင့်သာ သွားသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ တွမ္ပိ၊ ဤအတူသာ သင်သည်လည်း။ သစ္စံ ပဟာယ၊ အမှန်ပြောမှုကို ပယ်စွန့်၍။ မုသာဝါဒံ နာမ အကရောန္တောယေဝ၊ မုသားပြောမှု မည်သည်ကို မပြုသော်သာ။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ"။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပြီး၍။

သတ္တမံ သစ္စပါရမီ၊ သတ္တမဖြစ်သော သစ္စာပါရမီကို။ ဒဠ္ဠံ ကတ္တာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ရန်မိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ မိဋ္ဌာန်ပြီးခြင်းကြောင့်။

"ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတညာဏ်ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း တရားဖြစ်ကုန်သော သဗ္ဗညုတညာဏ် ရင့်သန်စေသည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္တကာယေဝ နု ဘဝိဿရေ ဤမျှသာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ အခြားတရားတို့ကိုလည်း ရှာမီးဘုံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသီဟိ အာသေဝိတနိသေဝိတာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်၊ မြဲမြံစွာ မှီဝဲအပ်သော။ သတ္တမံ သစ္စပါရမိ အဒကို၊ သတ္တမဖြစ်သော သစ္စာပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

တံ ဣမံ သတ္တမံ၊ သင်သုမေဓာသည် ဤသတ္တမသစ္စာပါရမီကို။ တာဝ ဒဠ္ဠံ ကတ္တာ သမာဒိယ၊ ရှေးဦးစွာ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့၊ တတ္ထ အဒ္ဓေဗ္ဗဝစနော၊ ထိုသစ္စာပါရမီ၌ စကားနှစ်ခွ မရှိ သစ္စာစကားတစ်မျိုးတည်းသာ ရှိသော်။ သမ္ဘောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရလတ္တံ့။

သဒေဝကေ တုလာဘူတာ ဩသမိ နာမ၊ နတ်နှင့်တကွ လူ့လောကတို့ ရာသီ ဥတုချိန်ခွင်အစစ်ဖြစ်သော သောကြာကြယ်မည်သည်။ သမယေ ဥတုဝဿေ ဝါ၊ မိုးကာလ၌လည်းကောင်း, ဆောင်းကာလ, နွေကာလ၌လည်းကောင်း။ ဝိယိတော နု ဝေါက္ကမတိ ယထာပိ၊ သွားမြဲလမ်းကြောင်းမှ မကင်းကွာသကဲ့သို့။

တထေဝ တွမ္ပိ၊ ထိုအတူသာ သင်သုမေဓာသည်လည်း။ သစ္ဓေသု ဝိယိတော မာ ဝေါက္ကမသိ၊ အမှန်စကား ပြောကြားမှုတို့၌ အမှန်ပြောမြဲလမ်းမှ မပြောင်းလဲ, မကင်းကွာလင့်။ သစ္စပါရမိတံ ဂန္တာ သမ္ဘောဓိ ပါပုဏိဿသိတိ၊ သစ္စာပါရမီကို သွားရောက်ဖြည့်ကျင့်သော် သဗ္ဗညုတ-ညာဏ်ကို ရလတ္တံ့"

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။။

အထ၊ သစ္စာပါရမီဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ "ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ ဇတ္တကေဟေဝ နု ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့် တရားတို့သည် ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်တန်ရာဟု။ အဃ၊ ထိုသုမေဓာသည်။ ဥတ္တရိပ၊ သစ္စာပါရမီထက် အပိုအလွန်ကိုလည်း။ ဥပဓာယတော၊ စူးစမ်းရှာဖွေသော်။ အဌမ် အဓိဋ္ဌာနပါရမီ ဒိသ္မာ၊ အဌမဖြစ်သော အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို တွေ့မြင်၍။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်ပြီနည်း)။ "သုမေဓပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာပညာရှိ၊ တံ ဣဒေဝ ပဌာယ၊ သင်သည် ဤအခါမှ စ၍။ အဓိဋ္ဌာနပါရမိမ္ပိ ပူရေယျာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်လော့။ ယံ အဓိဋ္ဌာသိ၊ အကြင် အရာကို အဓိဋ္ဌာန်၏။ တသ္မိံ အဓိဋ္ဌာနေ နိစ္စလော ဘဝေယျာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်အပ်သည့် ထိုအရာ၌ မတုန်လှုပ်သူသည် ဖြစ်လော့။ ဟိ၊ ဥပမာပြရသော်။ ပဌဝေါ နာမ၊ တောင်မည်သည်။ ဝါတေဟိ ပဟရော်ပိ၊ လေတို့သည် တိုက်ခတ်အပ်သော်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာသု နု ကမ္ပတိ ယထာ၊ အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့၌ မတုန်သကဲ့သို့။ သဗ္ဗဒိသာသု နု စလတိ ယထာ၊ အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့၌ မလှုပ်သကဲ့သို့။ အတ္တာနော ဌာနေယေဝ တိဋ္ဌတိ ယထာ၊ မိမိ၏တည်နေရာ၌သာ တည်ဘိသကဲ့သို့။ ဧवमेव တွမ်ပိ၊ ဤအတူသာ သင်သည်လည်း။ အတ္တာနော အဓိဋ္ဌာနေ နိစ္စလော ဟောနေ္တာ၀၊ မိမိ၏ အဓိဋ္ဌာန်မှ၌ မတုန်လှုပ်သည် ဖြစ်သော်သာ။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့"။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီး၍။ အဌမ်၊ အဓိဋ္ဌာနပါရမီ၊ အဌမဖြစ်သော အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို။ ဒဠှံ ကတ္တာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ရန်မဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့အဓိဋ္ဌာန်ပြီးခြင်းကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်ပြီနည်း)။

"ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတညာဏ် ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း တရားဖြစ်ကုန်သော သဗ္ဗညုတညာဏ် ရင့်သန်စေသည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္တကာ ယေဝ နု ဘဝိဿရေ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် ရင့်သန်စေသည့် အခြားတရားတို့ကိုလည်း ရှာဖွေဘိ့။

တဒါ ပိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသိဟိ အာသေဝိတ နိသေဝိတ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်, မြတ်စွာမှီဝဲအပ်သော။ အဋ္ဌမ် အဓိဋ္ဌာနပါရမီ အဒကို၊ အဋ္ဌမဖြစ်သော အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

"တွံ ဣမံ အဋ္ဌမ်၊ သင်သုမေဓာသည် ဤအဋ္ဌမအဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို။ တာဝ ဒဠ္ဍံ ကတ္တာ သမာဒိယ၊ ရှေးဦးစွာ မြဲမြဲစွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ တတ္ထ တွံ အစလော ဟုတ္တာ၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ၌ သင်သည် မတုန်လှုပ်သည် ဖြစ်သော်။ သမ္ဘောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရလတ္တံ့။

သေလော အစလော သုပ္ပတိဋ္ဌိတော ပဗ္ဗတော၊ ကျောက်သာရှိသော မရွှေ့သော ကောင်းစွာတည်သော တောင်သည်။ ဘုသဝါတေဟိ နုကမ္ပတိ ယထာပိ၊ လေပြင်းတို့ကြောင့် မတုန်လှုပ် သကဲ့သို့။ သကဋ္ဌာနေ တိဋ္ဌတိ ယထာပိ၊ မိမိနေရာ၌သာ အမြဲတည်သကဲ့သို့။

တထေဝ တွမ္ပိ၊ ထို့အတူသာ သင်သည်လည်း။ အဓိဋ္ဌာနေ သဗ္ဗဒါ အစလော ဘဝ၊ အဓိဋ္ဌာန် ပြုရာ၌ အခါခပ်သိမ်း မတုန်လှုပ်သည် ဖြစ်လော့။ အဓိဋ္ဌာနပါရမိတံ ဂန္ဓာ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို သွားရောက် ဖြည့်ကျင့်၍။ သမ္ဘောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရလတ္တံ့"

ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

အထ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ "ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင်ပြုတတ်သည့်တရားတို့သည်။ ဇေတ္တကေဟေဝ၊ ဤမျှတို့သာရှိကုန်သည်။ နု ဘာဝိတဗ္ဗာ၊ မဖြစ်တန်ရာ"ဟု။ ဥတ္တရိပိ၊ အပိုအလွန်ကိုလည်း။ အသ ဥပမာရယတော၊ ထိုဘုရားလောင်းသုမေဓာသည် ရှာဖွေသော်။ နဝမ် မေတ္တာ-ပါရမိ ဒိသ္မာ၊ နဝမဖြစ်သော မေတ္တာပါရမိကို တွေ့မြင်ခြင်းကြောင့်။ ဇတ် အဟောသိ၊ ဤအကြိသည် ဖြစ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်ပြီနည်း)။ "သုမေဓပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓ ပညာရှိ။ တွံ ဣဒေါ ပဋ္ဌာယ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍။ နဝမ် မေတ္တာပါရမိမ္ပိ ပူရေယျာသိ၊ နဝမဖြစ်သော မေတ္တာပါရမီကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်လော့။ အဟိတေသုပိ ဟိတေသုပိ၊ မကောင်းကျိုးပြုသူတို့၌လည်းကောင်း, ကောင်းကျိုးပြုသူတို့၌ လည်းကောင်း။ ဧကစိတ္တော ဘဝေယျာသိ၊ မေတ္တာစိတ်တစ်မျိုးတည်းသာ

ရှိသူသည် ဖြစ်လေလော့။ ဟိ ဥဒက် နာမ၊ ဥပမာပြရသော် ရေမည်သည်၊ ပါပ-ဇနဿပိ ကလျာဏဇနဿပိ၊ မကောင်းသူအားလည်းကောင်း, ကောင်းသူအား လည်းကောင်း။ သီတိဘာဝံ ဧကသဒိသံ ကတ္တာ ဖရတိ ယထာ၊ အေးမြခြင်းကို အတူအမျှ ပြု၍ ဖြန့်သကဲ့သို့ ပျံ့နှံ့သကဲ့သို့။ ဧဝမေव တွမ္ပိ၊ ဤအတူသာ သင် သုမေဓာသည်လည်း။ သတ္ပသတ္ထေသု၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့၌။ မေတ္တစိတ္တေန ဧကစိတ္တောဝ ဟောန္တော၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် စိတ်တစ်မျိုးတည်းသာရှိသည် ဖြစ်မူ။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဧကန်ဖြစ်လတ္တံ"။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီး၍။ နဝမံ မေတ္တာပါရမိ၊ နဝမဖြစ်သော မေတ္တာပါရမီကို။ ဒဠ္ဠံ ကတ္တာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ရန်ဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ မေတ္တာပါရမီ ဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးခြင်းကြောင့်။

"ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သတ္တညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း တရားဖြစ်ကုန်သော သတ္တညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေသည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္တကာ ယေဝ နု ဘဝိဿရေ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ အခြားတရားတို့ကိုလည်း ရှာမှီးအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာမှီးသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသိဟိ အာသေဝိတနိသေဝိတံ၊ ရှေ့၌ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်, မြဲစွာမှီဝဲအပ်သော။ နဝမံ မေတ္တာပါရမိ အဒကြို၊ နဝမဖြစ်သော မေတ္တာ ပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

ဗောဓိ ပတ္တုံ ယဒိ ဣစ္ဆသိ၊ သတ္တညုတဉာဏ်ကို ရခြင်းငှာ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ တံ ဣမံ နဝမံ၊ သင် သုမေဓာသည် ဤနဝမမေတ္တာပါရမီကို။ တာဝ ဒဠ္ဠံ ကတ္တာ သမာဒိယ၊ ရှေဦးစွာ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ မေတ္တာယ အသမော ဟောဟိ၊ သတ္တဝါများ အကျိုးစီးပွား လိုလားသည့် မေတ္တာဖြင့် မည်သူနှင့်မျှ မတူသူသည် ဖြစ်လော့, ဖြစ်အောင် ကြိုးစားလော့။

ဥဒက် နာမ၊ ရေမည်သည်၊ ကလျာဏော ပါပကေ ဇနေ၊ ကောင်းသူတို့ကို လည်းကောင်း, မကောင်းကုန်သော သူတို့ကိုလည်းကောင်း။ သီတေန သမံ ဖရတိ ယထာပိ၊ အအေးဓာတ်ဖြင့် အညီအမျှ တွေ့ထိပျံ့နှံ့သကဲ့သို့။

ရဇောမလ် ပဝါဟေတိ ယထာပိ၊ မြူအညစ်အကြေးကို ဆောင်ယူစေဘိ သကဲ့သို့ (စင်ကြယ်စေဘိသကဲ့သို့)။

တထေဝ တွမ္ပိ၊ ထို့အတူသာ သင်သုမေဓာသည်လည်း။ အဟိတဟိတေ သမ် မေတ္တာယ ဘာဝယ၊ ကောင်းကျိုး မပြုသူ, ပြုသူတို့ကို ညီညီမျှမျှ မေတ္တာကို ဖြစ်စေလော့ ပွားလော့။ မေတ္တာပါရမိတံ ဂန္ဓာ၊ မေတ္တာပါရမီကို သွားရောက် ဖြည့်ကျင့်၍။ သမ္ဘောမိ ပါပုဏိဿသိတိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရလတ္တံ့"

ဟု။ ဝုတ္တဲ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။

အထ၊ မေတ္တာပါရမီဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထို ဘုရား အလောင်း သုမေဓာသည်။ "ဗုဒ္ဓကာရကာဓမ္မေဟိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သော တရားတို့သည်။ ဧတ္တကေဟေဝ နု ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်တန်ရာ"ဟု။ ဥတ္တရိပိ၊ အပိုအလွန်လည်း။ ဥပမာရယတော၊ စူးစမ်းရှာဖွေသော်။ ဒသမံ ဥပေက္ခာပါရမိ ဒိသ္မာ၊ ဒသမဖြစ်သော ဥပေက္ခာပါရမီကို တွေ့မြင်၍။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်ပြီနည်း)။ "သုမေဓပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာပညာရှိ။ တွံ ဣဒေါ ပဋ္ဌာယ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍။ ဥပေက္ခာပါရမိမ္ပိ ပူရေယျာသိ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကိုလည်း ပြည့်စေလော့ ဖြည့်ကျင့်လော့။ သုခေပိ ဒုက္ခေပိ၊ ချမ်းသာ၌လည်းကောင်း- ချမ်းသာသော်လည်းကောင်း, ဆင်းရဲ၌လည်းကောင်း- ဆင်းရဲသော်လည်းကောင်း။ မဗ္ဗတ္တောဝ ဘဝေယျာသိ၊ အလယ်သဘောရှိသူသည်သာ (မထူးမခြား လျစ်လျူရှုသူသည်သာ) ဖြစ်လော့။ ဟိ၊ ဥပမာပြရသော်။ ပထဝီ နာမ၊ မြေကြီးမည်သည်။ သုစိမ္ပိ အသုစိမ္ပိ၊ စင်ကြယ်ကောင်းမွန်သည်ကိုလည်းကောင်း, မစင်ကြယ်မကောင်းမွန်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ပက္ခိပမာနာ မဗ္ဗတ္တာဝ ဟောတိ ယထာ၊ ပစ်ချတင်ထားသော် ထူးခြားမှုမရှိသည်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထေဝ တွမ္ပိ၊ ထို့အတူသာ သင်သည်လည်း။ သုခဒုက္ခေသု မဗ္ဗတ္တောဝ ဟောန္တော၊ သုခဒုက္ခတို့၌ မထူးမခြားလျစ်လျူရှုသူသည်သာ ဖြစ်မူ။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဧကန်ဖြစ်လတ္တံ့"။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပြီး၍။ ဒသမံ ဥပေက္ခာပါရမိ၊ ဒသမဖြစ်သော ဥပေက္ခာပါရမီကို။ ဒဠှံ ကတ္တာ အဓိဋ္ဌာသိ၊

မြမ်းမ်ားမှာ ပြု၍ ဖြည့်ရန်မိဘာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးခြင်းကြောင့်၊ ဝုတ္တ၊ ဘုရား ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်ပြီနည်း)။

"ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတညာဏ် ရင့်သန် စေကုန်၏။ ဗုဒ္ဓမ္မော ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းတရားဖြစ်ကုန်သော သဗ္ဗညုတ ညာဏ် ရင့်သန်စေသည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္ထကာယေ ဝ နဘဝိသရေ ဤမျှ တို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိသာမိ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း အခြားတရားတို့ကိုလည်း ရှာအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသိဟိ အာသေဝိတ-နိသေဝိတ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မီဝဲအပ်, မြမ်းမ်ားမီဝဲ အပ်သော။ ဒသမံ ဥပေက္ခာပါရမိ အဒကြ်၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဥပေက္ခာ ပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

တံ ဣမံ ဒသမံ၊ သင်သုမေဓာသည် ဆယ်ခုမြောက် ဤဥပေက္ခာပါရမီကို။ တာဝ ဒဠ္ဍံ ကတ္တာ သမာဒိယ၊ ရှေးဦးစွာ မြမ်းမ်ားမှာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ တုလာဘူတော ဒဠ္ဍော ဟုတ္တာ၊ ကောင်းဆိုးနှင့်စပ် ချိန်ခွင်ပမာ အတိအကျ ညီညာသည် ခိုင်ခန့်သည် ဖြစ်သော်။ သမ္ဘောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ သဗ္ဗညုတ ညာဏ်ကို ရလတ္တံ့။

ပထဝီ နာမ၊ မြေကြီးမည်သည်။ နိက္ခိတ္တံ အသုဓိ သုဓိ၊ မိမိအပေါ် တင်ထား အပ်သော မစင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း, စင်ကြယ်သော အရာ ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ ကောပါနုနယဝဇ္ဇိတာ၊ မနှစ်သက်မှု နှစ်သက်မှု ဖယ်ရှား၍။ ဧတေ ဥဘောပိ၊ မစင်ကြယ် စင်ကြယ် ဤအရာဝတ္ထု နှစ်မျိုး တို့ကိုလည်း။ ဥပေက္ခတိ ယထာပိ၊ လျစ်လျူရှုဘိသကဲ့သို့။

တထေဝ တွမ္ပိ၊ ထို့အတူသာ သင်သည်လည်း။ သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲ၌။ တုလာဘူတော သဒါ ဘဝ၊ ချိန်ခွင်ပမာ အတိအကျ ညီညာသည် အခါခပ်သိမ်း ဖြစ်လော့။ ဥပေက္ခာပါရမိတံ ဂန္ဓာ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကို သွားရောက်ဖြည့်ကျင့်သော်။ သမ္ဘောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရလတ္တံ့."။

ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

တတော စိန္တေသိ၊ ထိုဥပေက္ခာပါရမီဖြည့်ရန် မိဌာန်ပြီးနောက်၌ ကြံစည်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ကြံစည်ပြီနည်း)။ "ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ ဟေမိသတ္တေဟိ ပူရေတဗ္ဗာ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည် ဖြည့်ကျင့်ထိုက်ကုန်သော။ ဟေမိပရိပါစနာ ဗုဒ္ဓကာရကမ္မာ ဧတ္ထကာယေဝ၊ သတ္ဌည္ဟတဉာဏ် ရင့်သန်စေကုန်သော ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့် တရားတို့သည် ဤမျှသာ ရှိကုန်၏။ ဣမာပိ ဒသ-ပါရမိယော၊ ဤပါရမီဆယ်ပါး ဆိုသည့်တရားတို့သည်လည်း။ ဥဒ္ဓံ အာကာသေပိ နတ္ထိ ဟေဋ္ဌာ ပထဝိယမ္ပိ၊ အထက်ကောင်းကင်၌လည်း မရှိကုန်, အောက်မြေထဲ၌လည်း မရှိကုန်။ ပုရတ္ထိမာဒီသု ဒိသာသုပိ နတ္ထိ၊ အရှေ့အရပ် အစရှိကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့၌လည်း မရှိကုန်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ မယံ ဟဒယ-မံသဗ္ဗန္ဓရေ ဧဝ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ငါ၏ နှလုံးသားအတွင်း၌သာ တည်ရှိကုန်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံစည်ပြီ။ တာသံ ဟဒယေ ဧဝံ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ ဒိသ္မာ၊ ထိုပါရမီတို့၏ နှလုံး၌ ဤသို့ တည်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို သိမြင်၍။ တာ သတ္ထာပိ၊ ထိုပါရမီအားလုံးတို့ကိုလည်း။ ဒဠ္ဍံ ကတ္တာ အဓိဋ္ဌာယ၊ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ရန် မိဌာန်၍။ ပုနပ္ပုနံ သမ္မသန္တော၊ ထပ်ကာထပ်ကာ သုံးသပ်သော်။ အနုလောမပဋိလောမံ သမ္မသတိ၊ အနုလုံပဋိလုံ အစုန်အဆန် သုံးသပ်၏။ ပရိယန္တေ ဂဟေတ္တာ အာဒိ ပါပေတိ၊ အဆုံးကို စတင်ယူ၍ အစသို့ရောက်စေ၏။ အာဒိမ္ပိ ဂဟေတ္တာ ပရိယန္တေ ဌပေတိ၊ အစကို စတင်ယူ၍ အဆုံး၌ ရပ်ထား၏။ မဇ္ဈေ ဂဟေတ္တာ ဥဘတောသြသာပေတိ၊ အလယ်ကို စတင်ယူ၍ အစအဆုံး အစွန်းနှစ်ဖက်၌ ပြီးစေ၏။ ဥဘတောကောဋိသု ဂဟေတ္တာ မဇ္ဈေ သြသာပေတိ၊ အစအဆုံး နှစ်ဖက်မှ အစွန်အဖျားတို့ကို စတင်ယူ၍ အလယ်၌ ပြီးဆုံးစေ၏။ ဟတ္ထိရကဘဏ္ဍပရိစ္စာဂေါ ဒါနပါရမီ နာမ၊ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပပစ္စည်း, စွန့်လျှူခြင်းသည် ဒါနပါရမီမည်၏။ အင်ပရိစ္စာဂေါ ဒါနဥပပါရမီ နာမ၊ အင်ကြီးငယ်စွန့်လျှူခြင်းသည် ဒါနဥပပါရမီမည်၏။ ဇီဝိတပရိစ္စာဂေါ ဒါနပရမတ္ထပါရမီ နာမ၊ အသက်စွန့်လျှူခြင်းသည် ဒါနပရမတ္ထပါရမီ မည်၏။ ဣတိ ဒသ ပါရမိယော၊ ဤသို့ ဆယ်ပါးကုန်သော ပါရမီတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသ ဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ဥပပါရမီတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသ ပရမတ္ထပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ပရမတ္ထပါရမီတို့ကိုလည်းကောင်း။ ယန္တတေလံ ဝိနိဝဋ္ဋေန္တော ဝိယ၊ ဆီစက်ကို လည်စေဘိ

သက္ခဲသို့လည်းကောင်း။ မဟာမေရုံ မတ္တံ ကတ္တ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးကို မွှေတန်ကို ပြု၍။ စက္ကဝါဠမဟာသမုဒ္ဒံ အာလုဠေန္တော ဝိယ စ သမ္ဘသိ၊ စကြာဝဠာ သမုဒ္ဒရာကို မွှေဘိသက္ခဲသို့လည်းကောင်း သုံးသပ်ပြီ။ ဧဝံ ဒသပါရမိယော သမ္ဘသန္တသ တသ၊ ဤသို့ ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို သုံးသပ်သော ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဓမ္မတေဇေန၊ သုံးသပ်ဉာဏ် တရားတန်ခိုးကြောင့်။ စတုနဟုတာမိကဒ္ဓိယောဇနသတသဟဿ-ဗဟလာ၊ ယူဇနာပေါင်း ရှစ်သိန်းလေးသောင်း အထုရှိသော။ အယံ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်။ ဟတ္ထိနာ အကွန္တနဋ္ဌကလာပေါ ဝိယ စ၊ ဆင်သည် နင်းအပ်သည့် ကျွန်းစည်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပိဋိယမာနံ ဥဒ္ဓုယန္တံ ဝိယ စ၊ ကြိတ်ညှစ်အပ်သော ကြဲကြိတ်စက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မဟာဝိရဝံ ဝိရဝမာနာ၊ အသံကြီးကို မြည်ဟီးလျက်။ သက်မ်ပ်ပ်ပ

ပိဋိတံ ဥစ္ဆယန္ဓံ၊ ကြိတ်ညှစ်အပ်သော ကြဲကြိတ်ယန္တရားစက်ကဲ့သို့။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ စလတိ ရဝတိ၊ လှုပ်လည်းလှုပ်၏ မြည်လည်း မြည်ဟီး၏။ တေလယန္တေ စက္ကံ ယထာ၊ ကြဲကြိတ်ယန္တရားဌ ဘီးကဲ့သို့။ ဧဝံ မေဒနီ ကမ္ပတိတိ၊ ဤအတူ မြေကြီးသည် တုန်လှုပ်၏"

ဟူ။ ဝုတ္တော်၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

မဟာပထဝီယာ ကမ္ပမာနာယ၊ မြေကြီးသည် တုန်လှုပ်သော်။ ရမ္ဘနဂရဝါသိနော သဏ္ဌာတုံ အသက္ကောန္တာ၊ ရမ္ဘမြို့နေသူတို့သည် ကောင်းစွာရပ်တည်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်၍။ ယုဂန္ဓဝါတဗ္ဘာဟတာ မဟာသာလာ ဝိယ၊ ကမ္ဘာဖျက်လေ ဖိစီး နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော (ကမ္ဘာဖျက်လေ အတိုက်ခံရကုန်သော) အင်ကြင်းပင်ကြီး တို့ကဲ့သို့။ မုစ္ဆိတမုစ္ဆိတာ၊ တွေဝေကုန် တွေဝေကုန်လျက်။ ပပတိသု၊ တုံးလုံးလဲကျ ကုန်ပြီ။ ဃရာဒိနိ ကုလာလဘာဇနာနိ၊ ရေဘုံးအစရှိကုန်သော အိုးထိန်းသည့် အိုးခွက်တို့သည်။ ပဝဋ္ဋန္တာနိ အညမညံ ပဟရန္တာနိ၊ လိမ့်ကုန်လျက် အချင်းချင်း ရိုက်ခတ်ကုန်လျက်။ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏာနိ အဟေသုံ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ကွေကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မဟာဇနော ဘီတတသိတော၊ လူအများသည် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်၍။ သတ္ထာရံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘဂဝါ၊ အိုမြတ်စွာဘုရား။ အယံ၊ ဤငလျင်ကြီးလှုပ်မှုသည်။ နာဂါဝဇ္ဇော ကိန္နု ခေါ၊ နဂါးတို့ လှည့်စားခြင်းလေလော။ ဘူတယက္ခဒေဝတာသု၊ ဖုတ်, တစ္ဆေ, ဘီလူး, နတ်တို့တွင်။ အညတရာ ဝဇ္ဇော ကိန္နု ခေါ၊ တစ်မျိုးမျိုးတို့ လှည့်စားခြင်း လေလော။ ဣဒါနိ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ မယံ ဧတံ နိ ဇာနာမ၊ တပည့်တော်တို့သည် ဤအကြောင်းကို မသိပါကုန်။ အပိ စ ခေါ သဗ္ဗောပိ အယံ မဟာဇနော၊ စင်စစ် သော်ကား အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော ဤလူအများသည်။ ဥပဒ္ဒုတော၊ နှိပ်စက်ခံ နေရပါ၏။ ကိန္နု ခေါ၊ အသို့ပါနည်း။ ဣမသ္မိ လောကသ္မိ ပါပကံ ဘာဝိသတိ၊ ဤလောက၏ ဆိုးကျိုးသည် ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဥဒါဟု ကလ္ပါဏံ၊ သို့မဟုတ် ကောင်းကျိုးလော။ နော ဧတံ ကာရဏံ ကထေထ၊ တပည့်တော်တို့အား ဤ အကြောင်းကို ဟောတော်မူပါကုန်လော့"။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ အထ၊ လျှောက်ထားပြီးရာ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ ကထံ သုတ္တာ၊ ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ "တုမှေ မာ ဘာယထ

မာ စိန္တယိတ္ထ၊ သင်တို့သည် မကြောက်ကြကုန်လင့် မတွေးတောကြကုန်လင့်။ ဣတောနိဒါနံ ဝေါ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဤမြေကြီးမြည်ဟီး, ငလျင်ကြီးလှုပ်ခြင်းကြောင့် သင်တို့အား ဘေးသည် မရှိ။ မယာ အဋ္ဌ ဝါဘုရားသည် ယနေ့။ ယော သော သုမေဓပဏ္ဍိတော၊ အကြင်သုမေဓာပညာရှိကို။ 'အနာဂတေ ဂေါတမော နာမ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ၊ နောင်အခါ၌ ဂေါတမမည်သော ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့'ဟု။ ဗျာကတော၊ ဗျာဒိပ်ပေးအပ်ပြီ။ သော ဒသပါရမိယော သမ္မသတိ၊ ထိုသုမေဓာပညာရှိသည် ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို ဆင်ခြင်၏။ ဒသပါရမိယော၊ ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို။ သမ္မသန္တသ ဝိလောဒေန္တသ တဿ ဓမ္မတေဇေန၊ ဆင်ခြင်သော, အပြန်အလှန်, နည်းမျိုးစုံ မွှေနှောက်ဆင်ခြင်သော ထိုသုမေဓာပညာရှိ၏ ပါရမီဆင်ခြင်ဉာဏ် တရားတန်ခိုးကြောင့်။ သကလဒသသဟဿီလောကဓာတု၊ လောကဓာတ်တစ်သောင်းလုံးသည်။ ဧကပ္ပဟာရေန ကမ္မတိ စေဝ ရဝတိ စာတိ၊ တစ်ပဟိုရ်တည်းဖြင့် (တစ်ချိန်တည်းဖြင့်) တုန်လည်းတုန်လှုပ်၏ မြည်လည်းမြည်ဟီး၏"ဟု။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။

"ဗုဒ္ဓဿ ပရိဝေသနေ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်းကျွေးရာ၌။ ယာဝတာ ပရိသာ အာသိ၊ အကြင်မျှလောက်သော ပရိသတ်သည် ရှိပြီ။ သာ တတ္ထ ပဝေဓမာနာ၊ ထိုဆွမ်းကျွေးရာရှိ, ပရိသတ်သည် ထိုအရပ်၌ တုန်လှုပ်လျက်။ မုစ္ဆိတာ ဘူမိယံ သေသိ၊ တွေဝေလျက် မြေ၌ အိပ်ပြီ။

အနေကသဟဿာနိ ယဏာနိ၊ ထောင်ပေါင်းများစွာကုန်သော ရေအိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ ကုမ္ဘိနံ ဗဟူ သတာ စ၊ အိုးခွက်တို့၏ များစွာကုန်သော အရာတို့သည်လည်းကောင်း။ တတ္ထ အညမညံ ပယဒ္ဓိတာ၊ ထိုဆွမ်းကျွေးရာအရပ်၌ အချင်းချင်း ထိခိုက်ကုန်လျက်။ သဗ္ဗဏ္ဏာမယိတာ၊ မှုန်မှုန်ညက်ညက် ကျေညက်ကုန်ပြီ။

ဥဒ္ဓိဂ္ဂါ တသိတာ ဘီတာ ဘန္ဓာ ဗုမိတမာနသာ မဟာဇနာ၊ ထိတ်ကုန်လန့်ကုန်သော ကြောက်ကုန်သော ချာချာလည်ကုန်သော ဘေးနှိပ်စက်အပ်, ညှဉ်းဆဲအပ်သည့် နှလုံးရှိကုန်သော လူအများတို့သည်။ သမာဂမ္ဘ ဒီပင်္ကရံ ဥပါဂမုံ၊ ကောင်းစွာလာကုန်၍ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကို ခိုကိုးကပ်ကုန်ပြီ။

စက္ခုမ၊ စက္ခုငါးပါး ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ကိ သာဝိသတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံနည်း။ လောကသ ကလျာဏံ ဘဝိသတိ၊ လောက၏ ကောင်းကျိုး သည် ဖြစ်လတ္တံလော။ အထ ပါပကံ ဘဝိသတိ၊ သို့မဟုတ် မကောင်းကျိုးသည် ဖြစ်လတ္တံ့လော။ သဗ္ဗော လောကော ဥပဒ္ဒုတော၊ အလုံးစုံသော လောကသည် အနှိပ်စက်ခံနေရပြီ။ တံ ဝိနောဒေဟိ၊ ကြောက်ခြင်း ထိတ်လန့်, နှိပ်စက်ခံနေရသည့် ထိုဘေးကို ပယ်ဖျောက်တော်မူပါလော့၊

ဒီပင်္ကရော မဟာမုနိ၊ ဒီပင်္ကရာမည်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ တဒါ သညာပေသိ၊ မေးလျှောက်သူ, ထိုလူတို့အား ထိုမေးရာအခါ၌ သိစေတော် မူပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ သိစေတော်မူပြီနည်း) ဣမမသ္မိံ ပထဝိကမ္မနေ၊ ဤမြေလှုပ်ခြင်း ကြောင့်။ ဝိသတ္ထာ ဟောထ မာဘာထ၊ ကြောက်ခြင်း, လန့်ခြင်း ကင်းရှင်းကြကုန်သည် ဖြစ်ကုန်လော့, မကြောက်ကြကုန်လင့်။

လောကေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိသတိ၊ လောကဌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံဟု။ အဟံ ယံ အဇ္ဇ ဗျာကာသိ၊ ငါဘုရားသည် အကြင်သုမေဓာရသေ့ကို ယနေ့ ဗျာဒိပ် ပေးခဲ့ပြီ။ ဧသော ဇိနသေဝိတံ ပုဗ္ဗကံ ဓမ္မံ သမ္မသတိ၊ ဗျာဒိပ်ရပြီး, ထိုသုမေဓာရသေ့သည် ဘုရားရှင်တို့ အလောင်းတော်ဖြစ်စဉ်, မှီဝဲအပ်သော ရှေးရိုးစဉ်လာ ဖြစ်သော ပါရမီတရားကို သုံးသပ်၏။

ဗုဒ္ဓဘူမိ ဓမ္မံ၊ ဗုဒ္ဓဘူမိဖြစ်သော ပါရမီတရားကို။ အသေသတော သမ္မသတော တဿ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သော ထိုသုမေဓာ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ဆင်ခြင်ခြင်းကြောင့်။ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွ လွှဲလောကဌ။ ဒသသဟဿီ၊ ထောင်ပေါင်းဆယ်လီ ရှိသော (တစ်သောင်းသော)။ အယံ ပထဝီ ကမ္ပိတာ၊ ဤစကြာဝဠာ, မြေကမ္ဘာသည် တုန်လှုပ်ပြီ"။ (ဣတိ၊ ဤသို့ သိစေတော်မူပြီ)

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

မဟာဇနော တထာဂတဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ လူအများသည် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို ကြားရ၍။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ အာဒါယ၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်၍ ပန်းနံ့သာ, နံ့သာဖျောင်းကို ယူ၍။ ရမ္မနဂရာ နိက္ခမိတ္တာ၊ ရမ္မာမြို့မှ ထွက်၍။ ဘေမိသတ္တံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။

မာလာဒီဟိ ပူဇေတွာ ဝန္ဒိတွာ၊ ပန်းစသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်၍ ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏ်ကတွာ၊ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို ပြု၍။ ရမ္မနဂရမေဝ ပါဝိသိ၊ ရမ္မာမြို့သို့သာ ဝင်သွားပြီ။ ဟေဓိသတ္တောပိ ဒသပါရမိယော သမ္ဘသိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသုမေဓာသည်လည်း ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်၍။ ဝိရိယဲ ဒဠှံ ကတွာ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဝိရိယကို မြဲမြဲစွာ ပြု၍ ပါရမီမြည့်ရန် မိဋ္ဌာန်၍။ နိသိန္နာသနာ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထိုင်နေရာမှ ထပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ မိဋ္ဌာန်ပြီး နေရာမှ ထခြင်းကြောင့်။

"ဗုဒ္ဓသေ ဝစနံ သုတွာ၊ မနော နိဗ္ဗာယိ တာဝဒေ။
သဗ္ဗေ မံ ဥပသက်မ္မ၊ ပုနာပိ အဘိဝန္ဒိသုံ။

သမာဓိယိတွာ ဗုဒ္ဓဂုဏ်၊ ဒဠှံ ကတွာန မာနသံ။
ဒီပက်ရံ နမသိတွာ၊ အာသနာ ဝုဋ္ဌဟိ တဒါ"တိ၊

"ဗုဒ္ဓသေ ဝစနံ သုတွာ (ပ) အာသနာ ဝုဋ္ဌဟိ တဒါ"ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဗုဒ္ဓသေ ဝစနံ သုတွာ၊ ဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို ကြားရ၍။ တာဝဒေ မနော နိဗ္ဗာယိ၊ အမိန့်တော်စကား, ကြားရပြီးရာ ထိုအခါ၌ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် ပူပန်သည့်စိတ်သည် ငြိမ်းအေးပြီ။ သဗ္ဗေ မံ ဥပသက်မ္မ၊ လူအားလုံးတို့သည် ငါသုမေဓာသို့ ချဉ်းကပ်၍။ ပုနာပိ မံ အဘိဝန္ဒိသုံ၊ တစ်ဖန်လည်း ငါ့ကို ရှိခိုးကုန်ပြီ။

ဗုဒ္ဓဂုဏ် သမာဓိယိတွာ၊ ဟေတုသမ္ပဒါ, ဘုရားရှင်ဂုဏ်, ပါရမီအလုံးစုံကို ဆောက်တည်၍။ မာနသံ ဒဠှံ ကတွာန၊ စိတ်ကို မြဲမြဲစွာ ပြု၍။ ဒီပက်ရံ နမသိတွာ၊ ဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီး၍။ တဒါ အာသနာ ဝုဋ္ဌဟိ၊ ထိုအခါ၌ နေရာမှ ထပြီ။။

အထ အာသနာ ဝုဋ္ဌဟန္တံ ဟေဓိသတ္တံ၊ ထိုအခါ၌ နေရာမှ ထသော ဘုရားလောင်းကို။ သကလဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ သန္နိပတိတွာ၊ စကြဝဠာတစ်သောင်းလုံးနေ, နတ်ပြဟ္မာတွေသည် စည်းဝေးကုန်၍။ ဒီဒ္ဓေဟိ မာလာဂန္ဓေဟိ ပူဇေတွာ ဝန္ဒိတွာ၊ နတ်တို့ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်၍ ရှိခိုးကုန်၍။ "အယျ သုမေဓတာပသ၊ သခင် သုမေဓာရှင်ရသေ့။ တယာ အဇ္ဇ

သခင်ရှင်ရသော့သည် ယနေ့။ ဒီပက်ရဒသဗလသ ပါဒမူလေ၊ ဒီပက်ရာ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ခြေတော်ရင်း၌။ မဟတီ ပတ္တနာ ပတ္တိတာ၊ ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သော ဘုရားဆုကို တောင်းအပ်ပြီ။ တေ သာ အနန္တရာယေန သမိဒ္ဓေတ့၊ သင်ရှင်ရသော့၏ ထိုဆုတောင်းသည် အနန္တရာယ်မရှိ ပြီးစီးပြည့်စုံပါစေသတည်း။ တေ ဘယ် ဝါ ဆန္ဒိတတ္တံ ဝါ မာ အဟောသိ၊ သင်ရှင်ရသော့အား ကြောက်လန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း မဖြစ်ပါစေသတည်း။ သရီရေ အပ္ပမတ္တကောပိ ရောဂေါ မာ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်သော ရောဂါသည် မဖြစ်ပါစေသတည်း။ ခိပ္ပံ ပါရမိယော ပူရေတွာ၊ လျင်စွာ ပါရမီတို့ကို ပြည့်စေ၍။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ ခိပ္ပံ ပဋိဝိဇ္ဈ၊ မှန်စွာကိုယ်တိုင် သိတတ်သည့် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို လျင်စွာ ထိုးထွင်းသိပါလော့။ ပုဗ္ဗုပဂ-ဖလူပဂါ ရုက္ခာ၊ ပွင့်ပင် သီးပင်ဖြစ်ကုန်သော အပင်တို့သည်။ သမယေ ပုပ္ဖန္တိ ယထာ စေဝ ဖလန္တိ ယထာ စ၊ ပွင့်ချိန် သီးချိန်၌ ပွင့်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း, သီးကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တထေဝ တွမ္ပိ၊ ထို့အတူသာ သင်ရှင်ရသော့ သည်လည်း။ သမယံ အနတိက္ကမိတ္တာ၊ ဘုရားဖြစ်ချိန်ကို မကျော်လွန်မူ၍။ ခိပ္ပံ ဥတ္တမံ သမ္ဗောဓိ ဖုသသု၊ လျင်စွာ မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်, အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ရပါစေ"။ ဣတိ အာဒီနိ ထုတိမဂ်လာနိ ပယိရုဒါဟံသု၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော ခီးမွမ်းမဂ်လာတို့ကို ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ဧဝံ ပယိရုဒါဟိတ္တာ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကြပြီး၍။ အတ္တနော အတ္တနော ဒေဝဋ္ဌာနမေဝ အဂမံသု၊ မိမိ၏ မိမိ၏ နတ်ပြည်ဌာနသို့သာ သွားကုန်ပြီ။ ဟောဒိသတ္ထောပိ ဒေဝတာဟိ အဘိတ္ထုတော၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း နတ်ပြဟ္မာတို့၏ အခိုးကျူးခံရပြီးသော်၊ "အဟံ ဒသ-ပါရမိယော ပူရေတွာ၊ ငါသည် ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ပြီး၍။ ကပ္ပသတ-သဟဿာဓိကာနံ စတုန္နံ အသင်္ခေ်ယ္ယာနံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိကုန်သော လေးအသင်္ခေ်တို့၏။ မတ္တကေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿာမိတိ၊ အထက်၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟု။ ဝိရိယံ ဒဠှံ ကတ္တာ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဝီရိယကို မြဲမြံစွာ ပြု၍ အဓိဋ္ဌာန်၍။ နဘံ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ ဟိမဝန္တမေဝ အဂမာသိ၊ ဟိမဝန္တာ သို့သာ သွားပြီ။ တေန၊ ထိုသို့သွားပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

"ဒိဋ္ဌံ မာနုသကံ ယံ ပုပ္ဖံ၊ နတ်တို့ဥစ္စာဖြစ်သော လူတို့ဥစ္စာဖြစ်သော အကြင် ပန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေဟိ ပုပ္ပေဟိ၊ ထိုပန်းနှစ်မျိုးတို့ဖြင့်။ အာသနာ

ဝုဋ္ဌဟန္တသ၊ နေရာမှ ထသော ဘုရားလောင်းအား။ ဒေဝါ မာနုသကာ ဥဘော၊ နတ်လူ နှစ်မျိုးတို့သည်။ သမောဂီရန္တိ၊ ကြဲပြန့်ပူဇော်ကုန်ပြီ။

ဒေဝါ မာနုသကာ တေ ဥဘော၊ နတ်ပြဟ္မာဖြစ်ကုန်သော လူဖြစ်ကုန်သော ထိုနှစ်မျိုးလုံးတို့သည်။ သောတ္ထိ စ ဝေဒယန္တိ၊ ချမ်းသာကြောင်းကိုလည်း သိစေကုန်, ပြောကြားကုန်ပြီ။ တုယ့် ပတ္ထိတံ မဟန္တံ၊ သင် သုမေဓာသည် တောင်းအပ်သည့်, ဘုရားဆုသည်ကား ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်၏။ တံ ယထိစ္ဆိတံ လဘသု၊ ထိုဘုရားဆုကို တောင်းသည့်အတိုင်း ရပါစေ။

သဗ္ဗာ ဣတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ ဥပဒ္ဒဝေါ အားလုံးတို့သည် ရှောင်ကြဉ်ပါစေကုန်သတည်း။ သောကော ရောဂေါ ဝိနသ္သတု၊ သောကသည် လည်းကောင်း, ရောဂါသည်လည်းကောင်း ကင်းပျောက်ပါစေသတည်း။ တေ အန္တရာယာ မာ ဘဝန္တု။ သင်ရှင်ရသေ့အား အန္တရာယ်တို့သည် မဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။ ဥတ္တမံ ဟောမိ ခိပ္ပံ ဖုသ၊ မြတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို လျင်စွာ ရပါစေ။

သမယေ ပတ္တေ ပုပ္ပိနော ဒုမာ၊ ချိန်အခါသည် ရောက်သော် ပွင့်တတ်ကုန်သော အပင်တို့သည်။ ပုပ္ဖန္တိ ယထာပိ၊ ပွင့်ကြကုန်သကဲ့သို့။ မဟာဝီရ တထေဝ တွံ၊ ကြီးမြတ်သည့် ဝီရိယရှိသူ ရှင်ရသေ့. . . ထို့အတူသာ သင်ရှင်ရသေ့ သည်။ ဗုဒ္ဓဉာဏေန ပုပ္ဖသု၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး ဘုရားဉာဏ်များဖြင့် ပွင့်တော်မူလော့။

ယေကေစိ သမ္ဘဒ္ဓါ ဒသပါရမိ ပူရယုံ ယထာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ပြီးကုန်သကဲ့သို့။ မဟာဝီရ တထေဝ တွံ ဒသပါရမိ ပူရယ၊ ကြီးမြတ်သည့် ဝီရိယရှိသူ, ရှင်ရသေ့. . . ထို့အတူသာ သင်ရှင်ရသေ့သည် ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်လော့။

ယေကေစိ သမ္ဘဒ္ဓါ ဗောဓိမဏ္ဍမှိ ဗုဇ္ဈရေ ယထာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ ပွင့်တော်မူကြကုန်သကဲ့သို့။ မဟာဝီရ တထေဝ တွံ ဇိနဗောဓိယံ ဗုဇ္ဈသု၊ ကြီးမြတ်သည့် ဝီရိယရှိသူ ရှင်ရသေ့. . . ထို့အတူသာ သင် ရှင်ရသေ့သည် ဘုရားတို့ပွင့်တော်မူရာ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ပွင့်တော်မူလော့။

ယေ ကေစိ သမ္ဗဒ္ဓါ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တယုံ ယထာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ဓမ္မစက္ကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူကြပြီးကုန်သကဲ့သို့။ မဟာဝီရ တထေဝ တံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တယ၊ ကြီးမြတ်သော ဝီရိယရှိသူ, ရှင်ရသေ့. . . ထို့အတူသာ သင် ရှင်ရသေ့သည် ဓမ္မစက္ကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူလော့။

ပုဏ္ဏမာယေ စန္ဒော ပရိသုဒ္ဓေါ ဝိရောစတိ ယထာ၊ လပြည့်နေ့ညဉ့် လသည် အစင်အကြယ် တင့်တယ်ဘိသကဲ့သို့။ တထေဝ တံ ပုဏ္ဏမနော ဒသသဟဿိယံ ဝိရောစ၊ ထို့အတူသာ သင်ရှင်ရသေ့သည် ပြည့်သော စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍ စကြဝဠာ ကမ္ဘာတစ်သောင်းခဲ့ တင့်တယ်တော်မူပါလော့။

ရာဟုမုတ္တော သူရိယော တာပေန အတိရောစတိ ယထာ၊ ရာဟုမှ လွတ်သော နေသည် အပူရောင်ဖြင့် အလွန် တင့်တယ်ဘိသကဲ့သို့။ တထေဝ လောကာ မုစ္စိတ္တာ တုဝံ သိရိယာ ဝိရောစ၊ ထို့အတူသာ လောကဓံရှစ်ပါးမှ လွတ်၍ သင်ရှင်ရသေ့သည် ဘုရားအသရေတော်ဖြင့် အထူးပင် တင့်တယ်တော်မူလော့။

ယာ ကာစိ နဒိယော မဟောဒကာ ဩသရန္တိ ယထာ၊ မြစ်အားလုံးတို့သည် ပင်လယ်သို့ စီးဝင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ သဒေဝကာ လောကာ တဝ အန္တိကေ ဩသရန္တု၊ ဤအတူ နတ်ပြဟ္မာနှင့် တကွကုန်သော လူတို့သည် အရှင်ဘုရား၏ ထံနီးပါးသို့ သက်ဝင်ချဉ်းကပ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

တေဟိ ထုတပ္ပသတ္တော သော ဒသမမ္မေ သမာဒိယ၊ ထိုနတ်လူတို့သည် ခိုးကျူးအပ်, ချိုးမွမ်းအပ်သော ထိုသုမေဓာရသေ့သည် ပါရမီဆယ်ပါးတရားတို့ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်၍။ တေ ဓမ္မေ ပရိပူရေန္တော၊ ထိုပါရမီဆယ်ပါးတရားတို့ကို ဖြည့်ကျင့်လျက်။ တဒါ ပဝနံ ပါဝိသိ၊ ထိုအခါ၌ ဓမ္မီကတောင်အနီး တောအုပ်ကြီးသို့ ဝင်သွားပြီ"။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

သုမေဓကထာ နိဋ္ဌိတာ၊ သုမေဓာနှင့်စပ် စကားရပ်သည် ပြီးပြီ။

ရမ္ဘာနဂရဝါသီနောပိ ခေါ၊ ရမ္ဘာမြို့နေလူတို့သည်လည်း။ နဂရံ ပဝိသိတ္တာ၊ မြို့သို့ ဝင်၍။ ဗုဒ္ဓပမုခသာ ဘိက္ခုသံဃသာ မဟာဒါနံ အဒံသု၊ ဒီပင်္ကရာဘုရား အမှုရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား အလှူကြီးကို ပေးလှူကုန်ပြီ။ သတ္ထာ တေသံ ဓမ္မံ ဒေသေတ္တာ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ရမ္ဘာမြို့နေ ထိုလူတို့အား တရားကို ဟောတော်မူ၍။ မဟာဇနံ သရဏာဒီသု ပတိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ လူအများကို သရဏဂုမ်စသည်တို့၌ တည်စေတော်မူ၍။ ရမ္ဘနဂရာ နိက္ခမိတ္တာ၊ ရမ္ဘာမြို့မှ ထွက်တော်မူ၍။ တတော ဥဒ္ဓမ္မိ ယာဝတာယုကံ တိဋ္ဌန္တော၊ ထိုကာလမှအထက် နောက်ကာလ၌လည်း အသက်ထက်ဆုံး တည်တော်မူလျက်။ သဇ္ဇံ ဗုဒ္ဓကိစ္စံ ကတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ဘုရားကိစ္စကို ပြုတော်မူ၍။ အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ဝိပါက်ကမ္မလရုပ် အကြွင်းအကျန်မရှိသော ငြိမ်းအေးခြင်းသဘောဖြင့် ငြိမ်းအေးတော်မူပြီ။ တတ္ထ ယံ ဝတ္ထုံ၊ ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားအကြောင်းအရာ၌ အကြင်စကားကို ဆိုထိုက်၏။ တံ သဇ္ဇံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားကို။ ဗုဒ္ဓဝံသေ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်၌ ဆိုအပ်သော နည်းဖြင့်သာ သိထိုက်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗုဒ္ဓဝင်၌။

"တဒါ တေ၊ သုမေဓာရသေ့ ဗြာဒိပ်ရပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုရမ္ဘာမြို့နေ သူတို့သည်။ သသံယံ လောကနာထံ ဘောဇယိတ္တာန၊ နောက်တော်ပါ သံဃာနှင့်တကွသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကို ဆွမ်းကပ်ပြီး၍။ ဒီပင်္ကရသ တဿ သတ္ထုနော၊ ဒီပင်္ကရာ မည်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ ဥပဂစ္ဆုံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်ပြီ။

တထာဂတော၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်သည်။ ကဠိ သရဏဂမနေ၊ အချို့ကို သရဏဂုမ်၌လည်းကောင်း။ ကဠိ ပဉ္စသု သီလေသု၊ အချို့ကို ငါးပါးကုန်သော သီလတို့၌လည်းကောင်း။ ပရံ ဒသဝိဓေ သီလေ၊ အခြားသူကို ဆယ်ပါးအပြား ရှိသော သီလ၌လည်းကောင်း။ နိဝေသေတိ၊ သွင်းထားပြီ (တည်စေပြီ)။

ကဿစိ သာမည် စတုရော ဖလမုတ္တမေ ဒေတိ၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ်လေးပါးကိုလည်းကောင်း, လေးပါးကုန်သော ဖိုလ်မြတ်တို့ကိုလည်းကောင်း ပေးတော်မူပြီ။ သော ကဿစိ အသမေ ပဋိသမ္ဘိဒါဓမ္မေ ဒေတိ၊ ထိုဒီပင်္ကရာ

ဘုရားရှင်သည် အချို့ပုဂ္ဂိုလ်အား မတူထူးခြားကုန်သော ပဋိသမ္ဘိဒါ ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ကို ပေးတော်မူပြီ။

နရာသဘော ကဿစိ အဋ္ဌ ဝရသမာပတ္တိယော ဒေတိ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားမြတ်စွာသည် အချို့အား ရှစ်ပါးကုန်သော မြင့်မြတ်သည့် သမာပတ်တို့ကို ပေးတော်မူပြီ။ ကဿစိ တိသော ဝိဇ္ဇာယော ကဿစိ ဆဠဘိညာ ပဝေဏ္ဍတိ၊ အချို့အား သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့ကိုလည်းကောင်း, အချို့အား အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း ပေးတော်မူပြီ။

တေန ယောဂေန မဟာမုနိ ဇနကာယ ဩဝဒတိ၊ ထိုနည်း ထိုအစဉ်ဖြင့် ဒီပင်္ကရာဘုရားမြတ်စွာသည် လူအပေါင်းကို ဆုံးမတော်မူပြီ။ တေန လောကနာထသ သာသနံ ဝိတ္ထာရိက် အာသိ၊ ထိုသို့ဆုံးမတော်မူခြင်းကြောင့် ဒီပင်္ကရာဘုရားမြတ်စွာ၏ သာသနာတော်သည် ပြန့်ပွားထွန်းကားသည် ဖြစ်ပြီ။

မဟာဟနုသဘက္ခန္ဓော ဒီပင်္ကရသနာမကော၊ ကြီးမြတ်သော မေး, ဥသဘအတူ လည်ပင်းရှိတော်မူသော ဒီပင်္ကရာမိမိ ဘွဲ့မည်တော်ရှိသည့် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗဟူ ဇနေ တာရယတိ၊ များစွာကုန်သော လူတို့ကို ကူးမြောက်စေတော်မူပြီ (ကယ်တင်တော်မူပြီ)။ ဗဟူ ဇနေ ဒုဂ္ဂတိ ပရိမောစေတိ၊ များစွာကုန်သော လူတို့ကို ဒုဂ္ဂတိမှ လွတ်စေတော်မူပြီ။

ဗောဓနေယျ ဇနံ ဒိသွာ၊ သိစေထိုက်ကျွတ်ထိုက်သော လူကို မြင်တော်မူသော်။ သတသဟဿေ ယောဇနေပိ၊ သိန်းပေါင်းများစွာကုန်သော ယူဇနာတို့ တိုင်တိုင်လည်း။ ခဏေန ဥပဂန္တာန၊ တစ်ခဏချင်းဖြင့် ကြွရောက်ချဉ်းကပ်တော်မူ၍။ တံ မဟာမုနိ ဗောဓေတိ၊ ထိုကျွတ်ထိုက်သူကို ဒီပင်္ကရာဘုရားမြတ်စွာသည် သိစေတော်မူပြီ။

ပဌမာဘိသမယေ ဗုဒ္ဓေါ ကောဋိသတံ အဗောဓယိ၊ ပဌမအကြိမ် ချွတ်တော်မူရာ, သိစေတော်မူရာ၌ ဒီပင်္ကရာဘုရားမြတ်စွာသည် နတ် လူ ပြဟ္မာ, ကုဋေတစ်ရာကို သိစေတော်မူပြီ။ ဒုတိယာဘိသမယေ နာထော နဝုတိကောဋိ အဗောဓယိ၊ ဒုတိယအကြိမ် သိစေတော်မူရာ၌ ဒီပင်္ကရာဘုရားမြတ်စွာသည် ကုဋေကိုးဆယ်ကို သိစေတော်မူ ချွတ်တော် မူပြီ။

ယဒါ စ ဒေဝဘဝနမှိ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မံ အဒေသယိ၊ အကြင်အခါ၌ကား တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဒီပင်္ကရာ ဘုရားမြတ်စွာသည် အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောတော်မူပြီ။ တဒါ နဝုတိကောဋိသဟဿာနံ၊ ထိုအခါ၌ နတ်ပြဟ္မာ ကုဋေကိုးသောင်းတို့၏။ တတိယာဘိသမယော၊ တတိယအကြိမ်, ကျွတ်ခြင်း, သိခြင်း, တတိယာဘိ သမယသည် ဖြစ်ပြီ။

ဒီပင်္ကရဿ သတ္ထုနော တယော သန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ဒီပင်္ကရာ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သုံးကြိမ်ကုန်သော သာဝက အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကောဋိသတသဟဿာနံ ပဌမော သမာဂမော အာသိ၊ ရဟန္တာကုဋေ တစ်သိန်းတို့၏ ပဌမဆုံးဖြစ်သော အညီအညွတ် အစည်းအဝေးသည် ဖြစ်ပြီ။

ပုန နာရဒကူဋမှိ ဇိနေ ပဝိဝေကဝတေ၊ တစ်ဖန် နာရဒကူဋတောင်၌ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကပ်ရောက်တော်မူစဉ်။ သတကောဋိယော ဝိတမလာ ခီဏာသဝါ သမိသု၊ ကုဋေတစ်ရာကုန်သော, အညစ်အကြေးကင်းကုန်သော ရဟန္တာတို့သည် စည်းဝေးကုန်ပြီ။

ယမှိ ကာလေ မဟာဝီရော သုဒဿနသိလုစ္စယေ ဝဿာဝါသံ ဥပဂဏ္ဍိ၊ အကြင် အခါ၌ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် သုဒဿနတောင်ကျောင်း၌ ဝါလပတ်လုံး နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်တော်မူပြီ။ တဒါ မဟာမုနိ နဝုတိကောဋိ-သဟဿေဟိ ပဝါရေသိ၊ ထိုအခါ၌ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ကုဋေကိုးသောင်းကုန်သော ရဟန္တာတို့နှင့်တကွ ပဝါရဏာပြုတော်မူပြီ။

အဟံ တေန သမယေန၊ ဇဋိလတာပသော ဇဋိလော၊ ပြင်းထန်စွာ ကျင့်တတ်သော ရသေ့ ဖြစ်၍။ အနွလိကဝမှိ စရေဏော၊ ကောင်းကင်၌ သွားနိုင်၏။ ပဠာဘိညာသု ပါရဂူ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် နိုင်နင်း၏။

ဒသဝိဿသဟဿာနံ ဓမ္မာဘိသမယော အဟု၊ တစ်သောင်း, နှစ်သောင်းတို့၏ သစ္စာလေးပါးတရား ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဂဏနာတော ဧကဝိဓံ၊ ဂဏန်းအားဖြင့် တစ်ယောက်နှစ်ယောက်တို့၏။ အဘိသမယာ အသမ္ဘေယ္ယာ၊ သစ္စာလေးပါး ထိုးထွင်းသိခြင်းတို့ကို မရေတွက်နိုင်ကုန်။

ဒီပင်္ကရသ ဘဂဝတော သာသနံ၊ ဒီပင်္ကရာ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်သည်။ တဒါ ဝိတ္ထာရိကံ၊ ထိုအခါ၌ ထွန်းကားပြန့်ပွားသည်လည်းကောင်း။ ဗဟုဇနံ ဣဒ္ဓံ၊ ပညာရှိသူ နတ်လူများစွာတို့ အသိအမှတ် ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း, သီလပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ ဖီတံ သုဝိသောဓိတံ အဟု၊ သမာဓိပညာ ကြီးပွားသည်လည်းကောင်း, ကောင်းစွာ သုတ်သင်အပ်သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ပြီ။

ဒီပင်္ကရံ လောကဝိဒုံ၊ ဒီပင်္ကရာမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ဆဋဘိညာ မဟိဒ္ဓိကာ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးရကုန်သော တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ စတ္တာရိ သတသဟဿာနိ သဗ္ဗဒါ ပရိဝါရေန္တိ၊ ရဟန္တာလေးသိန်းတို့သည် အခါခပ်သိမ်း ခြံရံကုန်၏။

တေန သမယေန ယေ ကေစိ ထိုဒီပင်္ကရာဘုရား လက်ထက်တော်အခါ၌ အကြင်သူတို့သည်။ အပတ္တမာနသာ သေက္ခာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် မရကုန်ဘဲ သေက္ခသာ ဖြစ်ကုန်လျက်။ မာနုသံ ဘဝံ ဇဟန္တိ၊ လူဖြစ်သော ဘဝကို စွန့်ရကုန်၏။ တေ ဂရဟိတာ ဘဝန္တိ၊ ရဟန္တာမဖြစ်ဘဲ, လူဘဝစွန့်ရသည့် ထိုသူတို့သည် အကဲ့ရဲ့ခံရကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အရဟန္တေဟိ တာဒိဟိ၊ ပူဇော်အထူးခံတော်မူထိုက်ကုန်သော အာရုံနှင့်ကြုံ, မတုန်လှုပ်သည့် တာဒိဂုဏ်ရှိတော်မူကြကုန်သော။ ဝိမလေဟိ ခီဏာသဝေဟိ၊ အညစ်အကြေးကင်းကုန်သော ရဟန္တာတို့ဖြင့်။ ပါဝစနံ သုပုပ္ဖိတံ၊ ပြာဓန်းစကား ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်သည် အလွန်ကောင်းစွာ ပွင့်လင်းသည် ဖြစ်၍။ သဒေဝကေ ဥပသောဘတိ၊ နတ်နှင့်တကွ လူလောကဌ် အလွန်တင့်တယ်၏။

ဒီပင်္ကရသ သတ္ထုနော၊ ဒီပင်္ကရာဘွဲ့မည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏။ နဂရံ ရမ္မဝတီ နာမ၊ ဖွားတော်မူရာမြို့သည် ရမ္မဝတီမည်၏။ သုဒေဝေါ နာမ ခတ္တိယော ဇနကော၊ သုဒေဝမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ သုမေဓာ နာမ ဇနိကာ၊ သုမေဓာမည်သော မိဖုယားကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ ဒီပင်္ကရသ သတ္ထုနော၊ ဒီပင်္ကရာဘွဲ့မည်သာသော မြတ်စွာဘုရား၏။

အဂ္ဂသာဝကာ သုမင်္ဂလော စ တိဿော စ အဟေသုံ၊ အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့ကား သုမင်္ဂလမထေရ်သည်လည်းကောင်း တိဿမထေရ်သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သာဝကတော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သာဝကမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။

နန္ဒာ စေဝ သုနန္ဒာ စ၊ နန္ဒာထေရီမသည်လည်းကောင်း, သုနန္ဒာထေရီမသည်လည်းကောင်း။ တဿ ဘဂဝတော အဂ္ဂသာဝိကာ အဟေသုံ၊ ထိုဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၏ အမြတ်ဆုံး တပည့်မတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပိပ္ပလီဗောဓိ ဣတိ ပဝုစ္စတိ၊ ပိတ်ချင်းပင်ကို ပွင့်တော်မူရာအပင်, ဗောဓိပင်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။

အသီတိဟတ္ထုမုဗ္ဗေဓော ဒီပင်္ကရော မဟာမုနိ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ် အရပ်တော် မြင့်သော ဒီပင်္ကရာဘွဲ့မည်သာသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒီပရုက္ခောဝ ဖုလ္လိတော သာလရာဇဝ သောဘတိ၊ ဆီမီးတိုင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း, ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း တင့်တယ်တော်မူ၏။

တဿ မဟေသိနော အာယု သတသဟဿဝဿာနိ၊ ထိုဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာ ဘုရား၏ သက်တော်ကား အနှစ်တစ်သိန်းတို့တည်း။ တာဝတာ တိဋ္ဌမာနော သော ဗဟုံ ဇနတံ တာရေသိ၊ ထိုအနှစ်တစ်သိန်းတိုင် သက်တော်ရှည် တည်တော်မူသော ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော လူအပေါင်းကို သံသရာမှ ကူးမြောက်စေတော်မူပြီ (ကယ်တင်တော်မူပြီ)။

သဒ္ဓမ္မံ ဇောတယိတ္တာန၊ သူတော်ကောင်းတရားကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေတော်မူပြီး၍။ မဟာဇနံ သန္တာရေတ္တာ၊ သတ္တဝါပေါင်းများစွာကို ကယ်တင်တော်မူပြီး၍။ အဂ္ဂိခန္ဓောဝ ဇလိတ္တာ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့ ထွန်းလင်းတော်မူပြီး၍။ သသာဝကော သော နိဗ္ဗုတော၊ တပည့်သားအပေါင်းနှင့် တကွသော ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ငြိမ်းအေးတော်မူပြီ (ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူပြီ)။

သာ စ ဣဒ္ဓိ သော စ ယသော၊ ထိုတန်ခိုးသည်လည်းကောင်း, ထိုအခြေအရံ အကျော်အစောသည်လည်းကောင်း။ ပါဒေသု တာနိ စ စက္ကရတနာနိ၊ ခြေဖဝါးတော်တို့၌ ထိုစက်လက္ခဏာရတနာတို့သည်လည်းကောင်း။ တံ သဗ္ဗံ အန္ဓရဟိတံ၊ ထိုအလုံးစုံသည် ကွယ်ပျောက်ပြီ။ သဗ္ဗသခီရာ ရိတ္တာ နဒီ၊ သခီရတရားအားလုံးတို့သည် နီစွသာရ စသည့် ကင်းကြဲကုန်သည် မဟုတ်လော"။

ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ဒီပင်္ကရသ ဘဂဝတော အပရဘာဂေ ပန၊ ဒီပင်္ကရာမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်အဖို့ကာလ၌ကား။ ဧကံ အသင်္ခေယ္ယံ၊ အတိုင်္ဂမိတ္တာ၊ တစ်ခုသော အသင်္ခေ့ကို ကျော်လွန်၍။ ကောဏ္ဍညော နာမ သတ္ထာ ဥဒပါဒိ၊ ကောဏ္ဍညမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တသ္မိံ ပန ကောဏ္ဍညမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ ဘဂဝတော သာဝကသန္နိပါတော အဟောသိ၊ ထိုကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရား၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ကောဋိသတသဟဿာ၊ ပဌမအစည်းအဝေး၌ ရဟန္တာကုဋေတစ်သိန်းတည်း။ ဒုတိယေ ကောဋိသဟဿာ၊ ဒုတိယအစည်းအဝေး၌ ရဟန္တာကုဋေတစ်ထောင်တည်း။ တတိယေ နဝုတိကောဋိယော၊ တတိယအစည်းအဝေး၌ ရဟန္တာကုဋေ ကိုးဆယ်တို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုကောဏ္ဍညဘုရားလက်ထက်၌ ငါတို့ဘုရားအလောင်းသည်။ ဝိဇိတာဝီ နာမ စက္ကဝတ္တီ ဟုတ္တာ၊ ဝိဇိတာဝီမည်သော စက္ကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်၍။ ကောဋိသတသဟဿ သခီသ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ကုဋေတစ်သိန်းအရေအတွက်ရှိသော ကောဏ္ဍညဘုရားရှင် အမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ အဒါသိ၊ အလှူကြီးကို လှူပြီ။ သတ္ထာ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရားသည် ငါတို့ဘုရားလောင်းကို။ 'ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ'တိ ဗျာကရိတ္တာ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူ၍။ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ တရားကို ဟောတော်မူပြီ။ သော သတ္ထု ဓမ္မကထံ သုတ္တာ၊ ထိုဝိဇိတာဝီ စက္ကြဝတေးမင်းသည် ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရား၏ တရားစကားကို ကြားနာရ၍။ ရဇ္ဇံ နိယျာဒေတ္တာ ပဗ္ဗဇိ၊ မင်းအဖြစ်ကို အပ်နှင်း၍ ရဟန်းပြုပြီ။ သော တိဏာဒိ ပဋ္ဌာယ ဥဋ္ဌဟေတ္တာ၊ ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း ရဟန်းသည်

ဝိဌကသုံးပုံတို့ကို သင်ယူ၍။ အဌသမာပတ္တိယော ပဠု အဘိညာယော စ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း, အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကို လည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍, ရ၍။ အပရိဟီနဗ္ဗာနော ပြဟွေလောကေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဗျာန်မှမယုတ်သည်ဖြစ်၍ ပြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညသ ဗုဒ္ဓသ ပန၊ ကောဏ္ဍညမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ကား။ နဂရံ ရမ္မဝတီ နာမ၊ ဖွားတော်မူရာမြို့သည် ရမ္မဝတီမည်၏။ ပိတာ သုနန္ဒော နာမ ခတ္တိယော၊ ခမည်း တော်ကား သုနန္ဒမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာ သုဇာတာ နာမ ဒေဝီ၊ မယ်တော်ကား သုဇာတာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ ဘဒ္ဒေါ စ သုဘဒ္ဒေါ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ဘဒ္ဒမထေရ်သည်လည်းကောင်း, သုဘဒ္ဒမထေရ်သည် လည်းကောင်း တပည့်မြတ်အစုံတို့တည်း။ အနုရုဒ္ဓေါ နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ အနုရုဒ္ဓါ မည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ တိဿာ စ ဥပတိဿာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ တိဿာထေရီမသည်လည်းကောင်း, ဥပတိဿာထေရီမသည် လည်းကောင်း တပည့်မြတ်မအစုံတို့တည်း။ သာလကလျာဏီ ဗောဓိ၊ စကြာ မင်းဖျား မြတ်ဘုရားတို့ လက်ထက်တော်သာ ဖြစ်ရှိသည့် သာလကလျာဏီမည် သစ်ပင်အထူးသည် ပွင့်တော်မူရာဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အဌာသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ရှစ်ဆယ့်ရှစ်တောင် မြင့်၏။ အာယုပ္ပမာဏံ ဝဿသတသဟဿံ အဟောသိ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် (အသက်တမ်း သည်) နှစ်တစ်သိန်းသည် ဖြစ်ပြီ။

> အနန္တတေဇော အမိတယသော၊ မကုန်ဆုံးသည့်, တန်ခိုးရှိတော်မူသော မတိုင်းတာနိုင်သည့်, အခြွေအရံ, အကျော်အစော ရှိတော်မူသော။ အပ္ပမေယ္ယော ဒုရာသဒေါ၊ မတိုင်းတာနိုင်သည့် ဂုဏ်တော်ရှိတော်မူသော လုံ့လ, ရည်ရွယ်ချက်, မကောင်းသူတို့ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲသော။ ကောဏ္ဍညော နာမ နာယကော၊ ကောဏ္ဍညမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒီပင်္ကရသ အပရေန ဥဒပါဒိ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ နောက် တစ်သန်း လွန်ရာအခါ၌ ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကျဉ်းချုပ်မှတ်ပါလေ။

တသ အပရဘာဂေ၊ ထိုကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရား၏ နောက်ကာလအဖို့၌။ ဧကံ အသင်္ခေယ္ယံ အတိက္ကမိတွာ၊ တစ်အသင်္ခေ်ကို လွန်၍။ ဧကသ္မိံ ကပ္ပေ ယေ၀၊

တစ်ခုသော သာရမဏ္ဍကမ္မာဌ္ဌာသလျှင်။ မဂ်လော သုမနော ရေဝတော သောဘိတော၊ **မဂ်လ**ဘုရားလည်းကောင်း, **သုမန**ဘုရားလည်းကောင်း, **ရေဝတ**ဘုရားလည်းကောင်း, **သောဘိတ**ဘုရားလည်းကောင်း။ ဣတိ စတုရော ဗုဒ္ဓါ နိဗ္ဗတ္တိသု၊ ဤသို့ လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ မဂ်လဿ ဘဂဝတော၊ မဂ်လမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ တယော သန္ဓိပါတာ အဟေသုံ၊ သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေသု ပဌမသန္ဓိပါတေ၊ ထိုသုံးကြိမ်တို့တွင် ရဟန္တာတပည့်, ပဌမ အစည်းအဝေး၌။ ကောဋိသတသဟဿာ ဘိက္ခူ အဟေသုံ၊ ကုဋေတစ်သိန်းသော ရဟန်း တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ ကောဋိသဟဿာ၊ ရဟန္တာတပည့် ဒုတိယ အစည်းအဝေး၌ကား ကုဋေတစ်ထောင်တည်း။ တတိယေ နဝုတိကောဋိယော၊ ရဟန္တာတပည့် တတိယအစည်းအဝေး၌ကား ကုဋေကိုးဆယ်တည်း။ အဿ ဝေမာတိကဘာတာ အာနန္ဒကုမာရော နာမ၊ ထိုမဂ်လမြတ်စွာဘုရား၏ ဖတူမိကွဲ ညီတော်ဖြစ်သော အာနန္ဒမည်သော မင်းသားသည်။ နဝုတိကောဋိသင်္ခါယ ပရိသာယ သဒ္ဓိ၊ ကုဋေကိုးဆယ် အရေအတွက်ရှိသော ပရိသတ်နှင့်တကွ။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ သတ္တာ သန္ဓိကံ အဂမာသိ၊ တရားနာခြင်းငှာ မဂ်လ မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်သို့ သွားပြီ။ သတ္တာ တဿ အနုပုဗ္ဗိ ကထံ ကထေသိ၊ မဂ်လမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအာနန္ဒမင်းသားအား အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော တရားစကားကို ဟောတော်မူပြီ။ သော ပရိသာယ သဒ္ဓိ၊ ထိုအာနန္ဒမင်းသားသည် ပရိသတ်နှင့်တကွ။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ ပဋိသम्भिဒါလေးပါးတို့နှင့် တကွ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ သတ္ထာ တေသံ ကုလပုတ္တာနံ၊ မဂ်လမြတ်စွာ ဘုရားသည် ထိုအမျိုးကောင်းသား ကုဋေကိုးဆယ်တို့၏။ ပုဗ္ဗစရိတံ ဩလောကေန္တော၊ ရှေးခဏ်ပြုအပ်သည့် ကုသိုလ်ကို ကြည့်တော်မူသော်။ ဣဒ္ဓိမယပတ္တ-စီဝရဿ ဥပနိဿယံ ဒိသွာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ဖြစ်သည့် သပိတ်သင်္ကန်း၏ အားကောင်းသည့် အကြောင်းကို မြင်တော်မူ၍။ ဒက္ခိဏာဟတ္ထံ ပသာရေတွာ၊ လက်ယာလက်ကို ဆန့်တန်းတော်မူ၍။ "ဧထ ဘိက္ခဝေါ"တိ အာဟ၊ လာကုန်လော့ ရဟန်းတို့ ဟူ၍ မိန့်တော်မူပြီ။ သဗ္ဗေ တခ်ဏာညေव ဣဒ္ဓိမယပတ္တ-စီဝရမရာ၊ အမျိုးကောင်းသားအားလုံးတို့သည် ခေါ်တော်မူလိုက်ရာ ထိုခဏ၌ပင် တန်ခိုးဖြင့် ပြီးသည့် သပိတ်သင်္ကန်းဆောင်ကုန်လျက်။ သဋ္ဌိဝဿမဟာထေရာ

ဝိယ အာကပ္ပသမ္ပန္နာ ဟုတ္တာ၊ ဝါခြောက်ဆယ်ရပြီး မထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့ ရဟန်း အသွင်အပြင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၍။ သတ္တာရဲ့ ဝန္ဒိတွာ ပရိဝါရယီသု၊ မဂ်လမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ ဝန်းရံကြကုန်ပြီ။ အယံ အသ တတိယော သာဝကသန္နိပါတော အဟောသိ၊ ဤအစည်းအဝေးသည် ထိုမဂ်လ မြတ်စွာ ဝဘုရား၏ တတိယဖြစ်သော တပည့်ရဟန္တာအစည်းအဝေးသည် ဖြစ်ပြီ။

ပန အညေသံ ဗုဒ္ဓါနံ သရီရပ္ပဘာ၊ ထူးခြားသည်ကား အခြားကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ ကိုယ်တော်ရောင်သည် (ပကတိရောင်ခြည်တော်သည်)။ သမန္တာ အသီတိဟတ္ထပ္ပမာဏာယေဝ အဟောသိ ယထာ၊ ပတ်ပတ်လည် အတောင် ရှစ်ဆယ်ပမာဏသာ ရှိသည် ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တသ သရီရပ္ပဘာ နု၊ ထို့အတူ ထိုမဂ်လဘုရားရှင်၏ ပကတိရောင်ခြည်တော်သည် မဟုတ်။ တသ ဘဂဝတော သရီရပ္ပဘာ ပန၊ ထိုမဂ်လဘုရားရှင်၏ ပကတိကိုယ်တော်ရောင်သည်ကား။ နိစ္စကာလံ ဒသသဟဿီလောကဓာတုံ ဖရိတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ အမြဲတမ်း လောကဓာတ် တစ်သောင်းလုံးကို ပျံ့နှံ့၍ တည်ပြီ။ အန္ဓမသော ဥက္ကလိကာဒီနိ ဥပါဒါယ၊ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် ဖိုခနောက် စသည်တို့ကို အစပြု၍။ ရုက္ခပထဝိ-ပဗ္ဗတသမုဒ္ဒါဒယော၊ သစ်ပင်,မြေပြင်, တောင်,သမုဒ္ဒရာ စသည်တို့သည်။ သုဝဏ္ဏပဋ္ဋပရိယောနဒ္ဓါ ဝိယ အဟေသုံ၊ ရွှေပြားကပ်ထားအပ်ကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အသ အာယုပ္ပမာဏံ ပန၊ ထိုမဂ်လဘုရားရှင်၏ သက်တော် အတိုင်းအရှည်ကား။ နဝုတိဝဿသဟဿာနိ အဟောသိ၊ အနှစ်ကိုးသောင်း တို့သည် ဖြစ်ပြီ။ ဇေတ္တကံ ကာလံ၊ မဂ်လဘုရားရှင်သက်တော် ထင်ရှားရှိရာ ထိုနှစ်ပေါင်းကိုးသောင်းရှိသော ကာလပတ်လုံး။ စန္ဒိမသူရိယာ အတ္ထနော ပဘာယ၊ လနေတို့သည် မိမိ၏ အရောင်ဖြင့်။ ဝိရောစိတုံ နု သက္ခိသု၊ တင့်တယ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်ပြီ။ ရတ္တိန္ဒိဝပရိစ္ဆေဒေါ နု ပညာယိတ္ထ၊ နေ့ညအပိုင်းအခြားသည် မထင်ရှားပြီ။ ဒိဝါ သူရိယာလောကေန ဝိယ၊ နေ့အခါ၌ နေရောင်ဖြင့်ကဲ့သို့။ သတ္တာ နိစ္စံ ဗုဒ္ဓါလောကေနေဝ ဝိစရိသု၊ သတ္တဝါတို့သည် အမြဲ မဂ်လဘုရားရှင်ကိုယ်တော် အရောင်အလင်းဖြင့်သာ သွားလာလှည့်လည်ကုန်ပြီ။ သာယံ ပုဗ္ဗိတကုသုမာနံ၊ ညနေချမ်း၌ ပွင့်ကုန်သောပန်းတို့၏လည်းကောင်း။ ပါတော ရဝနကသကုဏာဒီနဉ္စ ဝသေန၊ နံနက်ခင်း၌ မြည်တွန်တတ်သည့်ငှက် စသည်တို့၏လည်းကောင်း

အစွမ်းဖြင့်။ လောကော ရတ္တိနိဝပရိစ္ဆေဒံ သလ္လက္ခေသိ၊ လူအပေါင်းသည် နေ့ည အပိုင်းအခြားကို မှတ်ထားရပြီ။

ပန၊ မေးစရာရှိသည်ကား။ အညေသံ ဝုဒ္ဓါနံ အယံ အာနုဘာဝေါ၊ မင်္ဂလ ဘုရားရှင်မှ တခြားကုန်သော ဘုရားရှင်တို့မှာ လောကဓာတ်တစ်သောင်း ထွန်းလင်းစေနိုင်သည့် ဤအာနုဘော်သည်။ နတ္ထိ ကိ ဣတိ၊ မရှိသလော ဤကား အမေးတည်း။ နော နတ္ထိ၊ မရှိမဟုတ် ရှိသည်သာ။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ တေပိ အာကခ်ံမာနာ၊ မင်္ဂလဘုရားရှင်မှတခြား, ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း အလိုတော်ရှိ ကုန်သော်။ ဒသသဟဿီ လောကဓာတုံ ဝါ၊ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်ကို လည်းကောင်း။ တတော ဘိယ္ယော ဝါ၊ ထို့ထက် လွန်စွာကိုလည်းကောင်း။ အာဘာယ ဖရေယ္ယုံ။ ရောင်ခြည်တော်ဖြင့် နှံ့စေနိုင်ကုန်၏။ မင်္ဂလဿ ဘဂဝတော ပန၊ မင်္ဂလမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ကား။ ပုဗ္ဗပတ္ထနာဝသေန အညေသံ ဗျာမပ္ပဘာ ဝိယ၊ ရှေးဆုတောင်း၏အစွမ်းဖြင့် တခြားဘုရားရှင်တို့၏ တစ်လံမျှ ရောင်ခြည်တော်ဝန်းကဲ့သို့။ သရီရပ္ပဘာ နိစ္စကာလမေဝ၊ ကိုယ်တော်ရောင်သည် အမြဲတမ်းသာ။ ဒသသဟဿီလောကဓာတုံ ဖရိတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ လောကဓာတ် တစ်သောင်းလုံးကို ပျံ့နှံ့၍ တည်ပြီ။ သော ဗောဓိသတ္တစရိယကာလေ၊ ထိုမင်္ဂလ ဘုရားရှင်သည် ဘုရားလောင်းတို့အကျင့် ဖြည့်ကျင့်ရာကာလ၌။ ဝေဿန္တရ-သဒိသေ အတ္တဘာဝေ ဌိတောဝ၊ ဝေဿန္တရာနှင့်တူသော ဘဝ၌ တည်ရှိစဉ်။ သပုတ္တဒါရော ဝက်ပဗ္ဗတသဒိသေ ပဗ္ဗတေ ဝသိ ကိရ၊ သားမယားနှင့်တကွ ဝက်တောင်နှင့်တူသော တောင်၌ နေပြီတဲ့။ အထ ဧကော ခရဒါဋိကော နာမ ယက္ခော၊ ထိုအခါ၌ တစ်ကောင်သော ခရဒါဋိကမည်သော ဘီလူးသည်။ မဟာပုရိသဿ ဒါနဗ္ဗာသယတံ သုတ္တာ၊ မင်္ဂလဘုရားအလောင်းတော်၏ ဒါနမှ၌ အလိုဆန္ဒအားကြီးသည့်အဖြစ်ကို ကြားရ၍။ ပြဟ္မဏဝဏ္ဏေန ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ပုဏ္ဏားအသွင်ဖြင့် ချဉ်းကပ်၍။ မဟာသတ္တံ ဒွေ ဒါရကေ ယာစိ၊ မင်္ဂလဘုရား အလောင်းတော်ကို သားတော်သမီးတော်တို့ကို တောင်းပြီ။ မဟာသတ္တော၊ မင်္ဂလဘုရားအလောင်းတော်သည်။ ပြာဟ္မဏဿ ပုတ္တကေ ဒဒါမိတိ၊ ပုဏ္ဏားအား သားတော်သမီးတော်တို့ကို လျှူပါ၏ဟု။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ ရွှင်လန်း အပြားအားဖြင့် ရွှင်လန်းစွာ။ ဥဒကပရိယန္တံ ပထဝိ ကမ္မေန္တော၊ ရေအဆုံးရှိသော မြေကြီးကို တုန်လှုပ်စေလျက်။ ဒွေပိ ဒါရကေ အဒါသိ၊ သားတော် သမီးတော် နှစ်ယောက်လုံး

တို့ကိုလည်း လျှပ်ပြီ။ ယကြော်ကာ စက်မနကောင့်ယဲ၊ ခရဒါဋ္ဌကဘီလူးသည် စကြိုစွန်းခ်ိ။ အာလမ္ဗနဖလက် နိသာယ ဌတွာ၊ နောက်မှီတံကဲဗျဉ်ကို မှီလျက် ရပ်၍။ မဟာသတ္တသ ပဿန္တသော၀၊ မင်္ဂလာဘုရားအလောင်းတော်သည် ကြည့်နေစဉ်ပင်။ ဒေ ဒါရကေ မူလကလာပေ ဝိယ၊ သားတော်သမီးတော် နှစ်ယောက်တို့ကို အမြစ်စည်းတို့ကိုကဲ့သို့ (မူလကကလာပေ ဝိယ၊ မဲ့လာဥစည်းတို့ကိုကဲ့သို့ဟု အနက်ပေး၊ အရေးအကူးများ၍ 'က'တစ်လုံးကျသည့်အနေ ကြိုရသော်ပိုမကောင်းလားနော်) ခါဒိ၊ ကိုက်စားပြီ။ ယက္ခံ ဩလောကေတွာ၊ ခရဒါဋ္ဌကဘီလူးကို ကြည့်၍။ မုခေ ဝိဝဋမတ္တေ၊ ခံတွင်းကို ဖွင့်အပ်ကာမျှ ဖြစ်သော်။ အဂ္ဂိဇာလံ ဝိယ ဥဂ္ဂိရမာနံ လောဟိတမာရံ မီးလျှံကဲ့သို့ အံထွက်လာသော သွေးစီးကြောင်းကို လည်းကောင်း။ တသ မုခံ၊ ထို ခရဒါဋ္ဌကဘီလူး၏ မျက်နှာကိုလည်းကောင်း။ ဒိသွာပိ၊ မြင်ရသော်လည်း။ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ ဒေါမနဿံ နဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဆံပင်ဖျားမျှ သော်လည်းဖြစ်သော စိတ်ဆင်းရဲခြင်းသည် မဖြစ်ပြီ။ မေ ဒါနံ သုဒိန္နံ ဝတာတိ၊ ငါသည် သားသမီးအလှူကို ကောင်းစွာလှူအပ်ပေစွတဲ့။ စိန္တယတော အသ သရီရေ ပန၊ ကြောစည်သော ထိုမင်္ဂလာဘုရားအလောင်းတော်၏ ကိုယ်ခ္ဍကား။ မဟန္တံ ပီတိသောမနဿံ ဥဒပါဒိ၊ ကြီးစွာသော ပီတိသောမနဿသည် ဖြစ်ပြီ။ "ဣမသ နိဿန္ဒေန၊ ဤ သားသမီးအလှူ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ အနာဂတေ ဣမိနာ နိဟာရေနေ၀၊ နောင်ဘုရားဖြစ်ရာအခါ၌ ဤနည်းဖြင့်သာ။ မေ ရသ္မိယော နိက္ခမန္တု"တိ၊ ငါ၏ ရောင်ခြည်တို့သည် ထွက်ကြပါစေ"ဟု။ သော ပတ္ထနံ အကာသိ၊ ထိုမင်္ဂလာဘုရားအလောင်းသည် ဆုတောင်းမှုကို ပြုပြီ။ တံ ပတ္ထနံ နိဿာယ၊ ထိုဆုတောင်းမှုကို မှီ၍။ ဗုဒ္ဓဘူတသ တသ သရီရတော၊ ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ထိုမင်္ဂလာဘုရားရှင်၏ ကိုယ်တော်မှ။ ရသ္မိယော နိက္ခမိတ္တာ၊ ရောင်ခြည်တော်တို့သည် ထွက်၍။ ဇတ္တုကံ ဌာနံ ဖရိသု၊ ဤမျှလောကဓာတ် တစ်သောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဌာနကို ပျံ့နှံ့ကုန်ပြီ။ အသ အပရမ္ပိ ပုဗ္ဗစရိတံ အတ္ထိ၊ ထိုမင်္ဂလာဘုရားရှင်၏ အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ရှေးကုသိုလ်သည် ရှိသေး၏။ သော ဟေမိသတ္တကာလေ၊ ထိုမင်္ဂလာဘုရားရှင်သည် ဘုရားလောင်းဖြစ်ရာအခါ၌။ ဇကသ ဗုဒ္ဓသ စေတိယံ ဒိသ္မာ၊ တစ်ဆူသော ဘုရားရှင်၏ စေတီတော်ကို ဖူးမြော်၍။ "ဣမသ ဗုဒ္ဓသ မယာ၊ ဤဘုရားအတွက် ငါသည်။ ဇိဝိတံ ပရိစ္စဇိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ အသက်ကို စွန့်ခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု တွေးမှ-

ဒီပိကာဝေဠနနိယာမေန၊ ဆီမီးတိုင်ကို ရစ်ပတ်သောနည်းဖြင့်။ သကလသရီရံ ဝေဌာပေတွာ၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို ရစ်ပတ်စေ၍။ ရတနမတ္တမကုဋ္ဌံ သတ-သဟဿဂ္ဃနိကံ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ထိပ်အဝ တစ်တောင်မျှရှိသော (အလယ်၌ အင်ုပမာ မီးစာရစ်စရာ တစ်တောင်မျှပါရှိသော) အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်ကို။ သပ္ပိသ ပူရာပေတွာ၊ ထောပတ်ဖြင့် ပြည့်စေ၍။ တတ္ထ သဟဿ-ဝဋ္ဋိယော ဇာလာပေတွာ၊ ထိုရွှေခွက်၌ မီးစာတစ်ထောင်တို့ကို တောက်လောင်စေ၍။ တံ သီသေန အာဒါယ၊ ထိုရွှေခွက်ကို ခေါင်းဖြင့် ယူ၍, ရွက်၍။ သကလသရီရံ ဇာလာပေတွာ၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို လောင်ကျွမ်းစေ၍။ စေတိယံ ပဒက္ခိဏံ ကရောန္တော၊ စေတီတော်ကို လက်ယာရစ်လည်သည်ကို ပြုလျက်။ သကလရတ္တိံ ဝီတိနာမေသိ၊ တစ်ညလုံးကို လွန်စေပြီ (ညလုံးပေါက် ပူဇော်ပြီ)။ ဧဝံ ယာဝ အရုဏုဂ္ဂမနာ၊ ဤသို့ ညလုံးပေါက် အရုဏ်တက်သည်တိုင်အောင်။ ဝါယမန္တသာပိ အသ၊ ဆီမီးပူဇော်မှု အားထုတ်သည်လည်းဖြစ်သော ထိုမင်္ဂလ ဘုရားလောင်း၏။ လောမကူပမတ္တမ္ပိ ဥသုမံ နဝဏ္ဏိ၊ မွေးညှင်းပေါက်ကိုမျှလည်း အပူဒွေ့သည် မယူ, မစွဲပေ။ ပဒုမဂဗ္ဘ ပဝိဋ္ဌကာလော ဝိယ အဟောသိ၊ ကြာတိုက် ကြာရုံသို့ ဝင်ရောကာလကဲ့သို့ အေးအေးချမ်းချမ်း ဖြစ်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဩ ဓမ္မော နာမ အတ္တာနံ ရက္ခန္တံ ရက္ခတိ၊ ဤသူတော်ကောင်းတရားမည်သည် မိမိကို စောင့်ရှောက်သူကို ပြန်လည်စောင့်ရှောက်၏။ တေန ဘဂဝါ အာဟ၊ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဟောတော်မူပြီနည်း)။

> "ဓမ္မစာရိ ဓမ္မော ဟဝေ ရက္ခတိ၊ တရားကျင့်သူကို တရားသည် စင်စစ် ပြန်လည်စောင့်ရှောက်၏။ သုစိဏ္ဏော ဓမ္မော သုခံ အာဝဟတိ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော တရားသည် ချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်ပေး၏။ ဩသော သုစိဏ္ဏော ဓမ္မေ အာနိသံသော၊ ဤ ချမ်းသာဆောင်ရွက်ပေးခြင်းသည် ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော တရား၏ အကျိုးအာနိသင်တည်း။ ဓမ္မစာရိ ဒုဂ္ဂတိ နဝဏ္ဏတိ၊ တရားကျင့်သူသည် အပါယ်ဒုဂ္ဂတိသို့ မသွားရောက်ရ။"

ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူပြီ။ ဣမသ္မာပိ ကမ္မသ္မိ နိဿန္ဒေန၊ ဤညလုံးပေါက် ကိုယ်ကို ဆီမီးပူဇော်သည့် ကုသိုလ်၏လည်း အကျိုးဆက်ကြောင့်။ တဿ ဘဂဝတော သရီရောဘာသော၊ ထိုမင်္ဂလမြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်အရောင်

အလင်းသည်။ ဒသသဟဿီလောကဓာတုံ ဖရိတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ လောကဓာတ်တစ်သောင်းကို ပျံ့နှံ့၍ တည်ပြီ။

တဒါ အမှာကံ တောဓိသတ္တော၊ ထိုမင်္ဂလာဘုရားလက်ထက်တော်အခါ၌ ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်။ သုရှစိ နာမ ဗြဟ္မဏော ဟုတ္တာ၊ သုရှစိမည်သော ပုဏ္ဏားသည် ဖြစ်၍။ "သတ္ထာရံ နိမန္တေသာမိ"တိ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ မင်္ဂလာဘုရားရှင်ကို ဆွမ်းစားပင့်အံ့ဟု ချဉ်းကပ်၍။ မဓုရဓမ္မကထံ သုတ္တာ၊ ချိုမြိန်သာယာသည့် တရားစကားကို ကြားနာရ၍။ သွေ မယံ ဘိက္ခဝေ ဂဏ္ဍထ ဘန္တေတိ အာဟ၊ နက်ဖြန်ခါ၌ တပည့်တော်၏ ဆွမ်းကို အလှူခံတော်မူပါကုန်ဘုရားဟု လျှောက်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ ကိတ္တကေဟိ ဘိက္ခူဟိ တေ အတ္ထောတိ အဝေါစ၊ ပုဏ္ဏား အဘယ်မျှရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ဖြင့် သင့်အား အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ ဝေါ ပရိဝါရဘိက္ခူ ပန ကိတ္တကာတိ အာဟ၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားတို့၏ အခြံအရံ ရဟန်းတို့သည်ကား အဘယ်မျှရှိပါကုန်သနည်းဟု လျှောက်ထားမေးမြန်းပြီ။ တဒါ ပန သတ္တု ပဌမသန္နိပါတောယေဝ ဟောတိ၊ သုရှစိပုဏ္ဏား လျှောက်ထားရာ ထိုအခါ၌ကား မင်္ဂလာဘုရားရှင်၏ ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး ပဌမအကြိမ်သည်သာ ဖြစ်၏။ တသ္မာ ကောဋိသတသဟဿန္တိ အာဟ၊ ထို့ကြောင့် ကုဋေတစ်သိန်းဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ သဗ္ဗေဟိပိ သဒ္ဓိं မယံ ဂေဟေ ဘိက္ခံ ဂဏ္ဍထာတိ အာဟ၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်အားလုံးတို့နှင့်လည်း အတူတကွ တပည့်တော်၏ အိမ်၌ ဆွမ်းကို အလှူခံတော်မူပါကုန်ဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ အဓိဝါသေသိ၊ မင်္ဂလာဘုရားရှင်သည် လက်ခံတော်မူပြီ။ ဗြာဟ္မဏော သွာတနာယ နိမန္တေတွာ ဂေဟံ ဂစ္ဆန္တော၊ သုရှစိပုဏ္ဏားသည် နက်ဖြန်ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းငှာ ဆွမ်းစားပင့်ပြီး၍ အိမ်သို့ သွားနေစဉ်။ "အဟံ ဧတ္တကာနံ ဘိက္ခူနံ ယာဂုဘတ္တဝတ္ထာဒိနိ ဒါတုं သက္ကောမိ၊ ငါသည် ဤမျှရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား ယာဂုဆွမ်း, အဝတ်စသည်တို့ကို လှူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။ နိသီဒနဋ္ဌာနံ ပန ကထံ ဘဝိဿတီတိ စိန္တေသိ၊ ရဟန်းတို့ ထိုင်နေဖို့ရာဌာနသည်ကား ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဖြစ်လတ္တံ့နည်း"ဟု ကြံစည်ပြီ။ တဿ သာ စိန္တာ၊ ထိုသုရှစိပုဏ္ဏား၏ ထိုအကြံသည်။ စတုရာသီတိယောဇန-သဟဿမတ္ထကေ ဌိတဿ ဒေဝရညော၊ ယူဇနာ ရှစ်သောင်းလေးထောင် မြင့်သည့် မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်၌ တည်နေသော နတ်တို့သနင်း သိကြားမင်း၏။ ပဏ္ဏကမ္မလသိလာသနဿ ဥဏ္ဏဘာဝံ ဇနေသိ၊ ပဏ္ဏကမ္မလာမြကျောက်ဖျာ၏

ပူသည်၏အဖြစ်ကို (ပူခြင်းကို) ဖြစ်စေပြီ။ သင်္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ကော မံ ဣမမှာ ဌာနာ စာဝေတုကာမော နု ခေါတိ၊ ဘယ်သူသည် ငါ့ကို ဤနေရာမှ ရွှေ့လျောစေလိုသနည်းဟု။ ဒိဋ္ဌစက္ခုနာ ဩလောကေန္တော၊ နတ်မျက်စိဖြင့် ကြည့်သော်။ မဟာပုရိသံ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်း သုရစိပုဏ္ဏားကို မြင်၍။ "သုရစိ နာမ ဗြာဟ္မဏော ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ ဘိက္ခုသံယံ နိမန္တေတွာ၊ သုရစိမည်သော ပုဏ္ဏားသည် မင်္ဂလာဘုရားရှင်အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို ဆွမ်းစားပင့်ပြီး၍။ နိသီဒန-ဌာနတ္ထာယ စိန္တေသိ၊ နေရာထိုင်ခင်းအကျိုးငှာ ပူပန်ကြံစည်နေပြီ။ မယာပိ တတ္ထ ဂန္တာ၊ ငါသိကြားသည်လည်း ထိုဆွမ်းကျွေးရာသို့ သွားပြီး၍။ ပုညကောဌာသံ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ"တိ၊ ကုသိုလ်အဖို့အစုကို ယူခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ကြံ၍။ ဝမ္ဘကိဝဏ္ဏံ နိမ္မိနိတ္တာ၊ လက်သမားအသွင်ကို ဖန်ဆင်း၍။ ဝါသိဖရသုဟတ္ထော မဟာပုရိသဿ ပုရတော ပါတုရဟောသိ၊ ပဲခွပ်, ပုဆိန်လက်စွဲလျှက် ဘုရားလောင်းသုရစိပုဏ္ဏား၏ ရှေ့၌ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုသိကြားမင်း လက်သမားသည်။ ကဿစိ ဘတိယာ ကတ္ထဇ္ဇံ အတ္ထိ နု ခေါတိ အာဟ၊ ဘယ်သူမှာ အခဖြင့် လုပ်ပေးရမည့်အမှုသည် ရှိသနည်းဟု ပြောပြီ။ မဟာပုရိသော တံ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်းသုရစိပုဏ္ဏားသည် ထိုသိကြားမင်းလက်သမားကို မြင်၍။ ကိံ ကမ္မံ ကရိဿသိတိ အာဟ၊ အဘယ် အလုပ်ကို လုပ်မည်နည်းဟု မေးမြန်းပြောဆိုပြီ။ မမ အဇာနနသိပ္ပံ နာမ နတ္ထိ၊ ငါသည် မတတ်သောအတတ်မည်သည် မရှိ။ ဂေဟံ ဝါ မဏ္ဍပံ ဝါ ယော ယံ ကာရေတိ၊ အိမ်ကိုသော်လည်းကောင်း မဏ္ဍပ်ကိုသော်လည်းကောင်း အကြင်သူသည် အကြင်အရာဝတ္ထုကို ပြုခိုင်း၏။ တဿ တံ ကာတုံ ဇာနာမိတိ အာဟ၊ ထိုပြုခိုင်းသူအတွက် ထိုပြုခိုင်းအပ်သည့် အရာဝတ္ထုကို ပြုခြင်းငှာ တတ်သိ၏ဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ မယှံ ကမ္မံ အတ္ထိတိ အာဟ၊ ထိုသို့တပြီးကား (ဒီလိုဆိုလျှင်) ငါ့မှာ ခိုင်းစရာ အလုပ်သည် ရှိ၏ဟု ပြောပြီ။ ကိံ အယျာတိ အာဟ၊ ဘာအလုပ်ပါလဲ အရှင်ဟု မေးပြီ။ သွာတနာယ မေ ကောဋိသတသဟဿဘိက္ခူ နိမန္တိတာ၊ နက်ဖြန်ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းငှာ ငါသည် ရဟန်းတော် ကုဋေတစ်သိန်းတို့ကို ဆွမ်းစားပင့်ထားအပ်ကုန်ပြီ။ တေသံ နိသီဒနမဏ္ဍပံ ကရိဿသိတိ အာဟ၊ ထိုရဟန်းတော် ကုဋေတစ်သိန်းတို့အတွက် နေထိုင်စရာမဏ္ဍပ်ကို ပြုနိုင်အံ့လောဟု မေးပြီ။ သစေ မမ ဘတိ ဒါတုံ သက္ခိဿထ၊ အကယ်၍ ငါ့အား လက်ခကို ပေးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကုန်အံ့။ အဟံ နာမ ကရေယျံ ဣတိ အာဟ၊ ငါလိုလူမည်သည် ပြုစွမ်းနိုင်၏ဟု

ဖြေပြီ။ သက္ခီသာမိ တာတာတိ၊ လက်ခပေးစွမ်းနိုင်ပါ၏ အမောင်ဟု ပြောပြီ။ သာဓု ကရိသာမိတိ ဂန္ဓာ၊ ကောင်းပြီ ပြုအံ့ဟု ပြောသွားရ၏။ ဧကံ ပဒေသံ သြလောကေသိ၊ တစ်ခုသော နေရာကို ကြည့်ပြီ။ ဒွါဒသတေရသ-ယောဇနပ္ပမာဏော ပဒေသော၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ တစ်ဆယ့်သုံးယူဇနာ ပမာဏရှိသော အရပ်သည်။ ကသိဏမဏ္ဍလံ ဝိယ သမတလော အဟောသိ၊ ပထဝီကသိုဏ်းဝန်းကဲ့သို့ ညီညာသော အပြင်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဇေတ္တဝနေ ဌာနေ၊ ဤမှုအတိုင်းအတာရှိသော ဌာနဌ၌။ သတ္တရတနမယော မဏ္ဍပေါ ဥဋ္ဌဟတူတိ စိန္တေတွာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော မဏ္ဍပ်သည် ပေါ်ပေါက်စေသတည်းဟု ကြံ၍။ သော သြလောကေသိ၊ ထိုသိကြားမင်းသည် ကြည့်ပြီ။ တာဝဒေဝ ပထဝီ ဘိန္ဒိတွာ၊ ထိုခဏ၌ပင် မြေကို ဖောက်ခွဲ၍။ မဏ္ဍပေါ ဥဋ္ဌဟိ၊ မဏ္ဍပ်သည် ပေါ်ပေါက်ပြီ။ တသ သောဝဏ္ဏမယေသု ထမ္ဘေသု၊ ထိုမဏ္ဍပ်၏ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော တိုင်တို့၌။ ရဇတမယာ ယဋ္ဌကာ အဟေသုံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးကုန်သော ကြာသွတ်အိုးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ရဇတမယေသု သောဝဏ္ဏမယာ၊ ငွေဖြင့်ပြီးကုန်သော တိုင်တို့၌ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ကြာသွတ်အိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ မဏိထမ္ဘေသု ပဝါဠမယာ၊ ပတ္တမြားတိုင်တို့၌ သန္ဓာဖြင့်ပြီးသော ကြာသွတ်အိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဝါဠထမ္ဘေသု မဏိမယာ၊ သန္ဓာတိုင်တို့၌ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော ကြာသွတ်အိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တရတနမယေသု သတ္တရတနမယာဝ ယဋ္ဌကာ အဟေသုံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော တိုင်တို့၌ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသည်သာ ဖြစ်ကုန်သော ကြာသွတ်အိုးတို့သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မဏ္ဍပဿ အန္တရန္တရေန၊ မဏ္ဍပ်၏ အကြားအကြား၌။ ကိဏ္ဏိကဇာလံ သြလမ္ဗတူတိ၊ ရွှေခြေကွန်ရက်သည် တွဲရွဲ့ဆွဲစေသတည်းဟု တွေး၍။ တတော သြလောကေသိ၊ ထိုမဏ္ဍပ်ဖန်ဆင်းပြီးသည့်နောက်၌ ကြည့်ပြီ။ သြလောကနေန သဟ ဧဝ၊ ကြည့်သည်နှင့် အတူတကွသာလျှင်။ ကိဏ္ဏိကဇာလံ သြလမ္ဗိ၊ ရွှေခြေကွန်ရက်သည် တွဲရွဲ့ဆွဲပြီ။ ပဠိကဿ တူရိယဿ မဓုရသဒ္ဒေါ ဣဝ၊ အင်္ဂါ ငါးပါးရှိသော တူရိယာ၏ ချိုသာသောအသံကဲ့သို့။ မန္ဒဝါတေရိတဿ ယဿ၊ လေပြေလေညင်း တိုက်ခတ်အပ်သော ယင်းရွှေခြေကွန်ရက်၏။ မဓုရသဒ္ဒေါ နိဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ချိုသာသောအသံသည် ထွက်၏။ ဒိဗ္ဗသင်္ဂီတံ ဝတ္တနကာလော ဝိယ ဟောတိ၊ နတ်တို့သံပြိုင်, သီဆိုရာကာလကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အန္တရန္တရာ ဂန္ဓဒါမ-

မာလာဒါမာနိ သြလမ္ဗန္တူတိ စိန္တေသိ၊ အကြားအကြား၌ နံ့သာပန်းဆိုင်း အပွင့်ပန်းဆိုင်းတို့သည် တွဲရရှိဆွဲစေကုန်သတည်းဟု ကြံပြီ။ ဒါမာနိ သြလမ္ဗိသု၊ ပန်းဆိုင်းတို့သည် တွဲရရှိဆွဲကုန်ပြီ။ ကောဋိသတသဟဿသခါနံ ဘိက္ခူနံ၊ ကုဒ္ဒေတစ်သိန်းအရေအတွက်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ အာသနာနိ စ အာမာရကာနိ စ၊ နေရာတို့သည်လည်းကောင်း သပိတ်ခြေတို့သည်လည်းကောင်း။ ပထဝီ ဘိန္ဒိတ္ဝာ ဥဋ္ဌဟန္တူတိ စိန္တေသိ၊ မြေကို ဖောက်ခွဲ၍ ပေါ်ပေါက်စေကုန်သတည်းဟု ကြံစည်ပြီ။ တာဝဒေဝ ဥဋ္ဌဟိသု၊ ထိုကြံစည်ရာခဏ၌ပင် ပေါ်ပေါက်လာကုန်ပြီ။ ကောဏော ကောဏော၊ ထောင့်တိုင်း ထောင့်တိုင်း၌။ ဧကေကာ ဥဒကစာဠိယော ဥဋ္ဌဟန္တူတိ စိန္တေသိ၊ တစ်လုံးတစ်လုံးကုန်သော ရေအိုးစရည်းကြီးတို့သည် ပေါ်ပေါက်စေကုန်သတည်းဟု ကြံစည်ပြီ။ ဥဒကစာဠိယော ဥဋ္ဌဟိသု၊ ရေအိုးစရည်းကြီးတို့သည် ပေါ်ပေါက်ကုန်ပြီ။

ဧတ္ထက် မာပေတွာ ပြာဟွဏသ သန္ဓိကံ ဂန္တာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်ကို ဖန်ဆင်းပြီး၍ သုရစိပုဏ္ဏား၏ အထံသို့ သွား၍။ ဟေ အယျ၊ လာပါ အရှင်။ တဝ မဏ္ဍပံ သြလောကေတွာ၊ အရှင်၏ မဏ္ဍပ်ကို ကြည့်၍။ မယံ ဘတိ ဒေဟိတိ အာဟ၊ အကျွန်ုပ်အား လက်ခကို ပေးပါလော့ဟု ပြောပြီ။ မဟာပုရိသော ဂန္တာ မဏ္ဍပံ သြလောကေသိ၊ ဘုရားလောင်းသည် သွား၍ မဏ္ဍပ်ကို ကြည့်ပြီ။ သြလောကေန္တသ္မေ အသ သကလသရီရံ၊ ကြည့်နေစဉ်သာလျှင် ထိုဘုရားလောင်း၏ တစ်ကိုယ်လုံးသည်။ ပဠဝဏ္ဏာယ ပီတိယာ နိရန္တရံ ဖုဋံ အဟောသိ၊ ငါးမျိုးရှိသော ပီတိဖြင့် အကြားအလပ်မရှိအောင် ပျံ့နှံ့သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ မဏ္ဍပံ သြလောကယတော အသ ဧတံ အဟောသိ၊ ထိုအခါ၌ မဏ္ဍပ်ကို ကြည့်နေသော ထိုဘုရားလောင်းမှာ ဤအတွေးသည် ဖြစ်ပြီ။ (ကိံ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်ပြီနည်း။) အယံ မဏ္ဍပေါ မနုဿဘူတေန နာ ကတော၊ ဤမဏ္ဍပ်ကို လူဖြစ်၍ဖြစ်သူသည် (လူသားစစ်စစ်သည်) ဆောက်လုပ်အပ်သည်မဟုတ်။ ပန မယံ အဗ္ဘာသယံ မယံ ဂုဏံ အာဂမ္ဘ၊ စင်စစ်ကား ငါ၏ အလိုဆန္ဒကို ငါ၏ ဂုဏ်ကို အကြောင်းပြု၍။ အဒ္ဓါ သက္ကဘဝနံ ဥဏ္ဏံ အဟောသိ၊ ကောန် သိကြားမင်း ဘုံဝိမာန်သည် ပူလောင်သည် ဖြစ်ပြီ။ တတော သက္ကေန ဒေဝရညာ၊ ထို့ကြောင့် စွမ်းနိုင်သော နတ်ဘုရင်သည်။ အယံ မဏ္ဍပေါ ကာရိတော ဘဝိဿတိ၊ ဤမဏ္ဍပ်ကို ပြုခိုင်း အပ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီ။ ဧဝရူပေ မဏ္ဍပေ မေ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော မဏ္ဍပ်၌

ငါသည်။ ဧကဒိဝသ်ယေဝ ဒါန် ဒါတုံ နု ခေါ် ပန ယုတ္တံ၊ တစ်နေ့တည်း၌သာ အလှူကို လှူခြင်းငှာ မသင့်လျော်။ သတ္တာဟ် ဒဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လှူအုံ့ဟု တွေးပြီ။ ဟိ၊ မှန်လှပေ၏။ ဗာဟိရကဒါန် ကိတ္တက် သမာနမ္ပိ၊ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပ, ပစ္စည်းအလှူသည် အဘယ်မျှရှိသည် ဖြစ်သော်လည်း။ ဗောဓိသတ္တာနံ တုဋ္ဌိ ကာတုံ နု သက္ကောတိ၊ ဘုရားလောင်းတို့အား နှစ်သက်အားရခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ပန အလက်တသိသ် ဆိန္နိတ္တာ၊ အဟုတ်သော်ကား တန်ဆာဆင်ထားသည့် ခေါင်းကို ဖြတ်၍။ အဋ္ဌိတအက္ခိနိ ဥပ္ပါ‌ဋေတ္တာ၊ မျက်စဉ်းညှိကွင်းထားသည့်မျက်လုံးတို့ကို ထုတ်၍။ ဟဒယမံသံ ဝါ ဥပ္ပဋေ္ဌတ္တာ၊ နှလုံးသားကိုသော်လည်း ခွဲထုတ်၍။ ဒိန္နကာလေ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ ပေးလှူရာကာလ၌ ဘုရားလောင်းတို့မှာ။ စာဂံ နိဿာယ တုဋ္ဌိနာမ ဟောတိ၊ စွန့်ကြဲမှုကို အမှီပြု၍ နှစ်သက်အားရခြင်းမည်သည် ဖြစ်၏။ ဟိ အမှာက် ဗောဓိသတ္တာသပိ၊ ချဲ့ပြအံ့ ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်လည်း။ သိဝိဇာတကေ ဒေဝသိက် ပဠကဟာပဏာသတသဟဿာနိ ဝိဿဇ္ဇေတ္တာ၊ သိဝိဇာတ်တော်၌ နေ့တိုင်း အသပြာ ငါးသိန်းတို့ကို စွန့်လွှတ်၍။ စတူသု ဒ္ဝါရေသု နဂရမဇ္ဈေ စ ဒါန် ဒေန္တသ၊ လေးပေါက်ကုန်သော မြို့တံခါးတို့၌လည်းကောင်း, မြို့လယ်၌လည်းကောင်း အလှူကို ပေးလှူသော်။ တံ ဒါန် စာဂတုဋ္ဌိ ဥပ္ပါဒေတုံ နာသက္ခိ၊ ထိုအလှူသည် စွန့်လွှတ်မှုကြောင့်ဖြစ်သည်, နှစ်သက်အားရခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ယဒါ ပန ဗြာဟ္မဏဝဏ္ဏေန အာဂန္တာ၊ အကြင်အခါ၌ကား ပုဏ္ဏားအသွင်ဖြင့် လာ၍။ ဒေဝရာဇာ သက္ကော အသ အက္ခိနိ ယာစိ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော သိကြားသည် ထိုဘုရားလောင်း သိဝိမင်းအား မျက်စိတို့ကို တောင်းပြီ။ တဒါ တာနိ ဥပ္ပါ‌ဋေတ္တာ၊ ထိုတောင်းရာအခါ၌ ထိုမျက်စိတို့ကို ထုတ်၍။ ဒဒမာနသ္သေဝ ဟာသော ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပေးလှူနေသော ဘုရားလောင်းမှာသာ ရွှင်ပျမ္ယသည် ဖြစ်ပြီ။ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ စိတ္တာသ အညထတ္တं နာဟောသိ၊ ဆံပင်အဖျားမျှသော်လည်း စိတ်၏ တစ်မျိုးတစ်မည်ဖြစ်ခြင်းသည် မဖြစ်မရှိပြီ။ ဒါန် နိဿာယ၊ အလှူကို မှီ၍။ ဧဝံ ဗောဓိသတ္တာနံ တိတ္တိ နာမ နတ္ထိ၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းတို့၏ တင်းတိမ်ခြင်းမည်သည် မရှိ။ တသ္မာ သောပိ မဟာပုရိသော၊ ထို့ကြောင့် ထိုဘုရားလောင်းသုရှစိပုဏ္ဏားသည်လည်း။ မယာ သတ္တာဟ်၊ ငါသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ကောဋိသတသဟဿသင်္ခါနံ ဘိက္ခူနံ၊ ကုဋေတစ်သိန်းအရေအတွက် ရှိကုန်သော

ရဟန်းတို့အား။ ဒါနဲ့ ဒါတဲ့ ဝင္ရတီတီ စိန္တေတွာ၊ အလှူကို လှူခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ကြံစည်၍။ တသွေ မဏ္ဍပေ ပုဒ္ဓပ္ပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌ မင်္ဂလာဘုရားရှင် အမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းကို နေစေ၍။ သတ္တာဟံ ဂဝပါနံ နာမ ဒါနံ အဒါသိ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး နွားယနာဆွမ်းမည်သော ဒါနဝတ္ထုကို ပေးလှူပြီ။ မဟန္တေ မဟန္တေ ကောလမ္ဗေ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော ဖျဉ်းအိုးတို့ကို။ ခီရဿ ပူရေတွာ ဥဒ္ဓနေသု အာရောပေတွာ၊ နို့ဖြင့် ပြည့်စေ၍ ခုံလောက်တို့၌ တင်၍။ ခီရေ ဃနပါကပက္ကေ၊ နို့သည် ဖျစ်ဖျစ်ခဲခဲ ကျက်သော်။ ထောကေ တက္ကေ၊လေ ပက္ခိပိတွာ၊ အနည်းငယ်ကုန်သော ဆန်တို့ကို ထည့်၍။ ပက္ကမဓုသက္ကရစုက္ကသပ္ပိဟိ အဘိသခ်တံ ဘောဇနံ၊ ချက်ပြီးသည့် ဖျားရည်, သကာမှုန့်, ထောပတ်တို့ဖြင့် ပြေပြင်စီရင်အပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ဂဝပါနန္တိ ဝုစ္စတိ၊ ဂဝပါနတူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ပန မနုဿာယေဝ ပရိဝိသိတုံ နာသက္ခိသု၊ ထူးခြားသည်ကား လူတို့သက်သက်သာ ပြုစုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဒေဝါပိ ဧကန္တရိကာ ဟုတွာ ပရိဝိသိံသု၊ နတ်တို့သည်လည်း တစ်ယောက်ခြားတို့သည် ဖြစ်ကုန်၍ လုပ်ကျွေးပြုစုကုန်ပြီ။ ဒ္ဝါဒသတေရသယောဇနပ္ပမာဏံ ဌာနမ္ပိ၊ ၁၂-ယူဇနာ ၁၃-ယူဇနာပမာဏရှိသော နေရာဌာနသည်လည်း။ ဘိက္ခူ ဂဏ္ဍိတုံ နပ္ပဟောသိယေဝ၊ ရဟန်းတို့ကို ယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်သာ (ဝါ) ရဟန်းတို့ မနေလောက်သည်သာ။ တေ ဘိက္ခူ ပန အတ္တနော အတ္တနော အာနုဘာဝေန နိသီဒိသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်ကား မိမိမိမိ၏ အာနုဘော်ဖြင့် ထိုင်တော်မူကြကုန်ပြီ။ ပရိယောသာနဒိဝသေ၊ ဆွမ်းကပ်ပွဲပြီးသည့် နောက်ဆုံးနေ့၌ကား။ သဗ္ဗဘိက္ခူနံ ပတ္တာနိ ဓောဝါပေတွာ၊ ရဟန်းတော်အားလုံး တို့၏ သပိတ်တို့ကို ဆေးကြောစေ၍။ ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ သပ္ပိနဝနီတမဓုဖာဏိတာဒီနိ ပူရေတွာ၊ ဆေးအကျိုးငှာ ထောပတ်, ဆီဦး, ဖျား, တင်လဲစသည်တို့ကို ပြည့်စေ၍။ တိစီဝရေန သဒ္ဓိ အဒါသိ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်နှင့်တကွ လှူပြီ။ သံဃနဝကဘိက္ခုနာ လဒ္ဓစီဝရသာဌကာ၊ သံဃာအငယ်ဆုံးရဟန်းသည် ရအပ်သည့် သင်္ကန်းလျှာအဝတ်တို့သည်။ သတသဟဿဂ္ဃနကာ အဟေသုံ၊ တန်ဖိုးတစ်သိန်းထိုက်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။

သတ္ထာ အနုမောဒနံ ကရောန္တော၊ မင်္ဂလမြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းအနုမောဒနာ တရားကို ဟောမူပြု၏။ အယံ ပုရိသော ဝေရှပ် မဟာဒါနံ အဒါသိ၊ ဤယောက်ျားသည် ဤသို့သဘောရှိသော အလှူကြီးကို လှူပြီ။ ကော

ဘဝိသတိ နဲ ခေါတိ ဥပမာရေန္တော၊ အဘယ်သူသည် ဖြစ်လတ္တံ့နည်းဟု ဆင်ခြင်တော်မူသော်။ အနာဂတေ ကပ္ပသတသဟဿာမိကာနံ ဒ္ဝိန္နံ အသင်္ခေ်ယျာနံ မတ္ထကေ၊ နောင်အခါ၌ ကမ္ဘာတစ်သိန်းအလွန်ရှိကုန်သော နှစ်သင်္ခေ်တို့၏ အထက်၌။ ဂေါတမော နာမ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ ဒိသွာ၊ ဂေါတမမည်သော ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု မြင်တော်မူ၍။ မဟာပုရိသံ အာမန္တေတွာ၊ ဘုရားလောင်းသုရစိပုဏ္ဏားကို ခေါ်တော်မူ၍။ တွံ ဘော်တက် နာမ ကာလံ အတိက္ကမိတွာ၊ သင်သည် ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်မည်သော ကာလကို ကျော်လွန်၍။ ဂေါတမော နာမ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ ဗျာကာသိ၊ ဂေါတမမည်သောဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ မဟာပုရိသော ဗျာကရဏံ သုတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဗျာဒိပ်ပေးစကားတော်ကို ကြားရ၍။ မေ ယရာဝါသေန ကောဘော ဘဝေ၊ ငါ့အား အိမ်မှာ နေခြင်းဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ စိန္တေတွာ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟု ကြံ၍။ တထာရူပံ သမ္ပတ္တိ ခေဠပိဏ္ဍံ ဝိယ ပဟာယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပြည့်စုံမှုကို တံထွေးပေါက်ကိုကဲ့သို့ ပယ်စွန့်၍။ သတ္တေ သန္ဓိကေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ မင်္ဂလဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ရဟန်းပြု၍။ ဗုဒ္ဓဝစနံ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ ဘုရားစကားတော်ကို သင်ယူ၍။ အဘိညာ စ သမာပတ္တိယော စ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း, သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍။ အာယုပရိယောသာနေ ဗြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အသက်အဆုံး၌ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။

မင်္ဂလသဏ ဘဝဝတော နဝရံ ပန ဥတ္တရံ နာမ အဟောသိ၊ မင်္ဂလမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ဖွားတော်မူရာမြို့သည်ကား ဥတ္တရမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာပိ ဥတ္တရော နာမ ခတ္တိယော၊ ခမည်းတော်သည်လည်း ဥတ္တရမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာပိ ဥတ္တရာ နာမ ဒေဝီ၊ မယ်တော်သည်လည်း ဥတ္တရာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ သုဒေဝေါ စ ဓမ္မသေနော စ၊ သုဒေဝထေရ်သည်လည်းကောင်း ဓမ္မသေနမထေရ်သည်လည်းကောင်း။ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ပါလိတော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ ပါလိတ မည်သော, မထေရ်သည်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ သီဝလီ စ အသောကာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ သီဝလိထေရီမသည်လည်းကောင်း, အသောကာထေရီမသည်လည်းကောင်း နှစ်ပါးကုန်သော အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ နာဂရုက္ခော ဗောဓိ၊ ကဲ့ကော်ပင်ကား ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အဋ္ဌာသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊

ကိုယ်တော်သည် ၈၈-တောင် အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ နဝုတိဝဿသဟဿာနိ ဌတွာ၊ နှစ်ပေါင်းကိုးသောင်းတို့တိုင်တိုင် သက်တော်ရှည်တည်နေပြီး၍။ တသ္မိ ဘဂဝတိ ပရိနိဗ္ဗုတေ ပန၊ ထိုမင်္ဂလာဘုရားရှင်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော်ကား။ ဒသစက္ကဝါဠဿဟဿာနိ ဧကပ္ပဟာရေနေव၊ စက္ကြာဝဠာတစ်သောင်းတို့သည် တစ်ပဟိုရ်တည်းဖြင့်သာ။ ဧကန္ဓကာရာနိ အဟေသုံ၊ တစ်ခုတည်းသောအမှောင်ရှိကုန်သည် (တစ်ပြိုင်နက် မှောင်ကျကုန်သည်) ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗစက္ကဝါဠေသု မနုဿာနံ၊ စက္ကြဝဠာအားလုံးတို့၌ လူတို့၏။ မဟန္တံ အာရောဒနပရိဒေဝနံ အဟောသိ၊ ကြီးစွာသော ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းသည်ဖြစ်ပြီ။

> ကောဏ္ဍညဿ အပရေန၊ ကောဏ္ဍညဘုရားရှင်၏ နောက်၌။ မင်္ဂလော နာမ နာယကော၊ မင်္ဂလ မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်။ လောကေ တမ်ဟိ နိဟန္ဓာန၊ လောကဌ ဓမောဟ အမှောင်ကို ပယ်ဖျောက်၍။ ဓမ္မောတ္တံ အဘိဓာရယိ ဣတိ၊ တရားမီးတိုင်ကို ညှိထွန်းတော်မူပြီ ဤကား မင်္ဂလဘုရင် အပြီးသတ်တည်း။

ဓ၀ ဒသသဟဿိလောကဓာတုံ အန္ဓကာရံ ကတွာ၊ ဤသို့ လောကဓာတ်တစ်သောင်းကို အမိုက်မှောင်ကို ပြုတော်မူ၍။ ပရိနိဗ္ဗုတဿ တဿ ဘဂဝတော အပရဘာဂေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော ထိုမင်္ဂလာဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ သုမနော နာမ သတ္ထာ ဥဒပါဒိ၊ သုမနမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုသုမနဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ကောဋိသတသဟဿဘိက္ခူ အဟေသုံ၊ ပထမအစည်းအဝေး၌ ရဟန္တာရဟန်း ကုဋေတစ်သိန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ ကဠနပဿတမှိ နဝုတိကောဋိသဟဿာနိ၊ ဒုတိယအစည်းအဝေး၌ ရွှေတောင်၌ ကုဋေကိုးသောင်းတို့တည်း။ တတိယေ အသီတိကောဋိသဟဿာနိ၊ တတိယအစည်းအဝေး၌ ကုဋေရှစ်သောင်းတို့တည်း။ တဒါ မဟာသတ္တော၊ ထိုသုမနဘုရားလက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်။ မဟိဒ္ဓိကော မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော ကြီးသောအစွမ်းအာနုဘော်ရှိသော။ အတုလော နာမ နာဂရာဇာ အဟောသိ၊ အတုလမည်သော နဂါးမင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သော ဗုဒ္ဓေါ

ဥပ္ပန္နောတိ သုတ္တာ၊ ထိုအတုလနဂါးမင်းသည် ဘုရားသည် ပွင့်တော်မူပြီဟု ကြားရ၍။ ဥတိသံယပရိဝုတော နာဂဘဝနာ နိက္ခမိတ္တာ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်း ခြံရံလျက် နဂါးပြည်မှ ထွက်ခဲ့၍။ ကောဋိသတသဟဿဘိက္ခုပရိဝါရသာ တသ ဘဂဝတော၊ ကုဒ္ဒေတစ်သိန်းရဟန်းအခြံအရံရှိတော်မူသော ထိုသုမနဘုရားရှင် အား။ ဒိဗ္ဗတူရိယေဟိ ဥပဟာရံ ကာရေတ္တာ၊ နတ်တူရိယာတို့ဖြင့် ပူဇော်မှုကို ပြုစေ၍။ မဟာဒါနံ ပဝတ္တေတ္တာ၊ အလှူကြီးကို ဖြစ်စေ၍။ ပဒ္ဓေကံ ဒုဿယုဂါနိ ဒတ္တာ၊ အသီးအသီး သက်နှံးလျှာ ဝတ်စုံတို့ကို လှူဒါန်း၍။ သရဏေသု ပတိဋ္ဌာသိ၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌ တည်ပြီ။ သောပိ သတ္ထာ နံ၊ ထိုသုမနဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုဘုရားလောင်းနဂါးမင်းကို။ အနာဂတေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ ခေမံ နာမ အဟောသိ၊ ထိုသုမနဘုရားရှင်၏ ဖွားတော်မူရာ မြို့သည် ခေမာမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သုဒဿော နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ သုဒဿ မည်သော မင်းကြီးကား ခမည်းတော်တည်း။ သိရိမာ နာမ မာတာ၊ သိရိမာ မည်သော မိဖုယားကြီးကား မယ်တော်တည်း။ သရဏော စ ဘာဝိတတ္တော စ၊ သရဏမထေရ်သည်လည်းကောင်း, ဘာဝိတတ္တမထေရ်သည်လည်းကောင်း။ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ဥဒေနော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ ဥဒေနမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ သောဏာ စ ဥပသောဏာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ သောဏာထေရီမလည်းကောင်း ဥပသောဏာထေရီမလည်းကောင်း, ထေရီမနှစ်ပါးတို့ကား အမြတ်ဆုံးတပည့်မ တို့တည်း။ နာဂရုက္ခော ဗောဓိ၊ ကဲ့ကော်ပင်ကား ဗောဓိပင်တည်း။ သရိရံ နဝုတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ကိုးဆယ်အမြင့်ရှိ၏။ အာယုပ္ပမာဏံ နဝုတိယေဝ ဝဿသဟဿာနိ အဟောသိ၊ သက်တော်ပမာဏကား နှစ်ပေါင်း ကိုးသောင်းတို့သည်ပင် ဖြစ်ပြီ။

> မဂ်လသေ အပရေန၊ မဂ်လဘုရားရှင်၏ နောက် ကာလ၌။ သဗ္ဗမေဝိဟိ အသမော၊ သီလစသော တရားအားလုံးတို့ဖြင့် မည်သူနှင့်မျှ တူတော် မမူသော။ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဥတ္တမော၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့ထက် မြင့်မြတ်တော် မူသော။ သုမနော နာမ နာယကော ဥပ္ပန္နော၊ သုမနမည်တော်မူသော ဘုရား ရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား သုမနဗုဒ္ဓဝင် အပြီးသတ်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ၊ ထိုသုမနဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ ရေဝတော နာမ သတ္ထာ ဥဒပါဒိ၊ **ရေဝတမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ**။ တဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုရေဝတဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ဂဏနာ နတ္ထိ၊ ပဌမရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ အရေအတွက်သည် မရှိ။ ဒုတိယေ ကောဋိသတသဟဿဘိက္ခူ အဟေသုံ၊ ဒုတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်သိန်းသော ရဟန္တာရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတိယေ တထာ၊ တတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ထို့အတူ ကုဋေတစ်သိန်းတည်း။ တဒါ ဘောဓိသတ္တော၊ ထိုရေဝတဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်။ အတိဒေဝေါ နာမ ဗြာဟ္မဏော ဟုတ္တာ၊ **အတိဒေဝမည်သော** ပုဏ္ဏားသည် ဖြစ်၍။ သတ္တု ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ ရေဝတ**ဘုရားရှင်၏** တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ သရဏေသု ပတိဋ္ဌာယ၊ **သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌** တည်၍။ သိရသ္မိံ အဠလိ ဌပေတ္တာ၊ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ကို **ထား၍**။ **တ**ဿ သတ္ထုနော ကိလေသပ္ပဟာနေ ဝဏ္ဏံ ဝတ္တာ၊ ထိုရေဝတ**ဘုရားရှင်၏** ကိလေသာပယ်မှု၌ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆို၍။ ဥတ္တရာသင်္ဂေန ပူဇံ အကာသိ၊ အပေါ်ရုံအဝတ်ဖြင့် ပူဇော်မှုကို ပြုပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုရေဝတဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း အတိဒေဝပုဏ္ဏားကို။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗ္ယာကာသိ၊ ဘုရား စင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ ပန၊ ထိုရေဝတ ဘုရားရှင်၏ ဖွားတော်မူရာမြို့ကား။ ဓညဝတီ နာမ အဟောသိ၊ ဓညဝတီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာ ဝိပုလော နာမ ခတ္တိယော၊ ခမည်းတော်ကား ဝိပုလမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာပိ ဝိပုလာ နာမ ဒေဝီ၊ မယ်တော်သည်လည်း ဝိပုလာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ ဝရုဏော စ ဗြဟ္မဒေဝေါ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ဝရုဏထေရ်လည်းကောင်း ဗြဟ္မဒေဝထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့ကား အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သမ္ဗဟေါ နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သမ္ဗဝမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဘဒ္ဒါ စ သုဘဒ္ဒါ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ဘဒ္ဒါထေရီမလည်းကောင်း, သုဘဒ္ဒါထေရီမလည်းကောင်း, ထေရီမနှစ်ပါးတို့ကား အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ဘောဓိ နာဂရုက္ခော၊ ဗောဓိပင်ကား ကဲ့ကော်ပင်သာတည်း။ **သရီရံ** အသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ

အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ရှစ်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အာယုပန သဋ္ဌိဝဿသဟဿာနိတိ၊ သက်တော်ကား နှစ်ပေါင်းခြောက်သောင်းတို့တည်းဟု မှတ်။

> သုမနသ အပရေန၊ သုမနဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ အနုပမော အသဒိသော၊ နိုင်စရာ ဥပမာ မရှိသော မည်သူနှင့်မျှတူတော်မမူသော။ အတုလော ဥတ္တမော ဇိနော၊ ပြိုင်ဖက်ရှိတော်မမူသော အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော မာရ်ငါးပါး အောင်မြင်တော်မူပြီးသော။ ရေဝတော နာမ နာယကော၊ ရေဝတမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ရေဝတဗုဒ္ဓဝင်အပြီးတည်း။

တသ အပရဘာဂေ၊ ထိုရေဝတဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ သောဘိတော နာမ သတ္ထာ ဥဒပါဒိ၊ သောဘိတမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တသ္မာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုသောဘိတဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ကောဋိသတသဟဿာ အဟေသုံ၊ ပထမရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်ရာသော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ နဝုတိ-ကောဋိယော၊ ဒုတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေကိုးဆယ်တို့တည်း။ တတိယေ အသီတိကောဋိယော၊ တတိယ ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေရှစ်ဆယ်တို့တည်း။ တဒါ ဟေမိသတ္ထော၊ ထိုသောဘိတဘုရားရှင် လက်ထက်တော် အခါ၌ ငါတို့ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်။ အဇိတော နာမ ဗြာဟ္မဏော ဟုတ္တာ၊ အဇိတမည်သော ပုဏ္ဏားသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ သောဘိတဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ သရဏေသု ပတိဋ္ဌာယ၊ သရဏဂုံတို့၌ တည်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ မဟာဒါနံ အဒါသိ၊ သောဘိတဘုရားရှင် အမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား အလှူကြီးကို ပေးလှူပြီ။ သောပိ နံ "ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ"တိ ဗျာကာသိ၊ ထိုသောဘိတဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုအဇိတပုဏ္ဏားကို "ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ဗျာဒိပ်ပေး တော်မူပြီ။ တသ ဘဂဝတော ပန နဂရံ၊ ထိုသောဘိတဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့သည်ကား။ သုဓမ္မံ နာမ အဟောသိ၊ သုဓမ္မမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာပိ သုဓမ္မော နာမ ရာဇာ၊

ခမည်းတော်သည်လည်း သုခမ္မမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာပိ သုမေဓာ နာမ ဒေဝီ၊ မယ်တော်သည်လည်း သုခမ္မာမည်သော မိဖုယားကြီး တည်း။ အသမော စ သုနေတ္တော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ အသမထေရ်လည်းကောင်း သုနေတ္တထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံး တပည့်တို့တည်း။ အနောမော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ အနောမမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ နကုလာ စ သုဇာတာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ နကုလာထေရီမလည်းကောင်း, သုဇာတာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့ကား အမြတ်ဆုံး တပည့်မတို့တည်း။ နာဂရုက္ခောဝ ဗောဓိ၊ ကုံကော်ပင်သည်ပင် ဗောဓိပင်တည်း။ အဋ္ဌပဏ္ဏာသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ သရီရံ အဟောသိ၊ ငါးဆယ့်ရှစ်တောင်အမြင့်ရှိသော ကိုယ်တော်သည် ဖြစ်ပြီ။ နဝုတိဝဿသဟဿာနိ အာယုပ္ပမာဏန္တိ၊ အနှစ်ကိုးသောင်းတို့ကား အသက်တော် ပမာဏတည်းဟု မှတ်။

ရေဝတသ အပရေန၊ ရေဝတဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ သမာဟိတော သန္တစိတ္တော၊ အလွန် တည်ကြည်တော်မူသော ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိတော်မူသော။ အသမော အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ မည်သူနှင့်မျှ တူတော်မမူသော ပြိုင်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ် ရှိတော်မမူသော။ သောဘိတော နာမ နာယကော၊ သောဘိတမည်သော ဘုရားရှင်သည်။ ဥပ္ပန္နော ဣတိ၊ ပွင့်တော်မူပြီ ဤကား သောဘိတဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တသ အပရဘာဂေ ဧကံ အသင်္ခေယ္ယံ အတိက္ကမိတ္တာ၊ ထိုသောဘိတဘုရားရှင်၏ နောက်အဖြစ်၌ တစ်ခုသော အသင်္ခေ့ကို လွန်၍။ ဧကသ္မိံ ကပ္ပေယေဝ၊ တစ်ခုသော ဝရကမ္ဘာ၌ပင်။ အနောမဒဿီ ပဒုမော နာရဒေါတိ၊ **အနောမဒဿီ** ဘုရားလည်းကောင်း, **ပဒုမ**ဘုရားလည်းကောင်း, **နာရဒ**ဘုရားလည်းကောင်း ဤသို့။ တယော ဗုဒ္ဓါ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ သုံးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ အနောမဒဿီသ ဘဂဝတော တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏ သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ဘိက္ခူ၊ အဋ္ဌသတသဟဿာနိ အဟေသုံ၊ ပထမရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းတို့သည် ရှစ်သိန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ သတ္တ (သတသဟဿာနိ)၊ ဒုတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌

ခုနစ်သိန်းတို့တည်း။ တတိယ ဆ (သတသဟဿာနိ)၊ တတိယရဟန္တာ တပည့်အစည်းအဝေး၌ ခြောက်သိန်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တာ၊ ထိုအနောမဒဿီဘုရားလက်ထက်ကာလ၌ ငါတို့ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်။ မဟိဒ္ဓိကော မဟာနုဘာဝေါ။ တန်ခိုးကြီးသော အစွမ်းအာနုဘော်ကြီးသော။ အနေကကောဋိ သတသဟဿာနံ ယက္ခာနံ အဓိပတိ၊ ကုဋေသိန်းပေါင်းများစွာရှိသော ဘီလူးတို့၏ အကြီးအကဲဖြစ်သော။ ဧကော ယက္ခသေနာပတိ အဟောသိ၊ တစ်ကောင်သော ဘီလူးစစ်သူကြီးသည် ဖြစ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓေါ ဥပ္ပန္နောတိ သုတ္တာ အာဂန္ဓာ၊ ဘုရားသည် ပွင့်တော်မူပြီဟု ကြားရ၍ လာ၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခသ ဘိက္ခုသံဃသ မဟာဒါနံ အဒါသိ၊ အနောမဒဿီဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား အလှူကြီးကို လှူပြီ။ သတ္ထာပိ နံ၊ အနောမဒဿီဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုဘီလူးစစ်သူကြီးကို။ အနာဂတေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ အနောမဒဿီသ ဘဂဝတော နဂရံ ပန၊ အနောမဒဿီမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့သည်ကား။ စန္ဒဝတီ နာမ အဟောသိ၊ စန္ဒဝတီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ယသဝါ နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ ယသဝါမည်သော မင်းကြီးသည်ကား ခမည်းတော်တည်း။ ယသောဓရာ နာမ မာတာ၊ ယသော်ဓရာမည်သော မိဖုယားကြီးသည်ကား မယ်တော်တည်း။ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ နိသဘော စ အနောမော စ၊ နှစ်ပါးကုန်သော တပည့်အမြတ်ဆုံးတို့ကား နိသဘထေရ်လည်းကောင်း, အနောမထေရ်လည်းကောင်းတည်း။ ဥပဋ္ဌာကော ဝရုဏော နာမ၊ အလုပ်အကျွေးသည်ကား ဝရုဏာမည်သော မထေရ်တည်း။ အဂ္ဂသာဝိကာ ဒွေ သုနန္ဒာ စ သုမနာ စ၊ အမြတ်ဆုံးတပည့်မ ဖြစ်ကုန်သော ထေရီမနှစ်ပါးတို့ကား သုနန္ဒာထေရီမလည်းကောင်း, သုမနာထေရီမလည်းကောင်း တည်း။ အဗျုနရုက္ခော ဗောဓိ၊ ထောက်ကြန့်ပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ အဌပဏ္ဏာသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ သရီရံ အဟောသိ၊ ငါးဆယ့်ရှစ်တောင်အမြင့် ရှိသော ကိုယ်တော်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဝဿသတသဟဿံ အာယု ဣတိ၊ နှစ်ပေါင်း တစ်သိန်းသည် သက်တော်တည်းဟု မှတ်။

သောဘိတသ အပရေန၊ သောဘိတဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ ဒ္ဝိပဒုတ္တမော အမိတယသော၊ နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မတိုင်းတာနိုင်သည့်အခြံအရံအကျော်အစောရှိတော်မူသော။ တေဇသိ ဒုရတိက္ကမော၊

တန်ခိုးကြီးတော်မူသော မည်သူမျှသာလွန်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော။ အနောမ-ဒဿီ သတ္ဌဒ္ဓေါ ဥပ္ပန္နော ဣတိ၊ အနောမဒဿီမည်တော်မူသော ဘုရား-ရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ ဤကား အနောမဒဿီဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တသ အပရဘာဂေ ပဒုမော နာမ သတ္ထာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုအနောမဒဿီ ဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ ပဒုမမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုပဒုမဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမ-သန္နိပါတေ ကောဏ္ဍိသတသဟဿဘိက္ခူ အဟေဟုံ၊ ပထမရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်သိန်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ တီဏိ သတသဟဿာနိ၊ ဒုတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ သုံးသိန်းတို့-တည်း။ တတိယေ၊ တတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌။ အဂါမကေ အရညေ၊ ရွာမနီးသော တောင်း။ မဟာဝနသဏ္ဌာဝါသီနံ ဘိက္ခူနံ ဒွေ သတသဟဿာနိ၊ တောအုပ်ကြီး၌, နေလေ့ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏ နှစ်သိန်းတို့တည်း။ တဒါ တထာဂတေ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ ဝသန္တေ၊ ထိုပဒုမဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ ပဒုမဘုရားရှင်သည် ထိုတောအုပ်၌ နေတော်မူသော်၊ ဗောဓိသတ္တော သီဟော ဟုတ္တာ၊ ငါတို့ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ခြင်္သေ့သည် ဖြစ်၍။ သတ္ထာရံ နိရောဓသမာပတ္တိ သမာပန္နံ ဒိသ္မာ၊ ပဒုမဘုရားရှင်ကို နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စား-တော်မူသည်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ ပသန္နစိတ္တော ဝန္ဒိတ္တာ ပဒက္ခိဏံ ကတ္တာ၊ ကြည်ညိုစိတ်ရှိ၍ ရှိခိုး၍ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို ပြု၍။ ပိတိသောမနဿ-ဇာတော တိက္ခတ္တုံ သီဟနာဒံ နဒိတ္တာ၊ ပီတိသောမနဿဖြစ်၍ သုံးကြိမ် ခြင်္သေ့တို့ ဟိန်းဟောက်သံကို ဟိန်းဟောက်၍။ သတ္ထာဟံ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏပီတိ အဝိဇဟိတ္တာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော ပီတိကို မစွန့်မူ၍။ ပီတိသုခေနေဝ ဂေါစရာယ အပက္ကမိတ္တာ၊ ပီတိနှင့်ယှဉ်တွဲသော, ချမ်းသာဖြင့်သာလျှင် အစာရှာ-ခြင်းငှာ မဖဲသွားမူ၍။ ဇိဝိတပရိယန္တာဝ ကတ္တာ၊ အသက်စွန့်မှုကို ပြု၍။ ပယိရုပါသ-မာနော အဋ္ဌာသိ၊ ဆည်းကပ်လျက် တည်ပြီ။ သတ္ထာ သတ္တာဟစ္စယေန နိရောဓာ ဝုဋ္ဌိတော၊ ပဒုမဘုရားရှင်သည် ခုနစ်ရက်ကျော်လွန်သဖြင့် နိရောဓသမာပတ်မှ ထတော်မူသော်။ သီဟံ ဩလောကေတ္တာ၊ ငါတို့ဘုရားလောင်း ခြင်္သေ့ကို ကြည့်၍။ ဘိက္ခသံယေပိ စိတ္တံ ပသာဒေတ္တာ၊ ရဟန်းသံယာ၌လည်း စိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၍။

သံယ ဝန္ဒိသ္ယတီတိ၊ သံယာတော်ကို ရှိခိုးလတ္တံ့ဟု သိတော်မူ၍။ ဘိက္ခူသံယော အာဂစ္ဆတူတိ စိန္တေသိ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် လာစေသတည်းဟု ကြံတော်မူပြီ။ ဘိက္ခူ တာဝဒေဝ အာဂမိသု၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုခဏ၌ပင် ကြွလာကုန်ပြီ။ သီဟော သံယေ စိတ္တံ ပသာဒေသိ၊ ငါတို့ဘုရားလောင်း ခြသေ့သည် သံဃာ၌ စိတ်ကို ကြည်ညြိစေပြီ။ သတ္ထာ တဿ မနံ ညြလောကေတွာ၊ ပဒုမဘုရားရှင်သည် ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း ခြသေ့၏ စိတ်နေစိတ်ထားကို ကြည့်တော်မူ၍။ အနာဂတေ ဒုဒ္ဓေ ဘဝိဿသိတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ ပဒုမဿ ဘဂဝတော နဂရံ ပန၊ ပဒုမမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ဖွားရာဇာတိမြို့ကား။ စမ္ပကံ နာမ အဟောသိ၊ စမ္ပကမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ အသမော နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ အသမမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ အသမာ နာမ ဒေဝီ မာတာ၊ အသမာမည်သော မိဖုယားကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ သာလော စ ဥပသာလော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ သာလထေရ်လည်းကောင်း, ဥပသာလထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ဝရုဏော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ ဝရုဏာမည်သောမထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ ရာမာ စ သုရာမာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ရာမာထေရီမလည်းကောင်း, သုရာမာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ သောဏရုက္ခော နာမ ဗောဓိ ကြောင်လျှာပင်မည်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အဋ္ဌပဏ္ဏာသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် ၅၈-တောင်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အာယု ဝဿသတသဟဿန္တိ၊ သက်တော်ကား နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းတည်းဟု မှတ်။

အနောမဒဿိသ အပရေန၊ အနောမဒဿီဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ ဒွိပဒုတ္တမော အသမော အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မည်သူနှင့် မျှတူတော်မမူသော ပြိုင်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော် မမူသော။ နာမေန ပဒုမော နာမ သမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ အမည်တော်အားဖြင့် ပဒုမ မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ကောင်းစွာပွင့်တော်မူပြီဟု မှတ်။

တဿ အပရဘာဂေ၊ ထိုပဒုမဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလအဖို့၌။ နာရဒေါ နာမ သတ္ထာ ဥဒပါဒိ၊ နာရဒမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။

တဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုနာရဒဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ကောဋိသတသဟဿဘိက္ခူ အဟေသုံ၊ ပဌမရဟန္တာ တပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်သိန်းသော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ နဝုတိကောဋိသဟဿာနိ၊ ဒုတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေကိုးသောင်းတို့တည်း။ တတိယေ အသီတိကောဋိသဟဿာနိ၊ တတိယရဟန္တာ တပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေရှစ်သောင်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇ ပဗ္ဗဇိတော၊ ထိုနာရဒဘုရားလက်ထက်တော်ကာလ၌ ငါတို့ ဘုရားလောင်းသည် ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ ပဠသု အဘိညာသု အဋ္ဌသု သမာပတ္တိသု စ၊ ငါးပါးကုန်သော အဘိညာဉ်တို့၌လည်းကောင်း ရှစ်ပါးကုန်သော သမာပတ်တို့၌လည်းကောင်း။ စိဏ္ဏဝသီ ဟုတ္တာ၊ အဝါးဝစွာ, လေ့လာအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပမုခသ ဘိက္ခုသံဃသ မဟာဒါနံ ဒတ္တာ၊ နာရဒဘုရားရှင်အမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ လောဟိတစန္ဒနေန ပူဇံ အကာသိ၊ စန္ဒကူးနီဖြင့် ပူဇော်မှုကို ပြုပြီ။ အနာဂတေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံဟု။ သောပိ နံ ဗျာကာသိ၊ ထိုနာရဒဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်းရသေ့ကို ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ၊ ထိုနာရဒဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့သည်။ ဓညဝတီ နာမ အဟောသိ၊ ဓညဝတီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သုဒေဝေါ နာမ ခတ္တိယော ပိတာ၊ သုဒေဝမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ မာတာ အနောမာ နာမ၊ မယ်တော်သည် အနောမာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ အဂ္ဂသာဝကာ ဘဒ္ဒသာလော စ ဇိတမိတ္တော စ ဒွေ၊ အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့ကား ဘဒ္ဒသာလမထေရ်လည်းကောင်း, ဇိတမိတ္တမထေရ်လည်းကောင်း နှစ်ပါးတို့တည်း။ ဥပဋ္ဌာကော ဝါသေဋ္ဌော နာမ၊ အလုပ်အကျွေးမထေရ်ကား ဝါသေဋ္ဌထေရ်မည်၏။ ဥတ္တရာ စ ဖဂ္ဂုနီ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ဥတ္တရာထေရီမလည်းကောင်း, ဖဂ္ဂုနီထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ မဟာသောဏရုက္ခော နာမ ဗောဓိ၊ ကြောင်လျှာပင်ကြီးမည်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အဋ္ဌာသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊

ကိုယ်တော်သည် ၈၈-တောင် အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ နဝုတိဝဿသဟဿာနိ အာယုတိ၊ နှစ်ပေါင်း ကိုးသောင်းတို့ကား သက်တော်တည်းဟု မှတ်။

ပဒုမဿ အပရေန၊ ပဒုမဘုရားရှင်၏ နောက် ကာလ၌။ ဒ္ဋိပဒုတ္တမော အသမော အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မည်သူနှင့်မျှ, တူတော်မမူသော ပြိုင်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မမူသော။ နာမေန နာရဒေါ နာမ သမ္ဘဒ္ဓေါ ဣတိ၊ ဘွဲ့တော်အားဖြင့် နာရဒမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်တည်း ဤကား နာရဒဗုဒ္ဓဝင်အကျဉ်းချုပ်တည်း။

နာရဒဗုဒ္ဓဿ အပရဘာဂေ ဧကံ အသင်္ခေယ္ယံ အတိက္ကမိတွာ၊ နာရဒ ဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ တစ်ခုသော အသင်္ခေ့ကို လွန်၍။ ဣတော သတ-သဟဿကပ္ပမတ္ထကေ ဧကသ္မိံ ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက်, အထက်ကမ္ဘာတစ်သိန်းဖြစ်သော တစ်ခုသော သာရကမ္ဘာ၌။ ဧကောဝ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓေါ နာမ ဥဒပါဒိ၊ တစ်ဆူတည်းသာလျှင်ဖြစ်တော်သော **ပဒုမုတ္တရ** မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ တယော သာဝက-သန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာ တပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမေ ကောဋိသတသဟဿာနိ အဟေသုံ၊ ပထမရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်သိန်းသော ရဟန်း တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ ဝေဘာရပဗ္ဗတေ နဝုတိကောဋိသဟဿာနိ၊ ဒုတိယ ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ဝေဘာရတောင်၌ ကုဋေကိုးသောင်းတို့တည်း။ တတိယေ အသီတိသဟဿာနိ၊ တတိယရဟန္တာ တပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေ ရှစ်သောင်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုပဒုမုတ္တရဘုရားလက်ထက်တော်၌ ဂါတိဘုရားလောင်းသည်။ ဇဋိလော နာမ မဟာရဋ္ဌိယော ဟုတ္တာ၊ ဇဋိလမည်သော တိုင်းကြပ်မင်းသည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ သစီဝရံ ဒါနံ အဒါသိ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်အမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား သင်္ကန်းနှင့်တကွသော လှူဖွယ်ကို ပေးလှူပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုဂါတို့ ဘုရားလောင်း တိုင်းကြပ်မင်းကို။ အနာဂတေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ ပန ပဒုမုတ္တရဿ ဘဂဝတော ကာလေ၊ ထူးခြားသည်ကား ပဒုမုတ္တရမည်တော်မူသော

ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်ကာလ၌။ တိတ္ထိယာ နာမ နာဟေသုံ၊ တိတ္ထိတို့ မည်သည် မရှိကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ ဒေဝမနုဿာ ဗုဒ္ဓမေဝ သရဏံ အဂမံသု၊ အလုံးစုံ ကုန်သော နတ်လူတို့သည် ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ် ကုန်ပြီ။ တသ နဂရံ ဟံသဝတီ နာမ အဟောသိ၊ ထို ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် ဟံသာဝတီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာ အာနန္ဒော နာမ ခတ္တိယော၊ ခမည်းတော်ကား အာနန္ဒာမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာ သုဇာတာ နာမ ဒေဝီ၊ မယ်တော်ကား သုဇာတာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ ဒေဝလော စ သုဇာတော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ဒေဝလမထေရ်လည်းကောင်း, သုဇာတမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့ကား အမြတ်ဆုံး တပည့်တို့တည်း။ သုမနော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သုမနမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ အမိတာ စ အသမာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ အမိတာထေရီမလည်းကောင်း, အသမာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့ကား အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့ တည်း။ သလလရုက္ခော ဗောဓိ၊ ထင်းရှူးပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အဋ္ဌပဏ္ဏာသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် ငါးဆယ့်ရှစ်တောင် အမြင့် ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သရီရပ္ပဘာ သမန္တတော ဒွါဒသယောဇနာနိ ဂဏှိ၊ ကိုယ်တော် အရောင်အလင်းသည် ထက်ဝန်းကျင် တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာတို့ကို ယူပြီ (၁၂-ယူဇနာတို့ကို ယူပြီဟူသည် ၁၂-ယူဇနာအထိ လင်းနေပြီဟု ဆိုလိုသည်)။ ဝဿသတသဟဿံ အာယုတိ၊ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းကား သက်တော်ဟု မှတ်။

> နာရဒဿ အပရေန၊ နာရဒဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ ဒ္ဝိပဒုတ္တမော အဂ္ဂေါဘော သာဂရူပမော၊ နတ်လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော မည်သူမျှ မလှုပ်ရှားစေနိုင်သော သမုဒ္ဒရာလျှင် နှိုင်းခိုင်းစရာ ဥပမာရှိတော်မူသော။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ ပဒုမုတ္တရော နာမ ဇိနော၊ အလုံးစုံကိုကိုယ်တိုင်သိမြင်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်တော်မူသော ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ပဒုမုတ္တရ ဗုဒ္ဓဝင်တည်း။။

တသ အပရဘာဂေ၊ ထိုပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ သတ္တတိ ကပ္ပသဟဿာနိ အတိက္ကမိတွာ၊ အလီပေါင်းခုနစ်ဆယ်သော ကမ္ဘာအထောင်တို့ကို ကျော်လွန်၍ (အလီပေါင်းခုနစ်ဆယ်သော ကမ္ဘာအထောင်ဟူသည်

ကမ္ဘာခုနစ်သောင်းတည်း)။ ဧကသို့ ကပ္ပေ၊ တစ်ခုသော မဏ္ဍကမ္ဘာ၌။ သုမေဓော သုဇာတော ဣတိ ဒွေ ဗုဒ္ဓါ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ သုမေဓဘုရားရှင်လည်းကောင်း, သုဇာတ ဘုရားရှင်လည်းကောင်း, ဤသို့ နှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ သုမေဓသောပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ သုမေဓာဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ သုဒဿနနဂရေ ကောဋိသတခီဏာသဝါ အဟေသုံ၊ ပထမ ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ သုဒဿနမြို့တော်၌ ကုဋေတစ်ရာသော ရဟန္တာတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ ပန နဝုတိကောဋိယော၊ ဒုတိယအကြိမ်, ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ကား ကုဋေကိုးဆယ်တို့တည်း။ တတိယေ အသီတိ-ကောဋိယော၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေရှစ်ဆယ်တို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော ဥတ္တရော နာမ မာဏဝေါ ဟုတ္တာ၊ ထိုသုမေဓဘုရားလက်ထက်တော်ကာလ၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် ဥတ္တရမည်သော လုလင်သည် ဖြစ်၍။ နိဒဟိတ္တာ ဌပိတံ ယေဝ အသီတိကောဋိဓနံ ဝိဿဇ္ဇေတ္တာ၊ မြှုပ်၍ ထားအပ်သည်သာဖြစ်သော ကုဋေရှစ်ဆယ်သောဥစ္စာကို စွန့်လွှတ်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ မဟာဒါနံ ဒတ္တာ၊ သုမေဓာဘုရားရှင် အမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ ဓမ္မံ သုတ္တာ သရဏေသု ပတိဋ္ဌာယ နိက္ခမိတ္တာ ပဗ္ဗဇိ၊ တရားကို နာ၍ သရဏဂုဏ်တို့၌ တည်၍ လူဘောင်မှထွက်၍ ရဟန်းပြုပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုသုမေဓာဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း ရဟန်းကို။ အနာဂတေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ သုမေဓဿ ဘဂဝတော နဂရံ၊ သုမေဓာမည်သောဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့သည်။ သုဒဿနံ နာမ အဟောသိ၊ သုဒဿနမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သုဒတ္တော နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ သုဒတ္တမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ မာတာပိ သုဒတ္တာ နာမ၊ မယ်တော်သည်လည်း သုဒတ္တာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ သရဏေါ စ သဠကာမော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ သရဏာမထေရ်လည်းကောင်း, သဠကာမ မထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သာဂရော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သာဂရမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ ရာမာ စ သုရာမာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ရာမာထေရီမလည်းကောင်း, သုရာမာထေရီမ

လည်းကောင်း ထေရိမနှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ မဟာနိပ-ရုက္ခော ဟောမိ၊ မအူပင်ကြီးကား ဟောမိပင်တည်း။ သရီရဲ့ အဌာသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် ၈၈-တောင် အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အာယုနဝုတိဝဿသဟဿာနိ တိ၊ သက်တော်ကား နှစ်ပေါင်းကိုးသောင်းတို့ဟု မှတ်။

ပဒုမုတ္တရသ အပရေန၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ ဒုရာသဒေါ ဥဂ္ဂတေဇော၊ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲသော မြင့်မြတ်ထက်မြတ်သော, တန်ခိုးရှိတော်မူသော။ သဗ္ဗလောကုတ္တမော မုနိ၊ တစ်လောကလုံးတွင်, အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော တရားအလုံးစုံ, အကုန်သိတော်မူသော။ သုမေဓော နာမ နာယကော၊ သုမေဓမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား သုမေဓာဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တသ အပရဘာဂေ၊ ထိုသုမေဓာဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ သုဇာတော နာမ သတ္ထာ ဥဒပါဒိ၊ သုဇာတမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုသုဇာတဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ သဠေ ဘိက္ခုသတသဟဿာနိ အဟေသုံ၊ ပထမအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းခြောက်သန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ ပညာသံ ဘိက္ခုသတသဟဿာနိ၊ ဒုတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းငါးသန်းတို့တည်း။ တတိယေ စတ္တာလီသံ ဘိက္ခုသတသဟဿာနိ၊ တတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းလေးသန်းတို့တည်း။ တဒါ ဟောမိသတ္ထော စက္ကဝတ္တိရာဇာ ဟုတ္တာ၊ ထိုသုဇာတ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် စက္ကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓေ ဥပ္ပဇ္ဇန္တော တိ သုတ္တာ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ဘုရားသည် ပွင့်တော်မူပြီဟု ကြား၍ ချဉ်းကပ်၍။ ဓမ္မံ သုတ္တာ၊ တရားတော်ကို နာယူ၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံ္ဃဿ၊ သုဇာတဘုရားရှင် အမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား။ သတ္တာဟိ ရတနေဟိ သဒ္ဓိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော ရတနာတို့နှင့်တကွ။ စတုမဟာဒီပရဇ္ဇံ ဒတ္တာ၊ လေးကျွန်းလုံး အစိုးရသောမင်း အဖြစ်ကို ပေးလျှက်၍။ သတ္ထု သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိ၊ သုဇာတဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ရဟန်းပြုပြီ။ သကလရဇ္ဇဝါသိနော ရဇ္ဇပ္ပါဒံ ဂဟေတ္တာ၊ တိုင်းသူပြည်သားအားလုံး

တို့သည် တိုင်းပြည်မှတွက်သမျှအခွန်အတုတ်ကို ယူ၍။ အာရာမိကကိစ္စံ သာရေန္တော၊ အာရာမ်စောင့်ကိစ္စကို ပြီးစေကြောင်ရွက်ကြလျက်။ ဗုဒ္ဓပွဝမုခသ ဘိက္ခု သံယသ၊ သုဇာတဘုရားရှင်အမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား။ နိစ္စံ မဟာဒါနံ အဒံသု၊ အမြဲ အလှူကြီးကို ပေးလှူကုန်ပြီ။ သောပိ သတ္ထာ နံ၊ ထိုသုဇာတဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုဝါတို့ဘုရားလောင်းရဟန်းကို။ အနာဂတေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ သုမဂ်လံ နာမ အဟောသိ၊ ထိုသုဇာတဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့သည် သုမဂ်လမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဥဂ္ဂတော နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ ဥဂ္ဂတမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ ပဘာဝတီ နာမ မာတာ၊ ပဘာဝတီမည်သော မိဖုယားကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ သုဒဿနော စ သုဒေဝေါ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ သုဒဿနမထေရ်လည်းကောင်း, သုဒေဝမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ နာရဒေါ နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ နာရဒမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ နာဂါ စ နာဂသမာလာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ နာဂါထေရီမလည်းကောင်း, နာဂသမာလာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံး တပည့်မတို့တည်း။ မဟာဝေဠုရုက္ခော ဗောဓိ၊ ဝါးရုံပင်ကြီးသည် ဗောဓိပင်တည်း။ သော မနုဿဗ္ဗူတော ဃနကဿနော၊ ထိုဝါးရုံပင်ကြီးသည် အပေါက်အခေါင်းသေးငယ်သည် ဖြစ်၍ လုံးလုံးခဲခဲ ပင်စည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပရိ နိဂ္ဂတာဟိ မဟာသာခါဟိ၊ အထက်ပိုင်း၌ ထွက်ကုန်သော အခက်အလက်ကြီးတို့ဖြင့်။ မောရပိဏ္ဍကလာပေါ ဝိယ ဝိရောစိတ္ထ ကိရ၊ ဥဒေါင်းမြီးစည်းကဲ့သို့ တင့်တယ်ပြီတဲ့။ တဿ ဘဂဝတော သရီရံ ပဏ္ဏာသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ထိုသုဇာတဘုရားရှင်၏ကိုယ်တော်သည် အတောင်ငါးဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အာယု နဝုတိဝဿသဟဿာနိ တိ၊ သက်တော်ကား နှစ်ပေါင်းကိုးသောင်းတို့ တည်းဟုမှတ်။

တတ္ထေဝ မဏ္ဍာကပ္ပမှိ၊ သုမေဓဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူရာ ထိုမဏ္ဍာကမ္ဘာ၌ပင်။ သီဟဟနုသဘာဝန္တော၊ ခြင်္သေ့မေးနှင့်တူသောမေး, ဥသဘပခုံးနှင့်တူသော ပခုံးရှိတော်မူသော။ အပ္ပမေယ္ယော ဒုရာသဒေါ၊ မနှိုင်းယှဉ်ထိုက်သော ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲသော။ သုဇာတော နာမ နာယကော ဥပ္ပန္နော၊ သုဇာတ

မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား သုဇာတ ဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တသ အပရဘာဂေ၊ ထိုသုဇာတဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ ဣတော အဋ္ဌာရသကပ္ပသတမတ္ထကေ ကေသို့ ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဟာမှ နောက်ပြန်ရေတွက် အထက်ကမ္ဘာ, တစ်ထောင်ရှစ်ရာဖြစ်သော တစ်ခုသော ဝရကမ္ဘာ၌။ ပိယဒဿီ အတ္ထဒဿီ ဓမ္မဒဿီတိ၊ ပိယဒဿီ အတ္ထဒဿီ ဓမ္မဒဿီဟူကုန်သော။ တယော ဗုဒ္ဓါ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ သုံးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ ပိယဒဿီသာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ပိယဒဿီဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမေ ကောဋိသတသဟဿာ ဘိက္ခူ အဟေသုံ၊ ပထမအကြိမ် ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်သိန်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ နဝုတိကောဋိယော၊ ဒုတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေကိုးဆယ်တို့တည်း။ တတိယေ အသီတိကောဋိယော၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေရှစ်ဆယ်တို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုပိယဒဿီ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ ပါရဂူ ဟောသုံ၊ သုံးပုံကုန်သော ဝေဒကျမ်းတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းအရောက် တတ်မြောက်သော။ ကဿပေါ နာမ မာဏဝေါ ဟုတ္တာ၊ ကဿပမည်သော လုလင်သည် ဖြစ်၍။ သတ္ထုဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ ပိယဒဿီဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာတော်ကို ကြားနာရ၍။ ကောဋိသတသဟဿဓနပရိစ္စာဂေန သံယာရာမံ ကာရေတ္တာ၊ ကုဋေတစ်သိန်းသော ဥစ္စာကို စွန့်လှူခြင်းဖြင့် သံဃာ့အာရာမ်ကို ပြုလုပ်စေ၍။ သရဏေသု စ သီလေသု စ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သရဏဂုမ်တို့၌လည်းကောင်း, သီလတို့၌လည်းကောင်း တည်ပြီ။ အထ နံ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း ကဿပလုလင်ကို ပိယဒဿီဘုရားရှင်သည်။ အဋ္ဌာရသကပ္ပသတစ္ဆယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိတိ ဗျာကာသိ၊ ၁၁၈-ကမ္ဘာ ကျော်လွန်ရာ အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ (နှာ-၁၂၈- မှာ ကမ္ဘာရေတွက် စဉ်းစားရန်)။ တသ ဘဂဝတော နဂရံ၊ ထိုပိယဒဿီ ဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့သည်။ အနောမံ နာမ အဟောသိ၊ အနောမမြို့တော် မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာ သုဒိန္နော နာမ ရာဇာ၊ ခမည်းတော်သည် သုဒိန္နမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာ စန္ဒာ နာမ

ဒေဝီ မယ်တော်သည် စန္ဒာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ ပါလိတော စ သဗ္ဗဒသီ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ပါလိတမထေရ်လည်းကောင်း, သဗ္ဗဒသီမထေရ်လည်းကောင်း နှစ်ပါးကုန်သောမထေရ်တို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သောဘိတော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သောဘိတမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ သုဇာတာ စ ဓမ္မဒိန္နာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ သုဇာတာထေရီမလည်းကောင်း, ဓမ္မဒိန္နာထေရီမလည်းကောင်း နှစ်ပါးကုန်သော ထေရီမတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ကကုရေကျော ဗောဓိ၊ ရေခံတက်ပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ရှစ်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ နဝုတိဝဿသတဟဿာနိ အာယုတိ၊ နှစ်ပေါင်းကိုးသောင်းတို့သည် သက်တော်တည်းဟု မှတ်။

> သုဇာတသ အပရေန၊ သုဇာတဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ သယမ္ဘူ လောကနာယကော၊ ကိုယ်တိုင်မှန်စွာသိ၍ဖြစ်တော်မူတတ်သော သတ္တလောက ခေါင်းဆောင်အစစ်ဖြစ်တော်မူသော။ ဒုရာသဒေါ အသမသမော၊ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲသော မည်သူနှင့်မျှ မတူသည့်, ရှေးဘုရားတို့နှင့်သာ, တူတော်မူသော။ မဟာယသော ပိယဒသီ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ များသော အခြံအရံ, အကျော်အစော ရှိတော်မူသော ပိယဒသီဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ပိယဒသီ ဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တသ အပရဘာဂေ အတ္ထဒသီ နာမ သတ္ထာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုပိယဒသီဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ အတ္ထဒသီမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုအတ္ထဒသီဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမေ အဋ္ဌနဝုတိ ဘိက္ခုသတသဟဿာနိ အဟေသုံ၊ ပထမအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကိုးသန်းရှစ်သိန်းသောရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ အဋ္ဌာသီတိသတသဟဿာနိ၊ ဒုတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရှစ်သန်းရှစ်သိန်းတို့တည်း။ တတိယေ တထာ၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ထို့အတူ, ရှစ်သန်းရှစ်သိန်းပင်တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအတ္ထဒသီဘုရားလက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ သုသီမော နာမ မဟိဒ္ဓိကော တာပသော ဟုတ္တာ၊ **သုသီမမည်သော တန်ခိုး**

ကြီးသော ရသေ့သည် ဖြစ်၍။ ဒေဝလောကတော မန္ဒာရဝပုပ္ဖစ္ဆတ္တံ အာဟရိတ္တာ၊ နတ်ပြည်မှ မန္ဒာရဝပန်းထီးကို ဆောင်ယူ၍။ သတ္တာရံ ပူဇေသိ၊ အတ္ထဒဿီ ဘုရားရှင်ကို ပူဇော်ပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုအတ္ထဒဿီဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ ဘုရားလောင်း, သုသီမရသေ့ကို။ အနာဂတေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ သောဘိတံ နာမ အဟောသိ၊ ထိုအတ္ထဒဿီဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် သောဘိတမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သာဂရော နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ သာဂရမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ သုဒဿနာ နာမ မာတာ၊ သုဒဿနာမည်သော မိဖုယားကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ သန္ဓော စ ဥပသန္ဓော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ သန္ဓမထေရ်လည်းကောင်း, ဥပသန္ဓမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ အာဘယော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ အာဘယမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဓမ္မာ စ သုဓမ္မာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ဓမ္မာထေရီမလည်းကောင်း, သုဓမ္မာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ စမ္ပကရုက္ခော ဗောဓိ၊ စကားပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ရှစ်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗကာလံ သရီရပ္ပဘာ သမန္တတော ယောဇနမတ္တံ ဖရိတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ အခါခပ်သိမ်း ကိုယ်တော်အရောင် အလင်းသည် ကိုယ်တော်ပတ်ပတ်လည်မှ တစ်ယူဇနာမျှသော အရပ်ကို ပြန့်နှံ့၍ တည်ပြီ။ အာယု ဝဿသတသဟဿန္တိ၊ သက်တော်ကား နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်း တည်းဟုမှတ်။

> တတ္ထ မဏ္ဍကပ္ပမှိ ဇဝ၊ ကြည်လင်သော ထိုဝရကမ္ဘာ၌ပင်။ အတ္ထဒဿီ နရာသဘော၊ အတ္ထဒဿီမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်။ မဟာတမံ နိဟန္ဓာန၊ အဝိဇ္ဇာမှောင်ကြီးကို ဖျက်ဆီးတော်မူ၍။ ဥတ္တမံ သမ္ဗောဓိ ပတ္တော၊ မြတ်လှစွာသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား အတ္ထဒဿီ ဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ ဓမ္မဒဿီ နာမ သတ္ထာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုအတ္ထဒဿီဘုရားရှင်၏ နောက်အဖြိုး ဓမ္မဒဿီမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ

တယော သာဝကသန္ဓိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမေ ကောဋိသတံ ဘိက္ခူ အဟေသုံ၊ ပထမအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်ရာသော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ သတ္တတိကောဋိယော၊ ဒုတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေခုနစ်ဆယ်တို့တည်း။ တတိယေ အသီတိကောဋိယော၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေရှစ်ဆယ်တို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော ဒေဝရာဇ သက္ကော ဟုတ္တာ၊ ထိုဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ ဘုရားလောင်းသည် နတ်တို့ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည် ဖြစ်၍။ ဒိဗ္ဗဂန္ဓပုပ္ပေဟိ စ ဒိဗ္ဗတူရိယေဟိ စ ပူဇံ အကာသိ၊ နတ်နံ့သာ,နတ်ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း, နတ်တူရိယာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း ပူဇော်မှုကို ပြုပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်းကို။ အနာဂတေ ပုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ သရဏံ နာမ အဟောသိ၊ ထိုဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် သရဏာမြို့တော် မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာ သရဏော နာမ ရာဇာ၊ ခမည်းတော်သည် သရဏာမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာ သုနန္ဒာ နာမ၊ မယ်တော်သည် သုနန္ဒာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ ပဒုမော စ ဥသဘေ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ပဒုမမထေရ်လည်းကောင်း, ဥသဘေဝမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သုနေတ္တော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သုနေတ္တမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ ခေမာ စ သဗ္ဗနာမာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ခေမာထေရီမလည်းကောင်း, သဗ္ဗနာမာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ရတ္တကိုရရုက္ခော ဗောဓိ၊ သံသတ်ပင်သည် (သိသာစွာ အညွှန့်နီသော အပင်သည်) ဗောဓိပင်တည်း။ ဝိမ္မိလာလောတိပိ ဝုစ္စတိ၊ မျက်နှာပန်းပင်ဟူ၍လည်း ဆိုအပ်၏။ ပန အဿ သရီရံ အသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ အထူးကား ထိုဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်၏ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ရှစ်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝဿသတသဟဿံ အာယုတိ၊ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းသည် သက်တော်တည်းဟု မှတ်။

တတ္ထ မဏ္ဍကပ္ပမ္ပိဇေ မဟာယသော ဓမ္မဒဿီ၊ ကြည်လင်သော ထိုဝရ ကမ္ဘာ၌ပင် မျှားသော အခြေအရံအကျော်အစောရှိတော်မူသော ဓမ္မဒဿီ ဘုရားရှင်သည်။ တမန္ဓကာရံ ဝိဓမိတ္တာ၊ မောဟအမှောင်ကြီးကို ဖျက်ဆီး တော်မူ၍။ သဒေဝကေ အတိရောစတိ၊ နတ်နှင့်တကွ လူ့လောကဌ အလွန် တင့်တယ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဓမ္မဒဿီဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တသ အပရဘာဂေ၊ ထိုဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ ဣတော စတုနဝုတိကပ္ပမတ္ထကေ ဧကသ္မိ ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက် အထက် ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာဖြစ်သော တစ်ခုသော သာရကမ္ဘာ၌။ ဧကောဝ သိဒ္ဓတ္ထော နာမ ဗုဒ္ဓေါ ဥဒပါဒိ၊ တစ်ဆူသာဖြစ်သော သိဒ္ဓတ္ထမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တသ္မာပိ သာဝကသန္နိပါတာ တယော အဟေသုံ၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်၏လည်း ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ် တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ကောဋိသတသဟဿံ ဘိက္ခူ အဟေသုံ၊ ပထမအကြိမ်ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်သိန်းသော ရဟန်း တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ နဝုတိကောဋိယော၊ ဒုတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေကိုးဆယ်တို့တည်း။ တတိယေ အသီတိကောဋိယော၊ တတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေရှစ်ဆယ်တို့တည်း။ တဒါ ဘေဓိသတ္တော၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ ဥဂ္ဂတေဇော အဘိညာဗလသမ္ပန္နော၊ ထက်မြက်မြင့်မြတ်သော,တန်ခိုးရှိသော အဘိညာဉ်စွမ်းအားနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဂ်လော နာမ ဘာပသော ဟုတ္တာ၊ မင်္ဂလ မည်သော ရသေ့သည် ဖြစ်၍။ မဟာဇမ္ဗုဖလံ အာဟရိတ္တာ၊ ဇမ္ဗူသပြေသီးကြီးကို ဆောင်ယူခဲ့၍။ တထာဂတဿ အဒါသိ၊ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်အား လှူပြီ။ သတ္ထာ တံ ဖလံ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်သည် ထိုဇမ္ဗူသပြေသီးကြီးကို ဘုဉ်းပေး တော်မူ၍။ စတုနဝုတိကပ္ပမတ္ထကေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ဤမှနောက် ကိုးဆယ့် လေးကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံဟု။ ဘေဓိသတ္တံ ဗျာကာသိ၊ ငါတို့ဘုရားလောင်းမင်္ဂလရသေ့ကို ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ ဝေဘာရံနာမ အဟောသိ၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် ဝေဘာရ မြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာ ဇယသေနော နာမ ရာဇာ၊ ခမည်းတော်သည် ဇယသေနမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာ သုဖသာ နာမ၊ မယ်တော်သည်

သုဖဿာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ သမ္ဘလော စ သုမိတ္တော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ သမ္ဘလမထေရ်လည်းကောင်း, သုမိတ္တမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ရေဝတော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ ရေဝတ မည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ သီဝလီ စ သုရာမာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ သီဝလီထေရီမလည်းကောင်း, သုရာမာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ကကီကာရရုက္ခော ဗောဓိ၊ မဟာလေ့ကားပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ သဠိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ခြောက်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဓသသတ-သဟဿံ အာယုတိ၊ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းကား သက်တော်တည်းဟုမှတ်။

ဓမ္မဒဿီသ အပရေန သိဒ္ဓတ္ထော နာမ နာယကော၊ ဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်၏ နောက် ကာလ၌ သိဒ္ဓတ္ထမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်။ သင်္ဘ တမံ နိဟနိတ္တာ၊ အလုံးစုံသော မောဟအမှောင်ကို ပယ်ဖျောက်တော်မူ၍။ သူရိယော ယထာ အဗ္ဘဂ္ဂတော၊ နေမင်းကဲ့သို့ ထွန်းလင်းပျံ့နှံ့တက်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား သိဒ္ဓတ္ထဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ ဣတော ဒွါနဝုတိ-ကပ္ပမတ္ထကေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက်, ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌။ ဧကသ္မိं ကပ္ပေ၊ တစ်ခုသော မဏ္ဍကမ္ဘာ၌။ တီသော ဖုသော ဣတိ ဒွေ ဗုဒ္ဓါ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ တိဿဘုရားရှင်လည်းကောင်း, ဖုဿဘုရားရှင်လည်းကောင်း ဤသို့ နှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ တိဿသ ဘဂဝတော သာဝကသန္နိပါတော တယော အဟေသုံ၊ တိဿဘုရားရှင်၏ ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ဘိက္ခူနံ ကောဋိသတံ အဟောသိ၊ ပထမအကြိမ်ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ရဟန်း တို့၏ ကုဋေတစ်ရာသည် ဖြစ်ပြီ။ ဒုတိယေ နဝုတိကောဋိယော၊ ဒုတိယ ရဟန္တာ တပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေကိုးဆယ်တို့တည်း။ တတိယေ အသီတि-ကောဋိယော၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေ ရှစ်ဆယ် တို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုတိဿဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာဘောဂေါ၊ မဟာယသော သုဇာတော နာမ ခတ္တိယော

ဟုတ္တာ၊ မျှားသောစည်းစိမ်ရှိသော မျှားသောအခြံအရံအကျော်အစော ရှိသော သုဇာတမည်သော မင်းသည် ဖြစ်၍။ ဣသိပတ္တဇဲ ပဒ္ဓဇိတ္တာ မဟိဒ္ဓိကဘာဝံ ပတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍ တန်ခိုးကြီးသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဥပ္ပန္နောတိ သုတ္တာ၊ ဘုရားသည် ပွင့်တော်မူပြီဟု ကြား၍။ ဒိဗ္ဗမန္ဒာရဝ ပဒုမပါရိစ္ဆတ္တကပုပ္ပါနိ အာဒါယ၊ မန္ဒာရဝနတ်ပန်း, ကြာပန်း, ပင်လယ် ကသစ်ပန်း တို့ကို ယူခဲ့၍။ စတုပရိသမဗ္ဗေ ဂစ္ဆန္တံ တထာဂတံ ပူဇေသိ၊ ပရိသတ် လေးပါး အလယ်၌ ကြွသွားတော်မူသော တိဿဘုရားရှင်ကို ပူဇော်ပြီ။ အာကာသေ ပုပ္ဖဝိတာနံ အကာသိ၊ ကောင်းကင်၌ ပန်းမျက်နှာကြက်ကို ပြုပြီ။ သောပိ သတ္ထာ နံ၊ ထိုတိဿဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း သုဇာတရသေ့ကို။ ဣတော ဒ္ဝါနဝုတိကပ္ပေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ ဤ မဏ္ဍကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ ခေမံ နာမ အဟောသိ၊ ထိုတိဿဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် ခေမာမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာ ဇနသန္ဓော နာမ ခတ္တိယော၊ ခမည်းတော်သည် ဇနသန္ဓမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာ ပဒုမာ နာမ၊ မယ်တော်သည် ပဒုမာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ ဗြဟ္မဒေဝေါ စ ဥဒယော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ဗြဟ္မဒေဝမထေရ်လည်းကောင်း, ဥဒယမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သမဂ်ေါ နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သမဂ်မည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဖုဿာ စ သုဒတ္တာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ဖုဿာထေရီမလည်းကောင်း, သုဒတ္တာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ အသနရုက္ခော ဗောဓိ၊ ပိတောက်ပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ သဋ္ဌိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ခြောက်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝဿသတ-သဟဿံ အာယုတိ၊ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းသည် သက်တော်တည်းဟု မှတ်။

သိဒ္ဓတ္ထသ အပရေန၊ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ အသမော အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ မည်သူနှင့်မျှ တူတော်မမူသော ပြိုင်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မမူသော။ အနန္တသီလော အမိတယသော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသည့်, သီလရှိတော် မူသော မတိုင်းတာနိုင်သည့်, အခြံအရံအကျော်အစော ရှိတော်

မူသော။ တိသော လောကဂ္ဂနာထကော၊ တိသမည်တော်မူသော လောကၦ
အမြတ်ဆုံးဘုရားရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား တိသဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

ဝတ္ထု အပရဘာဂေ ဖုဿော နာမ သတ္ထာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုတိဿဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ ဖုဿမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ သာဝကသန္နိပါတော တယော အဟောသုံ၊ ထိုဖုဿဘုရားရှင်၏လည်း ရဟန္တာ တပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ သဠဘိက္ခုသတသဟဿာနိ အဟောသုံ၊ ပထမအကြိမ် ရဟန္တာတပည့် အစည်း အဝေး၌ ခြောက်သန်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ ပဏ္ဏာသ-ဘိက္ခုသတသဟဿာနိ၊ ဒုတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်း ငါးသန်းတို့တည်း။ တတိယေ ဒွတ္တိသ ဘိက္ခုသတသဟဿာနိ၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းသုံးသန်းနှစ်သိန်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော ဝိဇိတာဝီ နာမ ခတ္တိယော ဟုတ္တာ၊ ထိုဖုဿဘုရားရှင် လက်ထက် တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် ဝိဇိတာဝီမည်သော မင်းသည် ဖြစ်၍။ မဟာရဇ္ဇံ ပဟာယ၊ ကြီးစွာသော မင်းစည်းစိမ်ကို ပယ်စွန့်၍။ သတ္တု သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ဖုဿဘုရားရှင်၏ ထံတော်၌ ရဟန်းပြု၍။ တီဏိ ပိဋကာနိ ဥဂ္ဂဟေတ္တာ၊ သုံးပုံကုန်သော ပိဋကတို့ကို သင်ယူ၍။ မဟာဇနဿ ဓမ္မကထံ ကထေသိ၊ လူအများအား တရားစကားကို ဟောပြောပြီ။ သီလပါရမိဉ္စ ပူရေသိ၊ သီလပါရမီ ကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်ပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုဖုဿဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ ဘုရားလောင်း ဝိဇိတာဝီရဟန်းတော်ကို။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ တထေဝ ဗျာကာသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထိုတိဿဘုရားရှင်အတူသာ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ ကာသိ နာမ အဟောသိ၊ ထို ဖုဿဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် ကာသိမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဇယသေနော နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ ဇယသေနမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော် တည်း။ သိရိမာ နာမ မာတာ၊ သိရိမာမည်သော မိဖုယားကြီးသည် မယ်တော် တည်း။ သုရက္ခိတော စ ဓမ္မသေနော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ သုရက္ခိတမထေရ် လည်းကောင်း ဓမ္မသေနမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံး တပည့်တို့တည်း။ သဘိယော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သဘိယမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ စာလာ စ ဥပစာလာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ စာလာထေရီမ

လည်းကောင်း, ဥပစာလာထေရိမလည်းကောင်း ထေရိမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံး တပည့်မတို့တည်း။ အာမလကရက္ခေါ ဗောဓိ၊ သျှစ်သျှားပင်သည် ဗောဓိပင် တည်း။ သရီရံ အဋ္ဌပဏ္ဏာသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် ငါးဆယ့် ရှစ်တောင်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ နဝုတိ ဝဿသဟဿာနိ အာယုတိ၊ နှစ်ပေါင်း ကိုးသောင်းတို့သည် သက်တော်တည်းဟုမှတ်။

တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမှိ၊ တိသ ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူရာ ထိုမဏ္ဍကမ္ဘာ၌ပင်။ သတ္ထာ အနုတ္တရော၊ နတ်လူတို့ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော။ အနုပမော အသမသမော၊ နှိုင်းစရာ ဥပမာရှိတော် မမူသော မည်သူနှင့်မျှမတူသည့် ဘုရားတို့နှင့်သာ တူတော်မူသော။ ဖုဿော လောကဂ္ဂနာထကော အဟု၊ ဖုဿမည်တော်မူသော လောက အမြတ်ဆုံး ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ဖုဿဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ၊ ထိုဖုဿဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ ဣဟတော ဧကနဝုတိကပ္ပေ ဝိပဿီ နာမ ဘဂဝါ ဥဒပါဒိ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက် ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာမြောက် သာရကမ္ဘာ၌ ဝိပဿီမည်တော်မူသော ဘုရား ရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ သာဝကသန္နိပါတာ တယော အဟေသုံ၊ ထို ဝိပဿီဘုရားရှင်၏လည်း ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ အဋ္ဌသဋ္ဌိဘိက္ခုသတသဟဿာ အဟောသိ၊ ပထမ အကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းခြောက်သန်းရှစ်သိန်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဒုတိယေ ဧကသတသဟဿာ၊ ဒုတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ တစ်သိန်းတည်း။ တတိယေ အသီတိသဟဿာနိ၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ရှစ်သောင်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုဝိပဿီဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ မဟိဒ္ဓိကော မဟာနုဘာဝေါ အတုလော နာမ နာဂရာဇာ ဟုတ္တာ၊ တန်ခိုးကြီးသော အစွမ်းအာနုဘော်ကြီးသော အတုလမည်သော နဂါးမင်းသည် ဖြစ်၍။ သတ္တရတနခစိတံ သောဝဏ္ဏမယံ မဟာပီဌံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးစီခြယ်အပ်သော ရွှေဖြင့်ပြီးသော အင်းပျဉ်ကြီးကို။ ဘဂဝတော အဒါသိ၊ ဝိပဿီဘုရားရှင်အား လှူပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုဝိပဿီဘုရားရှင် သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း အတုလနဂါးမင်းကို။ ဣတော ဧကနဝုတိ-

ကပ္ပေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ ဤသာရကမ္ဘာမှ နောက်ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာမြောက် ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တသ ဘဂဝတော နဂရံ ဗန္ဓုမတီ နာမ အဟောသိ၊ ထိုဝိပဿီဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် ဗန္ဓုမတီမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဗန္ဓုမာ နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ ဗန္ဓုမန္တုမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ ဗန္ဓုမတီ နာမ မာတာ၊ ဗန္ဓုမတီမည်သောမိဖုယားကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ ခဏ္ဍော စ တိဿော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ခဏ္ဍမထေရ်လည်းကောင်း, တိဿမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ အသောကော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ အသောကမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ စန္ဒာ စ စန္ဒမိတ္တာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ စန္ဒာထေရီမလည်းကောင်း, စန္ဒမိတ္တာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ပါဋလိ-ရုက္ခော ဗောဓိ၊ သခွတ်ပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ရှစ်ဆယ် အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သရီရပ္ပဘာ သတ္တယောဇနာနိ သဒါ ဖရိတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ ကိုယ်တော်အရောင် အလင်းသည် ခုနစ်ယူဇနာတို့တိုင်တိုင် အခါခပ်သိမ်း ပြန့်နှံ့၍ တည်ပြီ။ အသီတိ-ဝဿသဟဿာနိ အာယုတိ၊ နှစ်ပေါင်းရှစ်သောင်းတို့သည် သက်တော်တည်းဟုမှတ်။

ဖုဿသ စ အပရေန၊ ဖုဿဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ နာမေန ဝိပဿီနာမ၊ ဘွဲ့တော်အားဖြင့် ဝိပဿီမည်တော်မူသော။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ ဒ္ဝိပဒုတ္တမော စက္ခုမာ၊ တရားအလုံးစုံ ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ လောက၌ ပွင့်တော်မူပြီ။ ကတိ၊ ဤကား ဝိပဿီ ဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တသ အပရဘာဂေ၊ ထိုဝိပဿီဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ ကတော ကေတိသကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက်,သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာမြောက် မဏ္ဍကမ္ဘာ၌။ သိခီ စ ဝေဿဘူ စ ကတိ ဒွေ ဗုဒ္ဓါ အဟေသုံ၊ သိခီဘုရားရှင်လည်းကောင်း, ဝေဿဘူဘုရားရှင်လည်းကောင်း ဤသို့ နှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ သိခိဿ ဘဂဝတောပိ သာဝကသန္နိပါတာ

တယော အဟေသုံ၊ သိဒ္ဓိဘုရားရှင်၏လည်း ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး တို့သည် သုံးကြိမ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ဘိက္ခုသတသဟဿ အဟောသိ၊ ပထမအကြိမ်ရဟန္တာ တပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းတစ်သိန်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဒုတိယေ အသီတိသဟဿာနိ၊ ဒုတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့် အစည်း အဝေး၌ ရှစ်သောင်းတို့တည်း။ တတိယေ သတ္တတိသဟဿာနိ၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ခုနစ်သောင်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုသိဒ္ဓိဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ အရိန္ဒမော နာမ ရာဇာ ဟုတ္တာ၊ အရိန္ဒမမည်သော မင်းသည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပွမုခသ ဘိက္ခုသံဃသ သစီဝရံ မဟာဒါနံ ပဝတ္တေတ္တာ၊ သိဒ္ဓိဘုရားရှင်အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား သင်္ဃာနှင့်တကွသော အလှူကြီးကို ဖြစ်စေ၍ လှူပြီး၍။ သတ္တရတနပဋိမဏ္ဍိတံ ဟတ္ထိရတနံ ဒတ္တာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဆင်ယင်အပ်သော ဆင်ရတနာကို ပေးလှူ ပြီး၍။ ဟတ္ထိပွမာဏံ ကတ္တာ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ အဒါသိ၊ ဆင်ပမာဏကို ပြု၍ အပ်စပ်သော ပစ္စည်းကို ပေးလှူပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုသိဒ္ဓိဘုရားရှင်သည်လည်း ထို ငါတို့ ဘုရားလောင်းအရိန္ဒမမင်းကို။ ဣတော ဧကတိသကပ္ပေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ ဗျာကာသိ၊ ဤမဏ္ဍာကမ္ဘာမှ နောက်သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာမြောက် ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဘုရား စင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဝရံ အရဏဝတီ နာမ အဟောသိ၊ ထိုသိဒ္ဓိဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် အရဏဝတီမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ အရဏော နာမ ခတ္တိယော ပိတာ၊ အရဏ မည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ ပဘာဝတီ နာမ မာတာ၊ ပဘာဝတီ မည်သော မိဖုယားကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ အဘိဘူ စ သမ္ဘဝေါ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ အဘိဘူမထေရ်လည်းကောင်း, သမ္ဘဝမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ခေမက်ရော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ ခေမက်ရမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ သခိလာ စ ပဒုမာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ သခိလာထေရီမလည်းကောင်း, ပဒုမာထေရီမ လည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ပုဏ္ဏရိက-ရုက္ခော ဗောဓိ၊ သရက်ဖြူပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ သတ္တတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ခုနစ်ဆယ် အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သရီရပ္ပဘာ ယောဇနတ္တယံ ဖရိတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ ကိုယ်တော်အရောင် အလင်းသည်

သုံးယူဇနာတိုင်တိုင် ပြန့်နှံ့၍ တည်ပြီ။ သတ္တတိဝဿသဟဿာနိ အာယုတိ၊ နှစ်ပေါင်း ခုနစ်သောင်းတို့သည် သက်တော်တည်းဟုမှတ်။

ဝိပဿိသ အပရေန၊ ဝိပဿီဘုရားရှင်၏ နောက်၌။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ ဒ္မိပဒုတ္တမော၊ တရားအလုံးစုံကို ကိုယ်တိုင်. . သိတော်မူသော နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ အသမော အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ မည်သူနှင့်မျှတူတော်မမူသော ပြိုင်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မမူသော။ သိဒ္ဓတ္ထော နာမ ဇိနော၊ သိဒ္ဓိဘွဲ့တော်ရှိသည်ဖြစ်၍ သိဒ္ဓိမည်တော်မူသော ငါးမာရ် အောင်မြင် ဘုရားရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား သိဒ္ဓိပုဒ္ဓဝင်တည်း။

တသ အပရဘာဂေ ဝေဿဘူ နာမ သတ္ထာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုသိဒ္ဓိဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ ဝေဿဘူမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တသ္မာပိ သာဝကသန္နိပါတော တယော အဟေသုံ၊ ထိုဝေဿဘူဘုရားရှင်၏လည်း ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ အသီတိဘိက္ခုသဟဿာနိ အဟေသုံ၊ ပထမအကြိမ် ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ရှစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ သတ္တတိ ဘိက္ခုသဟဿာနိ၊ ဒုတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ခုနစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့တည်း။ တတိယေ သဋ္ဌိ ဘိက္ခုသဟဿာနိ၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ခြောက်သောင်းသော ရဟန်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုဝေဿဘူဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ ဘုရားလောင်းသည်။ သုဒဿနော နာမ ရာဇာ ဟုတ္တာ၊ သုဒဿနမည်သော မင်းသည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပွဓမုခသ ဘိက္ခုသံဃသ သစိဝံရဲ့ မဟာဒါနံ ဒတ္တာ၊ ဝေဿဘူဘုရားရှင် အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား သက်နှံးနှင့်တကွသော အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ တသ သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ထိုဝေဿဘူဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ အာစာရဂုဏသမ္ပန္နော ဗုဒ္ဓရတနေ စိတ္တီကာရပိတိဗဟုလော အဟောသိ၊ အကျင့်ဂုဏ်ပြည့်စုံသည် ဘုရားရတနာ၌ အလေးဂရုပြုတတ်သည့်ပီတိများစွာရှိသည်ဖြစ်ပြီ။ သောပိ ဘဂဝါ နံ၊ ထိုဝေဿဘူဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ ဘုရားအလောင်း သုဒဿနရဟန်းကို။ ဣတော ဧကတိသကပ္ပေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ ဗျာကာသိ၊ ဤမဏ္ဍကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာမြောက် ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဘုရား

စင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ တသေ ဘဂဝတော နဂရံ ပန အနောမံ နာမ အဟောသိ၊ ထိုဝေဿဘူဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည်ကား အနောမမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သုပ္ပတိတော နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ သုပ္ပတိတ မည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ ယသဝတီ နာမ မာတာ၊ ယသဝတီ မည်သောမိဖုယားကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ သောဏော စ ဥတ္တရော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ သောဏမထေရ်လည်းကောင်း, ဥတ္တရမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ် နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ဥပသန္တော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ ဥပသန္တမည်သောမထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဒါမာ စ သမာလာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ဒါမာထေရီမလည်းကောင်း, သမာလာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ သာလရုက္ခော ဗောဓိ၊ အင်ကြင်းပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ သဋ္ဌိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ခြောက်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သဋ္ဌိဝဿ-သဟဿာနိ အာယုတိ၊ နှစ်ပေါင်းခြောက်သောင်းတို့သည် သက်တော်တည်း ဟုမှတ်။

> တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမှိ၊ ထိုမဏ္ဍကမ္ဘာ၌ပင်။ အသမော အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ မည်သူနှင့်မျှတူတော်မမူသော ပြိုင်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မမူသော။ နာမေန ဝေဿဘူ နာမ၊ ဘွဲ့တော်အားဖြင့် ဝေဿဘူ မည်တော်မူသော၊ သော ဇိနော လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ထိုမာရ်ငါးပါး အောင်မြင် ဘုရားရှင်သည် လောကတွင် ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ဝေဿဘူ ပုဒ္ဓဝင်တည်း။

တသေ အပရဘာဂေ၊ ထိုဝေဿဘူဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ ဣမသ္မိံ ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌။ ကကုသန္ဓော ကောဏာဂမနော ကဿပေါ အမှာကံ ဘဂဝါ ဣတိ စတ္တာရော ပုဒ္ဓါ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ကကုသန်ဘုရားရှင်လည်းကောင်း, ကောဏာဂုံ ဘုရားရှင်လည်းကောင်း, ကဿပဘုရားရှင်လည်းကောင်း, ငါတို့၏ ဂေါတမ ဘုရားရှင်လည်းကောင်း ဤသို့ လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူ ကုန်ပြီ။ ကကုသန္ဓသ ဘဂဝတော သာဝကသန္နိပါတော ဧကော၊ ကကုသန် ဘုရားရှင်၏ ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးသည် တစ်ကြိမ်သာတည်း။ တတ္ထ စတ္တာလီသဘိက္ခုသဟဿာနိ အဟေသုံ၊ ထိုတစ်ကြိမ်တည်းသော ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ လေးသောင်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။

တဒါ ဗောဓိသတ္တော ခေမော နာမ ရာဇာ ဟုတ္တာ၊ ထိုကကုသန်ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် ခေမမည်သော မင်းသည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပွဲမုခသ ဘိက္ခုသံဃသ၊ ကကုသန်ဘုရားရှင်အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ သပတ္တစီဝရံ မဟာဒါနဒ္ဓေဝ၊ သပိတ်သက်နှင့်တကွသော လျှုပ်ယယ်များစွာ ကိုလည်းကောင်း။ အဠနာဒိဘေသဇ္ဇာနိ စ ဒတ္တာ၊ မျက်စဉ်းစသော ဆေးတို့ကို လည်းကောင်း ပေးလှူ၍။ သတ္တု ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ ပတ္ထိ၊ ကကုသန်ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍ ရှင်ရဟန်းပြုပြီ။ သောပိ သတ္ထာ နံ ဗျာကာသိ၊ ထိုကကုသန်ဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်းခေမရဟန်းကို ဘုရားဖြစ်လိမ့်မည်ဟု, ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ ကကုသန္ဓသ ဘဂဝတော နဂရံပန ခေမံ နာမ အဟောသိ၊ ကကုသန်ဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည်ကား ခေမာမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ အဂ္ဂိဒတ္တော နာမ ဗြာဟ္မဏော ပိတာ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ မည်သော ပုဏ္ဏားသည် ခမည်းတော်တည်း။ ဝိသာခါ နာမ ဗြာဟ္မဏီ မာတာ၊ ဝိသာခါ မည်သော ပုဏ္ဏေးမသည် မယ်တော်တည်း။ ဝိဓုရော စ သဠိဝေါ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ဝိဓုရမထေရ်လည်းကောင်း သဠိဝမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ဗုဒ္ဓိဇော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ ဗုဒ္ဓိဇမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ သာမာ စ စမ္မကာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ သာမာထေရီမလည်းကောင်း, စမ္မကာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ မဟာသိရိသရက္ခော ဗောဓိ၊ ကုက္ကိုပင်ကြီးသည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ စတ္တာလီသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်လေးဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ စတ္တာလီသဝဿ-သဟဿာနိ အာယုတိ၊ နှစ်ပေါင်းလေးသောင်းတို့သည် သက်တော်တည်းဟုမှတ်။

ဝေဿဘုဿ အပရေန၊ ဝေဿဘူဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ ဒွိပဒုတ္တမော အပ္ပမေယ္ယော ဒုရာသဒေါ သမ္ဗဒ္ဓေါ၊ နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲသော ဘုရားရှင်ကား။ နာမေန ကကုသန္ဓော နာမ၊ ဘွဲ့တော်အားဖြင့် ကကုသန်မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ကကုသန်ဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ ကောဏာဂမနော နာမ သတ္ထာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုကကုသန် ဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ ကောဏာဂုံမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ သာဝကသန္နိပါတော ဧကော၊ ထိုကောဏာဂုံဘုရားရှင်၏လည်း ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးသည် တစ်ကြိမ်သာတည်း။ တတ္ထ တိသဘိက္ခုသဟဿာနိ အဟေသုံ၊ ထိုတစ်ကြိမ်သော ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းသုံးသောင်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော ပဗ္ဗတော နာမ ရာဇာ ဟုတ္တာ၊ ထိုကောဏာဂုံဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရား အလောင်းသည် ပဗ္ဗတမည်သော မင်းသည် ဖြစ်၍။ အမစ္စဂဏပရိဝုတော သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္တွာ၊ အမတ်အပေါင်းခြံရံအပ်လျက် ကောဏာဂုံဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွား၍။ ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ တရားဒေသနာတော်ကို နာယူ၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ နိမန္တေတ္တာ၊ ကောဏာဂုံဘုရားရှင်အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို ပင့်ဖိတ်၍။ မဟာဒါနံ ပဝတ္တေတ္တာ၊ အလှူကြီးကို ဖြစ်စေ၍။ ပဌဝီ-စီနပဌကောသေယျကမ္မလဒ္ဓကူလာနိ စေဝ၊ ပဌဝီကျောက်ဖြစ် အထည်, စိန်တိုင်းဖြစ် အထည်, ပိုးခြည်အထည်, သကလပ်အထည်, ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏပါဒုကဉ္စ ဒတ္တာ၊ ရွှေခြေနင်းကိုလည်းကောင်း ပေးလှူ၍။ သတ္ထု သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိ၊ ကောဏာဂုံဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြုပြီ။ သောပိ နံ ဗျာကာသိ၊ ထိုကောဏာဂုံဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်းပဗ္ဗတရဟန်းကို ဘုရားဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ သောဘဝတီ နာမ အဟောသိ၊ ထိုကောဏာဂုံဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် သောဘဝတီမြို့တော် မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ယညဒတ္ထော နာမ ဗြာဟ္မဏော ပိတာ၊ ယညဒတ္ထမည်သော ပုဏ္ဏားသည် ခမည်းတော်တည်း။ ဥတ္တရာ နာမ ဗြာဟ္မဏီ မာတာ၊ ဥတ္တရာမည်သော ပုဏ္ဏေးမသည် မယ်တော်တည်း။ ဘိယျသော စ ဥတ္တရော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ဘိယျသမထေရ်လည်းကောင်း, ဥတ္တရမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သောတ္ထိဇော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သောတ္ထိဇမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ သမုဒ္ဒါ စ ဥတ္တရာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ သမုဒ္ဒါထေရီမလည်းကောင်း, ဥတ္တရာထေရီမလည်းကောင်း, ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ဥဒုမ္ဗရရုက္ခော ဗောဓိ၊ ရေသဖန်းပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ တိသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ

အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်သုံးဆယ်အမြင့် ရှိသည်ဖြစ်ပြီ။ တိသဝဿသဟဿာနိ အာယုတိ၊ နှစ်ပေါင်းသုံးသောင်းတို့သည် သက်တော်တည်းဟု မှတ်။

ကကုသန္ဓသ အပရေန၊ ကကုသန်ဘုရားရှင်၏ နောက်၌။ သမ္ဗဒ္ဓေါ ဒ္ဝိပဒုတ္တမော၊ တရားအလုံးစုံ အကုန်, ကိုယ်တိုင်သိမြင်တော်မူသော နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ လောကဇေဋ္ဌော နရာသဘော၊ လောကအကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသော အမြင့် မြတ်ဆုံးလူ ဖြစ်တော်မူသော။ ကောဏာဂမနော နာမ ဇိနော၊ ကောဏာဂုံ မည်တော်မူသော ငါးမာရ် အောင်မြင် ဘုရားရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ကောဏာဂုံဗုဒ္ဓဝင်တည်း။။

တဿ အပရဘာဂေ ကဿပေါ နာမ သတ္ထာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုကောဏာဂုံ ဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ ကဿပမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ သာဝကသန္နိပါတော ဧကော၊ ထိုကဿပဘုရားရှင်၏လည်း ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးသည် တစ်ကြိမ်သာတည်း။ တတ္ထ ဝိသတိဘိက္ခု-သဟဿာနိ အဟောသုံ၊ ထို ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေးတစ်ကြိမ်၌ နှစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော ဇောတိပါလော နာမ မာဏဝေါ ဟုတ္တာ၊ ထိုကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ ဘုရားလောင်းသည် ဇောတိပါလမည်သော လုလင်သည် ဖြစ်၍။ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ ပါရဂူ၊ သုံးပုံကုန်သော ဝေဒကျမ်းတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သူသည်။ ဘူမိယဉ္စ အန္တလိက္ခေ စ ပါဂဒ္ဓေ၊ ဘူမိသျှတ္တရကျမ်းအရာ၌ လည်းကောင်း, အာကာသသျှတ္တရကျမ်းအရာ၌လည်းကောင်း ထင်ရှားသူသည်။ ယဒ္ဓိကာရဿ ကုမ္ဘကာရဿ မိတ္တော အဟောသိ၊ ယဒ္ဓိကာရမည်သော အိုးထိန်းသည်၏ မိတ်ဆွေသည် ဖြစ်ပြီ။ သော တေန သဒ္ဓိံ သတ္ထာရံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း ဇောတိပါလလုလင်သည် ထိုယဒ္ဓိကာရအိုးထိန်းသည်နှင့် အတူတကွ ကဿပဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ ဓမ္မကထံ သုတ္တာ ပဋိဇိတ္တာ၊ တရားစကားကို နာယူ၍ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ အာရဒ္ဓဝိရိယော တီဏိ ပိဋကာနိ ဥဂ္ဂဟေတ္တာ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိလျက် သုံးပုံကုန်သော ပိဋကတို့ကို သင်ယူ၍။ ဝတ္တာဝတ္တသမ္ပတ္တိယာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ သောဘေသိ၊ ဝတ်ကြီး

ဝတ်ငယ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကို တင့်တယ်စေပြီ။ သောပိ နံ ဗျာကာသိ၊ ထိုကဿပဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုင်ါတို့ ဘုရားလောင်း ဇောတိပါလရဟန်းကို ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော ဇာတနဂရံ ဗာရာဏသီ နာမ အဟောသိ၊ ထိုကဿပဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် ဗာရာဏသီမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပြဟ္မဒတ္တော နာမ ပြာဟ္မဏော ပိတာ၊ ပြဟ္မဒတ္တမည်သော ပုဏ္ဏားသည် ခမည်းတော်တည်း။ ဓနဝတီ နာမ ပြာဟ္မဏီ မာတာ၊ ဓနဝတီမည်သော ပုဏ္ဏားမသည် မယ်တော် တည်း။ တိဿော စ ဘာရဒ္ဒါဇော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ တိဿမထေရ်လည်းကောင်း, ဘာရဒ္ဒါဇမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သတ္ဓမိတ္တော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သတ္ဓမိတ္တ မည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ အနုဠာ စ ဥရုဝေဠာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ အနုဠာထေရီမလည်းကောင်း, ဥရုဝေဠာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ဗောဓိ နိဂြောရေ္ဓာ၊ ဗောဓိပင်သည် ပညောင်ပင်တည်း။ သရီရံ ဝီသတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်နှစ်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝီသတိ ဝဿသဟဿာနိ အာယုတိ၊ နှစ်ပေါင်းနှစ်သောင်းတို့သည် သက်တော်တည်းဟုမှတ်။

> ကောဏာဂမနဿ အပရေန၊ ကောဏာဂုံဘုရားရှင်၏ နောက်၌။ သမ္ဗဒ္ဓေါ ဒ္ဝိပဒုတ္တမော၊ တရားအလုံးစုံကို, ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ ဓမ္မရာဇ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော။ ဂေါတ္တေန ကဿပေါ နာမ ပဘာဏ်ရော၊ အနွယ်တော်အားဖြင့် ကဿပမည်တော်မူသော ရောင်ခြည်တော်ပြုတတ်, ဘုရားမြတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ကဿပဗုဒ္ဓဝင်တည်း။။

ယသ္မိ ပန ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက် အထက်လေးသန်းကမ္ဘာတစ်သိန်းမြောက် အကြင်သာရမဏ္ဍာကမ္ဘာ၌။ ဒီပင်္ကရော ဒသဗလော ဥဒပါဒိ၊ ဒီပင်္ကရာမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တသ္မိ အညေပိ တယော ဗုဒ္ဓါ အဟေသုံ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူရာ, ထိုသာရမဏ္ဍာကမ္ဘာ၌ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်မှ အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော သုံးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်

တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ တေသံ သန္ဓိကာ ဗောဓိသတ္တသ ဗျာကရဏံ နတ္ထိ၊ ထိုဘုရားရှင်သုံးဆူတို့၏ အထံတော်မှ ငါတို့ဘုရားလောင်းအား ဗျာဒိပ်ပေးမှုသည် မရှိ။ တသ္မာ တေ ဣမ န ဒဿိတာ၊ ထိုသို့ ဗျာဒိပ်ပေးမှု, မရှိခြင်းကြောင့် ထိုဘုရားရှင် သုံးဆူတို့ကို ဤဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌ မပြအပ်ကုန်။ အဋ္ဌကထာယံ ပန တမှာ ကပ္ပါ ပဌာယ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ၌ကား တဏှင်္ကရာ စသော ဘုရားရှင်လေးဆူတို့ ပွင့်တော်မူရာ ထိုသာရမဏ္ဍကမ္ဘာမှ စ၍။ သဒ္ဓေပိ ဗုဒ္ဓေ ဒသေတုံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကို ပြခြင်းငှာ။

"တဏှင်္ကရော မေဓင်္ကရော၊ အထောပိ သရဏင်္ကရော။
ဒီပင်္ကရော စ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ကောဏ္ဍညော ဒ္ဝိပဒုတ္တမော။

မင်္ဂလော စ သုမနော စ၊ ရေဝတော သောဘိတော မုနိ။
အနောမဒဿီ ပဒုမော၊ နာရဒေါ ပဒုမုတ္တရော။

သုမေဓော စ သုဇာတော စ၊ ပိယဒဿီ မဟာယသော။
အတ္ထဒဿီ ဓမ္မဒဿီ၊ သိဒ္ဓတ္ထော လောကနာယကော။

တိဿော ဖုဿော စ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ဝိပဿီ သိခီ ဝေဿဘူ။
ကကုသန္ဓော ကောဏာဂမနော၊ ကဿပေါ စာပိ နာယကော။

ဧတေ အဟေသုံ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဝီတရာဂါ သမာဟိတာ။
သတရံသီဝ ဥပ္ပန္နာ၊ မဟာတမဝိနောဒနာ။
ဧလိတ္ထာ အဂ္ဂိခန္ဓာဝ၊ နိပ္ပဗ္ဗတာ တေ သသာဝကာ"တိ၊

တဏှင်္ကရော မေဓင်္ကရော ။ပ။ နိပ္ပဗ္ဗတာ တေ သသာဝကာဟူသော။ ဣဒံ ဝုတ္တံ၊ ဤပဋ္ဌာန်းအဖွဲ့ကို ရှေးအဋ္ဌကထာ ဆရာမိန့်ဆိုအပ်ပြီ။ ဂါထာများ အနက်ကား-

တဏှင်္ကရော မေဓင်္ကရော၊ တဏှင်္ကရာဘုရားရှင်လည်းကောင်း, မေဓင်္ကရာ ဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ အထောပိ သရဏင်္ကရော၊ ထို့ပြင် သရဏင်္ကရာ ဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ ဒီပင်္ကရော သမ္ဗုဒ္ဓေ စ၊ ဒီပင်္ကရာ မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ ဒ္ဝိပဒုတ္တမော ကောဏ္ဍညော၊ နှတ်လူတို့ထက် မြတ်တော် မူသော ကောဏ္ဍညဘုရားရှင်လည်းကောင်း။

မင်္ဂလာ စ သုမနော စ၊ မင်္ဂလာဘုရားရှင်လည်းကောင်း, သုမနဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ ရေဝတော သောဘိတော မုနိ၊ ရေဝတဘုရားရှင်လည်းကောင်း, သောဘိတမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ အနောမဒဿီ ပဒုမော၊ အနောမဒဿီဘုရားရှင်လည်းကောင်း ပဒုမဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ နာရဒေါ ပဒုမုတ္တရော၊ နာရဒဘုရားရှင်လည်းကောင်း, ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်လည်းကောင်း။

သုမေဓော စ သုဇာတော စ၊ သုမေဓောဘုရားရှင်လည်းကောင်း, သုဇာတဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ မဟာယသော ပိယဒဿီ၊ များမြတ်သောအခြံအရံအကျော်အစော ရှိတော်မူသော ပိယဒဿီဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ အတ္ထဒဿီ ဓမ္မဒဿီ၊ အတ္ထဒဿီဘုရားရှင်လည်းကောင်း, ဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ လောကနာထကော သိဒ္ဓတ္ထော၊ လောကရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်လည်းကောင်း။

တိဿော ဖုဿော သမ္မုဒ္ဓေါ စ၊ တိဿဘုရားရှင် လည်းကောင်း, ဖုဿမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ ဝိပဿီသိခီဝေဿဘူ၊ ဝိပဿီဘုရားရှင်လည်းကောင်း, သိခီဘုရားရှင်လည်းကောင်း, ဝေဿဘူဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ ကကုသန္ဓော ကောဏာဂမနော၊ ကကုသန် ဘုရားရှင်လည်းကောင်း, ကောဏာဂုံဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ နာထကော ကဿပေါ စာပိ၊ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်တော်မူသော ကဿပဘုရားရှင်လည်းကောင်း။

ဧတေ သမ္မုဒ္ဓါ ဝိတရာဂါ သမာဟိတာ၊ ဤနှစ်ကျိပ်ခုနှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ရာဂကင်းကုန်သည်လည်းကောင်း, တည်ကြည်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ မဟာတမဝိနောဒနာ၊ မောဟအမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီးတော်မူကုန်လျက်။ သတရံသီဝ ဥပ္ပန္နာ၊ နေမင်းတို့ကဲ့သို့ ပွင့်တော်မူကြကုန်သည်လည်းကောင်း။ အဟေသုံ ဖြစ်တော်မူကြကုန်ပြီ။ သသာဝကာ တေ၊ တပည့်သာဝကတို့နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော ထိုနှစ်ကျိပ်ခုနှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဂ္ဂိခန္ဓာဝ ဇလိတွာ နိဗ္ဗုတာ၊ မီးပုံကြီးတို့ကဲ့သို့ ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူ ကြကုန်ပြီးမှ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော် မူကြကုန်ပြီ။

အမှာကံ ဟောမိသတ္တော၊ ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရားအလောင်းသည်။ တတ္တ ဒီပက်ရာဒီနံ စတုဝီသတိယာ ဗုဒ္ဓါနံ သန္တိကေ၊ ထိုနှစ်ကျိပ်ခုနှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့တွင် ဒီပက်ရာအစရှိကုန်သော နှစ်ကျိပ်လေးဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်၌။ အဓိကာရံ ကရောန္တော၊ လွန်ကဲသောကောင်းမှုကို ပြုလျက်။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနိ စတ္တာရိ အသင်္ခေယျာနိ အာဂတေ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အပိုအလွန်ရှိကုန်သော လေးခုကုန်သော အသင်္ခေတို့ပတ်လုံး လာခဲ့ပြီ။ ကသပသ ဘဂဝတော သြရဘာဂေ ပန၊ ကသပမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ဤဖက်အဖို့၌ကား။ ဣမံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ ဌပေတွာ၊ ဤငါတို့ဂေါတမဘုရားရှင်ကို ထား၍။ အညော ဗုဒ္ဓေါ နာမ နတ္ထိ၊ အခြားသော ဘုရားရှင်မည်သည် မရှိ။ ဣဒါနိ ဒီပက်ရာဒီနံ စတုဝီသတိယာ ဗုဒ္ဓါနံ သန္တိကေ၊ ဤသို့ ဒီပက်ရာအစရှိကုန်သော နှစ်ကျိပ်လေးဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်၌။ လဒ္ဓဗ္ဗာကရဏေ ဟောမိသတ္တော ပန၊ ဗျာဒိပ်ရပြီးသော ငါတို့ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်ကား (အာဂမိ၊ လာပြီ၌ စပ်ပါ။ ယေနေနကိုလည်း ယေ+အနေန ပုဒ်ဖြတ်ပြီး 'ယေ ဗုဒ္ဓကာရကမ္မာ အနေန ဒီဃာ'ဟု အသီးသီး တွဲစပ်ရမည်ကိုလည်း ကြိုတင်သိထားပါ။)

> မနုဿတ္တံ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ လူအဖြစ်လူဇာတ်, လူဘဝလည်းကောင်း ပုရိသလိင် ပြည့်စုံခြင်း ယောက်ျားဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဟေတုသတ္ထာရ-ဒဿနံ၊ ဘုရားဆု တောင်းသည့်ဘဝ၌ပင် ရဟန္တာဖြစ်နိုင်သည့်အကြောင်း လည်းကောင်း, သက်တော်ထင်ရှားဘုရားကို ဖူးတွေ့ရခြင်းလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ ရသေ့ရဟန်း ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း, စွာန်အဘိညာဉ် သမာပတ်ဂုဏ် ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း။ အဓိကာရော စ ဆန္ဒတာ၊ ဘုရားအတွက်, အသက်စွန့်ပြုလုပ်အပ်သည့်, လွန်ကဲသော ကုသိုလ် လည်းကောင်း, ပါရမီဖြည့်ရန်, ပြင်းထန်အားကြီးသည့်, သမ္မာဆန္ဒ လည်းကောင်း။ အဋ္ဌဓမ္မသမောဓာနာ၊ တရားရှစ်ပါး ပေါင်းဆုံ မိခြင်းကြောင့်။ အဘိနီဟာရော သမိဇ္ဈတိ၊ ဘုရားဖြစ်ရန် ဆုပန်ခြင်းသည် ပြည့်စုံ၏။

ဣတိ အဋ္ဌ ဣမေ ဓမ္မေ သမောဓာနေတွာ၊ ဤသို့ ရှစ်ပါးကုန်သော ဤတရားတို့ကို ပေါင်း၍။ ဒီပက်ရပါဒမူလေ၊ ဒီပက်ရာဘုရားရှင် ခြေတော်ရင်း၌။ ကတာဘိနီ-

ဟာရေန အနေန၊ ဘုရားဖြစ်ရန်ဆုပန်ပြီးသော ဤငါတို့ဂေါတမဘုရား အလောင်းသည်။ ဗုဒ္ဓကရေ ဓမ္မေ ဣတော စိတော ဟန္ဒ ဝိစိနာမိ ဣတိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့ကို ထိုမှဤမှ ယခုပင် ရှာဖွေအံ့ဟု။ ဥဿာဟံ ကတ္တာ၊ အားထုတ်မှုကို ပြု၍။ "ဝိစိနန္တော တဒါ ဒကြွ။ ပဌမံ ဒါနပါရမိ"ဆို ဝိစိနန္တော တဒါ ဒကြွ။ ပဌမံ ဒါနပါရမီဟု။ ဝုတ္တာ ဒါနပါရမိတာဒယော ယေ ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော ဒါနပါရမီ အစရှိကုန်သော ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့် အကြင်တရားတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ သိမြင်အပ်ကုန်ပြီ။ တေ ပူရေန္တောယေဝ၊ ဘုရားဖြစ်အောင်ပြုတတ်သည့်, ထိုတရားတို့ကို ဖြည့်ကျင့်လျက်သာ။ ယာဝ ဝေဿန္တရတ္တဘावါ အာဂမိ၊ ဝေဿန္တရာမင်းဖြစ်ရာ, ဘဝတိုင်အောင် လာပြီ။ အာဂစ္ဆန္တော စ၊ လာသော်လည်း။ ကတာဘိနိဟာရာနံ ဟောမိသတ္တာနံ၊ ဘုရားဆုပန်၍ ဗျာဒိတ်ရပြီးကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့၏ ('ယေ တေ အာနိသံသာ၊ အကြင်အကျိုးအာနိသင်တို့ကို'၌ စပ်)။

ဇဝံ သတ္ထုဂ်သမ္ပန္နာ၊ ဤသို့လျှင်ဘဝစသော အဂ်ါအားလုံးပြည့်စုံ ဗျာဒိတ်ရပြီးကုန်သော။ ဟောမိယာ နိယတာ နရာ၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို ရဖို့မြဲကြကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည်။ ကပ္ပကောဋိသတေဟိပိ၊ ကမ္ဘာကုဋေ ရာပေါင်းများစွာတို့ဖြင့်လည်း။ ဒီဃံ အဒ္ဓါနံ သံသရံ၊ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး ကျင်လည်ရကုန်သော်။

အဝိစိမှ တထာ လောကန္တရေသု စ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အဝီစိဝရဲ့၌လည်းကောင်း ထိုမှတစ်ပါး လောကန္တရိက်ဝရဲတို့၌လည်းကောင်း မဖြစ်ကြကုန်။ နိဗ္ဗာန မတဏှာ ခုပ္ပိပါသာ ကာလကဠကာ နု ဟောန္တိ၊ နိဗ္ဗာနမတဏှာကြောင့်ပြတ္တာတို့သည်လည်းကောင်း, ခုပ္ပိပါသပြတ္တာတို့သည်လည်းကောင်း, ကာလကဠကပြတ္တာတို့သည်လည်းကောင်း မဖြစ်ကုန်။

ဒုဂ္ဂတိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တာပိ၊ အပါယ်လေးဘုံ၌ ဖြစ်ကြကုန်သော်လည်း။ ခုဒ္ဒကာ ပါဏာ နု ဟောန္တိ၊ ပီလုံးဌက်အောက်ငယ်ကုန်သော တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါတို့သည် မဖြစ်ကုန်။ တေ မနုဿေသု ဇာယမာနာ၊ ထို ဗျာဒိပ်ရပြီး ဘုရားအလောင်းတို့သည် လူတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော်။ ဇစ္စန္ဓာ နု ဘဝန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေစဉ်ကပင် ကန်းသူတို့သည် မဖြစ်ကုန်။

သောတဝေကလ္လတာ နတ္ထိ၊ ပဋိသန္ဓေနေစဉ်ကပင် နားချို့တဲ့ခြင်း, နားကန်းခြင်းသည် မရှိ။ မူဂပက္ခိကာ နှ ဘဝန္တိ၊ အဖျင်း, အဘ ဆွဲသူတို့သည် မဖြစ်ကုန်။ ဣတ္ထိဘာဝံ နှ ဂစ္ဆန္တိ၊ အမ, အဖြစ်သို့ မရောက်ကုန်။ ဥဘတောဗျဉ္ဇန-ပဏ္ဍကာ နှ ဘဝန္တိ၊ ဥဘတောဗျည်း ပဏ္ဍုက်တို့သည် မဖြစ်ကုန်။

ဗောဓိယာ နိယတာ နရာ၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို ရဖို့ မြဲကုန်, သေချာကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည်။ ပရိယာပန္နာ နှ ဘဝန္တိ၊ လိင် မပါသည့် ပြဟ္မာဖြစ်သော်လည်း ပဏ္ဍုက်၌ပါဝင်ကုန်သည် မဖြစ်ကုန်။ အာနန္တရိကေဟိ မုတ္တာ၊ မိခင်ရင်းသတ်မှုစသော ပဉ္စာနန္တရိယကံတို့မှ လွတ်ကင်းကြကုန်၏။ သဗ္ဗတ္ထ သုဒ္ဓဂေါစရာ၊ ဘာဝအားလုံးတို့၌ ကာယ, ဝေဒနာ, စိတ်, ဓမ္မတို့ဝယ် အသုဘ စသည်ရှုခြင်းဖြင့် စင်ကြယ်သော, အာရုံရှိကြကုန်၏။

ကမ္မကိရိယဒဿနာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ နှ သေဝန္တိ၊ ကံရှိ၏, ကြိယာရှိ၏ဟု သိမြင်ခြင်းကြောင့် နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ, အဟေတုကဒိဋ္ဌိ, အကိရိယဒိဋ္ဌိဟူသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသုံးပါးကို မမှီဝဲကုန်။ သဂ္ဂေသု ဝသမာနာပိ အသည် နူပပဇ္ဇရေ၊ နတ်ဘုံ, ပြဟ္မာဘုံတို့၌ ဖြစ်နေကုန်သော်လည်း အသညသတ်ဘုံ၌ မဖြစ်ကုန်။

သုဒ္ဓါဝါသေသု ဒေဝေသု ဟေတု နာမ နှ ဝိဇ္ဇတိ၊ သုဒ္ဓါဝါသမည်ကုန်သော ပြဟ္မာ့ဘုံတို့၌ ဖြစ်ကြောင်း အနာဂါမိဖိုလ်မည်သည် မရှိ။ သပ္ပုရိသာ နေက္ခမ္မနိန္နာ၊ ဗျာဒိတ်ရပြီး ဘုရားလောင်းတို့သည် ကာမမှထွက်မြောက်ရာ, ရသေ့ရဟန်းဘဝသို့ ညွှတ်ကိုင်းကြကုန်၏။ ဘဝါဘဝေ ဝိသံယုတ္တာ၊ ဘဝငယ်, ဘဝကြီး အသီးသီး၌ မတွယ်မတာ, မယှဉ်ကြကုန်သော, ဘုရားလောင်းတို့သည်။ လောကတ္ထစရိယာယော စရန္တိ၊ သတ္တလောကကောင်းကျိုးတို့ကို ကျင့်ကုန်၏။ သဗ္ဗပါရမီ ပူရေန္တိ၊ ပါရမီအားလုံးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ကုန်၏။

ဣတိ ယေ တေ အာနိသံသာ သံဝဏ္ဏိတာ၊ ဤသို့ အကြင် အကျိုးအာနိသင်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်ပြီ။

တေ အာနိသံသေ အဓိဂန္တွာဝ အာဂတော၊ ထိုအကျိုးအာနိသင်တို့ကို ရ၍ သာလျှင် လာခဲ့ပြီ။ ပါရမိယော ပူရေန္တော သ စ အသ၊ ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်သည်လည်း ဖြစ်သော ထိုဘုရားလောင်း၏။ (ပူရိတတ္တာဘာဝါနံ၊ ဖြည့်ကျင့်သော

ဘဝကိုယ်တို့၏'၌ စပ်ပါ) အကိုတို့ကြောဟူ၏ကာလေ၊ အကိုတို့ပုဏ္ဏား ဖြစ်ရာအခါ လည်းကောင်း, သခ်ာကြောဟူ၏ကာလေ၊ သခ်ာပုဏ္ဏားဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း။ ဓနဥ္စယရာဇာကာလေ၊ ဓနဥ္စယမင်းဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ မဟာသုဒဿန-ကာလေ၊ မဟာသုဒဿန မင်းဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ မဟာဂေါဝိန္ဒကာလေ၊ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း။ နိမိမဟာရာဇာကာလေ၊ နေမိ မင်းကြီးဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ စန္ဒကုမာရကာလေ၊ စန္ဒကုမာရမင်းသား ဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ ဝိသယ္ဟသေဋ္ဌိကာလေ၊ ဝိသယ္ဟသူဌေးဖြစ်ရာအခါ လည်းကောင်း။ သိဝိရာဇာကာလေ၊ သိဝိမင်းဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ ဝေဿန္တရကာလေ၊ ဝေဿန္တရာမင်းဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ ဣတိ ဒါနပါရမိတာယ၊ ဤသို့ ဒါနပါရမီကို။ ပူရိတတ္တာဘာဝါနံ ပရိမာဏံ နာမ နတ္ထိ၊ ဖြည့်ကျင့် သောဘဝကိုယ်တို့၏ အတိုင်းအတာမည်သည် မရှိ။

ဘိက္ခာယ ဥပဂတံ ဒိသွာ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ မိမိအနားကပ်လာသော, ပုဏ္ဏားကို တွေ့မြင်ရ၍။ သကတ္တာနံ ပရိစ္စဇိ၊ မိမိကိုယ်အသက်ကို စွန့်လျှင်ပြီ။ မေ ဒါနေန သမော နတ္ထိ၊ ငါနှင့် ဒါနအားဖြင့် တူသောသူသည် မရှိ။ ဧသော မေ ဒါနပါရမီ၊ ဤကိုယ် အသက်ကို စွန့်လွှတ်လျှက်ဒါန်းခြင်းသည် ငါ၏ ဒါနပရမတ္ထပါရမီတည်း။

ဣတိ ဧဝံ သသပဏ္ဍိတဇာတကေ၊ ဤသို့ ယုန်ပညာရှိဇာတ်တော်၌။ အတ္တပရိစ္စာဂ၊ ကိုယ်အသက်စွန့်လွှတ်လျှက်ဒါန်းခြင်းကို။ ဧကန္တေန ပန ကရောန္တသ အသ၊ ဧကန္တအားဖြင့် ထူးထူးခြားခြားပြုသော ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဒါနပါရမိတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ ဒါနပါရမီသည် ပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ တထာ သီလဝရာဇာကာလေ စမ္မေယျနာဂရာဇာကာလေ၊ ထိုမှတပါး သီလဝဆင်မင်း ဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း, စမ္မေယျနဂါးမင်းဖြစ်ရာ အခါ လည်းကောင်း။ ဘူရိဒတ္တနာဂရာဇာကာလေ ဆဒ္ဒန္တနာဂရာဇာကာလေ၊ ဘူရိဒတ် နဂါးမင်းဖြစ်ရာ အခါ လည်းကောင်း, ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ ဇယဒ္ဒိသရာဇပုတ္တကာလေ အလီနသတ္တကုမာရကာလေ၊ ဇယဒိသမင်းသားဖြစ်ရာ အခါ လည်းကောင်း, အလီနသတ္တုမင်းသားငယ်ဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း။ ဣတိ သီလပါရမိတာယ၊ ဤသို့ သီလပါရမီကို။ ပူရိတတ္တာဘာဝါနံ ပရိမာဏံ နာမ နတ္ထိ၊

ဖြည့်ကျင့်သော ဘဝခန္ဓာကိုယ်တို့၏ အတိုင်းအတာ မည်သည် မရှိ။ ပန၊ ထူးခြားသည်ကား။

သူလေဟိ ဝိဇ္ဇိယန္တောပိ၊ တံကျင်တို့ဖြင့် ရှစ်ဌာနဝယ်, ကြိမ်နွယ်လျှိုရန်, ထိုးဖောက်အပ်သော်လည်းကောင်း။ သတ္တိဟိ ကောဋ္ဌိယန္တောပိ၊ လှံမတို့ဖြင့် အားနည်းဖို့ရာ, ထိုထိုဌာန, ထိုးဆွအပ်သော်လည်းကောင်း။ ဘောဇပုတ္တေန ကုပ္ပါမိ၊ မုဆိုးတစ်ကျိပ်ခြောက်ယောက်တို့ကို စိတ်မဆိုး။ သော မေ သီလပါရမီတိ၊ ဤဒေါသမထွက်, သီလမပျက်ခြင်းသည် ငါ၏ သီလပရမတ္ထပါရမီတည်းဟူ၍။

ဇဝံ သခ်ပါလဇာတကေ၊ ဤသို့ သခ်ပါလဇာတ်၌။ ကေန္ဒေန အတ္ထပရိစ္စာဂ၊ ကေန္ဒအားဖြင့် ကိုယ်အသက်စွန့်လွှတ်ခြင်းကို။ ကရောန္တသ အသ၊ ပြုသော ထိုဘုရားလောင်း၏။ သီလပါရမိတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ သီလပါရမီသည် ပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ တထာ သောမနဿကုမာရကာလေ၊ ထိုမှတစ်ပါး သောမနဿမင်းသားငယ်ဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိပါလကုမာရကာလေ အယောဃရပဏ္ဏိတကာလေ၊ ဟတ္ထိပါလမင်းသားငယ်ဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း, အယောဃရပညာရှိဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း။ ဣတိ မဟာရဇ္ဇံ ပဟာယ၊ ဤသို့ ကြီးစွာသောမင်းစည်းစိမ်ကို ပယ်စွန့်၍။ နေက္ခမ္မပါရမိတာယ ပူရိတတ္တာဘာဝါနံ၊ နေက္ခမ္မပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်သော, ဘဝခန္ဓာကိုယ်တို့၏။ ပရိမာဏံ နာမ နတ္ထိ၊ အတိုင်းအတာမည်သည် မရှိ။ ပန၊ အထူးဆိုအံ့။

မဟာရဇ္ဇံ ဟတ္ထဂတံ၊ မင်းစည်းစိမ်ကြီးကို လက်ထဲရောက်လာသည်ကို။ ခေဠပိဏ္ဍံဝ ဆဍ္ဍယိ၊ တံတွေးပေါက်ကိုကဲ့သို့ စွန့်လွှတ်ခဲ့ပြီ။ စဇတော လဂ္ဂံ နဟောတိ၊ မင်းစည်းစိမ် စွန့်လွှတ်သော, ငါ့မှာ တစ်စုံတစ်ရာ တွယ်တာကပ်ငြိမှုသည် မရှိ။ ဣတိ မေ နေက္ခမ္မပါရမီတိ၊ မင်းစည်းစိမ်ကြီးကို မတွယ်မတာ, ဤစွန့်လွှတ်နိုင်ခြင်းသည် ငါ၏ နေက္ခမ္မပရမတ္ထပါရမီတည်းဟူ၍။

ဇဝံ နိသဏ်တာယ၊ ဤသို့ ငြိကပ်မှုမရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ စူဠသုတသောမဇာတကေ ကေန္ဒေန၊ စူဠသုတသောမဇာတ်၌ ကေန်အားဖြင့်။ ရဇ္ဇံ ဆဍ္ဍေတွာ၊ မင်းစည်းစိမ်ကို စွန့်လွှတ်၍။ နိက္ခမန္တသ အသ၊ တောထွက်သော ဘုရားလောင်း၏။ **နေက္ခမ္မ**

ပါရမီတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ နေက္ခမ္မပါရမီသည် ပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ တထာ ဝိဝုရပဏ္ဍိတကာလေ၊ ထိုမှတစ်ပါး ဝိဝုရပညာရှိ ဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ မဟာဂေါဝိန္ဒပဏ္ဍိတကာလေ ကုဒ္ဒါလပဏ္ဍိတကာလေ၊ မဟာဂေါဝိန္ဒပညာရှိဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း, ကုဒ္ဒါလပညာရှိဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ အရကပဏ္ဍိတကာလေ ဗောဓိပရိဗ္ဗာဇကကာလေ၊ အရကပညာရှိ ဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း, ‘ဗောဓိပရိဗ္ဗာဇ် ဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ မဟောသဓ-ပဏ္ဍိတကာလေ၊ မဟောသဓပညာရှိဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း။ ဣတိ ပညာပါရမိတာယ ပူရိတတ္တာဘာဝါနံ၊ ဤသို့ ပညာပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်သော ဘဝခန္ဓာကိုယ်တို့၏။ ပရိမာဏံ နာမ နတ္ထိ၊ အတိုင်းအတာမည်သည် မရှိ။ ပန၊ အထူးကား။ သတ္တုဘာသ္ဌဇာတကေ အသ၊ သတ္တုဘာသ္ဌဇာတ်၌ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဧကန္တေန သေနကပဏ္ဍိတကာလေ၊ ဧကန္တအားဖြင့် သေနကပညာရှိ ဖြစ်ရာ အခါ၌။

> အဟံ ပညာယ ဝိစိနန္တော၊ ငါသေနကပညာရှိသည် ပညာဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဗြာဟ္မဏံ ဒုခါ ပမောစယိ၊ ပုဏ္ဏားအိုကို သေရမည့်ဆင်းရဲမှ လွတ်စေပြီ။ ပညာယ မေ သမော နတ္ထိ၊ ပညာအားဖြင့် ငါနှင့် တူသော သူသည် လောကတွင်မရှိ။ သော မေ ပညာပါရမိတာ၊ ဤသို့ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ပုဏ္ဏားအိုကို သေဘေးမှ လွတ်စေခြင်းသည် ငါ၏ ပညာပရမတ္ထပါရမီတည်းဟူ၍။

အန္တောဘဿဂတံ သပ္ပံ ဒဿေန္တသ၊ အိတ်အတွင်းရောက်နေသော မြွေကို ပြသောဘုရားလောင်း သေနကပညာရှိ၏။ ပညာပါရမိတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ ပညာပါရမီသည် ပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ တထာ ဝိရိယ-ပါရမိတာဒီနမ္ပိ၊ ထိုမှတပါး ဝိရိယပါရမီ စသည်တို့ကိုလည်း။ ပူရိတတ္တာဘာဝါနံ ပရိမာဏံ နာမ နတ္ထိ၊ ဖြည့်ကျင့်သော ဘဝခန္ဓာကိုယ်တို့၏ အတိုင်းအတာ မည်သည် မရှိ။ ပန၊ အထူးကား။

> သဗ္ဗေ ဝ မာနုသာ၊ အလုံးစုံသာဖြစ်ကုန်သော မကြီးစားသည့် သတ္တဝါသားခုနစ်ရာတို့သည်။ အတိရဒဿီ ဇလမဗ္ဗေ ဟတာ၊ သမုဒ္ဒရာတစ်ဖက်ကမ်းကို မမြင်ကုန်၍ သမုဒ္ဒရာရေအလယ်၌ ငါး လိပ်, မကရဲတို့၏ သတ်ဖြတ်ညှင်းဆဲ

ခံရကုန်ပြီ။ စိတ္တသ အညထာ နတ္ထိ၊ သမုဒ္ဒရာကူးသည့် ငါ၏ စိတ်ထဲမှာ ကူးလိုသည်မှ တစ်ပါး, အခြားသောအခြင်းအရာသည် မရှိခဲ့, မဖြစ်ခဲ့။ သော မေ ဝိရိယပါရမီတိ၊ ဤခုနစ်ရက်ပတ်လုံး, စိတ်ဓာတ်မကျ ကူးခပ်အားထုတ်ခြင်းသည် ငါ၏ ဝိရိယပရမတ္ထပါရမီတည်းဟူ၍။

ဧဝံ မဟာဇနကဇာတကေ၊ ဤသို့ မဟာဇနကဇာတ်၌။ မဟာသမုဒ္ဒံ ဧကဋ္ဌေန၊ သမုဒ္ဒရာကြီးကို ဧကန်အားဖြင့်။ တရန္တသ အသ၊ ကူးသော ထိုဘုရားလောင်းမှာ။ ပဝတ္တာ ဝိရိယပါရမိတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော ဝိရိယပါရမီသည် ပရမတ္ထဝိရိယပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ခန္တိဝါဒိဇာတကေ၊ ခန္တိဝါဒိဇာတ်၌။

မမံ တိဏေန ဖရသုနာ၊ ငါ့ကို ထက်လှစွာသော ပုဆိန်ဖြင့်။ အစေတနံ ကောဋ္ဌေန္တေ၊ စိတ်စေတနာမရှိသူကိုကဲ့သို့ ခုတ်ဖြတ်စေသော။ ကာသိရာဇေန ကုဠိမိ၊ ကာသီတိုင်းရှင်, ကလာဗုတုရင်၌ စိတ်မဆိုး။ သော မေ ခန္တိပါရမီတိ၊ ဤစိတ်မဆိုးခြင်းသည် ငါ၏ ခန္တီပရမတ္ထပါရမီတည်းဟူ၍။

ဧဝံ အစေတနဘာဝေန၊ ဤသို့ စိတ်စေတနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေန္တော ဝိယ၊ သည်းခံသူကဲ့သို့။ မဟာဒုက္ခံ အဓိဝါသေန္တသ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို သည်းခံသော ဘုရားလောင်း၏။ ခန္တိပါရမိတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ ခန္တိပါရမီသည် ခန္တီပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။

မမ ဇိဝိတံ စဇိတ္တာ၊ ငါ၏ အသက်ကို စွန့်၍။ သစ္စဝါစံ အနုရက္ခန္တော၊ သစ္စာစကားကို စောင့်သောငါသည်။ ဧကသတံ ခတ္တိယေ မောစေသိ၊ တစ်ရာတစ်ပါးသော မင်းတို့ကို သေဘေးမှ လွတ်စေပြီ။ သော မေ သစ္စပါရမီတိ၊ ဤအသက်စွန့်, သစ္စာစောင့်ခြင်းသည် ငါ၏ သစ္စာပရမတ္ထပါရမီတည်းဟူ၍။

ဧဝံ မဟာသုတသောမဇာတကေ၊ ဤသို့ မဟာသုတသောမဇာတ်၌။ ဇိဝိတံ စဇိတ္တာ သစ္စံ အနုရက္ခန္တသ၊ အသက်ကို စွန့်၍ သစ္စာစကားကို စောင့်သော ဘုရားလောင်း၏။ သစ္စပါရမိတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ သစ္စာပါရမီသည် သစ္စာပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။

မာတာ ပိတာ မေ နု ဒေဿာ၊ မယ်တော်ကိုလည်းကောင်း, ခမည်းတော်ကိုလည်းကောင်း ငါသည် မမုန်းအပ်ကုန်။ မဟာယသံ မေ နပိ ဒေဿံ၊

ကြီးစွာသောစည်းစိမ်ကို ငါသည် မမုန်းအပ်ပါ။ သဗ္ဗညုတ် မယ့် ပိယ်၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ငါသည် သာ၍ ချစ်မြတ်နိုးအပ်၏။ တသွာ ဝတ် အမိဋ္ဌဟိ၊ ထို့ကြောင့် အယောင်, ဆွဲယောင်, နားပင်းယောင် ဆောင်သော အကျင့်ကို အမိဋ္ဌာန်မြောက် ဆောက်တည်ပြီ။

ဣတိ ဇဝ် မူဂပက္ခဇာတကေ၊ ဤသို့ တေမိဇာတ်ခေါ်, မူဂပက္ခဇာတ်၌။ ဇိဝိတမ္ပိ စဇိတ္တာ၊ အသက်ကိုပင်သော်လည်း စွန့်၍။ ဝတ် အမိဋ္ဌဟန္တသ အမိဋ္ဌာန ပါရမိတာ၊ အယောင်, ဆွဲယောင်, နားပင်းယောင်ဆောင်သော အကျင့်ကို အမိဋ္ဌာန်မြောက် ဆောက်တည်သော ဘုရားလောင်း၏ အမိဋ္ဌာန်ပါရမီသည်။ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ အမိဋ္ဌာန်ပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဇေရာဇ-ဇာတကေ၊ ဇေရာဇဇာတ်၌ (သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်၌)။

ကောစိ မံ နဒ ဥတ္တသတိ၊ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည်မျှ ငါ့ကို မထိတ်လန့်။ ကဿစိ အဟံ နပိ ဘာယာမိ၊ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကိုမျှ ငါသည် မကြောက်။ မေတ္တာဗလေန ဥပတ္ထဒ္ဓေ၊ မေတ္တာစွမ်းအားသည် ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ တဒါ ပဝနေ ရမာမိ၊ ထိုအခါ၌ တောကြီးထဲ၌ မွေ့လျော်၏။

ဣတိ ဇဝ်၊ ဤသို့။ ဇိဝိတမ္ပိ အနောလောကေတ္တာ၊ အသက်ကိုပင် မရှုခဲ့ဘဲ။ မေတ္တာယန္တသ မေတ္တာပါရမိတာ၊ မေတ္တာပွားသော ဘုရားလောင်း၏ မေတ္တာ ပါရမီသည်။ ပရမတ္ထပါရမိ နာမ ဇာတာ၊ မေတ္တာပရမတ္ထပါရမီ မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ လောမဟံသဇာတကေ၊ လောမဟံသဇာတ်၌။

သုသာနေ ဆဝဋ္ဌိကံ ဥပဓာယ၊ သုသာန်တည်း၌ လူသေကောင်အရိုးကို ခေါင်းဘုံးပြု၍။ အဟံ သေယ္ယံ ကပ္ပေမိ၊ ငါသည် အိပ်ခြင်းကို ပြု၏။ ဂါမဏ္ဍလာ ဥပါဂန္တာ၊ ရွာသားသူငယ်တို့သည် အနီးသို့လာ၍။ အနုပ္ပဂံ ရှုပ်၊ တံထွေးဖြင့် ထွေးခြင်း, ကျင်ငယ်ဖြင့် ပန်းခြင်း, ပန်းနံ့သာဖြင့် ပူဇော်ခြင်းစသည်များစွာသော ဖောက်ပြန်မှုကို။ ဒဿေန္တိ ပြကြကုန်၏။

ဣတိ ဇဝ် ဂါမဒါရကေသု၊ ဤသို့ ရွာသားသူငယ်တို့သည်။ နိဋ္ဌဘနာဒီဟိ စေဝ မာလာဂန္ဓူပဟာရာဒီဟိ စ၊ တံထွေးဖြင့် ထွေးခြင်း စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း,

ပန်းနုံသာဖြင့် ပူဇော်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခဒုက္ခ ဥပ္ပါဒေန္တေသုပိ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို ဖြစ်စေကုန်သော်လည်း။ ဥပေက္ခာ အနတိဝန္တသ ဥပေက္ခာပါရမီတာ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းကို မလွန်သောဘုရားလောင်း၏ ဥပေက္ခာ ပါရမီသည်။ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ ဥပေက္ခာပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ အယံ ဇတ္ထ သခ်ေပေါ။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား ဤဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရတော ပန ဒေ အတ္ထော စရိယာပိဋကတော ဂဟေတဗ္ဗော၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို စရိယာပိဋကပါဠိတော်မှ ယူအပ်၏။ ဒေဝ ပါရမိယော ပူရေတွာ၊ ဤသို့ ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်၍။ ဝေဿန္တရတ္တဘावေ ဌိတော၊ ဝေဿန္တရာမင်းဘဝ၌ တည်သော ဘုရားလောင်းသည်။

> သုခံ ဒုခံ အဝိညာယ အစေတနာ၊ ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း, ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း မသိ၍ စိတ်စေတနာ မရှိသော။ သာပိ အယံ ပထဝီ၊ ထိုဆိုပြီးသည့် ဤမြေကြီးသည်သော်မှလည်း။ မယှံ ဒါနဗလာ၊ ငါဝေဿန္တရာ၏ ဒါနစွမ်းအားကြောင့်။ သတ္တက္ခတ္တုံ ပကမ္ပထ၊ ခုနစ်ကြိမ်, ခုနစ်ခါ, ဝဲယာရှေ့နောက်, ထက်အောက်ခြောက်ထွေ တုန်လှုပ်လေပြီ။

ဣတိ ဒေဝ မဟာပထဝီကမ္ပနာဒိနီ မဟာပုညာနိ ကတ္တာ၊ ဤသို့ မြေကြီးတုန်လှုပ်စေတတ်သည် အစရှိကုန်သော ကြီးကျယ်များမြတ်သောကုသိုလ်တို့ကို ပြုပြီး၍။ အာယုပရိယောသာနေ တတော စုတော၊ အသက်အဆုံး၌ ထိုဝေဿန္တရာမင်းဘဝမှ စုတေသော်။ တုသိတပုရေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။ ဒေဠကံ ဌာနံ ဒူရေနိဒါနံ နာမာတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော, အကြောင်းအရာကို ဒူရေနိဒါန်း မည်၏ဟူ၍ သိအပ်၏။

ဒူရေနိဒါနကထာ နိဋ္ဌိတာ၊ ဇာတ်ဟောတော်မူခြင်း၏ ဝေးသော အကြောင်းအရာနှင့် စပ်သော စကားသည် ပြီးပြီ။

၂။ အဝိဒူရေနိဒါနကထာ

ပန၊ အဝိဒူရေနိဒါန်းကို ဆိုအံ့။ ဟေဒိသတ္တေ တုသိတပုရေ ဝသန္တေယေव၊ ဘုရားလောင်းသည် တုသိတာနတ်ပြည်၌ စံစားနေစဉ်ပင်။ ဗုဒ္ဓကောလာဟလံနာမ

ဥဒပါဒိ၊ ဘုရားပွင့်မည်တဲ့ဟူသော,ကောလာဟလမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဟိ၊ အကျယ်ပြအံ့။ လောကသို့၊ လောကဌ်။ ကပ္ပကောလာဟလ ဗုဒ္ဓကောလာဟလ စက္ကဝတ္တိကောလာဟလ၊ ကမ္ဘာပျက်မည်တဲ့ဟူသော, ကပ္ပကောလာဟလ လည်းကောင်း, ဘုရားပွင့်မည်တဲ့ ဟူသော, ဗုဒ္ဓကောလာဟလလည်းကောင်း, စကြာမင်းပေါ်မည်တဲ့ဟူသော စက္ကဝတ္တိကောလာဟလလည်းကောင်း။ ဣတိ **တိဏိ ကောလာဟလာနိ** ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဤသို့ သုံးမျိုးကုန်သော ကောလာဟလ တို့သည် ဖြစ်ကုန်ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကောလာဟလ သုံးမျိုးတို့တွင်။ ဝဿသတ-သဟဿသ အစ္စယေန၊ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းကို ကျော်လွန်ရာအခါ၌။ ကပ္ပဋ္ဌာန် ဘဝိဿတိတိ၊ ကမ္ဘာပျက်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ လောကဗျူဟာ နာမ ကာမာဝစရဒေဝါ၊ လောကဗျူဟာမည်ကုန်သော ကာမာဝစရနတ်တို့သည်။ မုတ္တသိရာ ဝိကိဏ္ဏကေသာရုဒမုခါ။ သျှောင်ထုံးပြေကျသော ဦးခေါင်းရှိကုန်သည် ဖရိုဖရဲကျဲသော ဆံပင်ရှိကုန်သည် ငိုသောမျက်နှာရှိကုန်သည်။ အသူနိ ဟတ္ထေဟိ ပဟ္ဓမာနာ၊ မျက်ရည်တို့ကို လက်တို့ဖြင့် သုတ်ကုန်သည်။ ရတ္တဝတ္ထနိဝတ္ထာ အတိဝိယ ဝိရူပဝေသမာရိနော ဟုတ္တာ၊ နီမြန်းသော အဝတ်ဝတ်ကုန်သည် အလွန်လျှင် ဖောက်ပြန်သော အသွင်ဆောင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ('--ကုန်သည်' (၆-ခု)ကို ဖြစ်၍နှင့် တွဲစပ်ပါ)။ မနုဿပထေ ဝိစရန္တာ၊ လူပြည်လမ်းခရီး၌ လှည့်လည် ကုန်လျက်။ မာရိသာ ဣတော ဝဿသတသဟဿသ အစ္စယေန၊ အချင်းတို့ ဤနေ့မှ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းကို ကျော်လွန်ရာအခါ၌။ ကပ္ပဋ္ဌာန် ဘဝိဿတိ၊ ကမ္ဘာ ပျက်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ လောကော ဝိနဿိဿတိ၊ ဤကမ္ဘာ လောကသည် ပျက်စီးလတ္တံ့။ အယ္ဘူ မဟာပထဝီ သိနေရု ပဗ္ဗတရာဇာ စ၊ ဤ မြေကြီးသည်လည်းကောင်း, မြင်းမိုရ်မည်သော တောင်မင်းသည်လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓယိဿန္တိ ဝိနဿိဿန္တိ၊ လောင်မြိုက်ကုန်လတ္တံ့ ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ လောကဝိနာသော ဘဝိဿတိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် ကမ္ဘာလောကပျက်စီးခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ မာရိသာ မေတ္တံ ဘာဝေထ၊ အချင်းတို့ မေတ္တာကို ပွားများကြကုန်လော့။ ကရုဏံ ဘာဝေထ၊ ကရုဏာကို ပွားများကြ ကုန်လော့။ မုဒိတံ ဘာဝေထ၊ ချမ်းသာသူ အာရုံပြု၍, ဝမ်းသာသည်, မုဒိတာကို ပွားများကြကုန်လော့။ မာရိသာ ဥပေက္ခံ ဘာဝေထ၊ အချင်းတို့ မုန်းချစ်မပြု, ကံအတိုင်းသာဟု ရှုသည်, ဥပေက္ခာကို ပွားများကြကုန်လော့။ မာတရံ ဥပဋ္ဌဟထ၊

အမိကို လုပ်ကျွေးကြကုန်လော့။ ပိတရံ ဥပဋ္ဌာယထ၊ အဖကို လုပ်ကျွေးကြကုန်လော့။ ကုလေ ဇေဋ္ဌာပစာယိနော ဟောထာတိ၊ အမျိုးထဲ၌ ကြီးသူကို ရိုသေကုန်သည် ဖြစ်ကုန်လော့ဟု။ ဝေ အာရောစေန္တိ၊ ဤသို့ ပြောကြားကြကုန်၏။ ဣဒံ ကပ္ပကောလာဟလံ နာम၊ ဤလောကဗျူဟာနတ်တို့ ကြွေးကြော်ခြင်းသည် ကမ္ဘာပျက်မည်တဲ့ဟူသော ကပ္ပကောလာဟလမည်၏။

ဝဿသဟဿသ အစ္စယေန ပန၊ နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်ကို ကျော်လွန်ရာ အခါ၌ကား။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိတိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ဟု။ လောကပါလဒေဝတာ၊ လောကပါလနတ်တို့သည်။ "မာရိသာ ဣတော ဝဿသဟဿသ အစ္စယေန၊ အချင်းတို့ ဤနေ့မှ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်ကို ကျော်လွန်ရာအခါ၌။ ဗုဒ္ဓေါ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိတိ၊ ဘုရားရှင်သည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ဟု"။ ဥဋ္ဌေသေန္တာ အာဟိဏ္ဍန္တိ၊ ကြွေးကြော်ကုန်လျက် လှည့်လည်ကုန်၏။ ဣဒံ ဗုဒ္ဓကောလာဟလံ နာမ၊ ဤလောကပါလနတ်တို့ လှည့်လည်ကြွေးကြော်ခြင်းသည် ဘုရားပွင့်မည်တဲ့ဟူသော ဗုဒ္ဓကောလာဟလ မည်၏။

ဝဿသတသ အစ္စယေန၊ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကို ကျော်လွန်ရာ အခါ၌။ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိတိ၊ စကြာရတနာလည်စေတတ်သော စကြာမင်းသည် ပေါ်ပေါက်လတ္တံ့ဟုပြောသင့်ရာအခါ၌။ "မာရိသာ ဣတော ဝဿသတသ အစ္စယေန၊ အချင်းတို့ ဤနေ့ရက်မှ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကို ကျော်လွန်ရာ အခါ၌။ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိတိ၊ စကြာရတနာလည်စေတတ်သော စကြာမင်းသည် လူ့လောက၌ ဖြစ်လတ္တံ့ ပေါ်ပေါက်လတ္တံ့ဟု"။ ဒေဝတာ ဥဋ္ဌေသေန္တိယော အာဟိဏ္ဍန္တိ၊ နတ်တို့သည် ကြွေးကြော်၍ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဣဒံ စက္ကဝတ္တိကောလာဟလံ နာမ၊ ဤနတ်တို့ ကြွေးကြော်လှည့်လည်ခြင်းသည် စကြာမင်းပေါ်မည်တဲ့ဟူသော စက္ကဝတ္တိကောလာဟလမည်၏။ တီဏိ ဣမာနိ ကောလာဟလာနိ၊ သုံးပါးကုန်သော ဤကောလာဟလတို့သည်။ မဟန္တာနိ ဟောန္တိ၊ ကြီးကျယ်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။။

တေသု ဗုဒ္ဓကောလာဟလသဒ္ဒံ သုတ္တာ၊ ထိုကောလာဟလသုံးမျိုးတို့တွင် ဘုရားပွင့်မည်တဲ့ဟူသော ကောလာဟလအသံကို ကြားကုန်၍။ သကလ-

ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ ဧကတော သန္နိပတိတွာ၊ စကြဝဠာတစ်သောင်း လုံး၌ နေကုန်သောနတ်ပြဟ္မာတို့သည် တပေါင်းတည်း ကောင်းစွာကျရောက်ကုန်၍ (စည်းဝေးကုန်၍)။ အသုကော နာမ သတ္တော၊ ထိုမည်သော သတ္တဝါသည်။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ ဥ တွာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သိ၍။ တံ ဥပသင်္ကမိတွာ အာယာစန္တိ၊ ထိုဘုရားဖြစ်မည့်သူကို ချဉ်းကပ်၍ လာရောက်တောင်းပန်ကုန်၏။ အာယာစမာနာ စ၊ လာရောက်တောင်းပန်ကုန်သော်လည်း။ ဟုဒ္ဓနိမိတ္တေသု ဥပ္ပန္နေသု အာယာစန္တိ၊ နတ်သက်ကြွေမည့်, ဟုဒ္ဓနိမိတ်ငါးပါးတို့သည်, ဖြစ်ကုန်သော် (ဖြစ်ကုန်မှသာ) လာရောက်တောင်းပန်ကုန်၏။ တဒါ ပန သတ္ထာပိ ဒေဝတာ၊ ထိုအခါ၌ကား အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော နတ်ပြဟ္မာတို့သည်။ ဧကေကစက္ကဝါဠေ စတုမဟာရာဇသက္ကသုယာမသန္တုသိတသုနိမ္မိတဝသဝတ္တိ-မဟာပြဟ္မေဟိ သဒ္ဓိ၊ စကြာဝဠာတစ်ခုတစ်ခု၌ (စကြာဝဠာတစ်ခုတစ်ခုက) စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးယောက် သိကြားမင်း သုယာမနတ်မင်း သန္တုသိတနတ်မင်း သုနိမ္မိတနတ်မင်း ဝသဝတ္တီနတ်မင်း မဟာပြဟ္မာကြီးတို့နှင့်တကွ။ ဧကစက္ကဝါဠေ သန္နိပတိတွာ၊ စကြာဝဠာတစ်ခု၌ ကောင်းစွာကျရောက်ကုန်စည်းဝေးကုန်၍။ တုသိတဘဝနေ ဗောဓိသတ္တသ သန္တိကံ ဂန္တွာ၊ တုသိတာဘုံ၌ (တုသိတာဘုံက)ဘုရားလောင်းနတ်သား၏ အထံသို့ သွားကြကုန်၍။ မာရိသ ဒသပါရမိယော ပူရေန္တေဟိ တုမှေဟိ၊ အချင်း ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ကုန်သော သင်တို့သည်။ သက္ကသမ္ပတ္တိ ပတ္ထေန္တေဟိ နု ပူရိတာ၊ သိကြားစည်းစိမ်ကို တောင့်တကုန်လျက် မဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်။ မာရသမ္ပတ္တိ ပတ္ထေန္တေဟိ နု ပူရိတာ၊ မာရ်နတ်မင်း စည်းစိမ်ကို တောင့်တကုန်လျက် မဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်။ ပြဟ္မသမ္ပတ္တိ ပတ္ထေန္တေဟိ ပူရိတာ နု၊ ဗြဟ္မာစည်းစိမ်ကို တောင်းတကုန်လျက် ဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်သည် မဟုတ်ကုန်။ စက္ကဝတ္တိသမ္ပတ္တိ ပတ္ထေန္တေဟိ ပူရိတာ နု၊ စကြာမင်းစည်းစိမ်ကို တောင့်တကုန်လျက် ဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်သည် မဟုတ်ကုန်။ ပန လောကနိတ္ထရဏတ္ထာယ သတ္တညုတံ ပတ္ထေန္တေဟိ ပူရိတာ၊ အဟုတ်သော်ကား လောကမှထွက်မြောက်ရန်အကျိုးငှာ သတ္တညုတညာဏ်ကို တောင့်တကုန်လျက် ဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်၏။ မာရိသာ ဝေါ၊ အချင်းတို့ (တစ်ယောက်တည်းဖြစ်သော်လည်း အလေးဂရုပြုလျက် 'အချင်းတို့'ဟု ဝဟုဝုစ်ဖြင့် သုံးနှုန်းခေါ်ဆိုသည်) သင်တို့၏။ ဗုဒ္ဓတ္တာယ သော သမယော၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ (ဘုရား

ဖြစ်ခြင်းငှာ) ထိုအခါကား။ ဣဒါနိ ကာလော၊ ယခုအခါ၌ အချိန်ရောက်ပြီတည်း။ မာရိသာ ဗုဒ္ဓတ္တာယ သမယောတိ ယာစီသု၊ အချင်းတို့ ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှာ အချိန်ရောက်ပြီတည်းဟု တောင်းပန်ကုန်ပြီ။။

အထ မဟာသတ္တော၊ ထိုတောင်းပန်ရာအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ ဒေဝတာနံ ပဋိညံ အဒတ္တာဝ၊ နတ်ပြဟ္မာတို့အား ဝန်ခံခြင်းကို မပေးသေးမူ၍။ ကာလဒီပဒေသကုလဇနေတ္တိအာယုပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ ဘုရားပွင့်ချိန်, ဘုရားပွင့်ရာ ကျွန်း, ဘုရားပွင့်ရာ အရပ်ဒေသ, ဘုရားပွင့်ရာ မျိုးရိုး, မယ်တော်အသက် အပိုင်းအခြားတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဠု မဟာဝိလောကနံ နာမ ဝိလောကေသိ၊ ကြည့်ခြင်းကြီးငါးပါး မည်သည်ကို ကြည့်တော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုကြည့်ခြင်းကြီးငါးပါး တို့တွင်။ ကာလော နု ခေါ၊ ဘုရားပွင့်ရာ ကာလဟုတ်သလော။ အကာလော နု ခေါတိ၊ ဘုရားပွင့်ရာ ကာလမဟုတ်သလောဟု။ ပဌမံ ကာလဝိလောကေသိ၊ ရှေးဦးစွာ အချိန်ကာလကို ကြည့်ပြီ။ တတ္ထ ဝဿသတသဟဿာဿောဟ ဥဒ္ဓံ၊ ထိုအချိန်ကာလ၌ လူတို့ သက်တမ်းနှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းမှ အထက်၌။ ဝမိတ-အာယုကာလော ကာလော နာမ နု ဟောတိ၊ တိုးပွားသောအသက်တမ်းရှိရာ ကာလသည် ဘုရားပွင့်ရာ ကာလမည်သည် မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဟိ တဒါ သတ္တာနံ၊ အကြင့်ကြောင့် တစ်သိန်းထက်သက်တမ်းရှည်ရာ ထိုအခါ၌ သတ္တဝါတို့အား။ ဇာတိဇရာမရဏာနိ နု ပညာယန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေမှု, အိုမှု, သေမှုတို့သည် မထင်ရှားကုန်။ ဗုဒ္ဓါနံ ဓမ္မဒေသနာ စ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ တရားဒေသနာသည်လည်း။ တိလက္ခဏမတ္တာ နာမ နတ္ထိ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးမှ အလွတ်သပ်သပ် မည်သည် မရှိ။ တေသံ၊ အသက်ရှည်သူ ထိုလူတို့အား။ အနိစ္စ-ဒုက္ခ အနတ္တာတိ၊ မမြဲပေ, ကြောက်စရာပေ, အတ္တမဟုတ်ဟု။ ကထေန္တာနံ၊ ဟောတော်မူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ တရားကို။ ကိံ နာမ ဧတံ ကထေန္တိတိ၊ အဘယ်မည်သော ဤတရားကို ဟောကုန်သနည်းဟု တွေး၍။ သောတဗ္ဗံ နေဝ မညန္တိ၊ နာယူထိုက်၏ဟု မထင်မှတ်ကုန်။ သဒ္ဓါတဗ္ဗံ နု မညန္တိ၊ ယုံကြည်ထိုက်၏ဟု မထင်မှတ်ကုန်။ တတော အဘိသမယော နု ဟောတိ၊ ထိုသို့ မထင်မှတ်ခြင်းကြောင့် သစ္စာလေးပါး ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် မဖြစ်။ တသ္မိံ အသတိ၊ ထိုသို့ သစ္စာလေးပါး, ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် မရှိခဲ့သော်။ သာသနံ အနိယျာနိကံ ဟောတိ၊ ဘုရားအဆုံးအမ သာသနာတော်သည် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း

မဟုတ်သည် ဖြစ်၏။ တသွာ သော အကာလော၊ ထို့ကြောင့် ထိုလူတို့သက်တမ်း တစ်သိန်းအထက် အချိန်ကာလသည် ဘုရားပွင့်ရာ အခါမဟုတ်။ ဝဿ-သတတော ဥိနအာယုကာလောပိ၊ လူ့သက်တမ်းနှစ်ပေါင်း တစ်ရာအောက် ယုတ်လျော့သော သက်တမ်းရှိသော ကာလသည်လည်း။ ကာလော နု ဟောတိ၊ ဘုရားပွင့်ရာအချိန်သည် မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ တဒါ သတ္တာ၊ တစ်ရာအောက် သက်တမ်းတို့သော, ထိုအခါ၌ သတ္တဝါတို့သည်။ ဥဿန္နကိလေသာ ဟောန္တိ၊ ထူထပ်များပြားသော, ကိလေသာရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဿန္နကိလေသာနံ ဒိန္နော သြဝါဒေါ စ၊ ထူထပ်များပြားသော ကိလေသာရှိသူ တို့အား ပေးအပ်သော အဆုံးအမသည်လည်း။ သြဝါဒဌာနေ နု တိဋ္ဌတိ၊ အဆုံးအမအရာ၌ မတည်။ ဥဒကေ ဒဏ္ဍရာဇိ ဝိယ၊ ရေပေါ်၌ ဒုတ်ဖြင့် ရေးသော, အရေးအကြောင်းကဲ့သို့။ ခိပ္ပံ ဝိဂစ္ဆတိ၊ လျင်စွာ ကွယ်ပျောက်၏။ တသွာ သောပိ အကာလော၊ ထို့ကြောင့် တစ်ရာအောက်သက်တမ်းတို့သော ထိုအခါသည်လည်း ဘုရားပွင့်ရာအခါ မဟုတ်။ ပန ဝဿသတသဟဿတော ပဋ္ဌာယ ဟေဋ္ဌာ၊ အဟုတ် သော်ကား လူ့သက်တမ်းနှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းမှ စ၍ အောက်ဖြစ်သော။ အာယုကာလော၊ သက်တမ်းကာလသည်လည်းကောင်း။ ဝဿသတတော ပဋ္ဌာယ ဥဒ္ဓံ၊ လူ့သက်တမ်း နှစ်ပေါင်းတစ်ရာမှ စ၍ အထက်ဖြစ်သော။ အာယုကာလော ကာလော နာမ၊ သက်တမ်းကာလသည်လည်းကောင်း, ဘုရားပွင့်ရာကာလ မည်၏။ တဒါ စ ဝဿသတကာလော၊ ထိုအလောင်းတော်ကြည့်ရာ, ကာလ ၌လည်း လူ့သက်တမ်းနှစ်ပေါင်းတစ်ရာကာလတည်း။ အထ မဟာသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ နိဗ္ဗတ္တိတဗ္ဗကာလောတိ ကာလံ ပဿိ၊ ဘုရား ပွင့်ထိုက်ရာ ကာလတည်းဟု ကာလကို မြင်သိလေပြီ။

တတော ဒီပံ ဝိလောကေန္တော၊ ထို့နောင်မှ ဘုရားပွင့်ရာကျွန်းကို ကြည့်လတ် သော်။ သပရိဝါရေ စတ္တာရော ဒီပေ သြလောကေတွာ၊ အခြံအရံ, ကျွန်းငယ် နှစ်ထောင်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့ကို ကြည့်ပြီး၍။ တီသု ဒီပေသု ဗုဒ္ဓါ နု နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ အရှေ, အနောက်, မြောက်သုံးပါးကုန်သော ကျွန်းတို့၌ ဘုရားတို့သည် မပွင့်ကုန်။ ဇမ္ဗုဒီပေယေဝ နိဗ္ဗတ္တန္တိတိ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်တောင်ကျွန်း၌သာ ပွင့်တော်မူကုန်၏ဟု။ ဒီပံ ပဿိ၊ ဘုရားပွင့်ရာကျွန်းကို မြင်သိပြီ။

တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ဇမ္ဗုဒီပေါ နာမ မဟာ ဒသယောဇနသဟဿ-ပရိမာဏော၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းမည်သည် ကျယ်ဝန်း၏ ယူဇနာတစ်သောင်းပမာဏရှိ၏။ ကတရသ္မိံ ပဒေသေ ဗုဒ္ဓါ နိဗ္ဗတ္တန္တိ နု ခေါတိ၊ အဘယ်မည်သော အရပ်၌ ဘုရားတို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်သနည်းဟု။ သြကာသံ ဝိလောကေန္တော၊ ဘုရားပွင့်ရာ အရပ်ဒေသကို ကြည့်သော်။ မဇ္ဈိမဒေသံ ပဿိ၊ မဇ္ဈိမဒေသအရပ်ကို မြင်ပြီ။ မဇ္ဈိမဒေသော နာမ၊ မဇ္ဈိမဒေသမည်သည်။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော အရပ်မျက်နှာ၌။ ဂဠဂ်လံ နာမ နိဂမော၊ ဂဠဂ်လမည်သော နိဂုံးရှိ၏။ တဿ အပရေန မဟာသာလော၊ ထိုဂဠဂ်လနိဂုံး၏ အရှေ့ဖက်ပြင်ဖက်၌ အင်ကြင်းပင်ကြီးရှိ၏။ တတော ပရံ ပစ္စန္တိမာ ဇနပဒါ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးမှ အရှေ့ဖက်ပြင်ဖက်သည် ပစ္စန္တရစ်ဖြစ်ကုန်သော ဇနပုဒ်တို့တည်း။ သြရတော မဇ္ဈေ။ အတွင်းအနောက် ဖက်မှ အရပ်သည် မဇ္ဈိမဒေသတည်း။ ပုဗ္ဗဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့တောင် ထောင့်ဖြစ်သော အရပ်မျက်နှာ၌။ သလ္လဝတီ နာမ နဒီ၊ သလ္လာဝတီမည်သော မြစ်ရှိ၏။ တတော ပရံ ပစ္စန္တိမာ ဇနပဒါ၊ ထိုသလ္လာဝတီမြစ်မှ အရှေ့တောင်ထောင့် ပြင်ဖက်သည် ပစ္စန္တရစ်ဖြစ်ကုန်သော ဇနပုဒ်တို့တည်း။ သြရတော မဇ္ဈေ၊ သလ္လာဝတီမြစ်အနောက်မြောက်ဖက်အတွင်းအရပ်သည် မဇ္ဈိမဒေသတည်း။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်မျက်နှာဖြစ်သောအရပ်၌။ သေတကဏ္ဏိကံ နာမ နိဂမော၊ သေတကဏ္ဏိကမည်သော နိဂုံးရွာကြီးရှိ၏။ တတော ပရံ၊ ထို သေတကဏ္ဏိကနိဂုံးရွာ ကြီးမှ ပြင်ဖက်တောင်အရပ်သည်။ ပစ္စန္တိမာ ဇနပဒါ၊ ပစ္စန္တရစ်ဖြစ်ကုန်သော ဇနပုဒ်တို့တည်း။ သြရတော မဇ္ဈေ၊ သေတကဏ္ဏိက နိဂုံးရွာကြီးတောင်ဖက်မှ, ဤအတွင်းဖက်အရပ်သည် မဇ္ဈိမဒေသတည်း။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်မျက်နှာဖြစ်သော အရပ်၌။ ထူဏံ နာမ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ ထူဏမည်သော ပုဏ္ဏားရွာရှိ၏။ တတော ပရံ ပစ္စန္တိမာ ဇနပဒါ၊ ထိုထူဏပုဏ္ဏားရွာမှ ပြင်ဖက်အနောက်အရပ်သည် ပစ္စန္တရစ်ဖြစ်ကုန်သောဇနပုဒ်တို့တည်း။ သြရတော မဇ္ဈေ၊ ထူဏပုဏ္ဏားရွာမှ ဤအတွင်းဖက် အရပ်သည် မဇ္ဈိမဒေသတည်း။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်မျက်နှာဖြစ်သော အရပ်၌။ ဥသီရဒ္ဓဇော နာမ ပဗ္ဗတော၊ ဥသီရဒ္ဓဇမည်သော တောင်ရှိ၏။ တတော ပရံ ပစ္စန္တိမာ ဇနပဒါ၊ ထိုဥသီရဒ္ဓဇ တောင်မှ ပြင်ဖက်မြောက်အရပ်သည် ပစ္စန္တရစ်ဖြစ်ကုန်သော ဇနပုဒ်တို့တည်း။ သြရတော မဇ္ဈေတိ၊ ဥသီရဒ္ဓဇတောင်မှ ဤအတွင်းဖက်အရပ်သည် မဇ္ဈိမဒေသ

တည်းဟု။ ဧဝံ ဝိနယေ ဝုတ္တော ပဒေသော၊ ဤသို့ ဝိနည်းဌ ဟောတော်မူအပ်သော အရပ်ရှိ၏။ သော အာယာမတော၊ ထိုဝိနည်းဌဟောအပ်သော အရှည်သည် အလျားအားဖြင့်။ တိဏာ ယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာသုံးရာတို့တည်း။ ဝိတ္ထာရတော၊ အနံအားဖြင့်။ အမ္ဗတေယျာနိ ယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာ နှစ်ရာ့ငါးဆယ်တို့တည်း။ ဣတိ ဧတသ္မိ ပဒေသေ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဤမဇ္ဈိမဒေသအရပ်ဌ။ ဗုဒ္ဓါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂသာဝကာ အသီတိမဟာသာဝကာ၊ ဘုရား၏ အမြတ်ဆုံး အတော်ဆုံး တပည့်အဂ္ဂသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း, ဘုရားတပည့်ကြီး မဟာသာဝကရှစ်ဆယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်လည်းကောင်း။ အညေ မဟေသက္ခာ၊ အခြားကုန်သော ဘုန်းတန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏဂဟပတိမဟာသာလာ စ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မင်းမျိုးလူချမ်းသာကြီး ပုဏ္ဏားမျိုးလူချမ်းသာကြီး သူကြွယ်မျိုး လူချမ်းသာကြီးတို့သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်ဘုံ။ ဇတ္တ ဣဒံ ကပိလဝတ္ထု နာမ နဂရံ၊ ဤမဇ္ဈိမဒေသအရပ်ဌ ဤကပိလဝတ္ထုမည်သော မြို့ရှိ၏။ တတ္ထ မယာ နိဗ္ဗတ္တိတပုဗ္ဗန္တိ၊ ထိုကပိလဝတ္ထုမြို့ဌ ငါသည် ဖြစ်ထိုက်၏ဟု။ နိဋ္ဌ အဂမာသိ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

တတော ကုလံ ဝိလောကေန္တော၊ ထို့နောင်မှ ဘုရားဖြစ်ရာအမျိုးကို ကြည့်သော်။ ဗုဒ္ဓါ နာမ ဝေဿကုလေ ဝါ၊ ဘုရားတို့မည်သည် သူကြွယ်မျိုးဌလည်းကောင်း။ သုဒ္ဒကုလေ ဝါ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဆင်းရဲသားမျိုးဌလည်းကောင်း မဖြစ်ကုန်။ ပနလောကသမ္မတေ၊ အဟုတ်သော်ကား လူ့လောကသည် အထွတ်အမြတ်ဟု သမုတ်အပ်သော။ ခတ္တိယကုလေ ဝါ ဗြာဟ္မဏကုလေ ဝါ၊ မင်းမျိုးလည်းကောင်း, ပုဏ္ဏားမျိုးလည်းကောင်း။ ဣတိ ဒ္ဝိသုယေဝ ကုလေသု နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဤသို့ နှစ်ပါးသာ ဖြစ်ကုန်သော အမျိုးတို့ဌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒါနိ စ ခတ္တိယကုလံ လောကသမ္မတံ၊ ယခုအခါဌလည်း မင်းမျိုးကို လူ့လောကသည် အထွတ်အမြတ်ဟု သမုတ်အပ်၏။ တတ္ထ နိဗ္ဗတ္တိဿာမိ၊ ထိုမင်းမျိုးဌ ဖြစ်အံ့။ သုဒ္ဓေါဒနော နာမ ရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမည်သော မင်းကြီးသည်။ မေ ပိတာ ဘဝိဿတိတိ၊ ငါ၏ ခမည်းတော်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ ကုလံ ပဿိ၊ ဘုရားဖြစ်ရာ အမျိုးကို မြင်ပြီ။

တတော မာတရံ ဝိလောကေန္တော၊ ထိုနောက်မှ မယ်တော်ကို ကြည့်သော်။ ဗုဒ္ဓမာတာ နာမ၊ ဘုရားမယ်တော်မည်သည်။ လောလာ၊ လျှပ်ပေါ်သည်။ သုရာမုတ္တာ နဟောတိ၊ သေသောက်ကြွေးသည် မဖြစ်။ ပန ကပ္ပသတသဟဿံ ပူရိတပါရမိ၊ အဟုတ်သော်ကား ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီးသော ပါရမီရှိသူမသည်။ ဇာတိတော ပဋ္ဌာယ အခဏ္ဍာပဠိသီလာယေဝ ဟောတိ၊ မွေးဖွားသည်မှ စ၍ ငါးပါးသီလမကျိုးပျက်သူမသည်သာ ဖြစ်၏။ အယဉ္စ မဟာမာယာ နာမ၊ ဤမဟာမာယာ မည်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒေဝီ ဒေဝိသီ၊ မိဖုယားကြီးသည် ဤငါးပါးသီလ မကျိုးပျက်သူမအလား ရှစ်အပ်သူမပင်တည်း။ အယံ မေ မာတာ ဘဝိဿတိ၊ ဤမဟာမာယာ မိဖုယားကြီးသည် ငါ၏ မယ်တော်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ အဿာ အာယု ပန ကိတ္တကန္တိ၊ ထိုမဟာမာယာ မိဖုယားကြီး၏ အသက်ကြွင်းသည်ကား အဘယ်မျှရှိသနည်းဟု ရှုသော်။ ဒသန္နံ မာသာနံ ဥပရိ၊ ဆယ်လတို့၏ အထက်အပိုအလွန်။ သတ္တ ဒိဝသာနိတိ ပဿိ၊ ခုနစ်ရက်တို့တည်းဟု မြင်ပြီ။

ဣတိ ဣမံ ပဠမဟာဝိလောကနံ ဝိလောကေတ္တာ၊ ဤသို့ ဤကြည့်ခြင်းကြီး ငါးပါးကို ကြည့်ပြီး၍။ မေ ဗုဒ္ဓဘာဝါယ ကာလော မာရိသာတိ၊ ငါ၏ ဘုရားဖြစ်ဖို့ အချိန်ရောက်ပြီ အချင်းတို့ဟု။ ဒေဝတာနံ သင်္ဃံ ကရောန္တော၊ နတ်ပြဟ္မာတို့အား သင်ျှဟ်ခိုးမြောက်မှုကို ပြုလျက်။ ပဋိညံ ဒတ္တာ၊ ဝန်ခံမှုကို ပေး၍။ တုမ္ဟေ ဂစ္ဆထာတိ၊ သင်တို့သည် သွားကြကုန်ဟု။ တာ ဒေဝတာ ဥယျောဇေတ္တာ၊ ထိုတောင်းပန်သော နတ်ပြဟ္မာတို့ကို လွှတ်လိုက်၍။ တုသိတဒေဝတာဟိ ပရိဝုတော၊ တုသိတာနတ်တို့သည် ခြံရံအပ်လျက်။ တုသိတပုရေ နန္ဒနဝနံ ပါဝိသိ၊ တုသိတာနတ်ပြည်က နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သို့ ဝင်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗဒေဝလောကေသု နန္ဒနဝနံ အတ္ထိယေဝ၊ နတ်ပြည်အားလုံးတို့၌ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည် ရှိသည်ချည်းသာတည်း။ တတ္ထ နံ ဒေဝတာ၊ ထိုတုသိတာနတ်ပြည် နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌ ထိုဘုရားလောင်းနတ်သားကို တုသိတာနတ်တို့သည်၊ "ဣဒေ စုတော သုဂတိ ဂစ္ဆ၊ ဤတုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေသော သင်နတ်သားသည် ကောင်းရာလူ့ဘုံသို့ သွားလော့။ ဣဒေ စုတော သုဂတိ ဂစ္ဆာတိ၊ ဤတုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေသောသင်နတ်သည် ကောင်းရာလူ့ဘုံသို့ သွားလော့"ဟု။ ပုဗ္ဗေ ကတကုသလကမ္မောကာသံ၊ ရှေးဦး ပြုအပ်သော ကုသိုလ်၏ အကျိုးပေးခွင့်ကို။ သာရယမာနာ ဝိစရန္တိ၊ အမှတ်ရစေကုန်လျက် လှည့်လည် ကုန်၏။ ဒေဝ ကုသလ သာရယမာနာဟိ ဒေဝတာဟိ၊ ဤသို့ ကုသိုလ်ကို

အမှတ်ရစေကုန်သော တုသိတာနတ်တို့သည်။ ပရိဝုတော သော၊ ခြ၍အပ်သော ထို ဘုရားလောင်းနတ်သားသည်။ တတ္ထ ဝိစရန္တော စဝိတွာ၊ ထိုတုသိတာ နတ်ပြည်၌ လှည့်လည်စဉ် စုတေ၍။ မဟာမာယာယ ဒေဝိယာ၊ မဟာမာယာ မည်သော မိဖုယားကြီး၏။ ကုစ္ဆိသို့ ပဋိသန္ဓေ ဂဏ္ဍီ၊ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။။

တသ အာဝိဘာဝတ္ထं အယं အနုပုဗ္ဗီကထာ၊ ထိုပဋိသန္ဓေယူမှု၏ သိသာ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းငှာ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကား တည်း။ တဒါ ကပိလဝတ္ထုနဂရေ အာသဠှနက္ခတ္တံ၊ ထိုအလောင်းတော်, ပဋိသန္ဓေယူရာအခါ၌ ကပိလဝတ်မြို့၌ အာသဠှနက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို၊ သယံဇ္ဇ အဟောသိ ကိရ၊ ကြွေးကြော်အပ်သည် ဖြစ်ပြီတဲ့။ မဟာဇနော နက္ခတ္တံ ကီဠတိ၊ လူအများသည် အာသဠှနက္ခတ်ပွဲကို ကစား၏။ မဟာမာယာ ဒေဝီ၊ မဟာမာယာ မည်သော မိဖုယားကြီးသည်လည်း။ ပုရေ ပုဏ္ဏမာယ၊ ဝါဆိုလမပြည့်မီ။ သတ္တမဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ၊ ဝါဆိုလဆန်းခုနစ်ရက်နေ့မှ စ၍။ ဝိဂတသုရာပါနံ မာလာဂန္ဓဝိဘူတိသမ္ပန္နံ၊ သေသောက်မူကင်းရှင်းသော ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့်, တန်ဆာ ဆင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ နက္ခတ္တကီဠံ အနုဘဝမာနာ၊ နက္ခတ်ပွဲကစားမှုကို ခံစားလျက်။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်ပြည့်ကြောင်း ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ပါတောဝ ဥဋ္ဌာယ၊ စောစောကသာ ထ၍။ ဂန္ဓောဒကေန နှာယိတွာ၊ နံ့သာရေဖြင့် ရေချိုးပြီး၍။ စတ္တာရိ သတသဟဿာနိ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ငွေလေးသိန်းတို့ကို စွန့်လှူပြီး၍။ မဟာဒါနံ ဒတွာ၊ အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ သတ္တာလင်္ကာရ-ဝိဘူသိတာ၊ အဆင်တန်ဆာမျိုးစုံ ဆင်မြန်း၍။ ဝရဘောဇနံ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ကောင်းမြတ်သော ဘောဇဉ်ကို စားသုံးပြီး၍။ ဥပေါသထဂါနိ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဥပုသ် အင်္ဂါတို့ကို ဆောက်တည်ပြီး၍။ အလင်္ကတပဋိယတ္တံ သိရိဂဗ္ဘံ ပဝိသိတွာ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့်စပ်ယှဉ်သော ကျက်သရေတိုက်ခန်းသို့ ဝင်၍။ သိရိသယနေ နိပန္နာ၊ ကျက်သရေရှိသောအိပ်ရာ၌ လျောင်းလျက်။ နိဒ္ဒံ ဩက္ကမမာနာ၊ အိပ်ပျော် ခြင်းသို့ သက်ရောက်လတ်သော်။ ဣမံ သုပိနံ အဒ္ဒသ၊ ဤဆိုမည့် အိပ်မက်ကို မြင်မက်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ မြင်မက်ပြီနည်း)။ နံ စတ္တာရော မဟာရာဇနော၊ ထို မဟာမာယာမိဖုယားကြီးကို စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့သည်။ သယနေနေဝ သဒ္ဓိं ဥက္ခိပိတွာ၊ အိပ်ရာနှင့်သာ တကွ မ,ချီ၍။ ဟိမဝန္တံ နေတွာ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဆောင်ယူ၍။ သဋ္ဌိယောဇနိကေ မနောသိလာတလေ၊ ယူဇနာ

ခြောက်ဆယ်ရှိသော ဆေးဒါန်းမြင်းသီလာ ကျောက်ဖျာအနီး၌။ သတ္တ ယောဇနိကသ မဟာသာလရက္ခသ၊ ခုနစ်ယူဇနာရှိသော အင်ကြင်းပင်ကြီး၏။ ဟေဋ္ဌာ ဌပေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌသု၊ အောက်၌ထား၍ သင့်လျော်သောနေရာ၌ တည်နေကုန်ပြီ။ အထ နေသံ၊ ထိုအခါ၌ ထိုစတုမဟာရာဇနတ်မင်းကြီးတို့၏။ ဒေဝိယော အာဂန္တာ၊ နတ်မိဖုယားတို့သည် လာကုန်၍။ ဒေဝီ အနောတတ္တဒဟံ နေတွာ၊ မဟာမာယာ မိဖုယားကြီးကို အနဝတတ်အိုင်သို့ ဆောင်ယူ၍။ မနုဿ-မလဟရဏတ္ထံ နှာပေတွာ၊ လူအညစ်အကြေး ဆောင်ယူဖယ်ရှားဖို့ ရေချိုးစေ၍။ ဒိဗ္ဗဝတ္ထံ နိဝါသာပေတွာ၊ နတ်အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်စေ၍။ ဂန္ဓေဟိ ဝိလိမ္ပာပေတွာ၊ နတ်နံ့သာတို့ဖြင့် ကိုယ်ကိုလိမ်းကျံစေ၍။ ဒိဗ္ဗပုဗ္ဗာနိ ပိဠန္ဓာပေတွာ၊ နတ်ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်စေ၍။ တတော အဝိဒူရေ ထိုပန်ဆင်ရာအရပ်မှ မနီးမဝေး၌။ ဧကော ရဇတပဗ္ဗတော အတ္ထိ၊ တစ်လုံးသော ငွေတောင်သည် ရှိ၏။ တသ အန္တော ကနကဝိမာနံ အတ္ထိ၊ ထိုငွေတောင်၏ အတွင်း၌ ရွှေဗိမာန်သည် ရှိ၏။ တတ္ထ ပါစီနသီသကံ ဒိဗ္ဗသယနံ၊ ထိုရွှေဗိမာန်၌ အရှေ့ခေါင်းထားသော နတ်အိပ်ရာခုတင်ကို။ ပညာပေတွာ နိပဇ္ဇာပေသုံ၊ ခင်းထားစေ၍ အိပ်စေကုန်ပြီ။ အထ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအိပ်စေရာ အခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ သေတဝရ-ဝါရဏော ဟုတ္တာ၊ ဆင်ဖြူမြတ်သည် ဖြစ်၍။ တတော အဝိဒူရေ၊ ထိုငွေတောင်မှ မနီးမဝေး၌။ ဧကော သုဝဏ္ဏပဗ္ဗတော အတ္ထိ၊ တစ်လုံးသော ရွှေတောင်သည် ရှိ၏။ တတ္ထ ဝိစရိတ္တာ၊ ထိုရွှေတောင်၌ လှည့်လည် ကျက်စား၍။ တတော ဩရုယ္ဟ၊ ထိုရွှေတောင်ပေါ်မှ ဆင်းသက်၍။ ရဇတပဗ္ဗတံ အဘိရုဟိတ္တာ၊ ငွေတောင်ပေါ်သို့ တက်၍။ ဥတ္တရဒိသတော အာဂမ္မ၊ မြောက်အရပ်မှ လာ၍။ ရဇတဒါမဝဏ္ဏာယ သောဏ္ဏာယ၊ ငွေပန်းဆိုင်းအဆင်းရှိသော နှာမောင်းဖြင့်။ သေတပဒုမံ ဂဟေတွာ၊ ပဒုမ္မာကြာပြူကို ယူ၍။ ကောဋ္ဌနာဒံ နဒိတ္တာ၊ ကြီးကြာသံကို မြည်၍။ ကနကဝိမာနံ ပဝိသိတ္တာ၊ ရွှေဗိမာန်သို့ ဝင်၍။ မာတုသယနံ တိက္ခတ္တုံ၊ မယ်တော်၏အိပ်ရာကို သုံးကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ ကတ္တာ၊ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို ပြု၍။ ဒက္ခိဏပဿံ ဖာလေတွာ၊ လက်ယာနံပါးကို ဖောက်ခွဲ၍။ ကုစ္ဆိံ ပဝိဋ္ဌသဒိသော အဟောသိ၊ ဝမ်းကြောတိုက်သို့ ဝင်သည်နှင့်တူသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မြင်မက်ပြီ။ ဒေဝ ဥတ္တရာသာဠှနက္ခတ္တေန၊ ဤသို့ ဥတ္တရာသာဠှနက္ခတ်ဖြင့်။ ပဋိသန္ဓိ ဂဏှိ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူတော်မူပြီ။

ပုနဒိဝသေ ပဗုဒ္ဓါ၊ နောက်နေ့၌ နိုးလတ်သော်။ ဒေဝီ တံ သုပိန်၊ မဟာမာယာ မိဖုယားကြီးသည် ထိုအိပ်မက်ကို။ ရညော အာရောစေသိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ စတုသဋ္ဌိမတ္တေ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ခြောက်ကျိပ်လေးယောက်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ပြာဟ္မဏပါမောက္ခေ ပဏ္ဍိတသာ-ပေတွာ၊ ပါမောက္ခဖြစ်ကုန်သော, ပုဏ္ဏားတို့ကို ခေါ်စေ၍။ ဂေါမယဟရိတူပ-လိတ္တာယ၊ နွားချေးအစိုဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော။ လာဇာဒိဟိ ကတမင်္ဂ-လသက္ကာရာယ ဘူမိယာ၊ ပေါက်ပေါက်စသည်တို့ဖြင့် မင်္ဂလာမှု, ကောင်းစွာ ပြုအပ်ပြီးသော မြေပေါ်၌။ မဟာရဟာနိ အာသနာနိ ပညာပေတွာ၊ မြင့်မြတ်သူတို့ အားသာ ထိုက်တန်ကုန်သော နေရာတို့ကို ခင်းထားစေ၍။ တတ္ထ နိသိန္နာနံ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုမြင့်မြတ်သောနေရာတို့၌ ထိုင်နေကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့အတွက်။ သပ္ပိမဓုသက္ကရာဘိသင်္ခတသ ဝရပါယာသသ၊ ထောပတ်, ဖျား, သကာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော နို့ယနာမြတ်ဖြင့်။ သုဝဏ္ဏရဇတပါတိယော ပူရေတွာ၊ ရွှေခွက်, ငွေခွက်တို့ကို ပြည့်စေ၍။ သုဝဏ္ဏရဇတပါတိဟိယေဝ ပဋိကုဋ္ဌိတ္တာ အဒါသိ၊ ရွှေခွက်ငွေခွက်တို့ဖြင့်သာ ဖုံးအုပ်၍ ပေးလှူပြီ။ အညေဟိ စ၊ အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဟတဝတ္ထကပိလဂါဝိဒါနာဒီဟိ၊ အဝတ်သစ်ပေးလှူခြင်း, အကြောင်အကြား နွားမပေးလှူခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ တေ သန္တပ္ပေသိ၊ ထိုပါမောက္ခ ပုဏ္ဏားခြောက်ကျိပ်လေးယောက်တို့ကို တင်းတိမ်ရောင့်ရဲစေပြီ။ အထ သပ္ဘကာမေဟိ၊ ထိုအခါ၌ လိုလားဖွယ်အားလုံး တို့ဖြင့်။ သန္တပ္ပိတာနံ နေသံ၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲစေအပ်ပြီးကုန်သော ထိုပုဏ္ဏားခြောက်ကျိပ်လေးယောက်တို့အား။ သုပိနံ အာရောစာပေတွာ၊ အိပ်မက်ကို ပြောကြားစေ၍။ ကိံ ဘဝိဿတိ ဘုဇ္ဇ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်နည်းဟု မေးပြီ။ ပြာဟ္မဏာ အာဟံသု၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် ပြောကုန်ပြီ။ (ကိံ၊ ဘယ်သို့ ပြောကုန်ပြီ နည်း)။ မာစိန္တယိ မဟာရာဇ၊ မင်းရိမ်ပါလင့် မင်းကြီး။ တေ ဒေဝိယာ ကုစ္ဆိမှိ၊ သင်မင်းကြီး၏ မိဖုယားကြီးမဟာမာယာ၏ ဝမ်းကြောတိုက်၌။ ဂဗ္ဘော ပတိဋ္ဌတော၊ ကိုယ်ဝန်သည် တည်ပြီ။ သော စ ခေါ ပုရိသဂဗ္ဘော၊ ထိုကိုယ်ဝန်သည်လည်း ယောကျ်ားလေးတည်း။ နဿ ဣတ္ထိဂဗ္ဘော၊ မိန်းကလေးကိုယ်ဝန်မဟုတ်။ တေ ပုတ္တော ဘဝိဿတိ၊ သင်မင်းကြီးမှာ သားသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ သော သစေ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသိဿတိ၊ ထိုသားသည် အကယ်၍ အိမ်၌ နေအံ့။ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ ဘဝိဿတိ၊ စက္ကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

သစေ အဂါရာ နိက္ခမ္မ ပဗ္ဗဇိသတိ၊ အကယ်၍ အိမ်မှထွက်၍ ရဟန်းပြုအုံး လောကေ ဝိဝဋ္ဋဆဒေါ။ လောကဌ် ကိလေသာအမိုးအကာ ဖွင့်ခွါပြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။

ဟောဒိသတ္တသ ပန မာတုကုစ္ဆိမှိ၊ ဘုရားလောင်း၏ကား မယ်တော်ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏက္ခဏေ ဧကပ္ပဟာရေနေव၊ ပဋိသန္ဓေယူရာခဏ၌ တစ်ဝတိုရ်တည်း ဖြင့်ပင်။ သကလဒသသဟဿီ လောကဓာတု၊ တစ်သောင်းလုံးဖြစ်သော လောကဓာတ်သည်။ သက်မွှ် သမ္ဘကမ္ပ သမ္ဘဝေဓ၊ တက်၍တက်၍ ကောင်းစွာ လှုပ်ပြီ, မြင့်လိုက်နိမ့်လိုက် ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်လှုပ်ပြီ, အရပ်လေးမျက်နှာ ယိမ်းယိုင်ကာ လွန်စွာလှုပ်ပြီ။ (တစ်နည်း) အရှေ့အနောက် မြင့်လိုက်နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ, တောင်မြောက် မြင့်လိုက် နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ, အလယ်နှင့်နှတ်ခမ်း မြင့်လိုက် နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ။ ဟတ္ထိသပ္ပဒနိမိတ္တာနိ ပါတုရဟေသုံ၊ ဘုရားဖြစ်မည့် ရှေ့ပြေးနိမိတ်သုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒသသု စက္ကဝါဠသဟဿေသု၊ စကြဝဠာ တစ်သောင်းတို့၌။ အပ္ပမာဏော ဩဘာသော ဖရိ၊ တိုင်းတာမရသော အရောင်အလင်းသည် ပြန့်နှံ့ပြီ။ တဿ တံ သိရိ ဒဋ္ဌကာမာ ဝိယ၊ တိုင်းတာမရသော ထိုအရောင်အလင်း၏ ထိုကျက်သရေကို ကြည့်ရှုလိုကုန်သကဲ့သို့။ အန္ဓာ စက္ခူနိ ပဋိလဘိသု၊ ကန်းသူတို့သည် မြင်နိုင်သည့် မျက်စိတို့ကို ရကုန်ပြီ။ ဗဓိရာ သဒ္ဒံ သုဏိသု၊ နားကန်းသူတို့သည် အသံကို ကြားရကုန်ပြီ။ မူဂါ သမာလပိသု၊ ဖျင်းအ,သူတို့သည် ကောင်းစွာပြောတတ်ကုန်ပြီ။ ခုဇ္ဇာ ဥဇုဂတ္တာ အဟေသုံ၊ ခါးကုန်းသူတို့သည် ဖြောင့်မတ်သောကိုယ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဂုံလာ ပဒသာ ဂမနံ ပဋိလဘိသု၊ ဆွံ့သူတို့သည် ခြေဖြင့် သွားနိုင်ခြင်းကို ရကုန်ပြီ။ ဗန္ဓနဂတာ သဗ္ဗသတ္တာ၊ အနှောင်အဖွဲ့ခံရကုန်သော သတ္တဝါအားလုံးတို့သည်။ အန္ဓပန္ဓနာဒိဟိ မုစ္စိသု၊ ထိပ်တုံးအနှောင်အဖွဲ့စသည်တို့မှ လွတ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗနရကေသု အဂ္ဂိ နိဗ္ဗာယိ၊ ငရဲအားလုံးတို့၌ ငရဲမီးသည် ငြိမ်းအေးပြီ။ ပေတ္တိဝိသယေ ခုပ္ပိပါသာ ဝူပသမိ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုသည် ငြိမ်းအေးကင်းပျောက်ပြီ။ တိရစ္ဆာနာနံ ဘယံ နာဟောသိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့အား တစ်စုံတစ်ရာဘေးသည် မဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗ-သတ္တာနံ ရောဂေါ ဝူပသမိ၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့မှာ ရောဂါသည် ကင်းပျောက်ပြီ။ သဗ္ဗသတ္တာ ပိယံဝဒါ အဟေသုံ၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် ချစ်ချင်ခင်ခင် ပြောကြ

ကုန်သည်ဖြစ် ကုန်ပြီ။ မဒုရေန အာကာရေန အသာ ဟသီသု၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော အခြင်းအရာဖြင့် မြင်းတို့သည် ဟီကုန်ပြီ။ ဝါရဏာ ဂဇိုသု၊ ဆင်တို့သည် နှစ်သက်ဖွယ်ရာ, အစ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗတူရိယာနိ သကသကနိန္နာဒံ မုဉ္စိသု၊ တူရိယာအားလုံးတို့သည် မိမိမိမိတို့ဥစ္စာ သာယာဖွယ်, မြည်ဟိန်းသံကို လွှတ်ကုန်ထွက်ကုန်ပြီ။ မနုဿာနံ ဟတ္ထူပဂါဒိနိ အာဘရဏာနိ၊ လူတို့၏ လက်ဝတ်တန်ဆာ အစရှိကုန်သော အဆင်တန်ဆာတို့သည်။ အယဉ္စိတာနိယေဝ ဝိရဝိသု၊ မထိခိုက် အပ်ကုန်ဘဲသာ အလိုလိုမြည်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗဒိသာ ဝိပ္ပသန္နာ အဟေသုံ၊ အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့သည် အထူးကြည်လင်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သတ္တာနံ သုခံ ဥပ္ပါဒယမာနာ၊ သတ္တဝါတို့၏ ချမ်းသာကို ဖြစ်စေလျက်။ မုဒုသီတလဝါတော ဝါယိ၊ ဖြည်းညှင်းအေးမြသောလေသည် သာသာယာယာ တိုက်ခတ်ပြီ။ အကာလမေယော ဝဿိ၊ အခါမဲ့မိုးသည် ရွာပြီ။ ပထဝိတောပိ ဥဒကံ၊ မြေမှလည်း ရေသည်။ ဥဒ္ဓိဇ္ဇိတ္တာ ဝိဿန္နိ၊ ပေါ်ထွက်၍ စီးသွားပြီ။ ပက္ခိနော အာကာသဂမနံ ဝိဇဟိသု၊ ငှက်တို့သည် ကောင်းကင်ပျံသွားမှုကို စွန့်ကုန်ပြီ (မပြုကုန်ပြီ)။ နဒိယော အသန္ဒမာနာ အဋ္ဌံသု၊ မြစ်ရေတို့သည် မစီးကုန်ဘဲ ရပ်တန့်တည်နေကုန်ပြီ။ မဟာသမုဒ္ဒေ ဥဒကံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာက ရေသည်။ မဒုရံ အဟောသိ၊ ချိုသည် ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ ပဗ္ဗတဂ္ဂေဟိ ပဒုမေဟိ၊ ရေပြင်အားလုံး၌ပင် အဆင်းငါးမျိုး ရှိကုန်သော ကြာတို့ဖြင့်။ သဏ္ဌန္ဒတလော အဟောသိ၊ ကောင်းစွာဖုံးအပ်သော, အပြင်သည် ဖြစ်ပြီ။ ထလဇလဇာဒီနိ သဗ္ဗပုပ္ဖါနိ ပုပ္ဖိသု၊ ကုန်းပန်း, ရေပန်း စကုန်သော ပန်းအားလုံးတို့သည် ပွင့်ကုန်ပြီ။ ရုက္ခာနံ ခန္ဓေသု ခန္ဓပဒုမာနိ၊ သစ်ပင်တို့၏ ပင်စည်တို့၌ ပင်စည်ကြာပွင့်တို့သည်လည်းကောင်း။ သာခါသု သာခါ-ပဒုမာနိ၊ အကိုင်းအခက်တို့၌ အကိုင်းအခက် ကြာပွင့်တို့သည်လည်းကောင်း။ လတာသု လတာပဒုမာနိ ပုပ္ဖိသု၊ အနွယ်တို့၌ အနွယ်ကြာပွင့်တို့သည်လည်းကောင်း ပွင့်ကုန်ပြီ။ ထလေ သိလာတလာနိ ဘိန္နိတ္တာ၊ ကုန်းပေါ်၌ ကျောက်ဖျာအပြင်တို့ကို ဖောက်ခွဲ၍။ ဥပရူပရိ သတ္တသတ္တ ဟုတ္တာ၊ အထက် အထက်၌ ခုနစ်ပွင့်, ခုနစ်ပွင့်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၍။ ဒဏ္ဍပဒုမာနိ နာမ နိက္ခမိသု၊ ကြာပန်းတိုင်တို့မည်သည် ပေါ်ထွက်ကုန်ပြီ။ အာကာသေ သြလမ္ဗကပဒုမာနိ နာမ၊ ကောင်းကင်၌ တွဲရွဲ့ဆွဲသော ကြာပန်းတို့မည်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သမန္တတော ပုပ္ဖဝဿ ဝဿိသု၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပန်းမိုးတို့သည် ရွာကုန်ပြီ။ အာကာသေ ဒိဗ္ဗတူရိယာနိ

ဝင္ရိသု၊ ကောင်းကင်၌ နတ်တူရိယာသံတို့သည် မြည်ကုန်ပြီ။ သကလ-ဒသသဟဿီလောကဓာတု၊ လောကဓာတ်တစ်သောင်းလုံးသည်။ ဝင္ရေတွာ ဝိသဒ္ဓမာလာဝုဠောဝိယ၊ လုံးရ၍ ဝိုင်းရ၍ ပစ်လွှတ်လိုက်သော ပန်းကုံးကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အလက်တပဋိယတ္တံ မာလာသန် ဝိယ စ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပန်းခင်းထားသော နေရာကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧကမာလမာလိနီ၊ ပန်းတစ်မျိုးတည်းသာ ရှိသည်။ ဝိပ္ပရန္တဝါဠုဗီဇနီ၊ တလွဲလွှဲ ခပ်နေသော သားမြီးယပ် ရှိသည်။ ပုပ္ဖမုမဂန္ဓပရိဝါသိတာ၊ ပန်းအခိုးအထုံအနံ့တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ထုံမွှမ်းအပ်သည်။ ပရမသောဘဂ္ဂပတ္တာ အဟောသိ၊ အလွန် တင့်တယ်ခြင်း, အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သည် ဖြစ်ပြီ။

ဧဝံ ဂဟိတပဋိသန္ဓိကဿ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဤသို့ ယူအပ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေ ရှိသော ဘုရားလောင်းမှာ။ ပဋိသန္ဓိတော ပဋ္ဌာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်မှ စ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ စေဝ ဗောဓိသတ္တမာတုယာ စ၊ ဘုရားလောင်း၏လည်းကောင်း ဘုရားလောင်းမယ်တော်၏လည်းကောင်း။ ဥပဒ္ဒဝဓိဝါရဏတ္ထံ၊ ဘေးရန်ဥပဒ္ဒဝေါ တားမြစ်ခြင်းငှာ။ စတ္တာရော ဒေဝပုတ္တာ၊ လေးယောက်ကုန်သော နတ်သား တို့သည်။ ခဂ္ဂဟတ္ထာ အာရက္ခံ ဂဏှိသု၊ သန်လျက်လက်စွဲကုန်လျက် အစောင့် အရှောက်ကို ယူကုန်ပြီ။ ပန ပုရိသေသု၊ အထူးကား ယောကျ်ားတို့အပေါ်၌။ ဗောဓိသတ္တမာတု ရာဂစိတ္တံ နုပ္ပဇ္ဇိ၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်၏ ရာဂစိတ်သည် မဖြစ်ပြီ။ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တာ စ အဟောသိ၊ လာဘ်လာဘအထွတ်အထိပ် ကျော်စောမှု အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်ပြီ။ သုဒ္ဓိနီ အကိလန္ဓ-ကာယာ၊ စိတ်ချမ်းသာမှုရှိပြီ မပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိပြီ။ အန္တောကုစ္ဆိဂတံ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဝမ်းအတွင်း၌တည်ရှိနေသော ဘုရားလောင်းကိုလည်း။ ဝိပ္ပသန္နေ မဏိရတနေ၊ အထူးကြည်လင်သော ပတ္တမြားရတနာ၌။ အာဝုတပဏ္ဏာသုတ္တံ ဝိယ ပဿတိ၊ သီအပ်သည့် ဖျော့တော့သော ချည်ကြိုးကိုကဲ့သို့ မြင်ရ၏။ ယသ္မာ စ ဗောဓိသတ္တော နဝသိတကုစ္ဆိ နာမ၊ အကြင့်ကြောင့်လည်း ဘုရားဖြစ်မည့်ဘဝ ဘုရား လောင်းသည် ကိန်းအောင်းရာမယ်တော်ဝမ်းတိုက်မည်သည်။ စေတိယဂဗ္ဘ-သဒိသာ ဟောတိ၊ စေတီတော်တိုက်ခန်းနှင့်တူသည် ဖြစ်၏။ အညေန သတ္တေန၊ အခြားသော သတ္တဝါသည်။ အာဝသိတုံ ဝါ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ ဝါ နိ သက္ကာ၊ နေခြင်းငှာ လည်းကောင်း, အသုံးပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ

ဟောမိသတ္တမာတာ၊ ထိုသို့ အခြားသူနေဖို့ အသုံးပြုဖို့ မတတ်ကောင်းသောကြောင့် ဘုရားဖြစ်မည့်ဘဝ ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည်။ ဟောမိသတ္တော သတ္တာဟ-ဇာတေ၊ ပစ္ဆိမဘဝိကဘုရားလောင်းသည် မွေးဖွားရှိခုနစ်ရက်ရှိသော်။ ကာလ-ကတ္တာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။ တုသိတပုရေ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်၏။ စ အညာ ဣတ္ထိယော၊ သည်သာမကသေး အခြားကုန်သော အမျိုးသမီးတို့သည်။ ဒသမာသေ အပတ္တာပိ အတိက္ကမိတ္တာပိ၊ ဆယ်လတို့ကို မရောက်မပြည့်မှီ၍သော်လည်းကောင်း, ကျော်လွန်၍သော်လည်းကောင်း။ နိသိန္နာပိ နိပန္နာပိ ဝိဇာယန္တိ ယထာ၊ ထိုင်လျက်သော်လည်းကောင်း, အိပ်လျက်သော်လည်းကောင်း မွေးဖွားကုန်သကဲ့သို့။ ဟောမိသတ္တမာတာ ဧဝံ န၊ ပစ္ဆိမဘဝိကဘုရားလောင်း မယ်တော်သည်ကား ဤကဲ့သို့ မဟုတ်။ ပန သာ ဟောမိသတ္တံ၊ အဟုတ်သော်ကား ထိုပစ္ဆိမဘဝိကဘုရားလောင်းမယ်တော်သည် ပစ္ဆိမဘဝိက ဘုရားလောင်းကို။ ဒသမာသေ ကုစ္ဆိနာ ပရိဟရိတ္တာ၊ ဆယ်လတို့ပတ်လုံး ဝမ်းဖြင့် လွယ်၍။ ဌိတာဝ ဝိဇာယိ၊ ရပ်လျက်သာ ဖွားမြင်ပြီ။ အယံ ဟောမိသတ္တမာတုမမ္မတာ၊ ဤဝမ်းဖြင့် ဆယ်ရ-လွယ်ခြင်း စသည်ကား **ပစ္ဆိမဘဝိကဘုရားလောင်းမယ်တော်တို့ ဓမ္မတာတည်း**။

မဟာမာယာ ဒေဝီပိ၊ မဟာမာယာမည်သော မိဖုယားကြီးသည်လည်း။ ပတ္တေန-တေလံ ပရိဟရတိဝိယ၊ သပိတ်ဖြင့် ဆီကို ဆောင်ယူသကဲ့သို့။ ဒသမာသေ ကုစ္ဆိနာ၊ ဆယ်လတို့ပတ်လုံး ဝမ်းဖြင့်။ ဟောမိသတ္တံ ပရိဟရိတ္တာ၊ ပစ္ဆိမဘဝိက ဘုရားအလောင်းကို ရွက်ဆောင်၍။ ပရိပုဏ္ဏဂဗ္ဘာ ဥတိယရံ ဂန္ဒကာမာ၊ ပြည့်သော ကိုယ်ဝန်ရှိလတ်သော် ဆွေမျိုးတို့အိမ်သို့ သွားလိုလျှင်။ ဒေဝ အဟံ၊ အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မသည်။ ကုလသန္တကံ ဒေဝဒဟနဂရံ၊ ဆွေမျိုးတို့ဥစ္စာဖြစ်သော ဒေဝဒဟ-မြို့သို့။ ဂန္တုံ ဣစ္ဆာမိ ဣတိ၊ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိပါ၏ဟု။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ အာရောစေသိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား သံတော်ဦးတင်ပြီ။ ရာဇာ သာဓုတိ သမ္မဋ္ဌိဿိတ္တာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ကပိလဝတ္ထုတော ယာဝ ဒေဝဒဟနဂရာ၊ ကပိလဝတ်မြို့မှ ဒေဝဒဟမြို့တိုင်အောင်။ မဂ္ဂံ သမံ ကာရေတ္တာ၊ လမ်းကို ညီညာအောင် ပြုပြင်စေ၍။ ကဒလိပုဏ္ဏဃဋဓဇ-ပဋာကာဒီဟိ၊ ငှက်ပျောပင်ရှင်, ရေပြည့်အိုး, တံခွန်, အလံစသည်တို့ဖြင့်။ အလင်္ကာရာပေတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍။ ဒေဝီ သုဝဏ္ဏသိဝိကာယ နိသီဒါပေတ္တာ၊ မဟာမာယာမိဖုယားကြီးကို ရွှေထမ်းစင်၌ နေစေ၍။ အမစ္စသဟဿေန

ဥက္ခိပါပေတွာ၊ အမတ်တစ်ထောင်ကို ထမ်းစေ၍။ မဟာနွေနေ ပရိဝါရေန ပေသေသိ၊ မှားစွာသော အခြေအရံဖြင့် ပို့စေပြီ။ ဒွိန္နံ နဂရာနံ အန္တရေ ပန၊ ကပိလဝတ်, ဒေဝဒဟ မြို့နှစ်မြို့တို့၏ အကြားဌာနား။ ဥဘယနဂရဝါသိနမ္မိ၊ နှစ်မြို့သားလုံးတို့အတွက် လည်း။ လုမ္မိနိဝနံ နာम၊ လုမ္မိနီဥယျာဉ်မည်သော။ မဂ်လသာလဝန် အတ္ထိ၊ မင်္ဂလာရှိသော အင်ကြင်းတောဥယျာဉ်သည် ရှိ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ မဟာမာယာ မိဖုယားကြီး ဒေဝဒဟမြို့ထွက်လာရာ ထိုကဆုန်လပြည့်အခါ၌။ မူလတော ပဋ္ဌာယ ယာဝ အဂ္ဂသာခါ။ အကိုင်းရင်းမှ စ၍ အကိုင်းဖျားတိုင်အောင်။ သဗ္ဗံ ဧကပါလိဖုလ္လံ အဟောသိ၊ အင်ကြင်းပင်အလုံးစုံသည် ပင်းလုံးကျွတ်ပွင့်သည် ဖြစ်ပြီ။ သာခန္တရေဟိ စေဝ ပုပ္ဖန္တရေဟိ စ၊ ကိုင်းကြားတို့မှလည်းကောင်း အပွင့်ကြား တို့မှ လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဝဏ္ဏာ ဘမရဂဏာ၊ အဆင်ငါးမျိုးရှိကုန်သော ပိတုံးအုပ် တို့သည်လည်းကောင်း။ နာနပ္ပကာရာ သကုဏသံဃာ စ၊ အမျိုးမျိုးအစားစား ကုန်သော ငှက်အုပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မဓုရသရေန ဝိကူဇန္တာ ဝိစရန္တိ၊ သာယာစွာသော အသံဖြင့် မြည်တွန်ကုန်လျက် လှည့်လည်ကုန်၏။ သကလံ လုမ္မိနိဝနံ စိတ္တလတာဝနသဒိသံ၊ အလုံးစုံသော လုမ္မိနီဥယျာဉ်သည် စိတ္တလတာ ဥယျာဉ်နှင့်တူ၏။ မဟာနုဘာဝဿ ရညော သုသဒ္ဓိတံ၊ တန်ခိုးကြီးသော မင်းသည် ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော။ အာပါနမဏ္ဍလံ ဝိယ အဟောသိ၊ အရက်ဝိုင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ တံ ဒိသွာ ဒေဝိယာ၊ ထိုသာယာဖွယ်ကို တွေ့မြင်ရ၍ မဟာမာယာ မိဖုယား ကြီး၏။ သာလဝနကီဠံ ကီဠိတုကာမတာ စိတ္တံ ဥဒပါဒိ၊ အင်ကြင်းဥယျာဉ် ကစားခြင်းကို ကစားလိုသောစိတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ အမစ္စာ ဒေဝီ ဂဟေတ္တာ၊ အမတ် တို့သည် မဟာမာယာမိဖုယားကြီးကို ထမ်းယူ၍။ သာလဝနံ ပဝိသိသု၊ လုမ္မိနီ အင်ကြင်းဥယျာဉ်သို့ ဝင်ကုန်ပြီ။ သာ မဂ်လသာလမူလေ ဌတ္ဝာ၊ ထိုမဟာမာယာ မိဖုယားကြီးသည် မင်္ဂလာအင်ကြင်းပင်အနီးသို့ သွား၍။ သာလသာခံ ဂဏှိတုကာမာ အဟောသိ၊ အင်ကြင်းကိုင်းကို ကိုင်လိုသည် ဖြစ်ပြီ။ သာလသာခါ သုသေဒိတဝေတ္တဂ္ဂံ ဝိယ၊ အင်ကြင်းကိုင်းသည် ကောင်းစွာ နွေးအပ်သော, ကြိမ်နွယ် အဖျားကဲ့သို့။ သြနမိတ္တာ၊ ညွှတ်ကိုင်း၍။ ဒေဝိယာ ဟတ္ထပထံ ဥပဂဋ္ဌိ၊ မဟာမာယာမိဖုယားကြီး၏ လက်လှမ်းမီသို့ ကပ်ရောက်ပြီ။ သာ ဟတ္ထံ ပသာရေတွာ၊ ထိုမဟာမာယာမိဖုယားကြီးသည် လက်ကို ဆန့်တန်း၍။ သာခံ အဂ္ဂဟေသိ၊ အင်ကြင်းကိုင်းကို ကိုင်လိုက်ပြီ။ စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ တာဝဒေဝ အဿာ၊

ကိုင်လိုက်ရာ ထိုခဏ၌ပင် ထိုမဟာမာယာမိဖုယားကြီးမှာ။ ကမ္မဇဝါတာ စလိသု၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သော လေတို့သည် လှုပ်ရှားကုန်ပြီ။ အထ အသာ၊ ကမ္မဇလေတို့ လှုပ်ရှားရာထိုအခါ၌ ထိုမဟာမာယာ မိဖုယားကြီးဖို့။ သာဏီ ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ တင်းတိမ်ကို ကာရံ၍။ မဟာဇနော ပဋိဂ္ဂဏိ၊ လူအများသည် ဖယ်ရှားပြီး။ သာလသာခံ ဂဟေတ္တာ တိဋ္ဌမာနာယ ဧဝ၊ အင်ကြင်းကိုင်းကို ကိုင်၍ ရပ်လျက်သာလျှင်။ အသာ ဂဗ္ဘဇဋ္ဌာနံ အဟောသိ၊ ထိုမဟာမာယာမိဖုယားကြီး၏ ကိုယ်ဝန်မှ ထခြင်း, မီးဖွားခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ တခ်ဏ်ယေဝ သုဝဏ္ဏဇလံ အာဒါယ၊ ထိုမီးဖွားရာ ခဏ၌ပင် ရွှေကွန်ရက်ကို ယူ၍။ သမ္ပတ္တာ ဝိသုဒ္ဓစိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ရောက်လာကုန်သော ကာမရာဂစိတ် စင်ကြယ်ကုန်သော။ စတ္တာရော မဟာပြဟ္မာနော၊ လေးယောက်ကုန်သော သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာကြီးတို့သည်။ တေန သုဝဏ္ဏဇလေန၊ ထိုရွှေကွန်ရက်ဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တံ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ ပစ္ဆိမဘဝိက ဘုရားလောင်းကို ခံယူ၍။ မာတု ပုရတော ဌပေတ္တာ၊ မယ်တော်မဟာမာယာ မိဖုယားကြီး၏ ရှေ့၌ ထား၍။ အတ္တမနာ ဟောဟိ ဒေဝိ၊ ဝမ်းသာသည် ဖြစ်လော့ ရှင်မိဖုယား။ မဟေသက္ခော ပုတ္တော၊ ဘုန်းတော်ကြီးမားလှသော သားတော်သည်။ တေ ဥပ္ပန္နောတိ အာဟံသု၊ သင်မိဖုယားမှာ ဖွားတော်မူပြီဟု ပြောကုန်ပြီ။

ပန အညေ သတ္တာ၊ အထူးကား အခြားကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခမန္တာ၊ မိခင်ဝမ်းမှ ထွက်လာကုန်သော်။ ပဋိကူလေန အသုစိနာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော မစင်မကြယ် ရွံ့စဖွယ်ဖြင့်။ မက္ခိတာ နိက္ခမန္တိ ယထာ၊ လိမ်းကျံအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ထွက်လာကုန်သကဲ့သို့။ ဗောဓိသတ္တော ဧဝံ နိ၊ ပစ္ဆိမဘဝိကဘုရားလောင်းကား ဤကဲ့သို့ မဟုတ်။ ပန သော ဓမ္မာသနတော၊ အဟုတ်သော်ကား ထိုပစ္ဆိမဘဝိကဘုရားလောင်းသည် တရားဟောပလ္လင်ပေါ်မှ။ သြတရန္တော ဓမ္မကထိကော ဝိယ၊ ဆင်းလာသော, ဓမ္မကထိကရဟန်းတော်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ နိသေဏိတော သြတရန္တော ပုရိသော ဝိယ စ၊ ထန်းတက်လှေကားမှ ဆင်းလာသော ယောက်ျားကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဒွေ ဟတ္ထေ စ ဒွေ ပါဒေ စ ပသာရေတ္တာ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ကိုလည်းကောင်း, ခြေနှစ်ဖက်တို့ကို လည်းကောင်း ဆန့်တန်း၍။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာ။ မာတုကုစ္ဆိသမ္ဘဝေန ကေနစိ အသုစိနာ၊ မယ်တော်ဝမ်း၌ဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ခုသော ရွံ့စဖွယ်ဖြင့်။ အမက္ခိတော သုဒ္ဓေါ ဝိသဒေါ၊ မလိမ်းကျံအပ်ဘဲ စင်စင်ကြယ်ကြယ် သန့်သန့်

ရှင်းရှင်း။ ကာသိကဝတ္ထေန၊ ကာသိတိုင်းပြစ်အဝတ်ဖြင့်။ နိက္ခိတ္တမဏိရတနံ ဝိယ၊ ထုပ်ထားအပ်သော ပတ္တမြားရတနာကဲ့သို့။ ဧကတယန္တော၊ ဝင်းစက်ကြည်လင်စွာ။ မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခမိ၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားမြင်တော်မူပြီ။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ သန့်ရှင်းကြည်လင်စွာ ဖွားမြင်လာပါသော်လည်း။ တေဓိသတ္တသ စ တေဓိသတ္တမာတုယာ စ၊ ဘုရားလောင်းအားလည်းကောင်း, ဘုရားလောင်းမယ်တော်အားလည်းကောင်း။ သက္ကာရတ္ထံ၊ ကောင်းစွာပြု ပူဇော်ခြင်းငှာ။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ ဒွေ ဥဒကဓာရာ နိက္ခမိတ္တာ၊ အအေးအပူ, ရေအလျဉ်နှစ်ခုတို့သည် ထွက်လာကုန်၏။ တေဓိသတ္တသ စ မာတုယာ စ၊ ဘုရားလောင်း၏လည်းကောင်း, မယ်တော်၏လည်းကောင်း။ သရီရေ ဥတုံ ဂါဟာပေသုံ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ အေးသင့်ရာအေး, နွေးသင့်ရာနွေး, အအေးအနွေး ဥတုကို ယူစေကုန်, ဖြစ်စေကုန်ပြီ။

အထ နံ၊ ထိုအခါအခြားမဲ့၌ ထိုဘုရားလောင်းကို။ သုဝဏ္ဏဇာလေန ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ၊ ရွှေကွန်ရက်ဖြင့် ခံယူ၍။ ဌိတာနံ ဗြဟ္မာနံ ဟတ္ထတော၊ တည်ကုန်သော သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာကြီးတို့၏ လက်မှ။ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ စာတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့သည်။ မဂ်လသမ္မတာယ သုခသမ္ပသာယ၊ မင်္ဂလာရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်သော ကောင်းမွန်နူးညံ့သော အတွေ့အထိရှိသော။ အဇိနပ္ပဝေဏိယာ ဂဏှိံသု၊ သစ်နက်ရေဖြင့် ခံယူကုန်ပြီ။ တေသံ ဟတ္ထတော၊ ထိုစာတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့၏ လက်မှ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒုကူလ-စုမ္ဘကူဌေန ဂဏှိံသု၊ ခံယူကုန်ပြီ။ မနုဿာနံ ဟတ္ထတော မုဠှတ္တာ၊ လူတို့၏ လက်မှ လွတ်၍။ ပထဝိယံ ပတိဋ္ဌာယ၊ မြေပေါ်၌ ရပ်၍။ ပုရတ္ထိမဒိသံ သြလောကေသိ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာကို ကြည့်ပြီ။ အနေကာနိ စက္ကဝါဠသဟဿာနိ၊ များစွာကုန်သော စက်ကြာဝဠာထောင်ပေါင်းတို့သည်။ ဧကင်္ဂဏာနိ အဟေသုံ၊ တစ်ပြင်တည်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတ္ထ ဒေဝမနုဿာ၊ ထိုအရှေ့အရပ်မျက်နှာက ဗြဟ္မာနတ်လူတို့သည်။ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ ပူဇယိမာနာ၊ ပန်းနံ့သာစသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်လျက်။ မဟာပုရိသ ဣဒံ၊ အလောင်းတော်မြတ် ဤအရှေ့အရပ်မျက်နှာ၌။ တုမှေဟိ သဒိသော၊ သင်အလောင်းတော်မြတ်တို့နှင့် တူသော။ အညော နတ္ထိ၊ အခြားသူသည် မရှိပါ။ ဧတ္ထ ဥတ္တရိတရော၊ ဤအရှေ့မျက်နှာအရပ်၌ အလောင်းတော်မြတ်ထက် သာလွန်သူသည်။ ကုတောတိ အာဟံသု၊ အဘယ်မှာ ရှိပါအံ့

နည်းဟု ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ဧဝံ စတသော ဒိသာ၊ ဤသို့ အရပ်လေးမျက်နှာတို့လည်းကောင်း။ စတသော အနုဒိသာ၊ ထောင့်လေးမျက်နှာတို့လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ ဥပရိ၊ အောက်အရပ်မျက်နှာလည်းကောင်း, အထက်အရပ်မျက်နှာလည်းကောင်း။ ဣတိ ဒသဒိသာ၊ ဤသို့ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို။ အနုဝိလောကေတွာ၊ အစဉ်အတိုင်း လှည့်လည်ကြည့်တော်မူ၍။ အတ္တနာ သဒိသံ၊ မိမိနှင့် တူသော။ ကဉ္စိ အဒ်ဒိသွာ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မတွေ့မြင်သည် ဖြစ်၍။ အယံ ဥတ္တရာဒိသာတိ၊ ဤအရပ်ကား မြောက်မျက်နှာအရပ်ဟု နှလုံးပြု၍။ မဟာပြဟ္မုနာ သေတစ္ဆတ္တံ ဓာရိယမာနော၊ ပြဟ္မာမင်းကြီးသည် ထီးဖြူကို ဆောင်းမိုးအပ်သည်ဖြစ်၍။ (ပြဟ္မာမင်းကြီး၏ ထီးဖြူဆောင်းမိုးမှု ခံယူ၍)။ သုယာမေန ဝါလဝီဇနိ ဓာရိယမာနော၊ သုယာမနတ်မင်းသည် စမရီသားမြီးယပ်ကို တဖြတ်ဖြတ် ခပ်ဆောင်ယူအပ်သည်ဖြစ်၍ (သုယာမနတ်မင်း၏ စမရီသားမြီးယပ် တဖြတ်ဖြတ် ခတ်မှုကို ခံယူ၍)။ သေသရာဇကကုဓာဘဏ္ဍဟတ္ထေဟိ၊ ကြွင်းကျန်သော မင်းမြောက်တန်ဆာလက်စွဲကုန်သော။ အညာဟိ ဒေဝတာဟိ စ၊ အခြားကုန်သော နတ်ပြဟ္မာတို့သည်လည်း။ အနုဝမ္မမာနော၊ အစဉ်လိုက်ပါ ပို့ဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တပဒဝီတိဟာရေန အဂမာသိ၊ ခုနစ်ဖဝါးလှမ်းခြင်းဖြင့် သွားပြီ။ တတော သတ္တမပဒေ ဋ္ဌတော၊ ထို စ၍လှမ်းရာ နေရာမှ ခုနစ်ဖဝါးမြောက်၌ ရပ်လျက်။ အဂ္ဂေါဟမသ္မိ လောကသ္မာတိ အာဒိကံ၊ အဂ္ဂေါဟမသ္မိ လောကသ ဤသို့အစရှိသော။ အာသဘိ ဝါစံ နိစ္ဆာရေန္တော၊ ရဲတင်းသော စကားကို မြွက်ဆိုလျက်။ သီဟနာဒံ နဒိ၊ ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့သော စကားကို ဟိန်းဟောက်ပြောဆိုပြီ။

ဟိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ မဟောသဓတ္တာဘာဝေ၊ မဟော်သဓာပညာရှိဘာဝလည်းကောင်း။ ဝေဿန္တရတ္တာဘာဝေ၊ ဝေဿန္တရာမင်းဘာဝလည်းကောင်း။ ဣမသ္မိံ အတ္တာဘာဝေ၊ ဤဘုရားဖြစ်တော်မူရာဘာဝလည်းကောင်း။ ဣတိ တီသု အတ္တာဘာဝေသု၊ ဤသို့သုံးပါးကုန်သော ဘာဝတို့၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဝါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခန္တမတ္တောဝ၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားမြင်ကာစမျှ ဖြစ်၍ပင်။ ဝါစံ နိစ္ဆာရေသိ၊ စကားကို ပြောပြီ။ မဟောသဓတ္တာဘာဝေ၊ မဟောသဓာပညာရှိဘာဝ၌။ မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခန္တမတ္တသေဝ၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားမြင်ကာစမျှသာ ဖြစ်သော။

အသ ဟတ္ထေ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ လက်၌။ ဒေဝရာဇာ သင်္ကော အာဂန္တာ၊ နတ်တို့ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည် လာ၍။ စန္ဒနသာရံ ဌပေတွာ ဂတော၊ စန္ဒကူးနှစ်ကို ထား၍ သွားပြီ။ သော တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းမဟော်သဓာသည် ထိုစန္ဒကူးနှစ်ကို။ မဋ္ဌယံ ကတ္တာဝ နိက္ခန္တော၊ လက်သီးဆုပ်ထည်း၌ ဆုပ်မှုပြု၍သာ ဖွားလာပြီ။ အထ နံ မာတာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်းမဟော်သဓာကို မယ်တော် သုမနဒေဝီသည်။ တာတ ကိံ ဂဟေတွာ၊ ချစ်သား ဘာကို ယူ၍။ အာဂတော အသိ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ လာသည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ သြသမံ အမှာဣတိ ဝိသဇ္ဇိ၊ ဆေးကို အမေဟု ဖြေပြီ။ ဣတိ သြသမံ ဂဟေတွာ အာဂတတ္တာ၊ ဤသို့ ဆေးကို ယူ၍ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အသ နာမ၊ ထိုကလေး၏ နာမည်ကို။ သြသဓကုမာရောတွေဝ အကံသု ကိရ၊ သူငယ်သြသဓဟူ၍သာ ပြုကြ မှည့်ကြ ကုန်ပြီတဲ့။ တံ သြသမံ ဂဟေတွာ၊ ထိုဆေးကို ယူ၍။ စာဠိယံ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ အိုးစရည်း၌ ထည့်ကြကုန်ပြီ။ အာဂတာဂတာနံ အန္ဓဗဓိရာဒီနံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်း ကုန်သော ကန်းသူ,နားထိုင်းသူစသည်တို့၏။ တဒေဝ သဗ္ဗရောဂူပသမာယ၊ ထိုယူခဲ့သော စန္ဒကူးနှစ်သည်ပင် ရောဂါအားလုံးပျောက်ကင်းဖို့။ ဘေသဇ္ဇံ အဟောသိ၊ ဆေးသည် ဖြစ်ပြီ။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ဣဒံ မဟန္တံ သြသမံ၊ ဤဆေးကား မြင့်မြတ်သော ဆေးတည်း။ ဣဒံ မဟန္တံ သြသဓဿ၊ ဤ ဆေးကား မြင့်မြတ်သော ဆေးတည်းဟု။ ဥပ္ပန္နဝစနံ ဥပါဒါယ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော စကားကို အစွဲပြု၍။ အသ နာမ၊ ထိုသူငယ်သြသဓ၏ နာမည်သည်။ မဟောသဓောတွေဝ ဇာတံ ကိရ၊ မဟော်သဓာဟူ၍သာ ဖြစ်ပြန်ပြီတဲ့။ ဝေဿန္တရတ္တာဘာဝေ ပန၊ ဝေဿန္တရာမင်းဘဝ၌ကား။ မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခန္တော၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ ထွက်လာသော်။ ဒက္ခိဏဟတ္ထံ ပသာရေတွာ၊ ညာဖက်လက်ကို ဆန့်တန်း၍။ အမ္မ ဂေဟသ္မိ၊ အမေ အိမ်၌။ ကိဉ္စိ အတ္ထိ နု ခေါ၊ တစ်စုံတစ်ခုသည် ရှိပါ၏လော။ ဒါနံ ဒဿာမိတိ၊ အလှူကို လှူအံ့ဟု။ ဝဒန္တော နိက္ခမိ၊ ပြောဆိုလျက် ဖွားလာပြီ။ အထ အသ မာတာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုဝေဿန္တရာမင်း၏ မိခင် ဖုဿတီ မိဖုယားကြီးသည်။ တာတ သဓနေ ကုလေ၊ ချစ်သား ပစ္စည်းရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တောအသိ ဣတိ၊ ဖြစ်လာသည် ဖြစ်၏ဟု ပြော၍။ ပုတ္တသ ဟတ္ထံ၊ သားတော် ဝေဿန္တရာ၏ ညာဖက်လက်ကို။ အတ္တနော ဟတ္ထတလေ ကတ္တာ၊ မိမိ၏ လက်ဝါးပြင်၌ ထားမှုပြု၍။ သဟသဿတ္ထဝိကံ ဌပေသိ၊ ငွေတစ်ထောင်အိပ်ကို

ထားပြီ။ ဣမသို့ အတ္တဘာဝေ ပန၊ ဤဘုရားဖြစ်မည့်ဘဝ၌ကား။ ဣမံ သီဟနာဒံ နဒီတိ၊ အဂ္ဂေါဟ မသို့ လောကသ္မိ စသော ဤသီဟနာဒကို ဟိန်းဟောက်ပြောဆိုပြီဟု။ ဧဝံ ဘောဒိသတ္တော၊ ဤသို့ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ တီသု အတ္တဘာဝေသု၊ သုံးခုကုန်သော ဘဝတို့၌။ မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခန္တမတ္တောဝ၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ ထွက်ခါစမျှဖြစ်၍သာ။ ဝါစံ နိစ္ဆာရေသိ၊ စကားကို ပြောပြီ။ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏော ယထာ စ၊ ပဋိသန္ဓေယူရာ ခဏ၌ကဲ့သို့ပင်။ အဿ ဇာတကဿပိ၊ ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း၏ ဖွားတော်မူရာခဏ၌လည်း။ ဒွတ္တိသ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ ပါတုရဟေသုံ၊ ရှေ့ပြေးနိမိတ်သုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယသ္မိ သမယေပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အမှာကံ ဘောဒိသတ္တော၊ ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်။ လုမ္ဗိနိဝနေ ဇာတော၊ လုမ္ဗိနီအင်ကြင်းတော၌ ဖွားတော်မူပြီ။ တသ္မိယေဝ သမယေ၊ ဘုရားလောင်း ဖွားတော်မူရာ ထိုအခါ၌ပင်။ ရာဟုလမာတာ ဒေဝီ၊ ရာဟုလာမယ်တော်ဖြစ်သော မိဖုယားသည် လည်းကောင်း။ အာနန္ဒတ္ထေရော ဆန္နော အမစ္စော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည် လည်းကောင်း, ဆန္နမည်သော အမတ်သည်လည်းကောင်း။ ကာဠုဒါယိ အမစ္စော၊ ကာဠုဒါယီအမတ်သည်လည်းကောင်း။ ကဏ္ဏကော အဿရာဇာ၊ ကဏ္ဏကမည်သော မြင်းမင်းသည်လည်းကောင်း။ မဟာဗောဓိရုက္ခော၊ မဟာဗောဓိပင်သည် လည်းကောင်း။ စတသော နိဓိကုမ္ဘိယော၊ လေးလုံးကုန်သော ရွှေအိုးကြီးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်ပေါ်ကုန်ပြီ။ တတ္ထ ဧကော၊ ထိုရွှေအိုးကြီးလေးလုံးတို့တွင် တစ်လုံးသည်။ ဂါဝုတပ္ပမာဏော၊ တစ်ဂါဝုတ်ပမာဏရှိသည် လည်းကောင်း။ ဧကော၊ တစ်လုံးသည်။ အမ္ဗယောဇနပ္ပမာဏော၊ ယူဇနာဝက် ပမာဏရှိသည် လည်းကောင်း။ ဧကော တိဂါဝုတပ္ပမာဏော၊ တစ်လုံးသည် သုံးဂါဝုတ်ပမာဏ ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဧကော ယောဇနပ္ပမာဏော၊ တစ်လုံးသည် တစ်ယူဇနာ ပမာဏရှိသည်လည်းကောင်း။ အဟောသိ ဣတိ၊ ဖြစ်ပြီဟု မှတ်။ ဣမေ သတ္တ၊ ယသော်ဧရာ အာနန္ဒာ ဆန္ဒ ကာဠုဒါယိ ကဏ္ဏကမြင်း ဗောဓိပင် ရွှေအိုးကြီးလေးလုံး ဤခုနစ်မျိုးတို့သည်။ သဟဇာတာ နာမ၊ ဖွားဖက်တော်တို့မည်၏။

ဥဘယနဂရဝါသိနော၊ ကပိလဝတ် ဒေဝဒဟနှစ်မြို့နေကြသူတို့သည်။ ဗောဓိသတ္တံ ဂဟေတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းကို ယူ၍။ ကပိလဝတ္ထုနဂရမေဝ အဂမံသု၊ ကပိလဝတ်မြို့သို့သာ သွားကြကုန်ပြီ။ စ တံ ဒိဝသံယေဝ၊ ဆက်ပြောအံ့ ထို

ဘုရားလောင်း ဖွားရာနေ့၌ပင်။ "ကပိလဝတ္ထုနဂရေ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ၊ ကပိလဝတ်မြို့၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးမှာ။ ပုတ္တော ဇာတော၊ သားတော်သည် ဖွားတော်မူလာပြီ။ အယံ ကုမာရော ဗောဓိတလေ နိသီဒိတ္တာ၊ ဤမင်းသားသည် ဗောဓိရင်ပြင်၌ နေ၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ"ဟု။ တာဝတိံသဘဝနေ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ရွှန်လန်းနှစ်သက်ကြကုန်သော။ ဒေဝသံဃာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ စေလုက္ခေပါဒီနိ ပဝတ္တေန္တာ ကိုင်ဆုပ်၊ အဝတ်မြှောက်ခြင်း စသည်တို့ကို ဖြစ်စေကုန်လျက် ကစားကြကုန်ပြီ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ ကုလူပကော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ နန်းတော်ကြွရောက်တတ်သော။ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘီ ကာဠဒေဝိလော နာမ တာပသော၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးရသော ကာဠဒေဝိလမည်သော ရသေ့သည်။ ဘတ္တကိစ္စံ ကတ္တာ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို ပြု၍။ ဒိဝါဝိဟာရတ္ထာယ တာဝတိံသဘဝနံ ဂန္တာ၊ နေ့သန့်နေခြင်းအကျိုးငှာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ကြွ၍။ တတ္ထ ဒိဝါဝိဟာရံ နိသိန္နော၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေ့သန့်နေခြင်းကို နေသော်။ တာ ဒေဝတာ ကိဠမာနာ ဒိသ္မာ၊ ထိုနတ်တို့ကို ကစားနေသည်တို့ကို မြင်၍။ တုမ္ဟေ ဧဝံ တုဋ္ဌမာနသာ၊ သင်တို့သည် ဤသို့ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိံ ကာရဏာ ကီဠထ၊ အဘယ့်ကြောင့် ကစားကြကုန်သနည်း။ ဧတံ ကာရဏံ မယျမ္ပိ၊ ဤနှစ်ခြိုက်စွာ ကစားခြင်းအကြောင်းကို ငါ့အားလည်း။ ကထေထာတိ ဟ္ဋ္ဌေ ပြောကြကုန်လော့ဟု မေးပြီ။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်တို့အလား ရှုစားအပ်သည့် ရှင်ရသေ့။ သုဒ္ဓေါဒနရညော ပုတ္တော ဇာတော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးမှာ သားတော်သည် ဖွားမြင်ပြီ။ သော ဗောဓိတလေ နိသီဒိတ္တာ၊ ထို မင်းသားသည် ဗောဓိအပြင်၌ ထိုင်နေ၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေဿတိ၊ ဓမ္မစက်ကြာတရားတော်ကို ဟောလတ္တံ့။ တဿ အနန္တရံ၊ ထိုဘုရားရှင်၏ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော။ ဗုဒ္ဓလီလံ ဒဋ္ဌုံ စ၊ ဘုရားတို့ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဓမ္မံ သောတုံ စ၊ တရားတော်ကို နာကြားခြင်းငှာလည်းကောင်း။ လစ္ဆာမာတိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ရကုန်လိမ့်မည်ဟူသော ဤအကြောင်းကြောင့်။ တုဋ္ဌာ အမှာတိ အာဟံသု၊ နှစ်ခြိုက်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီဟု ပြောကုန်ပြီ။ တာပသော တသ် ဝစနံ သုတ္တာ၊ ကာဠဒေဝိလရသေ့သည် ထိုနတ်တို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ ခိပ္ပံ ဒေဝလောကတော

သြရှယ်၊ လျင်မြန်စွာ နတ်ပြည်မှ ဆင်းခဲ့၍။ ရာဇနိဝေသန် ပရိသိတ္တာ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းနန်းတော်သို့ ဝင်၍။ ပညတ္တာသနေ နိသိန္နော၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်လျက်။ မဟာရာဇ တေ၊ မင်းမြတ် သင့်မှာ။ ပုတ္တော ဇာတော ကိရ၊ သားတော်သည် ဖွားမြင်ပြီတဲ့ဟု ကြားခဲ့ရပြီ။ နံ ပဿိဿာမိ ဣတိ အာဟ၊ ထိုသားတော်ကို ကြည့်မည် ဤသို့ ပြောပြီ။ ရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ အလက်တပဋ္ဌိယတ္တဲ့ ကုမာရံ အာဟရာပေတွာ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့်စပ်ယှဉ်သော မင်းသားကို ဆောင်ယူစေ၍။ တာပသံ ဝန္ဒာပေတုံ၊ ကာဠဒေဝိလရသေ့ကို ရှိခိုး စေခြင်းငှာ။ အဘိဟရိ ရှေးရှုဆောင်ယူပြီ။ ဗောဓိသတ္တသ ပါဒါ ပရိဝတ္တိတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေတော်တို့သည် လည်၍။ တာပသဿ ဇဋာသု ပတိဋ္ဌဟိသု၊ ကာဠဒေဝိလရသေ့၏ ဆံကျစ်တို့၌ တည်ကုန်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဗောဓိသတ္တသ တေန အတ္တဘာဝေန၊ ဘုရားလောင်း၏ ထိုခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တသ ဝန္ဒိတဗ္ဗယုတ္တကော၊ ဘုရားလောင်း၏ ရှိခိုးထိုက်မှုအား သင့်လျော်သော။ အညော နာမ နတ္ထိ၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်မည်သည် မရှိတော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဗောဓိသတ္တသ သီသံ၊ ဘုရားလောင်း၏ ဦးခေါင်းကို။ တာပသဿ ပါဒမူလေ၊ ကာဠဒေဝိလရသေ့၏ ခြေရင်း၌။ အဇာနန္တာ သစေ ဌပေယ္ယုံ၊ မသိသူတို့သည် အကယ်၍ ထားကုန်ဘုံ။ တဿ မုဗ္ဘိ၊ ထိုကာဠဒေဝိလရသေ့၏ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓာ ဖလေယ္ယ၊ ခုနစ်စိတ် အားဖြင့် ကွဲလေရာ၏။ တာပသော၊ ကာဠဒေဝိလရသေ့သည်။ အတ္တာနံ နာသေတုံ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ မေ နု ယုတ္တန္တိ၊ ငါသည် မသင့်ဟု တွေးရ၍။ အာသနာ ဥट्ठာယ၊ နေရာမှ ထ၍။ ဗောဓိသတ္တသ အဠလိ ပဂ္ဂဟေသိ၊ ဘုရားလောင်းအား လက်အုပ်ကို ချီပြီ။ ရာဇာ တံ အစ္ဆရိယံ ဒိသ္မာ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည် ထိုအံ့ဖွယ်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ အတ္တနော ပုတ္တံ ဝန္ဒိ၊ မိမိ၏ သားတော်ကို ရှိခိုးပြီ။

တာပသော၊ ကာဠဒေဝိလရသေ့သည်။ အတီတေ စတ္တာလီသကပ္ပေ၊ အတိတ်၌ ကမ္ဘာလေးဆယ်တို့လည်းကောင်း။ အနာဂတေ စတ္တာလီသကပ္ပေ၊ အနာဂတ်၌ ကမ္ဘာလေးဆယ်တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ အသီတိကပ္ပေ အနုဿရတိ၊ ဤသို့ ကမ္ဘာရှစ်ဆယ်တို့ကို အစဉ်အောက်မေ့နိုင်၏။ ဗောဓိသတ္တသ လက္ခဏသမ္ပတ္တိ ဒိသ္မာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ယောက်ျားမြတ်တို့လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံမှုကို မြင်၍။ ပုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ နု ခေါ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်လော။ ဥဒါဟု နောတိ၊

သို့မဟုတ် မဖြစ်လိမ့်မည်လောဟု။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဥပဓာရေန္တော၊ စဉ်းစားပြီး၍ ဆင်ခြင် လတ်သော်။ ဗုဒ္ဓေါ နိသဿယ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် သံသယမရှိ ဧကန်။ ဘဝိဿတိတိ ဥ တွာ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု သိ၍။ အယံ အစ္ဆရိယပုရိသောတိ၊ ဤ မင်းသားကား အံ့ဖွယ်ယောက်ျားပေတကားဟု တွေး၍။ သိတံ အကာသိ၊ ပြုံးမှုကို ပြုပြီ။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ အဟံ ဣမံ၊ ငါကား ဤဒေဝီလရသော့သည် ဤ မင်းသားငယ်ကို။ ဗုဒ္ဓဘူတံ ဒဋ္ဌုံ လဘိဿामि နု ခေါ၊ ဘုရားစင်စစ်ဖြစ်သည်ကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ ရအံ့လော။ နောတိ ဥပဓာရေန္တော၊ မရအံ့လောဟု ဆင်ခြင် လတ်သော်။ နု လဘိဿामि၊ ဖူးမြင်ဖို့ မရလတ္တံ့။ အန္ဓရာယေဝ၊ ဘုရားမပွင့်မီ ကြားဦးပင်။ ကာလံ ကတွာ၊ သေမှုကို ပြု၍။ ဗုဒ္ဓသတေနပိ ဗုဒ္ဓသဟဿေနပိ ဂန္တာ၊ ဘုရားရာပေါင်းများစွာသည်လည်းကောင်း, ဘုရားထောင်ပေါင်းများစွာသည် လည်းကောင်း ကြွရောက်၍။ ဟေဒေတုံ အသက္ကုဏောယေဝ၊ သစ္စာလေးပါး သိစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော။ အရှေပဘဝေ နိဗ္ဗတ္တိဿာမိတိ ဒိသွာ၊ အရှေပဘုံ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သိမြင်၍။ ဧဝရူပံ နာမ အစ္ဆရိယပုရိသံ၊ ဤသို့ ယေဘုယ်ကပင် ဂါ၊ဆံကျစ်တို့၌, ခြေထောက်တင်ထားသော, သဘောရှိသည်မည်သော အံ့ဖွယ် ယောက်ျားကို။ ဗုဒ္ဓဘူတံ ဒဋ္ဌုံ နု လဘိဿामि၊ ဘုရားစင်စစ်ဖြစ်သည်ကို ဖူးမြင် ခြင်းငှာ မရလတ္တံ့။ မေ မဟတီ ဇာနိ၊ ငါ၏ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးမှုသည်။ ဘဝိဿတိ ဝတာတိ ပရောဒိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်တကားဟု တွေး၍ ပြင်းစွာငိုပြီ။

မနုဿာ ဒိသွာ၊ လူတို့သည် မြင်၍။ "အမှာကံ အယျော၊ ငါတို့၏ အရှင်ရသော့ သည်။ ဣဒါနေဝ ဟသိတွာ၊ ယခုပင် ပြုံးရယ်၍။ ပုန ပရောဒိ၊ တစ်ဖန် ငိုပြီ။ ကိံ နု ခေါ ဘန္တေ၊ ဘယ်လိုပါလဲ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ အယျပုတ္တသ၊ တပည့်တော် တို့၏ အရှင်သခင်မင်းသားကလေး၏။ ကောစိ အန္ဓရာယော၊ တစ်စုံတစ်ရာသော အန္ဓရာယ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ ပဏ္ဍိသု၊ ဖြစ်လတ့ံလားဟု မေးလျှောက်ကြကုန်ပြီ။ ဧတသ အန္ဓရာယော နတ္ထိ၊ သင်တို့သခင်, ဤမင်းသားကလေးမှာ အန္ဓရာယ် သည် မရှိပါ။ နိသဿယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ၊ သံသယမရှိ ဧကန် ဘုရား စင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ပြောပြီ။ အထ ကသ္မာ ပရောဒိတ္ထာတိ၊ ဒီလိုဆိုလျှင် ဘာ့ကြောင့် အရှင်ဘုရားတို့ ငိုကြပါသလဲဟု မေးလျှောက်ကုန်ပြီ။ ဧဝရူပံ ပုရိသံ ဗုဒ္ဓဘူတံ၊ ဤသို့ အံ့ဖွယ်သဘောရှိသော ယောက်ျားကို ဘုရားစင်စစ်ဖြစ်သည်ကို။ ဒဋ္ဌုံ နု လဘိဿामိ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ မရလတ္တံ့။ ဝတ မေ၊ စင်စစ် ငါ့မှာ။ မဟတီ

ဇာနိ ဘဝိသတိတိ၊ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးမှုသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ အတ္တာနံ အနုသောစန္တော၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဖန်ဖန်စိုးရိမ်လျက်။ ရောဒါမိတိ အာဟ၊ ငိုကြွေး၏ဟု ပြောပြီ။ တတော သော၊ ထို့နောင်မှ ထိုကာဠဒေဝီလရသေ့သည်။ မေ ဥာတကေသု ကောစိ၊ ငါ၏ ဆွေမျိုးတို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သည်။ ဧတံ ဗုဒ္ဓဘူတံ၊ ထိုမင်းသားငယ်ကို ဘုရားစင်စစ်ဖြစ်သည်ကို။ ဒဋ္ဌုံ လဘိဿတိ ကိ နု ခေါ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ ရအံ့လော်။ နု လဘိဿတီတိ ဥပမာရေန္တော၊ မရအံ့လောဟု စူးစမ်းဆင်ခြင်သော်။ အတ္တနော ဘာဂိနေယ္ယံ၊ မိမိ၏ တူတော်ဖြစ်သော၊ နာဠကဒါရကံ အဒ္ဒသ၊ နာဠကသူငယ်ကို မြင်ပြီ။ သော ဘာဂိနိယာ ဂေဟံ ဂန္တွာ၊ ထိုကာဠဒေဝီလရသေ့သည် နှမ၏ အိမ်သို့ သွား၍။ တေ ပုတ္တေ နာဠကော၊ သင်၏ သားဖြစ်သော နာဠကသည်။ ကဟံတိ ပုစ္ဆိ၊ ဘယ်မှာနည်းဟု မေးပြီ။ ဂေဟေ အတ္ထိ အယျာတိ၊ အိမ်၌ ရှိပါ၏။ အရှင်ဘုရားဟု လျှောက်ပြီ။ နံ ပက္ကောသာဟီတိ၊ ထိုနာဠကကို ခေါ်လိုက်ဟု ပြော၍။ ပက္ကောသာပေတွာ အတ္တနော သန္တိကံ၊ ခေါ်ခိုင်း၍ မိမိ၏အထံသို့။ အာဂတံ ကုမာရံ၊ လာသော နာဠကသူငယ်ကို။ တာတ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇသ ကုလေ၊ အမောင်.. သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ အမျိုး၌။ ပုတ္တော ဇာတော၊ သားတော်သည် မွေးဖွားပြီ။ ဧသော ဗုဒ္ဓကိုရော၊ ထိုမင်းသားသည် ဘုရားလောင်းတည်း။ ပဠတိသဝဿာနိ အတိက္ကမိတွာ၊ သုံးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ကို ကျော်လွန်၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ တေ ဒဋ္ဌုံ လဘိဿသိ၊ သင်နာဠကသည် ထိုဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ ရလတ္တံ့။ အဒ္ဓေဝ ပဗ္ဗဇဟိတိ၊ ယနေ့ပင် ရဟန်းပြုလော့ ဟုပြောပြီ။ သတ္တာသီတိကောဋိမနေ ကုလေ၊ ရှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကုဋေဥစ္စာရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တဒါရကောပိ၊ ဖြစ်သော သူငယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ "မံ မာတုလော အနတ္ထေ၊ ငါ့ကို ဦးရီးတော်သည် ကောင်းကျိုးမရှိသည်၌။ နု နိယောဇေဿတိတိ စိန္တေတွာ၊ မတိုက်တွန်းလတ္တံ့ဟု ကြံ၍။ တာဝဒေव အန္တရာပဏာတော၊ ထိုတိုက်တွန်းရာ ခရာ၌ပင် စေ့အတွင်းမှ။ ကာသာယာနိ စေဝ မတ္တိကာပတ္တဉ္စ အာဟရာပေတွာ၊ ဖန်ရေစွန်းသော အဝတ်တို့ကိုလည်းကောင်း, မြေသပိတ်ကိုလည်းကောင်း ဆောင်ယူစေ၍။ ကေသမဿုံ ဩဟာရေတွာ၊ ဆံပင်မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်ကို ဖယ်ရှားစေ၍ (ရိတ်၍)။ ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖန်ရေစွန်းကုန်သော အဝတ်တို့ကို ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံ၍။ ယော လောကေ ဥတ္တမပုဂ္ဂလော၊ အကြင်

ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကဌ် အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ တံ ဥဒ္ဒိသ၊ လောကဌ်အမြတ်ဆုံး ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟု,ရည်ရွယ်၍။ မယံ ပဗ္ဗဇာတိ၊ ငါ၏ ရဟန်းပြုခြင်းတည်း ဟုဆို၍။ ဗောဓိသတ္တာဘိမုခံ အဠလိ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ရှေးရှုလက်အုပ်ကို ချီမိုး၍။ ပဠုပတိဋ္ဌိတေန ဝန္ဒိတွာ၊ တည်ခြင်းငါးမျိုးဖြင့် ရှိခိုး၍။ ပတ္တံ ထပိကာယ ပက္ခိပိတွာ၊ သပိတ်ကို အိတ်၌ ထည့်၍။ အံသကူဋေ လဂ္ဂေတွာ၊ ပခုံးစွန်း၌ ချိတ်၍။ ဟိမဝန္တံ ပဝိသိတွာ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်၍။ သမဏဝမ္မံ အကာသိ၊ ရဟန်းတရားကို ပြုလုပ်အားထုတ်ပြီ။ သော ပရမာဘိသမ္ဗောဓိ ပတ္တံ၊ ထိုရှင်နာဥကသည် အလွန်မြတ်သော, အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူသော။ တထာဂတံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ နာဥကပဋိပဒံ ကထာပေတွာ၊ မောနေယျအကျင့်ကို ဟောတော်မူစေ၍။ ပုန ဟိမဝန္တံ ပဝိသိတွာ၊ တစ်ဖန် ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်၍။ ဥက္ကဋ္ဌ-ပဋိပဒံ ပဋိပန္နော၊ အမြင့်ဆုံးမောနေယျအကျင့်ကို ကျင့်သော်။ သတ္တမာသေ ဧဝ အာယုံ ပါလေတွာ၊ ခုနှစ်လတို့ပတ်လုံးသာ အသက်ကို စောင့်ရှောက်၍။ သုဝဏ္ဏ-ပဗ္ဗတံ နိဿာယ၊ ရွှေတောင်ကို မှီ၍။ ဌိတကောဝ အနုပါဒိသေသာယ၊ ရုပ်လျှက်သာ ဝိပါက်ကမ္မဇရူပ် အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသဘောဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီ။

ဗောဓိသတ္တမှိ ခေါ ပဠမေ ဒိဝသေ၊ ဘုရားလောင်းကိုလည်း ဖွားသည်ကစ ငါးရက်ရသော နေ့၌။ သီသံ နှာပေတွာ၊ ဦးခေါင်းကို ရေချိုးစေ၍။ နာမဂ္ဂဟဏံ ဂဏှိဿာမာတိ၊ မှည့်သင့်သော နာမည်ကို မှည့်ကုန်အံ့ဟု။ ရာဇာဝဇ်-စတုဇ္ဇာတိကဂဏ္ဌေဟိ ဝိလိမ္ပိတွာ၊ မင်းနန်းတော်ကို ကုံကမ်, လေးညှင်း, တောင်ဇလပ်, လောဗန်း နံ့သာလေးမျိုးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံ၍။ လာဇာပဠမကာနိ ပုပ္ဖါနိ ဝိကိရိတွာ၊ မုလေးပန်း မုန်ညင်းပန်း, ဆန်ပန်း, မြေဇာပန်း, ပေါက်ပေါက်ပန်းလျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော ပန်းတို့ကို ကြဲဖြန့်၍။ အသမ္ဘိန္နပါယာသံ ပစာပေတွာ၊ ရေမရောသော နွားယနာကို ကျိုချက်စေ၍။ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ ပါရဂူတေ၊ ဝေဒသုံးကျမ်းတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်ကုန်သော။ အဋ္ဌသတပြာဟ္မဏေ နိမန္တေတွာ၊ တစ်ရာရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို ဖိတ်ကြား၍။ ရာဇာဝဇေ နိသီဒါပေတွာ၊ မင်းနန်းတော်၌ နေစေ၍။ သုဘောဇနံ ဘောဇေတွာ၊ ကောင်းသော ဘောဇဉ်ကို ကျွေးမွေး၍။ မဟာသက္ကာရံ ကတွာ၊ ကြီးစွာသော ပူဇော်မှုကို ပြု၍။ ကိံ နု ခေါ ဘာဝိဿတိတိ၊ ဘယ်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု။ လက္ခဏာနိ ပရိဂ္ဂဟာ-

ပေသုံ့၊ လက္ခဏာတို့ကို ဖတ်စေကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုပုဏ္ဏား တစ်ရာ့ရှစ်ယောက်တို့တွင်။

ရာမော ဓရော လက္ခဏော စာပိ မန္ဒီ၊ ရာမလည်းကောင်း, ဓရလည်းကောင်း, လက္ခဏာလည်းကောင်း, မန္ဒီလည်းကောင်း။ ကောဏ္ဍညော စ ဘောဇော သုယာမော သုဒတ္တော၊ ကောဏ္ဍညလည်းကောင်း, ဘောဇလည်းကောင်း, သုယာမလည်းကောင်း, သုဒတ္တလည်းကောင်း။ တဒါ။ အလောင်းတော်၏ လက္ခဏာကို ဖတ်ရာ ထိုအခါ၌။ ဓတေ အဋ္ဌ ပြာဟ္မဏာ၊ ဤပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်တို့သည်။ ဆဋ္ဌိဝါ အဟေသုံ၊ ကပ္ပ, ဗျာကရဏ, ဇောတိသတ္ထ, သိက္ခာ, နိရုတ္တိ, ဆန္ဒောဝိစိတိ ဝေဒင် (၆)ပါးကို တတ်သိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မန္တံ ဝိယာကရိသု၊ ဝေဒကျမ်းဂန် မန္တန်ကို ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဣမေ အဋ္ဌေ ပြာဟ္မဏာ၊ ဤပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်တို့သည်သာ။ လက္ခဏ-ပရိဂ္ဂါဟကာ အဟေသုံ၊ ဘုရားလောင်းလက္ခဏာ ဖတ်ကြကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏဒိဝသေ သုပိနေပိ၊ ဘုရားလောင်း ပဋိသန္ဓေနေရာနေ့၌ အိပ်မက်ကိုလည်း။ ဓတေဟေဝ ပရိဂ္ဂဟိတော၊ ဤပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်တို့သည်သာ ဖတ်အပ်ပြီ။ တေသု သတ္တဇနော၊ ထိုပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်တို့တွင် ကောဏ္ဍညမှ တစ်ပါးပုဏ္ဏားခုနစ်ယောက်တို့သည်။ ဒွေ အဂ်ိုလိယော ဥက္ခိပိတ္တာ၊ လက်ချောင်းနှစ်ချောင်းတို့ကို ထောင်၍။ ဣမေဟိ လက္ခဏေဟိ သမန္နာဂတော၊ ဤလက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသမာနော၊ အိမ်၌ နေသော်။ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ ဟောတိ၊ စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇမာနော ပုဗ္ဗေ၊ ဟောတိ၊ ရဟန်းပြုသော် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်၏။ ဣတိ ဒွေဓာ ဗျာကရိသု၊ ဤသို့ နှစ်မျိုး ဟောကုန်ပြီ။ စက္ကဝတ္တိရညော၊ စကြဝတေးမင်း၏။ သတ္တ သိရိဝိဘဝံ၊ အလုံးစုံသော ကျက်သရေစည်းစိမ်ကို။ အာစိက္ခိသု၊ ပြောကြကုန်ပြီ။ ပန တေသံ သတ္တဒဟရော၊ တစ်မျိုးကား ထိုပုဏ္ဏား ရှစ်ယောက်တို့တွင် အကုန်လုံးအောက် အငယ်ဆုံး ဖြစ်သော။ ဂေါတ္တတော ကောဏ္ဍညော နာမ မာဏဝေါ၊ အနွယ်အားဖြင့် ကောဏ္ဍညမည်သော ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ ဝရလက္ခဏနိပ္ဖတ္တိ ဩလောကေတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ လက္ခဏာမြတ်တို့ဖြင့် အထွတ်အထိပ်

ပြီးစီးပြည့်စုံမှုကို ကြည့်၍။ အဂါရမဗ္ဗေ ဣမသ္မိ ဌာနကာရဏာ နတ္ထိ၊ အိမ်၏အလယ်၌ ဤမင်းသားယော်၏ တည်နေကြောင်းသည် မရှိ။ ဧကန္တေန ဧသော၊ ဧကန်အားဖြင့် ဤမင်းသားယော်သည်။ ဝိဝဋ္ဋဆေါ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ၊ ဝဋ်နှင့် ကိလေသာအမှိုက်ကင်းကွာတော်မူပြီးသော ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံဟု။ ဧကမေဝ အဂ်ုလိ ဥက္ခိပိတွာ၊ တစ်ချောင်းသာဖြစ်သော လက်ချောင်းကို ထောင်၍။ ဧကန္တဗျာကရဏာ ဗျာကာသိ၊ တစ်ထစ်ချဟောပြောမှုကို ဟောပြောပြီ။ ဟိ အယံ၊ မှန်၏ ဤ ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏား သည်။ ကတာဓိကာရော ပစ္ဆိမဘဝိကသတ္တော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အဓိကရကုသိုလ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကျွတ်တမ်းဝင်မည့် နောက်ဆုံးဘဝ ရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍။ ဣတရေ သတ္တဇနေ၊ ဤမိမိမှ တခြားကုန်သော ပုဏ္ဏား ခုနစ်ယောက်တို့ကို။ ပညာယ အဘိဘဝိတွာ၊ ပညာဖြင့် လွှမ်းမိုး၍။ ဣဒမေဝိ လက္ခဏေဟိ သမန္နာဂတသ၊ ဤလက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော မင်းသားယော်၏။ အဂါရမဗ္ဗေ ဌာနံ နာမ နတ္ထိ၊ အိမ်၏အလယ်၌ တည်နေခြင်းမည်သည် မရှိ။ အသံသယံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ၊ သံသယမရှိ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံဟု။ ဧကမေဝ ဂတိ အဒ္ဒသ၊ တစ်မျိုးတည်းသာ ဖြစ်သော ဖြစ်ခြင်းကို မြင်ပြီ။ တသ္မာ ဧကံ အဂ်ုလိ ဥက္ခိပိတွာ၊ ထို့ကြောင့် တစ်ခုသော လက်ချောင်းကို ထောင်၍။ ဧဝံ ဗျာကာသိ၊ ဤသို့ တစ်ထစ်ချ ဟောပြီ။ အထ အသ နာမံ ဂဏ္ဏန္တာ၊ ထိုလက္ခဏာ ဟောပြီးနောက်၌ ထိုမင်းသားယော်၏ နာမည်ကို ယူကြမှည့်ကြသော်။ သတ္ထလောကသ အတ္ထသိဒ္ဓိကရတ္တာ၊ သတ္တဝါအားလုံး၏ ကောင်းကိုးပြီးမှ ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သိဒ္ဓတ္ထောတိ နာမံ အကံသု၊ သိဒ္ဓတ္ထ ဟူသောနာမည်ကို ပြုကြမှည့်ကြကုန်ပြီ။

အထ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုနာမည်မှည့်ပြီးသည့်နောက်၌ ထိုလက္ခဏာဖတ် ပုဏ္ဏားတို့သည်။ အတ္ထနော ယရာနိ ဂဏ္ဏာ၊ မိမိ၏ အိမ်တို့သို့ သွား၍။ တာတာ အမှေ မဟလ္လကာ၊ သားတို့ ငါတို့ကား ကြီးကုန်ပြီ။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ ပုတ္တံ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ သားတော်ကို။ သဗ္ဗညုတံ ပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ကို။ မယံ သမ္ဘဝေယျာမ ဝါ နော ဝါ။ ငါတို့သည် မီချင်လည်း မီကြမည်, မမီချင်လည်း မမီကြရာ။ တသ္မိံ ကုမာရေ သဗ္ဗညုတံ ပတ္တေ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး၏ထိုသားတော်သည် သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော်။ တဿ သာသနေ၊ ထိုဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌။ တုမှေ ပဗ္ဗဇေယျာထာတိ၊

သင်တို့သည် ရဟန်းပြုကုန်လော့ဟု။ ပုတ္တေ အာမန္တယိသု၊ သားတို့ကို ပြောဆို မှာထားကုန်ပြီ။ သတ္တပိ တေ ဇနာ၊ ခုနစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး တည်ကြကုန်၍။ ယထာကမ္မံ ဂတာ၊ ကံအားလျော်စွာ လားရောက်ကြကုန်ပြီ။ ကောဏ္ဍညမာဏဝေါ အရောဂေါ အဟောသိ၊ ကောဏ္ဍညလုလင်သည်သာ ရောဂါမထိ ကျန်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုကောဏ္ဍညလုလင်သည် ('သုတွာ၊ ကြားရ၍'၌ 'ထိုကောဏ္ဍညလုလင်သည် ကြားရ၍'ဟု ဆက်စပ်ပါ)။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် (ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်သော်၌ 'ဘုရားလောင်းသည် ကပ်ရောက်သော်'ဟု ဆက်စပ်ပါ)။ ဝုမ်ိ အန္ဓာယ၊ အရွယ်ကြီးမှုကို အစွဲပြု၍။ မဟာဘိနိက္ခမနံ အဘိနိက္ခမိတွာ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သောတောထွက်မှုကို ထွက်မှုပြု၍။ အနုတ္တရေန ဥရုဝေလံ ဂန္ဓာ၊ အစဉ်အားဖြင့် ဥရုဝေလတောသို့ သွား၍။ အယံ ဘူမိဘာဂေါ ရမဏီယော ဝတ၊ ဤမြေအရပ်သည်ကား မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိစွတကား။ ဣဒံ၊ ဤနေရာသည်။ ပဓာနတ္ထိကဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ပဓာနဖြစ်သည့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်အားထုတ်လိုသော အမျိုးကောင်းသားအတွက်။ ပဓာနာယ အလံ ဝတ၊ ပဓာနအလုပ် အားထုတ်ခြင်းငှာ သင့်လျော်ပါပေစွ။ ဣတိ စိတ္တံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဤသို့ စိတ်ကို ဖြစ်စေ၍။ တတ္ထ ဝါသံ ဥပဂတော၊ ထိုဥရုဝေလတောဌ် နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သော်။ မဟာပုရိသော ပဒ္ဓဇိတောတိ သုတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ရဟန်းပြုပြီဟု ကြား၍။ တေသံ ပြာဟ္မဏာနံ ပုတ္တေ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ လက္ခဏာဖတ်ထိုပုဏ္ဏားခုနစ်ယောက်တို့၏ သားတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော ပဒ္ဓဇိတော ကိရ၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ရဟန်းပြုပြီတဲ့။ သော နိဿံသယံ၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ဧကန်။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ တုမှာကံ ပိတရော၊ သင်တို့၏ ဖခင်တို့သည်။ အရောဂါ သစေ အဿု၊ ရောဂါမထိ ရှိကုန်သည် အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဧဝံ အဇ္ဇ၊ ဤသို့ ရောဂါမထိ အသက်ထင်ရှားရှိကုန်သော် ယနေ့ပင်။ နိက္ခမိတွာ ပဒ္ဓဇ္ဇေယ္ယုံ၊ တောထွက်၍ ရဟန်းပြုကုန်ရာ၏။ သစေ တုမှေပိ ဣဒ္ဓေယ္ယာထ၊ အကယ်၍ သင်တို့သည်လည်း ရဟန်းပြုလိုကုန်အံ့။ ဧဝံ ဧထ၊ ဤသို့ ရဟန်းပြုလိုကုန်သော် လာကြလော့။ အဟံ တံ ပုရိသံ၊ ငါကောဏ္ဍညသည် ထိုယောဂျားမြတ်ကို။ အနုပဒ္ဓဇိဿာမီတိ၊ အတုလိုက်ရဟန်းပြုမည်ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

တေ သဗ္ဗေ ဇေတ္ဝနမှာ၊ ထိုခုနစ်ယောက်လုံးတို့သည် တူညီသော ဆန္ဒရှိကုန်သည်။ ဘဝိတုံ နာသက္မိသု၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ တယော ဇနာ နပဗ္ဗဇိသု၊ ပုဏ္ဏားသုံးယောက်တို့သည် ရဟန်းမပြုကုန်ပြီ။ ကောဏ္ဍညပြာဟ္မဏ် ဇေဋ္ဌက် ကတ္တာ၊ ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားကို အကြီးအမှူးကို ပြု၍။ ဣတရေ စတ္တာရော ပဗ္ဗဇိသု၊ သည်ပြင် ပုဏ္ဏားလေးယောက်တို့သည် ရဟန်းပြုကုန်ပြီ။ တေ ပဗ္ဗပိ ဓနာ၊ ထိုရဟန်းငါးပါးတို့သည်လည်း။ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယတ္ထေရာ နာမ ဇာတာ၊ ပဗ္ဗဝဂ္ဂီမထေရ်တို့မည် ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်ပြီ။

တဒါ ပန ရာဇာ၊ ထိုအခါ၌ကား သုဒ္ဓောဒနမင်းကြီးသည်။ ကိ ဒိသွာ၊ အဘယ်ကို တွေ့မြင်၍။ မယံ ပုတ္တော၊ ငါ၏ သားတော်သည်။ ပဗ္ဗဇိယတီတိ ပဗ္ဗဇ်၊ ရဟန်းပြုမည်နည်းဟု မေးပြီ။ စတ္တာရိ ပဗ္ဗနိမိတ္တာနိတိ၊ လေးပါးကုန်သော ရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့ကိုဟု ဖြေပြီ။ ကတရဏ္ဍ ကတရဏ္ဍာတိ၊ ဘာကိုလည်းကောင်းနည်း ဘာကိုလည်းကောင်းနည်း ဟုမေးပြီ။ ဇရာဇိဏ္ဏံ ဗျာဓိတံ ကာလကတံ ပဗ္ဗဇိတဉ္စိ သူအိုကိုလည်းကောင်း, သူနာကိုလည်းကောင်း, သူသေကိုလည်းကောင်း ရဟန်းကိုလည်းကောင်းဟု ဖြေပြီ။ ရာဇာ၊ သုဒ္ဓောဒနမင်းကြီးသည်။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ မမ ပုတ္တသ သန္တိက်၊ ငါ၏ သား၏ အနီးသို့။ ဒေဝ္ဝပါန် ဥပသက်မိတုံ မာ အဒတ္ထ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော သူအို စသူတို့အား ချဉ်းကပ်ခြင်းငှာ မပေးကုန်လင့်။ မယံ ပုတ္တသ ဗုဒ္ဓဘာဝေန၊ ငါ၏ သား၏ ဘုရားအဖြစ်ဖြင့်။ ကမ္မံ နတ္ထိ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည် မရှိ။ မမ ပုတ္တံ၊ ငါ၏သားကို။ ဒ္ဝိသဟဿဒီပပရိဝါရာနံ စတုန္နံ မဟာဒီပါနံ၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်အခြံအရံရှိကုန်သော လေးခုကုန်သော ကျွန်းကြီးတို့ကို။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တံ၊ အစိုးရသူအဖြစ် အကြီးအကဲအဖြစ်ရှိသော မင်းအဖြစ်ကို ပြုနေသည်ကို။ ဆတ္တိသယောဇနပရိမဏ္ဍလာယ ပရိသာယ ပရိဝုတံ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာ အဝန်းအဝိုင်းရှိသော ပရိသတ်သည် ခြံရံအပ်လျက်။ ဂဂနတလေ ဝိစရမာနံ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌ လှည့်လည်သွားလာနေသည်ကို။ ပဿိတုကာမောတိ၊ မြင်လိုခဲ့ဟု ပြောပြီ။ ဒေဝ္ဝ ပန ဝတ္တာ၊ ဤသို့သာလျှင် ပြောဆိုပြီး၍။ ကုမာရဿ စက္ခုပထေ၊ ဘုရားလောင်းသိद्धတ္ထမင်းသား၏ မျက်စိလမ်းကြောင်း (မျက်စိရှေ့)၌။ စတုပ္ပကာရာနံ ဣမေသံ နိမိတ္တာနံ၊ လေးမျိုးအပြားရှိကုန်သော ဤသူအို, သူနာ, သူသေ, ရဟန်း နိမိတ်တို့၏။ အာဂမနနိဝါရဏတ္ထံ

စတူသုံ ဒီသာသု၊ ရောက်လာမှုကို တားမြစ်ခြင်းငှာ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။ ဂါဝုတေ ဂါဝုတေ၊ တစ်ဂါဝုတ် တစ်ဂါဝုတ်တိုင်း၌။ အာရက္ခဲ့ ဌပေသိ၊ အစောင့်အရှောက်ကို ထားပြီ။ တံ ဒိဝသံ ပန၊ လက္ခဏာဖတ်ရာ ကင်ပွန်းတပ်ရာ ထိုနေ့၌ကား။ မဂ်လဌာနေ သန္နိပတိတေသု၊ မဂ်လာပြုရာဌာန၌ စုဝေးကြကုန်သော။ အသီတိယာ ဉာတိကုလသဟဿေသု၊ ဆွေတော်မျိုးတော် ရှစ်သောင်းတို့တွင်။ ဧကေကော၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သည်။ "အယံ၊ ဤ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ ဝါ ဟောတု၊ ဘုရားသော်လည်း ဖြစ်စေ။ ရာဇာ ဝါ ဟောတု၊ စကြာမင်းသော်လည်း ဖြစ်စေ။ မယံ ဧကေကံ ပုတ္တံ ဒဿာမ၊ ငါတို့သည် တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော သားကို ပေးကုန်အံ့။ သစေပိ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဘုရားသည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားဖြစ်ခဲ့သော်။ ခတ္တိယ-သမဏောဟေဝ၊ မင်းမျိုးရဟန်းတို့သည်သာ။ ပုရက္ခတပရိဝါရိတော ဝိစရိဿတိ၊ ရှေ့သွားပြုအပ်, ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ သွားလာလှည့်လည်ရလတ္တံ့။ သစေပိ ရာဇာ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍မူလည်း စကြာမင်းသည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စကြာမင်းဖြစ်ခဲ့သော်။ ခတ္တိယကုမာရေဟေဝ၊ မင်းမျိုးမင်းသားတို့သည်သာ။ ပုရက္ခတ-ပရိဝါရိတော ဝိစရိဿတိတိ၊ ရှေ့သွားပြုအပ်, ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ သွားလာလှည့်လည်ရလတ္တံ့"ဟု ပြောရ၏။ ဧကေကံ ပုတ္တံ ပဋိဇာနိ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော သားကို တာဝန်ခံပြီ။ ရာဇာပိ ဗောဓိသတ္တဿ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည်လည်း ဘုရားလောင်းအား။ ဥတ္တမရူပသမ္ပန္နာ ဝိဂတသဗ္ဗဒေါသာ၊ မြတ်သောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ဝလွန်းခြင်းစသည် အပြစ်အားလုံး ကင်းကုန်သော။ ဓာတိယော ပဗ္ဗပ္ပဌာပေသိ၊ အထိန်းတော်တို့ကို လုပ်ကျွေးပြုစုစေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အနန္ဓေန ပရိဝါရေန၊ ဘုရားလောင်းသည် မျှားပြားလှစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ မဟန္တေန သိရိသောဘဂ္ဂေန ဝမ္ဘတိ၊ မျှားမြတ်လှစွာသော, ကျက်သရေအစု, တင့်တယ်မှုအစုဖြင့် ကြီးထွားဏ်။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုသို့ကြီးထွားရာ၌ တစ်နေ့သည်။ ရညော ဝပ္ပမင်္ဂလံ နာမ အဟောသိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ လယ်ထွန်မင်္ဂလာမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ တံ ဒိဝသံ သကလနဂရံ၊ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုရာ ထိုနေ့၌ ကပိလဝတ်တစ်မြို့လုံးကို။ ဒေဝဝိမာနံ ဝိယ အလင်္ကရောန္တိ၊ နတ်ဗိမာန်ကဲ့သို့ တန်ဆာဆင်ကုန်ဏ်။ သဗ္ဗေ ဒါသကမ္မကရာဒယော၊ အလုံးစုံကုန်သော ကျွန်, အလုပ်သမား စသည်တို့သည်။

အဟာတဝတ္ထနိဝတ္ထာ ဂန္ဓမာလာဒိပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အဝတ်သစ်ဝတ်ကုန်လျက်, နံ့သာပန်း စသည်ဖြင့် အလှဆင် ကုန်၍။ ရာဇကုလေ သန္နိပတန္တိ၊ မင်းနန်းတော်၌ ကောင်းစွာကျရောက် စုဝေးကုန်၏။ ရညော ကမ္မန္တေ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ လယ်ထွန်လုပ်ငန်း၌။ နင်္ဂလသဟသဿ ယောဇိယတိ၊ ထွန်တစ်ထောင်ကို ယှဉ်အပ်သုံးစွဲအပ်၏။ တသ္မိ ပန ဒိဝသေ၊ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုရာ ထိုနေ့၌ကား။ ဧကေနဉိနအဌသတနင်္ဂလာနိ၊ တစ်ရှည်းဖြင့် လျှောသော ထွန်ရှစ်ရာတို့ကို, ထွန်ခုနစ်ရာကိုးဆယ့်ကိုးရှည်းတို့ကို။ ဗလိဗဒ္ဒရသ္မိယောတ္တေဟိ သဒ္ဓိ၊ ထွန်ရုန်းမည့် နွားလားဖွဲ့ကြိုး, ထွန်ကိုင်ကြိုးတို့နှင့် တကွ။ ရဇတပရိက္ခတာနိ ဟောန္တိ၊ ငွေကွပ်ထားအပ်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ရညော အာလမ္ဗနနင်္ဂလံ ပန၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် စီးနင်းမောင်းနှင်မည့် မင်္ဂလာထွန်တော်ကိုကား။ ရတ္တသုဝဏ္ဏပရိက္ခတံ ဟောတိ၊ ရွှေကွပ်ထားအပ်သည် ဖြစ်၏။ ဗလိဗဒ္ဒါနံ သိင်္ဂရသ္မိပတောဒါပိ၊ ထွန်ရုန်းနွားလားတို့၏ ဦးခေါ်, ကြိုး, နှင်တံတို့ကိုလည်း။ သုဝဏ္ဏပရိက္ခတာဝ ဟောန္တိ၊ ရွှေကွပ်ထားအပ်ကုန်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဇာ မဟတာ ပရိဝါရေန နိက္ခန္တော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် မျှားစွာသော အခြံအရံဖြင့် လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ထွက်တော်မူသော်။ ပုတ္တံ ဂဟေတွာ အဂမာသိ၊ သားတော်ဘုရားလောင်းကို ယူဆောင်၍ သွားပြီ။ ကမ္မန္တဋ္ဌာနေ ဧကော ဇမ္ဗုရုက္ခေါ၊ လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ကျင်းပရာဌာန၌ သပြေပင်တစ်ပင်သည်။ ပဟလပလာသော သန္ထာယော အသောသိ၊ ထူထဲပြည့်သိပ်သည့် အရွက်ရှိသည် အေးမြသည့် အရိပ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ တဿ ဟေဋ္ဌာ၊ ထိုသပြေပင်၏ အောက်၌။ ကုမာရဿ သယနံ ပညပါပေတွာ၊ အလောင်းတော်မင်းသားငယ် အတွက် အိပ်ရာကို ခင်းထားစေပြီး၍။ ဥပရိ သုဝဏ္ဏတာရကခစိတံ ဝိတာနံ ဗန္ဓာပေတွာ၊ အပေါ်၌ (အပေါ်က) ရွှေကြယ်တို့ စိခြယ်အပ်သော မျက်နှာကြက်ကို ဖွဲ့ယှက်စေ၍။ သာဏိပါကာရေန ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ကာရံစေ၍။ အာရက္ခံ ဌပါပေတွာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို ထားစေ၍။ ရာဇာ သဗ္ဗာလင်္ကာရံ အလင်္ကရိတ္တာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် အလုံးစုံသော အဆင်တန်ဆာကို ဆင်မြန်း၍။ အမစ္စဂဏပရိဝုတော နင်္ဂလ-ကရဏဋ္ဌာနံ အဂမာသိ၊ အမတ်ပေါင်းခြံရံအပ်လျက် လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ပြုရာဌာနသို့ သွားပြီ။ တတ္ထ ရာဇာ၊ ထိုလယ်ထွန်မင်္ဂလာပွဲ၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ သုဝဏ္ဏနင်္ဂလံ ဂဏှာတိ၊ ရွှေကွပ်ထွန်ကို ယူ၏(စီးနင်း)၏။ အမစ္စာ ဧကေန

ဥိန္ဒသတရဇတနဂ်လာနိ ဂဏ္ဍန္တိ၊ အမတ် ၇၉၉-ယောက်တို့သည် ဌေကွပ်ထွန် ၇၉၉-စီးတို့ကို ယူကုန်(စီးနင်းကုန်)၏။ ကဿကာ သေသနဂ်လာနိ ဂဏ္ဍန္တိ၊ လယ်တော်သားတို့သည် ကျွန်ထွန်ရိုးရိုးတို့ကို ယူကုန်(စီးနင်း)ကုန်၏။ တေ တာနိ ဂဟေတွာ၊ ထိုလယ်တော်သားတို့သည် ထိုနှစ်ရာ့တစ်ရှည်းတို့ကို ယူကုန်(စီးနင်းကုန်)၍။ ဣတော စိတော စ ကသန္တိ ထိုမှ ဤမှလည်း လူးလာ တွံ့ခေါက်ထွန်ကြကုန်၏။ ရာဇာ ပန၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်ကား။ သြရတော ဝါ ပါရံ ဂစ္ဆတိ၊ လယ်တော်ဤဖက်မှလည်း လယ်တော်ဟိုဖက်သို့ ထွန်တော်စီးနင်းသွား၏။ ပါရတော ဝါ သြရံ၊ လယ်တော်ဟိုဖက်မှလည်း လယ်တော်ဤဖက်သို့ ထွန်တော်စီးနင်းလာ၏။ ဧတသ္မိံ ဌာနေ မဟာသမ္ဘတ္တိ အဟောသိ၊ ထိုလယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုရာဌာနဌ ကြီးစွာသောပြည့်စုံမှုသည် ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တဝ် ပရိဝါရေတွာ၊ ဘုရားလောင်းကို ခြံရံ၍။ နိသိန္နာဓာတိယော၊ နေကြကုန်သော အထိန်းတော်မတို့သည်။ ရညော သမ္ဘတ္တိ ပဿိဿာမာတိ၊ မင်းကြီး၏ ပြည့်စုံမှုကျက်သရေကို ကြည့်ကြမည်ဟု တွေးရ၍။ အန္တောသာဏိတော ဝဟိနိက္ခန္တာ၊ တင်းတိမ်တွင်းမှ ပြင်ဖက်သို့ ထွက်ကြကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဣတော စိတော စ သြလောကေန္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုမှဤမှလည်း ကြည့်သော်။ ကဠိ အဒိသ္သာ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ မမြင်ရ၍။ ဝေဂေန ဥဋ္ဌာယ၊ အဟုန်ဖြင့် ထ၍။ ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတ္တာ၊ တင်ပလ္လင်ကို ခွေ၍။ အာနာပါနေ ပရိကမ္မဟေ၊ ဝင်သက်, ထွက်သက်တို့ကို စီးဖြန်းသိမ်းဆည်းတော်မူ၍။ ပဌမဇ္ဈာနံ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ပဌမဈာန်ကို ဖြစ်စေပြီ(ရပြီ)။ ဓာတိယော၊ အထိန်းတော်မတို့သည်။ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇနေ ဝိစရမာနာ၊ ခဲဖွယ်စားဖွယ် အကြားဌ သွားလာလှည့်လည်ကြကုန်သော်။ ထောကံ စိရာယိသု၊ အတန်ငယ် ကြာသွားကုန်ပြီ။ သေသရက္ခာနံ ဆာယာ နိဝတ္တာ၊ ကြင်းကျန်ကုန်သော အပင်တို့၏ အရိပ်သည် ပြောင်းရွှေ့ဆုတ်နစ်ပြီ။ တသ္မာ ရုက္ခသ္သ ဆာယာ ပန၊ အလောင်းတော်ကို သိပ်ထားရာ ထိုသပြေပင်၏ အရိပ်သည်ကား။ ပရိမဏ္ဍလာ ဟုတ္တာ အဌာသိ၊ မပြောင်းမရွှေ့ ဝန်းဝိုင်းသည် ဖြစ်၍ တည်ပြီ။ ဓာတိယော၊ အထိန်းတော်မတို့သည်။ အယျပုတ္တော ကေကောတိ၊ အရှင့်သားတော်သည် တစ်ယောက်တည်းဟု သတိရ၍။ ဝေဂေန သာဏိံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ အဟုန်ဖြင့် တင်းတိမ်ကို မ၍။ အန္တော ပဝိသမာနာ၊ တင်းတိမ်အတွင်းသို့ ဝင်ကြကုန်သော်။ ဗောဓိသတ္တံ သယနေ၊ ဘုရားလောင်းကို အိပ်ရာပေါ်၌။ ပလ္လင်္ကေန

နိသိန့်၊ တင်ပလ္လင်ခွေဖြင့် ထိုင်နေသည်ကိုလည်းကောင်း။ တဠု ပါဠိဟာရိယ် ဒီသွာဂန္ဓာ၊ သပြေပင်ရိပ် မပြောင်းရွှေ့သည် ထိုတန်ခိုးပြာဋိဟာကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင်ရ၍ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးထံ သွားရောက်ကြ၍။ ဒေဝ ကုမာရော ဧဝံ နိသိန္နော၊ အရှင်မင်းကြီး. . . သားတော်မင်းသားငယ်သည် ဤသို့ တင်ပလ္လင်ခွေ ဘုံသြဖွယ် ထိုင်နေပါ၏။ အညေသံ ရုက္ခာနံ ဆာယာ နိဝတ္တာ၊ အခြားကုန်သော အပင်တို့၏ အရိပ်သည်ကား ဆုတ်နစ်ပြောင်းရွှေ့ပြီ။ ဧမ္မရုက္ခဿ ဆာယာ ပန၊ အရှင့် သားတော် သိပ်ထားရာ သပြေပင်၏ အရိပ်သည်ကား။ ပရိမဏ္ဍလာ ဌိတာတိ၊ မပြောင်းမရွှေ့ ဝန်းဝန်းဝိုင်းဝိုင်းဖြစ်၍ တည်နေပါ၏ဟု။ ရညော အာရောစေသုံ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား သံတော်ဦးတင်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ ဝေဂေန အာဂန္တာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် အဟုန်ဖြင့် လာ၍။ ပါဠိဟာရိယ် ဒီသွာ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို မြင်ရ၍။ တာတ ဣဒံ တေ ဒုတိယံ ဝန္ဒနန္တိ၊ ချစ်သားတော် ဤရှိခိုးခြင်းသည်ကား သင်ချစ်သားတော်အား ဒုတိယအကြိမ် ရှိခိုးခြင်းတည်းဟု ပြော၍။ ပုတ္တံ ဝန္ဒိ၊ သားတော် ဘုရားလောင်းကို ရှိခိုးပြီ။

အထ အနုက္ကမေန ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုမှနောက်၌ အစဉ်အားဖြင့် ဘုရားလောင်းသည်။ သောဠသဝဿုဒ္ဒေသိကော ဇာတော၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသည်ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သားတော် ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားအတွက်၊ တိဏ္ဏံ ဥတူနံ အနုစ္ဆဝိကေ၊ ဥတုသုံးပါးတို့အား လျော်ကန်ပတ်ကုန်သော။ နဝဘူမကံ ဧကံ၊ ကိုးထပ်ရှိသော ပြာသာဒ်တစ်ဆောင်လည်းကောင်း။ သတ္တဘူမကံ ဧကံ၊ ခုနစ်ထပ်ရှိသော ပြာသာဒ်တစ်ဆောင်လည်းကောင်း။ ပဉ္စဘူမကံ ဧကံ၊ ငါးထပ်ရှိသော ပြာသာဒ်တစ်ဆောင်လည်းကောင်း။ တယော ပါသာဒေ ကာရေသိ၊ ပြာသာဒ်သုံးဆောင်တို့ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ စတ္တာလီသသဟဿာ နာဋကိတ္ထိယော စ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ လေးသောင်းကုန်သော ကချေသည်မတို့ကိုလည်း ပြုစုလုပ်ကျွေးစေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်။ အစ္ဆရာသံယပရိဝုတော ဒေဝေါ ဝိယ၊ နတ်သမီးအပေါင်းခြံရံအပ်သော နတ်သားကဲ့သို့။ အလက်တ-နာဋကပရိဝုတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ကချေသည်မတို့ ခြံရံအပ်လျက်။ နိပ္ပရိသေဟိ တူရိယေဟိ၊ အမျိုးသားမပါ အမျိုးသမီးသာ ကိုင်စွဲကုန်သော တူရိယာတို့ဖြင့် ပရိစာရိယမာနော၊ ဖျော်ဖြေအပ်သည်ဖြစ်၍။ မဟာသမ္ဘတ္တိ အနုဘဝန္တော၊

ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ကို ခံစားတော်မူ၍။ ဥတုဝါရေန၊ ဆောင်း မိုး နွေ အလှည့် အကြိမ်အားဖြင့်။ တေသု ပါသာဒေသု ဝိဟရတိ၊ ထိုကိုးထပ်, ခုနစ်ထပ်, ငါးထပ် ရှိသော ပြာသာဒ်တို့၌ နေ၏။ ရာဟုမာတာ ဒေဝီ ပန၊ ရာဟုလာမယ်တော် ဖြစ်သော မိဖုယားသည်ကား။ အသ အဂ္ဂမဟေသီ အဟောသိ၊ ထိုဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ မိဖုယားကြီးသည် ဖြစ်ပြီ။

ဧဝं မဟာသမ္မတ္တိ၊ ဤသို့ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ကို။ တသ အနုဘဝန္တသ၊ ထိုဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ခံစားစဉ်။ ဥတိသ်ယသ အဗ္ဘန္တရေ ဆွေမျိုးအပေါင်း၏ အတွင်း၌။ ဧကဒိဝသ်၊ တစ်နေ့သည်။ သိဒ္ဓတ္ထော ကီဠာ-ပသုတောဝ ဝိစရတိ၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ကစားမှုအားထုတ်၍သာ သွားလာ လှည့်လည်နေ၏။ ကိဗ္ဗိ သိပ္ပं နာ သိက္ခတိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အတတ်ကို မသင်ယူ။ သဂ်ါမေ ပစ္ဆာပဋိတေ၊ စစ်ပွဲသည် တည်ရှိသော်။ ကိ ကရိဿတိတိ၊ ဘယ်လို လုပ်မည်နည်းဟု။ အယं ကထာ ဥဒပါဒိ၊ ဤစကားသည် ဖြစ်ပေါ်လာပြီ။ ရာဇာ ဟောမိသတ္တံ ပက္ကောသာပေတွာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သားတော်ဘုရား အလောင်းကို ခေါ်စေ၍။ တာတ တဝ ဥတကာ၊ သားတော် သင် သားတော်၏ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်။ သိဒ္ဓတ္ထော ကိဗ္ဗိ သိပ္ပं အသိက္ခိတွာ၊ သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသားသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အတတ်ပညာကို မသင်ယူမှု၍။ ကီဠာ-ပသုတောဝ ဝိစရတိတိ ဝဒန္တိ၊ ကစားမှု၌ အားထုတ်၍သာ သွားလာလှည့်လည် နေ၏ဟု ပြောဆိုကုန်၏။ ဇတ္တ ပတ္တကာလေ ကိ မညသိတိ၊ ဤဆွေတော် မျိုးတော်တို့ ပြောစကား၌ ပြုဖွယ်ကိစ္စရောက်ရှိလာသောအခါ၌ အဘယ်ကဲ့သို့ သဘောရသနည်းဟု ပြောပြီ။ ဒေဝ မမ သိပ္ပं သိက္ခနကိစ္စं နတ္ထိ၊ ခမည်းတော် မင်းကြီး အကျွန်ုပ်မှာ အတတ်ပညာကို သင်ယူဖွယ်ကိစ္စသည် မရှိပါ (မလိုပါ)။ နဂရေ မမ သိပ္ပဒဿနတ္ထံ၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်၌ အကျွန်ုပ်၏ အတတ်ပညာကို ပြခြင်း (ကြည့်ခြင်းငှာ)။ ဣဒါနိ ဟိ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ ဤနေ့မှ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ဥတကာနံ သိပ္ပံ ဒဿေသ္သာမိတိ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား အတတ် ပညာကို ပြမည်ဟု။ ဘေရိံ စရာပေထ၊ စည်ကို လှည့်လည်စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားအလောင်းတော်က ပြောပြီ။ ရာဇာ တထာ အကာသိ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည် ထိုသားတော် ဘုရားလောင်းပြောသည့် အတိုင်း ပြုပြီ။ ဟောမိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်။ အက္ခဏေ ဝေမိ ဝါ လ ဝေမိ-

ဓနုဂ္ဂဟေ၊ လျှပ်တပြက်တွင် ချက်ပေါင်းများစွာ တည့်တည့်မှန်အောင် ပစ်စွမ်းနိုင်သော လေးသမား, ခါးရမ်းသီးစသည် အမှတ်အသားဖြင့် သားမြီးမျှင်ကိုပင် အလယ်တည့်တည့် မှန်၍ ဖောက်ခွဲအောင် ပစ်စွမ်းနိုင်သော လေးသမားတို့ကို။ သန္ဓိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ မဟာဇနသ မဇ္ဈေ၊ လူအများ၏ အလယ်၌။ အညေဟိ ဓနုဂ္ဂဟေဟိ အသာမာရဏ၊ အခြားကုန်သော လေးသမားတို့နှင့် မဆက်ဆံ မပတ်သက်သော။ ဒ္ဝါဒသဝိဓံ သိပ္ပံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးအပြားရှိသော မြားရေးငယ်အတတ်ကို။ ဥတ္တာကာနံ ဒသေတိ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား ပြပြီ။ (မြားရေးငယ်အတတ် ၁၂-ရပ်စသည်ကို သိလိုက မဟာပုဒ္ဓဝင် ဒုတိယတွဲ နှာ ၁၄၀ မှ ၁၄၅ ထိ ကြည့်ပါ)။ သရဘင်္ဂတကေ အာဂတနယေနေ၀၊ သရဘင်္ဂတ်၌ လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိုမြားရေးငယ်အတတ် ၁၂-ရပ်ကို သိအပ်၏, သိရမည်။ တဒါ ဥတ္တိသ်ယော၊ မြားအတတ်ပြပြီးရာ, ထိုအခါ၌ ဆွေတော်မျိုးတော်အပေါင်းသည်။ အသ နိက္ကခ်ီ အဟောသိ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏အပေါ်၌ သံသယမရှိသည် (ယုံကြည်မှု ပြည့်ဝသည်) ဖြစ်ပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့သည်။ ဗောဓိသတ္တော ဥယျာနဘူမိ ဂန္တ္ဝါကာမော၊ ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားလိုရ၍။ သာရထိ အာမန္တေတွာ၊ ရထားထိန်းကို ခေါ်၍။ ရထံ ယောဇေဟိတိ အာဟ၊ ရထားကို စီစဉ်လော့ဟု ပြောပြီ။ သော သာဓုတိ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ထိုရထားထိန်းသည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံပြီး၍။ မဟာရုဟ် ဥတ္တမရထံ၊ ကြီးမြတ်သူတို့သာ, စီးထိုက်သော ရထားမြတ်ကို။ သဗ္ဗာလင်္ကာရေန အလင်္ကရိတွာ၊ အဆင်တန်ဆာအားလုံးဖြင့် တန်ဆာဆင်ပြီး၍။ ကုမုဒပတ္တဝဏ္ဏော စတ္တာရော မင်္ဂလသိန္ဓဝေ၊ ကုမုဒြာကြာရွက်အဆင်း ရှိကုန်သော လေးစီးကုန်သော မင်္ဂလာသိန္ဓောမြင်းတို့ကို။ ယောဇေတွာ ဗောဓိသတ္တသ ပဋိဝေဒေသိ၊ ကပြီး၍ ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းအား ပြင်ဆင်ပြီးကြောင်း သိစေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဒေ၀ဝိမာနသဒိသံ ရထံ အဘိရုဟိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသည် နတ်ဗိမာန်နှင့်တူသော ရထားကို တက်စီး၍။ ဥယျာနာဘိမုခေါ အဂမာသိ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ရှေးရှု သွားပြီ။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရသ အဘိသမ္ဘဏ္ဍနကာလော အာသန္နော၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ ဘုရားဖြစ်ရာကာလသည် နီးကပ်ပြီ။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ ဒဿေသုံ အာမာတိ၊ နောင်ဧကန် ဖြစ်မည့် ရှေးပြေးပုဗ္ဗနိမိတ်ကို ပြကုန်အံ့ဟု ကြံ၍။ ဒေ၀တာ ဧကံ ဒေ၀ပုတ္တံ၊

နတ်တို့သည် နတ်သားတစ်ယောက်ကို။ ဇရာဇရေရဲ့ ခဏ္ဍာဒန္တ် ပလိတကေသံ၊ ဇရာကြောင့် အိုကြီးအိုနေသည်ကို သွားကျိုးနေသည်ကို ဆံပင်ဖြူနေသည်ကို။ ဝက်ဦ သြဘဂ္ဂသရိရံ၊ လက်ခြေကောက်ကွေးနေသည်ကို ကျိုးကျသောကိုယ် ရှိသည်ကို။ ဒဏ္ဍာဟတ္ထံ ပဝေဓမာနံ ကတ္တာ ဒဿေသုံ၊ ဒုတ်လက်စွဲနေရသည်ကို တုန်တုန်ရီရီ ဖြစ်နေသည်ကို ပြု၍ ပြကြကုန်ပြီ။ တံ ဗောဓိသတ္တော စေဝ သာရထိ စ ပဿန္တိ၊ ထိုသူအိုနိမိတ်ကို ဘုရားလောင်းသည်လည်းကောင်း, ရထားထိန်း သည်လည်းကောင်း မြင်ကုန်၏။ တတော ဗောဓိသတ္တော သာရထိ၊ ထိုသူအို နိမိတ်ကို တွေ့မြင်ရခြင်းကြောင့် ဘုရားလောင်းသည် ရထားထိန်းကို "သမ္ဘ ဧသော ပုရိသော ကော နာမ၊ အချင်းရထားထိန်း တွေ့မြင်ရသော ဤယောက်ျားသည် အဘယ်မည်သော ယောက်ျားနည်း။ အဿ ကေသာပိ၊ ထိုယောက်ျား၏ ဆံပင် တို့သည်လည်း။ အညေသံ န ကေသာ ယထာ၊ အခြားသူတို့၏ ဆံပင်ကဲ့သို့ မဟုတ်ကုန်။" ဣတိ မဟာပဓာနေ၊ ဤသို့ မဟာပဓာနသုတ်၌။ အာဂတနယေန ပုစ္ဆိတွာ၊ လာသောနည်းဖြင့် မေး၍။ တဿ ဝစနံ သုတွာ၊ ထိုရထားထိန်း၏ အပြေစကားကို ကြားရ၍။ "ဘော ဇာတိ ဓီ အတ္ထု ဝတ၊ အချင်းတို့ ပဋိသန္ဓေ တည်နေမှု ဇာတိသည် စက်ဆုပ်ဖွယ်သည် ဖြစ်ပေစွတကား။ ဇာတဿ ယတြဟိ ဇရာ ပညာယိဿတိ နာမ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေသူ၏ အကြင်အိုမင်းမှုသည် ထင်ရှားတုံ့ဘိ၏။" ဣတိ သံဝိဂ္ဂဟာဒယော၊ ဤသို့ ထိတ်လန့်သော စိတ်နှလုံး ရှိသည် ဖြစ်၍။ တတောဝ နိဝတ္တိတွာ၊ ထိုသူအိုနိမိတ်မြင်ရာအရပ်မှပင် နောက်ပြန် ဆုတ်၍။ ပါသာဒမေဝ အဘိရုဟိ၊ နန်းပြာသာဒ်သို့သာ တက်သွားပြီ။ ကိ ကာရဏာ မမ ပုတ္တော ပဋိနိဝတ္တိတိ၊ ဘာကြောင့် ငါ၏ သားတော်သည် နောက်ပြန် ဆုတ်သနည်းဟု။ ရာဇာ ပုစ္ဆိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် မေးပြီ။ ဇိဏ္ဏကံ ပုရိသံ ဒိသွာ ဒေဝါတိ၊ အိုမင်းသော ယောက်ျားကို မြင်၍ပါ မင်းကြီးဟု လျှောက်ထား ကုန်ပြီ။ ဇိဏ္ဏကံ ဒိသွာ ပဗ္ဗဇိဿတိတိ အာဟံသု၊ သူအိုကို မြင်ရ၍ ရဟန်းပြု လိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ ကသ္မာ မံ နာသေထ၊ အဘယ့်ကြောင့် ငါ့ကို ဖျက်ဆီး ကုန်သနည်း။ သီယံ ပုတ္တသ နာဌကာနိ သဇ္ဇေထ၊ လျင်မြန်စွာ သားတော်သိद္ဓတ္ထ အတွက် ကချေသည်မတို့ကို စီရင်ကြကုန်လော့။ သမ္ဘတ္တိ အနုဘဝန္တော၊ မင်း စည်းစိမ်ကို ခံစားလျက်။ ပတ္ထရယ သတိ ဣ ကရိဿတိ၊ ရဟန်းပြုခြင်းဌာ သတိကို မပြုလတ္တံ့။ ဣတိ ဝတ္တာ အာရက္ခံ ဝမ္မေတွာ၊ ဤသို့ ပြော၍ အစောင့်အရှောက်ကို

တိုး၍။ သဗ္ဗဒိသာသု အမမယောဇနေ အမမယောဇနေ ဌပေသိ၊ အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့၌ ယူဇနာဝက် ယူဇနာဝက်တိုင်း၌ ထားပြီး။

ပုန ဧကဒိဝသံ၊ တစ်ဖန် တစ်နေ့သည်။ ဟေမိသဏ္ဌော တထေဝ ဥယျာနံ ဂစ္ဆန္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုရှေးနည်းအတူသာ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားသော်။ ဒေဝတာဟိ နိမ္မိတံ ဗျာဓိတံ ပုရိသံ ဒိသ္မာ၊ နတ်တို့သည် ဖန်ဆင်းပြအပ်သော နာသော ယောက်ျားကို တွေ့မြင်ရ၍။ ပုရိမနယေနေဝ ပဋ္ဌိတော၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာ မေး၍။ သံဝိဂ္ဂဟဒယော နိဝတ္တိတော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နောက်ပြန်ဆုတ်၍။ ပါသာဒံ အဘိရုဟိ၊ ပြာသာဒ်သို့ တက်ပြီ။ ရာဇာပိ ပဋ္ဌိတော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်လည်း မေး၍။ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယေနေဝ သံဝိဒဟိတော၊ အောက်ခေါ် ရှေ့၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ စီရင်၍။ ပုန ဝမေတော၊ တစ်ဖန် အစောင့်အရှောက်တိုးစေ၍။ သမန္တာ တိဂါဝုတပဿမာဏော ပဒေသော၊ ထက်ဝန်းကျင် (ပတ်ပတ်လည်) သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသော အရပ်၌။ အာရက္ခံ ဌပေသိ၊ အစောင့်အရှောက်ကို ထားပြီ။ အပရံ ဧကဒိဝသံ၊ အခြားသော တစ်နေ့သည်။ ဟေမိသဏ္ဌော တထေဝ ဥယျာနံ ဂစ္ဆန္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုရှေးနည်းအတူသာ ဥယျာဉ်တော်သို့ ထွက်တော်မူသော်။ ဒေဝတာဟိ နိမ္မိတံ ကာလကတံ ဒိသ္မာ၊ နတ်တို့သည် ဖန်ဆင်းပြအပ်သော သူသေကို တွေ့မြင်ရ၍။ ပုရိမ-နယေနေဝ ပဋ္ဌိတော၊ ရှေ့နည်းဖြင့်သာ မေး၍။ သံဝိဂ္ဂဟဒယော ပုန နိဝတ္တိတော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိ၍ တစ်ဖန် နောက်ပြန်ဆုတ်၍။ ပါသာဒံ အဘိရုဟိ၊ ပြာသာဒ်သို့ တက်ပြီ။ ရာဇာပိ ပဋ္ဌိတော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်လည်း မေး၍။ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယေနေဝ သံဝိဒဟိတော၊ အောက်ခေါ် ရှေ့၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ စီရင်၍။ ပုန ဝမေတော၊ တစ်ဖန် အစောင့်အရှောက်တိုးစေ၍။ သမန္တာ ယောဇနပဿမာဏော ပဒေသော၊ ထက်ဝန်းကျင် (ပတ်ပတ်လည်) တစ်ယူဇနာပမာဏရှိသော အရပ်၌။ အာရက္ခံ ဌပေသိ၊ အစောင့်အရှောက်ကို ထားပြီ။ အပရံ ဧကဒိဝသံ ပန၊ အခြားသော တစ်နေ့၌ကား။ ဥယျာနံ ဂစ္ဆန္တော၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားသော်။ တထေဝ ဒေဝတာဟိ နိမ္မိတံ၊ ထိုအတူသာ နတ်တို့ဖန်ဆင်း ပြအပ်သော။ သုနိဝတ္ထံ သုပါရုတံ ပဗ္ဗဇိတံ ဒိသ္မာ၊ ကောင်းစွာ ဝတ်ထားသော ကောင်းစွာရုံထားသော ရဟန်းကို တွေ့မြင်ရ၍။ ဧသော ကော နာမ သမ္မာတိ၊ ဤသူကား အဘယ်အမည်ရှိသူနည်း အချင်းဟု။ သာရထိ ပဋ္ဌိ၊ ရထားထိန်းကို

မေးပြီ။ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒသ အဘာဝါ။ ဘုရားပွင့်တော်မူရာကာလ၏ မဖြစ်သေးခြင်း (မဟုတ်သေးခြင်းကြောင့်)။ ပဗ္ဗဇိတ် ဝါ ပဗ္ဗဇိတဂုဏော ဝါ။ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း ရဟန်းဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကိုလည်းကောင်း။ သာရထိ ကိဠာပိ နု ဇာနာတိ၊ ရထားထိန်းသည် အကယ်၍ကား မသိ။ ပန ဒေဝတာနုဘာဝေန၊ ထိုသို့မသိသော်လည်း နတ်တို့တန်ခိုး အာနုဘော်ကြောင့်။ အယံ ပဗ္ဗဇိတော နာမ ဒေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ဤသူကား ရဟန်းမည်၏ အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ထား၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ ဂုဏော ဝဏ္ဏော သိ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ခိုးမွမ်းပြီ။ တောဓိသတ္တော ပဗ္ဗဇ္ဇာယ ရှစ်ဝ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ရဟန်းပြုခြင်း၌ နှစ်သက်မှုကို ဖြစ်စေ၍။ တံ ဒိဝသံ ဥယျာနံ အဂမာသိ၊ ထိုနေ့၌ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားတော်မူပြီ။ စတ္တာရိ နိမိတ္တာနိ၊ သူဇရိ, သူနာ, သူသေ, ရဟန်း နိမိတ်ကြီး လေးပါးတို့ကို။ ဧကဒိဝသေနေဝ ဒိဿာ အဂမာသိတိ၊ တစ်နေ့တည်းဖြင့်သာ (တစ်နေ့တည်း၌သာ) တွေ့မြင်ရ၍ တောထွက်သွားပြီဟု။ ဒီယဘာဏကာ ပန အာဟု၊ ဒီယဘာဏကမထေရ်တို့သည် ထူးထူးခြားခြား မိန့်ဆိုကုန်ပြီ။

သော တတ္ထ ဒိဝသဘာဂံ ကီဠိတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုဥယျာဉ်တော်၌ နေ့အဖို့ပတ်လုံး ဥယျာဉ်ကစားတော်မူ၍။ မဂ်လပေါက္ခရဏီယံ နှာယိတ္တာ၊ မဂ်လာကန်တော်၌ ရေချိုး၍။ သူရိယေ အတ္ထင်္ဂတေ၊ နေသည် ဝင်လတ်သော်။ အတ္တာနံ အလင်္ကာရာပေတုကာမော၊ မိမိကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်ပေးစေလို၍။ မင်္ဂလသိလာ-ပဋ္ဌေ နိသီဒိ၊ မင်္ဂလာကျောက်ဖျာပြင်၌ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ အထ အသ ပရိစာရက-ပုရိသာ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏ အလုပ်အကျွေးယောက်ျားတို့သည်။ နာနာဝဏ္ဏာနိ ဒုဿာနိ၊ အဆင်းအမျိုးမျိုးရှိကုန်သော အဝတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နာနပ္ပကာရာ အာဘရဏဝိကတိယော၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော အဆင်တန်ဆာအထူးတို့ကိုလည်းကောင်း။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနာနိ စ အာဒါယ၊ ပန်း, နံ့သာ, နံ့သာပျော်ငင်းတို့ကိုလည်းကောင်း ယူကုန်၍။ သမန္တာ ပရိဝါရေတွာ အဌံသု၊ ထက်ဝန်းကျင်(ပတ်ပတ်လည်)မှ ဝိုင်းဝန်းခြံရံ၍ တည်ကုန်ပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ သတ္တသ နိသိန္နာသန်၊ ထိုခဏ၌ သိကြားမင်း၏ နေရာသည်။ ဥဏ္ဏ အဟောသိ၊ ပူသည် ဖြစ်ပြီ။ ကော မ၊ ဘယ်သူသည် ငါ့ကို။ ဣမမှာ ဌာနာ စာဝေတုကာမော နု ခေါတိ၊ ဤဌာနမှ ရွှေ့လျောစေလိုသနည်းဟု။ သော ဥပဓာရေန္တော၊ ထို သိကြားမင်းသည် စူးစမ်းသော်။ ဗောဓိသတ္တသ အလင်္ကာရေတုကာမတံ ဥ တွာ၊

ဘုရားလောင်း၏ တန်ဆာဆင်ပေးစေလိုသည်၏ အဖြစ်ကို သိ၍။ ဝိဿကမ္မ အာမန္တေသိ၊ ဝိသကြိုနတ်သားကို ခေါ်ပြောပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ ခေါ်ပြောပြီနည်း)။ သမ္မ ဝိဿကမ္မ၊ အမောင်ဝိသကြိုနတ်သား။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော အဇ္ဇ အမရတ္ထ-သမယေ၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ယနေ့သန်းခေါင်အချိန်၌။ မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခမိဿတိ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော တောထွက်မှုကို ထွက်လိမ့်မည်။ အယံ အသ ပစ္ဆိမော အလက်္ကရော၊ ဤတန်ဆာဆင်ခြင်းသည် ထိုသိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ နောက်ဆုံးဖြစ်သော တန်ဆာဆင်ခြင်းတည်း။ ဥယျာနံ ဂန္တာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ မဟာပုရိသံ ဒိဋ္ဌာလက်္ကရေဟိ၊ ဘုရားလောင်းယောက်ျားမြတ်ကို နတ်အဆင်တန်ဆာတို့ဖြင့်။ အလက်ရောဟိတိ၊ တန်ဆာဆင်ချေလော့ဟု ပြောပြီ။ သော သာမှတိ ပဋိသုဏိတွာ၊ ထိုဝိသကြိုနတ်သားသည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ဒေဝတာနုဘာဝေန တခ်ဏံယေဝ ဥပသက်မိတွာ၊ နတ်တို့တန်ခိုးဖြင့် ထိုခဏ၌ပင် ဘုရားလောင်းထံကပ်ရောက်၍။ တသေဝ ကပ္ပကသဒိသော ဟုတွာ၊ ထို ဘုရားလောင်း၏ပင် အလှပြင်ပေးသူနှင့်တူသည် ဖြစ်၍။ ကပ္ပကသ ဟတ္ထတော၊ အလှပြင်ပေးသူ၏ လက်မှ။ ဝေဌနဒုသံ ဂဟေတွာ၊ ရစ်ပတ်ဖို့ ခေါင်းပေါင်းကို ယူ၍။ ဗောဓိသတ္တသ သီသံ ဝေဌေသိ၊ ဘုရားလောင်း၏ ဦးခေါင်းကို ရစ်ပတ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဟတ္ထသမ္ဘသေနေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် လက်အတွေ့အထိ ဖြင့်ပင်။ အယံ နု မနုဿော၊ ဤ ခေါင်းပေါင်း, ပေါင်းပေးသူကား လူမဟုတ်။ ဧသော ဒေဝပုတ္တောတိ အညာသိ၊ ဤခေါင်းပေါင်း, ပေါင်းပေးသူကား နတ်သား တည်းဟု သိပြီ။ ဝေဌနေန သီသေ ဝေဌိတမတ္တေ၊ ခေါင်းပေါင်းဖြင့် ခေါင်းကို ပေါင်းအပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်သော်။ မောဠိယံ မဏိရတနာကာရေန၊ ဦးစွန်းတော်၌ ပတ္တမြားရတနာပုံစံဖြင့်။ ဒုဿသဟဿံ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တ္မိ၊ ပုဆိုးတစ်ထောင်သည် ပေါ်ထွက်လာပြီ။ ပုန ဝေဌေန္တသ ဒုဿသဟဿ၊ တစ်ဖန် ခေါင်းပေါင်းသော ဝိသကြိုနတ်သား၏ ပုဆိုးတစ်ထောင်။ ဣတိ ဒသဒ္ဓတ္တဲ့ ဝေဌေန္တသ၊ ဤသို့ ဆယ်ကြိမ် ခေါင်းပေါင်းသော ဝိသကြိုနတ်သား၏။ ဒသဒုဿသဟဿာနိ အဗ္ဘုဂ္ဂတ္ထိသု၊ ပုဆိုးတစ်သောင်းတို့သည် ပတ္တမြားရတနာပုံစံ ပေါ်ထွက်လာကုန်ပြီ။ ကထံ အဗ္ဘုဂ္ဂတာနိတိ နု စိန္တေတွဲ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ (ဘယ်နှယ်လုပ်) ပေါ်ထွက်ကုန်ပြီနည်းဟု မတွေးရာ။ ဟိ တေသု သဒ္ဓမဟန္တံ အာမလကပုပ္ဖပုမာဏံ၊ မှန်၏ ထိုပုဆိုးတစ်သောင်းတို့တွင် အကြီးဆုံးပုဆိုးသည် ဇီးပြုပွင့်ပမာဏသာ ရှိ၏။

အဝသေသာနိ ကုသုမ္ဘကပုပ္ဖပုပ္ဖမာဏာနိ အဟေသုံ၊ ကျန်သော ပုဆိုးတို့သည် ဝတ်ပန်းပွင့်ပမာဏရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဟောဒိသတ္တဿ သီသံ၊ ဘုရားလောင်း၏ ဦးခေါင်းသည်။ ကိဠကွဂဝဏ္ဏတံ ကုယျကပုပ္ပံ ဝိယ အဟောသိ၊ ကြာဝတ်ဆံဖြင့်, တန်ဆာဆင်အပ်သော ဆူးရစ်ပွင့်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။

အထ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတဿ အဿ၊ ထိုအခါ၌ အဆင်တန်ဆာ အားလုံးတို့ဖြင့်, တန်ဆာဆင်အပ်ပြီးသော ထိုဘုရားလောင်းအား။ သဗ္ဗ-တာလာဝစရေသု သကာနိသကာနိ ပဋိဘာနာနိ ဒဿယန္တေသု၊ အတီးအမှုတ်, မျိုးစုံပြုသူတို့သည် မိမိဆိုင်ရာ မိမိဆိုင်ရာဖြစ်ကုန်သော ဉာဏ်အား ထင်မြင်လာသည့် ခီးကျူးဖွဲ့ဆိုမှုတို့ကို ပြကြကုန်သော်။ ဗြာဟ္မဏေသု ဇယနန္ဒာတိ-အာဒိဝစနေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတော်တို့သည် အောင်မြင်တော်မူပါစေ, နှစ်သက်တော်မူပါစေ, ဤသို့စသော စကားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သူတမာဂဓာဒိသု နာနပ္ပကာရေဟိ မင်္ဂလဝစနတ္ထုတိယောသေဟိ၊ ရထားထိန်း, ချင်း, မော်ကွန်းစိုက်ရွက်ဖတ်သူစသည်တို့သည် အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော မင်္ဂလာစကား ခီးမွမ်းကြွေးကြော်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သမ္ဘာဝေန္တေသု၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်စေကုန်လတ်သော် (ထင်ရှားစွာပြုကုန်လတ်သော်)။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတံ ရထဝရံ အဘိရုဟိ၊ အလုံးစုံသောအဆင်တန်ဆာတို့ဖြင့်, တန်ဆာဆင်အပ်သော ရထားမြတ်ကို တက်စီးတော်မူပြီ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌ ရာဟုလမာတာ၊ ရာဟုလမယ်တော်သည်။ ပုတ္တံ ဝိဇာတာတိ၊ သားကို ဖွားမြင်ပြီဟု။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ "မေ ပုတ္တသ၊ ငါ၏ သားတော် သိဒ္ဓတ္ထအား။ တုဋ္ဌိ နိဝေဒေထာတိ၊ ငါနှစ်သက်ခြင်းကို သိစေကြလောဟု။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ သာသနံ ပဟိဏိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သတင်းကို ပို့ပြီ။ ဟောဒိသတ္တော တံ သုတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုသတင်းကို ကြားရ၍။ "ရာဟု ဇာတော၊ ဇုံဖမ်းမည့် ရာဟုသည် ဖြစ်ပြီ။ ဗန္ဓနံ ဇာတန္တိ အာဟ၊ ငါ၏အနှောင်အဖွဲ့သည် ဖြစ်ပြီ"ဟု ပြောပြီ။ "ကိံ မေ ပုတ္တော အဝစာတိ၊ ဘာကို ငါ၏သားတော် သိဒ္ဓတ္ထသည် ပြောသနည်း"ဟု။ ရာဇာ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် မေးပြီး၍။ တံ ဝစနံ သုတ္တာ၊ 'ရာဟု ဇာတော, ဗန္ဓနံ ဇာတံ' ဟူသော ထိုစကားကို ကြားရ၍။ "ဣဒါနိ ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ မေ နတ္ထာ၊ ငါ၏မြေးတော်သည်။ ရာဟုလကုမာရောယေव နာမ၊ ရာဟုလမင်းသား မည်သည်သာ။ ဟောတု"ဟု ပြောပြီ။

ဟောမိသတ္တောပိ ခေါ ရထဝဏ္ဏ အာရုယ္ဟ၊ ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသည်လည်း မြင်းရထားမြတ်ထက်သို့ တက်စီး၍။ မဟန္တေန ယသေန၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှသော အခြံအရံမြင့်။ အတိမနောရမေန သိရိသောဘဂ္ဂေန၊ စိတ်နှလုံးကို လွန်စွာမွေ့လျော်စေတတ်သော ကျက်သရေအစု, တင့်တယ်မှုအစုမြင့်။ နဂရံ ပါဝိသိ၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်သို့ ဝင်ပြီ။ တသ္မိံ သမယေ ကိသာဂေါတမီ နာမ ခတ္တိယ-ကညာ၊ ထိုအခါ၌ ကိသာဂေါတမီမည်သော မင်းမျိုးသတို့သမီးသည်။ ဥပရိ-ပါသာဒဝရတလဂတာ၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်အပြင်ထက် နေလျက်။ နဂရံ ပဒက္ခိဏံ၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်ကို လက်ယာရစ်လှည့်လည်သည်ကို၊ ကုရုမာနသ ဟောမိသတ္တသ၊ ပြုတော်မူသော ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်း၏။ ရူပသိရီ ဒိသွာ သောမနဿဇာတာ၊ ရုပ်အဆင်းတော် ကျက်သရေကို တွေ့မြင်ရ၍ ပီတိသောမနဿဖြစ်လှသည်ဖြစ်၍။

> "သာ မာတာ နိဗ္ဗုတာ နူန၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းအလား, ရှုစားအပ်သည့်, သားရတနာရှိသူ ထိုမိခင်သည် နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းလှပါပေစွတကား။ သော ပိတာ နိဗ္ဗုတော နူန၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းအလား ရှုစားအပ်သည့် သားရတနာရှိသူ ထိုဖခင်သည် နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းလှပါပေစွတကား။ ဤဒိသော အယံ ပတိ၊ ဤသိဒ္ဓတ္ထမင်းအလား ရှုစားအပ်သော ဤအိမ်ထောင်ရှင်မျိုးသည်။ ယဿာ အတ္ထိ၊ အကြင်အမျိုးသမီးမှာ ရှိ၏။ သာ နာရီ နိဗ္ဗုတာ နူန၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းအလား ရှုစားအပ်သည့် အိမ်ထောင်ရှင်ရှိသူ ထိုအမျိုးသမီးသည် နှလုံးစိတ်ဝမ်းအေးချမ်းလှပါပေစွတကား။"

ဣတိ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊ ဤသို့ ဤဥဒါန်းကို ကျူးရင့်ပြီ။

ဟောမိသတ္တော တံ သုတ္တာ စိန္တေသိ၊ ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသည် ထိုဥဒါန်းကျူးသံကို ကြားရ၍ တွေးတောပြီ။ (ကိံ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ တွေးတောပြီနည်း)။ ဧဝရူပံ အတ္ထဘာဝံ၊ ဤသို့ ကျက်သရေရှိသောသဘောရှိသော ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဿန္တိယာ မာတု၊ တွေ့မြင်ရသော မိခင်၏။ ဟဒယံ နိဗ္ဗာယတိ၊ စိတ်နှလုံးသည် ငြိမ်းအေး၏။ ပိတုဟဒယံ နိဗ္ဗာယတိ၊ ဖခင်၏ စိတ်နှလုံးသည် ငြိမ်းအေး၏။ ပဇာပတိယာ ဟဒယံ နိဗ္ဗာယတိတိ၊ အိမ်ရှင်မ၏ စိတ်နှလုံးသည် ငြိမ်းအေး၏ဟု။ အယံ ဧဝံ အာဟ၊ ဤကိသာဂေါတမီသည် ဤသို့ ဆိုပြီ။ ကိသ္မိံ နိဗ္ဗုတေ၊ အဘယ်သည်

ငြိမ်းအေးသော်။ ဟဒယ် နိဗ္ဗုတ် နာမ ဟောတိ နု ခေါ၊ နှလုံးစိတ်ဝမ်းသည် ငြိမ်းအေးသည် မည်သည် ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တွေးတောပြီ။ အထ ကိလေသေသု ဝိရတ္တမာနသဿ အသ၊ ထိုသို့တွေးတောရာအခါ၌ ကိလေသာတို့အပေါ်၌ တပ်မက်မှုကင်းသော စိတ်ထားရှိသော ထိုဘုရားလောင်း၏သန္တာန်၌။ "ရာဂဂ္ဂိမှိ နိဗ္ဗုတေ နိဗ္ဗုတ် နာမ ဟောတိ၊ ရာဂမီးသည် ငြိမ်းအေးသော် ငြိမ်းချမ်းသည် မည်သည် ဖြစ်၏။ ဒေါသဂ္ဂိမှိ နိဗ္ဗုတေ နိဗ္ဗုတ် နာမ ဟောတိ၊ ဒေါသမီးသည် ငြိမ်းအေးသော် ငြိမ်းချမ်းသည် မည်သည် ဖြစ်၏။ မောဟဂ္ဂိမှိ နိဗ္ဗုတေ နိဗ္ဗုတ် နာမ ဟောတိ၊ မောဟမီးသည် ငြိမ်းအေးသော် ငြိမ်းချမ်းသည် မည်သည် ဖြစ်၏။ မာနဒိဋ္ဌိအာဒီသု သဗ္ဗကိလေသဒရထေသု နိဗ္ဗုတေသု နိဗ္ဗုတ် နာမ ဟောတိ၊ မာနဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော အလုံးစုံသောကိလေသာအပူတို့သည် ငြိမ်းအေးကုန်သော် ငြိမ်းချမ်းသည် မည်သည် ဖြစ်၏။ အယံ မေ သုဿဝန် သာဝေသိ၊ ဤကိသာဂေါတမီသည် ငါ့အား သတင်းကောင်းကို ကြားစေပြီ။ ဟိ အဟံ နိဗ္ဗာန် ဂဝေသန္တော စရာမိ၊ မှန်၏ ငါသည် ငြိမ်းချမ်းမှုကို ရှာဖွေလျက် လှည့်လည်၏။ အဒ္ဓေ၀ မယာ ဃရာ၀ါသံ ဆဒ္ဒေတ္တာ၊ ယနေ့ပင် ငါသည် အိမ်ဟူသော နေရာကို စွန့်ပစ်၍။ နိက္ခမ္မ ပဗ္ဗဇိတ္တာ နိဗ္ဗာန် ဂဝေသိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ အိမ်မှထွက်၍ ရဟန်းပြု၍ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာဖွေခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု။ ဧတေ အဟောသိ၊ ဤအတွေးအတောသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးတောပြီး၍။ အယံ ဣမိဿာ အာစရိယဘာဂေါ ဟောတူတိ၊ ဤပုလဲသွယ်သည် ဤကိသာဂေါတမီအတွက် ဆရာ့အဖို့အစု,ဆရာခသည် ဖြစ်စေဟု ပြော၍။ ကဏ္ဏာတော သြမုဠိတ္တာ၊ လည်မှ ချွတ်၍။ ကိသာဂေါတမိယာ သတသဟဿဂ္ဃနကံ မုတ္တာဟာရံ ပေသေသိ၊ ကိသာဂေါတမီ၏ထံသို့ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ပုလဲသွယ်ကို ပို့စေပြီ။ သိဒ္ဓတ္ထ ကုမာရော မယိ ပဋိပဒ္ဒိတ္တော ဟုတ္တာ၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ငါ၌ စွဲမက်သောစိတ် ရှိသည် ဖြစ်၍။ ပဏ္ဏာကာရံ ပေသေသိတိ၊ ချစ်လက်ဆောင်ကို ပို့စေပြီဟု တွေး၍။ သာ သောမနဿဇာတာ အဟောသိ၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည် သောမနဿ ဖြစ်လျက်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

ဟေမိသတ္တောပိ မဟာဒ္ဓေန သိရိသောဘဂ္ဂေန၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ကြီးကျယ်များမြတ်သော ကျက်သရေအစု တင့်တယ်မှုအစုဖြင့်။ အတ္တနော ပါသာဒ အာဘိရုဟိတ္တာ၊ မိမိ၏ ပြာသာဒ်သို့တက်၍။ သိရိသယနေ နိပဇ္ဇိ၊ ကျက်သရေ

ရှိသော အိပ်ရာ၌ လျောင်းပြီ။ တာဝဒေဝ ၀ နံ၊ ထိုခရာ၌ပင်လျှင် ထိုဘုရားလောင်းကို။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတာ နစ္စဂီတာဒီသု သုသိက္ခိတာ၊ တန်ဆာမျိုးစုံဆင်မြန်းထားအပ်ကုန်သော ကမ္မသီဆိုမှု စသည်တို့၌ ကောင်းစွာ သင်ယူပြီး တတ်မြောက်ပြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝကညာ ဝိယ ရူပသောဘဂ္ဂပတ္တာ ဣတ္ထိယော၊ နတ်ကညာကဲ့သို့ ရုပ်ရည်တင့်တယ်မှု, အထွတ်အထိပ်ရောက်ကုန်သော အမျိုးသမီးတို့သည်။ နာနာတူရိယာနိ ဂဟေတွာ သမ္မရိဝါရယိတ္ထာ၊ တူရိယာအမျိုးမျိုးတို့ကို ယူကုန်၍ ခြံရံကုန်ပြီး၍။ အဘိရမာပေန္တိယော၊ အလွန်ပျော်မွေ့စေကုန်လျက်။ နစ္စဂီတဝါဒိတာနိ ပယောဇယိသု၊ ကမ္မ သီဆိုမှု တီးမှုတ်မှုတို့ကို ယှဉ်စေကုန်ပြီ ပြုကုန်ပြီ။ ဟောမိသတ္တော ကိလေသေသု ဝိရတ္တစိတ္တတာယ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကိလေသာတို့၌ တပ်မက်မှုကင်းသော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နစ္စာဒီသု အနဘိရတော၊ ကမ္မစသည်တို့၌ မပျော်မွေ့၍။ မုဟုတ္တံ နိဒ္ဒံ ဩက္ကမိ၊ တစ်မုဟုတ်မျှ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ သက်ရောက်ပြီ။ တာပိ ဣတ္ထိယော၊ ကကြ သီဆိုကြ တီးမှုတ်ကြသော ထိုအမျိုးသမီးတို့သည်လည်း။ "ယသ အတ္ထာယ မယံ နစ္စာဒီနိ ပယောဇေမ၊ အကြင်သိဒ္ဓတ္ထမင်း၏အကျိုးငှာ ငါတို့သည် ကမ္မစသည်တို့ကို ယှဉ်စေကြ ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ သော နိဒ္ဒံ ဥပဂတော၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထမင်းသည် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဣဒါနိ ကိမတ္ထं ကိလမာမာတိ၊ ယခုဘယ်သူ့အတွက် ပင်ပန်းခံရ ကုန်အံ့နည်း ဟုတွေးရ၍။ ဂဟိတဂ္ဂဟိတာနိ တူရိယာနိ၊ ကိုင်ထားအပ် ကိုင်ထားအပ်ကုန်သော တူရိယာတို့ကို။ အဒ္ဓေါတ္ထရိတ္တာ နိပဇ္ဇိသု၊ လွှမ်းဖိ၍ အိပ်ကြကုန်ပြီ။ ဂန္ဓတေလပ္ပဒီပါ ဈာယန္တိ၊ နံ့သာဆီမီးတို့သည် လင်းလင်းပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ကုန်၏။ ဟောမိသတ္တော ပဗုဇ္ဇိတော၊ ဘုရားလောင်းသည် နိုး၍။ သယနပိဌေ ပလ္လင်္ကေန နိသိန္နော၊ အိပ်ရာပြင်ထက်၌ တင်ပလ္လင်ခွေဖြင့် ထိုင်နေတော်မူလျက်။ တူရိယဘဏ္ဍာနိ အဝတ္ထရိတ္တာ၊ တီးမှုတ်ပစ္စည်းတို့ကို လွှမ်းဖိ၍။ နိဒ္ဒါယန္တိယော တာ ဣတ္ထိယော၊ အိပ်ပျော်နေကုန်သော ထိုအမျိုးသမီးတို့ကို။ ပဋ္ဌရိတခေဠာ လာလာကိလိန္နဂတ္တာ ဧကစ္စာ၊ အာပုပ်ရည်ယိုစီးကုန်လျက် တံတွေးစိုသော ကိုယ်ရှိကုန်သော အမျိုးသမီးအချို့တို့ကို လည်းကောင်း။ ဒန္တေ ခါဒန္တိယော ဧကစ္စာ၊ သွားတို့ကို ကြိတ်ကုန်သော အမျိုးသမီးအချို့တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကာကစ္ဆန္တိယော ဧကစ္စာ၊ ကျီးသာနေသကဲ့သို့ ကလောက်ကလောက်မြည်လျက်, အိပ်နေကုန်သော အမျိုးသမီးအချို့တို့ကို

လည်းကောင်း။ ဝိပ္ပလပန္ဓိယော ဧကစ္စာ၊ ယောင်ယမ်းမြည်တမ်းကုန်သော အမျိုးသမီးအချို့တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဝဋ္ဋမုခါ ဧကစ္စာ၊ ပါးစပ်ကြီးဟနေကုန်သော အမျိုးသမီး အချို့တို့ကိုလည်းကောင်း။ အပဂတဝတ္ထာ ပါကဋ္ဌဗီဘစ္ဆသမ္ဘာဒ္ဒောနာ ဧကစ္စာ၊ အဝတ်ကင်းကွာကုန်လျက် ရွံရှာဖွယ်ကျင်းမြောင်းရာဌာန ထင်ရှားကုန်သော အမျိုးသမီးအချို့တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။ သော တာသံ တံ ဝိပ္ပကာရံ ဒိသွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုအခြင်အရံအမျိုးသမီးတို့၏ ထိုဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာကို မြင်ရ၍။ ဘိယ္ယောသော မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ ကာမေသု ဝိရတ္တစိတ္တော အဟောသိ၊ ကာမတို့၌ တပ်မက်မှုကင်းသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အလက်တပဋ္ဌိယတ္တံ သက္ကာဘဝနသဒိသမို့ တံ မဟာတလံ တဿ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်သော သိကြားမင်းဗိမာန်နှင့် တူသည်လည်းဖြစ်သော ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှသည့် ထိုနန်းကြမ်းပြင်သည် ထိုဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းစိတ်ထဲ၌။ အပဝိဒ္ဓနာနာကုဏပဘရိတံ အာမကသုသာနံ ဝိယ ဥပဋ္ဌာသိ၊ စွန့်ပစ်ထားသည့် အကောင်ပုပ်အမျိုးမျိုး ပြည့်သိပ်နေသော အစိမ်းသေပစ်ရာ သုသာန်ကဲ့သို့ ထင်မြင်လာပြီ။ တယော ဘဝါ အာဒိတ္တဂေဟသဒိသာ ခါယိသု၊ ကာမရူပအရူပဘဝသုံးမျိုးတို့သည် အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေသော အိမ်နှင့်တူကုန်၍ ထင်မြင်လာကုန်ပြီ။ ဘော ဥပဒ္ဒုတံ ဝတ၊ အို အချင်းတို့ နှိပ်စက်လှချည့်စွတကား။ ဘော ဥပသဿဋ္ဌံ ဝတာတိ၊ အို အချင်းတို့ ညှင်းပန်းလှချည့်တကားဟု။ ဥဒါနံ ပဝတ္တေသိ၊ ဥဒါန်းကျူးမှုကို ဖြစ်စေပြီ ပြုပြီ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ စိတ္တံ အတိဝိယ နမိ၊ တောထွက်ရဟန်းပြုခြင်းငှာ စိတ်တော်သည် အလွန်အကဲ ညွှတ်တော်မူပြီ။

အဇ္ဇေव မယာ မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခမိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ယနေ့ပင် ငါသည် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သည့်တောထွက်မှုကို တောထွက်ခြင်းငှာ သင့်၏ ဟုကြံတော်မူ၍။ သော သယနာ ဥဋ္ဌာယ ဒ္ဝါရသမီပံ ဂန္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် အိပ်ရာအပြင်မှ ထ၍ တံခါးအနီးသို့ သွား၍။ ဧတ္ထ ကောတိ အာဟ၊ ဤနေရာ၌ ဘယ်သူလဲဟု ပြောဆိုမေးမြန်းပြီး။ ဥမ္မာရေ သီသံ ကတ္တာ နိပန္နော ဆန္နော၊ တံခါးခုံ၌ ခေါင်းကို ပြု၍ ထား၍ အိပ်နေသော ဆန္နအမတ်သည်။ အယျပုတ္တ အဟံ ဆန္နောတိ အာဟ၊ အရှင့်သား ကျွန်တော်မျိုးကား ဆန္နပါဟု လျှောက်ပြီ။ အဟံ အဇ္ဇ မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခမိတုကာမော၊ ငါသည်

ယနေ့ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သည့် တောထွက်မှုကို တောထွက်လိုပါ။ မေ ဇက် အသံ ကပ္ပေဟိတိ အာဟ၊ ငါ့အတွက် မြင်းတစ်ကောင်ကို ပြင်လော့ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ သော သာဓု ဒေဝါတိ၊ ထိုဆန္နအမတ်သည် ကောင်းပါပြီ အရှင်သားဟု လျှောက်ထား၍။ အသဘက္ခိုက် ဂဟေတွာ၊ မြင်းအဆင်တန်ဆာပစ္စည်းကို ယူ၍။ အသသာလံ ဂန္တာ၊ မြင်းတင်းကုပ်သို့ သွား၍။ ဂန္ဓတေလပဒီပေသု ဇလန္တေသု၊ နံ့သာဆီမီးတို့သည် တောက်လောင်ထွန်းလင်းနေ ကုန်သော်။ သုမနပဋ္ဌိတာနသ ဟေဋ္ဌာ၊ မြတ်လေးပန်းမျက်နှာကျက်ပြား၏ အောက်၌။ ရမဏီယေ ဘူမိဘာဂေ ဌိတံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော မြေအပြင်၌ ရပ်တည်နေသော။ ကဏ္ဏကံ အသ-ရာဇာနံ ဒိသွာ၊ ကဏ္ဏကမည်သော မြင်းမင်းကို မြင်၍။ အဇ္ဇ မယာ ဣမမေဝ ကပ္ပေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ယနေ့ ငါဆန္နသည် ဤကဏ္ဏကမြင်းတော်ကိုသာ ပြင်ခြင်းငှာ သင့်၏ဟုကြံ၍။ ကဏ္ဏကံ ကပ္ပေသိ၊ ကဏ္ဏကမြင်းတော်ကို ပြင်ပြီ။ သော ကပ္ပိယမာနော ဝ အညာသိ၊ ထိုကဏ္ဏကမြင်းတော်သည် ပြင်နေစဉ်မှာပင် သိပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ သိပြီနည်း)။ "အယံ ကပ္ပနာ အတိဂါဠှာ၊ ဤပြင်မှုသည် အလွန်မြန်၏။ အညေသု ဒိဝသေသု ဥယျာနကီဠာဒိဂမနေ ကပ္ပနာဝိယ နဟောတိ၊ အခြားနေ့တို့၌ ဥယျာဉ်ကစားရန် စသည်သွားရာအခါ၌ ပြင်ဆင်ခြင်းကဲ့သို့ မဟုတ်။ မယံ အယျပုတ္တော၊ ငါကဏ္ဏက၏ အရှင့်သားသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခမိတုကာမော ဘဝိဿတိ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သည့် တောထွက်ခြင်းကို ထွက်တော်မူလိုသည် ဖြစ်လတ္တံ့" ဣတိ၊ ဤသို့သိပြီ။ တတော တုဋ္ဌမာနသော မဟာဟသိတံ ဟသိ၊ ထိုသို့ သိခြင်းကြောင့် နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၍ မြင့်မြတ်သောဟီမှုကို ဟီပြီ။ သော သဒ္ဒေါ သကလနဂရံ ပတ္ထရိတွာ ဂစ္ဆေယျ၊ ကဏ္ဏကမြင်းတော်၏ ထိုမြင့်မြတ်သည့်ဟီသံသည် ကပိလဝတ်တစ်မြို့လုံးကို ပုံ့နှံ့လွှမ်းခြုံ၍ သွားလောက်၏။ ပန ဒေဝတာ တံ သဒ္ဒံ နိရုမ္ဘိတွာ ကဿစိ သောတုံ န အဒံသု၊ သို့သော်လည်း နတ်တို့သည် ကဏ္ဏကမြင်း၏ ထိုဟီသံကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ထားကြ၍ မည်သူ့အားမျှ ကြားဖို့ရာ မပေးကုန်။

ဟောမိသတ္တောပိ ခေါ ဆန္ဒံ ပေသေတွာပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ဖွားဖက်တော် ဆန္နကို မြင်းယူစေလွှတ်ပြီး၍လည်း။ တာဝ ပုတ္တံ ပဿိဿာမိတိ စိန္တေတွာ၊ တောမထွက်မီအလျင် သားတော်ကို ရှုစားမည်ဟု ကြံ၍။ နိသိန္န-ပလ္လင်္ကတော ဥဋ္ဌာယ၊ ထိုင်နေတော်မူရာ ပလ္လင်မှ ထ၍။ ရာဟုလမာတုယာ

ဝသနဋ္ဌာန် ဂန္ဓာ၊ ရာဟုလာမယ်တော်၏ နေရာသို့ သွား၍။ ဂဗ္ဘဒ္ဒါရဲ့ ဝိဝရိ တိုက်ခန်း တံခါးကို ဖွင့်တော်မူပြီ။ တသို့ ခကော အန္တောဂဗ္ဘေ ထိုအခါ၌ တိုက်ခန်းအတွင်း၌။ ဂန္ဓတေလပဒီပေါ ဗျာယတိ၊ နံ့သာဆီမီးသည် တောက်လောင်ထွန်းလင်းနေ၏။ ရာဟုလမာတာ သုမနမလ္လိကာဒီနံ် ပုပ္ပါနံ၊ ရာဟုလာ မယ်တော်သည် မြတ်လေး, ကြက်ရုံး အစရှိကုန်သော ပန်းတို့၏။ အမ္ဗကမတ္ထေန အဘိပ္ပကိဏ္ဏသယနေ၊ တစ်အမွှာ (၁၁-စိတ်သား) မျှဖြင့် ကြဲပြန့်အပ်သော အိပ်ရာပေါ်၌။ ပုတ္တသမတ္ထကေ ဟတ္ထံ ဌပေတွာ နိဒ္ဒါယတိ၊ သားတော်ရာဟုလာ၏ ထိပ်ထက်၌ လက်ကို ထား၍ အိပ်ပျော်နေ၏။ ဗောဓိသတ္တော ဥမ္မာရေ ပါဒံ ဌပေတွာ၊ အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသည် တံခါးခုံ၌ ခြေတော်ကို ထား၍။ ဌိတကောဝ သြလောကေတွာ၊ ရပ်တော်မူလျက်သာ ကြည့်တော်မူ၍။ "သစေ အဟံ ဒေဝိယာ ဟတ္ထံ အပနေတွာ၊ အာကယ်၍ ငါသည် ယသော်ဓရာမိဖုယားဇ၏ လက်ကို ဖယ်ရှား၍။ မမ ပုတ္တံ ဂဏှိဿामि၊ ငါ၏ သားတော်ကို ယူလိုက်အုံ့။ ဒေဝီ ပဗုဇ္ဈိဿတိ၊ ယသော်ဓရာ မိဖုယားသည် နိုးလိမ့်မည်။ ဧဝံ မေ ဂမနန္တရာယော ဘဝိဿတိ၊ ဤသို့ ယသော်ဓရာမိဖုယား နိုးသော် ငါ၏ တောထွက်ခြင်းအနန္တရာယ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာဝ အာဂန္ဓာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်ပြီး၍သာ လာ၍။ ပုတ္တံ ပဿိဿामိတိ၊ သားတော်ကို ရှုမည်ဟု တွေးတော်မူ၍။ ပါသာဒတလတော သြတရိ၊ နန်းတော် ပြာသာဒ်အပြင်မှ ဆင်းသက်တော်မူပြီ။ ပန၊ အထူးကား။ တဒါ ရာဟုလကုမာရော သတ္တာဟဇာတော ဟောတိတိ၊ တောထွက်တော်မူရာ ထိုအခါ၌ ရာဟုလာ မင်းသားသည် ခုနစ်ရက်သားရှိသည် ဖြစ်၏ဟု။ ဇာတကဋ္ဌကထာယံ ယံ ဝုတ္တံ၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာဟောင်း၌ အကြင်စကားကို ဆိုအပ်ပြီ။ တံ သေသဋ္ဌကထာသု နတ္ထိ၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာဟောင်း၌ ဆိုအပ်သော ထိုစကားသည် ကြွင်းကျန်သော အဋ္ဌကထာတို့၌ မရှိ။ တသ္မာ ဣဒမေဝ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ထိုသို့မရှိသောကြောင့် ရာဟုလမင်းသား ဖွားရာနေ့၌ပင် တောထွက်၏ဟူသော ဤစကားကိုသာ မြဲမြဲစွာ မှတ်ယူရမည်။

ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော ပါသာဒတလာ သြတရိတွာ၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည် နန်းပြာသာဒ်အပြင်မှ ဆင်းတော်မူခဲ့၍။ အဿသမိပံ ဂန္ဓာ ဧဝံ အာဟ၊ ကဏ္ဍက မြင်းတော်အနီးသို့ သွား၍ ဤသို့ ပြောပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ပြောပြီနည်း)။ "တာတ ကဏ္ဍက တွံ အဇ္ဇ ဧကရတ္တိံ မံ တာရယ၊ အမောင်ကဏ္ဍက သင်ကဏ္ဍကသည်

ယနေ့ တစ်ညဉ့်ပတ်လုံး ငါကိုယ်တော်မြတ်ကို ကူးမြောက်စေပါလော့။ အဟံ တံ နိဿာယ ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ငါကိုယ်တော်မြတ်သည် သင်ကဏ္ဍကကို အမှီပြု၍ ဘုရားသည် ဖြစ်၍။ သဒေဝကံ လောကံ တာရေဿာမိ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ကူးမြောက်စေအံ့"။ ဣတိ၊ဤသို့ပြောပြီ။ တတော ဥလ္လဂီတွာ၊ ထိုသို့ပြောပြီးနောက် ခုန်၍။ ကဏ္ဍကသ္ဒ ပိဋ္ဌိ အဘိရုဟိ၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်၏ ကျောပေါ် သို့ တက်စီးပြီ။ ကဏ္ဍကော ဂိဝတော ပဋ္ဌာယ၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်သည် လည်ပင်းမှ စ၍။ အာယာမေန အဋ္ဌာရသဟတ္ထော ဟောတိ၊ အလျားအားဖြင့် တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင်ရှိသည် ဖြစ်၏။ တဒနုစ္ဆဝိကေန ဥဗ္ဗေဓေန သမန္နာဂတော၊ ထိုအလျားနှင့်သင့်လျော်သော အရပ်အမြင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထာမဇဝသမ္ပန္နော သဗ္ဗသေတော ဓောတသခ်သဒိသော၊ ခွန်အား, အဟုန်နှင့်ပြည့်စုံ၏, တစ်ကိုယ်လုံး ဖြူ၏, ပွတ်တိုက်ထားသော ခရုသင်းနှင့်တူ၏။ သော သစေ ဟသေယျ ဝါ၊ ထို ကဏ္ဍကမြင်းတော်သည် အကယ်၍ ဟီမူလည်း ဟီအံ့။ ပဒသဒ္ဒံ ဝါ ကရေယျ၊ ခွါသံကိုမူလည်း ပြုအံ့။ သဒ္ဒေါ သကလနဂရံ အဝတ္ထရေယျ၊ ဟီသံ, ခွါသံသည် ကပိလဝတ်တစ်မြို့လုံးကို လွှမ်းမိုးသွားလောက်၏။ တသ္မာ ဒေဝတာ၊ ထို့ကြောင့် နတ်တို့သည်။ အတ္ထနော အာနုဘာဝေန၊ မိမိတို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။ ယထာ ကောစိ နုသုဏာတိ၊ အကြင်သို့တားမြစ်ထားသော် မည်သူသည်မျှ မကြား။ ဧဝံ တဿ ဟသိတသဒ္ဒံ သန္ဓိရဏ္ဍိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မည်သူမျှမကြားအောင် ထိုကဏ္ဍက မြင်းတော်၏ ရယ်ရွှင်မြည်ဟီးသံကို ကောင်းစွာတားမြစ်၍။ အဏ္ဏမနအဏ္ဏမန-ပဒဝါရေ၊ နင်းတိုင်းနင်းတိုင်းသော ခြေလှမ်းအကြိမ်၌။ ဟတ္ထတလာနိ ဥပနာမေသုံ၊ လက်ဝါးအပြင်တို့ကို ခံထားကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အဿဝရဿ ပိဋ္ဌိဝေမ္ဗ-ဂတော၊ ဘုရားလောင်းသည် ကဏ္ဍကမြင်းတော်မြတ်၏ ကျောလယ်၌ နေတော်မူလျက်။ ဆန္နံ အဿသ ဝါလမိ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ဖွားဖက်တော်ဆန္နကို ကဏ္ဍက မြင်းတော်၏ မြီးထူးကို ကိုင်စေ၍။ (ဤစကားအရ ဆန္နသည် မြင်းအမြီးကို ဆွဲကိုင်သည်မဟုတ် မြင်းနောက်ပိုင်း အမြီးရင်းနားမှာထိုင်လျက် မြီးထူးကို နောက်ပြန် ကိုင်ထားသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ယူရလျှင် မကောင်းလော)။ အမရတ္ထ-သမယေ မဟာဒ္ဓါရသမီပံ ပတ္တော၊ သန်းခေါင်အခါ၌ ကပိလဝတ်မြို့တော် တံခါးကြီးအနီးသို့ ရောက်တော်မူပြီ။ ပန တဒါ၊ အထူးပြောရသော် ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ သုဒ္ဓောဒနမင်းကြီးသည်။ "ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ပြုလုပ်စေသော်

ဘုရားလောင်းသည်။ ယာယ ကာယစိ ဝေလာယ၊ တစ်ချိန်ချိန်၌။ နဂရဒ္ဒါရံ ဝိဝရိတ္တာ၊ မြို့တော်တံခါးကို ဖွင့်၍။ နိက္ခမိတုံ နသက္ခိဿတိတိ၊ ထွက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့ဟု တွေးတောမှ။ ဒ္ဒိသု ဒ္ဒါရကဝါဋေသု ဧကေက၊ တံခါးနှစ်ရွက် တို့တွင် တစ်ရွက်တစ်ရွက်ကို။ ပုရိသသဟဿေန ဝိဝရိတဗ္ဗံ ကာရာပေသိ၊ ယောက်ျားတစ်ထောင်သည် ဖွင့်အပ်သည်ကို (ဖွင့်မှ ရသည်ကို) ပြုစေပြီ။ ဟေဓိသတ္တော ထာမဗလသမ္ပန္နော၊ ဘုရားလောင်းသည် ခွန်အားထက် ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံ၏ (အလွန်ကြီးမားသောခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံ၏)။ ဟတ္ထိဂဏနာယ ကောဋိသဟဿဟတ္ထိနံ ဗလံ ဓာရေတိ၊ ကာဠာဝကဆင်အရေအတွက်အားဖြင့် ကုဋေတစ်ထောင်ကုန်သော ကာဠာဝကဆင်တို့၏ ခွန်အားကို ဆောင်နိုင်၏။ ပုရိသဂဏနာယ ဒသကောဋိသဟဿပုရိသာနံ ဗလံ ဓာရေတိ၊ ယောက်ျား အရေအတွက်အားဖြင့် ယောက်ျားပေါင်းကုဋေတစ်သောင်းတို့၏ ခွန်အားကို ဆောင်နိုင်၏။ သစေ ဒ္ဒါရံ နဝိဝရိယတိ၊ အကယ်၍ တံခါးသည် ပွင့်မနေအံ့။ အဇ္ဇ ကဏ္ဏကဿ ပိဋ္ဌေ နိသိန္နောဝ၊ ယနေ့ ကဏ္ဏကမြင်းတော်၏ ကျောပေါ်၌ ထိုင်လျက်ပင်။ ဝါလမိဂ ဂဟေတွာ ဌိတေန ဆန္ဒေန သဒ္ဓိယေဝ၊ မြင်းတော်ပြီးထူးကို ကိုင်၍ တည်နေသော ဖွားဖက်တော်ဆန္ဒနှင့် အတူသာ။ ကဏ္ဏက ဥဋ္ဌဟိ နိပ္ပိဋ္ဌေတွာ၊ ကဏ္ဏကမြင်းတော်ကို ပေါင်တို့ဖြင့် ညှပ်၍။ အဌာရသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ ပါကာရံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင်မြင့်သော တံတိုင်းကို။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်ပျံ၍။ အတိက္ကမေဿာမိတိ၊ ကျော်လွန်စေအံ့ဟု။ သော စိန္တေသိ၊ ထို ဘုရားလောင်းသည် ကြံစည်ပြီ။ ဆန္ဒောပိ စိန္တေသိ၊ ဖွားဖက်တော် ဆန္ဒအမတ်သည်လည်း ကြံစည်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ ကြံစည်ပြီနည်း)။ "သစေ ဒ္ဒါရံ နဝိဝရိယတိ၊ အကယ်၍ တံခါးသည် ပွင့်မနေအံ့။ အဟံ အယျပုတ္တံ ခန္ဓေ နိသီဒါပေတွာ၊ ငါဆန္ဒသည် အရှင်သားကို ပခုံးပေါ်၌ ထိုင်နေစေ၍။ ကဏ္ဏက ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊ ကဏ္ဏကမြင်းတော်ကို လက်ယာဖြစ်သော လက်ဖြင့်။ ကုစ္ဆိယံ ပရိက္ခိပန္တော၊ ဝမ်းပိုက်၌ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရစ်ပတ်လျက်။ ဥပကစ္ဆန္တရေ ကတွာ၊ ချိုင်းကြားအနီး၌ ပြု၍။ ပါကာရံ ဥပ္ပတိတွာ အတိက္ကမေဿာမိ၊ တံတိုင်းကို ခုန်ပျံ၍ ကျော်လွန်စေအံ့"။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံစည်ပြီ။ ကဏ္ဏကောပိ စိန္တေသိ၊ ကဏ္ဏကမြင်းတော်သည်လည်း ကြံပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ ကြံပြီနည်း)။ "သစေ ဒ္ဒါရံ နဝိဝရိယတိ၊ အကယ်၍ တံခါးသည် ပွင့်မနေအံ့။ အဟံ အတ္တနော သာမိကံ ပိဋ္ဌိယံ ယထာ

နိသိန္နမေဝ၊ ငါကဏ္ဍကသည် မိမိ၏ သခင်ဘုရားလောင်းကို ကျောပေါ်၌ ထိုင်နေသည့်အတိုင်းပင်။ ဝါလဓိ ဂဟေတွာ ဌိတေန ဆန္နေန သဒ္ဓိယေဝ၊ ငါမြီးထူးကို ရှောက်ပြန်ကိုင်၍ တည်နေ သော ဆန္နအမတ်နှင့် အတူသာ။ ဥက္ခိပိတွာ ပါကာရံ ဥပ္ပတိတွာ အတိက္ကမိသာမိ ဣတိ၊ မြှောက်ချီ၍ တံတိုင်းကို ခုန်ပျံ၍ ကျော်လွန်အံ့" ဤသို့ကြံပြီ။ သစေ ဒ္ဝါရံ နိ အဝါပုရိယိတ္ထ၊ အကယ်၍ တံခါးကို တံခါးစောင့်နတ် မဖွင့်အပ်သည် ဖြစ်အံ့။ ယထာစိန္တိတမေဝ တေသု တီသု ဇနေသု အညတရော သမ္ဘာဒေယ္ယ၊ ကြံသည့်အတိုင်းသာ ထိုသူသုံးယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်သည် မြို့တော်ပြင်ဖက် ထွက်မှုကိစ္စကို ပြီးစေရာ၏။ ပန အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ ဒ္ဝါရံ ဝိဝရိ၊ သို့သော်လည်း တံခါးကိုစောင့်သော နတ်သည် တံခါးကို ဖွင့်ထားပြီ။

တသ္မိယေဝ ခဏေ မာရော၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်မှ ထွက်မည့်ဆဲဆဲ ထိုခဏ၌ပင် မာရ်နတ်သည်။ ဗောဓိသတ္တံ နိဝတ္ထေသာမီတိ အာဟန္တာ၊ ဘုရားလောင်းကို နစ်စေအံ့ နောက်ပြန်ဆုတ်စေအံ့ဟု လာ၍။ ဒုကာသေ ဌိတော အာဟ၊ ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်လျက် ပြောပြီ။ (ကြီ၊ ဘယ်သို့ပြောပြီနည်း)။ "မာရိသ မာ နိက္ခမ၊ အချင်းသီဒ္ဓတ္ထ သင်တောမထွက်လင့်။ ဣတော သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ဤနေ့မှ နောက်ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌။ တေ စက္ကရတနံ ပါတုဘဝိဿတိ၊ သင့်အတွက် စကြာရတနာသည် ထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့။ ဒ္ဝိသဟဿပရိတ္တဒီပပရိဝါရာနံ စတုန္နံ မဟာဒီပါနံ၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် အပြီအရံရှိကုန်သော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့ကို။ ရဇ္ဇံ ကာရေဿသိ၊ စကြာမင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။ နိဝတ္ထ မာရိသ ဣတိ၊ နစ်ပါ နောက်ပြန်ဆုတ်ပါ အချင်းသီဒ္ဓတ္ထ" ဤသို့ပြောပြီ။ တံ္ဝ ကော အသိ ဣတိ၊ သင်သည် ဘယ်သူသည် ဖြစ်သနည်း ဤသို့ ဘုရားလောင်းက မေးပြီ။ အဟံ ဝသဝတ္တီ ဣတိ၊ ငါကား ဝသဝတ္တီမာရ်နတ်တည်း ဤသို့မာရ်နတ်က ပြန်ပြောပြီ။ "မာရ မယ္ဟံ စက္ကရတနဿ ပါတုဘာဝံ အဟံ ဇာနာမိ၊ အိုမာရ်နတ် ငါ့အတွက် စကြာရတနာ၏ ထင်ရှားဖြစ်မည်ကို ငါသည် သိ၏။ အဟံ ရဇ္ဇေန အနတ္ထိကော၊ ငါသည် မင်းအဖြစ်ဖြင့် အလိုမရှိ။ ဒသသဟဿိလောကဓာတုံ ဥန္နာဒေတွာ၊ လောကဓာတ်တစ်သောင်းကို ပဲ့တင်ထပ်စေ၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿာမိ ဣတိ အာဟ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်အံ့" ဤသို့ ဘုရားလောင်းက ပြောပြီ။ "ဣဒါနိ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ယခုအခါ၌ ဤအချိန်မှ စ၍။ ကာမဝိတက္ကံ ဝါ ဗ္ယာပါဒဝိတက္ကံ ဝါ ဝိဟိံသာဝိတက္ကံ ဝါ၊ ကာမဝိတက်ကိုဖြစ်စေ ဗျာပါဒဝိတက်ကို ဖြစ်စေ ဝိဟိံသာ

ဝိတက်ကို ဖြစ်စေ။ တေ စိန္တိတကာလေ ဇာနိဿာမိ၊ သင်သိဒ္ဓတ္ထ၏ ကြံစည်ရာ ကာလ၌ သိရလိမ့်မည်"။ ဣတိ ဩတာရာပေက္ခော၊ ဤသို့ အခါအခွင့် ရှုကြည့်လျက်။ ဆာယာ ဝိယ အနုပဂစ္ဆန္တော အနုဗန္ဓိ၊ အရိပ်ကဲ့သို့ ဖဲခွါမသွားဘဲ အစဉ်တစိုက် လိုက်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ ဟတ္ထဂတံ စက္ကဝတ္တိရတ္ဂဲ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း လက်တွင်းသို့ ရောက်လုနီးဖြစ်သော စကြဝတေးမင်းအဖြစ်ကို။ ခေဠပိဏ္ဍံ ဝိယ အနုပေက္ခော ဆဠေတွာ၊ တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့ မငဲ့ကွက်ဘဲ စွန့်ပစ်၍။ မဟန္တေန သက္ကာရေန၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ပူဇော်သက္ကာရဖြင့်။ အာသာဠိပုဏ္ဏမာယ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ဥတ္တရာသာဠှနက္ခတ္တေ ဝတ္တမာနေ၊ ဥတ္တရာသာဠှနက္ခတ်သည် မွန်းတည့်ဖြစ်လတ်သော်။ နဂရာ နိက္ခမိ၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်မှ ထွက်တော်မူပြီ။ စ နိက္ခမိတွာ ပုန နဂရံ သြလောကေတု ကာမော ဇာတော၊ ဆက်ပြောရသော် မြို့တော်မှ ထွက်တော်မူပြီး၍ တစ်ဖန် ကပိလဝတ်မြို့တော်ကို ကြည့်လိုသည် ဖြစ်ပြီ။ စ ပန ဧဝံ အသ စိတ္တေ ဥပ္ပန္နမတ္တေယေव၊ ဆက်၍အထူးပြောရသော် ဤသို့ ထိုဘုရားလောင်း၏ မြို့တော်ကြည့်လိုစိတ်သည် ဖြစ်ကာမျှဖြစ်သော် သာလျှင်။ "မဟာပုရိသ တယာ နိဝတ္တိတွာ၊ ယောက်ျားမြတ် သင်ယောက်ျား မြတ်သည် နောက်ပြန်လှည့်၍။ သြလောကနကမ္မံ နာ ကတံ၊ ကြည့်ရမည့် ကုသိုလ်ကံမျိုးကို ပြုခဲ့သည်မဟုတ်"။ ဣတိ ဝဒမာနာ ဝိယ၊ ဤသို့ ပြောဘိသကဲ့သို့။ မဟာပထဝီ ကုလာလစက္ကံ ဝိယ ဘိဒ္ဓိတွာ ပရိဝတ္တိ၊ မြေကြီးသည် အိုးထိန်းစက်ကဲ့သို့ ပြိုကွဲ၍ ချာချာလည်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ နဂရာဘိမုခေါ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကပိလဝတ်မြို့တော်သို့ ရှေးရှု တန့်ရပ်တော်မူ၍။ နဂရံ သြလောကေတွာ၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်ကို ကြည့်တော်မူ၍။ တသ္မိ ပထဝိပ္ပဒေသေ ကဏ္ဏကနိဝတ္တနစေတိယဋ္ဌာနံ ဒဿေတွာ၊ တန့်ရပ်ကြည့်တော်မူရာထိုမြေအရပ်၌ ကဏ္ဏကမြင်းတော်ရပ်တန့်ရာ စေတီတည်ဖွယ်ဌာနကို ဖွားဖက်တော်ဆန္နကို ပြ၍။ ဂန္ဓပ္ပ-မဂ္ဂါဘိမုခံ ကဏ္ဏကံ ကတွာ၊ သွားသင့်သောလမ်းသို့ရှေးရှု ကဏ္ဏကမြင်းတော်ကို ပြုတော်မူပြီး၍။ မဟန္တေန သက္ကာရေန၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှစွာသော ပူဇော်သက္ကာရဖြင့်။ ဥဠာရေန သိရိသောဘဂ္ဂေန ပါယာသိ၊ ကြီးမြတ်ပြန့်ပြောသော ကျက်သရေ ရှိလှစွာသော တင့်တယ်မှုအစုဖြင့် ထွက်သွားတော်မူပြီ။ ကိရ တဒါ အသ ဒေဝတာ၊ တစ်ဆင့်စကား ကြားရဖူးသည်ကား ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်း

အတွက် နတ်တို့သည်။ ပုရတော သင်္ခ ဥက္ကာသဟသာနိ၊ ရှေ့မှ မီးတိုင်ခြောက်သောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပစ္ဆတော သင်္ခ ဥက္ကာသဟသာနိ၊ နောက်မှ မီးတိုင်ခြောက်သောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏပသတော သင်္ခ ဥက္ကာသဟသာနိ၊ လက်ျာနံပါးမှ မီးတိုင်ခြောက်သောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝါမပသတော သင်္ခ ဥက္ကာသဟသာနိ၊ လက်ဝဲနံပါးမှ မီးရှူးမီးတိုင်ခြောက်သောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဓာရယီသု၊ ဆောင်ယူကြကုန်ပြီ။ အပရာ ဒေဝတာ၊ အခြားကုန်သော နတ်တို့သည်။ စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်း၌။ အပရိမာဏာ ဥက္ကာ ဓာရယီသု၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော မီးရှူးမီးတိုင်တို့ကို ဆောင်ယူကြကုန်ပြီ။ အပရာ ဒေဝတာ စ နာဂသုပဏ္ဏာဒယော စ၊ အခြားနတ်တို့သည်လည်းကောင်း နဂါးဂဠုန် စသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗေဟိ ဂန္ဓေဟိ မာလာဟိ စုဏ္ဏေဟိ ဓူမေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော နံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း, ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း, အမှုန့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း, အခိုးအထုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပူဇယမာနာ ဂစ္ဆန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်လျက် သွားကုန်၏။ ပါရိစ္ဆတ္တကပုပ္ဖေဟိ စေဝ မန္ဒရဝပုပ္ဖေဟိ စ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း, မန္ဒာရဝပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယနမေယဝုဋ္ဌကာလေ ဓာရာဟိ ဝိယ၊ တိမ်ခဲကြီးမှ မိုးရွာချရာကာလ၌ မိုးရေစီးကြောင်းတို့ဖြင့်ကဲ့သို့။ နတ် နိရန္တရ် အဟောသိ၊ ကောင်းကင်သည် အကြားအလပ်မရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဒိဗ္ဗာနိ သံဂီတာနိ ပဝတ္တိံသု၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော သီချင်းသံတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သမန္တတော အဋ္ဌသင်္ခ္ယာ ဒူရိယသတသဟသာနိ ပဝဇ္ဇိံသု၊ ပတ်ပတ်လည်မှ တူရိယာပေါင်းတစ်သိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်တို့သည် အလိုလိုမြည်ကုန်ပြီ။ သမုဒ္ဒကုဋ္ဌိယံ မေယတ္ထနိတကာလော ဝိယ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌ မိုးချုန်းသောကာလကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ယုဂန္ဓရကုဋ္ဌိယံ သာဂရနိဿေါသကာလော ဝိယ ဝတ္တတိ၊ ယုဂန်မိုရ်တောင်ခါးပန်း၌ သမုဒ္ဒရာသံကြွေးကြော်ရာကာလကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

ဣမိနာ သိရိသောဘဂ္ဂေန ဂစ္ဆန္တော ဗောဓိသတ္တော၊ ကျက်သရေရှိလှစွာသော ဤတင့်တယ်မှုအစုဖြင့် သွားသော ဘုရားလောင်းသည်။ ဧကရတ္တေနေဝ တီဏိ ရတ္တာနိ အတိက္ကမ္မ၊ တစ်ညတည်းဖြင့်ပင် သာကိယ ကောဋ္ဌိယ မလ္လ သုံးနိုင်ငံတို့ကို ကျော်လွန်၍။ တိသယောဇနမတ္တကေ အနောမာနဒီတိရဲ့ ပါပုဏိ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ထက်၌ အနောမာမြစ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီ။ ကိ ပန၊

ဘယ်လိုလဲ။ အသော၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်သည်၊ တတော ပရံ ဂန္ဓံ နံ သက္ကောတိ ဣတိ၊ ထိုယူဇနာ သုံးဆယ်ထက်အလွန် သွားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သလော ဤကား အမေးတည်း။ နံ သက္ကောတိ နော၊ မစွမ်းနိုင်သည် မဟုတ်။ ဟိ သော ဧကံ စက္ကဝါဠဝဏ္ဏံ၊ အကျယ်တဝင့် ဖြေရသော် ထိုကဏ္ဍကမြင်းတော်သည် တစ်ခုသော စကြဝဠာတိုက်ကို။ နာဘိယာ ဌိတစက္ကသ၊ ပုံးတောင်းဖြင့် တည်ရှိသော ဘီးဝိုင်း၏။ နေမိဝဋ္ဋိ မဒ္ဒန္တော ဝိယ၊ အကွပ်တကူဝန်းကို နင်းဘိသကဲ့သို့။ အန္တန္တေန စရိတ္တာ၊ စကြဝဠာအစွန်ဖျား, အစွန်ဖျားဖြင့် လှည့်လည်၍။ ပုရေပါတရာသမေ အာဂန္တာ၊ နံနက်စာမစားမီသာ ပြန်လာ၍။ အတ္တနော သမ္ပါဒိတံ ဘတ္တံ၊ မိမိအတွက် ပြင်ဆင်ထားအပ်သော အစာကို။ ဘုဥ္ဇိတုံ သမတ္ထော၊ စားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏ (စွမ်းနိုင်လောက်အောင် လျင်မြန်သော အဟုန်ရှိ၏)။ ပန တဒါ ဒေဝ, နာဂသုပဏ္ဏာဒီဟိ၊ သို့သော်လည်း ထိုအခါ၌ နတ်နဂါးဂဠုန် စသည်တို့သည်။ အာကာသေ ဌတ္တာ ဩသဒ္ဓေဟိ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်၍ ပစ်လွှတ်ပူဇော်အပ်ကုန်သော နံ့သာပန်း စသည်တို့ဖြင့်။ ယာဝ ဥရုပ္ပဒေသာ သဏ္ဌန်ံ သရိရံ အာကမိတ္တာ၊ ပေါင်အရပ်တိုင်အောင် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော မိမိကိုယ်ကို ဆွဲငင်၍။ ဂန္ဓမာလာဇံ ဆိန္နန္တသ၊ နံ့သာပန်းအရှည်အထွေးကို ဖြတ်ကျော်နေရသော ကဏ္ဍကမြင်းတော်အား။ အတိပ္ပပဏ္ဍော အဟောသိ၊ အလွန်ကြာမြင့်မှုသည် ဖြစ်ပြီ။ တသ္မာ တိသယောဇနမတ္တမေဝ အဂမာသိ၊ ထို့ကြောင့် ယူဇနာသုံးဆယ်မျှကိုသာ ရောက်အောင်သွားနိုင်ပြီ။ အထ ဗောဓိသတ္တော နဒီတီရေ ဌတ္တာ၊ ယူဇနာသုံးဆယ် ရောက်ရာ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည် မြစ်ကမ်းနား၌ ရပ်တန့်၍။ အယံ နဒီ ကိန္နာမာတိ၊ ဤမြစ်သည် အဘယ်အမည်ရှိသနည်းဟု။ ဆန္ဒံ ပုစ္ဆိ၊ နောက်တော်ပါ ဆန္နကို မေးတော်မူပြီ။ အနောမာ နာမ ဒေဝါတိ၊ အနောမာမည်ပါ၏ အရှင်မင်းမြတ်ဟု လျှောက်ပြီ။ အမှာကံ ပတ္ထရာပိ၊ ငါတို့၏ ရဟန်းပြုမှုသည်လည်း။ အနောမာ ဘဝိဿတိတိ၊ မယုတ်မည့်, မြင့်မြတ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု တွေးတောတော်မူ၍။ ပဏ္ဍိယာ ယဒ္ဓေန္တော၊ ဖနောင့်တော်ဖြင့် ခတ်လျက်။ အဿသ သည် အဒါသိ၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်အား အမှတ်သညာကို ပေးတော်မူပြီ။ အသော ဥပ္ပတိတ္တာ၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်သည် ခုန်၍။ အဋ္ဌသဘဝိတ္ထာရာယ နဒိယာ၊ ရှစ်ဥသဘကျယ်သော အနောမာမြစ်၏။ ပါရိမတီရေ အဋ္ဌာသိ၊ ဟိုဘက်ကမ်း၌ တည်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တာ အဿပိဋ္ဌိတော သြရွယ်၊ ဘုရားလောင်းသည် ကဏ္ဏက မြင်းတော်ကျောပေါ်မှ ဆင်း၍။ ရဇတပဋ္ဌသဒိသေ ဝါလိကာပုလိနေ ဌတွာ၊ ငွေပြားနှင့်တူသော သဲသောင်ပြင်၌ ရပ်တော်မူ၍။ "သမ္မ ဆန္န တွံ မယ္ဟိ၊ ဖွားဖက်တော် ဆန္နေ. . . သင်ဆန္နသည် ငါ၏။ အာဘရဏာနိ စေဝ ကဏ္ဏကဋ္ဌ အာဒါယ ဂစ္ဆ၊ အဆင်တန်ဆာတို့ကိုလည်းကောင်း, ကဏ္ဏကမြင်းတော်ကို လည်းကောင်း ယူ၍ ပြန်သွားလော့။ အဟံ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ငါသည် ရဟန်း ပြုတော့မည်" ဟူ၍။ ဆန္ဒ အာမန္တေသိ၊ ဖွားဖက်တော် ဆန္ဒကို ပြောပြီ။ ဒေဝ အဟမ္ပိ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်ဆန္ဒသည်လည်း ရဟန်း ပြုအံ့ဟု လျှောက်ထားပြီ။ "တယာ ပဗ္ဗဇိတုံ နိ လဗ္ဘာ၊ သင်ဆန္ဒသည် ရဟန်းပြုခြင်းငှာ အခွင့်မရ။ တွံ ဂစ္ဆ ဣတိ၊ သင်ဆန္ဒသည် ပြန်သွားလော့" ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တာ တိက္ခတ္တုံ ပဒက္ခိဏာဟိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် သုံးကြိမ် တားပြီး၍။ အာဘရဏာနိ စေဝ ကဏ္ဏကဋ္ဌ ပဋိစ္ဆာပေတွာ၊ အဆင်တန်ဆာတို့ကိုလည်းကောင်း, ကဏ္ဏက မြင်းတော်ကိုလည်းကောင်း လက်ခံစေ၍ (အပ်နှံ၍)။ "မယ္ဟံ ဣဓေ ကေသာ သမဏာသာရ္ပါ နိ ဟောန္တိ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ငါ၏ ဤဆံပင်တို့သည် ရဟန်းအား လျှောက်ပတ်ကုန်သည် မဖြစ်ကုန်" ဤသို့ ကြံစည်တော်မူပြီ။ ဗောဓိသတ္တသ ကေသေ ဆိန္ဒိတုံ ယုတ္တရူပေါ အညော နတ္ထိ၊ ဘုရားလောင်း၏ ဆံတော်တို့ကို ရိတ်ခြင်းငှာ သင့်လျော်သော, သဘောရှိသော အခြားသူသည် မရှိ။ တတော၊ ထိုသို့မရှိခြင်းကြောင့်။ ခဏေန၊ သန်လျက်ဖြင့်။ သယမေဝ ဆိန္ဒိဿာမိတိ၊ ကိုယ်တော်တိုင်ပင် ရိတ်ဖြတ်မည်ဟု တွေးတော်မူ၍။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန အသိ ဂဟေတွာ၊ လက်ယာဖြစ်သော လက်တော်ဖြင့် သန်လျက်ကို ကိုင်တော်မူ၍။ ဝါမဟတ္ထေန မောဠိယာ သဒ္ဓိ၊ လက်ဝဲလက်တော်ဖြင့် သျှောင်ထုံးနှင့် တကွ။ စူဠံ ဂဟေတွာ ဆိန္ဒိ၊ ဦးစွန်းဖုတ်တော်ကို ကိုင်၍ ရိတ်ဖြတ်တော်မူပြီ။ ကေသာ ဒ္ဝင်္ဂုလ-မတ္တာ ဟုတွာ၊ ဆံတော်တို့သည် လက်နှစ်သစ်ပမာဏရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဒက္ခိဏာတော အာဝတ္တမာနာ၊ လက်ယာအားဖြင့် လည်ကုန်, ရစ်ကုန်လျက်။ သီသံ အလ္လိယိသု၊ ခေါင်းတော်၌ ကပ်ငြိကုန်ပြီ။ ယာဝဇီဝံ တေသံ တာဒေဝ ပမာဏံ အဟောသိ၊ သက်တော်ရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုဆံတော်တို့၏ ထိုလက်နှစ်သစ် ပမာဏသည်သာ ဖြစ်ပြီ။ မသု စ တာဒနုရူပံ၊ မုတ်ဆိတ်ကြင်စွယ်သည်လည်း ထိုဆံတော်နှင့် လျော်စွာပင် ဖြစ်၏။ ပုန ကေသမဿုဩဟာရဏာကိစ္စံ နာမ

နာဟောသိ၊ တစ်ဖန် ဆံမုတ်ဆိတ်ကြင်စွယ်ရိတ်ဖွယ်ကိစ္စမည်သည် မရှိပြီ။ ဗောဓိသတ္တော မောဠိယာ သဟ စူဠ ဂဟေတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် သျှောင်ထုံးနှင့်တကွ ဦးစွန်းဖုတ်တော်ကို ကိုင်၍။ "သစေ အဟံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿामि၊ အကယ်၍ ငါသည် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်အုံ။ အာကာသေ တိဋ္ဌတု၊ ကောင်းကင်၌ တည်ပါစေ။ စေ နော ဘူမိယံ ပတတု၊ အကယ်၍ မဖြစ်အုံ မြေ၌ကျစေသတည်း"။ ဣတိ အန္တလိက္ခေ ခိပိ၊ ဤသို့ အဓิฐာန်၍ ကောင်းကင်သို့ ပစ်မြှောက်လိုက်ပြီ။ တံ စူဠာမဏိဝေဠုန်းပတ္တမြားဆံထိုးရစ်ပတ်ရာ ထိုသျှောင်ထုံးတော်သည်၊ ယောဇနပွမာဏံ ဌာနံ ဂန္တွာ၊ တစ်ယူဇနာပမာဏရှိသော ကောင်းကင်ဌာနသို့ တက်သွား၍။ အာကာသေ အဋ္ဌာသိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်နေပြီ။ ဒေဝရာဇာ သက္ကော၊ နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ ဩလောကေတွာ၊ နတ်မျက်စိဖြင့် မြင်၍။ ယောဇနိယရတနစက်ောင္ရကေန သမ္ပဋ္ဌိတ္ဌိတွာ၊ တစ်ယူဇနာရှိ ရတနာပန်းတောင်းဖြင့် ကောင်းစွာခံယူ၍။ တာဝတိံသဘဝနေ စူဠာမဏိစေတိယံ နာမ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ စူဠာမဏိဘွဲ့တော်ရှိသော စေတီကို တည်ထားပြီ။

> အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ လောကတွင် အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သော ပဠိမဘဝိက ဘုရားလောင်းသည်။ ဝရဂန္ဓဝါသိတံ မောဠိ ဆေတွာန၊ အကောင်းစားနံ့သာတို့ ထုံထားအပ်သော ဥသျှောင်တော်ကို ဖြတ်၍။ ဝေဟာသံ ဥက္ခိပိ၊ ကောင်းကင်သို့ ပစ်မြှောက်လိုက်ပြီ။ သဟဿနေတ္တော ဝါသဝေါ၊ မျက်စိတစ်ထောင်ရှိသော သိကြားမင်းသည်။ သိရသာ သုဝဏ္ဏစက်ောင္ရဝရေန ပဋိဂ္ဂဟိ၊ ဦးခေါင်းဖြင့် ရွက်ထားသော ရွှေပန်းတောင်းမြတ်ဖြင့် ခံယူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား တိုတိုထွာထွာမှတ်ရန် ကဗျာတည်း။

"မယံ ဣမာနိ ကာသိကဝတ္ထာနိ၊ ငါ၏ ဤကာသီတိုင်းဖြစ် အဝတ်တို့သည်။ နေ သမဏာသာရုပါနိ၊ သမဏာသာရုပမဖြစ်ကုန်။ ဣတိ ဗောဓိသတ္တော ပုန စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည် နောက်ထပ် တွေးတောမိပြီ။ အထ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကြံတော်မူရာ ထိုအခါ၌ ကဿပဘုရားလက်ထက်တော်က။ အဿ ပုရာဏသဟာယကော ယဒိ ကာရုမဟာပြဟ္မာ၊ ထိုဘုရားအလောင်းတော်၏ သူငယ်ချင်းဟောင်းဖြစ်သော ယဒိ ကာရုပြဟ္မာကြီးသည်။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရားနှစ်ဆူ

တို့၏ တစ်ခုသောကြားကာလပတ်လုံး။ ဇရံ အပတ္တေန မိတ္တဘာဝေန၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့ မရောက်သော မိတ်ဆွေဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ "အဋ္ဌ မေ သဟာယကော၊ ယနေ. ငါ၏ သူငယ်ချင်းသည်။ မဟာဘိနိက္ခမန် နိက္ခန္တော၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော တောထွက်မှုကို ထွက်လာပြီ။ အသ သမဏာပရိက္ခာရံ၊ ထို သူငယ်ချင်းအတွက် ရဟန်းပရိက္ခရာကို။ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆိဿာမိ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ယူ၍ သွားအံ့" ဤသို့ ကြံစည်ပြီ။

> တိစီဝရဏ္ဍ၊ သင်းပိုင်ဇကသိသက်နှင်းကြီး သက်နှင်းသုံးထည်လည်းကောင်း။ ပတ္တော စ၊ သပိတ်လည်းကောင်း။ ဝါသိ သူစိ စ ဗန္ဓနံ၊ သင်တုံးဓါးလည်းကောင်း, အပ်လည်းကောင်, ခါးပန်းကြိုးလည်းကောင်း။ ပရိဿာဝနေန ဧတေ အဋ္ဌ၊ ရေစစ်နှင့်တကွ ဤရှစ်မျိုးတို့သည်။ ယုတ္တယောဂဿ ဘိက္ခုနော ဣတိ၊ အားထုတ်သင့်သည်ကို, အားထုတ်သော, ရဟန်း၏ ဥစ္စာတို့တည်း ဟူကုန်သော။

ဣမေ အဋ္ဌသမဏာပရိက္ခာရေ ဤရဟန်းပရိက္ခရာ ရှစ်မျိုးတို့ကို။ အာဟရိတ္တာ အဒါသိ၊ ယူဆောင်လာ၍ လှူပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အရဟတ္တဇ္ဈာ နိဝါသေတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ရဟန္တာတို့အလိုတံခွန်သက်နှင်းကို ဝတ်ရုံပြီး၍။ ဥတ္တမ-ပဗ္ဗဇ္ဇာဝေသံ ဂဟေတ္တာ၊ မြင့်မြတ်လှစွာသော ရဟန်းအသွင်ကို ယူတော်မူပြီး၍။ "ဆန္ဒ မမ ဝစနေန၊ အို ဖွားဖက်တော်ဆန္ဒ ငါ၏ စကားဖြင့်။ မာတာပိတူနံ အာရောဂျံ ဝဒေဟိ၊ မယ်တော် ခမည်းတော်တို့အား ကျန်းမာကြောင်းကို လျှောက်ထားလိုက်လော့"။ ဣတိ ဝတ္တာ ဥယျောဇေသိ၊ ဤသို့ ပြော၍ ပြန်လွှတ်လိုက်ပြီ။ ဆန္ဒော ဗောဓိသတ္တံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဆန္ဒသည် ဘုရားလောင်းကို ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ ကတ္တာ ပက္ကာမိ၊ အရှိအသေကို ပြု၍ ဖဲခွါပြီ။ ပန ကဏ္ဏကော ဆန္ဒေန သဒ္ဓိ၊ ထူးခြားသည်ကား ကဏ္ဏကမြင်းတော်သည် ဖွားဖက်တော် ဆန္ဒနှင့် တကွ။ မန္ဒယမာနဿ ဗောဓိသတ္တဿ ဝစနံ၊ ပြောဆိုနေသော ဘုရားလောင်း၏ စကားကို။ သုဏန္တော ဌတ္တာ၊ နားထောင်လျက် ရပ်၍။ "ဒါနိ မယံ သာမိနော ပုန ဒဿနံ နတ္ထိ၊ ယခု ငါ၏ သခင်ကို တစ်ဖန် တွေ့မြင်ရခြင်းသည် မရှိပြီ။" ဣတိ စက္ခုပထံ ဝိဇဟန္တော၊ ဤသို့တွေး၍ မျက်စိမြင်လောက်ရာကို စွန့်သော်။ သောကံ အဓိဝါသေတုံ အသက္ကောန္တော၊ ပူဆွေးသောကကို သည်းခံခြင်းငှာ

မစွမ်းနိုင်ရကား။ ဖာလိတေန ဟဒယေန ကာလံ ကတ္တာ၊ ကွဲသောနှလုံးဖြင့် (နှလုံးကွဲ၍) သေမှုကို ပြု၍။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ကဏ္ဏကော နာမ ဒေဝပုတ္တော ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ကဏ္ဏကမည်သော နတ်သားသည် ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီ။ ဆန္နသ ပဌမံ ဧကောဝ သောကော အဟောသိ၊ ဆန္နမှာ ပထမတစ်ခုသာ ဖြစ်သော သခင်နှင့်ကွေကွင်းရခြင်း သောကသည် ဖြစ်ပြီ။ ကဏ္ဏကဿ ကာလကိရိယာယ ပန၊ ကဏ္ဏကမြင်းတော်၏ သေလွန်မှု ကြောင့်ကား။ ဒုတိယေန သောကေန ပိဋ္ဌိတော၊ ဒုတိယသောကသည် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ရောဒန္တော ပရိဒေဝန္တော၊ ငိုကြွေးလျက် မြည်တမ်းလျက်။ နဂရံ အဂမာသိ၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်သို့ ပြန်သွားပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ရဟန်းပြု၍။ တသ္မိံ ယေဝ ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ အနုပိယံ နာမ အမ္ဗဝနံ အတ္ထိ တတ္ထ၊ အနုပိယမည်သော သရက်တောသည် ရှိ၏, ထိုအနုပိယသရက်တော၌။ သတ္တာဟံ ပဗ္ဗဇိတသုခေန ဝီတိနာမေတ္တာ၊ ခုနစ်ရက်ကို ရဟန်းပြုခြင်းချမ်းသာဖြင့် ကုန်လွန်စေ၍။ ဧကဒိဝသေနေဝ တိသယောဇနမဂ္ဂံ၊ တစ်ရက်တည်းဖြင့်သာ ယူဇနာသုံးဆယ်ခရီးကို။ ပဒသာ ဂန္တာ၊ ခြေဖြင့် သွား၍။ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ဝင်ပြီ။ ပဝိသိတ္တာ သပဒါနံ ပိဏ္ဍာယ စရိ၊ ဝင်ပြီး၍ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်ပြီ။ သကလနဂရံ ဗောဓိသတ္တရူပဒဿနေန၊ ရာဇဂြိုဟ်တစ်မြို့လုံးသည် ဘုရားလောင်း၏ ရုပ်အဆင်းဖူးမြင်ရခြင်းကြောင့်။ ဓနပါလကေန ပဝိဋ္ဌရာဇဂဟံ ဝိယ၊ ဓနပါလအမည်ရသော နာဠာဂိရိဆင်သည် ဝင်လာအပ်သော ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အသုရိန္ဒေန ပဝိဋ္ဌဒေဝနဂရံ ဝိယ စ၊ အသုရာနတ်မင်းသည် ဝင်လာအပ်သော တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သခၽိတံ အဂမာသိ၊ လှုပ်ရှားချောက်ချားခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ရာဇပုရိသာ ဂန္တာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည် သွားကုန်၍။ "ဒေဝ ဧဝရူပေါ နာမ သတ္တော၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤသို့သဘောရှိသည် မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နဂရေ ပိဏ္ဍာယ စရတိ၊ မြို့တော်၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်နေ၏။ ဒေဝေါ ဝါ မနုဿော ဝါ၊ နတ်လေလော လူလေလော။ နာဂေါ ဝါ သုပဏ္ဏော ဝါ၊ နဂါးလေလော ဂဠုန်လေလော။ ဧသော ကော နာမ ဣတိ၊ ဤဆွမ်းခံလှည့်လည်သော သူကား အဘယ်မည်သော သူနည်းဟူ၍။ နံ ဇာနာမာတိ အာရောစေသုံ၊ မသိပါကုန်ဟု

လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ ပါသာဒတလေ ဌတာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ပြာသာဒ်အပြင်၌ တည်၍။ မဟာပုရိသ် ဒိသွာ၊ အလောင်းတော် ယောက်ျားမြတ်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ အစ္ဆရိယဗ္ဘုတော၊ အံ့ဖွယ်သရဲ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်၍။ "ဂစ္ဆထ ဘဏေ ဝိမံသထ၊ သွားကြ, အချင်းတို့ စုံစမ်းကြ။ သစေ အမနုဿော ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ ဘီလူးသည် ဖြစ်အံ့။ နဂရာ နိက္ခမိတွာ အန္တရဓာယိဿတိ၊ မြို့တော်မှ ထွက်၍ ကွယ်ပျောက်လတ္တံ့။ သစေ ဒေဝတာ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ နတ်သည် ဖြစ်အံ့။ အာကာသေန ဂစ္ဆိဿတိ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် သွားလတ္တံ့။ သစေ နာဂေါ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ နဂါးသည် ဖြစ်အံ့။ ပထဝိယံ နိမုဇ္ဇိတွာ ဂမိဿတိ၊ မြေ၌ ငုပ်လျှိုး၍ သွားလတ္တံ့။ သစေ မနုဿော ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ လူသည် ဖြစ်အံ့။ ယထာလဒ္ဓံ ဘိက္ခံ ဘုဉ္ဇိဿတီတိ၊ ရအပ်သမျှသော ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးလတ္တံ့"ဟု ပြော၍။ ပုရိသေ အာဏာပေသိ၊ အမှူထမ်းယောက်ျားတို့ကို အမိန့်ပေးပြီ။

မဟာပုရိသောပိ မိဿကဘတ္တံ သံဟရိတွာ၊ အလောင်းတော်ယောက်ျားမြတ်သည်လည်း အကောင်းအဆိုး, နှစ်မျိုးရောသောဆွမ်းကို ကောင်းစွာဆောင်ယူ၍။ "ဧတ္တကံ မေ ယာပနာယ အလံတိ ဥ တွာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆွမ်းသည် ငါ့အား မျှတခြင်းငှာ သင့်လျော်၏ဟု သိတော်မူ၍။ ပဝိဋ္ဌဒ္ဓါရေနေဝ နဂရာ နိက္ခမိတွာ၊ ဝင်တော်မူခဲ့ရာတံခါးဖြင့်ပင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ထွက်တော်မူခဲ့၍။ ပဏ္ဏဝပဗ္ဘတစ္ဆာယာယ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ နိသီဒိတွာ၊ ပဏ္ဏဝတောင်ရိပ်၌ အရှေ့ဖက်လှည့် ထိုင်တော်မူ၍။ အာဟာရံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ အာရဒ္ဓေါ။ ကောင်းဆိုးနှုတ်ကြမ်းရောပြွမ်းသော, အာဟာရကို ဘုဉ်းပေးခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ (ပြင်ဆင်ပြီ)။ အထ အသ အန္ဓာနိ ပရိဝတ္တိတွာ၊ ဆွမ်းစားဖို့ အားထုတ်ရာ ထိုအခါ၌ ထိုငါတို့ ဘုရားလောင်း၏ အူတို့သည် ချာချာလည်ကုန်၍။ မုခေန နိက္ခမနာကာရပ္ပတ္တာနိ ဝိယ အဟေသုံ၊ ခံတွင်းမှ ထွက်အံ့သောအခြင်းအရာသို့ ရောက်ကြသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတော တေန အတ္တဘာဝေန၊ ထို့ကြောင့် ထိုခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်။ ဒေဝရူပသ အာဟာရသ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အာဟာရကို။ စက္ခုနာပိ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗတာယ၊ စားဖို့မဆိုထားဘိ, မျက်စိဖြင့်သော်မှလည်း မမြင်ဖူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေန ပဋိကူလာဟာရေန အဋ္ဋိယမာနော၊ ထို့စ.် ပ်ဖွယ်, အာဟာရကြောင့် စိတ်ထဲနာကျင်သကဲ့သို့ဖြစ်၍။ "သိဒ္ဓတ္ထ တုံ သုလ. ့ပါနေ ကုလေ၊ အို သိဒ္ဓတ္ထ သင်သည် စားဖွယ်သောက်ဖွယ် ရလွယ်သော အမျိုး၌။

တိ၀ဿိကဂန္ဓသာလိဘောဇနံ နာနဂ္ဂရသေဟိ၊ သုံးနှစ်ခို့, နံ့သာ, သလေးဆန်ဘောဇဉ်ကို ကောင်းမြတ်သော အရသာ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်။ ဘုရားနဋ္ဌာနေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာပိ၊ စားရသည့် ဌာနဋ္ဌ ဖြစ်နေပြီးရှိလည်း။ ဧကံ ပံသုကူလိကံ ဒိသ္မာ၊ ပံသုကူဆောင်ရဟန်းတော်တစ်ပါးကို တွေ့မြင်ရ၍။ အဟမ္ပိ ဧ၀ရူပေါ ဟုတ္တာ၊ ငါသိဒ္ဓတ္ထမင်းသည်လည်း ဤသို့သဘောရှိသော ပံသုကူဆောင်ရဟန်းသည် ဖြစ်၍။ ပိဏ္ဍာယ စရိတ္တာ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်၍။ ကဒါ ဘုဋ္ဌိဿာမိ နု ခေါ၊ ဘယ်အခါ၌ စားနိုင်ပါအံ့နည်း။ မေ သော ကာလော ဘ၀ိဿတိ နု ခေါ၊ ငါသိဒ္ဓတ္ထမင်းမှာ ထိုပိဏ္ဍပါတ်ဆွမ်း စားနိုင်သော ကာလသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ စိန္တေတ္တာ နိက္ခန္တော နနု၊ ဤသို့ကြံစည်၍ တောထွက်ခဲ့သည် မဟုတ်လော။ ဣဒါနိ ကိံ နာမ ဧတံ ကရောသိ၊ လက်တွေ့စားရမည့်ယခုအခါ၌ အဘယ်မည်သော စိတ်နာကျင်သကဲ့ ဖြစ်သော ဤအမှုကို ပြုရဘိသနည်း။" ဣတိ အတ္တနာ၀ အတ္တာနံ ဩ၀ဒိ၊ ဤသို့ ကိုယ်တိုင်ပင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမပြီ။ ဧ၀ံ အတ္တနာ၀ အတ္တာနံ ဩ၀ဒိတ္တာ၊ ဤသို့ ကိုယ်တိုင်ပင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမ၍။ နိဗ္ဗိကာရော ဟုတ္တာ အာဟာရံ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ရွံရှာဖောက်ပြန်မှုမရှိသည် ဖြစ်၍ ကောင်းဆိုးနှကြမ်း ရောပြွမ်းအာဟာရကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီ။

ရာဇပုရိသာ တံ ပ၀တ္တိံ ဒိသ္မာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း,အမှုထမ်းယောက်ျားတို့သည် ထိုအကြောင်းကို တွေ့မြင်ရ၍။ ဂန္တာ ရညော အာရောစေသုံ၊ သွား၍ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ ဒူတ၀စနံ သုတ္တာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် တမန်လျှောက်ထားသည့် စကားကို ကြားရ၍။ ဝေဂေန နဂရာ နိက္ခမိတ္တာ၊ အဟုန်ဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ ထွက်ခဲ့၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်း၏ အနီးသို့ သွားရောက်၍။ ဣရိယာပထသမ္ပယေ ပသီဒိတ္တာ၊ ဣရိယာပုတ်၌ပင် ကြည်ညိုရ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သဇ္ဇ ဣဿရိယံ နိယျာဒေသိ၊ ဘုရားလောင်းအား အစိုးရမှုအားလုံးကို အပ်နှင်းပြီ။ "မဟာရာဇ မယံ ဝတ္ထု-ကာမေဟိ ဝါ ကိလေသကာမေဟိ ဝါ၊ မင်းကြီး ငါ့အား လိုလားဖွယ်ရာ ဝတ္ထုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း လိုလားတတ်သော စိတ်ထားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထော နတ္ထိ၊ အလိုသည် မရှိ။ အဟံ ပရမာဘိသမ္ဗောဓိံ ပတ္ထယန္တော နိက္ခန္တော၊ ငါသည် အမြတ်ဆုံးသမ္ဗောဓိကို လိုလားလျက် တောထွက်ခဲ့၏"။ ဣတိ ဗောဓိသတ္တော အာဟ၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည် ပြောပြီ။ ရာဇာ အနေကပ္ပကာရံ ယာစန္တောပိ၊

ဝိမ္မိသာရမင်းသည် အထူးထူးအပြားပြား များစွာ တောင်းပန်သော်လည်း။ တသစ်တွဲ အလဘိတွာ၊ ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း၏ စိတ်ကို ကိုယ့်အလိုကျ မရ၍။ "အဌါ တွဲ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ကေန်မလွဲ အရှင်ဘုရားသည် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။ တေ ဗုဒ္ဓဘူတေန ပန၊ အရှင်ဘုရားသည် ဘုရားစင်စစ်ဖြစ်တော်မူသော်ကား။ ပဌမံ မမ ဝိဇိတံ အာဂန္တွဲ ပထမဆုံး တပည့်တော်၏ တိုင်းပြည်သို့ ကြွလာရမည်"။ ဣတိ ပဋိညံ ဂဏှိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံမှုကို အရယူပြီ။ အယံ ဣတ္ထေ သခေ်ပေါ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား ဤဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌ အကျဉ်းချုပ်တည်း။ ဝိတ္ထာရော ပန၊ အကျယ်ကိုကား။ "ပတ္ထဲ့ ကိတ္တယိဿာမိ, ယထာ ပတ္ထဲ စဂ္ဂါမာ"တိ ဣမံ ပတ္ထဲ့ဇာ-သုတ္တံ၊ 'ပတ္ထဲ့ ကိတ္တယိဿာမိ, ယထာ ပတ္ထဲ စဂ္ဂါမ'စသော ဤပတ္ထဲ့ဇာသုတ်ကို။ အဋ္ဌကထာယ သဒ္ဓိံ ညြလောကေတွာ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အဋ္ဌကထာနှင့်အတူ ကြည့်၍ သိပါလေ။

ဗောဓိသတ္တောပိ ရညော ပဋိညံ ဒတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ဝိမ္မိသာရမင်းအား ကြွလာမည်ဟု ဝန်ခံမှုကို ပေး၍။ အနုပုဗ္ဗေန စာရိကံ စရမာနော၊ အစဉ်အားဖြင့် ဒေသစာရိကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ ကာလမ်ဆ ဩဋ္ဌာရ၌၊ ကာလာမမျိုးဖြစ်သော ဩဋ္ဌာရရရသေ့ထံသို့လည်းကောင်း။ ရာမပုတ္တံ ဥဒကဿ၊ ရာမသားဖြစ်သော ဥဒကရသေ့ထံသို့လည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ သမာပတ္တိယော နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍ လောကီဈာန်သမာပတ်တို့ကို ဖြစ်စေ၍။ "အယံ ဗောဓယ နု မဂ္ဂေါ၊ ဤအကျင့်လမ်းစဉ်သည် နိဗ္ဗာန်သိခြင်းငှာ အကျင့်လမ်းစဉ်မဟုတ်"။ ဣတိ တမ္မိ သမာပတ္တိဘာဝေန် အနလင်္ကရိတ္တာ၊ ဤသို့ သိ၍ ထိုလောကီသမာပတ်ပွားများခြင်းကိုလည်း မဆင်မြန်းမူ၍။ သဒေဝကဿ လောကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော သတ္တလောကအား။ အတ္တနော ထာမဝီရိယ-သန္ဓဿနတ္ထံ၊ မိမိ၏ စွမ်းအားဝီရိယ ကောင်းစွာပြခြင်းငှာ။ မဟာပဓာန် ပဒဟိတုကာမော၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သူတို့သာ, အားထုတ်နိုင်သော, အကျင့်ကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်လို၍။ ဥရုဝေလံ ဂန္တာ၊ ဥရုဝေလာတောသို့ သွား၍။ "အယံ ဘူမိဘာဂေါ ရမဏီယော ဝတ၊ ဤမြေအဖို့သည် မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းပေစွတကား"။ ဣတိ တတ္ထေဝ ဝါသံ ဥပဂန္တာ၊ ဤသို့တွေးတောသဘောကျ၍ ထို ဥရုဝေလတောင်္ဘသာ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်၍။ မဟာပဓာနံ ပဒဟိ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သူတို့သာ အားထုတ်နိုင်သော ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို အားထုတ်တော်

မှုပြီ။ ကောဏ္ဍညဟုမုခါ တေပိ ခေါ ပဠု ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရှင်ကောဏ္ဍညအမှုရှိကုန်သော ထိုပဠုဝဂ္ဂိရဟန်းငါးပါးတို့သည်လည်း။ ဂါမနိဂမရာဇဓာနီသု ဘိက္ခာယ စရန္တော၊ ရွာနိုင်းမင်းနေပြည်တို့၌ ဆွမ်းအကိုးငှာ လှည့်လည်ကုန်လျက်။ တတ္ထ ဗောဓိသတ္တံ သမ္မာပုဏိသု၊ ထိုဥရုဝေလာတောင်၌ ဘုရားလောင်းကို ကောင်းစွာမီကုန်ပြီ။ အထ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ မိရာထိုအခါ၌ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ မဟာပဓာန် ပဒဟန္တံ နံ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သူတို့သာ ကျင့်နိုင်သော ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ကို ကျင့်နေသော ထိုဘုရားလောင်းကို။ "ဣဒါနိ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ယခုပင် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒါနိ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတီတိ၊ ယခုပင် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ထင်မှတ်၍။ ပရိဝေဏသမ္မဇ္ဇနာဒိကာယ ဝတ္တပဋိပတ္တိယာ၊ ပရိဝုဏ်တိုက်ခန်းကို တံမြက်စည်းလှည်းခြင်း စသော ဝတ်အကျင့်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟမာနာ၊ လုပ်ကွေးပြုစုကုန်လျက်။ အဿ သန္တိကာဝစရာဝ အဟေသုံ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ အနီးအနား ကျက်စားကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ခေါ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ "ကောဋိပ္ပတ္တံ ဒုက္ကရကာရိယံ ကရိဿာမိတိ၊ အထွတ်အထိပ်ရောက်သော ခက်ခဲစွာပြုရမည့်အမှု ပြုခြင်းကို ငါပြုမည်ဟုတွေး၍။ ဧကတိလတဏ္ဍုလာဒီဟိပိ ဝီတိနာမေသိ၊ နှမ်းတစ်လုံး, ဆန်တစ်စေ့ စသည်တို့ဖြင့်လည်း စားသောက်ချိန်ကို ကုန်လွန်စေပြီ။ သဗ္ဗသောပိ အာဟာရူပစ္ဆေဒံ အကာသိ၊ လုံးလုံးလည်း အစာအာဟာရ ဖြတ်ခြင်းကို ပြုတော်မူပြီ။ လောမကူပေဟိ ဩဇံ ဥပသံဟရမာနာ ဒေဝတာပိ ပဋိက္ခိပိ၊ မွေးညှင်းပေါက်တို့မှ နတ်ဩဇာကို အနီးကပ် ကောင်းစွာ ဆောင်ယူကုန်, သွင်းကုန်သော နတ်တို့ကိုလည်း ပယ်မြစ်ပြီ။

အထ တာယ နိရာဟာရတာယ၊ ပယ်မြစ်ရာ ထိုအခါ၌ ထိုအာဟာရ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရမကသိမာနုပ္ပတ္တကာယဿ အဿ၊ အလွန်ပိန်ခြင်းသို့ရောက်သော ကိုယ်ရှိသော ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ကာယော၊ ရွှေအဆင်းရှိသော ကိုယ်တော်သည်။ ကာဠဝဏ္ဏော အဟောသိ၊ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဗာတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်လက္ခဏာတို့သည်။ ပဋ္ဌိစ္ဆန္နာနိ အဟေသုံ၊ ပိန်ကြုံမှု ဖုံးကွယ်ခံရကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကဒါ အပ္ပါဏကံ စျာနံ စျာယန္တော၊ တစ်ရံရောအခါ၌ အသက်ရှည်ရှိက်မှု ထိန်းချုပ်သော အားထုတ်မှုကို အားထုတ်တော်မူသော်။ မဟာဝေဒနာဟိ အဘိတုန္နော၊ ကြီးစွာသော ဝေဒနာတို့သည် လွန်စွာထိုးဆွ

အပ်ရကား။ ဝိသည်ဘူတော စက်မနကောဋ္ဌိယ် ပတတိ၊ အမှတ်သညာကင်း သတိလစ်သည်ဖြစ်၍ စကြိုအစွန်အဖျားဌ ထိုင်လျက်သား တိမ်းလဲသွားတော်မူ၏။ အထ နံ ကေစ္စာ ဒေဝတာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်းကို နတ်အချို့တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော ကာလကတောတိ ဝဒန္တိ ရဟန်းဂေါတမသည် သေပြီ"ဟု ပြောကုန်၏။ ကေစ္စာ၊ နတ်အချို့တို့သည်။ ဧသော အရဟတ် ဝိဟာရောဝ၊ "ဤသည်ကား ရဟန္တာတို့၏ နေခြင်းသာတည်း"။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ တတ္ထ ယာသံ၊ ထိုနတ်နှစ်မျိုးတွင် အကြင်နတ်တို့မှာ။ ကာလကတောတိ အဟောသိ၊ သေပြီဟု မှတ်ထင်မှုဖြစ်ပြီ။ တာ ဂန္ဓာ၊ သေပြီထင်သော ထိုနတ်တို့သည် သွားကုန်၍။ တုမှာကံ ပုတ္တော ကာလကတောတိ၊ သင်သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးတို့၏ သားတော်သိဒ္ဓတ္ထသည် သေပြီ"ဟု။ သုဒ္ဓေါဒန-မဟာရာဇဿ အာရောစေသုံ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား ပြောကြားကုန်ပြီ။ မမ ပုတ္တော၊ ငါ၏ သားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ ကာလကတော၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်ပြီး၍ သေသလော။ အဟုတ္တာ ကာလကတော ဣတိ၊ မဖြစ်ဘဲ သေသလော" ဤသို့ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးမေးပြီ။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိတုံ နာသက္ခိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်ဖို့ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ပဓာနဘူမိယံယေဝ၊ တရားအားထုတ်ရာ မြေပေါ်၌ပင်။ ပတိတ္တာ ကာလကတော ဣတိ၊ တိမ်းလဲ၍ သေပြီ ဤသို့နတ်တို့က ပြောကြပြီ။ ဣဒံ သုတ္တာ၊ ဘုရားမဖြစ်ဘဲ သေပြီဟူသော ဤစကားကို ကြားရ၏။ အဟံ နံ သဒ္ဒဟामိ၊ ငါသုဒ္ဓေါဒနသည် မယုံ။ မမ ပုတ္တသ၊ ငါသုဒ္ဓေါဒန၏သားဖြစ်သူ သိဒ္ဓတ္ထ၏။ ဗောဓိ အပ္ပတ္တော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို မရမူ၍။ ကာလကိရိယာ နာမ နတ္ထိတိ၊ သေမှုပြုခြင်းမည်သည် မရှိဟု ပြော၍။ ရာဇာ ပဋိက္ခိပိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ပယ်ပြီ။ ကသ္မာ ပန ရာဇာ နံ သဒ္ဒဟတိတိ၊ အဘယ့်ကြောင့်ကား သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည် မယုံသနည်း ဤကားအမေးတည်း။ ကာဠဒေဝိလတာပသသ၊ ကာဠဒေဝိလရသေ့ကို။ ဝန္ဒာပနဒိဝသေ၊ ရှိခိုးခိုင်းရာနေ့၌လည်းကောင်း။ ဇမ္ဗုရုက္ခမူလေ စ၊ သပြေပင်အနီး၌လည်းကောင်း။ ပါဋိဟာရိယာနံ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ တန်ခိုးပြာဋิဟာတို့ကို မြင်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ပုန ဗောဓိသတ္တော သည် ပဋိလတိတ္တာ ဥဋ္ဌိတော၊ တစ်ဖန် ဘုရားလောင်းသည် အမှတ်သညာကို ရ၍ ထလတ်သော်။ တာ ဒေဝတာ ဂန္ဓာ၊ ထိုနတ်တို့သည် သွားကြ၍။ မဟာရာဇ တေ ပုတ္တော၊ မင်းကြီး သင်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ သားတော်

သိဒ္ဓတ္တာသည်။ အရောဂေါတိ အာရောစေန္တို့ ကျန်းမာ၏ဟု ပြောကြကုန်၏။ အဟံ ပဋ္ဌာသ အမရဏာဘာဝံ၊ ငါသည် သားတော်သိဒ္ဓတ္တ၏ မသေမှန်းကို။ ဇာနာမိ ဣဒါနိ ရာဇာ ဝဒတိ၊ သိ၏ဟု သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ပြော၏။ ဆဋ္ဌသာနိ ဒုက္ခရကာရိယ်၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး ခဲယဉ်းစွာပြုရသည့်အမှု ပြုခြင်းကို။ ကရောန္တသ မဟာသတ္တသ၊ ပြုကျင့်တော်မူသော ဘုရားလောင်းအတွက်။ အာကာသေ ဂဏ္ဌိကရဏကာလော ဝိယ အဟောသိ၊ ဘာမျှမရှိသည့် ကောင်းကင်၌ အထုံးအဖွဲ့ပြုရာကာလကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ အယံ ဒုက္ခရကာရိကာ နာမ၊ ခဲယဉ်းစွာပြုကျင့်ရသည့်အမှု ဤပြုခြင်းမည်သည်။ ဟောဟယ မဂ္ဂေါ နု ဟောတိ၊ သိမြင်ခြင်း၏ အကျင့်လမ်းကြောင်းသည် မဖြစ်။ ဣတိ သော သြဠာရိကံ အာဟာရံ၊ ဤသို့သိ၍ ထိုဘုရားလောင်းသည် ကြမ်းသော အာဟာရကို။ အာဟာရေတုံ၊ စားမျိုခြင်းငှာ။ ဂါမနိဂမေသု ပိဏ္ဍာယ စရိတ္တာ၊ ရွာနိုင်ငံတို့၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်၍။ အာဟာရံ အာဟရိ၊ အာဟာရကို စားမျိုပြီ။ အထ အသ၊ စားမျိုရာ, ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဗာတ္တိသ မဟာပုရိသ လက္ခဏာနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်လက္ခဏာတို့သည်။ ပါကတိကာနိ အဟေသုံ၊ ပင်ကိုအတိုင်းဖြစ်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကာယော သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် ရွှေအဆင်းရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ပဠဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ ကောဏ္ဍည, ဝပ္ပ, ဘဒ္ဒိယ, မဟာနာမ်, အဿဇိ ပဠဝဂ္ဂိ ရဟန်းငါးပါးတို့သည်။ အယံ ဆဋ္ဌသာနိ၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည် ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒုက္ခရကာရိကံ ကရောန္တောပိ၊ ဒုက္ခရစရိယာအကျင့်ကို ပြုလုပ်အားထုတ်သော်လည်း။ သဗ္ဗညုတံ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ နာသက္ခိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ထိုးထွင်းသိခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဣဒါနိ ဂါမာဒိသု၊ ယခုအခါ၌ ရွာစသည်တို့၌။ ပိဏ္ဍာယ စရိတ္တာ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်၍။ သြဠာရိကံ အာဟာရံ၊ ကြမ်းသော အစာအာဟာရကို။ အာဟရိယမာနော ကိံ သက္ခိဿတိ၊ စားမျိုသော် အဘယ်မှာ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ထိုးထွင်းသိရန် စွမ်းနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ဣတော ဗာဟုလ္လိကော ပဓာနဝိဗ္ဘန္တော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည် ပစ္စည်းများဖို့ လှည့်လည်၏, ပဓာနအလုပ် ချာချာလည်၏။ ဣတဿ သန္ဓိကာ၊ ဤရဟန်းဂေါတမ၏ အထံမှ။ အမှာကံ ဝိသေသတက္ကန်၊ ငါတို့၏ တရားထူးဖို့ ကြံဆခြင်းသည်။ သိသံ နှာယိတုကာမဿ၊ ခေါင်းကို ရေချိုးလိုသူ၏။ ဥဿာဝဝိန္ဒုတက္ကန် ဝိယ၊ နှင်းရေ ပေါက်ရဖို့ ကြံဆခြင်း

ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဣမိနာ နော ကိ တိ၊ ဤရဟန်းဂေါတမဖြင့် ပဠဝဂ္ဂီ, ငါတို့အား ဘာအကျိုး ရှိအံ့နည်းဟု တွေးရ၏။ မဟာပုရိသ် ပဟာယ၊ ဘုရားလောင်းကို ပယ်စွန့်၍။ အတ္တာနော အတ္တာနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပတ္တစီဝရံ ဂဟေတွာ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို ယူ၍။ အဌာရသယောဇနမဂ္ဂံ ဂန္ဓာ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ယူဇနာခရီးကို သွား၍။ ဣသိပတနံ ပဝိသိသု၊ ဣသိပတနတောသို့ ဝင်ကုန်ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန ဥရုဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌ ဥရုဝေလာအရပ်၌။ သေနာနိဂမနေ သေနာနိကုဋုမ္ဗိကာသု ဂေဟေ၊ သေနာနိဂုံး၌ သေနာနိသူကြွယ်၏ အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ သုဇာတာ နာမ ဒါရိကာ၊ ဖြစ်သော သုဇာတာမည်သော သူငယ်မသည်။ ဝယပတ္တာ ဧကသ္မိံ နိဂြောဓရုက္ခေ၊ အရွယ်ရောက်သော် တစ်ခုသော ပညောင်ပင်၌။ သစေ သမာနဇာတိကံ ကုလယဒ္ဓံ ဂန္ဓာ၊ အကယ်၍ ဇာတ်တူသော အမျိုးအိမ်သို့ ရောက်၍။ ပဌမဂဗ္ဘေ ပုတ္တံ လဘိဿာမိ၊ ပထမကိုယ်ဝန်၌ သားကို ရအံ့။ အနုသံဝစ္ဆရံ သတသဟဿပရိစ္စာဂေန၊ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း တစ်သိန်း စွန့်လွှတ်ခြင်းဖြင့်။ တေ ဗလိကမ္မံ ကရိဿာမိတိ၊ သင်နတ်မင်းအား ပူဇော်မှုကို ပြုအံ့ဟု။ ပတ္ထနံ အကာသိ၊ ဆုတောင်းမှုကို ပြုပြီ။ တဿာ သာ ပတ္ထနာ သမိဇ္ဈိ၊ ထိုသုဇာတာအား ထိုဆုတောင်းသည် ပြည့်စုံပြီ။ ဒုက္ကရကာရိကံ ကရောန္တသ မဟာသတ္တသ၊ ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို ပြုလုပ်အားထုတ်သော ဘုရားလောင်းအဖို့။ ဆဋ္ဌေဝဿေ ပရိပုဏ္ဏေ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော နှစ်သည်ပြည့်လတ်သော်။ သာ ဝိသာခပုဏ္ဏမာယံ၊ ထိုသုဇာတာသည် ကဆုန်လပြည့်နေ့၌။ ဗလိကမ္မံ ကာတုကာမာ ဟုတ္ဝာ၊ နတ်ပူဇော်မှုကို ပြုလိုသည် ဖြစ်၍။ ပုရေတရံ ဓေနုသဟဿံ၊ ကြိုတင်ခါ နို့စားနွားမတစ်ထောင်ကို။ လဒ္ဓိမဒုကဝနေ စရာပေတွာ၊ နွယ်ချိုတောဌ် ကျက်စားစေ၍။ တာသံ ခီရံ၊ ထိုနို့စားနွားမတစ်ထောင်တို့၏ နို့ရည်ကို။ ပဠ ဓေနုသတာနိ ပါယေတွာ၊ နို့စားနွားမငါးရာတို့ကို သောက်စေ၍ တိုက်၍။ တာသံ ခီရံ အမ္ဗတေယျာနိ၊ ထိုနို့စားနွားမငါးရာတို့၏ နို့ရည်ကို နှစ်ရာငါးဆယ် သောနို့စားနွားမတို့ကို။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးနည်းအတိုင်း။ ယာဝ သောဠသန္နံ ဓေနူနံ ခီရံ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ကောင်တိုင်အောင်ကုန်သော နို့စားနွားမတို့၏ နို့ရည်ကို၊ အဋ္ဌ ဓေနုယော ပိဝန္တိ ရှစ်ကောင်ကုန်သော နို့စားနွားမတို့သည် သောက်ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်အောင်။ ခီရသ ဗဟုလတ္တာ၊ နို့ရည်၏ ဖျစ်ချွဲသည်၏

အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ မခုရတဘွ ဩဇဝန္တတဘွ ပတ္တယမာနာ၊ ချိုဆိမ့်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း, အဆီအနှစ် ဩဇာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း တောင့်တလျက်။ ခီရပရိဝတ္တန် နာမ အကာသိ၊ နွားနို့ဆင့်ကဲ လဲလှယ်မှုမည်သည်ကို ပြုပြီ။ သာ ဝိသာခပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ထိုသုဇာတာသည် ကဆုန်လပြည့်နေ့၌။ ပါတောဝ ဗလိကမ္မံ ကရိသာမိတိ၊ နံနက်စောစောပင် ဗလိနတ်စာကျွေးမှုကို ပြုမည်ဟု ကြံ၍။ ရတ္တိယာ ပစ္စူသသမယံ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ညဏ်လင်းအားကြီးအခါ၌ စောစောထ၍။ တာ အဋ္ဌ ခေနုယော ဒုဟာပေသိ၊ ထိုနို့စားနွားမရှစ်ကောင်တို့ကို နို့ညှစ်စေပြီ။ ဝစ္ဆကာ ထနမူလံ နာဂမိသု၊ နို့စို့နွားငယ်တို့သည် နို့တိုင်အနီးသို့ မလာကုန်ပြီ။ ထနမူလေ နဝဘာဇနေ ဥပနိတမတ္တေ ပန၊ နို့တိုင်အနီးသို့ နို့ထည့်စရာအိုးသစ်ကို ကပ်အပ်ကာမျှ ဖြစ်သော်ကား။ အတ္တနော ဓမ္မတာယ၊ မိမိတို့၏သဘောဖြင့်။ ခီရဓာရာ ပဝတ္တိံသု၊ နို့ရည်အလျင်နို့ရည်စီးကြောင်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တံ အစ္ဆရိယံ ဒိသွာ၊ ထိုအံ့ဖွယ်ကို မြင်ရ၍။ သုဇာတာ သဟတ္ထေနေဝ၊ သုဇာတာသည် မိမိလက်ဖြင့်ပင်။ ခီရံ ဂဟေတွာ၊ နို့ရည်ကို ယူ၍။ နဝဘာဇနေ ပက္ခိပိတွာ၊ အိုးသစ်၌ထည့်၍။ သဟတ္ထေနေဝ အဂ္ဂိံ ကတွာ၊ မိမိလက်ဖြင့်ပင် မီးကို မွှေးမှုပြု၍။ ပစိတုံ အာရဘိ၊ ကျိုချက်ခြင်းဈာ အားထုတ်ပြီ။

တသ္မိံ ပါယာသေ ပစ္စမာနေ၊ ထိုနို့ယနာကို ကျိုချက်အပ်သော်။ မဟန္တမဟန္တာ ပုဗ္ဗဗ္ဗာ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော အမြှုပ်တို့သည် တက်၍ထ၍။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋာ ဟုတွာ သဉ္စရန္တိ၊ လက်ျာရစ်လည်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဧကဖုသိတမ္ပိ ဗဟိ န ပတတိ၊ တစ်ပေါက်မျှသည်လည်း အိုးပြင်ဖက်သို့ မကျ။ ဥဒ္ဓနတော အပ္ပမတ္တကောပိ ဓူမော န ဥဋ္ဌဟတိ၊ ဖိုခုံလောက်အတွင်းမှ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်သော မီးခိုးသည် မထွက်။ တသ္မိံ သမယေ၊ နို့ယနာကျိုချက်ရာ ထိုအခါ၌။ စတ္တာရော လောကပါလာ အာဂန္တာ၊ လေးယောက်ကုန်သော စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့သည် လာကုန်၍။ ဥဒ္ဓနေ အာရက္ခံ ဂဏှိသု၊ ခုံလောက်၌ အစောင့်အရှောက်ကို ယူကုန်ပြီ။ မဟာပြဟ္မာ ဆတ္တံ ဓာရေသိ၊ မဟာပြဟ္မာမင်းသည် ထီးကို မိုးပေးပြီ။ သက္ကော အလာတာနိ၊ သိကြားမင်းသည် မီးစတို့ကို။ သမာနေန္တော အဂ္ဂိံ ဇာလေသိ၊ ကောင်းစွာထိုး၍ မီးကို တောက်စေပြီ။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဒ္ဝိသဟဿဒီပပရိဝါရေသု စတူသု

မဟာဒီပေသု၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် အခြံအရံရှိကုန်သော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း တို့၌။ ဒေဝါနဋ္ဌ မနုဿာနဋ္ဌ ဥပကပွနသြဇ၏ နတ်တို့၏လည်းကောင်း, လူတို့၏ လည်းကောင်း သုံးစွဲကောင်းသည့် အဆီအနှစ်သြဇာကို။ အတ္တနော ဒေဝါနုဘာဝေန၊ မိမိတို့၏ နတ်တန်ခိုးဖြင့်။ ဒဏ္ဍကဗဇ္ဇံ မဓုပဋလံ ပိဋ္ဌေတွာ၊ ဒုတ်တံ၌ စွဲနေသော ဗျားလဘို့ကို ညှစ်၍။ မမုံ ဂဏ္ဍမာနာ ဝိယ၊ ဗျားရည်ကို ယူကြသကဲ့သို့။ သံဟရိတ္တာ တတ္ထ ပက္ခိပိသု၊ ကောင်းစွာဆောင်ယူ၍ ထိုနို့ယနာ၌ ထည့်ကြကုန်ပြီ။ ဟိ အညေသု ကာလေသု ဒေဝတာ၊ ခဲ့ပြောရသော် အခြားအခါတို့၌ နတ်တို့သည်။ ကဗဠေ ကဗဠေ၊ ဆွမ်းလုပ်တိုင်း ဆွမ်းလုပ်တိုင်း၌။ သြဇံ ပက္ခိပန္တိ၊ နတ်သြဇာကို ထည့်ကုန်၏။ စ ပန၊ ဆက်၍အထူးပြောရသော်။ သမ္မောဓိဒေဝေ ပရိနိဗ္ဗာန-ဒေဝေ စ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူရာ နေ့၌လည်းကောင်း, ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ နေ့၌ လည်းကောင်း။ ဥက္ခလိယံယေဝ ပက္ခိပန္တိ၊ ကျိုချက်သောအိုး၌ပင် ထည့်ကုန်၏။ သုဇာတာ ဧကဒိဝသေယေဝ၊ သုဇာတာသည် တစ်နေ့တည်း၌ပင်။ တတ္ထ အတ္တနော ပါကဋာနိ၊ ထိုကျိုချက်ရာဌာန၌ မိမိဖို့ ထင်ရှားကုန်သော။ အနေကာနိ အစ္ဆရိယာနိ ဒိသွာ၊ များစွာကုန်သော အံ့ဩဖွယ်တို့ကို မြင်ရ၍။ ပုဏ္ဏံ ဒါသီ၊ မိပြည့်မည်သော ကျွန်မကို။ အမ္မ ပုဏ္ဏေ၊ သမီးမိပြည့်။ အမှာကံ ဒေဝတာ၊ ငါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ နတ်မင်းသည်။ အဇ္ဇ အမှာကံ၊ ယနေ့ ငါတို့အား။ အတိဝိယ ပသန္နာ၊ အလွန်ပင် ကြည်ညြို၏။ မယာ ဧတ္တကေ ကာလေ၊ ငါသုဇာတာသည် ဤမျှ လောက်သော အခါ၌။ ဧဝရူပံ အစ္ဆရိယံ နာမ နု ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အံ့ဖွယ်မည်သည်ကို မမြင်ဖူးပေ။ ဝေဂေန ဂန္ဓာ၊ အလျင်အမြန်, အရှိန်အဟုန်ဖြင့် သွား၍။ ဒေဝဌာနံ ပဋိဇဂ္ဂါဟိ၊ နတ်မင်းနေရာကို ရှင်းလင်းပါချေ။ ဣတိ အာမန္တေသိ၊ ဤသို့ ခေါ်၍ခိုင်းပြီ။ သာ သာဓု အယျာတိ၊ ထိုကျွန်မ မိပြည့်သည် ကောင်းပါပြီ သခင်မဟု။ တဿာ ဝစနံ သမ္မဋ္ဌိတ္တွာ၊ ထိုသုဇာတာ၏ စကားကို နာယူ၍။ တုရိတတုရိတာ ရုက္ခမူလံ အဂမာသိ၊ အမြန်အမြန် ပညောင်ပင်ရင်းသို့ သွားပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ ခေါ တသ္မိံ ရတ္တိဘာဂေ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ထိုည အဖြည်။ ပဠ္ဌ မဟာသုပိနေ၊ ငါးမျိုးကုန်သော အိပ်မက်ကြီးတို့ကို။ ဒိဿာ ပရိဠဟဏ္ဍော၊ မြင်မက် တော်မူ၍ စူးစမ်းဆင်ခြင်တော်မူသော်။ နိဿံသယေန အဟံ၊ ဧကန် သံသယမရှိသောအားဖြင့် ငါသည်။ အဇ္ဇ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿာမိတိ၊ ယနေ့ ဘုရား

စင်စစ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု။ ကတသန္ဓိဌာနော၊ ပြုအပ်ပြီးသော သန္ဓိဌာန်ရှိတော်မူ၍ (ဆုံးဖြတ်ချက်ချတော်မူ၍)။ တဿာ ရတ္တိယာ အစ္စယေန၊ ထိုညကို ကျော်လွန်ရာအခါ၌။ ကတသရီရပဋိဇဂ္ဂနော၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်မှု ပြုတော်မူ၍။ ဘိက္ခာစာရဝေလံ အာဂမယမာနော၊ ဆွမ်းခံသွားရာအခါကို ငံ့လင့်တော်မူလျက်။ ပါတောဝ အာဂန္တာ၊ စောစောပင် လာတော်မူ၍။ အတ္တနော ပဘာယ၊ မိမိ၏ ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့်။ သကလရဂ္ဂံ သြဘာသယမာနော၊ ပညောင်ပင်တစ်ပင်လုံးကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေလျက်။ တသ္မိ ရုက္ခမူလေ နိသီဒိ၊ ထိုပညောင်ပင်အနီး၌ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ အထ ခေါ သာ ပုဏ္ဏာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်း ထိုင်နေရာ ထိုအခါ၌ ထိုကျွန်မ မိပြည့်သည် လာ၍။ ရုက္ခမူလေ ပါစီနလောကဓာတုံ၊ ပညောင်ပင်အနီး၌ အရှေ့လောကဓာတ်ကို။ သြလောကယ-မာနံ နိသိန္နံ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကြည့်လျက် ထိုင်နေသော ဘုရားလောင်းကို လည်းကောင်း။ အသ သရီရတော၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ ကိုယ်တော်မှ။ နိက္ခန္တာဟိ ပဘာဟိ၊ ထွက်ပေါ်ကုန်သော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့်။ သကလရဂ္ဂံ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ စ အဒ္ဒသ၊ ပညောင်ပင်တစ်ပင်လုံးကို ရွှေအဆင်းရှိသည်ကိုလည်းကောင်း မြင်ပြီ။ ဒိသွာ တဿာ၊ မြင်ရ၍ ထိုကျွန်မ မိပြည့်အား။ အဇ္ဇ အမှာကံ ဒေဝတာ၊ ယရှေ ငါတို့၏ ညောင်ပင်စောင့်နတ်မင်းသည်၊ ရုက္ခတော သြရုယ၊ ညောင်ပင်၌ ဆင်း၍။ သဟတ္ထေနေဝ ဗလိကမ္မံ၊ မိမိလက်ဖြင့်သာ ဗလိနတ်စာကို။ သမ္ပဒိစ္ဆတုံ နိသိန္နာ မညေတိ၊ ခံယူခြင်းငှာ ထိုင်နေသည် ထင်၏ဟု။ ဧတံ အဟောသိ ဣတိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ ဤသို့ကြံပြီး၍။ ဥဗ္ဘေဂပ္ပတ္တာ ဟုတ္တာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ ဝေဂေန အာဂန္တာ၊ အလျင်အမြန်အဟုန်ဖြင့် လာ၍။ သုဇာတာယ ဧတမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ သုဇာတာအား ဤအကြောင်းကို ပြောပြီ။

သုဇာတာ တဿာ ဝစနံ သုတ္တာ၊ သုဇာတာသည် ထိုကျွန်မ, မိပြည့်၏ စကားကို ကြားရ၍။ တုဋ္ဌမာနသာ ဟုတ္တာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ အဇ္ဇ ဒါနိ ပဌာယ၊ ယနေ့ ယခုအချိန်မှ စ၍။ မမ ဧဋ္ဌိတုဋ္ဌာနေ တိဋ္ဌာဟိတိ၊ ငါ၏ သမီးကြီး အရာ၌ တည်နေလော့ဟု ပြောရ၍။ ဓီတု အနုစ္ဆဝိကံ၊ သမီးအား လျောက်ပတ်သော။ သတ္ထာလက်ာရံ အဒါသိ၊ အလုံးစုံသော အဆင်တန်ဆာကို ပေးပြီ။ ပန ဗုဒ္ဓဘာဝံ ပါပုဏာနဒိဝသေ၊ အထူးကား ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရာနေ့၌။ သတသဟဿဂ္ဃနိကံ သုဝဏ္ဏပါတိံ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်ကို။ ယသ္မာ

လဒ္ဓါ ဝဋ္ဋတိ၊ အကြောင်ကြောင့် ရခြင်းငှာ သင့်၏။ တသ္မာ သာ၊ ဘုရားဖြစ်ရာ နေ့မှာ သိန်းထိုက်ရွှေခွက်, ထိုသို့ရသင့်သောကြောင့် ထိုသုဇာတာသည်။ သုဝဏ္ဏပါတိယံ ပါယာသံ၊ ရွှေခွက်၌ နို့ယနာကို။ ပက္ခိပိသာမိတိ စိတ္တံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ထည့်အုံ့ဟု စိတ်ကို ဖြစ်စေ၍။ သတသဟဿဂ္ဃနိကံ သုဝဏ္ဏပါတိ နီဟရာပေတွာ၊ တန်ဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်ကို ထုတ်ဆောင်စေ၍။ တတ္ထ ပါယာသံ ပက္ခိပိတုကာမာ၊ ထိုရွှေခွက်၌ နို့ယနာကို ထည့်လို၍။ ပက္ကာဘာဇနံ အာဝဇ္ဇေသိ၊ နို့ယနာချက်ရာအိုးကို စောင်းငဲ့လိုက်ပြီ။ သမ္ဘော ပါယာသော၊ အလုံးစုံသော နို့ယနာသည်။ ပဒုမပတ္တာ ဥဒကံ ဝိယ၊ ကြာရွက်ပေါ်မှ ရေကဲ့သို့။ ဝိနိဝတ္တိတွာ ပါတိယံ ပတိဋ္ဌာသိ၊ လိမ့်ကျ၍ ရွှေခွက်၌ တည်ပြီ။ ဧကပါတိပူရမတ္တောဝ အဟောသိ၊ တစ်ခွက်ပြည့်ရုံမျှ ရှိသည်သာ ဖြစ်ပြီ။ သာ တံ ပါတိ၊ ထိုသုဇာတာသည် နို့ယနာပြည့်နေသော, ထိုရွှေခွက်ကို။ အညာယ သုဝဏ္ဏပါတိယာ ပဒိုကုဋ္ဌိတွာ၊ အခြားသော ရွှေခွက်ဖြင့် ဖုံးအုပ်၍။ ဩဒါတဝတ္ထေန ဝေဋ္ဌေတွာ၊ ဖြူစင်သော အဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်၍။ သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ အတ္တဘာဝံ အလင်္ကရိတွာ၊ အဆင်တန်ဆာအားလုံးတို့ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်၍။ တံ ပါတိ အတ္တနော သီသေ ဌပေတွာ၊ ထိုနို့ယနာခွက်ကို မိမိ၏ ခေါင်းပေါ်၌ ထား၍(ရွက်၍)။ မဟာဗ္ဗေန အာနုဘာဝေန၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်စွာ သော အခမ်းအနားဖြင့်။ နိဂြောဓရုက္ခမူလံ ဂန္ဓာ၊ ပညောင်ပင်အနီးသို့ သွား၍။ ဗောဓိသတ္တံ သြလောကေတွာ၊ ဘုရားလောင်းကို ကြည့်၍။ ဗလဝသောမနဿဇာတာ၊ ဝမ်းသာမှု အားကြီးစွာ ဖြစ်၍။ ရုက္ခဒေဝတာတိ သညာယ၊ ပညောင်ပင်စောင့်နတ်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနတော ပဋ္ဌာယ၊ မြင်ရာအရပ်မှ စ၍။ သြနတောနတာ ဂန္ဓာ၊ ငုံ့လျက် ငုံ့လျက် သွား၍။ သီသတော ပါတိ၊ ခေါင်းပေါ်မှ နို့ယနာခွက်ကို။ သြတာရေတွာ ဝိဝရိတွာ၊ ချခိုင်း၍ ဖွင့်ပြီး၍။ သုဝဏ္ဏဘိက်ာရေန၊ ရွှေကရားဖြင့်။ ဂန္ဓပုပ္ဖဝါသိတံ ဥဒကံ ဂဟေတွာ၊ နံ့သာပန်းတို့ဖြင့်ထုံအပ်သော ရေကို ယူ၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဥပဂန္ဓာ အဋ္ဌာသိ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ တည်ပြီ။ ယဒိ ကာရဏမဟာပြဟ္မုနာ ဒိန္နော၊ ယဒိ ကာရဏပြဟ္မာ ကြီးသည် ပေးလျှောအပ်သော။ မတ္တိကာပတ္တော ဘတ္တက် အဒ္ဓါနံ၊ မြေသပိတ်သည် ဤမျှသောကာလပတ်လုံး။ ဗောဓိသတ္တံ အဝိလဟိတွာ၊ ဘုရားလောင်းကို မစွန့်မူ၍။ တသ္မိ ခဏေ အဒဿနံ ဂတော၊ နို့ယနာအလျှံခံမည့် ထိုအခါ၌ မမြင်ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်လေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ပတ္တံ

အပသေန္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် သပိတ်ကို မတွေ့မြင်ရ၍။ ဒကွိဏဟတ္ထံ ပသာရေတွာ၊ လက်ယာလက်တော်ကို ဆန့်တန်းတော်မူ၍။ ဥဒကံ သမ္ဘိန္နံ၊ ရေစက်ကို ခံယူတော်မူလေပြီ။ သုဇာတာ ပါတိယာ သဟေဝ၊ သုဇာတာသည် ရွှေခွက်နှင့် အတူသာ။ ပါယာသံ မဟာပုရိသဿ ဟတ္ထေ ဌပေသိ၊ နို့ယနာကို ဘုရားလောင်း၏ လက်တော်၌ ထားလေ, ကပ်လေပြီ။ မဟာပုရိသော သုဇာတံ ဩလောကေသိ၊ ဘုရားလောင်းသည် သုဇာတာကို ကြည့်တော်မူပြီ။ သာ အာကာရံ သလ္လက္ခေတွာ၊ ထိုသုဇာတာသည် ကြည့်ပုံအခြင်းအရာကို ကောင်းစွာ ရိပ်မိ၍။ အယျ မယာ တုမှာကံ ပရိစ္စတ္တံ၊ အိုအရှင် တပည့်တော်မသည် အရှင်တို့အား အားလုံး စွန့်လှူအပ်ပါပြီ။ ဂဏ္ဍီတွာ ယထာရုစိ ဂစ္ဆထ၊ ယူ၍ အလိုရှိရာသို့ ကြွတော်မူပါ။ ဣတိ ဝန္ဒိတွာ၊ ဤသို့လျှောက်ထားရှိခိုးပြီး၍။ မယံ မနောရထော နိပ္ပန္နော ယထာ၊ တပည့်တော်မ၏ နှလုံးအလိုသည် ပြီးစီးပြည့်စုံသကဲ့သို့။ ဧဝံ တုမှာကမ္ပိ၊ ဤအတူ အရှင်ဘုရားတို့၏ နှလုံးအလိုသည်လည်း။ နိပ္ပဇ္ဇတူတိ ဝတွာ၊ ပြီးဝီးပြည့်စုံပါစေဟု လျှောက်ထား၍။ သတသဟဿဂ္ဃနိကာယ သုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်၌။ ပုရာဏပဏ္ဏေ ဝိယ၊ သစ်ရွက်ဟောင်း, သစ်ရွက်ခြောက်၌ကဲ့သို့။ အနပေက္ခာ ဟုတွာ ပက္ကာမိ၊ မငဲ့ကွက်သည်ဖြစ်၍ ထွက်ခွါသွားပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ ခေါ နိသိန္နဋ္ဌာနာ ဥဋ္ဌာယ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ထိုင်ရာမှ ထတော်မူ၍။ ရုက္ခံ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ၊ ပညောင်ပင်ကို အရိုအသေကို ပြု၍။ ပါတိံ အာဒါယ၊ ရွှေခွက်ကို ယူ၍။ နေရဉ္ဇရာယ တီရံ ဂန္တွာ၊ နေရဉ္ဇရာမြစ်၏ ကမ်းနားသို့ ကြွသွားတော်မူ၍။ အနေကေသံ ဗောဓိသတ္တာသဟဿာနံ၊ ဘုရားလောင်းထောင်ပေါင်းများစွာတို့၏။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈနဒိဝသေ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူရာ နေ့၌။ သြတရိတ္ဝာ နှာနဋ္ဌာနံ၊ သက်ဆင်းတော်မူ၍ ရေသပ္ပါယ်ရာဖြစ်သော။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတတိတ္ထံ နာမ အတ္ထိ၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတမည်သော ဆိပ်ကမ်းသည် ရှိ၏။ တဿ တီရေ၊ ထိုသုပ္ပတိဋ္ဌိတဆိပ်ကမ်း၏ ကမ်းနား၌။ ပါတိံ ဌပေတွာ၊ ရွှေခွက်ကို ထားတော်မူ၍။ သြတရိတ္ဝာ နှတွာ၊ သက်ဆင်းတော်မူ၍ ရေသပ္ပါယ်တော်မူ၍။ အနေကဗုဒ္ဓသတသဟဿာနံ နိဝါသနံ၊ ဘုရားရှင် သိန်းပေါင်းများစွာတို့၏ အဝတ်ဖြစ်တော်မူသော။ အရဟဒ္ဓဇံ နိဝါသေတွာ၊ ရဟန္တာတို့ တံခွန်သင်္ကန်းကို ဝတ်တော်

မူ၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ နိသီဒိတ္တာ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာပြု ထိုင်တော်မူ၍။ ဧကဋ္ဌာနလပဏ္ဍပမာဏော၊ တစ်စေ့သာရှိသည့် ထန်းသီးမှည့်ပမာဏ ရှိကုန်သော။ ဧကူနပညာသပိဏ္ဍေ ကတ္တာ၊ လေးဆယ့်ကိုးလုပ်တို့ကို ပြုတော်မူ၍။ သတ္ပံ အပ္ပေါဒကံ၊ အလုံးစုံသော ရေမရောသော။ မဓုပါယာသံ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ချိုဆိမ့်လှစွာသော နို့ယနာကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီ။ ဟိ သာ ဧဝ၊ မှန်၏ လေးဆယ့်ကိုးလုတ်သော ထိုနို့ယနာသည်ပင်။ ဗုဒ္ဓဘူတသ အသ၊ ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်၍ ဖြစ်တော် မူသော ထိုဘုရားလောင်းသည်။ သတ္တသတ္တာဟံ ဗောဓိမဏ္ဍေ ဝသန္တသ၊ ခုနစ်ရက် ခုနစ်လီပတ်လုံး ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ နေတော်မူစဉ်၊ ဧကူနပညာသ ဒိဝသာနိ၊ လေးဆယ့်ကိုးရက်တို့တိုင်တိုင်။ အာဟာရော အဟောသိ၊ အာဟာရသည် ဖြစ်ပြီ။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော လေးဆယ့်ကိုးရက်ကြာ ကာလပတ်လုံး။ အညော အာဟာရော နေဝ အတ္ထိ၊ အခြားသော အာဟာရသည် မရှိ။ န နှာနံ၊ ရေချိုးတော်မမူ။ န မုခဓောဝနံ၊ မျက်နှာသစ်တော်မမူ။ န သရီရဝဠဉ္ဇော၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်တော်မမူ။ ဗျာနသုခေန မဂ္ဂသုခေန ဖလသုခေန စ ဝိတိနာမေသိ၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း, မဂ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း, ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း အချိန်ကုန်စေတော်မူပြီ။ တံ ပါယာသံ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ ပန၊ ထိုနို့ယနာကို ဘုဉ်းပေးပြီး၍ကား။ သုဝဏ္ဏပါတိ ဂဟေတ္တာ၊ ရွှေခွက်ကို ယူတော်မူ၍။ သစေ အဟံ အဇ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိတုံ သက္ခိဿามိ၊ အကယ်၍ ငါသည် ယနေ့ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်အုံ့။ အယံ ပါတိ ပဋိသောတံ ဂစ္ဆတု၊ ဤရွှေခွက်သည် ရေညာသို့ ဆန်တက်သွားစေသတည်း။ စေ နော သက္ခိဿามိ၊ အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်အုံ့။ အနုသောတံ ဂစ္ဆတူတိ ဝတ္တာ၊ ရေစုန်သို့ သွားစေသတည်းဟု အဓိဋ္ဌာန်စကားပြောကြား၍။ နဒီသောတေ ပက္ခိပိ၊ မြစ်ရေအလျင် မြစ်ရေစီးကြောင်း၌ ပစ်ချတော်မူပြီ။ သာ သောတံ ဆိန္နမာနာ၊ ထိုရွှေခွက်သည် မြစ်ရေအလျင်ကို ဖြတ်ကူးလျက်။ နဒီမဇ္ဈေ ဂန္တွာ၊ မြစ်လယ်သို့ သွား၍။ မဇ္ဈမဇ္ဈဋ္ဌာနေနေဝ၊ ရေလယ်ရေလယ်အရပ်ဖြင့်သာ။ ဇဝသမ္ပန္နော အသော ဝိယ၊ အလျင်အဟုန်နှင့် ပြည့်စုံသော မြင်းကဲ့သို့။ အသိတိဟတ္ထမတ္တဋ္ဌာနံ ပဋိသောတံ ဂန္တွာ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိ ဌာနဖြစ်သော ရေညာသို့ ဆန်တက်သွားပြီး၍။ ဧကသ္မိံ အာဝဋ္ဋေ နိမုဇ္ဇိတ္တာ၊ ဝဲတစ်ခုဌ၌ နစ်မြုပ်၍။ ကာဠနာဂရာဇဘာဝနံ ဂန္တွာ၊ ကာဠနဂါးမင်း၏ဘုံဗိမာန်သို့ ရောက်၍။ တိဏ္ဏံ ဗုဒ္ဓါနံ၊

ကကုသ် ကောဏာဂုမ် ကဿပ ရှေးဘုရားသုံးဆူတို့၏။ ပရိဘောဂပါတိယော၊ အသုံးအဆောင်ရွှေခွက်တို့ကို။ ကိလိ ကိလိတိ ရတ်၊ ကျလိ ကျလိဟူသော အသံကို။ ကာရယမာနာ ပဟာရိတ္တာဝ၊ ပြုစေလျက် ထိခိုက်ပြီး၍သာ။ တာသံ သဗ္ဗဟေဋ္ဌိမာ ဟုတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ ထိုရွှေရွှေခွက်သုံးလုံးတို့၏ အောက်ဆုံးအလုံးသည် ဖြစ်၍ တည်နေလေပြီ။ ကာဠော နာဂရာဇာ၊ ကာဠနဂါးမင်းသည်။ တံ သဒ္ဒံ သုတ္တာ၊ ထိုရွှေခွက်ချင်း ထိသံကို ကြားရ၍။ ဟိယျော ဧကော ဗုဒ္ဓေါ နိဗ္ဗတ္တော၊ မနေ့က တစ်ဆူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူသွားပြီ။ အဇ္ဇ ပုန ဧကော နိဗ္ဗတ္တောတိ ဝတ္တာ၊ ယခု တစ်ဖန် တစ်ဆူသည် ပွင့်ပြန်ပြီဟု ပြော၍။ အနေကေဟိ ပဒသတေဟိ၊ များစွာကုန်သော ရာပေါင်းအလီလီ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ထုတိယော ဝဒမာနော ဥဋ္ဌာသိ၊ ချီးမွမ်းစကားတို့ကို ပြောဆိုလျက် ထပြီ။ မဟာပထဝိယာ၊ မြေကြီး၏။ ဧကယောဇနတိဂါဝုတပဋိမာဏ် နဘံ ပူရေတ္တာ၊ တစ်ယူဇနာသုံးဂါဝုတ် ပမာဏ ရှိသော ကောင်းကင်ကို ပြည့်စေ၍။ အာရောဟနကာလော၊ တက်ရာ ကာလသည်။ တသ၊ ထိုကာဠနဂါးမင်းအဖို့။ အဇ္ဇ ဝါ ဟိယျော ဝါတိ၊ ယနေ့ ဖြစ်သည် နက်ဖန် ဖြစ်သည်ဟု။ သဒ်သော အဟောသိ၊ တူသည် ဖြစ်ပြီ။

ဟောဒိသတ္တောပိ နဒီတီရမ္ပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း နေရွှေရာမြစ်ကမ်းနား၌။ သုပုပ္ဖိတသာလဝနေ ဒိဝါဝိဟာရံ ကတ္တာ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော အင်ကြင်းတောင်၌ နေ့သန့်တော်မူခြင်းကို ပြု၍။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပုပ္ဖါနံ ဝဏ္ဏတော မုစ္စနကာလေ၊ အင်ကြင်းစသော အပွင့်တို့၏ အညာမှ ကြွေကျရာ အချိန်၌။ ဒေဝတာဟိ အလင်္ကတေန၊ နတ်တို့သည် တန်ဆာဆင်ပေးအပ်သော။ အဋ္ဌသဘာဝိတ္ထာရေန မဂ္ဂေန၊ ရှစ်ဥသဘကျယ်သော လမ်းဖြင့်။ သီဟော ဝိယ ဝိဇမ္ဘမာနော၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ မကြောက်မရွံ့ တင့်တယ်စမွယ်လျက်။ ဟောဒိရုက္ခာ-ဘိမုခေါ ပါယာသိ၊ ဟောဒိညောင်ပင်သို့ ရှေးရှုကြွတော်မူပြီ။ နာဂယက္ခ-သုပဏ္ဏာဒယော၊ နဂါး ဘီလူး ဂဠုန်စသည်တို့သည်။ ဒိဗ္ဗေဟိ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒီဟိ ပူဇယိသု၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော နံ့သာပန်းစသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်ပြီ။ ဒိဗ္ဗသင်္ဂီတာဒီနိ ပဝတ္တယိသု၊ နတ်သီချင်းသံစသည်တို့ကို (ဆိုင်ရာတို့က) ဖြစ်စေ ကုန်ပြီ။ ဒသသဟဿီလောကဓာတု၊ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ ဧကဂ္ဃာ ဧကမာလာ၊ အနံ့ကောင်းတစ်ခုတည်း ရှိသည်, အလှဆုံးပန်း တစ်မျိုး သာရှိသည်။ ဧကသာမုဂ္ဂါရာ အဟောသိ၊ သာခုခေါ်မှုတစ်မျိုးတည်းသာ ရှိသည်

ဖြစ်ပြီ။ တသို့ သမယော၊ ထိုအခါ၌။ သောတ္ထိယော နာမ တိဏဟာရကော၊ သောတ္ထိယမည်သော မြက်ထမ်းသမားသည်။ တိဏံ အာဒါယ၊ မြက်ကို (ထမ်း၍) ယူ၍။ ပဋိပထေ အာဂစ္ဆန္တော၊ ခရီးရင်ဆိုင်၌ လာလတ်သော်။ မဟာပုရိသဿ အာကာရံ ဥ တွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ အမူအရာကို သိရှိ၍။ အဌတိဏမုဋ္ဌိယော အဒါသိ၊ မြက်ရှစ်ဆုပ်တို့ကို လှူခဲ့ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တိဏံ ဂဟေတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် မြက်ရှစ်ဆုပ်ကို အလှူခံယူ၍။ ဗောဓိမဏ္ဍံ အာရုယှ၊ မဟာဗောဓိကုန်းအရပ်သို့ တက်တော်မူ၍။ ဒက္ခိဏဒိသာဘာဂေ ဥတ္တရာภิมุခေါ အဋ္ဌာသိ၊ တောင်မျက်နှာအဖျိုး မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု ရပ်တော်မူပြီ။ တသို့ ခဏေ ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠံ ဩသီဒိတွာ၊ ရပ်တော်မူရာတိုခဏ၌ တောင်စက္ကြဝဠာသည် အောက်သို့နစ်၍။ ဟေဋ္ဌာ အဝီစိသမ္ဘတ္တံ ဝိယ အဟောသိ၊ အောက်အဝီစိ ရောက်အံ့ သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ဥတ္တရစက္ကဝါဠံ ဥလ္လယိတွာ၊ မြောက်စက္ကြာဝဠာသည် အထက်ခုံ၍။ ဥပရိဘဝဂ္ဂပ္ပတ္တံ ဝိယ အဟောသိ၊ အထက်ဘဝဂ်ရောက်အံ့သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣဒံ သမ္ဘောဓိ၊ ဤအရပ်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပါပုဏာနဌာနံ နု ဘဝိဿတိ မညေတိ၊ ရောက်ရာအရပ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်မထင်ဟု တွေးတော်မူမိ၍။ ပဒက္ခိဏံ ကရောန္တော၊ ဗောဓိပင်ကို လက်ယာရစ်လှည့်လည်သည်ကို ပြုလျက်။ ပစ္ဆိမ-ဒိသာภาคံ ဂန္တွာ၊ ဗောဓိပင်အနောက်ဖက်အရပ်အဖို့သို့ သွား၍။ ပုရတ္ထာภิมุခေါ အဋ္ဌာသိ၊ အရှေ့ဖက်သို့ မျက်နှာတော်လှည့်၍ ရပ်တော်မူပြီ။ တတော ပစ္ဆိမ-စက္ကဝါဠံ ဩသီဒိတွာ၊ ထိုသို့ရပ်တော်မူခြင်းကြောင့် အနောက်ဖက် စက္ကြာဝဠာသည် အောက်သို့ နစ်၍။ ဟေဋ္ဌာ အဝီစိသမ္ဘတ္တံ ဝိယ အဟောသိ၊ အောက်အဝီစိ ရောက်အံ့သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ပုရိမစက္ကဝါဠံ ဥလ္လယိတွာ၊ အရှေ့စက္ကြဝဠာသည် အထက်ခုံ၍။ ဥပရိဘဝဂ္ဂပ္ပတ္တံ ဝိယ အဟောသိ၊ အထက်ဘဝဂ် ရောက်အံ့သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ အဿ ဌိတဌိတဋ္ဌာနေ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ ရပ်ရာရပ်ရာဌာန တိုင်း၌။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ နေမိဝဋ္ဋိပရိယန္တေ အက္ကန္တေ၊ အကွပ်အစွန်အဖျားကို နင်းအပ်သော်။ နာภิယာ ပတိဋ္ဌိတမဟာသကဋမုစ္ဆိတံ ဝိယ၊ ပုံတောင်းဖြင့် တည်နေသော လှည်းဘီးကြီးကဲ့သို့။ ဩနတုန္နတာ အဟောသိ၊ နိမ့်လိုက် မြင့်လိုက်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣဒမ္ပိ သမ္ဘောဓိ၊ ဗောဓိညောင်ပင် ဤအနောက်ဖက်အရပ်သည်လည်း အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။

ပါပုဏာနဋ္ဌာနံ နာ ဘဝိဿတိ မညေတိ၊ ရောက်ရာအရပ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည် မထင်ဟု တွေးတော်မူမိ၍။ ပဒက္ခိဏ် ကရောန္တော၊ ဗောဓိညောင်ပင်ကို လက်ယာရစ် လှည့်လည်သည်ကို ပြုလျက်။ ဥတ္တရဒိသာဘာဂံ ဂန္ဓာ၊ မြောက်အရပ်အဖို့သို့ ကြွတော်မူ၍။ ဒက္ခိဏာဘိမုခေါ အဋ္ဌာသိ၊ တောင်ဖက်ရှေးရှု မျက်နှာတော်ပြု၍ ရပ်တော်မူပြီ။ တတော ဥတ္တရစက္ကဝါဠံ ဩသိဒိတွာ၊ ထိုသို့ရပ်တော်မူခြင်းကြောင့် မြောက်စကြဝဠာသည် အောက်နစ်၍။ ဟေဋ္ဌာ အဝီစိသမ္ဘတ္တံ ဝိယ အဟောသိ၊ အောက်အဝီစိ ရောက်အံ့သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ဒက္ခိဏာစက္ကဝါဠံ ဥလ္လယိတွာ၊ တောင်ဖက်စကြဝဠာသည် ခုန်တက်၍။ ဥပရိဘဝဂ္ဂပ္ပတ္တံ ဝိယ အဟောသိ၊ အထက်ဘဝဂ် ရောက်အံ့သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣဒမ္ပိ သမ္ဘောဓိ၊ ဗောဓိညောင်ပင် ဤမြောက်ဖက်အရပ်သည်လည်း အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်သို့။ ပါပုဏာနဋ္ဌာနံ နာ ဘဝိဿတိ မညေတိ၊ ရောက်ရာအရပ်သည် ဖြစ်လိမ့် မည်မထင်ဟု တွေးတော်မူမိ၍။ ပဒက္ခိဏ် ကရောန္တော၊ ဗောဓိညောင်ပင်ကို လက်ယာရစ်သည်ကို ပြုတော်မူလျက်။ ပုရတ္ထိမဒိသာဘာဂံ ဂန္ဓာ၊ အရှေ့ အရပ်ဖက်သို့ ကြွတော်မူ၍။ ပစ္ဆိမာဘိမုခေါ အဋ္ဌာသိ၊ အနောက်ဖက် မျက်နှာပြု တော်မူ၍ ရပ်တော်မူပြီ။ ပန ပုရတ္ထိမဒိသာဘာဂေ၊ ထူးခြားလှသည်ကား ဗောဓိညောင်ပင် အရှေ့ဖက် အဖို့၌။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ ပလ္လင်္ကာနံ၊ ဘုရားရှင်အားလုံး တို့၏ အပရာဇိတပလ္လင် တည်ရာဌာန ဖြစ်၏။ တံ နေဝ ဆမ္ဘတိ နာ ကမ္ပတိ၊ ထို အပရာဇိတပလ္လင် တည်ရာဌာနသည် မတောင့်တင်း, မခက်မာ, မတုန်လှုပ်။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣဒံ၊ ဗောဓိပင်အရှေ့ဖက် ဤအရပ် သည်ကား။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ အဝိဇဟိတံ၊ ဘုရားရှင်အားလုံးတို့သည် မစွန့်လွှတ် အပ်သော။ အစလဋ္ဌာနံ၊ မတုန်လှုပ်သော ဌာနတည်း။ ကိလေသပဠရ-ဝိဇ္ဇံသနဋ္ဌာနန္တိ ဥ တွာ၊ ကိလေသာနှောင်အိမ် ဖျက်ဆီးရာ ဌာနတည်းဟု သိတော် မူ၍။ တာနိ တိဏာနိ၊ ထို မြက်ရှစ်ဆုပ်တို့ကို။ အဂ္ဂေ ဂဟေတွာ စာလေသိ၊ အဖျားဌ ကိုင်၍ ကြဲဖြန့်တော်မူပြီ။ တာဝဒေဝ စုဒ္ဒသဟတ္ထော၊ ကြဲဖြန့်ရာ ထိုခဏ၌ပင် ၁၄-တောင်ရှိသော။ ပလ္လင်္ကော အဟောသိ၊ အပရာဇိတပလ္လင်သည် ဖြစ်ပေါ်လာပြီ။ ယထာရူပံ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော ပလ္လင်ကို။ သုကုသလောပိ၊ သူမတူအောင် အလွန်ထူးခြား ကျွမ်းကျင်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တကာရော ဝါ ပေါတ္ထကာရော ဝါ၊ ပန်းချီဆရာသည်လည်းကောင်း, ပန်းပုဆရာသည်

လည်းကောင်း။ အာလိခိတုမ္မိ သမတ္ထော နတ္ထိ၊ ရေသားထုဆစ်ခြင်းငှာလည်း စွမ်းနိုင်သူသည် မဖြစ်။ တထာရူပေန သဏ္ဌာနေန၊ ထိုသို့ ထူးခြားကျွမ်းကျင်လှသည့် မည်သည့်ပန်းချီဆရာ, ပန်းပုဆရာမျှ ရေသားထုဆစ်ရန် မစွမ်းနိုင်သော သဘောရှိသော ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့်။ တာနိပိ ခေါ တိဏာနိ သဏ္ဌာဟိသု၊ ထိုကြြိုးနှင့် အပ်သော မြက်ရှစ်ဆုပ်တို့သည်လည်း ကောင်းစွာတည်ကုန်ပြီ။ ဟေမိသတ္ထော ဟေမိကွန်း၊ ဘုရားလောင်းသည် ဟေမိပင်ပင်စည်ပင်လုံးကို။ ပိဋ္ဌိတော ကတ္တာ၊ ကျောဖက်မှပြုတော်မူ၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ အရှေ့ဖက်ရှေ့ရှု မျက်နှာတော်လှည့်၍။ ဒဠ္ဌမာနသော ဟုတ္တာ၊ အလွန် မြဲမြံခိုင်ခန့်သောစိတ် ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍။

> ကာမံ တစော စ နှာရု စ၊ အဋ္ဌိ စ အဝသိဿတု၊ စင်စစ် အရေသည်လည်းကောင်း, အကြောသည်လည်းကောင်း, အရိုးသည်လည်းကောင်း ကြွင်းကျန်ပါစေ။ သရီရေ မံသလောဟိတံ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ အသွေးအသားသည်။ နိဿေသံ ဥပသုဿတု၊ အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ခန်းခြောက်ပါစေ။

အဟံ သမ္မာသမ္ဗောဓိ အပတ္တာ၊ ငါသည် မှန်စွာ ကိုယ်တိုင်သိတတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သမ္ဗညုတညာဏ်ကို မရ, မရောက်ဘဲ။ ဣမံ ပလ္လင်္ကံ နဘိနိဿာမိတိ၊ ဤတင်ပလ္လင်ခွေကို မဖျက်အံ့ဟု အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၍။ အသနိသတသန္နိပါတေနပိ အဘေဒ္ဓရှိပဲ၊ မိုးကြိုးအကြိမ်ရာပေါင်းများစွာ, ပစ်ချသော်လည်း မဖျက်စီးနိုင်သောသဘောရှိသော။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတ္တာ နိသီဒိ၊ အပရာဇိတင်ပလ္လင်ခွေကို ဖွဲ့ခွေတော်မူ၍ ထိုင်နေတော်မူပြီ။

တသ္မိံ သမယေ မာရော ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုအခါ၌ မာရ်နတ်သားသည်။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော မယံ ဝသံ အတိက္ကမိတုကာမော၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ငါမာရ်နတ်၏ အလိုနိုင်ငံကို ကျော်လွန်လိုလို။ ဣဒါနိ အတိက္ကမိတုံ၊ ယခုအခါ၌ ငါ့အလို ကျော်လွန်ခြင်းငှာ။ အသ နဿာမိတိ၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားအား မပေးအံ့ဟု တွေး၍။ မာရဗလသ သန္ဓိက် ဂန္တာ၊ မာရ်မင်းစစ်သည်ဗိုလ်ပါ၏ အထံသို့ သွား၍။ ဧတမတ္ထံ အာရောစေတွာ၊ ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၍။ မာရယောသန် နာမ ယောသာပေတွာ၊ မာရ်နတ်ကြွေးကြော်သံမည်သည်ကို ကြွေးကြော်စေ၍။ မာရဗလံ အာဒါယ နိက္ခမိ၊ မာရ်မင်းစစ်သည်ဗိုလ်ပါကို ခေါ်ယူ၍ ထွက်လာပြီ။ သာ မာရသေနာ၊ ထိုမာရ်နတ်မင်း စစ်တပ်သည်။ မာရသ

ပုရတော၊ မာရ်နတ်မင်း၏ ရှေ့၌။ ဒွါဒသယောဇနာ ဟောတိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ရှိသည် ဖြစ်၏။ ဒက္ခိဏတော စ ဝါမတော စ ဒွါဒသယောဇနာ၊ ညာဘက်၌ လည်းကောင်း, ဘယ်ဘက်၌လည်းကောင်း တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိ၏။ ပစ္ဆတော ယာဝ စက္ကဝါဠပရိယန္တံ ကတ္တာ ဌိတာ၊ နောက်၌ စက္ကြဝဠာတိုင်အောင် အပိုင်း အခြားကို ပြု၍ တည်ရှိ၏။ ဥဒ္ဓं နဝယောဇနုဗ္ဗေဓာ၊ အထက်၌ ကိုးယူဇနာအမြင့် ရှိ၏။ ယသ္မာ ဥန္နဒန္တိယာ' ဥန္နာဒသဒ္ဒေါ။ ယင်းကြွေးကြော်သော မာရ်နတ်မင်း စစ်တပ်၏ ကြွေးကြော်သံကို။ ယောဇနသဟဿတော ပဋ္ဌာယ၊ ယူဇနာ တစ်ထောင်မှ စ၍။ ပထဝိဉ္စိယသဒ္ဒေါ ဝိယ သုယျတိ၊ မြေပြိုသော အသံကဲ့သို့ ကြားရ၏။ အထ မာရော ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုအခါ၌ မာရ်နတ်သားသည်။ ဒိယမ-ယောဇနသတိကံ ဂိရိမေခလံ နာမ၊ ယူဇနာတစ်ရာ့ငါးဆယ်ရှိသော ဂိရိမေခလာ မည်သော။ ဟတ္ထိ အာဘိရုဟိတ္တာ၊ ဆင်ကို စီး၍။ ဗာဟုသဟဿံ မာပေတ္တာ၊ လက်နှုံးတစ်ထောင် ဖန်ဆင်း၍။ နာနာဝုဓာနိ အဂ္ဂဟေသိ၊ လက်နက်အမျိုးမျိုး တို့ကို ကိုင်စွဲပြီ။ အဝသေသာယ မာရပရိသာယပိ၊ ကြွင်းကျန်သော မာရ်နတ် ပရိသတ်၌လည်း။ ဒွေ ဇနာ ဧကသဒိသံ၊ နှစ်ယောက်တို့သည် တစ်မျိုးတည်း တူနေသော။ အာဝုဓံ နဂ္ဂိသု၊ လက်နက်ကို မကိုင်ကြကုန်ပြီ။ နာနပ္ပကာရဝဏ္ဏာ၊ အဆင်းပုံဟန် အမျိုးမျိုး ရှိကုန်သည်။ နာနပ္ပကာရမုခါ ဟုတ္တာ၊ မျက်နှာအမျိုးမျိုး ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ မဟာသတ္တံ အဗ္ဗောတ္ထရမာနာ အာဂမိသု၊ ဘုရားအလောင်း တော်ကို လွှမ်းမိုးဖိစီးလိုကုန်လျက် လာကုန်ပြီ။

ပန ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ၊ ထူးခြားသည်ကား စက္ကြဝဠာ တစ်သောင်းရှိ နတ်ပြဟ္မာတို့သည်။ မဟာသတ္တဿ ထုတိယော၊ ဘုရား လောင်းအား ခိုးမွှမ်းစကားတို့ကို။ ဝဒမာနာ အဋ္ဌသု၊ ပြောဆိုကုန်လျက် တည်နေ ကုန်ပြီ။ ဒေဝရာဇာ သက္ကော၊ နတ်တို့ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ ဝိဇယုတ္တရသင်္ခ ဓမမာနော အဋ္ဌာသိ၊ ဝိဇယုတ္တရခရုသင်းကို မှုတ်လျက် တည်ပြီ။ သော သခေါ်။ ထိုဝိဇယုတ္တရခရုသင်းသည်။ ဝိသဟတ္တသတိကော ဟောတိ ကိရ၊ အတောင်တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ရှိသည် ဖြစ်သတဲ့။ သကိ ဝါတံ ဂါဟာပေတ္တာ ဓမန္တော၊ တစ်ကြိမ် လေကို ယူစေ၍ မှုတ်သော်။ စတ္တာရော မာသေ သဒ္ဒံ ကရိတ္တာ၊ လေးလ တို့ပတ်လုံး အသံကို ပြုပြီး၍။ နိဿဒ္ဒေါ ဟောတိ၊ အသံမထွက်သည် ဖြစ်၏။ မဟာကာဠနာဂရာဇာ အတိရေကပဒသတေန၊ ကာဠနဂါးမင်းကြီးသည် ပုဒ်ပေါင်း

တစ်ရာကျော်ဖြင့်။ ဝဏ္ဏ ဝဒန္တော အဌာသိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလျက် တည်ပြီ။ မဟာပြဟ္မာ သေတစ္ဆတ္တ၊ ပြဟ္မာကြီးသည် ထီးဖြူကို။ ဓာရယမာနော အဌာသိ၊ ဆောင်မိုးလျက် တည်ပြီ။ ဟေမိမဏ္ဍံ မာရဗလေ ဥပသင်္ကမန္တေ ပန၊ ဟေမိမဏ္ဍိုင်သို့ မာရ်နတ်မင်းဗိုလ်ပါသည် ချဉ်းကပ်သော်ကား။ တေသံ ဧကောပိ၊ ထို နတ်ပြဟ္မာစသည်တို့တွင် တစ်ယောက်သော်မျှလည်း။ ဌာတုံ နာသက္ခိ၊ တည်နေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ သမ္မုခသမ္မုခဌာနေနေ၀ ပလာယိသု၊ ဦးတည့်ရာ ဦးတည့်ရာဌာနဖြင့်သာ ပြေးသွားကြကုန်ပြီ။ ကာဠော နာဂရာဇာ၊ ကာဠနဂါး မင်းသည်။ ပထ၀ိယံ နိမုဇ္ဇိတ္တာ၊ မြေ၌ ၎ပ်၍။ ပဠ္ဍယောဇနသတိကံ မဠ္ဠေရိက-နာဂဘ၀နံ ဂန္တာ၊ ယူဇနာ၀ါးရာရှိသော မဠ္ဠေရိကနဂါးဘုံဗိမာန်သို့ သွား၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့်။ မုခံ ပိဒဟိတ္တာ နိပန္နော၊ မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်၍ အိပ်ပြီ။ သက္ကော ဝိဇယုတ္တရသခီ၊ သိကြားမင်းသည် ဝိဇယုတ္တရ ခရုသင်းကို။ ပိဋ္ဌိယံ ကတ္တာ၊ ကျောဘက် ပိုးမှုပြု၍။ စက္ကဝါဠမုခ၀ဋ္ဋိယံ အဌာသိ၊ စကြ၀ဠာအနားရေ၌ တည်ပြီ။ မဟာပြဟ္မာ သေတစ္ဆတ္တ၊ ပြဟ္မာကြီးသည် ထီးဖြူကို။ စက္ကဝါဠကောဋ္ဌိယံ ဌပေတ္တာ၊ စကြ၀ဠာတိုက် အစွန်အဖျားဌ ထား၍။ ပြဟ္မလောကမေ၀ အဂမာသိ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်သို့သာ သွားလေပြီ။ ဧကော ဒေ၀တာပိ၊ တစ်ယောက်သော နတ်ပြဟ္မာသည်သော်မျှလည်း။ ဌာတုံ သမတ္ထာ နာဟောသိ၊ တည်နေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည် မဖြစ်ပြီ။ မဟာပုရိသော ဧကကောဝ၊ နိသီဒိ၊ ဘုရားလောင်းသည် တစ်ယောက်တည်းသာ ထိုင်နေတော်မူပြီ။

တာတာ၊ အမောင်တို့။ သုဒ္ဓေါဒနပုတ္တေန သိဒ္ဓတ္ထေန သဒိသော၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသားတော်ဖြစ်သော သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားနှင့် တူသော။ အညော ပုရိသော နာမ နတ္ထိ၊ အခြားသောယောကျ်ားမည်သည် မရှိ။ သမ္မုခါ ယုဇ္ဈ ဒါတုံ၊ ရှေ့တည့်တည့်မှ စစ်တိုက်မှုကို ပေးခြင်းငှာ။ မယံ နု သက္ခိဿာမ၊ ငါတို့သည် စွမ်းနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ကုန်။ ပစ္ဆာဘာဂေန ဒဿာမာတိ၊ နောက်အဖို့မှ စစ်တိုက်မှု ပေးကြစို့ဟု။ အတ္တနော ပရိသံ၊ မိမိ၏ ပရိသတ်ကို။ မာရောပိ အာဟ၊ မာရ်နတ်မင်း ကလည်း ပြောထားပြီ။ မဟာပုရိသောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ တိဏိ ပဿာနိ ဩလောကေတ္တာ၊ ရှေ့, ၀ဲယာ, နံပါး သုံးဖက်တို့ကို ကြည့်၍။ သဗ္ဗ-ဒေ၀တာနံ ပလာတတ္တာ၊ နတ်ပြဟ္မာအားလုံးတို့၏ ပြေးကုန်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ သုညာနိ အဒ္ဒသ၊ ကင်းဆိတ်နေသည်တို့ကို မြင်တော်မူပြီ။ ဥတ္တရပဿေန

ပုန် အလျှောတ္ထရမာန်၊ မြောက်ဖက်နံပါးမှ တစ်ဖန် လွှမ်းမိုးလာသော။ မာရဇလ် ဒိသွာ၊ မာရ်နတ်မင်းဗိုလ်ပါကို မြင်တော်မူရ၍။ ဧတ္တကော အယं ဇနော၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဤရန်သူအပေါင်းသည်။ ဧကက် မံ သန္ဓာယ၊ တစ်ယောက်တည်းသော ငါ့ကို ရည်ရွယ်၍။ မဟန္တံ ဝါယာမံ၊ ကြီးမားသော အားထုတ်မှုကို။ ပရက္ကမံ ကရောတိ၊ တစ်ဆင့်တက်ကာ အားထုတ်မှုကို ပြု၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ မယှံ မာတာ ဝါ၊ ဤနေရာ၌ ငါ၏ မယ်တော်သည်လည်းကောင်း။ ပိတာ ဝါ ဘာတာ ဝါ၊ ခမည်းတော်သည်လည်းကောင်း, ညီအစ်ကိုမောင်နှမသည်လည်းကောင်း။ အညော ကောစိ ဉာတကော ဝါ နတ္ထိ၊ အခြားသော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဆွေမျိုးသည်လည်းကောင်း မရှိ။ ပန ဣမာ ဒသ ပါရမိယောဝ၊ အဟုတ်သော်ကား ဤပါရမီဆယ်ပါးတို့သည်သာ။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်လျားစွာသော နေ့ညပတ်လုံး။ မယှံ ပဋ္ဌပရိဇနသဒိသာ၊ ငါသည် ကျွေးမွေးထားအပ်သည့် အခြွေအရံများနှင့် တူကုန်၏။ တသ္မာ ပါရမိယောဝ၊ ထို့ကြောင့် ပါရမီတို့ကိုသာ။ ဖလကံ ကတ္တာ၊ အကာအကွယ်ကို ပြု၍။ ပါရမိသတ္ထေနေဝ ပဟရိတ္တာ၊ ပါရမီလက်နက်ဖြင့်သာ ပုတ်ခတ်တိုက်ခိုက်၍။ အယံ ဗလကာယော၊ မာရ်နတ်မင်းနှင့် တကွ ဤစစ်သည်ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို။ မယာ ဝိဒ္ဓံသေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ငါသည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ကြံတော်မူ၍။ ဒသပါရမိယော၊ ပါရမီဆယ်ပါး တို့ကို။ အာဝဇ္ဇမာနော နိသီဒိ၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက် ထိုင်နေတော်မူပြီ။

အထ ခေါ မာရော ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုအခါ၌ မာရ်နတ်သားသည်။ ဧတေနေဝ သိဒ္ဓတ္ထံ ပလာပေဿာမီတိ၊ ဤလေပွေဖြင့်သာ သိဒ္ဓတ္ထကို ထပြေးစေအံ့ဟု ကြံ၍။ ဝါတမဏ္ဍလံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ လေပွေကြီးကို ဖြစ်စေပြီ။ တခ်ိဏ်ယေဝ ပုရတ္ထိမာဒိ ဘေဒါ၊ ထိုခဏ၌ပင် အရှေ့လေ စသည်အပြားရှိကုန်သော။ ဝါတာ သမုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ လေတို့သည် ပြင်းထန်စွာ ထလာကုန်၍။ အမ္မယောဇနဧကယောဇနဒ္ဝိယောဇန-တိယောဇနပ္ပမာဏာနိ၊ ယူဇနာဝက်, တစ်ယူဇနာ, နှစ်ယူဇနာ, သုံးယူဇနာ ပမာဏ ရှိကုန်သော။ ပဒ္ဓတကူဋာနိ ပဒါလေတ္တာ၊ တောင်ထွတ်တို့ကို ဖြိုခွဲဖောက်ထွင်း၍။ ဝနဂ္ဂေ ဝိဓုဝိတ္ဝာ ဒိနိ ဥမ္မူလေတ္တာ၊ တော, ခြုံ, သစ်ပင်စသည်တို့ကို အမြစ်ကျွမ်းထောင်အောင် ပြု၍။ သမန္တာ ဂါမနိဂမေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရွာနိုင်ငုံတို့ကို။ စုဏ္ဏ-ဝိစုဏ္ဏံ ကာတုံ သမတ္ထာပိ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်ကို ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော်လည်း။ မဟာပုရိသဿ ပုညတေဇေန၊ ဘုရားလောင်း၏ ကောင်းမှုတန်ခိုးကြောင့်။

ဝိဟတာနုဘာဝါ၊ တန်ခိုးအစွမ်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တံ ပတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်သော်။ စီဝရကဏ္ဏမတ္တမ္ပိ စာလေတုံ နာသက္ခိသု၊ သင်္ကန်းစွန်းမျှကိုသော်လည်း လှုပ်ရှားစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ဥဒကေန နံ အဗ္ဗောတ္ထရိတွာ မာရေဿာမိတိ၊ ရေဖြင့် ထိုသိဒ္ဓတ္ထကို လွှမ်းမိုး၍ သတ်အံ့ဟု တွေး၍။ မဟာဝဿံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ မိုးကြိုးကို သည်းစွာ ဖြစ်စေပြီ။ တဿ အာနုဘာဝေန၊ ထိုမာရ်နတ်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်။ ဥပရူပရိ သတပဋ္ဌလသဟဿပဋ္ဌလာဒိဘေဒါ၊ အထက်အထက်၌ အစိုင်အခဲ တစ်ရာ အစိုင်အခဲတစ်ထောင် စသည်ပြားကုန်သော။ ဝလာဟကာ ဥဋ္ဌဟိတွာ ဝဿိသု၊ မိုးတိမ်တို့သည် တက်လာ၍ ရွာကုန်ပြီ။ ဝုဋ္ဌိဓာရာဝေဂေန၊ မိုးရေစီးကြောင်း အရှိန်အဟုန်ကြောင့်။ ပထဝီ ဆိဒ္ဒါ အဟောသိ၊ မြေကြီးသည် ပေါက်ကွဲသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝနရုက္ခာဒီနံ ဥပရိဘာဂေန၊ တော, သစ်ပင် စသည်တို့၏ အထက်အဖို့ဖြင့်။ မဟာမေဃော အာဝန္ဓာ၊ မိုးရေများသည် စီးဆင်းလာ၍။ မဟာသတ္တဿ စီဝရေ၊ ဘုရားလောင်း၏ သင်္ကန်းတော်၌။ ဥဿာဝဝိန္ဒုဗ္ဗာနမတ္တမ္ပိ တေမေတုံ နာသက္ခိ၊ နှင်းပေါက်စိုစွတ်ရာ နေရာကလေးလောက်ကိုမျှလည်း စိုစွတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ တတော ပါသာဏဝဿံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ထို့နောင်မှ ကျောက်ခဲ မိုးကို ဖြစ်စေ ရွာစေပြီ။ မဟန္တာနိ မဟန္တာနိ ပဗ္ဗတကူဋာနိ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော တောင်ထွတ်တို့သည်။ ဓုမာယန္တာနိ ပဇ္ဇလန္တာနိ၊ အခိုးထွက်ကုန်လျက် တောက်လောင်ကုန်လျက်။ အာကာသေန အာဝန္ဓာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လာကုန်၍။ ဗောဓိသတ္တံ ပတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်၍။ ဒိဗ္ဗမာလာဂုဏ္ဍဘာဝံ အာပဇ္ဇိသု၊ နတ်ပန်းကုံးအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ တတော ပဟရဏဝဿံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ထို့နောင်မှ လက်နက်မိုးကို ကောင်းစွာဖြစ်စေ, ရွာစေပြီ။ ဧကတောဓာရာ ဥဘတောဓာရာ အသိသတ္တိခုရပ္ပါဒယော၊ တစ်ဖက်သွားရှိ နှစ်ဖက်သွားရှိကုန်သော သန်လျက် လှံ မြား အစရှိသည်တို့သည်။ ဓူမာယန္တာ ပဇ္ဇလန္တာ၊ အခိုးထွက်ကုန်လျက် တောက်လောင်ကုန်လျက်။ အာကာသေန အာဝန္ဓာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လာ၍။ ဗောဓိသတ္တံ ပတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်၍။ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖါနိ အဟေသုံ၊ နတ်ပန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတော အင်္ဂါရဝဿံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ထို့နောင်မှ မီးကျီးမိုးကို ဖြစ်စေ ရွာစေပြီ။ ကိသုကဝဏ္ဏာ အင်္ဂါရာ၊ ပေါက်ပွင့်အဆင်းရှိကုန်သော မီးကျီးခဲတို့သည်။ အာကာသေန အာဝန္ဓာ၊

ကောင်းကင်ဖြင့် လာ၍။ ဗောဓိသတ္တသ ပါဒမူလေ၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေတော်ရင်း၌။ ဒီဗွပုပ္ပါနိ ဟုတ္တာ၊ နတ်ပန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်၍။ ဝိကိရိသု၊ ဖရိုဖရဲ ပြန့်ကြဲကုန်ပြီ။ တတော ကုက္ကုဋ္ဌဝတ္ထိ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ထို့နောင်မှ ပြာပူမီးကို ဖြစ်စေပြီ။ အစ္စင်္ဂေါ အင်္ဂါဝင်္ဂေါ ကုက္ကုဋ္ဌော၊ အလွန်ပူပြင်းသော မီးအဆင်းရှိသော ပြာပူသည်။ အာကာသေန အာဂန္တာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လာ၍။ ဗောဓိသတ္တသ ပါဒမူလေ၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေတော်ရင်း၌။ ဒီဗွစန္ဒနစုဏ္ဏံ ဟုတ္တာ နိပတိ၊ နတ်စန္ဒကူးမှုန့်သည် ဖြစ်၍ ကျလာပြီ။ တတော **ဝါလုကာဝတ္ထိ** သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ထို့နောင်မှ သဲမီးကို ဖြစ်စေပြီ။ အတိသုခုမဝါလုကာ ဓူမာယန္တာ ပဇ္ဇလန္တာ၊ အလွန်သိမ်မွေ့ကုန်သော သဲတို့သည် အခိုးထွက်ကုန်လျက် တောက်လောင်ကုန်လျက်။ အာကာသေန အာဂန္တာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လာကုန်၍။ ဗောဓိသတ္တသ ပါဒမူလေ၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေတော်ရင်း၌။ ဒီဗွပုပ္ပါနိ ဟုတ္တာ နိပတိသု၊ နတ်ပန်းပွင့်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၍ ကျလာကုန်ပြီ။ တတော **ကလလဝတ္ထိ** သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ထို့နောင်မှ ရွှံ့ညွန်မီးကို ဖြစ်စေပြီ။ တံ ကလလံ၊ ထိုရွှံ့ညွန်သည်။ ဓူမာယန္တံ ပဇ္ဇလန္တံ၊ အခိုးထွက်လျက် တောက်လောင်လျက်။ အာကာသေန အာဂန္တာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လာ၍။ ဗောဓိသတ္တသ ပါဒမူလေ၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေတော်ရင်း၌။ ဒီဗွ-ဝိလေပနံ ဟုတ္တာ နိပတိ၊ နတ်နံ့သာပျောင်းသည် ဖြစ်၍ ကျလာပြီ။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ဣမိနာ ဘိသေတ္တာ၊ ဤအမှောင်ဖြင့် ချောက်လှန့်၍။ သိဒ္ဓတ္ထံ ပလာပေဿာမိတိ၊ သိဒ္ဓတ္ထကို ဗောဓိညောင်ပင်အောက်မှ ထွက်ပြေးစေအံ့ဟု တွေး၍။ **အန္ဓကာရံ** သမုဋ္ဌာပေသိ၊ အမှောင်ကို ဖြစ်စေပြီ။ တံ၊ မာရ်နတ်ဖန်ဆင်းသည့် ထိုအမှောင်သည်။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ မဟာတမံ ဝိယ ဟုတ္တာ၊ လက္ခယ်, မိုးမှောင်, သန်းခေါင်, တောလယ် အင်္ဂါလေးသွယ်ရှိသော အမှောင်ကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တံ ပတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်သော်။ သူရိယပ္ပဘာ-ဝိဟတံ၊ နေရောင်သည်ပယ်ဖျောက်အပ်သော။ အန္ဓကာရံ ဝိယ အန္တရဓာယိ၊ အမှောင်ကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

ဇဝံ မာရော နဝဟိ၊ ဤသို့ မာရ်နတ်မင်းသည် ကိုးမျိုးကုန်သော။ ဝါတဝဿ-ပါ၊ ဘာဏပဟရဏအင်္ဂါရကုက္ကုဋ္ဌဝါလုကာကလလအန္ဓကာရဝုဋ္ဌိဟိ၊ **လေ, မိုး, ကျောက်ခဲ, လက်နက်, မီးကျီး, ပြာပူ, သဲ, ညွန်, အမှောင်မိုးတို့ဖြင့်**။

ဟောမိသတ္တံ ပလာပေတုံ၊ ဘုရားလောင်းကို ထွက်ပြေးစေခြင်းငှာ။ အသင်္ကာန္တော၊ မစွမ်းနိုင်လတ်သော်။ "ကိ ဘဏေ တိဋ္ဌထ၊ ဘာကြောင့် အချင်းတို့ ရပ်နေကြရသလဲ။ ဣမံ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရံ ဂဏှထ၊ ဤသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကို ဖမ်းကြ။ ဟနထ ပလာပေထာတိ၊ သတ်ကြ ထွက်ပြေးအောင် လုပ်ကြ"ဟု။ ပရိသံ အာဏာပေတွာ၊ ပရိသတ်ကို ခိုင်း၍။ သယမ္ပိ ဂိရိမေခလသဏ ဟတ္ထိနော၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ဂိရိမေခလာမည်သော ဆင်၏။ ခန္ဓေ နိသိန္နော၊ ပခုံးပေါ်၌ ထိုင်လျက်။ စက္ကာဝုဓံ အာဒါယ၊ စက်လက်နက်ကို ကိုင်စွဲ၍။ ဟောမိသတ္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "သိဒ္ဓတ္ထ ဧတသ္မာ ပလ္လင်္ကာ ဥဋ္ဌာဟိ၊ အို သိဒ္ဓတ္ထ ဤပလ္လင်မှ တလော့။ အယံ တုယ္ဟံ နိ ပါပုဏာတိ၊ ဤပလ္လင်သည် သင့်အား မရောက်။ မယှံ ဧဝ ပါပုဏာတိတိ အာဟ၊ ငါ့အားသာ ရောက်၏"ဟု ပြောပြီ။ တသ္မိ ခဏေ၊ ထိုမာရ်နတ်၏ စကားကို။ မဟာသတ္တော သုတ္တွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကြားရ၍။ "မာရ တယာ၊ အို မာရ်နတ် သင်သည်။ ဒသ ပါရမိယော နေဝ ပူရိတာ၊ ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို မဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်။ ဥပပါရမိယော နိ၊ ဥပပါရမီ ဆယ်ပါးတို့ကို မဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်။ ပရမတ္ထပါရမိယော နိ၊ ပရမတ္ထပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို မဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်။ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂါပိ နိ ပရိစ္စတ္တာ၊ စွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါးတို့ကိုလည်း မစွန့်အပ်ကုန်။ ဉာတတ္ထစရိယာ နိ၊ ဉာတတ္ထစရိယကို မဖြည့်ကျင့်အပ်။ လောကတ္ထစရိယာ နိ၊ လောကတ္ထစရိယကို မဖြည့်ကျင့်အပ်။ ဗုဒ္ဓိစရိယာ နိ ပူရိတာ၊ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယကို မဖြည့်ကျင့်အပ်။ တာ သဗ္ဗာ မယာယေဝ ပူရိတာ၊ ထိုအလုံးစုံတို့ကို ငါသည်သာ ဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ အယံ ပလ္လင်္ကော၊ ထို့ကြောင့် ဤ အပရာဇိတပလ္လင်သည်။ တုယ္ဟံ နိ ပါပုဏာတိ၊ သင်မာရ်နတ်အား မရောက်။ ဧသော မယှမေव၊ ဤအပရာဇိတပလ္လင်သည် ငါ့အားသာ။ ပါပုဏာတိတိ အဝေါစ၊ ရောက်၏"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။။

မာရော ကုဒ္ဓေါ၊ မာရ်နတ်သည် စိတ်ဆိုး၍။ ကောဓေဝံ အသဟန္တော၊ စိတ်ဆိုးမှုအဟုန်ကို ထိန်းရန် မစွမ်းနိုင်ရကား။ မဟာပုရိသဿ စက္ကာဝုဓံ ဝိယ ဩဿဇိ၊ ဘုရားလောင်းထံသို့ စက်လက်နက်ကို ပစ်လွှတ်ပြီ။ တံ ဒသ-ပါရမိယော၊ ထိုစက်လက်နက်သည် ပါရမီတော်ဆယ်ပါးတို့ကို။ အာဝဇ္ဇေန္တိ ဿ တဿ ဥပရိဘာဂေ၊ ဆင်ခြင်တော်မူနေသော ထိုဘုရားလောင်း၏ အထက်အဖျား။ မာလာဝိတာနံ ဟုတ္တွာ အဋ္ဌာသိ၊ ပန်းမျက်နှာကြက်သည် ဖြစ်၍ တည်လေပြီ။

တံ ခုရဓာရစက္ကာဝုဓံ၊ ထိုသင်တုံးမားသွား စက်လက်နက်သည်။ အညဒါ တေန ကုဒ္ဓေန ဝိဿဇ္ဇံ၊ အခြားအခါ၌ ထိုမာရ်နတ်သည် စိတ်ဆိုးသဖြင့် ပစ်လွှတ်အပ်သော်။ ဧကယနပါသာဏတ္ထမ္ဘေ ဝံသကဋိရေ ဝိယ၊ တလုံးတခဲတည်းသော ကျောက်သားတိုင်တို့ကို ဝါးညောင့်မျှစ်နုတို့ကိုကဲ့သို့။ ဆိန္နန္တိ ဂစ္ဆတိ၊ ဖြတ်လျက်သွား၏။ ဣဒါနိ ပန တသ္မိံ ယခုအခါ၌ကား ထိုသင်တုံးမားသွား စက်လက်နက်သည်။ မာလာဝိတာနံ ဟုတ္တာ ဌိတေ၊ ပန်းမျက်နှာကြက်သည် ဖြစ်၍ တည်လတ်သော်။ အဝသေသာ မာရပရိသာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော မာရ်နတ်ပရိသတ်တို့သည်။ ဣဒါနိ ပလ္လင်္ကတော၊ ယခုအခါ၌ ပလ္လင်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ ပလာယိသုတိတိ၊ ထ၍ ပြေးလိမ့်မည်ဟု တွေးကြ၍။ မဟန္တမဟန္တာနိ သေလကူဋာနိ ဝိဿဇ္ဇေသုံ၊ ကြီးကုန် ကြီးကုန်သော တောင်ထွတ်တို့ကို ပစ်လွှတ်ကုန်ပြီ။ တာနိ ပိ၊ ထို တောင်ထွတ်တို့သည်လည်း။ ဒသ ပါရမိယော၊ ပါရမီတော်ဆယ်ပါးတို့ကို။ အာဝဇ္ဇေန္တသ မဟာပုရိသသ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသော ဘုရားလောင်း၏ထံ၌။ မာလာဂုဏ္ဍဘာဝံ အာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ပန်းကုံးအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ ဘူမိယံ ပတိသု၊ မြေ၌ ကျကုန်ပြီ။ ဒေဝတာ စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ ဌိတာ၊ နတ်ပြဟ္မာတို့သည် စက္ကြဝဠာ အနားရေး၌ တည်ကြကုန်လျက်။ ဂိဝံ ပသာရေတ္တာ၊ လည်ပင်းကို ဆန့်တန်း၍။ သီသံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ဦးခေါင်းကို မော့၍။ ဘော သိဒ္ဓတ္ထကုမာရသ၊ အချင်းတို့ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏။ ရူပဂ္ဂပ္ပတ္တော အတ္ထဘာဝေါ၊ ရုပ်အဆင်း အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော ခန္ဓာကိုယ်သည်။ နဋ္ဌော ဝတ၊ ပျက်လေစွတကား။ ကိ နု ခေါ ကရိဿတိတိ ညြလောကေန္တိ၊ ဘယ်သို့လျှင် ပြုလိမ့်မည်နည်းဟု ကြည့်နေကုန်၏။

တတော မဟာပုရိသော၊ ထို့နောင်မှ ဘုရားလောင်းသည်။ ပူရိတပါရမိန် ဗောဓိသတ္တာနံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီးသောပါရမီရှိကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့၏။ အဘိသမ္ဘုဏ္ဍနဒိဝသေ ပတ္တပလ္လင်္ကော်၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူရာနေ့၌ ရရောက်ထိုက်သော ပလ္လင်သည်။ မယ္ဟဝ ပါပုဏာတိတိ၊ ငါ့အားသာ ရောက်၏ဟု။ ဝတ္တာ ဌိတံ မာရံ၊ ပြောဆို၍ `တည်နေသော မာရ်နတ်ကို။ "မာရ တုယ္ဟံ ဒါနသ၊ ဘိုမာရ်နတ် သင်၏အလှူကို။ ဒိန္နဘာဝေ ကော၊ လှူအပ်သည်၏အဖြစ်၌ အဘယ်သူသည်။ သက္ခိတိ အာဟ၊ သက်သေလဲ"ဟု ပြောဆိုမေးမြန်းတော်မူပြီ။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဧတ္တကာ ဣမေ ဇနာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ဤသူတို့သည်။ သက္ခိနောတိ၊ သက်သေတို့တည်းဟု ပြော၍။ မာရဗလာဘိမုခံ၊

မာရ်နတ်ဗိုလ်ပါအပေါင်းသို့ ရှေးရှု။ ဟတ္ထံ ပသာရေသိ၊ လက်ကို ဆန့်တန်းလိုက်ပြီ။ တသို့ ခဏော မာရပရိသာယ၊ ထိုခဏာ၌ မာရ်နတ်ပရိသတ်၏။ အဟံ သက္ခိ အဟံ သက္ခိတိ၊ ငါသည် သက်သေတည်း, ငါသည် သက်သေတည်းဟု။ ပဝတ္တသဒ္ဒေါ ဖြစ်သောအသံသည်။ ပထဝိဉ္ဇြိယနသဒ္ဒသဒိသော အဟောသိ၊ မြေပြိုသံနှင့် တူသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ မာရော၊ ထိုနောက်၌ မာရ်နတ်သည်။ "သိဒ္ဓတ္ထ တုယ်၊ အိုသိဒ္ဓတ္ထ သင်သိဒ္ဓတ္ထ၏။ ဒါနသ ဒိန္နဘာဝေ၊ အလှူကို ပေးလှူအပ်သည်၏ အဖြစ်၌။ ကော သက္ခိတိ၊ ဘယ်သူသည် သက်သေနည်းဟူ၍။ မဟာပုရိသံ အာဟ၊ ဘုရားလောင်းကို မေးပြီ"။ မဟာပုရိသော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တာဝ တုယ်၊ ရှေဦးစွာ သင်မာရ်နတ်၏။ ဒါနသ ဒိန္နဘာဝေ၊ အလှူကို ပေးလှူအပ်သည်၏ အဖြစ်၌။ သက္ခိနော သစေတနာ၊ သက်သေတို့သည် စိတ်စေတနာ ရှိသူတို့တည်း။ မယံ ပန ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ငါ၏ကား ဤဌာန၌။ သစေတနော ကောစိ၊ စိတ်စေတနာရှိသော တစ်စုံတစ်ယောက်သော။ သက္ခိ နာမ နတ္ထိ၊ သက်သေမည်သည် မရှိ။ အဝသေသတ္တဘာဝေသု မေ ဒိန္နဒါနံ၊ ကြွင်းကျန်သော ဘဝတို့၌ ငါသိဒ္ဓတ္ထသည် လှူအပ်သောအလှူသည်။ တာဝ တိဋ္ဌတု၊ တည်ရှိစေဦးတော့။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝေ ဌတ္တာ ပန၊ ဝေဿန္တရာမင်းဘဝ၌ တည်၍ကား။ မယံ သတ္တသတကမဟာဒါနသ၊ ငါသိဒ္ဓတ္ထသည် တစ်မျိုးတစ်မျိုး, ခုနစ်ရာစီ အလှူကြီးကို။ ဒိန္နဘာဝေ အစေတနာ၊ လှူအပ်သည်၏အဖြစ်၌ စိတ်စေတနာ မရှိသော။ အယံ ယနမဟာပထဝီပိ သက္ခိတိ၊ ဤတစ်ခဲနက်သော မြေကြီး သည်လည်း သက်သေတည်းဟု ပြောရ၏။ စီဝရဂ္ဃနရတော ဒက္ခိဏာဟတ္ထံ အဘိနီဟရိတ္တာ၊ သင်္ကန်းရုံအတွင်းမှ လက်ယာလက်တော်ကို ထုတ်တော်မူ၍။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝေ ဌတ္တာ၊ ဝေဿန္တရာမင်းဘဝ၌ တည်၍။ မယံ သတ္တသတက-မဟာဒါနသ၊ ငါသည် တစ်မျိုးတစ်မျိုး, ခုနစ်ရာစီအလှူကြီးကို။ ဒိန္နဘာဝေ တံ၊ လှူအပ်သည်၏အဖြစ်၌ သင်မြေကြီးသည်။ သက္ခိ နု သက္ခိတိ၊ သက်သေ ဟုတ်သလော သက်သေမဟုတ်သလောဟု မေးတော်မူ၍။ ပထဝိအဘိမုခံ ဟတ္ထံ ပသာရေသိ၊ မြေကြီးသို့ရှေးရှု လက်ယာလက်တော်ကို ဆန့်တန်းတော်မူပြီ။ မဟာ-ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ အဟံ တေ၊ ငါမြေကြီးသည် သင်သိဒ္ဓတ္ထ၏။ တဒါ သက္ခိတိ၊ ထိုဝေဿန္တရာမင်းကြီးဘဝ, လှူစဉ်ကာလ၌ သက်သေတည်းဟု။ ဝိရဝသတေန ဝိရဝသဟသေန၊ ရာပေါင်းများစွာ အသံဖြင့်လည်းကောင်း, ထောင်ပေါင်းများစွာ

အသံဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိရဝသတသဟဿေန မာရဇလ၊ သိန်းပေါင်းများစွာ အသံဖြင့်လည်းကောင်း။ မာရ်နတ်စစ်သည်အပေါင်းကို။ အဝတ္ထရမာနာဝိယ ဥန္နဒိ၊ လွှမ်းမိုးဘိသကဲ့သို့ မြည်ဟီးပြီ။

တတော မဟာပုရိသေ၊ ထို့နောင်မှ ဘုရားလောင်းသည်။ "သိဒ္ဓတ္ထ တေ၊ ဘို သိဒ္ဓတ္ထ သင်သိဒ္ဓတ္ထသည်။ မဟာဒါန် ဥတ္တမဒါန်၊ အလှူမြတ်ကို။ ဒိန္နံတိ၊ လှူအပ်ပြီးပြီ"ဟု။ ဝေဿန္တရဒါန် သမ္မသန္တေ၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးအလှူကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူသော်။ ဒိယမ္ဗယောဇနသတိကော ဂိရိမေခလဟတ္ထိ၊ ယူဇနာတစ်ရာ့ငါးဆယ်ရှိသော ဂိရိမေခလာဆင်ကြီးသည်။ ဇဏ္ဏုကေဟိ ပထဝိယံ ပတိဋ္ဌာသိ၊ ဒူးဆစ်တို့ဖြင့် မြေ၌ တည်ပြီ။ မာရပရိသာ ဒိသာဝိဒိသာ ပလာယိ၊ မာရ်နတ်ပရိသတ်သည် တည့်တည့်အရပ် အထောင့်အရပ်တို့သို့ ထွက်ပြေးပြီ။ ဒွေ ဧကမဂ္ဂေန၊ နှစ်ယောက်တို့သည် တစ်လမ်းတည်းဖြင့်။ ဂတာ နာမ နတ္ထိ၊ ထွက်ပြေးကြသည် မည်သည် မရှိကုန်။ သီသာဘရဏာနိ စေဝ နိဝတ္ထဝတ္ထာနိ စ ပဟာယ၊ ဦးခေါင်းတန်ဆာတို့ကိုလည်းကောင်း, ဝတ်သောအဝတ်တို့ကိုလည်းကောင်း ပယ်စွန့်၍။ သမ္ဘမသမ္ဘမဒိသာဟိယေဝ ပလာယိသု၊ မျက်နှာတည့်ရာ မျက်နှာတည့်ရာ အရပ်တို့ဖြင့်သာ ထွက်ပြေးကုန်ပြီ။ တတော ဒေဝသံဃာ၊ ထို့နောင်မှ နတ်ပြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်။ ပလာယမာနံ မာရဇလ ဒိသွာ၊ ထွက်ပြေးသော မာရ်နတ်စစ်သည်အပေါင်းကို မြင်၍။ မာရဿ ပရာဇယော ဇာတော၊ မာရ်နတ်၏ နှံ့မှုသည် ဖြစ်ပြီ။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရဿ ဇယော၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ အောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်ပြီ။ ဇယပုဇံ ကရိသာမာတိ၊ အောင်မြင်မှုပူဇော်ခြင်းကို ပြုကုန်အံ့ဟု တွေးကြ၍။ နာဂါ နာဂါနံ၊ နဂါးတို့သည် နဂါးတို့အားလည်းကောင်း။ သုပဏ္ဏာ သုပဏ္ဏာနံ၊ ဂဠုန်တို့သည် ဂဠုန်တို့အားလည်းကောင်း။ ဒေဝတာ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့သည် နတ်တို့အားလည်းကောင်း။ ပြဟ္မာနော ပြဟ္မာနံ ဥဋ္ဌေါသေတွာ၊ ပြဟ္မာတို့သည် ပြဟ္မာတို့အားလည်းကောင်း အသိပေး ကြွေးကြော်ကြ၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာ၊ နံ့သာပန်းစသည်လက်စွဲကုန်လျက်။ မဟာပုရိသဿ သန္တိကံ၊ ဘုရားလောင်း၏အထံသို့။ ဟောမိပလ္လင်္ကံ အဂမံသု၊ ဟောမိပင်အနီး, အပရာဇိတပလ္လင်သို့ သွားကြကုန်ပြီ။ စ ပန တေသု၊ ဆက်၍ အထူးပြောစရာကား ထိုနဂါး ဂဠုန် နတ် ပြဟ္မာတို့သည်။ ဧဝံ ဂတေသု၊ ဤသို့ သွားကြသော်။ (ဤသို့

သွားကြသော်'ကို ဂါထာလေးခုအနက် နောက်က 'အဌ်သု၊ တည်ကုန်ပြီ' ၌ လှမ်းစပ်ပါ။ ဂါထာလေးခုအနက်ကား-)

အယ်၊ ကြိုရဖို့ ကြားရဖို့ အလွန်ခက်ခဲသည့် ဤအောင်ပွဲအထူးသည်ကား။ သိရီမတော၊ ပြဟ္မာနတ်လူ မည်သူနှင့်မျှ နှိုင်းမရအောင် ကျက်သရေရှိလှစွာသော။ ဗုဒ္ဓသ ဟု၊ တရားအလုံးစုံ အကုန်သိမြင် ဘုရားရှင်စင်စစ် ဖြစ်တော်မူမည့် အလောင်းတော်၏သာ။ ဇယော၊ သတ္တဝါအများ ချမ်းသာပွားဖို့ ထင်ရှားဖြစ်လာ အောင်မြင်တော်မူခြင်းပါပေတည်း။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာလှစွာသော။ မာရသ စ၊ သူရောအပါ သတ္တဝါတွေကို သေစေတတ်သော မာနတ်၏ကား။ ပရာဇယော၊ အနိုးသာတည်း။ (ကြွတိ၊ ဤသို့)။ တဒါ၊ ထိုမဟာသတ္တရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်အခါ၌။ ဗောဓိမဏ္ဍော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီး၌။ ပမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်သော။ နာဂဂဏာ၊ နတ်နဂါးအပေါင်းတို့သည်။ မဟေသိနော၊ အမြတ်ရှုကြား ဘုရားစင်စစ် ဧကန် ဖြစ်မည့် အလောင်းတော်၏။ ဇယံ၊ သတ္တဝါအများ ချမ်းသာပွားဖို့ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ် အောင်မြင်တော်မူခြင်းကို။ ဥဒ္ဃေါသယုံ၊ စကြဝဠာ သောင်းလုံးနှံ့အောင် ကြွေးကြော်ကုန်ပြီ။

အယ်၊ ကြိုကြားဖို့ခက်ခဲ ဤအောင်ပွဲအထူးသည်ကား။ သိရီမတော၊ မည်သူ နှင့်မျှ တူနှိုင်းမရ ကျက်သရေရှိလှစွာသော။ ဗုဒ္ဓသ ဟု၊ ဘုရားဖြစ်မည့် အလောင်းတော်၏သာ။ ဇယော၊ အများအတွက် အောင်မြင်ချက်ပါ ပေတည်း။ ပါပိမတော၊ မကောင်းမှုများသော။ မာရသ စ၊ မာရ်နတ်၏ကား။ ပရာဇယော၊ အနိုးသာတည်း။ (ကြွတိ၊ ဤသို့) တဒါ၊ မဟာသတ္တရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ် ထိုကဆုန်လပြည့်အခါ၌။ ဗောဓိမဏ္ဍော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်နီး၌။ ပမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သော။ သုပဏ္ဏာသ်ယာပိ၊ နတ်ဂဠုန်အပေါင်းတို့သည်လည်း။ မဟေသိနော၊ ဘုရားဖြစ်မည့်အလောင်းတော်၏။ ဇယံ၊ အောင်မြင်တော်မူခြင်းကို။ ဥဒ္ဃေါသယုံ၊ စကြာဝဠာ သောင်းလုံးနှံ့အောင် ကြွေးကြော်ကြကုန်ပြီ။

အယ်၊ ကြိုကြားဖို့လွန်ခက်ခဲသည့် ဤအောင်ပွဲသည်ကား။ သိရီမတော၊ အစဉ် ထာဝရ ကြက်သရေရှိလှစွာသော။ ဗုဒ္ဓသ ဟု၊ ဘုရားဖြစ်မည့် အလောင်းတော် ၏သာ။ ဇယော၊ အများအတွက် အောင်မြင်ချက်တည်း။

ပါပိမတော၊ ယုတ်မာမှုများသော။ မာရဿ စ၊ မာရ်နတ်၏ကား။ ပရာဇယော၊ အနိုင်းသာတည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့)။ တဒါ၊ ဘုရားဖြစ်မည့် ထိုကဆုန်လပြည့်နေ့အခါ၌။ ဗောဓိမဏ္ဍော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီး၌။ ပမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သော။ ဒေဝဂဏာပိ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်လည်း။ (ပါဠိမှာ 'ပိ'မပါသော်လည်း ရှေ့နောက်လျော်အောင် ထည့်လိုက်သည်)။ မဟေသိနော၊ ဘုရားဖြစ်မည့် အလောင်းတော်၏။ ဇယံ၊ အောင်မြင်မှုကို။ ဥဒ္ဓေါသယုံ၊ တစ်သောင်း စကြဝဠာ နှံ့အောင် ကြွေးကြော် ကြကုန်ပြီ။

အယံ၊ ကြိုရဖို့ ကြားရဖို့ အလွန်ခက်ခဲသည့် ဤအောင်ပွဲတော်အထူးသည်ကား။ သိရီမတော၊ ဗြဟ္မာနတ်လူမည်သူနှင့်မျှ တုမရအောင် ကျက်သရေရှိလှစွာသော။ ဗုဒ္ဓဿ ဟိ၊ တရားအလုံးစုံ အကုန်သိမည့် ဘုရားအလောင်းတော်၏သာ။ ဇယော၊ သတ္တဝါအများ ကောင်းကိုးပွားဖို့ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ် အောင်တော်မူခြင်းပါပေတည်း။ ပါပိမတော မာရဿ စ၊ ယုတ်မာမှုများပြားသော မာရ်နတ်သား၏ကား။ ပရာဇယော၊ အနိုင်းသာတည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့)။ တဒါ၊ ဘုရားဖြစ်မည့် ထိုကဆုန်လပြည့်အခါ၌။ ဗောဓိမဏ္ဍော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီး၌။ ပမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သော။ ဗြဟ္မဂဏာပိ၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်လည်း။ တာဒိနော၊ အကောင်းအဆိုး အာရုံနှစ်မျိုးကို ရှင်ညှိုးကင်းပ အညီအမျှ ရှုတော်မူနိုင်မည့် ဘုရားအလောင်းတော်၏။ ဇယံ၊ ဘာကြောင့် ဘယ်ခါ ဘယ်နေရာမျှ အနိုင်းမဖြစ် အောင်တော်မူခြင်းအစစ်ကို။ ဥဒ္ဓေါသယုံ၊ စက္ကဝါတိုက် သောင်းလုံးခိုက်အောင် ကျူးရိုက်ထွေငေါ် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ကဗျာဖွဲ့ကာ ကြွေးကြော်ခြင်းပါတည်း။

ဒသသု စက္ကဝါဠေသဟဿေသု၊ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာတို့၌။ အဝသေသာ ဒေဝတာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနေဟိ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာဖျောင်းတို့ဖြင့်။ ပူဇယမာနာ စ၊ ပူဇော်ကုန်လျက်လည်းကောင်း။ နာနပ္ပကာရာ ထုတိယော၊ အမျိုးမျိုးအပြားပြားကုန်သော ချီးမွမ်းစကားတို့ကို။ ဝဒမာနာ စ အဋ္ဌသု၊ ပြောဆိုကုန်လျက်လည်းကောင်း တည်ကုန်ပြီ။ ဒေဝ သူရိယေ အနတ္ထင်တေယေဝ၊ ဤသို့ နေမဝင်မီသာလျှင်။ မဟာပုရိသော မာရဗလံ

ဝိဓမေတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် မာရ်နတ်ဗိုလ်ပါးကို ဖျက်ဆီးအောင်မြင်တော်မူ၍။ စီဝရူပရိပတမာနေဟိ၊ သက်နီးတော်အပေါ်၌ ကျရောက်နေကုန်သော။ ရတ္တ-ပဝါဠပလ္လဝေဟိဝိယ ဗောဓိရုက္ခကိုရေဟိ ပူဇိယမာနော၊ သန္ဓာရွက်ညွှန့်နီတို့ကဲ့သို့ ဗောဓိညောင်အညွှန့်တို့သည် ပူဇော်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဌမယာမေ ပုဗ္ဗေနိဝါသ-ဉာဏ် အနုဿရိတ္တာ၊ ပထမယံ၌ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကို အောက်မေ့ရရှိတော်မူ၍။ မဇ္ဈိမယာမေ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ ဝိသောဓေတ္တာ၊ မဇ္ဈိမယံ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို သုတ်သင်ရရှိတော်မူ၍။ ပစ္ဆိမယာမေ ပဋိစ္စသမุปฺปါဒေ၊ ပစ္ဆိမယံ၌ ပဋိစ္စသမุปฺปါဒ်၌။ ဉာဏ်ညြာတရေသိ၊ မဟာဝဇိရဝိပဿနာဉာဏ်တော်ကို ချသွင်းတော်မူပြီ။ အထ၊ ချသွင်းရာ ထိုအခါ၌။ ဒွါဒသပဒိကံ ပစ္စယာကာရံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ပုဒ်ရှိသော ကျေးဇူးပြုပုံ အခြင်းအရာ ပဋိစ္စသมุปฺปါဒ်ကို။ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋဝသေန အနုလောမပဋိလောမတော၊ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋအစွမ်းအားဖြင့် အစုန်အဆန်။ အသ သမ္ဘသန္တသ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် သုံးသပ်တော်မူသော်။ ဒသသဟဿီ လောကဓာတု၊ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ ဥဒကပရိယန္တံ ကတ္တာ၊ ရေအဆုံးရှိသည်ကို ပြု၍။ ဒွါဒသ-ကွတ္တုံ သမ္ဘကမ္မိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ကြိမ် ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်လှုပ်ပြီ။

ပန၊ ထူးခြားပုံကား။ ဒသသဟဿီလောကဓာတုံ ဥန္နာဒေတွာ၊ လောကဓာတ်တစ်သောင်းကို ပဲ့တင်ထပ်စေ၍။ အရုဏုဂ္ဂမနဝေလာယ မဟာပုရိသော၊ အရုဏ်တက်ချိန်၌ ဘုရားလောင်းသည်။ သဗ္ဗညုတညာဏံ ပဋိဝိဇ္ဈန္တေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ထိုးထွင်းသိတော်မူသော်။ သကလဒသသဟဿီ လောကဓာတု၊ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ အလက်တပဋိယတ္တာ အဟောသိ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့် ယှဉ်စပ်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပါစီနစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ ဥဿာပိတာနံ၊ အရှေ့စကြဝဠာနှုတ်ခမ်းရေး၌ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်သော။ ဓဇာနံ ပဋာကာနံ ရံသိယော၊ အလံတို့၏လည်းကောင်း, တံခွန်တို့၏လည်းကောင်း အရောင်အလင်းတို့သည်။ ပစ္ဆိမစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ ပဟရန္တိ၊ အနောက်စကြဝဠာနှုတ်ခမ်းရေး၌ ရိုက်ခတ်ကုန်၏။ တထာ ပစ္ဆိမစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ ထို့အတူ အနောက်စကြဝဠာနှုတ်ခမ်းရေး၌။ ဥဿာပိတာနံ၊ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်သော အလံတံခွန်တို့၏။ (ရံသိယော၊ အရောင်အလင်းတို့သည်)။ ပါစီနစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အရှေ့ စကြဝဠာနှုတ်ခမ်းရေး၌ လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ တောင်စကြဝဠာနှုတ်ခမ်းရေး၌။ ဥဿာပိတာနံ၊ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်သော အလံတံခွန်တို့၏။ (ရံသိယော၊

အရောင်အလင်းတို့သည်။ ဥတ္တရစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယဲ၊ မြောက်စကြဝဠာနှုတ်ခမ်းရေ ၌လည်းကောင်း။ ဥတ္တရစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယဲ၊ မြောက်စကြဝဠာနှုတ်ခမ်းရေ၌။ ဥဿာပိတာနံ၊ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်သော အလံတံခွန်တို့၏။ (ရံသိယော၊ အရောင်အလင်းတို့သည်) ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယဲ၊ တောင်စကြဝဠာနှုတ်ခမ်း ရေ၌လည်းကောင်း။ ပဟရန္တိ၊ ရိုက်ခတ်ကုန်၏။ ပထဝိတလေ ဥဿာပိတာနံ၊ မြေအပြင်၌ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်သော။ ဧဇာနံ ပဋာကာနံ၊ အလံတို့၏ လည်းကောင်း, တံခွန်တို့၏လည်းကောင်း။ (ရံသိယော ပန၊ အရောင်အလင်းတို့ သည်ကား)။ ပြဟ္မလောကံ အာဟစ္စ အဋ္ဌသု၊ ပြဟ္မာ့ပြည်ကို ထိ၍, ဆိုက်ရောက် ၍ တည်ကုန်ပြီ။ ပြဟ္မလောကေ ဗဒ္ဓါနံ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖွဲ့ချည်အပ်ကုန်သော အလံတံခွန်တို့၏။ (ရံသိယော၊ အရောင်အလင်းတို့သည်)။ ပထဝိတလေ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ မြေအပြင်၌ ဆိုက်ရောက်တည်ရှိကုန်ပြီ။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေသု ပုဗ္ဗုပဂရဏ္ဘာ၊ စကြဝဠာတစ်သောင်းတို့၌ ပွင့်သော အပင်တို့သည်။ ပုပ္ဖံ ဂဏ္ဍိသု၊ အပွင့်ကို ယူကုန်ပြီ, ပွင့်ကြပြီ။ ဖလူပဂရဏ္ဘာ၊ အသီးသီးသော အပင်တို့သည်။ ဖလပိဏ္ဍီဘာရဘာရိတာ အဟေသုံ၊ အသီးခိုင်, ဝန်ဖြင့်ပြည့်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ခန္ဓေသု ခန္ဓပဒုမာနိ ပုပ္ဖိသု၊ ပင်စည်ပင်လုံးတို့၌ ပင်စည်ကြာတို့သည် ပွင့်ကုန်ပြီ။ သာခါသု သာခါပဒုမာနိ၊ အကိုင်းအခက်တို့၌ အကိုင်းအခက်ကြာတို့သည် လည်းကောင်း။ လတာသု လတာပဒုမာနိ၊ နွယ်တို့၌ အနွယ်ကြာတို့သည် လည်းကောင်း။ အာကာသေ ဩလမ္ဗကပဒုမာနိ၊ ကောင်းကင်၌ တွဲရွဲ့ဆွဲသော ကြာတို့သည်လည်းကောင်း။ သိလာတလာနိ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ကျောက်ဖျာတို့ကို ဖောက်ခွဲ၍။ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်။ သတ္တ သတ္တ ဟုတ္တာ၊ ခုနစ်ထပ် ခုနစ်ထပ်စီ တို့သည် ဖြစ်၍။ ဒဏ္ဍကပဒုမာနိ ဥဋ္ဌဟိသု၊ အရွက်မပါ ရိုးတန်ကြာတို့သည် လည်းကောင်း ပေါ်ကုန်, ပွင့်ကုန်ပြီ။ ဒသသဟဿီ လောကဓာတု၊ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ ဝဋ္ဋေတွာ ဝိယ ဝဋ္ဋမာလာဂုဏ်ဟာ ဝိယ၊ လုံး၍ ပစ်အပ်သော ပန်းကုံးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သုသန္ဌိတပုပ္ဖသန္ထာရော ဝိယ စ အဟောသိ၊ ကောင်းစွာ ခင်းအပ်သော ပန်းမွေ့ရာကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖြစ်ပြီ။ စက္ကဝါဠန္တရေသု၊ စကြဝဠာအကြားတို့၌။ အဋ္ဌယောဇနသဟဿလောကန္တရိကာ၊ ယူဇနာ ရှစ်ထောင်ရှိ လောကန္တရိက်ငရဲတို့သည်။ သတ္တသူရိယပဘာယပိ၊ နေခုနစ်စင်း

အရောင်ဖြင့်သော်မှလည်း။ အနောဘာသိတပုဗ္ဗာ၊ မလင်းဖူးပါကုန်လျက်။ ဧကောဘာသာ အဟောသုံ၊ တစ်ပြိုင်တည်း အရောင်အလင်းရှိကုန်, ရကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ စတုရာသီတိ ယောဇနသဟဿဃမ္ဘီရော မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ ယူဇနာ ရှစ်သောင်းလေးထောင် နက်သော မဟာသမုဒ္ဒရာသည်။ မဓုရောဝဧကာ အဟောသိ၊ ခါးမြိန်သော ရေရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ နဒိယော နာ ပဝတ္တိသု၊ မြစ်ကို့သည် မဖြစ်ကုန် မစီးကုန်။ ဇလ္ဇနာ ရှေပါနိ ပသိသု၊ သန္ဓေကန်းတို့သည် အဆင်းတို့ကို မြင်ကုန်ပြီ။ ဇာတိပဓိရာ သဒ္ဒံ သုဏိသု၊ မွေးရာပါ နားကန်းသူတို့သည် အသံကို ကြားကုန်ပြီ။ ဇာတိပီဋ္ဌသပ္ပိနော၊ မွေးရာပါ ခြေဆွံ့သူတို့သည်။ ပဒသာ ဂစ္ဆိသု၊ ခြေဖြင့် သွားနိုင်ကုန်ပြီ။ အန္ဓူဗန္ဓနာဒီနိ ဆိဒ္ဓိတ္တာ ပတိသု၊ လက်ထိတ်ကြိုး, အနှောင်အဖွဲ့ စသည်တို့သည် ပြတ်၍ ကျကုန်ပြီ။ ဧဝံ အပရိမာဏေန၊ ဤသို့ မတိုင်းတာနိုင်သော။ သိရိဝိဘဝေန ပူဇိယမာနော မဟာပုရိသော၊ ကျက်သရေ စည်းစိမ်ဖြင့် ပူဇော်အပ်သော ဘုရားလောင်းသည်။ အနေကပ္ပကာရေသု၊ များစွာသော အပြားရှိကုန်သော။ အစ္ဆရိယဓမ္မေသု ပါတုဘူတေသု၊ အံ့သြဖွယ်ရာ တရားတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ သဗ္ဗညုတညာဏံ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ထိုးထွင်းသိတော်မူပြီး၍။

> အနေကဇာတိသံသာရံ၊ သန္ဓာဝိဿံ အနိဗ္ဗိသံ။
> ဂဟကာရံ ဂဝေသန္တော၊ ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပ္ပုနံ။
>
> ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊ ပုန ဂေဟံ နာ ကာဟသိ။
> သဗ္ဗာ တေ ဖာသုကာ ဘဂ္ဂါ၊ ဂဟကူဋံ ဝိသင်္ခိတံ။
> ဝိသင်္ခါရဂတံ စိတ္တံ၊ တဏှာနံ ခယ မဇ္ဈဂါတိ၊

'အနေကဇာတိသံသာရံ (လ)ခယ မဇ္ဈဂါ'ဟူသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ အဝိဇဟိတံ၊ ဘုရားရှင်အားလုံးတို့သည် မစွန့်လွှတ်အပ်သော။ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်တော်မူပြီ။ ဥဒါန်းဂါထာတော်အနက်ကား--

ပုနပ္ပုနံ၊ ထပ်ကာထပ်ကာလျှင်။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေဖြစ်ပွားရခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲလှ‌ဘိ‌၏။ (တသ္မာ၊ ထို‌ကြောင့်)။ ဂဟကာရံ၊ ခန္ဓာအိမ်တည်ဆောက်သည့် တဏှာလက်သမားကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာစမ်းရှာဖွေသော

ဘုရားအလျှာ သူမြတ်ငါသည်။ အနိုဇ္ဈသ်၊ တဏှာလက်သမားကို ပိုင်းခြား မြင်သည့် သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို မရသေးသည်ဖြစ်၍။ အနေကဇာတိသံသာရ ဘဝများစွာ သံသရာကာလပတ်လုံး။ သန္ဓာဝိသ်၊ မရပ်မနား ပြေးသွား ကျင်လည်ခဲ့ရလေပြီ။

ဂဟကာရက၊ ခန္ဓာအိမ် တည်ဆောက်သည့် ဟယ်တဏှာလက်သမား။ (ဣဒါနိ၊ ဘုရားဖြစ်ရာ ယခုအခါ၌)။ ဒိဋ္ဌော၊ သင်တဏှာလက်သမားကို ငါဘုရား မြင်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဂေဟံ၊ ဒုက္ခပွေလိမ် ခန္ဓာအိမ်ကို။ ပုန နကာဟသိ၊ သင်တဏှာလက်သမား တစ်ဖန် ပြုလုပ်တည်ဆောက် နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ တေ၊ သင်တဏှာလက်သမား၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ ဖာသုကာ၊ ထုပ်လျှောက်, ဒိုင်း, မြှား ကိလေသာတရားတို့ကို။ ဘဂ္ဂါ၊ ဝါသနာနှင့်တကွ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဂဟကူဋံ၊ အဝိဇ္ဇာအိမ် အထွတ်ကို။ ဝိသင်္ခတံ၊ ငါဘုရား ဖျက်ချအပ်လေပြီ။ စိတ္တံ၊ ငါဘုရားစိတ်တော် အစဉ်သည်။ ဝိသင်္ခါရဂတံ၊ သင်္ခါရဂင်းရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ အာရုံပြုလျက် ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီ။ တဏှာနံ ခယံ၊ တဏှာဟူသမျှတို့၏ ကုန်ခန်းရာ အာသဝက္ခယညာဏ်သို့။ အဇ္ဈဂါ၊ အကျင့် ချမ်းသာ ညာဏ်လျင်စွာဖြင့် ငါဘုရား ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေပြီ။။

ဣတိ တုသိတပုရတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤသို့ တုသိတာနတ်ပြည်မှ စ၍။ ယာဝ တောဓိမဏ္ဍော၊ အကြင်မျှလောက် တောဓိမဏ္ဍိုင်အနီး၌။ အယံ သဗ္ဗညုတပဓာနော၊ ဤ သဗ္ဗညုတညာဏ်ရတော်မူခြင်းသည်။ (အတ္ထိ ရှိ၏)။ ဧတ္တကံ ဌာနံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် ရတော်မူခြင်းတိုင်အောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဤအကြောင်းအရာကို။ အဝိဒူရေနိဒါနံ နာမတိ၊ **အဝိဒူရေနိဒါန်းမည်**၏ဟူ၍ ထိုထိုဇာတ် ဟောတော်မူခြင်း၏ မဝေးလှသောအကြောင်းဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိထိုက်၏။

အဝိဒူရေနိဒါနကထာ နိဋ္ဌိတာ၊ ဇာတ်ဟောတော်မူခြင်း၏ မဝေးသော အကြောင်းအရာနှင့် စပ်သော စကားသည် ပြီးပြီ။

၃။ သန္တိကေနိဒါနကထာ

"ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိမြို့အနီး၌။ အနာထ-ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ ဇေတဝနေ အာရာမေ၊ ဇေတဝန်မည်သော ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီမြို့အနီး၌။ မဟာဝနေ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ မဟာဝုန်တော၌ စုလစ်မွန်းချွန် အထွတ်တပ်သော ဇရပ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။" ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေသု တေသု ဌာနေသု၊ ထိုထိုဌာနတို့၌။ ဝိဟရတော၊ နေတော်မူသောဘုရားရှင်မှာ။ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ ယေဝ၊ ထိုထိုဌာန၌သာ။ သန္တိကေနိဒါနံ ပန၊ သန္တိကေနိဒါန်းကိုကား။ လဗ္ဘတိ တိ၊ ရထိုက်၏ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ ဧဝံ ကိဠာပိ ဝုတ္တံ၊ ဤသို့ အကယ်၍ဆိုအပ်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင် ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ တမ္မိ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုသန္တိကေနိဒါန်းကိုလည်း အစမှ စ၍။ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤသို့ သိထိုက်၏။ (တိ၊ အဘယ်သို့ သိထိုက်သနည်း) ဟိ၊ အကျယ်သိထိုက်ဖွယ်ကား။ ဥဒါနံ ဥဒါနေတွာ၊ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်တော်မူပြီး၍။ ဇယပလ္လင်္ကော၊ အပရာဇိတပလ္လင်တော်ပေါ်၌။ နိသိန္နဿ ဘဂဝတော၊ ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားမှာ။ "အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကပ္ပသတသဟဿ-ဓိကာနိ၊ ကမ္ဘာပေါင်းတစ်သိန်း ပိုလွန်ကုန်သော။ စတ္တာရိ အသင်္ခ်ေယျာနိ၊ လေးအသင်္ခ်ေတို့ကာလပတ်လုံး။ ဣမဿ ပလ္လင်္ကဿ၊ ဤ အပရာဇိတပလ္လင်၏။ ကာရဏာ သန္ဓာဝိ၊ အကြောင်းကြောင့် ကျင်လည်ခဲ့ရလေပြီ။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤလေးသင်္ခ်ေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ဣမသ္မေ ဝ ပလ္လင်္ကဿ၊ ဤအပရာဇိတပလ္လင်၏ပင်။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ မေ အလင်္ကတသီသံ၊ ငါ၏ တန်ဆာဆင်ထားအပ်သော ခေါင်းကို။ ဂိဝါယ ဆိန္နိတ္တာ ဒိန္နံ၊ လည်ပင်းမှ ဖြတ်၍ လှူအပ်ပြီ။ သုအဋ္ဌိတာနိ အက္ခီနိ၊ မျက်စင်းညို ကောင်းစွာ ကွင်းထားအပ်ကုန်သော မျက်လုံးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟဒယမံသဉ္စ၊ နှလုံးသားကိုလည်းကောင်း။ ဥဗ္ဗဒ္ဓေတွာ ဒိန္နံ၊ ထုတ်နုတ်၍ လှူအပ်ပြီ။ ဇာလိကုမာရသဒိသာ ပုတ္တာ၊ ဇာလိမင်းသားနှင့် တူကုန်သော သားတော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကဏှာဇိနကုမာရိသဒိသာ ဓီတရော၊ ကဏှာဇိန် မင်းသမီးနှင့် တူကုန်သော သမီးတော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မဒ္ဒီဒေဝိသဒိသာ ဘရိယာယော

စ၊ မဒ္ဒီမိဖုယားနှင့်တူကုန်သော မယားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရေသ် ဒါသတ္တာယ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ကျွန်အကျိုးငှာ၊ ပရေသ် ဒိန္နာ၊ သူတစ်ပါးတို့အား ပေးလှူအပ်ကုန်ပြီ။ အယံ ပလ္လင်္ကော်၊ ဤအပရာဇိတပလ္လင်သည်။ မေ ဃယပလ္လင်္ကော် ဝရပလ္လင်္ကော် စ၊ ငါဘုရားအဖို့ အောင်ပလ္လင်အစစ်လည်းဖြစ်၏, အမြတ်ဆုံးပလ္လင်အစစ်လည်း ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ နိသိန္နသ မေ၊ ဤအပရာဇိတပလ္လင်၌ ထိုင်နေသော ငါဘုရား၏။ သက်ပွါ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ကောင်းမြတ်သော အကြံတို့သည် ပြည့်စုံကုန်ပြီ။ ဣတော နု တာဝ ဥဒ္ဒဟိဿာမိတိ၊ ဤအပရာဇိတပလ္လင်မှ မထ သေးအုံ" ဟူသော။ ဧတေ အဟောသိ၊ ဤအကြံတော်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံတော်ဖြစ်ပြီး၍။ အနေကကောဋိသတသဟဿာ၊ ကုဋေသိန်းပေါင်းများစွာကုန်သော။ သမာပတ္တိယော သမာပဇ္ဇိတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်တို့ကို ဝင်စားတော်မူပြီး၍။ သတ္တာဟံ တတ္ထေဝ နိသီဒိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထိုအပရာဇိတပလ္လင်တော်၌သာ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ ယံ သန္ဓာယ၊ ယင်းအရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ် ဝင်စားနေတော်မူခြင်းကို ရည်ရွယ်၍။ အထ ခေါ ဘဂဝါ၊ ဥဒါန်းကျူးပြီးရာ ထိုအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တာဟံ ဧကပလ္လင်္ကေန၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တင်ပလ္လင်ခွေတစ်ခုတည်းဖြင့်။ ဝိမုတ္တိသုခပဋိသံဝေဒီ နိသီဒိ ဣတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာခံစားတော်မူလျက် ထိုင်နေတော်မူပြီဟူသော စကားကို။ (အာယသ္မတာ ဥပါလိတ္ထေရေန၊ ရှင်ဥပါလိမထေရ်သည်။) ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီ။

အထ ဧကစ္စာနံ ဒေဝတာနံ၊ ထိုပလ္လင်္ကသတ္တာဟနေတော်မူရာအခါ၌ အချို့ကုန်သော နတ်ပြဟ္မာတို့မှာ။ "အဇ္ဇာပိ သိဒ္ဓတ္ထသ၊ ယနေ့တိုင်အောင်လည်း သိဒ္ဓတ္ထမှာ။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ပြုထိုက်သော ကိစ္စသည် ရှိသေးယောင်တကား။ ဟိ ပလ္လင်္ကသ္မိံ၊ မှန်၏ အပရာဇိတပလ္လင်တော်၌။ အာလယံ နု ဝိဇဟတိတိ၊ နှစ်သက်မှုကို မစွန့်သေး"ဟု။ ပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ၊ အကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေဝတာနံ ပရိဝိတက္ကံ ဉ တ္တာ၊ နတ်ပြဟ္မာတို့၏ အကြံကို သိတော်မူ၍။ တာသံ ဝိတက္ကဝူပသမနတ္ထံ၊ ထိုနတ်ပြဟ္မာတို့၏ အတွေးအကြံငြိမ်းအေးခြင်းငှာ။ ဝေဟာသံ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တ္မာ၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်တော်မူ၍။ ယမကပါဋိဟာရိယံ ဒဿေသိ၊ ရေမီး အစုံအစုံ တန်ခိုးပြာဋิဟာကို ပြတော်မူပြီ။ ဟိ မဟာဘေဒိမဏ္ဍာသ္မိံ၊ မှန်၏ မဟာဘေဒိမဏ္ဍိုင်၌။ ကတ-ပါဋิဟာရိယဉ္စ၊ ပြုအပ်ပြအပ်သော တန်ခိုးပြာဋิဟာသည်လည်းကောင်း။ ဥတ-

သမာဂမေ ကတပါဋိဟာရိယဉ္စ၊ ဆွေတော်မိုးတော်တို့ပေါင်းဆုံမိရာ ကပိလဝတ်ပြည်၌ ပြုအပ်, ပြအပ်သော တန်ခိုးပြာဋิဟာသည်လည်းကောင်း။ ပါထိကပုတ္တ-သမာဂမေ ကတပါဋิဟာရိယဉ္စ၊ ပါထိကပုတ္တတက္ကတွန်း အကြောင်းပြု ဖြစ်သော အစည်းအဝေး၌ ပြုအပ်, ပြအပ်သော တန်ခိုးပြာဋิဟာသည်လည်းကောင်း။ သင်္ဂီ၊ တန်ခိုးပြာဋิဟာအားလုံးသည်။ ကဏ္ဏမ္ဗရက္ခမူလေ၊ ကဏ္ဏဥယျာဉ်စောင့် စိုက်သည့် သရက်ပင်အနီး၌။ ကတပါဋิဟာရိယသဒိသံ အဟောသိ၊ ပြုအပ်, ပြအပ်သော တန်ခိုးပြာဋิဟာနှင့်တူသည် ဖြစ်ပြီ။

ဧဝံ သတ္ထာ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမိနာ ပါဋิဟာရိယေန၊ ဤရေမီး အစုံအစုံ တန်ခိုးပြာဋิဟာဖြင့်။ ဒေဝတာနံ ဝိတက္ကံ ဥပသမေတွာ၊ နတ်ပြဟ္မာတို့၏ အတွေးအကြံကို ငြိမ်းအေးစေတော်မူပြီး၍။ ပလ္လင်္ကေ ဤသင်္ကာ၊ အပရာဇိတ ပလ္လင်တော်မှ အနည်းငယ်။ ပါစီနနိသိတေ ဥတ္တရဒိသာဘာဂေ ဌတွာ၊ အရှေ့ဖက်မီသော အရှေ့ဖက်ပါသော မြောက်အရပ်၌ ရပ်တော်မူ၍။ "ဣမသ္မိံ ပလ္လင်္ကေ မေ၊ ဤအပရာဇိတပလ္လင်၌ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗညုတညာဏံ ပဋိဝိဒ္ဓံ ဝတ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပါပေစွတကား"။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးတော်မူ၍။ စတ္တာရိ အသင်္ခေ့ယျာနိ၊ လေးအသင်္ခေ့တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ပူရိတာနံ ပါရမီနံ၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူအပ် ကုန်သော ပါရမီတို့၏။ ဖလာဓိကမဒ္ဒာနံ ပလ္လင်္ကံ ဟောမိရကျွန်ု၊ အကျိုးကိုရရာဖြစ်သော အပရာဇိတပလ္လင်တော်ကိုလည်းကောင်း ဟောမိပင်ကို လည်းကောင်း။ အနိမိသေဟိ အက္ခီဟိ ဩလောကယမာနော၊ မမှိတ်ကုန်သော မျက်လုံးတော်တို့ဖြင့် ကြည့်ရှုတော်မူလျက်။ သတ္ထာဟံ ဝိတိနာမေသိ၊ ခုနစ်ရက်ကို ကုန်လွန်စေတော်မူပြီ။ တံ ဌာနံ အနိမိသစေတိယံ နာမ ဇာတံ၊ ထိုရပ်ကြည့်တော်မူရာဌာနသည် အနိမိသစေတီ မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ထိုအနိမိသသတ္ထာဟ၏ အခြားမဲ့၌။ ပလ္လင်္ကံသ စ ဌိတဌာနသ စ အန္တရာ၊ အပရာဇိတပလ္လင်တော်၏ လည်းကောင်း, ရပ်တော်မူရာဌာန၏လည်းကောင်း အကြား၌။ စင်္ကမံ မာပေတွာ၊ စင်္ကြံကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၍။ ပုရတ္ထိမပစ္ဆိမတော အာယတေ၊ အရှေ့အနောက် အားဖြင့် ရှည်လျားသော။ ရတနစင်္ကမေ စင်္ကမန္တော၊ ရတနာစင်္ကြံတော်၌ စင်္ကြံကြွတော်မူ၍။ သတ္ထာဟံ ဝိတိနာမေသိ၊ ခုနစ်ရက်ကို ကုန်လွန်စေပြီ။ တံ ဌာနံ၊

စကြိုကြွတော်မူရာ ထိုဌာနသည်။ ရတနစက်မစေတိယ် နာမ ဇာတ်၊ ရတနာစကြို စေတီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။

စတုတ္ထေ သတ္တာဟေ ပန၊ စတုတ္ထသတ္တာဟဿ်ကား။ ဗောဓိတော ပဋ္ဌာယ-ဒိသာဘာဂေ၊ ဗောဓိညောင်ပင်မှ အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်၌။ ဒေဝတာ ရတနယရဲ့ မာပယိသု၊ နတ်ပြဟ္မာတို့သည် ရတနာစံအိမ်ကို ဖန်ဆင်းလျှောဒါန်းကြပြီ။ တတ္ထ ပလ္လင်္ကော နိသီဒိတ္တာ၊ ထိုရတနာစံအိမ်၌ တင်ပလ္လင်ခွေဖြင့် ထိုင်နေတော်မူ၍။ အဘိဓမ္မပိဋကံ ဝိသေသတော စ၊ အဘိဓမ္မပိဋကကို အထူးအားဖြင့်ကား။ ဧတ္ထ အနုန္တနယ်၊ ဤအဘိဓမ္မပိဋကဌ် မကုန်ဆုံးနိုင်သောနည်း ရှိသော။ သမန္တပဋ္ဌာနံ ဝိစိနန္တော၊ သမန္တပဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီးကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူလျက်။ သတ္တာဟံ ဝီတိနာမေသိ၊ ခုနစ်ရက်ကို ကုန်လွန်စေတော်မူပြီ။ ရတနယရဲ့ နာမ၊ ရတနာယရမည်သည်။ သတ္တရတနမယံ နဂေဟံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော အိမ်မဟုတ်။ ပန သတ္တန္နံ ပကရဏာနံ၊ အဟုတ်သော်ကား အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းတို့ကို။ သမ္မသိတဋ္ဌာနံ၊ သုံးသပ်တော်မူရာဌာနကို။ ရတနယရန္တိ ဝုစ္စတိတိ၊ ရတနာယရမည်၏ဟု ဆိုအပ်၏ဟု။ အာဘိဓမ္မိကာ ပန အာဟု၊ အဘိဓမ္မာတတ်မထေရ်မြတ်တို့သည် ထူးခြားစွာ မိန့်ဆိုကုန်ပြီ။ ယသ္မာ ပန ဧတ္ထ၊ အကြင့်ကြောင့်ကား ဤနေရာ၌။ ဥဘောပိ၊ နှစ်မျိုးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ ပရိယာယာ၊ ဤအကြောင်းတို့သည်။ ယုဇ္ဇန္တိ၊ သင့်လျော်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧတံ ဥဘယမ္ပိ၊ ဤအကြောင်းနှစ်မျိုးလုံးကိုလည်း။ ဂဟေတဗ္ဗမေဝ၊ ယူထိုက်သည်သာတည်း။ တတော ပဋ္ဌာယ ပန၊ ထိုနေ့မှ စ၍ကား။ တံ ဌာနံ၊ အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်း သုံးသပ်ရာ ထိုဌာနသည်။ ရတနယရစေတိယ် နာမ ဇာတ်၊ ရတနာယရစေတီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဧဝံ ဗောဓိသမီပေယေဝ၊ ဤသို့ ဗောဓိညောင်ပင်အနီး၌သာလျှင်။ သတ္တာဟာနိ စတ္တာရိ ဝီတိနာမေတွာ၊ ခုနစ်ရက်လေးလိတို့ကို ကုန်လွန်စေတော်မူ၍။ ပဌမေ သတ္တာဟေ၊ ပဌမမြစ်သော သတ္တာဟ၌။ ဗောဓိရုက္ခမူလာ၊ ဗောဓိညောင်ပင်အနီးမှ။ ယေန အဇပါလနိဂြောဓော၊ အကြင်အရပ်၌ အဇပါလပညောင်ပင်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ တေန ဥပသင်္ကမိ၊ ထိုအဇပါလညောင်ပင်ရှိရာ အရပ်သို့ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီ။ တတြာပိ၊ ထိုအဇပါလပညောင်ပင်အနီး၌လည်း။ ဓမ္မံ ဝိစိနန္တောယေဝ၊ တရားကို ဆင်ခြင်တော်မူ

လျက်သာ။ ဝိမုတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒေန္တော နိသီဒိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူလျက် ထိုင်နေတော်မူပြီ။

တသို့ သမယေ မာရော ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုအခါ၌ မာရ်နတ်သားသည်။ "တွေ့ကံ့ကာလ၊ ဤမျှသော ကာလပတ်လုံး။ အနုဗန္ဓန္တော သြတာရာပေက္ခောပိ၊ အစဉ်လိုက်လျက် နှောင့်ယှက်ဖို့အခွင့်အလမ်း ရှာပါသော်လည်း။ ဣမသ္မာ ကိဗ္ဗိ ခလိတံ၊ ဤသိဒ္ဓတ္ထ၏ အနည်းငယ် ချို့ယွင်းချက်ကို။ န အဒ္ဒသ၊ မတွေ့မြင်ရပြီ။ ဣဒါနိ ဧသော၊ ယခုအခါ၌ ဤသိဒ္ဓတ္ထသည်။ မမ ဝသံ အတိက္ကန္တော တိ၊ ငါမာရ်နတ်၏ အလိုနှိုင်ငံကို ကျော်သွားပြီဟု တွေး၍။ ဒေါမနဿပဿော၊ စိတ်ဆင်းရဲသို့ ရောက်၍။ မဟာမဂ္ဂေ နိသီဒိတွာ၊ နတ်လမ်းမကြီးပေါ်၌ ထိုင်၍။ သောဠသ ကာရဏာနိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ကို။ စိန္တေန္တော၊ ကြံစည်လျက်။ ဘူမိယံ မြေပေါ်၌။ သောဠသ လေခါ ကမိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်မျိုးကုန်သော အရေးအကြောင်းတို့ကို ရေးခြစ်ဆွဲငင်ပြီ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ ရေးခြစ်ဆွဲင ပြီနည်း)။ အဟံ ဧသော ဝိယ၊ ငါသည် ဤသိဒ္ဓတ္ထကဲ့သို့။ ဒါနပါရမိ န ပူရေသိ၊ ဒါနပါရမီကို မဖြည့်ကျင့်ခဲ့မိ။ တေန ဣမိနာ သဒ္ဓိသော၊ ထိုသို့ဒါနပါရမီ မဖြည့်ကျင့်ခဲ့မိ သောကြောင့် ဤသိဒ္ဓတ္ထနှင့် တူသူသည်။ န ဇာတော အမှိ တိ၊ မဖြစ်သည် ဖြစ်၏ ဟု တွေး၍။ ဧက် လေခံ ကမိ၊ အရေးအကြောင်း တစ်ခုကို ဆွဲင ရေးခြစ်ပြီ။ တထာ အဟံ ဧသော ဝိယ၊ ထိုနည်းအတူ ငါသည် ဤသိဒ္ဓတ္ထကဲ့သို့။ သီလပါရမိ နေက္ခမ္မပါရမိ၊ သီလပါရမီကိုလည်းကောင်း, နေက္ခမ္မပါရမီကိုလည်းကောင်း။ ပညာပါရမိ ဝိရိယပါရမိ၊ ပညာပါရမီကိုလည်းကောင်း, ဝိရိယပါရမီကို လည်းကောင်း။ ခန္တိပါရမိ သစ္စပါရမိ၊ ခန္တီပါရမီကိုလည်းကောင်း, သစ္စပါရမီ ကိုလည်းကောင်း။ အဓိဋ္ဌာနပါရမိ မေတ္တာပါရမိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကိုလည်းကောင်း, မေတ္တာပါရမီကိုလည်းကောင်း။ ဥပေက္ခာပါရမိ န ပူရေသိ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကို လည်းကောင်း မဖြည့်ကျင့်ခဲ့မိ။ တေန ဣမိနာ သဒ္ဓိသော၊ ထိုသို့ သီလပါရမီ စသည် မဖြည့်ကျင့်ခဲ့မိသောကြောင့် ဤသိဒ္ဓတ္ထနှင့် တူသူသည်။ န ဇာတော အမှိ တိ၊ မဖြစ်သည် ဖြစ်၏"ဟု တွေး၍။ ဒသမံ လေခံ ကမိ၊ ဒသမ တိုင်အောင်သော အရေးအကြောင်းကို ဆွဲင ရေးခြစ်ပြီ။ တထာ အဟံ ဧသော ဝိယ၊ ထို့အတူ ငါမာရ်နတ်သည် ဤသိဒ္ဓတ္ထကဲ့သို့။ အသာဓာရဏာသု၊ တပည့်သာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံ, မပတ်သက်သော။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တဉာဏာသု၊

သတ္တဝါတို့၏ ပညာနှေးအနုအရင့်သိသော ဉာဏ်ကို။ ပဋိဝေဓယ ဥပနိဿယ-ဘူတာ၊ ထိုးထွင်းသိခြင်း၏ အားကြီးသော အကြောင်းအစစ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒသပါရမိယော နှ ပူရေသိ၊ ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို မဖြည့်ကျင့်ခဲ့မိ။ တေန ဣမိနာ သဒိသော၊ ထို့ကြောင့် ဤသိဒ္ဓတ္ထနှင့် တူသူသည်။ နှ ဇာတော အမှိ၊ ငါမဖြစ်သည် ဖြစ်၏ဟု တွေးရ။ ဧကာဒသမံ လေခံ ကမ်း၊ တစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော အရေးအကြောင်းကို ဆွေးငင်ရေးခြစ်ပြီ။ တထာ အဟံ ဧသော ဝိယ၊ ထို့အတူ ငါမာရ်နတ်သည် ဤသိဒ္ဓတ္ထကဲ့သို့။ အသာမာရဏာသ၊ တပည့်သာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံ, မပတ်သက်သော။ အာသယာနုသယဉာဏာသ၊ အာသယာနုသယ ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိဉာဏာသ၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ယမကပါဋိဟိရဉာဏာသ၊ ယမကပါဋိဟာရိယ ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ အနာဝရဏာဉာဏာသ၊ အနာဝရဏာဉာဏ်ကို လည်းကောင်း။ သဗ္ဗညုတညာဏာသ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဝေဓယ ဥပနိဿယဘူတာ၊ ထိုးထွင်းသိခြင်း၏ အားကြီးသော, မှီရာ အကြောင်းအစစ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒသပါရမိယော နှ ပူရေသိ၊ ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို မဖြည့်ကျင့်ခဲ့မိ။ တေန ဣမိနာ သဒိသော၊ ထို့ကြောင့် ဤ သိဒ္ဓတ္ထနှင့် တူသူသည်။ နှ ဇာတော အမှိ၊ ငါမဖြစ်သည် ဖြစ်၏ဟု တွေးရ။ သောဠသမံ လေခံ ကမ်း၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုမြောက်တိုင်အောင်သော အရေးအကြောင်းကို ဆွေးငင် ရေးခြစ်ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ (ဤ'ဧဝံ၊ ဤသို့'ကား ရှေးက အမေး 'ကိ' အဖြေတည်း။) ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်။ မဟာမဂ္ဂေ သောဠသ လေခါ။ နတ်လမ်းမကြီးပေါ်၌ အရေးအကြောင်း တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုတို့ကို။ ကမ္မမာနော နိသီဒိ၊ ဆွေးငင်ရေးခြစ်လျက် ထိုင်နေပြီ။။

တသ္မိ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ တဏှာ အရတိ ရဂါတိ၊ တဏှာ, အရတိ, ရဂါ, ဟူကုန်သော။ တိသော မာရမိတရော၊ သုံးယောက်ကုန်သော မာရ်နတ်မင်း၏ သမီးတို့သည်။ နော ပိတာ နှ ပညာယတိ၊ ငါတို့၏ ဖခင်မာရ်နတ်မင်းသည် မထင်ရှား မတွေ့ရ။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟံ နု ခေါတိ ဩလောကယမာနာ၊ ဘယ်မှာနည်းဟု ကြည့်ရှုကုန်လတ်သော်။ တံ ဒေါမနဿပ္ပတ္တံ၊ ထိုဖခင် မာရ်နတ်-မင်းကို စိတ်ဆင်းရဲရောက် နေသည်ကို။ ဘူမိ ဝိလေခမာနံ၊ မြေကြီးကို ရေးခြစ်လျက်။ နိသိန္နံ ဒိသွာ၊ ထိုင်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ ပိတု သန္တိကံ ဂန္တွာ၊

ဖခင်မာရ်နတ်မင်း၏ အထံသို့ သွားကြ၍။ တာတ ကသ္ပ၊ အိုဖခင် အဘယ့်ကြောင့်။ ဒုက္ခီ ဒုမ္မနောတိ ပဏ္ဍိသု၊ စိတ်ဆင်းရဲသနည်း စိတ်မကောင်းသနည်းဟု မေးကြပြီ။ အမှာ အယံ မဟာသမဏော၊ အိုချစ်သမီးတို့ ဤရဟန်းကြီးသည်။ မယံ ဝသံ အတိက္ကန္တော၊ ငါ၏ အလိုနှိုင်ငံကို ကျော်လွန်သွားပြီ။ တ္တေဟိ ကာလ သြလောကေန္တော၊ ဤခြောက်နှစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး ကြည့်နေလျက်။ အသ သြတာရံ၊ ဤရဟန်းကြီး၏ အကြားအပေါက်ကို။ ဒဋ္ဌုနာသက္ခိ၊ တွေ့မြင်ခြင်းငှာ ငါမစွမ်းနိုင်ပြီ။ တေန အဟံ၊ ထို့ကြောင့် ငါဖခင်မာရ်နတ်သည်။ ဒုက္ခီ ဒုမ္မနောတိ၊ စိတ်ဆင်းရဲ၏၊ စိတ်မကောင်းဟုပြောပြီ။ မယံ ဧတံ၊ သမီးဖြစ်ကြသောကျွန်မတို့သည် ထိုရဟန်းကြီးကို။ အတ္တနော ဝသေ ကတ္တာ၊ မိမိတို့၏ အလိုနှိုင်ငံ၌ ပြု၍။ အာဒါယ အာဂမိသာမာတိ၊ ခေါ်ယူ၍ လာကြပါမည်ဟု ပြောကုန်ပြီ။ အမှာ ဧသော ကေနစိ၊ အိုချစ်သမီးတို့ ဤ ရဟန်းကြီးကို မည်သူသည်မျှ။ ဝသေ ကာတုံ နိ သက္ကာ၊ မိမိအလိုနှိုင်ငံ၌ ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဧသော ပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်ကား။ အစလာယ သဒ္ဓါယ ပတိဋ္ဌိတောတိ၊ မတုန်လှုပ်သော သဒ္ဓါ၌ တည်ပြီဟု ပြောပြီ။ တာတ မယံ ဣတ္ထိယော နာမ၊ အိုဖခင် သမီးတို့ အမျိုးသမီးတို့မည်သည်။ ဣဒါနေဝ နံ၊ ယခုပင် ထိုရဟန်းကြီးကို။ ရာဂပါသာဒီဟိ၊ ရာဂကျော့ကွင်းစသည်တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတ္တာ အာနေဿာမ၊ ဖွဲ့ချည်၍ ဆောင်ယူခဲ့ပါကုန်အုံ့။ တုမှေ၊ သင်ဖခင် မာရ်နတ်မင်းတို့သည်။ မာ စိန္တယိတ္ထာတိ၊ မတွေးကြ, မပူပန်ပါကုန်လင့်ဟု ပြောကြ၍။ ဘဂဝန္တံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ သမဏ တေ ပါဒေ၊ အိုရှင်ရဟန်း အရှင်ရဟန်း၏ ခြေတို့ကို။ ပရိစာရေမာတိ အာဟံသု၊ ပြုစုပါကုန်အုံ့ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာသံ ဝစနံ၊ ထိုမာရ်နတ်မင်းသမီးတို့၏ စကားကို။ မနသိ နေဝ အကာသိ၊ စိတ်၌ ပြုတော်မမူ (ထားတော်မမူပြီ)။ အဂ္ဂိနိ ဥမ္မိလေတ္တာ၊ မျက်စိတို့ကို ဖွင့်၍။ နံ သြလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မမူပြီ။ အနုတ္တရေ ဥပဓိသင်ဿယေ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော ဥပဓိတို့ ကောင်းစွာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တမာနသော၊ ကိလေသာမှလွတ်သောစိတ် ရှိတော်မူ၍။ ဝိဝေကသုခညော အနုဘဝန္တော နိသိဒိ၊ သစ်ရိုးကင်းဆိတ်သည့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုသာ ခံစားလျက် ထိုင်နေတော်မူပြီ။

ပုန မာရုဓိတရော၊ တစ်ဖန် မာရ်နတ်မင်းသမီးတို့သည်။ ပုရိသာနံ အဓိပ္ပါယာ ဥစ္စာဝစာ ခေါ၊ ယောက်ျားတို့၏ အလိုဆန္ဒတို့သည် အမြတ်အယုတ်, အဖြာဖြာ ရှိကုန်၏။ ကေသဋ္ဌိ ကုမာရိကာသု၊ အချို့ယောက်ျားတို့မှာ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ် သတို့သမီးငယ်တို့၌။ ပေမံ ဟောတိ၊ ချစ်ခင်မှုသည် ဖြစ်၏။ ကေသဋ္ဌိ ပဌမဝယေ ဌိတာသု၊ အချို့ယောက်ျားတို့မှာ ပထမအရွယ်၌ တည်ရှိသော အမျိုးသမီးတို့၌ လည်းကောင်း။ ကေသဋ္ဌိ မဇ္ဈိမဝယေ ဌိတာသု၊ အချို့ယောက်ျားတို့မှာ မလွှိမ အရွယ်၌ တည်ရှိသော အမျိုးသမီးတို့၌လည်းကောင်း။ (ပေမံ ဟောတိ၊ ချစ်ခင်မှုသည် ဖြစ်၏)။ မယံ၊ မာရ်နတ်မင်းသမီး ငါတို့သုံးယောက်သည်။ နာနပ္ပကာရေဟိ ရူပေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော ရုပ်အဆင်းတို့ဖြင့်။ ပလောဘေယျာမ၊ ဖြားယောင်းရပါကုန်မူကား။ ယန္ဒူန ဣတိ၊ ကောင်းလေစွတကားဟု တွေး၍။ ဧကမေကာ ကုမာရိဝဏ္ဏာဒိဝသေန၊ မာရ်နတ်မင်းသမီး တစ်ယောက် တစ်ယောက်သည် ကုမာရီအရွယ်ပုံစံစသည် အစွမ်းအားဖြင့်။ သတံ သတံ အတ္တဘာဝေ၊ တစ်ရာ တစ်ရာသော ခန္ဓာကိုယ်တို့ကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္တာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ကုမာရိယော အဝိဇာတာ၊ ကုမာရီအရွယ်တို့သည်လည်းကောင်း, မမွေးဖူးသေးသည့် အရွယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သကိ'ဝိဇာတာ ဒုဝိဇာတာ၊ တစ်ကြိမ်မွေးဖူးသော အရွယ်တို့သည်လည်းကောင်း, နှစ်ကြိမ်မွေးဖူးသော အရွယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမိတ္ထိယော မဟိတ္ထိယော စ ဟုတ္တာ၊ မိန်းမလတ် အရွယ်တို့သည်လည်းကောင်း, မိန်းမကြီးအရွယ်တို့သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ကြ၍။ ဆက္ခတ္တုံ ဘဂဝန္တံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ သမဏာ တေ ပါဒေ၊ အိုရဟန်း အရှင်ရဟန်း၏ ခြေတို့ကို။ ပရိစာရေမာတိ အာဟံသု၊ ပြုစုပါကုန်အံ့ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ တမ္မိ ဘဂဝါ၊ ထိုစကားကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားသည်။ န မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မမူ။ အနုတ္တရေ ဥပဓိသင်္ခယေ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော ဥပဓိကောင်းစွာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌သာ။ ဝိမုတ္တော ယထာ၊ အာရုံပြု လွတ်မြောက်ပြီးသူကဲ့သို့တည်း။ (တံ၊ အနက်မရှိ)။ မဟိတ္ထိဘာဝေန ဥပဂတာ၊ မိန်းမကြီးအဖြစ်ဖြင့် ကပ်ရောက်ကုန်သော မာရ်နတ်သမီးတို့ကို။ ဒိသွာ ဘဂဝါ၊ မြင်တော်မူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝမေဝံ ဧတာ၊ ဤအတူ ဤအတူ ဤမာရ်နတ်သမီးတို့သည်။ ခဏ္ဍဒန္တာ ပလိတကေသာ၊ သွားကျိုးကုန်သည် ဆံဖြူကုန်သည်။ ဟောန္တိ အဓိဗ္ဗာသိတာ၊ ဖြစ်ကြပါစေဟု

အမိဌာန်တော်မူပြီဟု။ ကေစိ အာစရိယာ၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ပန ဝဒန္တိ၊ ထူးခြားစွာ မိန့်ဆိုကြကုန်၏။ တံ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ ထိုကေစိဆရာတို့စကားကို အမှန်ဟု မယူထိုက်။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧဝရူပံ အမိဌာန်၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမိဌာန်မှုကို။ သတ္တာ နကရောတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘာကြောင့် ဘယ်ခါ, ဘယ်နေရာမှာ, ပြုတော်မမူ။ ပန ဘဂဝါ။ အဟုတ်သော်ကား မြတ်စွာဘုရားသည်။ တုမှေ အပေထ၊ သင်တို့သည် ဖယ်ကြကုန်။ ကိံ ဒိသ္မာ၊ အဘယ်ကို မြင်၍။ ဧဝံ ဝါယမထ၊ ဤသို့ အားထုတ်ကြသနည်း။ ဧဝရူပံ နာမ ကာတုံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော, အမှုမည်သည်ကို ပြုခြင်းငှာ။ အဝိတရာဂါဒီနံ ပုရတော ယုတ္တံ၊ ရာဂမကင်းသူ စသည်တို့၏ ရှေ့၌ သင့်လျော်၏။ တထာဂတသ ပန၊ ငါဘုရားသည်ကား။ ရာဂေါ ပဟီနော၊ ရာဂကိုလည်း ပယ်အပ်ပြီ။ ဒေါသော ပဟီနော၊ ဒေါသကိုလည်း ပယ်အပ်ပြီ။ မောဟော ပဟီနောတိ၊ မောဟကိုလည်း ပယ်အပ်ပြီဟု မိန့်တော်မူပြီး၍။ အတ္တနော ကိလေသပ္ပဟာနံ အာရဗ္ဘ၊ ကိုယ်တော်၏ ကိလေသာ ပယ်ပြီးခြင်းကို အကြောင်းပြုတော်မူ၍။

ယသ ဧတံ နာဝဇ္ဇယတိ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည် အောင်နိုင်အပ်ပြီး, ကိလေသာကို ထပ်မံအောင်ဖွယ် မလို။ အသ ဧတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အောင်နိုင်အပ်ပြီးကိလေသာသည်။ လောကေ ကောစိ နော ယာတိ၊ လောကဌ် တစ်စုံတစ်ခုမျှ အစဉ်မလိုက်။ (အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှက်။) အနန္တ-ဂေါစရံ၊ အာရုံအနန္တရှိသည့် သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ရှင် ဖြစ်သော။ အပဒံ၊ ရာဂစသော အကြောင်း မရှိသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို။ ကေန ပဒေန နေယ္ယထ၊ ဘယ်အကြောင်းဖြင့် မိမိအလိုဆောင်ကုန်အံ့နည်း။

ကုဟိဋ္ဌိ နေတဝေ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော လောကသို့ ဆောင်ခြင်းငှာ။ ယသ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားမှာ။ ဇာလိနီ ဝိသတ္တိကာ တဏှာ နတ္ထိ၊ ကွန်ရက်နှင့် တူသော အထူးကပ်ငြိတတ်သော တဏှာသည် မရှိ။ အနန္တဂေါစရံ အပဒံ၊ အာရုံအနန္တရှိသည့် သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ရှင်ဖြစ်သော ရာဂစသော အကြောင်း မရှိသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ ကေန ပဒေန နေယ္ယထ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို အဘယ်အကြောင်းဖြင့် မိမိအလို ဆောင်ကုန်အံ့နည်း။

ဣတိ ဓမ္မပဒေ ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂေ၊ ဤသို့ ဓမ္မပဒ၌ ဗုဒ္ဓဝဂ်၌။ ဣမာ ဒွေ ဂါထာ ဝဒန္တော၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူလျက်။ ဓမ္မံ ကထေသိ၊ တရားကို ဟောတော်မူပြီ။ တာ၊ ထိုမာရ်နတ်မင်းသမီးသုံးယောက်တို့သည်။ နော ပိတာ၊ ငါတို့၏ဖခင် မာရ်နတ်မင်းသည်။ သစ္စံ အဝေါစ ကိရ၊ အမှန်ကို ပြောခဲ့ပြီတကား။ လောကေ အရဟံ သုဂတော၊ လောကသုံးပါး၌ ပူဇော်အထူးခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားကို။ ရာဂေန န သုဝါနယော၊ ရာဂဖြင့် ဆောင်ယူ၍ မရ။ ဣတိ အာဒိနိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့စသည်တို့ကို ပြောဆိုကြ၍။ ပိတု သန္တိကံ အဂမံသု၊ ဖခင် မာရ်နတ်မင်း၏ အထံသို့ သွားကြကုန်ပြီ။

ဘဂဝါပိ တတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ထိုအဇပါလပညောင်ပင်အနီး၌။ သတ္တာဟံ ဝီတိနာမေတွာ၊ ခုနစ်ရက်ကို လွန်စေတော်မူ၍။ မုစလိန္ဒမူလံ အဂမာသိ၊ ကျည်းပင်ရင်းသို့ ကြွတော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုကျည်းပင်ရင်း၌။ သတ္တာဟဝဒ္ဒလိကာယ ဥပ္ပန္နာယ၊ ခုနစ်ရက်မိုးစွေခြင်းသည် ဖြစ်လတ်သော်။ သီတာဒိပဋိဘာဟနတ္ထံ၊ ချမ်းအေးမှုစသည် ပယ်ဖျောက်ခြင်ငှာ။ မုစလိန္ဒေန နာဂရာဇေန၊ မုစလိန္ဒမည်သော နဂါးမင်းသည်။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဘောဂေဟိ ပရိက္ခိတ္တော၊ အခွေတို့ဖြင့် ကာရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ အသမ္ဘာဓယ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ မကျဉ်းမြောင်းသော ဂန္ဓကုဋိ တိုက်ခန်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော ဝိယ၊ နေတော်မူရာကဲ့သို့။ ဝိမုတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒိယမာနော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူလျက်။ သတ္တာဟံ ဝီတိနာမေတွာ၊ ခုနစ်ရက်ကို ကုန်လွန်စေတော်မူ၍။ ရာဇာယတနံ ဥပသင်္ကမိ၊ လင်းလွန်းပင်သို့ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီ။ တတ္ထာပိ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ ထိုလင်းလွန်းပင်ရင်း၌လည်း အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒိယမာနောယေဝ နိသီဒိ၊ ခံစားလျက်သာ နေတော်မူပြီ။ ဇေတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားဖြင့်။ သတ္တ သတ္တာဟာနိ ပရိယုဋ္ဌာနိ၊ ခုနစ်ရက်ခုနစ်လီတို့သည် ပြည့်ကုန်ပြီ။ ဇေတ္ထန္တရေ ဤခုနစ်ရက်ခုနစ်လီအတွင်း၌။ မုခဓောဝနံ၊ မျက်နှာတော်သစ်ခြင်းသည်။ နေဝ အဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ သရီရပဋိဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းသည်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ အာဟာရကိစ္စံ၊ စားသောက်မှုကိစ္စသည်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ စာနသုခဖလသုခေနေဝ ဝီတိနာမေသိ၊ စတုတ္ထဈာန်ချမ်းသာ, အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်သာ ကုန်လွန်စေတော်မူပြီ။

အထ အသ၊ လင်းလွန်းပင်ရင်း နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်။ သတ္တသတ္တာဟမတ္ထကေ၊ ခုနစ်ရက်ခုနစ်လီ၏ နောက်ပိတ်, ထိပ်ဆုံး ဖြစ်သော။ ဧကူနပညာသတိမေ တသ္မိ ဒိဝသေ၊ လေးဆယ့်ကိုးရက်မြောက် ဖြစ်သော ထိုဝါဆိုလဆန်း ငါးရက်နေ့၌။ တတ္ထ နိသိန္နသ၊ ထိုလင်းလွန်းပင်ရင်း၌ နေတော်မူစဉ်။ မုခံ ဓောဝိသာမီတိ၊ မျက်နှာကို သစ်အံ့ဟု။ စိတ္တံ ဥဒပါဒိ၊ စိတ်တော်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဒေဝါနံ ဣန္ဒော သက္ကော၊ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ အဂဒဟရိုဋ္ဌက် အာဟရိတ္ထာ အဒါသိ၊ ဆေးကြေဇီးကို ဆောင်ယူ၍ ဆက်ကပ်ပြီ။ သတ္ထာ တံ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဆေးကြေ ဇီးကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီ။ တေန အသ၊ ထိုဆေးကြေဇီး ဘုဉ်းပေးတော်မူ ခြင်းကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားမှာ။ သရီရဝဋ္ဋဲ့ အဟောသိ၊ ကိုယ်လက် သုတ်သင်မှု, ကျင်ကြီး, ကျင်ငယ်မှုသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ အသ သက္ကောယေဝ၊ ကိုယ်လက် သုတ်သင်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား သိကြားမင်းသည်ပင်။ နာဂလတာဒန္တကဋ္ဌေဝ၊ နဂါးပြည်ဖြစ် ကွမ်းရိုးဒန်ပူကိုလည်းကောင်း။ မုခဓောဝနဥဒကဋ္ဌ အဒါသိ၊ မျက်နှာတော်သစ်ရန် အနောတတ်အိုင်ရေကို လည်းကောင်း ကပ်လှူပြီ။ သတ္ထာ တံ ဒန္တ ကဋ္ဌं ခါဒိတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုကွမ်းရိုးဒန်ပူကို စားတော်မူ၍။ အနောတတ္တ ဒဟောဒကေန၊ အနောတတ်အိုင် ရေဖြင့်။ မုခံ ဓောဝိတ္ထာ၊ မျက်နှာကို သစ်တော်မူ၍။ တတ္ထေव ရာဇာယတနမူလေ နိသီဒိ၊ ထိုလင်းလွန်းပင်ရင်း၌သာ ထိုင်နေတော်မူပြီ။

တသ္မိ သမယေ တပုဿဘလ္လိကာ နာမ၊ လင်းလွန်းပင်ရင်း ထိုင်နေတော် မူရာ ထိုအခါ၌ တပုဿဘလ္လိက မည်ကုန်သော။ ဒွေ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်ညီနောင် တို့သည်။ ပဋိပထေ သကဋသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။ ဥက္ကလာ ဇနပဒါ၊ ဥက္ကလာဇနပုဒ်မှ။ မဇ္ဈိမဒေသं ဂစ္ဆန္တာ၊ မဇ္ဈိမဒေသသို့ သွားကြကုန်သော်။ အတ္ထနော ဉာတိသာလောဟိတာယ ဒေဝတာယ၊ မိမိတို့၏ ဆွေမျိုးသားချင်းတော်ခဲ့ဖူးသော နတ်သည်။ သကဋာနိ သန္ဓိရမ္ဘိတ္ထာ၊ လှည်းတို့ကို ကိုယ်ထင်ပြ ပိတ်ဆို့၍။ သတ္ထု အာဟာရသမ္ဘာဒနေ ဥဿာဟိတာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို အာဟာရပြည့်စုံစေခြင်း၌ တိုက်တွန်းအပ်၍။ မန္ဒဠ္ဆ မဓုပိဏ္ဍိကဋ္ဌ အာဒါယ၊ မုန့်ကြွက်ကျစ်ကိုလည်းကောင်း, ဟျားဆုပ်မုန့်ကိုလည်းကောင်း ယူ၍။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ အို၌ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ နော ဣမံ အာဟာရံ၊ တပည့်တော်တို့၏ ဤ

မုန့်ကြွက်ကျစ်, ပျားဆုပ်မုန့်အာဟာရကို။ နော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ တပည့်တော်တို့အား အစဉ်သနားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာတူတိ၊ အလှူခံတော်မူပါဟု လျှောက်၍။ သတ္တာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်ပြီ။ ပါယာသပဋိဂ္ဂဟဏဒိဝသေယေဝ၊ နိုဃနာအလှူခံရာ နေ့၌ပင်။ ပတ္တသ အန္တရဟိတတ္တာ၊ ရဟန်းပြုရာနေ့က ယဉ်ကာရပြဟွာလှူသော သပိတ်၏ ကွယ်ပျောက်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတာ ဟတ္ထေသု နိ ခေါ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ ဘုရားရှင်တို့သည် လက်တို့ဖြင့် အလှူမခံကုန်။ ကိမိ အဟံ ပဋိဂ္ဂဏေယျံ နု ခေါတိ၊ အဘယ်ဖြင့် ငါဘုရားသည် အလှူခံရအံ့နည်းဟု။ ဘဂဝါ စိန္တေသိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြံတော်မူပြီ။ အထ အသ စိတ္တံ ဥ တွာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်အကြံတော်ကို သိ၍။ စတူဟိ ဒိသာဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ။ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်။ ဣန္ဒနီလမဏိမယေ ပတ္တေ ဥပနာမေသုံ၊ ဣန္ဒနီလာကျောက်ညိုဖြင့်ပြီးကုန်သော သပိတ်တို့ကို ဆက်ကပ်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ တေ ပဋိက္ခိပိ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုဣန္ဒနီလာကျောက်ညိုသပိတ်တို့ကို ပယ်တော်မူပြီ။ ပုန မုဂ္ဂဝဏ္ဏသေလမယေ၊ တစ်ဖန် ပဲနောက်အဆင်းရှိသော ကျောက်ဖြင့် ပြီးကုန်သော။ စတ္တာရော ပတ္တေ ဥပနာမေသုံ၊ သပိတ်လေးလုံးတို့ကို ဆက်ကပ်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ စတုန္နမ္ပိ ဒေဝပုတ္တာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် လေးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော နတ်သားတို့အား။ အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားတော်မူခြင်းဖြင့်။ စတ္တာရောပိ ပတ္တေ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ လေးလုံးလည်းဖြစ်ကုန်သော သပိတ်တို့ကို အလှူခံတော်မူ၍။ ဥပရူပရိ ဌပေတွာ၊ အထက်အထက်၌ လေးလုံးဆင့် ထားတော်မူ၍။ ဧကော ဟောတူတိ အဓိဋ္ဌာသိ၊ တစ်လုံးတည်း ဖြစ်စေဟု အဓိဋ္ဌာန်တော်မူပြီ။ စတ္တာရောပိ၊ သပိတ်လေးလုံးတို့သည်လည်း။ မုခဝဋ္ဋိယံ၊ နှုတ်ခမ်းရေး၌။ ပညာယမာနလေခါ ဟုတွာ၊ ထင်ရှားသော အနားရစ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ မဇ္ဈိမေန ပမာဏေန၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော ပမာဏအားဖြင့်။ ဧကတ္တံ ဥပဂမိသု၊ တစ်လုံးတည်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ပစ္ဆိဿ ဩလမယေ တသ္မိံ ပတ္တေ၊ အသစ်စက်စက်ဖြစ်သော ပဲနောက်အဆင်းရှိ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော ထိုသပိတ်ဖြင့်။ အာဟာရံ ပဋိဂ္ဂဏှိတွာ၊ မုန့်ကြွက်ကျစ်, ပျားဆုပ်မုန့်အာဟာရကို အလှူခံတော်မူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ အနုမောဒန် အကာသိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီး၍ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်,

အနုမောဒနာတရားကို ဟောကြားမှု ပြုတော်မူပြီ။ ဘာတရော ဒွေ ဝါ၏ကိုလ၊ ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော ကုန်သည်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ပုဒ္ဓဠ္ဠ ဓမ္မဠ္ဠ၊ ဘုရားကို လည်းကောင်း, တရားကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ ဂန္တွာ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ကုန်၍။ ဒွေဝါစိကာ ဥပါသကာ အဟေသုံ၊ ဘုရား, တရား နှစ်ခွန်းသာ ဆိုခြင်းရှိကုန်သော (ဘုရားတရား နှစ်မျိုးတို့ကိုသာ ဆိုခြင်းရှိကုန်သော ရတနာ နှစ်ရပ် ဆည်းကပ်တတ်သော ဥပါသကာတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ၊ ဥပါသကာ ဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဘန္တေ နော၊ အို. . . မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်တို့ ညီနောင်အား။ ဧကံ ပရိစရိတပ္ပဌာနံ၊ တစ်ခုသော ဆည်းကပ်ထိုက်သော ဌာနကို။ ဒေထာတိ ဝဒန္တာနံ နေသံ၊ ပေးသနားတော်မူပါကုန်ဟု လျှောက်ထားကုန်သော ထိုကုန်သည်ညီနောင်တို့အား။ အတ္တာနော သီသံ၊ ကိုယ်တော်၏ ဦးခေါင်းကို။ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန ပရာမသိတ္တာ၊ ညာလက်တော်ဖြင့် သုံးသပ်တော်မူ၍။ ကေသဓာတုယော အဒါသိ၊ ဆံတော်ရှင်ဓာတ်တို့ကို ပေးသနားတော်မူပြီ။ တေ အတ္တနော နဂရေ၊ ထိုတပုဿ, ဘလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည် မိမိတို့၏ ပေါက္ခရဝတီမြို့၌။ တာ ဓာတုယော၊ ထိုဆံတော်ရှင်ဓာတ်တို့ကို။ သုဝဏ္ဏသမုဂ္ဂသ အန္တော ပက္ခိပိတ္တာ၊ ရွှေကြုတ်၏အတွင်း၌ ထည့်၍။ စေတိယံ ပတိဋ္ဌာပေသုံ၊ စေတီတော်ကို တည်ထားကုန်ပြီ။

သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓေါပိ ခေါ တတော ဥဋ္ဌာယ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုလင်းလွန်းပင် ရင်းမှ ထတော်မူ၍။ ပုန အဇပါလနိဂြောဓမေဝ ဂန္တာ၊ တစ်ဖန် အဇပါလ ညောင်ပင်သို့သာ ကြွတော်မူ၍။ နိဂြောဓမူလေ နိသီဒိ၊ အဇပါလပညောင်ပင်ရင်း၌ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ အထ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌ ထိုအဇပါလပညောင်ပင်ရင်း၌။ နိသိန္နမတ္တသ္မေဝ အသ၊ ထိုင်နေကာမျှသာဖြစ်သော ထိုဘုရားရှင်သည်။ အတ္တနာ အဓိဂတသ ဓမ္မသ၊ မိမိသည် ရအပ်သိအပ်သော တရားတော်၏။ ဂမ္ဘီရတံ ပစ္စဝေက္ခန္တသ၊ နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်တော်မူစဉ်။ သတ္ထုဒေဝေါ အာစိဏ္ဏော၊ ဘုရားရှင်အားလုံးတို့၏ အလေ့အကျင့် ဖြစ်သော။ အဓိဂတောခေါ မျာယံ ဓမ္မောတိ၊ အဓိဂတော ခေါ မျာယံ ဓမ္မော စသည်ဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့အား။ ဓမ္မံ အဒေသေတုကမျတာကာရပဝတ္တော၊ တရားကို မဟောလိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ၊ အကြံတော်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊ အကြံတော်ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌ သဟမ္ပတိမည်သော

ပြဟ္မာမင်းသည်။ ဘော လောကော နဿတိ ဝတ၊ အိုအချင်းတို့ လောကသည် ပျက်စီးစွတကား။ ဘော လောကော နဿတိ ဝတာတိ၊ အိုအချင်းတို့ လောကသည် ပျက်စီးစွတကားဟု ကြွေးကြော်၍။ ဒသတိ စက္ကဝါဠသဟဿေတိ၊ စကြာဝဠာတစ်သောင်းတို့မှ။ သက္ကသုယာမသန္ဓ္ဝသိတသုနိမ္မိတဝသဝတ္တိ-မဟာပြဟ္မာနော အာဒါယ၊ သိကြားမင်း, သုယာမနတ်မင်း, သန္ဓ္ဝသိတနတ်မင်း, သုနိမ္မိတနတ်မင်း, ဝသဝတ္တီနတ်မင်း, ပြဟ္မာမင်းကြီးတို့ကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္တူ သန္ဓိက် ဂန္ဓာ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံသို့ သွား၍။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဓမ္မံ ဒေသေတု ဣတိ၊ တရားကို ဟောတော်မူပါ ဤသို့။ အာဒီနာ နယေန၊ စသော နည်းဖြင့်။ ဓမ္မဒေသနံ အာယာစိ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းငှာ ရှေးရှုတဲ့တိုး တောင်းပန်ပြီ။

သတ္တာ တဿ ပဋိညံ ဒတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုသဟမ္ပတိပြဟ္မာမင်းအား တရားဟောအံ့ဟူသော ဝန်ခံမှုကို ပေးတော်မူပြီး၍။ ကဿ အဟံ၊ အဘယ်သူအား ငါဘုရားသည်။ ပဌမံ ဓမ္မံ၊ ပထမဆုံး တရားတော်ကို။ ဒေသေယျံ နု ခေါတိ စိန္တေန္တော၊ ဟောရအံ့နည်းဟု ကြံစည်တော်မူသော်။ အာဠာရော ပဏ္ဍိတော၊ အာဠာရရသေ့သည် ပညာရှိ၏။ သော ဣမံ ဓမ္မံ၊ ထိုအာဠာရရသေ့သည် ငါဘုရား ဟောမည့် ဤတရားကို။ ခိပ္ပံ အာဇာနိဿတိတိ၊ လျင်စွာ သိလတ္တံ့ဟု။ စိတ္တံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ စိတ်ကို ဖြစ်စေတော်မူပြီး၍။ ပုန ဩလောကေန္တော၊ တစ်ဖန် ဉာဏ်ဖြင့်ကြည့်တော်မူသော်။ တဿ သတ္တာဟကာလကတဘာဝံ ဉ တွာ၊ ထို အာဠာရရသေ့၏ သေပြီးခုနစ်ရက်ရှိသည့်အဖြစ်ကို သိတော်မူ၍။ ဥဒကံ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဥဒကရသေ့ကို စဉ်းစားတော်မူပြီ။ တဿာပိ အဘိဒေါသ-ကာလကတဘာဝံ ဉ တွာ၊ ထိုဥဒကရသေ့၏လည်း ညဉ့်က သေပြီးသည့် အဖြစ်ကို သိတော်မူ၍။ ပဠဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ ပဠဝဂ္ဂိမည်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ မေ ခေါ ဗဟူပကာရာ၊ ငါဘုရားအား စင်စစ် ကျေးဇူးများကုန်၏။ ဣတိ ပဠဝဂ္ဂိယေ အာရဗ္ဘ၊ ဤသို့ ပဠဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အာရုံပြု၍။ မနသိကာရံ ကတွာ၊ နှလုံးသွင်းမှုကို ပြု၍။ တေ ဇေတရဟိ၊ ထိုပဠဝဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ယခုအခါ၌။ ကဟံ ဝိဟရန္တိ နု ခေါတိ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ အဘယ်အရပ်၌ နေကုန်သနည်းဟု ဆင်ခြင်တော်မူသော်။ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ၊ ဗာရာဏသီမြို့အနီး၌ ဣသိပတနမည်သော။ မိဂဒါယေတိ ဉ တွာ၊ မိဂဒါဝုန်တောင်ဟု သိတော်မူ၍။ တတ္ထ ဂန္ဓာ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်

တောသို့ ကြွ၍။ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေသာမိတိ၊ ဓမ္မစက္ကြာကို ဟောတော်မူအံ့ဟု ကြံတော်မူ၍။ ကတိပါဟံ ဗောဓိမဏ္ဍာသာမန္တာယေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ပတ်လုံး ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီးပတ်ဝန်းကျင်၌သာ။ ပဏ္ဍာယ စရန္တော ဝိဟရိတွာ၊ ဆွမ်းအကျီးငှာ လှည့်လည်လျက် နေတော်မူ၍။ အာသာဠှိပုဏ္ဏမာသိယံ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ဗာရာဏသိ ဂမိဿာမိတိ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ သွားအံ့ဟုကြံတော်မူ၍။ စာတုဒ္ဒသိယံ ပစ္ဆာသသမယေ၊ ဝါဆိုလဆန်း ဆယ့်လေးရက်နေ့၌ လင်းအားကြီးအခါ၌။ ရတ္တိယာ ဝိဘာတာယ ကာလသေဝ၊ ညသည် လင်းလတ်သော် စောစော၌ပင်။ ပတ္တစီဝရံ အာဒါယ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူတော်မူ၍။ အဋ္ဌ-ရသယောဇနမဂ္ဂံ ပဋိပန္နော၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ယူဇနာခရီးကို ကြွတော်မူသော်။ အန္ဓရာမဂ္ဂေ ဥပဂံနာမ၊ လမ်းခရီးအကြား၌ ဥပဂမည်သော။ အာဇီဝကံ ဒိသွာ၊ တက္ကတွန်းကို တွေ့မြင်ရ၍။ အတ္တနော ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ မိမိ၏ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို။ တဿ အာစိက္ခိတွာ၊ ထိုဥပဂတက္ကတွန်းအား ပြောကြားပြီး၍။ တံ ဒိဝသံယေဝ သာယန္ဟသမယေ၊ ထိုဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ပင် ညနေချမ်းအခါ၌။ ဣသိပတနံ အဂမာသိ၊ ဣသိပတနမည်သော မိဂဒါဝုန်တောသို့ အရောက် ကြွတော်မူပြီ။။

ပဠဝဂ္ဂိယာ ထေရာ၊ ပဠဝဂ္ဂိမည်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ တထာဂတံ ဒူရတောဝ အာဂစ္ဆန္တံ ဒိသွာ၊ ဘုရားရှင်ကို အဝေးမှသာ ကြွလာနေသည်ကို မြင်၍။ အာဝုသော အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ ငါ့ရှင်တို့ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ ပစ္ဆယဘာဟုလ္လာယ အာဝတ္တိတွာ၊ ပစ္စည်းပေါများခြင်းငှာ လှည့်လည်၍။ ပရိပုဏ္ဏကာယော ပီဏိန္ဒြိယော၊ ပြည့်စုံသောကိုယ်ရှိသည် ပြည့်ဖြိုးသော ဣန္ဒြေရှိသည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ဟုတွာ အာဂစ္ဆတိ၊ ရွှေအဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍ လာနေ၏။ ဣမသ္မိံ အဘိဝါဒနာဒိနိ နိ ကရိဿာမ၊ ဤရဟန်းဂေါတမအား ရှိခိုးခြင်းစသည်တို့ကို မပြုကုန်အံ့။ ခေါ ပန ဧသော မဟာကုလပသုတော၊ စင်စစ်သော်ကား ဤရဟန်း ဂေါတမသည် အမျိုးကြီးမှမွေးဖွား၍။ အာသနာဘိဟာရံ အရဟတိ၊ နေရာခင်းပေးခြင်းငှာ ထိုက်၏။ တေန အသ၊ ထို့ကြောင့် ဤရဟန်းဂေါတမဖို့။ အာသနမတ္တံ ပညာပေဿာမာတိ၊ နေရာမျှကို ခင်းထားကုန်အံ့ဟု။ ကတိကံ အကံသု၊ ကတိကဝတ်ကို ပြုကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ သဒေဝကဿ လောကဿ စိတ္တာစာရံ၊ ဘုရားရှင်သည် နတ်နှင့် တကွသော သတ္တလောက၏ စိတ်အလိုကို။ ဇာနနသမတ္ထေန ဉာဏေန၊ သိစွမ်းနိုင် သော ပရစိတ္တဝိဇာနနအဘိညာဏ်ဖြင့်။

ကြီ ဣမေ စိန္တယိသု နု ခေါတိ အာဝေဠေတွာ၊ အဘယ်ကို ဤပဠွဝဂ္ဂိတို့သည် ကြံကုန်ပြီနည်းဟု ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ စိတ္တံ အညာသိ၊ ပဠွဝဂ္ဂိတို့စိတ်ထားကို သိတော်မူပြီ။ အထ၊ သိတော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗဒေဝမနုဿေသု အနောဒိဿကဝသေန၊ နတ်လူအားလုံးတို့အပေါ်၌ မရည်ရွယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဖရဏသမတ္တံ မေတ္တာစိတ္တံ သမ္ပဝိတ္တာ၊ ဖြန့်စွမ်း နိုင်သော မေတ္တာစိတ်ကို အကျင့်ခံ၍တော်မူ၍။ နေ ဩဒိဿကဝသေန၊ ထိုပဠွဝဂ္ဂိတို့ကို ရည်ရွယ်သည့် အစွမ်းဖြင့်။ မေတ္တာစိတ္တေန ဖရိ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ဖြန့်တော်မူပြီ။ တေ ဘဂဝတာ၊ ထိုပဠွဝဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်က။ မေတ္တ စိတ္တေန ဖုဋာ၊ ရည်ရွယ်ပို့သော မေတ္တာစိတ်ဖြင့် တွေ့ထိအပ်ကုန်သော် (အထိခံရကုန်သော်)။ တထာဂတေ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ ဘုရားရှင်သည် ချဉ်းကပ်တော်မူသော်။ သကာယ ကတိကာယ၊ မိမိတို့ပြုထားသော ကတိကဝတ်၌။ သဏ္ဌာတုံ အသက္ကောန္တာ၊ တည်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်ရကား။ အဘိဝါဒနပစ္စုပဋ္ဌာနာဒိနိ၊ ရှိခိုးခြင်း, ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ အကံသု၊ ကိစ္စအားလုံးတို့ကို ပြုကုန်ပြီ။ အဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘာဝံ ပန၊ ထိုဘုရားရှင်၏ သမ္မာသမ္ဗုद्ध ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုကား။ အဇာနမာနာ ကေဝလံ၊ မသိကြကုန်၍ ရှိုးခြင်းစသည်မဖက် သက်သက်။ နာမေန စ အာဝုသောဝါဒေန စ သမုဒါစရန္တိ၊ ဂေါတမအမည်ဖြင့်လည်းကောင်း, အာဝုသော အသုံးအနှုန်းဖြင့်လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြကုန်၏။

အထ နေ ဘဂဝါ၊ ထိုအခါ၌ ထိုပဠွဝဂ္ဂိတို့ကို ဘုရားရှင်သည်။ ဘိက္ခဝေ ဝေါ တထာဂတံ၊ ဘိုရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ငါဘုရားကို။ နာမေန စ အာဝုသော-ဝါဒေန စ မာ သမုဒါစရထ၊ ဂေါတမအမည်ဖြင့်လည်းကောင်း, အာဝုသော အသုံးအနှုန်းဖြင့်လည်းကောင်း မခေါ်ကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ အရဟံ တထာဂတော သမ္မာသမ္ဗုद्ध ဣတိ၊ ဘိုရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံယူထိုက်သော ဘုရားတည်း, ရှေးဘုရားတို့အတူလာတော်မူသော ဘုရားတည်း, မှန်စွာကိုယ်တိုင် အကုန်သိတော်မူသော ဘုရားတည်းဟု။ အတ္တနော ဗုဒ္ဓဘာဝံ သညာပေတွာ၊ မိမိ၏ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းစွာသိစေတော်မူ၍။ ပညတ္တေ ဝရဗုद्ध ဣသနေ နိသိန္နော၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သောဘုရားနေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဥတ္တရာသာဠှ-နက္ခတ္တယောဂေ ဝတ္တမာနေ၊ လနှင့် ဥတ္တရာသာဠှနက္ခတ် ယှဉ်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ်သော်။ အဠာရသဟိ ပြဟွကောဋိဟိ ပရိဝုတော၊ ပြဟွာပေါင်း တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေ

တို့သည် ခြံရံအပ်၍။ ပဠဝဂ္ဂိယေ ထေရေ အာမန္တေတွာ၊ ပဠဝဂ္ဂိမည်ကုန်သော မထေရ်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တန္တံ ဒေသေသိ၊ **ဓမ္မစက္ကပဝတ္တန သုတ္တန်**ကို ဟောကြားတော်မူပြီ။ တေသု အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရော၊ ထိုပဠဝဂ္ဂိငါးပါးတို့တွင် အညာသိကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ ဒေသနာနုသာရေန ဉာဏ်ပေသေန္တော၊ တရားအစဉ်လျှောက်သဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်ကို စေလွှတ်သော်။ သုတ္တပရိယောသာနေ၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ် အဆုံး၌။ အဋ္ဌာရသဟိ ပြဟ္မကောဋိဟိ သဒ္ဓိ၊ ပြဟ္မာတစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေတို့နှင့်တကွ။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္တာ တတ္ထေव ဝဿံ ဥပဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုမိဂဒါဝုန်တောင်ပင် ဝါသို့ကပ်တော်မူ၍။ ပုနဒိဝသေ ဝပ္ပတ္ထေရံ သြဝဒန္တော၊ နောက်နေ့၌ ဝပ္ပမထေရ်ကို ဆုံးမတော်မူလျက်။ ဝိဟာရေယေဝ နိသီဒိ၊ ကျောင်းတော်၌ပင် နေတော်မူပြီ။ သေသာ စတ္တာရော ပိဏ္ဍာယ စရိံသု၊ ဝပ္ပထေရ်မှ ကြွင်းကျန်ကုန်သော ထေရ်လေးပါးတို့သည် ဆွမ်းအလို့ငှာ လှည့်လည်ကုန်ပြီ။ ဝပ္ပတ္ထေရော ပုဗ္ဗဏှေ ယေဝ၊ ဝပ္ပထေရ်သည် ဝါဆို လဆုတ်တစ်ရက်နေ့ နံနက်အခါ၌ပင်။ သောတာပတ္တိဖလံ ပါပုဏိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီ။ ဧတေနေဝ ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာ။ ပုနဒိဝသေ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရံ၊ နောက်နေ့၌ ဘဒ္ဒိယထေရ်ကိုလည်းကောင်း။ ပုနဒိဝသေ မဟာနာမတ္ထေရံ၊ နောက်နေ့၌ မဟာနာမ်ထေရ်ကိုလည်းကောင်း။ ပုနဒိဝသေ အဿဇိတ္ထေရံ၊ နောက်နေ့၌ အဿဇိထေရ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ သတ္ထာ၊ ဤသို့ ပဠဝဂ္ဂိထေရ်အားလုံးတို့ကို။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်စေတော်မူပြီးလျှင်။ ပဏ္ဍိတ ပဠမိယ၊ ဝါဆိုလဆုတ်ဖက်၏ ငါးရက်နေ့၌။ ပဠပိ ဇနေ သန္နိပါတေတွာ၊ ပဠဝဂ္ဂိထေရ်ငါးပါးတို့ကိုလည်း စုဝေးစေ၍။ အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန္တံ ဒေသေသိ၊ **အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်**ကို ဟောကြားတော်မူပြီ။ ဒေသနာပရိယောသာနေ ပဠပိ ထေရာ၊ အနတ္တလက္ခဏသုတ် တရားဒေသနာ အဆုံး၌ ပဠဝဂ္ဂိထေရ်ငါးပါးတို့သည်လည်း။ အရဟတ္တဖလေ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ကုန်ပြီ။ အထ သတ္ထာ၊ ပဠဝဂ္ဂိထေရ်တို့, ရဟန္တာဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည်။ ယသကုလပုတ္တသ ဥပနိဿယံ ဒိသွာ၊ ယသအမျိုးသား၏ ရဟန္တာဖြစ်ဖို့ အားကြီးသော အကြောင်းကို မြင်တော်မူ၍။ တံ ရတ္တိဘာဂေ နိဗ္ဗိဇ္ဇိတွာ၊ ထိုယသအမျိုးသားကို ညဖက်၌ ငြီးငွေ့၍။ ဂေဟံ ပဟာယ နိက္ခန္တံ၊

အိမ်ကို စွန့်၍ ထွက်လာသည်ကို။ ဟေ ယသာတိ ပဏ္ဏောသိတ္တာ၊ လာလော့ ယသဟု ခေါ်တော်မူ၏။ တသ္မိယေဝ ရတ္တိဘာဂေ သောတာပတ္တိဖလေ ထိုညဖက် ၌ပင် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌လည်းကောင်း။ ပုနဒိဝသေ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ နောက်နေ့၌ အရဟတ္တဖိုလ်၌လည်းကောင်း တည်စေတော်မူပြီး၍။ တဿ သဟာယကေ၊ ထိုယသထေရ်၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ စတုပဏ္ဏာသ အပရေပိ ဇနေ၊ ငါးကိုပ်ခေါ်ယောက်သော အခြား သူဌေးသားတို့ကိုလည်း။ ဧဟိဘိက္ခုပဗ္ဗဇ္ဇာယ ပဗ္ဗာဇေတ္တာ၊ ဧဟိဘိက္ခုရဟန်း ပြုခြင်းဖြင့် ရဟန်းပြုပေး တော်မူ၍။ အရဟတ္တံ ပါပေသိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။

ဒေဝ လောကေ ဧကသဋ္ဌိယာ၊ ဤသို့ လူ့လောက၌ ခြောက်ကျိပ်တစ်ပါးသော။ အရဟန္တေသု ဇာတေသု၊ လူသားရဟန္တာတို့သည် ဖြစ်ကုန်, ရှိကုန်လတ်သော်။ သတ္ထာ ဝုတ္ထဝဿော ပဝါရေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဝါကျွတ်သော် ပဝါရဏာ ပြုတော်မူပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ စာရိကံ စရထာတိ၊ အိုရဟန်းတို့ ခရီးဒေသစာရိကို သွားကြကုန်လော့ဟု။ သဋ္ဌိဘိက္ခူ ဒိသာသု ပေသေတ္တာ၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့ကို အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ စေလွှတ်တော်မူပြီး၍။ သယံ ဥရုဝေလံ ဂစ္ဆန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ကား ဥရုဝေလတောသို့ ကြွတော်မူသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ ကပ္ပါသိကဝနသဏ္ဍေ၊ လမ်းခရီးအကြားဖြစ်သော ကပ္ပါသိကမည်သော တောအုပ်၌။ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယကုမာရေ၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီမင်းသားဖြစ်ကုန်သော။ တီသ ဇနေ ဝိနေသိ၊ နောင်ညီ သုံးကျိပ်တို့ကို ဆုံးမတော်မူပြီ။ တေသု၊ ထိုဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ နောင်ညီသုံးကျိပ်တို့တွင်။ သတ္ထုပစ္ဆိမကော သောတာပန္နော၊ အားလုံး၏နောက်ဆုံး ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပန်သည်။ သတ္ထုတ္တမော အနာဂါမီ အဟောသိ၊ အားလုံးထက် အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တေပိ သတ္ထေ၊ ထိုဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ ရဟန်းသုံးကျိပ်လုံးတို့ကိုလည်း။ ဧဟိဘိက္ခုဘာဝေနေဝ ပဗ္ဗာဇေတ္တာ၊ ဧဟိဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်သာ ရဟန်းပြုပေးတော်မူ၍။ ဒိသာသု ပေသေတ္တာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌ စေလွှတ်တော်မူပြီး၍။ ဥရုဝေလံ ဂန္တွာ၊ ဥရုဝေလတောသို့ ကြွတော်မူ၍။ အမှမှာနိ ပါဋိဟာရိယသဟဿာနိ ဒဿေတ္တာ၊ သုံးထောင့်ငါးရာ ကုန်သော တန်ခိုးပြာဋิဟာတို့ကို ပြတော်မူ၍။ ဥရုဝေလကဿပါဒယော သဟဿဇဋိလပရိဝါရေ ဥရုဝေလကဿပ အစရှိကုန်သော ရသေ့တစ်ထောင် အခြံအရံရှိကုန်သော။ တေဘာတိကဇဋိလေ ဝိနေတ္တာ၊ ရသေ့ညီနောင်

သုံးယောက်တို့ကို ဆုံးမတော်မူပြီး၍။ ဖေါ်ဘိက္ခုဘာဝေနေ၀ ပဌာဇေတွာ၊ ဖေါ်ဘိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်သာ ရဟန်းပြုပေးတော်မူ၍။ ဂယာသီသေ နိသိဒါပေတွာ၊ ဂယာသီသကျောက်ဖျာ၌ နေစေ၍။ အာဒိတ္တပရိယာယဒေသနာယ၊ အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်တရားဖြင့်။ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်စေတော်မူ၍။ တေန အရဟန္တသဟသ္သေန ပရိ၀ုတော၊ ထိ ဥရုဝေလ ကဿပ စသော ရဟန္တာတစ်ထောင်သည် ခြံရံအပ်လျက်။ ဗိမ္ဗိသာရရညော ဒိန္နံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား ပေးထားခဲ့သော။ ပဋ္ဌည် မောစေသာမီတိ၊ ဝန်ခံမှုကို လွတ်စေအံ့ဟု။ ရာဇဂဟံ ဂန္တွာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၍။ နဂရူပစာရေ လဋ္ဌိ၀နုယျာန် အဂမာသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ဥပစာ၌ ထန်းတောဥယျာဉ်သို့ ကြွတော်မူပြီ။ ရာဇာ ဥယျာနပါလဿ သန္ဓိကာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ဥယျာဉ်စောင့်၏ အထံမှ။ သတ္ထာ အာဂတောတိ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာ၏ဟု ကြားရ၍။ ဒ္ဒါဒသနဟုတေဟိ၊ တစ်သိန်း နှစ်သောင်းကုန်သော။ ပြာဟွဏာဂဟပတိကေဟိ ပရိ၀ုတော၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည် ခြံရံအပ်လျက်။ သတ္ထာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ သုဝဏ္ဏပဒ္မ၀ိတာနံ၀ိယ၊ ရွှေပြားမျက်နှာကျက်ကဲ့သို့။ ပဘာသမုဒယံ ၀ိသဋ္ဌေ့သု၊ အရောင်အပေါင်းကို လွှတ်လျက် နေကုန်သော။ တထာဂတဿ စက္ကဝိစိတ္တတလေသု ပါဒေသု၊ ဘုရားရှင်၏ စက်လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အပြင်ရှိကုန်သော ခြေတော်တို့၌။ သိရသာ နိပတိတွာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့် ဝပ်လျှိုး၍။ ပရိသာယ သဒ္ဓိ၊ ပရိသတ်နှင့် တကွ။ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ ထိုင်နေပြီ။

အထ ခေါ တေသံ ပြာဟွဏာဂဟပတိကာနံ၊ ထိုအခါ၌ ထိုတစ်သိန်းနှစ်သောင်းကုန်သော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့မှာ။ "မဟာသမဏော ဥရုဝေလကဿပေ၊ ရဟန်းကြီးသည် ဥရုဝေလကဿပရသေ့ထံ၌။ ပြဟ္မစရိယံ စရတိ နု ခေါ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေသလော။ ဥဒါဟု ဥရုဝေလကဿပေါ မဟာသမဏောတိ၊ ထိုသို့မဟုတ် ဥရုဝေလကဿပရသေ့သည် ရဟန်းကြီးထံ၌လော"ဟု။ တေ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဘဂ၀ါ တေသံ စေတောပရိ၀ိတက္ကံ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့၏ စိတ်အကြံကို။ စေတသာ အညာယ၊ ကိုယ်တော့် စိတ်ဖြင့် သိတော်မူ၍။ "ကိမေ၀ ဒိသ္ဝာ ဥရုဝေလ၀ါသိ, ပဟာသိ အဂ္ဂိ ကိသကောဝဒါနော, ပဋ္ဌာမိ တံ ကဿပ ဧတမတ္ထံ, ကထံ ပဟီနံ တ၀ အဂ္ဂိဟုတ္တ"န္တိ

'ကိမေဝ ဒိသွာ (လ) တဝ အဂ္ဂိဟုတ္တ' ဟူသော။ ဂါထာယ ထေရံ အဗျာဘာသိ၊ ဂါထာဖြင့် ဥရုဝေလကဿပထေရ်ကို မိန့်ကြားမေးမြန်းတော်မူပြီ။ ဂါထာ အနက်ကား--

> ဥရုဝေလဝါသီ၊ ဥရုဝေလတောအုပ်၌ နေလေ့ရှိသော အိုကဿပ။ ကိသကောဝဒါနော၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးလှီသော ရသေ့တို့ကို ဆုံးမသူ ဆရာကြီး ဖြစ်လျက်။ ကိမေဝ ဒိသွာ၊ အဘယ်အပြစ်ကို တွေ့မြင်၍။ အဂ္ဂိ ပဟာသိ၊ မီးပူဇော်မှုကို ပယ်ရှားစွန့်ပစ်သနည်း။ ကဿပ တံ၊ အိုကဿပ သင့်ကို။ ဧတံ အတ္ထံ ပုစ္ဆာမိ၊ ထိုအကြောင်းကို ငါဘုရားမေးတော်မူ၏။ တဝ အဂ္ဂိဟုတ္တ၊ သင်၏ မီးပူဇော်မှုကို။ ကထံ တဝ ပဟီနံ၊ အဘယ့်ကြောင့် သင်ကဿပသည် စွန့်ပစ်အပ်သနည်း။

ထေရောပိ ဘဂဝတော အဓိပ္ပါယံ ဝိဒိတ္တာ၊ ဥရုဝေလကဿပထေရ်သည်လည်း ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကို သိ၍။

> ယညာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကြောင့်။ ကာမာ ဣဋ္ဌိယော စ အဘိဝဒ္ဓါ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း, အမျိုးသမီးတို့သည်လည်းကောင်း ပြည့်စုံကုန်၏ဟု ယဇ်ဆရာတို့ ဆိုကြကုန်၏။ ရူပေ စ သဒ္ဒေ စ အထော ရသေ စ၊ အဆင်းတို့ကိုလည်းကောင်း, အသံတို့ကိုလည်းကောင်း ထိုပြင် အနံ့ အရသာ အတွေ့အထိတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥပဓီသု ဧတေ မလန္တိ၊ ခန္ဓာပဓိ တို့၌ ဤဆိုခဲ့ပြီးအလုံးစုံကို အညစ်အကြေးသာ ဟူ၍။ (ယသ္မာ ဇာနာမိ၊ အကြင့်ကြောင့် တပည့်တော်သိ၏)။ တသ္မာ ဥ တွာ၊ ထိုသို့ သိသောကြောင့်။ ယိဋ္ဌေ နာ အရဏ္ဍိ၊ ယဇ်ကြီးပူဇော်မှု၌ မမွေ့လျော်ပြီ။ ဟုတေ နာ အရဏ္ဍိ၊ နေ့စဉ် ယဇ်ပူဇော်မှု၌ မမွေ့လျော်ပြီ"။

ဣတိ ဣမံ ဂါထံ ဝတ္တွာ၊ ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို လျှောက်ထားပြီး၍။ အတ္တနော သာဝကဘာဝပကာသနတ္ထံ၊ မိမိ၏ တပည့် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပြ ခြင်းငှာ။ တထာဂတသ ပါဒပိဋ္ဌေ၊ ဘုရားရှင်၏ ခြေဖမိုးပေါ်၌။ သီသံ ဌပေတွာ၊ ဦးခေါင်းကို တင်ထား၍။ ဘန္တေ ဘဂဝါ မေ သတ္ထာ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ရှင်တော် ဘုရားသည် တပည့်တော် ဥပရုဝေလကဿပ၏ ဆရာပါတည်း။ အဟံ သာဝကော၊ တပည့်တော် ဥရုဝေလကဿပသည် တပည့်သည်။ အသ္မိတိ ဝတ္တွာ၊

ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်ထားရ၏။ ဧကတာလ ဒွိတာလ တိတာလန္တိ၊ ထန်းတစ်ဆင့် ထန်းနှစ်ဆင့် ထန်းသုံးဆင့် ဤသို့။ ယာဝသတ္တတာလပဋမာဏ၊ ထန်းခုနစ်ဆင့် ပမာဏတိုင်အောင်။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ဝေဟာသံ အဗ္ဘုဂ္ဂန္ဒာ သြရုယ့၊ ခုနစ်ကြိမ် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ပြီးသော် သက်ဆင်း၍။ တထာဂတံ ဝန္ဒိတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ ရှင်တော်ဘုရားကို ရှိခိုး၍ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေပြီ။ တံ ပါဠိဟာရိယံ ဒိသွာ မဟာဇနော၊ ထိုတန်ခိုးပြာဋิဟာကို ဖူးမြင်ရ၍ လူအများ သည်။ ဗုဒ္ဓါ အဟော မဟာနုဘာဝါ။ ဘုရားရှင်တို့သည် သြော် တန်ခိုးကြီးပါပေ ကုန်စွ။ ဧဝံ ထာမဂတဒိဋ္ဌကော၊ ဤသို့ ခိုင်မြဲမှုရောက်သည့် အယူမှားရှိသော။ အရဟာတိ မညမာနော၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရဟန္တာဟု ထင်မှတ်နေသော။ ဥရုဝေလကဿပေါ နာမ၊ ဥရုဝေလကဿပမည်သော ရသေ့ကိုသော်မှလည်း။ ဒိဋ္ဌဇာလံ ဘိန္ဒိတွာ၊ အယူမှားကွန်ရက်ကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးတော်မူ၍။ တထာဂတေန ဒမိတောတိ၊ ဘုရားရှင်သည် ဆုံးမတော်မူနိုင်ပါပေ၏ဟု။ သတ္တု ဂုဏာကထံယေဝ ကထေသိ၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်နှင့်စပ်သော စကားကိုသာ ပြောဆိုပြီ။ အဟံ ဣဒါနိယေဝ၊ ငါဘုရားသည် ယခုအခါ၌သာ။ ဥရုဝေလကဿပ န ဒမေမိ၊ ဥရုဝေလကဿပ ရသေ့ကို ဆုံးမသည်မဟုတ်သေး။ အတီတေပိ ဧသော မယာ ဒမိတော ယေဝါတိ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါ၌လည်း ဤ ဥရုဝေလကဿပကို ငါဘုရားသည် ဆုံးမတော်မူအပ်ဖူးပြီဟု။ ဘဂဝါ ဝတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် မိန့်တော်မူ၍။ ဣမိဿာ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ၊ ဤအကြောင်းအတ္ထုပ္ပတ် ကြောင့် (စာကိုယ်ပါဠိမှာ "ဣမိဿာ" ရှိသည်။နိမိတ္တသတ္တမီဖြစ်၍ ဣမာယ ဖြစ်သင့်ဟု ထင်)။ မဟာနာရဒကဿပဇာတကံ ကထေတွာ၊ မဟာနာရဒ ကဿပဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၍။ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာလေးပါး တို့ကို ပြတော်မူပြီ။ မဂဓရာဇာ၊ မဂဓတိုင်းရှင် ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်သည်။ ဧကာဒသဟိ နဟုတေဟိ သဒ္ဓိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ် တစ်သိန်းတစ်သောင်းတို့နှင့် တကွ။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ ဧကံ နဟုတံ ဥပါသကတ္တံ ပဋိဝေဒေသိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ် တစ်သောင်းသည် ရတနာသုံးပါး ဆည်းကပ်တတ်သည့် ဥပါသကာဖြစ်ကြောင်းကို လျှောက်ထားသိစေပြီ။ ရာဇာ သတ္ထုသန္တိကေ နိသိန္နောယေဝ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ထိုင်လျက်သာ။ ပဠဘသာသကေ ပဝေဒေတွာ၊ တောင့်တချက် ငါးမျိုးတို့ကို

လျှောက်ထားပြီး၍။ သရဏံ ဂန္ဓာ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်၍။ သွာတနာယ နိမန္တ္ရေတွာ၊ နက်ဖြန်ကုသိုလ်ဖြစ်ဖို့ ဆွမ်းစားပင့်၍။ အာသနာ ဝုဋ္ဌာယ၊ နေရာမှ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ ပက္ကာမိ၊ ဘုရားရှင်ကို လက်ယာရစ် လှည့်လည် သည်ကို ပြု၍ ဖဲသွားပြီ။

ပုန ဒိဝသေ ယေဟိ စ ဘုဂဝါ ဒိဋ္ဌော၊ နောက်နေ့၌ အကြင်သူတို့သည်လည်း ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်အပ်ဖူးပြီ။ ယေဟိ စ အဒိဋ္ဌော၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း မဖူးမြင်အပ်ဖူးပေ။ ရာဇဂဟဝါသိနော သဗ္ဗေပိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့နေ အားလုံးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌာရသကောဋိသင်္ခါ မနုဿာ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေ အရေအတွက်ရှိကုန်သော လူတို့သည်။ တထာဂတံ ဒဋ္ဌုကာမာ၊ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်လိုကုန်၍။ ပါတောဝ ရာဇဂဟတောဝ၊ စောစောဌသာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ။ လဋ္ဌိဝနုယျာနံ အဂမံသု၊ ထန်းတောဥယျာဉ်သို့ သွားကြကုန်ပြီ။ တိဂါဝုတော မဂ္ဂေါ နပ္ပဟောသိ၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသော လမ်းသည် မလောက်ပြီ။ သကလလဋ္ဌိဝနုယျာနံ နိရန္တရံ၊ ထန်းတောဥယျာဉ်တစ်ခုလုံးသည် အကြားအလပ် မရှိအောင်။ ဖုဋံ အဟောသိ၊ လူပြည့်ကျပ် ထိစပ်နေသည် ဖြစ်ပြီ။ မဟာဇနော ဒသဗလဿ၊ လူအများသည် ရှင်တော်ဘုရား၏။ ရူပသောဘဂ္ဂပတ္တံ အတ္တဘာဝံ ပဿန္တော၊ ရုပ်အဆင်းတင့်တယ်မှုအစုသို့ ရောက်တော်မူသော ရူပကာယတော်ကို ဖူးမြင်လျက်။ တိတ္တိ ကာတုံ နာသက္ခိ၊ ဖူးမြင်၍ အားရတင်းတိမ်မှုကို ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဩသ ဝဏ္ဏဘူမိ နာမ၊ ဤနေရာမျိုးသည်ကား အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ဆိုရမည့် နေရာမျိုးမည်၏။ ဟိ ဧဝရူပေသု ဌာနေသု၊ မှန်၏ ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော ဌာနတို့၌။ တထာဂတဿ လက္ခဏာနုဗျဉ္ဇနာဒိပ္ပဘေဒါ၊ ရှင်တော် ဘုရား၏ လက္ခဏာတော်ကြီး သုံးဆယ့်နှစ်ပါး, လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ် စသည်အပြားရှိသော။ ရူပကာယသိရီ သဗ္ဗာပိ၊ ရူပကာယတော်၏ ကျက်သရေ အားလုံးကို။ ဝဏ္ဏေတဗ္ဗာ၊ ခီးကျူးဖွင့်ဆိုထိုက်၏။ ဒသဗလဿ ရူပသောဘဂ္ဂပတ္တံ သရီရံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ ရုပ်အဆင်းတင့်တယ်မှုအစုသို့ရောက်သော ကာယ တော်ကို။ ပဿမာနေန မဟာဇနေန၊ ဖူးမြော်သော လူအများဖြင့်။ ဥယျာနေ ဝ မဂ္ဂေ ဝ၊ ထန်းတောဥယျာဉ်သည်လည်းကောင်း, သုံးဂါဝုတ်ရှိ လမ်းသည် လည်းကောင်း။ ဧဝံ နိရန္တရံ ဖုဋေ၊ ဤသို့ အကြားအလပ်မရှိအောင် လူပြည့်ကျပ်

ထိစပ်နေသော်။ ကေဘိက္ခုသပိ နိက္ခမနောကာသော နာဟောသိ၊ ရဟန်း တစ်ပါး၏သော်မှလည်း ထွက်ဖို့နေရာသည် မဖြစ်ပြီ, မရှိပြီ။ တံ ဒိဝသံ ဘဂဝါ။ တိုနေ့၌ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဆိန္နဘတ္တော ဘဝေယျ ကိရ ပြတ်သော ဆွမ်း ရှိသည် (ဆွမ်းမစားရသည်)ဖြစ်လောက်သတဲ့။ တံ မာဟောသီတိ၊ တို ပြတ်သော ဆွမ်းရှိမှုသည် မဖြစ်ပါစေလင့်ဟု အကြောင်းပြု၍။ သတ္တသု နိသိန္နာသန်၊ သိကြားမင်း၏ ထိုင်နေရာ မြကျောက်ဖျာသည်။ ဥဏ္ဏာကာရံ ဒဿေသိ၊ ပူသောအခြင်းအရာကို ပြပြီ။ သော အာဝဇ္ဇမာနော၊ ထို သိကြားမင်းသည် ဆင်ခြင်သော်။ တံ ကာရဏံ ဥ တွာ၊ ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ မာဏဝကဝဏ္ဏော' အဘိနိမ္မိနိတ္တာ၊ လုလင်ငယ်အသွင်ကို ဖန်ဆင်း၍။ ဗုဒ္ဓမမ္မသံဃပဋိသံယုတ္တာ ထုတိယော ဝဒမာနော၊ ဘုရား,တရား,သံဃာနှင့် ဆက်စပ်ကုန်သော ချီးမွမ်းဖွယ် တို့ကို ရွတ်ဆိုလျက်။ ဒသဗလဿ ပုရတော ဩတရိတ္တာ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ သက်ဆင်း၍။ ဒေဝတာနုဘာဝေန ဩကာသံ ကတ္တာ၊ နတ်တို့တန်ခိုးဖြင့် ကြွချီလောက်သောအရပ်ကို ပြုလုပ်၍။

ဒန္ဓော ဒန္ဓေဟိ သဟ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တော ဝိပ္ပမုတ္တေဟိ။
သိဂ္ဂိနိက္ခသဝဏ္ဏော၊ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ ဘဂဝါ။

မုတ္တော မုတ္တေဟိ သဟ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တော ဝိပ္ပမုတ္တေဟိ။
သိဂ္ဂိနိက္ခသဝဏ္ဏော၊ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ ဘဂဝါ။

တိဏ္ဏော တိဏ္ဏေဟိ သဟ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တော ဝိပ္ပမုတ္တေဟိ။
သိဂ္ဂိနိက္ခ သဝဏ္ဏော၊ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ ဘဂဝါ။

ဒသဝါသော ဒသဗလော၊ ဒသမမ္ပဝိဒူ ဒသဟိ စုပေတော။
သော ဒသသတပရိဝါရော၊ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ ဘဂဝါတိ၊

'ဒန္ဓော ဒန္ဓေဟိ (လ) သော ဒသသတပရိဝါရော။ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ ဘဂဝါ' ဟူကုန်သော။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤလေးဂါထာတို့ဖြင့်။ သတ္တု ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော၊ ဘုရားရှင်ဂုဏ်တော်များကို ပြောဆိုချီးမွမ်းလျက်။ ပုရတော ပါယာသိ၊ ရှေ့တော်မှ သွားပြီ။ (ဝိ၊ဘု၊ဂ၊ဧ၊နှာ အရ သန္ဓော သန္ဓေဟိ စသော ဧတဂ္ဂတစ်ဂါထာ ကျနေဟန် တူသည်) ဂါထာများအနက်ကား--

သိဂီနိက္ခသဝဏ္ဏော၊ အကောင်းဆုံး သိဂ်နိက်ရွှေနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူပြီးဖြစ်၍။ ဒန္တောဟိ၊ ယဉ်ကျေးပြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကျွတ်လွတ်တော်မူပြီးဖြစ်၍။ ဝိပ္ပမုတ္တောဟိ၊ ကျွတ်လွတ်ပြီးဖြစ်ကုန်သော။ ပုရာဏာဇဋိလေဟိ သဟ၊ ရသေ့ဖြစ်ဟောင်း,ရဟန္တာ ပေါင်းတစ်ထောင်တို့နှင့် အတူတကွ။ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ကြွဝင်တော်မူလာပြီ။

သိဂီနိက္ခသဝဏ္ဏော၊ အကောင်းဆုံး သိဂ်နိက်ရွှေနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ မုတ္တော၊ ကိလေသာမှလွတ်တော်မူပြီး ဖြစ်၍။ မုတ္တောဟိ၊ ကိလေသာမှလွတ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ဝဋ်သုံးပါးမှ ကျွတ်လွတ်တော်မူပြီးဖြစ်၍။ ဝိပ္ပမုတ္တောဟိ၊ ဝဋ်သုံးပါးမှ ကျွတ်လွတ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော။ ပုရာဏာဇဋိလေဟိ သဟ၊ ရသေ့ဖြစ်ဟောင်း, ရဟန္တာပေါင်း တစ်ထောင်တို့နှင့် အတူတကွ။ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ကြွဝင်တော်မူလာပြီ။

သိဂီနိက္ခသဝဏ္ဏော၊ အကောင်းဆုံး သိဂ်နိက်ရွှေနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ တိဏ္ဏော၊ ဩဃလေးခန်းကို ကူးသန်းလွန်မြောက်တော်မူပြီးဖြစ်၍။ တိဏ္ဏောဟိ၊ ဩဃလေးခန်း ကူးသန်းလွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ဝဋ်သုံးပါးမှ ကျွတ်လွတ်တော်မူပြီး၍။ ဝိပ္ပမုတ္တောဟိ၊ ဝဋ်သုံးပါးမှ ကျွတ်လွတ်ပြီးဖြစ်ကုန်သော။ ပုရာဏာ-ဇဋိလေဟိ သဟ၊ ရသေ့ဖြစ်ဟောင်း ရဟန္တာပေါင်းတစ်ထောင်တို့နှင့် အတူတကွ။ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်တော်သို့ ကြွဝင်တော်မူလာပြီ။

ဒသဝါသော ဒသဗလော၊ အရိယာတို့ စံအိမ်တရား ဆယ်ပါးရှိတော်မူသော, ကိုယ်အားညာဏ်အား ဆယ်ပါးလည်း ရှိတော်မူသော။ ဒသခမ္မဝိဒူ၊ ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးကိုလည်း ပိုင်းခြားသိမြင်တော်မူသော။ ဒသဟိ စ ဥပေတော၊ အသေက္ခအင်္ဂါ ဆယ်ဖြာတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူသော။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဒသသတပရိဝါရော၊ ရသေ့ဖြစ်ဟောင်း ရဟန္တာပေါင်းတစ်ထောင် ခြံရံလျက်။ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ကြွဝင်တော်မူလာပြီ။

တဒါ။ သိကြားမင်း, လုလင်ယောင်ဆောင်၍ ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆိုကာ ဘုရားရှေ့တော်မှသွားရာ ထိုအခါ၌။ မဟာဇနော မာဏဝကသ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သူမြို့သားလူအများသည် လုလင်ငယ်၏။ ရှုသိရိ ဒိသွာ, ရှုပ်အဆင်းကျက်သရေကို တွေ့မြင်ရ၍။ အယံ မာဏဝကော အတိဝိယ အဘိရူပေါ။ ဤလုလင်ငယ်သည် အလွန်အဆင်းလှပါပေ၏။ အမှေဟိ န ခေါ ပန ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗောတိ စိန္တေတွာ, ငါတို့သည် မမြင်ဖူးဟု ကြံစည်ကုန်၍။ အယံ မာဏဝကော ကုတော၊ ဤ လုလင်ငယ်ကား ဘယ်ကလဲ။ အယံ ကသ ဝါတိ အာဟ၊ ဤလုလင်ငယ်ကား ဘယ်သူ၏ဟာလဲဟု ပြောပြီး တံ သုတ္တာ မာဏဝေါ။ လူအများပြောသည့် ထို စကားကို ကြားရ၍ လုလင်ယောင်ဆောင် သိကြားမောင်သည်။

> ယော ဝီရော သတ္ထမိ ဒန္တော၊ အကြင်ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ဥဏှာကြီးရှင်ဖြစ်တော်မူ၏ ဣန္ဒြေအားလုံးတို့၌ ယဉ်ကျေးတော်မူပြီးလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ သုဒ္ဓေါ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ ကိလေသာဟူက, ဝါသနာမျှမကျန်ရအောင်လည်း, စင်ကြယ်တော်မူ၏, တုပြိုင်နိုင်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ရှိတော်မမူ။ လောကေ အရဟံ သုဂတော၊ လောက၌ ပူဇော်အထူးကိုလည်း ခံတော်မူတိုက်၏ ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူတတ်၏။ အဟံ တသ ပရိစာရကောတိ၊ ငါကား ထိုဆိုခဲ့ပြီး ဂုဏ်တော်တို့သခင် ဘုရားရှင်၏ အလုပ်အကျွေးပါတည်း ဟူသော။

ဂါထံ အာဟ၊ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ သတ္ထာ သက္ကေန ကတောကာသ၊ ဘုရားရှင်သည် သိကြားမင်းသည် သွားလို့ရအောင် ပြုလုပ်အပ်သော။ မဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ လမ်းသို့ (လမ်းအတိုင်း) ကြွတော်မူ၍။ ဘိက္ခုသဟဿပရိဝုတော ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ၊ ရဟန်းတစ်ထောင်ခြံရံအပ်လျက် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ကြွဝင်တော်မူပြီ။ ရာဇာ ဗုဒ္ဓပမုခသ သံဃသ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား။ မဟာဒါနံ ဒတ္တာ၊ အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ ဘန္တေ အဟံ တီဏိ ရတနာနိ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ရတနာသုံးပါးတို့ကို။ ဝိနာ ဝတ္ထိတုံ န သက္ခိဿာမိ၊ ကင်း၍ ဖြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဝေလာယ ဝါ အဝေလာယ ဝါ၊ သင့်လျော်သောအချိန်၌သော်လည်းကောင်း မသင့်လျော်သော အချိန်၌သော်လည်းကောင်း။ ဘဂဝတော သန္တိကံ အာဂမိဿာမိ၊ ဘုရားရှင်၏

အထံတော်သို့ လာပါအုံ့။ လင်ဦးနုယျာန် နာမ အတိဒုရေ ထန်းတော ဥယျာဉ်မည်သည် မြို့နှင့် အလွန်ဝေး၏။ အမှာက် ဝေဠုဝန် နာမ၊ တပည့်တော်တို့၏ ဝေဠုဝန်မည်သော။ ဣဒံ ပန ဥယျာန် နာတိဒူရေ နာစွာသန္နေ၊ ဤ ဥယျာဉ်သည်ကား ဝေးလည်းမဝေး, နီးလည်းမနီးပါ။ ဂမနာဂမနသမ္ပန္နံ၊ သွားမှုလာမှုလွယ်ကူ၏။ ဗုဒ္ဓါရဟံ သေနာသနံ၊ ဘုရားတို့နှင့်ထိုက်တန်သော ကျောင်း အိပ်ရာနေရာပါတည်း။ မေ ဣဒံ၊ တပည့်တော်၏ ဤဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို။ ဘဂဝါ ပဋိဂ္ဂဏှာတု တိ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် အလှူခံတော်မူပါဟု လျှောက်၍။ သုဝဏ္ဏဘိင်္ဂါရေန ပုပ္ဖဂန္ဓဝါသိတံ၊ ရွှေကရားဖြင့် ပန်းနံ့သာတို့ ထုံအပ်သော။ မဏိဝဏ္ဏံ ဥဒကံ အာဒါယ၊ မြကျောက်အဆင်းရှိသော ရေကို ယူ၍။ ဝေဠုဝနုယျာန် ပရိစ္စဇန္တော၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်တော်ကို စွန့်လှူလျက်။ ဒသဗလဿ ဟတ္ထေ၊ အားဆယ်ပါးသခင်, ဘုရားရှင်၏ လက်တော်၌။ ဥဒကံ ပါတေသိ၊ ရေကို ကျစေပြီ။ တသ္မိံ အာရာမပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို အလှူခံတော်မူရာ ထိုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓသာသနဿ မူလာနိ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ အမြစ်အရင်းတို့သည်။ သြတိဏ္ဏာနိတိ၊ သက်ဝင်စွဲမြဲကုန်ပြီဟု ပြောသကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ မဟာပထဝီ ကမ္ပိ၊ မြေကြီးသည် တုန်လှုပ်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဇမ္ဗုဒီပသို့ ဝေဠုဝန် ဌပေတွာ၊ ဇမ္ဗုဒီပ်ကျွန်း၌ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို ချန်ထား၍။ မဟာပထဝီ ကမ္ပေတွာ၊ မြေကြီးကို တုန်လှုပ်စေ၍။ အည် ဂဟိတသေနာသနံ နာမ နတ္ထိ၊ အခြားသော အလှူခံအပ်သည့် ကျောင်းအရာမ်မည်သည် မရှိပါပေ။ သတ္တာ ဝေဠုဝနာရာမံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ခြံကို အလှူခံတော်မူပြီး၍။ ရညော အနုမောဒနံ ကတွာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အနုမောဒနာတရားကို ဟောကြားမှု ပြုတော်မူ၍။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှ ထ၍။ ဘိက္ခုသံ ဃပရိဝုတော ဝေဠုဝန် အဂမာသိ၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်လျက် ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်သို့ ကြွတော်မူပြီ။

တသ္မိံ ခေါ ပန သမယေ၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ဝယ် ဘုရားရှင်နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌။ သာရိပုတ္တော စ မောဂ္ဂလ္လာနော စ၊ သာရိပုတ္တရာလည်းကောင်း မောဂ္ဂလာန်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဒွေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ဤသို့ ပရိဗိုဇ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ အမတံ ပရိယေသမာနာ၊ မသေတရားကို ရှာကုန်လျက်။ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿာယ ဝိဟရန္တိ၊ ရာဇဂြိဟ်မြို့ကို အမှီပြု၍ နေကုန်၏။ တေသု သာရိပုတ္တော အဿဇိတ္ထေရံ ထိုပရိဗိုဇ်နှစ်ယောက်တို့တွင် သာရိပုတ္တရာပရိဗိုဇ်သည် အဿဇိ

ထေရ်ကို။ ပိဏ္ဍာယ ပဝိဋ္ဌ ဒိသွာ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းဝင်သည်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ ပသန္နစိတ္တော ပယိရုပါသိတွာ၊ ကြည်ညိုစိတ်ရှိ၍ ချဉ်းကပ်၍။ "ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ"တိ ဂါထံ သုတ္တာ၊ ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ စသော ဂါထာကို နာယူရ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်၍။ အတ္တနော သဟာယကဿ မောဂ္ဂလ္လာနပရိဗ္ဗာဇကဿပိ၊ မိမိ၏သူငယ်ချင်း ဖြစ်သော မောဂ္ဂလာန်ပရိဗိုဇ်အားလည်း။ တမေဝ ဂါထံ အဘာသိ၊ ထိုယေ ဓမ္မာ စသော ဂါထာကိုပင် ဟောပြီ။ သောပိ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ ထို မောဂ္ဂလာန်ပရိဗိုဇ်သည်လည်း သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ တေ ဥဘောပိ ဇနာ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာန် ပရိဗိုဇ်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ သဠာယံ ဩလောကေတွာ၊ သိဠာည်းပရိဗိုဇ်ကို ကြည့်ရှုပန်ကြား၍။ အတ္တနော ပရိသာယ သဒ္ဓိ၊ မိမိတို့၏ ပရိသတ်နှင့် တကွ။ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိသု၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ရဟန်းပြုကုန်ပြီ။ တေသု မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ သတ္တာဟေန အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ ခုနစ်ရက်တည်းဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော အမ္ဗမာသေန၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်ကား လဝက် ၁၅ ရက်ဖြင့်။ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ စ နေ ဥဘောပိ သတ္တာ၊ ဆက်ပြောရသော် ထိုနှစ်ပါးတို့ကိုလည်း ဘုရားရှင်သည်။ အဂ္ဂသာဝကဋ္ဌာနေ ဌပေသိ၊ အဂ္ဂသာဝက ရာထူး၌ ထားတော်မူပြီ။ သာရိပုတ္ထ-တ္ထေရေန အရဟတ္တပ္ပတ္တဒိဝသေယေव၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ရဟန္တာအဖြစ် ရောက်ရာနေ့၌ပင်။ သာဝကသန္နိပါတံ အကာသိ၊ သာဝကအစည်းအဝေးကို ပြုတော်မူပြီ။

တသ္မိ ယေဝ ဝေဠုဝနုယျာနေ၊ ထိုဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်၌ပင်။ တထာဂတေ ဝိဟရန္တေ ပန၊ ဘုရားရှင်သည် နေတော်မူသော်ကား။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည်။ "မေ ပုတ္တော၊ ငါ၏ သားတော်သည်။ ဆဗ္ဗဿာနိ ဒုက္ကရကာရိကံ စရိတ္တာ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး ခဲခဲယဉ်းယဉ်းပြုရသည့် ပြုမှုဟူသော ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ကို ကျင့်ပြီး၍။ ပရမာဘိသမ္ဗောဓိ ပတ္တာ၊ မြတ်လှစွာသော အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရ၍။ ပဝတ္တေတုံ ဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဓမ္မစက်ကြာတရား တော်မြတ် ဟောကြားပြီး၍။ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿာယ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို အမှီပြု၍။ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရတိ ကိရ၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်၌ နေသတဲ့"။ ဣတိ သုတ္တာ၊ ဤသို့

ကြားသိ၍။ အညတရဲ့ အမစ္စ၊ မထင်ရှားသော အမတ်တစ်ယောက်ကို။ "ဟေ ဘဏေ၊ လာလော့ ဘိုအချင်း။ ပုရိသသဟဿပရိဝါရော၊ ယောက်ျားတစ်ထောင် ခြံရံ၍။ ရာဇဂဟံ ဂန္တာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ သွား၍။ မမ ဝစနေန၊ ငါသုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ စကားဖြင့်။ ဝေါ ပိတာ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ ခမည်းတော်ဖြစ်သော။ သုဒ္ဓေါဒန-မဟာရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ ဒဋ္ဌကာမောတိ ဝတ္တာ၊ ဖူးမြင်တော်မူလိုပါ၏ဟု လျှောက်ထား၍။ မေ ပုတ္တံ၊ ငါ၏ သားတော်ဘုရားကို။ ဂဏှိတွာ ဧဟိတိ အာမန္တေသိ၊ ပင့်ဆောင်၍ လာခဲ့လော့"ဟု ခေါ်ပြောပြီ။ (အဋ္ဌကထာပါဠိ၌ ကျောင်းစာရေးအမှား ဘာဟ ပိုနေ)။ သော ဧဝံ ဒေဝါတိ၊ ထိုအမတ်သည် ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု။ ရညော ဝစနံ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ စကားကို။ သိရသာ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့် ခံယူ၍။ ပုရိသသဟဿပရိဝါရော၊ ယောက်ျား တစ်ထောင်ခြံရံ၍။ ခိပ္ပမေဝ သဋ္ဌိယောဇန မဂ္ဂံ ဂန္တာ၊ လျှင်စွာသာ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ခရီးကို သွား၍။ ဒသဗလဿ စတုပရိသမဇ္ဈေ နိသိဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်၏ ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌ ထိုင်တော်မူ၍။ ဓမ္မဒေသနာဝေလာယ ဝိဟာရံ ပါဝိသိ၊ တရားဟောတော်မူချိန်၌ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဝင်သွားပြီ။ ရညော ပဟိတသာသနံ တိဋ္ဌတု တာဝါတိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် မှာထားလိုက်သော သတင်းစကားသည် ရှိစေဦးတော့ဟု နှလုံးပြု၍။ ပရိယန္တေ ဋ္ဌတော၊ ပရိသတ် အစွန်၌ တည်၍။ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ၊ ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ ယထာဋ္ဌိတောဝ၊ တည်နေသည့် အတိုင်းပင်။ ပုရိသသဟဿေန သဒ္ဓိ၊ အခြံအရံယောက်ျားတစ်ထောင်နှင့် အတူတကွ။ အရဟတ္တံ ပတ္တာ ပဋ္ဌဲ ယာစိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်၍ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဧထ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် 'လာကြ ရဟန်းတို့'ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဟတ္ထံ ပသာရေသိ၊ လက်တော်ကို ဆန့်တန်းတော်မူပြီ။ သဗ္ဗေ တခ်ဏ်ယေဝ၊ ရှေ့ဆောင်အမတ်နှင့် အခြံအရံယောက်ျားအားလုံးတို့သည် မိန့်တော်မူရာ ထိုခဏ၌ပင်။ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစီဝရဓရာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သပိတ်ကိုလွယ် သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံကုန်၍။ သဋ္ဌိဝဿတ္ထေရာ ဝိယ အဟေသုံ၊ ဝါတော်ခြောက်ဆယ်ရှိ မထေရ်တို့ကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အရဟတ္တံ ပတ္တကာလတော ပဋ္ဌာယ ပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရာကာလမှ စ၍ကား။ အရိယာ နာမ မဗ္ဗတ္ထာဝ ဟောန္တိ၊ အရိယာတို့ မည်သည် လူမှုရေးလျစ်လျူရှုကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ သော၊ ထို့ကြောင့်

ထိုအမတ်ဟောင်း ရဟန္တာထေရ်သည်။ ရညော ပဟိတသာသနံ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည် ပို့စေအပ်သော သတင်းစကားကို။ ဒသဗလဿ နှ ကထေသိ၊ ဘုရားရှင်အား မလျှောက်ပြီ။ ရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ ဂတော နေဝ အာဂစ္ဆတိ၊ သွားသူသည်လည်း ပြန်မလာ။ သာသနံ နှ သုယျတိတိ၊ သတင်းစကား ကိုလည်း မကြားရဟု တွေးရ၏။ ဧဟိ ဘဏေ၊ လာလော့ အိုအချင်း။ တွံ ဂစ္ဆာဟိတိ၊ သင်သည် သွားလော့ဟု။ တေနေဝ နိယာမေန၊ ထိုနည်းဖြင့်သာ။ အည် အမစ္စံ ပေသေသိ၊ အခြားသော အမတ်ကို စေလွှတ်ပြန်ပြီ။ သောပိ ဂန္တာ ပုရိမနယေနေဝ၊ နောက်စေလွှတ်သော ထိုအမတ်သည်လည်း ဘုရားထံတော်သွား၍ ရှေးနည်း ဖြင့်သာ။ ပရိသာယ သဒ္ဒီ ပရိသတ်နှင့် အတူ။ အရဟတ္တံ ပတ္တော တုဏ္ဏီ အဟောသိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်၍ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ပြန်ပြီ။ ရာဇာ ဧတေနေဝ နိယာမေန၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ဤနည်းဖြင့်သာ။ ပုရိသသဟဿပရိဝါရေ နဝ အမစ္စေ ပေသေသိ၊ ယောက်ျားတစ်ထောင် အခြံအရံရှိကုန်သော အမတ်ကိုးယောက်တို့ တိုင်တိုင် စေလွှတ်ပြီ။ သဗ္ဗေ အတ္တနော ကိစ္စံ နိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ အခြံအရံနှင့် အမတ် ကိုးယောက်လုံးတို့သည် မိမိတို့၏ မင်ကိစ္စကို ပြီးစေ၍။ တုဏ္ဏီဘူတာ တတ္ထေဝ ဝိဟရိသု၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်လျက် ထိုဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌သာ နေကုန်ပြီ။

ရာဇာ သာသနမတ္တမ္ပိ အာဟရိတ္တာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သတင်းစကားမျှ ကိုသော်လည်း ဆောင်ယူခဲ့၍။ အာစိက္ခန္တေ အလဘိတ္တာ၊ ပြောသည့်သူကို မရ၍။ ဧတ္တကာ ဇနာ မယိ၊ ဤမျှတစ်သောင်းကျော်အရေအတွက်ရှိကုန်သော လူတို့သည် ငါသုဒ္ဓေါဒနမင်းအပေါ်၌။ သိနေဟာဘာဝေန၊ ချစ်ခင်မှုမရှိခြင်းကြောင့်။ သာသနမတ္တမ္ပိ နှ ပစ္စာဟရိသု၊ သတင်းစကားမျှကိုသော်လည်း တုံ့ပြန်မဆောင် ယူကုန်။ ကော မမ ဝစနံ၊ အဘယ်သူသည် ငါသုဒ္ဓေါဒန၏ စကားကို။ ကရိဿတိ နု ခေါတိ၊ လိုက်နာပြုလိမ့်မည်နည်းဟု တွေးရ၏။ သဗ္ဗံ ရာဇဗလံ ဩလောကေန္တော၊ အလုံးစုံသော မင်းမှုထမ်း ဗိုလ်ပါကို ကြည့်ရှုစူးစမ်းသော်၊ ကာဠုဒါယိ အဒ္ဒသ၊ ကာဠုဒါယိအမတ်ကို တွေ့မြင်ပြီ။ ရညော သဗ္ဗတ္ထသာကော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ အမှုအားလုံးကို ပြီးစေတတ်သော။ အတ္ထဿ ရိကော အတိဝိယ ဩသိကော၊ အတွင်းသားဖြစ်သော အလွန်အကျွမ်းဝင်သော။ သော အမစ္စော၊ ထိုကာဠုဒါယိ အမတ်သည်။ ဘောဒိသတ္တေန သဒ္ဓိ၊ ဘုရားလောင်းနှင့် အတူတကွ။ ဧကဒိဝသေ ဇာတော၊ တစ်နေ့တည်း၌ မွေးဖွားသော။ သဟပံသုကီဠကော သဟာယော ကိရ

မြေမှုန့်အတူ ကစားဖက်ဖြစ်သော သူငယ်ချင်းဖြစ်သတဲ့။ အထ နံ ရာဇာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုကာဠဒါယီအမတ်ကို သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ "တာတ ကာဠဒါယီ အဟ၊ အမောင်ကာဠဒါယီ ငါခမည်းတော်သည်။ မမ ပုတ္တံ ပဿိတုကာမော၊ ငါ၏ သားတော်ဘုရားကို ဖူးမြင်လိုရ၏။ နဝ ပုရိသသဟဿာနိ ပေသေသိ၊ ယောက်ျား ကိုးထောင်တို့ကို စေလွှတ်ပြီ။ ဧကပုရိသောပိ အာဂန္တာ၊ ယောက်ျားတစ်ယောက် သည်သော်မှလည်း လာ၍။ သာသနမတ္တံ အာရောစေန္တောပိ နတ္ထိ၊ သတင်း ကလေးမျှကို ပြောဖော်ရသည့်သူသည်သော်မျှလည်း မရှိခဲ့။ ဇီဝိတန္တရာယော ပန ဒုဒ္ဒာနော ခေါ၊ အသက်၏အန္တရာယ်ကိုကား သိနိုင်ခဲသည်သာ။ အဟံ ဇီဝမာနောဝ၊ ငါခမည်းတော်သည် အသက်ရှင်စဉ်ပင်။ ပုတ္တံ ဒဋ္ဌုံ ဣစ္ဆာမိ၊ သားတော် ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ မေ ပုတ္တံ မေ ဒဿေတုံ၊ ငါ၏ သားတော် ဘုရားကို ငါခမည်းတော်အား ပြခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိ နု ခေါတိ အာမန္တေသိ၊ စွမ်းနိုင်အံ့လော"ဟု ခေါ်ပြောပြီ။ သစေ ပဗ္ဗဇိတုံ လဘိဿာမိ၊ အကယ်၍ ရဟန်း ပြုခြင်းငှာ ကျွန်တော်မျိုး အခွင့်ရအံ့။ သက္ခိဿာမိ ဒေဝါတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည် အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ပြီ။ တာတ တုံ၊ ချစ်သား ကာဠဒါယီ သင်သည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ ဝါ အပဗ္ဗဇိတွာ ဝါ၊ ရဟန်းပြု၍ဖြစ်စေ ရဟန်း မပြုမူ၍ဖြစ်စေ။ မယံ ပုတ္တံ ဒဿေဟိတိ၊ ငါ့အား သားတော်ဘုရားကို ပြလော့ဟု မိန့်ပြီ။ သော သာဓု ဒေဝါတိ၊ ထိုကာဠဒါယီအမတ်သည် ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု ဝန်ခံ၍။ ရညော သာသနံ အာဒါယ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ သတင်းစကားကို ဆောင်ယူ၍။ ရာဇဂဟံ ဂန္တာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ သွား၍။ သတ္တာ ဓမ္မဒေသနာဝေလာယ၊ ဘုရားရှင်၏ တရားဟောတော်မူချိန်၌။ ပရိသပရိယန္တေ ဌတောဝ၊ ပရိသတ်အစွန်း၌ တည်လျက်။ ဓမ္မံ သုတ္တာ၊ တရားတော်ကို နာယူ၍။ သပရိဝါရော အရဟတ္တဖလံ ပတ္တာ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍။ ဖေါဘိက္ခုဘာဝေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ ဖေါဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ်၌ တည်ပြီ။

သတ္ထာ ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘုရားဖြစ်ပြီး၍။ ပဌမံ အန္တောဝဿံ၊ ပထမဖြစ်သော ဝါတွင်း၌။ ဣသိပတနေ ဝသိတ္တာ၊ ဣသိပတနမိဂဒါဝုန်တော၌ ဝါကပ်တော်မူ၍။ ဝုတ္ထဝဿော ပဝါရေတ္တာ၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော် ပဝါရဏာ ပြုတော်မူ၍။ ဥရုဝေလံ ဂန္တာ၊ ဥရုဝေလတောသို့ ကြွတော်မူ၍။ တတ္ထ တယော

မာသေ ဝသန္တော၊ ထိုဥရုဝေလတောဌ် သုံးလတို့ပတ်လုံးနေတော်မူလျက်။ တေဘာတိကဇဋိလေ ဝိနေတွာ၊ ရသေ့ညီနောင်သုံးယောက်တို့ကို ဆုံးမတော်မူပြီး၍။ ဘိက္ခုသဟဿပရိဝါရော၊ ရဟန်းတစ်ထောင် အခြံအရံရှိ၍။ ဖုဿမာသ-ပုဏ္ဏမာယံ ရာဇဂဟံ ဂန္တာ၊ ပြာသိုလပြည့်နေ့ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၍။ ဒွေ မာသေ ဝသိ၊ နှစ်လတို့ပတ်လုံး နေတော်မူပြီ။ တတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်း အရှည် ရှိသော တပေါင်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင်သော ကာလဖြင့်။ ဗာရာဏသိတော နိက္ခန္တသ၊ ဗာရာဏသီမြို့မှ ထွက်ခွါတော်မူခဲ့သော ဘုရားရှင်မှာ။ ပဌမာသာ ဇတာ၊ ငါးလတို့သည် ဖြစ်ကုန်, ရှိကုန်ပြီ။ သကလော ဟေမန္တော အတိက္ကန္တော၊ အလုံးစုံသော ဆောင်းကာလသည် (ဆောင်းကာလအားလုံးသည်) ကုန်လွန်သွားပြီ။ ကာဠဒါယိတ္ထေရသ အာဂတဒိဝသတော၊ ကာဠဒါယီထေရ်၏ ဘုရားထံ ရောက်ရာနေ့မှ။ သတ္တဌဒိဝသာ ဝိတိဝတ္တာ၊ ခုနစ်ရက်ရှစ်ရက်တို့သည် ကျော်လွန်ကုန်ပြီ။ သော ဖဂ္ဂုဏီပုဏ္ဏမာသိယံ၊ ထိုကာဠဒါယီထေရ်သည် တပေါင်းလပြည့်နေ့၌။ "ဟေမန္တော အတိက္ကန္တော၊ ဆောင်းကာလသည် ကျော်လွန်သွားပြီ။ ဝသန္တ-သမယော အနုပ္ပတ္တော၊ နွေဦးပေါက်, ဝသန္တအခါသည် ရောက်လာပြီ။ မနုဿေဟိ သဿာနိ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ လယ်သမားတို့သည် ကောက်စပါးတို့ကို ထုတ်နုတ်ကြ၍။ သမ္ဘုဇသမ္ဘုဇဋ္ဌာနေဟိ မဂ္ဂါ ဒိန္နာ၊ ဦးတည့်ရာ, ဦးတည့်ရာအရပ်တို့ဖြင့် သွားလမ်းလာလမ်းတို့ကို ဖွင့်ပေးအပ်ကုန်ပြီ။ ပထဝီ ဟရိတတိဏသဉ္ဆန္နာ၊ မြေပြင်သည် စိမ်းစိုသော မြက်တို့ဖုံးလွှမ်းနေ၏။ ဝနသဏ္ဍာ သုပုပ္ဖိတာ၊ တောအုပ်သစ်ပင်တို့သည် ကောင်းစွာဖူးပွင့်ကုန်ပြီ။ မဂ္ဂါ ပဋိပဇ္ဇနက္ခမာ၊ သွားလမ်းလာလမ်းတို့သည် သွားလာရန် ခဲ့ကုန် ကောင်းကုန်ပြီ။ ဥတိသင်္ဃံ ကာတုံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော် သင်ကြွပ်ခြီးမြောက်မှုကို ပြုတော်မူခြင်းငှာ။ ဒသဗလသ ကာလော၊ အားတော်ဆယ်ပါးသခင် ဘုရားရှင်အဖို့ သင့်လျော်သော အချိန်တည်း"။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံစည်ပြီ။ အထ ဘဂဝန္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကြံစည်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။

အဂ်ါရိရနော ဒါနိ ဒုမာ ဘဒ္ဒေ၊ ဖလေသိနော ဆဒနံ ဝိပ္ပဟာယ။
တေ အစ္ဆိမန္တောဝ ပဘာသယန္တိ၊ သမယော မဟာဝီရ အဂ်ီရသာနံ။

နာတိသီတံ နာတိ ဥဏှံ၊ နာတိန္ဒုဒ္ဓိကွ ဆာတကံ။
သဒ္ဒလာ ဟရိတာ ဘူမိ၊ ဧသ ကာလော မဟာမုနိ၊

'အဂ်ါရိုနော ဒါနိ ဒုမာ ဘဒန္တေ (လ) ဧသ ကာလော မဟာမုနိ'ဟူကုန်သော။ သဋ္ဌမတ္တာဟိ ဂါထာဟိ၊ ခြောက်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ဂါထာတို့ဖြင့်။ ဒသဗလသ ကုလနဂရံ ဂမနတ္ထာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ ကပိလဝတ်မြို့သို့ ကြွတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂမနဝဏ္ဏံ ဒသဗလသ ဝဏ္ဏော သိ၊ ကြွတော်မူခြင်းဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဘုရားရှင်အား ချီးမွမ်းလျှောက်ထားပြီ။ ဂါထာ နက်ကား--

ဘဒန္တေ၊ အိုရှင်တော်မြတ်ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒုမာ၊ သစ်ပင် ဟူသမျှတို့သည်။ ဆဒနံ ဝိပ္ပဟာယ၊ အရွက်ဟောင်းကို ပယ်စွန့်ခွေချ၍။ ဖလေသိနော၊ အသီးသစ်ကို ရှာသကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၍။ အဂ်ါရိုနော၊ ရွက်နုစသည် တို့ဖြင့် မီးကိုးအသွင်နီပြန်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုသစ်ပင်ဟူသမျှတို့သည်။ အစ္ဆိမန္တော ဝ ပဘာသယန္တိ၊ အရောင်ရှိကုန်၍သာလျှင် ထွန်းလင်းတောက်ပ ကုန်၏။ မဟာဝီရ၊ လုံ့လကြီးမား အိုရှင်တော်မြတ်ဘုရား။ အဂ်ီရသာနံ သမယော၊ ရောင်ခြည်တော်တလက်လက် ထွက်တော်မူကုန်သော ဘုရားရှင် တို့၏ မွေးရပ်ဌာနီ ကြွခိုတော်မူရန် လျော်ကန်သင့်မြတ်သော အခါပါဘုရား။ (လ)။

မဟာမုနိ၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အိုရှင်တော်ဘုရား။ နာတိသီတံ နာတိဥဏှံ၊ မအေးလွန်းသောအခါလည်း ဖြစ်ပါသည် ဘုရား, မပူလွန်းသော အခါလည်းဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ နာတိဒ္ဒုဒ္ဓိကွ ဆာတကံ၊ လမ်းခရီးမှာ စားစရာ ပေါများ၍ ဒုဒ္ဓိကွဘေး ဆာလောင်ဘေးမှ ကင်းဝေးသည့်အခါလည်း ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ သဒ္ဒလာ ဘူမိ ဟရိတာ၊ နေဇာမြက်ညွန့်ရှိသော မြေ အပြင်သည် စိမ်းလည်းစိမ်းစိုနေပါသည်ဘုရား။ ဧသော ကာလော၊ ဤအချိန်ကား ရှင်တော်ဘုရား ဖွားရပ်ဌာနီ ကြွခိုရန်သင့်လျော်သည့် အချိန်တော်ပါဘုရား။

အထ နံ သတ္ထာ၊ လျှောက်ထားရာ ထိုအခါ၌ ထိုကာဠဒါယီထေရ်ကို ရှင်တော် ဘုရားသည်။ "ဥဒါယိ ကိံ နု ခေါ၊ ကာဠဒါယီ အဘယ့်ကြောင့်သာလျှင်။ မဓုရသရေန ဂမနဝဏ္ဏံ၊ သာယာသောအသံဖြင့် ကြွခိုတော်မူခြင်း၏ကျေးဇူးကို။

ဝဏ္ဏောသိတိ အာဟ၊ သင်ခ်ိန်မှမ်းလျှောက်ထားသနည်း"ဟု မေးမြန်းမိန့်ဆိုတော်မူပြီ။ ဘန္တေ တုမှာကံ ပိတာ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ ခမည်းတော် ဖြစ်သော။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ တုမှာကံ ပသိတုကာမော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ရှင်တော်ဘုရားတို့အား ဖူးမြင်လိုနေပါသည် ဘုရား။ ဥတကာနံ သင်္ဂဟံ ကရောထာတိ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား သင်ကြိုဟ်ခ်ီးမြှောက်မှုကို ပြုတော်မူကုန်ဟု လျှောက်ထားပြီ။ သာဓု ဥဒါယိ၊ ကောင်းပြီ ချစ်သားကာဠုဒါယီ။ ကရိဿာမိ ဥတကာနံ သင်္ဂဟံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား ခ်ီးမြှောက်မှုကို ငါဘုရား ပြုတော်မူအံ့ ။ ဘိက္ခသံ္ဃသ အာရောစေဟိ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား ခရီးသွားမည့် အကြောင်း ပြောကြားလော့။ ဂမိကဝတ္တံ ပူရေဿန္တိ၊ ခရီးသွားရဟန်းတို့ ပြုရမည့် ကျင့်ဝတ်ကို ပြုကျင့်ကုန်လတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ သာဓု ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ ရှင်တော်ဘုရားဟုလျှောက်၍။ ထေရော တေသံ အာရောစေသိ၊ ကာဠုဒါယီ ထေရ်သည် ထိုရဟန်းတို့အား လျှောက်ထားပြီ။

ဘဂဝါ အဂ်မဂဓဝါသိနံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် အဂ်တိုင်း, မဂဓတိုင်း၌နေကုန်သော။ ကုလပုတ္တာနံ ဒသဟိ သဟဿေဟိ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ တစ်သောင်းတို့လည်းကောင်း။ ကပိလဝတ္ထုဝါသိနံ ဒသဟိ သဟဿေဟိ၊ ကပိလဝတ်မြို့နေ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ တစ်သောင်းတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ သဋ္ဌေဟေ ဝီသတိသဟဿေဟိ၊ ဤသို့ အလုံးစုံ နှစ်သောင်းသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ခီဏာသဝေဟိ ကျှေဟိ ပရိဝုတော၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့သည် ခြံရံ အပ်လျက်။ ရာဇဂဟာ နိက္ခမိတွာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ထွက်တော်မူ၍။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ ယောဇနံ ဂစ္ဆတိ၊ တစ်နေ့တစ်နေ့၌ တစ်ယူဇနာခရီးကို ကြွတော်မူ၏။ ရာဇဂဟတော သဋ္ဌိယောဇနံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ကပိလဝတ္ထုံ ဒ္ဝီဟိ မာသေဟိ၊ ကပိလဝတ္ထုမြို့သို့ နှစ်လတို့ဖြင့်။ ပါပုဏိသာမီတိ၊ ရောက်လိမ့်မည်ဟု တွေးတော်မူ၍။ အတုရိတစာရိကံ ပက္ကာမိ၊ ဖြေးညှင်းသက်သာ သွားလာမှုကို ဖဲကြွတော်မူပြီ။ ထေရောပိ၊ ကာဠုဒါယီထေရ်သည်လည်း။ ဘဂဝတော နိက္ခန္တဘာဝံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ ထွက်ကြွလာတော်မူကြောင်းကို။ ရညော အာရောစေသာမီတိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား ပြောကြားအံ့ဟု တွေး၍။ ဝေဟာသံ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တ္မာ၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ ရညော နိဝေသနေ ပါတုရဟောသि၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ နန်းတော်၌ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ ထေရံ ဒိသ္မာ၊ သုဒ္ဓေါဒန

မင်းကြီးသည် ကာဠဒါယီထေရ်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ တုဋ္ဌစိတ္တော မဟာရဟေ၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိ၍ မြင့်မြတ်သူတို့အားသာ ထိုက်တန်သော။ ပလ္လင်ကေ နိသီဒါပေတွာ၊ ပလ္လင်၌ ထိုင်နေစေ၍။ အတ္တနော ပဋိယာဒိတသ၊ မိမိအတွက် စီမံအပ်သော။ နာနဂ္ဂရသဘောဇနသ၊ မြတ်သော အရသာအမျိုးမျိုးရှိသော ဘောဇဉ်ဖြင့်။ ပတ္တံ ပူရေတွာ အဒါသိ၊ သပိတ်ကို ပြည့်စေ၍ လှူပြီ။ ထေရော ဥဌာယ ဂမနာကာရံ ဒဿေသိ၊ ကာဠဒါယီထေရ်သည် ထ၍ ကြွမည့် အခြင်းအရာကို ပြပြီ။ နိသီဒိတွာ ဘုဉ္ဇထ တာတာတိ၊ ထိုင်၍ ဘုဉ်းပေးပါကုန် ချစ်သားတို့ဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္တူ သန္ဓိကံ ဂန္တာ ဘုဉ္ဇိဿာမိ မဟာရာဇာတိ၊ ဘုရားရှင်၏ အယ်တော်သို့ သွား၍ဘုဉ်းပေးအံ့ မင်းကြီးဟု မိန့်ပြီ။ တာတ သတ္ထာ ကဟံ ပနာတိ၊ ချစ်သားကာဠဒါယီ ဘုရားရှင်သည် အဘယ်မှာနည်းဟု မေးပြီ။ ဝိသတိသဟဿဘိက္ခုပရိဝါရော တုမှာကံ ဒဿနတ္ထာယ စာရိကံ နိက္ခန္တော မဟာရာဇာတိ၊ ရဟန်းနှစ်သောင်း အပြီးအရိုရှိ၍ သင်မင်းကြီးတို့အား ကြည့်ရှုတော်မူခြင်းငှာ ခရီးဒေသစာရိကို ထွက်ကြတော်မူလာပြီ မင်းကြီးဟု ဖြေကြားပြီ။ ရာဇာ တုဋ္ဌမာနသော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် နှစ်သက်သောစိတ် ရှိ၍။ "တုမှေ ဣမံ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ သင်တို့သည် ဤဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေး၍။ ယာဝ မမ ပုတ္တော၊ အကြင် မျှလောက် ငါသုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ သားတော်ဘုရားသည်။ ဣမံ နဂရံ ပါပုဏာတိ၊ ဤကပိလဝတ်မြို့သို့ ရောက်၏။ တာဝ အသ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကပိလဝတ်မြို့သို့ ရောက်ရာ ထိုအချိန်တိုင်အောင် ထိုသားတော်ဘုရားဖို့ ဆွမ်းကို။ ဣဟေဝ ဟရထာတိ အာဟ၊ ဤကပိလဝတ် နန်းတော်မှသာ ဆောင်ယူပါကုန်"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ထေရော အဓိဝါသေသိ၊ ကာဠဒါယီထေရ်သည် လက်ခံသာယာပြီ။ ရာဇာ ထေရံ ပရိဝိသိတ္တာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ကာဠဒါယီထေရ်ကို ဆွမ်းကျွေးပြီး၍။ ပတ္တံ ဂန္ဓစုဏ္ဏေန ဥဒ္ဒဟိတ္ဝာ၊ သပိတ်ကို နံ့သာမှုန့်ဖြင့် ပွတ်တိုက်ဆေးကြော၍။ ဥတ္တမဘောဇနသ ပူရေတွာ၊ မြင့်မြတ်သောဘောဇဉ်ဖြင့် ပြည့်စေ၍။ တထာဂတသ ဒေထာတိ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား ပေးလှူပါကုန်ဟု လျှောက်၍။ ထေရသ ဟတ္ထေ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ကာဠဒါယီထေရ်၏ လက်၌ တည်စေပြီ, လှူလိုက်ပြီ။ ထေရော သတ္ထေသံ ပဿန္တာနံယေဝ၊ ကာဠဒါယီထေရ်သည် လူအားလုံးတို့သည် ကြည့်ကုန်စဉ်ပင်။ ပတ္တံ အာကာသေ ခိပိတ္တာ၊ သပိတ်ကို ကောင်းကင်သို့ ပစ်လိုက်၍။ သယမ္ပိ ဝေဟာသံ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တ္ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း

ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ ဝိဏ္ဏာပါတံ အာဟာရိတ္တာ၊ ဆွမ်းကို ဆောင်ယူ၍။ သတ္တုဟတ္ထေ ဌပေသိ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ လက်တော်၌ ထားပြီ (ကပ်ပြီ)။ သတ္ထာ တံ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုနန်းတော်က ပို့သည့်ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီ။ စေတနုပါယေန ထေရော၊ ဤနည်းဖြင့် ကာဠဒါယီထေရ်သည်။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ အာဟရိ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ဆွမ်းယူပြီ။ သတ္ထာပိ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ရာဇဂြိုဟ် ကပိလဝတ်လမ်းခရီးအကြား၌။ ရညောယေဝ ဝိဏ္ဏာပါတံ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏သာ ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီ။ ထေရောပိ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ ကာဠဒါယီထေရ်သည်လည်း ဆွမ်းကိစ္စအပြီး၌ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၌။ အဇ္ဈ ဘတ္တေ ဘဝဝါ အာဝတော၊ ယနေ့ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်သို့ ဘုရားရှင်သည် ကြွတော်မူလာပြီ။ အဇ္ဈ ဘတ္တေကန္တိ၊ ယနေ့ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်သို့ စသည်ဖြင့်။ သတ္ထုဂုဏ-ပဋိသံယုတ္တာယ ကထာယ၊ ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် စပ်ယှဉ်သော စကားဖြင့်။ သကလံ ရာဇကုလံ၊ အလုံးစုံသော သာကိုဝင်မင်းမျိုးကို။ သတ္ထုဒဿနံ ဝိနာယေဝ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား ဖူးမြင်ရခြင်းကို ကြဉ်ဖယ်ထား၍သာလျှင်။ သတ္ထရိ သဠာတပတ္တသာဒံ အကာသိ၊ ဘုရားရှင်အပေါ်၌ ကြည်ညိုမှုကောင်းစွာ ဖြစ်ရှိသည်ကို ပြုပြီ။ တေနေဝ နံ ဘဝါ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုကာဠဒါယီထေရ်ကို ရှင်တော်ဘုရားသည်။ "ဘိက္ခဝေ မမ ကုလပဿာဒကာနံ၊ အိုရဟန်းတို့ ငါဘုရား၏ ဆွေမျိုးတို့ကို ကြည်ညိုစေတတ်ကုန်သော။သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ ကာဠဒါယီ၊ အကြင် ကာဠဒါယီသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေ အဂ္ဂတိ၊ ဤကာဠဒါယီသည် အမြတ်ဆုံး အသာဆုံးပေတည်းဟု။ စတဒဂ္ဂေ ဌပေသိ၊ စတဒဂ်ရာထူး၌ ထားတော်မူပြီ။

သာကိယာပိ ခေါ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့သည်လည်း။ ဘဝဝတိ အနုပ္ပတ္တေ၊ ဘုရားရှင်သည် အစဉ်အားဖြင့်ရောက်တော်မူလတ်သော်။ အမှာကံ ဥတိသေဋ္ဌံ၊ ငါတို့၏ ဆွေမျိုးမြတ်ကို။ ပသိဿာမာတိ သန္ဓိပတိတ္တာ၊ ဖူးကုန်အံ့ဟု စုဝေး၍။ ဘဝဝတော ဝသနဋ္ဌာနံ ဝိမံသမာနာ၊ ဘုရားရှင်အတွက် နေရာဌာနကို စူးစမ်းကုန်သော်။ နိဂြောဓသက္ကဿ အာရာမော ရမဏီယောတိ၊ နိဂြောဓသောကီဝင်မင်း၏ အရာမ်ခြံသည် မွေလျော်ဖွယ်ရှိ၏ဟု။ သလ္လက္ခေတ္တာ တတ္ထ၊ ကောင်းစွာမှတ်သား၍ ထိုနိဂြောဓအရာမ်ခြံ၌။ ပဋိဇဂ္ဂနဝိဓိ ကာရေတ္တာ၊ ရှင်းလင်းမှု အစီ

အရင်ကို ပြုစေ၍။ ဂန္ဓပုပ္ဖဟတ္ထာ ပစ္ဆာဂ္ဂမနံ ကရောန္တာ၊ နံ့သာပန်းလက်စွဲကုန်လျက် ခရီးဦးကြိုဆိုမှုကို ပြုကုန်သော်။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတော ဒဟရဒဟရေ အဆင်တန်ဆာအလုံးစုံ ဆင်မြန်းအပ်ကုန်သော ငယ်ကုန်ငယ်ကုန်သော။ နာဂရဒါရကေ စ နာဂရဒါရိကာယော စ၊ မြို့သားသူငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း, မြို့သူ သူငယ်မတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဌမံ ပဟိဏိသု၊ ရှေးဦးစွာ စေလွှတ်ကုန်ပြီ။ တတော ရာဇကုမာရေ စ ရာဇကုမာရိကာယော စ၊ ထို့နောင်မှ မင်းသားငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း, မင်းသမီးငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ (ပဟိဏိသု၊ စေလွှတ်ကုန်ပြီ)။ တေသံ အနန္တရာ၊ ထိုမင်းသားငယ်, မင်းသမီးငယ်တို့၏ အခြားမဲ့၌။ သာမံ ဂန္ဓပုပ္ဖစုဏ္ဏာဒီဟိ ပူဇယမာနာ၊ ကိုယ်တိုင် နံ့သာပန်း, နံ့သာမှုန့်စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်လျက်။ ဘဂဝန္တံ ဂဟေတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ပင့်ယူ၍။ နိဂြောဓာရာမမေဝ အဂမံသု၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်သို့သာ သွားကြကုန်ပြီ။ တတြ ဘဂဝါ ဝိသတိသဟဿ-ဒီဃာသဝပရိဝုတော၊ ထိုနိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်၌ ရှင်တော်ဘုရားသည် ရဟန္တာနှစ်သောင်း ခြံရံအပ်လျက်။ ပညတ္တာဝရဘုဒ္ဓါသနေ နိသီဒိ၊ ခင်းထားအပ်သော ဘုရားနေရာတော်မြတ်၌ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ သာကိယာ နာမ မာနဇာတိကာ မာနတ္ထဒ္ဓါ၊ သာကီဝင်တို့မည်သည် ဝမ်းတွင်းမာန်ရှိကုန်၏ မာနထန်ကုန်၏။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော အမှေဟိ ဒဟရတရော၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ငါတို့ထက် အထူးငယ်၏။ အမှာကံ ကနိဋ္ဌော ဘာဂိနေယျော ပုတ္တော နတ္တာ၊ ငါတို့၏ ညီငယ်တည်း, တူတည်း, သားတည်း, မြေးတည်း။ ဣဒါနိ တေ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ထိုသာကီဝင်တို့သည် တွေးကုန်၍။ ဒဟရဒဟရေ ရာဇကုမာရေ ငယ်ကုန်ငယ်ကုန်သော မင်းသားတို့ကို။ "တုမှေ ဝန္ဒထ၊ သင်မင်းသားငယ်တို့သည် ရှိခိုးကြကုန်။ တုမှာကံ ပိဋ္ဌိတော၊ သင် မင်းသားငယ်တို့၏ နောက်ကျောနောက်မှ။ မယံ နိသီဒိဿာမ၊ ငါတို့သည် ထိုင်နေကုန်အံ့"။ ဣဒါနိ အာဟံသု၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။

တေသု ဧဝံ အဝန္ဒိတွာ နိသိန္နေသု၊ ထိုသာကီဝင်တို့သည် ဤသို့ ရှိမခိုးမူ၍ နေကုန်လတ်သော်။ တေသံ အဏ္ဍာသယံ၊ ထိုသာကီဝင်တို့၏ ဇာတိမာန်ကြီးသည့် အတွင်းဆန္ဒကို။ ဘဂဝါ သြလောကေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြည့်ရှုသိမြင်တော်မူ၍။ "မံ ဥတယော နမ ဝန္ဒန္တိ၊ ငါဘုရားကို ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် ရှိမခိုးကုန်။ ဟန္ဒ ဒါနိ နေ ဝန္ဒာပေဿာမိ၊ ယခု ထိုဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို ရှိခိုး

စေအံ့"။ ဣတိ အဘိညာပါဒက၊ ဤသို့ကြိုတော်မူ၍ အဘိညာဉ်၏ အခြေခံ ဖြစ်သော။ စတုတ္ထဈာန် သမာပဇ္ဇိတွာ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၍။ တတော ဝုဋ္ဌာယ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်မှ ထတော်မူ၍။ အာကာသ အဘ္ဘဂ္ဂန္တာ၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ တေသံ သီသေ၊ ထိုသာကီဝင်တို့၏ ခေါင်းပေါ်၌။ ပါဒပံသုံ သြကိရမာနော ဝိယ၊ ခြေမှုန့်ကို ကြဲချဘိသကဲ့သို့။ ကဏ္ဏမ္ဗရက္ခမူလေ ယမက-ပါဋိဟာရိယသဒိသံ၊ ကဏ္ဏသရက်ပင်ရင်း၌ ရေမီးအစုံ တန်ခိုးပြာဋိဟာနှင့် တူသော။ ပါဋိဟာရိယ် အကာသိ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြုတော်မူပြီ။ ရာဇာ တံ အစ္ဆရိယံ ဒိသ္မာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ထိုအံ့ဩဖွယ်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ "ဘဂဝါ တုမှာကံ ဇာတဒိဝသေ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား အရှင်ဘုရားတို့၏ ဖွားတော်မူရာနေ့၌။ ကာဠဒေဝိလသ ဝန္ဒနတ္ထံ၊ ကာဠဒေဝိလရသေ့အား ရှိခိုးခြင်းငှာ။ တုမှာကံ ဥပနိတာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို နီးနီးကပ်ကပ်ဆောင်ယူအပ်ကုန်သော်။ ဝေါ ပါဒေ ပရိဝတ္တိတွာ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ ခြေတော်တို့ကို ချာချာလည်၍။ ဗြာဟ္မဏသမတ္တကေ၊ ကာဠဒေဝိလရသေ့၏ ထိပ်ထက်၌။ ပတိဋ္ဌိတေ ဒိသ္မာပိ၊ တည်သည်တို့ကို ဖူးမြင်ရ၍လည်း။ အဟံ တုမှေ ဝန္ဒိံ၊ တပည့်တော်သုဒ္ဓေါဒနသည် သားတော်ဘုရားတို့ကို ရှိခိုးခဲ့ပါပြီ။ အယံ မေ ပဌမဝန္ဒနာ၊ ရသေ့ခေါင်းပေါ် ခြေထောက်တည်စဉ်က ဤရှိခိုးမှုသည် တပည့်တော်သုဒ္ဓေါဒန၏ အစဆုံးရှိခိုးခြင်းပါတည်း။ ဝပ္ပမင်္ဂလဒိဝသေ ဇမ္ဗုစ္ဆာယာယ၊ လယ်ထွန်မင်္ဂလာနေ့၌ သပြေပင်ရိပ်၌။ သိရိသယနေ နိသိန္နာနံ ဝေါ၊ ကျက်သရေရှိသော အိပ်ရာ၌ ထိုင်နေကုန်သော အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဇမ္ဗုစ္ဆာယာယ အပရိဝတ္တနံ၊ သပြေပင်ရိပ်၏ မပြောင်းလဲမှုကို။ ဒိသ္မာပိ ဝန္ဒိံ၊ တွေ့မြင်ရ၍လည်း ရှိခိုးခဲ့ပါပြီ။ အယံ မေ ဒုတိယဝန္ဒနာ၊ လယ်ထွန်မင်္ဂလာနေ့ ဤရှိခိုးခြင်းသည် တပည့်တော် သုဒ္ဓေါဒန၏ ဒုတိယရှိခိုးခြင်းပါတည်း။ ဣဒါနိ အဒ်ဒုပုဗ္ဗံ၊ ယခုအခါ၌ လုံးလုံးမမြင်ဖူးသော။ ဣမံ ပါဋိဟာရိယံ ဒိသ္မာပိ၊ ဤတန်ခိုးပြာဋိဟာကို ဖူးမြင်ရ၍လည်း။ အဟံ တုမှာကံ ပါဒေ ဝန္ဒာမိ၊ တပည့်တော် သုဒ္ဓေါဒနသည် သားတော်ဘုရားတို့၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါ၏။ အယံ မေ တတိယဝန္ဒနာ၊ ဤရှိခိုးခြင်းသည် တပည့်တော် သုဒ္ဓေါဒန၏ တတိယ ရှိခိုးခြင်းပါတည်း။" ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ရညာ ဝန္ဒိတေ ပန၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ရှိခိုးအပ်သော်ကား။ ဘဂဝန္တံ အဝန္ဒိတ္တာ ဌာတုံ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိမခိုးမူ၍ တည်နေခြင်းငှာ။ သမတ္ထော ဧကသာကိယောပိ နာမ နာဟောသိ၊

စွမ်းနိုင်သော သာကီဝင်တစ်ဦးတစ်ယောက်မည်သည်လည်း မဖြစ်ပြီ, မရှိပြီ။ သဗ္ဗေ ဝန္ဓိသုယေဝ၊ သာကီဝင်အားလုံးတို့သည် ရှိခိုးပြီးသာ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဣတိ ဘဂဝါ ဉာတယော ဝန္ဒာပေတွာ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်သည် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို ရှိခိုးစေ၍။ အာကာသတော ဩတရိတွာ၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်တော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ ဘဂဝတိ နိသိန္နေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုင်နေတော်မူပြီးသော်။ သိခါပတ္တော ဉာတိသမာဂမော အဟောသိ၊ အထွတ်အထိပ်ရောက်သော ဆွေတော်မျိုးတော်များ တွေ့ကြုံပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗေ ဧကဂ္ဂစိတ္တာ ဟုတ္တာ နိသီဒိંသု၊ ဆွေတော်မျိုးတော်အားလုံးတို့သည် ဘုရားအာရုံပြုသောစိတ် တစ်ခုသာ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ တတော မဟာမေဃော၊ ထို့နောင်မှ မိုးကြိုးသည်။ ပေါက္ခရဝဿံ ဝဿိ၊ ကြာတောဌ ရွာသော မိုးကဲ့သို့ စိုလိုသူစို, မစိုလိုသူ မစိုသော မိုးကို ရွာပြီ။ တမ္ဗဝဏ္ဏံ ဥဒကံ၊ နီမြန်းသော ရေသည်။ ဟေဋ္ဌာ ဝိရဝန္တံ ဂစ္ဆတိ၊ အောက်မြေပြင်၌ တဝေါဝေါ မြည်လျက် စီးသွား၏။ တေမိတုကာမောဝ တေမေတိ၊ စိုလိုသူသည်သာ စို၏။ အတေမိတုကာမသ သရီရေ၊ မစိုလိုသူ၏ ကိုယ်၌။ ဧကေဒိန္နမတ္တမ္ပိ နဥပတတိ၊ တစ်ပေါက်သည်မျှသော်လည်း မကျ။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုဖြစ်ပုံကို တွေ့မြင်ရ၍။ သဗ္ဗေ အစ္ဆရိယဗ္ဘုတစိတ္တာ ဇာတာ၊ သာကီဝင်အားလုံးတို့သည် အံ့ဖွယ်သရဲ မဖြစ်ဖူးမြဲသော စိတ်ရှိကုန်၍။ အဟော အစ္ဆရိယံ၊ ဩ အံ့သြဖွယ် ကောင်းပါပေစွ။ အဟော အဗ္ဘုတံ၊ ဩ မဖြစ်စဖူး အဖြစ်ထူးပါပေစွ။ ဣတိ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဤသို့ စကားကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ မယံ ဉာတိသမာဂမေ၊ ငါ့ဘုရား၏ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့နှင့် ပေါင်းဆုံမိရာ၌။ ဣဒါနေဝ ပေါက္ခရဝဿံ နဝဿတိ၊ ယခုအခါ၌သာ ပေါက္ခရ-ဝဿမိုးကြိုးသည် ရွာသည်မဟုတ်သေး။ အတီတေပိ ဝဿိ၊ ရှေး၌လည်း ရွာဖူးပြီ"။ ဣတိ ဣမာယ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ၊ ဤသို့ ဤအကြောင်းအတွေ့ပ္ပတ်ကြောင့်။ (အဋ္ဌကထာမှာ ကျောင်းစာရေးအမှား "ဣမိဿာ"ဟု ရှိနေသည်)။ ဝေဿန္တရ-ဇာတကံ ကထေသိ၊ **ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်**ကို ဟောတော်မူပြီ။ ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ တရားဒေသနာကို နာယူပြီး၍။ သဗ္ဗေ ဥဋ္ဌာယ၊ သာကီဝင်အားလုံးတို့သည် ထ၍။ ဝန္ဓိတ္တာ ပက္ကမိંသု၊ ရှိခိုး၍ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ ရာဇာ ဝါ ရာဇမဟာမတ္တော ဝါ ဧကောပိ၊ မင်းသည်သော်လည်းကောင်း, မင်းအမတ်ကြီးသည်သော်လည်း

ကောင်း, တစ်ယောက်သည်သော်မှလည်း။ သွေ အမှာက် ဘိက္ခဲ ဂဏ္ဍာထာတိ ဝတ္တာ၊ နက်ဖြန်၌ တပည့်တော်တို့၏ ဆွမ်းကို အလှူခံတော်မူပါဟု လျှောက်ထား၍။ ဂတော နာမ နတ္ထိ၊ သွားသူ မည်သည် မရှိ။

သတ္ထာ ပုန ဒိဝသေ၊ ဘုရားရှင်သည် နောက်နေ့၌။ ဝိသတိသဟဿဘိက္ခု-ပရိဝုတော ကပိလဝတ္ထုံ၊ ရဟန္တာနှစ်သောင်းခြံရံအပ်လျက် ကပိလဝတ်မြို့သို့။ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ဝင်တော်မူပြီ။ တံ ကောစိ ဂန္ဓာ နု နိမန္တေသိ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို မည်သူသည်မျှ သွား၍ မပင့်ဖိတ်ပြီ။ ပတ္တံ ဝါ နု အဂ္ဂဟေသိ၊ သပိတ်တော်ကိုသော်လည်း မယူပြီ။ ဘဂဝါ ဣဒ္ဓိဗလေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကပိလဝတ်မြို့တံခါးခုံ၌။ ဌိတောဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်သာ။ "ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓါ ကုလနဂရေ ရှေးဘုရားရှင်တို့သည် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့မြို့၌။ ကထံ နု ခေါ ပိဏ္ဍာယ စရိသု၊ အဘယ်သို့လျှင် ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်ကုန်သနည်း။ ဥပ္ပဋိပါဋိယာ ဣဿရေနာန်၊ အစဉ်အတိုင်းမဟုတ်ဘဲ အဝိုးရသူ လူတို့၏။ ယရာနိ အဂမံသု ကိ၊ အိမ်တို့သို့ ကြွကုန်သလော။ ဥဒါဟု သပဒါနစာရိကံ စရိသု ကိ၊ ထိုသို့မဟုတ် အိမ်စဉ်လှည့်လည်ခြင်းကို လှည့်လည်ကုန်သလော"။ ဣတိ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်တော်မူပြီ။ တတော ဧကပုဗ္ဗဿပိ၊ ထို့နောင်မှ တစ်ဆူသော ဘုရားရှင်၏ သော်လည်း။ ဥပ္ပဋိပါဋိယာ ဂမနံ အဒိသွာ၊ အိမ်စဉ်မဟုတ်သော အားဖြင့် ဆွမ်းခံကြွမှုကို မြင်တော်မမူ၍။ "မယာပိ ဣဒါနိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း ယခုအခါ၌။ အယမေဝ ဝံသော အယမေဝ ပဝေဏီ ပဋိဘာတိ ဘာ၊ ဤဘုရားရှင်တို့အနွယ်ကိုသာ ဤဘုရားရှင်တို့ အစဉ်အဆက်ကိုသာ ခိုးမြောက်ထိုက်၏။ စ အာယတိ မေ သာဝကာပိ၊ သည်သာမကသေး နောင်အခါ၌ ငါဘုရား၏တပည့်တို့ သည်လည်း။ မမညေဝ အနုသိက္ခန္တာ၊ ငါဘုရားကိုသာ အတုလိုက် ကျင့်ကုန်လျက်။ ပိဏ္ဍာစရိကဝတ္တံ ပရိပူရေဿန္တိ၊ ဆွမ်းခံကျင့်ဝတ်ကို ဖြည့်ကျင့်ကုန်လတ္တံ"ဟု မြင်တော်မူ၍။ ကောဋိယံ နိဝဋ္ဋဂေဟတော ပဋ္ဌာယ၊ အစွန်ဆုံး၌ တည်သော အိမ်မှ စ၍။ သပဒါနံ ပိဏ္ဍာယ စရိ၊ အိမ်စဉ်မယျက် ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်ပြီ။ အယျော သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော၊ အရှင်သခင်ဖြစ်ခဲ့သော သိद्धတ္ထ မင်းသားသည်။ ပိဏ္ဍာယ စရတိ ကိရ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်သတဲ့။ ဣတိ ဒ္ဝိဘူမကတိဘူမကာဒီသု ပါသာဒေသု၊ ဤသို့ပြောကြ၍ နှစ်ထပ်သုံးထပ် အစရှိကုန်သော ပြာသာဒ်တို့၌။ သီဟပဉ္ဇရေ ဒိဝရိတ္တာ၊ ပြူတင်းပေါက်တို့ကို ဖွင့်၍။

မဟာဇနော ဒဿနဗျာဝဋ္ဌော အဟောသိ၊ လူအများသည် ကြည့်ရှုရန် အားထုတ်သည် ဖြစ်ပြီ။

ရာဟုလမာတာ ဒေဝီပါ၊ ရာဟုလာမယ်တော်ဖြစ်သော မိဖုယားသည်လည်း။ "အယျပုတ္တော ဣမသ္မိံယေဝ နဂရေ၊ အရှင့်သားသည် ဤကပိလဝတ်မြို့တော်၌ပင်။ မဟန္တေန ရာဇာနုဘာဝေန၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှစွာသော မင်းအာနုဘော်ဖြင့်။ သုဝဏ္ဏသိဝိကာဒီဟိ ဝိစရိတ္တာ၊ ရွှေထမ်းစင်စသည်တို့ဖြင့် လှည့်လည်တော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ ကေသမဿု သြဟာရေတ္တာ၊ ယခုအခါ၌ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ဖြတ်ရိတ်လိုး၍။ ကာသာယဝတ္ထဝသနော ကပါလဟတ္ထော၊ ဖန်ရည်စွန်းအဝတ်ဝတ်လျက် ခွက်လက်စွဲလျက်။ ပိဏ္ဍာယ စရတိ ကိရ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်သတဲ့။ သောဘတိ နု ခေါ ဣတိ၊ တင့်တယ်ပါ၏လော" ဤသို့တွေး၍။ သီဟပဉ္ဇရံ ဝိဝရိတ္တာ၊ ပြူတင်းပေါက်ကို ဖွင့်၍။ သြလောကယမာနာ၊ ဖူးမြင်သော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ရှင်တော်ဘုရားကို။ နာနာဝိရာဂဝသမုဒ္ဓလာယ သရိရပ္ပဘာယ၊ အသီးသီး ထူးခြားနှစ်သက်ဖွယ်ရာ ကောင်းစွာတောက်ပသော ကိုယ်တော်အရောင်ဖြင့်။ နဂရဝီထိယော သြဘာသေတ္တာ၊ မြို့လမ်းအသွယ်သွယ်တို့ကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၍။ ဗျာမပ္ပဘာပရိက္ခေပသမ္ဘိဘူတာယ၊ တလံမျှလောက်သော ရောင်ခြည်တော်ဝန်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အသီတိ-အနုဗျဉ္ဇနာဝဘာသိတာယ၊ လက္ခဏာတော်ငယ်ရှစ်ဆယ်တို့ဖြင့် ထွန်းလင်းစေအပ်သော။ ဒွတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏပဋိမဏ္ဍိတာယ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့ လက္ခဏာတော်ကြီးသုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ အနောဝမာယ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ နှိုင်းခိုင်းစရာ ဥပမာမရှိသော ဘုရားရှင်တို့ အသရေတော်ဖြင့်။ ဝိရောစမာနံ ဒိသွာ၊ တင့်တယ်လှသည်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ ဥဏ္ဏီသတော ပဋ္ဌာယ၊ နဖူးသင်းကျစ်တော်မှ စ၍။ ယာဝ ပါဒတလာ၊ ခြေဖဝါးတော်ပြင်တိုင်အောင်။

"သိနိဒ္ဓနီလမုဒုကုဋ္ဌိတကေသော၊ သုရိယနိမ္မလတလာဘိနလာဋော။
ယုတ္တတုဂ်ိမုဒုကာယတနာသော၊ ရံသိဇာလဝိတတော နရသီဟော။
(လ)။

ဂ္ဂ္ဃန္ဒော နိလပထေဝိယ စန္ဒော၊ တာရာဂဏပရိဝါရိတရူပေါ။
သာဝက မဇ္ဈဂတော သမဏိန္ဒော၊ ဧသ ဟိ တုယ္ဍ ပိတာ နရသီဟောတိ၊

'သိနိဒ္ဓနိလမုဒုကုဋ္ဌိတကေသော (လ) ဧသ ဟိ တုယ္ဍ ပိတာ နရသီဟော'ဟု။ ဧဝံ ဒသဟိ၊ ဤသို့ ဆယ်မျိုးကုန်သော။ ဣမာဟိ နရသီဟဂါထာဟိ နာမ အဘိတ္ထဝိတ္တာ၊ ဤနရသီဟဂါထာမည်သည်တို့ဖြင့် လွန်စွာရှင်လန်း ခိုးမွမ်းပြီး၍။ တုမှာကံ ပုတ္တော၊ သင်မင်းကြီးတို့၏ သားတော်ဘုရားသည်။ ဣဒါနိ ပိဏ္ဍာယ စရတိ ကိရ ယခုအခါ၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်သတဲ့။ ဣတိ ရညော အာရောစေသိ၊ ဤသို့ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား လျှောက်ထားပြီ။ နရသီဟ ဆယ်ဂါထာအနက်ကား၊

သိနိဒ္ဓနိလမုဒုကုဋ္ဌိတကေသော၊ ပြေပြစ်မည်းနက် ဗျောပြောင်းလျက် လက်ယာခွေပတ် အဖျားညွှတ်သော ဆံတော်ရှိတော်မူသော။ သူရိယ-နိမ္မလတလာဘိနလာဋော၊ အညစ်အကြေးမရှိသည့် နေလုလင်အသွင် နဖူးပြင်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ယုတ္တတုဂ်မုဒုကာယတနာသော၊ တင့်တယ်ရုံ မြင့်မောက်မှုနှင့် ယှဉ်လျက် နူးညံ့ရှည်သွယ် နှာတံတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ရံသိဇာလဝိတတော၊ ရောင်ခြည်တော်ကွန်ရက်ကို ဖြန့်ကြက်သော ကိုယ်တော်လည်းရှိတော်မူထသော။ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးပါတကား။

စတ္တာဝရကီတရတ္တသုပါဒေါ။ စက်လက္ခဏာမြတ်ဖြင့် မှတ်သားအပ်သည့် နီတွေးကောင်းမြတ်သော ခြေဖဝါးတော်ရှိတော်မူသော။ လက္ခဏာမဏ္ဍိတ-အာယတပဏှိ၊ လက္ခဏာတော်မြတ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည် ရှည်သွယ်သော ဖနောင့်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ စာမရိဟတ္ထ-ဝိဘူသိတပဏှော၊ စာမရီသားမြီးယပ်ပုံဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည့် ဖနောင့်တော်လည်းရှိတော်မူထသော။ ဧသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယ္ဍ ပိတာ၊ သင်သားတော် ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

သက္ကကုမာရော၊ သာကီဝင်မင်းသားစစ်ဖြစ်တော်မူသော။ ဝရဒေါ၊ အမြတ်တရားကိုလည်းပေးတော်မူတတ်ထသော။ သုခုမာလော၊ နူးညံ့ သိမ်မွေ့လည်း နူးညံ့သိမ်မွေ့တော်မူထသော။ လက္ခဏဝိစိတ္တပသန္နသရီရော၊ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်, ကြည်ညိုဖွယ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်

မူထသော။ လောကဟိတာယ အာဂတော၊ လောကအစီးအပွါးဌာလည်း ကြွလာတော်မူထသော။ နရဝီရော၊ ဝီရိယအရှိဆုံး လူလည်းဖြစ်တော်မူထသော။ ဧသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယ္ဟံ ပိတာ၊ သင်သားတော် ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

အာယတယုတ္တသုသဏ္ဌိတသောတော၊ သင့်လျော်ရုံ ရှည်သွယ်မှုနှင့် ယှဉ်၍ ကောင်းစွာတည်သော နားလည်းရှိတော်မူထသော။ ဂေါပမုခေါ၊ ဖွားသစ်စနွားကလေး မျက်တောင်မွေးပမာ နူးညံ့သောမျက်တောင်မွေးလည်း ရှိတော်မူထသော။ အဘိနီလနေတ္တော၊ ညိုသော မျက်နက်ဝန်းလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဣန္ဒနီလအဘိနီလဘမုကော၊ စိန်သက်တင်ရေးကဲ့သို့ ညွှတ်ကိုင်း၍ စိမ်းညိုသော မျက်ခုံးတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဧသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယ္ဟံ ပိတာ၊ သင်သားတော်ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

(ယသ၊ အကြင်ရဟန်းတော်မြတ်၏) မုခဝဏ္ဏော၊ မျက်နှာတော်အဆင်းသည်။ ပုဏ္ဏစန္ဒနိဘော၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူ၏။ ဒေဝနရာနံ ပိယော၊ ပြဟ္မာနတ် လူတို့သည် ချစ်ခင်လည်း ချစ်ခင်အပ်တော်မူထသော။ နရနာဂေါ၊ လွှမ်ပြောင်မာတင်ကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ မတ္တဂဇိန္ဒဝိလာသိတဂါမိ၊ အမှန်ယစ်သော ဆင်မင်းအတူ တင့်တယ်စွာလည်း ကြွသွားတော်မူတတ်ထသော။ ဧသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယ္ဟံ ပိတာ၊ သင်သားတော်ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

သိနိဒ္ဓသုဂမ္ဘီရမဇ္ဈသယောသော၊ ပြေပြစ်နက်နဲ သာယာချိမ့်မြန်သော အသံရှိတော်မူထသော။ ဟိဂုံလဝဏ္ဏရတ္တသုဇိဝှေါ၊ ဟသ်ပြဒါးအဆင်း နီမြန်းကောင်းမွန်သော လျှာတော်ရှိတော်မူထသော။ ဝိသတိ ဝိသတိ သေတ-သုဒန္တော၊ အထက်နှစ်ဆယ်, အောက်နှစ်ဆယ် ကောင်းစွာဖြူသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဧသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။တုယ္ဟံ ပိတာ၊ သင်သားတော် ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

ခတ္တိယသမ္ဘဝအဂ္ဂကုလိန္နော၊ ခတ္တိယမျိုးကောင်းစွာဖြစ်၍ အမျိုးမြတ် အရှင်သခင် ဖြစ်တော်မူထသော။ ဒေဝမနုဿမနုဿီတပါဒေါ့။ နတ်လူတို့ ရှိခိုးထိုက်, ရှိခိုးခံရသော ခြေတော်ရှိတော်မူထသော။ သီလသမာဓိပတိဋ္ဌိတ-စိတ္တော၊ ကိုယ်နှုတ် မကောင်းရှောင်, အကောင်းဆောင်သည့်သီလ, ကောင်းမြတ်သော အာရုံ၌ ကောင်းစွာ စိတ်ကိုထားမှု သမာဓိတို့ဖြင့် မြဲမြံစွာ တည်ရှိသည် စိတ်ထားလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဧသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယ့် ပိတာ၊ သင်သားတော် ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

ဝဋ္ဋသုဝဋ္ဋသုသဏ္ဌိတဂိဏေါ။ လုံးဝန်းသည်ထက် ကောင်းစွာလုံးဝန်း၍ ကောင်းသော သဏ္ဌာန်ရှိသော လည်ပင်လည်းရှိတော်မူထသော။ သီဟဟနု-မိဂရာဇသရိရော၊ ခြသေ့မင်းမေးကဲ့သို့ မေးတော်ရှိ၍ ခြသေ့မင်းရှေးပိုင်း ကိုယ်ကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ကဉ္စနသုဘ-ဥတ္တမဝဏ္ဏော၊ ဇမ္ဗူရာဇ်ရွှေကဲ့သို့ ကောင်းသောအရေတော်ရှိ၍ မြတ်သော အဆင်းလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဧသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယ့် ပိတာ၊ သင်သားတော် ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

အဠနသမဝဏ္ဏသုနီလကေသော၊ မျက်စဉ်းညှိအဆင်ရှိ၍ ကောင်းမြတ် စိမ်းညှိသော ဆံတော်လည်းရှိတော်မူထသော။ ကဉ္စနပဋ္ဋဝိသုဒ္ဓနလာဋော၊ ရွှေပြား ကဲ့သို့ စင်ကြယ်ပြန့်ပြူးသော နဖူးအပြင်လည်းရှိတော်မူထသော။ သြသမိပဏ္ဍရသုဒ္ဓသုဥဏ္ဍော၊ သောက်ရည်ကြယ်ကဲ့သို့ ဖြူဖွေးစင်ကြယ် ကောင်းမြတ်သော ဥဏ္ဍလုံမွေးရှင်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဧသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယ့် ပိတာ၊ သင်သားတော်ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

တာရာဂဏပရိဝုတစန္ဒေပေါ။ ကြယ်တာရာအပေါင်းတို့ဖြင့် အလင်းရောင် တိုးပွား သော သဘောရှိသော။ စန္ဒော၊ လမင်းသည်။ အနိလပထေ ဂစ္ဆန္တော ဝိယ၊ လေလမ်းတခွင် ကောင်းကင်ပြင်၌ သွားဘိသကဲ့သို့။ သာဝက-မဇ္ဈဂတော၊ တပည့်တို့ အလယ်၌ ကြွတော်မူသော။ သမဏိန္ဒော ဧသော

ဟိ နရသီဟော၊ ရဟန်းမင်းတရားဖြစ်တော်မူသော လူတို့အထွတ်ထိပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယှံ ပိတာ၊ သင်သားတော် ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

ရာဇာ သံဝိဂ္ဂဟဒယော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ထိတ်လန့်သောစိတ် ရှိ၍။ ဟတ္ထေန သာဌက် သဏ္ဌာပေန္တော၊ လက်ဖြင့် ဝတ်လဲတော်ကို ကောင်းစွာ တည်စေလျက် (မ,လျက်) တုရိတတုရိတံ နိက္ခမိတွာ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ ထွက်၍။ ဝေဂေန ဂန္တာ၊ အဟုန်ဖြင့် သွား၍။ ဘဂဝတော ပုရတော ဌတွာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ ရပ်၍။ "ဘန္တေ ကိံ အမှေ လဗ္ဘာပေထ၊ အရှင်ဘုရား အဘယ့်ကြောင့် တပည့်တော်တို့ကို အရှက်ရစေကုန်ဘိသနည်း။ ကိမတ္ထံ ပိဏ္ဍာယ စရထ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ ဆွမ်းအတွက် လှည့်လည်ရကုန်ဘိသနည်း။ ဇေတ္တကာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ဤမျှနှစ်သောင်းအရေအတွက် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အတွက်။ ဘတ္တံ လဒ္ဓံ နု သတ္ထာတိ၊ ဆွမ်းကို ရခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဟု။ သည်း ကိံ ကရိတ္ထ၊ အမှတ်သညာကို အဘယ့်ကြောင့် ပြုကုန်ဘိသနည်း"။ ဣတိ ဒဟာ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ မဟာရာဇ ဇေတ်၊ မင်းကြီး ဤဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းသည်။ အမှာကံ ဝံသစာရိတ္တန္တိ ငါဘုရားတို့၏ အနွယ်တော် အကျင့်တည်းဟု မိန့်ပြီ။ ဘန္တေ အမှာကံ ဝံသော၊ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့၏ အနွယ်သည်။ မဟာသမ္မတခတ္တိယ-ဝံသော နာမ နနု၊ မဟာသမ္မတခတ္တိယအနွယ် မည်သည် မဟုတ်ပါလော။ ဇေခတ္တိယောပိ ဘိက္ခာစရော နာမ၊ တစ်ပါးသော မင်းသည်သော်မှလည်း ထမင်းအတွက်လှည့်လည်သည် မည်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပါဟု လျှောက်ပြီ။ မဟာရာဇ အယံ ရာဇဝံသော နာမ၊ မင်းကြီး ဤမင်းမျိုးအဆက်အနွယ် မည်သည်။ တဝ ဝံသော၊ သင်မင်းကြီး၏ အဆက်အနွယ်တည်း။ ဒီပက်ရော၊ ဒီပက်ရာဘုရားလည်းကောင်း။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညဘုရားလည်းကောင်း ။ပ။ ကဿပေါ၊ ကဿပဘုရားလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမှာကံ အယံ ပန၊ ငါတို့၏ ဤအနွယ်တော်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓဝံသော နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့အနွယ် မည်၏။ ဇေတေ စ၊ ဒီပက်ရာစသော ဤဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ အနေက-သဟဿသခ်ီ၊ အခြားကုန်သော ထောင်ပေါင်းများစွာ အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ စ ဘိက္ခာစရာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း ဆွမ်းအတွက်

လှည့်လည်ကုန်၏။ ဘိက္ခာစာရေနေ၀ ဇီဝိတံ ကပ္ပေသုန္တိ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်း ဖြင့်သာ အသက်မွေးမှုကို ပြုတော်မူကုန်ပြီဟု။ အန္ဓရဝိထိယံ ဌိတောဝ၊ လမ်း အကြားဌာန် ရပ်တော်မူလျက်ပင်။

"ဥတ္တိဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယ္ယ၊ ဓမ္မံ သုစရိတံ စရေ။
ဓမ္မစာရီ သုခံ သေတိ၊ အသ္မိံ လောကေ ပရမ္မိ စာ"တိ၊

"ဥတ္တိဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယ္ယ (လ) ပရမ္မိ စ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောတော် မူပြီ။ ဂါထာပရိယောသာနေ ရာဇာ၊ ဂါထာအဆုံးဌာန် သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီးသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ဌာန် တည်ပြီ။

"ဓမ္မံ စရေ သုစရိတံ၊ နန္ဒ ဒုစ္စရိတံ စရေ။
ဓမ္မစာရီ သုခံ သေတိ၊ အသ္မိံ လောကေ ပရမ္မိ စာ"တိ၊

"ဓမ္မံ စရေ သုစရိ တံ (လ) အသ္မိံ လောကေ ပရမ္မိ စ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ သုတ္တာ၊ ဤဂါထာကို ကြားနာရ၏ကား။ သကဒါဂါမိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ဌာန် တည်ပြီ။ ၂-ဂါထာအနက်ကား-

ဥတ္တိဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယ္ယ၊ ဆွမ်းခံရအပ်သော ဆွမ်းဌာန် မမေ့မလျော့ရာ။ သုစရိတံ ဓမ္မံ စရေ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်း အကျင့်ကို ကျင့်ရာ၏။ ဓမ္မစာရီ ဆွမ်းခံအကျင့် မချွတ်ပြုကျင့်လေ့ရှိသော ရဟန်းသည်။ အသ္မိံ လောကေ ပရမ္မိ စ၊ ဤဘ၀ဌာနလည်းကောင်း နောက်ဘ၀ဌာန လည်းကောင်း။ သုခံ သေတိ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်နေထိုင်ရ၏။

သုစရိတံ ဓမ္မံ စရေ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော ဆွမ်းခံ လှည့်လည်ခြင်း အကျင့်ကို ကျင့်ရာ၏။ နန္ဒ ဒုစ္စရိတံ နစရေ၊ ထိုဆွမ်းခံအကျင့်ကို အပျိုကြီး, ပဏ္ဍုဂက်, သေတုင်းကုပ်, ပြည့်တန်ဆာမ, မုဆိုးမ, ရဟန်းမတို့ထံ အကျွမ်းတ၀င် လှည့်လည်သောအားဖြင့် မကောင်းကျင့်ခြင်းကို မကျင့်ရာ။ ဓမ္မစာရီ၊ ဆွမ်းခံအကျင့် မချွတ်ပြုကျင့်လေ့ရှိသော ရဟန်းသည်။ အသ္မိံ လောကေ ပရမ္မိ စ၊ ဤဘ၀ဌာနလည်းကောင်း နောက်ဘ၀ဌာနလည်းကောင်း။ သုခံ သေတိ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်နေထိုင်ရ၏။

မဟာဓမ္မပါလဇာတက် သုတ္တာ၊ **မဟာဓမ္မပါလဇာတ်**ကို ကြားနာရ၍။ အနာဂါမိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ မရဏသမယေ သေတစ္ဆတ္တသေ ဟေဋ္ဌာ၊ သေခါနီးကာလ၌ ထီးဖြူတော်၏ အောက်၌။ သိရိသယနေ နိပန္နောယေव၊ ကျက်သရေရှိသောအိပ်ရာ၌ လျောင်းလျက်ပင်။ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီ။ ပန အရညဝါသေန ပဓာနာ-နုယောဂကိစ္စံ၊ အထူးကား တောထဲနေခြင်းဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မှုကိစ္စသည်။ ရညော နာဟောသိ၊ ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား မဖြစ်ပြီ။ သောတာပတ္တိ ဖလံ သစ္ဆိကတ္တာယေव ပန၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသော် သာလျှင်။ ဘဂဝတော ပတ္တံ ဂဟေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ သပိတ်တော်ကို ယူ၍။ သပရိသံ ဘဂဝန္တံ၊ ရဟန်းပရိသတ်နှစ်သောင်းနှင့်တကွသော ရှင်တော်ဘုရားကို။ မဟာပါသာဒံ အာရောပေတ္တာ၊ နန်းပြာသာဒ်မြတ်ပေါ်သို့ ပင့်တင်၍။ ပဂါတေန ခါဒနီယေန ဘောဇနီယေန ပရိဝိသိ၊ မွန်မြတ်လှစွာသော ခဲဖွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း, ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း ပြုစုပြီ။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းကိစ္စအဆုံး၌။ ရာဟုလမာတရံ ဌပေတ္တာ၊ ရာဟုလာမယ်တော်ကို ချန်ထား၍။ သဗ္ဗံ ဣတ္ထာဂါရံ အာဂန္ဒာ၊ မောင်းမဆောင် တစ်ခုလုံးသည် လာရောက်၍။ ဘဂဝန္တံ ဝန္ဒိ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီ။ သာ ပန၊ ထိုရာဟုလာမယ်တော်သည်ကား။ "ဂစ္ဆ အယျပုတ္တံ ဝန္ဒာဟိတိ၊ သွားပါ အရှင့်သားကို ရှိခိုးပါ"ဟု။ ပရိဇနေန ဝုစ္စမာနာပိ၊ အခြွေအရံများက ပြောဆိုအပ်သော်လည်း။ "သစေ မယံ ဂုဏော အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ငါရာဟုလာ မယ်တော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည် ရှိအံ့။ သယမေဝ မမ သန္တိကံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာ ငါ၏အထံသို့။ အယျပုတ္တော အာဂမိဿတိ၊ အရှင့်သားတော်သည် ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ အာဂတမေဝ နံ ဝန္ဒိဿာမိ၊ ကြွလာတော်မူသော်သာ ထိုအရှင့်သားတော်ကို ရှိခိုးအံ့"။ ဣတိ ဝတ္တာ နံ အဂမာသိ၊ ဤသို့ပြော၍ ရှိခိုးမသွားပြီ။

ဘဂဝါ ရာဟုလံ ပတ္တံ ဂါဟာပေတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ခမည်းတော်မင်းကြီးကို သပိတ်တော်ကို ကိုင်ယူစေ၍။ ဒ္ဝိဟိ အဂ္ဂသာဝကေဟိ သဒ္ဓိံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့နှင့်တကွ။ ရာဇဂိတုယ သိရိဂဗ္ဘံ ဂန္တာ၊ ယသော်ဓရာမင်းသမီး၏ ကျက်သရေတိုက်ခန်းသို့

ကြွမြန်းတော်မူ၍ (ရာဇဂိတာယဟု စာမှားနေ ရာဇဂိတုယာဟု ရှိသင့်)။ ယထာရုစိ ဝန္ဒမာနာ ရာဇဂိတာ၊ အလိုရှိသလို ရှိခိုးသော ယသောရောမင်းသမီးကို။ ကိုဋ္ဌိ နဝတ္ထုဗွာ၊ ဘာကိုမျှ မပြောရ။ ဣတိ ဝတ္တာ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်တော်မူပြီ။ သာ ဝေဂေန အာဂန္တာ၊ ထို ယသော်ရောမင်းသမီးသည် အဟုန်ဖြင့် လာတည့်၍။ ဂေါ့ဗွကေသု ဂဟေတွာ၊ ဖမျက်တော်တို့ကို ကိုင်ယူ၍။ ယထာအဇ္ဈာသယံ ဝန္ဒိ၊ အလိုရှိသည်အားလျော်စွာ ရှိခိုးပြီ။ ရာဇာ ရာဇဂိတုယာ ဘဂဝတိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ယသော်ရောမင်းသမီး၏ ဘုရားရှင်၌။ သိနေဟဝဟုမာနာဒိဂုဏာသမ္ပတ္တိယော၊ ချစ်ခင်မှုများစွာမြတ်နိုးမှု စသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံမှုတို့ကို။ "ဘန္တေ မမ ဓီတာ၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်၏ သမီးတော်သည်။ တုမှေဟိ ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ နိဝါသိတာနိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော အဝတ်တို့ကို ဝတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ သုတ္တာ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤသို့ကြား၍ ထိုကြားသည်မှ စ၍။ ကာသာယ-ဝတ္ထနိဝတ္ထာ ဇာတာ၊ ဖန်ရည်စွန်းအဝတ်ဝတ်သူသည် ဖြစ်ပြီ။ တုမှာကံ ဧကဘတ္တိကဘာဝံ သုတ္တာ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ တစ်ထပ်သာ စားကြောင်းကို ကြားရ၍။ ဧကဘတ္တိကာဝ ဇာတာ၊ တစ်ထပ်သာစားသူသည် ဖြစ်ပြီ။ တုမှေဟိ မဟာသယနသု၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် မြတ်သောနေရာကို။ ဆဒ္ဓိတဘာဝံ သုတ္တာ၊ စွန့်ပစ်ကြောင်းကို ကြားသိရသော်။ ပဋိကာမဠကေယေဝ နိပန္နာ၊ ကြိုးပြားခင်း, ညောင်စောင်းဝယ်၌သာ အိပ်ပါပြီ။ တုမှာကံ မာလာဂန္ဓာဒီဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ ပန်းနံ့သာစသည်တို့မှ။ ဝိရတဘာဝံ ဥ တွာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းကို သိရသော်။ ဝိရတမာလာဂန္ဓာဝ ဇာတာ၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်သော, ပန်းနံ့သာရှိသူသည်သာ ဖြစ်ပါပြီ။ အတ္တနော ဥတကေဟိ၊ ယသောရောဟူသော မိမိ၏ ဆွေမျိုးတို့သည်။ မယံ ပဋိလဒ္ဓိဿာမာတိ၊ ငါတို့သည် ပြုစုကုန်အံ့ဟု။ သာသနေ ပေသိတေပိ၊ သတင်းစကားကို ပေးပို့အပ်ပါသော်လည်း။ ဧကဥတကမ္ပိ န ဩလောကေသိ၊ တစ်ယောက်သော ဆွေမျိုးကိုသော်မျှလည်း မကြည့်မင့်ပါ။ မေ ဓီတာ၊ တပည့်တော်၏ သမီးတော်သည်။ ဧဝံ ဂုဏသမ္ပန္နာ ဘဂဝါတိ ကထေသိ၊ ဤသို့ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံပါ၏ မြတ်စွာဘုရား"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ မဟာရာဇ ဣဒါနိ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး ယခုအခါ၌။ တယာ ရက္ခိယမာနာ ရာဇဂိတာ၊ သင်ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် စောင့်ရှောက်နေအပ်ဆဲဖြစ်သော

ယသော်ရောမင်းသမီးသည်။ ဥာဏော ပရိပက္ကော၊ အသိဥာဏ်သည် ရင့်ကျက်သော်။ အတ္တာနံ ယံ ရက္ခေယျ၊ မိမိကိုယ်ကို အကြင်စောင့်ရှောက်နိုင်၏။ (ဇတ်၊ ယခုအခါ မိမိကိုယ်ကို ဤစောင့်ရှောက်နိုင်ခြင်းသည်)။ အနစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဩဖွယ် မဟုတ်သေးပါ။ ဇော၊ ဤယသော်ရောမင်းသမီးအလောင်းအလျှာသည်။ ပုဗ္ဗေ အနာရက္ခာ၊ လွန်လေပြီး ရှေးအခါ၌ စောင့်ရှောက်မည့်သူ မရှိဘဲ။ ပတ္တတပါဒေ ဝိစရမာနာ၊ တောင်ခြေ၌ သွားလာနေသည့် ကိန္နရာဖြစ်စဉ်။ ဥာဏော အပရိပက္ကော၊ အသိဥာဏ်သည် မရင့်ကျက်မီ။ အတ္တာနံ ရက္ခိတိ ဝတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ဖူးပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ **စန္ဒကိန္နရီဇာတကံ** ကထေတွာ၊ **စန္ဒကိန္နရီဇာတ်**ကို ဟောတော်မူ၍။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ ပက္ကာမိ၊ နေရာမှ ထ၍ ဖဲကြွတော်မူပြီ။

ဒုတိယဒိဝသေ ပန နန္ဒသေန ရာဇကုမာရသ၊ ဒုတိယနေ့၌ကား နန္ဒမင်းသား၏။ အဘိသေကဂေဟပွဝေသနဝိဝါဟမင်္ဂလေသု ဝတ္တမာနေသု၊ အဘိသိက်သွန်းမှု, အိမ်တက်မှု, ထိမ်းမြားမှု, မင်္ဂလာတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ တသ ဂေဟံ ဂန္တာ၊ ထိုနန္ဒမင်းသား၏ အိမ်တော်သို့ ကြွတော်မူ၍။ ကုမာရံ ပတ္တံ ဂါဟာပေတွာ၊ နန္ဒမင်းသားကို သပိတ်တော်ကို ကိုင်စေ, ယူစေတော်မူ၍။ ပတ္တာဇေတုကာမော မင်္ဂလံ ဝတ္တာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုစေတော်မူလို၍ မင်္ဂလာတရားကို ဟောတော်မူ၍။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ ပက္ကာမိ၊ နေရာမှ ထ၍ ဖဲကြွတော်မူပြီ။ ဇနပဒကလျာဏီ ကုမာရံ ဝဏ္ဏေန္တီ ဒိသွာ၊ ဇနပဒကလျာဏီသည် နန္ဒမင်းသားကို ဘုရားနောက်လိုက်သွားရသည်ကို မြင်၍။ အယျပုတ္တ တုဝဏ္ဏံ ခေါ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ အိုအရှင်သား မြန်မြန်သာ ပြန်လာခဲ့ပါလော့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မှာ၍။ ဂီဝံ ပသာရေတွာ သြလောကေသိ၊ လည်ကို ဆန့်၍ ကြည့်ပြီ။ သောပိ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုနန္ဒမင်းသားသည်လည်း ရှင်တော်ဘုရားကို။ ပတ္တံ ဂဏှာထာတိ၊ သပိတ်တော်ကို ယူတော်မူပါဟု။ ဝတ္တွာ၊ အဝိသဟမာနော၊ လျှောက်ထားခြင်းငှာ မရဲဝံ့၍။ ဝိဟာရံယေဝ အဂမာသိ၊ နိဗြောဓရုံကျောင်းတော်သို့သာ လိုက်ပါသွားပြီ။ အနိစ္ဆမာနံယေဝ တံ၊ ရဟန်းမပြုလိုသည်သာဖြစ်သော ထိုနန္ဒမင်းသားကို။ ဘဂဝါ ပတ္တာဇေသိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ရှင်ရဟန်းပြုစေပြီ။ ဣတိ ဘဂဝါ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်သည်။ ကပိလဝတ္ထုံ ဂန္တာ၊ ကပိလဝတ်မြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူ၍။ တတိယဒိဝသေ နန္ဒံ၊ သုံးရက်မြောက်နေ့၌ နန္ဒမင်းသားကို။ ပတ္တာဇေသိ၊ ရှင်ရဟန်း ပြုစေတော်မူပြီ။

သတ္တမေ ဒိဝသေ ရာဟုလမာတာ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌ ရာဟုလမယ်တော်သည်။ ကုမာရဲ့ အလက်ရိတ္တာ၊ ရာဟုလမင်းသားကို တန်ဆာဆင်၍။ ဘဂဝတောသန္ဓိက်၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့။ "ဝိသတိသဟဿသမဏာပရိဝုတံ၊ ရဟန်းနှစ်သောင်းခြောက်ရဲအပ်သော။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ ပြဟွရှပဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့အဆင်းရှိတော်မူသော ပြဟ္မာမင်းကဲ့သို့ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်ရှိတော်မူသော။ ဧတံ သမဏံ ပဿတာတ၊ ထိုရဟန်းတော်ကို ကြည့်လော့ ချစ်သားရာဟုလာ။ အယံ တေ ပိတာ၊ ဤရဟန်းတော်သည် သင်ချစ်သား ရာဟုလ၏ ခမည်းတော်တည်း။ ဧတသမဟန္တာ နိဓယော အဟောသုံ၊ ဤရဟန်းတော်မှာ ရွှေအိုးကြီးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ရှိကုန်ပြီ။ တေ အသ နိက္ခမနကာလတော၊ ထိုရွှေအိုးကြီးတို့သည် ထို သင့်ဖခင်၏ တောထွက်ရာကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ နံ ပဿာမ၊ စ၍ မမြင်ရတော့ကုန်။ ဂစ္ဆ နံ ဒါယဇ္ဇံ၊ သွားချေ ထိုရဟန်းကို ရွှေအိုးကြီးလေးလုံးအမွေကို။ 'တာတ အဟံ ကုမာရော၊ အိုဖခင် တပည့်တော်မင်းသားသည်။ အဘိသေကံ ပတ္တော၊ အဘိသိက်သွန်းခြင်းသို့ ရောက်၍။ စက္ကဝတ္တိ ဘဝိဿာမိ၊ စက္ကြာမင်းသည် ဖြစ်ဘိ။ ဒေန နမေ အတ္ထော၊ ဥစ္စာဖြင့် တပည့်တော်အား အလိုရှိ၏။ မေ ဒနံ ဒေဟိ၊ တပည့်တော်အား ဥစ္စာကို ပေးပါလော့။ ဟိ ပုတ္တော၊ မှန်၏ သားဟူသည်။ ပိတု သန္တကဿ၊ ဖခင်၏ ဥစ္စာ၏။ သာမိကောတိ ယာစာဟိ၊ ပိုင်ရှင်ပါ'ဟု လျှောက်၍ တောင်းချေလော့"။ ဣတိ ပေသေသိ၊ ဤသို့သင်ပြ၍ စေလွှတ်ပြီ။ ကုမာရော စ ဘဂဝတော သန္ဓိက် ဂန္တာ၊ ရာဟုလာမင်းသားသည်လည်း ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွား၍။ ပိတုသိနေဟံ ပဋိလဘိတ္တာ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ အဖဟူသော ချစ်ခြင်းကို အဖန်ဖန်ရ၍ ရွှင်လန်းနှစ်သက်၍။ သမဏာ တေ ဆာယာ၊ အိုရဟန်းတော် အရှင်ဘုရား၏ အရိပ်တော်သည်။ သုခါတိ ဝတ္တာ၊ ချမ်းသာလှ၏ဟု လျှောက်၍။ အည် ဗဟုံ၊ အခြားသော များစွာသော။ အတ္ထနော အနုရူပံ စ၊ မိမိအား သင့်လျော်သော စကားကိုလည်း။ ဝဒန္တော အဋ္ဌာသိ၊ ပြောဆိုလျက်တည်ပြီ။ ဘဂဝါ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းကိစ္စပြုပြီးသော်။ အနုမောဒနံ ကတ္တာ၊ အနုမောဒနာတရားကို ဟောမူပြု၍။ အာသနာ ဥट्ठာယ ပက္ကာမိ၊ နေရာမှ ထ၍ ဖဲကြွတော်မူပြီ။ ကုမာရောပိ၊ ရာဟုလမင်းသားသည်လည်း။ သမဏာ မေ ဒါယဇ္ဇံ ဒေဟိ၊ အိုရဟန်းတော် တပည့်တော်အား အမွေကို ပေးတော်မူပါ။ သမဏာ မေ ဒါယဇ္ဇံ ဒေဟိတိ၊ အိုရဟန်းတော်

တပည့်တော်အား အမွေကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်၍။ ဘဂဝန်၏ အနုဗန္ဓု၊ ဘုရားရှင်သို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ပြီ။ ဘဂဝါ ကုမာရ၏ နှ နိဝတ္တာပေသိ၊ ဘုရားရှင်သည် ရာဟုလမင်းသားကို မနစ်စေပြီ (ပြန်မသွားစေပြီ)။ ပရိဝေနောပိ ဘဂဝတာ သဒ္ဓိ ဂစ္ဆန္တိ၊ အခြေအရံများသည်လည်း ဘုရားရှင်နှင့်အတူ လိုက်သွားနေသော ရာဟုလမင်းသားကို။ နိဝတ္တေတုံ နာသက္ခိ၊ ပြန်နစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဣတိ သော၊ ဤသို့လျှင် ထိုရာဟုလာမင်းသားသည်။ ဘဂဝတာ သဒ္ဓိ အာရာမမေဝ အဂမာသိ၊ ဘုရားရှင်နှင့်အတူ နိဂြောဓရုံကျောင်းတော်အရာမ်သို့သာ လိုက်ပါသွားပြီ။

တတော ဘဂဝါ၊ ထိုသို့ လိုက်ပါလာခြင်းကြောင့် ဘုရားရှင်သည်။ "ပိတုသန္တကံ၊ အဖ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ယံ ဓနံ အယံ ဣဒ္ဓတိ၊ အကြင်ပစ္စည်းကို ဤ ရာဟုလာသည် အလိုရှိ၏။ တံ ဝဋ္ဋာနုဂတံ သဝိယာတံ၊ ထိုပစ္စည်းသည် ဝဋ်ဆင်းရဲသို့ အစဉ်လိုက်၏ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ ဟန္ဒ အဿ၊ ယခု ဤရာဟုလာအား။ ဟောဓိမဏ္ဍေ ပဋိလဒ္ဓံ၊ ဟောဓိမဏ္ဍိုင်၌ ရအပ်သော။ သတ္တဝိဓံ အရိယဓနံ ဒေမိ၊ သဒ္ဓါ သီလ ဟိရီ ဩတ္တပ သုတ စာဂ ပညာခုနစ်ပါးအပြားရှိသော အရိယာတို့ဥစ္စာကို ငါဘုရား ပေးအံ့။ နံ လောကုတ္တရဒါယဒ္ဒသ၊ ထိုရာဟုလာကို လောကုတ္တရာအမွေ၏။ သာမိကံ ကရောမိ၊ ပိုင်ရှင်ကို ငါဘုရားပြုအံ့"။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူပြီ။ ဣတိ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူပြီး၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ "သာရိပုတ္တ တေန ဟိ၊ အို သာရိပုတ္တရာ ထိုသို့ အမွေတောင်းသောကြောင့်သာ။ တွံ ရာဟုလကုမာရံ၊ သင်သာရိပုတ္တရာသည် ရာဟုလမင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေဟိ တိ အာမန္တေသိ၊ ရှင်ပြုပေးလော"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ထေရော တံ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိုရာဟုလမင်းသားကို ရှင်ပြုပေးပြီ။ ကုမာရေ ပဗ္ဗဇိတေ ပန၊ ရာဟုလာမင်းသားကို ရှင်ပြုပေးအပ်သော်ကား။ ရညော အဓိမတ္တံ ဒုက္ခံ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား လွန်ကဲသော စိတ်ဆင်းရဲသည် ဖြစ်ပြီ။ တံ အဓိဝါသေတုံ အသက္ကောန္တော၊ ထိုစိတ်ဆင်းရဲကို အောင့်အည်းခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ရကား။ ဘဂဝတော နိဝေဒေတွာ၊ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပြီး၍။ သာဓု ဘန္တေ၊ တောင်းပန်ပါ၏ဘုရား။ မာတာပိတူဟိ အနနုညာတံ ပုတ္တံ၊ မိဖတို့သည် ခွင့်မပြုအပ်သော သားသမီးကို။ အယျာ နှ ပဗ္ဗာဇေယ္ယုန္တိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် ရှင်ရဟန်းမပြုပါကုန်လင့်ဟု။ ဝဏ်

ယာစီ၊ ဆုကို တောင်းပြီ။ ဘဝါ တဿ တံ ဝရံ ဒတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထို သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား မိဖတို့ခွင့်မပြုသည့် သားသမီးကို ရှင်ရဟန်းမပြုရဟူသော ထိုဆုကို ပေးတော်မူပြီး၍။ ပုနဒိဝသေ ရာဇဂေါဝသနေ၊ နောက်နေ့၌ မင်းနန်းတော်၌။ ·ကတပါတရာသော၊ နံနက်ဆွမ်းကိစ္စ ပြုပြီး၍။ ဧကမန္တံ နိသိန္နေန ရညာ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ ထိုင်နေသော သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ "ဘန္တေ တုမှာကံ ဒုက္ခရကာရိကကာလေ၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားတို့၏ ဒုက္ခရစရိယာကျင့်ရာ အခါ၌။ ဧကာ ဒေဝတာ မံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ နတ်သားတစ်ယောက်သည် တပည့်တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ တေ ပုတ္တော၊ သင် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ သားတော် သိဒ္ဓတ္ထသည်။ ကာလကတောတိ အာဟ၊ သေပြီဟု ပြောပြီ။ တဿာ ဝစနံ အသဒ္ဒဟန္တော၊ ထိုနတ်သား၏ ပြောစကားကို မယုံကြည်၍။ မယံ ပုတ္တော၊ ငါသုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ သားတော်သိဒ္ဓတ္ထသည်။ တေဝိ အပ္ပတ္တာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို မရမူ၍။ ကာလံ နု ကရောတီတိ၊ သေမှုကို မပြုနိုင်ဟု။ တံ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ထိုနတ်သား ပြောစကားကို ပယ်ခဲ့ပါပြီ"ဟု။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားအပ်သော်။ "ယေ တုမှေ ပုဗ္ဗေပိ၊ အကြင်သင်မင်းကြီးတို့သည် ရှေးအခါ၌လည်း။ အဠ္ဌကာနိ ဒဿေတ္တာ၊ အရိုးတို့ကို ပြ၍။ တေ ပုတ္တော၊ သင်၏သား မဟာဓမ္မပါလသည်။ မတောတိ ဝုတ္တော၊ သေပြီဟု ပြောဆိုအပ်သော်။ နု သဒ္ဒဟိတ္ထ၊ မယုံဖူးကုန်။ ဣဒါနိ ကိ သဒ္ဒဟိဿထ၊ ယခုအခါ၌ အဘယ်မှာလျှင် ယုံကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ ဣမာယ အဠ္ဌပ္ပတ္တိယာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍ ဤအကြောင်းအတ္ထုပ္ပတ်ကြောင့်။ မဟာ-ဓမ္မပါလဇာတကံ ကထေသိ၊ **မဟာဓမ္မပါလဇာတ်**ကို ဟောတော်မူပြီ။ ကထာ-ပရိယောသာနေ၊ တရားစကားအဆုံး၌။ ရာဇာ အနာဂါမိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။

ဣတိ ဘဝါ ပိတရံ၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားရှင်သည် ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒန-မင်းကြီးကို။ တီသု ဖလေသု ပတိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ သုံးပါးကုန်သော ဖိုလ်တို့၌ တည်စေ၍။ ဘိက္ခူသံ္ဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက်။ ပုနဒေဝ ရာဇဂဟံ ဂန္တာ၊ တစ်ဖန်သာလျှင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၍။ ဝေဠုဝနေ ဝိဟာသိ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူပြီ။ တသ္မိံ သမယေ အနာထပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ၊ ထိုအခါ၌ မိဘခိုရာမဲ့တို့အား အစာပေးတတ်၍ အနာထပိဏ်မည်သော သူကြွယ်သည်။ ပဠဂိ သကဋသတေဟိ ဘဏ္ဍံ အာဒါယ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်

ရောင်းစရာကုန်ပစ္စည်းကို ယူခဲ့၍။ ရာဇဂဟေ အတွင်းနော၊ ရာဇဗြိဟ်မြို့၌ မိမိ၏။ ဝိယသဟာယကဿ သေဋ္ဌိနော၊ သူငယ်ချင်းချစ် ဖြစ်သော သူဌေး၏။ ဂေဟံ ဂန္တာ၊ အိမ်သို့ ရောက်သွားသော်။ တတ္ထ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော၊ ထိုသူငယ်ချင်း ချစ်သူဌေးအိမ်၌ တရားအလုံးစုံ အကုန်သိတော်မူသော ဘုရားရှင်၏။ ဥပဋ္ဌာဘဝံ သုတွာ၊ ဖြစ်တော်မူကြောင်း ပွင့်တော်မူကြောင်းကို ကြားသိရ၍။ ဗလဝပရိသ-သမယေ ဒေဝတာနုဘာဝေန၊ မိုးသောက်ထနီး လင်းအားကြီးအခါ၌ နတ်တို့ တန်ခိုး အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝိဝဋ္ဋေန ဒ္ဒါရေန၊ ပွင့်နေသော တံခါးဖြင့်။ သတ္ထာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ ဓမ္မံ သုတွာ၊ တရားတော်ကို နာရ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်၍။ ဒုတိယဒိဝသေ ဗုဒ္ဓပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ သောတာပန်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယနေ့၌ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ ဒတွာ၊ အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ သာဝတ္ထိ အာဂမနတ္ထာယ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ကြွလာခြင်းအကျိုးငှာ။ သတ္ထု ပဋိညံ ဂဟေတွာ၊ ဘုရားရှင်၏ ဝန်ခံမှုကို ယူ၍။ အန္ဓရာမဂွေ ပဠုစတ္တာလီသယောဇနဋ္ဌာနေ၊ လမ်းခရီးအကြား၌ ၄၅-ယူဇနာရှိသော ဌာန၌။ သတသဟဿံ သတသဟဿံ ဒတွာ၊ တစ်သိန်းကို တစ်သိန်းကို ပေး၍။ ယောဇနိကေ ယောဇနိကေ ဝိဟာရေ ကာရေတွာ၊ တစ်ယူဇနာအကွာရှိကုန်သော တစ်ယူဇနာအကွာရှိကုန်သော ကျောင်းတို့ကို ဆောက်လုပ်စေ၍။ ဇေတဝနံ ကောဋိသန္ထာရေန၊ ဇေတဝန် ဥယျာဉ်ကို အသပြာအစွန်းချင်းထိအောင် ခင်းခြင်းဖြင့်။ အဌာရသဟိရညကောဋိဟိ ကိဏိတွာ၊ ၁၈-ကုဋေသော ငွေကျပ်ဖြင့် ဝယ်၍။ နဝကမ္မံ ပဋ္ဌပေသိ၊ ကျောင်းဆောက် သည့်အမှုသစ်ကို ဖြစ်စေပြီ။ သော မဇ္ဈေ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် ကျောင်း အလယ်၌။ ဒသဗလဿ ဂန္ဓကုဋိ ကာရေသိ၊ ဘုရားရှင်အတွက် ဂန္ဓကုဋီကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ တံ ပရိဝါရေတွာ၊ ထို ဂန္ဓကုဋီကို ဝိုင်းရံ၍။ အသီတိ မဟာထေရောနံ၊ တပည့်ကြီးရှစ်ကျိပ်မဟာထေရ်တို့ကို။ ပါဋိယေက္ကသန္ဓိဝေသနေ အာဝါသေ၊ သီးသန့် ကောင်းစွာနေရာဖြစ်ကုန်သော ကျောင်းတို့လည်းကောင်း။ ဧကဂ္ဂရာဂါရဒ္ဒိကဂ္ဂရာဂါရဟာသဝဋ္ဋကဒီဃသာလာမဏ္ဍပါဒိဝသေန၊ အထွတ်တစ်ခု ပါသောကျောင်း, အထွတ်နှစ်ခုပါသောကျောင်း, ဟယ်ကောင်လည်၍ မိုးသော ကျောင်း, ဇရပ်ရှည်, မဏ္ဍပ်စသည်တို့အစွမ်းဖြင့်။ သေသသေနာသနာနိ၊

ကြွင်းကျန်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့လည်းကောင်း။ ပေါက္ခရဏီစက်မန-ရတ္တိဌာနဒီဝါဌာနာနိ စ၊ လေးထောင့်ကန်, စက္ကြံကျောင်, ညသန့်ရာဌာန, နေ့သန့်ရာဌာနတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ အဌာရသကောဋိပရိစ္စာဝေန၊ ဤသို့ ၁၈-ကုဋေ စွန့်လွှတ်ခြင်းဖြင့်။ ရမဏီယေ ဘူမိဘာဂေ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော မြေအဖျိုး၌ မနောရမ ဝိဟာရံ ကာရာပေတွာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို ဆောက်လုပ်စေ၍။ ဒသဗလဿ အာဂမနတ္ထာယ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကြွလာတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ။ ဒူတံ ပေသေသိ၊ တမန်ကို စေလွှတ်ပြီ။ သတ္ထာ ဒူတဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် တမန်၏လျှောက်ထားစကားကို ကြားတော်မူ၍။ မဟာဘိက္ခုသံ ဃပရိဝုတော၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက်။ ရာဇဂဟာ နိက္ခမိတ္တာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ထွက်တော်မူ၍။ အနုပုब्बेန သာဝတ္ထိနဂရံ ပါပုဏိ၊ အစဉ်အားဖြင့် သာဝတ္ထိမြို့သို့ ရောက်ပြီ။

မဟာသေဋ္ဌိပိ ခေါ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည်လည်း။ ဝိဟာရမဟံ သဇ္ဇေတ္တာ၊ ကျောင်းလွှတ်ပူဇော်ပွဲကို စီစဉ်၍။ တထာဂတဿ ဇေတဝနပွဝိသနဒိဝသေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဝင်ရာနေ့၌။ ပုတ္တံ သတ္ထာလက်ာရပဋိမဏ္ဍိတံ ကတ္တာ၊ သားကို အဆင်တန်ဆာအားလုံးဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်ကို ပြု၍။ အလက်တပဋိယတ္တေဟေဝ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်သည်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဠဟိ ကုမာရသတေဟိ၊ သူဌေးသားငယ်ငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ပေသေသိ၊ အတူ စေပြီ။ သော သပရိဝါရော၊ ထိုအနာထပိဏ် သူဌေးသားသည် အခြံအရံနှင့်တကွ။ ပဠဝဏ္ဏဝတ္ထသမုဋ္ဌလာနိ ပဠမဇ္ဇသတာနိ ဂဟေတွာ၊ အဆင်းငါးမျိုးရှိ အဝတ်ဖြင့် ကောင်းစွာ တောက်ပြောင်ကုန်သော အလံတံခွန်ငါးရာတို့ကို ယူ၍။ ဒသဗလဿ ပုရတော အဟောသိ၊ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှ ဖြစ်ပြီ။ တေသံ ပစ္ဆတော၊ ထိုသူဌေးသား ငါးရာတို့၏ နောက်မှ။ မဟာသုဘဒ္ဒါ စူဠသုဘဒ္ဒါ၊ မဟာသုဘဒ္ဒါလည်းကောင်း စူဠသုဘဒ္ဒါလည်းကောင်း။ ဣတိ ဒ္ဝေ သေဋ္ဌိဓီတရော၊ ဤနှစ်ယောက်ကုန်သော အနာထပိဏ်သူဌေးသမီးတို့သည်။ ပဠဟိ ကုမာရိကာသတေဟိ သဒ္ဓိ၊ သူဌေးသမီးငါးရာတို့နှင့် အတူ။ ပုဏ္ဏဃဋေ ဂဟေတွာ နိက္ခမိသု၊ ရေပြည့်အိုးတို့ကို ရွက်ဆောင်ယူ၍ ထွက်လာကုန်ပြီ။ တာသံ ပစ္ဆတော၊ ထိုသူဌေးသမီးငါးရာတို့၏ နောက်မှ။ သေဋ္ဌိဘရိယာ သတ္ထာလက်ာရ-ပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကတော် ပုညလက္ခဏဒေဝီသည် အဆင်

တန်ဆာအားလုံးဆင်မြန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဠွဟိ မာတုဂါမသတေဟိ သဒ္ဓိ၊ သူဌေးကတော်ငါးရာတို့နှင့် အတူ။ ပုဏ္ဏပါတိယော ဂဟေတွာ နိက္ခမိ၊ နဲ့သာရေ စသည်ပြည့်သော ရွှေခွက်, ငွေခွက်တို့ကို ကိုင်ဆောင်၍ ထွက်ပြီ။ သဗ္ဗေသံ ပဠဒေါ သယံ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၏နောက်မှ ကိုယ်တိုင်။ မဟာသေဋ္ဌိ အဟာတဝတ္ထနိဝတ္ထော၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည် အဝတ်သစ်ဝတ်လျက်။ အဟာတဝတ္ထနိဝတ္ထေဟေဝ ပဠွဟိ သေဋ္ဌိသတေဟိ သဒ္ဓိ၊ အဝတ်သစ် ဝတ်ကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်သော သူဌေးငါးရာတို့နှင့် အတူ။ ဘဂဝန္တံ အဘ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ခရီးဦးကြိုဆိုပြီ။ ဘဂဝါ ဣမံ ဥပါသကပရိသံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အနာထပိဏ် သူဌေးခေါင်းဆောင်သော ဤဥပါသကာပရိသတ်ကို။ ပုရတော ကတ္တာ၊ ရှေ့မှ ပြုတော်မူ၍။ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက်။ အတ္တနော သရီရပ္ပဘာယ၊ မိမိ၏ ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့်။ ဝနန္တရာနိ သုဝဏ္ဏရသသေကပိဉ္ဇရာနိဝိယ ကုရုမာနော၊ တောကြိုတောကြားတို့ကို ရွှေရည် သွန်းလောင်းအပ်ကုန်သော, ဆေးဒန်းရွှေဝါတို့ကဲ့သို့ ပြုတော်မူလျက်။ အနန္တာယ ပုဒ္ဓလိလာယ၊ ပြောမဆုံးသော (အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော) ဘုရားတို့တင့်တယ် စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ အပ္ပဋိသမာယ ပုဒ္ဓသိရိယာ၊ နှိုင်းစရာအတူမရှိသော ဘုရား အသရေတော်ဖြင့်။ ဇေတဝနဝိဟာရံ ပါဝိသိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူပြီ။

အထ နံ၊ ဝင်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ ကထံ အဟံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်သို့လျှင် တပည့်တော်အနာထပိဏ်သည်၊ ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ ပဋိပဇ္ဇာမိတိ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ပြုကျင့်ရပါမည်နည်း"ဟု။ အနာထပိဏ္ဍိကော ပုစ္ဆိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် မေးမြန်းလျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ တေန ဟိ၊ သူကြွယ် ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဣမံ ဝိဟာရံ အာဂတာနာဂတသ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းကို ရောက်ပြီး, ရောက်ဆဲ, ရောက်လတ္တံ့ဖြစ်သော။ စာတုဒ္ဒိသဿ ဘိက္ခုသံဃဿ ဒေဟိတိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ရှိသော ရဟန်း အပေါင်းအား လှူလော့ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ သာဓု ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ မြတ်စွာ ဘုရားဟု လျှောက်၍။ မဟာသေဋ္ဌိ သုဝဏ္ဏဘိင်္ဂါရံ အာဒါယ၊ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးသည် ရွှေကရားကို ယူ၍။ ဒသဗလဿ ဟတ္ထေ၊ ဘုရားရှင်၏ လက်တော်၌။ ဥဒကံ ပါတေတွာ၊ ရေကို ကျစေ၍, ချ၍။ ဣမံ ဇေတဝနဝိဟာရံ

ဣန္ဒြေလတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ အာဂတာနာဂတသ စာတုဒ္ဒိသသ၊ ရောက်ပြီး, ရောက်ဆဲ, ရောက်လတ္တံ့ဖြစ်သော အရပ်လေးမျက်နှာ၌ရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃသ ဒဗ္ဗီတိ အဒါသိ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား လှူပါ၏ဟုလျှောက်၍ လှူပြီ။ သတ္ထာ ဝိဟာရံ ပဝိဋ္ဌဟေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို အလှူခံတော်မူပြီး၍။ အနုမောဒနံ ကရောန္တော၊ ကျောင်းအနုမောဒနာတရားကို ပြုတော်မူလိုရကား-

"သီတံ ဥဏှံ ပဋိဃန္တိ၊ တတော ဝါဠမိဂါနိ စ။ (လ)
ယံ သော ဓမ္မံ ဂ္ဂဏာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ အနာသဝေါ"တိ၊

"သီတံ ဥဏှံ ပဋိဃန္တိ၊ တတော ဝါဠ မိဂါနိ စ။ (လ) ယံ သော ဓမ္မံ ဂ္ဂဏာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ အနာသဝေါ" ဟူသော။ ဝိဟာရာနိသံသံ ကထေသိ၊ ကျောင်းအကျိုးအာနိသင်္သကို ဟောတော်မူပြီ။ ဂါထာများအနက်ကား-

(ဝိဟာရော၊ ငါတို့လျှောဒါန်း ကျောင်းသခ်မ်းသည်)။ သီတံ၊ အအေးကို လည်းကောင်း။ ဥဏှံ၊ မီးပူကိုလည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝါဠမိဂါနိ စ၊ ခြင်္သေ့ သစ်ကျား စသည့် သားရဲတို့ကိုလည်းကောင်း။ သရီသပေ စ မကသေ၊ မြွေ, ကင်း, သန်းတို့ကိုလည်းကောင်း မှက်, ခြင်, ယင်တို့ကို လည်းကောင်း။ သိသိရေ စာပိ ဝုဋ္ဌယော၊ အလွန်အေးသည့် အတွေ့တို့ကို လည်းကောင်း ရွာသွန်းသော မိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဃန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

တတော၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သတ္ထာတော ယောရော၊ အကြောင်းသင့်၍ ဖြစ်ပွားလာသော အဟုန်ပြင်း၍ ကြမ်းတမ်းစွာသော။ ဝါတာတပေါ ပဋိဃညတိ၊ လေပြင်း, နေပြင်းဒဏ်ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ လေဏတ္ထဉ္စ သုခတ္ထဉ္စ၊ ကိန်းအောင်းခြင်းငှာလည်းကောင်း ခိုမှီးသာခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဗျာယိတုံ စ ဝိယသိတုံ၊ ဗျာနဝင်စားခြင်းငှာလည်းကောင်း ဝိယသနာရှုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။

သံယသ ဝိဟာရဒါန်၊ သံယာတော်အား ကျောင်းအလှူကို။ အဂ္ဂ ဗုဒ္ဓေန ဝဏ္ဏိတံ၊ မြတ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တသ္မာဟိ

အတ္တနော အတ္ထံ၊ ထိုကြောင့်သာ မိမိ၏ ကောင်းကျိုးကို။ သမ္မသဲ ပဏ္ဍိတော ပေါသော၊ ကောင်းစွာမြင့်သိသော ပညာရှိသော အမျိုးသားသည်။

ရမ္မေ ဝိဟာရေ ကာရယေ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းကုန်သော ကျောင်းသစ်မ်းတို့ကို ဆောက်လုပ်စေရာ၏။ ဇေတ္ထ ဗဟုဿုတေ ဝါသယေ၊ မိမိတို့ လျှုဒါန်းသည့် ဤကျောင်းသစ်မ်းတို့၌ အကြားအမြင်များကုန်သော ရဟန်းတို့ကို အကြီးအမှူးပြုကာ နေထိုင်စေရာ၏။ ဥဒ္ဓဘူတေသု တေသဲ၊ အတွင်းစိတ်ဓာတ် အဖြောင့်မတ်ကြီး ဖြောင့်မတ်ကုန်သော အကြားအမြင်များသည့် ထိုကျောင်းနေရဟန်းတို့အား။ အန္နဉ္စ ပါနဉ္စ ဝတ္ထသေနာသနာနိ စ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း, အဖျော်ကိုလည်းကောင်း, သက်နီးအိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝိပ္ပသန္နေန စေတသာ ဒဒေယျ၊ ရတနာသုံးတန်, ကံ, ကံ၏အကျိုး ယုံကြည်သော စိတ်ဖြင့် ပေးလှူရာ၏။

တေ တသ၊ အကြားအမြင်များသည့် ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည် ထိုကျောင်း ဒါယကာအား။ သဗ္ဗဒုက္ခာပနူဒနံ ဓမ္မံ ဒေသေန္တိ၊ ဒုက္ခအားလုံးကုန်ဆုံးအောင် ပယ်ဖျောက်ကြောင်းဖြစ်သော တရားကို ဟောကုန်၏။ သော ဣဓ၊ ထိုကျောင်းဒါယကာသည် ဤသာသနာတော်၌။ ယံ ဓမ္မံ အညာယ၊ ကျောင်းနေရဟန်းတို့ ဟောကြားသည့် ယင်းတရားကို သိ၍။ အနာသဝေါ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ရဟန္တာဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံရ၏။

အနာထပိဏ္ဍိကော ဒုတိယဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ဒုတိယနေ့မှ စ၍။ ဝိဟာရမဟံ အာရဘိ၊ ကျောင်းတိုက်ရေစက်ချအောင်ပွဲကို အားထုတ်ကျင်းပပြီ။ ဝိသာခါယ ပါသာဒမဟော၊ ဝိသာခါ၏ ပုဗ္ဗာရုံပြာသာဒ် ကျောင်း ရေစက်ချအောင်ပွဲသည်။ စတ္ထဟိ မာသေဟိ နိဋ္ဌိတော၊ လေးလတို့ဖြင့် (လေးလကြာမှ) ပြီးစီး၏။ အနာထပိဏ္ဍိကသ ဝိဟာရမဟော ပန၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ ဇေတဝန်ကျောင်းရေစက်ချအောင်ပွဲသည်ကား။ နဝဟိ မာသေဟိ နိဋ္ဌာသိ၊ ကိုးလတို့ဖြင့်, ကိုးလတို့ကြာမှ ပြီးစီး၏။ ဝိဟာရမဟေပိ အဋ္ဌာရသေဝ ကောဋိယော၊ ဇေတဝန်ကျောင်း ရေစက်ချအောင်ပွဲ၌လည်း ၁၈-ကုဋေသော ဥစ္စာတို့သည်။ ပရိစ္စာဂံ အဂမံသု၊ လျှုဒါန်းစွန့်ကြဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ

ကေသို့ယေဝ ဝိဟာရေ ဤသို့ ဇေတဝန်တစ်ကျောင်းတည်း၌ပင်။ စတုပဏ္ဏာသ-ကောဋိသချိ ဓန် ပရိစ္စဇိ၊ ၅၄-ကုဋေအရေအတွက်ရှိသော ဥစ္စာကို စွန့်လျှပြီ။

ပန အတိတေ၊ ဆက်ပြောရသော် လွန်လေပြီးကာလ၌။ ဝိပဿိသဒ္ဓါ ဘဂဝတော ကာလေ၊ ဝိပဿီမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်၌။ ပုနဗ္ဘသုမိတ္တော နာမ သေဋ္ဌိ၊ ပုနဗ္ဘသုမိတ္တမည်သော သူဌေးသည်။ သုဝဏ္ဏိဋ္ဌကာ-သန္ဌာရေန ကိဏိတွာ၊ ရွှေအုတ်ချပ်ချင်းထိအောင် ခင်းခြင်းဖြင့် ဝယ်ယူ၍။ တသ္မိံယေဝ ဌာနေ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းနေရာ၌ပင်။ ယောဇနပ္ပမာဏံ သံဃာရာမံ ကာရေသိ၊ တစ်ယူဇနာပမာဏရှိသော သံဃာ့အရာမ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ သိခိဿ ဘဂဝတော ကာလေ၊ သိခီမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်၌။ သိရိဝမော နာမ သေဋ္ဌိ၊ သိရိဝမမည်သော သူဌေးသည်။ သုဝဏ္ဏမာလ-သန္ဌာရေန ကိဏိတွာ၊ ရွှေထွန်သွားချင်းထိအောင် ခင်းခြင်းဖြင့် ဝယ်ယူ၍။ တသ္မိံယေဝ ဌာနေ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းနေရာ၌ပင်။ တိဂါဝုတပ္ပမာဏံ သံဃာရာမံ ကာရေသိ၊ သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသော သံဃာ့အရာမ်ကို ဆောင်လုပ်စေပြီ။ ဝေဿဘုဿ ဘဂဝတော ကာလေ၊ ဝေဿဘူမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်၌။ သောတ္ထိဝေါ နာမ သေဋ္ဌိ၊ သောတ္ထိဝမည်သော သူဌေးသည်။ သုဝဏ္ဏဟတ္ထိပဒသန္ဌာရေန ကိဏိတွာ၊ ဆင်ခွါပုံစံ, ရွှေချပ်ချင်းထိအောင် ခင်းခြင်းဖြင့် ဝယ်ယူ၍။ တသ္မိ ယေဝ ဌာနေ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းနေရာ၌ပင်။ အမ္ဗယောဇနပ္ပမာဏံ သံဃာရာမံ ကာရေသိ၊ ယူဇနာဝက်ပမာဏရှိသော သံဃာ့အရာမ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ ကကုသန္ဓဿ ဘဂဝတော ကာလေ၊ ကကုသန်မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်၌။ အစ္စုတော နာမ သေဋ္ဌိ၊ အစ္စုတမည်သော သူဌေးသည်။ သုဝဏ္ဏိဋ္ဌကာသန္ဌာရေန ကိဏိတွာ၊ ရွှေအုတ်ချပ်ချင်း ထိအောင်ခင်းခြင်းဖြင့် ဝယ်ယူ၍။ တသ္မိံယေဝ ဌာနေ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်နေရာ၌ပင်။ ဂါဝုတပ္ပမာဏံ သံဃာရာမံ ကာရေသိ၊ တစ်ဂါဝုတ်ပမာဏရှိသော သံဃာ့အရံကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ ကောဏာဂမနဿ ဘဂဝတော ကာလေ၊ ကောဏာဂုံမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်၌။ ဥဂ္ဂေါ နာမ သေဋ္ဌိ၊ ဥဂ္ဂမည်သော သူဌေးသည်။ သုဝဏ္ဏကဒ္ဒဠသန္ဌာရေန ကိဏိတွာ၊ ရွှေလိပ်ရုပ်ချင်းထိအောင် ခင်းခြင်းဖြင့် ဝယ်ယူ၍။ တသ္မိံယေဝ ဌာနေ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်နေရာ၌ပင်။ အမ္ဗဂါဝုတပ္ပမာဏံ သံဃာရာမံ ကာရေသိ၊

ဂါဝုတ်ဝက်ပမာဏရှိသော သံယာ့အရာမ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ ကဿပသမ္မာသမ्बုဒ္ဓတော ကာလေ၊ ကဿပမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်ပေါ်၌။ သုမင်္ဂလော နာမ သေဋ္ဌိ၊ သုမင်္ဂလမည်သော သူဌေးသည်။ သုဝဏ္ဏကဋ္ဌိသန္ထာရေန ကိဏိတွာ၊ ထီစပ်အောင်ခင်းအပ်သော ရွှေကပ်ပဲ့ ရွှေတုံးဖြင့် ဝယ်ယူ၍။ တသ္မိံယေဝ ဌာနေ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းနေရာ၌ပင်။ သောဋ္ဌသကရီသပ္ပမာဏံ သံယာရာမံ ကာရေသိ၊ မင်းတို့ပယ်အားဖြင့် ၁၆-ပယ်ပမာဏရှိသော သံယာ့အာရာမ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ အမှာကံ ဘဂဝတော ကာလေ ပန၊ ငါတို့၏ဂေါတမဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်၌ကား။ အနာထပိဏ္ဍိကော နာမ သေဋ္ဌိ၊ အနာထပိဏ်မည်သောသူဌေးသည်။ ကဟာပဏကောဋိသန္ထာရေန ကိဏိတွာ၊ အစွန်းချင်းထိစပ်အောင် ခင်းအပ်သော ရွှေဂျီးဖြင့် ဝယ်ယူ၍။ တသ္မိံယေဝ ဌာနေ၊ ရှေးဘုရားတို့လက်ထက် ကျောင်းဆောက်ခဲ့သော ထိုနေရာ၌ပင်။ အဋ္ဌ-ကရီသပ္ပမာဏံ သံယာရာမံ ကာရေသိ၊ မင်းတို့ပယ် ရှစ်ပယ်ပမာဏရှိသော သံယာ့အာရာမ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းနေရာသည်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်အားလုံးတို့သည်။ အဝိဇဟိတဌာနမေဝ ကိရ၊ မပယ်စွန့်အပ်သော နေရာသာ ဖြစ်သတဲ့။

ဣတိ မဟာဗောဓိမဏ္ဍော၊ ဤသို့လျှင် မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ သဗ္ဗညုတ-ပ္ပတ္တိတော ယာဝ မဟာပရိနိဗ္ဗာနမဿ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်ရောက်သည်မှ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာ ညောင်စောင်းမြတ်တိုင်အောင်။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ဌာနေ၊ အကြင်အကြင် နေရာ၌။ ဘဂဝါ ဝိဟာသိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် နေတော်မူပြီ။ ဣဒံ သန္ဓိကေ နိဒါနံ နာမ၊ ဘုရားဖြစ်ပြီး နေတော်မူရာ ဤနေရာတိုင်းသည် သန္ဓိကေနိဒါန်းမည်၏။ တသ္မာ ဝသေန၊ ထိုသန္ဓိကေနိဒါန်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သဗ္ဗဇာတကာနိ ဝဏ္ဏယိဿာမိ၊ ဇာတ်အားလုံးတို့ကို ငါအဋ္ဌကထာဆရာတို့ ဖွင့်ပြကုန်အံ့။

နိဒါနကထာ နိဋ္ဌိတာ၊ ဇာတ်နိဒါန်းစကားသည် ပြီးပြီ။

ကေကနိပါတ်

၁။ အပဏ္ဏကဝဂ္ဂ

၁။ အပဏ္ဏကဇာတကဝဏ္ဏနာ

တာဝ ဣမံ အပဏ္ဏကမ္မဒေသနံ ဘဂဝါ၊ ရှေးဦးစွာ ဤအပဏ္ဏကတရားဒေသနာကို ဘုရားရှင်သည်။ သာဝတ္ထိ ဥပနိဿာယ၊ သာဝတ္ထိမြို့ကို အမှီပြု၍။ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ ဝိဟရန္တော ကထေသိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး၌ နေတော်မူစဉ် ဟောတော်မူပြီ။ ကံ အာရဗ္ဘပန၊ အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ကား။ အယံ ကထာ သမုဋ္ဌိတာ ဣတိ၊ ဤအပဏ္ဏကတရားဒေသနာ စကားသည် ဖြစ်လာသနည်း ဤသို့ မေးငြားအုံ့။ သေဋ္ဌိသေ သဟာယကေ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဠသတေ တိတ္ထိယသာဝကေ၊ ငါးရာကုန်သော တိတ္ထိတပည့်တို့ကိုတည်း။ ဟိ ဇေသ္ဌိ ဒိဝသေ၊ ချဲ့ပြောအုံ့ တစ်ခုသော နေ့၌။ အနာထပိဏ္ဍိကော သေဋ္ဌိ၊ ခိုးကိုးရာမဲ့တို့အား စားနပ်ရိက္ခာ ပေးတတ်၍ အနာထပိဏ်မည်သော သူဌေးသည်။ အတ္တနော သဟာယကေ ပဠသတေ၊ မိမိ၏သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော ငါးရာကုန်သော။ အညတိတ္ထိယ-သာဝကေ အာဒါယ၊ သာသနာတော်မှ တစ်ပါးသော အယူရှိကြသည့် တိတ္ထိတပည့်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ ဥဗုံ မာလာဂန္ဓဝိလေပနဠေဟ၊ မှားစွာသော ပန်းနံ့သာနံ့သာပျော်ငင်းကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပိတေလမဓုဖာဏိတဝတ္ထစ္ဆာဒနာနိ စ၊ ထောပတ် ဆီ ပျားရည် တင်လဲ အဝတ်အထည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂါဟာပေတွာ ဇေတဝနံ ဂန္တာ၊ ယူစေ၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ ဘဂဝန္တံ ဝန္ဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ ပူဇေတွာ၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ ဘေသဇ္ဇာနိ စေဝ ဝတ္ထာနိ စ၊ ဆေးပစ္စည်းတို့ကိုလည်းကောင်း အဝတ်အထည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဿ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ရဟန်းသံဃာအား စွန့်လှူပြီး၍။ ဆ နိသဇ္ဇဒေါသေ ဝဇ္ဇေတွာ၊ အနိုး, အဝေး, အမြင့်, လေညာ, ရှေ့တည့်တည့်, နောက်၌ နေခြင်းဟူသော ထိုင်နေမှုအပြစ် ၆-မျိုးတို့ကို ရှောင်ကြဉ်၍။ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တစ်ခုသောအရပ်အဖို့၌ ထိုင်နေပြီ။ တေပိ အညတိတ္ထိယသာဝကာ၊ သာသနာတော်မှ တစ်ပါးသော အယူ

ရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့၏ ထိုတပည့်တို့သည်လည်း။ တထာဂတ် ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ သတ္တူ ပုဏ္ဏာစန္ဒသသိရိက် မုခ၊ ဘုရားရှင်၏ ပြည့်သော လကဲ့သို့ ကျက်သရေရှိတော်မူသော မျက်နှာတော်ကိုလည်းကောင်း။ လက္ခဏာ-နုဗျဉ္ဇနပဋိမဏ္ဍိတံ ဗျာမပ္ပဘာပရိက္ခိတ္တံ ပြဟွကာယံ၊ လက္ခဏာတော်ကြီးငယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော တစ်လံမျှသော ရောင်ခြည်တော်ဝန်းဖြင့် ကာရံအပ်သော ရူပကာယတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း။ အာဝေဠာဝေဠာ ယမကယမကာ ဟုတ္တာ၊ အသွယ်အသွယ်တို့သည် အစုံအစုံတို့သည် ဖြစ်ကုန်၍။ နိဗ္ဗုဒ္ဓရန္တိယော ယနဗုဒ္ဓ-ရသ္မိယော စ၊ ကွန်မြူးထွက်ကြွကုန်သော တလုံးတခဲသော ဘုရား ရောင်ခြည်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သြလောကယမာနာ၊ ဖူးမြော်ကြကုန်လျက်။ အနာထပိဏ္ဍိကသေ သမီပေယေဝ နိသိဒိသု၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အနီးဌာန ထိုင်နေကုန်ပြီ။

အထ နေသံ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုတိတ္ထိတပည့်တို့အား ဘုရားရှင်သည်။ မနောသိလာတလေ သီဟနာဒ၊ ဆေးဒန်းမြင်းသီလာကျောက်ဖျာအပြင်၌ ခြသေ့ဟောက်သံကို၊ နဒန္တော တရုဏသီဟော ဝိယ၊ ဟိန်းဟောက်သော ခြသေ့ပျိုကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဂဇန္တော ပါဝုဿကမေဃော ဝိယ စ၊ ထစ်ချုန်းလျက် ပြင်းစွာရွာသော မိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အာကာသဂင်္ဂံ သြတာရေန္တော ဝိယ စ၊ နတ်မြစ်ထဲသို့ သက်ဆင်းစေဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ရတနဒါမံ ဂန္ထေန္တော ဝိယ စ၊ ရတနာပန်းကုံးကို သီကုံးသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဌင်္ဂသမန္နာဂတေန သဝနီယေန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော နာယူဖွယ်ကောင်းသော။ ကမနီယေန ပြဟ္မသရေန၊ နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သော မြတ်သော အသံတော်ဖြင့်။ နာနာနယဝိစိတ္တံ မဓုရမမ္ပကထံ ကထေသိ၊ နည်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ချိုမြိန်သော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူပြီ။ တေ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ ထိုတိတ္ထိတပည့်တို့သည် ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ ပသန္နစိတ္တာ ဥဋ္ဌာယ၊ ကြည်ညိုစိတ်ရှိကြ၍ ထ၍။ ဒသဗလံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးကြ၍။ အညတိတ္ထိယသရဏံ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ တိတ္ထိတို့ကိုးကွယ်မှုကို ဖျက်၍။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ အဂမံသု၊ ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်ပြီ။ တေ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုဘုရားကိုးကွယ်သူတို့သည် ထိုကိုးကွယ်သောနေ့မှ စ၍။ နိစ္စကာလံ အနာထ-ပိဏ္ဍိကေန သဒ္ဓိံ၊ အမြဲနှင့်အမြဲ အနာထပိဏ်သူဌေးနှင့် အတူ။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာ

ဝိဟာရ် ဂန္ဓာ၊ နဲ့သာပန်းစသည်လက်စွဲကုန်လျှက် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားကြ၍။ ခမ်ဲ သုဏန္ဓိ၊ တရားတော်ကို နာယူကုန်၏။ ဒါနံ ဒေန္တိ၊ အလှူကို လှူကုန်၏။ သီလံ ရက္ခန္တိ၊ သီလကို စောင့်ကုန်၏။ ဥပေါသထကမ္မံ ကရောန္တိ၊ ဥပုသ်စောင့်မှုကို ပြုကုန်၏။

အထ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိတော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိမြို့မှ။ ပုနဒေဝ ရာဇဂဟံ အဂမာသိ၊ တစ်ဖန်သာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ကြွတော်မူပြီ။ တေ တထာဂတဿ ဂတကာလေ၊ ထိုဘုရားကိုးကွယ်သူတို့သည် ဘုရားရှင်၏ ရာဇဂြိုဟ်ကြွရာအခါ၌။ တံ သရဏံ ဘိန္ဒိတွာ၊ ထိုဘုရားကိုးကွယ်မှုကို ဖျက်၍။ ပုန အညတိတ္ထိယသရဏံ ဂန္ဓာ၊ တစ်ဖန် တိတ္ထိတို့ကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကြ၍။ အတ္တနော မူလဌာနေယေဝ ပတိဋ္ဌိတာ၊ မိမိတို့၏ မူရင်းကိုးကွယ်ရာ ဌာန၌သာ တည်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါပိ သတ္တဌမာသေ ဝိတိနာမေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ခုနစ်လ ရှစ်လတို့ကို ကုန်လွန်စေ၍။ ပုန ဇေတဝနမေဝ အဂမာသိ၊ တစ်ဖန်ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သာ ကြွလာပြီ။ အနာထပိဏ္ဍိကော ပုနပိ တေ အာဒါယ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် တစ်ဖန်လည်း မူရင်းကိုးကွယ်ရာ ပြန်ကိုးကွယ်သည့် ထိုသူတို့ကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွား၍။ သတ္ထာရံ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊ ဘုရားရှင်ကို နဲ့သာပန်း စသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇေတွာ ဝန္ဒိတွာ၊ ပူဇော်၍ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော နေရာ၌ ထိုင်နေပြီ။ တေပိ ဘဂဝန္တံ ဝန္ဒိတွာ၊ မူရင်းကိုးကွယ်ရာ ပြန်ကိုးကွယ်သည့် ထိုသူတို့သည်လည်း ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသီဒိသု၊ သင့်လျော်သော အရပ်၌ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ အထ တထာဂတော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရား ရှင်သည်။ စာရိကံ ပက္ကန္တေ၊ ဒေသစာရိကို ဖဲကြွသော်။ နေသံ ဂဟိတသရဏံ ဘိန္ဒိတွာ၊ မူရင်းကိုးကွယ်ရာ ပြန်ကိုးကွယ်သည့် ထိုသူတို့၏ ယူအပ်ပြီးကိုးကွယ်ရာကို ဖျက်ဆီး၍။ ပုန အညတိတ္ထိယသရဏမေဝ ဂဟေတွာ၊ တစ်ဖန် တစ်ပါးသော တိတ္ထိတို့ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍သာ ယူ၍။ မူလေ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ၊ မူရင်းကိုးကွယ်ရာ၌ တည်ကြောင်းကို။ ဘဂဝတော အာရောစေသိ၊ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပြီ။

ဘဂဝါ အပရိမိတကပ္ပကောဋိယော၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် မရေတွက်နိုင်သော ကမ္ဘာပေါင်းကုဋေတို့ပတ်လုံး။ နိရန္တရံ ပဝတ္တိတဝစီသုစရိတာနုဘာဝေန၊ အမြဲမပြတ်

ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီသုစရိုက်တန်ခိုးကြောင့်။ ဒိဋ္ဌဂန္ဓဂန္ဓိတံ မုခပဒုမ်၊ နတ်၌ ဖြစ်သော အနံ့တို့ဖြင့် ကောင်းမွန်မွှေကြိုင်သောအနံ့ရှိသော နှုတ်တော်ကြာပဒုံကို။ နာနာဂန္ဓပူရိတံ ရတနကရဏ္ဍကံ ဝိဝရန္တောဝိယ၊ နံ့သာအမျိုးမျိုး ပြည့်သိပ်နေသော ရတနာကြူတ်ကို ဖွင့်ဘိသကဲ့သို့။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်တော်မူ၍။ မခုရသရံ နိစ္ဆာရေန္တော၊ သာယာချိုမြိန်သော အသံတော်ကို ထွက်စေလျက်။ "ဥပါသကာ တုမှေ၊ အို ဥပါသကာတို့ သင်တို့သည်။ တိဏိ သရဏာနိ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ရတနာသုံးပါးကိုးကွယ်မှု တို့ကို ဖျက်၍။ အညတိတ္ထိယသရဏံ ဂတာ ကိရ၊ တိတ္ထိတို့ကို ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြသတဲ့။ ဣတိ သစ္စံ၊ ဤသို့ကြားရသည်ကား မှန်သလော"။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ အထ ပဋိစ္ဆာဒေတုံ၊ မေးတော်မူရာထိုအခါ၌ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ။ အသဏ္ဌောန္တော ဟိ တေဟိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သော ထိုဥပါသကာတို့သည်။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ ဝုတ္တေ၊ မှန်ပါသည် ဘုရားဟု လျှောက်အပ်သော်။ သတ္ထာ၊ နတ်လူတို့ဆရာ ဘုရားရှင်သည်။ "ဥပါသကာ၊ အိုဥပါသကာတို့။ ဟေဋ္ဌာ အဝီစိ ဥပရိ ဘဝဂ္ဂံ၊ အောက်၌ အဝီစိကို အထက်၌ ဘဝဂ်ကို။ ပရိစ္ဆေဒံ ကတ္တာ၊ အပိုင်းအခြားကို ပြု၍။ တိရိယံ အပရိမာဏာသု လောကဓာတူသု၊ ဖီလာကန့်လန့်၌ မတိုင်းတာနိုင်ကုန်သော လောကဓာတ်တို့၌။ သိလာဒီဟိ ဂုဏေဟိ၊ သီလ စကုန်သော ဂုဏ်တို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓေန သဒိသော နာမ နတ္ထိ၊ ဘုရားနှင့် တူသူ မည်သည်ပင် မရှိ။ အဓိကတရော ကုတောတိ၊ သာသူကား ဘယ်မှာရှိအံ့နည်းဟု လည်းကောင်း။ ဘိက္ခဝေ အပဒါ ဝါ ဒ္ဝိပဒါ ဝါ၊ အိုရဟန်းတို့ ခြေမရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ခြေနှစ်ချောင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုပ္ပဒါ ဝါ ဗဟုပ္ပဒါ ဝါ၊ ခြေလေးချောင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ခြေများစွာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယာဝတာ သတ္တာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏)။ တေသံ တထာဂတော၊ ထိုရှိရှိသမျှ သတ္တဝါတို့ထက် ဘုရားကို။ အဂ္ဂံ အက္ခာယတိ၊ အမြတ်ဆုံးဟု ဆိုအပ်၏ဟု လည်းကောင်း။ ဣဒ ဝါ ဟုရံ ဝါ ဝိတ္ထံ ယံ ကိဉ္စိ ဣဒ္ဓိလျှပြည်၌လည်းကောင်း ဟိုနဝါးပြည် ဝဏ္ဏနှစ်ပြည်၌လည်းကောင်း နှစ်သက်အပ်သော အမှတ်မထား ရတနာတစ်ပါးပါးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ (လ) အဂ္ဂတော ဝေ ပသန္နာနန္တိ၊ အမြတ်ဆုံးရတနာသုံးပါး၌ စင်စစ် ကြည်ညိုသူတို့အားဟု လည်းကောင်း။ ဣတိအာဒိဟိ သုတ္တေဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော သုတ်တို့ဖြင့်။ ပကာသိတေ ရတနတ္တယဂုဏေ ပကာသေတွာ၊ ပြသင့်ကုန်သော ရတနာ

သုံးပါးလုံးဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ပြတော်မူ၍။ ဧဝं ဥတ္တမဂုဏေဟိ သမန္နာဂတံ၊ ဤသို့ မြင့်မြတ်သောဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ရတနတ္တယံ သရဏံ ဂတာ၊ ရတနာသုံးပါး လုံးတို့ ကိုးကွယ်ရာဟု ကပ်ရောက်ကုန်သော။ ဥပါသကာ ဝါ ဥပါသိကာ ဝါ၊ ဥပါသကာတို့သည်လည်းကောင်း ဥပါသိကာမတို့သည်လည်းကောင်း။ နိရယာ-ဒီသု နိဗ္ဗတ္တကာ နာမ နတ္ထိ၊ ဝရဲစသည်တို့၌ ဖြစ်သူတို့မည်သည် မရှိကုန်။ ပန အပါယနိဗ္ဗတ္တိ၊တော မုစ္စိတ္တာ၊ အဟုတ်ကား အပါယ်၌ဖြစ်ခြင်းမှ လွတ်၍။ ဒေဝလောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်၍။ မဟာသမ္ပတ္တိ အနုဘဝန္တိ၊ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ကို ခံစားရကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေရုပ် သရဏံ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဤသို့ မြင့်မြတ်သော သဘောရှိသော ရတနာသုံးပါးကိုးကွယ်မှုကို ဖျက်၍။ အညတိတ္ထိယသရဏံ ဂစ္ဆန္တေဟိ တုမှေဟိ၊ တိတ္ထိတို့ကိုးကွယ်မှုသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော သင်ဥပါသကာတို့သည်။ အယုတ္တံ ကတန္တိ အာဟ၊ မသင့်လျော်သည်ကို ပြုအပ်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။

၈ ဇတ္ထ တိဏာ ရတနာနိ၊ ဆက်ဦးအံ့ ဤနေရာ၌ ရတနာသုံးပါးတို့ကို။ မောဂ္ဂဝသေန ဥတ္တမဝသေန၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း၏အစွမ်းဖြင့် အမြင့်မြတ်ဆုံး၏အစွမ်းဖြင့်။ သရဏဂတာနံ၊ ကိုးကွယ်မှုကပ်ရောက်သူတို့၏။ အပါယေသု နိဗ္ဗတ္တိယာ အဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌ ဖြစ်မှု၏ မရှိကြောင်း ပြခြင်းငှာ။ ဣမာနိ သုတ္တာနိ ဒဿေတဗ္ဗာနိ၊ ဤဆိုမည့်ဘုရားဟော သုတ်တော်တို့ကို ပြထိုက်ကုန်၏။ (ကာနိ၊ အဘယ်သုတ်တော်တို့နည်းဟူမူကား)။

ယေ ကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊ အကြင်သူတို့သည် ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေ အပါယဘူမိ နဂမိဿန္တိ၊ ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကြသော ထိုသူတို့သည် အပါယ်လေးဘုံသို့ မရောက်ကြကုန်လတ္တံ့။ မာနုသံ ဒေဟံ ပဟာယ၊ လူ၌ဖြစ်သော ကိုယ်ကို ပယ်စွဝန့်သော်။ ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ၊ နတ်အပေါင်းကို ပြည့်သိပ်စေကုန်လတ္တံ့။

ယေ ကေစိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂတာသေ၊ အကြင်သူတို့သည် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဓမ္မကွန်တရားကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေ အပါယဘူမိ နဂမိဿန္တိ၊ ထိုသူတို့သည် အပါယ်လေးဘုံသို့ မရောက်ကြကုန်လတ္တံ့။ မာနုသံ

ဒေဟံ ပဟာယ၊ လူ၌ဖြစ်သော ကိုယ်ကို ပယ်စွန့်သော်။ ဒေဝကာယံ ပရိပူရေသန္တိ၊ နတ်အပေါင်းကို ပြည့်သိပ်စေကုန်လတ္တံ့။

ယေ ကေစိ သံယံ သရဏံ ဂတာသေ၊ အကြင်သူတို့သည် အရိယာသံယာတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေ အပါယဘူမိ နဂမိဿန္တိ၊ ထိုသူတို့သည် အပါယ်လေးဘုံသို့ မရောက်ကုန်လတ္တံ့။ မာနုသံ ဒေဟံ ပဟာယ၊ လူ၌ဖြစ်သော ကိုယ်ကို ပယ်စွန့်သော်။ ဒေဝကာယံ ပရိပူရေသန္တိ၊ နတ်အပေါင်းကို ပြည့်သိပ်စေကုန်လတ္တံ့။

ဘယတဇ္ဇိတာ မနုဿာ၊ ကြောက်ဖွယ်အာရုံ ကြောက်စိတ် အနှိပ်စက်ခံရကုန်သော လူတို့သည်၊ ပဗ္ဗတာနိ ဝနာနိ စ၊ တောင်တို့ကိုလည်းကောင်း, တောအုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာရာမ ရုက္ခစေတျာနိ၊ အရာမ်, သစ်ပင်, စေတီနတ်ကွန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟဲ ဝေ သရဏံ ယန္တိ၊ များစွာကို စင်စစ် ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏။

သရဏံ ဧတံ ခေါ နေ ခေမံ၊ တောင်စသည်ကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဤဆည်းကပ်မှုသည် စင်စစ် ဘေးကုန်ရာ မဟုတ်။ သရဏံ ဧတံ နေ ဥတ္တမံ၊ တောင်စသည်ကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဤဆည်းကပ်မှုသည် မမြတ်။ သရဏံ ဧတံ အာဂမ္မ၊ တောင်စသည်ကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဤဆည်းကပ်မှုကို အကြောင်းပြု၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ နေ ပမုစ္စတိ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲအားလုံးမှ မလွတ်မြောက်နိုင်။

ယော စ ဗုဒ္ဓေ ဓမ္မေ သံယေ သရဏံ ဂတော၊ အကြင်သူသည်ကား ဘုရားကိုလည်းကောင်း, မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဓမ္မကွန်တရားတော်ကိုလည်းကောင်း, အရိယာသံယာတော်ကိုလည်းကောင်း ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်၏။ ဒုက္ခံ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ ဒုက္ခဿ အတိက္ကမံ စ၊ ဒုက္ခသစ္စာလည်းကောင်း, ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာလည်းကောင်း, ဒုက္ခကို လွန်မြောက်ရာ နိရောဓသစ္စာလည်းကောင်း။ ဒုက္ခူပသမဂါမိနံ အရိယံ အဋ္ဌင်္ဂိကံ မဂ္ဂံ စ၊ ဒုက္ခငြိမ်းရာ ရောက်စေတတ်သော မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ္ဂသစ္စာလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ သမ္မပ္ပညာယ ပဿတိ၊ လေးပါးကုန်သော အရိယသစ္စာတို့ကို ကောင်းမွန်မှန်ကန်သော ပညာဖြင့် သိမြင်၏။

(တဿ၊ ထိုသူ၏)။ သရဏံ ဧတေ ခေါ ခေမံ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဤဆည်းကပ်မှုသည် စင်စစ် ဘေးကုန်ရာဖြစ်၏။ သရဏံ ဧတေ ဥတ္တမံ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဤဆည်းကပ်မှုသည် မြင့်မြတ်၏။ သရဏံ ဧတေ အာဂမ္မ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဤဆည်းကပ်မှုကို အကြောင်းပြု၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ အားလုံးမှ လွတ်မြောက်နိုင်၏။။

ဣတိ၊ ဤ စ-ဂါထာ ပါသော သုတ်တော်တို့တည်း။

စ ကေဝလ်၊ သည်သာမကသေး ဗုဒ္ဓါနုဿတိစသည်နှင့် မရောမယှက် သက်သက်။ နေသံ သတ္ထာ၊ ထိုဥပါသကာတို့အား မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတ္တကံယေဝ ဓမ္မံ နဿေယိ၊ ဤရှစ်ဂါထာမျှသာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော တရားကို ဟောသည် မဟုတ်ပြီ။ အပိ စ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ "ဥပါသကာ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်နာမ၊ အိုဥပါသကာတို့ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်။ ဓမ္မာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်နာမ၊ ဓမ္မာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်။ သံဃာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန် နာမ၊ သံဃာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ ဒေတိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။ သောတာပတ္တိဖလံ ဒေတိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂံ ဒေတိ၊ သကဒါဂါမိမဂ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။ သကဒါဂါမိဖလံ ဒေတိ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။ အနာဂါမိမဂ္ဂံ ဒေတိ၊ အနာဂါမိမဂ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။ အနာဂါမိဖလံ ဒေတိ၊ အနာဂါမိဖိုလ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ ဒေတိ အရဟတ္တဖလံ ဒေတိ၊ အရဟတ္တမဂ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏ အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏"။ ဣတိဧဝမာဒီဟိ နယေဟိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော နည်းတို့ဖြင့်။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟောတော်မူပြီး၍။ ဧဝရူပံ နာမ သရဏံ၊ ဤသို့ ကောင်းကျိုးအထွတ်အထိပ်ပေးသော သဘောရှိသည် မည်သော ကိုးကွယ်မှုကို။ ဘိန္ဒန္တေဟိ တုမှေဟိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်သော သင်ဥပါသကာတို့သည်။ အယုတ္တံ ကတံ၊ မသင့်လျော်သည်ကို ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူပြီ။ စ ဧတ္ထ၊ ဆက်ဦးအံ့ ဤနေရာ၌။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနာဒီနံ သောတာပတ္တိမဂ္ဂါဒိပဓါနံ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိစသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏ သောတာပတ္တိမဂ်စသော အကျိုးပေးခြင်းကို။ "ဘိက္ခဝေ ဧကဓမ္မော၊ အိုရဟန်းတို့ တရား

တစ်ပါးသည်။ ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော၊ ပွားအပ်ဖြစ်စေအပ်သော် ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်သော်။ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယ ဝိရာဂါယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ စင်စစ် ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းငှာ။ နိရောဓာယ ဥပသမာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ ချုပ်ခြင်းငှာ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှာ။ အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှာ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှာ။ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲငြိမ်ခြင်းငှာ ဖြစ်၏။ ကတမော ဧကဓမ္မော၊ အဘာယ်မည်သော တရားတစ်ပါးနည်း။ ပုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ပုဒ္ဓါနုဿတိတရားတစ်ပါးတည်း"။ ဣတိ ဧဝမာဒိဟိ သုတ္တေဟိ ဒီပေတဗ္ဗံ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော သုတ်တို့ဖြင့် ပြသင့်၏။ ဧဝံ ဘဂဝါ နာနာပဋိကာရေဟိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်သည် အထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့်။ ဥပါသကေ ဩဝဒိတွာ၊ ဥပါသကာတို့ကို ဆုံးမတော်မူ၍။ "ဥပါသကာ ပုဗ္ဗေပိ မနုဿာ၊ အို ဥပါသကာတို့ ရှေးကလည်း လူတို့သည်။ အသရဏံ သရဏာန္တိ၊ ကိုးကွယ်ရာမဟုတ်သည်ကို ကိုးကွယ်ရာဟု။ တက္ကဂ္ဂါဟေန ဝိရဒ္ဓဂ္ဂါဟေန ဂဟေတွာ၊ ကြိုဆယူမှုဖြင့် အလွဲယူမှုဖြင့် ယူသောကြောင့်။ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတေ ကန္တာရေ၊ ဘီလူးတို့ သိမ်းပိုက်အပ်သော ခရီးခဲ၌။ ယက္ခဘက္ခာ ဟုတွာ၊ ဘီလူးအစာတို့သည် ဖြစ်ကုန်၍။ မဟာဝိနာသံ ပတ္တာ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ဖူးကုန်ပြီ။ အပရိဂ္ဂဟိတဂ္ဂါဟံ ဧကံသိကဂ္ဂါဟံ၊ မချွတ်ယွင်းသောယူမှုကို ဧကန်အမှန်ယူမှုကို။ အဝိရဒ္ဓဂ္ဂါဟံ ဂဟိတမနုဿာ ဟန်၊ မလွဲသောယူမှုကို ယူကုန်သော လူတို့သည်ကား။ တသ္မိယေဝ ကန္တာရေ သောတ္ထိဘာဝံ ပတ္တာတိ၊ ဘီလူးတို့သိမ်းပိုက်အပ်သည့် ထိုခရီးခဲ၌ပင် ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ"ဟု။ ဝတ္တာ တုဏ္ဍီ အဟောသိ၊ မိန့်တော်မူ၍ ဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ အနာထပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ၊ ထိုအခါ၌ အနာထပိဏ်မည်သော သူကြွယ်သည်။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ ဝန্দိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီး၍။ အဘိတ္ထရိတွာ၊ ချီးမွမ်းပြီး၍။ သိရသ္မိံ အဠလိ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ခေါင်းပေါ်၌ လက်အုပ်ကို တည်စေ၍ တင်ထား၍။ "ဘန္တေ ဣဒါနိ ဘာဝ၊ အရှင် ဘုရား ယခုအခါ၌ ရှေးဦးစွာ။ ဣမေသံ ဥပါသကာနံ ဥတ္တမသရဏံ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဤဥပါသကာတို့၏ မြင့်မြတ်သော ကိုးကွယ်မှုကို ဖျက်ဆီး၍။ တက္ကဂ္ဂဟဏံ အမှာကံ ပါကဋံ၊ ကြိုဆယူမှုသည် တပည့်တော်တို့အား ထင်ရှားပါ၏။ ပုဗ္ဗေ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတေ ကန္တာရေ ရှေးအခါ၌ ဘီလူးတို့သိမ်းပိုက်အပ်သော ခရီးခဲ

၌။ တက္ကိုကာနံ ဝိနာသော ပန၊ အကြောသမားတို့၏ ပျက်စီးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အပဏ္ဏကဂ္ဂါဟံ ဂဟိတမနုဿာနံ သောတ္ထိဘာဝေါ စ၊ အယူမှန်ကို ယူကြသူလူတို့၏ ချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အမှာကံ ပဋိစ္စဿေါ၊ တပည့်တော်တို့အား ဖုံးကွယ်နေပါ၏။ တုမှာကမေဝ ပါကဋော၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့အားသာ ထင်ရှားပါ၏။ သာဓု ဝတ နော ဘဂဝါ၊ တောင်းပန်ပါ၏ စင်စစ် တပည့်တော်တို့အား မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာကာသေ ပုဏ္ဏစန္ဒံ ဥဋ္ဌာပေန္တော ဝိယ၊ ကောင်းကင်၌ လပြည့်ဝန်းကို တက်စေ ထွက်စေဘိသကဲ့သို့။ ဣမံ ကာရဏံ ပါကဋံ ကရောတူတိ၊ အကြောသမားပျက်စီး အမှန်သမားချမ်းသာ ဤအကြောင်းအရာကို ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပါ"ဟု။ ဒေဝ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီး အထ ဘဂဝါ၊ လျှောက်ထားပြီးရာ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည်။ "ဂဟပတိ မယာ ခေါ၊ အိုသူကြွယ် ငါဘုရားသည် စင်စစ်။ အပရိမိတကာလံ၊ တိုင်းတာမရနိုင်သော ကာလပတ်လုံး။ ဒသ ပါရမိယော ပူရေတွာ၊ ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်သော်။ လောကဿ ကခ်ဏ္ဍေဒနတ္ထမေဝ၊ သတ္တလောကသားများ၏ ယုံမှားအဖြာဖြာ ပယ်ဖြတ်နိုင်ခြင်းအကျိုးငှာသာ။ သဗ္ဗညုတညာဏံ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ထိုးထွင်း သိတော်မူအပ်ပြီ။ သီဟဝသာယ သုဝဏ္ဏနာဠိ ပူရေန္တော ဝိယ၊ ခြသေ့ဆီဖြင့် ရွှေဆီငုံးကို ပြည့်စေဘိသကဲ့သို့။ သက္ကစ္စံ သောတံ ရိုသေစွာ နားကို။ ညြဒဟိတွာ သုဏောဟိတိ၊ ချထားရ၍ နာယူလော့"ဟု။ သေဋ္ဌနော သတုပ္ပါဒံ ဇနေတွာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကို သတိထားမှုကို ဖြစ်စေတော်မူ၍။ ဟိမဝန္တံ ပဒါလေတွာ၊ နှင်းခန်း, နှင်းခဲကို ခွဲ၍။ ပုဏ္ဏစန္ဒံ နိဟရန္တော ဝိယ၊ လပြည့်ဝန်းကို ထုတ်ဆောင်ဘိသကဲ့သို့။ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္နကာရဏံ၊ ဘဝတစ်ပါးသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အကြောင်းအရာကို။ ပါကဋံ အကာသိ၊ ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ကာသိရဋ္ဌေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ကာသိတိုင်း၌။ ဗာရာဏသိ-နဂရေ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော နာမ ရာဇာ အဟောသိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ သတ္ထဝါဟကုလေ ပဋိသန္ဓိं ဂဟေတွာ၊ လှည်းဖြင့် ခရီးဝေးသွား အရောင်းအဝယ် ပြုသည့် လှည်းကုန်သည်မျိုး၌ ပဋိသန္ဓေကို ယူ၍။ ဒသမာသစ္စယေန ဗာတု ကုစ္ဆိတော နိက္ခမိတွာ၊ ဆယ်လလွန်ရာအခါ၌ အမိဝမ်းမှ ထွက်ခွါမွေးဖွားရ၍။

အနုပုဗ္ဗေန ဝယပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့် အရွယ်ရောက်သော်။ ပဠုဟိ သကဋ-သတေဟိ၊ ငါးလိုကုန်သော လှည်းအရာတို့ဖြင့်။ ဝကိုင်ရဲ့ ကရောန္ဓော ဝိစရတိ၊ ရောင်းဝယ်မှုကို ပြုလျက် လှည့်လည်နေ၏။ သော ကဒါစိ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်ရံတစ်ခါ၌။ ပုဗ္ဗန္ဓတော အပရန္ဓံ၊ အရှေ့ဖျားမှ အနောက်ဖျားသို့လည်းကောင်း။ ကဒါစိ အပရန္ဓတော ပုဗ္ဗန္ဓံ၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌ အနောက်ဖျားမှ အရှေ့ဖျားသို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ကုန်ရောင်းသွား၏။ ဗာရာဏသိယံယေव၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ပင်။ ဗာလော အဗျတ္တော အနုပါယကုသလော၊ အ,သော စျေးရောင်းနည်းမရသော စျေးရောင်းနည်း မကျွမ်းကျင်သော။ အညော သတ္ထဝါဟပုတ္တောပိ အတ္ထိ၊ အခြားသော လှည်းကုန်သည်သားသည်လည်း ရှိ၏။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ ဗာရာဏသိတော မဟဂ္ဃံ ဘဏ္ဍံ ဂဟေတ္တာ၊ ဗာရာဏသီမြို့မှ တန်ဖိုးကြီးသော ပစ္စည်းကို ယူ၍။ ပဠုသကဋသတာနိ ပူရေတ္တာ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို အပြည့်တင်၍။ ဂမနသဇ္ဇာနိ ကတ္တာ ဌပေသိ၊ သွားမည့် အစီအမံတို့ကို ပြု၍ ထားပြီ။ သောပိ ဗာလသတ္ထဝါဟပုတ္တော တထေဝ၊ လှည်းကုန်သည်၏ ထိုသားအ,သည်လည်း ထို့အတူသာ။ ပဠုသကဋသတာနိ ပူရေတ္တာ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို အပြည့်တင်၍။ ဂမနသဇ္ဇာနိ ကတ္တာ ဌပေသိ၊ သွားမည့် အစီအမံတို့ကို ပြု၍ ထားပြီ။

တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ အယံ ဗာလသတ္ထဝါဟ-ပုတ္တော၊ "ဤလှည်းကုန်သည် သားအ,သည်။ မယာ သဒ္ဓိယေဝ၊ ငါနှင့် အတူသာ။ သစေ ဂမိဿတိ၊ အကယ်၍ သွားအုံ။ သကဋသဟဿေ ဧကတော၊ လှည်းတစ်ထောင်သည် တပေါင်းတည်း။ မဂ္ဂံ ဂစ္ဆန္တေ၊ လမ်းသို့ သွားသော်။ မဂ္ဂေါပိ နု ပဟောဿတိ၊ လမ်းသည်လည်း မလောက်လတ္တံ့။ မနုဿာနံ ဒါရုဒကာဒီနိပိ၊ လူတို့အတွက် ထင်းရေစသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗလိဗဒ္ဒါနံ တိဏာနိပိ၊ ဝန်ဆောင်နွားတို့အတွက် မြက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒုလ္လဘာနိ ဘဝိဿန္တိ၊ ရခဲကုန်သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဧတေန ဝါ မယာ ဝါ၊ လှည်းကုန်သည်သား ထိုအ,အ အမိုက်သည်သော်လည်းကောင်း ငါသည်သော်လည်းကောင်း။ ပုရတော ဂန္တ္မဝ္ဟတိ၊ ရှေ့မှ သွားခြင်းငှာ သင့်၏"။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံပြီ။ သော တံ ပဏ္ဏာသာပေတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် လှည်းကုန်သည်သား ထိုအ,အ အမိုက်ကို အခေါ်ခိုင်း၍။ ဧတမတ္ထံ အာရောစေတ္တာ၊ လှည်းတစ်ထောင်

အတူမသွားသင့်သော ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားပြီး၍။ ဒွိဟိပိ အမှေဟိ၊ "နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ ကေတော ဂန္ဓ၊ နိ သက္ကာ၊ အတူသွားခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း မဖြစ်နိုင်။ ကိ တွံ ပုရတော ဂမိဿသိ၊ ဘယ်လိုလဲ မင်းသည် ရှေ့မှ သွားမည်လော။ ဥဒါဟု ပစ္ဆတော၊ သို့မဟုတ် နောက်မှ သွားမည်လော"။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ မယိ ပုရတော ဂစ္ဆန္တေ၊ "ငါသည် ရှေ့မှ သွားသော်။ အာနိသံသာ ဗဟူ၊ အကျိုးတို့သည် များကုန်၏။ အဘိနှေနေဝ မဂ္ဂေန ဂမိဿာမ၊ မယှက်ဘဲကောင်းသည်သာ ဖြစ်သော လမ်းဖြင့် ငါတို့ သွားရလိမ့်မည်။ ဂေါဏာ အနာမဋ္ဌတိဏ် ခါဒိဿန္တိ၊ နွားတို့သည် ဦးဦးဖျားဖျား မြက်ကို စားကြရလိမ့်မည်။ မနုဿာနံ အနာမဋ္ဌ သူပေယျပဏ္ဏံ ဘဝိဿတိ၊ လူတို့အတွက် ဦးဦးဖျားဖျားသော ဟင်းချက်ဖို့ ဟင်းရွက်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပသန္နံ ဥဒကံ ဘဝိဿတိ၊ ကြည်လင်သောရေသည် ဖြစ်လတ့ံ။ ယထာရုစိ အဂ္ဂိ ဌပေတွာ၊ ကြိုက်သလို တန်ဖိုးကို ထား၍။ ဘဏ္ဍံ ဝိက္ကိဏိဿာမိတိ၊ ပစ္စည်းကို ရောင်းမည်" ဟု။ သော စိန္တေသိ၊ လှည်းကုန်သည်သား ထိုမိုက်အသူသည် ကြံတွေးပြီ။ သော၊ လှည်းကုန်သည်သား ထိုမိုက်အသူသည်။ "သမ္မ အဟံ ပုရတော ဂမိဿာမိ"တိ အာဟ၊ အို သူငယ်ချင်း ငါသည် ရှေ့မှ သွားမည်ဟု ပြောပြီ။ ဟောမိသတ္ထောပိ ပစ္ဆတော ဂမနေ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း နောက်မှ သွားခြင်း၌။ ဗဟူ အာနိသံသေ အဒ္ဒသ၊ များစွာကုန်သော အကျိုးတို့ကို မြင်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ "ပုရတော ဂစ္ဆန္တာ၊ ရှေ့မှ သွားသူတို့သည်။ မဂ္ဂေ ဝိသမဋ္ဌာနံ၊ လမ်း၌ မညီသည့်နေရာကို။ သမံ ကရိဿန္တိ၊ ညီအောင် ပြုကုန်လတ္တံ့။ အဟံ တေဟိ၊ ငါသည် ထိုရှေ့က သွားသော လှည်းကုန်သည်တို့သည်။ ဂတမဂ္ဂေန ဂမိဿာမိ၊ ပြုပြင်၍ သွားအပ်ပြီး လမ်းဖြင့် သွားအံ့။ ပုရတော ဂတေဟိ ဗလိပဒ္ဒေဟိ၊ ရှေ့မှ သွားကုန်သော ဝန်ဆောင်နွားတို့သည်။ ပရိဏာတထဒ္ဒတိဏော ခါဒိတေ၊ ရင့်၍ ကြမ်းတမ်းသော မြက်ကို စားအပ်ပြီးသော်။ မမ ဂေါဏာ၊ ငါ၏ ဝန်ဆောင်နွားတို့သည်။ ပုနဉ္စိတာနိ၊ အသစ်ပေါက်ကုန်သော။ မဓုရတိဏာနိ ခါဒိဿန္တိ၊ ချိုဆိမ့်သော အရသာရှိ မြက်တို့ကို စားရကြလိမ့်မည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အတွက်။ ဂဟိတပဏ္ဏာဒ္ဌာနတော ဥဒ္ဓိတံ မဓုရံ သူပေယျပဏ္ဏံ၊ ရှေ့လူတို့ ဟင်းရွက်ခူးပြီးရာ ဌာနမှ အသစ်ပေါက်လာသော ချိုဆိမ့်သော အရသာရှိသော ဟင်းချက်ဖို့ ဟင်းရွက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အနုဒကေ ဌာနေ၊ ရေမရှိသော

နေရာ၌။ အာဝါဋ်ရဲ့ ခနိတ္တာ၊ ရေတွင်းကို တူး၍။ ဧတေ ဥဒကံ ဥပ္ပါဒေသေန္တိ ရှေ့က သွားသူ ဤလူတို့သည် ရေကို ဖြစ်စေကုန်လတ္တံ့ ရှိအောင် လုပ်ကုန်လတ္တံ့။ တေဟိ ကတေသု အာဝါရေသု၊ ရှေ့ကသွားသူ ထိုလူတို့သည် ပြုအပ်ပြီး တူးအပ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော ရေတွင်းတို့၌။ မယံ ဥဒကံ ပိဝိဿာမ၊ ငါတို့သည် ရေကို ချမ်းသာ လွယ်ကူစွာ သောက်ကုန်အံ့။ အဗ္ဗဋ္ဌပန် နာမ၊ ရောင်းမည့်ပစ္စည်း တန်ဖိုးထား ရခြင်း မည်သည်။ မနုဿာနံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပနသဒိသံ၊ လူတို့ကို အသက်မှ ချရခြင်းနှင့် တူ၏။ အဟံ ပစ္ဆတော ဂန္တာ၊ ငါသည် နောက်မှ သွား၍။ ဧတေဟိ ဌပိတဋ္ဌေန၊ ထိုရှေ့ကသွားသူတို့ ထားအပ်ခဲ့သော တန်ဖိုးဖြင့်။ ဘဏ္ဍံ ဝိက္ကိဏာမိ၊ ပစ္စည်းကို ရောင်းမည်"ဟု။ ဧဝံ အဿ အဟောသိ၊ ဤသို့သော အကြံသည် ထိုဘုရားလောင်းအား ဖြစ်ပြီ။ အထ သော၊ အကြံဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထို ဘုရားလောင်းသည်။ ဇေ္ဇကေ အာနိသံသေ ဒိသ္မာ၊ ဤမျှကုန်သော အကျိုး တို့ကို သိမြင်၍။ သမ္မ တ္ံ ပုရတော ဂစ္ဆာဟိတိ အာဟ၊ သူငယ်ချင်း မင်းသည် ရှေ့မှ သွားလော့ဟု ပြောပြီ။ သာဓု သမ္မာတိ၊ ကောင်းပြီ သူငယ်ချင်းဟု ပြော၍။ ဘရာဏသိသတ္ထဝါဟော သကဋာနိ၊ ဘရာဏသီမြို့သား မိုက်အသော လှည်းကုန် သည်သည် လှည်းတို့ကို။ ယောဇေတ္မာ နိက္ခန္တော၊ ယှဉ်ကစေ၍ ထွက်သွားသော်။ အနုပုဗ္ဗေန မနုဿာဝါသံ အတိက္ကမိတ္မာ၊ အစဉ်အားဖြင့် လူတို့ရှိရာနေရာကို ကျော်လွန်၍။ ကန္တာရမုခံ ပါပုဏိ၊ ခရီးခဲအဝသို့ (သွားလာရခက်ခဲသည့် ခရီး အစသို့) ရောက်သွားပြီ။

စောရကန္တာရံ ဝါ ဌကန္တာရံ၊ သူခိုးဓားပြကြောင့် သွားလာခက်သော ခရီးခဲ လည်းကောင်း, ခြင်္သေ့သစ်ကျား စသော သားရဲကြောင့် သွားလာရခက်ခဲသော ခရီးခဲလည်းကောင်း။ နိရုဒကကန္တာရံ အမနုဿကန္တာရံ ရေမရှိ၍ သွားလာရ ခက်ခဲသော ခရီးခဲလည်းကောင်း, ဘီလူးတို့ကြောင့် သွားလာရ ခက်ခဲသော ခရီးခဲလည်းကောင်း။ အပ္ပဘက္ခကန္တာရံ ဣတိ၊ စားရေရိက္ခာ မရှိသောကြောင့် သွားလာရ ခက်ခဲသော ခရီးခဲလည်းကောင်း ဤသို့။ **ကန္တာရံ နာမ ပဗ္ဗတိမံ**၊ ခရီးခဲမည်သည် ငါးမျိုးရှိ၏။ တတ္ထ စောရေဟိ၊ ထိုခရီးခဲငါးမျိုးတို့တွင် သူခိုးဓားပြ တို့သည်။ အဓိဋ္ဌာတမဂ္ဂေါ စောရကန္တာရံ နာမ၊ စွဲမြဲစွာတည်ရှိရာ ခရီးသည် သူခိုးဓားပြအတွက်ကြောင့် ခရီးခဲမည်၏။ သီဟာဒီဟိ အဓိဋ္ဌာတမဂ္ဂေါ ဝါ ဌကန္တာရံ နာမ၊ ခြင်္သေ့စသည်တို့သည် စွဲမြဲစွာတည်ရှိရာခရီးသည် သားရဲတို့အတွက်ကြောင့်

ခရီးခဲမည်၏။ ယတ္ထ နှာယိတုံ ဝါ ပါတုံ ဝါ ဥဒကံ နတ္ထိ၊ အကြင်ခရီးဌ၌ ချိုးရန်လည်းကောင်း, သောက်ရန်လည်းကောင်း ရေသည် မရှိ။ ဣဒံ နိရုဒကကန္တာရံ နာम၊ ချိုးဖို့သောက်ဖို့ ရေမရှိရာ ဤခရီးသည် ရေမရှိသည့်အတွက်ကြောင့် ခရီးခဲမည်၏။ အမနုဿာမိဋ္ဌိတံ အမနုဿကန္တာရံ နာမ၊ ဘီလူးတို့စွဲမြဲစွာ တည်ရှိရာခရီးသည် ဘီလူးတို့အတွက်ကြောင့် ခရီးခဲမည်၏။ မူလခါဒနီယာဒိဝိရဟိတံ အပ္ပဘက္ခကန္တာရံ နာမ၊ အမြစ်ခဲဖွယ် စသည်တို့မရှိ ကင်းရှင်းသည့်ခရီးသည် စားရေရိက္ခာအတွက်ကြောင့် ခရီးခဲမည်၏။ ပဠိဝိဓေ ဣမသ္မိံ ကန္တာရေ၊ ငါးမျိုးရှိသော ဤခရီးခဲတွင်။ တံ ကန္တာရံ၊ ဘုရားလောင်းလှည်းကုန်သည်တို့ သွားရမည့် ထိုခရီးခဲသည်။ နိရုဒကကန္တာရဠ္ဌေ အမနုဿကန္တာရဠ္ဌ၊ နိရုဒကကန္တာရလည်း ဟုတ်၏, အမနုဿကန္တာရလည်း ဟုတ်၏။ တသ္မာ သော ဗာလသတ္ထဝါဟ-ပုတ္တော၊ ထို့ကြောင့် လှည်းကုန်သည်သား ထိုမိုက်အသူသည်။ သကရေသု မဟန္တမဟန္တာ၊ လှည်းတို့၌ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော၊ စာဋိယော ဌပေတွာ၊ အိုးစရည်းတို့ကို (အိုးတုတ်ကြီးတို့ကို) တင်၍။ ဥဒကဿ ပူရာပေတွာ၊ ရေဖြင့် ပြည့်စေ၍ (ရေအပြည့်ထည့်၍)။ သဋ္ဌိယောဇနိကံ ကန္တာရံ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိသော ခရီးခဲကို သွားပြီ။

အထ အဿ၊ သွားရာထိုအခါ၌ လှည်းကုန်သည်သား ထိုမိုက်အ,သူ၏။ ကန္တာရမဇ္ဈေ ဂတကာလေ၊ ခရီးခဲအလယ်၌ သွားနေရာအခါ၌။ ကန္တာရေ အဓိဝတ္ထယက္ခေ၊ ခရီးခဲ၌ စွဲမြဲစိုးအုပ်နေသော ဘီလူးသည်။ ဣမေဟိ မနုဿေဟိ ဂဟိတံ၊ ဤလူတို့သည် ယူခဲ့သော။ ဥဒကံ ဆဒ္ဒါပေတွာ၊ ရေကို အစွန့်ခိုင်း၍။ ဒုဗ္ဗလေ ကတွာ၊ အားနည်းသည်တို့ကို ပြု၍။ သဗ္ဗေ နေ ခါဒိဿာမိတိ၊ အကုန်လုံးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော ထိုလှည်းကုန်သည်တို့ကို စားအံ့ဟု ကြံ၍။ သဗ္ဗသေတ-တရုဏဗလိဗဒ္ဒယုတ္တံ၊ တကိုယ်လုံးဖြူသည့် ခိုင်းနွားပျိုတစ်စုံ ကယ္ယဉ်အပ်သော။ မနောရမံ ယာနကံ မာပေတွာ၊ စိတ်ဖျော်မွေ့ဖွယ်ရာဖြစ်သော လှည်းယာဉ်ကလေးကို ဖန်ဆင်း၍။ ဓနုကလာပဖလကာဝုဓမဟတ္ထေဟိ၊ လေး, မြား ကျည်တောက်, ကာ, လက်နက်လက်စွဲကုန်သော။ ဒသဟိ ဒ္ဝါဒသဟိ၊ ဆယ်ယောက်တစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အမနုဿေဟိ ပရိဝုတော၊ ဘီလူးတို့သည် ခြံရံအပ်လျက်။ ဥပ္ပလကုမုဒါနိ ပိဋ္ဌန္ဓိတွာ၊ အခြားကြာပန်း ကုမုဒြာကြာပန်းတို့ကို ပန်ဆင်၍။ အလ္လဝတ္ထော အလ္လကေသော၊ စိုသော အဝတ်ရှိ၍ စိုသော ဆံပင်ရှိ၍။

ဣသိရပုရိသော ဝိယ၊ အရာရှိကြီးတစ်ယောက်ကဲ့သို့။ တသို့ ယာနကေ နိသီဒိတွာ၊ ထိုလှည်းယာဉ်ကလေးပေါ်၌ ထိုင်နေ၍။ ကဒ္ဒမမဂ္ဂေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊ ရှုံ့ညွှန်လူးပေနေကုန်သော လှည်းဘီးတို့ဖြင့်။ ပဒ္ဒိပထံ အဂမာသိ၊ ရင်ဆိုင်ခရီးသို့ သွားပြီ။ အသ ပရိဝါရအမနုဿာပိ၊ ထိုဘီလူး၏ အခြွေအရံဘီလူးတို့သည်လည်း။ ပုရတော စ ပစ္ဆတော စ ဂစ္ဆန္တာ၊ ရှေ့မှလည်းကောင်း နောက်မှလည်းကောင်း သွားကုန်သော်။ အလ္လကေသာ အလ္လဝတ္ထာ၊ စိုသောဆံပင် ရှိကြ၍ စိုသောအဝတ် ရှိကြ၍။ ဥပ္ပလကုမုဒမာလာ ပိဋန္ဓိတွာ၊ အခြားကြာပန်း ကုမုဒြာကြာပန်းတို့ကို ပန်ဆင်၍။ ပဒုမ ပုဏ္ဏရိကကလာပေ ဂဟေတွာ၊ ပဒုမ္မာကြာစည်း, ကြာဖြူစည်းတို့ကို ကိုင်ယူ၍။ ဘိသမုဏ္ဍာလာနိ ခါဒန္တာ၊ ကြာစွယ် ကြာရင်းတို့ကို ကိုက်စားကုန်လျက်။ ပဠ္ဌရန္ဒေဟိ ဥဒကဝိန္ဒုဟိ စေဝ၊ ယိုစီးကုန်သော ရေပေါက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကလလေဟိ စ အဂမံသု၊ ညွန်ရေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း သွားကုန်၏။ သတ္ထဝါဟာ စ နာမ ယဒါ၊ လှည်းကုန်သည်မှူးတို့မည်သည်လည်း အကြင်အခါ၌။ ဓုရဝါတော ဝါယတိ၊ လှည်းဦးမှလေသည် လာ၏ (တိုက်ခတ်၏)။ တဒါ ယာနကေ နိသီဒိတွာ၊ လှည်းဦးမှ လေလာရာ ထိုအခါ၌ လှည်းယာဉ်ကလေးပေါ်၌ ထိုင်နေ၍။ ဥပဒ္ဒာကပရိဝုတာ၊ ပြုစုသူများ ခြံရံအပ်ကုန်လျက်။ ရဏ ပရိဟရန္တာ၊ မြှုမှုန်ကို ဖယ်ရှားကုန်လျက်။ ပုရတော ဂစ္ဆန္တိ၊ လှည်းများရှေ့မှ သွားကုန်၏။ ယဒါ ပစ္ဆတော ဝါတော ဝါယတိ၊ အကြင်အခါ၌ နောက်မှ လေသည်လာ၏ (တိုက်ခတ်၏)။ တဒါ တေနေဝ နယေန၊ နောက်မှ လေလာရာ ထိုအခါ၌ လှည်းယာဉ်ကလေးပေါ်ထိုင်သော ထိုနည်းဖြင့်ပင်။ ပစ္ဆတော ဂစ္ဆန္တိ၊ နောက်မှ လိုက်သွားကုန်၏။ တဒါ ပန ဓုရဝါတော အဟောသိ၊ ထိုအခါ၌ကား လှည်းဦးမှ လေလာသည် ဖြစ်ပြီ။ တသ္မာ သော သတ္ထဝါဟပုတ္တော၊ ထို့ကြောင့် ထိုလှည်းကုန်သည်သား မိုက် အ,သူသည်။ ပုရတော အဂမာသိ၊ ရှေ့မှ သွားပြီ။

ယက္ခော တံ အာဂစ္ဆန္တံ ဒိသ္မာ၊ ဘီလူးသည် ထိုလှည်းကုန်သည်သား မိုက်အ,သူကို လာနေသည်ကို မြင်၍။ အတ္တနော ယာနကံ၊ မိမိ၏ လှည်းယာဉ်ကလေးကို။ မဂ္ဂါ ဩက္ကမာပေတွာ၊ လမ်းမှ ဖယ်စေ၍ (ဘေးချ၍)။ ကဟံ ဂစ္ဆထာတိ၊ အဘယ်သို့ သွားကြမှာလဲဟု။ တေန သဒ္ဒိ၊ ထိုလှည်းကုန်သည် သားမိုက်နှင့်အတူ။ ပဋိသန္ထာရံ အကာသိ၊ ပျူဇာလောကဝတ်ကို ပြုပြီ။ သတ္ထဝါဟောပိ အတ္တနော ယာနကံ၊ လှည်းကုန်သည်မိုက်သည်လည်း မိမိ၏ လှည်းယာဉ်

ကလေးကို။ မဂ္ဂါ သြက္ကမာပေတွာ၊ လမ်းမှ ဖယ်စေ၍ (ဘေးချ၍)။ သကဋာန် ဂမနောကာသံ ဒတ္တာ၊ နောက်ပါလှည်းတို့အား သွားခွင့်ကို ပေး၍။ ဧကမန္တေ ဌိတော၊ သင့်လျော်သောအရပ်၌ ရပ်တည်လျက်။ တံ ယက္ခံ၊ ထို ဘီလူးကို။ ဘော အမ္မေ တာဝ ဗာရာဏသိတော အာဂစ္ဆာမ၊ အိုအမောင် ငါတို့သည် ရှေးဦးစွာ ဗာရာဏသီမြို့မှ လာကုန်၏။ တုမ္မေ ပန ဥပ္ပလကုမုဒါနိ ပိဠန္ဓိတ္တာ၊ သင်တို့သည်ကား အခြားကြာပန်း, ကုမုဒြာကြာပန်းတို့ကို ပန်ဆင်၍။ ပဒုမပုဏ္ဏရိက ဟတ္ထာ၊ ပဒုမ္မာကြာ, ကြာပုဏ္ဏရိက်တို့ လက်စွဲကုန်၍။ ဘိသမုဠာလာနိ ခါဒန္တာ၊ ကြာစွယ်, ကြာရင်းတို့ကို ကိုက်စားကုန်လျက်။ ကဒ္ဒမမက္ခိတာ၊ လိမ်းကျံအပ်သော ရွှံ့ညွန် ရှိကုန်လျက်။ ပဠုရန္တေဟိ ဥဒကဒိန္နေဟိ အာဂစ္ဆထ၊ တစ်ပေါက်ပေါက် ယိုကျကုန်သော ရေပေါက်တို့ဖြင့် လာကြကုန်၏။ ကိ နု ခေါ။ ဘယ်လိုလဲ။ တုမ္မေဟိ အာဂတမဂ္ဂေ၊ သင်တို့သည် လာအပ်သော ခရီးလမ်း၌။ ဒေဝေါ ဝဿတိ၊ မိုးသည် ရွာသလော။ ဥပ္ပလာဒိသဏ္ဌာနာနိ၊ ကြာစသည် ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းပေါက်ရောက်အပ်ကုန်သော။ သရာနိ ဝါ အတ္ထိတိ၊ ရေအိုင်တို့သည်မူလည်း ရှိကုန်သလော"ဟု။ အဝေါစ ပန္ဓိ ပြောလည်းပြော မေးလည်းမေးပြီ။ (ကြိယာတစ်ခု ပိုနေဟန် တူသည်၊ ဆီလျော်အောင် မြန်မာပြန်မူသာ)။ ယက္ခော တဿ ကထံ သုတ္တာ၊ ဘီလူးသည် ထိုလှည်းကုန်သည်မိုက်၏ စကားကို ကြားရ၍။ သမ္ဘ ကိ နာမ ဟေ ကထေသိ၊ သူငယ်ချင်း အဘယ်မည်သော ဤစကားကို ပြောဘိသနည်း။ သော နိလဝနရာဇ ပညာယတိ၊ ဟိုစိမ်းညိုသော တောရေးတောတန်းသည် ထင်ရှား၏။ တတော ပဌာယ၊ ထိုတောရေးတောတန်းမှ စ၍။ သကလံ အရညံ ဧကောဒကံ၊ အလုံးစုံသော တောအုပ်သည် ရေတပြင်တည်းဖြစ်၏။ နိဗဒ္ဓံ ဒေဝေါ ဝဿတိ၊ အမြဲ မိုးသည် ရွာနေ၏။ ကန္ဒရာ ပူရာ၊ ချောက်ကြားတို့သည် ရေပြည့်နေကုန်၏။ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ ပဒုမာဒိသဏ္ဌာနာနိ၊ ထိုထိုဌာန၌ ကြာစသည် ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ သရာနိ အတ္ထိတိ ဝတ္တာ၊ ရေအိုင်တို့သည် ရှိကုန်၏ ဟု ပြော၍။ သကဒ္ဒေသု ပဒ္ဓိပါဒ္ဓိယာ ဂစ္ဆန္တေသု၊ နောက်ပါ လှည်းတို့သည် အစဉ်အတိုင်း မောင်းသွားကုန်သော်။ ဣမာနိ သကဋာနိ အာဒါယ၊ ဤလှည်းတို့ကို ယူ၍။ ကဟံ ဂစ္ဆထာတိ ပန္ဓိ ဘယ်သို့ သွားကြမည်နည်းဟု မေးပြီ။ အသုက-ဋ္ဌာနပဒံ နာမာတိ၊ ဤမည်သော ဋ္ဌာနပုဒ်သို့ ဟူ၍ဖြေပြီ။ ဣမသ္မိံ စိမသ္မိံ ဌ သကဒ္ဒေ၊ ဤမည်ဤမည်သော လှည်း၌။ ကိ နာမ ဘဏ္ဍန္တိ၊ အဘယ်မည်သော ပစ္စည်း

နည်းဟု မေးပြီ။ အသုကဠ အသုကဠာတို၊ ဤမည် ဤမည်သောပစ္စည်းဟု ဖြေပြီ။ ပစ္ဆတော အာဂစ္ဆန္တိ သကဋ္ဌ၊ နောက်က လာသော လှည်းသည်။ အတိဝိယ ဂရုက် ဟုတ္တာ အာဂစ္ဆတိ၊ အလွန်လျင် လေးလံသည် ဖြစ်၍ လာ၏။ ဧတသ္မိ ကိ ဘဏ္ဍန္တိ ဤလှည်း၌ ဘာပစ္စည်းနည်းဟု မေးပြီ။ ဧတ္ထ ဥဒကံ ဣတိ၊ ဤလှည်း၌ ရေတည်း ဟု ဖြေပြီ။ တာဝ ပရတော၊ ရှေးဦးစွာ ဟိဘက်မှ။ ဥဒကံ အာနေန္တေဟိ ဝေါ၊ ရေကို ဆောင်ယူကုန်သော သင်တို့သည်။ မနာပံ ကတံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ကို ပြု အပ်ပြီ။ ဣတော ပဋ္ဌာယ ပန၊ ဤနေရာမှ စ၍ကား။ ဥဒကေန ကိစ္စံ နတ္ထိ၊ ရေဖြင့် တကူးတကပြုဖွယ်ကိစ္စသည် မရှိ။ ပုရတော ဥဒကံ ဗဟု၊ ရှေ့၌ ရေသည် ပေါများ၏။ စာဋိယော ဘိန္ဒိတ္တာ၊ အိုးစရည်း အိုးတုတ်ကြီးတို့ကို ရိုက်ခွဲ၍။ ဥဒကံ ဆဋ္ဌေတ္တာ၊ ရေကို စွန့်ပစ်၍ သွန်ပစ်၍။ သုခေန ဂစ္ဆထာတိ အာဟ၊ ချမ်းသာစွာ သွားကြလော့ဟု ပြောပြီ။ ဧဝဠ ပန ဝတ္တာ၊ ဤသို့လျှင် ထူးခြားစွာ ပြောဆိုပြီး၍။ တုမ္ဟေ ဂစ္ဆထ၊ သင်တို့သည် သွားကြကုန်လော့။ အမှာကံ ပပဠော ဟောတိတိ၊ ငါတို့အား ခရီးကြန့်ကြာမှုသည် ဖြစ်၏ဟု ပြော၍။ ထောကံ ဂန္တာ၊ အတန်ငယ် သွား၍။ တေသံ အဒဿနံ ပတ္တာ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်တို့၏ မမြင်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော်။ အတ္တနော ယက္ခနဂရမေဝ အဂမာသိ၊ မိမိ၏ ဘီလူးမြို့သို့သာ သွားပြီ။

သောပိ ဗာလသတ္တဝါဟပုတ္တော၊ လှည်းကုန်သည်၏ ထိုသားမိုက်သည်လည်း။ အတ္တနော ဗာလတာယ၊ မိမိ၏ မိုက်အသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယက္ခဿ ဝစနံ ဂဟေတ္တာ၊ ဘီလူး၏စကားကို အမှန်ယူ၍။ စာဋိယော ဘိန္ဒိတ္တာပေတ္တာ၊ အိုးစရည်း တို့ကို ရိုက်ခွဲစေ၍။ ပသတမတ္တမ္ပိ ဥဒကံ အနဝသေသေတ္တာ၊ တစ်လက်ဆွမ်း မျှလည်း ဖြစ်သော ရေကို မကျန်စေမူ၍။ သဗ္ဗံ ဆဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ရေအားလုံးကို စွန့်သွန်စေ၍။ သကဋာနိ ပါဟာပေသိ၊ လှည်းတို့ကို မောင်းစေပြီ။ ပုရတော အပ္ပမတ္တကမ္ပိ ရှေ့၌ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော။ ဥဒကံ နာဟောသိ၊ ရေသည် မဖြစ်ပြီ မရှိပြီ။ မနုဿာ ပါနီယံ အလဘန္တာ ကိလမိံသု၊ လူတို့သည် သောက်ရေကို မရကုန်သော် ပင်ပန်းကုန်ပြီ။ တေ ယာဝ သူရိယတ္ထင်မနာ ဂန္တာ၊ ထိုလှည်းကုန်သည် တို့သည် နေဝင်သည်တိုင်အောင် သွားကြ၍။ သကဋာနိ မောစေတ္တာ၊ လှည်းတို့ကို လွှတ်စေ၍ ဖြုတ်၍။ ပရိဝဋ္ဋကေန ဌပေတ္တာ၊ အလုံးအဝိုင်းဖြင့် ထား၍။ ဂေါဏေ စက္ကေသု ဗန္ဓိသု၊ နွားတို့ကို လှည်းဘီးတို့၌ ချည်ထားကုန်ပြီ။ ဂေါဏာနံ ဥဒကံ

နေ၀ အဟောသိ၊ နွားတို့အတွက် ရေသည် မရှိပြီ။ မနုဿာနံ ယာဝုဘတ္တံ ဝါ နု၊ လူတို့အတွက် ယာဝုထမင်းသည် မရှိပြီ။ ဒုဗ္ဗလမနုဿာ တတ္ထ တတ္ထ၊ အားအင်နည်းသည့် လူတို့သည် ထိုထိုနေရာ၌။ နိုပဒ္ဓိတ္တာ သယိသု၊ လျောင်း၍ အိပ်ကုန်ပြီ။ ရတ္တိဘာဂသမနန္တရေ ယက္ခာ၊ ညအဖို့အခြားမဲ့၌ (ညတွင်းချင်း၌) ဘီလူးတို့သည်။ ယက္ခနဂရတော အာဂန္တာ၊ ဘီလူးတို့မြို့မှ လာကြ၍။ သဗ္ဗေပိ ဂေါဏော စ မနုဿေ စ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော နွားတို့ကိုလည်းကောင်း, လူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေတွာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ မံသံ ခါဒိတ္တာ၊ အသားကို စား၍။ အဌိနိ အ၀သေသေတွာ၊ အရိုးတို့ကို ကျန်စေ၍ ချန်ထား၍။ အဂမံသု၊ သွားကုန်ပြီ။ ဧ၀ं ဧကံ ဗလသတ္တ၀ါဟပုတ္တံ နိဿာယ၊ ဤသို့လျှင် တစ်ယောက်သော လှည်းကုန်သည်သားမိုက်ကို မှီ၍။ သဗ္ဗေပိ တေ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ထိုလူနှင့် နွားတို့သည်။ ဝိနာသံ ပါပုဏိသု၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဟတ္ထဌိကာဒီနိ ဒိသာဝိဒိသာသု၊ လက်ရိုး စသည်တို့သည် တည့်တည့်အရပ်, အထောင့်အရပ်တို့၌။ ဝိပ္ပကိဏ္ဏာနိ အဟေသုံ၊ ဖရိုဖရဲ ကြဲနေကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဠသကဌသတာနိ ယထာပူရိတာနေ၀ အဋ္ဌံသု၊ လှည်းငါးရာတို့သည် ပြည့်မြဲတိုင်းသာလျှင် တည်ကုန်ပြီ။

ခေါ ဘောမိသတ္ထောပိ၊ စင်စစ် ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ဗာလ-သတ္ထ၀ါဟပုတ္တသ နိက္ခန္တဒိ၀သတော၊ လှည်းကုန်သည်သားမိုက်၏ ထွက်သွားရာနေ့မှ။ မာသမ္ပမာသံ ဝီတိနာမေတွာ၊ တစ်လ, လ၀က်ကို ကုန်လွန်စေ၍။ ပဠဟိ သကဌသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။ နဂရာ နိက္ခမ္မ၊ ဗာရာဏသီမြို့မှ ထွက်၍။ အနုပုဗ္ဗေန ကန္တာရမုခံ ပါပုဏိ၊ အစဉ်အားဖြင့် ခရီးခဲအ၀သို့ ရောက်ပြီ။ သော တတ္ထ၊ ထိုဘုရားလောင်း လှည်းကုန်သည်သည် ထိုခရီးခဲအ၀ဋ်၌။ ဥဒကစာဋိယော ပူရေတွာ၊ ရေအိုးစရည်းတို့ကို ပြည့်စေ၍။ ဗဟုं ဥဒကं အာဒါယ၊ များစွာသော ရေကို ယူ၍။ ခန္ဓာ၀ါရေ ဘေရိ စရာပေတွာ၊ စတည်းချသည့် လှည်းတပ်၌ စည်ကို လှည့်လည်စေ၍။ မနုဿေ သန္နိပါတာပေတွာ၊ လူတို့ကို စုဝေးစေ၍။ "တုမှေ မံ အနာပုစ္ဆိတ္တာ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို မပန်ကြားမူ၍။ ပသတမတ္တမ္ပိ ဥဒကံ မာ ဝဋ္ဋယိတ္ထ၊ တစ်လက်ဆွမ်းမျှလည်းဖြစ်သော ရေကို မသုံးကြကုန်လင့်။ ကန္တာရေ ဝိသရုက္ခာ နာမ ဟောန္တိ၊ ခရီးခဲ၌ အဆိပ်ပင်တို့ မည်သည် ဖြစ်တတ် ရှိတတ်ကုန်၏။ တုမှေဟိ ပုရေ အခါဒိတပုဗ္ဗံ၊ သင်တို့သည် ရှေ့၌ မစားအပ်ဖူးသော။

ပတ္တံ ဝါ ပုပ္ပံ ဝါ ဖလံ ဝါ၊ အရွက်ကိုသော်လည်းကောင်း, အပွင့်ကိုသော်လည်းကောင်း, အသီးကိုသော်လည်းကောင်း။ မံ အနာပုစ္ဆိတွာ၊ ငါ့ကို မပန်ကြားမူ၍။ မာ ခါဒိတ္ထာတိ ဧဝမာဟ၊ မစားကြလင့်"ဟု ဤသို့ ကြိုပြောထားပြီ။ ဧဝံ မနုဿာနံ ဩဝါဒံ ဒတ္တာ၊ ဤသို့ လူတို့အား အဆုံးအမကို ပေးပြီး၍။ ပဠဟိ သကဋ္ဌသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။ ကန္တာရံ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ခရီးခဲသို့ သွားပြီ။ တသ္မိံ ကန္တာရမဗ္ဗေ သမ္ဘတ္တေ၊ ထိုဘုရားလောင်းလှည်းကုန်သည်သည် ခရီးခဲအလယ်ခေါင်သို့ ရောက်လတ်သော်။ သော ယက္ခော ပုရိမနယေနေဝ၊ ထိုဘီလူးသည် ရှေးနည်းဖြင့်ပင်။ ပဋိပထေ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၌ ဘုရားလောင်းအား။ အတ္တာနံ ဒဿေသိ၊ မိမိ ကိုယ်ကို ပြပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တံ ဒိသ္မာဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုဘီလူးကို မြင်၍ပင်။ "ဣမသ္မိံ ကန္တာရေ ဥဒကံ နတ္ထိ၊ ဤခရီးခဲ၌ ရေသည် မရှိ။ ဧသော နိရုဒကကန္တာရော နာမ၊ ဤခရီးခဲသည် ရေမရှိသော ခရီးခဲမည်၏။ အယဉ္စ နိဗ္ဗယော ရတ္တနေတ္တော၊ ယခုပြောနေသော ဤသူသည်လည်း အကြောက်မရှိ နိသောမျက်စိ ရှိ၏။ အသ ဆာယပိ နု ပညာယတိ၊ ဤသူ၏ အရိပ်သည်လည်း မထင်မထွက်။ နိဿံသယံ ဣမိနာ၊ ဧကန် ဤဘီလူးသည်။ ပုရတော ဂတော ဗာလသတ္ထဝါဟပုတ္တော၊ ရှေ့မှ သွားသော လှည်းကုန်သည်သားမိုက်ကို။ သတ္ထံ ဥဒကံ ဆဒ္ဒါပေတွာ၊ ရေအားလုံးကို စွန့်ပစ်စေ၍။ ကီလမေတွာ၊ ပင်ပန်းစေ၍။ သပရိသော ခါဒိတော ဘဝိဿတိ၊ နောက်လိုက်ပရိသတ်အပါအဝင်ကို စားအပ်ပြီးသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ မယံ ပဏ္ဍိတဘာဝံ ပန၊ ငါ၏ ပညာရှိကြောင်းကိုကား။ ဥပါယကောသလ္လံ ပန၊ နည်းပရိယာယ်၌ လိမ်မာကြောင်းကိုကား။ နု ဇာနာတိ မညေတိ အညာသိ၊ မသိပုံ ထင်၏"ဟု တွေးသိပြီ။ တတော နံ၊ ထိုသို့ တွေးသိခြင်းကြောင့် ထိုဘီလူးကို။ "တုမှေ ဂစ္ဆထ၊ သင်တို့သည် သွားကုန်လော့။ မယံ ဝါဏိဇာ နာမ၊ ငါတို့ကုန်သည်တို့မည်သည်။ အည် ဥဒကံ အဒိသ္မာ၊ အခြားသောရေကို မမြင်ရဘဲ။ ဂဟိတဥဒကံ နု ဆဒ္ဒေမ၊ ယူလာအပ်သောရေကို မစွန့်ကုန်။ ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနေ ပန ဆဒ္ဒေတွာ၊ ရေတွေ့ရာဌာနဌ၌ကား ယူလာသောရေကို စွန့်၍။ သကဋာနိ သလ္လဟုကာနိ ကတွာ၊ လှည်းတို့ကို ပေါ့ပါးသည်တို့ကို ပြု၍။ ဂမိဿာမာတိ အာဟ၊ သွားကုန်အံ့"ဟု ပြောပြီ။ ယက္ခော ထောကံ ဂန္တွာ၊ ဘီလူးသည် အတန်ငယ် သွား၍။ အဒဿနံ ဥပဂမ္မ၊ မမြင်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ အတ္တနော ယက္ခနဂရမေဝ ဂတော၊ မိမိ၏ ဘီလူးမြို့သို့သာလျှင် သွားပြီ။

ယကျွေ ဂတေ ပန၊ ဘီလူးသည် သွားသော်ကား။ မနုဿာ ဗောဓိသတ္တ၊ နောက်ပါလူတို့သည် ဘုရားလောင်းကို။ "အယျ ဧတေ မနုဿာ၊ အရှင် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟိုသွားသောလူတို့သည်။ သော နိလဝနရာဇ ပညာယတိ၊ ဟိုစိမ်းညိုသော တောရေးတောတန်းသည် ထင်ရှား၏။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေရာမှ စ၍။ နိဗဒ္ဓံ ဒေဝေါ ဝဿတိတိ ဝတ္တာ၊ မပြတ် မိုးသည် ရွာ၏ဟု ပြော၍။ ဥပ္ပလကုမုဒမာလာဓာရိနော၊ အခြားကြာပန်း ကုမုဒြာကြာပန်းတို့ကို ဆင်မြန်းကုန်၍။ ပဒုမပုဏ္ဏရိကကလာပေ အာဒါယ၊ ပဒုမ္မာကြာစည်း ပုဏ္ဏရိက်ကြာစည်းတို့ကို ယူ၍။ ဘိသမုဏ္ဍာလာနိ ခါဒန္တာ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းတို့ကို ကိုက်စားကုန်လျက်။ အလ္လဝတ္ထာ အလ္လကေသာ၊ စိုသောအဝတ်ရှိကုန်၍ စိုသောဆံပင် ရှိကုန်၍။ ပဏ္ဍရန္တေဟိ ဥဒကပိန္ဒူဟိ အာဝတာ၊ တစက်စက်ယိုနေကုန်သော ရေပေါက်တို့ဖြင့် လာကြကုန်၏။ ဥဒကံ ဆဋ္ဌေတွာ၊ ရေကို စွန့်ပစ်၍။ သလ္လဟုကေဟိ သကဒ္ဒေဟိ၊ ပေါ့ပါးကုန်သော လှည်းတို့ဖြင့်။ ခိပ္ပံ ဂစ္ဆာမာတိ အာဟံသု၊ လျင်စွာ သွားကုန်အံ့"ဟု ပြောကြကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တေသံ ကထံ သုတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုနောက်လိုက်လူတို့၏ ပြောစကားကို ကြားရ၍။ သကဒ္ဒာနိ ဌပါပေတွာ၊ လှည်းတို့ကို ရပ်တန့်စေ၍။ သဒ္ဓေ မနုဿေ သန္ဓိပါတာပေတွာ၊ အလုံးစုံကုန်သော လူတို့ကို စုဝေးစေ၍။ ဣမသ္မိံ ကန္တာရေ သရောဝါ ပေါဏ္ဍရကော်ဝါ အတ္ထိတိ၊ ဤခရီးခဲ၌ ရေအိုင်သည်သော်လည်းကောင်း, လေးထောင့်ကန်သည်သော်လည်းကောင်း ရှိ၏ဟု။ တုမှေဟိ ကဿစိ သုတပုဗ္ဗန္တိ ပုစ္ဆိ၊ သင်တို့သည် တစ်ယောက်ယောက်သည် ကြားဖူးပါသလားဟု မေးပြီ။ အယျ နာ သုတပုဗ္ဗန္တိ၊ သခင်ကြီး မကြားဖူးပါဟု ဖြေကုန်ပြီ။ ဧသော နိရုဒကကန္တာရော နာမ၊ ဤခရီးခဲသည် ရေမရှိသော ခရီးခဲမည်၏။ ဣဒါနိ ဧကစ္ဆေ မနုဿာ၊ ယခုအခါ၌ အချို့ကုန်သော လူတို့သည်။ တောယ နိလဝနရာဇယာ ပုရတော၊ ဟိုစိမ်းညိုသော တောရေးတောတန်းမှ ရှေ့၌။ ဒေဝေါ ဝဿတိတိ ဝဒန္တိ၊ မိုးသည် ရွာ၏ဟု ပြောကုန်၏။ ဝုဋ္ဌဝါတော နာမ ကိတ္တကံ ဌာနံ၊ မိုးသက်လေမည်သည် အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်တိုင်တိုင်။ ဝါယတိတိ၊ တိုက်ခတ်သနည်းဟု မေးပြီ။ ယောဇနမတ္တံ အယျာတိ၊ တစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်ပါ သခင်ကြီးဟု ဖြေကုန်ပြီ။ ကစ္စိ ပန၊ ဘယ်လိုလဲ။ ဝေါ ဧကဿာပိ သရီရံ၊ သင်တို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်၏ သော်လည်း ကိုယ်ကို။ ဝုဋ္ဌဝါတော ပဟရတိတိ၊ မိုးသက်လေသည် ထိခိုက်ပါ

သလောဟု မေးပြီ။ နတ္ထိ အယျာတိ၊ ထိခိုက်သူမရှိပါ သခင်ကြီးဟု ဖြေကုန်ပြီ။ မေယသီသ် နာမ ကိတ္တကေ ဌာနေ ပညာယတိတိ၊ မိုးတိမ်ထွတ်မည်သည် အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌ ထင်ရှားသနည်းဟု မေးပြီ။ တိယောဇနမတ္တေ အယျာတိ၊ သုံးယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌ပါ သခင်ကြီးဟု ဖြေကုန်ပြီ။ ဝေါ ကေနစိ ဒိဋ္ဌ၊ သင်တို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်သည် မြင်အပ်သော။ ဧကမ္ပိ မေယသီသ် အတ္ထိ ပန ဣဒါနိ၊ တစ်ခုသော်မျှလည်းဖြစ်သော မိုးတိမ်ထွတ်သည် ရှိပါသလောဟု မေးပြီ။ နတ္ထိ အယျာတိ၊ မရှိပါ သခင်ကြီးဟု ဖြေကုန်ပြီ။ ဝိဇ္ဇုလတာ နာမ ကိတ္တကေ ဌာနေ ပညာယတိတိ၊ လျှပ်စစ်မည်သည် အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌ ထင်ရှားသနည်းဟု မေးပြီ။ စတုပ္ပဉ္စ-ယောဇနမတ္တေ အယျာတိ၊ လေးငါးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ် ၌ပါ ခေါင်းဆောင်ကြီးဟု ဖြေကုန်ပြီ။ ဝေါ ကေနစိ ဒိဋ္ဌော၊ သင်တို့တွင် တစ်စုံ တစ်ယောက်သည် မြင်တွေ့အပ်သော။ ဝိဇ္ဇုလတောဘာသော အတ္ထိ ပန ဣဒါနိ၊ လျှပ်စစ်အရောင်အလင်းသည် ရှိပါသလော ဤသို့မေးပြီ။ နတ္ထိ အယျာတိ၊ မရှိပါ ခေါင်းဆောင်ကြီးဟု ဖြေကုန်ပြီ။ မေယသဒ္ဒေါ နာမ ကိတ္တကေ ဌာနေ၊ မိုးချုန်းသံ မည်သည်ကို အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်က။ သုယျတိတိ၊ ကြားရ သနည်းဟု မေးပြီ။ ဧကဒ္ဒိယောဇနမတ္တေ အယျာတိ၊ တစ်ယူဇနာ နှစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ကပါ ခေါင်းဆောင်ကြီးဟု ဖြေကြပြီ။ ဝေါ ကေနစိ သုတော၊ သင်တို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်သည် ကြားအပ်သော။ မေယသဒ္ဒေါ အတ္ထိ ပန ဣဒါနိ၊ မိုးချုန်းသံသည် ရှိသလော ဤသို့မေးပြီ။ နတ္ထိ အယျာတိ၊ မရှိပါ ခေါင်းဆောင်ကြီးဟု ဖြေကြပြီ။ ဧတေ နု မနုဿာ၊ ခရီးရင်ဆိုင်တွေ့ ပြောသွားသည့် ထိုသူတို့ကား လူမဟုတ်ကုန်။ ဧတေ ယက္ခာ၊ ထိုသူတို့ကား ဘီလူးတွေတည်း။ အမှေ ဥဒကံ ဆဏ္ဍာပေတွာ၊ ငါတို့ကို ရေကို အစွန့်အသွန်ခိုင်း၍။ ဒုဗ္ဗလေ ကတွာ၊ အားနည်းသည်တို့ကို ပြုကြ၍။ ခါဒိတုကာမာ အာဂတာ ဘဝိဿန္တိ၊ စားလိုကုန်၍ လာကြသည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ပုရတော ဂတော၊ ရှေ့မှ သွားနှင့်သော။ ဗာလသတ္ထဝါဟပုတ္တော နု ဥပါယကုသလော၊ လှည်းကုန်သည် သားမိုက်သည် နည်းလမ်း၌ မလိမ္မာ။ အဒ္ဓါ သော၊ ဧကန် ထိုလှည်းကုန်သည် သားမိုက်ကို။ ဧတေဟိ ဥဒကံ ဆဏ္ဍာပေတွာ၊ ထိုဘီလူးတို့သည် ရေကို အစွန့်အသွန်ခိုင်း၍။ ကိလမေတွာ ခါဒိတော ဘဝိဿတိ၊ ပင်ပန်းအောင်ပြု၍ စားအပ်

ပြီးသည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပဠူသကဌသတာနိ ယထာပူရိတာနေ၀၊ လှည်းငါးရာ တို့သည် ပြည့်မြိုင်းတို့သာ ဖြစ်ကြ၍။ ဌိတာနိ ဘဝိဿန္တိ၊ တည်ကုန်သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အဇ္ဇ မယံ တာနိ ပဿိဿာမ၊ ယနေ ငါတို့သည် ထိုပြည့်မြိုင်း လှည်းတို့ကို တွေ့ကြရလိမ့်မည်။ ပသတမတ္တာမ္ပိ ဥဒကံ အဆဋ္ဌေတွာ၊ တစ်လက်ဆွမ်း မျှလည်းဖြစ်သော ရေကို မစွန့်မသွန်မူ၍။ သီယသီယံ ပါဇေထာတိ ပါဇာပေသိ၊ မြန်မြန် မြန်မြန် မောင်းကြဟု ပြော၍ မောင်းစေပြီ။

သော ဂစ္ဆန္တော၊ ထိုဘုရားလောင်း လှည်းကုန်သည်သည် အစဉ်တစိုက် သွားသော်။ ယထာပူရိတာနေ၀ ပဠူသကဌသတာနိ၊ ပြည့်မြိုင်းသာ ဖြစ်ကုန်သော လှည်းငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂေါဏမနုဿာနံ ဟတ္ထဋ္ဌိကာဒီနိ စ၊ နွားလူတို့၏ လက်ရိုးစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသာဝိဒိသာသု ဝိပ္ပကိဏ္ဏာနိ ဒိသွာ၊ အရပ်ရှစ်မျက်နှာတို့၌ ဖရိဖရဲပြန့်ကြဲနေသည်တို့ကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင်ရ၍။ သကဋာနိ မောစာပေတွာ၊ လှည်းတို့ကို ချွတ်စေ၍။ သကဋပရိဝဋ္ဋကေန ခန္ဓာ-ပေတွာ၊ လှည်းဝိုင်းဖြင့် လှည်းတပ်မြို့ ဖွဲ့စေ၍။ ကာလသေ၀ မနုဿေ စ ဂေါဏေ စ၊ စောစောပင် လူတို့ကိုလည်းကောင်း, နွားတို့ကိုလည်းကောင်း။ သာယမာသ-ဘတ္တံ ဘောဇာပေတွာ၊ ညနေစာကို စားစေ၍။ မနုဿာနံ မဗ္ဗေ၊ လူတို့၏ အလယ်၌။ ဂေါဏေ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ နွားတို့ကို အိပ်စေ၍ သိပ်၍။ သယံ ဗလနာယကော ဟုတွာ၊ ကိုယ်တိုင် တပ်မှူးသည် ဖြစ်၍။ တိယာမရတ္တိ ခဂ္ဂဟတ္ထော၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး သန်လျှက်လက်စွဲ၍။ အာရက္ခံ ဂဟေတွာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို ယူ၍။ ဌိတကောဝ အရုဏံ ဥဋ္ဌာပေသိ၊ ရပ်လျှက်သာ အရုဏ်ကို တက်စေပြီ။ ပုနဒိ၀သေ ပန ပါတောဝ၊ နောက်နေ့ဦးကား နံနက် စောစောပင်။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ကိစ္စအားလုံးတို့ကို ပြီးအောင်ပြု၍။ ဂေါဏေ ဘောဇေတွာ၊ နွားတို့ကို ကျွေး၍။ ဒုတ္ထလသကဋာနိ ဆဒ္ဒာပေတွာ၊ မခိုင်ခန့်သော လှည်းတို့ကို စွန့်ပစ်စေ၍။ ထိရာနိ ဂါဟာပေတွာ၊ ခိုင်ခန့်သော လှည်းတို့ကို ယူစေ၍။ အပ္ပဋ္ဌံ ဘဏ္ဍံ ဆဒ္ဒာပေတွာ၊ တန်ဖိုးနည်းသော ပစ္စည်းကို စွန့်ပစ်စေ၍။ မဟဋ္ဌံ ဘဏ္ဍံ အာရောပါပေတွာ၊ တန်ဖိုးကြီးသော ပစ္စည်းကို တင်စေ၍။ ယထာဓိပ္ပေတံ ဌာနံ ဂန္တာ၊ အလိုရှိရာ ဖြစ်သော ဌာနသို့ သွား၍။ ဒိဂုဏာတိဂုဏေန မူလေန၊ နှစ်ဆသုံးဆသော တန်ဖိုးဖြင့်။ ဘဏ္ဍံ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ပစ္စည်းကို ရောင်းချ၍။ သတ္ထံ ပရိသံ အာဒါယ၊ အလုံးစုံသော မိမိပရိသတ်ကို

ခေါ်ယူ၍။ ပုန အတ္တနော နဂရမေဝ အဂမာသိ၊ တစ်ဖန် မိမိ၏ နေရာ တရာဏသိမြို့သို့သာ သွားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မကထံ ကထေတွာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားစကားကို ဟောတော်မူ၍။ "ဂဟပတိ ဧဝံ ပုဗ္ဗေ တဏ္ဍုဂ္ဂါဟဂါဟိနော၊ အိုသူကြွယ် ဤသို့ ရှေးက ကြံဆယူမှု, ယူကြသူတို့သည်။ မဟာဝိနာသံ ပတ္တာ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်ပြီ။ အပဏ္ဏကဂ္ဂါဟဂါဟိနော ပန၊ မချွတ်ဧကန် အမှန်ယူမှု, ယူကြသူတို့သည်ကား။ အမနုဿာနံ ဟတ္ထတော မုစ္စိတွာ၊ ဘီလူး တို့၏လက်မှ လွတ်၍။ သောတ္ထိနာ ဣဒ္ဓိတဋ္ဌာနံ ဂန္ဒာ၊ ချမ်းသာစွာ အလိုရာဌာန သို့ သွားကြ၍။ ပုန သကဋ္ဌာနံ၊ တစ်ဖန် မိမိနေရင်းဌာနသို့။ ပစ္စာဂမိသူတိ ဝတ္တာ၊ ပြန်လာကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဒွေပိ ဝတ္ထူနိ ယဒေတွာ၊ နှစ်မျိုးလည်း ဖြစ်ကုန်သော ဝတ္ထုကြောင်းတို့ကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတွာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။ ဣမိဿာ အပဏ္ဏကဓမ္မ ဒေသနာယ၊ ဤမချွတ်ဧကန် အမှန်တရား ဟောကြားသည့် တရားတော်၌။

> ၁။ "အပဏ္ဏကံ ဌာနမေကေ၊ ဒုတိယံ အာဟု တက္ကိကာ။
> ဧတဒညာယ မေဓာဝီ၊ တံ ဂဏှေ ယဒပဏ္ဏက"န္တိ။

"အပဏ္ဏကံ ဌာနမေကေ (လ) တံ ဂဏှေ ယဒပဏ္ဏကံ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟာ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

> ၁။ ဧကေ၊ အချို့ပညာရှိတို့သည်။ အပဏ္ဏကံ ဌာနံ၊ ချို့ယွင်းမှုမရှိသော ကြီးပွား ချမ်းသာကြောင်းကို။ ဂဏှိသု၊ ယူကြကျင့်သုံးကြကုန်ပြီ။ (ယေ၊ အကြင် မိုက်အသူတို့သည်)။ တက္ကိကာ အာဟု၊ ကြံဆမှုရှိကြ၍ ပြောကြကုန်ပြီ။ (တေ၊ ကြံဆမှုရှိကြ၍ပြောဆိုကြသည့် ထိုအကြံသမားတို့သည်)။ ဒုတိယံ၊ မှန်သည်မှထောက် ဒုတိယမြောက်ဖြစ်သည့် မမှန်သော အကြောင်းကို။ အာဟေသု၊ ယူကြ ကျင့်သုံးကြကုန်ပြီ။ မေဓာဝီ ဧတံ အညာယ၊ ပညာရှိသည် ချွတ်ယွင်းမှုရှိမရှိ, အကျင့်နှစ်မျိုး၌ ထိုဂုဏ်အပြစ်, အတိုးအလျော့, ကျိုးရှိ ကျိုးမဲ့ကို သိ၍။ ယံ အပဏ္ဏကံ၊ အကြင် အကြောင်းသည် ချွတ်ယွင်းမှုမရှိ။ တံ ဂဏှေ၊ ချွတ်ယွင်းမှုမရှိသော ထိုအကြောင်းကို ယူရာ, ကျင့်သုံးရာ၏။

တတ္တ၊ အပဏ္ဏက်စသော ထိုဂါထာ၌။ အပဏ္ဏကန္တိ၊ ချွတ်ယွင်းမှုမရှိသော ဟူသည်။ ဧကံသိက် အဝိရဒ္ဓ၊ ဧကန် ချွတ်ယွင်းမှုမရှိသော။ နိယျာနိက်၊ ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းတည်း။ ဌာနန္တိ ကာရဏ်၊ ဌာနဟူသည် အကြောင်းတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ တဒါယတ္တဝုတ္တိတာယ၊ ထိုအကြောင်းနှင့်ဆက်စပ်၍ဖြစ်မှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဖလ် ယသ္မာ တိဋ္ဌတိ နာမ၊ အကျိုးသည် အကြောင့်ကြောင့် တည်သည် မည်၏။ တသ္မာ ကာရဏ်၊ ထို့ကြောင့် အကြောင်းကို။ ဌာနန္တိ ဝုစ္စတိ၊ ဌာနဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဌာနဉ္စ ဌာနတော၊ အကြောင်းဟုတ်သည်ကိုလည်း အကြောင်းဟုတ်သောအားဖြင့်။ အဌာနဉ္စ အဌာနတော၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုလည်း အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်။ ဣတိ အာဒီသု စ၊ ဤသို့စသော နေရာတို့၌လည်း။ အသ ပယောဂေါ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိုဌာနသဒ္ဒါ၏ အကြောင်းအဖြစ် သုံးစွဲမှုကို သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အပဏ္ဏက် ဌာနန္တိ ပဒဒွယေနပိ၊ အပဏ္ဏက် ဌာနံဟူသော ပုဒ်တစ်စုံလုံးဖြင့်လည်း။ "ယံ ဧကန္တဟိတသုခါဝဟတ္တာ၊ အကြင်အရာသည် ဧကန်စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်ပေးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏ္ဏိတေဟိ ပဋိပန္နံ၊ ပညာရှိတို့သည် ကျင့်သုံးအပ်သော။ ဧကံသိကကာရဏ် အဝိရဒ္ဓကာရဏ်၊ တစ်ဖို့ တစ်မျိုးသာ ရှိသော, အကြောင်းမှန်သည် ချွတ်ယွင်းမှုမရှိသော, အကြောင်းမှန်သည်။ နိယျာနိကကာရဏ်၊ ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း, အကြောင်းမှန်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)။ တံ၊ စီးပွားချမ်းသာ ဆောင်တတ်သော ထိုအရာဟူသည်။ ဣဒန္တိ ဒီပေတိ၊ ဤအကြောင်းမှန်ပင်တည်း"ဟု ဖော်ပြ၏။ အယံ ဧတ္ထ သခေ်ပေါ၊ ဤဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသည်ကား ဤနေရာ၌ အကျဉ်းချုပ်တည်း။ ပဘေဒတော ပန၊ အပြားအားဖြင့်သော်ကား။ တိဏိ သရဏဂမနာနိ ပဠဝသီလာနိ၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့လည်းကောင်း ငါးပါးသီလတို့လည်းကောင်း။ ဒသသီလာနိ ပါတိမောက္ခ-သံဝရော၊ ဆယ်ပါးသီလတို့လည်းကောင်း ပါတိမောက္ခသံဝရသီလလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယသံဝရော အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ ဣန္ဒြေစောင့်စည်းမှုလည်းကောင်း အသက်မွေးစင်ကြယ်မှုလည်းကောင်း။ ပစ္စယပဋိသေဝနံ သဗ္ဗမ္ပိ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၊ ပစ္စည်း ဆင်ခြင်သုံးဆောင်မှုလည်းကောင်း စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ လေးပါးလုံးလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဒါရတာ ဘောဇနေ မတ္တညုတာ၊ ဣန္ဒြေတို့၌ လုံခြုံသော သတိတံခါးရှိခြင်းလည်းကောင်း အစာ၌ အတိုင်းအရှည် သိမှု

လည်းကောင်း။ ဇဝရိယာနုယောဂေါ နိုးကြားမှုကို အားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဈာန် ဝိပဿနာ၊ ဈာန်ရှစ်မျိုး, ကိုးမျိုး လည်းကောင်း ဝိပဿနာဉာဏ်လည်းကောင်း။ အဘိညာ သမာပတ္တိ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးလည်းကောင်း သမာပတ်ရှစ်ပါး, ကိုးပါး လည်းကောင်း။ အရိယမဂ္ဂေါ အရိယဖလ၊ အရိယာမဂ်လေးပါးလည်းကောင်း, အရိယာဖိုလ် လေးပါး လည်းကောင်း။ ဧတေ သဗ္ဗေပိ ဤအလုံးစုံသည်လည်း။ အပဏ္ဏကဌာန် အပဏ္ဏကပဋိပဒါ၊ စီးပွားချမ်းသာ၏ မချွတ်ယွင်းသော အကြောင်းတည်း, မချွတ်ယွင်းသော အကျင့်တည်း။ နိယျာနိကပဋိပဒါ ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အပဏ္ဏက် ဌာန်၏ အကျယ်အနက်တည်း။

ယသ္မာ စ ပန ဧတေ၊ အကြင့်ကြောင့်သာလျှင်လည်း အပဏ္ဏကဌာနဟူသော ဤအမည်သည်။ နိယျာနိကပဋိပဒါယ နာမ၊ ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း အကျင့်၏ အမည်တည်း။ တသ္မာယေဝ ဘဂဝါ၊ ထို့ကြောင့်သာ ရှင်တော် ဘုရားသည်။ အပဏ္ဏကပဋိပဒံ ဒသေန္တော၊ မချွတ်ယွင်းသော အကျင့်ကို ပြတော်မူသော်။

"ဘိက္ခဝေ တီဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အိုရဟန်းတို့ တရားသုံးပါးတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော ဘိက္ခု၊ ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်။ အပဏ္ဏကပဋိပဒံ ပဋိပန္နော ဟောတိ၊ မချွတ်ယွင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သူသည် ဖြစ်၏။ အာသဝါနံ ခယာယ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းငှာ။ အသယ ယောနိ စ အာရဒ္ဓါ ဟောတိ၊ ထို ရဟန်းသည် သင့်လျော်သောအကြောင်းကိုလည်း အားထုတ်အပ်ပြီးသည် ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ တီဟိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ ဣဓ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်က ရဟန်းသည်။ ဣဒ္ဓိယေသု ဂုတ္တဒ္ဒါရော ဟောတိ၊ မျက်စိ နား နှာ လျှာ ကိုယ် စိတ် ဣန္ဒြေတို့၌ စောင့်ရှောက်အပ်သော သတိတံခါးရှိသည် ဖြစ်၏။ ဘောဇနေ မတ္တညူ ဟောတိ၊ အစာ၌ ရှာမှု, ခံယူမှု အတိုင်းအတာကို သိသည် ဖြစ်၏။ ဇဝရိယံ အနုယုတ္တော ဟောတိ၊ နိုးကြားမှုကို အဖန်ဖန် အားထုတ်သည် ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ ကထဉ္စ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည်။ ဣဒ္ဓိယေသု ဂုတ္တဒ္ဒါရော ဟောတိ၊ ဣန္ဒြေ ၆-ပါးတို့၌ လုံခြုံသော သတိတံခါးရှိသည် ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ ဣဓ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ဤသာသနာ

တော်က ရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ ရှုပ် ဒိသွာ၊ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ နဟောတိ၊ ကျား,မ တင့်တယ်, မတင့်တယ်ဟူသော အရိပ်နိမိတ်ယူလေ့ရှိသည် မဖြစ် ။(လ)။ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ခေါ၊ အိုရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု ဣန္ဒြိယေသု ဥတ္တာဒါရော ဟောတိ၊ ရဟန်းသည် ဣန္ဒြေ ၆-ပါးတို့၌ လုံခြုံသော သတိတံခါးရှိသည် ဖြစ်၏။"

"ဘိက္ခဝေ ကထဉ္စ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည်။ ဘောဇနေ မတ္တညူ ဟောတိ၊ အစာ၌ ရှာမှု,ခံယူမှုအတိုင်းအတာသိသည် ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ ဣဓ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်က ရဟန်း သည်။ယောနိသော ပဋိသင်္ခါယ၊ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ အာဟာရံ အာဟာရေတိ၊ အာဟာရကို စားမျိုး၏။ ဒဝါယ နေဝ အာဟာရေတိ၊ ရယ်မြူးခြင်းငှါ မစားမျိုး။ မဒါယ နဲ အာဟာရေတိ။ မာန်ယစ်ခြင်းငှါ မစားမျိုး။ (ပ) ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည်။ ဘောဇနေ မတ္တညူ ဟောတိ၊ အစာ၌ ရှာမှု, ခံယူမှုအတိုင်းအတာသိသည် ဖြစ်၏။"

"ဘိက္ခဝေ ကထဉ္စ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည်။ ဇာဂရိယံ အနုယုတ္တော ဟောတိ၊ နိုးကြားမှုကို အဖန်ဖန် အားထုတ်သည် ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ ဣဓ ဘိက္ခု၊ အို ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်က ရဟန်းသည်။ ဒိဝသံ စင်္ကမေန နိသဇ္ဇာယ၊ နေ့အခါ၌ စင်္ကြံသွားမှုဖြင့်လည်းကောင်း ထိုင်မှုဖြင့် လည်းကောင်း။ (လ) ။ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ရဟန်း သည်။ ဇာဂရိယံ အနုယုတ္တော ဟောတိ၊ နိုးကြားမှုကို အဖန်ဖန်အားထုတ်သည် ဖြစ်၏။"ဟူသော။ ဣမံ သုတ္တံ အာဟ၊ ဤအပဏ္ဏကသုတ်ကို ဟောတော်မူပြီ။

ဣမသ္မိံ စာပိ သုတ္တေ တယောဝ၊ ဤအပဏ္ဏကသုတ်၌လည်း ဣန္ဒြေစောင့်မှု, အစာအတိုင်းအတာသိမှု, နိုးကြားခြင်း အဖန်ဖန်အားထုတ်မှု, သုံးခုသာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ ဝုတ္တာ၊ တရားတို့ကို အပဏ္ဏကပဋိပဒါဟု ဟောအပ်ကုန်ပြီ။ ပန အယံ အပဏ္ဏကပဋိပဒါ။ သို့သော်လည်း ဤအပဏ္ဏကပဋိပဒါကို။ ယာဝ အရဟတ္တဖလံ လဗ္ဘတေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် ရအပ်သည်သာတည်း (ရသင့်သည်သာတည်း)။ တတ္တ အရဟတ္တဖလမ္ပိ၊ ထိုသို့ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် ရထိုက်ရာ၌ အရဟတ္တဖိုလ်သည်လည်း။ ဖလသမာပတ္တိဝိဟာရသ ဧဝ

အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနသ ၏ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ် ဝင်စားနေခြင်း၏ လည်းကောင်း, ဝိပါက်နာမကွန္ဓာ, ကမ္မဇရူပ်အကြွင်းအကျန် မရှိသော ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံခြင်း၏လည်းကောင်း။ ပဋိပဒါယေဝ နာမ ဟောတိ၊ အကျင့်မည်သည်သာ ဖြစ်၏။

ဧကေတိ၊ အချို့သူတို့သည် ဟူသည်။ ဧကစ္စေ ပဏ္ဍိတမနုဿာ၊ အချို့ကုန်သော ပညာရှိသူလူတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဧကေပါဠိ၌။ အသုကာနာမာတိ၊ ဤအမည် ရှိသူတို့ ဟူ၏။ နိယမော ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ သတ်မှတ်ချက်သည် အကယ်၍ကား မရှိ။ ပန သပရိသ်၊ ထိုသို့ပင် မရှိသော်လည်း ပရိသတ်နှင့် တကွသော။ ဟောဓိသတ္တံ ယေဝ သန္ဓာယ၊ ဘုရားအလောင်း လှည်းကုန်သည်ကိုသာ ရည်ရွယ်၍။ ဣဒံ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ ဤဧကေကို ဆိုအပ်၏ဟူ၍ သိထိုက်၏။ ဒုတိယံ အာဟု တတ္ထိကာတိ၊ ဒုတိယံ အာဟု တတ္ထိကာ ဟူသော ပါဠိ၌။ ဒုတိယန္တိ၊ ဒုတိယ ဟူသည်ကား။ ပဌမတော အပဏ္ဏကဌာနတော၊ ပထမဖြစ်သော မချွတ်ယွင်းသော အကြောင်းမှ။ နိယျာနိကကာရဏာတော ဒုတိယ၊ ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း အကြောင်းမှ ဒုတိယဖြစ်သော။ တတ္ထဂ္ဂါဟ-ကာရဏာ အနိယျာနိကကာရဏာ၊ ကြံဆယူသော အကြောင်းတည်း ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သော အကြောင်းတည်း။ အာဟု တတ္ထိကာတိ ဣတ္ထေ ပန၊ အာဟု တတ္ထိကာ ဟူသော ဤပါဠိ၌ကား။ ပုရိမပဒေန သဒ္ဓိ၊ အပဏ္ဏကဌာနမေကေ ဟူသော ရှေ့ပုဒ်နှင့်အတူ။ အယံ ယောဇနာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ကား ယောဇနာခြင်းတည်း (စကားဆက်စပ် ပြုခြင်းတည်း)။ အပဏ္ဏကဌာနံ ဧကံသိကကာရဏာ၊ မချွတ်ယွင်းသော အကြောင်းကို အမှန်တစ်ဖို့သာရှိသောအကြောင်းကို။ အဝိရဒ္ဓကာရဏာ နိယျာနိကကာရဏာ၊ ချွတ်ယွင်းမှုမရှိသော အကြောင်းကို ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက် တတ်သော အကြောင်းကို။ ဟောဓိသတ္တပ္ပမုခါ ဧကေ၊ ဘုရားလောင်း လှည်းကုန်သည် အမှူးရှိကုန်သော အချို့ကုန်သော။ ပဏ္ဏိတမနုဿာ ဂဏ္ဍိသု၊ ပညာရှိသူတို့သည် ယူကုန်ကျင့်သုံးကုန်ပြီ။ ဘလသတ္ထဝါဟပုတ္တပ္ပမုခါ ယေ ပန တတ္ထိကာ အာဟု၊ လှည်းကုန်သည်သားမိုက် အမှူးရှိကုန်သော အကြင် အကြံသမားတို့သည် ဆိုကုန်ပြီ။ တေ ဒုတိယံ၊ ထိုလှည်းကုန်သည် သားမိုက် အမှူးရှိသော,

အကြီသမားတို့သည် ဒုတိယဖြစ်သော။ သာပရာဓံ အနေကံသိက-ဌာနံ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော အမှန်တစ်ဖို့သာ ရှိသည်မဟုတ်သော အကြောင်း ကို။ ဝိရဒ္ဓကာရဏံ အနိယျာနိကကာရဏံ အဂ္ဂဟေသုံ၊ ချွတ်ယွင်းသော အကြောင်းကို ဆင်းရဲမှုထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သောအကြောင်းကို ယူကုန် ကျင့်သုံးကုန်ပြီ။ တေသု ယေ၊ ထိုသူနှစ်မျိုးတို့တွင် အကြင်သူတို့သည်။ အပဏ္ဏက-ဌာနံ အဂ္ဂဟေသုံ၊ မချွတ်ယွင်းသော အကြောင်းကို ယူကုန်ကျင့်သုံးကုန်ပြီ။ တေ သုဂ္ဂတပဋိပဒံ ပဋိပန္နာ၊ မချွတ်ယွင်းသော အကျင့် ယူကျင့်သုံးသည့် ထိုသူတို့သည် ဖြူစင်သော အကျင့်ကို ကျင့်သူတို့တည်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပုရတော ဥဒကေန ဘဝိတဗ္ဗံတိ၊ ရှေ့၌ ရေသည် ဖြစ်တန်ရှိဟန်ရာ၏ဟု။ ဒုတိယံ တဏ္ဍုလဟ-သခါတံ၊ ဒုတိယဖြစ်သော ကြိဆယ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အနိယျာနိကကာရဏံ အဂ္ဂဟေသုံ၊ ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သောအကြောင်းကို ယူကျင့်သုံး ကုန်ပြီ။ တေ ကဏ္ဏပဋိပဒံ ပဋိပန္နာ၊ ချွတ်ယွင်းသောအကျင့်, ယူကျင့်သုံးသော ထိုသူတို့သည် မဖြူစင်သည့် အကျင့်မည်းကို ကျင့်သုံးသူတို့တည်း။

တတ္ထ သုဂ္ဂတပဋိပဒါ အပရိဟာနိပဋိပဒါ။ ထိုအကျင့်နှစ်မျိုးတို့တွင် ဖြူစင်သော အကျင့်သည် မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း အကျင့်တည်း။ ကဏ္ဏပဋိပဒါ ပရိဟာနိပဋိပဒါ။ မည်းနက်သောအကျင့်သည် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ တသ္မာ ယေ သုဂ္ဂတပဋိပဒံ ပဋိပန္နာ၊ ထို့ကြောင့် အကြင်သူတို့သည် ဖြူစင်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကုန်၏။ တေ အပရိဟီနာ၊ ထိုဖြူစင်အကျင့် ကျင့်သူတို့သည် မဆုတ်ယုတ် ကုန်မူ၍။ သောတ္ထိဘာဝံ ပတ္တာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။ ယေ ပန ကဏ္ဏပဋိပဒံ ပဋိပန္နာ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား မည်းနက်သောအကျင့်ကို ကျင့် ကုန်၏။ တေ ပရိဟီနာ၊ ထိုမည်းနက်အကျင့် ကျင့်သူတို့သည် ဆုတ်ယုတ်ကုန်၍။ အနယဗျသနံ အာပန္နာတိ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏ဟု။ ဣမံ အတ္ထံ ဘဂဝါ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဘုရားရှင်သည်။ အနာထပိဏ္ဍိကသ ဂဟပတိနော ဝတ္တာ၊ အနာထပိဏ်မည်သော သူကြွယ်အား ဟောတော်မူ၍။ 'ဗေဒဇာယ မေဓာဝီ။ တံ ဂဏ္ဍေ ယ ဒပဏ္ဏက'န္တိ၊ ဗေဒဇာယ ဓောဝီ, တံ ဂဏ္ဍေ ယဒပဏ္ဏကံ ဟု။ ဥတ္တရိ ဣဒံ အာဟ၊ အထက်ဖြစ်သော ဤတရားစကားကို ဟောတော်မူပြီ။

တတ္တ **တေဒ္ဓညာယ မေဓာဝီတိ**၊ ထိုအထက်တရားစကားခ်ီ **တေဒ္ဓညာယ** **မေဓာဝီ**ဟူသည်ကား။ **မေဓာ**တိ လဒ္ဓနာမယ၊ **မေဓာ**ဟု ရအပ်သော အမည် ရှိသော။ ဝိပုလာယ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ ပြန့်ပြောသော စင်ကြယ်သော။ ဥတ္တမာယ ပညာယ၊ မြတ်သော ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော ကုလပုတ္တော၊ ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်း သားသည်။ **အပဏ္ဏကေ** **စ**ေ**ဝ** **သ**ပဏ္ဏကေ **စ** ဣတိ၊ **အ**ပဏ္ဏကလည်းကောင်း **သ**ပဏ္ဏကလည်းကောင်း ဤသို့။ **အ**တ**ဣ**ဂ္ဂ**ဝ**ါ**ဟ**တ**ဣ**ဂ္ဂ**ဝ**ါ**ဟ**သ**ခ်ီ**တ**ေ**သ**ု ဒ**ီ**သ**ု ဌ**ာ**နေ**သ**ု၊ ကြိုဆမယူခြင်း, ကြိုဆယူခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော အကြောင်းနှစ်မျိုး တို့ခ်ီ။ **ဧ**တေ ဝုဏ္ဏဒေါသ် **ဧ**တေ ဝုဒ္ဓိဟာနိ၊ ဤဂုဏ်အပြစ်ကို ဤတိုးပွားမှု, ဆုတ်ယုတ် မှုကို။ **ဧ**တေ **အ**တ္ထာနတ္ထံ ဥ တ**ာ**၊ ဤအကျိုးရှိ, အကျိုးမဲ့ကို သိ၍။ ဣတိ **အ**တ္ထော၊ ဤကား **တေ**ဒ္ဓ**ညာ**ယ **မေ**ဓာ**ဝီ**၏ **အ**နက်တည်း။ **တ**ံ **ဂ**ဏ္ဍေ **ယ** **ဒ**ပဏ္ဏ**ကန္တိ**၊ **တ**ံ **ဂ**ဏ္ဍေ **ယ**ဒပဏ္ဏ**ကံ**ဟူသည်ကား။ **ယ**ံ **အ**ပဏ္ဏ**ကံ**၊ **အ**ကြင်**အ**ကြောင်းသည် **မ**ချွတ်ယွင်း။ **ဂ**ဏ်သိက်၊ **အ**မှန်**တ**စ်ဖို့**သ**ာ**ရှ**ိ**၏**။ **သ**ုဇ**ာ**တ**ပ**ဋိ**ပ**ဒါ၊ **အ**ပ**ရ**ိ**ဟာ**နိ**ယ**-**ပ**ဋိ**ပ**ဒါ**သ**ခ်ီ**တ**ံ၊ ဖြူစင်သော**အ**ကျင့် **မ**ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း **အ**ကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော။ **နိ**ယျာ**နိ**ကကာ**ရ**ဏ်၊ ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော **အ**ကျင့်**တ**ည်း။ **တ**ဒေ**ဝ** **ဂ**ဏ္ဍေ**ယ**ျ၊ ထိုမ**ချ**ွတ်ယွင်းသော**အ**ကြောင်းကိုသာ ယူ**ဝ**င်ကျင့်သုံး ရာ**၏**။ **ဂ**သ္မာ၊ **ဘ**ာ**ကြော**င့်**နည်**း။ **အ**နေက်သိ**ကာ**ဒီ**ဘာ**ဝ**တော**ယေ**ဝ**၊ **အ**မှန် **တ**စ်ဖို့**သ**ာ **မ**ရှိ**စ**သည်**တ**ို့**၏** **အ**ဖြစ်ကြောင့်**တ**ည်း။ **ဟ**ိ **အ**ယံ **အ**ပဏ္ဏ**ကပ**ဋိ**ပ**ဒါ**နာ**မ၊ ချဲ့ပြော**အ**ံ့, ဤ**မ**ချွတ်ယွင်းသော **အ**ကျင့်**မ**ည်သည်။ **သ**ဗ္ဗေသံ၊ **အ**လုံးစုံ**ကု**န်သော။ **ဗ**ုဒ္ဓ**ပ**စ္စေ**က**ဗုဒ္ဓ**ဗ**ုဒ္ဓ**ပ**ုတ္တာနံ **ပ**ဋိ**ပ**ဒါ၊ **ဘ**ုရား, **ပ**စ္စေ**က**ဗုဒ္ဓါ, **ဘ**ုရား**တ**ပည့်သား**တ**ို့**၏** **အ**ကျင့်**တ**ည်း။ **ဟ**ိ **သ**ပ္ပ**ဗ**ုဒ္ဓါ၊ **မ**ှန်**၏** **ဘ**ုရား**ရ**ှင်**အ**ားလုံး**တ**ို့**သ**ည်။ **အ**ပဏ္ဏ**က**-**ပ**ဋိ**ပ**ဒါ**ယ**မေ**ဝ** **ဌ**တ**ာ**၊ **မ**ချွတ်ယွင်းသော **အ**ကျင့်ခ်ီ**သ**ာ **ရ**ပ်**တ**ည်**တ**ော်**မ**ူ**ကု**န်ခ်ီ။ **ဒ**ဠ္ဍေ**နေ** **ဝ**ိ**ရ**ိ**ယ**ေ**နေ**၊ **မ**ြဲ**မ**ြန်သော **ဝ**ီ**ရ**ိ**ယ**ဖြင့်။ **ပ**ါ**ရ**မိ**ယ**ော **ပ**ူ**ရ**ေ**တ**ွ၊ **ပ**ါ**ရ**မီ**တ**ို့**ကို** ဖြည့်ကျင့်**တ**ော်**မ**ူ**ကြ**ခ်ီ။ **ဗ**ောဓိ**မ**ူ**လ** **ဗ**ုဒ္ဓါ **နာ**မ **ဟ**ောန္တိ, **ဗ**ောဓိ**ပ**င်**ရ**င်ခ်ီ **ဘ**ုရား**တ**ို့ **မ**ည်သည် ဖြစ်**တ**ော်**မ**ူ**ကြ**ကုန်**၏**။ **ပ**စ္စေ**က**ဗုဒ္ဓါ **ပ**စ္စေ**က**ဗောဓိ ဥ**ပ**ါ**ဒ**ေန္တိ, **ပ**စ္စေ**က**-**ဗ**ုဒ္ဓါ**တ**ို့**သ**ည် **ပ**စ္စေ**က**ဗောဓိ**ဉ**ာ**ဏ**်**ကို ဖြစ်**စ**ေ**ကု**န်**၏**။ **ဗ**ုဒ္ဓ**ပ**ုတ္တာ **သ**ာ**ဝ**ကပါ**ရ**မီ**ဉ**ာ**ဏ**် **ပ**ဋိ**ဝ**ိ**ရ**ှ**ိ**ကုန်**၏**၊ **ဘ**ုရား**တ**ပည့်သား**တ**ို့**သ**ည် **သ**ာ**ဝ**ကပါ**ရ**မီ **ဉ**ာ**ဏ**်**ကို** **ထ**ိုး**ထ**ွင်းသိ**ကြ**ကုန်**၏**။

ဣတိ ဘဂဝါ၊ ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ ဥပါသကာနံ တိသော ကုလသမ္ဘတ္တိယော စ၊ ထိုဥပါသကာငါးရာတို့အား မင်းပုဏ္ဏားသူကြွယ်, အမျိုးသုံးပါး ပြည့်စုံမှုတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆ ကာမသဂ္ဂေ၊ ကာမနတ်ပြည် ခြောက်ထပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပြဟ္မလောကသမ္ဘတ္တိယော စ ၁တွာပိ၊ ပြဟ္မာ့ပြည် စည်းစိမ်တို့ကိုလည်းကောင်း ပေးပြီး၍လည်း။ ပရိယောသာနေ၊ ဘဝအဆုံး၌။ အရဟတ္တမဂ္ဂဖလဒါယိကာ အပဏ္ဏကပဋိပဒါ နာမ၊ အရဟတ္တမဂ်, အရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင် အကျိုးပေးတတ်သော အကျင့်သည် မချွတ်ယွင်းသောအကျင့်မည်၏။ စတူသု အပါယေသု၊ အပါယ်လေးဘုံတို့၌လည်းကောင်း။ ပဉ္စသု နိစကုလေသု စ၊ ဒုန်းစက္ကား, မုဆိုးတံငါ, ဒေါင်းရွေ, ရထားလုပ်, ဘင်ကုန်းအားဖြင့် ငါးမျိုးကုန်သော အမျိုးညံ့တို့၌လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တိဒါယိကာ သပဏ္ဏကပဋိပဒါ နာမာတိ၊ ဖြစ်ခြင်း အကျိုးကို ပေးတတ်သောအကျင့်သည် ချွတ်ယွင်းမှုရှိသောအကျင့်မည်၏ဟု။ ဣမံ အပဏ္ဏကဓမ္မဒေသနံ ဒသေတွာ၊ ဤအပဏ္ဏကတရားဒေသနာတော်ကို ဟောပြတော်မူ၍။ ဥတ္တရိ စတ္တာရိ သစ္စာနိ၊ အထက်၌ လေးပါးကုန်သော သစ္စာတို့ကို။ သောဋ္ဌသဟိ အာကာရေဟိ ပကာသေသိ၊ ၁၆-ပါးကုန်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြတော်မူပြီ။ စတုသစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာလေးပါးပြပြီးသည့် အဆုံး၌။ သဗ္ဗေပိ ပဉ္စသတာ တေ ဥပါသကာ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ငါးရာကုန်သော ထို ဥပါသကာတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ကုန်ပြီ။။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်,အတီတ်နှစ်ခုကုန်သော ဝတ္ထုကြောင်းတို့ကို ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒ္ဒေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တသ္မိံ သမယေ ဗာလသတ္ထဝါဟ-ပုတ္တော၊ ထိုအခါက လှည်းကုန်သည်သားမိုက်သည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ တဿ ပရိသာ၊ ထိုလှည်းကုန်သည် သားမိုက်၏ ပရိသတ်သည်။ ဒေဝဒတ္တပရိသာဝ၊ ဒေဝဒတ်ပရိသတ်သည်သာ။(အဟောသိ၊ ဖြစ်လာပြီ)။ ပဏ္ဏိတသတ္ထဝါဟပုတ္တပရိသာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ လှည်းကုန်သည်သား ပညာရှိ၏ ပရိသတ်သည် ဘုရားပရိသတ်သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်လာပြီ)။ ပဏ္ဏိတသတ္ထဝါဟပုတ္တော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ လှည်းကုန်သည်သား

ပညာရှိသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေတွာ ဒဿေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်း၍ ပြတော်မူပြီ။ ဣတိ ဒေသနံ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ဤသို့ ဇာတ်ပေါင်းပြပြီး၍ တရားဒေသနာကို ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီ။

ပဌမာ အပဏ္ဏကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ ပထမဆုံးဖြစ်သော အပဏ္ဏကဇာတ် အဖွင့်တည်း။

၂။ ဝဏ္ဏုပထဇာတကဝဏ္ဏနာ

အကိလာသုနောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဘဂဝါ၊ အကိလာသုနော စသော ဤတရားဒေသနာကို ဘုရားရှင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရန္တော ကထေသိ၊ သာဝတ္ထိမြို့အနီး၌ နေတော်မူစဉ် ဟောတော်မူပြီ။ ကံ ပန အာရब्ब ဣတိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍နည်း ဤသို့မေးခြားအံ့။ ဩသဓဝိရိယံ ဧကံ ဘိက္ခုံ။ စွန့်လွှတ်အပ်သော, ဝီရိယရှိသော တစ်ပါးသော ရဟန်းကိုတည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေရာ၏)။ တထာဂတေ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့အနီး၌ နေတော်မူသော်။ ဧကော သာဝတ္ထိဝါသီ ကုလပုတ္တော၊ တစ်ယောက်သော သာဝတ္ထိ မြို့၌နေသော အမျိုးကောင်းသားသည်။ ဧတေဝန် ဂန္တွာ၊ ဧတေဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ သတ္ထု သန္တိကေ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌။ ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ ပသန္နစိတ္တော၊ ဟောကြားအပ်သော တရားကို နာယူရ၍ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၍။ ကာမေသု အာဒီနဝံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်အနာအဆာကို။ ဒိသွာ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ မြင်၍ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ ဥပသမ္ပဒါယ ပဋ္ဌဝဿိကော ဟုတွာ၊ ရဟန်းဖြစ်သည်မှ ငါးဝါရသည် ဖြစ်၍။ ဒွေ မာတိကာ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ ပါတိမောက်နှစ်စောင်တို့ကို သင်ယူ၍။ ဝိပဿနာစာရံ သိက္ခိတွာ၊ ဝိပဿနာအကျင့်ကို သင်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကေ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌။ အတ္တနော စိတ္တရုစိယံ၊ မိမိ၏ စိတ်၌နှစ်သက်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူ၍။ ဧကံ အရญ် ပဝိသိတွာ၊ တစ်ခုသော တောအုပ်သို့ ဝင်၍။ ဝဿံ ဥပဂန္တွာ၊ ဝါသို့ ကပ်၍။ တေမာသံ ဝါယမန္တော၊ သုံးလပတ်လုံး အားထုတ် ပါသော်လည်း။ ဩဘာသမတ္တံ ဝါ နိမိတ္တမတ္တံ ဝါ၊ အရောင်အလင်းမျှကိုသော် လည်းကောင်း

အရိပ်နီမိတ်မျှကိုသော်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒေတုံ နာသက္ခိ၊ ဖြစ်စေ ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။

အထ အသ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းမှာ။ "စတ္တာရော ပုဂ္ဂလာ၊ လေးမျိုးကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတ္တာရာ ကထိတာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ တေသု မယာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးတို့တွင် ငါသည်။ ပဒပရမေန ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ပုဒ်မျှသာ, အမြတ်ဆုံးရှိသူသည် (သင်ယူသည့်စာ, ရရုံမျှသာ စံချိန်ရှိသူသည်) ဖြစ်တန်ရာ၏။ မယှံ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ငါ့မှာ ဤဘဝ၌။ မဂ္ဂေါ ဝါ ဖလံ ဝါ နတ္ထိ မညေ၊ မဂ်သည်လည်းကောင်း, ဖိုလ်သည်လည်းကောင်း ရဖို့မရှိ, ထင်၏။ အရညဝါသေန ကိံ ကရိဿာမိ၊ တောရဲ့နေခြင်းဖြင့် ဘာလုပ်အံ့နည်း။ သတ္တာ သန္ဓိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွား၍။ ရူပသောဘဂ္ဂပတ္တံ ဝုဒ္ဓသရီရံ ဩလောကေန္တော၊ ရူပ်တင့်တယ်မှု အစုသို့ရောက်သော ဘုရားရှင့် ရုပ်တော်ကို ဖူးမျှော်လျက်။ မဓုရံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ချိုမြိန်သော တရားဒေသနာတော်ကို။ သုဏန္တော ဝိဟရိဿာမိတိ၊ နာယူလျက် နေအံ့"ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣဒါနိ ပန၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီး၍ တစ်ဖန်။ ဧဝေတဝနမေဝ ပစ္စာဂမာသိ၊ ဧဝေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သာ ပြန်လာပြီ။ အထ နံ၊ ပြန်လာရာ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းကို။ "အာဝုသော တွံ၊ ငါ့ရှင် သင်သည်။ သတ္တာ သန္ဓိကေ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူ၍။ သမဏဓမ္မံ ကရိဿာမိတိ ဂတော၊ ရဟန်းတရားကို ပြုလုပ်မည် အားထုတ်မည်ဟု သွားခဲ့ပြီ မဟုတ်လော။ ဣဒါနိ ပန အာဂန္တာ၊ ယခုအခါ၌ကား ပြန်လာ၍။ သဂ်ဂါကာယ အဘိရမမာနော စရသိ၊ အပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်လျက် လှည့်လည်၏။ ကိံ နု ခေါ ဟေ၊ အသို့နည်း သင့်အား။ ပဒ္ဓဇိတကိစ္စံ မတ္ထကံ ပတ္တံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပြီလော။ အပ္ပဋိသန္ဓိကော ဇာတော အသိတိ၊ တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေမှု မရှိသူသည် ဖြစ်သည် ဖြစ်ပြီလော"ဟု။ သန္ဓိဌသမ္ဘတ္တာ အာဟံသု၊ မှန်နှာသိမိတ်ဆွေ, အကျမ်းဝင်သော မိတ်ဆွေတို့သည် ပြောကုန်ပြီ။ အာဝုသော အဟံ၊ ငါ့ရှင်တို့ ငါသည်။ မဂ္ဂံ ဝါ ဖလံ ဝါ အလဘိတ္တာ၊ မဂ်ကိုလည်းကောင်း ဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း မရ၍။ မယာ အဘာဝပုဂ္ဂလေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ငါသည်ကား မကျွတ်ထိုက်သူသည် ဖြစ်တန်ရာ၏ဟု တွေး၍။ ဝိရိယံ သြဿဇိတ္တာ၊ ဝီရိယကို စွန့်လွှတ်၍။ အာဂတော အမှိ၊ ပြန်လာသည် ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ အာဝုသော၊

ငါ့ရှင်။ ဒဠ္ဍဝိရိယသဿသတ္တု၊ မြဲမြဲသော ဝီရိယရှိတော်မူသော ဘုရားရှင်၏။ သာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ ဝီရိယ ဩဿဿဇ္ဇေန တေ၊ ဝီရိယကို စွန့်လွှတ်သော သင်သည်။ အကာရဏံ ကတံ၊ မလျော်သော အကြောင်းကို ပြုအပ်ပြီ။ အယုတ္တံ တေ ကတံ၊ မသင့်လျော်သည်ကို သင်သည် ပြုအပ်ပြီ။ ဟေ တထာဂတဿ ဒသေမာတိ၊ လာလော့ ဘုရားရှင်အား ပြကုန် အံ့ဟု ပြောကြ၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုရဟန်းကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ အဂမံသု ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွားကုန်ပြီ။

သတ္ထာ တံ ဒိသ္မာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းကို မြင်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ တုမှေ၊ အိုရဟန်းတို့ သင်တို့သည်။ ဧတံ ဘိက္ခုံ အနိစ္ဆမာနံ၊ ထိုရဟန်းကို မလိုက်လို ဘဲလျက်။ အာဒါယ အာဂတာ၊ ခေါ်ယူ၍ လာကြကုန်၏။ ဣဒါနိ ကိံ ကတံတိ၊ ဤရဟန်းသည် ဘာကို ပြုအပ်သနည်း"ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ "ဘန္တေ အယံ ဘိက္ခု၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ဤရဟန်းသည်။ ဧဝရူပေ နိယျာနိက-သာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ သမဏဓမ္မံ ကရောန္တော၊ ရဟန်းတရားကို ပြုလုပ်အားထုတ်သော်။ ဝီရိယံ ဩဿဇိတွာ၊ ဝီရိယကို စွန့်လွှတ်၍။ အာဂတောတိ အာဟံသု၊ ပြန်လာပါပြီ"ဟု လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ အထ နံ၊ ရဟန်းတို့ လျှောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းကို၊ "ဘိက္ခု တယာ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ဝီရိယံ ဩဿဇ္ဇိ ကိရ၊ ရဟန်းတရားအားထုတ်မှု ဝီရိယကို စွန့်လွှတ်အပ်ပြီတဲ့။ ဣဒါနိ သစ္စံတိ၊ ဤသို့ကြားရသည်ကား မှန်သလော"ဟု။ သတ္ထာ အာဟ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မေးတော်မူပြီ။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ၊ မှန်ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်ထားပြီ။ "ဘိက္ခု တွံ ကိံ ပန၊ အိုရဟန်း သင်သည် အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ မမ ဧဝရူပေ သာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ငါဘုရား၏ ဤသို့သဘောရှိသော သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ အပ္ပိစ္ဆောတိ ဝါ သန္တုဋ္ဌောတိ ဝါ၊ လောဘနည်းသူဟူ၍လည်းကောင်း ကိုယ်ပိုင်လက်ရှိ သင့်လျော်ရုံမျှဖြင့် ရောင့်ရဲသူဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဝိဝိတ္တောတိ ဝါ အာရဒ္ဓဝီရိယောတိ ဝါ၊ ကိလေသာမှ ကင်းဆိတ်သူဟူ၍လည်းကောင်း အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသူဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧဝံ အတ္တာနံ အဇာနာပေတွာ၊ ဤသို့ နာမည်ကောင်းဖြင့် မိမိကိုယ်ကို မသိစေမူ၍ (သိအောင် မပြုမူဘဲ)။ ဩဿဇ္ဇ-ဝီရိယော ဘိက္ခုတိ ဇာနာပေသိ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းဟု

သိစေဘိသနည်း။ ပုဗ္ဗေ တို့၊ ရှေးတုန်းက သင်သည်။ ဝိရိယဝါ အဟောသိ နနု၊ ဝိရိယရှိသူသည် ဖြစ်ခဲ့သည် မဟုတ်လော။ ဧကေန တယာ ကတံ၊ တစ်ယောက် တည်းသော သင်သည် ပြုလုပ်အပ်သော။ ဝိရိယံ နိဿာယ၊ ဝိရိယကို အမှီပြု၍။ မရုကန္တာရေ ပဠသု သကဋသတေသု၊ သဲကန္တာရထဲ၌ လှည်းငါးရာတို့၌။ မနုဿာ စ ဂေါဏာ စ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း နွားတို့သည်လည်းကောင်း။ ပါနီယံ လဘိတ္တာ၊ သောက်ရေကို ရကြ၍။ သုခိတာ ဇာတာ၊ ချမ်းသာရောက်ကြ ကုန်သည် ဖြစ်ဖူးကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ ကသ္မာ၊ ယခုအခါ၌ အဘယ့်ကြောင့်။ ဝိရိယံ သြဿဇသိတိ၊ ဝိရိယကို စွန့်လွှတ်ရသနည်း"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု ဗုဒ္ဓကေန ဝစနေန၊ ထိုရဟန်းသည် ဤမျှသော စကားတော်ဖြင့်။ ဥပတ္ထမ္ဘိတော အဟောသိ၊ ဘုရားထောက်ခံချက်ရ အားရှိသူသည် ဖြစ်ပြီ။

တံ ကထံ သုတ္တာ ပန၊ ထိုစကားတော်ကို ကြားရ၍ကား။ "ဘန္တေ ဣဒါနိ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ယခုအခါ၌။ ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ ဝိရိယဿ၊ ဤရဟန်းသည် ရဟန်းတရားအားထုတ်မှုကို။ သြဿဇ္ဇဘာဝေါ အမှာကံ ပါကဋော၊ စွန့်လွှတ် ကြောင်းသည် တပည့်တော်တို့အား ထင်ရှားပါ၏။ ပန ပုဗ္ဗေ၊ အဟုတ်သော်ကား ရှေးအခါက။ ဧကဿ အဿ၊ တစ်ယောက်သော ထိုရဟန်း၏။ ဝိရိယံ နိဿာယ၊ ဝိရိယကို အမှီပြု၍။ မရုကန္တာရေ ဂေါဏမနုဿာနံ၊ သဲကန္တာရ၌ နွား,လူတို့၏။ ပါနီယံ လဘိတ္တာ၊ သောက်ရေကို ရကြ၍။ သုခိတဘာဝေါ ပဋိစ္ဆန္နော၊ ချမ်းသာ ရောက်ကြောင်းသည် ဖုံးကွယ်နေပါ၏။ တုမှာကံ သဗ္ဗညုတညာဏသော ပါကဋော၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်အားသာ ထင်ရှားပါ၏။ အမှာကမ္ပိ ဧတံ ကာရဏံ ကထေထာတိ၊ တပည့်တော်တို့အားလည်း ဤ အကြောင်းကို ဟောတော်မူကုန်ပါလော့"ဟု။ ဘိက္ခု ဘဝန္တံ ယာစိသု၊ ခေါ်လာ ကြသောရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ တေန ဟိ သုဏာထာတိ၊ အိုရဟန်းတို့ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် နားထောင်ကြဟု။ တေသံ ဘိက္ခူနံ ဘဝါ၊ ထိုရဟန်းတို့အား ဘုရားရှင်သည်။ သတုပ္ပါဒံ ဇနေတွာ၊ သတိထားမှုကို ဖြစ်စေတော်မူ၍။ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္နကာရဏံ၊ ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖုံးကွယ်အပ်သော အကြောင်းအရာကို။ ပါကဋံ အကာသိ၊ ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ကာသိရဋ္ဌေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ကာသိတိုင်း၌ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗောဓိသတ္တော သတ္ထဝါဟကုလေ၊ ဘုရားလောင်းသည်

လှည်းကုန်သည်မိုင်၌။ ပဋိသန္ဓေ ဂဟေတွာ ဝယပ္ပတ္တော၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူ၍ မွေးဖွားအရွယ်ရောက်လတ်သော်။ ပဠဟိ သကဋသတေဟိ ဝဏိဇ်၏ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့် ကုန်ရောင်းဝယ်မှုကို။ ကရောန္တော ဝိစရတိ၊ ပြုလုပ်လျက် လှည့်လည်၏။ သော ဧကဒါ။ ထိုဘုရားလောင်းသည် အခါတစ်ခု၌။ သဒ္ဓိယောဇနိက် မရုကန္တာရံ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ယူဇနာ ၆၀-ရှိသော သဲကန္တာရသို့ အရောင်းအဝယ်သွားပြီ။ တသ္မိံ ကန္တာရေ သုခုမဝါလုကာ၊ ထိုသဲကန္တာရ၌ နုးညံ့သောသဲသည်။ မုဋ္ဌနာ ဂဟိတာ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့် ယူအပ်သော်။ ဟတ္ထေ နိ တိဋ္ဌတိ၊ လက်ထဲ၌ မတည်, ယိုကျ၏။ သူရိယုဂ္ဂမနတော ပဋ္ဌာယ၊ နေထွက်သည်မှ စ၍။ အဂ်ိရရာသိ ဝိယ ဥဏ္ဏာ ဟောတိ၊ မီးကျီးပုံကဲ့သို့ ပူပြင်းသည် ဖြစ်၏။ အတ္တမိတုံ န သက္ကာ၊ နင်းခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ တံ ပဋိပဇ္ဇန္တာ၊ ထို့ကြောင့် ထိုသဲကန္တာရသို့ သွားသူတို့သည်။ ဒါရုဒကတိလတဏ္ဍုလာဒိနိ သကဋေဟိ အာဒါယ၊ ထင်း, ရေ, နှမ်း, ဆန် စသည်တို့ကို လှည်းတို့ဖြင့် ယူကြ၍။ ရတ္တိမေဝ ဂန္တာ၊ ညဉ့်သာ သွားကြ၍။ အရုဏုဂ္ဂမနေ သကဋာနိ၊ အရုဏ်တက်သော် လှည်းတို့ကို။ ပရိဝဋ္ဋေ ကတွာ၊ လှည်းဝိုင်းကို ပြု၍။ မတ္ထကေ မဏ္ဍပံ ကာရေတွာ၊ ထိပ်ထက်၌ မဏ္ဍပ်ကို ပြုစေ၍။ ကာလသော်ဝ အာဟာရကိစ္စံ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ စောစောသာလျှင် နံနက်စာကိစ္စကို ပြီးစေ၍။ ဆာယာယ နိသိန္နာ၊ အရိပ်၌ နေကုန်လျက်။ ဒိဝသံ ခေပေတွာ၊ နေ့အခါကို ကုန်စေ၍။ သူရိယေ အတ္ထင်္ဂတေ၊ နေသည် ဝင်လတ်သော်။ သာယမာသံ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ညစာကို စား၍။ ဘူမိယာ သီတလာယ ဇာတာယ၊ မြေသည် အေးသည် ဖြစ်လတ်သော်။ သကဋာနိ ယောဇေတွာ ဂစ္ဆန္တိ၊ လှည်းတို့ကို ယှဉ်ကစေ၍ သွားကုန်၏။ သမုဒ္ဒဂမနသဒိသမေဝ၊ ပင်လယ်ခရီးသွားခြင်းနှင့် တူသည်သာ ဖြစ်သော။ ဂမနံ ဟောတိ၊ သွားခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ထလနိယာမကော နာမ လဒ္ဓါ ဝဋ္ဋတိ၊ ကုန်းလမ်းပြသူ မည်သည်ကို ရခြင်းငှာ သင့်၏။ သော တာရကသညာယ၊ ထို ကုန်းလမ်းပြသည် ကြယ်တာရာအမှတ်အသားဖြင့်။ သတ္ထံ တာရေတိ၊ ကုန်သည် အပေါင်းကို သဲကန္တာရကို လွန်မြောက်စေ၏။

သောပိ သတ္ထဝါဟော တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုဘုရားလောင်း လှည်းကုန်သည် သည်လည်း ထိုအခါ၌။ ဣမိနာ ဝ နိယာမေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာ။ တံ ကန္တာရံ ဂစ္ဆန္တော၊ ထိုသဲကန္တာရသို့ သွားသော်။ ဧကူနသဋ္ဌိ ယောဇနာနိ ဂန္တာ၊ ၅၉-ယူဇနာ တို့တိုင်တိုင် သွားပြီး၍။ "ဣဒါနိ ဧကရတ္တေနေဝ၊ ယခုအခါ၌ တစ်ညတည်း

ဖြင့်သာ။ မရှုကန္တာရာ နိဗ္ဗမနံ ဘဝိဿတိတိ၊ သဲကန္တာရမှ ထွက်မြောက်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု။ သာယမာသံ ဘုဠ္ဠိတွာ၊ ညစာကို စားပြီး၍။ သင်္ဘ ဒါရုဒက် ခေပေတွာ၊ အလုံးစုံသော ထင်းရေကို ကုန်စေ၍ (အကုန်သုံး၍)။ သကဋာနိ ယောဇေတွာ ပါယာသိ၊ လှည်းတို့ကို ယှဉ်ကစေ၍ သွားပြီ။ နိယာမကော ပန၊ လမ်းပြသည်ကား။ ပုရိမသကဋေ အာသနံ ပတ္ထရာပေတွာ၊ ရှေ့ဆုံးလှည်း၌ နေရာကို ခင်းစေ၍။ အာကာသေ တာရကံ သြလောကေန္တော၊ ကောင်းကင်၌ ကြယ်တာရာကို ကြည့်လျက်။ ဣတော ပါဇေထ ဣတော ပါဇေထာတိ၊ ဤဖက်မှ မောင်းကြ ဤဖက်မှ မောင်းကြဟု။ ဝဒမာနော နိပဇ္ဇိ၊ ပြောလျက် လျောင်းပြီ။ သော ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ထိုလမ်းပြသည် ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အနိဒ္ဒါယနဘာဝေန ကိလန္တော၊ အိပ်ရေးပျက်ခြင်းကြောင့် ပင်ပန်း၍။ နိဒ္ဒံ သြဏ္ဍမိ၊ အိပ်မျော်ခြင်းသို့ သက်ရောက်ပြီ။ ဂေါဏော နိဝတ္တိတွာ၊ နွားတို့ကို ပြန်လှည့်၍။ အာဂတမဂ္ဂမေဝ ဂဏှန္တော နအညာသိ၊ လာလမ်းကိုသာ ယူနေသည်ပြန်သွားနေသည်တို့ကို မသိပြီ။ ဂေါဏာ သဗ္ဗရတ္တိ အဂမံသု၊ နွားတို့သည် တစ်ညလုံး သွားကုန်ပြီ။ နိယာမကော၊ လမ်းပြသည်။ အရုဏုဂ္ဂမနဝေလာယ၊ အရုဏ်တက်ချိန်၌။ ပဗုဒ္ဓေါ နက္ခတ္တံ သြလောကေတွာ၊ နိုးရ၍ ကြယ်တာရာနက္ခတ်ကို ကြည့်၍။ သကဋာနိ နိဝတ္တေထ နိဝတ္တေထာတိ အာဟ၊ လှည်းတို့ကို နောက်ပြန်လှည့်ကြ နောက်ပြန် လှည့်ကြဟု ပြောပြီ။ သကဋာနိ နိဝတ္တေတွာ၊ လှည်းတို့ကို နောက်ပြန်လှည့်၍။ ပဒ္ဓိပါဠိံ ကရောန္တာနညေဝ၊ လှည်းတန်းကို ပြုလုပ် စီတန်းနေကုန်စဉ်ပင်။ အရုဏောဂ္ဂတော၊ အရုဏ်သည် တက်သွားပြီ။ မနုဿာ၊ လှည်းကုန်သည်တို့သည်။ "ဓေတ်၊ ဤနေရာကား။ ဟိယျော အမှာကံ၊ မနေ့က ငါတို့၏။ နိဝိဋ္ဌခန္ဓာဝါရဋ္ဌာနမေဝ၊ စခန်းချနေခဲ့ရာ လှည်းစခန်းပင်တည်း။ နော ဒါရုဒကမ္ပိ ဒီဃံ၊ ငါတို့၏ ထင်းရေ သည်လည်း ကုန်ခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ နဋ္ဌာ အမှာတိ၊ ယခု ပျက်စီးရမည့်သူတို့သည် ငါတို့ဖြစ်ကုန်၏"ဟု တွေးကြ၍။ သကဋာနိ မောစေတွာ၊ လှည်းတို့ကို ဖြုတ်၍။ ပရိဝဋ္ဋကေန ဌပေတွာ၊ အဝန်းအဝိုင်းဖြင့် ထား၍။ မတ္ထကေ မဏ္ဍပံ ကတွာ၊ အထက်၌ မဏ္ဍပ်ကို ထိုးမှုပြု၍။ အတ္တနော အတ္တနော သကဋေသု ဟေဋ္ဌာ၊ မိမိ မိမိတို့၏ လှည်းအောက်၌။ အနုသောစန္တာ နိပဇ္ဇိသု၊ တွေးတောပူပန်ကုန်လျက် အိပ်ကုန်, လဲကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "မယိ ဝိရိယံ သြဿဒ္ဓေ၊ ငါသည် ဝီရိယကို စွန့်လွှတ်သော်။ သတ္တေ ဝိနသိဿန္တိ၊ လူနွားအားလုံးတို့သည် ပျက်စီးကြလိမ့်မည်"ဟု တွေးမိ၏။ ပါတော သီတလဝေလာယမေဝ အာဟိဏ္ဍန္တော၊ စောစော အေးသောအချိန်၌ပင် လှည့်လည်သော်။ ဧကံ ဒဗ္ဗတိဏဝဏ္ဏံ ဒိသွာ၊ တစ်ခုသော သမန်းမြက်ခြုံကို တွေ့မြင်ရ၍။ "ဣမာနိ တိဏာနိ ဟေဋ္ဌာ၊ ဤသမန်းမြက်တို့သည် အောက်က။ ဥဒကသိနေဟေန ဥဋ္ဌိတာနိ ဘဝိဿန္တိ စိန္တေတွာ၊ ရေဟူသော အစေးကြောင့် ပေါက်ရောက်ကြသည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့"ဟု ကြံ၍။ ကုဒ္ဒါလံ ဂါဟာပေတွာ၊ ပေါက်တူးကို ယူစေ၍။ တံ ပဒေသံ ခဏာပေသိ၊ ထိုနေရာကို အတူးခိုင်းပြီ။ တေ သဋ္ဌိဟတ္ထဋ္ဌာနံ ခဏိသု၊ ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သည် အတောင် ၆၀-အရပ်တိုင်တိုင် တူးကုန်ပြီ။ ဧတ္တကံ ဋ္ဌာနံ ခဏိတွာ၊ ဤမျှအတောင် ၆၀-ရှိသော ဋ္ဌာနကို တူးကြ၍။ ပဟရန္တာနံ ကုဒ္ဒါလော၊ တူးနေကြသူတို့၏ ပေါက်တူးသည်။ ဟေဋ္ဌာပါသာဏော ပဋိဟသိ၊ အောက်က ကျောက်ဖျာ၌ ထိခိုက်ပြီ။ ပဟဋ္ဌမတ္တေ သတ္တေ၊ ပေါက်တူးနှင့်ကျောက်ဖျာထိကာမျှ ဖြစ်သော် လှည်းကုန်သည် အားလုံးတို့သည်။ ဝိရိယံ သြဿဒိသု၊ ဝီရိယကို စွန့်ကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ပန၊ ဘုရားလောင်းသည်ကား။ "ဣမဿ ပါသာဏဿ ဟေဋ္ဌာ၊ ဤကျောက်ဖျာ၏ အောက်၌။ ဥဒကေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ သြတရိတွာ၊ ရေသည် ဖြစ်လောက်၏ဟု သက်ဆင်း၍။ ပါသာဏေ ဌိတော သြဏမိတွာ၊ ကျောက်ဖျာ၌ တည်လျက် ကုန်းညွှတ်၍။ သောတံ သြဒဟိတွာ၊ နားကို ထောင်၍ (ကျောက်ဖျာ နားကပ် နားထောင်၍)။ သဒ္ဒံ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ အသံကို ဆင်ခြင်သော်။ ဟေဋ္ဌာ ဥဒကဿ၊ အောက်၌ ရေ၏။ ပဝတ္တနသဒ္ဒံ သုတွာ ဥတ္တရိတွာ၊ ဖြစ်နေ စီးနေသော အသံကို ကြားရ၍ တက်လာ၍။ "တာတ တယာ၊ အိုအမောင် သင်သည်။ ဝိရိယေ သြဿဒ္ဓေ၊ ဝီရိယကို စွန့်အပ်သော်။ သတ္တေ ဝိနသိဿာမ၊ အားလုံးကုန်သော ငါတို့သည် ပျက်စီးကြရတော့မည်။ တွံ ဝိရိယံ အနောဿဒ္ဓေ၊ သင်သည် ဝီရိယကို မစွန့်လွှတ်ဘဲ။ ဣမံ အယကူဋံ ဂဟေတွာ၊ ဤသံတူကို ယူ၍။ အာဝါဋံ သြတရိတွာ၊ အတောင် ၆၀-သဲတွင်းသို့ ဆင်း၍။ ဧတသ္မိံ ပါသာဏေ၊ ထိုကျောက်ဖျာ၌။ ပဟာရံ ဒေဟိ တိ၊ ပုတ်ခတ်မှု ထုမှုကို ပေးလော့ ပြုလော့"ဟု။ စူဠုပဋ္ဌာကံ အာဟ၊ အလုပ်အကျွေးငယ်ကို ပြောပြီ။ သော တဿ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးလူငယ်သည် ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဝစနံ သမ္မဋ္ဌိတ္ဌိတွာ၊ စကားကို

လက်ခံနာယူ၍။ သဗ္ဗေသု ဝိရိယံ၊ လှည်းကုန်သည် အားလုံးတို့သည် ဝီရိယကို။ သြဿဒိတွာ ဌိတေသုပိ၊ စွန့်လွှတ်၍ တည်ကုန်သော်လည်း။ ဝိရိယံ၊ ဝီရိယကို။ အနောဿဒေန္တော၊ မစွန့်ဘဲ။ သြတရိတွာ ပါသာဏေ၊ ဆင်း၍ ကျောက်ဖျာ၌။ ပဟာရံ အဒါသိ၊ ရိုက်ထုမှုကို ပေးပြီ, ပြုပြီ။ ပါသာဏော မဗ္ဗေ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ကျောက်ဖျာသည် အလယ်၌ ကွဲ၍။ သောတံ သန္ဓိဗန္ဓိတွာ အဌာသိ၊ ရေအလျှင်ကို (ရေစီးကြောင်းကို) ကန့်လန့်ပိတ်ဆို့၍ တည်ပြီ။ တာလက္ခန္ဓပ္ပမာဏာ ဥဒကဝဋ္ဋိ ဥဋ္ဌဟိ ، ထန်းလုံးပမာဏရှိသော ရေလုံးသည် တက်လာပြီ။ သဗ္ဗေ ပါနိယံ ပိဝိတွာ နှာယိသု၊ လူနွားအားလုံးတို့သည် သောက်ရေကို သောက်၍ ချိုးကုန်ပြီ။ အတိရေကာနိ အကွယုဂါဒိနိ ဖာလေတွာ၊ ပိုကုန်သော ဝန်ရိုးထမ်းပိုးစသည်တို့ကို ခွဲ၍။ ယာဂုဘတ္တံ ပစိတွာ ဘုဥ္ဇိတွာ၊ ယာဂုနှင့် ထမင်းကို ချက်ကြ၍ စားကြ၍။ ဂေါဏော စ ဘောဇေတွာ၊ နွားတို့ကိုလည်း စားစေ၍ ကျွေး၍။ သူရိယေ အတ္ထင်္ဂတေ၊ နေသည် ဝင်လတ်သော်။ ဥဒကာဝါရေ သမိပေ ဓဇံ ဝန္ဓိတွာ၊ ရေတွင်း အနီးအနား၌ အလံတံခွန်ကို ဖွဲ့ချည်၍။ ဣဒ္ဓိတဌာနံ အဂမံသု၊ အလိုရှိရာဌာနသို့ သွားကုန်ပြီ။ တေ တတ္ထ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သည် ထိုရောက်ရာအရပ်၌၊ ဘဏ္ဍံ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ကုန်ပစ္စည်းကို ရောင်းချ၍။ ဒီဂုဏံ တိဂုဏံ စတုဂ္ဂုဏံ၊ နှစ်ဆသော သုံးဆသော လေးဆသော။ လာဘံ လဘိတွာ၊ ရောင်းကြေးလာဘ်ကို ရကြ၍။ အတ္ထနော ဝသနဋ္ဌာနမေဝ အဂမံသု၊ မိမိတို့၏ နေရာဌာနသို့သာ သွားကုန်ပြီ။ တေ တတ္ထ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သည် ထိုမိမိတို့ နေရာဌာန၌။ ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး တည်နေကြ၍။ ယထာကမ္မံ ဂတာ၊ ကံအားလျော်စွာ လားကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ဒါနာဒီနိ၊ ဘုရားလောင်း လှည်းကုန်သည်သည်လည်း ဒါနအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ ကတွာ၊ ပါရမီကုသိုလ်တို့ကို ပြုကျင့်၍။ ယထာကမ္မမေဝ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာသာ လားပြီ။

သမ္မာသမ္ဗုद्ध ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ကထေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဟောတော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုद्ध ဣတိ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးမှသာ။

၂။ "အကိလာသုနော ဝဏ္ဏုပထေ ခဏန္တော၊ ဥဒဂ်ကော တတ္ထ ပပံ အဝိန္ဒိ။
ဇဝံ မုနီ ဝီရိယဗလူပပန္နော၊ အကိလာသု ဝိန္ဒေ ဟဒယဿ သန္တိ"န္တိ။

"အကိလာသုနော ဝဏ္ဏုပထေ ခဏန္တာ (လ) အကိလာသု ဝိနွေ ဟဒယဿ သန္တိ"ဟူသော။ ဤမဲ့ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၂။ အကိလာသုနော ဝဏ္ဏုပထေ ခဏန္တာ၊ မပျင်းမရိ ဝိရိယရှိသူတို့သည် သဲလမ်းခရီး၌ တူးကြကုန်သော်။ ဥဒဂ်ကော တတ္ထ၊ လူတို့သွားလာရာဖြစ်၍ ရေတွင်းမရှိ ကွင်းပြင်ဖြစ်သော ထိုသဲလမ်းခရီး၌။ ပပံ အဝိန္ဒု၊ သောက်ရေကို ရကုန်ပြီ, ဝါ ရေများစွာကို ရကုန်ပြီ။ ဧဝံ မုနိ၊ ဤအတူ ရဟန်းသည်။ ဝိရိယဗလူပပန္နော အကိလာသု၊ ဝိရိယ ကိုယ်အား, ဉာဏ်အားနှင့် ပြည့်စုံ၍ မပျင်းမရိသော်။ ဟဒယဿ သန္တိ ဝိနွေ၊ စိတ်နှလုံး၏ ငြိမ်းအေးမှုပြုတတ်သော စျာန်, ဝိပဿနာဉာဏ်, အဘိညာဉ်, အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ရ၏၊ ရနိုင်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အကိလာသုနောတိ**၊ မပျင်းမရိသူတို့ ဟူသည်။ နိဿောသဇာ အာရဒ္ဓဝိရိယာ၊ ပျင်းရိမှုမရှိကုန်ဘဲ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသူတို့တည်း။ **ဝဏ္ဏုပထေတိ**၊ ဝဏ္ဏုပထေဟူသော ပါဋ္ဌ၌။ ဝါလုကာ **ဝဏ္ဏု**၊ ဝုစ္စတိ၊ သဲကို ဝဏ္ဏုဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဝါလုကာမဂ္ဂေ ဣတိ အတ္ထော၊ သဲလမ်းခရီး၌ ဤကား ဝဏ္ဏုပထေ၏ အနက်တည်း။ **ခဏန္တာတိ** ဘူမိ ခဏမာနာ၊ တူးကုန်သော်ဟူသည်ကား သဲမြေကို တူးကုန်သော်တည်း။ **ဥဒဂ်ကောတိ** ဇတ္ထ ဥဒါတိ နိပါတော၊ ဥဒဂ်ကောဟူသော ဤပါဋ္ဌ၌ ဥဒဟူသည် အနက်မရှိ နိပါတ်သာတည်း။ **အဂ်ကောတိ** မနုဿာနံ သဉ္စရကဋ္ဌာနေ၊ ကွင်းပြင်၌ဟူသည်ကား လူတို့၏ သွားလာရာဌာန၌။ အနာဝါဋေ ဘူမိဘာဂေ၊ သောက်ရေတွင်းမရှိသော သဲမြေအဖို့၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အဂ်ကော၏အနက်တည်း။ **တတ္ထာတိ** တသ္မိံ ဝဏ္ဏုပထေ၊ ထိုဌ၌ဟူသည်ကား ထိုသဲလမ်းခရီး၌တည်း။ **ပပံ အဝိန္ဒုန္တိ** ဥဒကံ ပဋိလဘိသု၊ ပပံ အဝိန္ဒုဟူသည်ကား ရေကို ရကုန်ပြီတည်း။ ဟိ ဥဒကံ၊ မှန်၏ ရေကို။ ပပိယနဘာဝေန ပပါတိ ဝုစ္စတိ၊ သောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပပဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဝါ ပဝဋ္ဌံ အာပ ပပံ၊ တစ်နည်းကား အပြားအားဖြင့် သဲမြေအတွင်းကြီးရင့်နေသော ရေကို, အပြားအားဖြင့်သဲမြေအတွင်းကြီးရင့်နေသောရေကို။ မဟောဒကံ ဣတိ အတ္ထော၊ များစွာသောရေကို ဤကား ပပ၏ အဓိပ္ပါယ်နက်တည်း။

ဇဝန္တိ ဩပမ္မပဋိပါဒနံ၊ ဇဝံ ဟူသည်ကား ဥပမာကို ဥပမေယျနှင့် နှိုးနှောတိုက်ဆိုင်စေခြင်းတည်း။ **မုနီတိ** ဉာဏ်၊ မုနိဟူသော စကားရပ်၌ ဉာဏ်ကို လည်းကောင်း။ ကာယမောနေယျာဒီသု အညတရံ၊ ကာယမောနေယျ စသည်တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကိုလည်းကောင်း။ မောနံ ဝုစ္စတိ၊ မောနဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တေန သမန္နာဂတတ္တာ၊ ထိုမောနနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဂ္ဂလော **မုနီတိ** ဝုစ္စတိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မုနိဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ သော ပန ဧသော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ဤမုနိသည်ကား။ အဂါရိယမုနိ အနဂါရိယမုနိ၊ အဂါရိယမုနိ လည်းကောင်း အနဂါရိယမုနိလည်းကောင်း။ သေက္ခမုနိ အသေက္ခမုနိ၊ **သေက္ခ**မုနိလည်းကောင်း, အသေက္ခမုနိလည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓမုနိ **မုနိ**မုနိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓမုနိလည်းကောင်း, **မုနိ**မုနိလည်းကောင်း။ ဣတိ အနေကဝိဓော၊ ဤသို့ များသောအပြား ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမုနိတို့တွင်။ အာဂတဖလော ဝိညာတ-သာသနော၊ လာပြီးသော ဖိုလ်ရှိသော (ဖိုလ်ရပြီးသော) ဘုရားအဆုံးအမ သိပြီးသော။ ဂိဟီ အဂါရိယမုနိတိ၊ လူဝတ်ကြောင်သည် **အဂါရိယမုနိ**မည်၏။ တထာရူပေါ ပဗ္ဗဇိတော၊ ထိုသို့မဂ်ဖိုလ်ရပြီး ဘုရားအဆုံးအမသိပြီးသောသဘော ရှိသည်သာ ဖြစ်သော ရဟန်းသာမဏေသည်။ **အနဂါရိယမုနိ**တိ၊ **အနဂါရိယမုနိ**မည်၏။ သတ္တသေက္ခာ သေက္ခမုနိတိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် (၇) ယောက်တို့သည် **သေက္ခ**မုနိမည်၏။ ခီဏာသဝေါ အသေက္ခမုနိတိ၊ ရဟန္တာသည် **အသေက္ခ**မုနိမည်၏။ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓမုနိတိ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် **ပစ္စေကဗုဒ္ဓ**မုနိမည်၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ မုနိမုနိတိ၊ ဘုရားရှင်သည် **မုနိ**မုနိမည်တော်မူ၏။ ဣမသ္မိံ ပန အတ္ထေ၊ ဤအနက်အရာ၌ကား။ သဗ္ဗသဂိုဟကဝသေန၊ အားလုံးပေါင်းယူသည့် အစွမ်းအားဖြင့်။ မောနေယျသခ်ါတာယ ပညာယ၊ မောနေယျဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော မုနိတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပြည့်စုံသူကို မုနိဟူ၍ သိအပ်သိထိုက်၏။ ဝိရိယဗလူပပန္နောတိ၊ ဝိရိယနှင့်, အားနှင့်ပြည့်စုံသူဟူသည်။ ဝိရိယေန စေဝ၊ ဝိရိယနှင့်လည်းကောင်း။ ကာယဗလဉာဏဗလေန စ သမန္နာဂတော၊ ကိုယ်အား ဉာဏ်အားနှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံသူတည်း။ **အကိလာသူ**တိ နိက္ကောသဇ္ဇော၊ အကိလာသုဟူသည်ကား ပျင်းရိမှု မရှိသူတည်း။

ကာမံ တစော စ နှာရှ စ၊ စင်စစ်အရေသည်လည်းကောင်း အကြောသည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ စ အဝသိဿတု၊ အရိုးသည်လည်းကောင်း ကြွင်းကျန်ပါစေ။ သရီရေ မံသလောဟိတံ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ အသားအသွေးသည်။ နိဿေသံ ဥပသုဿတု၊ အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ခန်းခြောက်ပါစေ။

ဣတိ ဧဝံ ဝုတ္တေန၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်သော။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတေန ဝီရိယေန၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝီရိယနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ အနလသော၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မပျင်းရိသူတည်း။ ဝိနေ္ဒ ဟဒယသ သန္ဓိန္ဓိ၊ စိတ်နှလုံး၏ ငြိမ်းအေးမှု ပြုတတ်သည်ကို ရ၏ဟူသည်ကား။ စိတ္တသ ဝိ ဟဒယရူပသ ဝိ၊ စိတ်၏လည်းကောင်း, နှလုံးရုပ်၏လည်းကောင်း။ သီတလဘာဝ-ကရဏေန၊ ငြိမ်းအေးသည်ကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သန္ဓိန္ဓိ သဒ္ဒ-ဂတံ၊ ငြိမ်းအေးမှုပြုသည်ဟုခေါ်ထိုက်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ စာန-ဝိပဿနာဘိညာအရဟတ္တမဂ္ဂညာဏသင်္ခါတံ အရိယမဂ္ဂံ၊ စာန်, ဝိပဿနာညာဏ် အဘိညာဉ်, အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော အရိယာတို့ တရားကို။ ဝိနှတိ ပဋိလဘတိ ဣတိ အတ္ထော၊ ရ၏ ဤကား ဝိနေ္ဒ ဟဒယသ သန္ဓိ၏ အနက်တည်း။

ဟိ ဘဂဝတာ၊ မှန်၏ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ကုသီတော၊ အိုရဟန်းတို့ ပျင်းရိသူသည်။ ပါပကေဟိ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့နှင့်။ ဝေါကိဏ္ဏော ဒုက္ခံ ဝိဟရတိ၊ ရောပြွမ်းလျက် ဆင်းရဲစွာ နေရ၏။ မဟန္တံ သဒ္ဓတ္ထံ စ ပရိဟာပေတိ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ကိုယ်ကျိုးကိုလည်း ဆုတ်ယုတ်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ အာရဒ္ဓဝီရိယော စ ခေါ၊ အိုရဟန်းတို့ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသူသည်ကား။ ပါပကေဟိ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့မှ။ ပဝိဝိတ္တော သုခံ ဝိဟရတိ၊ ကင်းဆိတ်လျက် ချမ်းသာစွာ နေရ၏။ မဟန္တံ သဒ္ဓတ္ထံ စ ပရိပူရေတိ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ကိုယ်ကျိုးကိုလည်း ပြည့်စုံစေ၏။ ဘိက္ခဝေ ဟိ နေန၊ အိုရဟန်းတို့ ညံ့ဖျင်းသော သဒ္ဓါ ဝီရိယ သတိ သမာဓိ ပညာဖြင့်။ အဂ္ဂသ ပတ္တိ န ဟောတိ၊ မြင့်မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းမည်သည် မဖြစ်"ဟု။ ဧဝံ အနေကေဟိ သုတ္တေဟိ၊ ဤသို့ မျှားစွာကုန်သော သုတ်တို့ဖြင့်။ ကုသီတဿ ဒုက္ခဝိဟာရော၊ ဝီရိယညံ့ဖျင်းသူ၏ ဆင်းရဲစွာနေရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာရဒ္ဓ-

ဝိရိယသေ သုခဝိဟာရော စ သံဝဏ္ဏိတော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသူ၏ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကိုလည်းကောင်း ကောင်းစွာ ဖွင့်ဆိုဟောကြားအပ်ပြီ။ ဣမာပိ အာရဒ္ဓဝိရိယသေ၊ ဤဂါထာ၌လည်း အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော။ အကတာဘိနိဝေသသေ ဝိပသဿကသေ၊ နှလုံးသွင်းမှု မပြုဖူးသော ဝိပဿနာရှု သူသည်။ ဝိရိယဗလေန အဓိဂန္တွာ၊ ဝီရိယစွမ်းအားဖြင့် ရထိုက်သော။ တမေဝ သုခဝိဟာရံ ဒသေန္တော၊ ထိုချမ်းသာစွာနေရမှုကိုပင် ပြတော်မူလိုသော ဘုရားရှင်သည်။ "ဧဝံ မုနီ ဝိရိယဗလူပပန္နော။ အကိလာသု ဝိန္ဒေ ဟဒယသေ သန္တိ"ဣတိ အာဟ၊ ဧဝံ မုနီ ဝိရိယဗလူပပန္နော။ အကိလာသု ဝိန္ဒေ ဟဒယသေ သန္တိဟု ဟောတော်မူပြီ။ "တေ ဝါ၊ ကိဏ္ဏာ အကိလာသုနော၊ ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သည် မပျင်းရိကုန်ဘဲ။ ဝဏ္ဏုပထေ ခဏန္တော၊ သဲလမ်းခရီးအနီး၌ တူးကြကုန်သော်။ ဥဒကံ လဘိသု ယထာ၊ ရေကို ရကြကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ ဣမသ္မိမ္ပိ သာသနေ၊ ဤအတူ ဤငါ၏ဘုရားသာသနာတော်၌လည်း။ အကိလာသု ဟုတ္တာ၊ မပျင်းရိသည် ဖြစ်၍။ ဝါယမမာနော ပဏ္ဍိတော ဘိက္ခု။ အားထုတ်သော ပဋိသန္ဓေပညာရှိသော ရဟန်းသည်။ ဟဒယသေ သန္တိ၊ စိတ်နှလုံးကို ငြိမ်းအေးစေတတ်သော။ ဣမံ ဈာနာဒိ-ဘေဒံ လဘတိ၊ ဤစျာန်စသော တရားထူးကို ရ၏, ရနိုင်၏။ ဘိက္ခု သော တံ ပုဗ္ဗေ၊ အိုရဟန်း ထိုသင်ရဟန်းသည် ရှေး၌, ရှေးက။ ဥဒကမတ္တသေ အတ္ထာယ၊ ရေကလေးမျှလောက်၏ အကျိုးငှာ။ ဝီရိယံ ကတ္တာ၊ ဝီရိယကို ပြုပြီး၍။ ဣဒါနိ ဧဝရူပေ၊ ယခုအခါ၌ ဤသို့တွေ့ကြုံရခဲသောသဘောရှိသော။ မဂ္ဂဖလဒါယကေ နိယျာနိကသာသနေ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျိုးပေးတတ်သော ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း သာသနာတော်၌။ ကသ္မာ ဝီရိယံ ဣဿဿသိတိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဝီရိယကို စွန့်သနည်း"ဟု။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်တော်ဘုရားဆိုတော်မူလိုသည် ဖြစ်၏။ ဧဝံ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဒဿေတ္တာ၊ ဤသို့ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ပြတော်မူပြီး၍။ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ လေးပါးကုန်သော သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ ဣဿဿဝီရိယော ဘိက္ခု၊ သစ္စာလေးပါးပြပြီးသည့်အဆုံး၌ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းသည်။ အဂ္ဂဖလေ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ အမြတ်ဆုံးဖိုလ်ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ပြီ။

သတ္တာပိ ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတွာ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်လည်း အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် ဝတ္ထုကြောင်းနှစ်မျိုးတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အနုသန္ဓိ ယရွေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တသ္မိံ သမယေ ဝိရိယံ အနောသဇိတွာ၊ ငါဘုရား လှည်းကုန်သည်ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌ ဝီရိယကို မစွန့်မူ၍။ ပါသာဏံ ဘိန္ဒိတွာ၊ ကျောက်ဖျာကို တူဖြင့် ရိုက်ခွဲ၍။ မဟာဇနဿ ဥဒကဒါယကော စူဠပဒ္ဒာကော၊ လူအများအား ရေရအောင်လုပ်ပေးသော အလုပ်အကျွေးလူငယ်သည်။ သြဿဒ္ဓ-ဝီရိယော အယံ ဘိက္ခု အဟောသိ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ဤ ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ အဝသေသပရိသာ ဣဒါနိ၊ လှည်းကုန်သည်ဘဝက ကြွင်းကျန်သော ပရိသတ်တို့သည် ယခုဘုရားဖြစ်ရာအခါ၌။ ဗုဒ္ဓပရိသာ ဇာတာ၊ ငါဘုရားပရိသတ်တို့သည် ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ သတ္ထာဝါဟဇေဋ္ဌကော ပန၊ ထိုအခါက လှည်းကုန်သည်ကြီးသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောနေတွာ ဒဿေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်း၍ ပြတော်မူပြီ။ ဣတိ ဒေသနံ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ဤသို့ဇာတ်ပေါင်းပြပြီး၍ တရားဒေသနာတော်ကို ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီ။

ဝဏ္ဏုပထဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဝဏ္ဏုပထဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃၊ သေရိဝဝါဏိဇဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဣဒ ဧ ေ ဝ နံ ဝိ ရာ ဓ ေ သီ တိ ဣမမ္မိ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဣဒ ဧ ေ ဝ နံ ဝိ ရာ ဓ ေ သီ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကိုလည်း။ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရား ရှင်သည် သာဝတ္ထိမြို့တော်အနီး၌ နေတော်မူစဉ်၊ ဧကံ သြဿဒ္ဓဝိရိယံ ဘိက္ခုံ ဧဝ၊ တစ်ပါးသော စွန့်လွှတ်အပ်သောဝီရိယရှိသော ရဟန်းကိုပင်။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ပုရိမနယေနေဝ၊ ခဲ့ပြောအံ့ ရှေးနည်းဖြင့်ပင်။ ဘိက္ခုဟိ အာနိတံ၊ ရဟန်းတို့သည် ခေါ်ဆောင်အပ်ခဲ့သော။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထို ရဟန်းကို မြင်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခု တွံ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ဧဝရူပေ မဂ္ဂဖလဒါယကေ၊ ဤသို့မြင့်မြတ်သော သဘောရှိသော မဂ်ဖိုလ်ကျေး ပေးတတ်သော။ သာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ ဝိရိယံ

သြေသဇန္ဓော၊ ဝိရိယကို စွန့်လွှတ်သော်။ သတသဟဿဂ္ဃနိကာယ ကဠနပါတိယာ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်မှ။ ပရိဟီနော သေရိုဝဝါဏိဇော ဝိယ၊ ဆုတ်ယုတ်ဆုံးရှုံးသော သေရိုဝကုန်သည်ကဲ့သို့။ စိရံ သောစိဿသီတိ၊ ကြာမြင့်စွာပတ်လုံး ပူပန်ရလတ္တဲ့"ဟု။ သတ္ထာ အာဟ၊ ဘုရားရှင်သည် မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု တသ အတ္ထသ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုသေရိုဝကုန်သည်အကြောင်း၏။ အာဝိဘာဝတ္ထံ ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့်။ ပဋိစ္စန္နကာရဏာ ပါကဋံ အကာသိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သေရိုဝကုန်သည်အကြောင်းကို ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ဣတော ပဋ္ဌမေ ကပ္ပေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက်သော် ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ကမ္ဘာ၌။ တေမိသတ္ထော သေရိုဝရဋ္ဌေ၊ ဘုရားလောင်းသည် သေရိုဝတိုင်း၌။ ကစ္ဆပုဋ္ဌဝါဏိဇော အဟောသိ၊ လည်ဆွဲတန်ဆာ ရောင်းသူသည် (ရွှဲကုန်သည်သည်) ဖြစ်ပြီ။ သော သေရိုဝနာမကေန၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် သေရိုဝအမည်ရှိသော။ ဧကေန လောလကစ္ဆပုဋ္ဌဝါဏိဇေန သဒ္ဓိ၊ တစ်ယောက်သော လော်လည်သည့် လည်ဆွဲတန်ဆာ ရောင်းသူနှင့် တကွ။ ဝေါဟာရတ္ထာယ ဂစ္ဆန္တော၊ အရောင်းအဝယ်အကျိုးငှာ သွားသော်။ နီလဝါဟံ နာမ နဒိံ ဥတ္တရိတွာ၊ နီလဝါဟမည်သော မြစ်ကို ကူး၍။ အရိဋ္ဌပုရံ နာမ နဂရံ ပဝိသန္တော၊ အရိဋ္ဌပုရမည်သော မြို့သို့ ဝင်သော်။ နဂရဝီထိယော ဘာဇေတွာ၊ မြို့လမ်းမတို့ကို ခွဲဝေကြ၍။ အတ္တနော ပတ္တဝီထိယာ၊ မိမိအတွက် ကျရောက်ရာလမ်း၌။ ဘဏ္ဍံ ဝိက္ကိဏန္တော ဝိစရိ၊ လည်ဆွဲတန်ဆာ ဘဏ္ဍာကို ရောင်းချလျက် လှည့်လည်ပြီ။ ဣတရောပိ အတ္တနော ပတ္တဝီထိံ ဂတော၊ ဤဘုရားလောင်းမှတစ်ပါး သေရိုဝကုန်သည်သည်လည်း မိမိအတွက် ကျရောက်ရာလမ်းကို ယူပြီ, ယူ၍အရောင်းအဝယ်ပြုပြီ။ တသ္မိံ စ နဂရေ ဧကော သေဋ္ဌိကုလော၊ ထိုအရိဋ္ဌပုရမြို့၌လည်း တစ်မြို့သော သူဌေးမျိုးသည်။ ပရိဇိဏ္ဏော အဟောသိ၊ ယိုယွင်းပျက်စီးသည် ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗေ ပုတ္တဘာတိကာ စ ဓနဉ္စ သားသမီး မောင်နှမအားလုံးတို့သည်လည်းကောင်း, စည်းစိမ်ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ ပရိက္ခယံ အဂမံသု၊ ကုန်ခန်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဧကော ဒါရိကာ၊ တစ်ယောက်သော သူငယ်မသည်။ အယျိကာယ သဒ္ဓိံ၊ ဘွားအေနှင့်တကွ။

အဝသေသာ အဟောသိ၊ ကျွန်နေသည် ဖြစ်ပြီ။ တာ ဒွေပိ ပရေသံ၊ ထိုမြေး, အဖွားနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း သူတစ်ပါးတို့၏။ ဘတိ ကတွာ ဇီဝန္တိ၊ လက်ခစားကို ပြုလုပ်၍ အသက်မွေးရကုန်၏။ တာသံ ဂေဟေ ပန၊ ထိုမြေးအဖွားတို့၏ အိမ်၌ကား။ မဟာသေဋ္ဌိနာ ပရိဘုတ္တပုဗ္ဗာ၊ သူဌေးကြီးသည် အသုံးပြုခဲ့သော။ ဘာဇနဋ္ဌာနေ နိက္ခိတ္တာ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ အိုးခွက်တို့အကြား၌ ထားအပ်သော ရွှေခွက်သည်။ ဒီယရတ္တံ အဝလဉ္ဇိယမာနာ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်ပတ်လုံး အသုံးမပြုအပ်သော်။ မလဂ္ဂဟိတာ အဟောသိ၊ အညစ်အကြေးစွဲယူအပ်သည်, အညစ်အကြေးအလိမ်းလိမ်းကပ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တာ တသာ၊ ထိုမြေး, အဖွားတို့သည် ထိုရွှေခွက်၏။ သုဝဏ္ဏပါတိဘာဝမ္မိ နဇာနန္တိ၊ ရွှေခွက်ဖြစ်ကြောင်းကိုပင်လည်း မသိကြကုန်။ သော လောလဝါဏိဇော တသ္မိ သမယေ၊ ထိုလော်လည်သော လည်ဆွဲကုန်သည်သည် ထိုအခါ၌။ "မဏိကေ ဂဏ္ဍာထ၊ လည်ဆွဲတန်ဆာတို့ကို ဝယ်ယူကြကုန်လော့။ မဏိကေ ဂဏ္ဍာထာတိ ဝိစရန္တော၊ လည်ဆွဲတန်ဆာတို့ကို ဝယ်ယူကြကုန်လော့"ဟု လှည့်လည်ရောင်းချလျက်။ တံ ယရတ္ဌါရံ ပါပုဏိ၊ မြေးအဖွားတို့၏ ထိုအိမ်တံခါးပေါက်သို့ ရောက်လာပြီ။ သာ ကုမာရိကာ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုမြေး သူငယ်မသည် ထိုလော်လည်သော လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်ကို မြင်၍။ "အမ္မ မယံ၊ အိုအဖွား ကျွန်မအတွက်။ ဧကံ ပိဋ္ဌန္ဓနံ ဂဏ္ဍာတိ၊ တစ်ခုသော လည်ဆွဲတန်ဆာကို ဝယ်ယူပေးပါလော့"ဟု။ အယျိကံ အာဟ၊ အဖွားကို ပြောပြီ။ အမ္မ မယံ ဒုဂ္ဂတာ၊ အိုငါ့မြေး ငါတို့သည် ဆင်းရဲကုန်၏။ ကိံ ဒတ္တာ ဂဏ္ဍိဿာမာတိ၊ ဘာကို ပေး၍ ဝယ်ယူကြကုန်အံ့နည်းဟု ပြောပြီ။ နော အယံ ပါတိ အတ္ထိ၊ ကျွန်မတို့အား ဤခွက်သည် ရှိ၏။ အမှာကံ နော စ ဥပကာရာ၊ ကျွန်မတို့အား ကျေးဇူးလည်း မများပါ။ ဣမံ ဒတ္တာ ဂဏ္ဍာတိ၊ ဤခွက်ကို ပေး၍ ဝယ်ယူပါလော့ဟု ပြောပြီ။ သာ ဝါဏိဇံ ပဏ္ဏော သာပေတ္တာ၊ ထိုအဖွားသည် လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်ကို ခေါ်စေ၍ (အခေါ်ခိုင်း၍)။ အာသနေ နိသီဒါပေတ္တာ၊ နေရာ၌ ထိုင်စေ၍။ တံ ပါတိ ဒတ္တာ၊ ထိုရွှေခွက်ကို ပေး၍။ "အယျ ဣမံ ဂဟေတ္တာ၊ အိုအမောင် ဤခွက်ကို ယူ၍။ တဝ ဘရိနိယာ၊ အမောင်၏ နှမအား။ ကိဏ္ဍိဒေဝ ဒေဟိတိ အာဟ၊ လည်ဆွဲတန်ဆာတစ်စုံတစ်ခုကို ပေးပါလော့"ဟု ပြောပြီ။ ဝါဏိဇော ပါတိ၊ လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည် ကိုလော်လည်သည် ခွက်ကို။ ဟတ္ထေန ဂဟေတ္တာဝ၊ လက်ဖြင့် ကိုင်ပြီး၍ပင်။ သုဝဏ္ဏပါတိ ဘဝိဿတိတိ၊ ရွှေခွက်သည်

ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်၍။ ပရိုဝတ္တေတွာ ပါတိပိဋ္ဌယ်၊ အထက်အောက် ချာချာ လှည့်၍ ခွက်ကျော, ခွက်ဖင်၌။ သူ့စိယာ လေခံ ကမ်းတွာ၊ အပ်ဖြင့် အကြောင်း ကလေးကို ဆွဲကြည့်သော်။ သုဝဏ္ဏဘာဝံ ဥ တွာ၊ ရွှေဖြစ်ကြောင်းကို သိ၍။ ဣမာသံ ကိဗ္ဗိ အဒတွာဝ၊ "ဤမြေးအဖွားတို့အား တစ်စုံတစ်ခုကို မပေးမူ၍သာ။ ဣမံ ပါတိ ဟရိဿာမိတိ၊ ဤခွက်ကို ဆောင်ယူအံ့"ဟု တွေး၍။ "အယံ ကိ အဋ္ဌတိ၊ ဤခွက်သည် ဘာတန်လို့လဲ။ အဿာ မူလံ၊ ဤခွက်၏ တန်ဖိုးသည်။ အမှမာသကောပိ နု ဟောတိတိ၊ ပဲဝက်သည်လည်း မဖြစ်မရှိ"ဟု ပြော၍။ ဘူမိယံ ခိပိတွာ၊ မြေပေါ်၌ ပစ်ချ၍။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ ပဏ္ဏာမိ၊ နေရာမှ ထ၍ ဖဲသွားပြီ။ ဇေတေန ပဝိသိတွာ နိက္ခန္တဝိထိ၊ တစ်ယောက်သည် ဝင်ရောင်းပြီး၍ ထွက်သွားသော လမ်းသို့။ ဣတရော ပဝိသိတုံ လဘတိ၊ သည်ပြင်တစ်ယောက်သည် ဝင်ခြင်းငှာ (ဝင်ရောင်းခြင်းငှာ) အခွင့်ရ၏။ ဣတိ ဗောဓိသတ္တော၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားလောင်းသည်။ တံ ဝီထိ ပဝိသိတွာ၊ မြေးအဖွားတို့နေရာ ထိုလမ်းသို့ ဝင်၍။ "မဏိကေ ဂဏှထ၊ လည်ဆွဲတန်ဆာတို့ကို ဝယ်ယူကြကုန်လော့။ မဏိကေ ဂဏှထာတိ ဝိစရန္တော၊ လည်ဆွဲတန်ဆာတို့ကို ဝယ်ယူကုန်လော့"ဟု လှည့်လည် ရောင်းလျက်။ တမေဝ ယရဠါရံ ပါပုဏိ၊ မြေးအဖွားတို့နေရာ ထိုအိမ်တံခါးပေါက် သို့ပင် ရောက်ပြီ။

ပုန သာ ကုမာရိကာ၊ တစ်ဖန် ထိုမြေးသူငယ်မသည်။ တထေဝ အယျိကံ အာဟ၊ ထိုရှေးအတူပင် အဖွားကို ပူဆာစကားပြောပြီ။ အထ နံ အယျိကာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုမြေးမကို အဖွားသည်။ "အမ္မ ပဌမံ အာဂတဝါကိဇော၊ အိုငါ့မြေး ရှေးဦးစွာ လာသောလည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည်။ ပါတိ ဘူမိယံ၊ ခွက်ကို မြေ၌။ ခိပိတွာ ဂတော၊ ပစ်ချ၍ သွားပြီ။ ဣဒါနိ ကိ ဒတွာ၊ ယခုအခါ၌ အဘယ်ကို ပေး၍။ ဂဏှိဿာမာတိ အာဟ၊ ဝယ်ယူကုန်အံ့နည်းဟု ပြောပြီ။ အမ္မ သော ဝါကိဇော ဖရုသဝါစော၊ အိုအဖွား ထိုထွက်သွားသော ကုန်သည်သည် ကြမ်းတမ်းသော စကားရှိ၏။ အယံ ပန ဝိယဒဿနော မုဒုသလ္လာပေါ၊ ဤ ကုန်သည်သည်ကား ချစ်ခင်ဖွယ်ရှုကြည့်မှုရှိ၏, နူးညံ့သောအပြောအဆို ရှိ၏။ နံ အပ္ပေဝ နာမ ဂဏ္ဍေယျာတိ၊ ထိုခွက်ကို ယူမှ, ယူတန်ရာပါ၏ဟု ပြောပြီ။ အမ္မ တေန ဟိ ပဏ္ဏောသာဟိတိ၊ အို ငါ့မြေး ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ခေါ်လော့ဟု ပြောပြီ။ သာ တံ ပဏ္ဏောသိ၊ ထိုမြေးငယ်မသည် ထိုဘုရားလောင်း လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်ကို

ခေါ်ပြီ။ အထ၊ ခေါ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဂေဟံ ပဝိသိတ္တာ၊ အိမ်သို့ ဝင်၍။ နိသိန္နဿ အဿ၊ ထိုင်နေသော ထိုဘုရားလောင်း လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်အား။ တံ ပါတိ အဒံသု၊ ထိုခွက်ကို ပေးကုန်ပြီ။ သော တဿာ၊ ထိုဘုရားလောင်း လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည် ထိုခွက်၏။ သုဝဏ္ဏပါတိဘာဝံ ဉ တ္တာ၊ ရွှေခွက်ဖြစ်ကြောင်းကို သိ၍။ "အမ္မ အယံ ပါတိ၊ အိုမိခင် ဤရွှေခွက်သည်။ သတသဟဿံ အဂ္ဃတိ၊ တစ်သိန်းကို ထိုက်တန်၏။ သတသဟဿဂ္ဃနကဘဏ္ဍံ၊ တစ်သိန်းတန်လည်ဆွဲတန်ဆာပစ္စည်းသည်။ မယ္ဟံ ဟတ္ထေ၊ ကျွန်တော်၏ လက်၌။ နတ္ထိတိ အာဟ၊ မရှိပါ"ဟု ပြောပြီ။ အယျ ပဌမံ အာဂတဝါဏိဇေ၊ အိုအမောင်ရှေးဦးစွာ လာသော လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည်။ "အယံ အမှမာသကမ္ပိ၊ ဤခွက်သည် ပဲဝက်ကိုမျှလည်း။ နိ အဂ္ဃတိတိ ဝတ္တာ၊ မထိုက်တန်ဟု ပြော၍။ ဘူမိယံ ခိပိတ္တာ ဂတော၊ မြေ၌ ပစ်ချ၍ သွားပြီ။ တဝ ပုညေန၊ သင်အမောင်၏ ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ အယံ ပန သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ဤခွက်သည်ကား ရွှေခွက်သည်။ ဇာတာ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လာသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ မယံ ဣမံ၊ မြေးအဖွားငါတို့သည် ဤခွက်ကို။ တုယ္ဟံ ဒေမ၊ သင်အမောင်အား ပေးကုန်၏။ နော ကိဉ္စိဒေဝ ဒတ္တာ၊ မြေးအဖွားငါတို့အား တစ်စုံတစ်ခုကိုသာ ပေး၍။ ဣမံ ဂဟေတ္တာ ယာဟိတိ၊ ဤခွက်ကို ယူ၍ သွားလော့"ဟု ပြောကုန်ပြီ။ ဟောမိသတ္တော တသ္မိံ ခဏေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထဂတာနိ ပဠကဟာပဏသတာနိ၊ လက်၌ရှိနေကုန်သော ငွေငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဠသတဂ္ဃနကံ၊ ငါးရာတန်သော။ သဝဏ္ဏဘဏ္ဍဿ ဒတ္တာ၊ အလုံးစုံသော လည်ဆွဲတန်ဆာပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း ပေးပြီး၍။ "မယ္ဟံ ဣမံ တုလဿ၊ ကျွန်တော်အား ဤချိန်ခွင်ကိုလည်းကောင်း။ ဣမံ ပသိဗ္ဗကဿ အဋ္ဌကဟာပဏော စ၊ ဤအိတ်ကိုလည်းကောင်း, ငွေရှစ်ကျပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဒေထာတိ ဧတ္တကံ ယာစိတ္တာ၊ ပေးပါကုန်လော့"ဟု ဤမျှကို တောင်း၍။ အာဒါယ ပက္ကာမိ၊ ယူ၍ ဖယ်သွားပြီ။ သော သိယမေဝ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် လျှင်မြန်စွာသာ။ နဒီတီရံ ဂန္တွာ၊ မြစ်ကမ်းသို့ သွား၍။ နာဝိကဿ အဋ္ဌကဟာပဏော ဒတ္တာ၊ ကူးတို့သမားအား ငွေရှစ်ကျပ်တို့ကို ပေး၍။ နာဝံ အဘိရုဟိ၊ လှေကို တက်စီးပြီ။

တတော လောလဝါဏိဇေပိ၊ ထို့နောက်မှ လော်လည်သော လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည်လည်း။ ပုန တံ ဂေဟံ ဂန္တွာ၊ တစ်ဖန် မြေးအဖွားတို့၏ ထိုအိမ်သို့

သွားရ၏။ "တံ ပါတိ အာဟရထ၊ ထိုခွက်ကို ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့။ တုမှာကံ ကိဠိဒေဝ၊ သင်တို့အား တစ်စုံတစ်ခုသော လည်ဆွဲတန်ဆာကိုသာ။ ဒဿာမိတိ အာဟ၊ ပေးအံ့"ဟု ပြောပြီ။ သာ တံ ပရိဘာသိတွာ၊ ထိုမြေးငယ်မသည် ထိုလော်လည်သော လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်ကို ရေရွတ်မောင်းမဲ၍။ "တွံ အမှာကံ၊ သင်သည် ငါတို့၏။ သတသဟဿဂ္ဃနိကံ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်ကို။ အမှမာသဂ္ဃနိကမ္ပိ နု အကာသိ၊ ပဝက်တန်ဖိုးရှိသည်ကိုသော်လည်း မပြုပြီ။ တုယ္ဟံ သာမိကသဒိသော၊ သင်၏ သခင်နှင့်တူသော။ ဧကော ဓမ္မိကော ဝါဏိဇော ပန၊ တစ်ယောက်သော တရားရှိသော လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည်ကား။ အမှာကံ သဟဿံ ဒတွာ၊ ငါတို့အား တစ်ထောင်ကို ပေး၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုခွက်ကို ယူ၍။ ဂတောတိ အာဟ၊ သွားပြီ"ဟု ပြောပြီ။ တံ သုတ္တာဝ၊ ထိုစကားကို ကြား၍သာလျှင်။ သတသဟဿဂ္ဃနိကာယ သုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်မှ။ ပရိဟီနော အမ္မိ၊ ဆုတ်ယုတ်ဆုံးရှုံးသည် ဖြစ်၏။ အယံ မေ၊ ဤသူကား ငါ၏။ ဝတ မဟာဇနိ-ကရောတိ၊ စင်စစ် အရှုံးကြီးကိုပြုတတ်သူတည်းဟု တွေး၍။ သဠာတပလဝ-သောကော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော သောကအားရှိ၍။ သတိ ပစ္ဆိပဌာပေတုံ အသက္ကောန္တော၊ သတိကို နှေးရှုတည်စေခြင်းငှာ (ထားခြင်းငှာ) မစွမ်းနိုင်ရကား။ ဝိသညီ ဟုတွာ၊ အမှတ်သညာကင်းသူသည် ဖြစ်၍။ အတ္တနော ဟတ္ထဂတော၊ မိမိ၏ လက်၌ ရှိနေကုန်သော။ ကဟာပဏေ ဧဝ ဘက္ခိကတ္မ၊ ငွေတို့ကို လည်းကောင်း လည်ဆွဲတန်ဆာပစ္စည်းစုကိုလည်းကောင်း။ ယရဒ္ဓါရေယေဝ ဝိကိရိတွာ၊ အိမ်တံခါးဝ၌သာ ဖြန့်ကြဲ၍။ နိဝါသနပါရုပနံ ပဟာယ၊ ခါးဝတ်ကိုယ်ရုံကို ပယ်စွန့်၍ (ချွတ်၍)။ တုလာဒဏ္ဍံ မဂ္ဂရံ ကတွာ အာဒါယ၊ ချိန်ခွင်ရိုးကို ဆောက်ပုတ်သဖွယ်ကို ပြု၍ ယူ၍။ ဟောမိသတ္တဿ အနုပဒံ ပက္ကန္တော၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေရာအစဉ်အတိုင်း ဖဲသွားသော်။ နဒီတီရံ ဂန္တာ၊ မြစ်ကမ်းသို့ရောက်သွား၍။ ဟောမိသတ္တံ ဂစ္ဆန္တံ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်းကို လှေစီးသွားနေသည်ကို မြင်၍။ "အမ္ဘော နာဝိက နာဝံ၊ အို အမောင်လှေသမား လှေကို။ နိဝတ္တေဟိတိ အာဟ၊ နစ်လော့ နောက်ပြန် လာလော့"ဟု ပြောပြီ။ ဟောမိသတ္တောပန၊ ဘုရားလောင်းသည်ကား။ "တာတ မာ နိဝတ္တယိတိ ပဠိသေဓေသိ၊ အို အမောင် မနစ်လင့်"ဟု တားမြစ်ပြီ။ ဂစ္ဆန္တံ ဟောမိသတ္တံ၊ လှေစီးသွားနေသော

ဘုရားလောင်းကို။ ပဿန္တသော ဣတရသပိ၊ မြင်နေရသည်သာဖြစ်သော သည့်ပြင် လော်လည်သော လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်အားလည်း။ ဗလဝ-သောကော ဥဒပါဒိ၊ အားကောင်းသော ပူပန်မှုသည် သိသာထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပြီ။ ဟဒယံ ဥဏ္ဏံ အဟောသိ၊ နှလုံးသားသည် ပူသည် ဖြစ်ပြီ။ မုခတော လောဟိတံ ဥဂ္ဂဆိ၊ ခံတွင်းမှ သွေးသည် အန်ပြီ။ ဝါပိကဒ္ဒမော ဝိယ ဟဒယံ ဖလိ၊ ရေအိုင်မှ ရွှံ့ညွန်ကဲ့သို့ နှလုံးသားသည် ကွဲပြီ။ သော ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုလော်လည်သော လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည် ဘုရားလောင်း၌။ အာယာတံ ဗဒ္ဓိတ္တာ၊ ရန်ပြိုးကို ဖွဲ့၍။ တတ္ထေဝ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပုဏိ၊ ထိုမြစ်ကမ်း၌ပင် အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဒေဝဒတ္တသ၊ ဘုရားလောင်းအပေါ်၌ ဒေဝဒတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤရန်ပြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ ပဌမံ အာယာတပန္ဓနံ၊ အစဆုံးသော ရန်ပြိုးဖွဲ့ခြင်းတည်း။ ဗောဓိသတ္တော ဒါနာဒီနိ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဒါနအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ကထေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူပြီး၍။

> ၃။ "ဣဓ စေ နံ ဝိရာဓေသိ၊ သဒ္ဓမ္မသ္မ နိယာမတံ။
> စိရံ တွံ အနုတပ္ပေသိ၊ သေရိဝါယံ ဝါဏိဇော"တိ။

"ဣဓ စေ နံ ဝိရာဓေသိ၊ (လ)သေရိဝါယံ ဝါဏိဇော"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ကထေသိ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍သာ (ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးမှသာ) ဟောတော်မူပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၃။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သဒ္ဓမ္မသ္မ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏။ နံ နိယာမတံ၊ ထိုမြဲသည်၏အဖြစ်ကို။ စေ ဝိရာဓေသိ၊ အကယ်၍ ချွတ်ယွင်းစေဘုံ။ (ဧဝံ၊ ဤသို့ ချွတ်ယွင်းစေသော်)။ သေရိဝေါ၊ သေရိဝမည်သော။ အယံ ဝါဏိဇော ဣဓ၊ ဤလည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်ကဲ့သို့။ စိရံ တွံ အနုတပ္ပေသိ၊ ကြာမြင့်စွာ သင်ရဟန်းသည် အဖန်ဖန် ပူရလတ္တံ့ ပင်ပန်းရလတ္တံ့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဣမ ဧေ နံ ဝိရောဧေသိ, သဒ္ဓမ္မသ နိယာမတန္တိ၊ 'ဣမ ဧေ နံ ဝိရာဧေသိ, သဒ္ဓမ္မသ နိယာမတံ' ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သဒ္ဓမ္မသ နိယာမတာသဒ္ဒါတံ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏ မြဲသည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဧတံ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ ဝိရာဧေသိ၊ ထို သောတာပတ္တိမဂ်ကို ချွတ်ယွင်းစေအံ့။ ယဒိ ဝိရာဧေသိ၊ အကယ်၍ ချွတ်ယွင်း စေအံ့။ ဝိရိယံ ဩဿဇ္ဇေ၊ ဝိရိယကို စွန့်သောကြောင့်။ နာဓိဂစ္ဆသိ၊ မရောက်အံ့။ နပဋိလဘသိ၊ မရအံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ဝိရာဧေသိအဖွင့် နာဓိဂစ္ဆသိ အနက်တည်း။ **စိရံ တွံ အနုတပ္ပေသိတိ**၊ စိရံ တွံ အနုတပ္ပေသိ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ သန္တေ ဤသို့ ချွတ်ယွင်းစေမှု ဖြစ်လတ်သော်။ တွံ ဒီဃံ အဒ္ဓါနံ၊ သင်ရဟန်းသည် ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ သောစန္တော ပရိဒေဝန္တော၊ စိုးရိမ်လျက် ငိုကြွေး လျက်။ အနုတပ္ပေဿသိ၊ အဖန်ဖန် ပူပန်ရလတ္တံ့။ အထ ဝါ ဩဿဇ္ဇဝိရိယတာယ၊ တစ်နည်းကား စွန့်လွှတ်အပ်ပြီးသော ဝိရိယရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အရိယ-မဂ္ဂသ ဝိရာဓိတတ္တာ၊ အရိယာမဂ်ကို ချွတ်ယွင်းစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ နိရယာဒီသု ဥပ္ပန္နော၊ ဝရဲစသည်တို့၌ ဖြစ်၍။ နာနပ္ပကာရာနိ ဒုက္ခာနိ အနုဘဝန္တော၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော ဆင်းရဲတို့ကို ခံစားရလျက်။ အနုတပ္ပိဿသိ ကိလမိဿသိ၊ အဖန်ဖန်ပူပန်ရလတ္တံ့ ပင်ပန်း ရလတ္တံ့။ ဣတိ အယံ ဧတ္ထ အတ္ထော၊ ဤကား ဤစိရံ တွံ အနုတပ္ပေသိပါဠိ၌ အနက်တည်း။ ကထံ၊ ဘယ်သူကဲ့သို့နည်း။ သေရိဝါယံ ဝါဏိဇောတိ၊ သေရိဝါယံ ဝါဏိဇော ဟူသည်ကား။ သေရိဝါတိ ဧဝံ နာမကော၊ သေရိဝဟု ဤသို့ နာမည်ရှိသော။ အယံ ဝါဏိဇော ယထာ၊ ဤလည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည် ကဲ့သို့တည်း။ "ပုတ္တေ၊ ရှေ့၌။ သေရိဝနာမကော ဝါဏိဇော၊ သေရိဝအမည်ရှိသော လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည်။ သတသဟဿဂ္ဃနိကံ သုဝဏ္ဏပါတိံ လဘိတ္တာ၊ အဖိုး တစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်ကို ရသလိုဖြစ်ပါလျက်။ တဿာ ဂဟဏတ္ထာယ၊ ထိုရွှေခွက်ကို ယူခြင်းငှာ။ ဝိရိယံ အကတ္တာ၊ မှန်ကန်သော ဝိရိယကို မပြုသောကြောင့်။ တတော ပရိဟီနော အနုတပ္ပိ ယထာ၊ ထိုရွှေခွက်မှ ဆုတ်ယုတ် ဆုံးရှုံး၍ အဖန်ဖန်ပူပင်ရရှာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ တွမ္ပိ၊ ဤအတူသာ သင်ရဟန်း သည်လည်း။ ဣမသ္မိं သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပဋိယတ္တသုဝဏ္ဏပါတि-သဒိသံ အရိယမဂ္ဂံ၊ စီရင်အပ်သောရွှေခွက်နှင့်တူသော အရိယာမဂ်ကို။ ဩဿဇ္ဇ-

ဝိရိယတာယ အနဓိဂစ္ဆန္တော၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မရသော်။ တတော ပရိဟီနော၊ ထိုအရိယာမဂ်မှ ဆုတ်ယုတ်ဆုံးရှုံး၍။ ဒီယရတ္တံ အနုတပ္ပိဿသိ၊ ရှည်စွာ သောညဉ့်ပတ်လုံး အဖန်ဖန်ပူပင်ရလတ္တံ့။ သစေ ပန ဝိရိယံ နာ ဩဿဇိဿသိ၊ အကယ်၍ ထူးထူးခြားခြား ဝိရိယကို မစွန့်လွှတ်အုံ့။ ပဏ္ဍိတဝါဏိဇော သုဝဏ္ဏပါတိ အလဘိ ဝိယ၊ ပညာရှိလည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည် ရွှေခွက်ကို ရရှိသွားသကဲ့သို့။ မမ သာသနေ၊ ငါဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ နဝဝိဓမ္မိ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော လောကုတ္တရာ တရားကို။ ပဋိလဘိဿသိတိ၊ ရလိမ့်မည်”ဟု။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်တော်ဘုရား ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။

ဒေဝ အဿ၊ ဤသို့ ထိုရဟန်းအား။ သတ္ထာ အရဟတ္တေန၊ ဘုရားရှင်သည် အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်။ ကူဋံ ဂဏှန္တော၊ အထွတ်အထိပ်ကို ယူလျက်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဒဿေတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ပြတော်မူ၍။ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာလေးပါးပြတော်မူပြီး သည့် အဆုံး၌။ ဩဿဇ္ဇဝိရိယော ဘိက္ခု၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသော ရဟန်းသည်။ အဂ္ဂဖလေ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ အမြတ်ဆုံး အကျိုးဖြစ်သော ရဟန္တာဘဝ၌ တည်ပြီ။

သတ္ထာပိ ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် ဝတ္ထုကြောင်းနှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ဇာလဝါဏိဇော၊ ထိုရှေးအခါက လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည် မိုက်သည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ယခုအခါဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ပဏ္ဍိတဝါဏိဇော ပန၊ ထိုအခါက လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည် ပညာရှိသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေတွာ ဒဿေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်း၍ ပြတော်မူပြီ။ ဣတိ ဒေသနံ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ဤသို့ဇာတ်ပေါင်းပြ၍ တရားဒေသနာတော်ကို ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီ။

တတိယာ သေရိဝဝါဏိဇဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော သေရိဝဝါဏိဇဇာတ် အဖွင့်တည်း။

၄။ စူဠသေဋ္ဌိဇာတကဝဏ္ဏနာ

အပ္ပကေနာပိ မေဓာဝီတိ၊ 'အပ္ပကေနပိ မေဓာဝီ' စသော။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤ တရားဒေသနာတော်ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿာယ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို အမှီပြု၍။ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဇေတဝနရက်ဥယျာဉ်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ်။ စူဠပန္ထကတ္ထေရံ အာရब्ब ကထေသိ၊ စူဠပန္ထကထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူရာ၌။ စူဠပန္ထကဿ နိမ္ဗတ္တိ၊ စူဠပန္ထကထေရ်၏ အဖြစ်အပျက်ကို။ တာဝ ကထေတဗ္ဗာ၊ ရှေဦးစွာ ဆိုသင့်ဆိုထိုက်၏။ ရာဇဂဟေ ဓနသေဋ္ဌိကုလဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ ပစ္စည်းရှိသူဌေးမျိုး၏။ မိတာ၊ သမီးသည်။ အတ္တနော ဒါသေနေဝ သဒ္ဓိ၊ မိမိ၏ ကျွန်နှင့်သာ အတူတကွ။ သန္ထဝံ ကတ္တာ၊ ပေါင်းဖော်မှုကို ပြု၍။ အညေပိ မေ၊ အခြားသူတို့သည်လည်း ငါသူဌေးသမီး၏။ ဣမံ ကမ္မံ ဇာနေယ္ယုန္တိ ဘီတာ၊ ဤကျွန်နှင့်ပေါင်းဖော်မှုကို သိကုန်ရာ၏ဟု ကြောက်၍။ "အမှေဟိ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ငါတို့သည် ဤအရပ်၌။ ဝသိတုံ န သက္ကာ၊ နေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ သစေ မေ မာတာပိတရော၊ အကယ်၍ ငါ၏ မိဘတို့သည်။ ဣမံ ဒေါသံ ဇာနိဿန္တိ၊ ကျွန်နှင့် ပေါင်းဖော်သည့် ဤအပြစ်ကို သိကုန်အံ့။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ ကရိဿန္တိ၊ အပိုင်းငယ် အပိုင်းကြီးကို ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဝိဒေသံ ဂန္ဓာ ဝသိဿာမာတိ၊ အရပ်တစ်ပါးသို့ သွား၍ နေကုန်အံ့"ဟု။ ဧဝံ အာဟ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ ဤသို့ပြောပြီး၍။ ဟတ္ထသာရံ ဂဟေတ္တာ၊ လက်ထဲ၌ ရှိသော အဖိုးတန်ပစ္စည်းကို ယူ၍။ အဂ္ဂဒ္ဒါရေန နိက္ခမိတ္တာ၊ မြတ်သောတံခါးဖြင့် ထွက်၍။ "ယတ္ထ ဝါ တတ္ထ ဝါ၊ အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောအရပ်၌ အကြင် ထိုအတိုအကျ မပြောနိုင်သောအရပ်၌။ အညေဟိ အဇာနနဋ္ဌာနံ၊ အခြားသူတို့သည် မသိအပ်သော အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ ဝသိဿာမာတိ၊ သွား၍ နေကုန်အံ့"ဟု တွေးကြ၍။ ဥဘောပိ အဂမံသု၊ ချစ်သူနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း သွားကုန်ပြီ။

ဧကသ္မိံ ဌာနေ ဝသန္တာနံ တေသံ၊ တစ်ခုသောဌာန၌ နေကြကုန်သော ထိုကျွန်နှင့်သူဌေးသမီးတို့၏။ သံဝါသံ အန္တရာယ၊ ပေါင်းဖော်မှုကို စွဲ၍။ တဿာ ကုစ္ဆိယံ၊ ထိုသူဌေးသမီး၏ ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘော ပတိဋ္ဌာသိ၊ ကိုယ်ဝန်သည် တည်ပြီ။ သာ ဂဗ္ဘပရိပါကံ အာဂမ္မ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ကိုယ်ဝန်ရင့်မှုကို အကြောင်းပြု၍။

"မေ ဂဠော၊ ငါ၏ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပရိပါကံ ဂတော၊ ရင့်ကျက်မှုသို့ ရောက်ပြီ။ ဥတိပန္နဝိရဟိတေ ဌာနေ၊ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေကင်းသော နေရာ၌။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ နာမ၊ ကိုယ်ဝန်မှထရခြင်း မီးဖွားခြင်းမည်သည်။ ဥတိန္ဓမ္မိ အမှာကံ ဒုက္ခမေဝ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့အား ဆင်းရဲသည်သာတည်း။ ကုလဂေဟမေဝ ဂစ္ဆာမာတိ၊ မိဘဆွေမျိုးအိမ်သို့သာ သွားကုန်အံ့"ဟု၊ သာမိကေန သဒ္ဓိं မန္တေသိ၊ ကျွန်လင်ယောက်ျားနှင့် အံတူ တိုင်ပင်ပြီ။ သော၊ ထိုကျွန်ယောက်ျားသည်။ "သစေ အဟံ ဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ ငါသည် သွားအုံ့။ မေ ဇီဝိတं နတ္ထိတိ စိန္တေတွာ၊ ငါ၏ အသက်သည် မရှိတော့"ဟု ကြံ၍။ အဇ္ဇ ဂစ္ဆာမ၊ ယနေ့ သွားကုန်အုံ့။ သေ ဂစ္ဆာမာတိ၊ နက်ဖြန် သွားကုန်အုံ့ဟု၊ ဒိဝသေ အတိက္ကာမေသိ၊ နေ့ရက်တို့ကို ကျော်လွန်စေပြီ။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ "အယံ ဘာလော၊ ဤ လူမိုက်သည်။ အတ္တနော ဒေါသမဟန္တတာယ၊ မိမိ၏ အပြစ်ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂန္ဓံ နဉ်ဿဟတိ၊ သွားခြင်းငှာ မတုံ့။ မာတာပိတရော နာမ ဧကန္တဟိတာ၊ မိဖတို့မည်သည် ဧကန်အကျိုးဝီးပွားလိုလားကုန်၏။ အယံ ဂစ္ဆတု ဝါ မာ ဝါ ဤလင်ယောက်ျားသည် သွားသည်ဖြစ်စေ မသွားသည်ဖြစ်စေ။ မယာ ဂန္ဓံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ငါသည် သွားခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ သာ တသ္မိं ဂေဟာ နိက္ခန္တေ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ထိုလင်ဖြစ်သူသည် အိမ်မှ ထွက်သော်။ ဂေဟပရိက္ခာရံ ပဋိသာမေတွာ၊ အိမ်ရှိ ပစ္စည်းကို သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍။ အတ္တနော ကုလယရံ၊ မိမိ၏ မိဖဆွေမျိုးအိမ်သို့။ ဂတဘာဝံ၊ သွားကြောင်းကို။ အနန္တရဂေဟဝါသိနံ အာရောစေတွာ၊ အိမ်နီးချင်းတို့အား ပြောကြား၍။ မဂ္ဂं ပဋိပဇ္ဇိ၊ လမ်းသို့ သွားပြီ။

အထ သော ပုရိသော၊ အိမ်ရှင်မပြန်သွားရာထိုအခါ၌ ထိုယောက်ျားသည်။ ယရံ အာဂတော၊ အိမ်သို့ ပြန်လာသော်။ တံ အဒိသွာ၊ ထိုအိမ်ရှင်မကို မမြင်၍။ ပဋိဝိဿကေ ပုစ္ဆိတွာ၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကို မေး၍။ ကုလယရံ ဂတာတိ သုတွာ၊ မိဖဆွေမျိုးအိမ်သို့ ပြန်သွား၏ဟု ကြားရ၍။ ဝေဂေန အနုဗန္ဓိတွာ၊ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် အစဉ်လိုက်၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ သမ္မာပုဏိ၊ လမ်းခရီးအကြား၌ ကောင်းစွာမီပြီ။ တဿာပိ တတ္ထေဝ၊ ထိုသူဌေးသမီး၏လည်း ထိုမိရာအရပ်၌ပင်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ အဟောသိ၊ ကိုယ်ဝန်မှ ထခြင်းမီးဖွားခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဘဒ္ဒေ ဣဒံ ကိန္တိ ပုစ္ဆိ၊ နှမ ဤသည်ကား ဘာလဲဟု မေးပြီ။ သာမိ ဧကော ပုတ္တော ဇာတောတိ၊ အိုအရှင် တစ်ယောက်သော သားသည် ဖွားပြီဟု ပြောပြီ။

ဣဒါနိ ကိ၁ ကရိဿာမာတိ၊ ယခုအခါ၌ ဘာကို ပြုကုန်အံ့နည်းဟု မေးပြီ။ "ယဿ အတ္ထာယ၊ အကြင်မီးဖွားမှု၏ အကျိုးငှာ။ မယံ ကုလဃရံ ဂစ္ဆေယျာမ၊ ငါတို့သည် မိဖဆွေမျိုးအိမ်သို့ သွားကုန်ရာ၏။ တံ ကမ္မံ အန္တရာဝ နိပ္ပန္နံ၊ ထိုမီးဖွားမှုသည် မိဘထံ မရောက်မီလမ်းအကြားဌာပင် ပြီးစီးပြီ။ တတ္ထ ဂန္တာ၊ ထိုမိဖဆွေမျိုးအိမ်သို့ သွား၍။ ကိ၁ ကရိဿာမ နိဝတ္တာမာတိ၊ ဘာကို ပြုကုန်အံ့နည်း နစ်ကုန်အံ့ (ပြန်ဆုတ်ကုန်အံ့)ဟု ပြောရ၏။ ဒွေပိ ဇေစိတ္တာ ဟုတ္တာ နိဝတ္တိသု၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့သည်လည်း တူသောစိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ပြန်ဆုတ်ကုန်ပြီ။ တဿ ဒါရကဿ နာမံ စ၊ ထိုကလေး၏ အမည်ကိုလည်း။ ပန္ဓေ ဇာတတ္တာ၊ လမ်း၌ မွေးဖွားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပန္ထကောတိ အဂ်သု၊ ပန္ထကဟု ပြုကုန်, မှည့်ကုန်ပြီ။ တဿာ နစိရသ္သေဝ၊ ထိုသူငယ်သမီးအား မကြာမြင့်မီ၌ပင်။ အပရောပိ ဂဗ္ဘော ပတိဋ္ဌဟိ၊ နောက်တစ်ဦးလည်းဖြစ်သော ကိုယ်ဝန်သည် တည်ပြီ။ သဗ္ဗံ ပုရိမနယေနေဝ ပ်တ္တာရေတဗ္ဗံ၊ တိုင်ပင်မှု စသော အလုံးစုံကို ရှေးနည်းဖြင့်သာ အကျယ်ချဲ့ သိပါလေ။ တဿာပိ ဒါရကဿ ပန္ဓေ ဇာတတ္တာ၊ ထိုနောက်မွေးသော သူငယ်၏လည်း လမ်း၌ မွေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမဇာတဿ နာမံ၊ ပထမ မွေးကလေး၏ အမည်ကို။ မဟာပန္ထကောတိ ကတ္တာ၊ မဟာပန္ထကဟု ပြု၍, မှည့်၍။ ဣတရဿ နာမံ၊ သည်ပြင်နောက်မွေးကလေး၏ အမည်ကို။ စူဠပန္ထကောတိ အဂ်သု၊ စူဠပန္ထကဟု ပြုကြ မှည့်ကြကုန်ပြီ။ တေ ဒွေပိ ဒါရကေ ဂဟေတ္တာ၊ ထိုလင်မယားတို့သည် ကလေးနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း ယူ၍။ အတ္တနော ဝသနट्ठानमेव ဩဂတာ၊ မိမိတို့၏ နေရာဌာနသို့သာ ပြန်လာကုန်ပြီ။

တတ္ထ ဝသန္တာနံ၊ ထိုအရပ်တစ်ပါး၌ နေကုန်သော။ တေသံ အယံ မဟာပန္ထက-ဒါရကော၊ ထိုလင်မယားတို့၏ ဤမဟာပန္ထကသူငယ်သည်။ အညေ ဒါရကေ၊ အခြားကုန်သော သူငယ်တို့ကို။ စူဠပိတာ မဟာပိတာတိ၊ ဘထွေး ဘကြီးဟုလည်းကောင်း။ အယျကော အယျိကာတိ စ၊ အဖိုး အဖွားဟုလည်းကောင်း။ ဝဒန္တေ သုတ္တာ၊ ခေါ်သည်တို့ကို ကြားရ၍။ "အမ္မ အညေ ဒါရကာ၊ အိုအမေ အခြားကုန်သော ကလေးတို့သည်။ စူဠပိတာ မဟာပိတာတိပိ ဝဒန္တိ၊ ဘထွေး ဘကြီးဟုလည်း ခေါ်ကြကုန်၏။ အယျကော အယျိကာတိပိ ဝဒန္တိ၊ အဖိုးအဖွားဟုလည်း ခေါ်ကြကုန်၏။ အမှာကံ ဉာတကာ နတ္ထိတိ၊ ကျွန်တော်တို့၏ ဆွေမျိုးတို့သည် မရှိကုန်သလော"ဟု။ မာတရံ ပုစ္ဆိ၊ မိခင်ကို မေးပြီ။ အာမ တာတ၊ မှန်၏ ငါ့သား။

ဇော်ဌ တုမ္ဘာက် ဥတကာ နတ္ထိ၊ ဤအရပ်၌ သင်ချစ်သားတို့၏ ဆွေမျိုးတို့သည် မရှိကုန်။ ရာဇဂဟနဂရေ ပန ဓနသေဋ္ဌိ နာမ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ကား ဓနသေဋ္ဌိ မည်သောသူဌေးသည်။ ဝေါ အယျကော၊ သင်ချစ်သားတို့၏ အဖိုးတည်း။ တတ္ထ တုမ္ဘာက်၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ သင်ချစ်သားတို့၏။ ဥတကာ ဝဟူတိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကား များကုန်၏ဟု ပြောပြီ။ ကသ္မာ တတ္ထ၊ အဘယ့်ကြောင့် ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့။ နဂ္ဃထ အမ္ဘာတိ၊ မသွားကုန်သနည်း အမေဟု မေးပြီ။ သာ အတ္ထနော အဂမန-ကာရဏံ၊ ထိုအမျိုးသမီးသည် မိမိ၏မသွားခြင်းအကြောင်းကို။ ပုတ္ထသ အကထေတွာ၊ သားမဟာပန္ထကအား မပြောကြားမူ၍။ ပုတ္ထေသု ပုနပ္ပုနံ ကထေန္တေသု၊ သားနှစ်ယောက်တို့သည် ထပ်ခါထပ်ခါ ပြောကြကုန်သော်။ "ဣမေ ဒါရကာ မံ၊ ဤသားငယ်တို့သည် ငါ့ကို၊ အတိဝိယ ကိလမေန္တိ၊ အလွန်လျှင် စိတ်ပင်ပန်းစေကုန်၏။ နော မာတာပိတရော၊ ငါတို့၏ မိဖတို့သည်။ နော ဒိသွာ၊ ငါတို့ကို တွေ့မြင်၍။ မံသံ ခါဒိဿန္တိ ကိ၊ အသားကို စားကြအံ့လော။ ဟေ ဒါရကာနံ၊ လာပါရှင် သားသူငယ်တို့အား။ အယျကကုလံ ဒဿေဿာမာတိ၊ အဖိုးအမျိုးကို ပြကြပါစို့ဟု ပြောပြီ။ အဟံ သမ္ဘခါ ဘဝိတုံ နဿက္ခိဿာမိ၊ ငါသည် သင့်ဖခင် မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ တံ ပန တတ္ထ နယိဿာမိတိ၊ နှင့်ကိုကား ထိုဖခင်မြို့သို့ ပို့ပေးအံ့ ဟုပြောပြီ။ "သာဓု အယျ၊ ကောင်းပြီအရှင်။ ယေန ကေနစိ ဥပါယေန၊ တစ်မျိုးမျိုးသော နည်းလမ်းဖြင့်။ ဒါရကာနံ အယျက-ကုလမေဝ၊ သားငယ်တို့အား အဖိုးအမျိုးကိုသာ။ ဒဋ္ဌုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ တွေ့မြင်ရခြင်းငှာသင့်၏"ဟု ပြောရ၍။ ဒ္ဝေပိ ဇနာ ဒါရကေ အာဒါယ၊ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း သားငယ်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ အနုပုဗ္ဗေန ရာဇဂဟံ ပတ္တာ၊ အစဉ်အားဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ရောက်၍။ နဂရဒ္ဒါရေ ဇကိသာ၊ မြို့တံခါး၌ တစ်ဆောင်သော။ သာလာယ နိဝါသံ ကတ္တာ၊ ဇရပ်၌နေမှုကို ပြု၍။ ဒါရကမာတာ ဒ္ဝေ ဒါရကေ ဂဟေတ္တာ၊ သူငယ်တို့မိခင်သည် သားနှစ်ယောက်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ အဂတဘာဝံ မာတာပိတူနံ အာရောစာပေသိ၊ လာကြောင်းကို မိဖတို့အား ပြောကြားစေပြီ။

တေ တံ သာသနံ သုတ္တာ၊ ထိုမိဖတို့သည် ထိုသတင်းစကားကို ကြားရ၍။ "သံသာရေ ဝိစရန္တာနံ၊ သံသရာ၌ လည်ရသူတို့အား။ ပုတ္တော နာမ နတ္ထိ နံ၊ သားမည်သည် မရှိဖူးသည် မဟုတ်။ ဓီတာ နာမ နတ္ထိ နံ၊ သမီးမည်သည် မရှိ

ဖူးသည် မဟုတ်။ တေ အမှာက် မဟာပရာဓိကာ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ငါတို့၏အပေါ်၌ ကျူးလွန်ပြစ်, ကြီးမားမျှားပြားကုန်၏။ တေဟိ အမှာက် စက္ခုပထေ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် မိဖဖြစ်သူငါတို့၏ မျက်စိလမ်းကြောင်း၌ (မျက်စိမြင်လောက်ရာ၌)။ ဌာတုံ နိ သက္ကာ၊ တည်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းကုန်။ ဘွေကဲ့ ခန့် ပန ဂဟေတွာ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာကိုကား ယူ၍။ ဒွေပိ ဇနာ ဖာသုကဌာနံ၊ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း ချမ်းသာရာဌာနသို့။ ဂန္တာ ဇိဝန္တု၊ သွားရန် အသက်မွေးကြကုန်။ ဒါရကေ ပန ဣမေ ပေသေန္တု၊ ကလေးတို့ကိုကား ဤဖိုးဖွားအိမ်သို့ ပို့လိုက်ကြကုန်"ဟု ပြောကုန်ပြီ။ သေဋ္ဌိဓီတာ မာတာပိတူဟိ၊ သူဌေးသမီးသည် မိဖတို့သည်။ ပေသိတံ ခန့် ဂဟေတွာ၊ ပို့စေအပ်သော ပစ္စည်းကို ယူ၍။ ဒါရကေ အာဂတဒူတာနံယေဝ၊ သားငယ်နှစ်ယောက်တို့ကို လာသောတမန်တို့၏သာ။ ဟတ္ထေ ဒတ္တာ ပေသေသိ၊ လက်၌ ပေး၍ ပို့လိုက်ပြီ။ ဒါရကာ အယျကကုလေ ဝမန္တိ၊ သူငယ်တို့သည် အဖိုးအဖွားအမျိုးထံ၌ ကြီးပြင်းကုန်၏။ တေသု စူဠပန္ထကော အတိဒဟရော၊ ထိုသူငယ်တို့တွင် စူဠပန္ထကသည် အလွန်ငယ်သေး၏။ မဟာပန္ထကော ပန အယျကေန သဒ္ဓိ၊ မဟာပန္ထကသည်ကား အဖိုးနှင့် အတူ။ ဒသဗလဿ ဓမ္မကထံ၊ ဘုရားရှင်၏ တရားစကားကို။ သောတုံ ဂစ္ဆတိ၊ နာယူခြင်းငှာ သွား၏။ သတ္ထု သမ္မုခါ ဓမ္မံ၊ ဘုရားရှင်၏ မျက်မှောက်တော်၌ တရားကို။ နိစ္စံ သုဏန္တသ တဿ၊ အမြဲနာယူသော ထိုမဟာပန္ထက၏။ စိတ္တံ ပဗ္ဗဇ္ဇယ နမိ၊ စိတ်သည် ရှင်ပြုခြင်းငှာ ညွှတ်ပြီ။ သော အယျကံ၊ ထိုမဟာပန္ထကသည် အဖိုးကို။ "သစေ တုမှေ သမ္ဘဋ္ဌထ၊ အကယ်၍ သင်အဖိုးတို့သည် လက်ခံကုန်အံ့။ အဟံ ပဗ္ဗဇေယ္ယန္တိ၊ ကျွန်တော် ရှင်ပြုပါအံ့"ဟု။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ ကိံ ဝဒေသိ တာတ၊ ဘယ်လို ပြောသနည်း ငါ့မြေး။ သကလလောကဿ ပဗ္ဗဇ္ဇာတောပိ၊ တစ်လောကလုံး၏ ရှင်ပြုခြင်းထက်လည်း။ တဝ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဇေ၊ သင်ငါ့မြေး၏ ရှင်ပြုခြင်းသည်သာ။ မယှံ ဘဒ္ဒိကာ၊ ငါအဖိုးအတွက် ကောင်းမြတ်၏။ သစေ သက္ကောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့။ ပဗ္ဗဇ္ဇ တာတာတိ သမ္ဘဋ္ဌိတ္တာ၊ ရှင်ပြုလော့ ငါ့မြေးဟု လက်ခံ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂတော၊ ဘုရားရှင်၏ အထံသို့ ခေါ်သွားပြီ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ "မဟာသေဋ္ဌိ ဒါရကော၊ အိုသူဌေးကြီး ကလေးငယ်ကို။ တေ လဒ္ဓေါ ကိတိ၊ သင်သူဌေးကြီးသည် ရအပ်ပြီလောဟု မေးတော်မူပြီ။ အာမ ဘန္တေ အယံ ဒါရကော၊

မှန်ပါဘုရား ဤကလေးငယ်သည်ကား။ မယ့် နတ္တာ၊ တပည့်တော်၏ မြေးပါ တည်း။ တုမှာကံ သန္ဓိကေ၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇာမိတိ ဝဒတိတိ အာဟ၊ ရှင်ပြုမည်ဟု မြွေနေပါ၏ဟု လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ အညတရံ၊ ဘုရားရှင်သည် တစ်ပါးသော။ ပိဏ္ဍာစာရိကံ ဘိက္ခုံ။ ဆွမ်းခံ လှည့်လည်သော ရဟန်းကို။ "ဣမံ ဒါရကံ ပဗ္ဗာဇေဟိတိ အာဏာပေသိ၊ ဤ သူငယ်ကို ရှင်ပြုပေးလော့ဟု ခိုင်းတော်မူပြီ။ ထေရော တဿ၊ ဘုရားခိုင်းစေ အပ်သော မထေရ်သည် ထိုမဟာပန္ထကအား။ တစပဠကကမ္မဋ္ဌာနံ အာစိက္ခိတ္တာ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ အရေလျှင်ငါးခုမြောက်ရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောကြား၍ ရှင်ပြုပေးပြီ။ သော ဗဟုံ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ထိုကိုရင်မဟာပန္ထကသည် များစွာသော ဘုရားစကား တော်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ ပရိယုဋ္ဌာဝသော၊ သင်ယူ၍ အသက်ပြည့်သော်။ ဥပသမ္ပဒံ လဘိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရပြီ။ ဥပသမ္ပန္နော ဟုတ္တာ၊ ရဟန်းသည် ဖြစ်၍။ ယောနိသော မနသိကာရေ၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းမှု၌။ ကမ္မံ ကရောန္တော၊ အလုပ်ကို ပြုလုပ်သော်။ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။

သော ဈာနသုခေန မဂ္ဂသုခေန၊ ထိုမဟာပန္ထကထေရ်သည် ဈာန်ချမ်းသာဖြင့် လည်းကောင်း မဂ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဖလသုခေန ဝိတိနာမေန္တော၊ ဖိုလ်ချမ်း သာဖြင့်လည်းကောင်း ကုန်လွန်စေလျက်။ ဣမံ သုခံ စူဠပန္ထကဿ၊ ဤစူဠာန်မဂ်ဖိုလ် ချမ်းသာကို စူဠပန္ထကအား။ ဒါတုံ သက္ကာ နု ခေါတိ စိန္တေသိ၊ ပေးခြင်းငှာ တတ်ကောင်းအံ့လောဟု တွေးပြီ။ တတော အယျကသေဋ္ဌိဿ၊ ထိုသို့ တွေးခြင်းကြောင့် အဖိုးသူဌေး၏။ သန္ဓိကံ ဂန္တာ၊ အထံသို့ သွား၍။ "မဟာသေဋ္ဌိ သစေ၊ အိုသူဌေးကြီး အကယ်၍။ တုမှေ သမ္ပဋ္ဌိတ္ထ၊ သင်သူဌေးကြီးတို့သည် လက်ခံကုန်အံ့။ အဟံ စူဠပန္ထကံ၊ ငါသည် စူဠပန္ထကကို။ ပဗ္ဗာဇေယျန္တိ အာဟ၊ ရှင်ပြုပေးအံ့"ဟုပြောပြီ။ ပဗ္ဗာဇေထ ဘန္တေတိ၊ ရှင်ပြုပေးတော်မူပါကုန်ဘုရားဟု လျှောက်ထားပြီ။ ထေရော စူဠပန္ထကဒါရကံ ပဗ္ဗာဇေတ္တာ၊ မဟာပန္ထကထေရ်သည် စူဠပန္ထကညီသူငယ်ကို ရှင်ပြုပေးပြီး၍။ ဒသသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ဆယ်ပါး ကုန်သော သီလတို့၌ တည်စေပြီ။ စူဠပန္ထကသာမဏေရော ပဗ္ဗဇိတ္တာဝ၊ စူဠပန္ထက သာမဏေးသည် ရှင်ပြုပြီး၍သာ။ ဒန္ဓော အဟောသိ၊ ဉာဏ်လေးသည် ဖြစ်ပြီ။

သိယာ ပါတော၊ ရံခါ နံနက်စောစော၌။ ဖုလ္လ် အဝိတဂန္ဓံ၊ ပွင့်သော မကင်းသော အနံ့ရှိသော။ သုဂန္ဓံ ကောကနဒ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော ကောကနဒ မည်သော။ ပဒုမံ ယထာ၊ ပွင့်ချပ်တစ်ရာရှိ ကြာနီကိုကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အန္တလိက္ခေ တပန္တံ၊ ကောင်းကင်၌ ထွန်းလင်းတောက်ပ နေသော။ အာဒိစ္စံ ဣဝ၊ နေမင်းကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်တောက်မူသော။ အဂ္ဂိရသံ ပဿ၊ ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော တလက်လက် ရောင်ခြည်တော်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို လွန်စွာ လေးနက်ယုံကြည်ချက်ဖြင့်, နှစ်သက်ပျော်ရွှင်, ဖူးမြင်ပါလော့။ (ဥပမာန ဥပမေယျ ပဒနှစ်ပါး စသော နိယံအားကိုး၍ ဤဂါထာနက်ကို ရေးလိုက်သည်)။

ဣမံ ဂေဂါထံ၊ ဤတစ်ဂါထာကို၊ စတူဟိ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။ ဂဏ္ဍိတုံ နာသက္ခိ၊ ရအောင်သင်ယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။

သော ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ထိုရှင်စူဠပန္ထကသည် ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ ပညဝါ ဟုတ္တာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍ ဉာဏ်ရှိသူသည် ဖြစ်၍။ အညတရဿ ဒန္ဓဘိက္ခုနော၊ တစ်ပါးသော ဉာဏ်လေးသော ရဟန်းအား။ ဥဒ္ဒေသဂ္ဂဟဏကာလေ၊ ပါဠိတော်သင်ယူရာအခါ၌။ ပရိဟာသကေဠိ အကာသိ ကိရ၊ ပြက်ရယ်ပြောင်လှောင်မှုကို ပြုခဲ့သတဲ့။ သော ဘိက္ခု တေန ပရိဟာသေန၊ ထိုဉာဏ်လေးသော ရဟန်းသည် ထိုပြက်ရယ်ပြုမှုကြောင့်။ လဇ္ဇိတော ဥဒ္ဒေသံ နေဝ ဂဏှိ၊ ရှက်၍ ပါဠိတော်ကို မသင်ယူပြီ။ သဗ္ဗာယံ န အကာသိ၊ ပြန်လှန်ရွတ်ဆိုမှုကို မပြုပြီ။ တေန ကမ္မေန အယံ၊ ထိုပြက်ရယ်ပြောင်လှောင်မှုကြောင့် ဤ ရှင်စူဠပန္ထကသည်။ ပဗ္ဗဇိတ္တာဝ ဒန္ဓော ဇာတော၊ ရှင်ပြုပြီး၍ပင် ဉာဏ်လေးသည် ဖြစ်ပြီ။ ဂဟိတဂဟိတံ ပဒံ၊ သင်ယူအပ်ပြီးသင်ယူအပ်ပြီးသော ရှေ့ခေါ်အောက်အောက်ပုဒ်သည်။ ဥပရိဥပရိ ပဒံ၊ နောက်ခေါ်အထက်အထက် ပုဒ်ကို။ ဂဏ္ဍန္တဿ နဿတိ၊ သင်ယူနေစဉ် မေ့ပျောက်သွား၏။ ဣမမေဝ ဂါထံ ဂဟေတုံ၊ ပဒုမံယထာစသော ဤဂါထာကိုပင် အရသင်ယူခြင်းငှာ။ ဝါယမန္တဿ တဿ၊ အားထုတ်နေဆဲဖြစ်သော ထိုရှင်စူဠပန္ထကအား။ စတ္တာရော မာသာ အတိက္ကန္တာ၊ လေးလတို့သည် လွန်ကုန်ပြီ။

အထ နံ၊ လေးလလွန်ရာထိုအခါ၌ ထိုရှင်စူဠပန္ထကကို။ စူဠပန္ထက တွံ၊ အိုစူဠပန္ထက သင်သည်။ ဣမသ္မိံ သာသနေ အဘဗ္ဗော၊ ဤသာသနာတော်၌ ကျွတ်ထိုက်သူမဟုတ်။ စတ္ဟိ မာသေဟိ ဧကမ္ပိ ဂါထံ၊ လေးလတို့ဖြင့် တစ်ဂါထာ ကိုပင်လည်း။ ဂဟေတုံ နိ သက္ကောသိ၊ ရအောင်သင်ယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်၊ ပဗ္ဗဇိတ-ကိစ္စံ ပန တွံ၊ ရဟန်းကိစ္စကိုကား သင်သည်။ ကထံ မတ္ထကံ ပါပေဿသိ၊ အဘယ်မှာလျှင် အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်စေနိုင်ဘုံနည်း။ ဣဒေါ နိက္ခမ ဣတိ အာဟ ဣတိ၊ ဤကျောင်းမှ ထွက်လော့ဟု ပြောပြီ ဤသို့ပြောပြီး၍။ ဝိဟာရာ နိက္ခမိ၊ ကျောင်းမှ နှင်ထုတ်ပြီ။ စူဠပန္ထကော၊ ရှင်စူဠပန္ထကသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ သိနေဟေန၊ ဘုရားသာသနာတော်၌ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်။ ဂိဟိဘာဝံ နိ ပတ္ထေတိ၊ လူအဖြစ်ကို မတောင့်တ, မလိုချင်။ တသ္မိံ စ ကာလေ မဟာပန္ထကော၊ ထိုအခါ၌လည်း မဟာပန္ထကထေရ်သည်။ ဘတ္တုဒ္ဒေသကော ဟောတိ၊ ဆွမ်းညွှန်းရဟန်းသည် ဖြစ်နေ၏။ ကောမာရဘစ္စော ဇဋိကော၊ အဘယမင်းသား မွေးစားအပ်သော ဇဋိကသည်။ ဗဟုံ ဂန္ဓမာလံ အာဒါယ၊ များစွာသော နံ့သာ,ပန်းကို ယူ၍။ အတ္တနော အမ္ဗဝန် ဂန္တွာ၊ မိမိ၏ သရက်ဥယျာဉ်ကျောင်းသို့ သွား၍။ သတ္ထာရံ ပူဇေတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ပူဇော်၍။ ဓမ္မံ သုတ္တွာ၊ တရားတော်ကို နာယူ၍။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှ ထ၍။ ဒသဗလံ ဝန္ဒိတ္တွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ မဟာပန္ထကံ ဥပသင်္ကမိတ္တွာ၊ မဟာပန္ထကထေရ်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ ဘန္တေ သတ္ထု-သန္တိကေ၊ "အိုအရှင်ဘုရား ဘုရားရှင်၏အထံတော်၌။ ဘိက္ခု ကိတ္တကာတိ ပုစ္ဆိ၊ ရဟန်းတို့သည် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်းဟု မေးလျှောက်ပြီ။ ပဠမတ္ထာနိ ဘိက္ခသတာနိ တိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့တည်း ဟုဖြေပြီ။ "ဘန္တေ သေ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခါနိ၊ အိုအရှင်ဘုရား နက်ဖြန်၌ ဘုရားအမှူးရှိကုန်သော။ ပဠဘိက္ခသတာနိ အာဒါယ၊ ရဟန်းငါးရာတို့ကို ပင့်ယူ၍။ အမှာကံ နိဝေသနေ၊ တပည့်တော်ဇဋိကတို့၏ အိမ်၌။ ဘိက္ခံ ဂဏှထာတိ၊ ဆွမ်းကို ခံယူတော်မူပါကုန်" ဟု ပင့်လျှောက်ပြီ။ "ဥပါသက စူဠပန္ထကော နာမ ဘိက္ခု၊ အို ဥပါသကာ ဇဋိက စူဠပန္ထကမည်သော ရဟန်းသည်။ ဒန္ဓော အဝိရုဠှိဓမ္မော၊ ဉာဏ်လေး၏ မစည်ပင်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ တံ ဌပေတ္တာ၊ ထိုစူဠပန္ထကကို ချန်ထား၍။ သေသာနံ နိမန္တနံ သမ္ပဋိစ္ဆာမိတိ၊ ကြွင်းကျန်သော ရဟန်းတို့အား ပင့်ဖိတ်ခြင်းကို လက်ခံ၏"ဟု။ ထေရော အာဟ၊ မဟာပန္ထက ထေရ်သည် မိန့်ပြီ။ တံ သုတ္တာ စူဠပန္ထကော၊ မဟာပန္ထကထေရ်၏ ထိုစကားကို

ကြားရ၍ စူဠပန္ထကသည်။ "ထေရော ဗြတ္တကာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ငါ့အစ်ကိုထေရ်သည် ဤမျှငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ နိမန္တနံ သမ္ပဋိစ္ဆန္တော၊ ပင့်ဖိတ်မှုကို လက်ခံသော်။ မဟပရိဟာဟိရံ ကတွာ သမ္ပဋိစ္ဆတိ၊ ငါ့ကို ဘေးဖယ်သည်ကို ပြု၍ လက်ခံ၏။ နိသီသယဿ မယ္ဟိ၊ မဲ့ချတ် ငါ၏။ ဘာတိကဿ စိတ္တံ၊ အစ်ကို မဟာပန္ထက၏ မေတ္တာစိတ်သည်။ မယိ ဘိန္နံ ဘဝိဿတိ၊ ငါ့အပေါ် ၌ ပျက်စီးသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒါနိ မယ္ဟိ ယခုအခါ၌ ငါ့အား။ ဣမိနာ သာသနေန ကိ၊ ဤသာသနာတော်ဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဂိဟီ ဟုတ္တာ၊ လူသည် ဖြစ်၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တော ဇီဝိဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ပြုလျက် အသက်မွေးအံ့"ဟု ကြံပြီ။

သော ပုနဒိဝသေ ပါတောဝ၊ ထိုစူဠပန္ထကသည် နောက်နေ့၌ စောစောပင်။ ဂိဟီ ဘဝိဿာမိတိ ပါယာသိ၊ လူသည် ဖြစ်အံ့ဟု သွားပြီ။ သတ္တာ ပဗ္ဗဇိတကာလေ ယေဝ၊ ဘုရားရှင်သည် လင်းအားကြီးကာလ၌ပင်။ လောကံ ဩလောကေန္တော၊ သတ္တလောကကို ကြည့်တော်မူသော်။ ဣမံ ကာရဏံ ဒိသွာ၊ ဤအကြောင်းကို သိမြင်တော်မူ၍။ ပဌမတရံ ဂန္တာ၊ အထူးရှေးဦးစွာ ကြွတော်မူ၍။ စူဠပန္ထကဿ ဂမနမဂ္ဂေ၊ စူဠပန္ထက၏ သွားရာလမ်း၌။ ဒ္ဝါရကောဋ္ဌကေ စက်မန္တော အဋ္ဌာသိ၊ တံခါးမုခ်၌ စကြိုလျှောက်လျက် တည်တော်မူပြီ။ စူဠပန္ထကော ယဒါ ဂစ္ဆန္တော၊ စူဠပန္ထကသည် အဖိုးအိမ်သို့ သွားသော်။ သတ္ထာရံ ဒိသွာ၊ ဘုရားရှင်ကို မြင်၍။ ဥပသက်မိတွာ ဝန္ဒိ၊ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးပြီ။ အထ နံ သတ္ထာ၊ ရှိခိုးရာထိုအခါ၌ ထိုစူဠပန္ထကကို ဘုရားရှင်သည်။ "စူဠပန္ထက တွံ ပန၊ အိုစူဠပန္ထက သင်သည်ကား။ ဣမာယ ဝေလာယ ကဟံ၊ ဤအချိန်၌ ဘယ်သို့။ ဂစ္ဆသိတိ အာဟ၊ သွားအံ့နည်း"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ မဲ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်ကို။ ဘာတာ နိဂ္ဂမတိ၊ အကိုမဟာပန္ထကထေရ်သည် နှင်ထုတ်၏။ တေန အဟံ၊ ထိုသို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကြောင့် တပည့်တော်သည်။ ဝိဿမိတုံ ဂစ္ဆာမိတိ၊ လူထွက်ခြင်းငှာ သွားပါ၏ဟု လျှောက်ပြီ။ "စူဠပန္ထက တဝ ပဗ္ဗဇ္ဇာ နာမ၊ အိုစူဠပန္ထက သင်၏ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်မည်သည်။ မမ သန္တကာ၊ ငါဘုရား၏ ပစ္စည်းတည်း။ ဘာတရာ နိဂ္ဂမိတောဝ၊ အစ်ကိုသည် နှင်ထုတ်အပ်သော်။ ကသ္မာ မမ သန္တိကံ နာဂဋ္ဌ၊ အဘယ့်ကြောင့် ငါဘုရား၏အထံတော်သို့ မလာသနည်း။ ဧဟိ တေ ဂိဟိဘာဝေန ကိ၊ လာလော့ သင့်အား လူအဖြစ်ဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ မမ သန္တိကေ

ဘဝိသသီတိ၊ ငါဘုရား၏ အထံတော်၌ ဖြစ်ရလတ္တံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ စူဠပန္ထက်၊ ဘုရားရှင်သည် စူဠပန္ထကကို။ အာဒါယ ဂန္ဓာ၊ ခေါ်ယူ၍ ကြွတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိပ္ပမုခေ နိသီဒါပေတွာ၊ ဂန္ဓကုဋိဦး၌ ထိုင်စေ၍။ "စူဠပန္ထက တံ့၊ အိုစူဠပန္ထက သင်သည်။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ ဟုတွာ၊ အရှေ့အရပ်ရှေးရှုသော မျက်နှာရှိသည် ဖြစ်၍။ ဣမံ ပိလောတိကံ၊ ဤအဝတ်ကြမ်းကို။ ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏန္တိ၊ ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏံ ဟုဆို၍။ ပရိမဇ္ဇန္တော ဣဓေव ဟောဟိတိ၊ ဆုပ်နယ်လျက် ဤနေရာ၌ပင် ဖြစ်လော့"ဟုမိန့်၍။ ဣဒ္ဓိယာ အဘိသင်္ခတံ၊ တန်ခိုးဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ပရိသုဒ္ဓံ ပိလောတိကာခဏ္ဍံ ဒတွာ၊ စင်ကြယ်သော အဝတ်ကြမ်းပိုင်းကို ပေးတော်မူ၍။ ကာလေ အာရောစိတေ၊ ဆွမ်းစားချိန်ကို လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဘိက္ခသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်၍။ ဇီဝကဿ ဂေဟံ ဂန္တွာ၊ ဇီဝက၏ အိမ်သို့ ကြွတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူပြီ။

စူဠပန္ထကောပိ သူရိယံ ဩလောကေန္တော၊ စူဠပန္ထကသည်လည်း နေကို ကြည့်၍။ တံ ပိလောတိကာခဏ္ဍံ၊ ထိုအဝတ်ကြမ်းပိုင်းကို။ ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏန္တိ၊ ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏံဟု ဆို၍။ ပရိမဇ္ဇန္တော နိသီဒိ၊ ဆုပ်နယ်လျက် ထိုင်နေပြီ။ ပရိမဇ္ဇန္တသ ပရိမဇ္ဇန္တသ တဿ၊ ဆုပ်နယ်သော ဆုပ်နယ်သော ထိုစူဠပန္ထက၏။ တံ ပိလောတိကာခဏ္ဍံ ကိလိဋ္ဌံ အဟောသိ၊ ထိုအဝတ်ကြမ်းပိုင်းသည် ညစ်နွမ်းသည် ဖြစ်ပြီ။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ "ဣဒံ ပိလောတိကာခဏ္ဍံ၊ ဤအဝတ်ကြမ်းပိုင်းသည်။ အတိဝိယ ပရိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်တရာပင် စင်ကြယ်၏။ ပန ဣမံ အတ္တဘာဝံ နိဿာယ၊ သို့သော်လည်း ဤခန္ဓာကိုယ်ကို မှီ၍။ ပုရိမ-ပကတိ ဝိဇဟိတွာ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော ရှေ့သဘောကို စွန့်၍။ ဓဝံ ကိလိဋ္ဌံ ဇာတံ၊ ဤသို့ ညစ်နွမ်းသည် ဖြစ်ရပြီ။ သခါရာ အနိစ္စာ ဝတာတိ၊ သင်္ခါရတို့သည် မမြဲကုန်စွတကားဟု။ ခယဝယံ ပဋ္ဌပေန္တော၊ ကုန်မှုပျက်မှု သိသော ဝိပဿနာ ဉာဏ်ကို ဖြစ်စေလျက်။ ဝိပဿနံ ဝမေသိ၊ ဝိပဿနာကို ပွားစေပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "စူဠပန္ထကသ စိတ္တံ၊ စူဠပန္ထက၏ စိတ်သည်။ ဝိပဿနံ အာရုဠ္ဠ၊ ဝိပဿနာသို့ တက်ပြီ"။ ဣတိ ဉ တွာ၊ ဤသို့ သိတော်မူ၍။ "စူဠပန္ထက တံ့၊ အို စူဠပန္ထက သင်သည်။ ဧတံ ပိလောတိကာခဏ္ဍမေဝ၊ ဤအဝတ်ကြမ်းပိုင်းသည်သာ။ သံကိဋ္ဌံ ရဇော ရဇ္ဇိတံ၊ ညစ်နွမ်းသည့် မြူဖြင့်ဆိုးအပ်သည်။ ဇာတန္တိ၊

ဖြစ်၏ဟု။ သည် မာ ကရိ၊ အမှတ်သညာကို မပြုလင့်။ ပန တေ အဗ္ဘန္တရေ အဟုတ် သော်ကား သင်၏ ကိုယ်တွင်း၌။ ရာဂရဇဒယော အတ္ထိ၊ ရာဂမြူစသည်တို့သည် ရှိကုန်၏။ တေ ဟရာဟိတိ ဝတ္တာ၊ ထိုရာဂမြူစသည်တို့ကို ပယ်ရှားလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ သြဘာသံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ကိုယ်တော်အရောင်အလင်းကို လွှတ်တော်မူ၍။ ပုရတော နိသိန္နောဝိယ၊ စူဠပန္ထကရှေ့၌ ထိုင်နေတော်မူဘိ သကဲ့သို့။ ပညာယမာနရူပေါ ဟုတ္တာ၊ ထင်ရှားသောသဘောရှိသည် ဖြစ်၍။

ရာဂေါ ရဇော ဝုစ္စတိ၊ ရာဂကို ရဇဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ရေဏု နစ ပန ဝုစ္စတိ၊ မြူမှုန်ကို ရဇဟူ၍ မခေါ်ဆိုအပ်။ ရဇောတိ ဇော်၊ ရဇဟူသော ဤ နာမည်သည်။ ရာဂဿ အဓိဝစနံ၊ ရာဂ၏ နာမည်တည်း။ ဇော် ရဇံ ဝိပ္ပဇဟိတ္တာ၊ ဤရာဂမြူကို အကြွင်းမဲ့ပယ်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခဝေါ တေ၊ ရဟန်းဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဂတရဇဿ သာသနေ ဝိဟရန္တိ၊ ရာဂမြူ အကြွင်းမဲ့ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ တော်၌ နေတော်မူကြကုန်၏။

ဒေါသော ရဇော ဝုစ္စတိ၊ ဒေါသကို ရဇဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ရေဏု နစ ပန ဝုစ္စတိ၊ မြူမှုန်ကို ရဇဟူ၍ မခေါ်ဆိုအပ်။ ရဇောတိ ဇော်၊ ရဇဟူသော ဤအမည်သည်။ ဒေါသဿ အဓိဝစနံ၊ ဒေါသ၏ နာမည်တည်း။ ဇော် ရဇံ ဝိပ္ပဇဟိတ္တာ၊ ဤဒေါသမြူကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခဝေါ တေ၊ ရဟန်းဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဂတရဇဿ သာသနေ ဝိဟရန္တိ၊ ဒေါသမြူအကြွင်းမဲ့ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ တော်၌ နေတော်မူကြကုန်၏။

မောဟော ရဇော ဝုစ္စတိ၊ မောဟကို ရဇဟူ၍ ခေါ်ဆို အပ်၏။ ရေဏု နစ ပန ဝုစ္စတိ၊ မြူမှုန်ကို ရဇဟူ၍မခေါ်ဆိုအပ်။ ရဇောတိ ဇော်၊ ရဇဟူသော ဤနာမည်သည်။ မောဟဿ အဓိဝစနံ၊ မောဟ၏ နာမည်တည်း။ ဇော် ရဇံ ဝိပ္ပဇဟိတ္တာ၊ ဤမောဟမြူကို အကြွင်းမဲ့ပယ်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခဝေါ တေ၊ ရဟန်းဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဂတရဇဿ သာသနေ ဝိဟရန္တိ၊ မောဟမြူအကြွင်းမဲ့ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ နေတော်မူကြကုန်၏။

ဣမာ ဂါထာ အဘာသိ၊ ဤ သုံးဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူပြီ။

ဂါထာပရိယောသာနေ စူဠပန္ထကော၊ သုံးဂါထာတို့ အဆုံး၌ စူဠပန္ထကသည်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ သဟ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့် အတူ။ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိယေဝ အသ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့် အတူ သာလျှင် ထိုရှင်စူဠပန္ထကအား။ တိဏိ ပိဋကာနိ အာဂမံသု၊ ပိဋကသုံးပုံတို့သည် နှုတ်တက်အာဂုမ် ရောက်လာကုန်ပြီ။ သော ပုဗ္ဗေ ရာဇာ ဟုတ္တာ၊ ထိုအရှင် စူဠပန္ထကသည် ရှေး၌ မင်းသည် ဖြစ်၍။ နဂရံ ပဒက္ခိဏံ ကရောန္တော၊ မြို့ကို လက်ယာရစ်လှည့်လည်သည်ကို ပြုသော်။ နလာဋဏ္ဍေ သေဒေ မုစ္စန္တေ၊ နဖူးမှ ချွေးသည် လွတ်သော်, ထွက်သော်။ ပရိသုဒ္ဓေန သာဋကေန၊ စင်ကြယ်သော အဝတ်ဖြင့်။ နလာဋန္တံ ပဏ္ဍိ၊ နဖူးစွန်းကို သုတ်ပြီ။ သာဋကော ကိလိဋ္ဌော အဟောသိ၊ အဝတ်သည် ညစ်နွမ်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ရှင်စူဠပန္ထကအလောင်း ထိုမင်းသည်။ "ဣမံ သရီရံ နိဿာယ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို အမှီပြု၍။ ဧဝရူပေါ ပရိသုဒ္ဓေါ သာဋကော၊ ဤသို့သဘောရှိသော စင်ကြယ်သော အဝတ်သည်။ ပကတိ ဝိဇဟိတော၊ ပင်ကိုရင်းသဘောကို စွန့်၍။ ကိလိဋ္ဌော ဇာတော၊ ညစ်နွမ်းသည် ဖြစ်ရပြီ။ သခီရာ အနိစ္စာဝတာတိ၊ သခီရတို့သည် မမြဲကုန်စွတကား"ဟု။ အနိစ္စသည် ပဋိလဘိ ကိရ၊ မမြဲဟုဖြစ်သော အမှတ်သညာကို အဖန်ဖန်ရဖူးသတဲ့။ တေန ကာရဏေန အသ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုရှင်စူဠပန္ထကအား။ ရဇော-ဟရဏမေဝ ပစ္စယော ဇာတော၊ ရဇေဟရဏကမ္မဋ္ဌာန်းသည်သာလျှင် မဂ်ဖိုလ်၏ အားကြီးသော အကြောင်းသည် ဖြစ်ပြီ။

ကောမာရဘစ္စော ဇီဝကောပိ ခေါ၊ အဘယမင်းသား မွေးစားအပ်သော ဇီဝက သည်လည်း။ ဒသဗလဿ ဒက္ခိဏောဒကံ ဥပနာမေသိ၊ မြတ်စွာဘုရားအား အလှူရေစက်ကို ဆက်တပ်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဇီဝက ဝိဟာရေ ဘိက္ခူ အတ္ထိ နနု၊ အိုဇီဝက ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့သည် ရှိကြသေးသည် မဟုတ်လော"။ ဣတိ ဟတ္ထေန ပတ္တံ ပိဒဟိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍ လက်တော်ဖြင့် သပိတ်တော်ကို ပိတ်တော်မူပြီ။ မဟာပန္ထကော၊ ရှင်မဟာပန္ထကသည်။ "ဘန္တေ ဝိဟာရေ အိုရှင်တော်ဘုရား ကျောင်း၌။ ဘိက္ခူ နတ္ထိတိ၊ ရဟန်းတို့သည် မရှိကြတော့ပါဟု။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အတ္ထိ ဇီဝကာတိ အာဟ၊ ရှိကြသေး၏ ဇီဝက"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ "ဘဏေ တေန ဟိ

ဂ၌ ဘိုအချင်း ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သွားချေ။ ဝိဟာရေ ဘိက္ခုနှံ့၊ ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထိဘာဝံ ဝါ နတ္ထိဘာဝံ ဝါ ဇာနာဟိတိ၊ ရှိကြောင်းကိုလည်းကောင်း မရှိကြောင်းကိုလည်းကောင်း သိအောင်ပြုခဲ့လော?"ဟု မှာ၍။ ပုရိသဲ ပေသေသိ၊ အမှုထမ်းယောက်ျားကို စေခိုင်းပြီ။ တသို့ ခဏော စူဠပန္ထကော၊ ဇီဝကစေလွတ်ရာ ထိုအခါ၌ ရှင်စူဠပန္ထကသည်။ "မယှံ ဘာတိကော၊ ငါ၏ အစ်ကို မဟာပန္ထကထေရ်သည်၊ ဝိဟာရေ ဘိက္ခု ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့သည်။ နတ္ထိတိ ဘဏတိ၊ မရှိပါကုန်ဟု လျှောက်၏။ ဝိဟာရေ ဘိက္ခုနှံ့၊ ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထိဘာဝံ အသ၊ ရှိကြောင်းကို ထိုနောင်တော် မဟာပန္ထကထေရ်အား။ ပကာသေဿာမိတိ၊ ငါ ပြအံ့" ဟု တွေး၍။ သကလံ အမ္ဗဝနံ၊ အလုံးစုံသော သရက်ဥယျာဉ်ကို။ ဘိက္ခုနှံ့ ယေဝ ပူရေသိ၊ ရဟန်းတို့ဖြင့်သာ ပြည့်စေပြီ။ ဧကစ္စေ ဘိက္ခု၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ စီဝရကမ္မံ ကရောန္တိ၊ သင်္ကန်းချုပ်မှုကို ပြုကုန်၏။ ဧကစ္စေ ရဇနကမ္မံ၊ ရဟန်းအချို့တို့သည် သင်္ကန်းဆိုးမှုကိုလည်းကောင်း။ ဧကစ္စေ သဇ္ဈာယံ ကရောန္တိ၊ ရဟန်းအချို့တို့သည် ရွတ်အံ့သရဇ္ဈာယ်မှုကိုလည်းကောင်း ပြုကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ အညမညံ အသဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့ တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး အလုပ်မတူသော။ ဘိက္ခု-သဟဿံ မာပေသိ၊ ရဟန်းတစ်ထောင်ကို ဖန်ဆင်းထားပြီ။ သော ပုရိသော ဝိဟာရေ၊ ခိုင်းလိုက်သော ထိုအမှုထမ်းယောက်ျားသည် ကျောင်း၌။ ဗဟူ ဘိက္ခု ဒိသွာ၊ ရဟန်းများစွာတို့ကို တွေ့မြင်ရ၍။ နိဝတ္ထိတွာ၊ ပြန်နစ်၍, အိမ်ပြန်လာ၍။ "အယျ သကလံ အမ္ဗဝနံ၊ သခင်ကြီး သရက်ဥယျာဉ်တစ်ခုလုံးသည်။ ဘိက္ခုဟိ ပရိပူဏ္ဏန္တိ၊ ရဟန်းတို့ဖြင့် ပြည့်နေပါ၏"ဟု။ ဇီဝကဿ အာရောစေသိ၊ ဇီဝကအား ပြောကြားပြီ။

ထေရောပိ ပန္ထကော၊ ရှင်စူဠပန္ထကထေရ်သည်လည်း။ ရမ္မေ တတ္ထေဝ အမ္ဗဝနေ၊ မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော ထိုသရက်ဥယျာဉ်၌ပင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သဟဿကဒ္ဒုတ္တိ နိမ္မိနိတ္တာန၊ အကြိမ်တစ်ထောင် ဖန်ဆင်း၍။ ယာဝ ကာလပ္ပဝေဒနာ၊ ဆွမ်းစားရာ ကာလကို သိစေရာအချိန်တိုင်အောင်။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား မှတ်သားဖွယ် ကဗျာတည်း။

အထ သတ္ထာ တံ ပုရိသံ၊ ဇီဝကအား ပြောကြားရာထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည် ထိုအပင့်သွားသော ယောက်ျားကို။ "ဝိဟာရံ ဂန္တွာ၊ ကျောင်းသို့ သွား၍။ သတ္ထာ

စူဠပန္ထက် နာမ၊ ဘုရားရှင်သည် စူဠပန္ထကမည်သော ရဟန်းကို။ ပဏ္ဍောသတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ဟု။ ဝဒေဟိတိ အာဟ၊ လျှောက်ထားလော့"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ တေန ဝန္ဒာ တထာဝုတ္တော၊ ထိုအပင့်သွားယောက်ျားသည် ကျောင်းသွား၍ ဘုရားရှင် ထိုမိန့်မှာတိုင်း လျှောက်ထားအပ်သော်။ အဟံ စူဠပန္ထကော၊ ငါသည် စူဠပန္ထကတည်း။ အဟံ စူဠပန္ထကောတိ၊ ငါသည် စူဠပန္ထကတည်းဟု။ မုခသဟသံ ဥဋ္ဌဟိ၊ ပါးစပ်တစ်ထောင်သည် ပြော, ထပြီ။ ပုရိသော ဝန္ဒာ၊ အပင့်သွားယောက်ျားသည် ဘုရားရှင်ထံ ပြန်သွား၍။ "ဘန္တေ တေ သဗ္ဗေပိ၊ အိုရှင်တော် ဘုရား ထိုရဟန်းအားလုံးတို့သည်လည်း။ စူဠပန္ထကာယေဝ နာမာတိ အာဟ၊ စူဠပန္ထကမည်ကုန်သည်ချည်းတဲ့"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ တေန ဟိ တွံ ဝန္ဒာ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် သင်ယောက်ျားသည် သွား၍။ ယော ပဌမံ၊ အကြင်ရဟန်းသည် ပထမဆုံး။ အဟံ စူဠပန္ထကောတိ ဝဒတိ၊ ငါသည် စူဠပန္ထကတည်းဟု ပြောဆို၏။ တံ ဟတ္ထေ ဂဏှ၊ ပထမဆုံး စူဠပန္ထကဟုပြောသော ထိုရဟန်းကို လက်၌ကိုင်လော့။ အဝသေသာ အန္တရဓာယိဿန္တိတိ၊ ကျန်ရဟန်းတို့သည် ကွယ်ပျောက်သွားကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ သော တထာ အကာသိ၊ ထိုအပင့်သွားယောက်ျားသည် ဘုရားမှာတော်မူသော ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုပြီ။ တာဝဒေဝ သဟဿမတ္တာ၊ ပထမပြောသည့် ရဟန်းလက်ကို ထိုကိုင်လိုက်ရာ ခဏခ၌ပင် တစ်ထောင်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ အန္တရဓာယိသု၊ ရဟန်းတို့သည် ကွယ်ပျောက်ကုန်ပြီ။ ထေရော တေန ပုရိသေန၊ စူဠပန္ထကထေရ်သည် ထိုအပင့်လာသော ယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိံ အဂမာသိ၊ အတူ ဆွမ်းစားကြွသွားပြီ။ သတ္ထာ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ ဇိဝကံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းကိစ္စအပြီး၌ ဇိဝကကို။ "ဇိဝက စူဠပန္ထကဿ၊ အိုဇိဝက စူဠပန္ထက၏။ ပတ္တံ ဂဏှ၊ သပိတ်ကို ယူလော့။ အယံ တေ၊ ဤစူဠပန္ထကသည် သင့်အား။ အနုမောဒနံ ကရိဿတိတိ၊ အနုမောဒနာတရား ဟောခြင်းကို ပြုလိမ့်မည်ဟု မိန့်ပြီ။ ဇိဝကော တထာ အကာသိ၊ ဇိဝကသည် ဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုပြီ။ ထေရော သီဟနာဒံ၊ စူဠပန္ထကမထေရ်သည် ခြင်္သေ့တို့ဟိန်းဟောက်သံကို။ နဒန္တော တရုဏာသီဟော ဝိယ၊ ဟိန်းဟောက်သော ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့။ တိဏာ ပိဋ္ဌကာနိ သံခေါဘေတွာ၊ ပိဋ္ဌကသုံးပုံတို့ကို မွှေနှောက်ချောက်ချားစေ၍။ အနုမောဒနံ အကာသိ၊ အနုမောဒနာတရားဟောခြင်းကို ပြုပြီ။

သတ္တာ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ၊ ဘုရားရှင်သည် နေရာမှ ထတော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃ-ပရိဝါရော ဝိဟာရံ ဂန္တာ၊ ရဟန်းအပေါင်းအခြံအရံရှိ၍ ကျောင်းသို့ ကြွတော်မူ၍။ ဘိက္ခုဟိ·ဝတ္ထေ ဒဿိတေ၊ ရဟန်းတို့သည် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ပြအပ်ပြီးသော်။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှ ထတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိပ္ပမုခေ ဌတွာ၊ ဂန္ဓကုဋိဦး၌ ရပ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ သုဂတောဝါဒံ ဒတွာ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား ဘိက္ခဝေ အပ္ပမာဒေန စသော ဘုရားတို့သြဝါဒကို ပေးတော်မူ၍။ ကမ္မဋ္ဌာန်ကထေတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောတော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံယံ ဥယျောဇေတွာ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၍။ သုရဘိဂန္ဓဝါသိတံ ဂန္ဓကုဋိ ပဝိသိတွာ၊ ကောင်းသော အနံ့တို့ဖြင့် ထုံမွှမ်းအပ်သော ဂန္ဓကုဋိသို့ ဝင်တော်မူ၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ယာဖြစ်သော နံပါးဖြင့်။ သီဟသေယျံ ဥပဂတော၊ မြင့်မြတ်သော ကိန်းစက်ခြင်းသို့ ကပ်ရောက်တော်မူပြီ။ အထ သာယန္ဟသမယေ၊ ကပ်ရောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ညနေချမ်းအခါ၌။ ဓမ္မသဘာယံ ဘိက္ခူ တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့သည်။ ဣဒေ စ ဣဒေ စ သမောသရိတွာ၊ ထိုမှဤမှလည်း သက်ရောက်စုဝေးတော်မူကြ၍။ ရတ္တကမ္ဗလသာဏိ ပရိက္ခိပန္တာ ဝိယ နိသီဒိတွာ၊ ကမ္ဗလာနီတင်းတိမ်ကို ကာရန်ကုန်ဘိသကဲ့သို့ နေကြ၍။ "အာဝုသော မဟာပန္ထကော၊ အို ငါ့ရှင်တို့ မဟာပန္ထကထေရ်သည်။ စူဠပန္ထကဿ အဗ္ဘာသယံ အဇာနန္တော၊ စူဠပန္ထက၏ အလိုဆန္ဒကို မသိ၍။ စတူဟိ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။ ဒကဂါထံ ဂဏှိတုံ နဿတိ၊ တစ်ဂါထာကို ရအောင်သင်ပေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ အယံ ဒန္တောတိ၊ ဤစူဠပန္ထကသည် ဉာဏ်လေး၏ဟု။ ဝိဟာရာ နိက္ခမိ၊ ကျောင်းမှနှင်ထုတ်ပြီ။ သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓေါ ပန အတ္တနော၊ ဘုရားရှင်သည်ကား မိမိ၏။ အနုတ္တရ-ဓမ္မရာဇတာယ အဿ၊ အမြတ်ဆုံးတရားမင်း၏အဖြစ်ကြောင့် ထိုစူဠပန္ထကအား။ ဒေသ္မိယေဝ အန္တရဘတ္တေ၊ ဆွမ်းတစ်ထပ်စာ အကြားဌာပင်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ သဟ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့် အတူ။ အရဟတ္တံ အဒါသိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ကို ပေးတော်မူပြီ။ တိဏိ ပိဋကာနိ၊ ပိဋကသုံးပုံတို့သည်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိယေဝ အာဂတာနိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့် အတူသာ လာကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓါနံ ဗလံ နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ စွမ်းအားတော် မည်သည်ကား။ အဟော မဟန္တန္တိ၊ အော် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်ပါပေစွ"ဟု။ သတ္တု ဂုဏာကထံ အာရဘိသု၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်နှင့်စပ်သော စကားကို အားထုတ်ပြောကြားကုန်ပြီ။

အထ ဘဂဝါ၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည်။ ဓမ္မသဘာယ်၊ တရားသဘင်၌။ ဣမံ ကထာပဝတ္တိံ ဥ တွာ၊ ဤစကားဖြစ်နေသည်ကို သိတော်မူ၍။ အဇ္ဇ မယာ ဂန္တ္မ ဝဋ္ဋတိ၊ ယခု ငါဘုရားသည် သွားခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ ဗုဒ္ဓသေယျာယ ဥဋ္ဌာယ၊ ဘုရားတို့ကိန်းစက်မှုမှ ထတော်မူ၍။ သုရတ္တာဒုပဋ္ဌ နိဝါသေတွာ၊ ကောင်းစွာနီးမြန်းသော နှစ်ထပ်သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍။ ရတ္တကမ္ဗလသဒိသံ သုဂတမဟာစီဝရံ ပါရုပိတွာ၊ ကမ္ဗလာနီနှင့်တူသော ဘုရားသင်္ကန်းတော်ကြီးကို ရုံတော်မူ၍။ သုရဘိဂန္ဓကုဋိတော နိက္ခမ္မ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မှ ထွက်တော်မူ၍။ မတ္တဝါရဏော ဝိယ၊ အမှန်ယစ်သော ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သီဟဝိက္ကန္တဝိလာသေန ဝိဇမ္ဘမာနော သီဟော ဝိယ၊ ခြင်္သေ့တို့၏ရဲရင့်သော တင့်တယ်မှုဖြင့် ကိုယ်လက်ဆန့်တန်းသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အနုန္တရာယ ဗုဒ္ဓလီလာယ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော ဘုရားတို့၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မသဘံ ဂန္တ္မာ၊ တရားသဘင်သို့ ကြွတော်မူ၍။ အလင်္ကတမဏ္ဍပမဇ္ဈေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော မဏ္ဍပ်အလယ်၌။ သုပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနံ အဘိရုယှ၊ ကောင်းစွာခင်းထားအပ်သော မြတ်သော ဘုရားနေရာတော်သို့ တက်တော်မူ၍။ ဆဗ္ဗဏ္ဏဗုဒ္ဓရသ္မိယော ဝိယ ရေဒ္ဓေ၊ ခြောက်သွယ်သောဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို လွှတ်တော်မူလျက်။ အဏ္ဏဝကုစ္ဆိ ဩဘာသယမာနော၊ ပင်လယ်ဝမ်းဗိုက်ခေါ်သည့် ပင်လယ်အလယ်ခေါင်ကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေသော။ ယုဂန္ဓရမတ္ထကေ ဗာလသူရိယော ဝိယ၊ ယုဂန်ဗိုရ်တောင်ထိပ်က နေလုလင်ကဲ့သို့။ အာသနမဇ္ဈေ နိသီဒိ၊ နေရာအလယ်၌ ထိုင်တော်မူပြီ။ သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓေ ဗာဂဝတမတ္ထေ ပန၊ ဘုရားရှင်သည် လာကာမှ ဖြစ်သော်ကား။ ဘိက္ခုသံယော ကထံ ပစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် ပြောလက်စစကားကို ဖြတ်၍။ တုဏှီ အဟောသိ၊ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်သည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ မုဒုကေန,မေတ္တာစိတ္တေန၊ ဘုရားရှင်သည် နူးညံ့သော မေတ္တာစိတ်ဖြင့်။ ပရိသံ သြလောကေတွာ၊ ပရိသတ်ကို ကြည့်တော်မူ၍။ "အယံ ပရိသာ အတိဝိယ သောဘတိ၊ ဤရဟန်းပရိသတ်သည် အလွန်ပင် တင့်တယ်၏။ ကေသပိ ဟတ္ထ-ကုက္ကစ္ဆံ ဝါ ပါဒကုက္ကစ္ဆံ ဝါ။ ရဟန်းတစ်ပါး၏သော်မှလည်း လက်၏ မကောင်းသော အပြုအမူသည်လည်းကောင်း ခြေထောက်၏ မကောင်းသော အပြုအမူသည်

လည်းကောင်း။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒေါ ဝါ ဒီပိတသဒ္ဒေါ ဝါ နတ္ထိ၊ ချောင်းဆိုးသံသည်လည်းကောင်း ချေဆတ်သံသည်လည်းကောင်း မရှိ။ သဗ္ဗေပိ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂါရဝေန သဂါရဝါ၊ ဤရဟန်းအားလုံးတို့သည်လည်း ဘုရားရှိသော လေးစားမှုဖြင့် ဂါရဝတရားရှိကြ၍။ ဗုဒ္ဓတေဇေန တဇ္ဇိတာ၊ ငါဘုရားတန်ခိုး အခြိမ်းအခြောက်ခံရကုန်၍။ မယိ အာယုကပ္ပမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံးလည်း။ အကထေတွာ နိသိန္နေ၊ မပြောမူ၍ ထိုင်နေတော်မူသော်။ ပဌမံ ကထံ၊ စပြောသော စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေတွာ နု ကထေဿန္တိ၊ ဖြစ်စေ၍ မပြောကုန်လတ္တံ့။ ကထာ-သမုဋ္ဌာပနဝတ္ထုံ နာမ၊ စကားစတင်ဖြစ်စေသည့် ကျင့်ဝတ် မည်သည်ကို။ မယာဝ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ငါဘုရားသည်ပင် သိထိုက်၏။ အဟမေဝ ပဌမံ၊ ငါဘုရားသည်သာ ရှေးဦးစွာ။ ကထေဿာမိတိ၊ ပြောတော်မူအံ့"ဟု ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ မဓုရေန ဗြဟ္မသ္သရေန၊ သာယာချိုမြိန်သော မြင့်မြတ်သောအသံတော်ဖြင့်။ ဘိက္ခူ အာမန္တေတွာ၊ ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အတ္ထ နု၊ ကောင်းစွာထိုင်နေကုန်သည် ဖြစ်ကြသနည်း။ ဝေါ ဝိပ္ပကတာ၊ သင်တို့၏ ပြောမပြီးသေးသော။ အန္တရာကထာ ကာ စ ပန၊ ကြားစကားသည် အဘယ်သည်လေနည်း။" ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ "ဘန္တေ မယံ၊ ရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ နိသိန္နာ၊ ဤနေရာ၌ ထိုင်နေကြပြီး၍။ အညံ တိရစ္ဆာနကထံ နု ကထေမ၊ အခြားသော မင်ဖိုလ်ကန့်လန့်စကားကို မပြောဆိုပါကုန်။ ပန တုမှာကံ ဂုဏေယေဝ၊ အဟုတ်သော်ကား ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ ဂုဏ်တော်တို့ကိုသာ။ 'အာဝုသော မဟာပန္ထကော၊ ငါ့ရှင်တို့ ရှင်မဟာပန္ထကသည်။ စူဠပန္ထကဿ အရှာသယံ အဇာနန္တော၊ ရှင်စူဠကပန္ထက၏ စိတ်ဆန္ဒကို မသိ၍။ စတ္တာရိ မာသေဟိ ဧကံဂါထံ၊ လေးလတို့ဖြင့် တစ်ဂါထာကို။ ဂဏှိတုံ နု သက္ကောတိ၊ သင်ယူခြင်းငှာ ဤစူဠပန္ထကမစ္စမ်းနိုင်။ အယံ ဒန္ဓောတိ၊ ဤစူဠပန္ထကသည် ဉာဏ်လေး၏ဟု။ ဝိဟာရာ နိက္ခမိ၊ ကျောင်းမှ နှင်ထုတ်ပြီ"။ သမ္မာသမ္ဗုद्ध ပန အနုတ္တရမဟာဇာတာယ၊ ဘုရားရှင်သည်ကား အမြတ်ဆုံးတရားမင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသ ဧကသ္မိံယေဝ အန္တရာဘတ္တေ၊ ထိုရှင်စူဠပန္ထကအား ဆွမ်းတစ်ထပ်စာ အကြားဌ၌ပင်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ သဟ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့် အတူ။ အရဟတ္တံ အဒါသိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ကို ပေးပြီ။ ဗုဒ္ဓါနံ ဗလံ နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့၏

စွမ်းအားမည်သည်။ အဟော မဟာနန္ဒိ၊ အော် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှပါပေစွ'ဟု။ ဝဏ္ဏယမာနာ နိသိန္နာ အမှ၊ ခ်ီးမွမ်းပြောဆိုကြလျက် ထိုင်နေကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏"။ ဣတိ ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ သတ္တာ ဘိက္ခုနှင့်၊ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတို့၏။ ကထံ သုတ္တာ၊ စကားကို ကြားတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ စူဠပန္ထကော၊ အိုရဟန်းတို့ စူဠပန္ထကသည်။ မံ နိဿာယ၊ ငါဘုရားကို မှီ၍။ ဣဒါနိ တာဝ ဓမ္မေသု၊ ယခုအခါ၌ ရှေးဦးစွာ မဂ်ဖိုလ်တရားတို့၌။ ဓမ္မမဟန္တတံ ပတ္တော၊ တရားအားဖြင့် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သူ အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ ပုဗ္ဗေ ပန မံ နိဿာယ၊ ရှေး၌ကား ငါဘုရားကို မှီ၍။ ဘောဂေသုပိ၊ လောကီဥစွာတို့၌လည်း။ ဘောဂ-မဟန္တတံ ပါပုဏိတိ အာဟ၊ ဥစွာအားဖြင့်ကြီး ကျယ်မြင့်မြတ်သူအဖြစ်သို့ ရောက်ဖူးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု တသ အတ္ထသ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုဝတ္ထုကြောင်း၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ရှင်တော်ဘုရားကို တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ အကြောင်း အရာကို ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ကာသိရဋ္ဌေ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ၌ ကာသိတိုင်း၌။ ဗာရာဏသိယံ ပြဟ္မဒတ္တေ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော သေဋ္ဌိကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော သေဋ္ဌိဌာနံ လဘိတ္တာ၊ အရွယ်ရောက်သော် သူဌေးရာထူးကို ရ၍။ စူဠသေဋ္ဌိ နာမ အဟောသိ၊ စူဠသူဌေးမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သော ပဏ္ဏိတော ဗျတ္တော၊ ထိုစူဠသူဌေးသည် ပညာရှိ၏ ကျွမ်းကျင်၏။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနိ ဇာနာတိ၊ နိမိတ်အားလုံးတို့ကို နားလည်၏။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုစူဠသူဌေးသည် တစ်နေ့သည်။ ရာဇုပဋ္ဌာနံ ဂစ္ဆန္တော၊ မင်းခစားဖို့ သွားသော်။ အန္တရဝီထိယံ မတမူသိကံ ဒိသ္မာ၊ နန်းတော်မရောက်မီ လမ်းအကြား၌ ကြွက်သေကို မြင်၍။ တမ်ဏာညေဝ နက္ခတ္တံ သမာနေတ္တာ၊ ကြွက်သေ မြင်ရာ ထိုခဏ၌ပင် နက္ခတ်ကို တွက်ချက်၍။ "စက္ခုမတာ ကုလပုတ္တေန၊ ပညာမျက်စိရှိသော အမျိုးကောင်းသားသည်။ ဣမံ ဥန္ဒုရံ ဂဟေတ္တာ၊ ဤကြွက်သေကို ယူ၍။ ပုတ္တဒါရဘရဏဿ ကာတုံ၊ သားသမီးမယားကျွေးမွေးခြင်းကိုလည်း ပြုခြင်းငှာ။ ကမ္မဋ္ဌာနဿ ပယောဇေတုံ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ခြင်းငှာ။ သက္ကာတိ

ဣဒံ အာဟ၊ စွမ်းနိုင်၏"ဟူသော ဤစကားကို ပြောပြီ။ အညတရော ဒုဂ္ဂတ-ကုလပုတ္တော၊ တစ်ယောက်သော ဆင်းရဲသောအမျိုးကောင်းသားသည်။ သေဋ္ဌိသတ် ဝစန် သုတ္တာ၊ စူဠသူဋ္ဌေး၏ ထိုစကားကို ကြားရ၍။ အယံ အဇာနိတ္တာ နကထေသိတိ၊ ဤစူဠသူဋ္ဌေးသည် မသိတဲ့ မပြောလတ္တံ့ ဟုတ္တေ၎။ တံ မူသိက် ဂဟေတ္တာ၊ ထိုကြွက်သေကို ကောက်ယူ၍။ ဧကသ္မိ အာပဏေ ဗိဠာလသ အတ္ထာယ၊ ဈေးဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ ကြောင်စာ၏ အကျိုးငှာ။ ဝိက္ကိဏိတ္တာ ကာကဏိက် လဘိတ္တာ၊ ရောင်း၍ တစ်ချင်းရွေးကို ရ၍။ တာယ ကာကဏိကာယ ဖာဏိတံ ဂဟေတ္တာ၊ ထိုတစ်ချင်းရွေးဖြင့် ထန်းလျက်ကို ဝယ်ယူ၍။ ဧကေန ယဒ္ဌေန ပါနီယံ ဂဏှိ၊ ရေအိုးတစ်လုံးဖြင့် သောက်ရေကို ယူပြီ။ သော အရညတော အာဂစ္ဆန္တေ၊ ထိုဆင်းရဲသော အမျိုးကောင်းသားသည် တောထဲမှ ပြန်လာကုန်သော။ မာလာကာရေ ဒိသ္မာ၊ ပန်းသည်တို့ကို တွေ့၍။ ထောက် ထောက် ဖာဏိတခဏ္ဍံ ဒတ္တာ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော ထန်းလျက်ချမ်းကို ပေး၍။ ဥဒ္ဌကေ်နပါနီယံ အဒါသိ၊ မှုတ်ဖြင့် သောက်ရေကို ပေးပြီ။ တေ စ အဿ၊ ထိုပန်းသည်တို့သည်လည်း ထိုဆင်းရဲသော အမျိုးကောင်းသားအား။ ဧကေကံ ပုပ္ဖမုဋ္ဌိ အဒံသု၊ ပန်းတစ်ဆုပ်တစ်ဆုပ်ကို ပေးကုန်ပြီ။ သော တေန ပုပ္ဖမူလေန၊ ထိုဆင်းရဲသော အမျိုးကောင်းသားသည် ထိုပန်းဖိုးဖြင့်။ ပုနဒိဝသေပိ ဖာဏိတဿ၊ နောက်နေ့၌လည်း ထန်းလျက်ကိုလည်းကောင်း။ ပါနီယယဒ္ဌေ ဂဟေတ္တာ၊ သောက်ရေအိုးကို လည်းကောင်း ယူ၍။ ပုပ္ဖါရာမမေဝ ဂတော၊ ပန်းခြံသို့သာ သွားပြီ။ တဿ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုဆင်းရဲသောအမျိုးကောင်းသားအား ထိုနေ့၌။ မာလာကာရာ အမောစိတကေ၊ ပန်းသည်တို့သည် တစ်ဝက်ခူးပြီးကုန်သော။ ပုပ္ဖဂ္ဃေ ဒတ္တာ အဂမံသု၊ ပန်းခြေတို့ကို ပေး၍ သွားကုန်ပြီ။ သော နု စိရသေဝ၊ ထိုဆင်းရဲသော အမျိုးကောင်းသားသည် မကြာမီ၌ပင်။ ဣမိနာ ဥပါယေန အဌကဟာပဏေ လဘိ၊ ဤနည်းဖြင့် ဌေရှစ်ကျပ်တို့ကို ရပြီ။

ပုန ဧကသ္မိ ဝါတဝုဋ္ဌိဒိဝသေ၊ တစ်ဖန် တစ်ခုသော လေမိုးကျရာနေ့၌။ ရာဇုယျာနေ ဗဟူ၊ မင်းဥယျာဉ်တော်၌ များစွာကုန်သော။ သုက္ခဒဏ္ဍကာ စ သာခါ စ ပလာသဿ၊ ကိုင်းခြောက်တို့ကိုလည်းကောင်း ကိုင်းစိုတို့ကိုလည်းကောင်း အရွက်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါတေန ပါတိတံ ဟောတိ၊ လေသည် ခိုးချအပ်, ချေချအပ်သည် ဖြစ်၏။ ဥယျာနပါလော ဆဠေတုံ၊ ဥယျာဉ်စောင့်သည် စွန့်ပစ်ခြင်းငှာ။

ဥပါယ် နှ ပဿတိ၊ နည်းလမ်းကို မမြင်။ သော တတ္ထ ဂန္ဓာ၊ ထိုဆင်းရဲသော အမျိုးကောင်းသားသည် ထိုဥယျာဉ်သို့ သွား၍။ "သစေ ဣမာနိ ဒါရုပဏ္ဏာနိ၊ အကယ်၍ ဤထင်း, သစ်ရွက်တို့ကို။ မယှံ ဒဿသိ၊ ငါ့အားပေးအံ့။ အဟံ တေ၊ ငါသည် သင်ဥယျာဉ်စောင့်၏။ ဣမာနိ သဗ္ဗာနိ နိဟရိဿာမိတိ၊ ဤ ထင်း သစ်ရွက် အားလုံးတို့ကို ထုတ်ဆောင်အံ့"ဟု။ ဥယျာနပါလံ အာဟ၊ ဥယျာဉ်စောင့်ကို ပြောပြီ။ သော ဂဏ္ဍ အယျာတိ သမ္ဘဏ္ဍိ၌ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည် ယူပါ အမောင်ဟု ဝန်ခံပြီ။ စူဠန္ဓေဝါသိကော ဒါရကာနံ၊ စူဠသူဌေးတပည့်သည် ကလေးသူငယ်တို့၏။ ကိဠနမဏ္ဍလံ ဂန္ဓာ၊ ကစားကွင်းသို့ သွား၍။ ဖာဏိတံ ဒတ္တာ၊ ထန်းလျက်ကို ပေး၍။ မဟုတ္တေန သဗ္ဗာနိ ဒါရုပဏ္ဏာနိ၊ တစ်မဟုတ်ချင်းဖြင့် ထင်းသစ်ရွက်အားလုံး တို့ကို။ နီဟရာပေတွာ ဥယျာနဒ္ဒါရေ၊ အပြင်ထုတ်စေ၍ ဥယျာဉ်တံခါးပေါက် အနီး၌။ ရာသိ ကာရေသိ၊ အပုံကို ပြုစေပြီ။ တဒါ ရာဇကုမ္ဘကာရော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရင့်အိုးထိန်းသည်သည်။ ရာဇကုလေ ဘာဇနာနံ ပစနတ္ထာယ၊ မင်းမျိုးက အိုးခွက်တို့ကို ဖုတ်ခြင်းငှာ။ ဒါရူနိ ပရိယေသမာနော၊ ထင်းတို့ကို ရှာသော်။ ဥယျာနဒ္ဒါရေ တာနိ ဒိသွာ၊ ဥယျာဉ်တံခါးပေါက်အနီး၌ ထိုထင်းသစ်ရွက် တို့ကို မြင်၍။ တဿ ဟတ္ထတော၊ ထိုဆင်းရဲသော အမျိုးကောင်းသား၏ လက်မှ။ ကိဏိတွာ ဂဏှိ၊ ဝယ်၍ ယူပြီ။ တံ ဒိဝသံ စူဠန္ဓေဝါသိကော၊ ထိုထင်းရောင်းသော နေ့၌ စူဠသူဌေး၏တပည့်သည်။ ဒါရုဝိက္ကယေန သောဠသကဟာပဏေ၊ ထင်းရောင်းခြင်းကြောင့် ငွေ ၁၆-ကျပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စာဠိအာဒီနိ ပဠ ဘာဇနာနိ စ လဘိ၊ အိုးတုတ်ကြီး အစရှိကုန်သော အိုးငါးလုံးတို့ကိုလည်းကောင်း ရပြီ။

သော စတုဝိသတိယာ ကဟာပဏေသု ဇာတေသု၊ ထိုစူဠသူဌေးတပည့်သည် ငွေ ၂၄-ကျပ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်, ရှိကုန်လတ်သော်။ အယံ ဥပါယော အတ္ထိတိ၊ ဤမည်သော နည်းလမ်းသည် ရှိ၏ဟု တွေး၍။ နဂရဒ္ဒါရတော အဝိဒူရေ ဌာနေ၊ မြို့တံခါးမှ မဝေးသော ဌာန၌။ ဧကံ ပါနီယစာဋိ ဌပေတွာ၊ သောက်ရေအိုးကြီး တစ်လုံးကို ထား၍။ ပဠသတေ တိဏဟာရကေ၊ မြက်ထမ်းသမားငါးရာတို့ကို။ ပါနီယေန ဥပဋ္ဌဟိ၊ သောက်ရေဖြင့် ပြုစုပြီ။ တေ၊ ထိုမြက်ထမ်းသမားငါးရာ တို့သည်။ "သမ္ဘ တွံ၊ အိုမိတ်ဆွေ သင်သည်။ အမှာကံ ဗဟူပကာရော၊ ငါတို့အား ကျေးဇူးများ၏။ ကိं တေ ကရောမာတိ အာဟံသု၊ ဘာကို သင့်အတွက် ပြုရကုန်

အုံ့နည်း"ဟု ပြောကုန်ပြီ။ သော မယ့် ကိစ္စေ၊ ထိုစူဠသူဋ္ဌေးတပည့်သည် ငါ၏ အမှုကိစ္စသည်။ ဥပဂ္ဂနေ့ ကရိသထာတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ပေါ် လာသော် ပြုကြရမည်ဟု ပြော၍။ ဣတော စိတော စ ဝိစရန္တော၊ ထိုမှ ဤမှလည်း လှည့်လည်လျက်။ ထလပထကမ္မိကေန စ ဇလပထကမ္မိကေန စ သတ္ထိ၊ ကုန်းလမ်းအလုပ်ရှင်နှင့် လည်းကောင်း ရေလမ်းအလုပ်ရှင်နှင့်လည်းကောင်း အတူတကွ။ မိတ္တသန္ထဝံ အကာသိ၊ မိတ်ဖွဲ့မှုကို ပြုပြီ။ တဿ ထလပထကမ္မိကော၊ ထိုစူဠသူဋ္ဌေး တပည့်အား ကုန်းလမ်းအလုပ်ရှင်သည်။ "သွေ ဣမံ နဂရံ၊ နက်ဖန်၌ ဤ တရာဏာသီမြို့သို့။ အဿဝါဏိဇကော ပဠာအဿသတာနိ၊ မြင်းကုန်သည်သည် မြင်းငါးရာတို့ကို။ ဂဟေတွာ အာဂမိဿတိတိ အာစိက္ခ၊ ယူ၍ လာလိမ့်မည်ဟု ပြောပြီ။ သော တဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ထိုစူဠသူဋ္ဌေးတပည့်သည် ထိုကုန်းလမ်း အလုပ်ရှင်၏ စကားကို ကြားရ၍။ တိဏဟာရကေ၊ မြက်ထမ်းသမားတို့ကို။ "အဓ္ဓ မယ့်၊ ယနေ့ ငါ့အား။ ဧကေကံ တိဏကလာပံ ဒေထ၊ တစ်ထုံးတစ်ထုံးသော မြက်ထုံးကို ပေးကြလော့။ မယာ တိဏေ အဝိက္ကိဏိတေ စ၊ ငါသည် မြက်ကို မရောင်းအပ် သော်ကား။ အတ္တနော တိဏံ မာ ဝိက္ကိဏာထာတိ အာဟ၊ မိမိတို့၏ မြက်ကို မရောင်းကြလင့်"ဟု ပြောပြီ။ တေ သာမဏေ သမ္ဗဒ္ဓိတ္ထာ၊ ထိုမြက်ထမ်း သမားတို့သည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ပဠာ တိဏကလာပသတာနိ အာဟရိတ္တာ၊ မြက်ထုံး ငါးရာတို့ကို ဆောင်ယူ၍။ တဿ ယရေ ပါပယိသု၊ ထိုစူဠသူဋ္ဌေး တပည့်၏ အိမ်သို့ အရောက် ပို့ပေးကုန်ပြီ။ အဿဝါဏိဇော သကလနဂရေ၊ မြင်းကုန်သည်သည် တစ်မြို့လုံး၌။ အဿာနံ ဂေါစရံ အလဘိတ္တာ၊ မြင်းတို့အတွက် အစာကို မရ၍။ တဿ သဟဿံ ဒတ္တာ၊ ထိုစူဠသူဋ္ဌေးတပည့်အား တစ်ထောင်ကို ပေး၍။ တံ တိဏံ ဂဏှိ၊ ထိုမြက်ထုံးငါးရာကို ဝယ်ယူရပြီ။

တတော ကတိပါဟစ္စယေန၊ ထို့နောက် နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ အဿ ဇလပထကမ္မိကော သဟာယော၊ ထိုစူဠသူဋ္ဌေးတပည့်၏ ရေလမ်းအလုပ်ရှင် ဖြစ်သော သူငယ်ချင်းသည်။ "ပဠနမ္ပိ မဟာနာဝါ အာဂတာတိ၊ ဆိပ်ကမ်း၌ လှေကြီးသည် (သင်္ဘောသည်) ဆိုက်ရောက်လာ၏"ဟု။ အာရောစေသိ၊ ပြော ကြားပြီ။ သော၊ ထိုစူဠသူဋ္ဌေးတပည့်သည်။ အယံ ဥပါယော အတ္ထိတိ၊ ဤ နည်းလမ်းသည် ရှိ၏ဟု တွေး၍။ အဌဟိ ကဟာပဏေဟိ၊ ငွေရှစ်ကျပ်တို့ဖြင့်။ သတ္ထပရိဝါရသမ္ပန္နံ တာဝကာလိကံ၊ အခြေအရံ အပြည့်အစုံပါသော အခိုက်အတန့်

ဌားအပ်သော။ ရထံ ဂဟေတွာ၊ ရထားကို ဌားယူ၍။ မဟန္တေန ယသေန၊ မျှားစွာသော အခြွေအရံဖြင့်။ နာဝါပဋ္ဋနံ ဂန္တာ၊ လှေဆိပ်သင်္ဘောဆိပ်သို့ သွား၍။ ဧကံ အဂ္ဂလိမုဒ္ဒိကံ၊ တစ်ကွင်းသော လက်စွပ်ကို။ နာဝိကဿ သစ္စကာရံ ဒတ္တာ၊ လှေသူကြီး, သင်္ဘောပိုင်ရှင်အား ကတိထားခြင်း စရန်ပေးခြင်းကို ပေး၍။ အဝိဒူရေ ဌာနေ၊ မဝေးသော နေရာ၌။ သာဂရိယာ ပရိက္ခိပါပေတွာ နိသိန္နော၊ တင်းတိမ်ကို ကာရံစေ၍ နေလျက်။ "ဗာဟိရတော ဝါ ကိဏေသု အာဂတေသု၊ ပြင်ပမှ ကုန်သည်တို့သည် လာကုန်သော်။ တတိယေန ပဋိဟာရေန၊ တတိယဖြစ်သော တံခါးဖြင့်။ မံ အာရောစေထာတိ၊ ငါ့ကို လာပြောကြ"ဟု။ ပုရိသေ အာဏာပေသိ၊ အခြွေအရံယောက်ျားတို့ကို စေခိုင်းထားပြီ။ နာဝါ အာဂတာတိ သုတွာ၊ သင်္ဘောသည် ဆိုက်ရောက်လာ၏ဟု ကြား၍။ ဗာရာဏသိတော သတမတ္တာ ဝါ ကိဏဇာ၊ ဗာရာဏသီမြို့မှ တစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ကုန်သည်တို့သည်။ ဘဏ္ဍံ ဂဏှာမာတိ အာဂမိသု၊ ကုန်ပစ္စည်းကို ဝယ်ယူကုန်အံ့ဟု လာကြကုန်ပြီ။ ဘဏ္ဍံ တုမှေ န လဘိဿထ၊ ကုန်ပစ္စည်းကို သင်တို့သည် ဝယ်ရကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ အသုကဌာနေ နာမ၊ ဤမည်သော ဌာန၌။ မဟာဝါ ကိဏေန၊ ကုန်သည်ကြီးသည်။ သစ္စကာရော ဒိန္နော တိ၊ ကတိထားခြင်း, စရန်ပေးခြင်းကို ပေးအပ်ပြီဟု ပြောကုန်ပြီ။ တေ တံ သုတွာ၊ ထိုကုန်သည်တစ်ရာတို့သည် ထိုစရန်ပေးထားအပ်ပြီဟူသော စကားကို ကြားရ၍။ တဿ သန္တိကံ အာဂတာ၊ ထိုစဉ္ဇသူဌေးတပည့်၏ အထံသို့ လာကုန်ပြီ။ ပါဒမူလိကပုရိသာ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးလုပ်တို့သည်။ ပုရိမသညာ-ဝသေန၊ ရှေးဦးပေးထားသော အမှတ်သညာအစွမ်းအားဖြင့်။ တတိယေန ပဋိဟာရေန၊ တတိယဖြစ်သော တံခါးဖြင့်။ တေသံ အာဂတဘာဝံ အာရောစေသုံ၊ ထိုကုန်သည်တစ်ရာတို့၏ လာကြောင်းကို ပြောကုန်ပြီ။ သတမတ္တာ တေ ဝါ ကိဏေ၊ တစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ထိုကုန်သည် တို့သည်။ ဧကေကံ သဟဿံ ဒတ္တာ၊ တစ်ထောင်တစ်ထောင်စီကို ပေး၍။ တေန သဒ္ဓိံ၊ ထိုစဉ္ဇသူဌေးတပည့်နှင့် အတူတကွ။ နာဝါယ ပတ္တိကာ ဟုတ္တာ၊ သင်္ဘောပေါ်ပါ ကုန်ပစ္စည်း၏ ဝေစုရှိသူတို့သည် ဖြစ်ကြ၍။ ပုန ဧကေကံ သဟဿံ ဒတ္တာ၊ တစ်ဖန် တစ်ထောင်စီ တစ်ထောင်စီကို ပေး၍။ ပတ္တိ ဝိဿဇ္ဇာပေတွာ၊ ဝေစုကို စွန့်လွှတ်စေ၍။ ဘဏ္ဍံ အတ္တနော သန္တကံ အကံသု၊ သင်္ဘောပါကုန်ပစ္စည်းကို မိမိတို့၏ ဥစ္စာကို ပြုကုန်ပြီ။

စူဠနွေဝါသိကော၊ စူဠသူဌေးတပည့်သည်။ ဒွေသတသဟဿာနိ ဂဏှိတွာ၊ ဌေနှစ်သိန်းတို့ကို ယူ၍။ ဘရာဏသီ အာဂန္တာ၊ ဘရာဏသီမြို့သို့ လာ၍။ မေကတညုနာ၊ ငါသည် ကျေးဇူးသိတတ်သူသည်။ ဘဝိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ သင့်၏ ဟုတ္တေ၍။ ဧကံ သတသဟဿံ ဂါဟာပေတွာ၊ တစ်သိန်းကို ယူခိုင်း၍။ စူဠသေဋ္ဌိသေ သမီပံ ဂတော၊ စူဠသူဌေး၏ အနားသို့ သွားပြီ။ အထ နံ သေဋ္ဌိ၊ သွားရာထိုအခါ၌ ထိုစူဠနွေဝါသိကကို စူဠသူဌေးသည်။ "တာတ တေ ကိံ ကတ္တွာ၊ အိုအမောင် သင်သည် ဘယ်သို့ ပြုလုပ်၍။ ဣဒံ ဓနံ လဒ္ဓန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ဤပစ္စည်းကို ရအပ်သနည်း"ဟု မေးပြီ။ သော၊ ထိုစူဠနွေဝါသိကသည်၊ "တုမှေဟိ ကထိတ-ဥပါယေ ဌတွာ၊ အရှင်သူဌေးမင်းတို့သည် ပြောဆိုအပ်သောနည်းလမ်း၌ တည်၍။ စတုမာသဗ္ဘန္တရေယေဝ လဒ္ဓန္တိ၊ လေးလအတွင်း၌ပင် ရအပ်ပြီ"ဟု။ မတမူသိက် အာဒိ ကတွာ၊ ကြွက်သေကို အစကို ပြု၍။ သဗ္ဗံ ဝတ္ထုံ ကထေသိ၊ အလုံးစုံသော အကြောင်းအရာကို ပြောပြပြီ။ စူဠသေဋ္ဌိ တဿ ဝစနံ သုတွာ၊ ဘုရားလောင်း စူဠသူဌေးသည် ထိုစူဠနွေဝါသိက၏ စကားကို ကြားရ၍။ "ဣဒါနိ ဧဝရူပံ ဒါရကံ၊ ယခုအခါ၌ ဤသို့သဘောရှိသော သူငယ်ကို။ မမ သန္တကံ၊ ငါ၏ ဥစ္စာကို။ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ပြုခြင်းငှာ သင့်၏" ဟုတ္တေ၍။ အတ္တနော ဝယပ္ပတ္တံ မီတရံ ဒတွာ၊ မိမိ၏ အရွယ်ရောက်သော သမီးကို ပေး၍။ သကလကုဋုမ္ဗသ သာမိကံ အကာသိ၊ ပစ္စည်းအားလုံး၏ ပိုင်ရှင်ကို ပြုပြီ။ သော သေဋ္ဌိနော အစ္စယေန၊ ထိုစူဠနွေဝါသိက သည် စူဠသူဌေး၏ ကွယ်လွန်ရာအခါ၌။ တသ္မိံ နဂရေ သေဋ္ဌိဌာနံ လဘိ၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့၌ သူဌေးရာထူးကို ရပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ယထာကမ္မံ အဂမာသိ၊ ဘုရားလောင်းစူဠသူဌေးသည်လည်း ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါပိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ကထေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ဤတရား ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူ၍။

၄။ "အပ္ပကေနပိ မေဓာဝီ၊ ပါဘတေန ဝိစက္ခဏော။
သမုဋ္ဌာပေတိ အတ္တာနံ၊ အဏုံ အဂ္ဂိ ဝ သန္ဓမ"န္တိ။

"အပ္ပကေနပိ မေဓာဝီ (လ) အဏုံ အဂ္ဂိံ ဝ သန္ဓမ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ကထေသိ၊ ဤဂါထာကို ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးမှသာ ဟောတော်မူပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၄။ **အကုံ အဂ္ဂိ သန္ဓမ် ဣဂ**၀၊ အနည်းငယ်သော မီးကို မှတ်သူကဲ့သို့။ **ဝိစက္ခဏော** မေဓာဝီ၊ ရောင်းရေးဝယ်တာ ကျွမ်းကျင်သော ပညာရှိသည်။ **အပ္ပကေနပိ** ပါဘတေန၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော အရင်းအနှီးဖြင့်။ **အတ္တာနံ** သမုဋ္ဌာပေတိ၊ မိမိကိုယ်ကို ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သူ, ကောင်းစွာ ဖြစ်စေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အပ္ပကေနပိတိ**၊ အပ္ပကေနပိ ဟူသည်ကား။ ထောကေနပိ ပရိတ္တကေနပိ၊ **အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော**။ (ပါဘတေန၊ **အရင်းအနှီး**ဖြင့်)။ **မေဓာဝီတိ**၊ မေဓာဝီ ဟူသည်ကား။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသူတည်း။ **ပါဘတေနာတိ**၊ ပါဘတေန ဟူသည်ကား။ ဘဏ္ဍာမူလေန၊ **အရင်းအနှီး**ဖြင့်တည်း။ **ဝိစက္ခဏောတိ**၊ ဝိစက္ခဏော ဟူသည်ကား။ ဝေါဟာရကုသလော၊ ရောင်းရေးဝယ်တာ ကျွမ်းကျင်သောတည်း။ **သမုဋ္ဌာပေတိ အတ္တာနန္တိ**၊ သမုဋ္ဌာပေတိ အတ္တာနံ ဟူသည်ကား။ မဟန္တံ ဓနဉ္စ ယသဉ္စ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ များစွာသော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း အခြေအရံကိုလည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍။ တတ္ထ အတ္တာနံ သဏ္ဌာပေတိ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ ထို များစွာသော ဥစ္စာအခြေအရံ၌ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာတည်စေ၏။ ယထာ ကိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ **အကုံ အဂ္ဂိ သန္ဓမ် ဣဂ**၀၊ အနည်းငယ်သော မီးကို မှတ်သူကဲ့သို့တည်း။ ပဏ္ဍိတပုရိသော၊ ပညာရှိယောကျ်ားသည်။ ပရိတ္တံ အဂ္ဂိ၊ အနည်းငယ်သော **မီးကို**။ **အနုဣ**ဟမေန၊ **အစဉ်အား**ဖြင့်။ ဂေါမယစုဏ္ဏာဒီနိ ပက္ခိပိတွာ၊ နွားချေးခြောက်မှုန့်စသည်တို့ကို ထည့်၍။ မုခ၀ါတေန ဓမန္တော၊ **နှုတ်ခမ်း**လေဖြင့် **မှုတ်**လျက်။ သမုဋ္ဌာပေတိ ဝမ္မေတိ ယထာ၊ ဖြစ်စေ, ပွားစေ သကဲ့သို့။ မဟန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ ကရောတိ ယထာ၊ **ကြီး**စွာသော **မီး**ပုံကို ပြုတိသကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀ ပဏ္ဍိတော၊ ဤအတူသာ ရောင်း၀ယ်ကျွမ်းကျင်, ပညာရှင်သည်။ ထောကမ္ပိ ပါဘတံ လဘိတွာ၊ **အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော အရင်းအနှီး**ကို ရ၍။ နာနာ ဥပါယေဟိ ပယောဇေတွာ၊ နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် အားထုတ်၍။ ဓနဉ္စ ယသဉ္စ ဝမ္မေတိ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း အခြေအရံကိုလည်းကောင်း တိုးပွားစေ၏။ ဝမ္မေတွာ စပန တတ္ထ၊ တိုးပွားစေပြီး၍ကား ထိုဥစ္စာအခြေအရံ၌။ **အတ္တာနံ** ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ **မိမိကိုယ်**ကို တည်စေ၏။ ဝါ ပန၊ တစ်နည်းသော်ကား။ တာယ ဧ၀ ဓနယသမဟန္တတာယ၊ ထိုဥစ္စာ **အခြေအရံ**များသည်၏ **အဖြစ်**ဖြင့်သာ။ **အတ္တာနံ** သမုဋ္ဌာပေတိ၊ **မိမိကိုယ်**ကို ထင်ရှားသူ ဖြစ်စေ၏။ အဘိညာတံ ပါကဋံ

ကရောတိ၊ အသိအမှတ်ပြုခံရသူကို ထင်ရှားသူကို ပြု၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤအသိအမှတ်ပြု ခံရသူကို, ထင်ရှားသူကို ပြု၏ဟူသည် သမုဒ္ဒာပေတိ အတ္ထာနံ ပါဠိ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်တည်း။

ဣတိ ဘဂဝါ ဤသို့လျှင် ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ စူဠပန္ထကော၊ အိုရဟန်းတို့ စူဠပန္ထကသည်။ မံ နိဿာယ၊ ငါဘုရားကို မှီ၍။ ဣဒါနိ ဓမ္မေသု၊ ယခုအခါ၌ လောကုတ္တရာတရားတို့၌။ ဓမ္မမဟန္တတံ ပတ္တော၊ တရားတို့ဖြင့်ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် သူအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ပုဗ္ဗေ ပန ဘောဂေသုပိ၊ ရှေ့၌ကား စီးပွားဥစ္စာတို့၌လည်း။ ဘောဂမဟန္တတံ ပါပုဏိတိ၊ စီးပွားဥစ္စာတို့ဖြင့်ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သူအဖြစ်သို့ ရောက်ဖူးပြီ"ဟု။ ဇဝံ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဒသ္သေတွာ၊ ဤသို့ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ပြတော်မူပြီး၍။ ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်, အတီတ်ဝတ္ထုကြောင်းနှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ စူဠန္ဓေဝါသိကော၊ ထိုအခါက စူဠန္ဓေဝါသိကသည်။ စူဠပန္ထကော အဟောသိ၊ ယခုစူဠပန္ထကသည် ဖြစ်လာပြီ။ စူဠကသေဋ္ဌိ ပန၊ ထိုအခါက စူဠသူဌေးသည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ ယခုငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ ဣတိ ဒေသနံ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ဤသို့ ဇာတ်ပေါင်း၍ တရားဒေသနာတော်ကို ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီ။

စူဠသေဋ္ဌိဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော စူဠသေဋ္ဌိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ တဏ္ဍုလနာဠိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ကိမဂ္ဃတိ တဏ္ဍုလနာဠိကာတိ ဣဒံ၊ ကိ မဂ္ဃတိ တဏ္ဍုလနာဠိကာစသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ လာလုဒါယိတ္ထေရံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ လာလုဒါယီထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မဂ္ဂပုတ္တော အာယသ္မာ ဒဗ္ဗော၊ မဂ္ဂမင်းသားဖြစ်သော အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ သံယသ ဘတ္တုဒ္ဒေသကော ဟောတိ၊ သံဃာတော်အား ဆွမ်းညွှန်းရဟန်းသည် ဖြစ်၏။ တသ္မိံ ပါတောဝ၊ ထိုအရှင်ဒဗ္ဗသည် စောစော၌ပင်။ သလာကဘတ္တာနိ ဥဒ္ဒိသ-

မာနေ၊ စာရေးတံဆွမ်းတို့ကို ညွှန်းသော်။ လာလုဒါယိတ္တေရသ ကဒါစိ၊ လာလုဒါယိထေရ်အတွက် တစ်ရံတစ်ခါ၌။ ဝရဘတ္တံ ပါပုဏာတိ၊ ကောင်းမြတ်သော ဆွမ်းသည် ရောက်၏။ ကဒါစိ လာမကဘတ္တံ ပါပုဏာတိ၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌ ဆွမ်းညံ့သည် ရောက်၏။ သော လာမကဘတ္တသ ပတ္တဒိဝသေ၊ ထိုလာလုဒါယိထေရ်သည် ဆွမ်းညံ့ကို ရရာနေ့၌။ သလာကဂ္ဂ အာကုလ ကရောတိ၊ စာရေးတံယူရာကျောင်းကို ဆူဆူညံညံကို ပြု၏။ ဒဗ္ဗောဝ သလာကံ၊ ဒဗ္ဗသည်သာ စာရေးတံကို။ ဒါတုံ ဇာနာတိ ကိ၊ ပေးခြင်းငှာ နားလည်သလော။ အမှေ နဇာနာမာတိ ဝဒတိ၊ ငါတို့ကား နားမလည်ကုန်သလောဟု ပြောဆို၏။ တသ္မိ သလာကဂ္ဂ၊ ထိုလာလုဒါယိထေရ်သည် စားရေးတံယူရာ ကျောင်းကို။ အာကုလ ကရောန္တေ၊ အနှောင့်အယှက်ကို ပြုသော်၊ "ဟန္ဒ ဣဒါနိ၊ ရော ယခုအခါ၌။ တွမေဝ သလာကံ ဒေဟိတိ၊ သင်သည်သာ စာရေးတံကို ပေးလော့" ဟုပြော၍။ သလာကပဏ္ဍိ အဒါသု၊ စာရေးတံချင်းတောင်းကို ပေးကုန်ပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ သော သံယသ၊ ထိုလာလုဒါယိထေရ်သည် သံယာအား။ သလာကံ အဒါသိ၊ စာရေးတံကို ပေးပြီ။ ဒေန္တော စ ပန၊ ပေးသော်လည်း။ ဣဒံ ဝရဘတ္တန္တိ ဝါ၊ ဤကား ဆွမ်းကောင်း ဆွမ်းမြတ်ဟုလည်းကောင်း။ လာမကဘတ္တန္တိ ဝါ၊ ဆွမ်းညံ့ဟုလည်းကောင်း။ အသုကဝဿဂ္ဂေ ဝရဘတ္တန္တိ ဝါ၊ ဤမည်သော ဝါစဉ်၌ ဆွမ်းကောင်းဆွမ်းမြတ်ဟု လည်းကောင်း။ အသုကဝဿဂ္ဂေ လာမကဘတ္တန္တိ ဝါ နဇာနာတိ၊ ဤမည်သော ဝါစဉ်၌ ဆွမ်းညံ့ဟုလည်းကောင်း မသိ။ ဌိတိကံ ကရောန္တောပိ၊ ထေရ်စဉ်ဝါစဉ်ကို ပြုသော်လည်း။ အသုကဝဿဂ္ဂေ ဌိတိကာတိ၊ ဤမည်သော ဝါစဉ်၌ ထေရ်စဉ်ဝါစဉ်တည်းဟု။ နဿလ္လက္ခေတိ၊ မမှတ်မိ။ ဘိက္ခူနံ ဌိတဝေလာယ၊ ရဟန်းတို့၏ တည်ရှိရာအခါ၌။ ဣမသ္မိ ဌာနေ အယံ ဌိတိကာ ဌိတာ၊ ဤနေရာ၌ ဤထေရ်စဉ်ဝါစဉ်သည် တည်၏။ ဣမသ္မိ ဌာနေ အယန္တိ ဤနေရာ၌ ဤထေရ်စဉ် ဝါစဉ်တည်းဟု။ ဘူမိယံ ဝါ ဘိတ္တိယံ ဝါ၊ မြေပေါ်၌သော်လည်းကောင်း နံရံ၌သော်လည်းကောင်း။ လေခံ ကရောတိ၊ ရေးသားမှုကို ပြု၏။ ပုနဒိဝသေ သလာကဂ္ဂေ၊ နောက်နေ့၌ စာရေးတံယူရာ ကျောင်း၌။ ဘိက္ခူ ရဟန်းတို့သည်။ မန္ဒတရာ ဝါ ဗဟုတရာ ဝါ ဟောန္တိ၊ အထူး နည်းကုန်သည်သော်လည်းကောင်း အထူးများကုန်သည်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု မန္ဒတရေသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည် အထူးနည်းကုန်သော်၊ လေခါ ဟေဋ္ဌာ ဟောတိ၊

အရေးအသားသည် အောက်၌ ဖြစ်၏ (ရေးထားသော အမှတ်အသားနည်း၍ နိမ့်သွားသည်ဟု ဆိုသည်ထင်၏)။ ဗဟုတရေသု ဥပရိ၊ ရဟန်းတို့ အထူး မှားကုန်သော် အရေးအသား အထက်၌ ဖြစ်၏ (ရေးထားသော အမှတ်အသား မှားလာ၍ မြင့်တက်လာ၏ဟု ဆိုသည်ထင်၏)။ သော ဌိတိကံ အဇာနန္တော၊ ထိုလာလုဒါယီထေရ်သည် ထေရ်စဉ်ဝါစဉ်ကို မသိဘဲ။ လေခါသညာယ သလာကံ ဒေတိ၊ ရေးထားသော အမှတ်သညာဖြင့် စာရေးတံကို ပေး၏။

အထ နံ ဘိက္ခူ။ ထိုအခါ၌ ထိုလာလုဒါယီထေရ်ကို ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော ဥဒါယိ လေခါ နာမ၊ ငါ့ရှင်ဥဒါယီ အရေးအသားမည်သည်။ ဟေဌာ ဝါ ဥပရိ ဝါ ဟောတိ၊ အောက်၌သော်လည်းကောင်း အထက်၌သော်လည်းကောင်း ဖြစ်တတ်၏။ ဝရဘတ္တံ ပန အသုကဝဿေ ဌိတံ၊ ကောင်းမြတ်သော ဆွမ်းသည်ကား ဤမည်သော ဝါစဉ်၌ တည်၏။ လာမကဘတ္တံ အသုကဝဿေတိ အာဟံသု၊ ညံ့သောဆွမ်းသည်ကား ဤမည်သော ဝါစဉ်၌ တည်းဟု ပြောကုန်ပြီ။ သော ဘိက္ခူ ပဋိပ္ပရန္တော၊ ထိုလာလုဒါယီထေရ်သည် ပြောသော ရဟန်းတို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ် တည်လျက်။ ယဒိ ဒေဝ အယံ လေခါ၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ဤရေးသားချက်သည်။ ကသ္မာ ဒေဝ ဌိတာ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ တည်ရှိရသနည်း။ အဟံ တုမှာကံ သဒ္ဒဟာမိ ကိံ၊ ငါသည် သင်တို့အား ယုံရမည်လော။ ဣမိဿာ လေခါယ သဒ္ဒဟာမိတိ ဝဒတိ၊ ဤ ရေးသားချက်အား ယုံရမည်လောဟု ပြန်ပြော၏။ အထ နံ ဒဟရာ စ သာမဏေရာ စ၊ ထိုအခါ၌ ထိုလာလုဒါယီထေရ်ကို ရဟန်းငယ်တို့သည် လည်းကောင်း သာမဏေတို့သည်လည်းကောင်း။ "အာဝုသော လာလုဒါယိ တယိ၊ ငါ့ရှင်လာလုဒါယီ သင်သည်။ သလာကံ ဒေန္တေ၊ စာရေးတံကို ပေးသော်။ ဘိက္ခူ လာဘေန ပရိဟာယန္တိ၊ ရဟန်းတို့သည် လာဘ်လာဘမှ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ တွံ ဒါတုံ နာ အနုဇ္ဇာနိကော၊ သင်သည် စာရေးတံပေးခြင်းငှာ မသင့်လျော်။ ဣတော ဂစ္ဆာတိ၊ ဤစာရေးတံယူရာ ကျောင်းမှ ထွက်သွားလော့"ဟု ပြောကြ၍။ သလာကဂ္ဂတော နိက္ခမိသု၊ စာရေးတံ ယူရာကျောင်းမှ နှင်ထုတ်ကုန်ပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ သလာကဂ္ဂေ၊ ထိုခဏ၌ စာရေးတံယူရာကျောင်း၌။ မဟန္တံ ကောလာဟလံ အဟောသိ၊ ကြီးစွာသော အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်အသံသည် ဖြစ်ပြီ။ တံ သုတ္တာ သတ္ထာ၊ ထိုအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သံကို ကြားတော်မူ၍ ဘုရားရှင်သည်။ "အာနန္ဒ

သလာဂင်္ဂေ၊ အိုအာနန္ဒာ စာရေးတံယူရာကျောင်းက။ ကောလာဟလ မဟန်၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သံသည် ကျယ်လောင်၏။ ဧသော ကိ သဒ္ဒေါ နာမာတိ၊ ဤကျယ်လောင်သော အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သံသည် ဘယ်မည်သော အသံနည်း"ဟု။ အာနန္ဒတ္ထေရံ ပုစ္ဆိ၊ အာနန္ဒာ ထေရ်ကို မေးတော်မူပြီ။ ထေရော တထာဂတသ၊ အာနန္ဒာထေရ်သည် ရှင်တော်ဘုရားအား။ တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ စာရေးတံယူရာကျောင်းက ထိုအကြောင်းအရာကို လျှောက်ထားပြီ။ "အာနန္ဒ ဣဒါနေဝ၊ အိုအာနန္ဒာ ယခုအခါ၌သာ။ လာလုဒါယီ အတ္တနော ဘာလတာယ၊ လာလုဒါယီသည် မိမိ၏ မိုက်အ,သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ပရေသံ လာဘဟာနိ နာ ကရောတိ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ လာဘ်လာဘဆုတ်ယုတ်မှုကို ပြုသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အကာသိယေဝါတိ အာဟ၊ ရှေးဘ၌လည်း ပြုဖူးသည်သာတည်း"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ထေရော တသ္မိံ ဘဝေ ဘဝတ္ထသ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည် ထိုအကြောင်းအရာ၏ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝန္တံ ယာစိ၊ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် ဘဝတစ်ပါးသည် ဖုံးကွယ်ထားအပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ အကြောင်းအရာကို ထင်ရှားစွာ ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ကာသိရဋ္ဌေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ကာသိတိုင်း၌ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရာဇာ အဟောသိ၊ ပြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ အမှာကံ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်။ တဿ အဋ္ဌပနိကော အဟောသိ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏ ရာဖြတ်ဝန်, ရာဖြတ်အမတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဟတ္ထိအဿာဒီနိ စေဝ မဏိသုဝဏ္ဏာဒီနိ စ အဋ္ဌပေသိ၊ ဆင်မြင်းစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း ကျောက်သံပတ္တမြားရွှေ စသည်တို့ကို လည်းကောင်း အဖိုးထိုက်တန်စေ၏ တန်ဖိုးဖြတ်ပေးရ၏။ အဋ္ဌပေတွာ ဘဏ္ဍာသာမိကာနံ၊ တန်ဖိုးဖြတ်ပေးပြီး၍ ပစ္စည်းရှင် တို့အား။ ဘဏ္ဍာနုရူပမေဝ မူလံ ဒါပေသိ၊ ပစ္စည်းအားလျော်စွာသာ တန်ဖိုးကို ပေးစေပြီ။ ရာဇာ ပန လုဒ္ဓေါ ဟောတိ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်ကား လောဘကြီးသည် ဖြစ်၏။ သော လောဘ-ပကတိတာယ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းသည် လောဘကြီးသောသဘောရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ "အယံ အဋ္ဌပနိကော ဒဝံ အဋ္ဌပေန္တော၊ ဤရာဖြတ်ဝန်သည် ဤသို့ တန်ဖိုးဖြတ်သော်။ နိ စိရသေဝ မမ ဂေဟေ၊ မကြာမီ၌ပင် ငါ၏ နန်းတော်၌။

ခန် ပရိက္ခယ် ဂမေဿတိ၊ ဥစ္စာကို ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေလတ္တံ့။ အည် အဂ္ဂါပနိုက် ကရိဿာမိတိ၊ အခြားသူတစ်ယောက်ကို ရာဖြတ်ဝန်ကို ပြုအံ့, ခန့်ထားအံ့"ဟု။ ဒေဝ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံပြီ။ သော သီဟပဉ္ဇရဲ့ ဥဿုဒ္ဒေတွာ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ခြသော့်ရုပ်ခံထား လေသာနန်းတံခါးကို ဖွင့်လှစ်၍။ ရာဇဂၢ၏ သြလောကေန္တော၊ မင်းရင်ပြင်နန်းရှေ့ ကွင်းပြင်ကို ကြည့်သော်။ လောလဗာလ ဧကံ ဂါမိကမနုဿံ၊ လော်လည် မိုက်အသော တောရွာသားတစ်ယောက်ကို။ ရာဇဂၢ၏ကန ဂစ္ဆန္တံ ဒိသွာ၊ မင်းရင်ပြင်ဖြင့် သွားသည်ကို တွေ့ရ၍။ ဧသော မယ္ဟိ၊ ဤသူသည် ငါ၏။ အဂ္ဂါပနိုကကမ္မံ ကာတုံ သက္ခိဿတိတိ၊ ရာဖြတ်ဝန်အလုပ်ကို ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု တွေး၍။ တံ ပဇ္ဇောသာပေတွာ၊ ထိုတောရွာသားကို အခေါ်ခိုင်း၍။ ဘဏေ အမှာကံ၊ အိုအချင်း ငါတို့၏။ အဂ္ဂါပနိုကကမ္မံ ကာတုံ၊ ရာဖြတ်ဝန် တာဝန်ကို လုပ်ခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိတိ အာဟ၊ စွမ်းနိုင်အံ့လောဟု မေးပြီ။ သက္ခိဿာမိ ဒေဝါတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏ အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ အတ္တနော ဓနရက္ခဏတ္ထာယ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မိမိ၏ ပစ္စည်းစောင့်ရှောက်ရန် အကျိုးငှာ။ တံ ဗာလံ အဂ္ဂါပနိုကကမ္မေ ဌပေသိ၊ ထိုမိုက်အသော တောရွာသားကို ရာဖြတ်ဝန် အမှုဌ် တည်စေပြီ (ခန့်ထားပြီ)။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုခန့်ထားရာနေ့မှ စ၍။ သော ဗာလော ဟတ္ထိ အဿာဒီနိ အဂ္ဂါပေန္တော၊ ထိုတောရွာသား အမိုက်အ,အသည် ဆင်မြင်းစသည်တို့ကို တန်ဖိုးဖြတ်သော်။ အဂ္ဃံ ဟာပေတွာ၊ တန်ဖိုးကို ယုတ်လျော့စေ၍။ ယထာရုစိယာ ကထေတိ၊ ကြိုက်သလို ပြောဆို၏။ တဿ ဌာနန္တရေ ဌိတတ္တာ၊ ထိုတောရွာသားအမိုက်အ,အ၏ ရာဖြတ်ဝန်ရာထူးဌ် တည်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ယံ သော ကထေတိ၊ အကြင်တန်ဖိုးကို ထိုတောရွာသား အမိုက်အ,အသည် ပြောဆို၏။ တမေဝ မူလံ ဟောတိ၊ တောရွာသားအမိုက်အ,အ ပြောဆိုအပ်သော ထိုတန်ဖိုး သည်သာ ပစ္စည်းတန်ဖိုးသည် ဖြစ်ရ၏။

တသ္မိံ ကာလေ ဥတ္တရာပထတော၊ ထိုအခါ၌ ဥတ္တရာပထတိုင်းမှ။ ဧကော အဿဝါဏိကော ပဉ္စအဿသတာနိ အာနေသိ၊ မြင်းကုန်သည်တစ်ယောက်သည် မြင်းငါးရာတို့ကို ယူဆောင်လာပြီ။ ရာဇာ တံ ပုရိသံ ပဇ္ဇောသာပေတွာ၊ ပြဟ္မဒတ် မင်းသည် ထိုတောရွာသားယောက်ျားအမိုက်အ,အကို ခေါ်စေ၍။ အသော အဂ္ဂါပေသိ၊ မြင်းတို့ကို တန်ဖိုးဖြတ်ခိုင်းပြီ။ သော ပဉ္စန္နံ အဿသတာနံ အဂ္ဃံ၊ ထိုတောသား အမိုက်အ,အသည် မြင်းငါးရာတို့၏ တန်ဖိုးကို။ ဧကံ တဏ္ဍုလ-

နာဋ်ကံ အကာသိ၊ ဆန်တစ်စလယ်ကို ပြုပြီ။ စ ပန ကတ္တာ၊ ဆက်၍ အထူး ပြောစရာကား တန်ဖိုးဖြတ်မှုကို ပြုပြီး၍။ အသေဝါဏိဇသ ဧကံ တဏ္ဍုလနာဋ်ကံ၊ မြင်းကုန်သည်အား ဆန်တစ်စလယ်ကို။ ဒေထာတိ ဝတ္တာ၊ ပေးလိုက်ကြဟု အမိန့် ချ၍။ အသေ အသေသာလာယ သဏ္ဌာပေသိ၊ မြင်းတို့ကို မြင်းတင်းကုတ်၌ ကောင်းစွာတည်စေပြီ (ကောင်းစွာထားခိုင်းပြီ)။ အသေဝါဏိဇော ပေါရာဏ-အ္ဌပနိကသ၊ မြင်းကုန်သည်သည် ရာဖြတ်ဝန်ဟောင်း ဘုရားလောင်း၏။ သန္ဓိက် ဂန္ဓာ၊ အထံသို့ သွား၍။ တံ ပဝတ္တိ အာရောစေတ္တာ၊ မြင်းငါးရာ ဆန်တစ်စလယ် ပေးသည့် ထိုအဖြစ်ကို ပြောကြား၍။ ဣဒါနိ ကိံ ကတ္တုကာမော ပုစ္ဆိ၊ ယခု ဘယ်လို လုပ်ရမည်နည်းဟု မေးပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း ရာဖြတ်ဝန်ဟောင်းသည်။ "တသ ပုရိသသ လဠ္ဍ ဒတ္တာ၊ ထိုလက်ရှိ ရာဖြတ်ဝန်ယောက်ျားအား တံစိုးကို ပေး၍။ တာဝ အမှာကံ အသာ၊ ရှေးဦးစွာ ငါတို့၏ မြင်းငါးရာတို့သည်၊ ဧကံ တဏ္ဍုလနာဋ်ကံ အဋ္ဌန္တိ၊ ဆန်တစ်စလယ်ကို တန်ဖိုးထိုက်ကုန်၏ဟု။ ဧတံ ဥတ္တ၊ ဤမြင်းငါးရာတန်ဖိုးကို သိရပါပြီ။ ပန တုမှေ နိဿာယ၊ အဟုတ်သော်ကား သင် ရာဖြတ်ဝန်ကြီးတို့ကို အမှီပြု၍။ တဏ္ဍုလနာဋ်ယာ အဋ္ဌ၊ ဆန်တစ်စလယ်၏ တန်ဖိုးကို။ ဇာနိတုကာမာ အမှာ၊ သိလိုကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ရညော သန္ဓိကေ ဌတ္တာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ အထံ၌ တည်၍။ သာ တဏ္ဍုလနာဋ်ကာ ဣဒံ နာမ အဋ္ဌတီတိ၊ မြင်းငါးရာဖိုး ထိုဆန်တစ်စလယ်သည် ဤမျှမည်သည်ကို ထိုက်တန်၏ဟု။ ဝတ္ထုံ သကွိသဏ နောတိ၊ ပြောခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကုန်အံ့လောဟု။ ဧဝံ ပဿ္ဌထ၊ ဤသို့ မေးကြလော့။ သကွောမိတိ သစေ ဝဒတိ၊ တန်ဖိုးပြောစွမ်းနိုင်၏ဟု အကယ်၍ ပြောအံ့။ တံ ဂဟေတ္တာ၊ ထို လက်ရှိရာဖြတ်ဝန်ကို ခေါ်ယူ၍။ ရညော သန္ဓိက် ဂစ္ဆထ၊ မင်း၏ အထံသို့ သွားကြ။ အဟမ္ပိ တတ္ထ အာဂမိဿာမိတိ၊ ငါသည်လည်း ထိုမင်းအထံသို့ လာခဲ့အံ့"ဟု။ အာဟ၊ ပြောပြီ။

အသေဝါဏိဇော သာဓုတိ၊ မြင်းကုန်သည်သည် ကောင်းပါပြီဟု။ ဗောဓိ-သတ္တသ ဝစနံ သမ္မဋ္ဌိတ္တာ၊ ရာဖြတ်ဝန်ဟောင်းဘုရားလောင်း၏ စကားကို ဝန်ခံ၍။ အဋ္ဌပနိကသ လဠ္ဍ ဒတ္တာ၊ လက်ရှိရာဖြတ်ဝန်အား လာဘ်ကို ပေး၍။ တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ဆန်တစ်စလယ်တန်ဖိုးဖြတ်ဖို့ ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားပြီ။ သော လဠ္ဍ လဘိတ္တာဝ၊ ထိုလက်ရှိရာဖြတ်ဝန်သည် လာဘ်ကို ရလျှင်ပင်။ တဏ္ဍုလနာဋ် အဋ္ဌပေတုံ သကွိသာမိတိ၊ မြင်းငါးရာဖိုးရသည့်

ဆန်တစ်စလယ်ကို တန်ဖိုးဖြတ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည်ဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ ရာဇကုလဲ ဂစ္ဆာမ ဣတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မင်းမိုးသို့ မင်းနန်းတော်သို့ သွားကြစို့ဟု ပြောရ၏။ တံ အာဒါယ၊ ထိုလက်ရှိ ရာဖြတ်ဝန်ကို ခေါ်ယူ၍။ ရညော သန္တိကံ အဂမာသိ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်း၏ အထံသို့ သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ အညေ ဗဟူ အမစ္စာပိ အဂမိသု၊ ဘုရားလောင်းရာဖြတ်ဝန်ဟောင်းသည်လည်းကောင်း, တစ်ပါးကုန်သော များစွာကုန်သော အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း မင်းထံသွားကုန်ပြီ။ အဿဝါဏိဇော ရာဇာနံ ဝန္ဒိတွာ၊ မြင်းကုန်သည်သည် ပြဟ္မဒတ်မင်းကို ရှိခိုး၍။ "ဒေဝ ပဠန္ဒံ အဿသတာနံ၊ အိုအရှင်မင်းမြတ် မြင်းငါးရာတို့၏။ ဧကံ တဏ္ဍုလနာဠိ အဂ္ဃနကဘာဝံ ဇာနာမ၊ ဆန်တစ်စလယ်ကို ထိုက်တန်ကြောင်းကို သိရပါကုန်၏။ သာ ပန တဏ္ဍုလနာဠိ ကိံ အဂ္ဃတိ၊ မြင်းငါးရာဖိုး ထိုဆန်တစ်စလယ်သည်ကား ဘယ်မျှထိုက်တန်သနည်းဟု။ အဂ္ဃပန်ကံ ပဏ္ဍိတ ဒေဝါတိ အာဟ၊ ရာဖြတ်ဝန်ကို မေးတော်မူပါကုန် အရှင်မင်းကြီး"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ တံ ပဝတ္တိံ အဇာနန္တော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုလာဘ်ယူထားသော အဖြစ်ကို မသိ၍။ အမ္ဘော အဂ္ဃပန်က ပဠဒအဿသတာနိ၊ အိုအမောင်ရာဖြတ်ဝန် မြင်းငါးရာတို့သည်။ ကိံ အဂ္ဃန္တိ ပဏ္ဍိ၊ အဘယ်မျှကို ထိုက်တန်ကြသနည်းဟု မေးပြီ။ ဒေဝ တဏ္ဍုလနာဠိ၊ အိုအရှင်မင်းကြီး ဆန်တစ်စလယ်ကို။ (အဂ္ဃန္တိ ထိုက်တန်ကြ၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေပြီ။ ဟောတု ဘဏေ၊ ဖြစ်စေ, ရှိစေတော့ အချင်းရာဖြတ်ဝန်။ အဿ တဏ္ဍုလနာဠိ တာဝ အဂ္ဃန္တု၊ မြင်းငါးရာတို့သည် ဆန်တစ်စလယ်ကို ထိုက်တန်ကြစေတော့။ သာ ပန တဏ္ဍုလနာဠိကာ ကိံ အဂ္ဃတိ ဣတိ ပဏ္ဍိ၊ မြင်းငါးရာဖိုး ထိုဆန်တစလယ်သည်ကား အဘယ်မျှကို ထိုက်တန်သနည်းဟု မေးပြီ။

သော ဗာလပုရိသော၊ ထိုအမိုက်အ,အ ရာဖြတ်ဝန်ယောက်ျားသည်။ "တဏ္ဍုလနာဠိကာ သန္တရဗာဟိရံ ဗာရာဏသီ အဂ္ဃတိ ဣတိ အာဟ၊ မြင်းငါးရာဖိုး ဆန်တစ်စလယ်သည် မြို့တွင်းမြို့ပြင်နှင့်တကွသော ဗာရာဏသီတစ်မြို့လုံးကို ထိုက်တန်၏ဟု ပြောပြီ။ သော ပုဗ္ဗေ၊ ထိုလက်ရှိရာဖြတ်ဝန်သည် ရှေးက။ ရာဇာနံ အနုဝတ္တန္တော၊ မင်းသဘောသို့ လိုက်လျက်။ အဿာနံ အဂ္ဃံ၊ မြင်းငါးရာတို့၏ တန်ဖိုးကို။ ဧကံ တဏ္ဍုလနာဠိံ အကာသိ ကိရ၊ ဆန်တစ်စလယ်ကို ပြုပြီတဲ့။ ဝါဏိဇဿ ဟတ္ထတော၊ မြင်းကုန်သည်၏ လက်မှ။ လဠဲ လဘိတ္တာ၊ လာဘ်ကို

ရ၍။ တဿာ တဏ္ဍုလနာဠိကာယ အဋ္ဌိ၊ ထိုဆန်တစ်စလယ်၏ တန်ဖိုးကို။ သန္ဓရဇာတိရဲ့ ဘရာဏသီ ပုန အကာသိကိရ၊ မြို့တွင်းမြို့ပြင်နှင့်တကွသော ဘရာဏသီမြို့ကို တစ်ဖန် ပြုပြန်သတဲ့။ တဒါ ဘရာဏသီယာ ပါကာရပရိက္ခေပေ ပန၊ ထိုအခါ၌ ဘရာဏသီမြို့၏ တံတိုင်းအကာအရံသည်ကား။ ဒွါဒသ-ယောဇနိကော ဟောတိ၊ ၁၂-ယူဇနာရှိသည် ဖြစ်၏။ ဘဟိရဲ့ ရဋ္ဌံ ပန တိယောဇနသတိကံ၊ မြို့တော်ပြင်ဘက်ဖြစ်သော တစ်နိုင်ငံလုံးသည်ကား ယူဇနာသုံးရာရှိ၏။ ဣတိ သော ဘလော၊ ဤသို့လျှင် ထိုမိုက်အ,သော ရာဖြတ်ဝန်သည်။ ဧဝံ မဟန္တံ၊ သို့ကလောက် ကြီးကျယ်သော။ သန္ဓရဇာတိရဲ့ ဘရာဏသီ၊ မြို့တွင်းမြို့ပြင်နှင့်တကွသော ဘရာဏသီမြို့ကို။ တဏ္ဍုလနာဠိကာယ အဋ္ဌံ အကာသိ၊ ဆန်တစ်စလယ်၏ တန်ဖိုးကို ပြုပြီ။

တံ သုတ္တာ အမစ္စာ၊ ထိုတန်ဖိုးဖြတ်စကားကို ကြားရ၍ အမတ်တို့သည်။ ပါဏိ ပဟရိတ္တာ ဟသမာနာ၊ လက်ခုပ်ကို တီး၍ ရယ်ကြလျက်။ "မယံ ပုဗ္ဗေ ပထဝိဋ္ဌ ရဋ္ဌဋ္ဌ၊ ငါတို့သည် ရှေးက မြေကြီးကိုလည်းကောင်း မင်းစည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဋ္ဌန္တိ သည်နော အဟုမှ၊ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်ဟု အမှတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်ခဲ့ကြပြီ။ ဧဝံ မဟန္တံ၊ သို့ကလောက် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော။ သရာဇဿ ဘရာဏသိရဋ္ဌံ၊ မင်းနှင့်တကွသော ဘရာဏသီမင်းစည်းစိမ်သည်။ တဏ္ဍုလနာဠိမတ္တံ အဋ္ဌတိ ကိရ၊ ဆန်တစ်စလယ်မျှကိုသာ ထိုက်တန်သတဲ့။ အဋ္ဌပနိကဿ ဉာဏသမ္ပဒါ အဟော၊ ရာဖြတ်ဝန်၏ ဉာဏ်စုံလင်မှုသည် ဩော ဘုံဖွယ် ရှိပေစွ။ ဧတ္တကံ ကာလံ အယံ အဋ္ဌပနိကော၊ ဤမျှရှိသော ကာလပတ်လုံး ဤရာဖြတ်ဝန်သည်။ ကဟံ ဝိဟာသိ၊ အဘယ်အရပ်၌ နေလေသနည်း။ အမှာကံ ရညော ဧဝ အနုစ္ဆဝိကောတိ၊ ငါတို့၏ မင်းကြီးအားသာ သင့်လျော်၏"ဟု ပြောကြ၍။

၅။ "ကိမဋ္ဌတိ တဏ္ဍုလနာဠိကာယံ၊ အဿာန မူလာယ ဝဒေဟိ ရာဇ။
ဘရာဏသိ သန္ဓရဇာတိရံ၊ အယမဋ္ဌတိ တဏ္ဍုလနာဠိကာ"တိ။

"ကိမဋ္ဌတိ တဏ္ဍုလနာဠိကာယံ၊ (လ) အယမဋ္ဌတိ တဏ္ဍုလနာဠိကာဟူသော ဂါထာဖြင့် ။ ပရိဟာသံ အကံသု၊ ပြောင်လှောင်မှုကို ပြုကုန်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား-

၅။ အဿာနံ မူလာယ၊ မြင်ငါးရာတို့၏ တန်ဖိုးအတွက်။ အယံ တဏ္ဍုလ-နာဠိကာ၊ ဤဆန်တစ်စလယ်သည်။ ကိံ အဋ္ဌတိ၊ အဘယ်မျှကို ထိုက်တန်ပါ

သနည်း။ ဝဒေဟိ ရာဇ၊ မိန့်တော်မူပါ အရှင်မင်းမြတ်။ သန္ဓရဇာဟိရဲ့ ဗာရာဏသီ၊ မြို့တွင်း မြို့ပြင်နှင့် တကွသော ဗာရာဏသီပြည်ကို။ အယ် တဏ္ဍုလနာဠိကာ အလ္လတိ၊ ဤဆန်တစ်စလယ်သည် ထိုက်တန်၏။

တသို့ ကာလေ ရာဇာ လဇ္ဇိတော၊ ဆန်တစ်စလယ်ကိုတန်ဖိုးဖြတ်ရာ ထိုအခါ၌ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် အရှက်ရ၍။ တံ ဗာလံ နိက္ကမာပေတွာ၊ ထိုရာဖြတ်ဝန် အမိုက်အ,အကို နှင်ထုတ်စေ၍။ ဗောဓိသတ္တသော အလ္လပနိကဌာနံ အဒါသိ၊ ဘုရားလောင်းအားသာ ရာဖြတ်ဝန်ရာထူးကို ပေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန္နအတိတ်ဝတ္ထုနှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အနုသန္ဓိ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ တဒါ ဂါမိကဗာလအလ္လပနိကော၊ ထိုအခါက တောသားအမိုက်အ,အ ရာဖြတ်ဝန်သည်။ လာလုဒါယီ အဟောသိ၊ ယခုလာလုဒါယီသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပဏ္ဍိတအလ္လပနိကော ပန၊ ထိုအခါပညာရှိ ရာဖြတ်ဝန်သည်ကား။ အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ယခု ငါဘုရားသည် သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ ဣတိ ဒေသနံ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ဤသို့ဇာတ်ပေါင်းပြီး၍ တရားဟောခြင်းကို ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီ။

တဏ္ဍုလနာဠိဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော တဏ္ဍုလနာဠိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ ဒေဝမွေဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဟိရိသြတ္တပ္ပသမ္ပန္နာတိ ဣဒံ၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ ဘဂဝါ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ ဗဟုဘဏ္ဍိကံ ဘိက္ခုံ၊ မထင်ရှားသော များစွာသော ပစ္စည်းရှိသော ရဟန်းကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိဝါသီ ဧကော ကုဋုမ্বိကော၊ သာဝတ္ထိမြို့၌နေသော သူကြွယ်တစ်ယောက်

သည်။ ဘရိယာယ ကာလကတာယ ပဋ္ဌဇိ ကိရ၊ မယားသည် သေလတ်သော် ရဟန်းပြုပြီတဲ့။ သော ပဋ္ဌဇေန္တော၊ ထိုသူကြွယ်သည် ရဟန်းပြုသော်။ အတ္တနော ပရိဝေဏေ၊ အဂ္ဂိသာလေ၊ မိမိအတွက် နေထိုင်ရာအခန်းကိုလည်းကောင်း မီးတင်းကုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘဏ္ဍဂဋ္ဌေ ကာရေတွာ၊ ဂိုဒေါင်ကိုလည်းကောင်း ပြုစေ၍။ ဘဏ္ဍဂဋ္ဌံ သပ္ပိတဏ္ဍုလာဒီဟိ၊ ဂိုဒေါင်ကို ထောပတ်, ဆန်စသည်တို့ဖြင့်။ ပူရေတွာ ပဋ္ဌဇိ ကိရ၊ အပြည့်ထည့်၍ ရဟန်းပြုပြီတဲ့။ စ ပန ပဋ္ဌဇိတွာ၊ ဆက်၍ အထူးပြောစရာကား ရဟန်းပြုပြီး၍။ အတ္တနော ဒါသေ ပကြောသာပေတွာ၊ မိမိ၏ ကျေးကျွန်တို့ကို ခေါ်ခိုင်း၍။ ယထာရုစိတံ အာဟာရံ၊ အကြင်အကြင် နှစ်သက် အပ်သော အစာအာဟာရကို။ ပစာပေတွာ ဘုဥ္ဇတိ ကိရ၊ အချက်ခိုင်း၍ စားသတဲ့။ ဗဟုပရိက္ခာရော စ အဟောသိ၊ ပစ္စည်းပရိက္ခရာများစွာရှိသည်လည်း ဖြစ်ပြီ။ ရတ္တိ အည၊ ညအခါ၌ တစ်မျိုးသော။ နိဝါသနပါရုပနံ ဟောတိ၊ သင်းပိုင်ကေသီသည် ဖြစ်၏။ ဒိဝါ အည၊ နေ့၌ သင်းပိုင်ကေသီတစ်မျိုးတည်း။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ ဝသတိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်စွန်း၌ နေ၏။ တသ ကေဒိဝသံ၊ ထိုရဟန်းသည် တစ်နေ့သည်။ စီဝရပစ္စတ္ထရဏာဒီနိ နီဟရိတွာ၊ သင်္ကန်း, အပေါ်လွှမ်း အခင်းစသည်တို့ကို အပြင်ထုတ်၍။ ပရိဝေဏေ ပတ္ထရိတွာ သုက္ခာပေန္တသ၊ အခန်း၌ ဖြန့်၍ နေလှမ်း နေစဉ်။ သမ္ဗဟုလာ ဇာနပဒါ ဘိက္ခူ။ များစွာကုန်သော ဇနပုဒ်၌နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သေနာသနစာရိကံ အာဟိဏ္ဍန္တာ၊ ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်မှုကို လှည့်လည်ကုန်လတ်သော်။ ပရိဝေဏံ ဂန္တွာ၊ အခန်းသို့ သွားကြ၍။ စီဝရာဒီနိ ဒိသွာ၊ သင်္ကန်း စသည်တို့ကို မြင်ကြ၍။ ကွမာနိ ကသ၊ ဤပစ္စည်းတို့သည် အဘယ်သူ၏။ (သန္တကာနိ၊ ပစ္စည်းတို့နည်း)။ ကွတိ ပုဗ္ဗဏ္ဏသု၊ ဤသို့ မေးကုန်ပြီ။ သော အာဝုသော မယှံ၊ ထိုရဟန်းသည် အိုင့်ရှင်တို့ ငါ၏။ (သန္တကာနိ၊ ပစ္စည်းတို့တည်း။) ကွတိ အာဟ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ အာဝုသော ကွဒမ္မိ စီဝရံ ကွဒမ္မိ နိဝါသနံ၊ အိုင့်ရှင် ဤကေသီသင်္ကန်းသည်လည်းကောင်း ဤသင်းပိုင်သည်လည်းကောင်း။ ကွဒမ္မိ ပစ္စတ္ထရဏံ၊ ဤအပေါ်လွှမ်းအခင်းသည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ တုယှမေဝါတိ၊ အားလုံးသည် သင်၏ဟာချည်းသာလောဟု မေးကြပြီ။ အာမ မယှမေဝါတိ၊ အေး ငါ၏ဟာချည်းသာဟု ဖြေပြီ။ "အာဝုသော ဘဂဝတာ၊ အိုင့်ရှင် မြတ်စွာဘုရား သည်။ တိဏ္ဏံ စီဝရာနိ အနုညာတာနိ၊ သင်းပိုင်, ဧကသီ, ဒုကူဋ် သင်္ကန်းသုံးထည် တို့ကို ခွင့်ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ တွံ ဧဝံ အပ္ပိစ္ဆသ၊ သင်သည် ဤသို့ နည်းသော အလို

ရှိသော။ ဗုဒ္ဓသ သာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍။ ဧဝံ ဗဟုပရိက္ခာရော ဇာတော၊ ဤသို့ များသောပရိက္ခရာရှိသူသည် ဖြစ်နေ၏။ ဧဟိ တံ၊ လာလော့ သင့်ကို။ ဒသဗလဿ သန္တိကံ နေဿာမာတိ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ ဆောင်ပို့ကုန်အံ့" ဟုပြောကြ၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုရဟန်းကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ အဂမံသု၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွားကြကုန်ပြီ။

သတ္ထာ ဒိသ္မာဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မြင်တော်မူလျှင်ပင်။ "ဘိက္ခဝေ ကိံ နု ခေါ၊ အိုရဟန်းတို့ အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အနိစ္စမာနကံယေဝ ဘိက္ခု၊ မလိုက်လိုသည်သာ ဖြစ်သော ရဟန်းကို၊ ဂဏ္ဍိတွာ အာဂတာ အတ္ထ ဣတိ အာဟ၊ ခေါ်၍ လာကုန်သည် ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ အယံ ဘိက္ခု၊ မြတ်စွာဘုရား ဤရဟန်းသည်။ ဗဟုဘဏ္ဍော ဗဟုပရိက္ခာရောတိ၊ များသောပစ္စည်းရှိ၏ များသော ပရိက္ခရာရှိ၏ ဟု လျှောက်ကြပြီ။ ဘိက္ခု တွံ ဗဟုဘဏ္ဍောတိ၊ အိုရဟန်းသင်သည် များသော ပစ္စည်းရှိ၏ ဟုကြားရသည်ကား။ သစ္စံ ကိရ ဣတိ၊ မှန်သလောဟု မေးတော်မူပြီ။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ၊ မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခု ကသ္မာ ပန တွံ၊ အိုရဟန်း အဘယ်ကြောင့်ကား သင်သည်။ ဗဟုဘဏ္ဍော ဇာတော၊ ပစ္စည်းများစွာရှိသူသည် ဖြစ်ရသနည်း။ အဟံ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ ငါဘုရားသည် လောဘနည်းသူဖြစ်ကြောင်း၏လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌိတာယ ပဝိဝေကဿ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သူဖြစ်ကြောင်း၏လည်းကောင်း ကိလေသာကင်းဆိတ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒါမိ နနု ဣတိ၊ ဝီရိယအားထုတ်ခြင်း၏လည်းကောင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဟောကြားသည် မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူပြီ။ သော သတ္ထုဝစန၊ ထိုရဟန်းသည် ဘုရားရှင်၏ စကားတော်ကို။ သုတ္တာ ကုပိတော၊ ကြားရသော် စိတ်ဆိုး၍။ ဣဒါနိ ဣမိနာ နိဟာရေန၊ ယခုအခါ ဤနည်းဖြင့်။ စရိဿာမိတိ၊ သွားလာလှည့်လည်အံ့ဟု လျှောက်၍။ ပါရုပန် ဆဋ္ဌေတွာ၊ ဒကသိကို စွန့်ပစ်ချ၍။ ပရိသမဇ္ဈေ ဇကစီဝရော အဌာသိ၊ ပရိသတ်အလယ်၌ သင်းပိုင်သာဝတ်၍ ရပ်တည်ပြီ။

အထ နံ၊ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းကို။ သတ္ထာ ဥပတ္ထမ္ဘယမာနော၊ ဘုရားရှင်သည် အားပေးထောက်ပံ့လျက်။ "ဘိက္ခု တွံ ပုဗ္ဗေ၊ အိုရဟန်း သင်သည် ရှေး၌။

ဟိရောတ္တပ္ပဂဝေသကော ဒကရက္ခသကာလေပိ၊ အရှက်အကြောက်ကို ရှာဖီး၍ ရေစောင့်ဘီလူး ဖြစ်ရာအခါ၌လည်း။ ဟိရောတ္တပ္ပံ ဂဝေသမာနော၊ အရှက်အကြောက်ကို ရှာဖီးလျက်။ ဒွါဒသသံဝစ္ဆရာနိ ဝိဟာသိ နနု၊ ၁၂-နှစ်တို့ပတ်လုံး နေဖူးပြီမဟုတ်လော၊ အထ ကသ္မာ ဣဒါနိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက် အဘယ့်ကြောင့် ယခုအခါ၌။ ဧဝံ ဂရုကေ၊ ဤသို့ အလေးဂရုပြုထိုက်သော။ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပတ္တဝိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍။ စတုပရိသမဇ္ဈေ ပါရုပနံ ဆဋ္ဌေတ္တာ၊ ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌ ကေသီကို စွန့်ပစ်ချ၍။ ဟိရောတ္တပ္ပံ ပဟာယ၊ အရှက်အကြောက်ကို ပယ်စွန့်၍။ ဒ္ဋေတော အသိ ဣတိ၊ ရပ်တည်နေသူသည် ဖြစ်ရသနည်းဟုမိန့်ပြီ။ သော သတ္တူ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ထိုရဟန်းသည် ဘုရားရှင်၏ စကားတော်ကို ကြားရ၍။ ဟိရောတ္တပ္ပံ ပဋိပဇ္ဇာပေတ္တာ၊ အရှက်အကြောက်ကို တစ်ဖန် ဖြစ်စေ၍။ တံ စီဝရံ ပါရုပိတ္တာ၊ ထိုပစ်ချသော ကေသီသင်္ကန်းကို ကောက်ရုံပြု၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ ကေမန္ဒ နိသီဒိ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ ထိုင်နေပြီ။ ဘိက္ခူ တဿ အတ္ထသ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုရေစောင့်ဘီလူးအကြောင်းအရာ၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္နံ ကာရဏံ၊ ဖုံးကွယ်အပ်သော အကြောင်းအရာကို၊ ပါကဋံ အကာသိ၊ ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ကာသိရဋ္ဌေ ဗာရာဏသိယံ၊ ရှေးအခါ၌ ကာသီတိုင်း၌ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော နာမ ရာဇာ အဟောသိ၊ ပြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ အဂ္ဂမဟေသိယာ ကုစ္ဆိမှိ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏ မိဖုယားကြီး၏ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိ ဂဏှိ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ တဿ နာမံ၊ နာမည်မှည့်ရာနေ့၌ ထိုဘုရားလောင်း၏ အမည် ကို။ မဟိသာသကုမာရောတိ အကံသု၊ မဟိသာသမင်းသားဟု ပြုကုန်ပြီ မှည့်ကုန်ပြီ။ တဿ အာမာဝိတ္တာ၊ ထိုမဟိသာသမင်းသား၏ မိဘစသည်သို့ ရှေးရှုပြေးလာ၍။ ပရိဓာဝိတ္တာ ဝိစရဏကာလေ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြေးသွား၍ လှည့်လည်နိုင်ရာ အခါ၌။ ရညော အညော ပုတ္တောပိ ဇာတော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်း၏ အခြားသော သားသည်လည်း ဖွားပြန်ပြီ။ တဿ နာမံ၊ ထိုနောက်မှဖွားသောမင်းသား၏ အမည်ကို။ စန္ဒကုမာရောတိ အကံသု၊ စန္ဒမင်းသားဟု ပြုကုန်မှည့်ကုန်ပြီ။ တဿ

အာဓာဝိတ္တာ၊ ထိုစနှမင်းသား၏ မိဘစသည်သို့ ရှေးရှေးပြေးလာ၍။ ပရိဓာဝိတ္တာ ဝိစရဏကာလေပန၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြေးသွား၍ လှည့်လည်နိုင်ရာအခါ၌ကား။ ဟေဓိသတ္တသ မာတာ ကာလံ အကာသိ၊ ဘုရားလောင်း မဟီသာသမင်းသား၏ မယ်တော်သည် သေခြင်းကို ပြုပြီ။ ရာဇာ အည်း၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် အခြားအမျိုးသမီးကို။ အဂ္ဂမဟေသိဌာနေ ဌပေသိ၊ မိဖုယားကြီး ရာထူး၌ တည်စေပြီ, ထားပြီ။ သာ ရညော၊ ထိုနောက် မိဖုယားကြီးကို ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ဝိယာ မနာပါ အဟောသိ၊ ချစ်အပ်သည် မြတ်နိုးအပ်သည် ဖြစ်ပြီ။ သာပိ သံဝါသံ အန္ဓာယ၊ ထိုနောက် မိဖုယားကြီးသည်လည်း ပေါင်းဖော်မှုကို အစွဲပြု၍။ ဧကံ ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊ တစ်ယောက်သော သားကို ဖွားပြီ။ သူရိယကုမာရောတိ အသ နာမံ အကံသု၊ သူရိယမင်းသားဟု ထိုမင်းသား၏ အမည်ကို ပြုကုန်မှည့်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ ပုတ္တံ ဒိသွာ တုဋ္ဌစိတ္တော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် သားတော်သူရိယမင်းသားကို မြင်ရ၍ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိ၍။ ဘဒ္ဒေ တေ ပုတ္တသ၊ ချစ်နှမ သင်ချစ်နှမ၏ သားအား။ ဝရံ ဒမ္မိတိ အာဟ၊ ဆုတစ်ခုကို ပေး၏ဟု ပြောပြီ။ ဒေဝီ ဝရံ မိဖုယားကြီးသည် ဆုကို။ ဂ္ဂဏ္ဍိတကာလေ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိရာကာလ၌ ယူထိုက်သည်ကို။ ကတ္တာ ဌပေသိ၊ ပြု၍ ထားပြီ။ သာ ပုတ္တေ ဝယပ္ပတ္တေ၊ ထို မိဖုယားကြီးသည် သားတော် သူရိယမင်းသားသည် အရွယ်ရောက်လတ်သော်။ "ဒေဝေန မယှံ ပုတ္တသ၊ အရှင်မင်းကြီးသည် ကျွန်တော်မျိုးမ၏ သားတော် သူရိယမင်းသားအား။ ဇာတကာလေ ဝရော ဒိန္နော၊ မွေးဖွားပြီးရာကာလ၌ ဆုတစ်ခုကို ပေးအပ်ခဲ့ပါပြီ။ မေ ပုတ္တသ၊ ကျွန်တော်မျိုးမ၏ သားသူရိယမင်းသားအား။ ရဇ္ဇံ ဒေဟိတိ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပေးတော်မူပါ"ဟု။ ရာဇာနံ အာဟ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းကို သံတော်ဦးတင်ပြီ။ ရာဇာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "မယှံ ဒွေ ပုတ္တာ အဂ္ဂိဟ္ဘန္ဓာ ဝိယ၊ ငါ၏ သားတော်ကြီး နှစ်ယောက်တို့သည် မီးပုံကြီးတို့ကဲ့သို့။ ဇလမာနာ ဝိစရန္တိ၊ တောက်ပထင်ရှားကုန်လျက် သွားလာလှည့်လည်နေကုန်၏။ တဝ ပုတ္တသ၊ သင် မိဖုယား၏သား သူရိယမင်းသားအား။ ရဇ္ဇံ ဒါတုံ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပေးခြင်းငှာ။ နသက္ကာ ဣတိ ပဋိက္ခိပိတွာပိ၊ မတတ်ကောင်း"ဟု ပယ်မြစ်သော်လည်း။ ပုနပ္ပုနံ ယာစမာနမေव၊ ထပ်ကာထပ်ကာ တောင်းနေသည်သာဖြစ်သော။ တံ ဒိသွာ၊ ထိုမိဖုယားကြီးကို မြင်၍။ အယံ မယှံ ပုတ္တာနံ၊ ဤမိဖုယားကြီးသည် ငါ၏ သားတော်ကြီးနှစ်ပါးတို့အား။ ပါပကမ္မိ စိန္တေယျာတိ၊ မကောင်းသည်ကိုလည်း

ကြီစည်ပြုလုပ်ရာ၏ဟု တွေးရ၏။ ပုတ္တေ ပဏ္ဍောသာပေတွာ၊ သားတော်ကြီးနှစ်ပါး တို့ကို ခေါ်စေ၍။ "တာတာ အဟံ၊ အိုသားတော်ကြီးတို့ ငါဖခင်သည်။ သူရိယကုမာရသ ဇာတကာလေ၊ သူရိယမင်းသား၏ ဖွားပြီးရာကာလ၌။ ဝရဏ အဒါသီ၊ ဆုတစ်ခုကို ပေးခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ အသ မာတာ၊ ယခုအခါ၌ ထိုသူရိယ မင်းသား၏ မယ်တော် မိဖုယားသည်။ ရဏ္ဍ ယာစတိ၊ မင်းအဖြစ်ကို တောင်းနေ၏။ အဟံ တဿ နဒါတုကာမော၊ ငါခမည်းတော်သည် ထိုသူရိယမင်းသားအား မင်းအဖြစ် မပေးလို။ မာတုဂါမော နာမ ပါပေါ၊ မာတုဂါမမည်သည် ဆိုးဝါး၏။ တုမှာကံ ပါပကမ္မိ စိန္တေယျ၊ သင်သားတော်ကြီးတို့အား မကောင်းသည်ကိုလည်း ကြီစည်ပြုလုပ်ရာ၏။ တုမ္မေ အရည် ပဝိသိတွာ၊ သင်သားတော်ကြီးတို့သည် တောသို့ ဝင်၍။ မမ အစ္စယေန၊ ငါခမည်းတော်၏ ကွယ်လွန်ရာအခါ၌။ ကုလ-သန္တကေ နဂရေ၊ မိုးနိုင်ဥစ္စာပြစ်သော မြို့၌။ ရဏ္ဍ ကရေယျာထာတိ အာဟ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြုကြလော့"ဟု ပြောပြီ။ ဣတိ ရောဒိတွာ ကန္ဒိတွာ၊ ဤသို့ပြော၍ ငိုရ၍ မြည်တမ်း၍။ သီသေ စုမ္ဗိတွာ ဥယျောဇေသိ၊ ခေါင်း၌ စုပ်၍ လွှတ်လိုက်ပြီ။ တေ ပိတရံ ဝန္ဒိတွာ၊ ထိုးသားတော်ကြီးနှစ်ယောက်တို့ကို ခမည်းတော် ပြဟ္မဒတ်မင်းကို ရှိခိုးပြီး၍။ ပါသာဒါ သြတရန္တေ၊ ပြာသာဒ်မှ ဆင်းလာသည်တို့ကို၊ ရာဇဓီဟေ ကီဠမာနော၊ မင်းရင်ပြင်၌ ကစားနေသော။ သူရိယကုမာရော ဒိသွာ၊ သူရိယမင်းသားသည် မြင်၍။ တံ ကာရဏံ ဥ တွာ၊ နောင်တော်တို့ကို ခမည်းတော် နှင်ထုတ်သည့် ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ အဟမ္မိ ဘာတိကေဟိ၊ ငါသူရိယမင်းသားသည်လည်း နောင်တော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ဂမိဿာမိတိ၊ အတူ လိုက်သွား အံ့ဟု ပြော၍။ တေဟိ သဒ္ဓိယေဝ နိက္ခမိ၊ ထိုနောင်တော်တို့နှင့် အတူ သာလျှင် ထွက်သွားပြီ။ တေ ဟိမဝန္တံ ပဝိသိသု၊ ထိုမင်းသားသုံးယောက်တို့သည် ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်ကုန်ပြီ။

ဟေဓိသတ္ထော မဂ္ဂါ သြက္ကမ္မ၊ ဘုရားလောင်းမဟိသာသမင်းသားသည် လမ်းမှ သက်ဆင်း၍။ ရုက္ခမူလေ နိသီဒိတွာ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ ထိုင်၍။ သူရိယကုမာရံ၊ သူရိယမင်းသားကို၊ "တာတ သူရိယကုမာရ ဧတေ သရံ ညိတော်သူရိယမင်းသား ဟိုရေအိုင်သို့။ ဂန္တာ နှာတွာ စ ပိဝိတွာ စ၊ သွား၍ ရေချိုးပြီး၍လည်းကောင်း ရေသောက်ပြီး၍လည်းကောင်း။ ပဒုမိနိပဏ္ဏေဟိ အမှာကမ္ပိ၊ ကြာရွက်တို့ဖြင့် ငါတို့အတွက်လည်း။ ပါနိယံ အာနေဟိတိ အာမန္တေသိ၊ သောက်ရေကို ဆောင်ယူ

ခဲ့လော့"ဟု ခေါ်ပြောပြီ။ တံ ပန သရဏဝေဿဝဏသ သန္ဓိကာ၊ ထိုရေအိုင်ကိုကား ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ အထံမှ။ ဧကေန ဒကရက္ခသေန၊ တစ်ကောင်သော ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ လဒ္ဓံ ဟောတိ၊ အပိုင်စားရအပ်သည် ဖြစ်၏။ ဝေဿဝဏောစ တံ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည်လည်း ထိုရေစောင့်ဘီလူးကို။ "ဒေဝဓမ္ဓ-ဇာနနကေ ဌပေတွာ၊ ဒေဝဓမ္ဓသိသူတို့ကို ချန်ထား၍။ ယေ အညေ ဣမံ သရံ ဩတရန္တိ၊ အကြင်အခြားသူတို့သည် ဤရေအိုင်သို့ သက်ဆင်းကုန်၏။ တေ ခါဒိတုံ လဘသိ၊ ဒေဝဓမ္ဓသိသူချန်ထား, ဤရေအိုင်သက်ဆင်းသော ထိုသူတို့ကို သင်စားခြင်းငှာ အခွင့်ရ၏။ အနောတိဏ္ဏော နံ လဘသီတိ အာဟ၊ မဆင်းသူတို့ကို စားခွင့်မရ"ဟု ပြောထားပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ သော ရက္ခသော ယေ၊ ထိုရေစောင့်ဘီလူးသည် အကြင်သူတို့သည်။ တံ သရံ ဩတရန္တိ၊ ထိုရေအိုင်သို့ သက်ဆင်းကုန်၏။ တေ ဒေဝဓမ္မေ ပုစ္ဆိတွာ၊ ထိုသက်ဆင်းသူတို့ကို ဒေဝဓမ္ဓတို့ကို မေး၍။ ယေ နံ ဇာနန္တိ၊ အကြင်သူတို့သည် မသိကုန်။ တေ ခါဒတိ၊ ထိုမသိသူတို့ကို စား၏။ အထ ခေါ သူရိယကုမာရော၊ ထိုအခါ၌ သူရိယမင်းသားသည်။ တံ သရံ ဂန္တွာ၊ ထိုရေအိုင်သို့ သွား၍။ အဝိမံသိတွာဝ ဩတရိ၊ မစူးစမ်းမူ၍သာ ဆင်းပြီ။ အထ နံ၊ ဆင်းရာထိုအခါ၌ ထိုသူရိယမင်းသားကို။ သော ရက္ခသော ဂဟေတွာ၊ ထိုရေစောင့်ဘီလူးသည် ဖမ်းယူ၍။ ဒေဝဓမ္ဓေ ဇာနာသီတိ ပုစ္ဆိ၊ ဒေဝဓမ္ဓတို့ကို သိ၏လောဟု မေးပြီ။ သော၊ ထိုသူရိယမင်းသားသည်။ ဒေဝဓမ္ဓာ နာမ စန္ဒိမသူရိယာတိ အာဟ၊ ဒေဝဓမ္ဓမည်သည်တို့ကား လ,နေတို့တည်းဟု ဖြေပြီ။ အထ နံ၊ ဖြေပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုသူရိယမင်းသားကို။ တွံ ဒေဝဓမ္ဓေ၊ သင်သူရိယ မင်းသားသည် ဒေဝဓမ္ဓတို့ကို။ နံ ဇာနာသီတိ ဝတ္တာ၊ မသိဟု ပြောရ၍။ ဥဒကံ ပဝေသေတွာ၊ ရေသို့ ဝင်စေ၍ (ရေနှစ်၍)။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနေ ဌပေသိ၊ မိမိ ရေစောင့်ဘီလူး၏ ဗိမာန်၌ ထားပြီ။ ဟောမိသတ္ထောပိ တံ၊ ဘုရားလောင်း မဟိသာသမင်းသားသည်လည်း ထိုသူရိယမင်းသားကို။ အတိစိရာယန္တံ ဒိသွာ၊ အလွန်ကြာနေသည်ကို တွေ့ရ၍။ စန္ဒကုမာရံ ပေသေသိ၊ စန္ဒမင်းသားကို လွှတ်ပြန်ပြီ။ ရက္ခသော တမ္ပိ ဂဟေတွာ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည် ထိုစန္ဒမင်းသားကိုလည်း ဖမ်းယူ၍။ ဒေဝဓမ္ဓေ ဇာနာသီတိ ပုစ္ဆိ၊ ဒေဝဓမ္ဓတို့ကို သိ၏လောဟု မေးပြီ။ အာမ ဇာနာမိ၊ အေး သိပါ၏။ ဒေဝဓမ္ဓာ နာမ စတသော ဒိသာတိ၊ ဒေဝဓမ္ဓတို့မည်သည် အရပ်လေးမျက်နှာတို့တည်းဟု ဖြေပြီ။ ရက္ခသော၊

ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ တွဲ ဒေဝမွေ့၊ သင်စန္ဒမင်းသားသည် ဒေဝမွတ္တိုကို။ နဇာနာသီတိ၊ မသိဟုပြော၍။ တမ်ပို ဂဟေတွာ၊ ထိုစန္ဒမင်းသားကိုလည်း ဖမ်းယူ၍။ တတ္ထေव ဌပေသိ၊ ထိုနေရာဗိမာန်၌သာ ထားလေပြီ။

ဗောဓိသတ္တာ တသ္မိံ စိရာယန္တေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုစန္ဒမင်းသားသည်လည်း ကြာနေပြန်သော်။ ဧကေန အန္တရာယေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ တစ်မျိုးသော အန္တရာယ်သည် ဖြစ်တန်ရာ၏ဟုကြံ၍။ သယံ တတ္ထ ဂန္တွာ၊ ကိုယ်တိုင် ထိုရေအိုင်သို့ သွား၍။ ဒ္ဝိန္နမ္ပိ သြတရဏာပဒေ၊ ဒ္ဝိသွား၊ ညီတော်နှစ်ယောက်တို့၏လည်း ဆင်းသွားသော ခြေရာကို တွေ့ရ၍။ ဣမိနာ သရေန ရက္ခသပရိဂ္ဂဟိတေန၊ ဤရေအိုင်သည် ရေစောင့်ဘီလူးသိမ်းပိုက်အပ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏ဟု သိ၍။ ခဏ္ဍ သန္ဓယိတွာ၊ သန်လျက်ကို ဖွဲ့၍။ ဓနုံ ဂဟေတွာ အဋ္ဌာသိ၊ လေးကို ကိုင်၍ ရပ်တည်ပြီ။ ဒကရက္ခသော ဗောဓိသတ္တံ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည် ဘုရားလောင်းမဟိသာသမင်းသားကို။ ဥဒကံ အနောတရန္တံ ဒိသွာ၊ ရေသို့ မဆင်းဘဲ နေသည်ကို မြင်ရ၍။ ဝနကမ္မိကပုရိသော ဝိယ ဟုတွာ၊ တောထဲ အလုပ်လုပ်သော ယောက်ျားကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ "ဘော ပုရိသ တွံ၊ အိုယောက်ျား သင်သည်။ မဂ္ဂကိလန္တော ကသ္မာ၊ ခရီးပန်းပါလျက် အဘယ့်ကြောင့်။ ဣမံ သရံ သြတရိတွာ၊ ဤရေအိုင်သို့ ဆင်း၍။ နှတွာ ပိဝိတွာ၊ ချိုး၍ သောက်၍။ ဘိသမုဏာလံ ခါဒိတွာ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းကို စား၍။ ပဒ္မိနိံ ပိဠန္ဓိတွာ၊ ကြာပန်းတို့ကို ပန်ဆင်၍။ ယထာသုခံ နဂ္ဂသိတိ၊ ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ မသွားသနည်း"ဟု။ ဗောဓိသတ္တံ အာဟ၊ ဘုရားလောင်းကို မေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တံ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုတောအလုပ်လုပ်သော ယောက်ျားကဲ့သို့သော သူကို မြင်၍။ ဧသော ယက္ခော၊ ဤသူကား ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ ဘဝိဿတိတိ ဥ တွာ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု သိ၍။ တယာ မေ၊ သင်ရေစောင့်ဘီလူးသည် ငါ၏။ ဘာတိကာ ဂဟိတာတိ အာဟ၊ ညီတော်နှစ်ယောက်တို့ကို ဖမ်းယူထားအပ်ကုန်သလားဟု မေးပြီ။ အာမ ဂဟိတာတိ၊ အေး ဖမ်းယူထားအပ်ကုန်ပြီဟု ဖြေပြီ။ ကီ ကာရဏာတိ၊ ဘာကြောင့်လဲဟု မေးပြီ။ အဟံ ဣမံ သရံ၊ ငါရေစောင့်ဘီလူးသည် ဤရေအိုင်သို့။ သြတိဏ္ဏကေ လဘာမိတိ၊ ဆင်းသူတို့ကို ဖမ်းစားခွင့်ရ၏ဟု ဖြေပြီ။ ကီ ပန၊ ဘယ်လိုလဲ။ သဗ္ဗေဝ လဘာသိတိ၊ အကုန်လုံးတို့ကိုပင် ဖမ်းစားခွင့် ရသလောဟု မေးပြီ။ ယေ ဒေဝမွေ ဇာနန္တိ၊ အကြင်သူတို့သည်

ဒေဝဓမ္မတို့ကို သိကုန်၏။ တေ ဌပေတွာ၊ ဒေဝဓမ္မသိသောထိုသူတို့ကို ချန်ထား၍။ အဝသေသေ လဘာမိတိ၊ ကျန်သူတို့ကို ဖမ်းစားခွင့်ရ၏ဟု ဖြေပြီ။ တေ ဒေဝ-ဓမ္မေဟိ၊ သင့်အား ဒေဝဓမ္မတို့ဖြင့်။ အတ္ထော အတ္ထိ ပန ဣတိ၊ အလိုဆန္ဒသည် ရှိသလောဟု မေးပြီ။ အာမ အတ္ထိတိ၊ အေး ရှိ၏ဟုဖြေပြီ။ ယဒိ ဧဝံ အဟံ၊ ယင်းသို့ အလိုရှိလျှင် ငါသည်။ တေ ဒေဝဓမ္မေ ကထေဿာမိတိ၊ သင်ရေစောင့်ဘီလူးအား ဒေဝဓမ္မတို့ကို ဟောအံ့ဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ ကထေဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် ဟောလော့။ အဟံ ဒေဝဓမ္မေ သုဏိဿာမိတိ၊ ငါရေစောင့်ဘီလူးသည် ဒေဝဓမ္မတို့ကို နာယူမည်ဟု ပြောပြီ။ "အဟံ ဒေဝဓမ္မေ ကထေယ်၊ ငါမဟိသာသမင်းသားသည် ဒေဝဓမ္မတို့ကို ဟောအံ့။ ကိလိဋ္ဌဂတ္တော ပန အမှိတိ၊ ညစ်နွမ်းသောကိုယ်ရှိသည်ကား ဖြစ်၏"ဟု။ ဟောမိသတ္တော အာဟ၊ ဘုရားလောင်းသည် ပြောပြီ။ ယက္ခော ဟောမိသတ္တံ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည် ဘုရားလောင်းကို။ နှာပေတွာ ဘောဇနံ ဘောဇေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍ အစာကို စားစေ၍ (ကျွေး၍)။ ပါနီယံ ပါယေတွာ၊ သောက်ရေကို သောက်စေ၍ (တိုက်၍)။ ပုပ္ပါနိ ပိဠန္ဓာပေတွာ၊ ပန်းတို့ကို ပန်စေ၍။ ဂန္ဓေဟိ ဝိလိမ္ပာပေတွာ၊ နံ့သာတို့ကို လိမ်းကျံစေ၍။ အလင်္ကာတမဏ္ဍပမဗ္ဗေ ပလ္လင်္ကံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော, မဏ္ဍပ်အလယ်၌ ပလ္လင်ကို။ အတ္ထရိတွာ အဒါသိ၊ ခင်း၍ ပေးပြီ။

ဟောမိသတ္တော အာသနေ နိသီဒိတွာ၊ ဘုရားလောင်းမဟိသာသမင်းသားသည် နေရာပလ္လင်၌ ထိုင်၍။ ယက္ခံ ပါဒမူလေ နိသီဒါပေတွာ၊ ရေစောင့်ဘီလူးကို ခြေရင်း၌ ထိုင်စေ၍။ တေန ဟိ ဩဟိတသောတော၊ ထိုသို့ နာလိုလျှင် တရား၌ ထားအပ်သော နားရှိ၍ (နားစိုက်၍)။ သက္ကစ္စံ ဒေဝဓမ္မေ သုဏာဟိတိ၊ ရိုသေစွာ ဒေဝဓမ္မတို့ကို နာလော့ဟု ပြော၍။

> ၆။ "ဟိရိသြတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ၊ သုက္ကဓမ္မသမာဟိတာ။
> သန္တော သပ္ပုရိသာ လောကေ၊ ဒေဝဓမ္မာတိ ဝုစ္စရေ"တိ။

"ဟိရိသြတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ (လ) ဒေဝဓမ္မာတိ ဝုစ္စရေ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

> ၆။ ဟိရိသြတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ သုက္ကဓမ္မသမာဟိတာ၊ အရှက်အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သော ဖြူစင်သော ကုသိုလ်တရားနှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သော။ သန္တော

သပ္ပရိသာ လောကေ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ် ငြိမ်းအေးကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့ကို လောကဌ်။ ဒေဝမမ္မာတိ ဝုစ္စရေတိ၊ ဒေဝတရား ရှိသူတို့ ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဟိရိသြတ္တပ္ပသမ္ပန္နာတိ၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ ဟူသည်ကား။ ဟိရိယာစ သြတ္တပ္ပေနစ သမန္နာဂတာ၊ အရှက်နှင့်လည်းကောင်း အကြောက်နှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံကုန်သော။ (သပ္ပရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့တည်း)။ တေသု၊ ထိုဟိရိသြတ္တပ္ပတို့တွင်။ ကာယဒုစ္စရိတာဒီဟိ ဟိရိယတိ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့ကို ရှက်တတ်၏။ ဣတိ ဟိရီ၊ ထို့ကြောင့် ဟိရီမည်၏။ ဧတေ လဇ္ဇာယ အဓိဝစန်၊ ဤဟိရီ အမည်သည် ရှက်မှု၏ အမည်တည်း။ တေဟိယေဝ သြတ္တပ္ပတိ၊ ထို ကာယဒုစရိုက် စသည်တို့ကြောင့်ပင် ကြောက်လန့်တတ်၏။ ဣတိ သြတ္တပ္ပံ၊ ထို့ကြောင့် သြတ္တပ္ပမည်၏။ ဧတေ ပါပတော၊ ဤသြတ္တပ္ပအမည်သည် မကောင်းမှုမှ ဥဒ္ဒေဝသ အဓိဝစန်၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၏ အမည်တည်း။ တတ္ထ ဟိရီ အဗ္ဗတ္ထ-သမုဋ္ဌာနာ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဟိရီသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကြောင့်ဖြစ်၏။ သြတ္တပ္ပံ ပဟိဒ္ဓါသမုဋ္ဌာန်၊ သြတ္တပ္ပကား ပဟိဒ္ဓကြောင့်ဖြစ်၏။ ဟိရီ အတ္တာဓိပတေယ္ယာ၊ ဟိရီကား ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဂရုစိုက်၏။ သြတ္တပ္ပံ လောကာဓိပတေယ္ယံ၊ သြတ္တပ္ပကား ပြင်ပလောကကို ဂရုစိုက်၏။ ဟိရီ လဇ္ဇာသဘာဝသဏ္ဌိတာ၊ ဟိရီကား ရှက်မှုသဘော၌ ကောင်းစွာတည်၏။ သြတ္တပ္ပံ ဘယသဘာဝသဏ္ဌိတံ၊ သြတ္တပ္ပကား ကြောက်လန့်မှုသဘော၌ ကောင်းစွာတည်၏။ ဟိရီ သပ္ပတိသဝလက္ခဏာ၊ ဟိရီကား ရှိသေထိုက်သူအပြောကို ရှိသေလိုက်နာခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော အမှတ်အသားရှိ၏။ သြတ္တပ္ပံ ဝဇ္ဇဘီရုကဘယဒဿာဝိလက္ခဏံ၊ သြတ္တပ္ပကား အပြစ်ကြောက်တတ်ခြင်း အပြစ်ကိုဘေးဟု ရှုတတ်ခြင်းအမှတ်အသား ရှိ၏။

တတ္ထ အဗ္ဗတ္ထသမုဋ္ဌာန် ဟိရီ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကြောင့်ဖြစ်သော ဟိရီကို၊ ဇာတိ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ မျိုးနွယ်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍လည်းကောင်း။ ဝယံ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ အသက်အရွယ်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍လည်းကောင်း။ သူရဘာဝံ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ သတ္တိကောင်းသည်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍လည်းကောင်း။ ဗဟုသစ္စံ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ အကြားအမြင်များခြင်းကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍လည်းကောင်း။ စတူဟိ ကာရဏေဟိ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ အကြောင်းလေးပါးတို့ကြောင့် ဖြစ်စေ၏။ ကထံ၊

အဘယ်သို့ ဖြစ်စေသနည်း။ "ဧတံ ပါပကရဏံ နာမ၊ ဤမကောင်းမှု ပြုခြင်းမည်သည်။ ဇာတိသမ္ပန္နာနံ နု ကမ္မံ၊ မိုးရိုးပြည့်စုံသူ, မိုးရိုးကောင်းသူတို့၏ အလုပ်မဟုတ်။ ဟီနဇစ္စာနံ ကေဝဋ္ဋာဒီနံ ကမ္မံ၊ မိုးရိုးညံ့ကုန်သော တံငါစသည်တို့၏ အလုပ်တည်း။ မာဒိသဿ ဇာတိသမ္ပန္နဿ၊ ငါကဲ့သို့ရှုအပ်သော မိုးရိုးပြည့်စုံသူသည်၊ ဣဒံ ကမ္မံ ကာတုံ နု ယုတ္တံ၊ ဤမကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ မသင့်"။ ဣတိ ဧဝံ တာဝ၊ ဤသို့ ရှေးဦးစွာ။ ဇာတိ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ မိုးရိုးကို ဆင်ခြင်၍။ ပါဏာတိပါတာဒိပါပံ အကရောန္တော၊ သူသက်သတ်မှုစသော မကောင်းမှုကို မပြုမူဘဲ။ ဟိရိ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဟိရိကို ဖြစ်စေ၏။ တထာ ဧတံ ပါပကရဏံ နာမ၊ ထိုမှတစ်ပါး ထို့အတူ ဤမကောင်းမှုပြုခြင်းမည်သည်။ ဒဟရေဟိ ကတ္တာ့ဗ္ဗံ ကမ္မံ၊ ငယ်ရွယ်သူတို့သည် ပြုအပ်သော အမှုတည်း။ မာဒိသဿ ဝယေ ဌိတဿ၊ ငါကဲ့သို့ရှုအပ်သော အရွယ်၌တည်သူသည် (အရွယ်ရသူသည်)။ ဣဒံ ကမ္မံ ကာတုံ နု ယုတ္တံ၊ ဤမကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ မသင့်။ ဣတိ ဧဝံ ဝယံ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ဤကဲ့သို့ အသက်အရွယ်ကို စဉ်းစား၍။ ပါဏာတိပါတာဒိပါပံ အကရောန္တော၊ သူသက်သတ်မှုစသော မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍။ ဟိရိ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဟိရိကို ဖြစ်စေ၏။ တထာ ဧတံ ပါပကမ္မံ နာမ၊ ထိုမှတစ်ပါး ထို့အတူ ဤမကောင်းမှုမည်သည်။ ဒုဗ္ဗလဇာတိကာနံ ကမ္မံ၊ စွမ်းရည်သတ္တိနည်းသောသဘောရှိသူတို့၏ အလုပ်တည်း။ မာဒိသဿ သူရဘာဝသမ္ပန္နဿ၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သူရသတ္တိရှိသူသည်။ ဣဒံ ကမ္မံ ကာတုံ နု ယုတ္တံ၊ ဤမကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ မသင့်။ ဣတိ ဧဝံ သူရဘာဝံ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ဤကဲ့သို့ သတ္တိကောင်းခြင်းကို ဆင်ခြင်၍။ ပါဏာတိပါတာဒိပါပံ အကရောန္တော၊ ပါဏာတိပါတစသောမကောင်းမှုကို မပြုမူ၍။ ဟိရိ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဟိရိကို ဖြစ်စေ၏။ တထာ ဧတံ ပါပကမ္မံ နာမ၊ ထိုမှတစ်ပါး ထို့အတူ ဤမကောင်းမှုမည်သည်။ အန္ဓဗာလာနံ ကမ္မံ၊ ကန်းမိုက်သူ မိုက်ကန်းသူတို့၏ အလုပ်တည်း။ ပဏ္ဍိတာနံ နု၊ ပညာရှိတို့၏ အလုပ်မဟုတ်။ မာဒိသဿ ပဏ္ဍိတဿ ဗဟုဿုတဿ၊ ငါကဲ့သို့ရှုအပ်သော ပညာရှိသော အကြားအမြင်များသော သူသည်။ ဣဒံ ကမ္မံ ကာတုံ နု ယုတ္တံ၊ ဤမကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ မသင့်။ ဣတိ ဧဝံ ဗဟုဿုတံ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ဤကဲ့သို့ အကြားအမြင်များခြင်းကို ဆင်ခြင်၍။ ပါဏာတိပါတာဒိပါပံ အကရောန္တော၊ ပါဏာတိပါတစသော မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍။ ဟိရိ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဟိရိကို ဖြစ်စေ၏။ ဧဝံ

အလ္လတ္တသမုဋ္ဌာန် ဟိရီ၊ ဤသို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဟိရိကို။ စတူဟိ ကာရဏေဟိ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ မိုးရိုး, အသက်အရွယ်, စွမ်းရည်သတ္တိ, အကြားအမြင် ပြည့်စုံခြင်းအကြောင်းလေးမျိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်စေ၏။ စ ပန သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဆက်၍ အထူးပြောရသော်ကား ဟိရိကိုဖြစ်စေသော်။ အတ္တာနော စိတ္တေ၊ မိမိ၏ စိတ်ထဲ၌။ ဟိရိ ပဝေသေတွာ၊ ဟိရိကို သွင်းထား၍ (သွင်းထားသကဲ့သို့ပြု၍)။ ပါပကမ္မံ နာ ကရောတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ ဧဝံ ဟိရီ၊ ဤသို့လျှင် ဟိရိသည်။ အလ္လတ္တသမုဋ္ဌာနာ နာမ ဟောတိ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကြောင့် ဖြစ်သည်မည်သည် ဖြစ်၏။

ကထံ သြတ္တပ္ပံ ဗဟိဒ္ဓါသမုဋ္ဌာနံ နာမ၊ အဘယ်သို့လျှင် သြတ္တပ္ပသည် ပြင်ပကြောင့် ဖြစ်သည်မည်သနည်း။ တံ့ ပါပကမ္မံ သစေ ကရိဿသိ၊ သင်သည် မကောင်းမှုကို အကယ်၍ ပြုအုံ့။ (ဧဝံ၊ ဤသို့ မကောင်းမှု ပြုသော်)။ စတူသု ပရိသာသု ဂရဟပ္ပတ္တော ဘဝိဿသိ၊ ရဟန်း, ရဟန်းမ, ဥပါသကာ, ဥပါသိကာမ ပရိသတ်လေးပါးတို့အလယ်၌ ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်းရောက်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဟိ၊ ခဲ့ပြောအုံ့။ တံ ဝိညူ ဂရဟိဿန္တိ၊ မကောင်းမှုပြုသူ သင့်ကို ပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကုန်လတ္တံ့။ နာဂရိကော အသုစိ ဝဇ္ဇေတိ ယထာ၊ မြို့နေသူ လူအများသည် မစင်မကြယ် ရွံ့စဖွယ်ကို ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့။ သီလဝန္တော ဟိ ဝဇ္ဇိတော၊ သီလဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ကြဉ်ဖယ်ထားအပ်သောသင်သည်။ ကထံ ကရိဿသိ ဘိက္ခု ဣတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုအုံ့နည်း ရဟန်းဟု။ ဧဝံ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်လျက်။ ဗဟိဒ္ဓါသမုဋ္ဌိတေန သြတ္တပ္ပေန၊ ဗဟိဒ္ဓကြောင့်ဖြစ်သော သြတ္တပ္ပကြောင့်။ ပါပကမ္မံ နာ ကရောတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ ဧဝံ သြတ္တပ္ပံ၊ ဤသို့လျှင် သြတ္တပ္ပသည်။ ဗဟိဒ္ဓါသမုဋ္ဌာနံ နာမ ဟောတိ၊ ပြင်ပကြောင့်ဖြစ်သည်မည်သည် ဖြစ်၏။

ကထံ ဟိရီ အတ္တာဓိပတေယျာ နာမ၊ အဘယ်သို့လျှင် ဟိရိသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဂရုစိုက်သည် မည်သနည်း။ ဣဓ ဧကစ္စော ကုလပုတ္တော၊ ဤသာသနာတော်၌ အချို့သော အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တာနံ အဓိပတိ ဧဒ္ဒကံ ကတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို အကြီးအကဲကို (လူကြီးကို) ပြုလုပ်၍။ မာဒိသဿ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဿ၊ ငါကဲ့သို့ရှုအပ်သော ယုံကြည်၍ ရဟန်းပြုသော။ ဗဟုဿုတဿ ဓုတင်္ဂဓရဿ၊ အကြားအမြင်များသော ဓုတင်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါပကမ္မံ ကာတုံ နယုတ္တံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ မသင့်။ ဣတိ ပါပံ နာ ကရောတိ၊ ဤသို့ တွေးမ

မကောင်းမှုကို မပြု။ ဝေ ဟိရီ ဤသို့လျှင် ဟိရီသည်။ အတ္တာဓိပတေယျာ နာမ ဟောတိ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဂရုစိုက်သည် မည်သည် ဖြစ်၏။ တေန ဘဂဝါ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည်။ "သော အတ္တာနံယေဝ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည် မိမိကိုယ်ကို သာလျှင်။ အဓိပတိ ကတ္တာ၊ အကြီးအကဲကို ပြု၍။ အကုသလံ ပဇဟတိ၊ အကုသိုလ်ကို ပယ်စွန့်၏။ ကုသလံ ဘာဝေတိ၊ ကုသိုလ်ကို ဖြစ်စေ ပွားစေ၏။ သာဝဇ္ဇံ ပဇဟတိ၊ အပြစ်ရှိသည်ကို ပယ်စွန့်၏။ အနဝဇ္ဇံ ဘာဝေတိ၊ အပြစ်မရှိသည်ကို ဖြစ်စေ, ပွားစေ၏။ အတ္တာနံ သုဒ္ဓံ ပရိဟရတိ၊ မိမိကို စင်ကြယ်စွာ ထက်ဝန်းကျင် ဆောင်ရွက်၏ (ပတ်ပတ်လည် ဆောင်ရွက်၏)။" ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ကထံ သြတ္တပ္ပံ လောကာဓိပတေယျံ နာမ၊ အဘယ်သို့လျှင် သြတ္တပ္ပသည် ပြင်ပလောကကို ဂရုစိုက်သည်မည်သနည်း။ ဣဓ ဧကစ္စော ကုလပုတ္တော၊ ဤသာသနာတော်၌ အချို့သော အမျိုးကောင်းသားသည်။ လောကံ အဓိပတိံ ဧဝေတံ ကတ္တာ၊ ပြင်ပလောကကို အကြီးအကဲကို (ဂရုစိုက်စရာကို) လူကြီးကို ပြုလုပ်၍။ ပါပကမ္မံ နဝ ကရောတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ ယထာဟ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် အဘယ်သို့ မိန့်ခဲ့ပြီနည်း။ "အယံ လောကသန္ဓိဝါသော မဟာ ခေါ ပန၊ ဤသတ္တဝါတို့နေရာ လောကသည် ကျယ်ပြန့်လှသည်သာတည်း။ ခေါ ပန မဟန္တသ္မိံ လောကသန္ဓိဝါသေ၊ စင်စစ် ကျယ်ပြန့်လှစွာသော သတ္တဝါတို့နေရာ လောကဌ်။ ဣဓ ဒ္ဝိမဏ္ဍော ဒိဋ္ဌစက္ခုကာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော ဒိဋ္ဌစက္ခုအဘိညာဉ်ရကုန်သော။ ပရစိတ္တဝိဒုနော သမဏဗြာဟ္မဏာ သန္တိ၊ သူတစ်ပါးစိတ်သိကုန်သော သမဏ-ဗြာဟ္မဏာတို့သည် ရှိကုန်၏။ တေ ဒူရတောပိ ပဿန္တိ၊ တန်ခိုးကြီးသော ထိုသမဏ-ဗြာဟ္မဏာတို့သည် အဝေးမှလည်း မြင်ကုန်၏။ အာသန္နာပိ နဒိဿန္တိ၊ ငါနှင့် နီးကြကုန်သော်လည်း ငါက မမြင်ကြရကုန်။ စေတသာပိ စိတ္တံ ဇာနန္တိ၊ သူတို့ စိတ်ဖြင့်လည်း သူတစ်ပါးတို့စိတ်ကို သိကြကုန်၏။ တေပိ မံ၊ တန်ခိုးကြီးသော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏာတို့သည်လည်း ငါ့ကို၊ 'ဘော ဣမံ ကုလပုတ္တံ ပဿထ၊ အို အချင်းတို့ ဤအမျိုးကောင်းသားကို ကြည့်ကြပါလော့။ သဒ္ဓါ အဂါရသ္မာ၊ ခုဘဝ, နောက်ဘဝ ကံ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့် အိမ်မှ။ (နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍)။ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော၊ အိမ်၏စီးပွားမရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့ ကပ်ရောက်သူသည် ဖြစ်ပါလျက်။ ပါပကေဟိ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ယုတ်မာ

ကုန်သော အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ဖြင့်။ ဝေါကိဏ္ဏော ဝိဟရတိ ဣတိ၊ ရောပြွမ်းသည်ဖြစ်၍ နေ၏'ဟု။ ဧဝံ ဇာနိဿန္တိ ဤသို့ သိကြလတ္တံ့။ ဣဒ္ဓိမန္တိယော ဒိဗ္ဗစက္ခုကာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော နတ်မျက်စိရှိကုန်သော။ ပရစိတ္တဝိဒုနိယော ဒေဝတာ သန္တိ၊ သူတစ်ပါးစိတ်သိကုန်သော နတ်တို့သည် ရှိကုန်၏။ တာ ဒူရတောပိ ပဿန္တိ၊ ထိုနတ်တို့သည် အဝေးမှလည်း မြင်ကုန်၏။ အာသန္နာပိ နဒိဿန္တိ၊ အနီးအပါး ရှိကုန်သော်လည်း ငါ့က မမြင်အပ် မမြင်ရကုန်။ စေတသာပိ စိတ္တံ ဇာနန္တိ၊ သူတို့စိတ်ဖြင့်လည်း သူတစ်ပါးစိတ်ကို သိကုန်၏။ တေပိ မံ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း ငါ့ကို။ 'ဘော ဣမံ ကုလပုတ္တံ ပဿထ၊ အို အချင်းတို့ ဤအမျိုးကောင်းသားကို ကြည့်ကြပါလော့။ သဒ္ဓါ အဂါရသ္မာ၊ ခုဘဝ, နောင်ဘဝ, ကံ, ကံအကျိုး ယုံကြည်သဖြင့် အိမ်မှ။ (နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍)။ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော၊ အိမ်၏ဒုက္ခမရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့ ကပ်ရောက်သူသည် ဖြစ်ပါလျက်။ ပါပကေဟိ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ဖြင့်။ ဝေါကိဏ္ဏော ဝိဟရတိ ဣတိ၊ ရောပြွမ်းလျက် နေ၏' ဟု။ ဧဝံ ဇာနိဿန္တိ ဤသို့ သိကြလတ္တံ့။ သော လောကံယေဝ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည် ပြင်လောကကိုသာ။ အဓိပတိ ဧဋ္ဌကံ ကရိတ္တာ၊ ဂရုစိုက်စရာကို အကြီးအကဲကို ပြု၍။ အကုသလံ ပဇဟတိ၊ အကုသိုလ်အလုပ်ကို ပယ်စွန့်၏။ ကုသလံ ဘာဝေတိ၊ ကုသိုလ်အလုပ်ကို ဖြစ်စေပွားစေ၏။ သာဝဇ္ဇံ ပဇဟတိ၊ အပြစ်ရှိအလုပ်ကို ပယ်စွန့်၏။ အနဝဇ္ဇံ ဘာဝေတိ၊ အပြစ်မဲ့အလုပ်ကို ဖြစ်စေ, ပွားစေ၏။ သုဒ္ဓံ အတ္တာနံ ပရိဟရတိ၊ စင်ကြယ်စွာ မိမိကိုယ်ကို ထက်ဝန်းကျင် ဆောင်ရွက်၏"။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဘုရားမိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။ ဧဝံ ဩတ္ထပ်ပဲ၊ ဤသို့လျှင် ဩတ္ထပ်ပသည်။ လောကာဓိ-ပတေယျံ နာမ ဟောတိ၊ ပြင်ပလောကကို ဂရုစိုက်သည် မည်သည် ဖြစ်၏။

"လဇ္ဇာသဘာဝသဏ္ဌိတာ ဟိရီ, ဘယသဘာဝသဏ္ဌိတံ ဩတ္ထပ္ပ"န္တိ ဧတ္ထ ပန၊ "လဇ္ဇာသဘာဝသဏ္ဌိတာ ဟိရီ၊ ဘယသဘာဝသဏ္ဌိတံ ဩတ္ထပ္ပ"ဟူသော ဤစကား နှစ်ရပ်၌ကား။ **လဇ္ဇာ**တိ လဇ္ဇနာကာရော၊ လဇ္ဇာ ဟူသည် ရှက်သော အခြင်းအရာတည်း။ တေန သဘာဝေန သဏ္ဌိတာ ဟိရီ၊ ထိုရှက်သော အခြင်းအရာ သဘောဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ရှိသည်ကား ဟိရီတည်း။ ဘယန္တိ အပါယဘယံ၊ ဘယ်ဟူသည် အပါယ်ဘေး, ကြောက်လန့်ခြင်းတည်း။ တေန သဘာဝေန သဏ္ဌိတံ ဩတ္ထပ္ပံ၊ အပါယ်ဘေးကြောက်လန့်သော ထိုသဘောဖြင့်

ကောင်းစွာတည်သည်ကား သြတ္တပ္ပတည်း။ တဒုဘယမ္မိ ပါပပရိဝဇ္ဇနေ၊ ထိုဟိရိသြတ္တပ္ပတစ်စုံသည်လည်း မကောင်းမှု ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ ပါကင့် ဟောတိ၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ခဲ့ကားပြောရသော်။ ဧကစ္စော ဧကော ကုလပုတ္တော၊ အခ္မိုသော အမျိုးကောင်းသားတစ်ယောက်သည်။ ဥစ္စာရပသောဝါဒီနိ ကရောန္တော၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်မှု စသည်တို့ကို ပြုသော်။ လဇ္ဇိတပ္ပယုတ္တက် ဧကံ ဒိသ္မာ၊ ရှက်ထိုက်မှုနှင့်ယှဉ်တွဲနေသော တစ်ယောက်ယောက်ကို မြင်သော်။ လဇ္ဇနာကာရပ္ပတ္တော၊ ရှက်မှုအခြင်းအရာသို့ရောက်သည်။ ဟီဠိတော ဘဝေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ ရှက်သည် ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ။ အဗ္ဗတ္တံ လဇ္ဇိမ္ဟိ သြတ္တမိတ္တာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော ရှက်ခြင်းသဘောသို့ သက်ရောက်၍။ ပါပကမ္မံ နကရောတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ ဧကစ္စော အပါယဘယဘီတော ဟုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားအခ္မိုသည် အပါယ်ဘေးမှ ကြောက်သည် ဖြစ်၍။ ပါပကမ္မံ နကရောတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ တတြ ဣဒံ သြပမ္မံ၊ ထိုဟိရိသြတ္တပ္ပအရာ၌ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား ဥပမာတည်း။ ဟိ၊ ထင်ရှားအောင် ပြောရသော်။ ဒ္ဝိသု အယောဂုဠေသု၊ သံလုံးနှစ်လုံးတို့တွင်။ ဧကော၊ တစ်လုံးသည်။ သီတလော ဂူထမက္ခိတော ဘဝေယ္ယ၊ အေးသည် မစင်လူးနေသည် ဖြစ်ရာ၏။ ဧကော ဥဏ္ဏော အာဒိတ္တော၊ တစ်လုံးသည် ပူ၏ ရဲရဲတောက်နေရာ၏။ တတ္ထ သီတလံ၊ ထိုသံလုံးနှစ်လုံးတို့တွင် အေးသော သံလုံးကို။ ဂူထမက္ခိတတ္တာ ဇိဂုစ္ဆန္တော၊ မစင်လူးနေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ရွံရှာသည်ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍိတော နဂဏှာတိ ယထာ၊ ပညာရှိသည် မကိုင်သကဲ့သို့တည်း။ ဣတရံ ဆာဟဘာယေန၊ သည်ပြင် ရဲရဲတောက်ပူသောသံလုံးကို ပူလောင်မည်ကြောက်သောကြောင့်။ (ပဏ္ဍိတော နဂဏှာတိ ယထာ၊ ပညာရှိသည် မကိုင်သကဲ့သို့တည်း)။ တတ္ထ သီတလဿ ဂူထမက္ခိတဿ၊ အအေး, အပူသံလုံးတို့ကို ထိုမကိုင်ခြင်းနှစ်မျိုးတွင် အေးသော မစင်လူးသော သံလုံးကို။ ဇိဂုစ္ဆာယ အဂဏှန် ဝိယ၊ ရွံရှာမှုကြောင့် မကိုင်ခြင်းကဲ့သို့။ အဗ္ဗတ္တံ လဇ္ဇိမ္ဟိ သြတ္တမိတ္တာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော ရှက်ခြင်းသဘောသို့ သက်ရောက်၍။ ပါပဿ အကရဏာ၊ မကောင်းမှုကို မပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဏ္ဏဿ ဆာဟဘာယေန အဂဏှန် ဝိယ၊ ရဲရဲတောက်ပူသော သံလုံးကို ပူလောင်မည်ကြောက်ခြင်းကြောင့် မကိုင်ခြင်းကဲ့သို့။ အပါယဘယေန ပါပဿ၊ အပါယ်ဘေးမှ

ကြောက်ခြင်းကြောင့် မကောင်းမှုကို။ အကရဏ် ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မပြုခြင်းကို လည်းကောင်း သိထိုက်၏, သိထားရမည်။

'သပ္ပတိဿဝလက္ခဏာ ဟိရီ။ ဝဇ္ဇဘီရုကဘယဒဿာဝိလက္ခဏော ဩတ္တပ္ပံ'ဆိုရာ ဣဒမိဿ ဒွယံ၊ 'သပ္ပတိဿဝလက္ခဏာ ဟိရီ။ ဝဇ္ဇဘီရုကဘယဒဿာဝိလက္ခဏော ဩတ္တပ္ပံ' ဟူသော ဤစကားတစ်စုံသည်လည်း။ ပါပပရိဝဇ္ဇနေယေ ပါကဋံ ဟောတိ၊ မကောင်းမှုရှောင်ကြဉ်ရာ၌ပင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည် ဖြစ်၏။ ဟိ ကေစ္စော၊ ချဲ့ပြောရသော် အချို့အမျိုးကောင်းသားသည်။ ဇာတိမဟတ္တ-ပစ္စဝေက္ခဏာ သတ္တုမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ၊ မျိုးရိုးမြင့်မြတ်မှုကို ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း ဆရာမြင့်မြတ်မှုကို ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဒါယဇ္ဇမဟတ္တ-ပစ္စဝေက္ခဏာ သဗြဟ္မစာရိမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ၊ အမွေခံတရားပစ္စည်း မြင့်မြတ်မှုကို ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း, သီတင်းသုံးဖော် မိတ်ဆွေတို့ မြင့်မြတ်မှုကို ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ စတူဟိ ကာရဏေဟိ၊ ပေါင်း အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ သပ္ပတိဿဝလက္ခဏော ဟိရီ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဂရုစိုက်ထိုက်သူ၏ စကားကို ဂရုစိုက်ခြင်း, ရှိသေခြင်းသဘောရှိသော ဟိရီကို ဖြစ်စေ၍။ ပါပံ နကရောတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ ကေစ္စော၊ အချို့အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တာနုဝါဒဘယံ ပရာနုဝါဒဘယံ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုအထင်သေးသော ဘေးလည်းကောင်း သူများအထင်သေးသော ဘေးလည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍဘယံ ဒုဂ္ဂတိ-ဘယံ၊ မင်းဘေး, စိုးဒဏ်ဘေးလည်းကောင်း, အပါယ်ကျခြင်းဘေးလည်းကောင်း။ ဣတိ စတူဟိ ကာရဏေဟိ၊ ပေါင်း အကြောင်းလေးမျိုးတို့ဖြင့်။ ဝဇ္ဇဘီရုက-ဘယဒဿာဝိလက္ခဏော ဩတ္တပ္ပံ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ အပြစ်ကြောက်ခြင်းသဘော ကြောက်စရာဟု ရှုခြင်းသဘော ရှိသော ဩတ္တပ္ပကို ဖြစ်စေ၍။ ပါပံ နကရောတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ တတ္ထ ဇာတိမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာဒီနိ စေဝ အတ္တာနုဝါဒ-ဘယာဒီနိ စ၊ မျိုးရိုးမြင့်မြတ်မှု ဆင်ခြင်ခြင်း စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်သေးမှု ဘေးစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရေတွာ ကထေတဗ္ဗာနိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ ဆိုထိုက်ကုန်၏။ တေသံ ဝိတ္ထာရော၊ ထိုဇာတိ မဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ စသည်, အတ္တာနုဝါဒဘေး စသည်တို့၏ အကျယ်ကို။ အဂ်ုတ္တရနိကာယဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌ ငါ အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုအပ်ပြီ။

သုက္ကမမ္မသမာဟိတာတိ၊ **သုက္ကမမ္မသမာဟိတာ** ဟူသော ပါဠိ၌။ ဣဒမေဝ ဟိရောတ္တပ္ပံ အာဒိ ကတ္တာ၊ ဤအရှက်အကြောက်ကိုပင် အစပြု၍။ ကတ္တမ္ဘာ ကုသလာမမ္မာ သုက္ကမမ္မာ နာမ၊ ပြုထိုက်ကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့သည် ဖြူစင်သော တရားတို့ မည်၏။ တေ သပ္ဘသဂ်ါဟကနယေန၊ ထိုဖြူစင်သော တရားတို့သည် အားလုံးသိမ်းကျုံးယူသော နည်းအားဖြင့်။ စတုဘူမက-လောကိယလောကုတ္တရမမ္မာ၊ ဘုံလေးပါးရှိ လောကီလောကုတ္တရာ ကုသိုလ်တရားတို့တည်း။ တေဟိ သမာဟိတာ သမန္နာဂတာ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား သုက္ကမမ္မသမာဟိတာ၏ အနက်တည်း။ **သန္တော သပ္ပုရိသာ လောကေတိ**၊ သန္တော သပ္ပုရိသာ လောကေ ဟူသော ပါဠိ၌။ ကာယကမ္မာဒိနံ သန္တတာယ သန္တော၊ ကာယကံ စသည်တို့၏ ငြိမ်းအေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ငြိမ်းအေးကုန်သော။ ကတညုကတဝေဒိတာယ သောဘနာ၊ ကျေးဇူးသိတတ် ဆပ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် တင့်တယ်ကုန်သော။ ပုရိသာ ဣတိ သပ္ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့တည်း ထို့ကြောင့် သပ္ပုရိသ မည်ကုန်၏။ **လောကော** ပန သခ်ါရလောကော၊ လောကသည်ကား သခ်ါရလောကလည်းကောင်း။ သတ္တလောကော သြကာသလောကော၊ သတ္တလောကလည်းကောင်း, သြကာသလောကလည်းကောင်း။ ခန္ဓလောကော အာယတန-လောကော၊ ခန္ဓလောကလည်းကောင်း အာယတနလောကလည်းကောင်း။ ဓာတုလောကော ဣတိ အနေကဝိဓော၊ ဓာတုလောကလည်းကောင်း ဤသို့ အမျိုးအစားများစွာ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောကများစွာတို့တွင်။ "အာဟာရဋ္ဌိတိကာ သတ္တာ ဧကော လောကော၊ အကြောင်းအာဟာရသာ တည်ရာရှိကုန်သော သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် လောကတစ်ခုတည်း။ အဋ္ဌာရသ ဓာတုယော အဋ္ဌာရသလောကာ၊ ဓာတ် ၁၈-ပါးတို့သည် လောက ၁၈-မျိုးတို့တည်း"။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ စသော ဤပါဠိအရာ၌။ သခ်ါရလောကော ဝုတ္တော၊ သခ်ါရလောကကို ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ခန္ဓလောကာဒယော တဒန္တောဂဓာယေव၊ ခန္ဓာလောက စသည်တို့သည် ထိုသခ်ါရလောကအတွင်း ပါဝင်သွားကြကုန်သည်သာ။ အယံ လောကော ပရလောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောက။ ဒေဝလောကော မနုဿလောကော၊ နတ်လောက လူလောက။ ဣတိအာဒိသု

ပန သတ္တလောကော ဝုတ္တော၊ ဤသို့စသောပါဠိတို့ဖြင့်ကား သတ္တလောကကို ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ယာဝတာ စန္ဒိမသူရိယာ ပရိဟရန္တိ၊ အကြင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌ လနေတို့သည် လှည့်လည်ကုန်၏။ ဒိသာ ဝိရောစမာနာ ဘန္တိ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည် တင့်တယ်ကုန်၍ တောက်ပကုန်၏။ တာဝ လောကော သဟဿဓာ၊ လနေတို့ လှည့်လည်ရာ, တင့်တယ်တောက်ပရာ, ထို အတိုင်းအရှည်ဖြင့် သြကာသ လောကပေါင်းသည် တစ်ထောင်ပြား၏။ ဧတ္ထ တေ ဝသော ဝတ္တတေ၊ ဤ သြကာသတစ်ထောင်၌ သင်ဗကမြတ်ဘွား၏ အလိုသည် ဖြစ်၏။

ဣတိ ဧတ္ထ သြကာသလောကော ဝုတ္တော၊ ဟူသော ဤပါဠိအရာ၌ သြကာသလောကကို ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တေသု ဣဓ၊ ထိုလောကအများတို့တွင် ဤဒေဝမွေဇာတ်ပါဠိတော်၌။ သတ္တလောကော အဓိပ္ပေတော၊ သတ္တလောကကို လောကဟု အလိုရှိအပ်၏။ ဟိ သတ္တလောကသို့၊ မှန်၏ သတ္တလောက၌။ ယေ သပ္ပုရိသာ ဧဝရူပါ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည် ဤသို့အရှက်အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံသော သဘောရှိကုန်၏။ တေ ဒေဝမွာတိ ဝုစ္စန္တိ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့ကို ဒေဝမ်တရားရှိသူတို့ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်၏ (ခေါ်ဆိုထိုက်ကုန်၏)။

တတ္ထ ဒေဝါတိ၊ ထိုဒေဝမွာဟူသော ပါဠိ၌ ဒေဝတို့ဟူသည်။ သမ္မုတိဒေဝါ ဥပပတ္တိဒေဝါ။ သမ္မုတိနတ်တို့လည်းကောင်း ဥပပတ္တိနတ်တို့လည်းကောင်း။ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါတိ တိဝိဓာ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့လည်းကောင်းဟု သုံးမျိုးရှိကုန်၏။ မဟာ-သမ္မတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ မဟာသမ္မတမင်းလက်ထက်မှ စ၍။ လောကေန ဒေဝါတိ သမ္မတတ္တာ၊ လူအပေါင်းသည် ဒေဝတို့ဟူ၍ သမုတ်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရာဇရာဇကုမာရာဒယော တေသု သမ္မုတိဒေဝါ နာမ၊ မင်း, မင်းသားစသည်တို့သည် ထိုနတ်သုံးမျိုးတို့တွင် သမ္မုတိနတ်တို့မည်၏။ ဒေဝလောကေ ဥပ္ပန္နာ ဥပပတ္တိ ဒေဝါ နာမ၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည် ဥပပတ္တိနတ်တို့မည်၏။ ခီဏာသဝါ ပန ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါ နာမ၊ ရဟန္တာတို့သည်ကား ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့မည်၏။ စ၊ ရှေ့စကားမှန်၏။ ရာဇာနော ဒေဝိယော၊ မင်းတို့သည်လည်းကောင်း မိဖုယားတို့သည်လည်းကောင်း။ ရာဇကုမာရာ

သမ္ဘူတိဒေဝါ နာမ၊ မင်းသားမင်းသမီးတို့သည်လည်းကောင်း သမ္ဘူတိနတ်တို့မည်၏။ ဘုမ္မဒေဝေ ဥပါဒါယ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့ကို အစထား၍။ တဒုတ္တရိဒေဝါ **ဥပပတ္တိဒေဝါ** နာမ၊ ထိုမှအထက်နတ်ပြဟ္မာတို့သည် ဥပပတ္တိနတ်တို့မည်၏။ ဗုဒ္ဓါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း။ **ခီဏာသဝါ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါ** နာမ၊ ရဟန္တာတို့သည်လည်းကောင်း ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့မည်၏။ ဣတိ ဧတေ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဤသို့ ဤစကားကို ဟောလည်း ဟောအပ်ပြီ။ ဣမေသံ ဒေဝါနံ ဓမ္မာ၊ ဤနတ်သုံးမျိုးတို့၏ တရားတို့တည်း။ ဣတိ **ဒေဝဓမ္မာ**၊ ထို့ကြောင့် ဒေဝဓမ္မ မည်ကုန်၏။ **ဝုစ္စရေတိ ဝုစ္စန္တိ**၊ ဝုစ္စရေဟူသည်ကား ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်၏တည်း။

ဟိ ဟိရောတ္တပ္ပမူလကာ၊ ချဲ့ပြောရသော် အရှက်အကြောက်အရင်းခံရှိကုန်သော။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ကုလသမ္ဘဒါယ စေဝ ဒေဝလောကေ နိဗ္ဗတ္တိယာ စ၊ အမျိုးပြည့်စုံခြင်း, အမျိုးကောင်းခြင်း၏လည်းကောင်း နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝိသုဒ္ဓိဘာဝဿ စ ကာရဏာတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်၏လည်းကောင်း အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာရဏာဒ္ဒေန တိဝိဓာနမ္ပိ၊ အကြောင်းအနက်အားဖြင့် သုံးမျိုး ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ဒေဝါနံ ဓမ္မာ၊ ထိုနတ်တို့၏ တရားတို့တည်း။ ဣတိ ဒေဝဓမ္မာ၊ ထို့ကြောင့် ဒေဝဓမ္မ မည်ကုန်၏။ တေဟိ ဒေဝဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတာ၊ ထိုဒေဝဓမ္မတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာပိ ဒေဝဓမ္မာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ဒေဝဓမ္မမည်ကုန်၏။ တသ္မာ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန ဒေသနာယ၊ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်တည်ရာဒေသနာတော်ဖြင့်။ တေ ဓမ္မေ ဒဿေန္တော၊ ထိုဒေဝဓမ္မတို့ကို ပြတော်မူလိုသော ဘုရားရှင်သည်။ 'သန္တော သပ္ပုရိသာ လောကေ။ ဒေဝဓမ္မာတိ ဝုစ္စရေ'တိ အာဟ၊ 'သန္တော သပ္ပုရိသာ လောကေ။ ဒေဝဓမ္မာတိ ဝုစ္စရေ'ဟူ၍ ဟောတော်မူပြီ။

ယဏ္ဍော ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည် ဤတရားဒေသနာကို နာကြားရ၍။ ပသန္နစိတ္တော ဘောဓိသတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၍ ဘုရားလောင်းမဟာသာသမင်းသားကို။ "ပဏ္ဍိတ အဟံ တုမှာကံ ပသန္နော၊ အိုပညာရှိ ငါ ရေစောင့်ဘီလူးသည် သင်ပညာရှိတို့အား ကြည်ညိုပါ၏။ ဧကံ ဘာတရံ ဒေမိ၊ ညီတစ်ယောက်ကို ပေး၏။ ကတရံ အာနေမိတိ အာဟ၊ အဘယ်ညီကို ယူခဲ့ရ

မည်နည်း"ဟုမေးပြီ။ ကနိဋ္ဌ အာနေဟိတိ၊ ညီငယ်သူရိယမင်းသားကို ယူခဲ့ဟု ပြောပြီ။ ပဏ္ဍိတတို့၊ အိုပညာရှိ သင်သည်။ ကေဝလ် ဒေဝမြေ ဇာနာသိယေဝ၊ အကျင့်မဖက် သက်သက် ဒေဝမှတို့ကို သိရုံသာ သိ၏။ ပန တေသု နဝတ္တသိတိ၊ အဟုတ်သော်ကား ထိုဒေဝမှတို့ကို မကျင့်ဟု ပြောပြီ။ ကိ ကာရဏာတိ၊ ဘာကြောင့်လဲဟု ဘုရားလောင်းက မေးပြီ။ ယံ ကာရဏာ ဇေဋ္ဌကံ ဌပေတွာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့် အကြီးစဉ့်မင်းသားကို ထား၍။ ကနိဋ္ဌ အာဏာပေန္တော၊ အငယ်သူရိယမင်းသားကို ယူခဲ့ဖို့ စေခိုင်းသော သင်မင်းသားသည်။ ဇေဋ္ဌာပစာယိကကမ္မံ နု ကရောသိတိ၊ အကြီးရိုသေသောအမှုကို မပြုဟု ပြောပြီ။ ယတ္ထ အဟံ၊ အိုရေစောင့်ဘီလူး ငါမင်းသားသည်။ ဒေဝမြေ စ ဇာနာမိ၊ ဒေဝမှတို့ကိုလည်း သိ၏။ တေသု စ ဝတ္တာမိ၊ ထိုဒေဝမှတို့ကိုလည်း ကျင့်၏။ ဟိ မယံ၊ မှန်၏ ငါတို့ ညီအစ်ကိုသုံးယောက်သည်။ ဣမံ အရညံ ဇတော၊ ဤတော ထဲသို့ ထိုညီငယ်သူရိယမင်းသားကို။ နိဿာယ ပဝိဋ္ဌာ၊ အမှီပြု၊ အကြောင်းပြု၍ ဝင်လာကုန်ပြီ။ ဟိ ဇတသ အတ္ထာယ၊ မှန်၏ ထိုညီငယ် သူရိယမင်းသား၏ အကျိုးငှာ။ အမှာကံ ပိတရံ၊ ငါတို့၏ ဖခင်ပြဟ္မဒတ်မင်းကို။ ဇတသ မာတာ၊ ထိုညီငယ်သူရိယမင်းသား၏ မိခင် မိဖုယားသည်။ ရဇ္ဇံ ယာစိ၊ မင်းအဖြစ်ကို တောင်းပြီ။ အမှာကံ ပိတာ ပန၊ ငါတို့၏ ဖခင်ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်ကား။ တံ ဝရံ အဒတ္တာ၊ ထိုဆုကို မပေးမူ၍။ အမှာကံ အနုရက္ခဏတ္ထာယ၊ ငါတို့ကို အစဉ် စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ အရညဝါသံ အနုဇာနိ၊ တောထဲနေခွင့်ကို ခွင့်ပြုပြီ။ သော ကုမာရော အနုဝတ္တိတ္တာ၊ ထိုသူရိယမင်းသားသည် နောက်ကလိုက်လာ၍။ အမှေဟိ သဒ္ဓိ အာဂတော၊ ငါတို့နှင့် အတူ လိုက်လာပြီ။ တံ အရညေ၊ ထိုသူရိယမင်းသားကို တောထဲ၌။ ဇကော ယက္ခော ခါဒိတိ၊ ဘီလူးတစ်ကောင်သည် စားပြီဟု။ ဝုတ္တောပိ ကောစိ နု သဒ္ဒဟိဿတိ၊ ပြောအပ်ပါသော်လည်း မည်သူမျှ မယုံလတ္တံ့။ တေန အဟံ ဂရဟဘယဘီတော၊ ထို့ကြောင့် ငါမဟီသာသ မင်းသားသည် ကဲ့ရဲ့မည့်ဘေးကြောက်၍။ တမေဝ အာဏာပေမိတိ၊ ထိုသူရိယမင်းသားကိုသာ ယူခဲ့ဖို့ စေခိုင်း၏ဟု ပြောပြီ။ "သာဓု သာဓု ပဏ္ဍိတ၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ ပညာရှိ။ တွံ ဒေဝမြေ စ ဇာနာသိ၊ သင်သည် ဒေဝမှတို့ကိုလည်း သိ၏။ တေသု စ ဝတ္တသိတိ၊ ထိုဒေဝမှတို့ကိုလည်း ကျင့်၏ဟု ပြော၍။ ပသန္နော ယက္ခော၊ ကြည်ညိုသော ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ ဟောဒိသတ္တသ သာဓုကာရံ ဒတ္တာ၊

ဘုရားလောင်းအား ကောင်းခြီးကို ပေး၍။ ဒွေပိ ဘာတရော အာနေတွာ အဒါသိ၊ စန္ဒမင်းသား, သူရိယမင်းသား ညီနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း ဆောင်ယူ၍ ပေးပြီ။

အထ နံ ဟောမိသတ္တော၊ ဆောင်ယူပေးပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုရေစောင့်ဘီလူးကို ဘုရားလောင်းသည်။ "သမ္မ တွံ ပုတ္တေ၊ အချင်း ရေစောင့်ဘီလူး သင်သည် ရှေး၌။ အတ္တနာ ကတေန ပါပကမ္မေန၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကြောင့်။ ပရေသံ မံသလောဟိတခါဒကော၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အသားအသွေး စားတတ်သော။ ယက္ခော ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တော၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည် ဖြစ်၍ဖြစ်ပြီ။ ဣဒါနိပိ ပါပမေဝ ကရောသိ၊ ယခုအခါ၌လည်း မကောင်းမှုကိုသာ ပြု၏။ တေ ဣဒံ ပါပကမ္မံ၊ သင်၏ ဤမကောင်းမှုသည်။ နိရယာဒီဟိ မုစ္စိတုံ၊ ငရဲစသည်တို့မှ လွတ်ခြင်းငှာ။ တေ သြကာသံ နဒဿတိ၊ သင့်အားအခွင့်ကို မပေးလတ္တံ့။ တသ္မာ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ထို့ကြောင့် ဤနေ့မှ စ၍။ ပါပံ ပဟာယ၊ မကောင်းမှုကို ပယ်စွန့်၍။ ကုသလံ ကရောဟိတိ အာဟ၊ ကုသိုလ်ကို ပြုလော့"ဟု ဆိုပြီ။ စ ပန တံ ဒမေတုံ အသက္ခိ၊ ဆက်၍ အထူးပြောရသော်ကား ထိုရေစောင့်ဘီလူးကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်းငှာ ဘုရားလောင်းစွမ်းနိုင်ပြီ။ သော တံ ယက္ခံ ဒမေတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုရေစောင့်ဘီလူးကို ဆုံးမ၍။ တေန သံဝိဟိတာရက္ခော၊ ထိုရေစောင့်ဘီလူးသည် စီမံအပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိ၍။ တတ္ထေဝ ဝသန္တော၊ ထိုရေအိုင်အနီး၌သာ နေလျက်။ ဧကဒိဝသံ နက္ခတ္တံ သြလောကေတွာ၊ တစ်နေ့၌ နက္ခတ်ကို ကြည့်၍။ ပိတု ကာလကတဘာဝံ ဉ တွာ၊ ခမည်းတော် ပြဟ္မဒတ်မင်း၏ နတ်ရွာစံကြောင်းကို သိ၍။ ယက္ခံ အာဒါယ၊ ရေစောင့်ဘီလူးကို ခေါ်ယူ၍။ ဗာရာဏသိ ဂန္တာ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ သွား၍။ ရဇ္ဇံ ဂဟေတွာ၊ မင်းအဖြစ်ကို ယူ၍။ စန္ဒကုမာရဿ သြပရဇ္ဇံ၊ စန္ဒမင်းသားအား အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သူရိယကုမာရဿ သေနာပတိဋ္ဌာနံ ဒတ္တာ၊ သူရိယမင်းသားအား စစ်သူကြီးရာထူးကိုလည်းကောင်း ပေး၍။ ယက္ခဿ ရမဏီယေ ဋ္ဌာနေ၊ ရေစောင့်ဘီလူးအတွက် မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော ဌာန၌။ အာယတနံ ကာရေတွာ၊ နတ်ကွန်းကို ဆောက်လုပ်စေ၍။ ယထာ သော၊ အကြင်သို့ပြုသော် ထိုရေစောင့်ဘီလူးသည်။ အဂ္ဂမာလံ အဂ္ဂပုပ္ပံ၊ ပန်းဦးကိုလည်းကောင်း အပွင့်ဦးကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂဘတ္တဉ္စ လဘတိ၊ အစာဦးကိုလည်းကောင်း ရ၏။ တထာ အကာသိ၊ ထိုကဲ့သို့ ပန်းဦး, အပွင့်ဦး, အစာဦးရအောင် ပြုပြီ။ သော ဧမ္မေန၊ ထို ဘုရားလောင်း

မဟိသာသမင်းသည် တရားသဖြင့်။ ရင်ခွဲ ကာရေတွာ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ ဒဿေတွာ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၍ သစ္စာတို့ကို ထင်ရှားပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ သော ဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးသော အဆုံး၌ ထိုပစ္စည်းများစွာရှိသော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သမ္မာ သမ္ဗုद्ध ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ပစ္စုပ္ပန်အတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းနှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အနုသန္ဓိ ယင်ရွေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ တဒါ ဒကရက္ခသော၊ ထိုအခါက ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ ဗဟုဘဏ္ဍိကဘိက္ခု အဟောသိ၊ ပစ္စည်းများစွာရှိသော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ သူရိယကုမာရော အာနန္ဒော၊ သူရိယမင်းသားကား အာနန္ဒာတည်း။ စန္ဒကုမာရော သာရိပုတ္တော၊ စန္ဒမင်းသားကား ရှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်းတည်း။ ဧဋ္ဌကဘာတာ မဟိသာသကုမာရော ပန၊ အကိုကြီးဖြစ်သော မဟိသာသမင်းသားသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဒေဝဓမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော ဒေဝဓမ္မဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ ကဋ္ဌဟာရိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပုတ္တော ဘျာဟံ မဟာရာဇတိ ဣဒံ၊ ပုတ္တော ဘျာဟံ မဟာရာဇစသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဝါသဘခတ္တိယံ အာရब्ब ကထေသိ၊ ဝါသဘခတ္တိယာမိဖုယားကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဝါသဘခတ္တိယာယ ဝတ္ထု ဒ္ဝါဒသကနိပါတေ၊ ဝါသဘခတ္တိယာမိဖုယား၏ ဝတ္ထုကြောင်းသည် ဒွါဒသကနိပါတ်၌။ ဘဒ္ဒသာလဇာတကေ အာဝိဘဝိဿတိ၊ ဘဒ္ဒသာလဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ သာ မဟာနာမဿ သက္ကဿ ဓီတာ၊ ထိုဝါသဘခတ္တိယာမိဖုယားသည်

မဟာနာမ်မည်သော သာကီဝင်မင်း၏ သမီးသည်။ နာဂမုဏ္ဍာယ နာမ ဒါသိယာ၊ နာဂမုဏ္ဍာ မည်သော ကျွန်မ၏။ ကဏ္ဍိသို့ ဇာတာ၊ ဝမ်း၌(ဝမ်းက) ဖွားလာသည်။ ကောသလရာဇသ အဂ္ဂမဟေသီ အဟောသိ ကိရ၊ ပသေနဒိကောသလမင်း၏ မိဖုယားကြီးသည် ဖြစ်ပြီတဲ့။ သာ ရညော ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊ ထိုဝါသဘခတ္တိယာ မိဖုယားကြီးသည် ပသေနဒိကောသလမင်းအတွက် သားဝိဋဋဗျာဘကို ဖွားပြီ။ ရာဇ ပန အသာ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်ကား ထိုဝါသဘခတ္တိယာ၏။ ဒါသိ-ဘာဝံ ဉ တွာ၊ ကျွန်သွေးပါကြောင်းကို သိရ၍။ ဌာနံ ပရိဟာပေသိ၊ မိဖုယားကြီး ရာထူးကို ဆုတ်ယုတ်စေပြီ (မိဖုယားကြီး ရာထူးမှ ချပြီ)။ ပုတ္တသ ဝိဋဋဗျာဘသာပိ၊ သားဖြစ်သော ဝိဋဋဗျာဘအားလည်း။ ဌာနံ ပရိဟာပေသိယေဝ၊ အိမ်ရှေ့မင်း ရာထူးကို ထက်ဝန်းကျင် ဆုတ်ယုတ်စေပြီးသည်သာတည်း (အိမ်ရှေ့မင်းရာထူးမှ ချထားပြီးသည်သာတည်း)။ တေ ဉဘောပိ၊ ဝါသဘခတ္တိယာ ဝိဋဋဗျာ ထိုသားအမိ ဒုစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ အန္တောနိဝေသနေယေဝ ဝသန္တိ၊ နန်းတော်တွင်း၌သာ နေရကုန်၏။ သတ္တာ တံ ကာရဏံ ဉ တွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရာထူးချထားသော အကြောင်းကို သိတော်မူ၍။ ပုဗ္ဗကမ္မသမယေ ပဒ္ဓသတဘိက္ခုပရိဝုတော၊ နံနက်အခါ၌ ရဟန်းငါးရာခြံရံအပ်လျက်။ ရညော နိဝေသနံ ဂန္တွာ၊ ပသေနဒိကောသလ မင်း၏ နန်းတော်သို့ ကြွတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိတွာ၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူ၍။ မဟာရာဇ ဝါသဘခတ္တိယာ၊ မင်းမြတ် ဝါသဘခတ္တိယာ သည်။ ကဟံတိ အာဟ၊ အဘယ်မှာနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ ရာဇာ တံ ကာရဏံ အာရောစေသိ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည် ထိုရာထူးချထားသော အကြောင်း ကို လျှောက်ထားပြီ။ မဟာရာဇ ဝါသဘခတ္တိယာ၊ မင်းမြတ် ဝါသဘခတ္တိယာ သည်။ ကဿ ဓီတာတိ၊ ဘယ်သူ၏ သမီးနည်းဟု မေးပြီ။ ဘန္တေ မဟာနာမဿ ဣတိ၊ အို ရှင်တော်ဘုရား မဟာနာမ်မင်း၏တည်းဟု ဖြေပြီ။ အာဂစ္ဆမာနာ ကဿ အာဂတာတိ၊ ရောက်လာသော် ဘယ်သူ့အတွက် ရောက်လာသနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ မယ္ပဲ ဘန္တေတိ၊ တပည့်တော်အတွက်ပါ ဘုရားဟု လျှောက်ထားပြီ။ မဟာရာဇ သာ ရညော ဓီတာ၊ မင်းမြတ် ထိုဝါသဘခတ္တိယာသည် မဟာနာမ် သာကီဝင်မင်း၏ သမီးတည်း။ ရညောဝ အာဂတာ၊ သင်မင်းကြီးအတွက်သာ ရောက်လာ၏။ ရာဇာနံယေဝ ပဋိစ္စ၊ သင်မင်းကြီးကိုသာ အစွဲပြု၍။ ပုတ္တံ လဘိ၊ သားကို ရပြီ။ သော ပုတ္တော ကိ ကာရဏာ၊ ထိုသင်မင်းကြီးသားသည်

အဘယ့်ကြောင့်။ ပိတု သန္တကဿ ရဇ္ဇဿ၊ အဖ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သော မင်းအဖြစ်၏။ သာမိကော နု ဟောတိ၊ ပိုင်ရှင်သည် မဖြစ်ရမည်နည်း။ ပုဗ္ဗေ ရာဇာနော၊ ရှေးက မင်းတို့သည်။ မုဟုတ္တိကာယ ကဋ္ဌဟာရိကာယ၊ တစ်ခဏမျှ ပေါင်းဖော်အပ်သော ထင်းခွေသည်မ၏။ ကဏ္ဍိသ္မိံ ပုတ္တံ လဘိတ္တာ၊ ဝမ်း၌လည်း သားကို ရ၍။ ပုတ္တဿ ရဇ္ဇံ အဒံသူတိ၊ သားအား မင်းအဖြစ်ကို ပေးဖူးကုန်ပြီဟု မိန့်ပြီ။ ရာဇာ တဿ အတ္ထဿ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည် ထိုဝတ္ထုကြောင်း၏။ အာဝိဘာဝတ္ထာယ ဘဂဝန္တံ ယာစိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ အကြောင်းအရာကို ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည်။ မဟာနေ့နေ့ ယသေန၊ များစွာသော အခြေအရံဖြင့်။ ဥယျာနံ ဂန္တွာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ တတ္ထ ပုပ္ဖဖလလောဘေန ဝိစရန္တော၊ ထိုဥယျာဉ်တော်၌ အပွင့်အသီးတပ်မက်မှုဖြင့် လှည့်လည်သော်။ ဥယျာနဝနသဏ္ဍေ ဂါယိတ္တာ၊ ဥယျာဉ်တော်တောအုပ်၌ သီချင်းဆို၍။ ဒါရုနိ ဥဒ္ဓရမာနံ၊ ထင်းတို့ကို ဆောင်ယူနေ, ခွေနေသော။ ကေဏ္ဍတ္ထိ ဒိသ္မာ၊ တစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးကို မြင်၍။ ပဋိပဒ္ဓစိတ္တော သံဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ တပ်စွန်းသောစိတ်ရှိ၍ ပေါင်းဖော်မှုကို ပြုပြီ။ တခ်ဏညေဝ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုပေါင်းဖော်ရာ ခဏ၌ပင် ဘုရားလောင်းသည်။ တဿာ ကုစ္ဆိယံ၊ ထိုထင်းခွေသည်မ၏ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိं ဂဏှိ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။ တာဝဒေဝ တဿာ ကုစ္ဆိ၊ ထိုပဋိသန္ဓေယူရာခဏ၌ပင် ထိုထင်းခွေသည်မ၏ ဝမ်းသည်။ ဝဇိရပူရိတာ ဝိယ ဂရုကာ အဟောသိ၊ ဝဇိရစိန်ဖြင့် ပြည့်သကဲ့သို့ လေးလံသည် ဖြစ်ပြီ။ သာ ဂဗ္ဘဿ၊ ထိုထင်းခွေသည်မသည် ကိုယ်ဝန်၏။ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ ဉ တ္တာ၊ တည်ကြောင်းကို သိ၍။ ဒေဝ မေ ဂဗ္ဘော၊ အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မိန်းမအား ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌိတောတိ အာဟ၊ တည်ပါပြီဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ အဂ်ုလိမုဒ္ဒိကံ ဒတ္တာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် လက်စွပ်ကို ပေး၍။ "သစေ ဓီတာ ဟောတိ၊ အကယ်၍ သမီးသည် ဖြစ်အုံ။ ဣမံ ဝိသဇ္ဇေတ္တာ ပေါသေယျာသိ၊ ဤလက်စွပ်ကို စွန့်လွှတ်ရောင်းချ၍ မွေးမြူလေလော့။ သစေ ပုတ္တော ဟောတိ၊ အကယ်၍ သားသည် ဖြစ်အုံ။ အဂ်ုလိမုဒ္ဒိကာယ သဒ္ဓိं၊ လက်စွပ်နှင့်အတူ။ မမ သန္တိကံ၊ ငါမင်းတရား၏

အထံတော်သို့။ အာနေယျာသီတိ ဝတ္တာ ပဏ္ဏာမိ၊ ခေါ်ဆောင်ခဲ့"ဟု ပြောရ်ဖဲသွားပြီ။

သာပိ ပရိပဏ္ဏဂ္ဂဟာ၊ ထိုထင်းခွေသည်မသည်လည်း ကိုယ်ဝန်ရင့်ကျက်သော်။ ဗောဓိသတ္တဝ် ဝိဇာယိ၊ ဘုရားလောင်းကို ဖွားပြီ။ တသ္မာ အာဓာဝိတ္ဝာ၊ ထို ဘုရားလောင်း၏ ရှေးရှုပြေးလာ၍။ ပရိဓာဝိတ္ဝာ ဝိစရေဓာကာလေ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြေးသွား၍ လှည့်လည်နိုင်ရာအခါ၌။ ကီဋာမဏ္ဍာလေ ကီဋဋ္ဌာသ၊ ကစားကွင်း၌ ကစားသော်။ နိပ္ပိတိကေန ပဟဋ္ဌာ အမှာတိ၊ အဖမ့ဲကောင်လေး၏ အရိုက်အနှက် ခံရကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီဟု။ ဒေ၀ ဝတ္ထာရော ဟောန္တိ၊ ဤသို့ ပြောသူတို့သည် ဖြစ်ကုန်, ရှိကုန်၏။ တံ သုတ္ဝာ၊ ထိုစကားကို ကြားရ၍။ ဗောဓိသတ္တော မာတု၊ ဘုရားလောင်းသည် အမိ၏။ သန္တိကံ ဂန္တ္ဝာ၊ အထံသို့ သွား၍။ အမ္ဗ ကော မယ္ဟ ပိတာတိ ပုစ္ဆိ၊ အမေ အဘယ်သူသည် ကျွန်တော်၏ အဖေနည်းဟု မေးပြီ။ တာတ တ္ဝံ၊ ချစ်သား သင်သည်။ ဗာရာဏသိရညော ပုတ္တောတိ၊ ဗာရာဏသီမင်း၏ သားတည်းဟု ပြောပြီ။ အမ္ဗ ကောစိ၊ အမေ တစ်စုံတစ်ခုသော။ သကို အတ္ထိ ပန ဣတိ၊ သက်သေသည် ရှိ၏လောဟု မေးပြီ။ တာတ ရာဇာ၊ ချစ်သား မင်းသည်။ ဣမံ မုဒ္ဓိကံ ဒတ္ဝာ၊ ဤလက်စွပ်ကို ပေး၍။ "သစေ ဓီတာ ဟောတိ၊ အကယ်၍ သမီးသည် ဖြစ်အုံ။ ဣမိနာ ဝိယ ဒ္ဝေတ္ဝာ ပေါသေယျာသိ၊ ဤလက်စွပ်ကို စွန့်လွှတ် ရောင်းချ၍ မွေးမြူလေလော့။ သစေ ပုတ္တော ဟောတိ၊ အကယ်၍ သားသည် ဖြစ်အုံ။ ဣမာယ အဂ်ုလိမုဒ္ဓိကာယ သဒ္ဓိ အာနေယျာသိ၊ ဤလက်စွပ်နှင့်အတူ ဆောင်ယူခဲ့ (ခေါ်ဆောင်ခဲ့)"။ ဣတိ ဝတ္ဝာ ဂတောတိ၊ ဤသို့ပြော၍ သွားပြီဟု ပြောပြီ။ အမ္ဗ ဒေ၀ သန္ဓေ ကသ္ဝာ၊ အို အမေ ဤသို့ဖြစ်သော် အဘယ့်ကြောင့်။ မံ ဝိတ္ဝ သန္တိကံ န နေသိတိ၊ ကျွန်တော့်ကို ခမည်းတော်၏ အထံသို့ မပို့သနည်းဟု ပြောပြီ။ သာ ပုတ္တဿ အဗ္ဘာသယံ ဥ ဒတ္ဝာ၊ ထိုထင်းခွေသည်မသည် သား၏ ဆန္ဒကို သိရ၍။ ရာဇဒ္ဒါရံ ဂန္တ္ဝာ၊ မင်းနန်းတော်တံခါးသို့ သွား၍။ ရညော အာရောစာပေသိ၊ မင်းအား လျှောက်ထားစေပြီ။ ရညာ စ ပဿောသာပိတာ ပဝိသိတ္ဝာ၊ မင်းသည်လည်း အခေါ်ခိုင်းအပ်သော် နန်းတွင်းဝင်၍။ ရာဇာနံ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းကို ရှိခိုး၍။ ဒေ၀ အယံ တေ ပုတ္တောတိ အာဟ၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤကလေးသည် အရှင်မင်းမြတ်၏ သားတည်းဟု လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ ဇာနန္တော်ပိ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် သိပါသော်လည်း။ ပရိသမဇ္ဈေ လဇ္ဇာယ၊

ပရိသတ်အလယ်၌ ရှက်သဖြင့်။ မယ့် နဲ ပုတ္တောတိ အာဟ၊ ငါ၏ သားမဟုတ်ဟု ပြောပြီ။ ဒေဝ အယံ တေ မုဒ္ဒိကာ၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤလက်စွပ်သည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်စွပ်တည်း။ ဣမံ သဏ္ဌာနာသီတိ၊ ဤလက်စွပ်ကို သိတော်မူပါဟု လျှောက်ပြီ။ အယမ္ပိ မယ့် မုဒ္ဒိကာ နဲ ဟောတိတိ၊ ဤလက်စွပ်သည်လည်း ငါ၏ လက်စွပ်သည် မဟုတ်ဟု ငြင်းပြန်ပြီ။ ဒေဝ ဣဒါနိ၊ အရှင်မင်းမြတ် ယခုအခါ၌။ သစ္စကိရိယံ ဌပေတွာ၊ သစ္စာပြုမှုကို ထား၍။ မမ အညော သက္ခိ နတ္ထိ၊ ကျွန်တော်မိုးမ၏ အခြားသော သက်သေခံသည် မရှိ။ သစေ အယံ ဒါရကော၊ အကယ်၍ ဤသူငယ်သည်။ တုမှေ ပဋိစ္ဆ ဇာတော၊ သင်မင်းကြီးတို့ကို စွဲ၍ မွေးသူဖြစ်အုံ့။ အာကာသေ တိဋ္ဌတု၊ ကောင်းကင်၌ တည်ပါစေ။ စေ နော၊ အကယ်၍ မဟုတ်အုံ့။ ဘူမိယံ ပတိတွာ၊ မြေပေါ်သို့ ကျ၍။ မရတု ဣတိ၊ သေပါစေဟု ပြော၍။ ဗောဓိသတ္တသ ပါဒေ ဂဟေတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေထောက်တို့ကို ကိုင်၍။ အာကာသေ ခိပိ၊ ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ပစ်လိုက်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အာကာသေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကောင်းကင်ပေါ်၌။ ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတွာ နိသိန္နော၊ တင်ပလ္လင်ကို ဖွဲ့ခွေ၍ ထိုင်နေလျက်။ မဓုရဿရေန ဝိတ္ထု၊ သာယာချိုမြိန်သော အသံဖြင့် ခမည်းတော်အား။ ဓမ္မံ ကထေန္တော၊ တရားကို ဟောလို၍။

> ၇။ "ပုတ္တော တျာဟံ မဟာရာဇ၊ တွံ မံ ပေါသ ဇနာဓိပ။
> အညေပိ ဒေဝေါ ပေါသေတိ၊ ကိဿ ဒေဝေါ သကံ ပဇ"န္တိ။

"ပုတ္တော တျာဟံ မဟာရာဇ (လ) ကိဿ ဒေဝေါ သကံ ပဇ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောပြီ။

> ၇။ "မဟာရာဇ အဟံ၊ အို ခမည်းတော်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်သည်။ တေ ပုတ္တော၊ သင်မင်းမြတ်၏ သားတော်ပါတည်း။ ဇနာဓိပ တွံ မံ ပေါသ၊ လူတို့အကြီးအကဲ, အို မင်းမြတ် သင် မင်းကြီးသည် ကျွန်တော်မိုးသားတော်ကို မွေးမြူတော်မူပါ။ အညေပိ ဒေဝေါ ပေါသေတိ၊ တိရစ္ဆာန်နှင့်လူ အခြားသူတို့ကိုပင် အရှင်မင်းကြီးသည် မွေးမြူရသေး၏။ ဒေဝေါ သကံ ပဇ ကိဿ၊ အရှင်မင်းကြီးသည် ကိုယ်သားတော်အရင်းကို အဘယ်ကြောင့် မမွေးမြူနိုင်ရမည်နည်း"။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပုတ္တော တျာဟန္တိ ပုတ္တော တေ အဟံ၊ ပုတ္တော တျာဟံ ဟူသည်ကို ပုတ္တော တေ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဧသော ပုတ္တော စ နာမ၊ ဤသား မည်သည်လည်း။ အတြဇော ခေတ္တဇော၊ အတြဇသားလည်းကောင်း, ခေတ္တဇ သားလည်းကောင်း။ အန္တေဝါသိကော ဒိန္နကော၊ အန္တေဝါသိကသားလည်း ကောင်း, ဒိန္နကသားလည်းကောင်း။ ဣတိ စတုဋ္ဌမော၊ ဤသို့ လေးမျိုးရှိ၏။ တတ္ထ အတ္ထာနံ ပဋိစ္စ၊ ထိုသားလေးမျိုးတို့တွင် မိမိကို စွဲ၍။ ဇာတော အတြဇော နာမ၊ ပေါက်ဖွားသော သားသည် အတြဇသား မည်၏။ သယနပိဋ္ဌေ ပလ္လင်္ကေ ဥရေ၊ အိပ်ရာပေါ်လည်းကောင်း, မိမိပလ္လင်ပေါ်လည်းကောင်း, ရင်ခွင်၌လည်းကောင်း။ ဣတိဝေမာဒီသု နိဗ္ဗတ္တော ခေတ္တဇော နာမ၊ ဤသို့စသော နေရာတို့၌ ဖြစ်သော သားသည် ခေတ္တဇသားမည်၏။ သန္ဓိကေ သိပ္ပဂ္ဂဏ္ဍနကော အန္တေဝါသိကော နာမ၊ မိမိထံ၌ အတတ်ပညာသင်ယူသူသည် အန္တေဝါသိကသား မည်၏။ ပေါ်သာဝနတ္ထာယ ဒိန္နော ဒိန္နကော နာမ၊ မွေးမြူစေခြင်းငှာ ပေးအပ်သူသည် (အပေးခံရသူသည်) ဒိန္နကသား မည်၏။ ဣဒ ပန အတြဇံ သန္ဓာယ၊ ဤဂါထာ ၌ကား အတြဇသားကို ရည်ရွယ်၍။ ပုတ္တောတိ ဝုတ္တံ၊ ပုတ္တော=သားဟု အလောင်းတော် ဆိုအပ်ပြီ။ စတူဟိ သင်္ဂဟဝတ္ထူဟိ၊ ပေးကမ်းခြင်း, ချစ်ခင်ဖွယ် မြှောဆိုခြင်း, အကျိုးပြုခြင်း, ကိုယ်နှင့်တန်းတူထားခြင်းဟု လေးပါးကုန်သော သင်္ဂဟတရားတို့ဖြင့်။ ဇနံ ရဇ္ဇေတိတိ ရာဇာ၊ လူအပေါင်းကို နှစ်သက်စေတတ် သောကြောင့် ရာဇာ-မင်းမည်၏။ မဟန္တော ရာဇာ မဟာရာဇာ၊ ကြီးမြတ်သော မင်းသည် မဟာရာဇမည်၏။ တံ အာလပန္တော၊ ထိုကြီးမြတ်သော မင်းကို ခေါ်လိုသော ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာရာဇာတိ အာဟ၊ မဟာရာဇဟု ခေါ်ပြီ။ **တွံ မံ ပေါသ ဇနာဓိပါတိ**၊ တွံ မံ ပေါသ ဇနာဓိပ ဟူသည်ကား။ ဇနာဓိပ မဟာဇနရေဋ္ဌက တွံ၊ လူများစုအကြီးအကဲ မင်းမြတ် သင်မင်းမြတ်သည်။ မံ ပေါသ ဘရသု ဝမေဟိ၊ ကျွန်တော်ကို မွေးမြူလော့, ကြီးပွားစေလော့။ **အညေပိ ဒေဝေါ ပေါသေတီတိ**၊ အညေပိ ဒေဝေါ ပေါသေတိ ဟူသည်ကား။ အညေပိ ဟတ္ထိ-ဗန္ဓာဒယော မနုဿေ၊ ငါမှ အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော ဆင်ထိန်းအစရှိကုန်သော လူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိ အဿာဒယော တိရစ္ဆာနဂတေ စ၊ ဆင်မြင်း စကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟုဇနေ ဒေဝေါ ပေါသေတိ၊ သူများစွာတို့ကို ရှင်မင်းကြီးသည် မွေးမြူတော်မူ၏။ **ကိဉ္စ ဒေဝေါ** သက် ပဇန်

ဇော်ထွေ ပန၊ ကိုယ် ဒေဝေါ သက် ပဇ ဟူသော ဤပါဠိ၌ကား။ ကိုယ်ကာတိ ဂရုဟာတွေ့စ၊ ကိုယ်ဟူသောပုဒ်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်၌လည်းကောင်း။ အနုဂ္ဂဟဏတွေ့ စ နိပါတော၊ ချီးမြှောက်ခြင်းအနက်၌လည်းကောင်း နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ သက် ပဇ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော သတ္တဝါကို။ အတ္တနော ပုတ္တံ မ၊ မိမိ၏ သားတော်ဖြစ်သော ကျွန်တော့်ကို။ နပေါသေတိတိ ဝဒန္တော ဂရုဟာတိ နာမ၊ မမွေးမြူဟု ပြောလိုသော ဘုရားလောင်းသည် ကဲ့ရဲ့သည် မည်၏။ အညေ ဗဟုဇနေ၊ အခြားကုန်သော သူများစွာတို့ကို။ ပေါသေတိတိ ဝဒန္တော အနုဂ္ဂဏှာတိ နာမ၊ မွေးမြူ၏ဟု ပြောလိုသော ဘုရားလောင်းသည် ချီးမြှောက်သည် မည်၏။ ဣတိ တေမိသတ္တော၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်းသည်။ ဂရဟန္တောပိ အနုဂ္ဂဏှန္တောပိ၊ ကဲ့ရဲ့လို၍လည်းကောင်း ချီးမြှောက်လို၍လည်းကောင်း။ ကိုယ် ဒေဝေါ သက် ပဇန္တိ အာဟ၊ ကိုယ် ဒေဝေါ သက် ပဇဟု ဆိုပြီ။

ရာဇာ အာကာသေ နိသီဒိတ္တာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ကောင်းကင်၌ ထိုင်၍။ ဧဝံ ဓမ္မံ ဒေသေန္တသ၊ ဤသို့ တရားကို ဟောသော။ တေမိသတ္တသ သုတ္တာ၊ ဘုရားလောင်း၏စကားကို ကြားရ၍။ ဧဟိ တာတာတိ၊ လာလော့ ချစ်သားဟု ခေါ်၍။ ဟတ္ထံ ပသာရေသိ၊ လက်ကို ဆန့်တန်းပြီ။ အဟမေဝ ပေါသေသာမိ၊ ငါသည်သာ မွေးမြူမည်။ အဟမေဝ ပေါသေသာမီတိ၊ ငါသည်သာ မွေးမြူမည်ဟု ပြော၍။ ဟတ္ထသဟသဿံ ပသာရိယိတ္တာ၊ လက်တစ်ထောင်ကို ဆန့်တန်းအပ်ပြီ။ တေမိသတ္တော အညဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် တစ်ပါးသူ၏။ ဟတ္ထေ အနောတရိတ္တာ၊ လက်ပေါ်၌ မဆင်းမူ၍။ ရညော ဝ ဟတ္ထေ ဩတရိတ္တာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်း၏သာ လက်ပေါ်၌ ဆင်း၍။ အကေ နိသီဒိ၊ ရင်ခွင်၌ ထိုင်နေပြီ။ ရာဇာ တဿ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်းအား။ ဩပရဇ္ဇံ ဒတ္တာ၊ အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို ပေး၍။ မာတရံ အဂ္ဂမဟေသိံ အကာသိ၊ ဘုရားလောင်း၏ မယ်တော်ကို မိဖုယားကြီးကို ပြုပြီ (မြှောက်ပြီ)။ သော ပိတု အစ္စယေန၊ ထို ဘုရားလောင်းသည် ခမည်းတော်၏ ကွယ်လွန်ရာအခါ၌။ ကဋ္ဌဝါဟနရာဇာ နာမ ဟုတ္တာ၊ ကဋ္ဌဝါဟနမင်းမည်သည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေတ္တာ၊ တရားသဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ ကောသလရညော၊ ဘုရားရှင်သည် ပသေနဒိကောသလမင်းအား။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ ဒွေ ဝတ္ထူနိ ဒသေတ္တာ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတိတ်ဝတ္ထုနှစ်ခုတို့ကို ပြတော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဉ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မာတာ၊ ကဋ္ဌဝါဟနမင်းဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌ မယ်တော်သည်။ မဟာမာယာ အဟောသိ၊ ယခုအခါ မယ်တော် မာယာသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပိတာ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ ခမည်းတော် ပြဟ္မဒတ် မင်းကား သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးတည်း။ ကဋ္ဌဝါဟနရာဇာ ပန၊ ကဋ္ဌဝါဟနမင်း သည်ကား။ **အဟမေव** အဟောသိန္တိ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု၊ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကဋ္ဌဟာရိဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော ကဋ္ဌဟာရိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ ဂါမဏိဇာတကဝဏ္ဏနာ

အပိ အတရမာနာနန္တိ ဣဒံ၊ အပိ အတရမာနာနံ စသော ဤတရားဒေသနာ တော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သြဿဒ္ဓဝိရိယံ ဘိက္ခုံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ကြိုးစားမှု စွန့်လွှတ်သော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဣမသ္မိံ ပန ဇာတကေ၊ ဤဂါမဏိဇာတ်၌ကား။ ပစ္စုပ္ပန္နဝတ္ထု စ အတီတဝတ္ထု စ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကြောင်းသည် လည်းကောင်း, အတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဧကာဒသကနိပါတေ သံဝရဇာတကေ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ဧကာဒသကနိပါတ်၌ သံဝရဇာတ်၌ ထင်စွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိ ဝတ္ထု၊ မှန်၏ ဝတ္ထုကြောင်းသည်။ တသ္မိဉ္စ ဣမသ္မိဉ္စ ဧကသဒိသမေव၊ ထိုသံဝရဇာတ်၌လည်းကောင်း, ဤဂါမဏိဇာတ်၌လည်းကောင်း တစ်ခုတည်း ဖြစ်၍ တူသည်သာတည်း (အတူတူသာတည်း)။ ဂါထာ ပန နာနာ၊ ဂါထာ သည်ကား ကွဲပြားပေ။ ဂါမဏိကုမာရော ဟောမိသတ္တဿ၊ ဂါမဏိမင်းသားသည် ဘုရားလောင်းအမတ်၏။ သြဝါဒေ ဌတ္တာ၊ အဆုံးအမ၌ တည်၍။ ဘာတိက-သတဿ ကနိဋ္ဌော ဟုတ္တာပိ၊ နောင်တော်တစ်ရာ၏ ညီငယ်သည် ဖြစ်ပါ သော်လည်း။ ဘာတိကသတပရိဝါရိတော၊ နောင်တော်တစ်ရာ ခြံရံအပ်လျက်။

သေတစ္ဆတ္တသ ဟေဋ္ဌာ၊ ထီးဖြူအောက်၌။ ဝရပလ္လင်ကေ နိသိန္နော၊ မြတ်သော ပလ္လင်ပေါ်၌ ထိုင်လျက်။ အတ္တနော အယံ ယသသမ္ပတ္တိ၊ ငါ ဂါမဏိမင်း၏ စည်းစိမ် အခြိုအရံနှင့် ဤပြည့်စုံမှုသည်။ အမှာကံ အာစရိယသ သန္တိကာ၊ ငါတို့၏ ဆရာအမတ်၏ ဥစ္စာတည်း"။ ဣတိ တုဋ္ဌော၊ ဤသို့ တွေးတော နှစ်သက်၍။

၈။ "အပိ အတရမာနာနံ၊ ဖလာသာဝ သမိဗ္ဗတိ။
ဝိပက္ကပြဟ္မစရိယောသ္မိ၊ ဧဝံ ဇာနာဟိ ဂါမဏီ"တိ။

"အပိ အတရမာနာနံ (လ) ဧဝံ ဇာနာဟိ ဂါမဏိ ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊ ဤ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၈။ "အပိ အတရမာနာနံ၊ အလျင်စလို မပြုလုပ်သူတို့အား။ ဖလာသာ သမိဗ္ဗတိ ဧဝ၊ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော အကျိုးသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ သည်သာတည်း။ (အဟံ၊ ငါဂါမဏိမင်းသည်)။ ဝိပက္ကပြဟ္မစရိယော အသ္မိ၊ ရင့်ကျက်သော မြတ်သော အကြောင်း, မြတ်သောအကျိုး, ရှိသူသည် ဖြစ်၏။ ဧဝံ ဇာနာဟိ ဂါမဏိ၊ ဤကဲ့သို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိလော့ ဂါမဏိမင်း"။

တတ္ထ **အပိ**တိ နိပါတမတ္တံ၊ ထိုဥဒါန်း၌ အပိဟူသည်ကား နိပါတ်မျှတည်း။ **အတရမာနာနန္တိ**၊ အတရမာနာနံ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတာနံ သြဝါဒေ ဌတွာ၊ ပညာရှိတို့၏ ဆုံးမစကား၌ တည်၍။ အတရိတွာ အဝေဂါယိတွာ၊ အဆောတလျင် မပြုမူ၍။ ဥပါယေန ကမ္မံ ကရောန္တာနံ၊ နည်းလမ်းဖြင့် (နည်းလမ်းကျကျ) အမှုကို ပြုလုပ်သူတို့အား။ (သမိဗ္ဗတိ၊ ပြီးစီးပြည့်စုံ၏)။ **ဖလာသာဝ သမိဗ္ဗတိတိ**၊ ဖလာသာဝ သမိဗ္ဗတိဟူသည်ကား။ ယထာပတ္ထိတေ ဖလေ၊ အကြင်အကြင် တောင့်တအပ်သော အကျိုး၌။ တသ ဖလသ နိပ္ဖတ္တိယာ၊ ထိုအကျိုး၏ ပြီးစီး ခြင်းငှာ။ အာသာ သမိဗ္ဗတိယေဝ၊ အာသာဆန္ဒသည် ပြည့်စုံလုံလောက်သည် သာတည်း။ အထ ဝါ **ဖလာသာ**တိ အာသာဖလံ၊ တစ်နည်းကား ဖလာသာ ဟူသည် တောင့်တအပ်သော အကျိုးတည်း။ ယထာပတ္ထိတံ ဖလံ၊ အကြင်အကြင် တောင့်တအပ်သော အကျိုးသည်။ သမိဗ္ဗတိယေဝ ဣတိ အတ္ထော၊ ပြီးစီးပြည့်စုံ သည်သာတည်း ဤကား ဖလာသာ၏ အနက်တည်း။ **ဝိပက္ကပြဟ္မစရိယောသ္မိ**တိ ဣတ္ထေ၊ ဝိပက္ကပြဟ္မစရိယောသ္မိ ဟူသော ဤပါဋ်၌။ စတ္တာရိ သင်ဟဝတ္ထူနိ၊ ပေးကမ်းခြင်း, ချစ်ဖွယ်ပြောခြင်း, တန်းတူထားခြင်း, ကောင်းကျိုးဆောင်ရွက်ခြင်း

စည်းရုံးသိမ်းသွင်းကြောင်းတရား လေးပါးတို့သည်။ သေဌဌရိယတ္တာ ပြဟ္မစရိယ နာမ၊ မြတ်သောအကျင့်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပြဟ္မစရိယ မည်၏။ တဠာ တမ္ပူလိကာယ ယသသမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုပြဟ္မစရိယသည်လည်း ထိုပြဟ္မစရိယ အကြောင်းရင်းကြောင့် ဖြစ်သော စည်းစိမ်အခြံအရံကို။ ပဋိလဒ္ဓတ္တာ ဝိပတ္တံ နာမ၊ ရအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဝိပတ္တိမည်၏။ ဝါ အသ၊ တစ်နည်းကား ထိုဂါမဏိမင်း၏။ ယော ယသော နိပ္ဖန္နော၊ အကြင်စည်းစိမ်အခြံအရံသည် ပြီးစီးပြည့်စုံပြီ။ သောပိ သေဌဌေန ပြဟ္မစရိယ နာမ၊ ထိုစည်းစိမ်အခြံအရံ သည်လည်း မြတ်သော အနက်သဘောကြောင့် ပြဟ္မစရိယမည်၏။ တေန ဝိပတ္တိပြဟ္မစရိယောသ္မိတိ အာဟ၊ ထို့ကြောင့် ဝိပတ္တိပြဟ္မစရိယောသ္မိဟု ဂါမဏိမင်း ဆိုပြီ။ ဧဝံ ဇာနာဟိ ဂါမဏိတိ၊ ဧဝံ ဇာနာဟိ ဂါမဏိဟူသော ပါဋ္ဌ၌။ ကတ္ထစိ ဂါမိကပုရိသောပိ၊ အချို့အရာ၌ ရွာသားသည်လည်းကောင်း။ ဂါမဇေ္ဌကောပိ ဂါမဏိ၊ ရွာလူကြီးသည်လည်းကောင်း ဂါမဏိမည်ကုန်၏။ ဣဒါနိ ပန သတ္ထုဇေ္ဌကဲ့၊ ဤဂါထာ၌ကား လူအားလုံးတို့အကြီးအမှူးဖြစ်သော။ အတ္တာနံ သန္ဓာယ အာဟ၊ မိမိဂါမဏိမင်းကို ရည်ရွယ်၍ ဂါမဏိမင်းဆိုပြီ။ အမ္ဘော ဂါမဏိ တို့၊ အမောင်ဂါမဏိမင်း သင်သည်။ ဧတေ ကာရဏာ ဧဝံ ဇာနာဟိ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီး အကြောင်းအရာကို ဤသို့ သိလော့။ အာစရိယ နိဿာယ၊ ဆရာကို မှီ၍။ ဘာတိကသတံ အတိဂ္ဂမိတ္တာ၊ နောင်တော် တစ်ရာကို ကျော်လွန်၍။ ဣဒံ မဟာရဇ္ဇံ ပတ္တောဟု၊ ကြီးကျယ်သော ဤမင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ အသ္မိတိ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊ ငါဖြစ်၏ဟု ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်ပြီ။

တသ္မိံ ရဇ္ဇေ ပတ္တေ ပန၊ ထိုဂါမဏိမင်းသည် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော်ကား။ သတ္တဌဒိဝသစ္စယေန သဗ္ဗေပိ ဘာတရော၊ ၇-ရက် စ-ရက် လွန်သဖြင့် နောင်တော် အားလုံးတို့သည်လည်း။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံ ဂတာ၊ မိမိတို့၏ နေရာဌာနသို့ ပြန်သွားကုန်ပြီ။ ဂါမဏိရာဇာ ဓမ္မေန၊ ဂါမဏိမင်းသည် တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ ကာရေတွာ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းပညာရှိအမတ်သည်လည်း ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ အာဟရိတ္တာ ဒသေတ္တာ၊ ဆောင်ပြီး၍ ပြတော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ ဩသဿဋ္ဌိရိယော ဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးသော အဆုံး၌ ကြိုးစားမှုစွန့်လွှတ်လိုက်သော ရဟန်းသည်။ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌိတော၊ ရဟန္တာအဖြစ်၌ တည်ပြီ။ သတ္တာ ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ပစ္စပ္ပန်, အတီတ်ဝတ္ထု နှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူပြီး၍။ "တဒါ ဂါမဏိကုမာရော၊ ထိုအခါ၌ ဂါမဏိမင်းသားသည်။ ဩသဿဋ္ဌိရိယော ဘိက္ခု အဟောသိ၊ ကြိုးစားမှုစွန့်လွှတ်ပြီးသော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ အာစရိယော ပန အဟမေव အဟောသိန္တိ ဆရာပညာရှိ အမတ်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဂါမဏိဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
ဂါမဏိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ မယဇ္ဈာဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဥတ္တမင်ရှေ့ဟာ မယ္ဈန္တိ ဣဒံ၊ ဥတ္တမင်ရှေ့ဟာ မယ္ဈံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ လူနတ်တို့ဆရာ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ မဟာဘိနိက္ခမနံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှစွာသော, တောထွက်တော်မူခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တံ ဟေဋ္ဌာ နိဒါနကထာယံ ကထိတမေव၊ ထိုကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှစွာသော တောထွက်တော်မူခြင်းကို အောက်ခေါ်သော ရှေး၌ အဝိဒူရေနိဒါန်းစကား၌ ငါအဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်သာ။ တသ္မိံ ပန ကာလေ ဘိက္ခူ ထိုအခါ၌ကား ရဟန်းတို့သည်။ ဒသဗလဿ နေက္ခမ္မံ၊ ဘုရားရှင်၏ တောထွက်တော်မူခြင်းကို။ ဝဏ္ဏယန္တာ နိသိဒိံသု၊ ချီးမွမ်းကုန်လျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ အထ သတ္ထာ၊ ချီးမွမ်းထိုင်နေရာ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည်။ ဓမ္မသဘံ အာဂန္တွာ၊ တရားသဘင်သို့ ကြွလာတော်မူ၍။ ဗုဒ္ဓါသနေ နိသိန္နော၊ ဘုရားတို့နေရာ၌ ထိုင်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊

အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ အတ္ထ နု ဣတိ၊ ကောင်းစွာထိုင်နေကုန်သည် ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု။ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ၊ ရဟန်းတို့ကို မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ အညာယ ကထာယ နု၊ မြတ်စွာဘုရား အခြားစကားဖြင့် မဟုတ်ပါ။ ပန တုမှာကံ ယေဝ၊ အဟုတ်သော်ကား ရှင်တော်ဘုရားတို့၏သာ။ နေကွမ္မံ ဝဏ္ဏယမာနာ၊ တောထွက်တော်မူမှုကို ချီးမွမ်းကြလျက်။ နိသိန္ဓာ အမှာတိ ဝုတ္တေ၊ ထိုင်နေကြသည် ဖြစ်ပါကုန်၏ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဘိက္ခဝေ တထာဂတော ဧတရဟိ ယေဝ၊ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် ယခုအခါ၌သာ။ နေကွမ္မံ နု နိက္ခန္တော၊ တောထွက်မှုကို ထွက်ဖူးသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ နိက္ခန္တောယေဝါတိ အာဟ၊ ရှေး၌လည်း ထွက်မှုပြုခဲ့ဖူးသည်သာဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု တသ္မိံ ဌာနေ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းအရာ၏။ အာဝိဘာဝတ္ထं ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းငှာ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန် ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖုံးကွယ် အပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ အကြောင်းအရာကို ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ဝိဒေဟရဋ္ဌေ မိထိလာယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ဝိဒေဟတိုင်း၌ မိထိလာမြို့၌။ ဓမ္မိကော ဓမ္မရာဇာ၊ မင်းကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံသော တရားသဖြင့် မင်းပြုသော။ မယဒေဝေါ နာမ ရာဇာ အဟောသိ၊ မယဒေဝမည်သော မင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သော စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ ထိုမယဒေဝမင်းသည် နှစ်ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး။ ကုမာရကီဠं ကီဠि၊ ကလေးဘဝကစားမှုကို ကစားပြီ။ တတော ဩပရဇ္ဇေ ထိုအတူ နှစ်ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ တတော မဟာရဇ္ဇေ ကတ္တာ၊ ထိုအတူ နှစ်ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး မင်းကြီးအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ပြု၍။ ဒီဃမဒ္ဓါနံ ခေပေတ္တာ၊ ရှည်စွာသော အခါကို ကုန်စေ၍။ ဧကဒိဝသံ ကပ္ပကံ၊ တစ်နေ့သည် ဆေတ္တာသည်ကို။ "သမ္မ ကပ္ပက ယဒါ၊ အချင်းဆေတ္တာသည် အကြင်အခါ၌။ မေ သိရသ္မိं၊ ငါမယဒေဝမင်း၏ ဦးခေါင်း၌။ ပလိတာနိ ပသ္သေယျာသိ၊ ဆံပင်ဖြူတို့ကို တွေ့မြင်၏။ အထ မေ၊ ဆံပင်ဖြူတွေ့ရာ ထိုအခါ၌ ငါမယဒေဝမင်းအား။ အာရောစေယျာသိ"တိ အာမန္တေသိ၊ ပြောကြားလော့"ဟု မှာထားပြီ။ ကပ္ပကောပိ ဒီဃမဒ္ဓါနံ ခေပေတ္တာ၊ ဆေတ္တာသည်သည်လည်း ရှည်စွာသောအခါကို ကုန်စေ၍။ ဧကဒိဝသံ ရညော၊ တစ်နေ့သည် မယဒေဝမင်း၏။ အဠနဝဏ္ဏနံ

ကေသာနံ အန္တရေ မျက်စဉ်းညိုအဆင်းရှိကုန်သော ဆံပင်တို့၏အကြား၌။ ဧကမေဝ ပလိတံ ဒိသွာ၊ တစ်ချောင်းသာဖြစ်သော ဆံပင်ဖြူကို တွေ့မြင်၍။ ဒေဝ တေ ဧကံ ပလိတံ၊ အရှင်မင်းကြီး အရှင်မင်းကြီးမှာ ဆံပင်ဖြူတစ်ချောင်းကို။ ဒိဿတီတိ အာရောစေသိ၊ တွေ့မြင်ရ၏ဟု သံတော်ဦးတင်ပြီ။ သမ္မ တေန ဟိ၊ အချင်းဆေတ္တာသည် ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ မေ တံ ပလိတံ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ငါ၏ ထိုဆံပင်ဖြူကို နုတ်ယူ၍။ ပါဏိမှိ ဌပေတီတိ စ ဝုတ္တေ၊ ငါ့လက်ပေါ်၌ ထားပါ လော့ဟုလည်း ပြောအပ်သော်။ သုဝဏ္ဏသဏ္ဌာသေန ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ရွှေမွေးညှပ်ဖြင့် နုတ်၍။ ရညော ပါဏိမှိ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ မယဒေဝမင်းကြီး၏ လက်ဖဝါးပေါ်၌ တင်ထားပြီ။ တဒါ ရညော အာယု၊ ဆံပင်ဖြူပေါက်ရာ ထိုအခါ၌ မယဒေဝ မင်းကြီး၏ သက်တော်သည်။ စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ အဝသိဋ္ဌ ဟောတိ၊ နှစ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး ကြွင်းကျန်သေးသည် ဖြစ်၏။ ဧဝံ သန္တေပိ ပလိတံ ဒိဿာဝ၊ ဤသို့ နှစ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် အသက်ကြွင်း ကျန်သည် ဖြစ်သော်လည်း ဆံဖြူတစ်ပင်ကို မြင်၍သာ။ မစ္ဆရာဇာနံ အာဂန္တာ၊ သေမင်း၏ လာ၍။ သမီပေ ဋ္ဌတံ ဝိယ၊ အနီး၌ ရပ်တည်နေခြင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အတ္တာနံ အာဒိတ္တပဏ္ဏာသာလံ၊ မိမိကိုယ်ကို ရဲရဲတောက်နေသော သစ်ရွက်မိုးအဆောက်အဦသို့။ ပဝိဋ္ဌံ ဝိယ စ မညမာနော၊ ဝင်မိတိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း မှတ်ထင်၍။ သံဝေဂံ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ "ဘလ မယဒေဝ ပလိတသ၊ မယဒေဝမင်းမိုက် ဆံပင်ဖြူ၏။ ယာဝ ဥပ္ပါဒါဝ ဣမေ ကိလေသေ၊ ဖြစ်ရာကာလတိုင်အောင် ဤကိလေသာတို့ကို။ ဇဟိတုံ နာသက္ခိတိ စိန္တေသိ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်"ဟုကြံပြီ။

ဧဝံ ပလိတပါတုဘာဝံ၊ ဤသို့ ဆံပင်ဖြူထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကို။ အာဝဇ္ဇေန္တသ တဿ၊ ဆင်ခြင်သော ထိုမယဒေဝမင်းကြီး၏။ အန္တောဒါဟော ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ကိုယ်တွင်း ပူလောင်ခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သရီရာ သေဒါ မုစ္စိသု၊ ကိုယ်မှ ချွေတို့သည် လွတ်ကုန်ပြီ ထွက်ကုန်ပြီ။ သာဋကာ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ဝတ်လဲတော်တို့သည် ညှစ်၍။ အပနေတဗ္ဗာ-ကာရပ္ပတ္တာ အဟေသုံ၊ ပယ်အပ်သော အခြင်းအရာရောက်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုမယဒေဝမင်းကြီးသည်။ "အဇ္ဇေဝ မယာ နိက္ခမိတွာ၊ ယနေ့ပင် ငါသည် တောထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ကြံ၍။ ကပ္ပကသ သတသဟဿုဋ္ဌာနကံ၊ ဆေတ္တာသည်အား အခွန်တစ်သိန်း

ထွက်သော။ ဂါမဝဏ် ဒတွာ၊ ရွာစားဆုကို ပေး၍။ ဧဋ္ဌပုတ္တံ ပဏ္ဍောသာပေတွာ၊ သားတော်ကြီးကို ခေါ်စေ၍။ "တာတ မမ သိသေ၊ ချစ်သား ငါခမည်းတော်၏ ခေါင်း၌။ ပလိတ် ပါတုဘူတံ၊ ဆံပင်ဖြူသည် ထင်ရှားဖြစ်လာပြီ။ မဟာလွှကောဇာတော အမှိ၊ ကြီးသည် ဖြစ်သည် ဖြစ်၏။ မာနုသကာ ကာမာ၊ လူတို့ဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော ကာမတို့ကို။ မေ ဘုတ္တာ ခေါ ပန၊ ငါသည် ခံစားအပ်ပြီးကုန်သည် သာတည်း။ ဒိဗ္ဗေ ကာမေ၊ နတ်တို့ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော ကာမတို့ကို။ ဣဒါနိ ပရိယေသိဿာမိ၊ ယခုအခါ၌ ရှာမှီးအံ့။ မယ္ဟံ နေက္ခမ္မကာလော၊ ငါခမည်းတော်၏ တောထွက်ရမည့်အခါတည်း။ တွံ ဣမံ ရဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇ၊ သင်သားတော်ကြီးသည် ဤမင်းအဖြစ်ကို ပြုလော့။ အဟံ ပန ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ငါသည်ကား ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ မယဒေဝအမ္ဗဝနုယျာနေ ဝသန္တော၊ မယဒေဝသရက်ဥယျာဉ်တော်၌ နေလျက်။ သမဏ ဓမ္မံ ကရိဿာမိတိ အာဟ၊ ရဟန်းတရားကို ပြုလုပ်အားထုတ်အံ့"ဟု ပြောပြီ။ ဒေဝ ပဗ္ဗဇိတုကာမ တံ၊ ဤသို့ ရသေ့ရဟန်းပြုလိုသော ထိုမယဒေဝ မင်းကြီးသို့။ အမစ္စာ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ အမတ်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍။ ဒေဝ တုမှာကံ ပဗ္ဗဇ္ဇာကာရဏံ၊ အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်တို့၏ ရသေ့ရဟန်းပြုခြင်း အကြောင်းကား။ ကိန္တိ ပဋ္ဌိသု၊ အဘယ်ပါနည်းဟု မေးလျှောက်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ ပလိတံ ဟတ္ထေန ဂဟေတွာ၊ မယဒေဝမင်းကြီးသည် ဆံပင်ဖြူကို လက်ဖြင့် ကိုင်ယူ၍။

> ၉။ "ဥတ္တမင်္ဂရုဟာ မယ္ဟံ၊ ဣမေ ဇာတာ ဝယောဟရာ။
> ပါတုဘူတာ ဒေဝဒူတာ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယော မမာ"တိ။

"ဥတ္တမင်္ဂရုဟာ မယ္ဟံ (လ) ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယော မမ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အမစ္စာနံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို အမတ်တို့အား ပြောပြပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၉။ "မယ္ဟံ ဝယောဟရာ၊ ငါ၏အရွယ်သုံးပါး ဆောင်ယူတတ်ကုန်သော။ ဣမေ ဥတ္တမင်္ဂရုဟာ မယ္ဟံ ဇာတာ၊ ဤဆံပင်ဖြူတို့သည် ငါ့အား ဖြစ်ပေါ်ပေါက်ရောက် ကုန်ပြီ။ ဒေဝဒူတာ ပါတုဘူတာ၊ သေမင်းတမန်, နတ်တမန်တို့သည် ထင်ရှား ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ မမ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယောတိ၊ ငါ့အဖို့ ရသေ့ရဟန်းပြုရမည့် အခါတည်း"ဟု။

တတ္ထ ဥတ္တမဂ်ရှဟာတိ ကေသာ၊ ထိုဂါထာ၌ ဥတ္တမဂ်ရှဟာ ဟူသည်ကား ဆံပင်တို့တည်း။ ဟိ ကေသာ၊ မှန်၏ ဆံပင်တို့ကို။ ဟတ္ထပါဒါဒိနံ သဗ္ဗေသံ အဂ်ါနံ၊ လက်ခြေစကုန်သော အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းအားလုံးတို့ထက်။ ဥတ္တမေ သိရသ္မိ ရှဟတ္တာ၊ မြတ်သော ဦးခေါင်း၌ ပေါက်ကြသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဥတ္တမဂ်ရှဟာတိ ဝုစ္စန္တိ၊ ဥတ္တမဂ်ရှဟတို့ဟူ၍ ခေါ်အပ်ကုန်၏။ ဣဒမေ ဇာတာ ဝယောဟရာတိ၊ ဣဒမေ ဇာတာ ဝယောဟရာ ဟူသည်ကား။ ပဿထ တာတာ၊ ကြည့်ကြလော့ ချစ်သားအမတ်တို့။ ပလိတပါတုဘာဝေန၊ ဆံဖြူထင်ရှား ဖြစ်သောအားဖြင့်။ တိဏ္ဏံ ဝယာနံ ဟရဏတော၊ အရွယ်သုံးပါးတို့ကို ဆောင်ယူတတ်သောကြောင့်။ ဣဒမေ ဝယောဟရာ ဇာတာ၊ အရွယ်ဆောင်ယူ ဤဆံပင်ဖြူတို့သည် ဖြစ်ပွားပေါက်ရောက်ကုန်ပြီ။ ပါတုဘူတာတိ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ပါတုဘူတာ ဟူသည်ကား ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒေဝဒူတာတိ မစ္စု၊ ဒေဝဒူတာဟူသော ပါဠိ၌ သေမင်းကို။ ဒေဝေါ ဝုစ္စတိ၊ ဒေဝဟု ခေါ်ရ၏။ တဿ ဒူတာတိ ဒေဝဒူတာ၊ ထိုသေမင်း၏ တမန်တို့တည်း ထို့ကြောင့် ဒေဝဒူတမည်ကုန်၏။ ဟိ သိရသ္မိ၊ မှန်၏ ဦးခေါင်း၌။ ပလိတေသု ပါတုဘူတေသု၊ ဆံပင်ဖြူတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်သော်။ မစ္စုရာဇသ သန္တိကေ၊ သေမင်း၏ အနီးအနား၌။ ဌိတော ဝိယ ဟောတိ၊ ရပ်တည်နေရသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ တသ္မာ ပလိတာနိ၊ ထို့ကြောင့် ဆံပင်ဖြူတို့ကို။ မစ္စုဒေဝဿ ဒူတာတိ ဝုစ္စန္တိ၊ သေမင်း၏ တမန်တို့ဟူ၍ ခေါ်ရကုန်၏။ ဒေဝါ ဝိယ ဒူတာ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့ တမန်တို့တည်း။ ဣတိပိ ဒေဝဒူတာ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း ဒေဝဒူတ မည်ကုန်၏။ ဟိ အလက်တပဋ္ဌိယတ္တာယ၊ ထင်ရှားအောင် ပြောရသော် တန်ဆာဆင်မှုနှင့် ယှဉ်စပ်သော။ ဒေဝတာယ အာကာသေ ဌတ္တာ၊ နတ်သည် ကောင်းကင်၌ တည်၍။ အသုကဒိဝသေ တွဲ၊ ထိုမည်သောနေ့၌ သင်သည်။ မရိဿသိတိ ဝုတ္တေ၊ သေလိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုအပ်သော်။ တံ တထေဝ ဟောတိ ယထာ၊ နတ်ပြောသည့် ထိုစကားသည် ထိုပြောသည့်အတိုင်းသာ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧवံ သိရသ္မိ၊ ဤအတူ ဦးခေါင်း၌။ ပလိတေသု ပါတုဘူတေသု၊ ဆံပင်ဖြူတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်သော်။ ဒေဝတာယ ဗျာကရဏသဒိသမေဝ ဟောတိ၊ နတ်၏ ပြောကြားမှုနှင့်တူသည်သာ ဖြစ်၏။ တသ္မာ ပလိတာနိ၊ ထို့ကြောင့် ဆံပင်ဖြူတို့ကို။ ဒေဝသဒိသာ ဒူတာတိ ဝုစ္စန္တိ၊ နတ်နှင့်တူကုန်သော တမန်တို့ဟူ၍ ခေါ်ရကုန်၏။ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါနံ ဒူတာ၊ ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, ရဟန္တာ, ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏

တမန်တို့တည်း။ ဣတိပိ ဒေဝဒူတာ၊ ထို့ကြောင့်လည်း ဒေဝဒူတမည်ကုန်၏။ ဟိ၊ ခဲ့ပြောရသော်။ သဗ္ဗဟေမိသတ္တာ ဇိဏ္ဏဗျာဓိမတပဗ္ဗဇိတေ ဒိသ္မာဝ၊ နောက်ဆုံး ဘဝရောက်, ဘုရားလောင်းအားလုံးတို့သည် သူဖို့, သူနာ, သူသေ, ရဟန်းတို့ကို မြင်၍သား။ သံဝေဂ် အာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ နိက္ခမ္မ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ တောထွက်၍ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ယထာဟ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူပြီနည်း။

"ဇိဏ္ဏံ တသ္မာ ဒိသ္မာ စ၊ အိုသူကို ထိုသို့ မြင်မှုကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒုဒိတံ ဗျာဓိတံ တသ္မာ ဒိသ္မာ စ၊ ဆင်းရဲကြီးလှသော နာသူကို ထိုသို့မြင်မှုကြောင့်လည်းကောင်း။ အာယုသင်္ခယံ ဂတံ မတံ တသ္မာ ဒိသ္မာ စ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်သော သေသူကို ထိုသို့မြင်မှုကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာသာယဝတ္ထံ ပဗ္ဗဇိတံ တသ္မာ ဒိသ္မာ စ၊ ဖန်ရည်စွမ်းသော အဝတ်ရှိသော ရဟန်းကို ထိုသို့ မြင်မှုကြောင့်လည်းကောင်း။ အဟံ ပဗ္ဗဇိတော အမှိ ရာဇ ဣတိ၊ ငါသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ရဟန်းပြုသည် ဖြစ်၏ ဝိမွှသာရမင်းမြတ်"ဟု

ဘုရားလောင်း ရဟန်းမြတ်ဤသို့ဟောတော်မူပြီ။

ဣမိနာ ပရိယာယေန ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါနံ ဒူတတ္တာ၊ ဤနည်းလမ်းအားဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏ တမန်တို့အဖြစ်ကြောင့်။ ပလိတာနိ ဒေဝဒူတာတိ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆံပင်ဖြူတို့ကို ဒေဝဒူတတို့ဟူ၍ ဆိုရကုန်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယော မမာတိ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယော မမ ဟူသည်ကား။ ဂိဟိဘာဝတော နိက္ခန္တဒ္ဒေန၊ လူအဖြစ်မှ ထွက်မြောက်တတ်သော အနက်သဘောကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာတိ လဒ္ဓနာမဿ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဟု ရအပ်သောအမည် ရှိသော။ သမဏာလိင်္ဂဟဏဿ၊ ရဟန်းအသွင် ယူဖို့။ မယံ ကာလောတိ ဒဿေတိ၊ ငါ့အတွက် အချိန်အခါတည်းဟု ပြ၏။

သော ၈ဝ် ဝတ္တ၊ ထိုမယဒေဝမင်းကြီးသည် ဤသို့ ပြောပြီး၍။ တံ ဒိဝသမေဝ ရဇ္ဇံ ပဟာယ၊ ထိုပြောရာနေ့ဦးပင် မင်းအဖြစ်ကို ပယ်စွန့်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ တသ္မိံယေဝ မယဒေဝအမ္ဗဝနေ ဝိဟာရဏ္ဏော၊ ထိုမယဒေဝသရက်ဥယျာဉ်၌သာ နေလျက်။ စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ နှစ်ပေါင်း (၈၄၀၀၀)တို့မတ်လုံး။ စတ္တာရော ပြဟ္မဝိဟာရေ ဘာဝေတ္တာ၊ ပြဟ္မဝိဟာရ တရားလေးပါးတို့ကို ဖြစ်စေ, ပွားစေ၍။ အပရိဟီနဇ္ဈာနေ ဌိတော၊ မယုတ်သော

ဈာန်၌ တည်လျက်။ ကာလံ ကတွာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။ ပြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ မဟာပြဟ္မာဘုံ၌ ဖြစ်၍။ ပုနေ တတော စုတော၊ တဖန် ထိုမဟာပြဟ္မာဘုံမှ စုတေ ခဲ့၍။ မိထိလာယံယေဝ နိမိ နာမ ရာဇာ ဟုတွာ၊ မိထိလာမြို့၌ပင် နိမိမည်သော မင်းသည် ဖြစ်၍။ အတ္တနော သြသက္ကမာနံ ဝံသံ ယဒေ့တွာ၊ မိမိ၏ ပြတ်စဲခါနီး ဖြစ်သော ရဟန်းပြုမှုအနွယ်အစဉ်အဆက်ကို ဆက်စပ်၍။ တတ္ထေဝ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ထိုမယဒေဝသရက်ဥယျာဉ်၌ပင် ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ ပြဟ္မဝိဟာရေ ဘာဝေတွာ၊ ပြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို ဖြစ်စေ, ပွားစေ၍။ ပုနေ ပြဟ္မလောကူပဂေါ အဟောသိ၊ တဖန် မဟာပြဟ္မာဘုံသို့ကပ်ရောက်သည်သာ ဖြစ်ပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဘိက္ခဝေ တထာဂတော ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် ယခုအခါ၌သာ။ မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခန္တော၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှစွာသော တောထွက်မှုကို ထွက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ နိက္ခန္တောယေဝါတိ၊ နှေးကလည်း ထွက်ခဲ့ဖူးသည်သာ"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ ဒသေတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်၍ ပြတော်မူ၍။ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ ပရိယောသာနေ ကေစိ၊ သစ္စာပြပြီးသည့်အဆုံး၌ အချို့တို့သည်။ သောတာပန္နာ အဟေသုံ၊ သောတာပန်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကေစိ သကဒါဂါမိနော၊ အချို့တို့ကား သကဒါဂါမ်တို့သည်။ (အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ)။ ကေစိ အနာဂါမိနော၊ အချို့တို့ကား အနာဂါမ်တို့သည်။ (အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ)။ ဣတိ ဘဂဝါ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်သည်။ ဣမာနိ ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတိတ်ဤဝတ္ထု နှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အနုသန္ဓိံ ယဒေ့တွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ကပ္ပကော၊ ထိုမယဒေဝမင်းကြီးဖြစ်ရာအခါ၌ ဆေတ္တာသည်သည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပုတ္တော ရာဟုလော၊ သားတော်ကြီးကား ရာဟုလာတည်း။ မယဒေဝရာဇာပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ မယဒေဝမင်းကြီးသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မယဒေဝဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော
မယဒေဝဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀။ သုခဝိဟာရိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယဠ္ဆ အညေ နု ရကၠန္တိ ဣဒံ၊ ယဠ္ဆ အညေ နု ရကၠန္တိ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ အနုပိယနဂရံ နိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် အနုပိယမြို့ကို မှီ၍။ အနုပိယအမ္ဗဝနေ ဝိဟရန္တော၊ အနုပိယသရက်တောင် နေတော်မူစဉ်။ သုခဝိဟာရီ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရံ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသော ဘဒ္ဒိယမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သုခဝိဟာရီ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရော၊ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသော ဘဒ္ဒိယထေရ်ဟူသည်။ ဆ ခတ္တိယသမာဂမေ ဥပါလိ-သတ္တမော ပဗ္ဗဇိတော၊ သာကီဝင်မင်းသားခြောက်ယောက် တွေ့ဆုံသောအခါ၌ ဥပါလိလျှင်ခုနစ်ယောက်မြောက်ရှိသော ရဟန်းပြုလာသူတည်း။ တေသု ဘဒ္ဒိယတ္ထေရော စ ကိမိလတ္ထေရော စ၊ ထိုခုနစ်ပါးတို့တွင် ဘဒ္ဒိယထေရ်သည်လည်းကောင်း, ကိမိလထေရ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဂုတ္ထေရော စ ဥပါလိတ္ထေရော စ၊ ဘဂုထေရ်သည်လည်းကောင်း, ဥပါလိထေရ်သည်လည်းကောင်း။ အရဟတ္တံ ပတ္တာ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ အာနန္ဒတ္ထေရော သောတာ-ပန္နော ဇာတော၊ အာနန္ဒာထေရ်သည် သောတာပန်သည် ဖြစ်ပြီ။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရော ဒိဗ္ဗစက္ခုကော၊ အနုရုဒ္ဓါထေရ်ကား ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ရသူတည်း။ ဒေဝဒတ္တော စာနလာဘီ ဇာတော၊ ရှင်ဒေဝဒတ်ကား ပုထုဇဉ်စာန်ရသူသည် ဖြစ်ပြီ။ ဆန္နံ ခတ္တိယာနံ ဝတ္တု ပန၊ သာကီဝင်မင်းသား ၆-ယောက်တို့၏ ဝတ္တုကြောင်း သည်ကား။ ယာဝ အနုပိယနဂရာ၊ အနုပိယမြို့တိုင်အောင်။ ခဏ္ဍဟာလ-ဇာတကေ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ခဏ္ဍဟာလဇာတ်ခေါ် စန္ဒကုမာရဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒိယော ပန ရာဇကာလေ၊ ရှင်ဘဒ္ဒိယကား မင်းဖြစ်ရာ အခါက။ အတ္တနော ရက္ခဝံဝိဓာနဠ္ဠေ၊ မိမိ၏ အစောင့်အရှောက် စီမံချထားမှုကို လည်းကောင်း။ တာဝ ဗဟူဟိ ရက္ခာဟိ၊ သို့ကလောက် များပြားကုန်သော အစောင့်အရှောက်တို့သည်။ ရက္ခိယမာနသ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ပါလျက်။ ဥပရိ ပါသာဒဝရတလေ မဟာသယနေ သမ္မရိုဝတ္တမာနသ၊ အထက်ပြာသာဒ်မြတ် အပြင်၌ မြတ်သောနေရာ၌ လူးလိမ့်နေရသော်လည်း။ အတ္တနော ဘယုပ္ပတ္တိဘူ၊ မိမိ၏ ကြောက်လန့်မှု ဖြစ်ခဲ့ရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣဒါနိ အရဟတ္တံ ပတ္တာ၊ ယခုအခါ၌ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ အရညာဒီသု ယတ္ထ ကတ္ထစိ ဝိဟရန္တောပိ၊ တောစသည်တို့တွင် အမှတ်မရှိ နေလိုရာအရပ်၌ နေပါသော်လည်း။ အတ္တနော

ဝိဂတဘယတဏှာ သမနုဿရန္တော၊ မိမိ၏ ကြောက်လန့်မှုကင်းကြောင်းကို လည်းကောင်း ကောင်းစွာအဖန်ဖန် အမှတ်ရလျက်။ 'အဟောသုခံ အဟောသုခန္တိ' အော် ချမ်းသာပါပေစွ အော် ချမ်းသာပါပေစွဟု။ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်ပြီ။ တံ သုတ္တာ ဘိက္ခု။ ထိုဥဒါန်းကျူးသံကို ကြားရ၍ ရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒိယော အည် ဗျာကရောတိတိ၊ ရှင်ဘဒ္ဒိယသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြား၏ဟု။ ဘဂဝတော အာရောစေသုံ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား လျှောက်ထား ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဘဒ္ဒိယော၊ ရဟန်းတို့ ဘဒ္ဒိယသည်။ ဣဒါနေဝ နု သုခဝိဟာရီ၊ ယခုအခါ၌သာ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ သုခဝိဟာရီယေဝါတိ အာဟ၊ နှောင်းလည်း ချမ်းသာစွာနေလေ့ ရှိသည် သာဟု မိန့်ပြီ။ ဘိက္ခု။ တဿတ္ထသ အာဝိဘावတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့သည် ထို အကြောင်းအရာ၏ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန် ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖုံးကွယ် အပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ အကြောင်းအရာကို ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရယမာနေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုဆဲ ဖြစ်လတ် သော်။ ဗောဓိသတ္တော ဥဒီစ္စပြာဟ္မဏမဟာသာလော ဟုတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် မြင့်မြတ်သောပုဏ္ဏား, လူချမ်းသာမိုးသည် ဖြစ်၍။ ကာမေသု အာဒီနဝံ၊ ကာမတို့၌ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နေက္ခမ္မေ အာနိသံသံ စ ဒိသ္မာ၊ တောထွက်ခြင်း၌ အကျိုး ကိုလည်းကောင်း သိမြင်၍။ ကာမေ ပဟာယ၊ ကာမတို့ကို ပယ်စွန့်၍။ ဟိမဝန္တံ ပဝိသိတ္တာ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကို ဖြစ်စေပြီ။ အဿ ပရိဝါရောပိ၊ ထိုဘုရားလောင်းရသေ့၏ အခြံအရံသည်လည်း။ မဟာ ပဉ္စတာပသသတာနိ အဟောသိ၊ များသည် ရသေ့ငါးရာတို့သည် ဖြစ်ပြီ။ သော ဝဿကာလေ၊ ထို ဘုရားလောင်းရသေ့သည် မိုးအခါ၌။ ဟိမဝန္တတော နိက္ခမိတ္တာ၊ ဟိမဝန္တာမှ ထွက်ခဲ့၍။ တာပသဂဏပရိဝုတော ဂါမနိဂမာဒီသု၊ ရသေ့အပေါင်း ခြံရံအပ်လျက် ရွာ, နိဂုံး စသည်တို့၌။ စာရိကံ စရန္တော၊ ဒေသစာရိကို လှည့်လည် သည်ရှိသော်။ ဗာရာဏသိ ပတ္တာ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ ရောက်၍။ ရာဇဂဟံ နိဿာယ၊

ပြဟ္မဒတ်မင်းကို မှီ၍။ ရာဇယျာနေ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ မင်ဉယျာဉ်တော်၌ နေခြင်းကို ပြုပြီ။ တတ္ထ ဝသိကေ၊ ထိုမင်ဉယျာဉ်တော်၌ မိုးကာလဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော မာသေ ဝသိတွာ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး နေပြီး၍။ ရာဇာနံ အာပုစ္ဆိ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းကို ပန်ကြားပြီ။ အထ နံ ရာဇာ၊ ထိုပန်ကြားရာအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်းရသေ့ကို ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ တုမှေ မဟာလ္လကာ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် ကြီးကြပါပြီ ဘုရား။ ဝေါ ဟိမဝန္တေန ကိ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား ဟိမဝန္တာဖြင့် ဘာအကျိုးရှိ အံ့နည်း။ အန္တေဝါသိကေ ဟိမဝန္တံ ပေသေတွာ၊ တပည့်ရသေ့တို့ကို ဟိမဝန္တာသို့ စေလွှတ်၍။ ဣဒါနေ ဝသထာတိ ယာစိ၊ ဤဉယျာဉ်တော်၌သာ နေတော်မူကြပါဟု တောင်းပန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကံ၊ ဘုရားလောင်းသည် တပည့်ကြီးရသေ့ကို။ ပဋ္ဌတာပသသတာနိ ပဋိစ္စာပေတွာ၊ ရသေ့ငါးရာတို့ကို အပ်နှင်း၍။ တွံ ဂစ္ဆ၊ သင်သည် သွားလော့။ ဣမေဟိ သဒ္ဓိ ဟိမဝန္တေ ဝသ၊ ဤရသေ့တို့နှင့် အတူ ဟိမဝန္တာ၌ နေလော့။ အဟံ ပန ဣဓေဝ၊ ငါသည်ကား ဤဉယျာဉ်တော်၌သာ။ ဝသိဿာမိတိ၊ နေအံ့ဟု ပြောရ၏။ တေ ဥယျောဇေတွာ၊ ထိုတပည့်ရသေ့တို့ကို လွှတ်လိုက်၍။ သယံ တတ္ထေဝ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ ကိုယ်တိုင်ကား ထိုဉယျာဉ်တော်၌သာ နေခြင်းကို ပြုပြီ။ အသ သော ပန ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကော၊ ထိုဘုရားလောင်းရသေ့၏ ထိုတပည့်ကြီးရသေ့သည်ကား။ ရာဇပဋ္ဌဇိတော၊ မင်းဘဝမှ ရသေ့ဝတ်လာသူသည်။ မဟန္တံ ရဋ္ဌံ ပဟာယ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော မင်းအဖြစ်ကို ပယ်စွန့်၍။ ပဋ္ဌဇိတ္တာ ကသိဏပရိကမ္မံ ကတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍ ကသိုဏ်းပရိကမ်ကို ပြု၍။ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘီ အဟောသိ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးရသူသည် ဖြစ်ပြီ။ သော တာပသေဟိ သဒ္ဓိ၊ ထိုတပည့်ကြီးရသေ့သည် တပည့်ငယ်ရသေ့တို့နှင့် အတူ။ ဟိမဝန္တေ ဝသမာနော၊ ဟိမဝန္တာ၌ နေသော်။ ဧကဒိဝသံ အာစရိယံ၊ တစ်နေ့သည်း ဆရာဘုရားလောင်းကို။ ဒဋ္ဌုကာမောဟုတ္တာ၊ ဖူးမြင်လိုသည် ဖြစ်၍။ တေ တာပသေ အာမန္တေတွာ၊ ထိုတပည့်ရသေ့ငယ်တို့ကို ခေါ်၍။ "တုမှေ အနုက္ကဏ္ဌမာနာ၊ သင်တို့သည် မငြီးငွေ့ကြဘဲ။ ဣဓေဝ ဝသထ၊ ဤဟိမဝန္တာ၌သာ နေကြလော့။ အဟံ အာစရိယံ ဝန္ဒိတွာ၊ ငါသည် ဆရာကို ရှိခိုး၍။ အာဂမိဿာမိတိ၊ လာမည် ဟုပြော၍။ အာစရိယဿ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဆရာဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ သွား၍။ ဝန္ဒိတွာ ပဋိသန္ထာရံ ကတ္တာ၊ ရှိခိုး၍ ပျူဇာလောကဝတ်ကို ပြုပြီး၍။ ဧကံ ကဋ္ဌတ္ထရိကံ အတ္ထရိတွာ၊

တစ်ခုသော ပျဉ်ပြားအခင်းကို ခင်း၍။ အာစရိယသ သန္ဓိကေယေဝ နိပဇ္ဇိ ဆရာ ရသေ့၏ အထံ၌ပင် လျောင်းပြီ။ တသ္မိ စ သမယေ ရာဇာ၊ ထိုအခါ၌လည်း ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ တာပသံ ပဿိဿာမီတိ၊ ဘုရားလောင်းရသေ့ကို ဖူးမြင်အံ့ဟု ကြံ၍။ ဥယျာနံ ဂန္တာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ ဝန္ဒိတ္တာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ ရှိခိုး၍ သင့်လျော်သောအရပ်၌ ထိုင်နေပြီ။ အန္တေဝါသိကတာပသော ရာဇာနံ၊ တပည့်ကြီးရသေ့သည် ပြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ ဒိသ္မာ နေဝ ဝုဋ္ဌာသိ၊ မြင်လျက် မထပြီ။ ပန နိပန္နောယေဝ၊ အဟုတ်သော်ကား လျောင်းလျက်သာလျှင်။ အဟော သုခံ အဟော သုခန္တိ၊ အော် ချမ်းသာပါပေစွ အော်ချမ်းသာပါပေစွဟု။ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်ပြီ။ ရာဇာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အယံ တာပသော မံ ဒိသ္မာပိ နဥဋ္ဌေတောတိ၊ ဤရသေ့သည် ငါ့ကို မြင်၍လည်း မထဟု။ အနုတ္တမနော ဟောမိသတ္တံ၊ မနှစ်သက်၍ ဘုရားလောင်းကို။ "ဘန္တေ အယံ တာပသော၊ အရှင်ဘုရား ဤရသေ့သည်။ ယဒိစ္ဆကံ ဘုတ္တောဘဝိဿတိ၊ အလိုရှိသလောက် စားပြီးသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥဒါနံ ဥဒါနေန္တော၊ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်လျက်။ သုခသေယ္ယမေဝ ကပ္ပေတိတိ အာဟ၊ ချမ်းသာစွာ အိပ်ခြင်းကိုသာ ပြု၏"ဟု လျှောက်ပြီ။ မဟာရာဇ အယံ တာပသော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းမြတ် ဤရသေ့သည်။ ပုဗ္ဗေ တုမှာဒိသော၊ ရှေးက သင်မင်းကြီးကဲ့သို့ ရှုအပ်သော။ ဧကော ရာဇာ အဟောသိ၊ မင်းတစ်ပါးသည်ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သွာယံ၊ ထိုရသေ့သည်။ "အဟံ ပုဗ္ဗေ ဂိဟိကာလေ၊ ငါရသေ့သည် ရှေးဖြစ်သော လူဘဝလက်ထက်၌။ ရဋ္ဌလိရိ အနုဘဝန္တော၊ မင်းအဖြစ်ကျက်သရေကို ခံစားစဉ်။ အာဝုဟေတ္ထေဟိ ဗဟူဟိ ရက္ခိယမာနောပိ၊ လက်နက်စွဲကုန်သော အစောင့်အရှောက်များစွာတို့သည် စောင့်ရှောက်အပ်ပါသော်လည်း။ ဇဝရူပံ သုခံ နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော ချမ်းသာမည်သည်ကို။ နာလတ္ထန္တိ၊ မရခဲ့ပေ"ဟု ကြံ၍။ အတ္တနော ပတ္ထရာသုခံ၊ မိမိ၏ ရသေ့ရဟန်းပြုမှုချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ ဈာနသုခဉ္စ အာရဗ္ဘ၊ ဈာန်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း အာရုံပြု၍။ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေတိတိ၊ ဤဥဒါန်းကို ကျူးရင့်၏ဟု ပြောပြီ။ ဇဝရူပန ဝတ္တာ၊ ဤသို့သာ လျှင်လည်း ပြောပြီး၍။ ဟောဓိသတ္တော ရညော၊ ဘုရားလောင်းရသေ့သည် ပြဟ္မဒတ်မင်းအား။ ဓမ္မကထံ ကထေတုံ၊ တရားစကားကို ဟောကြားခြင်းငှာ။

၁၀။ "ယဉ္စ အညေ နရကဿ ဣဓ၊ ယော စ အညေ နရကဿ တိ။
သ ဝေ ရာဇ သုခံ သေတိ၊ ကာမေသု အနပေက္ခဝါ"တိ။

"ယဉ္စ အညေ နိ ရက္ခန္တိ (လ) ကာမေသု အနပေက္ခဝါ" ဟူသော။ ဤမဲ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၁၀။ "ယဉ္စ အညေ နိ ရက္ခန္တိ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း အခြားသူတို့သည် မစောင့် ရှောက်ကုန်။ ယော အညေ စ နိ ရက္ခတိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အခြားသူတို့ကိုလည်း မစောင့်ရှောက်။ ရာဇ၊ အိုမင်းမြတ်။ ကာမေသု အနပေက္ခဝါ။ ယူချင်အပ် ယူချင်တတ်, ကာမနှစ်မျိုးတို့၌ ငဲ့ကွက်မှုမရှိသော။ သော ဝေ သုခံ သေတိ၊ ထိုသူသည် စင်စစ် ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်ရ၏"။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယဉ္စ အညေ နိ ရက္ခန္တိ**တိ ယံ ပုဂ္ဂလံ အညေ ဗဟူ ပုဂ္ဂလာ နိ ရက္ခန္တိ၊ ယဉ္စ အညေ နိ ရက္ခန္တိ ဟူသည်ကား အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အခြားကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များစွာတို့သည် မစောင့်ရှောက်ကုန်တည်း (တည်း-ကား ဟူသည်ကား စပ်ရာရှိအောင် စဉ်းစားမိ၍ ထည့်လိုက်သော အနက်တည်း)။ **ယော စ အညေ နိ ရက္ခတီ**တိ၊ ယော စ အညေ နိ ရက္ခတိ ဟူသည်ကား။ ယော စ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ "ဧကောဟံ အဟံ ရဇ္ဇံ ကာရေမိတိ၊ တစ်ယောက်တည်းသော ငါသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မင်းအဖြစ်ကို (ကိုယ့်မင်းကိုယ်ချင်းကို) ပြုစေ၏ဟု တွေး၍။ အညေ ဗဟူ ဇနေ နိ ရက္ခတိ၊ အခြားကုန်သော လူများစွာတို့ကို မစောင့်ရှောက်သတည်း။ **သ ဝေ ရာဇ သုခံ သေတီ**တိ၊ သ ဝေ ရာဇ သုခံ သေတိ ဟူသည်ကား။ မဟာရာဇ သော ပုဂ္ဂလော၊ ပြဟွဒတ်မင်းမြတ် ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကော အဒုတိယော၊ တစ်ယောက်တည်း အဖော်မရှိဘဲ။ ပဝိဝိတ္တော ကာယိကစေတသိကသုခသမၸတ္တိ ဟုတ္တာ၊ ကင်းကင်းဆိတ်ဆိတ် ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ သုခံ သေတိ၊ ချမ်းသာစွာ အိပ်ရ၏တည်း။ ဣဒဉ္စ ဒေသနာသီသမေव၊ ဤအိပ်ရ၏ဟူသော စကားသည်လည်း တစ်ကိုယ်လုံး အဆုံး ခေါင်းကဲ့သို့ ဒေသနာအဆုံး သုံးသည့် စကားလုံးမျှသာတည်း။ ပန ကေဝလံ နိ သေတိယေဝ၊ အဟုတ်သော်ကား ကျန်ဣရိယာပုတ်မဖက် သက်သက် အိပ်ရသည်သာ မဟုတ်သေး။ ပန ဝေရူပေါ ပုဂ္ဂလော၊ အဟုတ်သော်ကား ဤသို့ သဘော ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခံ ဂဠတိ တိဋ္ဌတိ နိသီဒတိ သယတိ၊ ချမ်းသာစွာ သွားရ၏၊ ရပ်ရ၏၊ ထိုင်ရ၏၊ အိပ်ရ၏။ ဣတိ သဗ္ဗိရိယာပထေသု သုခပ္ပတ္တောဝ ဟောတိ၊ ဤသို့ ဣရိယာပုတ်အားလုံးတို့၌ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်သာ

ဖြစ်၏။ **ကာမေသု အနပေက္ခဝါတိ**၊ ကာမေသု အနပေက္ခဝါ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမေသု အပေက္ခာရဟိတော၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသကာမတို့၌ ငဲ့ကွက်မှုကင်းသော။ ဝိဂတ္ဆန္ဒရာဂေါ နိတ္တဏှာ၊ ဆန္ဒရာဂကင်းသော တဏှာမရှိသော။ ဇဝရူပေါ ပဂ္ဂလော သဗ္ဗိရိယာပထေသု၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဣရိယာပုတ်အားလုံးတို့၌။ သုခံ ဝိဟရတိ မဟာရာဇာတိ၊ ချမ်းသာစွာ နေရ၏၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းမြတ်ဟု မိန့်ပြီ။

ရာဇာ ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် တရားဒေသနာကို နာကြားရ၍။ တုဋ္ဌမာနသော ဝန္ဒိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၍ ရှိခိုး၍။ နိဝေသနမေဝ ဂတော၊ နန်းတော်သို့သာ ပြန်သွားပြီ။ အန္ဓေဝါသိကောပိ အာစရိယံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရသေ့တပည့်ကြီးသည်လည်း ဆရာဘုရားလောင်းကို ရှိခိုး၍။ ဟိမဝန္တမေဝ ဂတော၊ ဟိမဝန္တာသို့သာ ပြန်သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပန တတ္ထေဝ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်ကား ထိုဥယျာဉ်တော်၌သာ နေလျက်။ အပရိဟီနဇ္ဈာနော ကာလံ ကတ္တာ၊ မဆုတ်ယုတ်သော ဈာန်ရှိ၍ သေမှုကို ပြု၍။ ဗြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ မဟာဗြဟ္မာဘုံ၌ ဖြစ်ပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ အာဟရိတ္တာ ဒသေတ္တာ၊ ဆောင်၍ ပြတော်မူ၍။ ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတ္တာ၊ ပစ္စုပ္ပန်, အတီတ်ဝတ္ထု နှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ အန္ဓေဝါသိကောပိ၊ ထိုအခါ၌ တပည့်ရသေ့ကြီးသည်။ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရော အဟောသိ၊ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ဂဏသတ္ထာ ပန၊ ဂိုဏ်းဆရာရသေ့သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သုခဝိဟာရိဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက် ဖြစ်သော သုခဝိဟာရိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

အပဏ္ဏကဝဂ္ဂေါ ပဌမော၊ ပထမဆုံးဖြစ်သော အပဏ္ဏဝဂ်တည်း။

တသ ဥဒ္ဒါန်၊ ထိုအပဏ္ဏဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား။ အပဏ္ဏက်ဝဏ္ဏုပထ၊ အပဏ္ဏကဇာတ်လည်းကောင်း ဝဏ္ဏုပထဇာတ်လည်းကောင်း။ သေရိုဝ်စူဌသေဋ္ဌ ၊ သေရိုဝဇာတ်လည်းကောင်း စူဌသေဋ္ဌဇာတ်လည်းကောင်း။ တဏ္ဏုလိ ဒေဝမ္ဘဋ္ဌ၊ တဏ္ဏုလနာဋ္ဌဇာတ်လည်းကောင်း ဒေဝမ္ဘဇာတ်လည်းကောင်း။ ကဋ္ဌဝါဟနဂါမဏိ၊ ကဋ္ဌဝါဟနဇာတ် ဂါမဏိဇာတ်လည်းကောင်း။ မယဒေဝ ဝိဟာရီ၊ မယဒေဝဇာတ်လည်းကောင်း သုခဝိဟာရီဇာတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ ပိဏ္ဍိတာ၊ ဤသို့ ပေါင်းအပ်ကုန်သော်။ ဒသဇာတကာ၊ ဆယ်ဇာတ်တို့သည်း ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ (ဤဣတိကား၊ ဥဒ္ဒါန်၏ စပ်ရာတည်း)။

၂။ သီလဝဂ္ဂ

၁။ လက္ခဏမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဟောတိ သီလဝတံ အတ္ထောတိ ဣဒံ၊ ဟောတိ သီလဝတံ အတ္ထော စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ရာဇပြိုဟ်မြို့ကို မှီ၍။ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဒေဝဒတ္တသ ဝတ္ထု၊ ဒေဝဒတ်၏ အကြောင်းသည်။ ယာဝ အဘိမာရပ္ပယောဇနာ၊ လေးသမားတို့ကို လွှတ်သည်တိုင်အောင်။ ခဏ္ဍဟာလဇာတကေ အာဝိ-ဘာဝိဿတိ၊ ခဏ္ဍဟာလဇာတ်ခေါ် စန္ဒကုမာရဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ ယာဝ ဓနပါလကဝိဿဇ္ဇနာ ပန၊ ဓနပါလကခေါ် နာဋ္ဌာဝိရိဆင်ကို လွှတ်သည်တိုင်အောင်ကား။ စူဠဟံသ ဇာတကေ အာဝိဘာဝိဿတိ၊ စူဠဟံသဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ ယာဝ ပထဝိပ္ပဝေသနာ ဒ္ဝါဒသကနိပါတေ၊ မြေသို့ဝင်သည်တိုင်အောင် (မြေမြှုပ်သည်တိုင်အောင်) ဒ္ဝါဒသကနိပါတ်၌။ သမုဒ္ဒဝါဏိဇဇာတကေ အာဝိ-ဘာဝိဿတိ၊ သမုဒ္ဒဝါဏိဇဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာဖြစ်လတ္တံ့။

ဟိ။ ဧကသ္မိ သမယေ ဒေဝဒတ္တော၊ ခဲ့ဦးဘုံ အခါတစ်ပါးဌ ဒေဝဒတ်သည်။ ပဠဝတ္ထုနှင့် ယာစိတွာ အလဘန္တော၊ အကြောင်းအရာငါးမျိုးတို့ကို တောင်းရ၍ မရသော်။ သံဃံ ဘိန္ဒိတွာ၊ သံယာကို သင်းခွဲ၍။ ပဠဘိက္ခုသတာနိ အာဒါယ၊ ရဟန်းငယ်ငါးရာတို့ကို ဆွဲဆောင်ယူ၍။ ဂယာသီသေ ဝိဟရတိ၊ ဂယာသီသဋ္ဌ နေ၏။ အထ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းငယ်ငါးရာတို့၏။ ဥဿာ ပရိယိတော် အဂမာသိ၊ ဥဿာသည် ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ တံ ဥ တွာ၊ ထိုဥဿာ ရင့်ကျက်သည်ကို သိတော်မူ၍။ သတ္ထာ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကေ၊ ဘုရားရှင်သည် အမြတ်ဆုံး တပည့်နှစ်ပါးတို့ကို။ "သာရိပုတ္တာ တုမှာကံ နိဿိတကာ၊ သာရိပုတ္တရာတို့ သင်တို့၏တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဠသတာ ဘိက္ခူ ငါးရာ ကုန်သော ရဟန်းငယ်တို့သည်။ ဒေဝဒတ္တသ လဒ္ဓိ ရောစေတွာ၊ ဒေဝဒတ်၏ အယူအဆကို နှစ်သက်၍။ တေန သဒ္ဓိ ဂတာ၊ ထိုဒေဝဒတ်နှင့်အတူ လိုက်သွားကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ ပန တေသံ ဥဿံ၊ ယခုအခါ၌ကား ထိုရဟန်းငယ်တို့၏ ဥဿာသည်။ ပရိယိတော် ဂတံ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ တုမှေ ဗဟူဟိ ဘိက္ခူဟိ သဒ္ဓိ၊ သင်သာရိပုတ္တရာ, မောဂ္ဂလာန်တို့သည် ရဟန်းများစွာတို့နှင့် အတူ။ တတ္ထ ဂန္တွာ၊ ထိုဂယာသီသသို့ သွား၍။ တေသံ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ ထိုရဟန်းငယ်ငါးရာတို့အား တရားကို ဟောရ၍။ တေ ဘိက္ခူ မဂ္ဂဖလေဟိ၊ ထိုရဟန်းငယ်ငါးရာတို့ကို မဂ်ဖိုလ်တို့ကို။ ပဘောဧတွာ ဂဟေတွာ၊ သိစေ၍ ခေါ်ယူ၍။ အာဂစ္ဆထာတိ အာမန္တေသိ၊ လာခဲ့ကြ"ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ တေ တထေဝ ဂန္တွာ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့သည် ထိုဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်းသာ သွားကြ၍။ တေသံ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ ထိုရဟန်းငယ်ငါးရာတို့အား တရားကို ဟော၍။ မဂ္ဂဖလေဟိ ပဘောဧတွာ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို သိစေ၍။ ပုနဒိဝသေ အရုဏုဂ္ဂမနဝေလာယ၊ နောက်နေ့၌ အရုဏ်တက်ချိန်၌။ တေ ဘိက္ခူ အာဒါယ၊ ထိုရဟန်းငယ်ငါးရာတို့ကို ခေါ်ယူ၍။ ဝေဠုဝနမေဝ အာဂမံသု၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့သာ လာကုန်ပြီ။ စ ပန အာဂန္တွာ၊ ဆက်၍အထူး ပြောရသော် လာကုန်ပြီး၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရသ၊ သာရိပုတ္တရာထေရ်၏။ ဘာဝဝန္ဒ ဝန္ဒိတွာ ဌိတကာလေ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ တည်ရာကာလ၌။ ဘိက္ခူ ထေရံ ပသံသိတွာ၊ ရဟန်းတို့သည် သာရိပုတ္တရာထေရ်ကို ချီးမွမ်း၍။ ဘန္တေ အမှာကံ၊ အိုမြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်တို့၏။ ဧဋ္ဌဘာတိကော ဓမ္မသေနာပတိ၊ နောင်တော်ကြီးဖြစ်သော တရားစစ်သူကြီး

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပဋ္ဌမ ဘိက္ခုသတေဟိ ပရိဝုတော၊ ရဟန်းငါးရာတို့ ခြံရံအပ်လျက်။ အာဂစ္ဆန္တော အတိဝိယ သောဘတိ၊ လာသော် အလွန်လျှင် တင့်တယ်၏။ ဒေဝဒတ္တော ပန၊ ဒေဝဒတ်သည်ကား။ ပရိဟီနပရိဝါရော ဇာတောတိ၊ ဆုတ်ယုတ်သော အခြံအရံရှိသည် ဖြစ်ပြီဟု။ ဘဂဝန္တံ အာဟ်သု၊ ဘုရားရှင်ကို လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ သာရိပုတ္တော၊ ဘိုရဟန်းတို့ သာရိပုတ္တရာသည်။ ဣဒါနေဝ ဥတိသ်ယပရိဝုတော အာဂစ္ဆန္တော၊ ယခုအခါ၌သာ ဆွေမျိုးရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက် လာသော်။ နဿ သောဘတိ၊ တင့်တယ်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ သောဘိယေဝ၊ ရှေး၌လည်း တင့်တယ်ဖူးသည်သာ။ ဒေဝဒတ္တောပိ ဣဒါနေဝ၊ ဒေဝဒတ်သည်လည်း ယခုအခါ၌သာ။ ဂဏာတော နပရိဟီနော၊ အခြံအရံအုပ်စုမှ ဆုတ်ယုတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ပရိဟီနော ယေဝါတိ၊ ရှေး၌လည်း ဆုတ်ယုတ်ဖူးသည်သာဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု တဿတ္ထသ အာဝိဘာဝတ္ထာယ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းအရာ၏ ထင်စွာ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိဿန်း၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖုံးကွယ်အပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ အကြောင်းအရာကို ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ မဂဓရဋ္ဌေ ရာဇဂဟနဂရေ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ မဂဓနိုင်ငံ၌ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဧကော မဂဓရာဇာ ရဇ္ဇံ ကာရေတိ၊ မဂဓမင်းတစ်ပါးသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ မိဂယောနိယံ ပဋိသန္ဓိं ဂဟေတွာ၊ သမင်မျိုး၌ ပဋိသန္ဓေကို ယူ၍။ ဝုဒ္ဓိပ္ပတ္တော မိဂသဟဿပရိဝါရော၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်သော် သမင်တစ်ထောင် အခြံအရံရှိ၍။ အရညေ ဝသတိ၊ တောင်၌ နေ၏။ တဿ လက္ခဏော စ ကာဠော စာတိ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား လက္ခဏာလည်းကောင်း ကာဠလည်းကောင်းဟု။ ဒွေ ပုတ္တာ အဟေသုံ၊ သားနှစ်ယောက်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သော အတ္တနော မဟလ္လကကာလေ၊ ထိုဘုရားလောင်းသမင်မင်းသည် မိမိ၏ အသက်ကြီးရာကာလ၌။ "တာတာ အဟံ ဣဒါနိ မဟလ္လကော၊ ချစ်သားတို့ ငါသည် ယခုအခါ၌ အသက်ကြီးပြီ။ တုမှေ ဣမံ ဝဏ်ဏ ပရိဟရထာတိ၊ သင်တို့သည် ဤသမင်အုပ်ကို ခေါင်းဆောင်ကြဟု ပြောဆို။ ပဋ္ဌ ပဋ္ဌမိဂသတာနိ၊ ငါးရာစီ ငါးရာစီသော သမင်တို့ကို။ ဧကေက် ပုတ္တံ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ တစ်ကောင်တစ်ကောင်သော သားကို

အပ်နှင်းပြီ။ တတော ပဌာယ တေ ဒွေ ဇနာ၊ ထိုအပ်နှင်းရာနေ့မှ စ၍ ထိုလက္ခဏာ ကာဠသမင်နှစ်ကောင်တို့သည်။ မိဂဂဏ် ပရိဟာရ၌၊ သမင်အုပ်ကို ခေါင်းဆောင်ကုန်၏။ မဂရေ ဣတ္ထိ သဿပါကသမယေ၊ မဂနိုင်ငံ၌လည်း စပါးမှည့်ရာအခါ၌။ ကိဋ္ဌသမ္ဘာဝေ အရညေ၊ စပါးပင်ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော တောင်၌။ မိဂါနံ ပရိပန္ထောဟောတိ၊ သမင်တို့အား ဘေးရန်သည် ဖြစ်၏။ မနုဿာ သဿခါဒကာနံ မိဂါနံ မာရဏတ္ထာယ၊ လူတို့သည် ကောက်ပင်စားကုန်သော သမင်တို့ကို သတ်ခြင်းငှာ။ တတ္ထ တတ္ထ ဩပါတံ ခဏန္တိ၊ ထိုထိုအရပ်၌ တွင်းကို တူးကုန်၏။ သူလာနိ ရောပေန္တိ၊ တံကျင်တို့ကို စိုက်ထောင်ကုန်၏။ ပါသာဏယန္တာနိ သဇ္ဇေန္တိ၊ ဘိကျောက်တို့ကို စီရင်ကုန်, ထောင်ကုန်၏။ ဗဟူ မိဂါ ဝိနာသံ အာပဇ္ဇန္တိ၊ သမင်များစွာတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော ကိဋ္ဌသမ္ဘာဝေသမယံ ဥ တတ္ထ၊ ဘုရားလောင်းသမင်မင်းသည် ကောက်ပင်တို့ဖြင့် အသွားအလာ ကျဉ်းမြောင်းသည့်အခါကို သိ၍။ ဒွေ ပုတ္တေ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ခေါင်းဆောင်သား, သမင်နှစ်ကောင်တို့ကို ခေါ်စေ၍။ "တာတ အယံ ကိဋ္ဌသမ္ဘာဝသမယော၊ ချစ်သားတို့ ဤအခါကား ကောက်ပင်တို့ဖြင့် အသွားအလာကျဉ်းမြောင်းရာ အခါတည်း။ ဗဟူမိဂါ ဝိနာသံ ပါပုဏန္တိ၊ သမင်များစွာတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကုန်၏။မဟာလ္လကာ မယံ၊ အသက်ကြီးကုန်သော ငါတို့သည်။ ယေန ကေနစိ ဥပါယေန၊ တစ်မျိုးမျိုးသော နည်းဖြင့်။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ ဝိတိနာမေသာမ၊ တစ်နေရာရာ၌ အချိန်ကုန်လွန်စေအံ့။ တုမှေ တုမှာကံ မိဂဂဏေ၊ သင်တို့သည် သင်တို့၏ သမင်အုပ်ကို။ ဂဟေတွာ အရညေ၊ ယူ၍ တောင်၌။ ပဗ္ဗတပါဒံ ပဝိသိတွာ၊ တောင်ခြေသို့ ဝင်၍။ သဿာနံ ဥဒ္ဒဏ္ဍကာလေ၊ ကောက်စပါးတို့ကို ရိတ်သိမ်းပြီးရာအခါ၌။ အာဂစ္ဆေယျာထာတိ အာဟ၊ လာကြ"ဟု ပြောပြီ။ တေ သာမ္ဟတိ၊ ထိုလက္ခဏာကာဠသမင်နှစ်ကောင်တို့သည် ကောင်းပါပြီဟု။ ပိတုဝစနံ သုတ္တွာ၊ အဖသမင်မင်း၏ စကားကို နာယူ၍။ သပရိဝါရာ နိက္ခမိသု၊ အခြံအရံတို့နှင့်အတူ ထွက်ကုန်ပြီ။ တေသံ ဂမနမဂ္ဂံ ပန၊ ထိုသမင်တို့၏ သွားရာလမ်းကိုကား။ ဣမသ္မိံ ကာလေ မိဂါ ဤအချိန်၌ သမင်တို့သည်။ ပဗ္ဗတံ အာရောဟန္တိ၊ တောင်ခြေသို့ တက်ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ ကာလေ သြရောဟန္တိ၊ ဤအချိန်၌ ဆင်းကုန်၏ဟု။ မနုဿာ ဇာနန္တိ၊ လူတို့သည် သိကုန်၏။ တေ တတ္ထ တတ္ထ ပဋိစ္ဆန္နဌာနေ နိလီနာ၊ ထိုလူတို့သည် ထိုထိုဖုံးလွှမ်းအပ်သော နေရာ၌ ပုန်းကွယ်

ကြ၍။ ဗဟူမိဂေ ဝိလ္ဝိတ္တာ မာရေန္တိ၊ သမင်များစွာတို့ကို ထိုးပစ်၍ သေစေကုန်၏, သတ်ကုန်၏။

ကာဠမိဂေါ အတ္တာနော ဒန္ဓတာယ၊ ကာဠသမင်သည် မိမိ၏ ညံ့ဖျင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣမာယ နာမ ဝေလာယ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ ဤမည်သော အချိန်၌ သွားသင့်၏။ ဣမာယ နာမ ဝေလာယ နိ ဂန္ဓဗ္ဗန္တိ၊ ဤမည်သောအချိန်၌ မသွားသင့်ဟု။ အဇာနန္တော မိဂဂဏံ အာဒါယ၊ မသိ၍ သမင်အုပ်ကို ခေါ်ယူ၍။ ပုဗ္ဗဏ္ဏေပိ သာယနေပိ၊ နံနက်ခင်း၌လည်းကောင်း ညနေချမ်း၌လည်းကောင်း။ ပဒေါသေပိ ပစ္စူသေပိ၊ ညဦး၌လည်းကောင်း မိုးသောက်၌လည်းကောင်း။ ဂါမဒ္ဒါရေန ဂစ္ဆတိ၊ ရွာတံခါးအနီးအနားဖြင့် သွား၏။ မနုဿာ တတ္ထ တတ္ထ၊ လူတို့သည် ထိုထိုအရပ်၌။ ပဂတိယာ ဌိတာ စ နိသိနာ စ၊ ပင်ကိုအတိုင်း တည်ကုန်လျက်လည်းကောင်း, ပုန်းအောင်းကုန်လျက်လည်းကောင်း။ ဗဟူမိဂေ ဝိနာသံ ပါပေန္တိ၊ သမင်များစွာတို့ကို ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေကုန်၏။ ဧဝံ သော၊ ဤသို့လျှင် ထိုကာဠသမင်သည်။ အတ္တာနော ဒန္ဓတာယ၊ မိမိ၏ ညံ့ဖျင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟူမိဂေ ဝိနာသံ ပါပေတွာ၊ သမင်များစွာတို့ကို ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ အပ္ပကေဟေဝ မိဂေဟိ၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်ကုန်သော သမင်တို့ဖြင့်။ အရည် ပါဝိသိ၊ တောင်ခြေတောသို့ ဝင်သွားပြီ။ လက္ခဏမိဂေါ ပန ပဏ္ဏိတော၊ လက္ခဏသမင်သည်ကား ပညာရှိ၍။ ဗဟုတ္ထော ဥပါယကုသလော၊ ထူးခြားသော ကိုယ်စွမ်းရှိ၍ နည်းလမ်းကျွမ်းကျင်၍။ ဣမာယ ဝေလာယ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ ဤအချိန်၌ သွားသင့်၏။ ဣမာယ ဝေလာယ နိ ဂန္ဓဗ္ဗန္တိ ဇာနာတိ၊ ဤအချိန်၌ မသွားသင့်ဟု သိ၏။ သော ဂါမဒ္ဒါရေနပိ နိ ဂစ္ဆတိ၊ ထိုလက္ခဏသမင်သည် ရွာတံခါးအနီးအနားဖြင့်လည်း မသွား။ ဒိဝါပိ နိ ဂစ္ဆတိ၊ နေ့၌လည်း မသွား။ ပဒေါသေပိ နိ ဂစ္ဆတိ၊ ညဦး၌လည်း မသွား။ ပစ္စူသေပိ နိ ဂစ္ဆတိ၊ မိုးသောက်၌လည်း မသွား။ မိဂဂဏံ အာဒါယ၊ သမင်အုပ်ကို ခေါ်ယူ၍။ အမှရတ္တသမယေယေဝ ဂစ္ဆတိ၊ ညသန်းခေါင်အခါ၌သာ သွား၏။ တသ္မာ ဧကမ္ပိ မိဂံ အဝိနာသေတွာ၊ ထို့ကြောင့် သမင်တစ်ကောင်ကိုပင်သော်လည်း မပျက်စီးစေမူ၍။ အရည် ပါဝိသိ၊ တောင်ခြေတောသို့ ဝင်ပြီ။ တေ တတ္ထ၊ ထိုလက္ခဏ, ကာဠသမင်တို့သည် ထိုတောင်ခြေတောဌ။ စတ္တာရော မာသေ ဝသိတွာ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး နေ၍။ သသေသု ဥဒ္ဓရေသု၊ ကောက်စပါးတို့ကို ထုတ်ဆောင်ရိတ်သိမ်းအပ်ပြီးကုန်သော်။

ပဗ္ဗတာ သြတရိသု၊ တောင်ခြေမှ ဆင်းလာကုန်ပြီ (တောင်ခြေမှ ကွင်းပြင် ဆင်းလာကုန်ပြီ)။

ကာဠော ပစ္စာဂစ္ဆန္တောပိ၊ ကာဠသမင်သည် ကွင်းပြင်ပြန်လာသော်လည်း။ ပုရိမနယေနေဝ အဝသေသမိဂေ၊ ရှေးတောင်ခြေသွားသော နည်းအတိုင်းသာလျှင် ကျန်သမင်တို့ကို။ ဝိနာသံ ပါပေန္တော၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေလျက်။ ဧကကောဝ အာဂမိ၊ တစ်ကောင်တည်းသာ ပြန်လာပြီ။ လက္ခဏော ပန ဧကမိဂမ္ပိ အဝိနာသေတွာ၊ လက္ခဏာသမင်သည်ကား သမင်တစ်ကောင်ကိုသော်မှလည်း မပျက်စီးစေမူ၍။ ပဠဟိ မိဂသတေဟိ ပရိဝုတော၊ သမင်ငါးရာတို့သည် ခြံရံအပ်လျက်။ မာတာပိတူနံ သန္တိကံ အာဂမိ၊ မိဘသမင်တို့၏ အထံသို့ လာပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အာဂစ္ဆန္တေ၊ ဘုရားလောင်း သမင်မင်းသည် ပြန်လာကုန်သော။ ဒွေပိ ပုတ္တေ ဒိသွာ၊ လက္ခဏာ ကာဠသားနှစ်ကောင်တို့ကိုလည်း မြင်၍။ မိဂဂဏေန သဒ္ဓိ မန္တေန္တော၊ သမင်အုပ်နှင့်အတူ တိုင်ပင်နှီးနှောလို၍။

၁၁။ "ဟောတိ သီလဝတံ အတ္ထော၊ ပဋိသန္ထာရဝုတ္တိနံ။
လက္ခဏံ ပဿ အာယန္တိ၊ ဉာတိသံဃပုရက္ခတံ။
အထ ပဿသိမံ ကာဠံ၊ သုဝိဟိနံဝ ဉာတိဘိ"တိ။

"ဟောတိ သီလဝတံ အတ္ထော (လ) သုဝိဟိနံဝ ဉာတိဘိ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ဤဂါထာကို ဖြစ်စေပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၁၁။ "ပဋိသန္ထာရဝုတ္တိနံ သီလဝတံ၊ လောကဝတ်, ဓမ္မဝတ် ကျေမှုရှိကြကုန်သော အကျင့်သီလကောင်းသူတို့မှာ။ အတ္ထော ဟောတိ၊ ကြီးပွားမှုဖြစ်၏။ ဉာတိသံဃပုရက္ခတံ အာယန္တိ၊ ဆွေမျိုးသမင်အုပ်သည် ရှေ့ကပြုအပ်သော ပြန်လာသော။ လက္ခဏံ ပဿ၊ လက္ခဏာကိုလည်း ရှုပါ။ ဉာတိဘိ သုဝိဟိနံဝ၊ ဆွေမျိုးသမင်တို့မှ အလွန်ဆုတ်ယုတ်၍သာလျှင်။ ဣမံ ကာဠံ အထ ပဿသိ၊ ပြန်လာသည့် ဤကာဠကိုလည်း သင်သမင်အများ ရှုစားပါလော့။

တတ္ထ သီလဝတန္တိ၊ ထိုဂါထာ၌ သီလဝတံ ဟူသည်ကား။ သုခသီလတာယ သီလဝန္တာနံ အာစာရသမ္ပန္နာနံ၊ ချမ်းသာသော အလေ့အထရှိသည်၏ အဖြစ်

ကြောင့် သီလရှိသူတို့အား အကျင့်ပြည့်စုံသူတို့အား (ကြီးပွားခြင်းသည် ဖြစ်၏)။ အတ္တောတိ ဝုမိ၊ အတ္တော ဟူသည်ကား ကြီးပွားခြင်းတည်း။ **ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိနန္တိ**၊ ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိနံ ဟူသည်ကား။ ဧတေသံ ဝုတ္တိ၊ ထိုသူတို့အား ဖြစ်သော။ **ဓမ္မ-ပဋိသန္ဓာရော** စ၊ ဓမ္မဖြင့် ဝတ်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ **အာမိသပဋိသန္ဓာရော** စ၊ အာမိသဖြင့် ဝတ်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ **အတ္တိ**၊ ရှိ၏။ ဣတိ ပဋိသန္ဓာရ-ဝုတ္တိနော၊ ထို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိ မည်ကုန်၏။ ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိနံ တေသံ၊ ဓမ္မဝတ်, လောကဝတ် ကျေပွန်ကုန်သော ထိုအကျင့်ပြည့်စုံသူတို့အား (ကြီးပွား-ခြင်းသည် ဖြစ်၏)။ **ဣတ္ထ** စ၊ ဤပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိ၌ ခဲ့ပြောရသော်။ ပါပနိဝါရဏ-ဩဝါဒါနုသာသနိဝသေန ဓမ္မပဋိသန္ဓာရော စ၊ မကောင်းမှုမှ တားမြစ်ခြင်း, ပထမဆုံးမခြင်း, အဖန်ဖန်ဆုံးမခြင်း, အစွမ်းအားဖြင့် ဓမ္မဝတ်ကျေခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဂေါစရလာဘာပနဂိလာနုပဋ္ဌာနဓမ္မိကရက္ခာဝသေန အာမိသ-ပဋိသန္ဓာရော စ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဂေါရဝါမ်ရစေခြင်း, နာလျှင်ပြုစုခြင်း, တရားသဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့အစွမ်းအားဖြင့် လောကဝတ်ကျေခြင်းကိုလည်းကောင်း သိထိုက်၏။ ဣမေသုဒ္ဓိသု ပဋိသန္ဓာရေသု ဌိတာနံ၊ ဤဓမ္မအာမိသပဋိသန္ဓာရ နှစ်မျိုးတို့၌ တည်ကြကုန်သော။ **အာစာရသမ္ပန္နာနံ** ပဏ္ဍိတာနံ၊ အကျင့်ပြည့်စုံ-ကုန်သော ပညာရှိတို့အား။ ဝုမိ နာမ ဟောတိတိ၊ ကြီးပွားခြင်းမည်သည် ဖြစ်၏ဟု။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို ဘုရားလောင်းသမင်မင်း ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ တံ ဝုမိ ဒဿေတုံ၊ ယခုအခါ၌ ထိုကြီးပွားမှုကို ပြခြင်းငှာ။ ပုတ္တမာတရံ အာလပန္တော ဝိယ၊ သားတို့မိခင်, သမင်မကို ခေါ်ဘိသကဲ့သို့။ **လက္ခဏံ ပဿာတိအာဒိ** အာဟ၊ လက္ခဏကို ရှုပါလော့ဟု, စသည်ကို ဆို၏။ တတြ၊ ထိုလက္ခဏကို ရှုပါလော့ စသည်၌။ "ကေမိဂမ္မိ အဝိနာသေတ္တာ၊ တစ်ကောင်သောသမင်ကိုသော်မှလည်း မယျက်စီးစေမူ၍။ ဥတိသံယေန ပုရေ,ဗ္ဗတံ၊ ဆွေမျိုးသမင်အုပ်သည် ရှေ့၌ပြုအပ်လျက်။ ပရိဝါရိတံ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ခြံရံအပ်လျက် လာနေသော။ အာစာရပဋိသန္ဓာရသမ္ပန္နံ၊ အကျင့်, လောကဝတ် ဓမ္မဝတ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အတ္တာနော ပုတ္တံ ပဿ၊ မိမိ၏သား လက္ခဏကို ကြည့်-ပါလော့။ ပန တာယ အာစာရပဋိသန္ဓာရသမ္ပဒါယ၊ ပြောင်းပြန်ကား ထိုအကျင့်, လောကဝတ် ဓမ္မဝတ် ပြည့်စုံမှုမှ။ ဝိဟိနံ ဒန္ဓပညံ၊ ဆုတ်ယုတ်၍ အသိဉာဏ် ဖျင်းလျှ၍။ ဧကမ္ပိ ဥတိ အနဝသေသေတ္တာ၊ တစ်ကောင်သော်မျှလည်းဖြစ်သော

ဆွေမျိုးသမင်ကို မကျွန်စေမူ၍။ ဥတိဟိ သုဝိဟီနမေဝ၊ ဆွေမျိုးသမင်တို့မှ အလွန်အမင်း ဆုတ်ယုတ်၍သာ။ ဧကော် အာဝ၀ုန္ဒန္တိ၊ တစ်ကောင်တည်း လာသော။ ဣမံ ကာဠ အထ ပဿသိ၊ ဤကာဠကိုလည်း ကြည့်စမ်းပါဦး"။ ဣတိ အယံ သခေါ်ပတ္တော၊ ဤကား အကျဉ်းချုပ်အနက်တည်း။ ဒဝ် ပုတ္တ် အဘိနန္ဒိတွာ ပန၊ ဤသို့ သားလက္ခဏာကို နှစ်သက်ပြီး၍ကား။ ဘေဒိသတ္တော ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်းသမင်မင်းသည် အသက်ထက်ဆုံး တည်နေ၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဘိက္ခဝေ သာရိပုတ္တော ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ သာရိပုတ္တရာသည် ယခုအခါ၌သာ။ ဥတိသံယပရိဝါရိတော နာ သောဘတိ၊ ဆွေမျိုးသံယာခြံရံအပ်၍ တင့်တယ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ သောဘတိယေဝ၊ ရှေးကလည်း တင့်တယ်သည်သာ။ ဒေဝဒတ္တော စ ဒေဝဒတ္တသည်လည်း ယခုအခါ၌သာ။ ဂဏမှာ နပရိဟီနော၊ အုပ်စုမှ ဆုတ်ယုတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ပရိဟီနောယေဝ၊ ရှေးကလည်း ဆုတ်ယုတ်ဖူးသည်သာ။ ဣတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဒဿေတွာ၊ ဤသို့ ဤတရားဒေသနာကို ပြတော်မူ၍။ ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်, အတီတ်ဝတ္ထု နှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဇ္ဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ကာဠော၊ ထိုအခါက ကာဠသမင်သည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ အသ ပရိသာပိ ဒေဝဒတ္တပရိသာဝ၊ ထိုကာဠသမင်၏ သမင်ပရိသတ်သည်လည်း ဒေဝဒတ်ပရိသတ်သာတည်း။ လက္ခဏော သာရိပုတ္တော၊ လက္ခဏသမင်ကား သာရိပုတ္တရာတည်း။ အသ ပရိသာ ပန ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ထိုလက္ခဏသမင်၏ သမင်ပရိသတ်ကား ငါဘုရားပရိသတ်တည်း။ မာတာ ရာဟုလမာတာ၊ မိခင်သမင်မကား ရာဟုလာမယ်တော်တည်း။ ပိတာ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ ဖခင်သမင်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

လက္ခဏမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော
လက္ခဏမိဂဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ နိဂြောဓမိဝဏတကဝတ္ထုနှာ

နိဂြောဓမေဝ သေဝေယျာတိ ဣဒံ၊ နိဂြောဓမေဝ သေဝေယျ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ကုမာရကဿပတ္ထေရဿ မာတရံ၊ ကုမာရကဿပ ထေရ်၏ မယ်တော်ကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာ ရာဇဂဟနဂရေ ထိုကုမာရကဿပထေရ်မယ်တော်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့က။ မဟာဝိဘဝဿ သေဋ္ဌိနော၊ ပစ္စည်းဥစ္စာများစွာရှိသော သူဌေးတစ်ဦး၏။ ဥဿန္နကုသလမူလာ ပရိမဒ္ဒိတသခီါရာ ပစ္ဆိမဘဝိကာ၊ ကုသိုလ်မူရင်းများပြားသော သုံးသပ်ဆင်ခြင်အပ်သော သခီါရတရားရှိသော နောက်ဆုံးဘဝ၌ ဖြစ်သော။ ဓီတာ အဟောသိ ကိရ၊ သမီးသည် ဖြစ်သတဲ့။ အန္တောယဒ္ဓေ ပဒီပေါ ဝိယ၊ ဈေးအတွင်းက ဆီမီးကဲ့သို့။ တဿာ ဟဒယေ၊ ထိုသူဌေးသမီး၏ နှလုံးသား၌။ အရဟတ္တမုပနိဿယော၊ ရဟန္တာဖြစ်ဖို့ အားကောင်းသော အကြောင်းသည်။ ဇလတိ၊ တောက်ပ၏။ သာ အတ္တာနံ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို။ ဇာနန-ကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ သိသောအခါမှ စ၍။ ဂေဟေ အနဘိရတာ၊ အိမ်၌ မမျော် ပိုက်၍။ ပဗ္ဗဇိတုကာမာ ဟုတ္တာ၊ ရဟန်းပြုလိုသည် ဖြစ်၍။ "အမ္မ တာတာ မယံ စိတ္တံ၊ ဘိုမိခင် ဖခင်တို့ ကျွန်မ၏ စိတ်သည်။ ယရာဝါသေ နာဘိရမတိ၊ အိမ်၌ မမျော်ပါ။ အဟံ နိယျာနိကေ၊ ကျွန်မသည် ဝဋ်ဆင်းရဲမှထုတ်ဆောင်တတ်သော၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိတုကာမာ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်းမပြုလိုပါ၏။ မံ ပဗ္ဗာဇေထာတိ၊ ကျွန်မကို ရှင်ရဟန်းပြုပေးကြပါကုန်လော့"ဟု။ မာတာပိတရော အာဟ၊ မိဖတို့ကို ပြောပြီ။ အမ္မ ကိံ ဝဒေသိ၊ သမီး ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ။ ဣဒံ ကုလံ ဗဟုဝိဘဝံ၊ ဤအမျိုးကား ပစ္စည်းများစွာရှိသော အမျိုးတည်း။ တွဲ့ အမှာကံ ဧကဓီတာ၊ သင်သမီးသည်လည်း ငါတို့၏ တစ်ဦးတည်းသော သမီးတည်း။ တယာ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ သင်သမီးသည် ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ နလဗ္ဘာတိ၊ မရနိုင်ဟု ပြောကြပြီ။ သာ ပုနပ္ပုနံ ယာစိတွာပိ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ထပ်ကာထပ်ကာ တောင်းပန်၍လည်း။ မာတာပိတူနံ သန္တိကာ၊ မိဘတို့၏ အထံမှ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ အလဘမာနာ၊ ရဟန်းပြုခွင့်ကို မရသော်။ "ဟောတု' ပတိကုလံ ဂတာ၊ ဖြစ်ပါစေ လင့်အိမ်သို့ ရောက်သော်။ သာမိကံ အာရာဓေတွာ၊ လင်ကို နှစ်သက်

စေ၍။ ပဋ္ဌဇိသောမိတိ စိန္တေသိ၊ ရဟန်းပြုအံ့"ဟု ကြံထားပြီ။ သာ ဝယပ္ပတ္တာ၊ ထိုသူဌေး သမီးသည် အရွယ်ရောက်သော်။ ပတိကုလ ဂန္တာ၊ လင်အိမ်သို့ ပါသွား၍။ ပတိဒေဝတာ ဟုတ္တာ၊ လင်ဟူသော အိမ်ဦးနတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ သီလဝတီ ကလျာဏဓမ္မာ၊ သီလပြည့်စုံ၍ ကောင်းသောသဘောရှိ၍။ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသိ၊ အိမ်၌ နေပြီ။

အထ အသာ သံဝါသံ အန္တရာယ၊ ထိုအခါ၌ ထိုသူဌေးသမီးအား ပေါင်းဖော်ခြင်းကို စွဲ၍။ ကစ္ဆိယ ဂတ္ဘော ပတိဌဟိ၊ ဝမ်း၌ ကိုယ်ဝန်သည် တည်ပြီ။ သာ ဂဗ္ဘသ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ကိုယ်ဝန်၏။ ပတိဌိတဘာဝံ န အညာသိ၊ တည်ကြောင်းကို မသိရှာ။ အထ တသ္မိ နဂရေ၊ ထိုအခါ၌ ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ နက္ခတ္တံ ဃောသယိသု၊ နက္ခတ်ပွဲကို ကြွေးကြော်ကုန်ပြီ။ သကလနဂရဝါသိနော နက္ခတ္တံ ကီဠိသု၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့နေသူ အားလုံးတို့သည် နက္ခတ်ပွဲကို ကစားပျော်ရွှင်ကုန်ပြီ။ နဂရံ ဒေဝနဂရံ ဝိယ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သည် နတ်မြို့ကဲ့သို့။ အလက်တပဋ္ဌိယတ္တံ အဟောသိ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့်စပ်ယှဉ်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပန သာ တာဝ ဥဠာရာယပိ၊ ထူးခြားသည်ကား ထိုသူဌေးသမီးသည် သို့ကလောက် ကြီးကျယ်ခမ်းနား ဟော်စရာကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝတ္ထမာနာယ နက္ခတ္တကီဠာယ၊ ဖြစ်ဆဲ ကျင်းပနေဆဲ ဖြစ်သော နက္ခတ်ဟော်ပွဲကြီး၌။ အတ္တနော သရီရံ န ဝိလိမ္ဗတိ န အလက်ရောတိ၊ မိမိ၏ကိုယ်ကို မလိမ်းကျံ တန်ဆာမဆင်။ ပကတိဝေသေနေဝ ဝိစရတိ၊ ပင်ကို အသွင်အပြင်ဖြင့်သာ သွားလာလှည့်လည်၏။

အထ နံ သာမိကော၊ ထိုအခါ၌ ထိုသူဌေးသမီးကို လင်သည်။ ဘဒ္ဒေ သကလ-နဂရံ၊ ချစ်နှမ ရာဇဂြိုဟ်တစ်မြို့လုံးသည်။ နက္ခတ္တနိဿိတံ၊ နက္ခတ်ပွဲကို မှီနေ၏။ တွံ ပန သရီရံ၊ ရှင်မသည်ကား ကိုယ်ကိုပင်။ နံ ပဋိဇဂ္ဂသိတိ အာဟ၊ မပြုပြင်ဟု ပြောပြီ။ အယျပုတ္တ မေ သရီရံ၊ အိုအရှင့်သား ကျွန်မ၏ ကိုယ်သည်။ ဒွတ္တိသာယ ကုဏပေဟိ ပူရိတံ၊ ၃၂-မျိုးသော အကောင်ပုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်နေ၏။ အလက်တေန ဣမိနာ ကိ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ဤကိုယ်ဖြင့် ဘာပြုမည်နည်း။ ဟိ အယံ ကာယော၊ မှန်၏ ဤကိုယ်သည်။ နေဝ ဒေဝနိမ္မိတော န ပြဟွနိမ္မိတော၊ နတ်ဖန်ဆင်းထားအပ်သည်လည်း မဟုတ် ပြဟ္မာဖန်ဆင်းထားအပ်သည်လည်း မဟုတ်။ န သုဝဏ္ဏမယော န မဏိမယော၊ ရွှေဖြင့် ပြုထားအပ်သည်လည်း မဟုတ်

ကျောက်သံပတ္တမြားဖြင့် ပြုထားအပ်သည်လည်း မဟုတ်။ နဟရိစန္ဒနမယော၊ စန္ဒကူးရွှေဖြင့် ပြုထားအပ်သည်လည်း မဟုတ်။ နပုဏ္ဏရိကကုမုဒုပ္ပလဝဏ္ဏ-သမ္ဘူတော၊ ကြာဖြူ, ကုမုဒြာကြာတိုက်တို့၌ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်။ နအမတောသဝပူရိတော၊ အမြိုက်ဆေးတို့ ပြည့်နေသည်လည်း မဟုတ်။ အထ ခေါ ကုဏာပေ ဇာတော၊ စင်စစ်သော်ကား အကောင်ပုပ်၌ ဖြစ်၏။ မာတာပေတ္တိက-သမ္ဘဝေါ၊ မိဘတို့သွေးမှုဖြစ်၏။ အနိစ္စုစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မော၊ မမြဲခြင်း, ဖုံးလွှမ်း လိမ်းကျံခြင်း, ဆုပ်နယ်ခြင်း, ပျက်စီးခြင်း, ဖရိုဖရဲ ပြန့်ကြဲခြင်း သဘော ရှိ၏။ ကဋ္ဌသိဝမနော တဏ္ဍုပါဒိနော၊ သခြိုင်းမြေကို တိုးပွားစေတတ်၏ တဏှာ ကပ်သော ကံ၏အကျိုးဖြစ်၏။ သောကာနံ နိဒါနံ၊ ပူပန်သောကတို့၏ အကြောင်း တည်း။ ပရိဒေဝါနံ ဝတ္ထု၊ ငိုကြွေးမှုတို့၏ တည်ရာတည်း။ သဗ္ဗရောဂါနံ အာလယော၊ ရောဂါအားလုံးတို့၏ မှီရာတည်း။ ကမ္မကရဏာနံ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း, ဒဏ်ပေးခြင်းတို့ကို ခံယူရာ ထွေးခံတည်း။ အန္ဓောပူတိ ဝဟိနိစ္စပဋ္ဌရဏော၊ အတွင်းပုပ်၍ အပြင်သို့ရွှဲဖွယ် အမြဲယိုထွက်နေ၏။ ကိမိကုလာနံ အာဝါသော၊ ပိုးလောက်မျိုးတို့၏ နေရာဖြစ်၏။ သိဝထိကပယာတော၊ သခြိုင်းသွားတတ်၏။ မရဏာပရိယောသာနော၊ သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏။ သဗ္ဗလောကဿ စက္ခုပထေ ဝတ္တမာနောပိ၊ သတ္တလောကသားအားလုံး၏ မျက်စိမြင်ရာလမ်းကြောင်း၌ ဖြစ်ပါသော်လည်း။

အဋ္ဌနဟာရုသံယုတ္တော၊ အရိုးအကြောတို့ဖြင့် ယှဉ်အပ် ဆောက်လုပ်အပ်၍။ တစမ်သာဝလေပနော၊ အရေ, အသားတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်၍။ ဆဝိယာ ပဋိစ္ဆန္နော၊ အပေါ်ရေဖြင့် ဖုံးထားအပ်၍။ ကာယော ယထာဘူတံ နဒိဿတိ၊ ရုပ်ကိုယ်သည် ရှိစရာအဖြစ်ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း မတွေ့မြင်ရ။

အန္ဓပူရော ဥဒရပူရော၊ အူမကြီးဖြင့် ပြည့်နေ၏ အစာသစ် ပြည့်နေ၏။ ယကနပေဋ္ဌသ ဝတ္ထိနော၊ အသည်းစိုင်ဖြင့်လည်းကောင်း, ဆီးအိမ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟဒယဿ ပပ္ပါသဿ၊ နှလုံးဖြင့်လည်းကောင်း, အဆုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝက္ကဿ ပိဟကဿ စ၊ အညှို, ကျောက်ကပ်ဖြင့်လည်းကောင်း, အဖျဉ်းဖြင့်လည်းကောင်း။

သိယ်ကျိကာယ ခေဋ္ဌသ၊ နှပ်ဖြင့်လည်းကောင်း, တံထွေးဖြင့်လည်းကောင်း။ သေဒသ စ မေဒသ စ၊ ချွေးဖြင့်လည်းကောင်း, အဆီခဲဖြင့်လည်းကောင်း။ လောဟိတသ လသိကာယ၊ သွေးဖြင့်လည်းကောင်း, အစေးဖြင့်လည်းကောင်း။ ပိတ္ထသ စ ဝသာယ စ၊ သည်းခြေဖြင့်လည်းကောင်း, ဆီကြည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ (ပူရိတော၊ ပြည့်နေ၏)။

အထ အသ နဝဟိ သောတေဟိ၊ ရွှံ့စရာသည်မျှမကသေး ဤကိုယ်၏ ယိုးဒေါ်ရာအပေါက် ၉-မျိုးတို့မှ၊ အသုစိ သဗ္ဗဒါ သဝတိ၊ မစင်မကြယ်ရွံ့ဖယ်သည် အခါခပ်သိမ်း ထွက်နေ၏။ အက္ခိမှာ အက္ခိဂူထကော၊ မျက်စိမှ မျက်ချေးသည်လည်းကောင်း။ ကဏ္ဏမှာ ကဏ္ဏဂူထကော၊ နားမှ နားဖာချေးသည်လည်းကောင်း။

နာသတော ဧကဒါ မုခေန၊ နှာခေါင်းမှ တစ်ရံတစ်ခါ၌ ခံတွင်းမှ၊ သိယ်ကျိကာ စ ဝမတိ၊ နှပ်သည် လည်းကောင်း ပျို့အန်ထွက်၏။ ပိတ္ထံ သေမှဉ္စ၊ သည်းခြေသည်လည်းကောင်း, သလိပ်သည်လည်းကောင်း။ မုခေန ဝမတိ၊ ခံတွင်းမှ အန်ထွက်၏။

အထ အသ သုသိရံ သီသံ၊ ထို့ပြင် ဤကိုယ်၏ အခေါင်းရှိသော ဦးခေါင်းသည်။ မတ္ထလုင်္ဂသ ပူရိတံ၊ ဦးနှောက်ဖြင့် ပြည့်နေ၏။ အဝိဇ္ဇာယ ပုရက္ခတော ဘလော၊ အဝိဇ္ဇာသည် ရှေ့ဦးပြုအပ်သော လူမိုက်သည်။ နံ သုဘတော မညတိ၊ ထိုကိုယ်ကို တင့်တယ် ၏ဟု မှတ်ထင်၏။

ကာယော အနန္တာဒီနဝေါ၊ ဤကိုယ်သည် များသောအပြစ် ရှိ၏။ ဝိသရုက္ခသမူပမော၊ အဆိပ်ပင်နှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏။ သဗ္ဗရောဂါနံ အာဝါသော၊ ရောဂါအားလုံးတို့၏ နေရာဖြစ်၏။ ဒုက္ခသ ပုဉ္ဇော ကေဝလော၊ ဆင်းရဲ၏အစုအပုံ သက်သက်သာတည်း။

ဣမသ ကာယသ အန္တော၊ ဤ ကိုယ်၏အတွင်းသည်။ ဘာဟိရကော သစေ သိယာ၊ အပြင်အပသည် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဒဏ္ဍံ ဂဟေတ္တာန၊ တုတ်ကို ကိုင်၍။ ကာကေ သောဏေ စ နုန ဝါရယေ၊ ကျီးတို့ကို လည်းကောင်း ခွေးတို့ကိုလည်းကောင်း ဧကန်တားမြစ်နေရရာ၏။

ကာယော ဒုဂ္ဂန္ဓော အသုစိ၊ ကိုယ်သည် မကောင်းသောအနံ့ဆိုး ရှိ၏ ပြုပြင် သော်လည်း အမြဲမစင်ကြယ်။ ကုဏပေါ ဥဋ္ဌာရူပမော၊ အကောင်ပုပ် သာတည်း မစင်တွင်းနှင့် တူ၏။ စက္ခုဘူတေဟိ နိန္ဒိတော၊ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်ကြကုန်သော ပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ကာယော ဗာလာတိ-နန္ဒိတော၊ ရုပ်ကိုယ်ကို လူမိုက်တို့ အလွန် နှစ်သက်အပ်၏။

အလ္လစမ္ဘပဋိဘဏ္ဏော၊ အရေစိုဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ နဝဒ္ဒါရော မဟာဝဏ္ဏော၊ အပေါက်ကိုးပေါက် ရှိသော အမာကြီးဖြစ်၏။ ပူတိဂန္ဓိယော အသုစိ၊ အပုပ်နံ့ရှိကုန်သော မစင်မကြယ် ရွံ့စဖွယ်တို့ကို။ သမန္တတော ပဗ္ဗရတိတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယိုစီးနေ၏

ဟုလည်းကောင်း။ အယျပုတ္တ ဣမံ ကာယံ၊ အရှင့်သား ဤကိုယ်ကို။ အလက်ရိတ္တာ ကီ ကရိဿာမိ၊ တန်ဆာဆင်၍ ဘာပြုမည်နည်း။ ဣမဿ အလက်တကရဏာ၊ ဤ ကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်မှုပြုခြင်းသည်။ ဂူထပုဏ္ဏယဋ္ဌဿ ဗဟိ၊ မစင်ပြည့်နေသော ဘိုးကို အပြင်ပက။ စိတ္တကမ္မကရဏာ ဝိယ ဟောတိ နနု တိ၊ ပန်းချီရေးမှုပြုသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလောဟုလည်းကောင်း ဖြေပြီ။ သေဋ္ဌိပုတ္တော တဿာ ဝစနံ သုတ္တာ၊ လင်သူဌေးသားသည် ထိုသူဌေးသမီး မယားဏ၏ စကားကို ကြားရ၍။ "ဘဒ္ဒေ တွံ ဣမဿ သရီရဿ၊ အိုရှင်မ သင်ရှင်မသည် ဤရုပ်ကိုယ်၏။ ဣမေ ဒေါသေ ပဿမာနာ၊ ဤအပြစ် အနာအဆာတို့ကို မြင်သိနေပါလျက်။ ကသ္မာ နု ပဋ္ဌဏသီတိ အာဟ၊ အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းမ, မပြုသနည်းဟု မေးပြီ။ အယျပုတ္တ အဟံ၊ အရှင့်သား ကျွန်တော်မသည်။ ပဋ္ဌဏံ လဘမာနာ၊ ရဟန်းမ, ပြုခွင့်ကို ရခဲ့သော်။ အဇ္ဇေဝ ပဋ္ဌဏေယျန္တိ၊ ယနေ့ပင် ရဟန်းမ, ပြုပါမည်ဟု ပြောပြီ။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ လင်သူဌေးသားသည်။ သာဓု အဟံ တံ၊ ကောင်းပြီ ငါသည် သင်ရှင်မကို။ ပဋ္ဌာဏေသာမိတိ ဝတ္တာ၊ ရဟန်းမ, ပြုစေအံ့ဟု ပြော၍။ မဟာဒါနံ ပဝတ္တေတ္တာ၊ အလှူကြီးကို ဖြစ်စေ၍။ မဟာသက္ကာရံ ကတ္တာ၊ ပူဇော်သက္ကာရကြီးကို ပြု၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ ဘိက္ခုနုပဿယံ နေတ္တာ၊ ဘိက္ခုနီမတို့ကျောင်းသို့ ဆောင်ယူ၍။ တံ ပဋ္ဌာဏေန္တော၊ ထိုအိမ်ရှင်မကို ရဟန်းမ, ပြုပေးသော်။ ဒေဝဒတ္တပက္ခိယာနံ ဘိက္ခုနီနံ၊ ဒေဝဒတ်ဘက်သား ဖြစ်ကုန်သော

ရဟန်းမတို့၏။ သန္ဓိကေ ပတ္တာဧေသိ၊ အထ၌ ရဟန်းမ, ပြုစေပြီ။ သာ ပတ္တဇ္ဇ လဘိတွာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ရဟန်းမအဖြစ်ကို ရသော်။ ပရိပုဏ္ဏာသင်္ကပ္ပါ အတ္တမနာ အဟောသိ၊ အကြီးအစည်ပြည့်စုံသည် နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

အထ အဿာ ဂဗ္ဘော ရဟန်းမ, ဝတ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုဘိက္ခုနီမ၏ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပရိပါကံ ဂစ္ဆန္တေ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ **ရောက်သော်။** ဣတ္ထိယာနံ အညထတ္တံ၊ မျက်စိစသော ဣန္ဒြေတို့၏ တစ်မျိုးတစ်ဖုံဖြစ်သည့်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါဒပိဋ္ဌိနံ ပဟလတ္တံ၊ လက်ဖမိုးခြေဖမိုးတို့၏ မို့မောက်သည့် အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဥဒရပဋ္ဌလသဿ မဟန္တတံ စ ဒိသွာ၊ ဝမ်းပျဉ်း၏ ကြီးသည့်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း မြင်ကြ၍။ "အယျေ တွံ၊ ဘိုရှင်မ သင်ရှင်မသည်၊ ဂဗ္ဘိနီ ဝိယ ပညာယတိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ ဧတံ ကိန္တိ၊ ဤသည်ကား ဘယ်လိုလဲ"ဟု။ ဘိက္ခုနိယော တံ ပုစ္ဆိသု၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုဘိက္ခုနီမလေးကို မေးကုန်ပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မတို့။ ဣဒံ နာမ ကာရဏန္တိ နဇာနာမိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းဟု မသိပါ။ မေ သီလံ ပန ပရိပုဏ္ဏန္တိ၊ တပည့်တော်မ၏ သီလသည်ကား ပြည့်စုံပါ၏ဟု ပြောပြီ။ အထ နံ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ ထိုအခါ၌ ထိုဘိက္ခုနီမလေးကို ထိုလက်ခံထားသော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ဒေဝဒတ္တသဿ သန္ဓိကံ နေတွာ၊ ရှင်ဒေဝဒတ်၏အထံသို့ ဆောင်ယူ၍။ "အယျ အယံ ကုလဓီတာ၊ အရှင်ဘုရား ဤအမျိုးကောင်းသမီးလေးသည်။ ကိစ္စေန သာမိကံ အာရာဓေတွာ၊ ပင်ပန်းစွာ အိမ်ရှင်ကို နှစ်သက်စေ၍။ ပတ္တဇ္ဇ လဘိ၊ ရဟန်းမ,အဖြစ်ကို ရခဲ့ပါပြီ။ ပန ဣဒါနိ အဿာ၊ သို့သော်လည်း ယခုအခါ၌ ဤအမျိုးကောင်းသမီးမှာ။ ဂဗ္ဘော ပညာယတိ၊ ကိုယ်ဝန်သည် ထင်ရှား၏။ မယံ ဣမဿ ဂဗ္ဘဿ၊ တပည့်တော်မတို့သည် ဤကိုယ်ဝန်၏။ ဂိဟိကာလေ ဝါ ပတ္တဇိတကာလေ ဝါ၊ လူဖြစ်စဉ်ကာလ၌လည်းကောင်း ရဟန်းမ, ဖြစ်ပြီးကာလ၌လည်းကောင်း။ လဒ္ဓဘာဝံ နဇာနာမ၊ ရကြောင်းကို မသိပါကုန်။ ကိံ ဣဒါနိ ကရောမာတိ၊ ဘာကို ယခုအခါ ပြုကြရပါမည်နည်း"ဟု။ ဒေဝဒတ္တံ ပုစ္ဆိသု၊ ဒေဝဒတ်ကို မေးကုန်ပြီ။ ဒေဝဒတ္တော အတ္တနော အဗုဒ္ဓဘာဝေန စ၊ ဒေဝဒတ်သည် မိမိ၏ ဘုရားမဟုတ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ခန္ဓိမေတ္တာနုဒ္ဒယာနံ နတ္ထိတာယ စ၊ သည်းခံခြင်း, ချစ်ခင်ခြင်း, သနားခြင်းတို့၏ မရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။

"ဒေဝဒတ္တပက္ခိကာ ဘိက္ခုနီ၊ ဒေဝဒတ်ဘက်သားဖြစ်သော ရဟန်းမသည်။ ကဏ္ဍိနာ ဂဏ္ဍ ပရိဟရတိ၊ ဝမ်းဖြင့် ကိုယ်ဝန်ကို လွယ်၏။ ဒေဝဒတ္တော စ၊ ဒေဝဒတ် သည်လည်း။ တံ အဗ္ဗုပေက္ခတိ ယေဝါတိ၊ ထိုရဟန်းမကို လျစ်လျူရှုသည်သာဟု။ မယံ ဂရဟာ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ငါ့အား ကဲ့ရဲခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ မယာ ဣမံ၊ ငါ ဒေဝဒတ်သည် ကိုယ်ဝန်ရှိသူ, ဤရဟန်းမကို။ ဥပ္ပဇ္ဇာဧတံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ လူထွက် စေခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု။ ဧဝံ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံပြီ။ သော အဝိမံသိတ္တာဝ၊ ထို ဒေဝဒတ်သည် မစူးစမ်းမူ၍သာ။ သေလဂုဏ်ဌ ပဝဋ္ဋယမာနော ဝိယ ပက္ခန္ဒိတ္တာ၊ ကျောက်သားဂုံညင်းကို လှိမ့်လိုက်သကဲ့သို့ ပြေးသွား၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ။ ဣမံ ဥပ္ပဇ္ဇာဧထာတိ အာဟ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသော ဤရဟန်းမကို လူထွက်ခိုင်းကြဟု ပြောပြီ။ တာ တသ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ထိုရဟန်းမတို့သည် ထိုဒေဝဒတ်၏ စကားကို ကြားရ၍။ ဥဌာယ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ထ၍ ရှိခိုး၍။ ဥပသယံ ဂတာ၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့ ပြန်သွားကုန်ပြီ။ အထ သာ၊ ပြန်ရောက်ရာ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းမငယ်သည်။ "အယျေ ဒေဝဒတ္တတ္ထေရော နု ဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်မတို့ ဒေဝဒတ်ထေရ်သည် ဘုရား မဟုတ်ပါ။ မယံ ပဗ္ဗဇိတာပိ၊ တပည့်တော်မတို့ ရဟန်းအဖြစ်သည်လည်း။ တသ သန္တိကေ နု၊ ထိုဒေဝဒတ်ထေရ်၏ အထံ၌ မဟုတ်ပါ။ ပန လောကေ၊ အဟုတ် သော်ကား လောက၌။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလသ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏။ သန္တိကေ မယံ ပဗ္ဗဇိတာ၊ အထံတော်၌ တပည့် တော်မတို့ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏)။ စ ပန သာ၊ ဆက်၍ အထူး လျှောက်ထားရသော် ထိုရဟန်းမ အဖြစ်ကို။ မေ ဒုက္ခေန လဒ္ဓါ၊ တပည့်တော် မသည် ဆင်းရဲခံပြီးမှ ရအပ်ပါပြီ။ နံ မာ အန္တရဓာပေထ၊ ဆင်းရဲခံပြီးမှ ရရှိသည် ထိုရဟန်းမအဖြစ်ကို မကွယ်ပျောက်ပါစေကုန်လင့်။ ဧထ မံ ဂဟေတွာ၊ လာကြ ပါလော့ တပည့်တော်မကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့။ ဧတဝန်ံ ဂစ္ဆထာတိ၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားကြပါလော့"ဟု။ တာ ဘိက္ခုနိယော အာဟ၊ ထိုဘိက္ခုနီမကြီးတို့ကို ပြောပြီ။ တာ တံ အာဒါယ၊ ထို ဘိက္ခုနီမကြီးတို့သည် ထိုဘိက္ခုနီလေးကို ခေါ်ယူ၍။ ရာဇဂဟာ ပဋ္ဌစတ္တာလီသ-ယောဇနိကံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ၄၅-ယူဇနာရှိသော။ မဂ္ဂံ အတိက္ကမ္မ၊ ခရီးကို ကျော်လွန်၍။ အနုပုဗ္ဗေန ဧတဝန်ံ ပတ္တာ၊ အစဉ်သဖြင့် ဧတဝန်ကျောင်း တော်သို့ ရောက်၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီး၍။ တံ အတ္တံ

အာရောစေသုံ့၊ ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ "ဧကိသာ ဂဠော၊ ဤဘိက္ခုနီမလေး၏ ကိုယ်ဝန်သည်။ ဂိဟိကာလေ ကိဠာပိ ပတိဋ္ဌတော၊ လူဖြစ်စဉ်ကာလက အကယ်၍ကား တည်ခဲ့၏။ ဧဝံ သန္တေပိ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤသို့ လူဖြစ်စဉ်ကတည်ခဲ့ပါသော်လည်း ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဒေဝဒတ္တေန ဇဟိတံ၊ ဒေဝဒတ်သည် စွန့်ပစ်အပ်သော ဘိက္ခုနီမကို။ အာဒါယ စရတိတိ၊ ခေါ်ယူ၍ လှည့်လည်၏ဟု။ တိတ္ထိယာနံ ဩကာသော ဘဝိဿတိ၊ တိတ္ထိတို့၏ ပြောဆိုခွင့်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ တသ္မာ ဣမံ ကထံ ပစ္ဆိန္ဒိတုံ၊ ထို့ကြောင့် ဤပြောခွင့်စကားကို ပြောမရအောင် ဖြတ်ခြင်းငှာ။ သရာဇိကာယ ပရိသာယ မဇ္ဈေ၊ မင်းနှင့် တကွသော ပရိသတ်၏အလယ်၌။ ဣမံ အဓိကရဏံ ဝိနိစ္ဆိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ဘိက္ခုနီမလေးကိုယ်ဝန်ရှိသည့် ဤအမှုကိစ္စကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု။ သတ္ထာ စိန္တေသि၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် ကြံတော်မူပြီ။ ပုနဒိဝသေ ပသေနဒိ-ကောသလံ ရာဇာနံ၊ နောက်နေ့၌ ပသေနဒိကောသလမည်သော မင်းကို လည်းကောင်း။ မဟာအနာထပိဏ္ဍိကံ စူဠအနာထပိဏ္ဍိကံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးကိုလည်းကောင်း အနာထပိဏ်သူဌေးလေးကိုလည်းကောင်း။ ဝိသာခံ မဟာဥပါသိကံ၊ ဝိသာခါမည်သော ဥပါသိကာမကြီးကိုလည်းကောင်း။ အညာနိ အဘိညာတာနိ၊ အခြားကုန်သော ထင်ရှားကုန်သော။ မဟာကုလာနိ စ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ဆွေကြီးမျိုးကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း ခေါ်စေ၍။ သာယန्ह-သမယေ စတူသု ပရိသာသု သန္နိပတိတာသု၊ ညနေချမ်း၌ ပရိသတ်လေးပါးတို့သည် စည်းဝေးကုန်သော်။ "ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တွံ ဣမိဿာ ဒဟရဘိက္ခုနိယာ ကမ္မံ၊ သင်ဥပါလိသည် ဤဘိက္ခုနီမလေး၏ ကိုယ်ဝန်တည်သည့် အမှုကို။ သောဓေဟိ၊ သုတ်သင်လော့ ဆုံးဖြတ်လော့"ဟု။ ဥပါလိတ္ထေရံ အာမန္တေသि၊ ဥပါလိထေရ်ကို မိန့်ပြီ။ သာဓု ဘန္တေ၊ ကောင်းပါပြီ ဘုရားဟု လျှောက်ထား၍။ ထေရော ပရိသမဇ္ဈေ ဂန္တွာ၊ ရှင်ဥပါလိထေရ်သည် ပရိသတ်လယ်သို့ ကြွ၍။ အတ္တနော ပညတ္တာသနေ နိသီဒိတ္တာ၊ မိမိဖို့ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်၍။ ရညော ပုရတော၊ ပသေနဒိကောသမင်း၏ ရှေ့၌။ ဝိသာခံ ဥပါသိကံ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ဝိသာခါမည်သော ဥပါသိကာမကြီးကို ခေါ်စေ၍။ "ဂစ္ဆ ဝိသာခေ၊ သွားပါချေ အို ဝိသာခါ။ အယံ ဒဟရာ အသုကမာသေ၊ ဤဘိက္ခုနီမလေးသည် ဤမည်သောလ၌။ အသုကဒိဝသေ ပဗ္ဗဇိတာတိ၊ ဤမည်သောနေ့၌

ရဟန်းပြု၏ဟု။ တထာဂေ ဥ တွာ၊ အမှန်အကန် သိပြီး၍။ ပုရေ ဝါ ပစ္ဆာ ဝါ၊ ရဟန်းမပြုမီ ရှေ့၌လည်းကောင်း, ရဟန်းပြုပြီး နောက်၌လည်းကောင်း။ ဣမသ္မိ ဂဇ္ဈသ္မိ လဒ္ဓဘာဝံ၊ ဤကိုယ်ဝန်၏ ရကြောင်းကို။ ဇာနာဟိ တိ၊ သိလော့ သိအောင် ပြုလော့"ဟု ပြော၍။ ဣမံ အဓိကရဏံ ပဋိစ္စာပေသိ၊ ဘိက္ခုနီမလေး ကိုယ်ဝန်ရှိသည့် ဤအမှုကိစ္စကို လက်ခံစေပြီ (အပ်နှင်းပြီ)။ ဥပါသိကာ၊ ဝိသာခါ ဥပါသိကာမကြီးသည်။ သာမုတိ သမ္ဘဒ္ဓိစ္ဆိတ္တာ၊ ကောင်းပါပြီ ဘုရားဟု လက်ခံပြီး၍။ သာကိ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ တင်းတိမ်ကို ကာရံစေ၍။ အန္တောသာဏိယံ ဒဟရဘိက္ခုနိယာ၊ တင်းတိမ်တွင်း၌ ဘိက္ခုနီမလေး၏။ ဟတ္ထပါဒနာဘိဥဒရ-ပရိယောသာနာဒိနိ ဩလောကေတွာ၊ လက်, ခြေ, ချက်, ဝမ်းဗိုက်အဆုံး စသည်တို့ကို ကြည့်၍။ မာသဒိဝသေ သမာနေတွာ၊ လ,နေ့တို့ကို တွက်ချက်၍။ ဂိဟိဘာဝေ ဂဇ္ဈသ လဒ္ဓဘာဝံ၊ လူအဖြစ်၌ ကိုယ်ဝန်၏ ရကြောင်းကို။ တထာဂေ ဥ တွာ၊ အမှန်အားဖြင့် သိ၍။ ထေရဿ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဥပါလိထေရ်၏ အထံသို့ သွား၍။ တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ထိုလူ့ဘဝက ကိုယ်ဝန်ရခဲ့ကြောင်းကို လျှောက်ထားပြီ။ ထေရော စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ရှင်ဥပါလိထေရ်သည် ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌။ တံ ဘိက္ခုနိ သုဒ္ဓံ အကာသိ၊ ထိုဘိက္ခုနီမလေးကို သီလစင်ကြယ်သူကို ပြုပြီ။ သာ သုဒ္ဓါ ဟုတ္တာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမလေးသည် သီလစင်ကြယ်သူသည် ဖြစ်၍။ ဘိက္ခသ်ယ္ဟ သတ္ထာရ္ဟ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်းကောင်း ဘုရားရှင်ကို လည်းကောင်း ရှိခိုး၍။ ဘိက္ခုနိဟိ သဒ္ဓိံ၊ ဘိက္ခုနီမတို့နှင့် အတူ။ ဥပသယမေဝ ဂတာ၊ ဘိက္ခုနီမတို့ ကျောင်းသို့သာ သွားပြီ။ သာ ဂဇ္ဈပရိပါကံ အန္တရယ၊ ထိုဘိက္ခုနီမလေးသည် ကိုယ်ဝန်ရင့်ကျက်ခြင်းကို စွဲ၍။ ပဒုမုတ္တရပါဒမူလေ ပတ္ထိတပတ္ထနံ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင် ခြေတော်ရင်း၌ တောင်းအပ်သောဆု ရှိသော။ မဟာနုဘာဝံ ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော သားကို ဖွားပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ ရာဇာ၊ သားဖွားပြီးရာ ထိုအခါ၌ တစ်နေ့သ၌ ပသေနဒိ ကောသလမင်းသည်။ ဘိက္ခုနုပဿယသမီပေန ဂစ္ဆန္တော၊ ဘိက္ခုနီမတို့ ကျောင်းအနီးဖြင့် သွားသော်။ ဒါရကသဒ္ဒံ သုတွာ၊ ကလေးသံကို ကြား၍။ အမစ္စေ ပုစ္ဆိ၊ အမတ်တို့ကို မေးပြီ။ အမစ္စာ တံ ကာရဏံ ဥ တွာ၊ အမတ်တို့သည် ဘိက္ခုနီမလေး သားဖွားသော ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ "ဒေဝ ဒဟရဘိက္ခုနီ၊ အရှင်မင်းမြတ် ဘိက္ခုနီမလေးသည်။ ပုတ္တံ ဝိဇာတာ၊ သားကို ဖွားပြီ ။ ဧသော

တဿ၊ ဤအသံကား ထိုသားကလေး၏။ သဒ္ဓေါတိ အာဟံသု၊ အသံပါတည်း" ဟု သံတော်ဦးတင်ကုန်ပြီ။ ဘဂေါ ဘိက္ခနိန်၊ အချင်းအမတ်တို့ ရဟန်းမတို့ဖို့။ ဒါရကပဋိဇဂ္ဂန် နာမ ပလိဘောဂေ၊ ကလေးပြုစုရခြင်းမည်သည် တရား အားထုတ်ရေး အနှောင့်အယှက်တည်း။ မယံ နံ၊ ငါမင်းတရားတို့သည် ထိုသူငယ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိဿာမာတိ၊ မွေးမြူကုန်အံ့ဟု မိန့်၍။ ရာဇာ တံဒါရကံ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည် ထိုဘိက္ခနီမလေး၏သားငယ်ကို။ နာဋကိတ္ထိန် ဒါပေတွာ၊ ကချေသည်မတို့အား ပေးစေ၍။ ကုမာရပရိဟာရေန ဝမ္မာပေသိ၊ မင်းသားတို့ အဆောင်အယောင်ဖြင့် ကြီးပြင်းစေ၏။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ စ၊ နာမည်ယူရာ နာမည်မှည့်ရာနေ့၌လည်း။ အဿ နာမံ၊ ထိုဘိက္ခနီမသားလေး၏ အမည်ကို။ ကဿပေါတိ အာဟံသု၊ ကဿပဟု ပြုကုန်, မှည့်ကုန်ပြီ။ အထ နံ၊ နာမည်မှည့်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုသူငယ်ကို။ ကုမာရပရိဟာရေန ဝမ္မိတတ္တာ၊ မင်းသားတို့ အဆောင်အယောင်ဖြင့် ကြီးပြင်းသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ကုမာရ-ကဿပေါတိ သဠာနိသု၊ ကုမာရကဿပဟု သိကြကုန်ပြီ။ သော သတ္တဝဿိက-ကာလေ၊ ထိုကုမာရကဿပသည် ၇-နှစ်သားရှိရာကာလ၌။ သတ္တု သန္ဓိကေ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ရှင်ပြု၍။ ပရိပုဏ္ဏဝဿော ဥပသမ္ပဒံ လဘိတ္တာ၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သော် ရဟန်းအဖြစ်ကို ရ၍။ ကာလေ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ၊ အချိန်သည် ကုန်သွား, ကုန်သွားသော်။ ဓမ္မကထိကေသု စိတ္တကထိ အဟောသိ၊ ဓမ္မကထိကတို့တွင် ဆန်းကြယ်စွာ ဟောတတ်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ နံ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုရှင်ကုမာရကဿပကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ယဒိဒံ ကုမာရကဿပေါ၊ ရဟန်းတို့ အကြင် ကုမာရကဿပသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ မမ သာဝကာနံ၊ ငါဘုရား၏ တပည့် ဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တကထိကာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ဆန်းကြယ်စွာ ဟောတတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧတံ အဂ္ဂတိ၊ ဤကုမာရကဿပသည် အမြတ်ဆုံး, အသာဆုံးတည်းဟု။ ဧတဒဂ္ဂေ ဌပေသိ၊ ဧတဒဂ်ရာထူး၌ ထားတော်မူပြီ။ သော ပန္တာ၊ ထိုရှင်ကုမာရကဿပသည် နောင်အခါ၌။ ဝမ္မိကသုတ္တေ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ ဝမ္မိကသုတ်နာရာ၌ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ အဿ မာတာ ဘိက္ခနိပိ၊ ထိုရှင်ကုမာရကဿပ၏ မယ်တော် ဖြစ်သော ဘိက္ခနီမသည်လည်း။ ဝိပဿနံ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ဝိပဿနာကို ပွားစေ၍။ အဂ္ဂဖလံ ပတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီ။ ကုမာရကဿပတ္ထေရော

ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ကုမာရကဿပထေရ်သည် ဘုရားသာသနာတော်၌။ ဂဂနမဇ္ဈေ ပုဏ္ဏစန္ဒော ဝိယ၊ ကောင်းကင်လယ်က လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ပါကဋော ဇာတော၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ တထာဂတော၊ ထိုအခါ၌ တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းစားပြီးနောက်ကာလ၌ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခွဲ၍။ ဘိက္ခူနံ သြဝါဒံ ဒတ္တာ၊ ရဟန်းတို့အား သြဝါဒကို ပေးပြီး၍။ ဂန္ဓကုဋိ ပါဝိသိ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့ ဝင်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခူ သြဝါဒံ ဂဟေတွာ၊ ရဟန်းတို့သည် သြဝါဒကို ခံယူ၍။ အတ္တနော အတ္တနော ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနေသု၊ မိမိ, မိမိတို့၏ ညသန့်ရာ, နေ့သန့်ရာအရပ်တို့၌။ ဒိဝသဘာဂံ ခေပေတွာ၊ နေ့အဖို့ကို ကုန်စေ၍။ သာယန္ဟသမယေ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတွာ၊ ညနေချမ်းအခါ၌ တရားသဘင်၌ စုဝေးကြ၍။ "အာဝုသော ဒေဝဒတ္တေန၊ ငါ့ရှင်တို့ ဒေဝဒတ်သည်။ အတ္တနော အဝုဒ္ဓဘာဝေန စေဝ၊ မိမိ၏ ဘုရားမဟုတ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ခန္ဓိမေတ္တာဒီနံ အဘာဝေန စ၊ သည်းခံခြင်း, ချစ်ခြင်း စသည်တို့၏ မရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ကုမာရကဿပတ္ထေရော စ ထေရီ စ၊ ကုမာရကဿပထေရ်ကို လည်းကောင်း, မယ်တော်ထေရီမကိုလည်းကောင်း။ ဥဘော နာသိတာ၊ သားအမိနှစ်ယောက်တို့ကို ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ သမ္မာသမ္ဗုद्ध၊ ပန အတ္တနော၊ ဘုရားရှင်သည်ကား မိမိ၏။ ဓမ္မရာဇာယ စေဝ ခန္ဓိမေတ္တာနုဒ္ဒယသမ္ပတ္တိယာ စ၊ တရားမင်းအဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း သည်းခံခြင်း, ချစ်ခြင်း, သနားခြင်း ပြည့်စုံမှုကြောင့်လည်းကောင်း။ တေသံ ဥဘိန္နမ္ပိ ပစ္စယော ဇာတောတိ၊ ထိုသားအမိ နှစ်ယောက်တို့အားလည်း အရဟတ္တဖိုလ်တရားထူးဖြင့် ကျေးဇူးပြု တတ်သည် ဖြစ်ပါပေ၏ဟု။ ဗုဒ္ဓဂုဏော ဝဏ္ဏယမာနာ နိသီဒိသု၊ ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို ချီးမွမ်းကြလျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ ဗုဒ္ဓလီလာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘုရားတို့၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မသဘံ အာဂန္တွာ၊ တရားသဘင်သို့ ကြွလာတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိတွာ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ၊ အာဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အတ္တ နုတိ ပုစ္ဆိ၊ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည် ဖြစ်ကြသနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ အို မြတ်စွာဘုရား။ တုမှာကမေဝ ဂုဏကထာယာတိ၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏သာ ဂုဏ်တော်နှင့်

စပ်သော စကားဖြင့်တည်း စသော။ သင်္ခ အာရောစယိသု၊ စကားအလုံးစုံကို လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ တထာဂတော၊ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည်။ ဣဒါနေဝ ဣမေသံ ဥဘိန္နံ၊ ယခုအခါ၌သာ ဤသားအမိနှစ်ယောက်တို့၏။ ပစ္စယော စ ပတိဋ္ဌာ စ နဇာတော၊ ကောင်းကိုးပြုတတ်သော အကြောင်းသည်လည်းကောင်း, ထောက်တည်မှီခိုရာသည်လည်းကောင်း ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အဟောသိယေဝါတိ၊ ရှေးဦးလည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီဟု မိန့်ပြီ။ ဘိက္ခု တသဿတ္ထသ အာဝိဘာဝတ္ထာယ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းအရာ၏ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘဝဝန္ဓံ ယာစိသု၊ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘဝဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ အကြောင်းအရာကို ထင်ရှားစွာ ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရယမာနေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုနေသော်။ ဗောဓိသတ္တော မိဂယောနိယံ၊ ဘုရားလောင်းသည် သမင်မိုးဌ်။ ပဋိသန္ဓိं ဂဏှိ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။ သော မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခန္တော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် အမိဝမ်းမှ ဖွားသော်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော အဟောသိ၊ ရွှေအဆင်းရှိသည် ဖြစ်၏။။ အဿ အက္ခီနိ ပန၊ ထိုဘုရားလောင်းသမင်၏ မျက်စိတို့သည်ကား။ မဏိဂုဠသဒိသာနိ အဟေသုံ၊ ပတ္တမြားရွှဲလုံးနှင့် တူကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သိင်္ဂါနိ ရဇတဝဏ္ဏာနိ၊ ချိုတို့သည် ငွေရောင်အဆင်း ရှိကုန်၏။။ မုခံ ရတ္တကမ္မလပုပ္ဖဝဏ္ဏံ၊ မျက်နှာ, ခံတွင်းသည် စုပုံထားသော ကမ္မလာနီအဆင်း ရှိ၏။ ဟတ္ထပါဒပရိယန္တာ လာခါရသ-ပရိကမ္မကတာ ဝိယ၊ လက်ဖျား, ခြေဖျားတို့သည် ချိပ်ရည်ဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုအပ်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ဝါလဓိ စာမရသ ဝိယ အဟောသိ၊ ပြီးဆံဖုတ်ကား စာမရီသားကောင်၏ကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ အဿ သရီရံ ပန၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ကိုယ်သည်ကား။ မဟန္တံ အဿပေါတကပဗမာဏံ အဟောသိ၊ အရွယ်ကြီးသော မြင်းကလေးပမာဏရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ နာမေန နိဂြောဓမိဂရာဇာ နာမ သော၊ အမည်အားဖြင့် နိဂြောဓသမင်မင်းမည်သော ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ပဠသတ-မိဂပရိဝါရော အရညေ၊ သမင်အခြံအရံငါးရာရှိ၍ တောင်၌။ ဝါသं ကပ္ပေသိ၊ နေခြင်းကို ပြုပြီ။ အဿ အဝိဒူရေ ပန၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ မနီးမဝေး၌ကား။ အညောပိ ပဠသတမိဂပရိဝါရော၊ အခြားလည်းဖြစ်သော သမင်ငါးရာ အခြံအရံ

ရှိသော၊ သာခမိဂေါ နာမ ဝသတိ၊ သာခသမင်မည်သည် နေ၏။ သောပိ သုဝဏ္ဏ-ဝဏ္ဏောဝ အဟောသိ၊ ထိုသာခသမင်သည်လည်း ရွှေရောင်အဆင်းရှိသည်သာ ဖြစ်ပြီ။

တေန သမယေန ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ထိုအခါက ဗာရာဏသီမင်းသည်။ မိဂဝမပ္ပသုတော ဟောတိ၊ သားကောင်သတ်မှု၌ လေ့လာကျွမ်းကျင်သည် ဖြစ်၏။ မံသေန ဝိနာ နဘုဥ္ဇတိ၊ အသားနှင့် ကင်း၍ မစား (ပွဲတော် မတည်)။ မနုဿာနံ ကမ္မဋ္ဌေဒံ ကတ္တာ၊ တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ အလုပ်ပြတ်မှု အလုပ်ပျက်မှုကို ပြု၍။ သဗ္ဗေ နေဂမဏနပဒေ သန္နိပါတေတ္တာ၊ နိဂုံး, ဇနပုဒ်နေ လူအားလုံးတို့ကို စုဝေးစေ၍။ ဒေဝသိကံ မိဂဝံ ဂစ္ဆတိ၊ နေ့တိုင်း သားကောင်ရှိရာ ပေါမှားရာ တောသို့ သွား၏။ "အယံ ရာဇာ အမှာကံ၊ ဤပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ငါတို့၏။ ကမ္မဋ္ဌေဒံ ကရောတိ၊ အလုပ်ပြတ်မှု အလုပ်ပျက်မှုကို ပြု၏။ မယံ ဉယျာနေ၊ ငါတို့သည် ဉယျာဉ်ထဲ၌။ မိဂါနံ နိဝါပံ ဝပိတ္တာ၊ သမင်တို့အတွက် အစာမြက်ကို စိုက်ပျိုး၍။ ပါနိယံ သမ္မာဒေတ္တာ၊ သောက်ရေကို ပြည့်စုံစေ၍။ ဗဟူ မိဂေ ဉယျာနံ ပဝေသေတ္တာ၊ သမင်များစွာတို့ကို ဉယျာဉ်သို့ သွင်း၍။ ဒ္ဝါရံ ဗန္ဓိတ္တာ၊ တံခါးကို ဖွဲ့ချည်၍ (တပ်၍)။ ရညော နိယျာဒေယျာမ ယန္တူနာတိ၊ ဤဟ္မဒတ်မင်းအား အပ်နှင်းရပါကုန်မူကား ကောင်းလေစွ"ဟု။ မနုဿာ စိန္တေသုံ၊ တိုင်းသူပြည်သား တို့သည် ကြံစည်ကုန်ပြီ။ တေ သဗ္ဗေ ဉယျာနေ၊ ထိုတိုင်းသူပြည်သားအားလုံး တို့သည် ဉယျာဉ်တော်၌။ မိဂါနံ နိဝါပတိဏာနိ ရောပေတ္တာ၊ သမင်တို့အတွက် အစာမြက်တို့ကို စိုက်ပျိုး၍။ ဥဒကံ သမ္မာဒေတ္တာ၊ ရေကို ပြည့်စုံစေ၍။ ဒ္ဝါရံ ယောဇေတ္တာ၊ တံခါးကို ယှဉ်စေ၍ (တပ်၍)။ ဝါဂုရာနိ အာဒါယ၊ ပိုက် ကျော့ကွင်း တို့ကို ယူ၍။ မဂ္ဂရာဒိနာနာဝုဓဟတ္ထာ၊ ဆောက်ပုတ်စသော လက်နက် အမျိုးမျိုး ကိုင်စွဲကုန်လျက်။ အရညံ ပဝိသိတ္တာ၊ တောတွင်းသို့ ဝင်၍။ မိဂေ ပရိယေသမာနာ၊ သမင်တို့ကို ရှာကုန်လျက်။ မဗ္ဗေ ဌိတေ၊ အလယ်၌ တည်ကုန်သော။ မိဂေ ဂဏ္ဍိသာမာတိ၊ သမင်တို့ကို ဖမ်းကြအုံ့ဟု ကြံကြ၍။ ယောဇနမတ္တံ ဌာနံ ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ တစ်ယူဇနာမျှရှိသော အရပ်ကို ဝိုင်း၍။ သဒ္ဒီပမာနာ၊ တစ်စတစ်စ ကျဉ်းကြ, ခဲ့ကြသော်။ နိဂြောဓမိဂသာခမိဂါနံ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နိဂြောဓသမင်မင်း, သာခသမင်မင်းတို့၏ နေရာဌာနကို။ မဗ္ဗေ ကတ္တာ ပရိက္ခိပိသု၊ အလယ်၌ ပြု၍ ဝိုင်းကြပြီ။ အထ နံ မိဂဂဏံ ဒိသ္မာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုသမင်အုပ်ကြီးကို မြင်ကြ၍။

ရုက္ခဂုမ္ဗာဒယော စ ဘူမိဋ္ဌေ၊ သစ်ပင် ခြေပုတ် စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း မြေကြီးကိုလည်းကောင်း။ မုဂ္ဂရေဟိ ပဟရန္တာ၊ ဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့် ပုတ်ခတ်ကုန်လျက်။ မိဂဝဏ် ဂဟနဋ္ဌာနတော နီဟရိတ္တာ သမင်အုပ်ကို တောခြေထူထပ်သော နေရာမှ ထုတ်ဆောင်၍။ အသိသတ္တိဓနုအာဒီနိ အာဝုဓာနိ ဥဋ္ဌိရိတ္တာ၊ သန်လျက်, လှံ, လေးအစရှိကုန်သော လက်နက်တို့ကို ရွယ်မိုးကြ၍။ မဟာနာဒံ နဒန္တာ၊ ကျယ်စွာသော အသံကို အော်ကြလျက်။ တံ မိဂဝဏ် ဥယျာနံ ပဝေသေတ္တာ၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီးကို ဥယျာဉ်တော်အတွင်းသို့ သွင်းကြ၍။ ဒ္ဝါရံ ပိဓယ၊ တံခါးကို ပိတ်၍။ ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "ဒေဝ နိဗဒ္ဓံ မိဂံ ဂဏ္ဍန္တာ၊ အရှင်မင်းမြတ် မပြတ် သမင်တောသို့ သွားကုန်လျက်။ အမှာကံ ကမ္မံ နာသေထ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ အလုပ်ကို ပျက်စေကုန်၏။ အမှေဟိ အရညတော၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် တောထဲမှ။ မိဂေ အာနေတ္တာ၊ သမင်တို့ကို ဆောင်ယူ၍။ တုမှာကံ ဥယျာနံ ပူရိတံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏ ဥယျာဉ်တော်ကို ပြည့်စေအပ်ပြီ။ ဣဒေါ ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ တေသံ မံသာနိ ခါဒထာတိ၊ ထိုသမင်တို့၏ အသားတို့ကို စားတော်မူကြပါဟု လျှောက်ထား၍။ ရာဇာနံ အာပုစ္ဆိတ္တာ ပက္ကမိသု၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းကို ပန်ကြား၍ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

ရာဇာ တေသံ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုတိုင်းသူပြည်သားတို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ ဥယျာနံ ဂန္တာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ မိဂေ သြလောကေန္တော၊ သမင်တို့ကို ကြည့်သော်။ ဒွေ သုဝဏ္ဏမိဂေ ဒိသ္မာ၊ ရွှေသမင်နှစ်ကောင်တို့ကို တွေ့ရ၍။ တေသံ အာဘယံ အဒါသိ၊ ထိုရွှေသမင်နှစ်ကောင်တို့အား ဘေးမဲ့ကို ပေးပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ ပန၊ ထိုနေ့မှ စ၍ကား။ ကဒါစိ သယံ ဂန္တာ၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌ ဘုရင်ကိုယ်တိုင် သွား၍။ ဇက်ံ မိဂံ ဝိဇ္ဈိတ္တာ အာနေတိ၊ သမင်တစ်ကောင်ကို ထိုးပစ်၍ ယူဆောင်သွား၏။ ကဒါစိ အဿ ဘတ္တ-ကာရကော၊ တ စ်ခါတစ်ရံ၌ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏ စားတော်ကဲသည်။ ဂန္တာ ဝိဇ္ဈိတ္တာ အာဟရတိ၊ သွား၍ ထိုးပစ်၍ ဆောင်ယူ၏။ မိဂါ ဓနုံ ဒိသ္မာဝ၊ သမင်တို့သည် လေးကို မြင်၍သာ။ မရဏဘယေန တဇ္ဇိတာ ပလာယန္တိ၊ သေဘေးသည် ခြိမ်းခြောက်အပ်ကုန်၍ ပြေးကုန်၏။ ဒွေ တယော ပဟာရေ၊ နှစ်ချက်သုံးချက် ကုန်သော ပစ်ခတ်မှုတို့ကို။ လဘိတ္တာ ကိလမန္တိပိ၊ ရ၍, ခံရ၍ ပင်ပန်းမှုလည်း ပင်ပန်းကုန်၏။ ဂိလာနာပိ ဟောန္တိ၊ နာသည်မှုလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ မရဏမ္ပိ

ပါပုဏာန္တိ၊ ဘုရင့်အတွက်မဟုတ် သက်သက် သေခြင်းသို့မူလည်း ရောက်ကုန်၏။ မိဂဂဏော တံ ပဝတ္တိ၊ သမင်အပေါင်းသည် ထိုအဖြစ်ကို၊ ဟေမိသတ္တာသ အာရောစေသိ၊ ဘုရားအလောင်း နိဂြောဓသမင်မင်းအား ပြောကြားပြီ။ သော သာခံ ပတ္ထောသာပေတွာ၊ ထိုနိဂြောဓသမင်မင်းသည် သာခသမင်မင်းကို ခေါ်စေ၍။ "သမ္မ ဗဟူမိဂါ နသန္တိ၊ အဆွေ သမင်များစွာတို့သည် ပျက်စီးကုန်၏။ ဧကံသေန မရိတဗ္ဗေ သတိ၊ ဧကန် သေထိုက်သည် ဖြစ်သော်။ ဣဒါနိ ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ ကဏ္ဏေန မိဂေ မာ ဝိဇ္ဈန္တု၊ မြားဖြင့် သမင်တို့ကို မပစ်ဖောက်ပါစေကုန်လင့်။ ဓမ္မဂဏ္ဍိကဋ္ဌာနေ မိဂါနံ ဝါရော ဟောတု၊ စဉ်းတီတုံးထားရာ အရပ်၌ သမင်တို့၏ အလှည့်ကျသည် ဖြစ်ပါစေ။ ဧကဒိဝသံ မမ ပရိသာယ၊ တစ်နေ့၌ ငါနိဂြောဓသမင်၏ သမင်ပရိသတ်အား။ ဝါရော ပါပုဏာတု၊ အလှည့်အကြိမ်သည် ရောက်ပါစေ။ ဧကဒိဝသံ တဝ ပရိသာယ၊ တစ်နေ့၌ သင်သာခ သမင်၏ သမင်ပရိသတ်အား။ (ဝါရော ပါပုဏာတု၊ အလှည့်သည် ရောက်ပါစေ)။ ဝါရပ္ပတ္တော မိဂေါ၊ အလှည့်ကျရောက်သော သမင်သည်။ ဂန္ဓာ ဓမ္မဂဏ္ဍိကာယ၊ သွား၍ စဉ်းတီတုံး၌။ ဂီဝံ ဌပေတွာ နိပဇ္ဇတု၊ လည်ပင်းကို တင်ထား၍ အိပ်ပါစေ။ ဧဝံ သန္တေ မိဂါ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော် သမင်တို့သည်။ ကိလန္တာ နု ဘဝိဿန္တိ အာဟ၊ ပင်ပန်းကုန်သည် မဖြစ်ကြလတ္တံ့"ဟု ပြောပြီ။ သော သာခူတိ သမ္ဘဒ္ဒိ၊ ထိုသာခသမင်သည် ကောင်းပြီဟု လက်ခံပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ဝါရပ္ပတ္တောဝ မိဂေါ၊ အလှည့်ကျသည်သာဖြစ်သော သမင်သည်။ ဂန္ဓာ ဓမ္မဂဏ္ဍိကာယ၊ သွား၍ စဉ်းတီတုံး၌။ ဂီဝံ ဌပေတွာ နိပဇ္ဇတိ၊ လည်ပင်းကို တင်ထား၍ အိပ်၏။ ဘတ္တကာရကော အာဂန္တာ၊ စားတော်ကဲသည် လာ၍။ တတ္ထ နိပန္နကမေဝ၊ ထိုစဉ်းတီတုံး၌ အိပ်နေသော သမင်ကိုသာ။ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆတိ၊ သတ်ယူ၍ သွား၏။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ သာခမိဂသ ပရိသာယ၊ သာခ သမင်မင်း၏ သမင်ပရိသတ်က။ ဧကိဿာ ဂဿိနိမိဂိယာ၊ တစ်ကောင်သော ကိုယ်ဝန်သည်သမင်မ၏။ ဝါရော ပါပုဏိ၊ အလှည့်သည် ရောက်ပြီ။ သာ သာခံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မသည် သာခသမင်မင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်၍။ သာမိ အဟံ ဂဿိနီ၊ အရှင်သမင်မင်း ကျွန်တော်မသည် ကိုယ်ဝန်ရှိနေပါ၏။ ပုတ္တံ ဝိဇာယိတွာ၊ သားကို ဖွားမြင်ပြီး၍။ ဒွေ ဇနာ ဝါရံ ဂမိဿာမ၊ သားအမိ

နှစ်ကောင်တို့သည် အလှည့်သို့ သွားပါကုန်အုံ့။ မယ့် ဝါရဲ့ ကျွန်တော်မ၏ စဉ်းတီတုံးသွားရာ အလှည့်ကို။ အတိုက္ကာမေဟီတိ အာဟ၊ ကျော်စေပါ (ကျော်ပေးပါ)ဟု ပြောပြီ။ သော၊ ထိုသာခသမင်မင်းသည်။ တဝ ဝါရဲ့ နင်၏ အလှည့်ကို။ အညေသံ ပါပေတုံ နု သက္ကာ၊ အခြားသမင်တို့သို့ ကျေရောက်စေ ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ တွမေဝ တုယ့် ဝါရဲ့ ဇာနိဿသိ၊ နင်သည်သာ နင်၏ အလှည့်ကို သိရလိမ့်မည်။ ဂစ္ဆာဟိတိ အာဟ၊ သွားဟု ပြောပြီ။ သာ တဿ သန္ဓိကာ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မသည် ထိုသာခသမင်မင်းထံမှ။ အနုဂ္ဂဟံ အလဘမာနာ၊ ခိုးမြောက်မှုအကူအညီကို မရ၍။ ဟေဓိသတ္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားလောင်း နိုင်ကြောခသမင်မင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်၍။ တမတ္တံ အာရောစေသိ၊ ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားပြီ။ သော တဿာ ဝစနံ သုတွာ၊ ထိုနိုင်ကြောခသမင်မင်းသည် ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မ၏ စကားကို ကြားရ၍။ ဟောတု တွံ ဂစ္ဆ၊ ဖြစ်စေ, ရှိစေ နင်သည် သွားတော့။ အဟံ ဘေ ဝါရဲ့ ဂါနိုကြောခသမင်မင်းသည် နင်၏ သွားလှည့်ကို။ အတိုက္ကာမေဿာမိတိ၊ ကျော်လွန်စေမည်ဟု ပြော၍။ သယံ ဂန္တွာ၊ နိုကြောခသမင်မင်းကိုယ်တိုင် သွား၍။ ဓမ္မဂဏ္ဍိကာယ သီသံ ကတ္တာ နိပဇ္ဇိ၊ စဉ်းတီတုံး၌ ခေါင်းတင်သည်ကို ပြု၍ အိပ်ပြီ။ ဘတ္တကာရကော တံ ဒိသ္မာ၊ စားတော်ကဲသည် ထိုနိုကြောခသမင်မင်းကို မြင်ရ၍။ ယဒ္ဓါဘယော မိဂရာဇာ၊ ဘေးမဲ့ရထားသော ရွှေသမင်မင်းသည်။ ဓမ္မဂဏ္ဍိကာယ နိပန္နော၊ စဉ်းတီတုံး၌ အိပ်နေ၏။ ကာရဏာ ကိံ နု ခေါတိ၊ အကြောင်းကား ဘာလဲဟု။ ဝေဂေန ဂန္တွာ၊ အရှိန်ဖြင့် သွား၍။ ရညော အာရောစေသိ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းအား သံတော်ဦးတင်ပြီ။

ရာဇာ တာဝဒေဝ ရထံ အာရုယ္ဟ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ချက်ချင်းပင် ရထားကို စီး၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန အာဂန္တွာ၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့် လာ၍။ ဟေဓိသတ္တံ ဒိသ္မာ၊ စဉ်းတီတုံး၌ အိပ်နေသော ဘုရားလောင်း ရွှေသမင်မင်းကို တွေ့မြင်ရ၍။ "သမ္မ မိဂရာဇ မယာ၊ အဆွေတော် ရွှေသမင်မင်း ငါပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ တုယ့် အဘယံ ဒိန္နံ နု နု၊ သင့်အား ဘေးမဲ့ကို ပေးအပ်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လော။ ကသ္မာ တွံ ဣဓ နိပန္နောတိ၊ အဘယ့်ကြောင့် သင်ရွှေသမင်မင်းသည် ဤ စဉ်းတီတုံး၌ အိပ်ပါသနည်း"ဟု။ အာဟ၊ မေးပြီ။ မဟာရာဇ ဂဇ္ဈိနီ မိဂီ၊ မင်းမြတ် ကိုယ်ဝန်ရှိသော သမင်မသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ မမ ဝါရဲ့ ကျွန်မ၏ အလှည့်ကို။

အညသ ပါပေဟိတိ အာဟ၊ အခြားတစ်ကောင်ကို ရောက်စေပါလော့ဟု ပြောပြီ။ မယာ ဧကသ မရဏာဒုက္ခံ၊ ငါရှေ့သမင်မင်းသည် တစ်ကောင်၏ သေမှုဆင်းရဲကို။ အညသ ဥပရိ၊ အခြားတစ်ကောင်၏ အပေါ်သို့။ နိက္ခိပိတုံ နှ သက္ကာ ခေါ ပန၊ ပစ်ချလိုက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်သာ။ သွာဟံ အတ္တနော ဇီဝိတံ၊ ထိုငါသည် မိမိ၏ အသက်ကို။ တသာ ဒတ္တာ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မအား ပေးလျှၚ်။ တသာ သန္တကံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော (တာဝန်ဖြစ်သော)။ မရဏံ ဂဟေတွာ၊ သေမှုကို ယူ၍။ ဣဒံ နိပန္နော၊ ဤစဉ်းတိတုံးပ်ပ် အိပ်နေ၏။ အညံ ကိဉ္စိ၊ အခြားသော တစ်စုံတစ်ရာကို။ မာ အာသကိတ္တ မဟာရာဇတိ၊ သံသယမရှိပါလင့် အရှင်မင်းကြီးဟု ပြောပြီ။ "သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏ သာမိ မိဂရာဇ၊ ရှေ့အဆင်းရှိသော အိုအရှင်သမင်မင်း။ မယာ တာဒိသော၊ ငါဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် သင်ရှေ့သမင်မင်းအလား ရှုစားအပ်သော။ ခန္ဓိမေတ္တာနုဒ္ဒယသမ္ပန္နော၊ သည်းခံခြင်း, ချစ်ခြင်း, သနားခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသူကို။ မနုဿေသုပိ နှ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ လူတို့၌သော်မှလည်း မမြင်ဖူးပါ။ တေန တေ ပသန္နော အသ္မိ၊ ထို့ကြောင့် သင်ရှေ့သမင်မင်းအား ငါကြည်ညိုသည် ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဒေဟိ တုယ္ဟ္ဝ တသာ စ၊ ထလော့ သင်ရှေ့သမင်မင်းအားလည်းကောင်း, ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မအားလည်းကောင်း။ အဘယံ ဒမ္မိတိ၊ ဘေးမဲ့ကို ငါပေး၏"ဟု။ ရာဇာ အာဟ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဆိုပြီ။ ဒ္ဝိဟိ အဘယေ လဒ္ဓေ၊ ငါသမင်မင်းနှင့် ကိုယ်ဝန်ရှိသမင်မနှစ်ကောင်တို့သည် ဘေးမဲ့ကို ရအပ်သော်။ အဝသေသာ ကိံ ကရိဿန္တိ နရိန္ဒာတိ၊ ကျန်သမင်တို့သည် ဘယ်သို့ပြုကြအံ့နည်း မင်းကြီးဟု ပြောပြီ။ သာမိ အဝသေသာနမ္ပိ၊ အရှင်သမင်မင်း ကျန်သမင်တို့အားလည်း။ အဘယံ ဒမ္မိတိ၊ ဘေးမဲ့ကို ပေးပါ၏ဟု ပြောပြီ။ မဟာရာဇ ဧဝမ္ပိ၊ မင်းကြီး ဤသို့ ဘေးမဲ့ပေးသော်လည်း။ ဥယျာနေ မိဂါယေဝ၊ ဥယျာဉ်ထဲက သမင်တို့သည်သာ။ အဘယံ လဘိဿန္တိ၊ ဘေးမဲ့ကို ရကြမည်။ သေသာ ကိံ ကရိဿန္တိတိ၊ ကျန်သမင်တို့သည် ဘယ်သို့ ပြုကြမည်နည်းဟု ပြောပြီ။ သာမိ ဧတေသမ္ပိ၊ အရှင်သမင်မင်း ထိုကျန်သမင်တို့အားလည်း။ အဘယံ ဒမ္မိတိ၊ ဘေးမဲ့ကို ပေးပါ၏ဟု ပြောပြီ။ မဟာရာဇ မိဂါ၊ မင်းကြီး သမင်တို့သည်။ အဘယံ တာဝ လဘန္တု၊ ဘေးမဲ့ကို ရကြဦးတော့။ သေသာ စတုပ္ပဒါ၊ ကျန်ကုန်သော ခြေလေးချောင်းသတ္တဝါတို့သည်။ ကိံ ကရိဿန္တိတိ၊ ဘယ်သို့ပြုကြမည်နည်းဟု မေးပြီ။ သာမိ ဧတေသမ္ပိ၊

အရှင်သမင်မင်း ထိုခြေလေးချောင်းသားကောင်တို့အားလည်း။ အဘယ် ဒမ္မီတိ၊ ဘေးမဲ့ကို ပေးပါ၏ဟု ပြောပြီ။ မဟာရာဇ စတုပ္ပဒါ၊ မင်းမြတ် ခြေလေးချောင်းသားကောင်တို့သည်။ အဘယ် တာဝ လဘန္တု ဘေးမဲ့ကို ရကြဦးတော့။ ဒီဇဂဏာ ကိ ကရိဿန္တိ၊ ဌက်အပေါင်းတို့သည် ဘယ်သို့ပြုကြအံ့နည်းဟု မေးပြီ။ သာမိ ဧတေသမ္မိ၊ အရှင်သမင်မင်း ထိုဌက်အပေါင်းတို့အားလည်း။ အဘယ် ဒမ္မီတိ၊ ဘေးမဲ့ကို ပေးပါ၏ဟု ပြောပြီ။ မဟာရာဇ ဒီဇဂဏာ၊ မင်းမြတ် ဌက်အပေါင်းတို့သည်။ အဘယ် တာဝ လဘန္တု ဘေးမဲ့ကို ရကြဦးတော့။ ဥဒကေ ဝသန္တာ မစ္ဆာ၊ ရေ၌ နေကုန်သော ငါးစသော ရေသတ္တဝါတို့သည်။ ကိ ကရိဿန္တိ၊ ဘယ်သို့ပြုကြအံ့နည်းဟု မေးပြီ။ သာမိ ဧတေသမ္မိ၊ အရှင်သမင်မင်း ထိုရေနေသတ္တဝါတို့အားလည်း။ အဘယ် ဒမ္မီတိ၊ ဘေးမဲ့ကို ပေးပါ၏ဟု ပြောပြီ။ ဧဝံ မဟာသတ္တော၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်းရှေသမင်မင်းသည်။ ရာဇာနံ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ငြဟ္မဒတ်မင်းကို တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါအားလုံးတို့အတွက်။ အဘယ် ယာစိတွာ ဥဌာယ၊ ဘေးမဲ့ကို တောင်း၍ ထ၍။ ရာဇာနံ ပဠသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ငြဟ္မဒတ်မင်းကို ငါးပါးသီလတို့၌ တည်စေ၍။ "မဟာရာဇ ဓမ္မံ စရ၊ မင်းမြတ် မင်းကျင့်တရားကို ကျင့်လော့။ မာတာပိတူသု ပုတ္တမိတာသု၊ မိဖတို့၌လည်းကောင်း သားသမီးတို့၌လည်းကောင်း။ ငြဟ္မဏဂဟပတိကေသု နေဂမဇာနပဒေသု၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့၌လည်းကောင်း နိဂုံးသား ဇနပုဒ်သားတို့၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မံ စရန္တော၊ မင်းကျင့်တရားကို ကျင့်သော်။ သမံ စရန္တော၊ မင်းကျင့်တရားနှင့် အညီ ကျင့်သော်။ ကာယဿ ဘေဒါ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ ပရံ၊ သေသည်မှ နောက်၌။ သုဂတိ သဂ္ဂ၊ ကောင်းသူတို့ ရောက်ရာဖြစ်သော ကောင်းမြတ်သော။ လောကံ ဂမိဿသိတိ၊ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရလတ္တံ့"ဟု။ ရညော ဗုဒ္ဓလိလာယ၊ ငြဟ္မဒတ်မင်းအား ဘုရားတို့ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟော၍။ ကတိပါဟံ ဥယျာနေ ဝသိတွာ၊ နှစ်ရက်သုံးရက် ပတ်လုံး ဥယျာဉ်တော်၌ နေ၍။ ရညော သြဝါဒံ ဒတ္တွာ၊ ငြဟ္မဒတ်မင်းအား အဆုံးအမကို ပေး၍။ မိဂဂဏပရိဝုတော အရညံ ပါဝိသိ၊ သမင်အုပ် ခြံရံ အပ်လျက် တောထဲသို့ ဝင်သွားပြီ။ သာပိ ခေါ မိဂဓေနု၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင် သမင်မယ်သည်လည်း။ ပုဗ္ဗကဏ္ဏိကသဒိသံ ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊ ပန်းပွင့်အလယ်ချက် နှင့်တူသော သားကို မွေးပြီ။ သော ကီဠမာနော၊ ထိုသမင်ကလေးသည်

ကစားသော်။ သာခမိဂသ သန္ဓိက ဂစ္ဆတိ၊ သာခသမင်းမင်း၏ အထံသို့ သွား၏။ အထ နံ မာတာ၊ သွားရာထိုအခါ၌ ထိုသမင်ကလေးကို မိခင်သမင်မသည်။ တသ သန္ဓိက ဂစ္ဆန္တံ ဒိသွာ၊ ထိုသာခသမင်မင်း၏ အထံသို့ သွားသည်ကို မြင်၍။ "ပုတ္တ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ချစ်သား ဤနေ့မှ စ၍။ ဧတသ သန္ဓိက မာ ဂစ္ဆ၊ ထိုသာခ သမင် မင်း၏ အထံသို့ မသွားလင့်။ နိဂြောဓသ သန္ဓိက ဧဝ ဂစ္ဆေယျာသိ တိ၊ နိဂြောဓသမင်မင်း၏ အထံသို့သာ သွားလော့"ဟု။ ညြဝဒန္တိ၊ ဆုံးမလိုက်၍။

> ၁၂။ "နိဂြောဓမေဝ သေဝေယ္ယ၊ နှ သာခမုပသံဝသေ။
> နိဂြောဓသ္မိ မတံ သေယ္ယော၊ ယဉ္စေ သာခသ္မိ ဇီဝိတ"န္တိ။

"နိဂြောဓမေဝ သေဝေယ္ယ (လ) ယဉ္စေ သာခသ္မိ ဇီဝိတံ" ဟူသော။ ဤမဲ့ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၁၂။ "နိဂြောဓမေဝ သေဝေယ္ယ၊ နိဂြောဓသမင်မင်းကိုသာ မှီဝဲဆည်းကပ်ရာ၏။ သာခံ နှ ဥပသံဝသေ၊ သာခသမင်မင်းသို့ကား အနီးကပ်၍မင် မနေရာ။ နိဂြောဓသ္မိ မတံ သေယ္ယော၊ နိဂြောဓသမင်မင်းထံ၌ သေရ ခြင်းသည် မြင့်မြတ်ကောင်းမွန်၏။ သာခသ္မိ ဇီဝိတံ ယဉ္စေ သေယ္ယော၊ သာခသမင်မင်းထံ၌ကား အသက်ရှင်နေရခြင်းသည်ပင် မြင့်မြတ် ကောင်းမွန်သည် မဟုတ်"။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နိဂြောဓမေဝ သေဝေယ္ယာတိ၊ နိဂြောဓမေဝ သေဝေယ္ယ ဟူသည်ကား။ တာတ တွံ ဝါ အညော ဝါ၊ ချစ်သား သင်သည်ဖြစ်စေ အခြား သူသည် ဖြစ်စေ။ အတ္တနော ဟိတကာမော၊ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွားလိုလားသူသည်။ နိဂြောဓမေဝ သေဝေယ္ယ ဘဇေယ္ယ ဥပသင်္ကမေယ္ယ၊ နိဂြောဓသမင်မင်းကိုသာ မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရာ၏ ချဉ်းကပ်ရာ၏။ နှ သာခမုပသံဝသေတိ၊ နှ သာခမုပသံဝသေ ဟူသည်ကား။ သာခမိဂံ ပန၊ သာခသမင်မင်းကိုကား။ နှ ဥပသံဝသေ ဥပဂမ္မ နှ သံဝသေယ္ယ၊ အနီးကပ်၍ မနေရာ။ ဧတံ နိဿာယ၊ ထိုသာခသမင်မင်းကို မှီ၍။ ဇီဝိတံ နှ ကပ္ပေယ္ယ၊ အသက်မွေးမှုကို မပြုရာ။ နိဂြောဓသ္မိ မတံ သေယ္ယောတိ၊ နိဂြောဓသ္မိ မတံ သေယ္ယော ဟူသည်ကား။ နိဂြောဓရညော ပါဒမူလေ၊ နိဂြောဓ သမင်မင်း၏ ခြေရင်း၌။ မရဏမ္ပိ သေယ္ယော ဝရံ ဥတ္တမံ၊ သေရခြင်းသည်

သော်မှလည်း အထူးခိုးမှမ်းအပ်၏ တောင့်တထိုက်၏ မြတ်၏။ ယခွေ သာခသို့ ဇီဝိတန္တိ၊ ယခွေ သာခသို့ ဇီဝိတံ ဟူသည်ကား။ သာခသ သန္ဓိကော၊ သာခသမင်မင်း၏ အထံ၌။ ယံ ပန ဇီဝိတံ၊ အကြင်အသက်ရှင်နေရခြင်းသည်။ (အတ္ထိ ရှိ၏)။ တံ နေဝသေယ္ယော၊ ထိုအသက်ရှင်နေရခြင်းသည် အထူးမခိုးမှမ်းထိုက်။ နဝ ဝရံ န ဥတ္တမံ၊ မတောင့်တထိုက် မမြတ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

စ ပန တတော ပဋ္ဌာယ၊ ဆက်၍အထူးပြောရသော် ဘေးမဲ့ရရာ ထိုအခါမှ စ၍။ အဘယလဒ္ဓကာ မိဂါ၊ ဘေးမဲ့ရကုန်သော သားသမင်တို့သည်။ မနုဿာနံ သဿာနိ ခါဒန္တိ၊ လူတို့၏ ကောက်စပါးတို့ကို စားကုန်၏။ "ဣမေ မိဂါ လဒ္ဓါဘယာတိ၊ ဤသမင်တို့သည် ဘေးမဲ့ရကုန်၏"ဟု တွေး၍။ မနုဿာ မိဂေ၊ လူတို့သည် သမင်တို့ကို။ ပဟရိတုံ ဝါ ပလာပေတုံ ဝါ နဝိသဟန္တိ၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း ပြေးအောင် ခြောက်လှန့်ခြင်းငှာလည်းကောင်း မလုပ်ဝံ့ကုန်။ တေ ရာဇာ်ကော သန္ဓိပတိတွာ၊ ထိုလူတို့သည် မင်းရင်ပြင်၌ စုဝေးကြ၍။ ရညော တမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းအား ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "မယာ ပသန္နေန၊ ငါသည် ကြည်ညြိသောကြောင့်။ နိဂြောဓမိဂရာဇဿ ဝရော ဒိန္နော၊ နိဂြောဓရွှေသမင်မင်းအား ဘေးမဲ့ဆုကို ပေးအပ်ပြီ။ အဟံ ရဇ္ဇံ ဇဟေယ္ယံ၊ ငါသည် မင်းအဖြစ်ကို စွန့်အံ့။ တံ ပဠိညံ စ နဘိန္ဒာမိ၊ ပေးပြီးသော ထိုပဋိညာဉ်ကိုကား မဖျက်အံ့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ။ မမ ဝိဇိတေ ကောစိ၊ ငါ၏ နိုင်ငံ၌ မည်သူသည်မျှ။ မိဂေ ပဟရိတုံ၊ သမင်တို့ကို ရိုက်ပုတ်ခြင်းငှာ။ နဝ လဘတိတိ အာဟ၊ အခွင့်မရ"ဟု ပြောပြီ။ နိဂြောဓော တံ ပဝတ္တိံ သုတ္တာ၊ နိဂြောဓရွှေသမင်မင်းသည် ပြဟ္မဒတ်မင်းနှင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့ ပြောကြသော ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ကြားရ၍။ မိဂဂဏံ သန္ဓိပါတာပေတ္တာ၊ သမင်အပေါင်းကို စုဝေးစေ၍။ "ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ ပရေသံ သဿံ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ကောက်စပါးကို။ ခါဒိတုံ နဝ လဘိဿထ၊ စားခြင်းငှာ မရကြလတ္တံ"။ ဣတိ မိဂေ သြဝဒိတ္တာ၊ ဤသို့ သမင်တို့ကို ဆုံးမ၍။ "ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ သဿကာရကာ မနုဿာ၊ ကောက်စပါး ပြုလုပ်ကုန်သော လူတို့သည်။ သဿရက္ခဏတ္ထံ ဝတိ မာ ကရောန္တု၊ ကောက်စပါး စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ အကာအရံကို မပြုကြကုန်လင့်။ ပန ခေတ္တံ အာဝိဇ္ဈိတ္တာ၊ လုပ်ရမည်ကား လယ်ကို ရစ်ပတ်၍။ ပဏ္ဏာသည် ဗန္ဓန္တု၊ သစ်ရွက်အမှတ်အသားကို ဖွဲ့ချည်

ကြလော့"ဟု။ မနုဿာနံ အာရောစယေသိ၊ လူတို့အား ပြောကြားခိုင်းပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနိဂြောဓရွှေသမင်မင်း လက်ထက်မှ စ၍။ ခေတ္တေသု ပဏ္ဍိတနွနသညာ ဥဒပါဒိ ကိရ၊ လယ်ယာတို့၌ သစ်ရွက်ဖွဲ့ချည်မှု အမှတ်အသားသည် ဖြစ်ခဲ့သတဲ့။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနိဂြောဓရွှေသမင်မင်း သြဝါဒပေးသောနေ့မှ စ၍။ ပဏ္ဍာသည် အတိုက္ကမနမိဂေါ နာမ နတ္ထိ၊ သစ်ရွက်အမှတ်အသားကို လွန်ကျူးသော သားသမင်မည်သည် မရှိ။ အယံ နေသံ၊ သစ်ရွက် အမှတ်အသားကို ဤ မလွန်ကျူးခြင်းသည် ထိုသားသမင်တို့အား။ ဗောဓိသတ္တတော လဒ္ဓသြဝါဒေါ ကိရဘုရားလောင်းနိဂြောဓရွှေသမင်မင်းထံမှ ရရှိအပ်သော အဆုံးအမ ဖြစ်သတဲ့။ ဧဝံ မိဂဂဏာ သြဝဒိတ္တာ၊ ဤသို့ သားသမင် အပေါင်းကို ဆုံးမ၍။ ဗောဓိသတ္တော ယာဝတာယုကံ ဌတ္တာ၊ ဘုရားလောင်း နိဂြောဓသမင်မင်းသည် အသက်ထက်ဆုံး တည်၍။ မိဂေဟိ သဒ္ဓိ၊ သမင်တို့နှင့် အတူ။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။ ရာဇာပိ ဗောဓိသတ္တသ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်လည်း ဘုရားလောင်း ရွှေသမင်မင်း၏။ သြဝါဒေ ဌတ္တာ၊ အဆုံးအမ၌ တည်၍။ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ အဟံ၊ ရဟန်းတို့ ယခုဘုရား ဖြစ်ရာ အခါ၌သာ ငါဘုရားသည်။ ထေရိယာ စ ကုမာရကဿပသ စ၊ ကုမာရ-ကဿပမယ်တော် ထေရီမ၏ လည်းကောင်း, သား ကုမာရကဿပ၏ လည်းကောင်း။ န အဝဿယော၊ မှီရာဖြစ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အဝဿယော ဧဝါတိ၊ ရှေးကလည်း မှီရာဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်သာ"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ စတုသစ္စဓမ္မဒေသနံ ဝိနိဝဋ္ဋေတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားဒေသနာကို လည်စေတော်မူ, ဟောတော်မူ၍။ ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတ္တာ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတိတ်ဝတ္ထုနှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ သာခမိဂေါ၊ ထိုအခါက သာခရွှေသမင်မင်းသည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ယခုအခါ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ အသ ပရိသာပိ ဒေဝဒတ္တပရိသာဝ၊ ထိုသာခရွှေသမင်မင်း၏ ပရိသတ် သည်လည်း ယခုဒေဝဒတ်ပရိသတ်သာတည်း။ မိဂဒေနေ ထေရီ အဟောသိ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မသည် ကုမာရကဿပမယ်တော် ထေရီမသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပုတ္တော ကုမာရကဿပေါ၊ သားဖြစ်သောသမင်ကား ကုမာရကဿပတည်း။

ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းကား အာနန္ဒာတည်း။ နိဂြောဓမိဂရာဇာပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ နိဂြောဓရွှေသမင်မင်းကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

နိဂြောဓမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော နိဂြောဓမိဂဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃၊ ကဏ္ဍိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဓိရတ္ထု ကဏ္ဍိနံ သလ္လန္တိ ဣဒံ၊ ဓိရတ္ထု ကဏ္ဍိနံ သလ္လံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ပုရာဏဒုတိယိကာပလောဘနံ အာရब्ब ကထေသိ၊ မယားဟောင်း ဖြားယောင်းမှုကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တံ အဋ္ဌကနိပါတေ၊ ထိုမယားဟောင်းဖြားယောင်းမှုသည် အဋ္ဌကနိပါတ်၌။ ဣန္ဒြိယဇာတကေ အာဝိဘာဝိဿတိ၊ ဣန္ဒြိယဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဘဂဝါ ပန တံ ဘိက္ခု၊ ဘုရားရှင်သည်ကား မယားဟောင်းဖြားယောင်းခံရသော ထိုရဟန်းကို။ "ဘိက္ခု ပုဗ္ဗေပိ တွံ၊ ရဟန်း ရှေးဘ၌လည်း သင်ရဟန်းသည်။ ဧတံ မာတုဂါမံ နိဿာယ၊ ဤမာတုဂါမကို မှီ၍။ ဧဝိတက္ခယံ ပတ္တော၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ ဝိတစ္ဆိတေသု အဂ်ါရေသု ပတ္ကောတိ၊ ကင်းသောအလှုံ့ရှိကုန်သော မီးကျီးခဲတို့၌ ကျက်ရပြီ (ကျက်အောင် အကင်ခံရပြီ)" ဟူသော။ ဧတံ အဝေါစ၊ ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု တသ္မိံ ကာလေ ဘာဝိတာ ဟောတိ၊ ရဟန်းတို့သည် ထို အကြောင်းအရာ၏ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့်။ ပဋိစ္စဿ-ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အကြောင်းကို ထင်ရှားစွာ ပြုတော်မူပြီ။ ပန ဣဒေ ပရိ မှာထားပါရစေ ဤကဏ္ဍိဇာတ်မှ နောက်၌ကား။ ဘိက္ခုနံ ယာစနံ၊ ရဟန်းတို့၏ ဟောရန်တောင်းပန်မှုကိုလည်းကောင်း။ ဘဝန္တရပဋိစ္စဿတဋ္ဌ အဝတ္ဝာ၊ ဘဝတစ်ပါးဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း မဆိုမူ၍။ အတီတံ အာဟရိတိ၊ အတိတ်အကြောင်းအရာကို ဆောင်ပြဟောတော်မူပြီ

ဟူသော။ တ္ထေကမေဝ ဝက္ခာမ၊ ဤမျှကိုသာ ငါ့တို့ဆိုကုန်အံ့။ တ္ထေကေ ဝုတ္တေပိ၊ ဤမျှကို ဆိုအပ်သော်လည်း။ ယာစနဠ္ဟ ဝလာဟကဝတ္ထုတော၊ ဟောဖို့ ရဟန်းတို့ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း တိမ်တိုက်တွင်းမှ၊ စန္ဒနီဟရဏူပမာယ၊ လမင်းကို ထုတ်ဆောင်သော ဥပမာဖြင့်။ ဘဝန္တရပဋိစ္ဆန္နကာရဏာဘာဝေါ စ၊ ဘဝတစ်ပါးဖုံးလွှမ်းအပ်သော အကြောင်းအရာအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ သဗ္ဗံ ဇတေ၊ ဤသို့စသော အလုံးစုံသော ထိုအကြောင်းအရာကို။ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ အောက်ခေါ်သော ရှေးက ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ယောဇေတွာ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်စပ်၍ သိပါလေ။

အတိတေ မဂဓရဋ္ဌေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ မဂဓတိုင်းနိုင်ငံ၌။ ရာဇဂဟေ မဂဓရာဇာ၊ ရာဇပြိုဟ်မြို့၌ မဂဓမင်းသည်။ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ မဂဓဝါသိကာနံ သဿသမယေ၊ မဂဓတိုင်းနေလူတို့၏ ကောက်စပါးမှည့်ရာ အခါ၌။ မိဂါနံ မဟာပရိပန္ထော ဟောတိ၊ သားသမင်တို့အား ကြီးစွာသော ဘေးသည် ဖြစ်၏။ တေ အရညေ၊ ထိုသားသမင်တို့သည် တောက။ ပဗ္ဗတပါဒံ ပဝိသန္တိ၊ တောင်ခြေသို့ ဝင်ကုန်၏။ တတ္ထ ဧကော၊ ထိုသမင်တို့တွင် တစ်ကောင်သော။ အရညဝါသီ ပဗ္ဗတေယျမိဂေါ၊ တောသို့သာ နေလေ့နေထ ရှိသော တောင်ခြေပေါက်ဖွားသော သမင်သည်။ ဧကာယ ဂါမန္တဝါသိနိယာ၊ တစ်ကောင်သော ရွာနီးချုပ်စပ်၌ နေလေ့နေထရှိသော။ မိဂပေါတိကာယ သဒ္ဓိ၊ သမင်မကလေးနှင့် အတူ။ သန္ထဝံ ကတ္တာ၊ ပေါင်းဖော်မှုကို ပြု၍။ တေသံ မိဂါနံ၊ ရွာနီးချုပ်စပ် နေလေ့နေထရှိကြသော ထိုသမင်တို့၏။ ပဗ္ဗတပါဒတော သြရယျ၊ တောင်ခြေမှ ဆင်း၍။ ပုန ဂါမန္တံ သြတရဏကာလေ၊ တစ်ဖန် ရွာနီးချုပ်စပ်သို့ သက်ဆင်းရာကာလ၌။ မိဂပေါတိကာယ ပဋိပဒ္ဓစိတ္တတ္တာ၊ သမင်မကလေး၌ စွဲလမ်းသော စိတ်ရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ တေဟိ သဒ္ဓိယေဝ သြတရိ၊ ထို ရွာနီးချုပ်စပ်နေလေ့ရှိသော သမင်တို့နှင့် အတူသာ ဆင်းလိုက်လာပြီ။ အထ နံ သာ၊ ဆင်းလိုက်လာရာ ထိုအခါ၌ ထိုတောင်ခြေဖွားသမင်ကို ထိုရွာနီးချုပ်စပ်နေလေ့ ရှိသော သမင်မလေးသည်။ "အယျ တွံ ခေါ၊ အရှင် အရှင်သည်ကား။ ပဗ္ဗတေယျော ဘာလမိဂေါ အသိ၊ တောင်ခြေဖွား၍ ရွာနီးချုပ်စပ် နားမလည်သော သမင်သည် ဖြစ်၏။ ဂါမန္တော စ နာမ သာသကော သပ္ပဋိဘယော၊ ရွာနီးချုပ်စပ် မည်သည်လည်း သံသယ ရှိရာ၏ ဘေးအန္တရာယ် ရှိ၏။ အမှေဟိ သဒ္ဓိ၊ ကျွန်မ

တို့နှင့် အတူ။ မာ ညြတရိုကိ အာဟ၊ ဆင်းမလိုက်ပါနှင့်"ဟု ပြောပြီ။ သော တဿ ပဋိပဒ္ဓစိတ္တတ္တာ၊ ထိုတောင်ခြေဖွား သမင်သည် ထိုသမင်မလေးခ်ဉ် စွဲလမ်းသော စိတ်ရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ အနိဝတ္ထိတ္တာ သဒ္ဒီယေဝ အဂမာသိ၊ နောက်ပြန် မဆုတ်မူ၍ အတူသာ လိုက်သွားပြီ။ မဂဝေါသိနော၊ မဂတိုင်းနေလူတို့သည်။ ဣဒါနိ မိဂါနံ၊ ယခုအခါ သားသမင်တို့၏။ ပဗ္ဗတပါဒါ ညြတရဏာကာလောတိ ဥ တွာ၊ တောင်ခြေမှ ဆင်းရာအခါတည်းဟု သိ၍။ မဂ္ဂေ ပဋိစ္ဆန္နကောဋ္ဌကေသု တိဋ္ဌန္တိ၊ သမင်တို့ဆင်းလာရာလမ်းခ်ဉ် ဖုံးကွယ်ရာခ်ုံပုတ်တို့ခ်ဉ် တည်နေကုန်၏။ တေသမ္မိ ဒ္ဝိန္နံ အာဂမနမဂ္ဂေ၊ ထိုသမင်နှစ်ကောင်တို့၏လည်း လာရာလမ်းခ်ဉ်။ ဧကော လုဒ္ဒကော ပဋိစ္ဆန္နကောဋ္ဌကေ၊ မုဆိုးတစ်ယောက်သည် ဖုံးကွယ်ရာ ခ်ုံပုတ်ခ်ဉ်။ ဒ္ဝိတော ဟောတိ၊ တည်နေသည် ဖြစ်၏။ မိဂပေါတိကာ မနုဿဂန္ဓံ ယာယိတွာ၊ သမင်မလေးသည် လူအနံ့ကို နံ၍, ရ၍။ ဧကော လုဒ္ဒကော ဒ္ဝိတော ဘာဝိဿတီတိ၊ မုဆိုးတစ်ယောက်သည် တည်နေသည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေး၍။ တံ ဗာလမိဂံ ပုရတော ကတွာ၊ ရွာနီးချုပ်စပ်နားမလည်သော ထိုသမင်ကို ရှေ့မှ ပြု၍။ သယံ ပစ္ဆတော အဟောသိ၊ ကိုယ်တိုင်ကား နောက်မှ ဖြစ်ပြီ။ လုဒ္ဒကော ဧကေနေဝ သရပ္ပဟာရေန၊ မုဆိုးသည် တစ်ချောင်းတည်းသာ ဖြစ်သော ပစ်ခတ်အပ်သော မြားဖြင့်။ မိဂံ တတ္ထေဝ ပါတေတိ၊ တောင်ခြေဖွားသမင်ကို မြားမှန်ရာ ထိုအရပ်ခ်ဉ်ပင် လဲကျစေ၏။ မိဂပေါတိကာ တဿ၊ သမင်မလေးသည် ထိုတောင်ခြေဖွား သမင်၏။ ဝိဒ္ဓဘာဝံ ဥ တွာ၊ မြားမှန်ကြောင်းကို သိ၍။ ဥပ္ပတိတွာ ဝါတဝတိယာဝ ပလာယိ၊ ခုန်လွှားရ၍ လေအသွားဖြင့်သာလျှင် ပြေးပြီ။ လုဒ္ဒကော ကောဋ္ဌကတော နိက္ခမိတွာ၊ မုဆိုးသည် ခ်ုံပုတ်မှ ထွက်၍။ မိဂံ ညြက္ကန္တိတွာ၊ သမင်ကို အတွင်းသား ခုတ်ဖြတ်၍။ အဂ္ဂိ ကတွာ၊ မီးကို ပြု၍, ဖို၍။ ဝိတစ္ဆိတေသု အဂ်ါရေသု၊ အခိုးအလှိုက်ငင်းကုန်သော မီးကျီးခဲတို့ခ်ဉ်။ မဓုရမံသံ ပစိတွာ ခါဒိတွာ၊ ချိုသောအသားကို ကင်၍ စား၍။ ပါနီယံ ပိဝိတွာ၊ သောက်ရေကို သောက်၍။ အဝသေသံ ပဏ္ဍရန္ဓေဟိ လောဟိတဝိန္ဒုဟိ၊ ကျန်အသားကို တစက်စက် ယိုထွက်ကုန်သော သွေးပေါက်တို့ ရှိကုန်၍။ ကာဇေန အာဒါယ၊ ထမ်းပိုးဖြင့် ထမ်းယူ၍။ ဒါရကေ တောသေန္တော၊ သားငယ်သမီးငယ်တို့ကို နှစ်သက်စေလျက်။ ယရံ အဂမာသိ၊ အိမ်သို့ ပြန်သွားပြီ။

တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ တသို့ ဝနသဏ္ဍေ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ထိုတောအုပ်၌ ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တော ဟောတိ၊ ဖြစ်၍ ဖြစ်သည် ဖြစ်၏ (ဖြစ်မှုဖြစ် မွန်ပြည်နယ်သုံး စကားလုံး)။ သော တံ ကာရဏာ ဒိသွာ၊ ထိုဘုရားလောင်း ရုက္ခစိုးနတ်သည် သမင်မလေးကို စွဲလမ်း၍ ထိုသမင် သေရကြောင်းကို တွေ့မြင်ရ၍။ "ဣမသ္မာ ဘာလမိဂသ္မာ မရဏာ၊ ဤသမင်အ,အ အမိုက်၏ သေရခြင်းသည်။ မာတရံ နိဿာယ နေဝ၊ အမိကို မှီ၍ မဟုတ်သည်သာ။ ပိတရံ နိဿာယ နေ၊ အဖကို မှီ၍ မဟုတ်။ အထ ခေါ ကာမံ နိဿာယ၊ အဟုတ်သော်ကား ကာမကို မှီ၍သာတည်း။ ဟိ ကာမနိမိတ္တံ သတ္တာ၊ မှန်၏ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့် သတ္တဝါတို့သည်။ သုဂတိယံ ဟတ္ထစ္ဆေဒါဒိကံ ဒုက္ခံ၊ သုဂတိဘုံ၌ လက်ဖြတ်ခံရခြင်းစသော ဆင်းရဲသို့ လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂတိယဉ္စ ပဉ္စဝိဓဗန္ဓနာဒိနာနာပဋိကာရကံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌ကား လက်နှစ်ဘက်, ခြေနှစ်ဘက်, ရင်ဘတ်တို့၌ လောလောပူသံစို ရိုက်နှက်ခြင်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ငါးမျိုးရှိသည့် အထူးထူးအပြားပြားသော။ ဒုက္ခံ ပါပုဏာတိ၊ ဆင်းရဲသို့လည်းကောင်း ရောက်ရကုန်၏။ ပရေသံ မရဏဒုက္ခပ္ပါဒနမ္မိ နာမ၊ သူတစ်ပါးတို့ကို သေရမှုဆင်းရဲ ဖြစ်စေခြင်းမည်သည်ကိုလည်း။ ဣမသ္မိံ လောကေ ဂရဟိတမေဝ၊ ဤလောက၌ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သည်သာ။ ယံ ဇနပဒံ မာတုဂါမော ဝိစာရေတိ အနုသာသတိ၊ အကြင် ဇနပုဒ်ကို (တိုင်းဒေသကြီးကို) မာတုဂါမသည် စီရင်၏, ဆုံးမသင်ပြ၏။ ဣတ္ထိပရိဏာယကော သော ဇနပဒေါပိ ဂရဟိတော ယေဝ၊ မိန်းမဦးဆောင်သော ထိုဇနပုဒ်ကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ထိုက်သည်သာ။ မာတုဂါမသ ဝသံ၊ မာတုဂါမ၏ အလိုသို့။ ယေ သတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည် လိုက်သွားကုန်၏။ တေပိ ဂရဟိတာယေဝါတိ၊ မ,အလိုလိုက်သော ထိုသတ္တဝါတို့ကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်သည်သာ"ဟု။ ဧကာယ ဂါထာယ၊ တစ်ဂါထာတည်းဖြင့်။ တီဏိ ဂရဟာဝတ္ထူနိ ဒဿေတွာ၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်အရာဝတ္ထု သုံးမျိုးတို့ကို ဖော်ပြ၍။ ဝနဒေဝတာသု သာမုကာရံ ဒတ္တာ၊ တောစောင့်နတ်တို့သည် ကောင်းခြီးကို ပေး၍။ ဂန္ဓပုပ္ပါဒီဟိ ပူဇယမာနာသု၊ နံ့သာ, ပန်း စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကြကုန်သော်။ မဓုရေန သရေန၊ သာယာချိုမြိန်လှစွာသော အသံဖြင့်။ တံ ဝနသဏ္ဍံ ဥန္နာဒေန္တော၊ ထိုတောအုပ်ကို ပဲ့တင်ထပ်စေလျက်။

၁၃။ "ဓိရတ္ထု ကဏ္ဍိန် သလ္လဲ၊ ပုရိသံ ဂါဠ္ဍဝေဓိနံ။
ဓိရတ္ထု တံ ဇနပဒံ၊ ယတ္ထိတ္ထီ ပရိဏာယိကာ။
တေ စာပိ ဓိက္ကိတာ သတ္တာ၊ ယေ ဣတ္ထိန် ဝသံ ဂတာ"တိ။

"ဓိရတ္ထု ကဏ္ဍိန် သလ္လံ (လ) ယေ ဣတ္ထိန် ဝသံ ဂတာ" ဟူသော။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ တရားကို ဟောပြီ။ ဂါထာအနက်ကား-

> ၁၃။ "သလ္လံ ကဏ္ဍိန်၊ စူးဝင်တတ်သည့် မြားရှိသော။ ဂါဠ္ဍဝေဓိနံ ပုရိသံ၊ ပြင်းထန်စွာ ပစ်ဖောက်တတ်သော ယောက်ျား၏။ ဓိ အတ္ထု၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သည် ဖြစ်စွတကား။ ယတ္ထ ဣတ္ထိ ပရိဏာယိကာ၊ အကြင်ဇနပုဒ်၌ မိန်းမသည် ခေါင်းဆောင်၏။ တံ ဇနပဒံ ဓိ အတ္ထု၊ မိန်းမခေါင်းဆောင်သည့် ထိုဇနပုဒ်၏ စက်ဆုပ်ဖွယ်သည် ဖြစ်စွတကား။ ယေ ဣတ္ထိန် ဝသံ ဂတာ၊ အကြင်သူတို့သည် မိန်းမတို့၏ အလိုသို့ လိုက်သွားကုန်၏။ တေ စာပိ သတ္တာ ဓိက္ကိတာ၊ မ,အလိုလိုက်သည့် ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်း ကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်စွတကား"။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဓိရတ္ထု**တိ၊ ဓိရတ္ထု ဟူသော သဒ္ဒါသည်။ ဂရဟဏတ္ထေ နိပါတော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်၌ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ သွာယံ ဣဓ၊ ထိုဓိရတ္ထု နိပါတ်ပုဒ်ကို ဤနေရာ၌။ ဥတ္တာသုဗ္ဗေဂဝသေန ဂရဟဏော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ထိတ်မှ, လန့်မှ, အစွမ်းအားဖြင့် ကဲ့ရဲခြင်း၌ မှတ်ထိုက်၏။ ဟိ ဥတ္တာသိတုဗ္ဗေဂေါ ဟောန္တော၊ မှန်၏ ထိတ်လန့်သည် ဖြစ်သော။ ဘေဓိသတ္တော ဓဝံ အာဟ၊ ဘုရားလောင်း ရက္ခစိုးနတ်သည် ဤသို့ ဓိရတ္ထုဟူ၍ ဆိုပြီ။ အသ ကဏ္ဏံ အတ္ထိ၊ ထိုသူအား မြားသည် ရှိ၏။ ဣတိ ကဏ္ဍီ၊ ထို့ကြောင့် ကဏ္ဍီမည်၏။ တံ ကဏ္ဍိန်၊ ထိုမြား ရှိသူ၏။ တံ ပန ကဏ္ဍံ အနုပဝိသနဋ္ဌေန၊ ထိုမြားကိုကား အစဉ်တစိုက် စူးဝင်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ သလ္လန္တိ ဝုစ္စတိ၊ သလ္လဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ **ကဏ္ဍိန်** သလ္လန္တိ ဇတ္ထေ၊ ကဏ္ဍိန် သလ္လံ ဟူသော ဤပါဋ္ဌ၌ သလ္လကဏ္ဍိနန္တိ အတ္ထော၊ စူးဝင်တတ်သည့် မြားရှိသောဟူသည့် အနက်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)။ ဝါ အသ သလ္လံ၊ တစ်နည်းကား ထိုသူအား မြားသည်။ အတ္ထိ ဣတိပိ သလ္လော၊ ရှိ၏ ထို့ကြောင့်လည်း သလ္လမည်၏။ တံ သလ္လံ၊ ထိုမြား ရှိသူ၏။ မဟန္တံ ဝဏ္ဏမုခံ ကတ္တာ၊ ကြီးစွာသော အနာဝကို ပြု၍။ ဗလဝပ္ပဟာရံ

ဒေန္တော၊ အားကြီးသော ထိခိုက်ခြင်းကို ပေးလျက်။ ဂါင်္ဂ ဝိဏ္ဏတိ၊ ပြင်းထန်စွာ ပစ်တတ်၏။ ဣတိ ဂါင်္ဂဝေဓီ၊ ထို့ကြောင့် ဂါင်္ဂဝေဓီမည်၏။ တံ ဂါင်္ဂဝေဓိန်၊ ထိုပြင်းထန်စွာ ပစ်တတ်သူ၏။ (ဓိရတ္ထု၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်စွတကား)။ နာနပ္ပကာရေန ကဏ္ဏေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသော မြားနှင့်လည်းကောင်း။ ကုမုဒပတ္တသဏ္ဌာနထလေန၊ ကြာဖြူပွင့်ချပ်ပုံသဏ္ဌာန် အစွန်အဖျားရှိသော။ ဥဇုကဂမနေနေဝ သလ္လေန စ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သွားသည်သာ ဖြစ်သော မြားနှင့်လည်းကောင်း။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ဂါင်္ဂဝေဓိန် ပုရိသံ၊ ပြင်းထန်စွာ ပစ်တတ်သော ယောကျ်ား၏။ ဓိရတ္ထု၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် ဖြစ်စွတကား။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ အတ္ထော၊ ဤဂါထာ၌ အနက်တည်း။ ပရိဏာယိကာတိ၊ ပရိဏာယိကာ ဟူသည်ကား။ ဣဿရာ သံဝိဓာယိကာ၊ အစိုးရ၏ စီမံ၏။ ဓိက္ကိတာတိ ဂရဟိတာ၊ ဓိက္ကိတာ ဟူသည်ကား ကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်၏။ သေသံ ဧတ္ထ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ကျန်သောပုဒ်သည် ဤနောက်ဂါထာဝက်၌ ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိသည်သာ။ ဣတော ပရံ ပန၊ ဤကဏ္ဍီဇာတ်မှ နောက်၌ကား။ ဧတ္ထကမ္မိ အဝတ္တာ၊ ဤမျှကိုပင်သော်လည်း မဆိုမူ၍။ ယံ ယံ အနုတ္တာနံ၊ အကြင်အကြင် ပုဒ်သည် မပေါ်လွင်။ တံ တဒေဝ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ထိုထို မပေါ်လွင်သော ပုဒ်ကိုသာ ငါအဋ္ဌကထာဆရာတို့ ဖွင့်ကြတော့အုံ့။ ဧဝံ ကောယ ဂါထာယ၊ ဤသို့ တစ်ဂါထာတည်းဖြင့်။ တီဏိ ဂရဟဝတ္ထူနိ ဒသေတွာ၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ် အကြောင်းအရာသုံးခုတို့ကို ဖော်ပြ၍။ ဘောဓိသတ္တော ဝန် ဥန္နာဒေတွာ၊ ဘုရားလောင်း ရုက္ခစိုးသည် တစ်တောလုံးကို ပဲ့တင်ထပ်စေ၍။ ဗုဒ္ဓလီလာယ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ ဘုရားတို့ စံပယ်ခြင်းဖြင့် တရားကို ဟောပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စ-ပရိယောသာနေ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးသည်အဆုံး၌ သာသနာတော်ဝယ် ပြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္ထာ ဒွေဝတ္ထူနိ ကထေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဝတ္ထုနှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒ္ဒေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ ဣတော ပရံ ပန၊ ဤနေရာမှ နောက်၌ကား။ ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတွာတိ ဣဒံ အဝတ္တာ၊ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ

ဟူသော ဤစကားကိုပင် မဆိုမူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဉ္ဇေတွာတိ ဗြဟ္မာကမေဝ ဝက္ခာမ၊ အနုသန္ဓိ ယဉ္ဇေတွာ ဟူသော ဤစကားမျှကိုသာ ဆိုကုန်အုံ့။ ပန အဝုတ္ထမ္ပိ၊ အနုသန္ဓိ ယဉ္ဇေတွာမျှကိုသာ ဆိုသော်လည်း ဒွေ ဝတ္ထူနိ ကထေတွာကို မဆိုအပ်သော်လည်း။ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဘောက်ခေါ်သော ရှေ့၌ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်သာ။ ယောဇေတွာ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်စပ်၍ ယူရမည် ယူပါလေ။ တဒါ ပဗ္ဗတေယျမိဂေါ၊ ထိုအခါက တောင်ခြေပေါက်ဖွား တောသမင်သည်။ ဥတ္တရဏ္ဍိတ-ဘိက္ခု အဟောသိ၊ ယခုအခါ သာသနာတော်၌ ငြိုးငွေ့သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ မိဂပေါတိကာ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ သမင်မလေးသည်ကား မယားဟောင်းတည်း။ ကာမေသု ဒေါသံ ဒဿေတွာ၊ ကာမတို့၌ အပြစ်ကို ပြ၍။ ဓမ္မဒေသကဒေဝတာ ပန၊ တရားဟောသော ရုက္ခစိုးနတ်သားသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု ဇာတ်ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကဏ္ဍိဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက် ဖြစ်သော ကဏ္ဍိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၄။ ဝါတမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ

နု ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယောတိ ဣဒံ၊ နု ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿတ္ထေရံ အာရब्ब ကထေသိ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သတ္ထရိ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို အမှီပြု၍။ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ မဟာဝိဘဝဿ သေဋ္ဌိကုလဿ၊ မျိုးစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော သူဌေးမျိုး၏။ ပုတ္တော တိဿကုမာရော နာမ၊ သားဖြစ်သော တိဿမည်သော လုလင်သည်။ ဧကဒိဝသံ ဝေဠုဝနံ ဂန္တွာ၊ တစ်နေ့၌ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ သတ္ထုမမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာတော်ကို ကြားနာရ၍။ ပဗ္ဗဇိတုကာမော ပဗ္ဗဇ္ဇံ ယာစိတ္တာ၊ အိမ်မှထွက်ခွါလိုရှိ၍ (ရဟန်းပြုလိုရှိ၍) အိမ်မှထွက်ခွါခြင်းကို (ရဟန်းပြုခွင့်ကို) တောင်းလတ်သော်။ မာတာပိတူဟိ

အနနုညာတတ္တာ ပဋိက္ခိတ္တော၊ မိဘတို့သည် ခွင့်မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပယ်ချအပ်သော်။ သတ္တာဟံ ဘတ္တာရော ဘဝါမိ ကတ္တာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထမင်းဖြတ်ခြင်း (ထမင်းအငတ်ခံခြင်း)ကို ပြု၍။ ရဋ္ဌပါလတ္ထေရော ဝိယ မာတာပိတရော အနုဇာနာပေတွာ၊ ရဋ္ဌပါလထေရ်ကဲ့သို့ မိဘတို့ကို ခွင့်ပြုစေ၍။ သတ္တု သန္ဓိကေ ပဗ္ဗဇိ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ရဟန်းပြုပြီ။ သတ္ထာ တံ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုသူဌေးသား တိဿလုလင်ကို ရှင်ရဟန်းပြုစေပြီး၍။ အမှမာသမတ္တံ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရိတွာ၊ လဝက်မျှ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူ၍။ ဇေတဝန် အဂမာသိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူပြီ။ တတြ အယံ ကုလပုတ္တော၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဤအမျိုးကောင်းသားတိဿရဟန်းငယ်သည်၊ တေရသ ဓုတင်္ဂါနိ သမာဒါယ၊ ဓုတင် ၁၃-ပါးတို့ကို ဆောက်တည်၍။ သာဝတ္ထိယံ သပဒါနံ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ စရမာနော၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ လှည့်လည်လျက်။ ကာလံ ဝီတိနာမေသိ၊ အချိန်ကို ကုန်လွန်စေပြီ။ စူဠ-ပိဏ္ဍပါတိကတိဿတ္ထေရော နာမတိ ဝုတ္တော၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿမည်သော မထေရ်ဟု ပြောဆိုအပ်သော်။ ဂဂနတလေ ပုဏ္ဏစန္ဒော ဝိယ၊ ကောင်းကင်ပြင်က လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ပါကဋော ပညာတော အဟောသိ၊ ထင်ရှားသည် လူသိများသည် ဖြစ်ပြီ။

တသ္မိံ ကာလေ ရာဇဂဟေ၊ ထိုအခါ၌ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ နက္ခတ္တကီဠာယ ဝတ္တမာနာယ၊ နက္ခတ်ပျော်ပွဲသည် ဖြစ်လတ်သော်။ ထေရသ မာတာပိတရော၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်၏ မိဘတို့သည်။ "တဿ ဂိဟိကာလေ၊ ထို စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်၏ လူ့ဘဝအခါ၌။ ယံ အာဘရဏဘဏ္ဍကံ အဟောသိ၊ အကြင်အဆင်တန်ဆာသည် ဖြစ်ပြီ။ တံ ရတနစက်ကောဋ္ဌကေ နိက္ခိပိတွာ၊ အထိုအဆင်တန်ဆာကို ရတနာပန်းတောင်း၌ ထည့်၍။ ဥရေ ဌပေတွာ၊ ရင်ခွင်၌ ထား၍။ အညာသု နက္ခတ္တကီဠာသု၊ အခြားကုန်သော နက္ခတ်ပျော်ပွဲတို့၌။ အမှာကံ ပုတ္တော၊ ငါတို့၏သားသည်။ ဣမိနာ အလင်္ကာရေန အလင်္ကတော၊ ဤအဆင်တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်လျက်။ နက္ခတ္တံ ကီဠတိ၊ နက္ခတ်ပွဲကို ကစားပျော်ရွှင်၏။ နော တံ ဧကံ ပုတ္တံ ဂဟေတွာ၊ ငါတို့၏ ထို တစ်ယောက်တည်းသော သားကို ခေါ်ယူ၍။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သာဝတ္ထိနဂရံ ဂတော၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ သွားပြီ။ သော ဧတရဟိ၊

ထိုသားသည် ယခုအခါ၌။ ကဟံ နိသိန္နော နု ခေါ၊ အဘယ်၌ ထိုင်နေလေသနည်း။ ကဟံ ဋ္ဌိတော၊ အဘယ်၌ ရပ်နေလေသနည်း။" ဣတိ ဝတ္တာ ရောဒန္တိ၊ ဤသို့ ပြော၍ ငိုနေကြ၏။ အထ ဧကော ဝဏ္ဏဒါသီ၊ ငိုနေရာ ထိုအခါ၌ တစ်ယောက်သော ပြည့်တန်ဆာမသည်။ တံ ကုလံ ဂန္တွာ၊ ထိုအမျိုးသို့ သွား၍။ သေဋ္ဌိဘရိယံ ရောဒန္တိ ဒိသွာ၊ သူဌေးကတော်ကို ငိုနေသည်ကို မြင်၍။ အယျေ ကိံ ပန ရောဒသိတိ ပုစ္ဆိ၊ အိုသခင်မ အဘယ်ကြောင့် ငိုနေသနည်းဟု မေးပြီ။ သာ တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ထိုသူဌေးကတော်သည် သားကိုလွမ်း၍ ထိုငိုနေကြောင်းကို ပြောပြပြီ။ အယျေ အယျပုတ္တော၊ သခင်မ သခင်မသားသည်။ ကိံ ပန ပိယာယတိတိ၊ ဘာကို နှစ်သက်ပါသနည်းဟု မေးပြီ။ အသုကဋ္ဌ အသုကဋ္ဌာတိ၊ ထိုမည်သော ပစ္စည်းကို လည်းကောင်း ထိုမည်သော ပစ္စည်းကိုလည်းကောင်းတည်းဟု ပြောပြီ။ တုမ္ဟေ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ သခင်မတို့သည် ဤအိမ်က။ သဗ္ဗံ ဣဿရိယံ မယ္ဟံ သစေ ဒေထ၊ စီးရိုင်ဆိုင်မှုအားလုံးကို ကျွန်တော်မအား အကယ်၍ ပေးကုန်အုံ့။ အဟံ ဝေါ ကျွန်တော်မသည် သခင်မတို့၏။ ပုတ္တံ အာနေဿာမိတိ၊ သားကို ဆောင်ယူပေးအုံ့ဟု ပြောပြီ။ သေဋ္ဌိဘရိယာ သာဓူတိ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ သူဌေးကတော်သည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ပရိဗ္ဗယံ ဒတ္တာ၊ ရိက္ခာကို ပေး၍။ မဟာဒ္ဓေန ပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ "ဂစ္ဆ အတ္တနော ဘလေန၊ သွားပါချေ မိမိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ မမ ပုတ္တံ အာနေဟိသိ။ ဧါသခင်မ၏သားကို ဆောင်ယူပါချေဟု။ တံ ဥယျောဇေသိ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမကို လွှတ်လိုက်ပြီ။ သာ ပဋိစ္ဆန္နယာနေ နိသိန္နာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည် ဖုံးကွယ်အပ်သောယာဉ်၌ နေလျက်။ သာဝတ္ထိ ဂန္တွာ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ သွား၍။ ထေရဿ ဘိက္ခာစာရဝီထိယံ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿ ထေရ၏ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ရာလမ်း၌။ နိဝါသံ ဂဟေတ္တာ၊ နေရာအိမ်ကို ယူ၍။ သေဋ္ဌိကုလာ အာဂတေ မနုဿေ၊ သူဌေးမိုးမှ လာကုန်သော လူတို့ကို။ ထေရဿ အဒဿေတ္တာ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်အား မမြင်စေမူ၍။ အတ္တနော ပရိဝါရေနေဝ ပရိဝုတာ၊ မိမိ၏ အခြံအရံသည်သာ ခြံရံအပ်လျက်။ ပိဏ္ဍာယ ပဝိဋ္ဌဿ ထေရဿ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ဝင်လာသော စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်အား။ အာဒိတောဝ၊ အစဦးကပင်။ ဥဒ္ဓုက်ယာဂုဋ္ဌ ရသကဘိက္ခဋ္ဌ ဒတ္တာ၊ တစ်မှုတ်မျှသော ယာဂုကိုလည်းကောင်း, အရသာရှိသော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း ပေးလျှ၍။ ရသတဏှာယ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ရသတဏှာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့၍။ အနုဏ္ဏမေန

ဂေဟာ နိသီဒါပေတွာ၊ တစ်စတစ်စအားဖြင့် အိမ်၌ ထိုင်စေ၍။ ဘိက္ခဲ့ ဒဒမာနာ စ၊ ဆွမ်းကို ပေးလှူနေစဉ်မှာလည်း။ အတ္တနော ဝသံ၊ မိမိ၏ အလိုဆန္ဒသို့။ ဥပဂတဘာဝံ ဥ တွာ၊ ကပ်ရောက်လိုက်လျှောကြောင်းကို သိ၍။ ဂိလာနာလယံ ဒသေတွာ၊ ဖျားနာဟန်ကို ပြ၍။ အန္ဓောဂဠေ နိပဇ္ဇိ၊ အခန်းတွင်း၌ အိပ်ပြီ။ ထေရောပိ ဘိက္ခာစာရဝေလာယ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်သည်လည်း ဆွမ်းခံလှည့်လည်ရာအခါ၌။ သပဒါနံ စရန္တော၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း လှည့်လည်သော်။ ဂေဟဒ္ဒါရံ အဂမာသိ၊ အိမ်တံခါးသို့ ရောက်သွားပြီ။ ပရိဇနော ထေရဿ ပတ္တံ ဂဟေတွာ၊ အခြံအရံလူများသည် စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်၏ သပိတ်ကို ယူ၍။ ထေရံ ယရေ နိသီဒါပေသိ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်ကို အိမ်၌ ထိုင်နေစေပြီ။ ထေရော နိသီဒိတွာဝ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်သည် ထိုင်ပြီး၍သာ။ ဥပါသိကာ ကဟန္တိ ဟ္ယဿ ဥပါသိကာမသည် ဘယ်မှာနည်းဟု မေးပြီ။ ဘန္တေ ဂိလာနာ၊ အရှင်ဘုရား မကျန်းမာ၍။ တုမှာကံ ဒဿနံ ဣစ္ဆတိတိ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိပါ၏ဟု လျှောက်ကြပြီ။ သော ရသတဏှာယ ဝဒ္ဓေါ၊ ထိုစူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်သည် ရသတဏှာ၏ အနှောင်အဖွဲ့ခံရ၍။ အတ္တနော ဝတသမာဒါနံ ဘိန္ဒိတွာ၊ မိမိသည် ဆောက်တည်အပ်သော ဝတ်အကျင့်ကို ဖောက်ဖျက်၍။ တဿာ နိပန္နဋ္ဌာနံ ပါဝိသိ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏ အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီ။ သာ အတ္တနော၊ ထို ပြည့်တန်ဆာမသည် မိမိ၏။ အာဂတကာရဏံ ကထေတွာ၊ လာခြင်းအကြောင်းကို လျှောက်ထား၍။ တံ ပလောဘေတွာ၊ ထိုစူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်ကို ဖြားယောင်း၍။ ရသ-တဏှာယ ဝန္ဓိတွာ၊ ရသတဏှာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့၍။ ဥပဋ္ဌာဟေတွာ၊ လူထွက်စေ၍။ အတ္တနော ဝသေ ဌပေတွာ၊ မိမိ၏ သဘောကျ၌ ထား၍။ ယာနေ နိသီဒါပေတွာ၊ ယာဉ်၌ နေစေ၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ ရာဇဂဟမေဝ အဂမာသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့သာ ပြန်သွားပြီ။ သာ ပဝတ္တိ ပါကဋာ ဇာတာ၊ စူဠ-ပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်၊ ထို လူထွက်သော အဖြစ်အပျက်သည် ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိသိန္နာ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြလျက်။ "စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿတ္တေရံ ဧကာ ဝဏ္ဏဒါသီ၊ စူဠ-ပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်ကို ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက်သည်။ ရသတဏှာယ

ဝန္ဓိတ္တာ၊ ရသတဏှာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့၍။ အာဒါယ ဂတာ ကိရာတိ၊ ယူ၍ သွားသတဲ့" ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကြပြီ။ သတ္ထာ ဓမ္မသဘံ ဥပဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် တရားသဘင်သို့ ကပ်ရောက်တော်မူ၍။ အလက်တဓမ္မာသနေ နိသီဒိတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော တရားပလ္လင်၌ ထိုင်နေတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဘေရဟိ၊ ဘိုရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ ဘယ်စကားဖြင့် ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ အာဟာ၊ ဖြစ်ကြသနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ တေ တံ ပဝတ္တိံ ကထယိသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုစူဠပိဏ္ဍပါတိက တိဿထေရ်၊ အဖြစ်အပျက်ကို လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။ ဧသော ဘိက္ခု ရသတဏှာယ ဗဇ္ဈိတ္တာ၊ ဤစူဠ-ပိဏ္ဍပါတိကတိဿရဟန်းသည် ရသတဏှာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့၍။ တဿာ ဝသံ နဂတော၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏ အလိုသို့ လိုက်သွားသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ တဿာ၊ နှေးကလည်း ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏။ ဝသံ ဂတောယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ အလိုသို့ လိုက်သွားဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တသ ရညော၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော မင်း၏။ ဥယျာနပါလော သဠယော နာမ အဟောသိ၊ ဥယျာဉ်တော်စောင့်သည် သဠယမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကော ဝါတမိဂေါ၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော သမင်ပျံသည်။ တံ ဥယျာနံ အာဂန္တာ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်သို့ လာ၍။ သဠယံ ဒိသွာ ပလာယတိ၊ ဥယျာဉ်တော်စောင့် သဠယကို မြင်၍ ပြေး၏။ သဠယောပိ တံ၊ သဠယသည်လည်း ထိုသမင်ပျံကို။ တဇ္ဇေတွာ နံ နိဟရတိ၊ ခြိမ်းခြောက်၍ မနှင်ထုတ်။ သော ပုနပ္ပုနံ အာဂန္တာ၊ ထိုသမင်ပျံသည် ခဏခဏ လာ၍။ ဥယျာနေယေဝ စရတိ၊ ဥယျာဉ်၌သာ လှည့်လည်ကျက်စား၏။ ဥယျာနပါလော ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်စောင့်သည် ဥယျာဉ်တော်၌။ နာနပ္ပကာရာနိ ပုပ္ဖဖလာနိ ဂဟေတွာ၊ အထူးထူးအပြားပြား ကုန်သော အပွင့်အသီးတို့ကို ယူဆောင်၍။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ ရညော အဘိဟရတိ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း မင်းတရားအတွက် ပို့ဆက်၏။ အထ နံ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ ထိုဥယျာဉ်တော်စောင့်သဠယကို တစ်နေ့သ၌။ သမ္ဘ ဥယျာနပါလ ဥယျာနေ၊ အချင်းဥယျာဉ်စောင့် ဥယျာဉ်တော်၌။ ကိဠိ အစ္ဆရိယံ ပဿသိတိ၊ တစ်စုံ

တစ်ခုသော အုံ့ညြဖွယ်ကို တွေ့မြင်ပါသလောဟု။ ရာဇာ ပဏ္ဍိ ပြဟွဒတ်မင်းသည် မေးပြီ။ ဒေဝ အည် နု ပဿာမိ၊ အရှင်မင်းကြီး အခြားအုံ့ညြဖွယ်ကို မတွေ့မြင်ပါ။ ကောဝါတမိဂေါ ပန အာဂန္တာ၊ သမင်ပျံတစ်ကောင်သည်ကား လာ၍။ ဥယျာနေ စရတိ၊ ဥယျာဉ်တော်၌ လှည့်လည်ကျက်စား၏။ ဧတံ ပဿာမိတိ၊ ဤသမင်ပျံကို အထူးအဆန်း တွေ့ရပါ၏ဟု လျှောက်ပြီ။ တံ ဂဟေတုံ သက္ခိဿသိ ပနာတိ၊ ထိုသမင်ပျံကို ဖမ်းယူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါမည်လားဟု မေးပြီ။ ထောကံ မဓုံ လဘန္တော၊ အနည်းငယ်သော ဟားရည်ကို ရသော်။ အန္တော နိဝေသနမ္ပိ နံ၊ နန်းတွင်းသို့သော်မှလည်း ထိုသမင်ပျံကို။ အာနေတုံ သက္ခိဿာမိ ဒေဝါတိ၊ ခေါ်ခဲ့ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည် အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ တဿ၊ ပြဟွဒတ်မင်းသည် ထိုဥယျာဉ်တော်စောင့် သဠယအား။ မဓုံ ဒါပေသိ၊ ဟားရည်ကို ပေးစေပြီ။ သော တံ ဂဟေတွာ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်စောင့်သည် ထို ဟားရည်ကို ယူ၍။ ဥယျာနံ ဂန္တာ၊ ဥယျာဉ်သို့ သွား၍။ ဝါတမိဂဿ စရဏဋ္ဌာနေ၊ သမင်ပျံ၏ စားကျက်ဌာန၌။ တိဏာနိ မဒုနာ၊ မြက်တို့ကို ဟားရည်ဖြင့်။ မက္ခေတ္တာ နိလိယိ၊ လိမ်း၍ ပုန်းနေပြီ။ မိဂေါ အာဂန္တာ၊ သမင်ပျံသည် လာ၍။ မဓုမက္ခိတာနိ တိဏာနိ ခါဒိတ္တာ၊ ဟားရည်လိမ်းအပ်ကုန်သော မြက်တို့ကို စား၍။ ရသတဏှာယ ပဒ္ဒေါ၊ ရသတဏှာ၏ အနောင်အဖွဲ့ခံရ၍။ အညတြ အဂန္တာ၊ အခြားအရပ်သို့ မသွားမူ၍။ ဥယျာနမေဝ အာဂစ္ဆတိ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့သာ လာ၏။ ဥယျာန-ပါလော တဿ၊ ဥယျာဉ်တော်စောင့်သဠယသည် ထိုသမင်ပျံ၏။ မဓုမက္ခိတ-တိဏေသု ပလုဒ္ဓဘာဝံ ဉ တွာ၊ ဟားရည်လိမ်းထားသော မြက်တို့၌ စွဲမက်သည့် အဖြစ်ကို သိ၍။ အနုဏ္ဏမေန အတ္ထာနံ ဒဿေသိ၊ တစ်စတစ်စ မိမိကိုယ်ကို ပြပြီ။ သော တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုသမင်ပျံသည် ထိုသဠယကို မြင်၍။ ကတိပါဟံ ပလာယိတ္တာ၊ နှစ်ရက်သုံးရက် ပြေး၍။ ပုနပ္ပုနံ ပဿန္တော၊ ခဏခဏ မြင်ရသော်။ ဝိဿာသံ အာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ခင်မင်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ အနုဏ္ဏမေန ဥယျာနပါလဿ ဟတ္ထေ၊ အစဉ်အားဖြင့် ဥယျာဉ်တော်စောင့်၏ လက်ထဲ၌။ ဌိတတိဏာနိ ခါဒိတုံ အာရဘိ၊ တည်ရှိသောမြက်တို့ကို စားခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။

သော တဿ ဝိဿာသံ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်စောင့် သဠယသည် ထိုသမင်ပျံ၏ ခင်မင်ခြင်းသို့။ အာပန္နဘာဝံ ဉ တွာ၊ ရောက်ကြောင်းကို သိ၍။ ယာဝ ရာဇနိဝေသနာ ဝီထိ၊ မင်းနန်းတော်တိုင်အောင် လမ်းခရီးကို။ ကိလဉ္ဇေဟိ

ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ ဖျာတို့ဖြင့် ကာ၍။ တဟိ တဟိ သာခါဘင် ပါတေတ္တာ၊ ထိုထိုအရပ်၌ သစ်ခက်ကျိုးကို ချ၍။ မဓုလာဗုက် အံသေ လဂ္ဂေတ္တာ၊ ပျားရည်ပူးကို ပခုံး၌ ငြိကပ်စေ၍ (လွယ်၍)။ တိဏကလာပံ ဥပကစ္ဆကေ ဌပေတ္တာ၊ မြက်ထုံးကို ချိုင်းကြား၌ တည်စေ၍ (ထား၍)။ မဓုမက္ခိတာနိ တိဏာနိ၊ ပျားရည်လိမ်းအပ်ကုန်သော မြက်တို့ကို။ မဂ်ဿ ပုရတော ပုရတော ဝိကိရန္တော၊ သမင်ပျံ၏ ရှေ့မှ ရှေ့မှ ကြဲချလျက်။ အန္တောရာဇနိဝေသနံယေဝ အဂမာသိ၊ မင်းနန်းတော်တွင်းသို့သာ သွားပြီ။ မိဂေ အန္တော ပဝိဋ္ဌေ၊ သမင်ပျံသည် နန်းတွင်းသို့ ဝင်မိသော်။ ဒ္ဝါရံ ပိဒဟိသု၊ နန်းတံခါးကို ပိတ်ကုန်ပြီ။ မိဂေါ မနုဿေ ဒိသ္မာ၊ သမင်ပျံသည် လူတို့ကို တွေ့မြင်ရ၍။ ကမ္မမာနော မရဏဘယတဇ္ဇိတော၊ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်သေဘေးခြိမ်းခြောက်ခံရ၍။ အန္တောနိဝေသနဂ်ဏေ အာဓာဝတိ ပရိဓာဝတိ၊ နန်းတွင်းကွင်းပြင်၌ တည့်တည့်လည်းပြေး၏ ပတ်ပတ်လည်လည်း ပြေး၏။ ရာဇာ ပါသာဒါ သြရုယ္ဟ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ပြာသာဒ်မှ ဆင်းခဲ့၍။ တံ ကမ္မမာနံ ဒိသ္မာ၊ ထိုသမင်ပျံကို တုန်လှုပ်နေသည်ကို မြင်ရ၍။

"ဝါတမိဂေါ နာမ မနုဿာနံ ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ သမင်ပျံမည်သည် လူတို့ကို မြင်ရာဌာနကို။ သတ္တာဟံ နဂ္ဂတိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မသွား။ တဋ္ဌိတဋ္ဌာနံ ယာဝဇီဝံ နဂ္ဂတိ၊ ခြိမ်းခြောက်ခံရသောနေရာသို့ အသက်ထက်ဆုံး မသွား။ ဧဝရူပေါ ဂဟနနိဿိတော သော ဝါတမိဂေါ။ ဤသို့ လူကိုစိမ်းသောသဘော ရှိသော တောခြေထူထပ် မှီနေတတ်သော ထိုသမင်ပျံသည်။ ရသတဏှာယ ပဒ္ဓေါ၊ ရသတဏှာ၏ အနှောင်အဖွဲ့ခံရ၍။ ဣဒါနိ ဧဝရူပံ ဌာနံ အာဂတော၊ ယခုအခါ ဤသို့ သဘောရှိသော နန်းတွင်းဌာနသို့ပင် ရောက်လာ၏။ ဘော လောကေ၊ အချင်းတို့ လောက၌။ ရသတဏှာယ ပါပတရံ နာမ နတ္ထိ ဝတာတိ၊ ရသတဏှာအောက် အထူးယုတ်မာသော တရားမည်သည် မရှိစွတကား"ဟု ပြော၍။

ဘ၄။ "နံ ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော၊ အာဝါသေဟိဝ သန္ထဝေဟိ ဝါ။
ဝါတမိဂံ ဂဟနနိဿိတံ၊ ဝသမာနေသိ ရသေဟိ သဗ္ဗယော"တိ။

"နံ ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော (လ) ဝသမာနေသိ ရသေဟိ သဗ္ဗယော"ဟူသော။ ဣမာယ ဂါထာယ ဓမ္မဒေသနံ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဤကဗျာဖြင့် တရားဒေသနာကို ဖြစ်စေပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၁၄။ "ရသေဟိ ပါပိယော နု အတ္ထိ ကိရ၊ ရသတဏှာတို့အောက် ယုတ်မာသော တရားသည် မရှိဘူးတဲ့။ အာဝါသေဟိ ဝါ သန္ထဝေဟိ ဝါ ပါပိယော ကိရ၊ အာဝါသတဏှာတို့အောက်လည်းကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ချင်း စွဲလမ်းမှု တဏှာတို့ အောက်လည်းကောင်း ရသတဏှာသာ ယုတ်မာသတဲ့။ ဂဟနနိဿိတံ ဝါတမိဂံ၊ တောအုပ်ထူထပ်ရာ မြီနေ တတ်သော သမင်ပျံ ကိုပင်။ သဠယော ရသေဟိ၊ ဥယျာဉ်တော်စောင့် သဠယသည် ပျားရည် အရသာတို့ဖြင့်။ ဝသံ အာနေသိတိ၊ မိမိအလိုသို့ ဆောင်ယူပြီ"ဟု။

တတ္ထ ကိရာတိ၊ ထိုဂါထာ၌ ကိရ ဟူသည်ကား။ အနုဿဝနတ္ထေ နိပါတော၊ တစ်ဆင့်ကြားအနက်၌ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ **ရသေဟိတိ**၊ ရသေဟိ ဟူသည်ကား။ ဇိဝှါဝိညေယျေဟိ မဓုရမ္ဗိလာဒီဟိ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော အချို၊ အချဉ် စသော ရသာတို့၌ဖြစ်သော တဏှာတို့အောက်။ **ပါပိယောတိ** ပါပတရော၊ ပါပိယော ဟူသည်ကား အထူးယုတ်မာသော တရားသည်။ **အာဝါသေဟိဝ သန္ထဝေဟိ ဝါတိ**၊ အာဝါသေဟိဝ သန္ထဝေဟိ ဝါ ဟူသော ပါဋ္ဌ၌။ ဟိ၊ အနက်ကို ခဲ့ဘုံ။ နိဗဒ္ဓဝသနဋ္ဌာနသခီတေသု အာဝါသေသုပိ၊ အမြဲနေရာဌာနဟု ဆိုအပ်ကုန်သော နေရာတို့၌လည်းကောင်း။ မိတ္တသန္ထဝေသုပိ၊ မိတ်ဆွေခင်မင်သူတို့၌ လည်းကောင်း။ ဆန္ဒရာဂေါ ပါပကောဝ၊ စွဲလမ်းခင်မင်မှုသည် ယုတ်မာသည် သာတည်း။ ပန၊ အထူးကား။ သဠာယတနရာဂပရိဘောဂေဟိ တေဟိ အာဝါသေဟိ ဝါ၊ စွဲလမ်းခင်မင်မှုနှင့်တကွ အသုံးပြုအပ်ကုန်သော ထိုနေရာတို့အောက် လည်းကောင်း။ တေဟိ မိတ္တသန္ထဝေဟိ ဝါ၊ ထိုမိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့အောက် လည်းကောင်း။ သတဝုဏှေန စ သဟသဝုဏှေန စ သတသဟဿဝုဏှေန စ၊ အဆရာပေါင်းများစွာအားဖြင့်လည်းကောင်း အဆထောင်ပေါင်းများစွာ အားဖြင့်လည်းကောင်း အဆသိန်းပေါင်းများစွာအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓုဝပဋိသေဝနဋ္ဌေန၊ အမြဲမှီဝဲရသောသဘောကြောင့်လည်းကောင်း။ အာဟာရံ ဝိနာ၊ အာဟာရကို ကြဉ်ဖယ်၍။ ဇိဝိတိန္ဒြိယပါလနာယ အဘာဝေန စ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သဠာယတနရာဂ-ပရိဘောဂရသာဝ ပါပတရာ ဣတိ၊ ဆန္ဒရာဂနှင့်တကွ သုံးဆောင်အပ်သော အရသာတို့သည်သာ အထူးယုတ်မာကုန်၏၊ ဤကားအဖွင့်တည်း။ တေမိသတ္တော ပန ဣမမတ္ထံ၊ ဘုရားလောင်းပြဟ္မဒတ်မင်းသည်ကား ဤဆိုခဲ့ပြီး အနက်

အမိပ္ပါယ်ကို။ အနုသဝါဂတံ ဝိယ ကတ္တာ၊ တစ်ဆင့်ကြား ရောက်လာသကဲ့သို့ ပြု၍။ "နံ ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော, အာဝါသေဟိဝ သန္ဓဝေဟိ ဝါတိ၊ နံ ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော, အာဝါသေဟိဝ သန္ဓဝေဟိ ဝါ"ဟူ၍ ဆိုပြီ။ ဣဒါနိ တေသံ၊ ယခုအခါ၌ ထိုသစ္စန္ဓရာဂပရိဘောဂရသတို့၏။ ပါပိယဘာဝံ ဒသေန္တော၊ အထူးဆိုးဝါးကြောင်းကို ပြလိုရ၍။ ဝါတမိဂန္ဓိအာဒီ အာဟ၊ ဝါတမိဂ် ဤသို့ စသည်ကို ဆို၏။ တတ္ထ ဂဟနနိဿိတန္တိ ထိုဝါတမိဂ် စသောပါဠိ၌ ဂဟနနိဿိတံ ဟူသည်ကား။ ဂဟနဋ္ဌာနနိဿိတံ၊ တောအုပ်ထူထပ်ရာအရပ်၌သာ မှီနေတတ်သော သမင်ပျံတည်း။ "ရသာနံ ပါပိယဘာဝံ ပဿထ၊ အရသာတို့၏ အထူးဆိုးဝါးကြောင်းကို ကြည့်ကြပါကုန်။ အရညာယတနေ ဂဟနနိဿိတံ၊ လူသူမနီး တောကြီးထဲ၌ တောအုပ်ထူထပ်ရာ၌သာ မှီနေတတ်သော။ ဣဒံ နာမ ဝါတမိဂ်၊ ဤသမင်ပျံမည်သည်ကိုပင်။ (ကဲ့ရဲ့သောအားဖြင့် နပုံလိင်ဆိုထားသလား မသိ) ဥယျာနပါလော သဠယော၊ ဥယျာဉ်တော်စောင့်ဖြစ်သော သဠယသည်။ မဓုရသေဟိ၊ ဟုးရည်အရသာတို့ဖြင့်။ အတ္တနော ဝသံ အာနေသိ၊ မိမိ၏ အလိုသို့ ဆောင်ယူပြီ။ သဗ္ဗထာပိ၊ ပုံစံပေါင်းစုံအားဖြင့်လည်း။ သစ္စန္ဓရာဂပရိဘောဂေဟိ ရသေဟိ၊ စွဲလမ်းသော တဏှာနှင့်တကွ အသုံးပြုအပ်ကုန်သော အရသာတို့ အောက်။ အညံ ပါပတရံ၊ အခြားသော အထူးယုတ်မာသော။ လာမကတရံ နာမ နတ္ထိတိ၊ အထူးဆိုးဝါးသောအရာမည်သည် မရှိ" ဟု။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤအမိပ္ပါယ်ကို ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရသတဏှာယ အာဒီနဝံ ကထေသိ၊ ရသတဏှာ၏ အပြစ်ကို ဟောပြီ။ ကထေတွာ စ ပန၊ ဟောရုံသာမက ဆက်လက်ပြုသည်ကား။ တံ မိဂံ အရညမေဝ ပေသေသိ၊ ထိုသမင်ပျံကို တောထဲသို့သာ ပို့လွှတ်စေပြီ။

သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ "ဘိက္ခဝေ သာ ဝဏ္ဏဒါသီ၊ ရဟန်းတို့ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ ဣဒါနေဝ ဇေတ၊ ယခုအခါသာ ဤစုဋ္ဌပိဏ္ဍပါတိက တိဿကို။ ရသတဏှာယ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ရသတဏှာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့၍။ အတ္တနော ဝသေန ကရောတိ၊ မိမိ၏ အလိုဆန္ဒ၌ ပြုသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အကာသိယေဝါတိ၊ ရှေး၌လည်း ပြုဖူးသည်သာ"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရား ဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ သဠယော၊ ထိုအခါက ဥယျာဉ်တော်စောင့်သဠယသည်။ အယံ

ဝဏ္ဏဒါယီ အဟောသိ၊ ဤပြည့်တန်ဆာမသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဝါတမိဂေါ စူဠပိဏ္ဍပါတိကော၊ သမင်ပျံကား စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိသတည်း။ ဗာရာဏသီရာဇာ ပန အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝါတမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော ဝါတမိဂဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ ခရောဒိယဇာတကဝဏ္ဏနာ

အဋ္ဌကွေ့ရဲ့ ခရာဒိယေတိ ဣဒံ၊ အဋ္ဌကွေ့ရဲ့ ခရာဒိယေ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခုံ၊ မထင်မရှား တစ်ပါးသော ပြောရခက်သောရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဒုဗ္ဗစော သော ဘိက္ခု၊ ပြောရခက်သော ထိုရဟန်းသည်။ သြဝါဒံ နာ ဂဏှာတိ ကိရ၊ ဆုံးမသည်ကို မနာယူဘူးတဲ့။ အထ နံ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ ထိုပြောရခက်သော ရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု ဒုဗ္ဗစော တွံ၊ အိုရဟန်း ပြောရခက်သော သင်သည်။ သြဝါဒံ နာ ဂဏှာသိ ကိရ၊ အဆုံးအမကို မနာယူဘူးတဲ့။ ဣတိ သစ္စံ တိ၊ ဤသို့ကြားရသည်ကား မှန်သလားဟု မေးပြီ။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ၊ မှန်ပါသည် ဘုရားဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ပုဗ္ဗေပိ တွံ၊ ရှေးကလည်း သင်ရဟန်းသည်။ ဒုဗ္ဗစတာယ၊ ပြောရခက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတာနံ သြဝါဒံ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ပညာရှိတို့၏ အဆုံးအမကို မနာယူ၍။ ပါသေန ဗဒ္ဓေါ၊ ကျော့ကွင်းသည် ဖွဲ့ချည်အပ်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တောတိ ဝတ္တာ၊ အသက်ကုန် ခြင်းသို့ ရောက်ဖူးပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြို၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော မိဂေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် သမင်သည် ဖြစ်၍။ မိဂဂဏပရိဝုတော အရညေ

ဝသတိ၊ သမင်အပေါင်းခြံရံအပ်လျက် တောခွ နေ၏။ အထ အသ ဘာဂိနိမိဂီ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏ နှမ သမင်မသည်။ ပုတ္တကံ ဒသေတွာ၊ သားငယ်ကို ပြ၍။ ဘာတိက အယံ၊ အိုမောင်ကြီး ဤသမင်ငယ်သည်ကား။ တေ ဘာဂိနေယျော၊ သင်မောင်ကြီး၏ တူတည်း။ ဧတံ မိဂမာယံ၊ ဤတူသမင်ကို သမင်တို့၏ လှည့်ပတ်မှုအတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေဟိတိ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ သင်ယူစေပါလော့ဟု (သင်ပေးပါလော့ဟု) တာဝန်ခံစေပြီ (အပ်နှံပြီ)။ သော တံ ဘာဂိနေယျံ၊ ထို ဘုရားလောင်းသမင်မင်းသည် ထိုတူသမင်ကို။ အသုကဝေလာယ နာမ အာဂန္တာ၊ ဤမည်သော အချိန်၌ လာ၍။ ဥဂ္ဂဏှာဟိတိ အာဟ၊ သင်ယူလော့ဟု ပြောပြီ။ သော ဝုတ္တဝေလာယ နာဂစ္ဆတိ၊ ထိုတူသမင်သည် မှာထားသောအချိန်၌ မလာ။ စ၊ ဆက်ပြောရသော်။ ဧကဒိဝသံ ယထာ၊ တစ်ရက်ပတ်လုံးကဲ့သို့။ ဧवं သတ္တ-ဒိဝသေ၊ ထို့အတူ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ သတ္တောဝါဒေ အတိက္ကန္တော သော၊ အဆုံးအမခုနစ်ချက်တို့ကို ကျူးကျော်သော ထိုတူသမင်သည်။ မိဂမာယံ အနုဂ္ဂဏှိတွာဝ ဝိစရန္တော၊ သမင်တို့၏လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်ကို မသင်မှု၍သာ လှည့်လည်သော်။ ပါသော ဗဇ္ဈိ၊ ကျော့ကွင်း၌ မိပြီ။ အသ မာတာပိ၊ ထို သမင်၏ မိခင်သမင်မသည်လည်း။ ဘာတရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ မောင်သို့ ကပ်၍။ ဘာတိက တေ ဘာဂိနေယျော၊ အိုမောင်ကြီး သင် မောင်ကြီး၏ တူသမင်ကို။ မိဂမာယံ ဥဂ္ဂဏှာပိတော ကိ၊ သမင်တို့၏ လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်ကို သင်ပေးအပ်ပြီလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ ဟောမိသတ္တော စ၊ ဘုရား လောင်းသည် ဖြေဆိုပုံကား။ အနောဝါဒကသ တသ မာ စိန္တယိ၊ ဆုံးမ, မရသော ထိုသင့်သားအတွက် တွေးမနေနှင့်။ တေ ပုတ္တေန၊ သင်နှမ၏ သားဖြစ်သူ သမင် သည်။ မိဂမာယာ နှ ဥဂ္ဂဟိတာတိ ဝတ္တာ၊ သမင်တို့၏ လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်ကို မသင်ယူအပ်ဟု ပြောပြီး၍။ ဣဒါနိပိ တံ၊ ယခုအခါလည်း ထိုတူ သမင်ကို။ အနောဝဒိတုကာမောဝ ဟုတွာ၊ မဆုံးမလိုသည်သာ ဖြစ်၍။

၁၅။ "အဋ္ဌကျရဲ ခရာဒိယေ၊ မိဂံ ဝက်ာတိဝကိန်။
သတ္တဟိ ကာလာတိက္ကန္တံ၊ နှ နံ သြဝဒိတုသဟေ"တိ။

"အဋ္ဌကျရဲ ခရာဒိယေ (လ) နှ နံ သြဝဒိတုသဟေ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၁၅။ "ခရာဒီယေ၊ ဘိုနှမ ခရာဒီယ။ အဋ္ဌကွေ့ရဲ့ ဝက်ာတိဝကြီးနဲ့၊ ခွါရှစ်ခု ရှိသော အရင်းကောက်, အဖျားပိုကောက်သော ချိုရှိသော။ သတ္တဟိ ကာလာတိက္ကန္တံ နံ မိဂ၊ ခုနစ်ကြိမ် ခုနစ်ခါတို့ဖြင့် အဆုံးအမကို ဖောက်ဖျက် ကျူးလွန်သော ထိုနင့်သား သမင်ကို။ သြဝဒိတုံ နု ဥဿဟေတိ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင် ဟူသော။

တတ္ထ အဋ္ဌကွေ့ရန္တိ၊ ထိုဂါထာ၌ အဋ္ဌကွေ့ရဲ့ ဟူသည်ကား။ ဧကေကသ္မိံ ပါဒေ၊ တစ်ချောင်းတစ်ချောင်းသော ခြေထောက်၌။ ဒွိန္နံ ဒွိန္နံ ဝသေန အဋ္ဌကွေ့ရဲ့၊ နှစ်လုံးနှစ်လုံးကုန်သော ခွာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ခွါရှစ်ခုရှိသော သမင်တည်း။ ခရာဒီယေတိ တံ၊ ခရာဒီယေဟူ၍ ထိုနှမကို။ နာမေန အာလပတိ၊ နာမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်၏။ မိဂန္တိ သဗ္ဗသဂ္ဂါဟိကဝစနံ၊ မိဂဟူသော သဒ္ဒါသည် သားကောင် အားလုံးသိမ်းကျုံးယူတတ်သော သဒ္ဒါတည်း။ ဝက်ာတိဝကြီနန္တိ၊ ဝက်ာတိဝကြီနံ ဟူသော ပုဒ်၌။ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အနက်ကို ဤဆိုမည့်နည်းဖြင့် သိရမည်)။ မူလေ ဝက်ာနိ၊ အရင်း၌ ကောက်ကုန်၏။ အဂ္ဂေ အတိဝက်ာနိ၊ အဖျား၌ ပိုကောက်ကုန်၏။ ဣတိ ဝက်ာတိဝက်ာနိ၊ ထို့ကြောင့် ဝက်ာတိဝက် မည်ကုန်၏။ အဿ တာဒိသာနိ၊ ထိုသမင်မှာ ထိုအရင်းကောက်, အဖျား ပိုကောက်သောအားဖြင့် ရှုစားအပ်ကုန်သော။ သိဂ်ါနိ အတ္ထိ၊ ချိုတို့သည် ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝက်ာတိဝကြီ၊ ထို့ကြောင့် ဝက်ာတိဝကြီမည်၏။ တံ ဝက်ာတိဝကြီနံ၊ အရင်းကောက်, အဖျားပိုကောက်သည့် ချိုရှိသော ထိုသမင်ကို။ သတ္တဟိ ကာလာတိတ္တန္တန္တိ၊ သတ္တဟိ ကာလာတိက္ကန္တံ ဟူသည်ကား။ သတ္တဟိ သြဝါဒ-ကာလေဟိ၊ ခုနစ်ကြိမ်ကုန်သော ဆုံးမရာကာလတို့ဖြင့်။ သြဝါဒံ အတိက္ကန္တံ၊ အဆုံးအမကို လွန်ကျူးဖောက်ဖျက်သော။ နု နံ သြဝဒိတုဿဟေတိ၊ နု နံ သြဝဒိတုဿဟေ ဟူသည်ကား။ ဧတံ ဒုဗ္ဗစမိဂံ အဟံ၊ ထိုပြောရခက်သော သမင်ကို ငါသည်။ သြဝဒိတုံ နု ဥဿဟာမိ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ မေ ဧတဿ သြဝါဒတ္ထာယ၊ ငါမောင်ကြီးမှာ ထိုတူသမင်ကို ဆုံးမခြင်းငှာ။ စိတ္တမ္မိ နု ဥပ္ပဇ္ဇတိ တိ ဒဿေတိ၊ စိတ်သည်ပင် မဖြစ်တော့ဟု ဖော်ပြ၏။ အထ ပါသေ ဗဒ္ဓံ၊ ထိုအခါ ကျော့ကွင်း၌ မိနေသော။ နံ ဒုဗ္ဗစမိဂံ လုဒ္ဒေါ မာရေတွာ၊ ထိုပြောရခက်သော သမင်ကို မုဆိုးသည် သတ်၍။ မံသံ အာဒါယ ပက္ကာမိ၊ အသားကို ယူ၍ ဖဲသွားပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ ဘိက္ခု တွဲ ဣဒါနေဝ နု ဒုဗ္ဗစော၊ အိုရဟန်း သင်သည် ယခုအခါ၌သာ ပြောရခက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဒုဗ္ဗစော ယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း အပြောရခက်သည်သာဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍ "တဒါ ဘာဂိနေယျာ မိဂေါ၊ ထိုအခါက တူဖြစ်သော သမင်သည်။ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု အဟောသိ၊ ပြောရခက်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဘဂိနီ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ နှမသမင်မကား ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမတည်း။ သြဝါဒကမိဂေါ ပန၊ သြဝါဒပေးသည့် သမင်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ" ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ခရာဒီယဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဋ္ဌမာ၊ ငါးခုမြောက် ဖြစ်သော ခရာဒီယဇာတ်အဖွင့်တည်း

၆။ တိပလ္လတ္ထမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ

မိဂံ တိပလ္လတ္ထန္တိ ဣဒံ၊ မိဂံ တိပလ္လတ္ထံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ကောသမ္ဗိယံ၊ ဘုရားရှင်သည် ကောသမ္ဗီပြိုနား၌။ ဗဒရိကာရာမေ ဝိဟရန္တော၊ ဗဒရိကာရုံကျောင်းတော်၌ (ဇီးခြဲကျောင်းတော်၌) နေတော်မူစဉ်။ သိက္ခာကာမံ ရာဟုလတ္ထေရံ၊ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာ အလွန်နှစ်သက်လိုလားစွာ ကျင့်တော်မူသော အရှင်ရာဟုလထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဧကသ္မိံ ကာလေ၊ ချဲ့ပြောအံ့ အခါတစ်ပါး၌။ သတ္ထရိ အာဌဝိနဂရံ ဥပနိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် အာဌဝီပြိုကို မှီ၍။ အဂ္ဂါဠဝေ စေတိယေ ဝိဟရန္တေ၊ အဂ္ဂါဠဝမည်သော စေတီနတ်ကွန်း၌ နေတော်မူစဉ်။ ဗဟူ ဥပါသကာ ဥပါသိကာ၊ များစွာကုန်သော ဥပါသကာတို့သည်လည်းကောင်း ဥပါသိကာမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု စ ဘိက္ခုနိယော စ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း ရဟန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိဟာရံ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဗဒရိကာရုံကျောင်းတော်သို့ တရားနာခြင်းငှာ သွားကြကုန်၏။ ဒိဝါ ဓမ္မဿဝနံ ဟောတိ၊ နေ့အခါ၌ တရားနာခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ကာလေ ဂစ္ဆန္တေ ပန၊ အချိန်အခါသည် ကုန်လွန်သွားသော်ကား။ ဥပါသိကာယော ဘိက္ခုနိယော စ နု ဂစ္ဆိသု၊

ဥပါသိကာမတို့သည်လည်းကောင်း ရဟန်းမတို့သည်လည်းကောင်း မသွားကြပြီ။ ဘိက္ခု၊ စေဝ ဥပါသကာ စ အဟေသုံ၊ ရဟန်းတို့သည်သာလည်းကောင်း ဥပါသကာတို့သည်သာလည်းကောင်း ရှိကုန်ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုရဟန်းနှင့် ဥပါသကာတို့သာ ရှိရာအခါမှ စ၍။ ဓမ္မသဝဏ် ဇာတ်၊ ညတရားနာခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မသဝဏပရိယောသာနေ ထေရာ ဘိက္ခု၊ တရားနာပြီးအဆုံး၌ ထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ, မိမိတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနာနိ ဂစ္ဆန္တိ၊ နေရာဌာနတို့သို့ ကြွသွားကုန်၏။ ဒဟရာ သာမဏေရာ စ၊ ရဟန်းငယ်တို့သည်လည်းကောင်း ကိုရင်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပါသကေဟိ သဒ္ဓိ၊ ဥပါသကာတို့နှင့် အတူ။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယ် သယန္တိ၊ ဆည်းကပ်ရာဇရပ်၌ အိပ်ကုန်၏။ နိဒ္ဒံ ဥပဂတေသု တေသု၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော ထိုရဟန်းငယ်, ကိုရင်, ဥပါသကာတို့တွင်။ ဧကစ္စေ ယုရုယုရုပဿာသာ၊ အချို့တို့သည် ယူးယူးဟု ထွက်သက်ဝင်သက် ရှိကုန်၍။ ကာကစ္ဆမာနာ၊ ဟောက်ကုန်လျက်။ ဒန္ဓေ ခါဒန္တာ နိပဇ္ဇိသု၊ သွားတို့ကို ကြိတ်ကုန်လျက် အိပ်ကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ မုဟုတ္တံ၊ အချို့တို့သည် တစ်မုဟုတ်မျှ။ နိဒ္ဒါယိတ္တာ ဥဋ္ဌဟိသု၊ အိပ်၍ထကုန်ပြီ။ တေ တံ ဝိပ္ပကာရံ ဒိသ္မာ၊ တစ်မုဟုတ်မျှအိပ်၍ ထကြသော ထိုသူတို့သည် ထိုဖောက်ပြန်သော အိပ်ပျော်မှုကို မြင်ရ၍။ ဘဂဝတော အာရောစေသုံ၊ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ "ယော ပန ဘိက္ခု အနုပသမ္ပန္နေန၊ အကြင်ရဟန်းသည် လူသာမဏေနှင့်။ သဟသေယျံ ကပ္ပေယျ၊ တစ်မိုးတစ်ရံတည်းသော ကျောင်း၌ တကွအိပ်ခြင်းကို ပြုကြားအံ့။ ပါစိတ္တိယန္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏" ဟု။ ဘဂဝါ သိက္ခာပဒံ ပညပေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၍။ ကောသမ္မိ အဂမာသိ၊ ကောသမ္မိမြို့သို့ ကြွတော်မူပြီ။

တတ္ထ ဘိက္ခု၊ ထိုကောသမ္မိမြို့၌ ရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ရှင်ရာဟုလာကို။ "အာဝုသော ရာဟုလ ဘဂဝတာ၊ ငါ့ရှင် ရာဟုလာ ဘုရားရှင်သည်။ သိက္ခာပဒံ ပညတ္တံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်အပ်ပြီ။ ဣဒါနိ တွံ၊ ယခုအခါ အသင် ရာဟုလာသည်။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ့်အတွက် နေစရာကို။ ဇာနာဟိတိ အာဟံသု၊ သိလော့ဟု ဆိုကြပြီ။ ပုဗ္ဗေ ပန တေ ဘိက္ခု၊ ရှေးအခါ၌ကား ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတိ ဂါရဝံ စ၊ ဘုရားရှင်၌ ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ တသ္မ အာယသ္မတော သိက္ခာကာမတံ စ ပဋိစ္စ၊ ထိုအရှင်

ရာဟုလာ၏ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာ လွန်စွာလိုလားသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း အစွဲပြု၍။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံ၊ မိမိတို့၏ နေရာဌာနသို့။ အာဂတံ တံ၊ ရောက်လာသော ထိုရှင်ရာဟုလာကို။ အတိဝိယ သင်္ဂဏ္ဍိ၊ အလွန်ပင် ခိုးမြောက်ကုန်၏။ ခုဒ္ဒကမဏ္ဍကံ ပညပေတွာ၊ ညောင်စောင်းငယ်လေးကို ခင်း၍။ ဥဿီသက-ကရဏတ္ထာယ စီဝရံ ဒေန္တိ၊ ခေါင်းအုံးကလေး လုပ်ဖို့ရာ သင်္ကန်းကို ပေးကုန်၏။ တံ ဒိဝသံ ပန သိက္ခာပဒဘယေန၊ ထိုနေ့၌ကား သိက္ခာပုဒ်လွန်ကျူးရမည့် ဘေးကြောင့်။ ဝသနဋ္ဌာနမ္ပိ နိ အဒံသု၊ နေစရာကိုသော်မျှလည်း မပေးကုန်ပြီ။ ရာဟုဘဒ္ဒေါပိ၊ ရာဟုလာအရှင်မြတ်သည်လည်း။ မေ ပိတာတိ ဒသဗလဿ ဝါ၊ ငါ၏ ဖခင်ဟု တွေးရ၍ ဘုရားရှင်၏သော်လည်းကောင်း။ မေ ဥပဇ္ဈာယောတိ၊ ငါ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဟု တွေးရ၍။ ဓမ္မသေနာပတိနော ဝါ၊ တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏သော်လည်းကောင်း။ မေ အာစရိယောတိ၊ ငါ၏ သရဏဂုံဆရာဟု တွေးရ၍။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ ဝါ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏သော်လည်းကောင်း။ မေ စူဠပိတာတိ၊ ငါ၏ ဘထွေးတော်ဟု တွေးရ၍။ အာနန္ဒ-ဟ္ထေရဿ ဝါ၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏သော်လည်းကောင်း။ သန္ဓိကံ အဂန္တ္မာ၊ အထံသို့ မသွားမူ၍။ ဒသဗလဿ ဝဋ္ဋနဝစ္ဆကုဋိ၊ အားတော်ဆယ်ပါးသခင်, ဘုရားရှင်သည် အသုံးပြုအပ်သော ဝစ္ဆကုဋီသို့။ ပြဟ္ဘဝိမာနံ ပဝိသန္တော ဝိယ၊ ပြဟ္ဘာဝိမာန်သို့ ဝင်ဘိသကဲ့သို့။ ပဝိသိတ္တာ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ ဝင်၍နေခြင်းကို ပြုပြီ။ ဟိ ဗုဒ္ဓါနံ ဝဋ္ဋနကုဋိယံ၊ မှန်၏ ဘုရားရှင်တို့သည် အသုံးပြုအပ်သော ဝစ္ဆကုဋီ၌။ ဒ္ဝါရံ သုပိဟိတံ ဟောတိ၊ တံခါးကို ကောင်းစွာ ပိတ်အပ်သည် ဖြစ်၏။ ဂန္ဓပရိဘဏ္ဍကတာ၊ မြေကို နံ့သာဖြင့် ပြေပြစ်အောင် ပြုအပ်၏။ ဂန္ဓဒါမ-မာလာဒါမာနိ၊ နံ့သာပန်းဆိုင်း, အပွင့်ပန်းဆိုင်းတို့ကို။ သြသာရိတာနေ ဟောန္တိ၊ သွင်းအပ်ဆွဲထားအပ်ကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗရတ္တိ ဒီပေါ ဈာယတိ၊ တစ်ညလုံး ဆီမီးသည် တောက်လောင်၏ (ထွန်းလင်း၏)။ ရာဟုလဘဒ္ဒေါ ပန တဿာ ကုဋိယာ၊ ရာဟုလာအရှင်မြတ်သည်ကား ထိုဘုရားရှင်ဝစ္ဆကုဋီ၏။ ဣမံ သမ္ဘတ္တိ ပဋိစ္စ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီး ပြည့်စုံမှုကို အစွဲပြု၍။ တတ္ထ ဝါသံ နဥပဂတောဝ၊ ထိုဘုရားရှင်ဝစ္ဆကုဋီ၌ နေမှုသို့ ကပ်ရောက်သည်မဟုတ်။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝသနဋ္ဌာနံ ဇာနာဟီတိ ဝုတ္တတ္တာ ပန၊ နေစရာကို သိလော့ဟု ဆိုအပ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်ကား။ သြဝါဒဂါရဝေန သိက္ခာကာမတာယ၊ သြဝါဒကို ရိုသေလေးမြတ်

ခြင်းကြောင့် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို လွန်စွာလိုလားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတ္ထ ဝါသံ ဥပဂတော၊ ထိုဘုရားရှင်ဝစ္စကုဋ္ဌိ၌ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်ပြီ။ ဟိ အန္ဓရန္ဓရာ ဘိက္ခူ။ စကားကို ချဲ့ပြောရသော် အကြားအကြားကာလ၌ ရဟန်းတို့သည်။ တံ အာယသ္မန္တံ ဒူရတောဝ အာဂစ္ဆန္တံ ဒိသွာ၊ ထိုရှင်ရာဟုလာကို အဝေးမှပင် လာနေသည်ကို မြင်၍။ တဿ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ ထိုရှင်ရာဟုလာကို စုံစမ်းခြင်းငှာ။ မုဋ္ဌိသမ္ဘဇ္ဇနိ ဝါ ကစဝရဆဋ္ဌနက် ဝါ။ လက်ဆုပ်တံမြက်စည်းကိုလည်းကောင်း တံမြက်ချေးစွန့်ရန် ကော်ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟိ ခိပိတွာ၊ အပြင်ဘက်၌ ပစ်ထားကြ၍။ တသ္မိ အာဂတေ၊ ထိုရှင်ရာဟုသည် ရောက်လာသော်။ အာဝုသော ဣမံ၊ ငါ့ရှင်တို့ ဤလက်ဆုပ်တံမြက်စည်းနှင့် အမှိုက်ကျီးကော်ကို။ ကေန ဆဋ္ဌိတန္တိ ဝဒန္တိ၊ ဘယ်သူသည် စွန့်ပစ်အပ်သနည်းဟု ပြောကြကုန်၏။ တတ္ထ ကေဟိစိ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင် အချို့ရဟန်းတို့က။ ရာဟုလော ဣမိနာ မဂ္ဂေန၊ ရာဟုလာသည် ဤလမ်းဖြင့်။ ဂတောတိ ဝုတ္တေ၊ သွား၏ဟု ပြောအပ်သော်။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုရှင်ဟုလာသည်။ ဘန္တေ အဟံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ တပည့်တော်ရာဟုလာသည်။ ဧတံ နု ဇာနာမိတိ အဝတ္တာဝ၊ ဤဟာကို မသိပါဟု မပြောမူ၍သာ။ တံ ပဋိသာမေတွာ၊ ထိုလက်ဆုပ်တံမြက်စည်းနှင့် အမှိုက်ကျီးကော်ကို သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍။ မေ ခမထ ဘန္တေတိ၊ တပည့်တော်ရာဟုလာအား သည်းခံတော်မူကြပါဘုရားဟု။ ခမာပေတွာ ဂစ္ဆတိ၊ သည်းခံစေ၍ (ကန်တော့၍) သွား၏။ ဧဝံ ဧသော သိက္ခာကာမော၊ ဤသို့လျှင် ဤအရှင်ရာဟုလာသည် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို လိုလား၏။

သော တံ သိက္ခာကာမတံယေဝ ပဋိစ္စ၊ ထိုရှင်ရာဟုလာသည် ထိုသိက္ခာလိုလားသည့်အဖြစ်ကိုသာ အစွဲပြု၍။ တတ္ထ ဝါသံ ဥပဂတော၊ ထိုဘုရားရှင်ဝစ္စကုဋ္ဌိ၌ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်ပြီ။ အထ သတ္ထာ ပုရေ အရုဏေယေဝ၊ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် အရုဏ်မတက်မီပင်။ ဝစ္စကုဋ္ဌိဒ္ဒါရေ ဌတွာ ဥက္ကာသိ၊ ဝစ္စကုဋ္ဌိတံခါး၌ ရပ်တော်မူ၍ ချောင်းဟန့်တော်မူပြီ။ သောပိ အာယသ္မာ ဥက္ကာသိ၊ ထိုအရှင်ရာဟုလာသည်လည်း ချောင်းဟန့်ပြီ။ ဧသော ကောတိ၊ ဤသူကား မည်သူနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ အဟံ ရာဟုလောတိ၊ တပည့်တော်သည် ရာဟုလာပါဟု။ နိက္ခမိတွာ ဝန္ဒိ၊ ထွက်၍ ရှိခိုးပြီ။ ရာဟုလ ကသ္မာ တွံ၊ ရာဟုလာ ဘာ့ကြောင့် သင်သည်။ ဣဓ နိပန္နော အသိတိ၊ ဤငါဘုရားဝစ္စကုဋ္ဌိ၌ အိပ်သည် ဖြစ်သနည်း

ဟုမေးတော်မူပြီ။ ဝသနဋ္ဌာနသာ အဘာဝတော၊ နေစရာ၏ မရှိခြင်းကြောင့် ပါတည်း။ ဟိ ဘန္တေ ပုဗ္ဗေ ဘိက္ခု မှန်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား ရှေးအခါက ရဟန်းတို့သည်။ မမ သင်္ဂဟံ ကရောန္တိ၊ တပည့်တော် ရာဟုလာအား ခိုးမြှင့်ခြင်းကို ပြုပါကုန်၏။ ဣဒါနိ အတ္တနော အာပတ္တိဘယေန၊ ယခုအခါ မိမိတို့၏ အာပတ်သင့်မည့်ဘေးကြောင့်။ ဝသနဋ္ဌာနံ နာ ဒေန္တိ၊ နေစရာကို မပေးကြပါကုန်။ သွာဟံ၊ ထိုတပည့်တော် ရာဟုလာသည်။ ဣဒံ အညေသံ အသံယတ္ထနဋ္ဌာနန္တိ၊ ဤဝစ္ဆကုဋီကား အခြားသူတို့အား မထိပါးသောနေရာဟု။ ဣမိနာ ကာရဏေန ဣမာ၊ ဤသို့ တွေးမိခြင်းကြောင့် ဤဝစ္ဆကုဋီ၌။ နိပန္နော အသ္မိတိ၊ အိပ်သည် ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်ပြီ။ အထ ဘဂဝတော၊ လျှောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားမှာ။ "ရာဟုလံ ဘိက္ခု ရာဟုလာကိုပင် ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ ဘာဝ ပရိစ္ဆဒ္ဒေ၊ ဤသို့ စွန့်ကြဲသေး၏။ အညေ ကုလဒါရကေ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ အခြားကုန်သော အမျိုးကောင်းသားသူငယ်တို့ကို ရှင်ပြုစေ၍။ ကိံ ကရိဿန္တိ၊ အဘယ်သို့ ပြုကြလတ္တံ့နည်း" ဟု။ ဓမ္မသံဝေဂေါ ဥဒပါဒိ၊ တရားနှင့်စပ်သောသံဝေဂသည် ဖြစ်ပြီ။

အထ ဘဂဝါ၊ ဓမ္မသံဝေဂ ဖြစ်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည်။ ပါတောဝ ဘိက္ခု သန္ဓိပါတာပေတွာ၊ စောစော၌ပင် ရဟန်းတို့ကို ကောင်းစွာ စည်းဝေးစေ၍။ သာရိပုတ္တ တွံ၊ အို သာရိပုတ္တရာ သင်သည်။ အဇ္ဇ ကတ္ထစိ၊ ယနေ့ တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌။ ရာဟုလဿ ဝုတ္ထဘာဝံ၊ ရာဟုလာ၏ နေခဲ့ကြောင်းကို။ ဇာနာသိ ပန ဣတိ၊ သိပါ၏လောဟု။ ဓမ္မသေနာပတိ ပုစ္ဆိ၊ တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာကို မေးတော်မူပြီ။ နာ ဇာနာမိ ဘန္တေတိ၊ မသိပါ ဘုရားဟု လျှောက်ထားပြီ။ "သာရိပုတ္တ အဇ္ဇ ရာဟုလော၊ သာရိပုတ္တရာ ယနေ့ ရာဟုလာသည်။ ဝစ္ဆကုဋိယံ ဝသိ၊ ငါဘုရား ဝစ္ဆကုဋီ၌ နေခဲ့ပြီ။ သာရိပုတ္တ တုမှေ၊ သာရိပုတ္တရာ သင်တို့သည်။ ရာဟုလံ ဧဝံ ပရိစ္ဆဒ္ဒေ၊ ရာဟုလာကိုပင် ဤသို့ စွန့်ပစ်ကုန်သော် (ပစ်စလက်ခတ် ထားကုန်သော်)။ အညေ ကုလဒါရကေ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ အခြားကုန်သော အမျိုးသားကလေးတို့ကို ရှင်ပြုပေးပြီး၍။ ကိံ ကရိဿထ၊ ဘယ်သို့ပြု ကြကုန်မည် ထင်သလဲ။ ဟိ ဧဝံ သန္တေ၊ မှန်၏ ဤသို့ ငါဘုရား ထင်သည့်အတိုင်း ပြုသည် ဖြစ်သော်။ ဣမသ္မိံ သာသနေ ပဋိဇဂ္ဂိတာ၊ ဤ ငါဘုရားသာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြုသူတို့သည်။ ပတိဋ္ဌာ နာ ဘဝိဿန္တိ၊ မှီခိုအားထားရာရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣဒါနိ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ယခုအခါ

ဤနေ့မှ စ၍။ အနုသမ္ပန္နေန ဧကံ ဒွေ ဒိဝသေ၊ လူသာမဏေကို တစ်ရက် နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ အတ္တနော သန္ဓိကေ ဝသာပေတွာ၊ မိမိ၏ အထံ၌ နေစေ၍။ တတိယဒိဝသေ တေသံ၊ တတိယနေ့၌ ထိုလူသာမဏေတို့အတွက်။ ဝသနဋ္ဌာနံ ဥ တွာ၊ နေရာဌာနကို သိ၍။ ဗဟိ ဝါသေထာထိ၊ မိမိညအိပ်ရာပြင်ဘက်၌ အိပ်နေ စေကုန်လော့ဟု။ ဣမံ အနုပညတ္တိ ကတွာ၊ ဤအနုပညတ်ကို ပြုတော်မူ၍။ သိက္ခာပဒံ ပုန ပညာပေသိ၊ သဟသေယ္ယသိက္ခာပုဒ်ကို ဥတ္တရိ ဒိရတ္တတိရတ္တံ ထည့်၍ တစ်ဖန် ပညတ်တော်မူပြီ။

တသ္မိံ သမယေ ဓမ္မသဘာယံ၊ ထိုအခါ တရားသဘင်၌။ သန္ဓိသိန္နာ ဘိက္ခူ။ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ "ပဿထ အာဝုသော၊ ရှုကြလော့ ငါ့ရှင်တို့။ အယံ ရာဟုလော ယာဝ သိက္ခာကာမော ဝတ၊ ဤရှင်ရာဟုလာသည် အလွန်ပင် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို လိုလားပါပေစွ။ တဝ ဝသနဋ္ဌာနံ ဇာနာတိ၊ သင့် အတွက် နေရာဌာနကို ကိုယ့်ဟာကိုယ်သိလော့။ ဣတိ ဝုတ္တော နာမ၊ ဤသို့ အပြောခံရသူမည်သည် ဖြစ်ပါလျက်။ အဟံ ဒသဗလဿ ပုတ္တော၊ တပည့် တော်ကား ဘုရားရှင်၏ သားတော်တည်း။ တုမှာကံ သေနာသနသ္မာ၊ အရှင် ဘုရားတို့၏ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာမှ။ တုမ္မေယေဝ နိက္ခမထာတိ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်သာ ထွက်သွားကြပါဟု။ ဧကံ ဘိက္ခုမ္ပိ အပ္ပဋိပ္ပဏိတ္တာ၊ ရဟန်းတစ်ပါးကို သော်မှလည်း ဆန့်ကျင်မှုမပြုမူ၍ (ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် ဘုရားသားတော် အဖြစ် ထင်စွာမပြုမူ၍)။ ဝစ္စကုဋိယံ ဝါသံ ကပ္ပေသိတိ၊ ဘုရားရှင် ဝစ္စကုဋိ၌ နေမှုကို ပြုနိုင်ပေပြီ"ဟု။ ရာဟုလဿ ဂုဏကထံ ကထေန္တိ၊ ရှင်ရာဟုလာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး စကားကို ချီးမွမ်းပြောဆိုကြကုန်၏။ ဧဝံ တေသု ကထယမာနေသု၊ ဤသို့ ထိုရဟန်းတို့သည် ရှင်ရာဟုလာဂုဏ် ပြောဆိုကုန်လတ်သော်။ သတ္ထာ ဓမ္မသဘံ ဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်သည်တရားသဘင်သို့ ကြွတော်မူ၍။ အလင်္ကတာသနေ နိသီဒိတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ သန္ဓိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ထိုင်နေကုန်သည်။ အတ္ထ နုတိ အာဟာ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ ရာဟုလဿ သိက္ခာကာမကထာယ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ရှင်ရာဟုလာ၏ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို လိုလားမှုစကားဖြင့်ပါတည်း။ အညာယ ကထာယ နု၊ အခြားသော စကားဖြင့် မဟုတ်ပါ။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဘိက္ခဝေ ရာဟုလော၊ ရဟန်းတို့ ရာဟုလာသည်။ ဣဒါနေဝ နု သိက္ခာကာမော၊ ရာဟုလာ ဖြစ်ရာ ယခုအခါ၌သာ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို လိုလားသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေ တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊ ရှေးအခါ တိရစ္ဆာန်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တောပိ သိက္ခာကာမောယေဝါတိ၊ ဖြစ်စဉ်ကလည်း ကျင့်ဝတ်သိက္ခာလိုလားသည်သာဟု။ ဝတ္တာ အတီတံ အာဟရိ၊ မိန့်တော်မူ၍ အတိတ်အကြောင်းကို ဆောင်ယူ ဟောပြတော်မူပြီ။

အတီတေ ရာဇဂဟေ၊ ရှေးအခါ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဧကော မဂဓရာဇာ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ မဂဓမင်းတစ်ပါးသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ မိဂယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ သမင်မျိုး၌ ဖြစ်၍။ မိဂဂဏပရိဝုတော အရညေ ဝသတိ၊ သမင်အပေါင်းခြံရံလျက် တောင်၌ နေ၏။ အထ အသ ဘာဂိနီ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏ နှမသမင်မသည်။ အတ္တနော ပုတ္တကံ ဥပနေတ္တာ၊ မိမိ၏ သားငယ်ကို ဆောင်ယူပို့၍။ ဘာတိက တေ ဣမံ ဘာဂိနေယ်ဖ္ပ၊ အိုမောင်ကြီး အသင်မောင်ကြီး၏ ဤတူတော်သမင်ကို။ မိဂမာယံ သိက္ခာပေဟိတိ အာဟ၊ သမင်အတတ်ပညာကို သင်ယူပါစေဟု (သင်ပေးပါလေဟု) ပြောပြီ။ ဗောဓိသတ္တော သာဓုတိ ပဋိဿုဏိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ဂစ္ဆ ဘာတာ၊ သွားလေ ချစ်သား။ အသုကဝေလာယ နာမ အာဝန္ဓာ၊ ဤ မည်သောအချိန်၌ လာ၍။ သိက္ခေယျာသီတိ အာဟ၊ သင်ယူလော့ဟု ပြောလိုက်ပြီ။ သော မာတုလေန ဝုတ္တဝေလံ၊ ထိုတူသမင်သည် ဦးရီးသမင်သည် မှာထားအပ်ရာ အခါကို၊ အနတိက္ကမိတ္တာ၊ မကျော်လွန်မူ၍။ တံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ထိုဦးရီးသမင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ မိဂမာယံ သိက္ခိ၊ သမင်တို့ပညာ မာယာကို သင်ယူပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုတူသမင်သည် တစ်နေ့သ၌။ ဝနေ ဝိစရန္တော၊ တောင်၌ လှည့်လည်ကျက်စားသော်။ ပါသေန ဗဒ္ဓေါ၊ ကျော့ကွင်းသည် ဖွဲ့ချည်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဗဒ္ဓရဝံ ရဝိ၊ ကွင်းမိသည့်အသံကို မြည်ပြီ။ မိဂဂဏော ပလာယိတ္တာ၊ သမင်အုပ်သည် ပြေးသွား၍။ တေ ပုတ္တေ၊ သင်သမင်မ၏သားသမင်ကို။ ပါသေန ဗဒ္ဓေါတိ၊ ကျော့ကွင်းသည် ဖွဲ့ချည်အပ်ပြီဟု။ တဿ မာတုယာ အာရောစေသိ၊ ထိုသားဖြစ်သူသမင်၏ မိခင်သမင်မအား ပြောကြားပြီ။ သာ ဘာတု သန္ဓိတံ ဂန္ဓာ၊ ထိုနှမသမင်မသည် မောင်သမင်ထံသို့ သွား၍။ "ဘာတိက တေ ဘာဂိနေယ္ယော၊ အိုမောင်ကြီး သင်မောင်ကြီးသည် တူတော်သမင်ကို။

မိဂမာယံ သိက္ခာပိတောတိ ပဏ္ဍိ။ သမင်တို့မာယာ အတတ်ပညာကို သင်ယူစေအပ်ပြီလောဟု (သင်ပေးအပ်ပြီလောဟု) မေးပြီ။ တောမိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း သမင်မင်းသည်။ "တွဲ ပုတ္တသ ကိန္တိ၊ သင်ငါ့နှမသည် သားဖြစ်သူ သမင်အတွက် တစ်စုံတစ်ခုသော။ ပါပကံ မာ အာသင်္ကီ၊ မကောင်းသည်ကို မတွေးတောလင့်။ တေန မိဂမာယာ သုဂ္ဂဟိတာ၊ ထိုသင့်သား သမင်သည် သမင်တို့မာယာ အတတ်ပညာကို ကောင်းစွာသင်ယူအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ တံ ဟာသယမာနော၊ ယခုပင် သင်နှမကို ရွှင်လန်းစေလျက်။ အာဂစ္ဆိဿတိတိ ဝတ္တာ၊ လာလိမ့်မည်"ဟု ပြောရှိ။

> ၁၆။ "မိဂံ တိပလ္လတ္ထမနေကမာယံ၊
> အဌက္ခရံ အမ္ဘရတ္တာပပါယီ ။
> ဧကေန သောတေန ဆမာသသန္ဓော၊
> ဆဟိ ကလာဟိတိဘောတိ ဘာဂိနေယ္ယော"တိ။

"မိဂံ တိပလ္လတ္ထမနေကမာယံ (လ) ဆဟိ ကလာဟိတိဘောတိ ဘာဂိနေယ္ယော" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၁၆။ တိပလ္လတ္ထံ အနေကမာယံ၊ နံပါးနှစ်ဘက် ပက်လက်အိပ်စက်မှု သုံးမျိုးရှိသော မာယာများစွာရှိသော။ အဌက္ခရံ အမ္ဘရတ္တာပပါယီ၊ ခွာရှစ်ခုရှိသော သန်းခေါင်အခါ၌ ရေသောက်လေ့ရှိသော။ မိဂံ၊ ငါ့တူနင့်သား သမင်ကို။ (အဟံ သာဓုကံ မိဂမာယံ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ ငါမောင်ကြီးသည် ကျက်နန သမင်မာယာ အတတ်ပညာကို သင်ယူစေပြီ, သင်ပေးပြီ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ သင်ပေးသနည်းဟူမူကား)။ ဘာဂိနေယ္ယော၊ ငါ့တူသမင်သည်။ ဧကေန သောတေန ဆမာသသန္ဓော၊ မြေမှာကပ်နေသည့် တစ်ပေါက်သော အောက်နှာခေါင်းပေါက်ဖြင့် မြေမှာကပ် အသက်ရှူလျက်။ ဆဟိ ကလာဟိ၊ အခြေလေးချောင်းဆန့်, နံပါးတစ်ဘက်ဖြင့် အိပ်ခြင်း, ခွာတို့ဖြင့် မြက်မြေတို့ကို ခြစ်ခြင်း, လျှာထုတ်ခြင်း, ဝမ်းပိုက်ရောင်အောင် ပြုခြင်း, ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ထွက်ခြင်း, အသက်ရှူအောင့်ထားခြင်းအားဖြင့် ၆-မျိုးကုန်သော (တစ်နည်း) ခြေထောက်ဖြင့် မြေမှုန့်ယူ၍ ဆွဲခြင်း, တွန်းခြင်း, ဘေးနှစ်ဘက် ရုန်းကန်ခြင်း, ဝမ်းပိုက်ကို အထက်ကြွခိုခြင်း, ဟော့၍ အောက်ချခြင်းအားဖြင့် ၆-မျိုးကုန်သော အဖို့အစု နည်းပရိယာယ်တို့ဖြင့်။ (ယထာ၊ အကြောင်နည်း

ပရိယာယ်ဖြင့်)။ အတိဘောတိ၊ မုဆိုးကိုလွှမ်းမိုးနိုင် လှည့်ပတ် နိုင်၏။ (ဓဝ ံ တံ၊ ဤသို့ မုဆိုးကို လွှမ်းမိုးနိုင်လှည့်ပတ်နိုင်လောက်အောင် သင့်သား ငါ့တူသမင်ကို။ မိဂမာယံ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ သမင်မာယာ အတတ် ပညာကို သင်ယူစေပြီ (သင်ပေးထားပြီ)။

(နောက်ထက်ဝက် နောက်နှစ်ပါဒ အနက်တစ်နည်းကား)။ ဘောတိ၊ အို နှမ။ ဘာဂိနေယျော၊ ငါ့တူသမင်သည်။ ဧကေန သောတေန ဆမသဿနော၊ မြေမှာ ကပ်နေသည့် တစ်ပေါက်သော အောက်နှာခေါင်းပေါက်ဖြင့် မြေမှာကပ် အသက်ရှူလျက်။ ဆဟိ ကလာဟိတိ၊ အကြောင်းနည်းပရိယာယ် ၆-မျိုးတို့ဖြင့် မုဆိုးကိုလှည့်ပတ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

တတ္ထ မိဂန္တိ၊ ထိုဂါထာ၌ မိဂံဟူသည်ကား။ ဘာဂိနေယ္ယံ၊ တူသမင်ကိုတည်း။ **တိပလ္လတ္ထန္တိ** သယနံ ပလ္လတ္ထं ဝုစ္စတိ၊ တိပလ္လတ္ထံ ဟူသောပါဠိ၌ အိပ်ခြင်းကို ပလ္လတ္ထဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဥဘောဟိ ပဿေဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော နံပါးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥဇုကမေဝ စ နိပန္နကဝသေန၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ပက်လက်သာ လည်းကောင်း အိပ်သည့်အစွမ်းဖြင့်။ ဣတိ တိဟာကာရေဟိ၊ ဤသို့ သုံးမျိုး ကုန်သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ အသယ ပလ္လတ္ထံ၊ ထိုသမင်အား အိပ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ ဝါ အသယ၊ ဗဟုဝုစ် တစ်နည်းသော်ကား ထိုသမင်၏။ တိဏိ ပလ္လတ္ထာနိ၊ သုံးမျိုးကုန်သော အိပ်ခြင်းတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏)။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တိပလ္လတ္ထော၊ တိပလ္လတ္ထ မည်၏။ တံ တိပလ္လတ္ထံ၊ သုံးမျိုးအိပ်ခြင်း ရှိသော ထိုငါ့တူသမင်ကိုတည်း။ **အနေကမာယန္တိ** ဗဟုမာယံ ဗဟုဝဏ္ဏံ၊ အနေကမာယံ ဟူသည်ကား မာယာများသော လှည့်ပတ်မှုများသော ငါ့တူ သမင်ကိုတည်း။ **အဌကဿရန္တိ** ဧကေကဿိ ပါဌေ၊ အဌကဿရံ ဟူသည်ကား ခြေတစ်ချောင်း တစ်ချောင်း၌။ ဒ္ဝိန္နံ ဒ္ဝိန္နံ ဝသေန၊ ခွါနှစ်လုံး နှစ်လုံးတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဌဟိ ခုရေဟိ သမန္နာဂတံ၊ ရှစ်လုံးကုန်သော ခွါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ငါ့တူသမင်ကိုတည်း။ **အမရတ္ထာပပါယိန္တိ**၊ အမရတ္ထာပပါယိ ဟူသည်ကား။ ပုရိမယာမံ အတိက္ကမိတ္တာ ပုရိမယံကို ကျော်လွန်၍။ မဇ္ဈိမယာမေ အရညတော အာဂမ္မ၊ မဇ္ဈိမယံ၌ တောမှ လာ၍။ ပါနီယဿ ပိဝနတော၊ သောက်ရေကို သောက်တတ်သောကြောင့်။ **အမရတ္ထေ** အာပ ပိဝတိ၊ ညသန်းခေါင်၌ ရေကို သောက်တတ်၏။ ဣတိ **အမရတ္ထာပပါယိ**၊ ထို့ကြောင့် **အမရတ္ထာပပါယိ**မည်၏။ **အမရတ္ထေ** တံ အပါယိ၊

သန်းခေါင်၌ ရေသောက်တတ်သော ထိုသမင်ကိုတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ဤကား အမရတ္ထာပပါယိ၏၊ အနက်တည်း။ မမ ဘာဂိနေယျ မိဂ၊ ငါ၏ တူဖြစ်သော သမင်ကို။ အဟံ သာဓုက၊ ငါမောင်ကြီးသည် ကျေကျေနန။ မိဂမာယ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ သမင်မာယာ အတတ်ပညာကို သင်ယူစေပြီ (သင်ပေးထားပြီ)။ ကထံ၊ ဘယ်သို့ သင်ပေးထားသနည်း ဟူမူကား။ ယထာ ဘာဂိနေယ္ယော၊ အကြင် နည်းအားဖြင့် ငါ့တူသမင်သည်။ ဧကေန သောတေန ဆမသဿသန္ဓော၊ မြေမှာ ကပ်နေသော တစ်ပေါက်တည်းသော နှာခေါင်းဖြင့် မြေမှာကပ် အသက်ရှူလျက်။ ဆဟိ ကလာဟိ အတိဘောတိ၊ ခြောက်မျိုးကုန်သော အဖို့အစု နည်းပရိယာယ်တို့ဖြင့် မုဆိုးကို လွှမ်းမိုးနိုင် လှည့်ပတ်နိုင်၏။ ဣတိ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ လှည့်ပတ်နိုင် လွှမ်းမိုးနိုင်လောက်သော ဤနည်းဖြင့် သင်ပေးထားပြီ။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ အဓိပ္ပါယ်ကို ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။ ဟိ အဟံ တဝ ပုတ္တံ၊ ရှင်းပြရသော် ငါမောင်ကြီးသည် သင်နှမ၏ သားသမင်ကို။ ယထာ၊အကြင်သို့ပြုသော်။ ဧကသ္မိံ ဥပရိမနာသိကာသောတေ၊ တစ်ပေါက်သော အထက်နှာခေါင်းပေါက်၌။ ဝါတံ သန္ဓိရှမ္ဘိတွာ၊အသက်ရှူလေကို ထိန်းချုပ်၍။ ပထဝိယာ အလ္လီနေန၊ မြေ၌ ကပ်နေသော။ ဧကေန ဟေဋ္ဌိမသောတေန၊ တစ်ပေါက်သော အောက်နှာခေါင်းဖြင့်။ တတ္ထေဝ ဆမာယံ၊ ထိုမြေကြီး၌ပင်။ အဿသန္ဓော ဆဟိ ကလာဟိ၊ အသက်ရှူလျက် ခြောက်ပါးကုန်သော အဖို့အစုတို့ဖြင့်။ လုဒ္ဒကံ အတိဘောတိ၊ မုဆိုးကို လွှမ်းမိုးနိုင်၏။ ဆဟိ ကောဋ္ဌာသေဟိ အလ္ဂျောတ္ထရတိ၊ ၆-မျိုးကုန်သော အဖို့အစုနည်းပရိယာယ်တို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးနိုင်၏။ ဝဇ္ဇေတိ ဣတိ အတ္ထော၊ လှည့်ပတ်နိုင်၏ ဤကား အတိဘောတိအဖွင့် အလ္ဂျောတ္ထရတိ၏ အနက်တည်း။ ကတမာဟိ ဆဟိ၊ အဘယ် ၆-မျိုးတို့ဖြင့်နည်း။ စတ္တာရော ပါဒေ ပသာရေတွာ၊ လေးချောင်းကုန်သော ခြေတို့ကို ဆန့်တန်း၍။ ဧကေန ပဿေန သေယျာယ၊ တစ်ဘက်သော နံပါးဖြင့် အိပ်ခြင်းဖြင့်ဝင်း။ ခုရေဟိ တိဏပံသုခဏနေန၊ ခွါတို့ဖြင့် မြက်မြေမှုန့်တို့ကို တူးခြင်း, ဆွဲခြစ်ခြင်း, တွန်းခြစ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇိဝှါနိန္နာမနေန၊ လျှာထုတ်ထားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဒရသ ဥဒ္ဓုမာတကရဏေန၊ ဝမ်းဗိုက်၏ ဖူးဖူးယောင်မှု ပြုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥစ္စာရပဿာဝ ဝိဿဇ္ဇနေန၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် ထွက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါတသန္ဓိရှမ္ဘနေန၊ ထွက်လေဝင်လေ ထိန်းချုပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤ ၆-မျိုးတို့ဖြင့်တည်း။

အပရော နယော၊ စောင်းအိပ်နည်းမှ တစ်ခြားသော ပက်လက်အိပ်နည်းကား။ ပါဒေန ပံသုံ ဂဟေတွာ၊ ခွါနှစ်လုံးခြေထောက်ဖြင့် မြေမှုန့်ကို ယူ၍။ အဘိမုခါ-ကမ္မနေန ပဋိပဏာမနေန၊ ကိုယ့်ဘက်ဆွဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း, တွန်းကန်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဘောသု ပဿေသု သဠာရဏောန၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော နံပါးတို့၌ သွားလာလှည့်လည် ရှုန်းကန်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဒရံ ဥဒ္ဓံ ပကွိပနေန၊ ဝမ်းဗိုက်ကို အထက်သို့ ပစ်ချဖောင်းပွခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အဓော အဝကွိပနေန၊ အောက်တွဲကျအောင်, ချခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဆဟိ ဣမာဟိ ကလာဟိ၊ ဤသို့ ၆-မျိုးကုန်သော ဤအဖို့အစု နည်းပရိယာယ်တို့ဖြင့်။ ယထာ အတိဘောတိ၊ အကြောင်နည်းဖြင့် မုဆိုးလွှမ်းမိုးနိုင် လှည့်ပတ်နိုင်၏။ အယံ မတောတိ၊ ဤသမင်သည် သေပြီဟု။ သည် ဥပ္ပါဒေတွာ ဝဠ္ဆေတိ၊ အမှတ်သညာကို ဖြစ်စေ၍ လှည့်ပတ်နိုင်၏။ ဧဝံ တံ မိဂမာယံ၊ ဤသို့ လှည့်ပတ်နိုင်လောက်အောင် ထိုင်ပါတူနင့်သား သမင်ကို သမင်မာယာ အတတ်ပညာကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေသိန္တိ ဒိပေတိ၊ သင်ယူစေပြီ သင်ပေးထားပြီဟု ဖော်ပြ၏။

အပရော နယော၊ ကလာဟိ အတိဘောတိဟု နှစ်ပုဒ်ကြဲသောနည်းမှ တစ်ခြားသော ကလာဟိတိ ဘောတိဟု နှစ်ပုဒ်ကြဲသော နည်းကား။ ယထာ ဧကေန သောတေန ဆမဿသန္တော၊ အကြောင်နည်းဖြင့် တစ်ပေါက်သော အောက်နားဖြင့် မြေကပ်ရှုရှိုက်လျက်။ ဆဟိ ကလာဟိတိ၊ အဖို့အစု နည်းပရိယာယ် ၆-မျိုးတို့ဖြင့် လှည့်ပတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဒ္ဝိသုပိ နယေသု ဒဿိတေဟိ၊ စောင်းအိပ်ပတ်လက်အိပ် နှစ်မျိုးလည်းဖြစ်ကုန်သော နည်းတို့၌ ပြအပ်ကုန်သော။ ဆဟိ ကာရဏေဟိ ကလာဟိတိ ကလာယိဿတိ၊ အကြောင်း ၆-မျိုးတို့ဖြင့် လှည့်ပတ်နိုင်လတ္တံ့။ လုဒ္ဒံ ဝဠ္ဆေဿတိ၊ မုဆိုးကို လှည့်ပတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဘာဂိနိ ဘောတိတိ အာလပတိ၊ နှမသမင်ကို ဘောတိဟု ဘုရားလောင်းခေါ်၏။ ဘာဂိနေယျောတိ၊ ဘာဂိနေယျောဟူသော သဒ္ဒါဖြင့်။ ဆဟိ ကာရဏေဟိ ဧဝံ ဝဠ္ဆနက်၊ အကြောင်း ၆-မျိုးတို့ဖြင့် ဤသို့ လှည့်ပတ်တတ်သော။ ဘာဂိနေယျ နိဒ္ဒိသတိ၊ တူသမင်ကို ညွှန်ပြ၏။ (ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ အပရော နယော၏ စပ်ရာ)။ ဧဝံ ဟောမိသတ္ထော၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်းသမင်မင်းသည်။ ဘာဂိနေယျသ မိဂမာယာယ၊ တူသမင်၏ သမင်မာယာအတတ်ပညာကို။ သာမုဂ် ဥဂ္ဂဟိတဘာဝံ ဒဿေန္တော၊ ကောင်းစွာ

သင်ယူအပ်ကြောင်းကို ပြလျက်။ ဘဂိန် သမယာသေသိ၊ နှမသမင်မကို သက်သာရာ ရစေပြီ။

သောပိ မိဂပေါတကော ပါသေ ဗဒ္ဓေါ၊ ထိုသမင်ငယ်သည်လည်း ကျော့ကွင်းခ်ိ မိသော်။ အဝိပ္ပန္နိတ္တာယေဝ၊ မတုန်လှုပ်မူ၍သာလျှင်။ ဘူမိယံ မဟာဖာသုက-ပသေန၊ မြေကြီးခ်ိ နံပါးကြီးဖြင့်။ ပါဒေ ပသာရေတ္တာ၊ ခြေတို့ကို ဆန့်တန်း၍။ နိပန္နော ပါဒါနံ အာသန္နဋ္ဌာနေ၊ အိပ်လျက် ခြေတို့၏ အနီးအရပ်ခ်ိ။ ခုရေဟေဝ ပဟရိတ္တာ၊ ခွါတို့ဖြင့်သာ ပေါက်ခြစ်၍။ ပံသုံ စ တိဏာနိ စ ဥပ္ပါဋေတ္တာ၊ မြေမှုန့်ကို လည်းကောင်း, မြက်တို့ကိုလည်းကောင်း ဖွ၍, နုတ်၍။ ဥစ္စာရပသာဝံ ဝိဿဇ္ဇေတ္တာ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို စွန့်၍ ပါ၍။ သီသံ ပါတေတ္တာ၊ ဦးခေါင်းကို ချထား၍။ ဇိဝှံ နိန္နာမေတ္တာ၊ လျှာကို ထုတ်၍။ သရီရံ ခေဠကိလိန္နံ ကတ္တာ၊ ကိုယ်ကို တံထွေးဖြင့် လိမ်းကျံစိုစွတ်သည်ကို ပြု၍။ ဝါတဂ္ဂဟဏေန ဥဒရံ လေကိုရှူသွင်း, ယူသောအားဖြင့် ဝမ်းဗိုက်ကို။ ဥဒ္ဓုမာတကံ ကတ္တာ၊ ဖူးဖူးယောင်သည်ကို ပြု၍။ အက္ခိနိ ပရိဝတ္တေတ္တာ၊ မျက်စိတို့ကို လည်စေ၍။ ဟေဋ္ဌာနာသိကသောတေန၊ အောက်နှာခေါင်းပေါက်, နားပေါက်ဖြင့်။ ဝါတံ သဠာရာပေန္တော၊ ရှူရှိုက်လေကို ကောင်းစွာလှည့်လည်စေလျက်။ ဥပရိမနာသိကာသောတေန၊ အထက်နှာခေါင်းပေါက်, နားပေါက်ဖြင့်။ ဝါဟံ သန္ဓိရုမ္ဘိတ္တာ၊ ရှူရှိုက်လေကို အောင့်၍ ချုပ်၍။ သကလသရီရံ ထဒ္ဓဘာဝံ ဂါဟာပေတ္တာ၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို တောင့်မာသည့် အဖြစ်ကို ယူစေ၍။ မတာကာရံ ဒဿေသိ၊ သေဟန်ကို ပြပြီ။ နီလမက္ခိကာပိ နံ သမ္ဘရိတ္ပါရေသုံ၊ ယင်ပြောင်တို့သည်လည်း ထိုသမင်ငယ်ကို ဝိုင်းရံ နားနေကုန်ပြီ။ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ ကာကာ နိလိယိသု၊ ထိုထိုဌာနခ်ိ ကိုးတို့သည် နားနေကုန်ပြီ။ လုဒ္ဒေါ အာဂန္တ္မာ၊ မုဆိုးသည် လာ၍။ ဥဒရံ ဟတ္ထေန ပဟရိတ္တာ၊ ဝမ်းဗိုက်ကို လက်ဖြင့် ပုတ်၍။ "အတိပါတောဝ ဗဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ အစောကြီးကပင် မိသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ပူတိကောပိ ဇာတောတိ၊ ပုတ်သည် ဖြစ်၏ဟု တွေး၍။ တဿ ဗန္ဓနရဇ္ဇုကံ မောစေတ္တာ၊ ထိုသမင်၏ မိနေသောကြိုးကို ဖြေ၍။ ဧတ္ထေဝ ဣဒါနိ၊ ဤနေရာ၌ပင် ယခုအခါ၌။ နံ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ ထိုသမင်ကို ခုတ်ထစ်ဖျက်၍။ မံသံ အာဒါယ ဂမိဿာမိတိ၊ အသားကို ယူ၍ သွားအံ့ဟု။ နိရာသကော ဟုတ္တာ၊ သမင်နှင့် စပ်, သံသယမရှိသည် ဖြစ်၍။ သာခါပလာသံ ဂဟေတုံ အာရဒ္ဓေါ၊ အသားထည့်ဖို့ သစ်ခက်သစ်ရွက်ကို ယူခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ မိဂပေါတကောပိ

ဥဋ္ဌာယ၊ သမင်ငယ်သည်လည်း ထတည့်၍။ စတူဟိ ပါဒေဟိ ဌတွာ၊ လေးချောင်းသော ခြေတို့ဖြင့် ရပ်၍။ ကာယ ဝိဓုနိတွာ၊ ကိုယ်ကို လှုပ်ခါ၍။ ဂီဝံ ပသာရေတွာ၊ လည်ကို ဆန့်တန်း၍။ မဟာဝါတေန ဆိန္နဝလာဟကော ဝိယ၊ ကြီးစွာသော လေသည် ဖြတ်အပ် တိုက်အပ်သော တိမ်တိုက်ကဲ့သို့။ ဝေဂေန မာတုသန္တိကံ အဂမာသိ၊ အဟုန်ဖြင့် အမိထံသို့ သွားပြီ။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဘိက္ခဝေ ရာဟုလော၊ အို ရဟန်းတို့ ငါ့သားတော် ရာဟုလာသည်။ ဣဒါနေဝ နံ သိက္ခာကာမော၊ ယခုအခါ၌သာ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာလိုလားသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ သိက္ခာကာမောယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း ကျင့်ဝတ်သိက္ခာလိုလားသည်သာတည်း"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒ္ဓေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဘာဂိနေယျမိဂပေါတကော၊ ထိုအခါက ကူတော်သမင်ငယ်သည်။ ရာဟုလော အဟောသိ၊ ယခု ရာဟုလာသည် ဖြစ်လာပြီ။ မာတာ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ထိုအခါ မိခင်သမင်မကား ယခုဥပ္ပလဝဏ်တည်း။ မာတုလမိဂေါ ပန၊ ထိုအခါ ဦးရီးတော်သမင်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

တိပလ္လတ္ထမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော တိပလ္လတ္ထမိဂဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ မာလုတဇာတကဝဏ္ဏနာ

ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏ္ဏေတိ ဣဒံ၊ ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏ္ဏေ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒွေ ဝုမ္မဝဗ္ဘဇိတေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းကြီးတို့ကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တေ ကောသလဇနပဒေ၊ ထိုရဟန်းကြီးနှစ်ပါးတို့သည် ကောသလတိုင်းဇနပုဒ်၌။ ဇေတ္တိ အရညာဝါသေ ဝသန္တိ ကိရ၊ တောရကျောင်းတစ်ကျောင်း၌ နေကြသတဲ့။

ဧကော ကာဋ္ဌတ္ထောရော နာမ၊ တစ်ပါးသည် ကာဋ္ဌထေရ်မည်၏။ ဧကော ဇဏ္ဏတ္ထောရော နာမ၊ တစ်ပါးသည် ဇဏ္ဏထေရ်မည်၏။ အထ ဧကဒိဝသံ ဇဏ္ဏော၊ ထိုအခါ တစ်ရက်၌ ဇဏ္ဏထေရ်သည်။ "ဘန္တေ ကာဋ္ဌ သီတံ နာမ၊ အိုအရှင်ဘုရား ကာဋ္ဌ. . ချမ်းအေးမှုမည်သည်။ ကသ္မိ ကာလေ ဟောတိတိ၊ ဘယ်အခါ၌ ဖြစ်သနည်း"ဟု။ ကာဋ်ဌ ပုစ္ဆိ၊ ကာဋ္ဌထေရ်ကို မေးပြီ။ ကာဋ္ဌေ ဟောတိတိ၊ လဆုတ် ဘက်၌ ဖြစ်၏ဟု။ သော အာဟ၊ ထိုကာဋ္ဌထေရ်သည် ဖြေပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ ကာဋ္ဌော၊ ထိုအခါ တစ်ရက်၌ ကာဋ္ဌထေရ်သည်။ "ဘန္တေ ဇဏ္ဏ သီတံ နာမ၊ အရှင်ဘုရားဇဏ္ဏ ချမ်းအေးမှုမည်သည်။ ကသ္မိ ကာလေ ဟောတိတိ၊ ဘယ်အခါ၌ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟု။ ဇဏ်ဏ ပုစ္ဆိ၊ ဇဏ္ဏထေရ်ကို မေးပြီ။ ဇဏ္ဏေ ဟောတိတိ၊ လဆန်း ဘက်၌ ဖြစ်၏ဟု။ သော အာဟ၊ ထိုဇဏ္ဏထေရ်သည် ဖြေပြီ။ တေ ဥဘောပိ အတ္တနော ကခီ၊ ထိုရဟန်းကြီးနှစ်ပါးတို့သည်လည်း မိမိ၏ ယုံမှားသံသယကို။ ဆိန္ဒိတုံ အသက္ကောန္တာ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရား ရှင်၏ အထံတော်သို့ သွားကြ၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးရ၍။ "ဘန္တေ သီတံ နာမ၊ ရှင်တော်ဘုရား ချမ်းအေးမှုမည်သည်။ ကသ္မိ ကာလေ ဟောတိတိ ပုစ္ဆိသု၊ ဘယ်အခါ၌ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟု မေးလျှောက်ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင် သည်။ တေသံ ကထံ သုတ္တာ၊ ထိုရဟန်းကြီးတို့၏ အမေးစကားကို ကြားတော်မူ ရ၍။ "ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေပိ အဟံ၊ အိုရဟန်းကြီးတို့ ရှေးကလည်း ငါဘုရားသည်။ တုမှာကံ ဣမံ ပဉ္ဍံ ကထေသိ၊ သင်တို့၏ ဤအမေးကို ဖြေဖူးပြီ။ ပန ဘဝသင်္ခေပဂတတ္တာ၊ ထိုသို့ ဖြေဖူးသော်လည်း ဘဝချင်းချုံးခြင်းရောက်သည့် အဖြစ် ကြောင့်။ နဿရဏ္ဍယိတ္တာတိ ဝတ္တာ၊ မမှတ်မိကုန်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဧကသ္မိံ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ တောင်ခြေတစ်ခု၌။ သီဟော စ ဗျဂ္ဃော စ ဒွေ သဟာယာ၊ ခြင်္သေ့ရယ် ကျားရယ် သူငယ်ချင်း နှစ်ကောင် တို့သည်။ ဧကိဿာယေဝ ဂုဟာယ ဝသန္တိ၊ တစ်ခုတည်းသာဖြစ်သော ဂူ၌ နေကုန်၏။ တဒါ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ဣမိဿိပဗ္ဗတဿ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍, ဝင်ရောက်၍။ တသ္မိံယေဝ ပဗ္ဗတပါဒေ ဝသတိ၊ ထိုတောင်ခြေ၌ပင် နေ၏။ အထ ဧကဒိဝသံ တေသံ သဟာယကာနံ၊ ထိုအခါ တစ်ရက်၌ ထိုခြင်္သေ့ ကျား သူငယ်ချင်းတို့၏။

သီတံ နိဿာယ၊ ချမ်းအေးမှုကို အမှီပြု၍။ ဝိဝါဒေါ ဥဒပါဒိ၊ အငြင်းအခုံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဗျဂ္ဃော၊ ကျားသည်။ ကာဠေယေဝ သီတံ ဟောတိတိ အာဟ၊ လဆုတ်ဘက်၌သာ ချမ်းအေးမှုသည် ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဇုဏှေယေဝ သီတံ ဟောတိတိ အာဟ၊ လဆန်းဘက်၌သာ ချမ်းအေးမှုသည် ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ တေ ဥဘောပိ အတ္တနော ကခ်ိ၊ ထိုခြင်္သေ့ ကျား နှစ်ကောင်တို့သည်လည်း မိမိ၏ သံသယကို။ ဆိန္နံတုံ အသက္ကောန္တာ၊ ဖြတ်ပယ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြ၍။ ဟေမိသတ္တံ ပုစ္ဆိသု၊ ဘုရားလောင်းရသေ့ကို မေးကုန်ပြီ။ ဟေမိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းရသေ့သည်။

> ၁၇။ "ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏှေ၊ ယဒါ ဝါယတိ မာလုတော။
> ဝါတဇာနိ ဟိ သီတာနိ၊ ဥဘောတ္ထမပရာဇိတာ"တိ။

"ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏှေ (လ) ဥဘောတ္ထမပရာဇိတာ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုဖြေကြားပြီ။

> ၁၇။ "ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏှေ၊ လဆုတ်ဘက်၌ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် လဆန်း ဘက်၌ ဖြစ်စေ။ ယဒါ မာလုတော ဝါယတိ၊ အကြင်အခါ လေသည် လာ၏ တိုက်၏။ (တသို့ သမယေ သီတံ ဟောတိ၊ ထိုလေလာရာ, လေတိုက်ရာ အခါ၌ ချမ်းအေးမှုသည် ဖြစ်၏)။ ဟိ သီတာနိ ဝါတဇာနိ၊ အကြောင်းသော်ကား ချမ်းအေးမှုတို့သည် လေကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဘော ဇ္ဈေ အပရာဇိတာတိ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော သင်တို့သည် ဤအမေးမှ ရှုံးကုန်"

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏှေ**တိ၊ ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏှေ ဟူသည်ကား လဆုတ်ဘက်၌ဖြစ်စေ လဆန်းဘက်၌ဖြစ်စေ။ **ယဒါ ဝါယတိ** မာလုတောတိ ယသို့ သမယေ၊ ယဒါ ဝါယတိ မာလုတော ဟူသည်ကား အကြင် အခါ၌။ ပုရတ္ထိမာဒိဘေဒေါ ဝါတော ဝါယတိ၊ အရှေ့လေ စသည် အပြားရှိသော လေသည် လာ၏။ တသို့ သမယေ သီတံ ဟောတိ၊ လေလာရာ ထိုအခါ၌ ချမ်းအေးမှုသည် ဖြစ်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း။ သီတာနိ ဝါတဇာနိဟိ၊ ချမ်းအေးမှုတို့သည် လေကြောင့် ဖြစ်ကုန်သောကြောင့်တည်း။

ဝါတေ ဝိဇ္ဇန္တေယေဝ၊ လေသည် ရှိသော်, လာသော်သာ။ ယသ္မာ သီတာနိ ဟောန္တိ၊ အကြောင့်ကြောင့် ချမ်းအေးမှုတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။ ကာဠပက္ခော ဝါ ဇုဏ္ဏပက္ခော ဝါ၊ လဆုတ်ဘက်သည်လည်းကောင်း, လဆန်းဘက်သည်လည်းကောင်း။ ဧတ္ထ အပ္ပမာဏံ၊ ဤချမ်းအေးရာ၌ ပမာဏမဟုတ်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤသို့ ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။ ဥဘောတ္ထမပရာဇိတာတိ ဥဘောပိ တုမှေ၊ ဥဘောတ္ထမပရာဇိတာ ဟူသည်ကား သင်တို့နှစ်ကောင်လုံးတို့သည်လည်း။ ဣမသ္မိံ ပဉ္စေ အပရာဇိတာ ဣတိ၊ ဤ အငြင်းပွားသည့်အမေး၌ မရှုံးကုန်တည်း ဤကား ဂါထာဖွင့်တည်း။ ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်း ရသေ့သည်။ တေ သဟာယကေ သညာပေသိ၊ ထိုခြသေ့နှင့် ကျား သူငယ်ချင်းတို့ကို သိစေပြီ။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရဟန်းတို့ ရှေးကလည်း။ တုမှာကံ အယံ ပဉ္ဇော၊ သင်တို့၏ ဤအမေးကို။ မယာ ကထိတောတိ၊ ငါဘုရားသည် ဖြေဆိုအပ်ခဲ့ပြီ"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ ဒွေပိ ထေရာ၊ သစ္စာပြပြီးသောအဆုံး၌ ကာဠဇုဏ္ဏထေရ်နှစ်ပါးတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဗျဂ္ဃော ကာဠော အဟောသိ၊ ထိုအခါက ကျားသည် ကာဠထေရ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ သိဂေါ ဇုဏ္ဏော၊ ခြသေ့ကား ဇုဏ္ဏထေရ်တည်း။ ပဋိသဏ္ဌနကတာပသော ပန အဟမေဝ အဟောသိံ၊ အမေးဖြေဆိုသည့် ရသေ့သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မာလုတဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
မာတုတဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ မတကဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဒေါ် စေ သတ္ထာ ဇာနေယျုန္တိ ဣဒံ၊ ဒေါ် စေ သတ္ထာ ဇာနေယျုံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်၊ မတကဘတ္တံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ သေသူ ရည်စူးကျွေးမွေးအပ်သော ထမင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တသ္မိံ ကာလေ မနုဿာ၊ ခဲ့ရသော် ထိုအခါက လူတို့သည်။ ဗဟူ အဇ္ဈောဒကာ ဟောမာရေတ္တာ၊ မှားစွာကုန်သော ဆိတ်နှင့်သိုး စသည်တို့ကို သတ်၍။ ကာလကတေ ဥတကေ ဥဒ္ဒိဿ၊ ကွယ်လွန်ပြီးကုန်သော ဆွေမျိုးတို့ကို ရည်စူး၍။ မတကဘတ္တံ နာမ ဒေန္တိ၊ သေသူရည်စူး ကျွေးမွေးအပ်သော ထမင်းကို လှူကုန်၏။ ဘိက္ခူ တေ မနုဿေ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုလူတို့ကို။ တထာ ကရောန္တေ ဒိသွာ၊ ထိုသို့ ပြုလုပ်ကြသည်တို့ကို တွေ့မြင်ကြ၍။ "ဘန္တေ ဧတရဟိ မနုဿာ၊ မြတ်စွာဘုရား ယခုအခါ လူတို့သည်။ ဗဟူ ပါဏော ဝိဟိတက္ခယံ ပါပေတွာ၊ သတ္တဝါများစွာတို့ကို အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေကြ၍။ မတကဘတ္တံ နာမ ဒေန္တိ၊ သေသူရည်စူး ကျွေးမွေးအပ်သော ထမင်းမည်သည်ကို ပေးလှူကြကုန်၏။ ဘန္တေ ဧတ္ထ ဝုဒ္ဓိ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှင်တော်ဘုရား ဤသို့ပြုလုပ်ရာ၌ ကြီးပွားခြင်းသည် ရှိပါသလော"ဟု။ သတ္ထာရံ ပုစ္ဆိသု၊ ဘုရားရှင်ကို မေးလျှောက်ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ မတကဘတ္တံ၊ အို ရဟန်းတို့ မတကဘတ်ကို။ ဒဿာမာတိ ကတေပိ၊ ပေးလှူကြမည်ဟု ပြုအပ်သော်လည်း။ ပါဏာတိပါတေ ကာစိ ဝုဏ္ဏိ နာမ နတ္ထိ၊ သူ့သက်သတ်မှု၌ တစ်စုံတစ်ခုသော ကြီးပွားမှုမည်သည် မရှိ။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးအခါက ပညာရှိတို့သည်။ အာကာသေ နိသဒ္ဒ၊ ကောင်းကင်၌ ထိုင်နေ၍။ ခမ္ဗံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟော၍။ ဇတ္ထ အာဒီနဝံ ကထေတွာ၊ သူ့သက်သတ်မှု ပြု၍ ဤမတကဘတ်ပေးလှူခြင်း၌ အပြစ်ကို ဟောပြောပြီး၍။ သကလဇမ္ဗုဒီပ-ဝါသိကေ ဇတေ ကမ္မံ ဇဟာပေသုံ၊ ဇမ္ဗူဒီပ်တစ်ကျွန်းလုံးနေသူတို့ကို သူ့သက်သတ်မှု ပြု၍ ဤမတကဘတ်ပေးလှူမှုကို စွန့်စေဖူးကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ ပန ဘဝသခ်ေပ-ဂတတ္တာ၊ ယခုအခါ၌ကား ဘဝချုံးခြင်းသို့ ရောက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ပုန ပါတုဘူတန္တိ ဝတ္တာ၊ တစ်ဖန် ထင်ရှားဖြစ်လာပြန်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇာ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ ပါရဂူ၊ ဝေဒသုံးကျမ်းတို့ကို တစ်ဘက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော။ ဒိသာပါမောက္ခော ဧကော အာစရိယပြာဟ္မဏော၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ အကြီးအမှူးဖြစ်သော တစ်ယောက်သော ဆရာပုဏ္ဏားသည်။ မတကဘတ္တံ ကရိသာမီတိ၊ မတကဘတ်ကို ပြုမည်ဟု တွေး၍။ ဧကံ ဧဋ္ဌကံ ဂါဟာပေတွာ၊ သိုးတစ်ကောင်ကို ဖမ်းယူခိုင်း၍။ "တာတာ ဣမံ ဧဋ္ဌကံ၊ ချစ်သားတို့ ဤသိုးကို။ နဒီ နေတွာ နှာပေတွာ၊ မြစ်ဆိပ်သို့ ဆောင်ယူ၍ ရေခိုးပေး၍။ ကဏ္ဏေ မာလံ ပရိကွိပိတွာ၊ လည်ပင်း၌ ပန်းကို ထက်ဝန်းကျင်ရစ်ပတ်၍။ ပဏ္ဍုလိကံ ဒတွာ၊ လက်ငါးချောင်းရောကို ပေး၍။ မဏ္ဍေတွာ အာနေထာတိ၊ တန်ဆာဆင်၍ ဆောင်ယူခဲ့ကြ"ဟု။ အန္တေဝါသိကေ အာဟ၊ တပည့်တို့ကို ပြောပြီ။ တေ သာမဏေ ပဋိသုဏိတွာ၊ ထိုတပည့်တို့သည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကြ၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုသိုးကို ယူ၍။ နဒီ ဂန္တွာ နှာပေတွာ၊ မြစ်သို့ သွား၍ ရေချိုးပေး၍။ မဏ္ဍေတွာ နဒီတီရေ ဌပေသုံ၊ တန်ဆာဆင်၍ မြစ်ကမ်း၌ ထားကြပြီ။ သော ဧဋ္ဌကော၊ ထိုသိုးသည်။ အတ္တနော ပုဗ္ဗကမ္မံ ဒိသွာ၊ မိမိ၏ ရှေးကံကို သိမြင်၍။ "ဝေရပါနာမ ဒုက္ခာ၊ ဤသို့ အသတ်ခံရခြင်း သဘောရှိသည်မည်သော ဆင်းရဲမှု။ အဇ္ဇ မုစ္စိဿာမီတိ၊ ယနေ့ လွတ်ရတော့မည်ဟု တွေး၍။ သောမနဿဇာတော၊ ဝမ်းမြောက်မှုဖြစ်၍။ မတ္တိကာယဏ္ဍေ ဘိန္နဋ္ဌာ ဝိယ၊ မြေအိုးကို ခွဲလိုက်ဘိသကဲ့သို့။ မဟာဟသိတံ ဟသိတွာ ပုန၊ ကြီးစွာသော ရယ်ခြင်းကို ရယ်ပြီး၍ တစ်ဖန်။ "အယံ ပြာဟ္မဏော မံ ယာတေတွာ၊ ဤ ဒိသာပါမောက္ခဆရာပုဏ္ဏားသည် ငါ့ကို သတ်၍။ မယာ လဒ္ဓဒုက္ခံ လဘိဿတိတိ၊ ငါသည် ရအပ်ခဲ့ပြီးသော ဆင်းရဲမှုကို ရလတ္တံ့"ဟု။ ပြာဟ္မဏော ကာရုညံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဆရာပုဏ္ဏား၌ သနားမှုကို ဖြစ်စေ၍။ မဟန္တေန သဒ္ဒေန ပရောဒိ၊ ကြီးစွာသော အသံဖြင့် ငိုကြွေးပြီ။

အထ နံ တေ မာဏဝါ၊ ထိုအခါ၌ ထိုသိုးကို ထိုတပည့်လုလင်တို့သည်။ "သမ္မ ဧဋ္ဌက တွံ၊ အို အမောင်သိုး သင်သိုးသည်။ မဟာသဒ္ဒေန ဟသိ စေဝ ရောဒိ စ၊ အသံကျယ်ကြီးဖြင့် ရယ်လည်းရယ်ပြီ ငိုလည်းငိုပြီ။ ကေန ကာရဏေန ဟသိ နု ခေါ၊ ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ရယ်ပါသနည်း။ ကေန ကာရဏေန ပရောဒီတိ ပုစ္ဆိသု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ငိုပါသနည်းဟု မေးကြပြီ။ တုမှေ

မံ ဣမံ ကာရဏာ၊ သင် လုလင်တို့သည် ငါသိုးကို ဤရယ်ခြင်းအကြောင်း, ငိုခြင်းအကြောင်းကို။ အတ္တနော အာစရိယဿ၊ မိမိတို့၏ ဒိသာပါမောက္ခဆရာ၏။ သန္ဓိကေ ပုဠ္ဌေယျာထာတိ၊ အထံ၌ မေးကြပါဟု ပြောပြီ။ တေ တံ အာဒါယ ဂန္တွာ၊ ထိုတပည့်လုလင်တို့သည် ထိုသိုးကို ယူသွား၍။ ဣဒံ ကာရဏာ အာစရိယဿ အာရောစေသုံ၊ ဤအကြောင်းကို ဆရာအား ပြောကြားကုန်ပြီ။ အာစရိယော တေသံ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ဆရာသည် ထိုတပည့်တို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ "ဧဋ္ဌက တ္တွံ၊ အိုသိုး သင်သည်။ ကသ္မာ ဟသိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ရယ်သနည်း။ ကသ္မာ ပရောဒီတိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ငိုသနည်း"ဟု။ ဧဋ္ဌကံ ပုစ္ဆိ၊ သိုးကို မေးပြီ။ ဧဋ္ဌကော အတ္တနာ ကတကမ္မံ၊ သိုးသည် မိမိသည် ပြုအပ်ခဲ့ဖူးသော မကောင်းမှုကံကို။ ဇာတိသရဏာဏေန အနုဿရိတ္တာ၊ ဇာတိသရဏာဏ်ဖြင့် အဖန်ဖန် အောက်မေ့၍။ "ဗြာဟ္မဏ အဟံ ပုဗ္ဗေ အိုပုဏ္ဏား ငါသည် ရှေက။ တာဒိသောဝ မန္ဒဿယက-ဗြာဟ္မဏော ဟုတ္တာ၊ သင်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သည်သာ ဖြစ်သော မန္တန်ရွတ်ဆိုသည့် ပုဏ္ဏားသည် ဖြစ်၍။ မတကဘတ္တံ ဒဿာမိတိ၊ မတကဘတ်ကို ပေးလျှမည်ဟု။ ဧကံ ဧဋ္ဌကံ မာရေတ္တာ၊ သိုးတစ်ကောင်ကို သတ်၍။ မတကဘတ္တံ အဒါသိ၊ မတကဘတ်ကို ပေးလျှခဲ့ပြီ။ သွာဟံ ဧကဿ ဧဋ္ဌကဿ ယာတိတတ္တာ၊ ထိုငါသည် သိုးတစ်ကောင်ကို သတ်အပ်ဖူးသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကေန ဥဒ္ဓေသုပဠသု အတ္တဘာဝသတေသု၊ တစ်ဘဝဖြင့် ယုတ်လျော့ကုန်သော ဘဝငါးရာတို့၌။ သီသစ္ဆေဒံ ပါပုဏိ၊ ခေါင်းပြတ်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ရပြီ။ မေ အယံ၊ ငါ၏ ဤဘဝသည်ကား။ ကောဋိယံ ဌိတော၊ အစွန်ဆုံး၌ တည်ရှိသော။ ပဠသတိမော အတ္တဘာဝေါ၊ ငါးရာပြည့်သော ဘဝတည်း။ သွာဟံ အဇ္ဇ၊ ထိုငါသည် ယနေ့။ ဧဝရူပါ ဒုက္ခာ မုစ္စိဿာမိတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲမှ လွတ်ရတော့မည်ဟု။ သောမနဿဇာတော၊ သောမနဿဖြစ်၍။ ဣမိနာ ကာရဏေန ဟသိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့် ရယ်ပြီ။ ရောဒန္တော ပန၊ ငိုသည်ကတော့။ အဟံ ဧကံ ဧဋ္ဌကံ မာရေတ္တာ၊ ငါသည် သိုးတစ်ကောင်ကို သတ်၍။ ပဠဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ သီသစ္ဆေဒဒုက္ခံ ပတ္တာ၊ ခေါင်းပြတ်ခြင်းဆင်းရဲသို့ ရောက်၍။ အဇ္ဇ တမှာ ဒုက္ခာ တာဝ မုစ္စိဿာမိ၊ ယနေ့ ထိုဆင်းရဲမှ လွတ်ရပေတော့အံ့။ အယံ ပန ဗြာဟ္မဏော မံ မာရေတ္တာ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်ကား ငါ့ကို သတ်၍။ အဟံ ဝိယ ပဠဇာတိသတာနိ၊ ငါသည်ကဲ့သို့ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ သီသစ္ဆေဒဒုက္ခံ

လဘိသတိတိ၊ ခေါင်းပြတ်ခြင်းဆင်းရဲကို ရလိမ့်မည်ဟု။ တယိ ကာရုညေန၊ သင်ပုဏ္ဏားဌ် သနားခြင်းကြောင့်။ ရောဒိန္တိ ပြာဟွဏသ ကထေသိ၊ ငိုပြီ"ဟု ဒီသာပါမောက္ခဆရာပုဏ္ဏားအား ဖြေပြီ။ ဧဌေက မာ ဘာယိ၊ အိုသိုး မကြောက်လင့်။ အဟံ တံ နိ မာရေဿာမိတိ၊ ငါဆရာသည် သင့်ကို မသတ်အံ့ဟု ပြောပြီ။ ပြာဟွဏ ကိံ ဝဒေသိ၊ အိုပုဏ္ဏား ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ။ တယိ မာရေန္တေပိ အမာရေန္တေပိ၊ သင်သည် သတ်သော်လည်းကောင်း, မသတ်သော်လည်းကောင်း။ အဇ္ဇ မယာ မရဏာ၊ ယနေ ဝါသည် သေခြင်းမှ။ မုစ္စိတုံ နိ သက္ကာတိ၊ လွတ်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းဟု ပြောပြီ။ ဧဌေက မာ ဘာယိ၊ အိုသိုး မကြောက်လင့်။ အဟံ တေ၊ ငါသည် သင့်အတွက်။ အာရက္ခံ ဂဟေတွာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို ယူ၍။ တယာ သဒ္ဓိယေဝ ဝိစရိဿာမိတိ၊ သင်နှင့်အတူသာ လှည့်လည်မည်ဟု ပြောပြီ။ ပြာဟွဏ တဝ အာရက္ခော အပ္ပမတ္တကော၊ အို ပုဏ္ဏား သင်၏ စောင့်ရှောက်မှုသည် မပြောပဖွယ် အနည်းငယ်သာ။ မယာ ကတပါပံ ပန၊ ငါသည် ပြုအပ်ခဲ့သော အကုသိုလ်သည်ကား။ မဟန္တံ ဗလဝန္တိ၊ ကြီးလှ၏ (အားကောင်းလှ၏)ဟု ပြောပြီ။

ပြာဟွဏော ဧဌကံ မုဉ္စိတွာ၊ ဆရာပုဏ္ဏားသည် သိုးကို အသက်ဘေးမှ လွှတ်၍။ ဣမံ ဧဌကံ၊ ဤသိုးကို။ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှာ သတ်ခွင့်ကို။ ကဿစိပိ နိ ဒဿာမိတိ၊ မည်သူအားမျှလည်း မပေးအံ့ဟု တွေး၍။ အန္တေဝါသိကေ အာဒါယ၊ တပည့်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ ဧဌကေနေဝ သဒ္ဓိ ဝိစရိ၊ သိုးနှင့်သာ အတူ လှည့်လည်ပြီ။ ဧဌကော ဝိသဒ္ဒမတ္တောဝ၊ သိုးသည် လွတ်လိုက်လျှင်ပင်။ ဧကံ ပါသာဏပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ဖျာတစ်ခုကို။ နိဿာယ ဇာတဂုမ္ဗေ၊ မှီ၍ ပေါက်နေသော ချုံ၌။ ဂီဝံ ပသာရေတွာ၊ လည်ပင်းကို ဆန့်တန်း၍။ ပဏ္ဏာနိ ခါဒိတုံ အာရဒ္ဓေ၊ အရွက်တို့ကို စားခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ တခ်ဏညေဝ တသ္မိံ ပါသာဏေ၊ ထိုခဏ၌ပင် ထိုကျောက်ဖျာ၌။ အသနိ ပတိ၊ မိုးကြိုးသည် ကျပြီ (ပစ်ပြီ)။ တတော ဧကော ပါသာဏသကလိကာ ဆိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုကျောက်ဖျာမှ တစ်ခုသော ကျောက်ဖျာ အပိုင်းအစသည် ကျိုးပြတ်၍။ ဧဌကဿ ပသာရိတဂီဝါယ ပတိတွာ၊ သိုး၏ ဆန့်တန်းသော လည်ပင်း ကျ၍ (မှန်၍)။ သီသံ ဆိန္နိ၊ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ပြီ။ မဟာဇနော သန္နိပတိ၊ လူအများသည် ကောင်းစွာကျရောက် စုဝေးပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုအခါ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် ထိုဌာန၌။

ရုက္ခဒေဝတာ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တော၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီ။ သော တဿ မဟာဇနဿ ပဿန္တဿေဝ၊ ထိုဘုရားလောင်းရုက္ခစိုးနတ်မင်းသည် ထိုလူ အများသည် ကြည့်နေစဉ်ပင်။ ဒေဝတာနုဘာဝေန အာကာသေ၊ နတ်တန်ခိုးဖြင့် ကောင်းကင်၌။ ပလ္လင်္ကေန နိသီဒိတ္တာ၊ တင်ပလ္လင်ခွေဖြင့် ထိုင်နေ၍။ "ဣမေ သတ္တာ ဒေဝ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည် ဤသို့ကဲ့သို့။ ပါပဿ ဖလံ ဇာနမာနာ၊ မကောင်းမှု၏ မကောင်းကျိုးကို သိကုန်သော်။ ပါဏာတိပါတံ အပ္ပေဝ နာမ နိ ကရေယ္ယုန္တိ၊ သူ့သက်သတ်မှုကို စင်စစ်သာလျှင် မပြုကုန်ရာ"ဟု။ မဓုရသရေန ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ ချိုမြိန်သာယာသော အသံဖြင့် တရားဟောလိုရကား။

၁၈။ "ဒေဝ ဒေ သတ္တာ ဇာနေယ္ယုံ၊ ဒုက္ခာယ ဇာတိသမ္ဘဝေါ။
နိ ပါဏော ပါဏိနံ ဟညေ၊ ပါဏဃာတီ ဟိ သောစတိ"တိ။

"ဒေဝ ဒေ သတ္တာ ဇာနေယ္ယုံ (လ) ပါဏဃာတီ ဟိ သောစတိ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၁၈။ "အယံ ဇာတိသမ္ဘဝေါ ဒုက္ခော၊ ဤပဋိသန္ဓေတည်နေခြင်း ကြီးပွားခြင်းသည် ဆင်းရဲတည်း (ဆင်းရဲကြောင်းတည်း)။ ဒေဝ ဒေ သတ္တာ ဇာနေယ္ယုံ ဤသို့ အကယ်၍ သတ္တဝါတို့သည် သိကုန်အံ့။ ဟိ ပါဏဃာတီ သောစတိ၊ အကြောင်းကြောင့် သူ့သက်သတ်သူသည် စိုးရိမ်ရ၏။ (တသ္မာ ဒေဝ၊ ထိုသို့ စိုးရိမ်ရသောကြောင့် ဤသို့ သိကုန်သော်)။ ပါဏော ပါဏိနံ နိ ဟညေ၊ သတ္တဝါတစ်ယောက်သည် သတ္တဝါတစ်ယောက်ကို မညှဉ်းဆဲ မသတ်ဖြတ်ရာ"။

တတ္ထ ဒေဝ ဒေ သတ္တာ ဇာနေယ္ယုန္တိ၊ ထိုဂါထာ၌ ဒေဝ ဒေ သတ္တာ ဇာနေယ္ယုံ ဟူသည်ကား။ ဣမေ သတ္တာ ဒေဝ ဒေ ဇာနေယ္ယုံ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည် ဤသို့ အကယ်၍ သိကုန်အံ့။ ကထံ၊ ဘယ်သို့ သိကုန်ရာသနည်း။ ဒုက္ခာ ယံ ဇာတိ-သမ္ဘဝေါတိ၊ ဒုက္ခာယံ ဇာတိသမ္ဘဝေါ ဟူသည်ကား။ တတ္ထ တတ္ထ အယံ ဇာတိ စ၊ ထိုထိုတုံ့ဘဝ၌ ဤပဋိသန္ဓေ တည်နေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဇာတဿ အနုဏ္ဏမေန၊ မွေးဖွားသူ၏ အစဉ်အားဖြင့်။ ဝမ္ဘိသခ်ိတော အယံ သမ္ဘဝေါ စ၊ ကြီးပွားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဤကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဇရာ-

ဣာဓိမရဏာအပ္ပိယသမ္ပယောဂပိယဝိပ္ပယောဂဟတ္ထပါဒစ္ဆေဒါဒိနံ၊ အိုနာသေ, မုန်းသူနှင့်တွဲ, ချစ်သူနှင့်ကွဲ, လက်ခြေပြတ်ခြင်း စကုန်သော။ ဒုက္ခာနံ ဝတ္ထု-ဘူတတ္တာ၊ ဆင်းရဲတို့၏ တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခောတိ ယဒိ ဇာနေယျုံ၊ ဒုက္ခဟု အကယ်၍ သိကုန်အုံ့။ **နပါဏော ပါဏိနံ ဟညေတိ**၊ နပါဏော ပါဏိနံ ဟညေ ဟူသည်ကား။ ပရဝဓဿော၊ သူတစ်ပါးကို သတ်သူသည်။ ဇာတိသမ္ဘဝေ ဝဓံ လဘတိ၊ ဖြစ်ရာ ကြီးပွားရာဘဝ၌ သတ်ခံရခြင်းကို ရ၏။ ပိဋ္ဌေန္ဓော ပိဋ္ဌံ လဘတိတိ၊ ညှဉ်းဆဲသူသည် ညှဉ်းဆဲခံရခြင်းကို ရ၏ဟု။ ဇာတိသမ္ဘဝသ ဒုက္ခဝတ္ထုတာယ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေမှ, ကြီးပွားမှု၏ ဒုက္ခတည်ရာ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခဘာဝံ ဇာနန္တော၊ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းကို သိသော်။ ကောစိ ပါဏော အညံ ပါဏိနံ နဟညေ၊ မည်သည့်သတ္တဝါသည်မျှ အခြားသတ္တဝါကို မညှဉ်းဆဲ, မသတ်ဖြတ်ရာ။ သတ္တော သတ္တံ နဟနေယျ၊ သတ္တဝါ တစ်ယောက်သည် သတ္တဝါတစ်ယောက်ကို မညှဉ်းဆဲ, မသတ်ဖြတ်ရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား နပါဏော ပါဏိနံ ဟညေ၏ အနက်တည်း။ ကိံ ကာရဏာ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း။ ဟိ **ပါဏယာတိ သောစတိတိ**၊ အကြင်ကြောင့် သူ့အသက်သတ်သူသည် စိုးရိမ်ရ၏ ထိုကြောင့်တည်း။ ယသ္မာ သာဟတ္ထိကာဒီသု၊ အကြင်ကြောင့် ကိုယ်ထိလက်ရောက် စကုန်သော။ ဆသု ပယောဂေသု ယေန ကေနစိ ပယောဂေန၊ အားထုတ်ခြင်း ၆-မျိုးတို့တွင် အားထုတ်ခြင်း တစ်မျိုးမျိုး ဖြင့်။ ပရဿ ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒနေန၊ သူတစ်ပါး၏ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်ခြင်းဖြင့်။ ပါဏယာတိ ပုဂ္ဂလော၊ သူ့အသက်သတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဌသု မဟာ-နိရယေသု၊ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တို့လည်းကောင်း။ သောဠသသု ဥဿဒနိရယေသု၊ ဥဿဒငရဲငယ် ၁၆-ထပ်တို့လည်းကောင်း။ နာနပ္ပကာရယ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော တိရစ္ဆာန်မျိုးလည်းကောင်း။ ပေတ္တိဝိသယေ အသုရကာယေတိ၊ ပြိတ္တာဘုံလည်းကောင်း အသုရကာယ်ဘုံလည်းကောင်းဟူ ကုန်သော။ ဣမေသု စတူသု အပါယေသု၊ ဤအပါယ်လေးဘုံတို့၌။ မဟာဒုက္ခံ အနုဘဝမာနော၊ ဒုက္ခကြီးကို ခံစားလျက်။ အန္ဓောနိဗ္ဗာယနလက္ခဏေန သောကေန၊ ရင်တွင်း တောက်လောင်စေခြင်း လက္ခဏာရှိသော သောကဖြင့်။ ဒီယရတ္တံ သောစတိ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညပတ်လုံး စိုးရိမ်ရ၏။ အယံ ဇဋ္ဌော မရဏာဘယေန၊ ဤသိုးသည် သေဘေးကြောင့်။ သောစတိ ယထာဝ၊ စိုးရိမ်

ရသကဲ့သို့သာ။ ဧဝံ ဒီယရတ္တဲ့ သောစတိ၊ ဤအတူ နေ့ညရှည်စွာပတ်လုံး စိုးရိမ်ရ၏။ ဣတိပိ ဥ တွာ၊ ဤသို့လည်း သိခြင်းကြောင့်။ ပါဏော ပါဏိနံ နဟညေ၊ သတ္တဝါသည် သတ္တဝါကို မညှဉ်းဆဲ, မသတ်ဖြတ်ရာ။ ကောစိ ပါဏာတိပါတကမ္မံ နာမ နကရေယျ၊ မည်သူသည်မျှ သူသက်သတ်မှုမည်သည်ကို မပြုလုပ်ရာ။ ပန မောဟေန မူဠှာ၊ သို့သော်လည်း မောဟဖြင့် တွေဝေကြ၍။ အဝိဇ္ဇယ အန္ဓီကတာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ကန်းအောင်ပြုမှု ခံကြရ၍။ ဣမံ အာဒီနဝံ အပသ္သန္တာ၊ ဤဒုက္ခအပြစ်ကို မမြင်ကြ၍။ ပါဏာတိပါတံ ကရောန္တိ ဣတိ၊ ပါဏာတိပါတကို ပြုကြကုန်၏ ဤကား ဂါထာဖွင့် အပြီးတည်း။

ဧဝံ မဟာသတ္တော၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်းရက္ခစိုးနတ်မင်းသည်။ နိရယ-ဘယေန တရေတွာ၊ ငရဲဘေးဖြင့် ခြိမ်းခြောက်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ တရားကို ဟောပြီ။ မနုဿာ တံ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ၊ လူတို့သည် ထိုတရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ နိယဘယဘီတာ ပါဏာတိပါတာ ဝိရမိံသု၊ ငရဲဘေးမှ ကြောက်ကြ၍ ပါဏာတိပါတမှ ရှောင်ကြဉ်ကြပြီ။ ဟေဓိသတ္တောပိ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ ဘုရားလောင်း ရက္ခစိုးနတ်မင်းသည်လည်း တရားကို ဟော၍။ မဟာဇနံ သီလေ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ လူအများကို သီလ၌ တည်စေ၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။ မဟာဇနောပိ၊ လူအများသည်လည်း။ ဟေဓိသတ္တသ သြဝါဒေ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ သြဝါဒ၌ တည်၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြုကြ၍။ ဒေဝနဂရံ ပူရေသိ၊ နတ်ပြည်ကို ပြည့်စေပြီ။ သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ အဟံ တေန သမယေန၊ ငါဘုရားသည် ထိုအခါက။ ရက္ခဒေဝတာ အဟောသိန္တိ၊ ရက္ခစိုးနတ်မင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မတကဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
မတကဘတ္တဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ အာယာစိတဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ

သစေ မုဇ္ဈေ ပေစ္စ မုဇ္ဈေတိ ဣဒံ၊ သစေ မုဇ္ဈေ ပေစ္စ မုဇ္ဈေ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟာရန္တေ၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝတာနှံ အာယာစနဝလိကမ္မံ၊ နတ်တို့အားတောင်းပန်မှု လွတ်ဖို့ရာပူဇော်မှုပြုခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူပြီ။ တဒါ မနုဿာ၊ ထိုဘုရားလက်ထက်တော်က လူတို့သည်။ ဝဏ္ဏဝယ ဂစ္ဆန္တာ၊ ရောင်းရေးဝယ်တာအလို့ငှာ သွားကြကုန်သော်။ ပါဏော ဝဓိတွာ၊ သတ္တဝါတို့ကို သတ်၍။ ဒေဝတာ နံ ဗလိကမ္မံ ကတွာ၊ နတ်တို့အားပူဇော်ပသမှုကို ပြုကြ၍။ "မယံ အနန္တရာယေန၊ ငါတို့သည် အန္တရာယ်မရှိဘဲ။ အတ္ထသိဒ္ဓိ ပတွာ အာဂစ္ဆန္တာ၊ လိုလားအပ်သော အကျိုးပြီးစီးခြင်းသို့ ရောက်၍ လာကုန်သော်။ ပုန တုမှာကံ၊ တစ်ဖန် သင်နတ်တို့အား။ ဗလိကမ္မံ ကုရိဿာမာတိ၊ ပူဇော်ပသမှုကို ပြုကုန်အံ့"ဟု။ အာယာစိတွာ ဂစ္ဆန္တိ၊ တောင်းပန်၍ သွားကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့တောင်းပန်မှုပြုရာ၌ (ဝါ) ထိုတောင်းပန်မှု ပြုသူတို့တွင်။ အတ္ထသိဒ္ဓိ ပတွာ၊ လိုလားအပ်သော အကျိုးပြီးစီးခြင်းကို ရရှိ၍။ အနန္တရာယေန အာဂတာ၊ အန္တရာယ်မတွေ့ဘဲ ရောက်လာသူတို့သည်။ ဒေဝတာနုဘာဝေန ဣဒံ၊ နတ်တို့တန်ခိုးကြောင့် ဤအကျိုးပြီးမှုရခြင်းသည်။ ဇာတန္တိ မညမာနာ၊ ဖြစ်၏ဟုမှတ်ထင်ကြ၍။ ဗဟူ ပါဏော ဝဓိတွာ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို သတ်ဖြတ်၍။ အာယာစနတော မုစ္စိတုံ၊ တောင်းပန်မှုမှ လွတ်ခြင်းငှာ။ ဗလိကမ္မံ ကရောန္တိ ကိရ၊ ပူဇော်ပသမှုကို ပြုကြသတဲ့။ တံ ဒိသ္မာ ဘိက္ခူ၊ ထိုပူဇော်ပသမှုကို တွေ့မြင်ရ၍ ရဟန်းတို့သည်။ "ဘန္တေ ဇေတ္ထ၊ အို မြတ်စွာဘုရား သတ္တဝါတို့ကို သတ်၍ ဤနတ်ပူဇော်ပသမှု၌။ အတ္ထော အတ္ထိ နု ခေါတိ၊ ကောင်းကျိုးသည် ရှိပါသလောဟု။ ဘဂဝန္တံ ပုစ္ဆိသု၊ ဘုရားရှင်ကို မေးလျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ အတီတံ အာဟရိ၊ ဘုရားရှင်သည် အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ကာသိရဋ္ဌေ ကေသ္မိ ဂါမကေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ကာသိတိုင်း၌ ရှာငယ်တစ်ရွာ၌။ ကုဋုမ္ဗိကော ဂါမဒ္ဒါရေ ဌိတနိဂြောဓရုက္ခေ၊ သူကြွယ်သည် ရွာတံခါးအနီး၌ တည်ရှိသော ပညောင်ပင်၌။ ဒေဝတာယ ဗလိကမ္မံ ပဋိဝနိတွာ၊ ရုက္ခဒိုးနတ်မင်းအား ပူဇော်ပသမှုကို ဝန်ခံ၍။ အနန္တရာယေန အာဂန္တာ၊ အန္တရာယ်

ကင်းစွာ ရောက်လာသော်။ ဗဟူပါဏော ဝမိတ္တာ၊ သတ္တဝါများစွာတို့ကို သတ်ဖြတ်၍။ အာယာစနတော မုစ္စိဿာမိတိ၊ တောင်းပန်မှုမှ လွတ်မြောက်အံ့ဟု။ ရုက္ခ-မူလံ ဂတော၊ ပညောင်ပင်ရင်းသို့ သွားပြီ။ ရုက္ခဒေဝတာ ခန္ဓဝိဋပေ ဌတ္တာ၊ ရုက္ခစိုး နတ်မင်းသည် ပညောင်ပင်ခွကြားဌ် တည်လျက်။

ဘ၉။ "သစေ မုစ္စေ ပေစ္ဆ မုစ္စေ၊ မုစ္စမာနော ဟိ ဗဗ္ဗတိ။
နု ဟေဝံ ဓီရာ မုစ္စန္တိ၊ မုတ္တိ ဘလဿ ဗန္ဓနံ"န္တိ။

"သစေ မုစ္စေ ပေစ္ဆ မုစ္စေ (လ) မုတ္တိ ဘလဿ ဗန္ဓနံ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

ဘ၉။ "သစေ မုစ္စေ ပေစ္ဆ မုစ္စေ၊ အကယ်၍ လွတ်မြောက်လိုအံ့ နောက်ဘဝ၌ပါ လွတ်မြောက်အောင် လုပ်လော့။ မုစ္စမာနော ဟိ ဗဗ္ဗတိ၊ ပါဏာတိပါတပြု, လွတ်မြောက်သူသည် အကြင့်ကြောင့် မကောင်းမှုဖြင့် ဖွဲ့မိ၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်)။ ဧဝံ ဓီရာ နု မုစ္စန္တိ၊ ဤသို့ ပညာရှိတို့သည် လွတ်မြောက်အောင် မပြုကုန်။ ဘလဿ မုတ္တိ ဗန္ဓနံ၊ လူမိုက်၏ လွတ်မြောက်အောင် ပြုမှုသည် နှောင်ဖွဲ့မှုသာတည်း"။

တတ္ထ **သစေ မုစ္စေ ပေစ္ဆ မုစ္စေ**တိ၊ ထိုဂါထာ၌ သစေ မုစ္စေ ပေစ္ဆ မုစ္စေ၊ ဟူသည်ကား။ ဘော ပုရိသ တွံ၊ အို ယောက်ျား သင်သည်။ သစေ ယဒိ မုစ္စေ မုစ္စိတုကာမောသိ၊ အကယ်၍ လွတ်မြောက်လိုအံ့။ (ပေစ္ဆ မုစ္စေဟု သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ အပိုထည့် ရိုက်မိဟန်တူသည်)။ **ပေစ္ဆ မုစ္စေ**တိ၊ ပေစ္ဆ မုစ္စေ ဟူသည်ကား။ ယထာ ပရလောကေ နု ဗဗ္ဗတိ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လွတ်သော် နောက်ဘဝ၌ မဖွဲ့မိ။ ဧဝံ မုစ္စာဟိ၊ ဤသို့ နောက်ဘဝမဖွဲ့မိသောအခြင်းအရာဖြင့် လွတ်မြောက်အောင် ပြုလော့။ မုစ္စမာနော ဟိ ဗဗ္ဗတိတိ၊ မုစ္စမာနော ဟိ ဗဗ္ဗတိဟူသည်ကား။ တွံ ပါဏံ ဝမိတ္တာ၊ သင်ယောက်ျားသည် သတ္တဝါကို သတ်၍။ ယထာ ပန မုစ္စိတုံ ဣစ္ဆသိ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ကား လွတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ ဧဝံ မုစ္စမာနော ဟိ၊ ဤအခြင်းအရာဖြင့် လွတ်မြောက်သူသည် အကြင့်ကြောင့်။ ပါပကမ္မေန ဗဗ္ဗတိ၊ မကောင်းမှုဖြင့် ဖွဲ့မိ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ (နု မုစ္စန္တိ နှင့် တွဲစပ်ပါ။) **နု ဟေဝံ ဓီရာ မုစ္စန္တိ**တိ၊ နု ဟေဝံ ဓီရာ မုစ္စန္တိ ဟူသည်ကား။ ယေ ပဏ္ဍိတပုရိသာ၊ အကြင်သူတို့ကား ပညာရှိယောက်ျားတို့တည်း။ တေ ဧဝံ၊ ထိုပညာရှိယောက်ျားတို့ကား

မကောင်းမှုဖွဲ့မိသည့် ဤအခြင်းအရာဖြင့်။ ပဋိသဝတော နု မုစ္စန္တိ၊ ဝန်ခံမှုမှ လွတ်မြောက်အောင် မပြုကုန်။ ကိုယ် ကာရဏာ၊ ဘာကြောင့်နည်း။ ဒေဝရှေပါ မုတ္တိ ဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော လွတ်မြောက်ခြင်းသည် အကြင့်ကြောင့်။ ဗာလသ ဗန္ဓနံ၊ လူမိုက်အတွက် နှောင်ဖွဲ့မိခြင်းပင်တည်း။ ပါဏာတိပါတံ ကတ္တာ ဒေသ မုတ္တိ နာမ၊ ပါဏာတိပါတပြု၍ ဤလွတ်မြောက်မှုမည်သည်။ ဗာလသ ဗန္ဓနမေဝ ဟောတိ၊ လူမိုက်အဖို့ နှောင်ဖွဲ့မိခြင်းသည်ပင် ဖြစ်၏။ (ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ကိုယ် ကာရဏာ အဖြေ)။ ဣတိ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ ဤသို့ တရားကို ဟောပြီ။ တတော ပဌာယ မနုဿာ၊ ထိုအခါမှ စ၍ လူတို့သည်။ ဒေဝရှေပါ ပါဏာတိပါတကမ္မာ ဝိရတာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပါဏာတိပါတအမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ကြကုန်၍။ ဓမ္မံ စရိတ္တာ၊ တရားကို ကျင့်၍။ ဒေဝနဂရံ ပူရယိသု၊ နတ်ပြည်ကို ပြည့်စေကုန်ပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ အဟံ တေန သမယေန၊ ငါဘုရားသည် ထိုအခါက။ ရုက္ခဒေဝတာ အဟောသိန္တိ ရုက္ခစိုးနတ်မင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အာယာစိတဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော အာယာစိတဘတ္တဇာတ် အဖွင့်တည်း။

၁၀။ နဠပါနဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဒိသွာ ပဒမနုတ္တိဏ္ဏန္တိ ဣဒံ၊ ဒိသွာ ပဒမနုတ္တိဏ္ဏံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ကောသလေသု၊ ဘုရားရှင်သည် ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ စရမာနော၊ ခရီးဒေသစာရီကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ နဠကပါနဂါမံ ပတ္တော၊ နဠကပါနရွာသို့ ရောက်တော်မူ၍။ နဠကပါနပေါက္ခရဏိယံ၊ နဠကပါနလေးထောင့်ကန်က။ ကေတကဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဆပ်သွားတောဌ် နေတော်မူစဉ်။ နဠဝဏ္ဏကေ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ကျွန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တဒါ ဘိက္ခူ၊ ထိုအခါ၌ ရဟန်းတို့သည်။ နဠကပါနပေါက္ခရဏိယံ နှတ္တာ၊

နဋ္ဌကပါနလေးထောင့်ကန်၌ ရေချိုကြေပြီး၍။ သူစိယရတ္တာယ သာမဏေရေဟိ၊ အပ်ကျည်, အပ်ဝူးအလို့ငှာ သာမဏေတို့ကို။ နဋ္ဌဒဏ္ဍကေ ဂါဟာပေတွာ၊ ကျွန်းတို့ကို ယူခိုင်း၍။ တေ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ ထိုကျွန်းတို့ကို တစ်ချောင်းလုံး၌ပင်။ ဆိဒ္ဓေ ဒိသွာ၊ အပေါက်ဖြစ်နေသည်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၍။ သတ္ထာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘန္တေ မယံ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည်။ သူစိယရတ္တာယ နဋ္ဌဒဏ္ဍကေ ဂဏှာပေမ၊ အပ်ဝူးအလို့ငှာ ကျွန်းတို့ကို ယူခိုင်းပါကုန်၏။ တေ မူလတော ယာဝ အဂ္ဂါ၊ ထိုကျွန်းတို့သည် အရင်းမှ အဖျားတိုင် အောင်။ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ ဆိဒ္ဒါ၊ တစ်ချောင်းလုံးပင် အပေါက်ဖြစ်နေပါကုန်၏။ ဧတေ ကိံ နု ခေါတိ ပုစ္ဆိသု၊ ဤကျွန်းတစ်ချောင်းလုံး အဆစ်မပါ အပေါက်ဖြစ်နေခြင်းသည် ဘာ့ကြောင့်ပါနည်းဟု မေးကြပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဘိက္ခဝေ ဣဒံ၊ အို ရဟန်းတို့ ဤအရင်းမှ အဖျားအထိ ကျွန်းတို့ တစ်ပေါက်တည်း ဖြစ်နေခြင်းသည်။ မယံ ပေါရာဏကာမိဌာန်၊ ငါဘုရား၏ ရှေးကပြုခဲ့သော အဓိဌာန်တည်း။ ဣဒါနိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

ပုဗ္ဗေ သော ဝနသဏ္ဍော၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါက ထိုတောအုပ်သည်။ အရညော အဟောသိ ကိရ၊ တောသည်ပင် ဖြစ်ခဲ့ပြီတဲ့။ တဿာပိ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ထိုလေးထောင့်ကန်၌လည်း။ ဧကော ဒကရက္ခသော၊ ရေစောင့်ဘီလူး တစ်ကောင်သည်။ ဩတိဏ္ဏောတိဏ္ဏော ခါဒတိ၊ ဆင်းသူ, ဆင်းသူတို့ကို စား၏။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ ရောဟိတမိဂ-ပေါတကယောနိယာ ကပိရာဇာ ဟုတ္တာ၊ စိုင်ငယ်ပမာဏရှိသော မျောက်မင်းသည် ဖြစ်၍။ အသီတိသဟဿမတ္တာဝါနရပရိဝုတော၊ ရှစ်သောင်းမျှသော မျောက်များ ခြံရံအပ်လျက်။ ယူထံ ပရိဟရန္တော၊ မျောက်အုပ်ကြီးကို ဦးဆောင်လျက်။ တသ္မိံ အရညေ ဝသတိ၊ ထိုတော၌ နေ၏။ သော ဝါနရဂဏသ၊ ထိုဘုရားလောင်း မျောက်မင်းသည် မျောက်အပေါင်းအား။ "တာတာ ဣမသ္မိံ အရညေ၊ အို အမောင်တို့ ဤတောထဲ၌။ ဝိသရုက္ခာပိ၊ အဆိပ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတပေါက္ခရဏိယောပိ ဟောန္တိ၊ ဘီလူးသိမ်းပိုက်အပ်သော ရေကန်တို့သည်လည်းကောင်း ရှိကုန်၏။ တုမှေ အခါဒိတပုဗ္ဗံ၊ သင်တို့သည် ရှေးကမစားဖူးသော။ ဖလာဖလံ ခါဒန္တာ ဝါ၊ အသီးငယ်, အသီးကြီးကို စားလို

ကုန်သော်လည်းကောင်း။ အပိတပုဗ္ဗံ ပါနီယံ ပိဝန္တာ ဝါ။ ရှေးက မသောက်ဖူးသော သောက်ရေကို သောက်လိုကုန်သော်လည်းကောင်း။ မံ ပဋိပုစ္ဆေယျာထာတိ၊ ငါ့ကို မေးကြလော့"ဟု။ သြဝါဒံ အဒါသိ၊ သြဝါဒကို ပေးထားပြီ။ တေ သာဓူတိ ပဋိဿုဏိတ္တာ၊ ထိုမျောက်တို့သည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကြ၍။ ကေဒိဝသံ အဂတပုဗ္ဗဋ္ဌာနံ ဂတာ၊ တစ်နေ့၌ ရှေးကမသွားဖူးသော ဌာနသို့ သွားကြသော်။ တတ္ထ ဗဟုဒေဝ ဒိဝသံ စရိတ္တာ၊ ထိုဌာန၌ များစွာပင်ဖြစ်သော နေ့ပတ်လုံး လှည့်လည်၍။ ပါနီယံ ဂဝေသမာနာ၊ သောက်ရေကို ရှာကုန်သော်။ ဧကံ ပေါက္ခရဏိံ ဒိသ္မာ၊လေးထောင့်ကန်တစ်လုံးကို တွေ့မြင်ကြ၍။ ပါနီယံ အပိဝိတ္တာဝ၊ သောက်ရေကို မသောက်ကြသေးဘဲ။ ဗောဓိသတ္တသ အာဂမနံ၊ ဘုရားလောင်း မျောက်မင်း၏ လာမှုကို။ သြလောကယမာနာ နိသိဒိသု၊ ကြည့်ရှု စောင့်မျှော်ကုန်လျက် နေကြပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ အာဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်း မျောက်မင်းသည် လာ၍။ တာတာ ကိံ၊ ချစ်သားတို့ ဘာကြောင့်။ ပါနီယံ နပိဝထာတိ အာဟ၊ ရေကို မသောက်ကြသနည်းဟု မေးပြီ။ တုမှာကံ အာဂမနံ သြလောကေမာတိ၊ အရှင်မျောက်မင်းတို့၏ လာမှုကို ရှုမျှော်နေကြပါ၏ဟု ဖြေကုန်ပြီ။ သုဠု တာတာတိ၊ ကောင်းပေစွ ချစ်သားတို့ဟု ပြော၍။ ဗောဓိသတ္တောပိ ပေါက္ခရဏိံ အာဝိဠ္ဠိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည် လေးထောင့်ကန်ကို လှည့်လည်ရစ်ပတ်၍။ ပဒံ ပရိစ္ဆိန္နန္တော၊ ခြေရာကို စုံစမ်းသော်။ သြတိဏ္ဏမေဝ ပဿိ၊ ဆင်းရာကိုသာ မြင်ရပြီ။ ဥတ္တိဏ္ဏံ နပဿိ၊ တက်ရာကိုကား မမြင်ရ, မတွေ့ရ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း မျောက်မင်းသည်။ နိသိသဒ္ဒေ ဧသော၊ ဧကန် ဤလေးထောင့်ကန်ကား။ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတာတိ ဥ တ္တာ၊ ဘီလူးသိမ်းပိုက်အပ်သော ကန်တည်းဟု သိရ၍။ "တာတာ ပါနီယံ အပိဝန္တေဟိ၊ ချစ်သားတို့ သောက်ရေကို မသောက်ဘဲ နေကုန်သော။ ဝေါ သုဠု ကတံ၊ သင်တို့သည် ကောင်းသည်ကို ပြုအပ်ပါပေပြီ။ အယံ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတာတိ အာဟ၊ ဤလေးထောင့်ကန်ကို ဘီလူးသိမ်းဆည်းအပ်၏ဟု ပြောပြပြီ။

ဒကရက္ခသောပိ တေသံ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည်လည်း ထိုမျောက်တို့၏။ အနောတရဏဘာဝံ ဥ တ္တာ၊ မသက်ဆင်းကြောင်းကို သိ၍။ နီလောဒရော ပဏ္ဏရမုခေါ၊ ညိုသောဝမ်းဝိုက်ရှိသည် ဖြူဖွေးသောမျက်နှာ ရှိသည်။ သုရတ္တဟတ္ထပါဒေါ ဗီဘစ္ဆဒဿနော ဟုတ္တာ၊ အလွန်နီသောလက်ခြေရှိသည်

မြင်ရ ရွှံ့ယယ်ကောင်းသည် ဖြစ်၍။ ဥဒက ဒ္ဒိဓာ ကတ္တာ၊ ရေကို နှစ်ဖြာကို ပြု၍။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ရေထဲမှ ထွက်လာ၍။ "ကသ္မာ နိသိန္နာ အတ္ထ၊ အဘယ့်ကြောင့် ထိုင်နေကုန်သည် ဖြစ်ကြသနည်း။ ဩတရိတ္တာ ပါနီယံ၊ ဆင်း၍ သောက်ရေကို။ ပိဝထာတိ အာဟ၊ သောက်ကြလော့"ဟု ပြောပြီ။ အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ပြောရာ ထိုအခါ၌ ထိုရေစောင့်ဘီလူးကို ဘုရားလောင်း မျှောက်မင်းသည်။ "တွံ ဣဒါနိ၊ သင်သည် ဤလေးထောင့်ကန်၌။ နိဗ္ဗတ္တဒကရက္ခသော အသိတိ ပုဏ္ဏိ၊ ဖြစ်သော ရေစောင့်ဘီလူးသည် ဖြစ်သလော"ဟု မေးပြီ။ အဟံ အာမ ဣတိ၊ ငါသည် မှန်၏ဟု ဖြေပြီ။ တွံ ပေါက္ခရဏီ၊ သင်ရေစောင့်ဘီလူးသည် လေးထောင့်ကန်သို့။ ဩတိဏ္ဏကေ လဘာတိတိ၊ ဆင်းသူတို့ကို စားခွင့်ရသလောဟု မေးပြီ။ "လဘာမိ အာမ၊ ရသည် မှန်၏။ အဟံ ဣဒါနိ ဩတိဏ္ဏံ၊ ငါရေစောင့်ဘီလူးသည် ဤလေးထောင့်ကန်သို့ ဆင်းသူကို။ အန္တမသော သကုဏိကံ ဥပါဒါယ၊ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် ငှက်မငယ်ကို အစပြု၍။ ကိဉ္စိ နံ မုဉ္စာမိ၊ ဘယ်သူကိုမျှ မလွှတ် (အလွတ်မပေး)။ သဗ္ဗေ တုမှေပိ၊ အားလုံးကုန်သော သင်တို့ကိုလည်း။ ခါဒိဿာမိတိ၊ စားမည်"ဟုပြောပြီ။ မယံ အတ္ထာနံ၊ ငါတို့မျှောက်မျှားသည် မိမိကိုယ်ကို။ တုယ္ဟံ ခါဒိတုံ၊ သင့်အား စားခြင်းငှာ။ နဿာမာတိ၊ မပေးကြအံ့ဟု ပြောပြီ။ ပါနီယံ ပန ပိဝိဿထာတိ၊ သောက်ရေကိုတော့ သောက်ကြမှာလားဟု မေးပြီ။ အာမ ပါနီယံ ပိဝိဿာမ၊ မှန်၏ သောက်ရေကိုတော့ သောက်ကြမည်။ တေ ဝယံ၊ သင်ရေစောင့်ဘီလူး၏ အလိုဆန္ဒ, အစားခံရခြင်းသို့။ နဂမိဿာမာတိ၊ မရောက်ကုန်အံ့ (မရောက်အောင် ပြုကြမည်)ဟု ပြောပြီ။ အထ ကထံ၊ ဒီလိုဆိုလျှင် ဘယ်ပုံဘယ်နည်း။ ပါနီယံ ပိဝိဿထာတိ၊ သောက်ရေကို သောက်ကြမည်နည်းဟု မေးပြီ။

ဩတရိတ္တာ ပိဝိဿန္တီတိ၊ ဆင်း၍ သောက်ကြလိမ့်မည်ဟု။ တွံ မညသိ ကိ ပန၊ သင်ရေစောင့်ဘီလူးသည် မှတ်ထင်နေသလော။ ဟိ မယံ အသိတိ-သဟဿာနိပိ အနောတရိတ္တာ၊ မှန်၏ ငါတို့မျှောက်ရှစ်သောင်းလုံးတို့သည်လည်း သင့်ကန်တွင်း မဆင်းမူ၍။ ကေဝံ နဋ္ဌဒဏ္ဍကံ ဂဟေတ္တာ၊ တစ်ချောင်းစီ, တစ်ချောင်းစီသော ကျွန်ုံးကို ကိုင်ယူ၍။ ဥပ္ပလနာဠေန ဥဒကံ ပိဝန္တာ ဝိယ၊ ကြာရိုးဖြင့် ရေကို သောက်ကြသကဲ့သို့။ တဝ ပေါက္ခရဏိယာ၊ သင်ရေစောင့်ဘီလူး၏ ရေကန်မှ။ ပါနီယံ ပိဝိဿာမ၊ သောက်ရေကို သောက်ကြအံ့။ ဧဝံ

နော တဲ့၊ ဤသို့ သောက်ကြသော် ငါတို့ကို သင်ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ ခါဒိတုံ နသက္ခိဿသိတိ၊ စားခြင်းငှာ မတတ်နိုင်လတ္တံဟု ပြောပြီ။ ဧတမတ္ထံ ဝိဒိတွာ သတ္ထာ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို သိတော်မူ၍ ဘုရားရှင်သည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတွာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူသော်။ ဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ဤဆိုလတ္တံသော ဂါထာ၏။

၂၀။ "ဒိသွာ ပဒမနုတ္တိဏ္ဏံ၊ ဒိသွာနောတရိတံ ပဒ"န္တိ။

"ဒိသွာ ပဒမနုတ္တိဏ္ဏံ၊ ဒိသွာနောတရိတံ ပဒံ" ဟူသော။ ပုရိမပဒဒွယံ အဘာသိ၊ ရှေ့နှစ်ပါဒကို ဟောတော်မူပြီ။

၂၀။ "အနုတ္တိဏ္ဏံ ပဒံ ဒိသွာ၊ ပြန်တက်မလာသော ခြေရာကို တွေ့မြင်ရ၍။
ဩတရိတံ ပဒံ ဒိသွာန၊ ဆင်းသွားသော ခြေရာကိုသာ မြင်တွေ့ရ၍။"

တဿ အတ္ထော၊ ထိုရှေ့နှစ်ပါဒ၏ အနက်ကား။ ဘိက္ခဝေ သော ကပိရာဇာ တဿာ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ရဟန်းတို့ ထိုမျောက်မင်းသည် ထိုလေးထောင့်ကန်၌။ ကေမ္မိ ဥတ္တိဏ္ဏပဒံ နာဒ္ဒသ၊ တစ်ခုမျှလည်းဖြစ်သော တက်လာသော ခြေရာကို မမြင်ရ မတွေ့ရပြီ။ ဩတရိတံ ပန ဩတိဏ္ဏပဒမေဝ အဒ္ဒသ၊ ဆင်းသော ခြေရာကိုသာ တွေ့ရပြီတည်း။ ဧवं၊ ဤသို့။ **အနုတ္တိဏ္ဏံ ပဒံ ဒိသွာ**၊ တက်မလာသော ခြေရာကို မြင်ရ၍။ **ဩတရိတံ ပဒံ ဒိသွာန**၊ ဆင်းသော ခြေရာကိုသာ မြင်ရ၍။ အဒ္ဒါ အယံ ပေါက္ခရဏီ၊ ကေန် ဤလေးထောင့်ကန်သည်။ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတာတိ ဥ တွာ၊ ဘီလူးသိမ်းဆည်းအပ်သော ကန်တည်းဟု သိ၍။ တေန သဒ္ဒိံ သလ္လပန္တော၊ ထိုရေစောင့်ဘီလူးနှင့်အတူ ပြောလို၍။

နဠေန ဝါရိ ပိဿာမာတိ၊ နဠေန ဝါရိ ပိဿာမဟူ၍။ သပရိသော အာဟ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသော ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည် ပြောပြီ။ တဿ အတ္ထော၊ နဠေန ဝါရိ ပိဿာမဟူသော ထိုတတိယပါဒ၏ အနက်ကား။ မယံ တဝ ပေါက္ခရဏိယံ၊ ငါတို့သည် သင်ဘီလူး၏ လေးထောင့်ကန်၌။ နဠေန ဝါရိ ပိဝိဿာမ ဣတိ၊ ကျူရိုးကိုယ်စီဖြင့် ရေကို သောက်ကြအံ့ ဤသည်ပင်တည်း။ ပုန မဟာသတ္တော၊ တစ်ဖန် ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည်။ **နေဝ မံ တွံ ဝဓိဿသိတိ** အာဟ၊ နေဝ မံ တွံ ဝဓိဿသိဟု ဆိုပြီ။ ဧवं နဠေန ပါနိယံ ပိဝန္တံ၊ ဤသို့ ကျူရိုးကိုယ်စီဖြင့် သောက်ရေကို သောက်သော။ သပရိသမ္မိ မံ၊ ပရိသတ်နှင့်

အတူလည်းဖြစ်သော ငါမျောက်မင်းကို။ တွဲ နေ၀ ၀မိသသိ၊ သင်ရေစောင့် ဘီလူးသည် မသတ်နိုင်လတ္တံ့(သတ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်)။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား နေ၀ မံ တွဲ ၀မိသသိ စတုတ္ထပါဒအနက်တည်း။

စ ပန ဇ၀ံ ၀တ္တာ ဗောဓိသတ္တော၊ ဆက်၍ အထူးပြောရသော် ဤသို့ပြောဆို၍ ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည်။ ဇကံ နဋ္ဌဒဏ္ဍကံ အာဟရာပေတ္တာ၊ တစ်ခုသော ကျွန်းကို ဆောင်ယူစေ၍။ ပါရမိယော အာ၀ဇ္ဇေတ္တာ၊ ပါရမီတော်တို့ကို ဆင်ခြင်၍။ သစ္စကိရိယံ ကတ္တာ၊ သစ္စာဆိုမှုကို ပြု၍။ မုခေန ဓမိ၊ ခံတွင်းဖြင့် မှုတ်ပြီ။ နဌော အန္ဓော၊ ကျွန်းသည် အတွင်း၌။ ကိဗ္ဗိ ဂဏ္ဍိ အသေသေတ္တာ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အဖုအဆစ်ကိုမျှ မကြွင်းကျန်စေမူ၍။ သဗ္ဗတ္ထကမေ၀ သုသိရော အဟောသိ၊ တစ်ချောင်းလုံး၌ပင် အပေါက်အခေါင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣမိနာ နိယာမေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ အပရမ္ပိ အပရမ္ပိ အာဟရာပေတ္တာ၊ အခြားအချောင်း အခြားအချောင်းကိုလည်း ဆောင်ယူခိုင်း၍။ မုခေန ဓမိတ္တာ အဒါသိ၊ ခံတွင်းဖြင့် မှုတ်၍ ပေးပြီ။ ဇ၀ံ သန္ဓေပိ နိဋ္ဌာပေတုံ နဿက္ခာ၊ ဤသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း ပြီးစေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ ဇ၀ံ နဿ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ထို့ကြောင့် ဤသို့ မျောက်အားလုံးဖို့ မှုတ်ပေးဇ၏ဟု အဓိပ္ပါယ်မယူထိုက်။ ပန ဗောဓိသတ္တော၊ ယူထိုက်သည်ကား ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည်။ ဣမံ ပေါက္ခရဏီ ပရိ၀ါရေတ္တာ ဇာတာ၊ ဤလေးထောင့်ကန်ကို ခြံရံ၀ိုင်း၀န်း၍ ပေါက်ကြကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ နဌာ ဇကေစ္ဆဒ္ဒါ ဟောန္တိ၊ ကျွန်းအားလုံးတို့သည်လည်း တစ်ပေါက်တည်းသာ ရှိကြသည် ဖြစ်ကြစေဟု။ အဓိဋ္ဌာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ ဟိ ဗောဓိသတ္တာနံ ဟိတူပစာရသ၊ မှန်ဇ၏ ဘုရားလောင်းတို့ဇ၏ အမှားစီးပွားဆောင်ရွက်ခြင်းဇ၏။ မဟန္တတာယ အဓိဋ္ဌာနံ သမိဇ္ဈတိ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သည့် အဖြစ်ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်မှုသည် ပြီးစီးပြည့်စုံဇ၏။ တတော ပဌာယ၊ ထိုအခါမှ စ၍။ တံ ပေါက္ခရဏိံ ပရိ၀ါရေတ္တာ၊ ထိုလေးထောင့်ကန်ကို ၀ိုင်း၀န်းခြံရံ၍။ ဥဒ္ဓိတနဌာ သဗ္ဗေပိ၊ ပေါက်ကြသော ကျွန်းအားလုံးတို့သည်လည်း။ ဇကေစ္ဆဒ္ဒါ ဇာတာ၊ တစ်ပေါက်တည်း ရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဟိ ဣမသ္မိံ ကပ္ပေ၊ ခဲ့ပြောရသော် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌။ ကပ္ပဋ္ဌယပါဠိဟာရိယာနိ နာမ စတ္တာရိ၊ ကမ္ဘာတည်မည့် တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ မည်သည် လေးမျိုးတို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးမျိုးတို့သည်။

(ကပ္ပဋ္ဌယပါဠိဟာရိယာနိ နာမ၊ ကမ္ဘာတည်မည့် တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ မည်သနည်း)။ စနွေ့ သသလက္ခဏာ၊ လ၌ ယုန်အမှတ်တံဆိပ်သည်။ ဣမံ သကလမ္ပိ ကပ္ပံ ဌဿတိ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာပတ်လုံးလည်း တည်ရှိလတ္တံ့။ ဝဋ္ဋကဇာတကေ အဂ္ဂိနော နိဗ္ဗုတဌာနံ၊ ဝဋ္ဋကဇာတ်၌ တောမီး၏ငြိမ်းအေးရာဌာနကို။ ဣမံ ကပ္ပံ သကလမ္ပိ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာပတ်လုံးလည်း။ အဂ္ဂိ နဗ္ဘာယိဿတိ၊ မီးသည် မလောင်လတ္တံ့။ ယဒိ ကာရနိ ဝေသနဌာနံ၊ ယဒိ ကာရဘိုးထိန်းအိမ်နေရာသည်။ သကလမ္ပိ ဣမံ ကပ္ပံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာပတ်လုံး။ အနောဝဿကံ ဌဿတိ၊ မိုးမစိုဘဲ တည်ရှိလတ္တံ့။ ဣမံ ပေါက္ခရဏီ ပရိဝါရေတွာ ဥဋ္ဌိတနဌာ၊ ဤလေးထောင့်ကန်ကို ဝိုင်းဝန်းခြံရံ၍ ပေါက်ကြသော ကျွေပင်ကျွန်းတို့သည်။ ဧကစ္ဆဒ္ဒါ ဘဝိဿန္တိ၊ တစ်ပေါက်တည်းသာ ရှိကြသည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးမျိုးတို့သည်။ ကပ္ပဋ္ဌယပါဠိဟာရိယာနိ နာမ၊ ကမ္ဘာတည်မည့် တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ မည်၏။

ဗောဓိသတ္တာ ဧဝံ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည် ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်၍။ ဧကံ နဠံ အာဒါယ နိသီဒိ၊ ကျွန်းတစ်ချောင်းကို ကိုင်ယူ၍ ထိုင်နေပြီ။ တေပိ အသီတိသဟဿဝါနရာ၊ ထိုမျောက်ပေါင်းရှစ်သောင်းတို့သည်လည်း။ ဧကေကံ အာဒါယ၊ ကျွန်းတစ်ချောင်း တစ်ချောင်းစီကို ကိုင်ယူ၍။ ပေါက္ခရဏိံ ပရိဝါရေတွာ နိသီဒိသု၊ လေးထောင့်ကန်ကို ဝိုင်း၍ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ နဠေန အာကမိတွာ၊ ကျွန်းဖြင့် ဝင်၍ (စုပ်၍)။ ပါနီယံ ဗောဓိသတ္တဿ ပိဝနကာလေ၊ သောက်ရေကို ဘုရားလောင်းမျောက်မင်း၏ သောက်ရာကာလ၌။ တေပိ သဗ္ဗေ၊ ထိုမျောက်အားလုံးတို့သည်လည်း။ တီရေ နိသိန္နာဝ ပိဝိသု၊ ကမ်းနား၌ ထိုင်ကုန်လျက်သာ သောက်ကြပြီ။ ဧဝံ တေဟိ ပါနိယေ ပိဝိတေ၊ ဤသို့ ထိုမျောက်တို့သည် သောက်ရေကို သောက်အပ်သော်။ ဒကရက္ခသော ကိဉ္စိ အလဘိတွာ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည် တစ်စုံတစ်ခု လုပ်ခွင့်ကို မရ၍။ အနတ္တမနော သကနိဝေသနမေव ဂတော၊ နှလုံးမသာယာ၍ မိမိတုံဝိမာန်သို့သာ သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ သပရိဝါရော၊ ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည်လည်း အခြံအရံ မျောက်များနှင့်အတူ။ အရညမေव ပါဝိသိ၊ တောထဲသို့သာ ဝင်သွားပြီ။။

သတ္တာ ပန၊ ဘုရားရှင်သည်ကား။ "ဘိက္ခဝေ ဣမေသံ နဋ္ဌာနံ၊ အိုရဟန်းတို့ ဤကျွန်မ၏။ ကေစ္ဆိဒ္ဒဘာဝေါ နာမ၊ တစ်ပေါက်တည်းသာ ရှိသည့်အဖြစ် မည်သည်။ မယှမေဝ ဇတံ အဓိဋ္ဌာနန္တိ၊ ငါဘုရား၏သာ ရှေးကပြုခဲ့သော ထိုအဓိဋ္ဌာန်ပင်တည်း" ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဒကရက္ခသော၊ ထိုအခါက ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ အသီတိသဟဿဝါနရာ ဗုဒ္ဓပွဓရိသာ၊ အခြံအရံမျောက်ပေါင်းရှစ်သောင်းတို့ကား ယခု ငါဘုရားပရိသတ်တို့တည်း။ ဥပါယကုသလော ကပိရာဇာ ပန၊ ဘေးကင်းကြောင်း နည်းကျွမ်းကျင်သော မျောက်မင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

နဋ္ဌပါနဇာတတဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော နဋ္ဌပါနဇာတ်အဖွင့်တည်း။

သီလဝဂ္ဂေါ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော သီလဝဂ်တည်း။

တသ ဥဒ္ဒါနံ၊ ထိုသီလဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား။ နိဂ္ရောဓံ လက္ခဏံ ကဏ္ဍီ၊ နိဂ္ရောဓမိဂဇာတ်ရယ် လက္ခဏမိဂဇာတ်ရယ် ကဏ္ဍိဇာတ်ရယ်။ ဝါတမိဂံ ခရာဒိယံ၊ ဝါတမိဂဇာတ်ရယ် ခရာဒိယဇာတ်ရယ်။ တိပလ္လတ္ထံ မာလုတဠ္ဌ၊ တိပလ္လတ္ထမိဂဇာတ်ရယ် မာလုတဇာတ်ရယ်။ မတာဘတ္တံ အာယာစိတံ၊ မတာဘတ္တဇာတ်ရယ် အာယာစိတဘတ္တဇာတ်ရယ်။ နဋ္ဌပါနန္တိ၊ နဋ္ဌပါနဇာတ်ရယ်ဟု။ တေ ဒသ ဣတိ၊ ထိုဇာတ်တို့သည် ဆယ်ခုတို့တည်း ဤသည်ပင်တည်း။ (ဌင်း၏ ဝေဖုစ်, ရယ်ကိုလည်းကောင်း။ မတာဘတ္တ အယာစိတ်၏ ပဒစ္ဆေဒ, မတာဘတ္တံ အာယာစိတ်ကိုလည်းကောင်း, "ခေါင်းစဉ်ကား" စပ်ရာ "ဤသည်ပင်တည်း"ကို လည်းကောင်း ရေးလိုက်သည်။)

၃။ ကုရှင်ဝဂ္ဂ

၁။ ကုရှင်မိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဥတမေတံ ကုရှင်ဿာတိ ဣဒံ၊ ဥတ မေတံ ကုရှင်ဿ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း တော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ ချဲ့ပြောရသော် အခါတစ်ပါး၌။ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတာ ဘိက္ခူ၊ တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာကျရောက် စုဝေး ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ "အာဝုသော ဒေဝဒတ္တော၊ ငါ့ရှင်တို့ ဒေဝဒတ်သည်။ တထာဂတဿ ယာတနတ္ထာယ၊ ဘုရားရှင်ကို သတ်ခြင်းငှာ။ ဓနုဂ္ဂဟေ ပယောဇေသိ၊ လေးသမားတို့ကို စေလွှတ်ပြီ။ သိလံ ပဝိဋ္ဌံ၊ ကျောက်လုံးကို လှိမ့် ချပြီ။ ဓနုပါလံ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဓနုပါလခေါ် နာဠာဂိရိဆင်ကို လွှတ်စေပြီ။ သတ္ထာပိ ဒသဗလဿ၊ နည်းမျိုးစုံဖြင့်လည်း ဘုရားရှင်ကို။ ဝဓာယ ပရိသက္ကတိ၊ သတ်ခြင်းငှာ အားထုတ်၏"ဟု။ ဒေဝဒတ္တဿ အဝဏ္ဏံ၊ ဒေဝဒတ်၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ကထေန္တာ နိသိဒိသု၊ ပြောကြလျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင် သည် ကြွလာတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသိန္နော၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်တော်မူလျက်။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ ကာယ ကထာယ၊ အို ရဟန်းတို့ ယခု အခါ ဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အတ္ထ နု ဣဒါနိ၊ ကောင်းစွာထိုင်နေကုန်သည် ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တော၊ အို ရှင်တော်ဘုရား ဒေဝဒတ်သည်။ တုမှာကံ ဝဓာယ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားတို့ကို သတ်ခြင်းငှာ။ ပရိသက္ကတီတိ၊ အားထုတ်၏ဟု။ တဿ အဝုဏ္ဏကထာယ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏ ကျေးဇူးမဲ့ စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အမှာတိ၊ ကောင်းစွာထိုင်နေကုန်သည် ဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဒေဝဒတ္တော၊ အို ရဟန်းတို့ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ မမ၊ ယခုအခါ၌သာ ငါဘုရားကို။ ဝဓာယ နု ပရိသက္ကတိ၊ သတ်ခြင်းငှာ အားထုတ်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ မမ၊ နှေးကလည်း ငါဘုရားကို။ ဝဓာယ ပရိသက္ကိယေဝ၊ သတ်ခြင်းငှာ အားထုတ်ဖူး သည်သာ။ စ ပန မံ၊ အထူးပြောရသော် သတ်ဖို့ရာ အားထုတ်ပါသော်လည်း

ငါဘုရားကို။ ဝဓိတုံ နာသက္ခိတိ ဝတ္တာ၊ သတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌၊ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ကုရုရဋ္ဌမဂေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဒရယ်သည် ဖြစ်၍။ ဧကသ္မိံ အရညာယတနေ၊ တစ်ခုသော တောကြီး၌။ ဖလာနိ ခါဒန္တော ဝသတိ၊ သစ်သီးတို့ကို စားလျက်နေ၏။ သော ဧကသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုဘုရားလောင်းဒရယ်သည် အခါတစ်ပါး၌။ ဖလသမ္ပန္နေ သေပဏ္ဏိရုက္ခေ၊ အသီးပြည့်စုံသော ရေမနေ, (ယမနေ)ပင်၌။ သေပဏ္ဏိဖလာနိ ခါဒတိ၊ ရေမနေသီးတို့ကို စား၏။ အထ ဂါမဝါသီ ဧကော အဋ္ဌကလုဒ္ဒကော၊ ထိုအခါ၌ ရွာ၌နေသော တစ်ယောက်သော လင့်စင်ထိုးစောင့်နေသော မုဆိုးသည်။ ဖလရုက္ခမူလေသု မိဂါနံ၊ အသီးရှိသော အပင်ရင်းတို့၌ သားကောင်တို့၏။ ပဒါနိ ဥပဓာရေတွာ၊ ခြေရာတို့ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဥပရိ ရုက္ခေ အဋ္ဌကံ ဗန္ဓိတ္တာ၊ သစ်ပင်ထက်၌ လင့်စင်ကို ဖွဲ့၍ (ထိုး၍)။ တတ္ထ နိသီဒိတ္တာ၊ ထိုလင့်စင်၌ စောင့်နေ၍။ ဖလာနိ ခါဒိတုံ၊ သစ်သီးတို့ကို စားခြင်းငှာ။ အာဂတာဂတေ မိဂေ၊ လာကုန်လာကုန်သော သားကောင်တို့ကို။ သတ္တိယာ ဝိဇ္ဈိတ္တာ၊ လုံ့ဖြင့် ပစ်ထိုး၍။ တေသံ မံသံ ဝိက္ကိဏန္တော၊ ထိုသားကောင်တို့၏ အသားကို ရောင်းချလျက်။ ဇီဝိကံ ကပ္ပေတိ၊ အသက်မွေးမှုကို ပြု၏။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုလင့်စောင့်မုဆိုးသည် တစ်နေ့၌။ တသ္မိံ ရုက္ခမူလေ ဗောဓိသတ္တသ၊ ထိုရေမနေပင်ရင်း၌ ဘုရားလောင်း၏။ ပဒဝဠဉ္ဇံ ဒိသ္မာ၊ ခြေရာကို တွေ့ရ၍။ တသ္မိံ သေပဏ္ဏိရုက္ခေ အဋ္ဌကံ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ထိုရေမနေပင်၌ လင့်စင်ကို ထိုး၍။ ပါတောဝ ဘုဇ္ဈိတ္တာ၊ စောစောပင် စား၍။ သတ္တိံ အာဒါယ၊ လုံ့ကို ယူ၍။ ဝနံ ပဝိသိတ္တာ၊ တောသို့ ဝင်၍။ တံ ရုက္ခံ အာရုဟိတ္တာ၊ ထိုရေမနေပင်ပေါ် သို့ တက်၍။ အဋ္ဌကေ နိသီဒိ၊ လင့်စင်၌ ထိုင်နေပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ပါတောဝ၊ ဘုရားလောင်းဒရယ်သည်လည်း စောစောကပင်။ ဝသနဋ္ဌာနာ နိက္ခမိတ္တာ၊ နေရာဌာနမှ ထွက်ခဲ့၍။ သေပဏ္ဏိဖလာနိ ခါဒိဿာမိတိ အာဂမ္မ၊ ရေမနေသီးတို့ကို စားမည်ဟု လာပြီး၍။ တံ ရုက္ခမူလံ သဟသာဝ အပဝိသိတ္တာ၊ ထိုရေမနေပင်နားသို့ အဆောတလျင်ပင် မဝင်မူ၍။ "ကဒါစိ အဋ္ဌကလုဒ္ဒကာ၊ ရံခါ လင့်စောင့်မုဆိုးတို့သည်။ ရုက္ခေသု အဋ္ဌကံ ဗန္ဓန္တိ၊ သစ်ပင်တို့၌ လင့်ကို ဖွဲ့ကုန်, ထိုးကုန်၏။ ဧဝရူပေါ ဥပဒ္ဒဝေါ အတ္ထိ

နု ခေါ်တိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဘေးရန်သည် ရှိလေသလော"ဟု။ ပရိဝုဏ္ဏော ဘဟိရတောဝ အဌာသိ၊ စူးစမ်းလျက် အပြင်ဘက်၌သာ တည်နေပြီ။

လုဒ္ဒကောပိ ဗောဓိသတ္တဿ၊ လင့်စောင့်မုဆိုးသည်လည်း ဘုရားလောင်းဒရယ်၏။ အနာဂမနံ ဥ တွာ၊ မလာမှုကို သိ၍။ အဌကေ နိသိန္နောဝ၊ လင့်စင်၌ ထိုင်လျက်ပင်။ သေပဏ္ဏိဖလာနိ ခိပိတွာ ခိပိတွာ၊ ရေမနေသီးတို့ကို ပစ်၍ ပစ်၍။ တဿ ပုရတော ပါတေသိ၊ ထိုဘုရားလောင်းဒရယ်၏ ရှေ့၌ ကျစေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းဒရယ်သည်။ "ဣမာနိ ဖလာနိ အာဂန္တွာ၊ ဤရေမနေသီးတို့သည် လာ၍။ မယှံ ပုရတော ပတန္တိ၊ ငါ၏ ရှေ့၌ ကျကုန်၏။ လုဒ္ဒကော ဥပရိ အတ္ထိ နု ခေါ်တိ၊ လင့်စင်စောင့်မုဆိုးသည် ရေမနေပင်ထက်၌ ရှိလေသလော"ဟု။ ပုနပ္ပုနံ ဥလ္လောကေန္တော၊ ထပ်ကာ ထပ်ကာ မော်ကြည့်သော်။ လုဒ္ဒကံ ဒိသ္မာ၊ လင့်စောင့်မုဆိုးကို မြင်၍။ အပဿန္တော ဝိယ ဟုတ္မာ၊ မမြင်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ "အမ္ဘောရုက္ခ ပုဗ္ဗေ တွံ၊ အိုရေမနေပင် ရှေးက သင်ရေမနေပင်သည်။ သြလမ္ဗကံ စာရေန္တော ဝိယ၊ တွဲရွဲ့ကျလျက် ဖြစ်စေသကဲ့သို့။ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ (အောက်တည့်တည့်သာ)။ ဖလာနိ ပါတေသိ၊ အသီးတို့ကို ကျစေ၏ (အသီးကြွေကျ၏)။ အဇ္ဇ ပန တေ၊ ယနေ့ကား ထူးခြားစွာ သင်ရေမနေပင်သည်။ ရုက္ခမမ္ဟေ ပရိစ္ဆတ္တော၊ သစ်ပင်တို့သဘောကို စွန့်အပ်ပြီ။ ဧဝံ တယာ၊ ဤကဲ့သို့ သင်ရေမနေပင်သည်။ ရုက္ခမမ္ဟေ ပရိစ္ဆတ္တော၊ သစ်ပင်တို့သဘောကို စွန့်အပ်သော်။ အဟမ္ပိ အည် ရုက္ခမူလံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ငါဒရယ်သည်လည်း အခြားသော သစ်ပင်ရင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ မယှံ အာဟာရံ ဂဏှိအတွက် အစာ အာဟာရကို။ ပရိယေသိဿာမီတိ ဝတ္တာ၊ ရှာအံ့ဟု ပြော၍။

> ၂၁။ "ဥတမေတံ ကုရုဂ်ဿ၊ ယံ တွံ သေပဏ္ဏိ သေယျသိ။
> အည် သေပဏ္ဏိ ဂစ္ဆာမိ၊ နု မေ တေ ရုစ္စတေ ဖလ"န္တိ။

"ဥတမေတံ ကုရုဂ်ဿ (လ) နု မေ တေ ရုစ္စတေ ဖလံ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၂၁။ သေပဏ္ဏိ၊ ဘိုရေမနေပင်။ တွံ၊ သင်ရေမနေပင်သည်။ ယံ သေယျသိ၊ အကြင်သဘော ကိုးပဲ့၏ (အကြင် စည်းကမ်းပျက်၏)။ ဧတံ၊ သင်၏

ဤစည်းကမ်းပျက်ခြင်းသည်။ ကုရုဂ်ဿ၊ ငါဒရယ်မှာ။ ဥတ်၊ ထင်ရှား၏။ မေ၊ ငါဒရယ်အား။ တေ ဖလ်၊ သင်ရေမနေပင်၏ အသီးသည်။ နု ရုစ္ဆတေ၊ မနှစ်သက်။ (နု မေ တေ ရုစ္ဆတေ ဖလ်၏ ဆိုခဲ့ပြီး အနက်ကား ပါဠိဂတိ သဘောအရ အနက်တည်း၊ မြန်မာဂတိသဘောအနက်ကား မေ၊ ငါဒရယ်သည်။ တေ၊ သင်ရေမနေပင်၏။ ဖလ်၊ အသီးကို။ နု ရုစ္ဆတေ၊ မနှစ်သက်တည်း။)

တတ္ထ ဥတ္တ ဥတ္ထန္တိ၊ ထိုဂါထာ၌ ဥတ် ဟူသည်ကား။ ပါကဋ် ဇာတ်၊ ထင်ရှားလှသည် ဖြစ်၏တည်း။ **ကုရုဂ်ဿာတိ** ကုရုဂ်မိဂဿ၊ ကုရုဂ်ဿ ဟူသည်ကား ဒရယ်သားကောင်မှာတည်း။ **ယံ တွံ သေပဏ္ဏိ သေယျသီတိ**၊ ယံ တွံ သေပဏ္ဏိ သေယျသိ ဟူသည်ကား။ အမ္ဘော သေပဏ္ဏိရုက္ခ တွံ၊ ဘိုရေမနေပင် သင်သည်။ ပုရတော ဖလာနိ ပါတယမာနော၊ ငါ့ရှေ့၌ အသီးတို့ကို ကျစေလျက်။ ယံ သေယျသိ ဝိသေယျသိ၊ အကြင်စည်းကမ်း ပျက်၏။ ဝိသိဏ္ဏဖလော ယံ ဟောသိ၊ စည်းကမ်းပျက်သော အသီးရှိသည် အကြင်ဖြစ်၏။ တံ သဗ္ဗံ ကုရုဂ်မိဂဿ ပါကဋ် ဇာတ်၊ ထိုစည်းကမ်းပျက်အလုံးစုံသည် ငါဒရယ်မှာ ထင်ရှားလှသည် ဖြစ်၏တည်း။ **နု မေ တေ ရုစ္ဆတေ ဖလန္တိ**၊ နု မေ တေ ရုစ္ဆတေ ဖလံ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ ဖလံ ဒဒမာနာယ၊ ဤသို့ အသီးကို ပစ်ပစ်ပေးခြင်းကြောင့်။ တွံ တိဋ္ဌ၊ သင်ရေမနေပင်သည် နေရစ်တော့။ အဟံ အညတ္ထ၊ ငါဒရယ်သည် အခြားအပင်သို့။ ဂစ္ဆိဿာမီတိ အဂမာသိ၊ သွားမည်ဟု ပြောရ၍ သွားပြီ။

အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းဒရယ်အား။ လုဒ္ဒကော အဋ္ဌကေ နိသိန္နောဝ၊ မုဆိုးသည် လင့်စင်၌ နေလျက်သာ။ သတ္တိ ခိပိတ္တာ၊ လုံ့ကို ပစ်၍။ "ဂစ္ဆ ဂ္ဂဒါနိ တံ၊ သွားလိုက်ဦး ယခု သင်ဒရယ်ကို။ ဝိရဒ္ဓေါ အမှိတိ အာဟ၊ လွဲသွားသည် ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ ဟေမိသတ္ထော နိဝတ္တိတ္တာ ဌိတော၊ ဘုရားလောင်းဒရယ်သည် နောက်ပြန်လည်၍ ရပ်လျက်။ "အမ္ဘော ပုရိသ ဂ္ဂဒါနိ၊ အမောင်ယောကျ်ား ယခုအခါ။ မံ ဝိရဒ္ဓေါ ကိဠာပိ အသိ၊ ငါ့ကို လွဲသွားသည် အကယ်၍ ဖြစ်၏။ ပန အဋ္ဌမဟာနိရယေ၊ သို့သော်လည်း ဝေရြိုးရှစ်ထပ်တို့ကိုဝင်း။ သောဋ္ဌသ ဥဿဒနိရယေ၊ ဥဿဒဝေရဲယ် ၁၆-ထပ်တို့ကိုဝင်း။ ပဠဝိဝေဠုနာဒီနိ ကမ္မကာရဏာနိ စ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငါးမျိုး စကုန်သော ညှဉ်းဆဲမှုတို့ကိုလည်းကောင်း။

အဝိရဒ္ဓေါ်ယေဝ အသီတိ အာဟ၊ မလွဲသည်သာ ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ စ ပန ဒေဝ ဝတ္တာ ပလာယိတ္တာ၊ ဆက်၍ အထူးပြောရသော် ဤသို့ ပြောရ ပြန်၏။ ယထာရှိစိ ဂတောဝ၊ အလိုဆန္ဒအတိုင်း သွားပြီ။ လုဒ္ဒေါ်ပိ ဩတရိတ္တာ၊ လင့်စင်စောင့်မှဆိုး သည်လည်း ဆင်း၍။ ယထာရှိစိ ဂတောဝ၊ အလိုအားလျော်စွာ သွားပြီ။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဘိက္ခဝေ ဒေဝဒတ္တော၊ အိုရဟန်းတို့ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ မမ၊ ယခုအခါသာ ငါဘုရားကို။ ဝဓယ နု ပရိသက္ကတိ၊ သတ်ဖို့ရာ အားထုတ်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ပရိသက္ကိယေဝ၊ ရှေးကလည်း အားထုတ်ဘူးသည် သာ။ စ ပန မံ၊ ထိုသို့ အားထုတ်ပါသော်လည်း ငါဘုရားကို။ ဝဓိတုံ နာသက္ခိတိ၊ သတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ အဋ္ဌကလုဒ္ဒကော၊ ထိုအခါက လင့်စောင့်မှဆိုးသည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ကုရုဂ်မိဂေါ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ဒရယ်သားကောင်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကုရုဂ်မိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော
ကုရုဂ်မိဂဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ ကုက္ကုရဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယေ ကုက္ကုရာတိ ဣဒံ၊ ယေ ကုက္ကုရာ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဥတ္တရာ ဥပါသိကာ ကထေသိ၊ ဆွေမျိုးကောင်းကျိုး ကျင့်မှုကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာ ဒ္ဝါဒသကနိပါတေ၊ ထိုဆွေမျိုးကောင်းကျိုး ကျင့်မှုသည် ဒွါဒသကနိပါတ်၌။ ဘဒ္ဒသာလဇာတကေ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ဘဒ္ဒသာလဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒံ ဝတ္ထု ပတိဋ္ဌာပေတွာ ပန၊ ဤဥတ္တရာ စရိယာအကြောင်းအရာကို ထားခဲ့ပြီး၍ကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်ပြီဆိုကြပါစို့။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော တထာ ရူပ် ကမ္မံ ပဋိစ္စ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုသို့ခွေးဖြစ်စေတတ်သော သဘောရှိသော အကုသိုလ်ကံကို စွဲ၍။ ကုက္ကုရယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ခွေးမျိုး၌ ဖြစ်၍။ အနေက-သတကုက္ကုရပရိဝုတော မဟာသုသာနေ ဝသတိ၊ ရာပေါင်းများစွာသော ခွေးခြေရံအပ်လျက် သုသာန်ကြီး၌ နေ၏။ အထ ဧကဒိဝသံ ရာဇာ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ သေတသိန္ဓဝယုတ္တံ သတ္တာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သိန္ဓောမြင်းဖြူကအပ်သော တန်ဆာအားလုံးဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ရထံ အာရုယ့ ဥယျာနံ ဂန္တာ၊ ရထားစီး၍ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ တတ္ထ ဒိဝသဘာဂံ ကီဠိတွာ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်၌ နေ့အဖို့ပတ်လုံး ကစား၍။ သူရိယေ အတ္ထင်္ဂတေ နဂရံ ပါဝိသိ၊ နေသည် ဝင်သော် မြို့သို့ ဝင်ပြီ။ တဿ တံ ရထဝရတ္တံ၊ ထိုမြင်းရထား၏ ထိုရထားသားရေကြိုးကို။ ယထာနဒ္ဓမေဝ ရာဇာ ဂေါ ဌပယိသု၊ ဖွဲ့ချည်အပ်တိုင်းပင် မင်းရင်ပြင်၌ ထားကုန်ပြီ။ ရတ္တိဘာဂေ ဒေဝေ ဝဿန္တေ၊ ညအဖို့၌ မိုးသည် ရွာသော်။ သော တိန္တော၊ ထိုရထားသည် မိုးစိုပြီ။ ဥပရိပါသာဒတော ကောလေယျကသုနခါ ဩတရိတွာ၊ နန်းပြာသာဒ်ပေါ်မှ နန်းတွင်းမွေးထား ခွေးအများတို့သည် ဆင်း၍။ တဿ စမ္မဉ္စ နဟာရဉ္စ ခါဒိသု၊ ထိုရထား၏ ကွပ်ထားသောသားရေကိုလည်းကောင်း, သားရေလွန်ကြိုးကို လည်းကောင်း စားကုန်ပြီ။ ပုနဒိဝသေ ရညော၊ နောက်နေ့၌ ပြဟ္မဒတ်မင်းအား။ "ဒေဝ နိဒ္ဒမနမုခေန၊ အရှင်မင်းမြတ် ရေထုတ်ပြွန်ပေါက်ဖြင့်။ သုနခါ ပဝိသိတွာ၊ ခွေးတို့သည် နန်းတွင်းဝင်ကြ၍။ ရထသေ စမ္မဉ္စ၊ ရထားတော်၏ ကွပ်ထားသော သားရေကိုလည်းကောင်း။ နဟာရဉ္စ ခါဒိသူတိ အာရောစေသုံ၊ သားရေလွန်ကြိုးကိုလည်း စားကုန်ပြီ"ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ သုနခါနံ ကုဒ္ဓါတွာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ခွေးတို့အား စိတ်ဆိုး၍။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌဋ္ဌာနေ သုနခေ၊ တွေ့ရာတွေ့ရာဌာန၌ ခွေးတို့ကို။ ယာတေယာတိ အာဟ၊ သတ်ကြလော့ဟု ပြောပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ သုနခါနံ မဟာဘယံ ဥဒပါဒိ၊ ခွေးတို့၏ ကြီးစွာသော သေကြောက်စိုးခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ တေ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌဋ္ဌာနေ၊ ထိုခွေးတို့သည် တွေ့ရာတွေ့ရာဌာန၌။ ယာတိယမာနာ ပလာယိတွာ၊ အသတ်ခံရကုန်သော် ပြေးကြ၍။ သုသာနံ ဂန္တာ၊

သုသာန်သို့ သွားကြ၍။ ဗောဓိသတ္တသ သန္ဓိက် အဂမ်သု၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ သွားကုန်ပြီ။

"ဗဟု တုမ္မေ သန္ဓိပတိတာ၊ မှားစွာကုန်သော သင်တို့သည် ကောင်းစွာ ကျရောက်စုဝေးကုန်၏။ ကာရဏာ ကိ နု ခေါတိ၊ အကြောင်းကား အဘယ်နည်း" ဟု။ ဗောဓိသတ္တော ပုစ္ဆိ၊ ဘုရားလောင်းခွေးမင်းသည် မေးပြီ။ တေ၊ ထိုခွေးတို့သည်။ "အန္ဓေပုရေ ရထသ၊ နန်းတွင်း၌ ရထားတော်၏။ စမ္ဗဠ နဒ္ဓိ စ၊ အကွပ်သားရေကိုလည်းကောင်း, သားရေလွန်ကြိုးကိုလည်းကောင်း။ သုနခေဟိ ခါဒိတာ ကိရာတိ၊ ခွေးတို့သည် စားအပ်ကုန်ပြီတဲ့ဟု။ ကုဒ္ဒါ ရာဇာ၊ စိတ်ဆိုးသော ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ သုနခဝမ် အာဏာပေသိ၊ ခွေးသတ်မှုကို စေခိုင်းပြီ။ ဗဟူ သုနခါ ဝိနဿန္တိ၊ မှားစွာကုန်သော ခွေးတို့သည် သေကြေပျက်စီးကုန်၏။ မဟာဘယံ ဥပ္ပန္နန္တိ အာဟံသု၊ ဘေးကြီးသည် ဖြစ်နေပါပြီ"ဟု ပြောကြပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းခွေးမင်းသည်။ "အာရက္ခဋ္ဌာနေ ဗဟိသုနခါန်၊ အစောင့်အရှောက် ရှိရာဌာန၌ နန်းပြင်က ခွေးတို့၏။ သြကာသော နတ္ထိ၊ အခွင့်အလမ်းသည် မရှိ။ တံ အန္ဓောရာဇနိဝေသနေ ကောလေယျကသုနခါနမေဝ၊ ထိုအမှုသည် နန်းတွင်းမွေးထားသော ခွေးတို့၏သာ။ ကမ္မံ ဘဝိဿတိ၊ အမှုသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ကွဒါနိ ပန စောရာနံ၊ ယခုတော့ကား ပြုလုပ်သူသူခိုးတို့မှာ။ ကိဠိဘယံ နတ္ထိ၊ ဘာဘေးမျှသည် မရှိ။ အစောရာ မရဏံ လဘန္တိ၊ မခိုးသူတို့သည် သေမှုကို ရကုန်၏။ အဟံ စောရေ ဝါသည် သူခိုးခွေးတို့ကို။ ရညော ဒဿေတွာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းအား ပြ၍။ ဥတိသ်ယသ ဇီဝိတဒါနံ၊ ဆွေမျိုးခွေးအပေါင်းအား အသက်အလှူကို။ ယန္ဒုန ဒဒေယျန္တိ စိန္တေသိ၊ လှူရမှုကောင်းလေစွ"ဟု ကြံပြီ။ သော ဥတကေ သမဿသေတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းခွေးမင်းသည် ဆွေမျိုးခွေးတို့ကို သက်သာရာ ရစေ၍။ "တုမ္မေ မာ ဘာယိတ္ထ၊ သင်တို့သည် မကြောက်ကြလင့်။ အဟံ ဝေါ ဝါသည် သင်တို့အတွက်။ အဘယံ အာဟရိဿာမိ၊ ဘေးမဲ့ကို ဆောင်ယူခဲ့မည်။ ရာဇာနံ ယာဝ ပဿာမိ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းကို အကြင်မျှလောက် ငါတွေ့မြင်၏။ တာဝ၊ ထိုမင်းနှင့် ငါတွေ့သည့်တိုင်အောင်။ ဣဓေဝ ဟောထာတိ၊ ဤမှာသာ ဖြစ်ကြပါ"ဟု မှာထား၍။ ပါရမိယော အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ပါရမီတော်တို့ကို ဆင်ခြင်၍။ မေတ္တာဘာဝနံ ပုရေစာရိကံ ကတွာ၊ မေတ္တာပွားမှုကို ရှေ့သွားကို ပြု၍။ "မယှံ ဥပရိ၊ ငါ၏ အပေါ်၌။ လေဠု ဝါ မုဂ္ဂရံ ဝါ၊ ခဲကိုလည်းကောင်း,

ဆောက်ပုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ကောစိ ဒိပိတုံ မာ ဥဿဟိ၊ မည်သူသည်မျှ ပစ်ပေါက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါစေသတည်း။" ဣတိ အဓိဋ္ဌာယ ဇကောဝ၊ ဤသို့ မိဋ္ဌာန်၍ တစ်ကောင်တည်းသာ။ အန္ဓောနဝရဲ့ ပါဝိသိ၊ ဗာရာဏသီမြို့တွင်းသို့ ဝင်သွားပြီ။ အထ နံ ဒိသွာ၊ မြို့ထဲဝင်သွားရာ ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်း ခွေးမင်းကို မြင်၍။ ဇကသတ္တောပိ ကုဗ္ဗိတွာ၊ သတ္တဝါတစ်ယောက် တစ်ကောင် သည်သော်မှလည်း စိတ်ဆိုး၍။ သြလောကေန္တော နာမ နာဟောသိ၊ ကြည့်သည် မည်သည် မဖြစ်ပြီ။ ရာဇာပိ သုနခဝမံ အာဏာပေတွာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်လည်း ခွေးသတ်မှုကို အမိန့်ပေးပြီး၍။ သယံ ဝိနိစ္ဆယေ၊ ကိုယ်တိုင် တရားဆုံးဖြတ်ရာရုံး၌။ နိသိန္နော ဟောတိ၊ ထိုင်နေသည် ဖြစ်၏။ ဗောဓိသတ္တော တတ္ထေဝ ဂန္တွာ၊ ဘုရားလောင်း ခွေးမင်းသည် ထိုတရားဆုံးဖြတ်ရာရုံးသို့သာ သွား၍။ ပဗ္ဗန္ဒိတ္တာ ရညော အာသနဿ၊ ပြေးတည့်၍ ပြဟ္မဒတ်မင်း၏ ထိုင်နေရာ၏။ ဟေဋ္ဌာ ပါဝိသိ၊ အောက်သို့ ဝင်သွားပြီ။ အထ နံ ရာဇပုရိသာ၊ ဝင်သွားရာ ထိုအခါ၌ ထို ဘုရားလောင်း ခွေးမင်းကို မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ နီဟရိတုံ အာရဒ္ဓါ၊ နေရာတော်အောက်မှ ထုတ်ခြင်းငှာ အားထုတ်ကုန်ပြီ။ ပန ရာဇာ ဝါရေသိ၊ သို့သော်လည်း ပြဟ္မဒတ်ဘုရင်သည် တားမြစ်ပြီ။

သော ထောကံ ဝိဿမိတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းခွေးမင်းသည် အတန်ငယ် အပန်းဖြေ၍။ ဟေဋ္ဌာသနာ နိက္ခမိတွာ၊ နေရာတော်အောက်မှ ထွက်ခဲ့၍။ ရာဇာနံ ဝန္ဒိတွာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းကို ရှိခိုး၍။ "ဒေဝ တုမှေ ကုက္ကုရေ၊ အိုအရှင်မင်းကြီး အရှင် မင်းကြီးတို့သည် ခွေးတို့ကို။ မာရာပေထာတိ ပုစ္ဆိ၊ အသတ်ခိုင်းတော်မူကြ ပါသလောဟု မေးပြီ။ အာမ အဟံ မာရာပေမိ ဣတိ၊ အေး ငါသည် အသတ် ခိုင်း၏ဟု ဖြေပြီ။ နေသံ အပရာဓော၊ ထိုခွေးတို့၏ အပြစ်ကား။ ကော နု ရိန္ဒာတိ၊ ဘာပါနည်း အရှင်မင်းကြီးဟု မေးပြီ။ မေ ရထသာ၊ ငါ၏ စီးတော်ရထား၏။ ပရိဝါရစမ္ဘူ နဒ္ဒိဗ္ဗ ခါဒိသူတိ၊ အကွပ်သားရေကိုလည်းကောင်း, သားရေကြိုးကို လည်းကောင်း စားကြပြီဟု ဖြေပြီ။ ယေ ခါဒိသု၊ အကြင်ခွေးတို့သည် စားကြပြီ။ တေ ဇာနာထာတိ၊ စားကြသော ထိုခွေးတို့ကို သိတော်မူကြပါသလားဟု မေးပြီ။ နဇာနာမာတိ၊ မသိပါကုန်ဟု ဖြေပြီ။ ဣဒါနိ ကိ ကရောထ ဣတိ၊ ဤခွေး တို့မည်သည် သားရေစားသည့် သူခိုးခွေးတို့တည်းဟု။ တထတော အဇာနိတွာ၊ အမှန်အားဖြင့် မသိမူ၍။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌဋ္ဌာနေယေဝ မာရာပနံ၊ တွေ့ရာ တွေ့ရာ အရပ်

တိုင်းဌ်ပင် အသတ်ခိုင်းခြင်းသည်။ နှ ယုတ္တဲ့ ဒေဝါတိ၊ မသင့်ပါ အရှင်မင်းကြီးဟု ပြောပြီ။ ရထစမ္မသ ကုက္ကုရေဟိ ခါဒိတတ္တာ၊ စီးတော်ရထားသားရေကို ခွေးတို့သည် စားအပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေ သဗ္ဗေ မာရေထာတိ၊ မြင်တိုင်း မြင်တိုင်းကုန်သော ခွေးအားလုံးတို့ကိုပင် သတ်ကြလေဟု။ သုနခဝဓံ အာဏာ-ပေသိန္တိ၊ ခွေးသတ်မှုကို ငါအာဏာပေးပြီဟု ပြောပြီ။ ဝေါ မနုဿာ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏ အမှုထမ်းလူတို့သည်။ သဗ္ဗေ ကုက္ကုရေ မာရေန္တိ ကိ ပန၊ အားလုံးကုန်သော ခွေးတို့ကိုပင် သတ်ကြပါသလော။ ဥဒါဟု မရဏံ၊ ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ သေမှုအသတ်ခံရမှုကို။ အလဘန္တာပိ အတ္ထိတိ၊ မရကြသော ခွေးတို့သည်လည်း ရှိကြပါသလောဟု မေးပြီ။ အတ္ထိ၊ ရှိကြ၏။ အမှာကံ ယရေ ကောလေယျကာ၊ ငါတို့၏ နန်းတော်၌ မွေးသည့် ခွေးတို့သည်။ မရဏံ နှ လဘန္တိတိ၊ သေမှု အသတ်ခံရမှုကို မရကြဟု ဖြေပြီ။ မဟာရာဇ ဣဒါနေဝ တုမှေ၊ အို အရှင်မင်းကြီး ယခုပင် အရှင်မင်းကြီးတို့သည်။ ရထစမ္မသ ကုက္ကုရေဟိ ခါဒိတတ္တာ၊ စီးတော်ရထားသားရေကို ခွေးတို့သည် စားအပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေ သဗ္ဗေဝ မာရေထာတိ၊ တွေ့တိုင်း တွေ့တိုင်းကုန်သော ခွေးအားလုံးတို့ကိုပင် သတ်ကြလေဟု။ သုနခဝဓံ အာဏာပေသိန္တိ ခွေးသတ်မှုကို အာဏာပေးခဲ့ပြီဟု။ အဝေါစုတ္ထ၊ မိန့်ခဲ့ကုန်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုကျပြန်တော့။ အမှာကံ ယရေ ကောလေယျကာ၊ ငါတို့၏ နန်းတော်က မွေးထားသောခွေးတို့သည်။ မရဏံ နှ လဘန္တိတိ ဝဒေထ၊ သေမှု အသတ်ခံရမှုကို မရကြဟု မိန့်တော်မူကုန်၏။ နနု ဧဝံ သန္တေ၊ စင်စစ် ဤသို့ ဖြစ်သော်။ တုမှေ ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ သင်မင်းကြီးတို့သည် ချစ်ခြင်းစသည်တို့ အစွမ်းဖြင့်။ အဂတိဂမနံ ဂစ္ဆထ၊ အဂတိလိုက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြသည် မဟုတ်ပါလော။ အဂတိဂမနဋ္ဌာ နာမ နှ ယုတ္တံ၊ အဂတိလိုက်ခြင်း မည်သည်လည်း မသင့်လျော်။ နှ စ ရာဇမ္မောဟ၊ မင်းကျင့်တရားလည်း မဟုတ်။ ရညော နာမ ကာရဏာဂဝေသကေန၊ မင်းမည်သည် အကြောင်းမှန်ရှာတတ်သူသည်။ တုလာသဒိသေန ဘရိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ချိန်ခွင်တူစွာ, မှန်ကန်သူသည် ဖြစ်ခြင်းငှာ သင့်၏။ ဣဒါနိ စ ကောလေယျကာ၊ ယခု၌ကား နန်းတော်မွေး ခွေးတို့သည်။ မရဏံ နှ လဘန္တိ၊ သေမှု အသတ်ခံရမှုကို မရကြကုန်။ ဒုဗ္ဗလသုနခါဝ လဘန္တိ၊ အားနည်းသည့် မျက်နှာမဲ့ခွေးတို့သည်သာ အသတ်ခံရကုန်၏။ ဧဝံ သန္တေ အယံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော် ဤခွေးသတ်မှုသည်။ နှ သဗ္ဗသုနခယစ္ဆာ၊ ခွေးအားလုံးသတ်မှု

မဟုတ်။ ဒီသော ဒုဗ္ဗလယာတိကာ နာမ ဣတိ၊ ဤခွေးသတ်မှုသည် အားနည်းသည့် ခွေးမျက်နှာမွဲတို့ကို ရွေးသတ်ခြင်းမည်၏ဟု ပြောပြီ။ စ ပန ဒေဝ ဝတ္တာ မဟာသတ္တော၊ ဆက်၍အထူး ပြောရသော် ဤသို့ပြောပြီး၍ ဘုရားလောင်း ခွေးမင်းသည်။ မဓုရသရဲ နိစ္စာရေတွာ၊ သာယာစွာသော အသံကို မြွက်ဆိုရ။ မဟာရာဇ ယံ၊ အိုမင်းမြတ် အကြင် ခွေးသတ်မှုကို။ တုမှေ ကရောထ၊ သင်မင်းကြီး တို့သည် ပြုလုပ်ကုန်၏။ အယံ နု ဓမ္မောတိ၊ ဤခွေးသတ်မှုသည် တရားနည်းလမ်း မကျဟု။ ရညော ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား တရားကို ဟောလိုရကား။

၂၂။ "ယေ ကုက္ကုရာ ရာဇကုလမှိ ဝဒ္ဓါ၊
ကောလေယျကာ ဝဏ္ဏဝလူပပန္နာ။
တေမေ နု ဝဏ္ဏာ မယမသ္မ ဝဏ္ဏာ၊
နာယံ သယစ္စာ ဒုဗ္ဗလယာတိကာယ"န္တိ။

"ယေ ကုက္ကုရာ ရာဇကုလမှိ ဝဒ္ဓါ (လ) နာယံ သယစ္စာ ဒုဗ္ဗလယာတိကာယံ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဆိုပြီ။

၂၂။ ယေ ကုက္ကုရာ ရာဇကုလမှိ ဝဒ္ဓါ၊ အကြင်ခွေးတို့သည် မင်းနန်းတော်၌ ကြီးပွားကုန်၏။ ကောလေယျကာ ဝဏ္ဏဝလူပပန္နာ၊ နန်းတော်၌ မွေးဖွား ကြီးပြင်းကုန်၏ အဆင်းအားနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏ (လှပ၍အားရှိကုန်၏)။ တေ ဣမေ နု ဝဏ္ဏာ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသည့် ဤနန်းတော်မွေးခွေးတို့ကို မသတ် အပ်ကုန်။ မယံ ဝဏ္ဏာ အသ္မ၊ ငါတို့သည်သာ အသတ်ခံရကုန်သည် ဖြစ်ကုန် ၏။ အယံ နု သယစ္စာ၊ မင်းတရား၏ ဤ ခွေးသတ်မှုသည် ခွေးအားလုံး သတ်မှု မဟုတ်။ အယံ ဒုဗ္ဗလယာတိကာ၊ မင်းတရား၏ ဤခွေးသတ်မှုသည် အားနည်းသည့် မျက်နှာမွဲခွေးတို့ကိုသာ ရွေးသတ်မှုတည်း။

တတ္ထ ယေ ကုက္ကုရာတိ ယေ သုနခါ။ ထိုဂါထာ၌ ယေ ကုက္ကုရာ ဟူသည်ကား အကြင်ခွေးတို့သည်တည်း။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်ရှားအောင် ပြရသော်။ ဓာရုကောပိ ပဿာဝေါ၊ ပေါက်စ, ပါစဖြစ်၍ပူနွေးသောအလျင် ရှိသော်လည်း ကျင်ငယ်ကို (နွားကျင်ငယ်ကို)။ ပူတိမုတ္တန္တိ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ပုတ်သောကျင်ငယ်ဟူ၍ ခေါ်အပ် သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တဒဟုဇာတောပိ သိဂ်ါလော၊ ယနေ့ဖွားစပင် ဖြစ်သော် လည်း မြေခွေး, တောခွေးကို။ ဇရသိဂ်ါလောတိ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ တောခွေးအိုဟု

ခေါ်အပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကောမလာပိ ဂလောစိလတာ၊ နုနယ်သော်လည်း ဆင်သမန္နယ်ကို။ ပူတိလတာတိ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ နွယ်ပုတ်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောပိ ကာယော၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ အဆင်းရှိပါသော်လည်း ကိုယ်ကို။ ပူတိကာယောတိ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ပုပ်ဟု ခေါ်အပ်သကဲ့သို့ရင်း။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူ ဤအတူ။ ဝဿသတိကောပိ သုနခေါ်။ အသက်တစ်ရာပင် ရှိပါသော်လည်း ခွေးကို၊ ကုက္ကုရောတိ ဝုစ္စတိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောအကောင် ဟူ၍ ခေါ်အပ်၏။ တသ္မာ မဟာလ္လကာ ကာယဗလူပပန္နာပိ တေ၊ ထို့ကြောင့် ကြီးကုန်သော်လည်း ကာယဗလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော်လည်း ထိုခွေးတို့ကို။ ကုက္ကုရာတ္တေဝ ဝုတ္တာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော အကောင်တို့ ဟူ၍သာ ဘုရားလောင်းခွေးမင်း ပြောအပ်ကုန်ပြီတည်း။ ဝဒ္ဓါတိ ဝဒ္ဓိတာ၊ ဝဒ္ဓါဟူသည်ကား ကြီးကုန်၏။ ကောလေယျကာတိ၊ ကောလေယျကာ ဟူသည်ကား။ ရာဇကုလေ ဇာတာ၊ မင်းမျိုးမင်းအိမ်၌ ပေါက်ဖွားကုန်သော။ သံဘူတာ သံဝမှာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်သော ကောင်းစွာကြီးပြင်းကုန်သော ခွေးတို့သည်တည်း။ ဝဏ္ဏဗလူပပန္နာတိ၊ ဝဏ္ဏဗလူပပန္နာဟူသည်ကား။ သရီရဝဏ္ဏေန စေဝ ကာယဗလေန စ သမ္ပန္နာ၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့်လည်းကောင်း ကာယဗလနှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံကုန်သော ခွေးတို့သည်တည်း။ တေ မေ နာ ဝဏ္ဏာတိ၊ တေ မေ နာ ဝဏ္ဏာဟူသည်ကား။ သဿာမိကာ သာရက္ခာ၊ ပိုင်ရှင်မင်း ရှိကုန်သော မင်းအစောင့်အရှောက်အခွင့်ထူးရကုန်သော။ တေ ဣမေ နာ ဝဏ္ဏာ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီး ဤခွေးတို့သည် အသတ်မခံရကုန်တည်း။ မယမသ္မဝဏ္ဏာတိ၊ မယမသ္မ ဝဏ္ဏာ ဟူသည်ကား။ အသာမိကာ အနာရက္ခာ မယံ၊ ပိုင်ရှင်မရှိကုန်သော စောင့်ရှောက်မှု အခွင့်ထူးမရကုန်သော ငါတို့သည်။ ဝဏ္ဏာ နာမ ဇာတာ၊ သတ်ထိုက်သူတို့ မည်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏တည်း။ နာယံ သယမ္ဘာတိ၊ နာယံ သယမ္ဘာ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ သန္တေ အယံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော် ဤခွေးသတ်မှုသည်။ အဝိသေသေန သယမ္ဘာ နာမ နဟောတိ၊ အထူးမဟုတ် သာမညအားဖြင့် ခွေးအားလုံးသတ်မှုမည်သည် မဖြစ်တည်း။ ဒုဗ္ဘလယာတိကာယဿ၊ ဒုဗ္ဘလ-ယာတိကာယ် ဟူသည်ကား။ အယံ ပန ဒုဗ္ဘလာနံယေဝ ယာတနတော၊ ဤခွေးသတ်မှုသည်ကား အားနည်းသူခွေးတို့ကိုသာ သတ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုဗ္ဘလ-ယာတိကာ နာမ ဟောတိ၊ အားနည်းသူခွေးတို့ကိုသတ်ခြင်းမည်သည်

ဖြစ်၏တည်း။ (ဤဖြစ်၏တည်းကဲ့သို့ 'တည်း'များသည် နိဿယရေးသူ မိမိ အယူအဆအရ ဒုဗ္ဗလယာတိကာယ်ဟူသည်ကား ကဲ့သို့ သံဝဏ္ဏောတဗ္ဗနောက်က "ဟူသည်ကား"၏ စပ်ရာတို့တည်း)။ ရာဇာဟိ နာမ စောရာ နိဂ္ဂဏှိတဗ္ဗာ၊ မင်းတို့ မည်သည် ခိုးဆိုးသူတို့ကို နှိမ်ထိုက်ကုန်၏။ အစောရာ နော၊ မခိုးမဆိုးသူတို့ကို မနှိမ်ထိုက်ကုန်။ ဣဒမ ပန၊ ဤမှာ ဖြစ်နေပုံကတော့။ စောရာနံ ကိဉ္စိဘယံ နတ္ထိ၊ ခိုးဆိုးသူတို့အား မည်သည့်ဘေးရန်သည်မျှ မရှိ။ အစောရာ မရဏံ လဘန္တိ၊ မခိုးမဆိုးသူတို့သည် သေမှု, အသတ်ခံရမှုကို ရကြကုန်၏။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောကဌ်။ အဟော အယုတ္တံ ဝတ္တတိ၊ အော် လန့်လောက်စရာ မလျော်မှုသည် ဖြစ်နေ၏။ အဟော အမမ္မော ဝတ္တတိ၊ အော်လန့်လောက်စရာ မတရားမှုသည် ဖြစ်နေ၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာ၏ ဆိုလိုချက် အပြည့်အစုံတည်း။

ရာဇာ ဗောဓိသတ္တသ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဘုရားလောင်းခွေးမင်း၏ စကားကို ကြားရ၍။ "ပဏ္ဍိတ တွံ အသုကေဟိ နာမ၊ အို ပညာရှိခွေးမင်း သင်ပညာရှိ ခွေးမင်းသည် ထိုခွေးတို့မည်သည်။ ရထစမ္ပဒံ ခါဒိတံ၊ ရထားအကွပ်သားရေကို စားအပ်သည်ကို။ ဇနာသိ ဣတိ အာဟ၊ သိပါသလား"ဟု မေးပြီ။ အာမ ဇနာမိတိ၊ အေး သိ၏ဟု ဖြေပြီ။ ကေဟိ ခါဒိတန္တိ၊ ဘယ်ခွေးတို့သည် စားအပ်သနည်းဟု မေးပြီ။ တုမှာကံ ဂေဟေ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏ နန်းတော်ဌ။ ဝသနကေဟိ ကောလေယျကသုနခေဟိတိ၊ နေကုန်သော မင်းအိမ်မှေး ခွေးတို့ သည်တည်းဟု ဖြေပြီ။ တေဟိ ခါဒိတဘာဝေါ၊ ထိုမင်းအိမ်မှေး ခွေးတို့ စားအပ်သည့် အကြောင်းကို။ ကထံ ဇာနိတဗ္ဗောတိ၊ ဘယ်လို သိနိုင်သလဲဟု မေးပြီ။ အဟံ တေဟိ၊ ငါသည် ထိုမင်းအိမ်မှေး ခွေးတို့သည်။ ခါဒိတဘာဝံ ဒဿေသ္သာမိတိ၊ စားအပ်သည့်အကြောင်းကို ပြအံ့ဟု ပြောပြီ။ ဒဿေဟိ ပဏ္ဍိတာတိ၊ ပြပါ ပညာရှိဟု ပြောပြီ။ တုမှာကံ ယရေ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏ နန်းတော်ဌ။ ကောလေယျကသုနခေ အာဟရာပေတွာ၊ နန်းတော်မှေး ခွေးတို့ကို ဆောင်ယူစေ၍။ ထောကံ တက္ကဠဒ္ဓတိဏာနိ စ၊ အနည်းငယ်သော ရက်တက် ရည်ကိုလည်းကောင်း နေဇာမြက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဟရာပေထာတိ၊ ဆောင်ယူခိုင်းတော်မူကြပါဟု ပြောပြီ။ ရာဇာ တထာ အကာသိ၊ ပြဟ္မဒတ် မင်းကြီးသည် ထိုဘုရားလောင်းဆိုတိုင်း ပြုပြီ။ အထ နံ မဟာသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းကြီးကို ဘုရားလောင်းခွေးမင်းသည်။ ဣမာနိ တိဏာနိ တဏ္ဍေန

မဖွါပေတွာ၊ ဤနေဇာမြက်တို့ကို ရက်တက်ရည်ဖြင့် နယ်စေ၍။ ဧတေ သုနခေ ပါယေထာတိ အာဟ၊ ဤနန်းတော်မွေး ခွေးတို့ကို သောက်စေတော်မူပါ တိုက်ပါ"ဟု ပြောပြီ။ ရာဇာ တထာ ကတွာ ပါယာပေသိ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်းပြောတိုင်း နယ်စေ၍ သောက်စေပြီ, တိုက်ပြီ။ ပိတာ ပိတာ သုနခါ။ သောက်ပြီး သောက်ပြီးကုန်သော နန်းတော်မွေးခွေးတို့သည်။ စမ္မေဟိ သဒ္ဓိ ၀မိသု၊ သားရေတို့နှင့်အတူ အန်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓသ ဗျာကရဏံ ဝိယာတိ တုဋ္ဌော၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏ ဖြေဆိုခြင်း ကဲ့သို့ဟု နှစ်သက်လျှ၍။ ဗောဓိသတ္တသ သေတစ္ဆတ္တေန၊ ဘုရားလောင်း ခွေးမင်းအား ထီးဖြူတော်ဖြင့်။ ပူဇံ အကာသိ၊ ပူဇော်မှုကို ပြုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းခွေးမင်းသည်။ 'ဓမ္မံ စရ မဟာရာဇ, မာတာပိတူသု ခတ္တိယာ'တိအာဒိဟိ၊ 'ဓမ္မံ စရ မဟာရာဇ, မာတာပိတူသု ခတ္တိယ' ဤသို့ အစ ရှိကုန်သော။ တေသကုဏာဇာတကေ အာဂတာဟိ၊ တေသကုဏာဇာတ်၌ လာကုန်သော။ ဒသဟိ ဓမ္မစရိယဂါထာဟိ၊ ဆယ်ခုကုန်သော ကျင့်ဖွယ် တရားဂါထာ တို့ဖြင့်။ ရညော ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းအား တရားကို ဟောရ၍။ မဟာရာဇ ကွာတော ပဋ္ဌာယ၊ မင်းမြတ် ဤနေ့မှ စ၍။ အပ္ပမတ္တော ဟောဟိတိ၊ မမေ့ လျော့သည် ဖြစ်လော့ဟု။ ရာဇာနံ ပဋ္ဌသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြဟ္မဒတ် မင်းကို ငါးပါးသီလတို့၌ တည်စေ၍။ သေတစ္ဆတ္တံ ရညော၀ ပဋိအဒါသိ၊ ထီးဖြူတော်ကို ပြဟ္မဒတ်မင်းအားသာ ပြန်ပေးပြီ။

ရာဇာ မဟာသတ္တသ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဘုရားလောင်းခွေးမင်း၏။ ဓမ္မကထံ သုတ္တာ၊ တရားစကားကို ကြားနာရ၍။ သဗ္ဗသတ္တာနံ အဘယံ ဒတ္တာ၊ သတ္တ၀ါ အားလုံးတို့အား ဘေးမဲ့ကို ပေး၍။ ဗောဓိသတ္တံ အာဒိ၌ ကတ္တာ၊ ဘုရားလောင်း ခွေးမင်းကို အစကို ပြု၍။ အတ္တနော ဘောဇနသဒိသမေ၀ နိစ္စဘတ္တံ၊ မိမိဖို့ ဘောဇဉ်နှင့်တူသည်သာ ဖြစ်သော နိစ္စဘတ်ထမင်းကို။ သဗ္ဗသုနခါနံ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ခွေးအားလုံးတို့အတွက် ဖြစ်စေ၍ တည်ထား၍။ ဗောဓိသတ္တသ သြ၀ါဒေ ဌိတော၊ ဘုရားလောင်း၏ သြ၀ါဒ၌ တည်လျက်။ ယာ၀တာယုကံ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတ္တာ ကာလံ ကတ္တာ၊ ပြု၍ သေခြင်းကို ပြု၍။ ဒေ၀လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။ ကုဏ္ဍရော ၀ါဒေါ ဒသ၀ဿသဟဿာနိ ပ၀တ္တိ၊ ဘုရားလောင်း ခွေးမင်း

သြဝါဒသည် နှစ်ပေါင်းတစ်သောင်းတို့တိုင်တိုင် ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း အသက်ရှည်သမျှ ကာလ ပတ်လုံး တည်၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ တထာဂတော၊ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည်။ ဣဒါနေ ဥတကာနံ၊ ယခုအခါ၌သာ ဆွေမျိုးတို့၏။ အတ္ထံ နဿတိ၊ ကောင်းကျိုး စီးပွားကို ကျင့်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ စရိယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း ကျင့်ခဲ့ သည်သာ" ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ရာဇာ၊ ထိုအခါက မြတ်ဗုဒ္ဓတ်မင်းသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ အဝသေသာ ပရိသာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော ပရိသတ် တို့ကား ငါဘုရားပရိသတ်တို့တည်း။ ကုက္ကုရပဏ္ဍိတော ပန၊ ပညာရှိခွေးမင်း သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကုက္ကုရဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော ကုက္ကုရဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ သောဏနန္ဒိယဇာတကဝဏ္ဏနာ

အပိ ပဿေန သေမာနောတိ ဣဒံ၊ အပိ ပဿေန သေမာနော စသော ဤ တရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သြဿဌဝိရိယံ ဘိက္ခုံ၊ စွန့်လွှတ်အပ်ပြီးသော ဝိရိယရှိသော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တသ္မိံ သမယေ သတ္ထာ၊ မှန်၏ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည်။ တံ ဘိက္ခုံ အာမန္တေတွာ၊ ထိုရဟန်းကို ခေါ်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခု ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ ရဟန်း ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ အနာယတနေပိ ဝိရိယံ အကံသု၊ မရပ်တည်နိုင်သော အခြေ အနေ၌သော်မှလည်း ဝိရိယကို ပြုကြကုန်ပြီ။ ပဟာရံ လဒ္ဓါပိ၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာကို သေလုနီးရ၍သော်မှလည်း။ နေဝ သြဿဒိသူတိ ဝတ္တာ၊ ဝိရိယမစွန့်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဘောဇဇနီယသိန္ဓဝကုလေ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် ဘောဇမည်သော အာဇာနည် သိန္ဓောမြင်းမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဗာရာဏသိရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ သဗ္ဗာလင်္ကာရသမ္ပန္နော မင်္ဂလဿော အဟောသိ၊ အဆင်းတန်ဆာအားလုံး ပြည့်စုံသော မင်္ဂလာမြင်းတော်သည် ဖြစ်ပြီ။ သော သတသဟဿဂ္ဃနိကာယ သုဝဏ္ဏပါတိယံ ယေ၀၊ ထိုဘုရားလောင်း ဘောဇဇနီယသိန္ဓောမြင်းသည် အဖိုး တစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်၌သား။ နာနဂ္ဂရသသမ္ပန္နံ၊ အမျိုးမျိုးမြတ်သော အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော။ တိ၀ဿိကဝန္ဓသာလိဘောဇနံ ဘုဥ္ဇတိ၊ သုံးနှစ်တိုင် နံ့သာထုံအပ်သော သလေးဆန်ဘောဇဉ်ကို စားရ၏။ စာတုဒ္ဒီတိကဝန္ဓူပ-လိတ္တာယမေ၀ ဘူမိယံ တိဋ္ဌတိ၊ ကုက်ုံမဲ့, လေးညှင်း, တောင်ဇလပ်, ကမျှင်း, နံ့သာ လေးမျိုး လိမ်းကျံအပ်သည်သာဖြစ်သော မြေ၌ တည်နေရ၏။ တံ ဌာနံ ရတ္တကမ္ဗလသာဏိပရိက္ခိတ္တံ၊ ထိုဘောဇဇနီယသိန္ဓောမြင်းနေသော နေရာသည် ကမ္ဗလာနီတင်းတိမ် ကာရံအပ်သည်။ ဥပရိ သုဝဏ္ဏတာရကခစိတစေလ၀ိတာန်၊ အထက်၌ ရွှေကြယ်စီခြယ်အပ်သောမျက်နှာကြက်ရှိသည်။ သမောသရိတဝန္ဓ၊ ဒါမမာလာဒါမံ၊ စုဇေသော နံ့သာဆိုင်း, ပန်းဆိုင်းရှိသည်။ အ၀ိလဟိတဝန္ဓတေလ-ပဒီ၀ ဟောတိ၊ မစွန့်လွှတ်အပ်သောနံ့သာဆီမီးရှိသည် ဖြစ်၏။ ပန ဗာရာဏသိရဉ္ဉော အ၀ဇ္ဇေ ဌာနေ၊ ဆက်ပြောရသော် ဗာရာဏသီမင်းအဖြစ်ကို မတောင့်တကုန်သော။ ရာဇာနော နာမ နတ္ထိ၊ မင်းတို့မည်သည် မရှိကုန်။ ဧကံ သမယံ သတ္တရာဇာနော၊ အခါတစ်ပါး၌ ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့သည်။ ဗာရာဏသိ ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို ဝိုင်းရံ၍။ "အမှာကံ ရဇ္ဇံ ဝါ၊ ငါတို့အား မင်းအဖြစ်ကိုသော် လည်းကောင်း။ ယုဒ္ဓံ ဝါ ဒေတု ဣတိ၊ စစ်တိုက်ခြင်းကိုသော်လည်းကောင်း ပေးလော့"ဟု။ ဗာရာဏသိရညော ပဏ္ဏံ ပေသေသုံ၊ ဗာရာဏသီမင်းအား သဝဏ်လွှာကို ပို့စေကုန်ပြီ။ ရာဇာ အမစ္စေ သန္နိပါတေတ္တာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် အမတ်တို့ကို ကောင်းစွာစည်းဝေးစေ၍။ တံ ပ၀တ္တိံ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ထိုအကြောင်းကို ပြောကြား၍။ "ဣဒါနိ ကိံ၊ ယခု ဘယ်လို။ ကရောမ တာတာတိ ပုစ္ဆိ၊ ငါတို့ လုပ်ကြမည်လဲ ချစ်သားတို့"ဟု မေးပြီ။ ဒေ၀ တုမှေဟိ၊ အရှင်မင်းကြီး အရှင်မင်းကြီး တို့သည်။ အာဒိတောဝ ယုဒ္ဓါယ၊ အစကပင် စစ်တိုက်ခြင်းငှာ။ တာ၀ နု

ဂန္ဓဋ္ဌ၊ ဦးဦးဖျားဖျား မသွားသင့်ပါ။ အသုဂံ နာမ အသာရောဟံ ပေသေတွာ၊ ထိုမည်သော မြင်းစီးသူရဲကို စေလွှတ်၍။ ယုဒ္ဓံ ကာရေထ၊ တိုက်ခိုက်မှုကို ပြုခိုင်းတော်မူပါကုန်။ တသ္မိံ အသဏ္ဌောန္တေ၊ ထိုမြင်းစီးသူရဲသည် မစွမ်းနိုင်သော်။ ပစ္ဆာ ဇာနိဿာမာတိ၊ နောက်၌ သိကြပါအံ့ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ တံ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ပြေးတွေ့ဒတ်မင်းသည် ထိုမြင်းစီးသူရဲကို အခေါ်ခိုင်း၍။ "တာတ သတ္ထုဟိ ရာဇုဟိ သဒ္ဓိ၊ ချစ်သား ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့နှင့် ရင်ဆိုင်အတူ။ ယုဒ္ဓံ ကာတုံ၊ စစ်တိုက်မှုကို ပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိတိ၊ စွမ်းနိုင်အံ့လော"ဟု မေးပြီ။ ဒေဝ သစေ၊ အရှင်မင်းကြီး အကယ်၍။ ဘောဇဇနိယသိန္ဓဝံ လဘာမိ၊ ဘောဇဇနိယသိန္ဓောမြင်းကို စီးခွင့်ရအံ့။ သတ္တ ရာဇာနော တိဋ္ဌန္တု၊ ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့သည် ရှိကြစေဦးတော့။ သကလဇမ္ဗုဒီပေ ရာဇုဟိပိ သဒ္ဓိ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအားလုံးက မင်းတို့နှင့်သော်မှလည်း ရင်ဆိုင်အတူ။ ယုဇ္ဈိတုံ သက္ခိဿာမိတိ၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါ၏ဟု လျှောက်ပြီ။ တာတ ဘောဇဇနိယသိန္ဓဝေါ ဝါ၊ ချစ်သား ဘောဇဇနိယသိန္ဓောမြင်းသည်သော်လည်းကောင်း။ အညော ဝါ ဟောတု၊ အခြားမြင်းသည်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ပါစေ ရှိပါစေ။ ယံ ဂဏှာသိ၊ အကြောင်မြင်းကို စီးချင်၏။ တံ ဂဏေတွာ၊ စီးချင်သည့် ထိုမြင်းကို ယူစီး၍။ ယုဒ္ဓံ ကရောဟိတိ၊ စစ်တိုက်မှုကို ပြုလော့ဟု မိန့်ပြီ။ သော သာဓု ဒေဝါတိ၊ ထိုမြင်းစီးသူရဲသည် ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်၍။ ရာဇာနံ ဝန္ဒိတွာ၊ မင်းကြီးကို ရှိခိုး၍။ ပါသာဒါ သြရုယ္ဟ၊ နန်းပြာသာဒ်မှ ဆင်းခဲ့၍။ ဘောဇဇနိယသိန္ဓဝံ အာဟရာပေတွာ၊ ဘောဇဇနိယသိန္ဓောမြင်းကို ဆောင်ယူစေ၍။ သုဝဏ္ဏမယံ ကတွာ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကောင်းစွာ ဝတ်အပ်သည်ကို ပြု၍။ အတ္တနာပိ သဇ္ဇသန္နာဟသန္နဒ္ဓေါ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ချပ်ဝတ်တန်ဆာ အားလုံးမြဲစွာ ဖွဲ့အပ်သည် ဖြစ်၍။ ခဂ္ဂံ ဗန္ဓိတွာ၊ သန်လျှက်ကို ဖွဲ့၍ လွယ်၍။ သိန္ဓဝပိဋ္ဌေ ဝရာတော နဂရာ နိက္ခမ္မ၊ ဘောဇဇနိယသိန္ဓောမြင်းကျောမြတ်ပေါ် စီးလျှက် ဗာရာဏသီမြို့မှ ထွက်ခဲ့၍။ ဝိဇ္ဇုလတာ ဝိယ စရမာနော၊ လျှပ်စီးကဲ့သို့ လှည့်လည်လျှက်။ ပဌမံ ဗလကောဋ္ဌကံ ဘိန္ဒိတွာ၊ ရှေးဦးစွာသော ဗိုလ်ပါအထုကို ဖောက်ခဲ့၍။ ဧကံ ရာဇာနံ ဇီဝဂ္ဂါဟမေဝ၊ မင်းတစ်ပါးကို အရှင်ဖမ်းခြင်းကိုသာ။ ဂဟေတွာ အာဂန္တာ၊ ဖမ်းယူ၍ လာ၍။ ဗလဿ နိယ္ယာဒေတွာ၊ မိမိဘက် ဗိုလ်ပါအား အပ်နှင်းခဲ့၍။ ပုန ဂန္တာ၊ တစ်ဖန် သွား၍။ ဒုတိယံ ဗလကောဋ္ဌကံ ဘိန္ဒိတွာ၊

ဒုတိယဖြစ်သော ဗိုလ်ပါထုကို ဖောက်ခွဲ၍လည်းကောင်း။ တတိယ တထာ၊ တတိယဗိုလ်ထုကို ထို့အတူ ဖောက်ခွဲ၍လည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ ပဠုရာဇာနော၊ ဤပုံဤနည်း မင်းငါးပါးတို့ကို။ ဇိဝဂ္ဂါဟ် ဂဟေတွာ၊ အရှင်ဖမ်းယူခြင်းကို ဖမ်းယူပြီး၍။ ဆဋ္ဌ ဗလကောဋ္ဌက် ဘိန္ဒိတွာ၊ ၆-ခုမြောက်သော ဗိုလ်ထုကို ဖောက်ခွဲ၍။ ဆဋ္ဌသ ရညော ဂဟိတကာလေ၊ ၆-ပါးမြောက်ဖြစ်သော မင်းကို ဖမ်းယူရာအခါ၌။ ဘောဇာနီယော ပဟာရံ လဘတိ၊ ဘောဇာနီယ-သိန္ဓောမြင်းသည် ထိခိုက်ဒဏ်ရာကို ရရှိ၏။ လောဟိတံ ပဋ္ဌရတိ၊ သွေးသည် ယိုစီး၏။ ဗလဝတိယော ဝေဒနာ ဝတ္တန္တိ၊ အားကြီးကုန်သော ဆင်းရဲဝေဒနာ တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အဿာရောဟော တဿ၊ မြင်းစီးသူရဲသည် ထို ဘောဇာနီယသိန္ဓောမြင်း၏။ ပဟာရဘာဝံ ဉ တွာ၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရကြောင်းကို သိ၍။ ဘောဇာနီယသိန္ဓဝံ ရာဇဂ္ဂါရေ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ ဘောဇာနီယသိန္ဓော မြင်းကို မင်းနန်းတော်တံခါးအနီး၌ အိပ်စေ၍။ သန္ဓာဟ် သိထိလ် ကတွာ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို လျော့သည်ကို ပြု၍။ အည် အဿ် သန္ဓယ်တုံ အာရဒ္ဓေါ၊ အခြားမြင်းတစ်စီးကို ချပ်ဝတ်တန်ဆာမြဲစွာ ဖွဲ့ခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ ဟေမိသတ္ထော မဟာဟသုကပသေန နိပန္နော၊ ဘုရားလောင်းသည် နံပါးကြီးဖြင့် လျောင်းလျက် သာလျှင်။ အက္ခီနိ ဥမ္မီလေတွာ၊ မျက်စိတို့ကို ဖွင့်၍။ အဿာရောဟ် ဒိသွာ၊ မြင်းစီးသူရဲကို ကြည့်၍။ "အယ် အည် အဿ် သန္ဓယ်တိ၊ ဤမြင်းစီးသူရဲသည် အခြားမြင်းကို ချပ်ဝတ်တန်ဆာ မြဲစွာ ဖွဲ့ချည်၏။ အယ္ပ အသော သတ္ထမ် ဗလကောဋ္ဌက်၊ ဤမြင်းသည်လည်း ခုနစ်ခုမြောက်ဗိုလ်ထုကို။ ဘိန္ဒိတွာ သတ္ထမ် ရာဇာနံ၊ ဖောက်ခွဲ၍ ခုနစ်ပါးမြောက်မင်းကို။ ဂဏှိတုံ နု သက္ခိဿတိ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ မယာ ကတကမ္မဿ နသိဿတိ၊ ငါသည် ပြုအပ်ခဲ့သော အနိုင်ရမှု သည်လည်း ပျက်စီးလတ္တံ့။ အပ္ပဋိသမော အဿာရောဟောပိ နသိဿတိ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းသော မြင်းစီးသူရဲသည်လည်း ပျက်စီးလတ္တံ့။ ရာဇာပိ ပရာဇိတော ဂမိဿတိ၊ ငါ့သခင်ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်လည်း သူများလက်သို့ ရောက်ရလတ္တံ့။ မံ ဌပေတွာ အညော အဿော၊ ငါ့ကို ထား၍ အခြားမြင်းသည်။ သတ္ထမ် ဗလကောဋ္ဌက် ဘိန္ဒိတွာ၊ ခုနစ်မြောက်ဗိုလ်ထုကို ဖောက်ခွဲ၍။ သတ္ထမံ ရာဇာနံ ဂဟေတုံ၊ ခုနစ်ပါးမြောက်သောမင်းကို ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ သမတ္ထော အညော အဿော နာမ နတ္ထိတိ၊ စွမ်းနိုင်သော အခြားသော မြင်းမည်သည် မရှိ"ဟု သိ၍။

နိပန္နကောဝ အဿာရောဟံ ပဏ္ဍောသာပေတွာ၊ လျောင်းလျက်သာ မြင်းစီးသူရဲကို ခေါ်စေ၍။ "သမ္မ အဿာရောဟ သတ္တမံ ဗလကောဋ္ဌကံ ဘိန္ဒိတွာ၊ အဆွေ မြင်းစီးသူရဲ ခုနစ်ခုမြောက်ဗိုလ်ထုကို ဖောက်ခွဲ၍။ သတ္တမံ ရာဇာနံ ဂဟေတုံ၊ ခုနစ်ပါးမြောက်မင်းကို ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ မံ ဌပေတွာ သမဏ္ဍော၊ ငါ့ကို ထား၍ စွမ်းနိုင်သော။ အညော အဿော နာမ နတ္ထိ၊ အခြားမြင်းမည်သည် မရှိ။ မယာ ကတကမ္မံ၊ ငါသည် ပြုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနိုင်ရမှုကို။ အဟံ နု နာသေဿာမိ၊ ငါသည် မပျက်စေအံ့ မဖျက်အံ့။ မမညေဝ ဥဌာပေတွာ၊ ငါ့ကိုသာ ထစေ၍ ထူပေး၍။ သန္ဓယှာဟိတိ ဝတွာ၊ ချပ်ဝတ် တန်ဆာ မြစွာဖွဲ့ချည်လော့"ဟု ပြော၍။

၂၃။ "အပိ ပဿေန သေမာနော၊ သလ္လေဘိ သလ္လလီကတော။
သေယ္ယော ဝဋ္ဌေါ ဘောဂ္ဂေါ၊ ယုဇ္ဈ မညေဝ သာရထိ"တိ။

"အပိ ပဿေန သေမာနော (လ) ယုဇ္ဈ မညေဝ သာရထိ" ဟူသော။ ဤမမ် ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၂၃။ သလ္လေဘိ သလ္လကီကတော၊ မြားတို့ဖြင့် အဖန်ဖန် အပစ်ခံရ၍ မြား များစွာရှိသည်ကို ပြုအပ်သော်လည်း။ ပဿေန သေမာနော အပိ၊ နံပါး ကြီးဖြင့် လျောင်းနေရသော်လည်း။ ဘောဂ္ဂေါ ဝဋ္ဌေါ သေယ္ယော၊ ဘောဇာနီယသိန္ဓောမြင်းသည် အညုံမြင်းထက် သာလွန်မြင့်မြတ်သည် သာတည်း။ သာရထိ မညေဝ ယုဇ္ဈ၊ ဘိုးမြင်းစီးသူရဲကောင်း ငါ့ကိုသာ ကမ္ဘလော့ ချပ်ဝတ်တန်ဆာ မြစွာဖွဲ့ချည်လော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အပိ ပဿေန သေမာနောတိ**၊ အပိ ပဿေန သေမာနော ဟူသည်ကား။ ဧကေန ပဿေန သယမာနကောပိ၊ တစ်ဘက်သော နံပါးဖြင့် အိပ်နေရပါသော်လည်းတည်း။ သလ္လေဘိ သလ္လကီကတောတိ၊ သလ္လေဘိ သလ္လကီကတော ဟူသည်ကား။ သလ္လေဟိ ဝိဒ္ဓေါ သမာနောပိ၊ မြားတို့ဖြင့် အဖန်ဖန် အပစ်ခံရသည် ဖြစ်သော်လည်းတည်း။ **သေယ္ယော ဝဋ္ဌေါ ဘောဂ္ဂေါတိ**၊ သေယ္ယော ဝဋ္ဌေါ ဘောဂ္ဂေါပါဋ္ဌ၌။ **ဝဋ္ဌေါတိ**၊ ဝဋ္ဌေါ ဟူသည်ကား။ သိန္ဓဝကုလေသု အဇာတော ခလုက်သော၊ သိန္ဓောမြင်းမျိုးတို့၌ မဖြစ်သော မြင်းညုံ မြင်းချာတည်း။ **ဘောဂ္ဂေါတိ**၊ ဘောဂ္ဂေါ ဟူသည်ကား။ ဘောဇ-ဇာနီယသိန္ဓဝေါ၊ ဘောဇဇာနီယသိန္ဓောမြင်းတည်း။ ဤကဲ့သို့ ဇာတသွာ ဝဋ္ဌေါ၊ ဤသို့

ဤမြင်းညံ့ထက်။ သလ္လေဟိ ဝိဒ္ဓေါပိ၊ မြားတို့သည် ဖောက်ထွင်းအပ်သော်လည်း။ ဘောဇဇနီယသိန္ဓဝေါ၀ သေယျော ဝရော ဥတ္တမော၊ ဘောဇဇနီယသိန္ဓော မြင်းသည်သာ အထူးခိုးမွမ်းအပ် လိုလားအပ် မြတ်၏။ ယုဗ္ဗ မညေ၀ သာရထိတိ၊ ယုဗ္ဗ မညေ၀ သာရထိ ဟူသည်ကား။ ဧ၀ံ ဂတောပိ အဟမေ၀၊ ဤသို့ တုံးလုံး ဖြစ်နေရသော်လည်း ငါဘောဇဇနီယသိန္ဓောမြင်းသည်သာ။ ယသ္မာ သေယျော တသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့် အထူးခိုးမွမ်းအပ်၏ ထို့ကြောင့်။ မမညေ၀ ယောဇေဟိ၊ ငါ့ကိုသာ ကပါလော့။ မံ ဝမ္မေဟိတိ ဝဒတိ၊ ငါဘောဇဇနီယသိန္ဓောမြင်းကို ချပ်ဝတ်တန်ဆာ ဝတ်ပေးလော့ဟု ပြောဆို၏။

အဿာရောဟော ဗောဓိသတ္တံ ဥဒ္ဒါပေတွာ၊ မြင်းစီးသူရဲကောင်းသည် ဘုရားလောင်း ဘောဇဇနီယသိန္ဓောမြင်းကို ထစေ၍ ထူပေး၍။ ဝဏ္ဏ ဗန္ဓိတ္တွာ၊ ဒဏ်ရာအမာကို ဖွဲ့ချည်၍။ သုသန္နဒ္ဓံ သန္နယှိတ္တွာ၊ မြစ္စာ၀တ်အပ်သော ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို မြစ္စာ၀တ်ချည်ပေး၍။ တဿ ပိဋ္ဌိယံ နိသီဒိတ္တွာ၊ ထိုဘုရားလောင်း ဘောဇဇနီယသိန္ဓောမြင်း၏ ကျောပေါ်၌ နေ၍ ထိုင်၍။ သတ္တမံ ပလကောဋ္ဌကံ ဘိန္ဒိတ္တွာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော စစ်သည်ပိုလ်ပါအထုကို ဖောက်ခွဲ၍။ သတ္တမံ ရာဇာနံ၊ ခုနစ်ပါးမြောက်သော မင်းကို။ ဇီ၀ဂ္ဂါဟံ ဂဟေတွာ၊ အရှင်ဖမ်းခြင်းကို ဖမ်းယူ၍။ ရာဇပလဿ နိယျာဒေသိ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းပိုလ်ပါအား အပ်နှင်းပြီ။ ဗောဓိသတ္တမ္ပိ ရာဇဒ္ဓါရံ အာနယိသု၊ ဘုရားလောင်း ဘောဇဇနီယသိန္ဓောမြင်းကိုလည်း နန်းတော်တံခါးသို့ ဆောင်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ရာဇာ တဿ ဒဿနတ္ထာယ နိက္ခမိ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်းကို ရှုခြင်းငှာ ထွက်လာပြီ။ မဟာသတ္တော ရာဇာနံ၊ ဘုရားလောင်း ဘောဇဇနီယသိန္ဓောမြင်းသည် ပြဟ္မဒတ်မင်းကို။ "မဟာရာဇ သတ္တရာဇာနော မာ ယာတယိတ္ထ၊ အိုမင်းမြတ် ရန်သူမင်းခုနစ်ပါးတို့ကို မသတ်ပါကုန်လင့်။ သပထံ ကာရေတွာ ဝိဿဇ္ဇေထ၊ ကြိမ်ဆိုမှုကို ပြုခိုင်း၍ လွှတ်တော်မူပါကုန်။ မယ္ဟ ဘ္ဘ အဿာရောဟဿ စ ဒါတဗ္ဗံ ယသံ၊ အကျွန်ုပ်အား လည်းကောင်း, မြင်းစီးသူရဲကောင်းအားလည်းကောင်း ပေးထိုက်သော စည်းစိမ်အခြံအရံကို။ အဿာရောဟဿေ၀ ဒေထ၊ မြင်းစီးသူရဲကောင်းအားသာ ပေးတော်မူပါကုန်။ သတ္တရာဇာနော ဂဟေတွာ၊ ရန်သူမင်းခုနစ်ပါးတို့ကို ဖမ်းယူ၍။ ဒိန္နယောဓံ နာမ နာသေတုံ နု ဝဋ္ဋတိ၊ ပေးနိုင်သော သူရဲကောင်းမည်သည်ကို ပျက်စီးစေခြင်းငှာ (သတ်ဖြတ်ခြင်းငှာ) မသင့်ပါ။ တုမ္ဟေပိ ဒါနံ ဒေထ၊ သင်မင်းကြီး

တို့သည်လည်း အလျှုကို လျှုတော်မူပါကုန်။ သီလံ ရက္ခထ၊ သီလကို စောင့်တော်မူပါကုန်။ ဓမ္မေန သမေန၊ တရားနှင့် ညီစွာ။ ရဇ္ဇံ ကာရေထာတိ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြုတော်မူပါကုန်"ဟု။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ ဓဝံ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်း ဘောဇဇနီယသိန္ဓောမြင်းသည်။ ရညော သြဝါဒေ ဒိန္နေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းအား သြဝါဒကို ပေးအပ်ပြီးသော်။ ဗောဓိသတ္တသ သန္နာဟံ မောစယိသု၊ ဘုရားလောင်း၏ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို ဖြေကုန်ပြီ။ သန္နာဟေ မုတ္တမတ္တေယေव၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို ဖြေအပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်သော်သာလျှင်။ သော နိရုဠ္ဓိ၊ ထို ဘုရားလောင်း ဘောဇဇနီယသိန္ဓောမြင်းသည် ဇီဝိန်ချုပ်ပြီ။ ရာဇာ တဿ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်း သိန္ဓောမြင်း၏။ သရီရကိစ္စံ ကာရေတွာ၊ ကိုယ်ကောင်ဌ ပြုသင့်သောကိစ္စကို ပြုစေ၍။ အဿာရောဟသ မဟန္တံ ယသံ ဒတ္တွာ၊ မြင်းစီးသူရဲကောင်းအား စည်းစိမ်အခြံအရံများစွာကို ပေး၍။ သတ္တ ရာဇာနော၊ ရန်သူမင်းခုနစ်ပါးတို့ကို။ ပုန ဘတ္တနော အဒ္ဒဿယ၊ တစ်ဖန် မိမိအား မပြစ်မှားခြင်းငှာ။ သပထံ ကာရေတွာ၊ ကျိန်ဆိုမှုကို ပြုစေ၍။ သကသကဋ္ဌာနာနိ ပေသေတွာ၊ မိမိ မိမိတို့နေရာတိုင်းပြည်တို့သို့ ပို့စေ၍။ ဓမ္မေန သမေန၊ တရားနှင့် ညီစွာ။ ရဇ္ဇံ ကာရေတွာ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြု၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ အသက်အဆုံး၌ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခ ဓေ၊ ရဟန်း ဤကဲ့သို့။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ အနာယတနေပိ ဝီရိယံ အကံသု၊ ထောက်တည်ရာ မရှိသော အခါ၌သော်မှလည်း ဝီရိယကို ပြုဖူးကုန်ပြီ။ ဓဝရှေပ် ပဟာရံ လဒ္ဓါပိ၊ ဤသို့ သေလောက်သော သဘောရှိသော ထိခိုက်ဒဏ်ရာကို ရပါကုန်သော်လည်း။ နသြဿဿိသု၊ ဝီရိယမစွန့်ဖူးကုန်။ တွံ ပန ဓဝရှပေ၊ သင်သည်ကား ဤသို့ မြင့်မြတ်သော သဘောရှိသော။ နိယျာနိကသာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထုတ်ဆောင်တတ်သော သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြုပြီး၍။ ကသ္မာ ဝီရိယံ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဝီရိယကို။ သြဿဿသိတိ ဝတ္တာ၊ စွန့်ရသနည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စ-ပရိယောသာနေ၊ သစ္စာပြီးအဆုံး၌။ သြဿဋ္ဌဝီရိယော ဘိက္ခု စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းသည်။ အရဟတ္တဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ရာဇာ၊ ထိုအခါက ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ အဿာရောဟော သာရိပုတ္တော၊ မြင်းစီးသူရဲကောင်းသည်ကား သာရိပုတ္တရာတည်း။ ဘောဇဇနီယသိန္ဓဝေါ ပန အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ဘောဇဇနီယသိန္ဓောမြင်းသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဘောဇဇနီယဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက် ဖြစ်သော ဘောဇဇနီယဇာတ် အဖွင့်တည်း။

၄။ အာဇညဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယဒါ ယဒါတိ ဣဒမ္ပိ၊ ယဒါ ယဒါ စသော ဤတရားဒေသနာကိုလည်း။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဩသဓဝိရိယ ဘိက္ခုံ ဧဝ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းကိုပင်။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တံ ပန ဘိက္ခုံ သတ္တာ အာမန္တေတ္တာ၊ ထိုရဟန်းကိုကား ဘုရားရှင်သည် ခေါ်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခု ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ အိုရဟန်း ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ အနာယတနေပိ လဒ္ဓပ္ပဟာရာ ဟုတ္တာပိ၊ ထောက်တည်ရာ မရှိသောအခါ၌သော်မှလည်း ရအပ်သော ထိခိုက်မှု, ဒဏ်ရာရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၍သော်မှလည်း။ ဝီရိယံ အကံသူတိ ဝတ္တာ၊ ဝီရိယကို ပြုဖူးကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်အကြောင်းအရာကို ဆောင်ယူပြတော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ပုရိမနယေနေဝ သတ္တရာဇာနော၊ ရှေးဘောဇဇနီယဇာတ်လာနည်းဖြင့်ပင် ရန်သူမင်းခုနစ်ပါး တို့သည်။ နဂရံ ပရိဝါရယိသု၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို ဝိုင်းကြပြီ။ အထ ဧကော ရထိတ-ယောဓော၊ ထိုအခါ ရထားစီးသူရဲကောင်းတစ်ယောက်သည်။ ဒွေ ဘာတိက-သိန္ဓဝေ ရထေ ယောဇေတ္တာ၊ သိန္ဓောမြင်းညီနောင် နှစ်ကောင်တို့ကို ရထား၌

ကၜ်။ နဂရာ နိက္ခမ္မ၊ ဗာရာဏသီမြို့မှ ထွက်ၜ်။ ဆဝလကောဋ္ဌကေ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဝိုလ်ပါ အထု ၆-ထပ်တို့ကို ဖောက်ခွဲၜ်။ ဆ ရာဇာနော အဂ္ဂဟေသိ၊ ရန်သူမင်း ၆-ပါးတို့ကို အရှင်ဖမ်းယူပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ ဇေဋ္ဌကအသော၊ ၆-ပါးမြောက်မင်း ဖမ်းယူရာ ထိုအခါ၌ အစ်ကိုသိန္ဓောမြင်းသည်။ ပဟာရံ လဘိ၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာကို ရပြီ။ ရထိကော ရထံ ပေသေန္တော၊ ရထားစီးသူရဲကောင်းသည် ရထားကို မောင်းလျက်။ ရာဇဂ္ဂါရံ အာဂန္တာ၊ နန်းတံခါးသို့ လာၜ်။ ဇေဋ္ဌဘာတိကံ ရထာ မောစေတွာ၊ အစ်ကိုကြီး သိန္ဓောမြင်းကို ရထားမှ လွှတ်စေၜ်, ချွတ်ၜ်။ သန္ဓာဟံ သိထိလံ ကတ္တာ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို လျော့သည်ကို ပြုၜ်။ ဇကေန ပယေနေဝ နိပဇ္ဇာပေတ္တာ၊ တစ်ဖက်သော နံပါးဖြင့်သာ အိပ်စေၜ်, သိပ်ၜ်။ အည ံ အသံ သန္ဓယ္ဟိတုံ အာရဒ္ဓေါ၊ အခြားမြင်းကို ချပ်ဝတ်တန်ဆာဖွဲ့ခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ တောမိသတ္ထော တံ ဒိသ္မာ၊ ဘုရားလောင်း အစ်ကိုသိန္ဓောမြင်းသည် ထိုချပ်ဝတ် တန်ဆာ မြစ်ဖွဲ့နေခြင်းကို မြင်ၜ်။ ပုရိမနယေနေဝ စိန္တေတွာ၊ ရှေးဘောဇဇနီယ ဇာတ်လာ နည်းဖြင့်ပင် ကြံၜ်။ ရထိကံ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ရထားစီးသူရဲကောင်းကို ခေါ်စေၜ်။ နိပန္နကောဝ၊ အိပ်လျက်ပင်။

၂၄။ "ယဒါ ယဒါ ယတ္ထ ယဒါ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ယဒါ ယဒါ။
အာဇညော ကုရုတေ ဝေဂံ၊ ဟာယန္တိ တတ္ထ ဝါဠဝါ"တိ။

"ယဒါ ယဒါ ယတ္ထ ယဒါ (လ) ဟာယန္တိ တတ္ထ ဝါဠဝါ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၂၄။ ယဒါ ယဒါ။ နံနက်စသော အကြင်အကြင် အခါ၌။ ယတ္ထ၊ ခရီးလမ်း ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာ စသော အကြင်နေရာ၌။ ယဒါ၊ အကြင်ခဏ၌။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင် စစ်မြေပြင်၌။ ယဒါ ယဒါ၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရမရ အကြင်အကြင် ကာလ၌။ အာဇညော၊ ရထားထိန်းစိတ်သဘောထား သိတတ်သည့် အာဇာနည်သိန္ဓောမြင်းသည်။ ဝေဂံ ကုရုတေ၊ အရှိန်အဟုန်ကို အားကုန်ထုတ်ပြုလုပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဟုန်ကို။ (ကရိယမာနေ၊ စိတ်အား အကုန်ထုတ်, ပြုလုပ်အပ်သော်)။ ဝါဠဝါ-ဝဠဝါ။ အည့်မြင်းတို့သည်။ ဟာယန္တိ ယုတ်လျော့ကုန်၏။

တတ္တ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယဒါ ယဒါတိ၊ ယဒါ ယဒါ ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗဏှာဒီသု၊ နံနက်ခင်း စသည်တို့တွင်။ ယသ္မိ ယသ္မိ ကာလေ၊ အကြင်အကြင် အခါ မရွေး၌တည်း။ ယတ္တာတိ၊ ယတ္ထ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂေ ဝါ သဂ်ါမသီသေ ဝါ၊ ခရီးလမ်းသော်လည်းဖြစ်သော ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာသော်လည်း ဖြစ်သော။ ယသ္မိ ဌာနေ၊ အကြင်ဌာန၌တည်း။ ယဒါတိ၊ ယဒါ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိ ခဏေ၊ အကြင်ခဏ၌တည်း။ ယတ္ထ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ဟူသည်ကား။ သတ္တန္နံ ဗလကာယာနံ ဝသေန၊ ခုနစ်ထပ်ကုန်သော ဗိုလ်ပါအစု အထုအထပ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဗဟူသု ယုဒ္ဓမဏ္ဍလေသု၊ များစွာကုန်သော စစ်မြေပြင်တို့၌တည်း။ ယဒါ ယဒါတိ၊ ယဒါ ယဒါ ဟူသည်ကား။ ပဟာရံ၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာကို။ လဒ္ဓ-ကာလေ ဝါ အလဒ္ဓကာလေ ဝါ ရအပ်သည်လည်းဖြစ်သော, မရအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ယသ္မိ ယသ္မိ ကာလေ၊ အကြင်အကြင် ကာလ၌တည်း။ အာဇညော ကုရုတေ ဝေဂန္တိ၊ အာဇာနိမြင်းသည် အဟုန်ကို ပြုလုပ်၏ဟူသည်ကား။ သာရထိသ စိတ္တရုစိတံ ကာရဏံ၊ ရထားထိန်း၏ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော အကြောင်းအရာကို။ အာဇာနနသဘာဝေါ အာဇညော ဝရသိန္ဓဝေါ၊ သိတတ်သည့်သဘောရှိသော အာဇာနည်ဖြစ်သော သိန္ဓောမြင်းမြတ်သည်။ ဝေဂံ ကရောတိ၊ အရှိန်အဟုန်ကို ပြုလုပ်၏။ ဝါယမတိ ဝီရိယံ အာရဘတိ၊ လုံ့လပြု၏ ဝီရိယကို အားထုတ်၏တည်း။ ဟာယန္တိ တတ္ထ ဝါဠ္ဌဝါတိ၊ ဟာယန္တိ တတ္ထ ဝါဠ္ဌဝါ ဟူသည်ကား။ တသ္မိ ဝေဂေ ကရိယမာနေ၊ ထိုအဟုန်ကို ပြုအပ်သော်။ ဣဒါနိ ရေ ဤအာဇာနည် သိန္ဓောမြင်းမှ အပဖြစ်ကုန်သော (သည့်ပြင်ဖြစ်ကုန်သော, ဤမှ တစ်ပါး ဖြစ်ကုန်သော။) ဝဠ္ဌဝသခ်ါတာ ခလုက်သာ၊ မြင်းမဟု ခေါ်ဆိုထိုက်ကုန်သော မြင်းညံ့တို့သည်။ ဟာယန္တိ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်, ယုတ်လျော့ကုန်၏တည်း။ တသ္မာ ဣမသ္မိ ရထေ၊ ထို့ကြောင့် ဤရထား၌။ မံ ယောဇေဟိ တိ အာဟ၊ ငါ့ကိုပင် က,လော့ဟု ဆိုပြီ။

သာရထိ ဗောဓိသတ္တံ ဥဌာပေတွာ၊ ရထားစီးသူရဲကောင်းသည် ဘုရားလောင်း အာဇာနိမြင်းကို ထစေ၍ ထူပေး၍။ ရထေ ယောဇေတွာ၊ ရထား၌ က,၍။ သတ္တမံ ဗလကောဋ္ဌကံ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော ဗိုလ်ထုကို ဖောက်ခွဲ၍။ သတ္တမံ ရာဇာနံ အာဒါယ၊ ခုနစ်ပါးမြောက်မင်းကို အရှင်ဖမ်းယူ၍။ ရထံ ပေသေန္တော၊ ရထားကို မောင်းလျက်။ ရာဇဂါရံ အာဂန္တွာ၊ မင်းတံခါးသို့ လာ၍။ သိန္ဓဝံ မောစေသိ၊

အစ်ကိုသိန္ဓောမြင်းကို ဖြုတ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တာ ဧကေန ပယောန နိပန္နော၊ ဘုရားလောင်း သိန္ဓောမြင်းသည် တစ်ဘက်သော နံပါးဖြင့် အိပ်လျက်။ ပုရိမ-နယေနေဝ ရညော၊ ရှေးဘောဇဇနီယသိန္ဓောမြင်းနည်းဖြင့်ပင် ပြဟ္မဒတ်မင်းအား။ သြဝါဒံ ဒတ္တာ နိရုဒ္ဓါ၊ သြဝါဒကို ပေး၍ ဝိဝိန်ချုပ်ပြီ။ ရာဇာ တယာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်း အာဇာနည်သိန္ဓောမြင်း၏။ သရီရကိစ္စံ ကာရေတွာ၊ အလောင်းကောင်ကိစ္စကို ပြုစေ၍။ သာရထိယာ သမ္ဘာနံ ကတွာ၊ ရထားစီးသူရဲကောင်းအား ကောင်းစွာမြတ်နိုးမှုကို ပြု၍။ ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေတွာ၊ တရားသဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြု၍။ ယထာ ကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။ သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ သော ဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးအဆုံး၌ ထိုစွန့်လွှတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသော ရဟန်းသည်။ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်၌ တည်ပြီ။ "တဒါ ရာဇာ၊ ထိုအခါက ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ အသော သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓေါတိ၊ အစ်ကိုကြီး အာဇာနည် သိန္ဓောမြင်းကား မှန်စွာ ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော ဇါဘုရားတည်းဟု။ သတ္ထာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဘုရားရှင်သည် ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အာဇညဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော အာဇညဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ တိတ္ထိဇာတကဝဏ္ဏနာ

အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိတိ ဣဒံ၊ အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဓမ္မသေနာပတိသ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ယူ အတူနေတပည့်ဖြစ်သော။ သုဝဏ္ဏကာရပုတ္တကံ ဇေတံ ဘိက္ခုံ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ဖူးသော ရဟန်းတစ်ပါးကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ အာသယာနုသယဉာဏ်၊ ချဲ့ပြောရသော် အလိုဆန္ဒနှင့် စိတ်အစဉ်မှာ ကိန်းဝပ်သည်ကို သိသော ဉာဏ်

သည်။ ဇုဠိန်ယေဝ ဟောတိ၊ ဘုရားရှင်တို့မှာသာ ဖြစ်၏, ရှိ၏။ အညေသံ နု၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ မရှိ။ တသ္မာ ဓမ္မသေနာပတိ၊ ထို့ကြောင့် တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အတ္တနော အာသယာနုသယဉာဏသ နတ္ထိတာယ၊ မိမိ၏ အာသယာနုသယဉာဏ်၏ မရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ အာသယာနုသယံ အဇာနန္တော၊ အတူနေတပည့်၏ အာသယ, အနုသယကို မသိဘဲ။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနမေဝ ကထေသိ၊ အတူနေတပည့်အား အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ ဟောပြီ။ တဿ တံ၊ ထိုအတူနေတပည့်အား ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ သပ္ပါယံ နာ အဟောသိ၊ သင့်လျော်သည် မဖြစ်ပြီ။ ကသ္မာ သော ပဋိပါဋိယာ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း ထိုအတူနေတပည့်သည် အစဉ်အတိုင်း။ ပဠဇာတိသတာနိ သုဝဏ္ဏကာရဂေဟေယေဝ၊ ဘဝင်းရာတို့ပတ်လုံး ရွှေပန်းထိမ်သည် အိမ်၌သာ။ ပဋိသန္ဓိ ဂဏှိ ကိရ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူခဲ့ပြီတဲ့။ အထ အဿ ဒီယရတ္တေ၊ ထိုအခါ ထိုအတူနေတပည့်သည် နေ့ညရှည်စွာပတ်လုံး။ ပရိသုဒ္ဓသုဝဏ္ဏဒဿနဝသေန ပရိစိတတ္တာ၊ စင်ကြယ်သောရွှေကို ရှုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် လေ့ကျက်အပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ အသုဘံ သပ္ပါယံ နာ အဟောသိ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည် သင့်လျော်သည် မဖြစ်ပြီ။ သော တတ္ထ၊ ထိုအတူနေတပည့်သည် ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ နိမိတ္တမတ္တမ္ပိ ဥပ္ပါဒေတုံ အသက္ကောန္တော၊ နိမိတ်မျှကိုသော်လည်း ဖြစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဘဲ။ စတ္တာရော မာသေ ခေပေသိ၊ လေးလတို့ကို ကုန်စေပြီ။

ဓမ္မသေနာပတိ အတ္တနော သဒ္ဓိဟာရိကဿ၊ တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မိမိ၏ အတူနေတပည့်အား။ အရဟတ္တံ ဒါတုံ အသက္ကောန္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော်။ "အဠ္ဟ အယ်၊ စင်စစ် ဤအတူနေတပည့်သည်။ ပုဒ္ဓဝေနေယျော ဘဝိဿတိ၊ ဘုရားဆုံးမထိုက်သူသည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ တထာဂတဿ သန္တိကံ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့။ နေဿာမိတိ စိန္တေတ္တာ၊ ခေါ်ဆောင်သွားအံ့ဟု ကြံ၍။ ပါတောဝ တံ အာဒါယ၊ စောစောဘဝင် ထိုအတူနေတပည့်ကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ အဂမာသိ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွားပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "သာရိပုတ္တ ကိံ ဧတံ ဘိက္ခုံ၊ အို သာရိပုတ္တရာ ဘာကြောင့် တစ်ပါးသော ရဟန်းကို။ အာဒါယ အာဂတောဝ၊ ခေါ်ယူ၍ လာသည်။ အသိ နု ဣဒါနိ ပုဗ္ဗေ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ

အဟ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော် သာရိပုတ္တရာသည်။ ဣမသေ ကမ္မဋ္ဌာန်အဒါသိ၊ ဤအတူနေတပည့်အား ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးပါပြီ။ ပန အယံ စတူဟိ မာသေဟိ၊ သို့သော်လည်း ဤအတူနေ တပည့်သည် လေးလတို့ဖြင့်။ နိမိတ္တမတ္တမ္ပိ နဝပ္ပါဒေသိ၊ နိမိတ်မျှကိုသော်လည်း မဖြစ်စေနိုင်ပါ။ သွာဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ "ဧသော ဗုဒ္ဓဝေနေယျော၊ ဤအတူနေတပည့်သည် ဘုရားဆုံးမထိုက်သူသည်။ ဘဝိဿတိတိ စိန္တေတွာ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်"ဟု ကြံမိ၍။ တုမှာကံ သန္ဓိကံ၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ ထံတော်သို့။ အာဒါယ အာဂတောတိ၊ ခေါ်ယူ၍ လာပါ၏ဟု လျှောက်ပြီ။ သာရိပုတ္တ ကတရံပန ကမ္မဋ္ဌာန်၊ အို သာရိပုတ္တရာ အဘယ် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ တေ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ သင်၏ အတူနေတပည့်အား။ တေ ဒိန္နန္တိ၊ သင်သည် ပေးအပ်ခဲ့သနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန် ဘဝဝါတိ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပါ မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်ပြီ။ သာရိပုတ္တ တဝ သန္တာနေ၊ အိုသာရိပုတ္တရာ သင်၏ သန္တာန်၌။ အာသယာနုသယညာဏံ နတ္ထိ၊ အာသယာ-နုသယညာဏ်သည် မရှိ။ တံ ဂန္ဓ သင်သည် သွားလော့။ သာယန္ဟသမယေ အာဂန္တ၊ ညနေချမ်း၌ လာ၍။ တဝ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ သင်၏ အတူနေတပည့်ကို။ အာဒါယ ဂစ္ဆေယျာသိတိ၊ ခေါ်ယူ၍ သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ သတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ထေရံ ဥယ္ယောဇေတွာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်ကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၍။ တဿ ဘိက္ခုနော မနာပံ၊ ထိုပန်းထိမ်သည် ဖြစ်ခဲ့ဟူသော ရဟန်းအား နှစ်သက်ဖွယ်သော။ စီဝရဿ နိဝါသနဋ္ဌာ ဒါပေတွာ၊ ကေသီ သက်နှီးကိုလည်းကောင်း, သင်းပိုင်ကိုလည်းကောင်း ပေးစေ၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ခဲ့ဟူသော ရဟန်းကို ခေါ်ယူ၍။ ဂါမံ ပိဏ္ဍာယ ပဝိသိတွာ၊ ရွာသို့ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ဝင်တော်မူ၍။ ပဏီတံ ခါဒနီယဘောဇနီယံ ဒါပေတွာ၊ မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ပေးစေ၍။ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝါရော ပုန၊ ရဟန်းများစွာ ခြံရံ၍ တစ်ဖန်။ ဝိဟာရံ အာဂန္တာ၊ ကျောင်းတော်သို့ လာ၍။ ဂန္ဓကုဋိယံ ဒိဝသဘာဂံ ခေပေတွာ၊ ဂန္ဓကုဋီတော်၌ နေ့အဖို့ကို ကုန်စေတော်မူ၍။ သာယန္ဟသမယေ တံ ဘိက္ခုံ ဂဟေတွာ၊ ညနေချမ်းအခါ၌ ထိုပန်းထိမ်သည် ဖြစ်ခဲ့ဟူသော ရဟန်းကို ခေါ်ယူတော်မူ၍။ ဝိဟာရစာရိကံ စရမာနော၊ ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်ခြင်းကို လှည့်လည်တော်မူလျက်။ အမ္ဗဝနေ ဧကံ ပေါက္ခရဏိံ မာပေတွာ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌ လေးထောင့်ကန်တစ်ခုကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၍။ တတ္ထ

မဟန္တံ ပဒုမိနိဝန္ဓံ၊ ထိ လေးထောင့်ကန်၌ ကြီးစွာသော ပဒုမ္မာကြာချုံကို လည်းကောင်း။ တကြာပိ စ မဟန္တံ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာချုံ၌လည်း ကြီးစွာသော။ ဧကံ ပဒုမပုပ္ဖံ မာပေတွာ၊ ပဒုမာကြာပွင့်တစ်ပွင့်ကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်း၍။ "ဘိက္ခု ဣမံ ပုပ္ဖံ၊ အိုရဟန်း ဤကြာပွင့်ကို။ သြလောကေန္တော နိသီဒါတိ၊ ကြည့်လျက် နေလော့"ဟု။ နိသီဒါပေတွာ ဂန္ဓကုဋိ ပါဝိသိ၊ ထိုင်နေစေ၍ ဂန္ဓကုဋိသို့ ဝင်တော်မူပြီ။

သော ဘိက္ခု တံ ပုပ္ဖံ၊ ထိုပန်းထိမ်သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်းသည် ထိုကြာ ပွင့်ကို။ ပုနပ္ပုနံ သြလောကေတိ၊ ထပ်ကာထပ်ကာ ကြည့်၏။ ဘဂဝါ တံ ပုပ္ဖံ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုကြာပွင့်ကို။ ဇရံ ပါပေသိ၊ ရင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေပြီ။ တဿ ပဿန္တဿေव၊ ထိုရဟန်းသည် ကြည့်နေစဉ်ပင်။ တံ ဇရံ ပတ္တာ၊ ထိုကြာပွင့်သည် ရင့်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ ဝိဝဏ္ဏံ အဟောသိ၊ အဆင်းပျက်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ အဿ၊ ရင့်ရာထိုအခါ၌ ထိုကြာပွင့်၏။ ပရိယန္တတော ပဌာယ၊ အစွန်အဖျားမှ စ၍။ ပတ္တာ ပတန္တာနိ၊ ပွင့်ဖတ်တို့သည် ကြွေကျကုန်လတ်သော်။ မုဟုတ္တေန သဗ္ဗာနိ ပတိံသု၊ တစ်မုဟုတ်ချင်းဖြင့် ပွင့်ဖတ်အားလုံးတို့သည် ကြွေကျကုန်ပြီ။ တတော ကိဠဇ္ဇံ ပတိ၊ ထို့နောင် ဝတ်ဆံဝတ်မှုန်သည် ကြွေကျပြီ။ ကဏ္ဏိကာဝ အဝသိသိ၊ ကြာအချက်သည်သာ ကြွင်းကျန်ပြီ။ သော ဘိက္ခု တံ ပဿန္တော၊ ထိုရှေ့ပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ဖူးသော ရဟန်းသည် ထိုကြာအချက်ကို ကြည့်လျက်။ "ဣဒံ ပဒုမပုပ္ဖံ ဣဒါနေဝ၊ ဤကြာပွင့်သည် ယခုအခါ၌ပင်။ အဘိရူပံ ဒဿနီယံ အဟောသိ၊ အဆင်းလှသည် ရှုထိုက်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုလှသည့် အခြားမဲ့၌ ထိုကြာပွင့်၏။ ဝဏ္ဏော ပရိဏတော၊ အဆင်းသည် ရင့်ရော်လာ၏။ ပတ္တာနိ စ ကိဠဇ္ဇဉ္စ ပတိတံ၊ ပွင့်ဖတ်တို့သည်လည်းကောင်း, ဝတ်ဆံသည် လည်းကောင်း ကြွေကျပြီ။ ကဏ္ဏိကာမတ္တမေဝ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြာအချက်မျှသည်သာ ကြွင်းကျန်ပြီ။ ဧဝရူပဿ နာမ ပဒုမဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော ကြာပွင့် ၏။ ဇရာ ပတ္တာ၊ ရင့်ရော်မှုသည် ရောက်ရတုံသေး၏။ မယံ သရီရဿ၊ ငါ၏ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ကီ နု ပါပုဏိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ဇရာမရောက်ဘဲ ရှိအံ့နည်း။ သဗ္ဗေ သခါရာ အနိစ္စာတိ၊ အလုံးစုံကုန်သော သခါရတို့သည် မမြဲကုန်ဟု။ ဝိပဿနံ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ဖြစ်စေပြီ။ သတ္ထာ တဿ စိတ္တံ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရှေ့ပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်း၏ စိတ်သည်။ ဝိပဿနံ အာရုဠှန္တိ

ဥ တွေ၊ ဝိပဿနာသို့ တက်ပြီဟု သိတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိယ် နိသိန္နောဝ၊ ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်၌ နေတော်မူလျက်ပင်။ ဩဘာသံ ဖရိတွေ၊ ကိုယ်ရောင်တော်ကို ဖြန့်တော်မူ၍။

သာရဒိကံ ကုမုဒံ၊ သရဒဥတုဟ္ဒပွင့်သော ကုမုဒြာကြာပွင့်ကို။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့် (ဆိန္နတိ ဣဒံ ဣ၏ ဣ)။ အတ္တနော သိနေဟံ ဥစ္ဆိန္ဒ၊ မိမိ ခန္ဓာကိုယ်ကို ခင်မင်သည့် တဏှာကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်လော့။ (ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်) နိဗ္ဗာန် သုဝတေန ဒေသိတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဘုရားရှင်သည် ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်)။ သန္တိမဂ္ဂမေဝ ဗြူဟယ၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းကြောင်း မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုသာ ပွားလော့။

ဣတိ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤသို့ ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။

သော ဘိက္ခု ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ထိုရှေပန်းထိမ်သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်းသည် ဂါထာအဆုံး၌။ အရဟတ္တံ ပတ္တော၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ "သဗ္ဗဘဝေဟိ မုတ္တောဟိ၊ ဘဝအားလုံးတို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ အမှိ ဝတာတိ စိန္တေတွာ၊ ဖြစ်ရလေစွတကား"ဟု ကြံ၍။

"စန္ဒော ရာဟုမုခါ ပမုတ္တော ယထာ၊ လသည် ရာဟုခံတွင်းမှ လွတ်သကဲ့သို့။ ဝုတ္ထဝါသော ပရိပုဏ္ဏမာနသော၊ အရိယာဝါသတရားတို့၌ နေပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ခီဏာသဝေါ အန္တိမဒေဟမာရီ၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသော နောက်ပိတ်ဆုံး ကိုယ်ကို ဆောင်နေသော။ ဝိသုဒ္ဓ-သီလော သုသမာဟိတိန္ဒြိယော၊ အထူးစင်ကြယ်သော သီလရှိသော အလွန်ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော ဣန္ဒြေတို့ရှိသော။ သော၊ ထိုဝါသည်။ (ပမုတ္တော၊ ဘဝအားလုံးတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီ)။

အာလောကပဇ္ဇောတကရော ပဘာကံရော၊ အရောင်အလင်းပြုတတ်၍ အာလောကပဇ္ဇောတကရလည်း မည်သော, ပဘာကံရလည်း မည်သော။ သဟဿရံသီ ဘာဏုမာ၊ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ရောင်ခြည်ရှိသော နေမင်းသည်။ နဘေ၊ ကောင်းကင်၌။ (အန္ဓကာရံ ဝိနောဒတိ ဣဒံ၊ အမိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်သကဲ့သို့)။ သမောတတံ မောဟမဟန္ဓကာရံ၊ အာရုံပေါ် မြဲစွာ ဖြန့်ဖြူးအပ်သော မောဟအမိုက်မှောင်ကြီးကို

လည်းကောင်း။ သဗ္ဗမလ် အသေသ် ဝိနောဒယိ၊ အညစ်အကြေးကိုလေသာ အားလုံးကိုလည်းကောင်း အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ငါ ပယ်ဖျောက်ပြီးပြီ"။

ဣတိအာဒိဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော ဂါထာတို့ဖြင့်။ ဥဒါန် ဥဒါနေသိ၊ ဥဒါန်းကို ကျူးပြီ။ ဥဒါနေတွာ စ ပန ဂန္ဓာ၊ ဝမ်းမြောက်စွာ ကျူးရင့်ပြီးမှ ကား သွားမှ။ ဘဂဝန္တံ ဝန္ဒိ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီ။ ထေရောပိ အာဂန္ဓာ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်လည်း လာ၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ အတ္တနော သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ မိမိ၏ အတူနေတပည့်ကို။ ဂဟေတွာ အဂမာသိ၊ ခေါ်ယူ၍ သွားပြီ။ အယံ ပဝတ္တိ ဘိက္ခူနံ အန္တရေ ရှေပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်း၏ ဤအဖြစ်သည် ရဟန်းတို့၏ အတွင်း၌။ ပါကဋာ ဇာတာ၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌။ ဒသဗလဿ ဂုဏေ၊ ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော်တို့ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ ငါ့ရှင်တို့ သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ အာသယာနုသယညာဏဿ အဘာဝေန၊ အာသယာ-နုသယညာဏ်၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ အတ္တနော သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ မိမိ၏အတူနေ တပည့်၏။ အာသယံ နဿ ဇာနာတိ၊ အလိုဆန္ဒကို မသိ။ သတ္ထာ ပန ဥ တွာ၊ ဘုရားရှင်သည်ကား သိ၍။ ဧကဒိဝသေနေဝ တဿ၊ တစ်နေ့တည်းဖြင့်ပင် ထို ရဟန်းအား။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ သဟ၊ ပဋိသမ္ภိဒါဉာဏ်လေးပါးတို့နှင့်အတူ။ အရဟတ္တံ အဒါသိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပေးတော်မူပြီ။ ဗုဒ္ဓါ နာမ အဟော မဟာနုဘာဝါတိ၊ ဘုရားရှင်တို့မည်သည် အော် တန်ခိုးကြီးတော်မူပါပေကုန်၏"ဟု။ နိသီဒိသု၊ ပြောဆို ထိုင်နေကုန်ပြီ။

သတ္ထာ အာဂန္ဓာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိတွာ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ ကာယ ကထာယ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ ဘယ်စကားဖြင့်။ သိန္ဓိသိန္ဓာ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိ၊ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည် ဖြစ်ကုန်သနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘဂဝါ အညာယ ကထာယ နု၊ အို ရှင်တော်ဘုရား အခြားစကားဖြင့် မဟုတ်ပါ။ ပန တုမှာကညေဝ၊ အဟုတ်ကား အရှင်ဘုရားတို့၏သာ။ ဓမ္မသေနာပတိနော သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ တရားစစ်သူကြီး ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အတူနေတပည့်၏။ အာသယာနုသယညာဏကထာယာတိ၊ အာသယာနုသယကို သိသော

ဥာဏ်တော်နှင့် ဆက်စပ်သော စကားဖြင့်ပါတည်းဟု လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဧတံ နု အစ္ဆရိယံ၊ ရဟန်းတို့ ယခုဤသိခြင်းသည် အံ့ဖွယ်မရှိ။ သွာဟံ ဧတရဟိ၊ ထိုင်ပါသည် ယခုအခါ။ ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်၍။ တသ အာသယံ ဇာနာမိ၊ ထိုရဟန်း၏ အလိုဆန္ဒကို သိ၏။ ပုဗ္ဗေပိ အဟံ၊ ရှေးကလည်း ငါဘုရားသည်။ တသ အာသယံ၊ ထိုရဟန်း၏ အလိုဆန္ဒကို။ ဇာနာမိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ သိဖူးသည်သာဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ တံ ရာဇာနံ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းကို။ အတ္ထေ စ ဓမ္မေ စ အနုသာသတိ၊ အကျိုး၌လည်းကောင်း, အကြောင်း၌လည်းကောင်း သင်ပြ၏ ဆုံးမ၏။ တဒါ ရညော မဂ်လအဿနှာနတိတ္ထေ၊ ထိုအခါ ပြဟ္မဒတ်မင်း၏ မဂ်လာမြင်းတော်ရေချိုးဆိပ်၌။ အညတရံ ဝဠဝံ၊ တစ်ကောင်သော မြင်းမသဖွယ်ဖြစ်သော။ ခဏ္ဍကဿ နှာပေသုံ၊ မြင်းညှဉ်းကို ရေချိုးပေးကုန်ပြီ။ မဂ်လဿော၊ မဂ်လာမြင်းတော်သည်။ ဝဠဝေန နှာနတိတ္ထံ ဩတာရိယမာနော၊ မြင်းမသဖွယ် မြင်းညှဉ်းသည် ရေချိုးရာရေဆိပ်သို့ သက်ဆင်းခိုင်းအပ်သော်။ ဇိဏ္ဏဿ ဝါ ရောဂိဿ ဝါ ကုဋ္ဌိဿ ဝါ ရှိရှာ၍ ဆင်းခြင်းငှာ အလိုမရှိပြီ။ အဿဂေါပကော ဂန္တာ၊ မဂ်လာမြင်းတော်ထိန်းသည် သွား၍။ "ဒေဝ မဂ်လဿော တိတ္ထံ၊ အရှင်မင်းမြတ် မဂ်လာမြင်းတော်သည် ရေချိုးဆိပ်သို့။ ဩတရိတုံ နဂ္ဂစ္ဆတိ၊ သက်ဆင်းခြင်းငှာ အလိုမရှိ"ဟု။ ရညော အာရောစေသိ၊ မင်းအားလျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ ပြဟ္မဒတ် မင်းသည်။ "ဂစ္ဆ ပဏ္ဍိတ၊ သွားပါချေ ပညာရှိ။ ဇာနာဟိ၊ သိပါလော့ သိအောင် လုပ်ခဲ့ပါလော့။ ကေန ကာရဏေန အဿော၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် မဂ်လာမြင်းတော်သည်။ တိတ္ထံ ဩတရိယမာနော၊ ရေဆိပ်သို့ ဆင်းစေအပ်သော်။ နု ဩတရတိ၊ မဆင်းသနည်း"ဟု။ ဗောဓိသတ္တံ ပေသေတိ၊ ဘုရားလောင်းကို စေလွှတ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သာဓု ဒေဝါတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု။ နဒီတီရံ ဂန္တာ၊ မြစ်ကမ်းသို့ သွား၍။ အဿံ ဩလောကေတွာ၊ မြင်းတော်ကို ကြည့်၍။ အဿ နိရောဂဘာဝံ ဉ တ္တွာ၊ ထိုမြင်းတော်၏ ကျန်းမာသည့်အဖြစ်ကို သိ၍။ ကေန နု ခေါ ကာရဏေန အယံ၊

ဘာ့ကြောင့် ဤမြင်းတော်သည်။ ဣမံ တိတ္ထံ နဲ့ သြတရတီတိ ဥပဓာရေန္တော၊ ဤရေဆိပ်သို့ မဆင်းသနည်းဟု စူးစမ်းသော်။ ပဌမတရံ ဇတ္တု၊ ရှေးဦးစွာ ဤရေဆိပ်၌။ အညော နှာပိတော ဘဝိဿတိ၊ အခြားမြင်းကို ရေချိုးပေးအပ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ တေန ဇသော ဇိဏ္ဏမာနော၊ ထို့ကြောင့် ဤမြင်းတော်သည် ရှုံ့ရှာ၍။ တိတ္ထံ နဲ့ သြတရတိ မညေတိ စိန္တေတွာ၊ ရေဆိပ်သို့ မဆင်းသည်ထင်၏ဟု ကြံ၍။ "အမ္ဘော ဣမသ္မိံ တိတ္ထေ၊ အမောင်တို့ ဤရေဆိပ်၌။ ကံ ပဌမံ နှာပယိတ္ထာတိ၊ ဘယ်မြင်းကို ပထမဆုံး ရေချိုးပေးကြသနည်း"ဟု။ အဿဂေါပကေ ပဏ္ဍိ မြင်းထိန်းတို့ကို မေးပြီ။ သာမိ အညတရံ ဝဋ္ဌဝသဿ ဣဒါနိ၊ အို အရှင်. . တစ်ကောင်သော မြင်းမနှင့်တူစွာ မြင်းညှံ့ကိုပါတည်းဟု ဖြေကြပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "ဇသော အတ္တနော သိန္ဓဝတာယ၊ ဤမြင်းတော်သည် မိမိ၏ သိန္ဓောမျိုး၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇိဏ္ဏန္တော ဇတ္တု၊ ရှုံ့ရှာ၍ ဤရေဆိပ်၌။ နှာယိတုံ နဲ့ ဣဒ္ဓတိ၊ ရေချိုးခြင်းငှာ အလိုမရှိ။ ဣမံ အညတိတ္ထေ၊ ဤမြင်းတော်ကို အခြားရေချိုးဆိပ်၌။ နှာပေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ရေချိုးပေးခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု။ တဿ အာသယံ ဥ တွာ၊ ထိုမြင်းတော်၏ အလိုဆန္ဒကို သိ၍။ "ဘော အဿဂေါပက၊ အို မြင်းထိန်း။ သပ္ပိမဓုဖာဏိတာဒိဘိသခ်ံတပါယာသမ်ိ ထောပတ်, ပျား, တင်လဲ စသည်တို့ဖြင့် စီရင်အပ်သော နို့ယနှာသည်သော် မှလည်း။ ပုနပ္ပုနံ ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ ထပ်ကာထပ်ကာ စားနေရသူအား။ တိတ္ထိ တာဝ ဟောတိ၊ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်မှုသည် ဖြစ်သေး၏။ အယံ အဿော ဗဟူဝါရေ ဤမြင်းတော်သည် အကြိမ်များစွာတို့ပတ်လုံး။ ဣဓ တိတ္ထေ နှာတော၊ ဤရေချိုးဆိပ်၌ ရေချိုးခဲ့ပြီ (ရေချိုးရ ဝပြီ)။ နံ အညမ္ပိ တိတ္ထံ သြတာရေတွာ၊ ထိုမြင်းတော်ကို အခြားလည်းဖြစ်သော ရေချိုးဆိပ်သို့ ဆင်းခိုင်း၍။ တာဝ နှာပေထ စ ပါယေထ စာတိ ဝတွာ၊ ရေလည်းချိုးပေးကြလော့, ရေလည်းသောက်စေကြ, တိုက်ကြ လော့" ဟု ပြော၍။

> ၂၅။ "အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိ၊ အသဿ ပါယေဟိ သာရထိ။
> အစ္ဆာသနဿ ပုရိသော၊ ပါယာသဿပိ တပ္ပတိ"တိ။

"အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိ (လ) ပါယာသဿပိ တပ္ပတိ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၂၅။ သာရထိ၊ အိုမြင်းတော်ထိန်း။ အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိ၊ အခြားအခြား ကုန်သော ရေဆိပ်တို့ဖြင့်။ အသဲ ပါယေဟိ၊ မြင်းတော်ကို ရေလည်း သောက်စေ, ချိုးစေပါလော့။ အစ္စာသနသ ပုရိသော၊ အကြွမ်အခါ လွန်စွာ စားရသဖြင့် ယောက်ျားသည်။ ပါယာသဿပိ တပ္ပတိ၊ နို့ယနာကို သော်မှလည်း တင်းတိမ်ရောင့်ရဲ မစားချင်ဘဲ ဖြစ်တတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အညမညေဟိ**တိ အညေဟိ အညေဟိ၊ အညမညေဟိ ဟူသည်ကား အခြားကုန်သော အခြားကုန်သောတည်း။ **ပါယေဟိ**တိ ဇတ်ဒေသနာသီသ်၊ သောက်စေလော့ဟူသော ဤစကားသည် ဒေသနာဦးတည် စကားတည်း။ နှာပေဟိ စ ပါယေဟိ စ ဣတိ အတ္ထော၊ ချိုးလည်း ချိုးစေပါလော့ သောက်လည်း သောက်စေပါလော့, ဤကား ဆိုလိုသော အနက်တည်း။ **အစ္စာသနသ**ဿာတိ၊ အစ္စာသနသ ဟူသော သဒ္ဒါသည်။ ကရဏတ္ထေ သာမိဝစန်၊ **ကရိ**ဏ်းအနက်၌ ဆဋ္ဌီဝိဘတ်သက်ထားသော သဒ္ဒါတည်း။ အတိအသနေန အတိဘုတ္တေန၊ လွန်စွာ စားရခြင်းဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အစ္စာသနသ အနက်တည်း။ **ပါယာသ**ဿပိ **တပ္ပ**တီတိ၊ ပါယာသဿပိ တပ္ပတိ ဟူသည်ကား။ သပ္ပိအာဒီဟိ အဘိသင်္ခတေန၊ ထောပတ်စသည်တို့ဖြင့် စီရင်အပ်သော။ မဓုရပါယာသေန တပ္ပတိ၊ ချိုမြိန်သော နို့ယနာဖြင့် ရောင့်ရဲ၏။ တိတ္ထော ဟောတိ၊ ရောင့်ရဲသည် ဖြစ်၏။ ဓာတော သုဟိတော၊ နှစ်သိမ့်စေအပ်၏ စားသောက်ရ, ဝ၏။ ပုန ဘုဠ္ဍိတုကာမတံ န အာပဇ္ဇတိ၊ တစ်ဖန် စားလိုသူ အဖြစ်သို့ မရောက်တော့။ တသ္မာ အယမ္ပိ အသော၊ ထို့ကြောင့် ဤမြင်းတော် သည်လည်း။ ဣမသ္မိံ တိတ္ထေ နိဗဒ္ဓံ နှာနေန၊ ဤရေဆိပ်၌ အမြဲရေချိုးရသဖြင့်။ ပရိယတ္တိ အာပန္နော ဘဝိဿတိ၊ ရောင့်ရဲအားရခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ အညတ္ထ နံ နှာပေထ ဣတိ၊ အခြားရေဆိပ်၌ ထိုမြင်းတော်ကို ရေချိုးစေကုန်လော့ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပ်ပြီးတည်း။

တေ တဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ထိုမြင်းထိန်းတို့သည် ထိုဘုရားလောင်း၏ စကားကို ကြားရ၍။ အသဲ အညတိတ္ထံ သြတာရေတ္တာ၊ မြင်းတော်ကို အခြားရေဆိပ်သို့ ဆင်းစေ၍။ ပါယိသု စေဝ နှာယိသု စ၊ သောက်လည်း သောက်စေကုန်ပြီ ချိုးလည်း ချိုးစေကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အဿသ၊ ဘုရားလောင်းသည် မြင်းတော်၏။ ပါနီယံ ပိဝိတ္တာ နှာနကာလေ၊ သောက်ရေကို သောက်ပြီး၍

ရေခိုးရာ ကာလ၌။ ရညော သန္ဓိက် အဂမာသိ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်း၏ အထံသို့ သွားပြီ။ ရာဇာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "တာတ ကိ အသော၊ ချစ်သား အသို့နည်း (ဘယ်လိုလဲ) မြင်းတော်သည်။ နာတော စ ပီတော စာတိ ပုစ္ဆိ၊ ရေခိုးလည်း ခိုးပြီလား သောက်လည်း သောက်ပြီလားဟု မေးပြီ။ အာမ ဒေဝါတိ၊ မှန်ပါ အရှင်မင်းကြီးဟု ဖြေပြီ။ ပဌမံ ကိ ကာရဏာ နု ဣဒ္ဓတိတိ၊ ရှေးဦးစွာ ဘာကြောင့် မဆင်းလိုသနည်းဟု မေးပြီ။ ဣဒ္ဓမိနာ နာမ ကာရဏေနာတိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်ပါတည်းဟု။ သဇ္ဇ အာစိက္ခိ၊ အလုံးစုံကို လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "ဧဝရူပသ တိရစ္ဆာနသာပိ နာမ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော တိရစ္ဆာန်မည်သည်၏လည်း။ အာသယံ ဇာနာတိ၊ အလိုဆန္ဒကို သိပါပေ၏။ အဟော ပဏ္ဍိတောတိ၊ ကြော် ပညာရှိပါပေစွတဲ့။ ဟေမိသတ္တသ မဟန္တံ ယသံ ဒတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းအား စည်းစိမ်ခြွေရံများစွာကို ပေး၍။ ဇိဝိတ-ပရိယောသာနေ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ အသက်အဆုံး၌ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။ ဟေမိသတ္တောပိ ယထာကမ္မမေဝ ဂတော၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ကံအားလျော်စွာပင် လားပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ အဟံ၊ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည်။ ဇေတသ အာသယံ၊ ဤရဟန်း၏ အလိုဆန္ဒကို။ ဣဒါနေဝ နု ဇာနာမိ၊ ယခုအခါ၌သာ သိသည် မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ ဇာနာမိယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း သိသည်သာတည်းဟု မိန့်၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မဂ်လ-အသော၊ ထိုအခါက မဂ်လာမြင်းတော်သည်။ အယံ ဘိက္ခု အဟောသိ၊ ရှေပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ဖူးသော ဤရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းကား အာနန္ဒာတည်း။ ပဏ္ဍိတာမစ္စော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိအမတ်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာ-နေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

တိတ္ထဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဉ္စမာ၊ ငါးခုမြောက် ဖြစ်သော
တိတ္ထဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ မဟိဋ္ဌာမုစဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပုရာဏစောရာန ဝစော နိသမ္မာတိ ဣဒံ၊ ပုရာဏစောရာန ဝစော နိသမ္မ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဒေဝဒတ္တော အဇာတသတ္တုကုမာရံ ပသာဒေတွာ၊ ဒေဝဒတ်သည် အဇာတသတ်မင်းသားကို ကြည်ညိုစေ၍။ လာဘ-သက္ကာရံ နိပ္ပါဒေသိ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာကို ဖြစ်စေပြီ။ အဇာတသတ္တုကုမာရော ဒေဝဒတ္တဿ၊ အဇာတသတ်မင်းသားသည် ဒေဝဒတ်အတွက်။ ဂယာသီသေ ဝိဟာရံ ကာရေတွာ၊ ဂယာသီသ၌ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်စေ၍။ နာနဂ္ဂရသေဟိ တိဝဿိကဝန္ဒသာလိဘောဇနဿ၊ အထူးထူးမြတ်သော အရသာတို့ဖြင့် သုံးနှစ်ချို့ နံ့သာထုံအပ်သော, သလေးဆွမ်းဘောဇဉ်၏။ ပဠာထာလိပါကသတာနိ ဒိဝသေ ဒိဝသေ အဘိဟရိ ဆွမ်းဒိုင်းရာတို့ကို နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ရှေ့ရှုဆောင်၏ (ပို့၏)။ လာဘသက္ကာရံ နိဿာယ၊ လာဘသက္ကာရကို အမှီပြု၍။ ဒေဝဒတ္တဿ ပရိဝါရော၊ ဒေဝဒတ်၏ အခြံအရံသည်။ မဟန္တော ဇာတော၊ များသည် ဖြစ်ပြီ။ ဒေဝဒတ္တော ပရိဝါရေန သဒ္ဓိ၊ ဒေဝဒတ်သည် အခြံအရံနှင့် အတူ။ ဝိဟာရေယေဝ ဟောတိ၊ ကျောင်း၌သာ ဖြစ်၏။ တေန သမယေန ဒွေသဟာယာ ရာဇဂဟဝါသိကာ၊ ထို အခါ၌ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ နေကြကုန်၏။ တေသု ဧကော၊ ထိုသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဘုရားရှင်ထံ၌ ရဟန်းပြု၏။ ဧကော ဒေဝဒတ္တဿ၊ တစ်ယောက်ကား ဒေဝဒတ်၏။ (သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိတော၊ အထံ၌ ရဟန်းပြု၏)။ တေ အညမညံ၊ ထို သူငယ်ချင်းရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည် အချင်းချင်း။ ဟသ္ဒီ ဟသ္ဒီ ဌာနေပိ ပဿန္တိ၊ ထိုထိုဌာန၌လည်း တွေ့ကြကုန်၏။ ဝိဟာရံ ဂန္တွာပိ၊ တစ်ပါး၏ကျောင်းသို့ တစ်ပါးက သွား၍လည်း။(ပဿန္တိ၊ တွေ့ကြကုန်၏)။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဒေဝဒတ္တဿ နိသိတကော ဣတရံ၊ ဒေဝဒတ်၏ တပည့်ရဟန်းသည် သည့်ပြင်ဘုရားတပည့်ရဟန်းကို။ "ဘာဝုသော တွံ၊ အို ငါ့ရှင် သင်သည်။ ဒေဝသိကံ မုစ္ဆမာနေဟိ သေဒေဟိ၊ နေ့စဉ် လွတ်ကုန်, ထွက်ကုန်သော ချွေးတို့ဖြင့်။ ပိဏ္ဍာယ စရသိ ကိ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်

နေသလား။ ဒေဝဒတ္တော ဂယာသီသဝိဟာရေ နိသီဒိတွာဝ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဂယာသီသကျောင်း၌ ထိုင်နေ၏သာ။ နာနဂ္ဂရသေဟိ သုဘောဇနံ ဘုဥ္ဇတိ၊ အထူးထူးမြတ်သောအရသာ တို့ဖြင့် ကောင်းသောဆွမ်းဘောဇဉ်ကို စား၏။ ဇဝရွေပေါ ဥပါယော နတ္ထိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ပြောလတ္တံနည်းလမ်းသည် မရှိလေသလော။ ကိ တွံ၊ အဘယ့်ကြောင့် သင်သည်။ ဒုက္ခံ အနုဘောသိ၊ ဆင်းရဲကို ခံစားနေရသနည်း။ တေ ပါတောဝ၊ သင်သည် စောစော၌ပင်။ ဂယာသီသံ အာဂန္တွာ၊ ဂယာသီသသို့ လာ၍။ သဉ္ဇတ္တရိဘာဂီ ယာဂုံ ပိဝိတွာ၊ လက်သုပ်ဟင်းလျှာနှင့်တကွသော ယာဂုကို သောက်၍။ အဌာရသဝိဓံ ခဇ္ဇကံ ခါဒိတွာ၊ ၁၈-မျိုးရှိသော ခဲဖွယ်ကို ခဲစား၍။ နာနဂ္ဂရသေဟိ သုဘောဇနံ၊ အထူးထူးမြတ်သော, အရသာတို့ဖြင့် ကောင်းသော ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို။ ဘုဥ္ဇတုံ နု ဝဋ္ဋတိ ကိတိ အာဟ၊ စားခြင်းငှာ မသင့်သလော"ဟု ပြောပြီ။ သော ပုနပ္ပုနံ ဝုစ္စမာနော၊ ထိုရဟန်းသည် အဖန်ဖန် ပြောအပ်သော်။ ဂန္ဓကာမော ဟုတွာ၊ သွားလိုသည် ဖြစ်၍။ တတော ပဌာယ၊ ထိုသွားလိုရာနေ့မှ စ၍။ ဂယာသီသံ ဂန္တာ ဘုဥ္ဇတွာ၊ ဂယာသီသသို့ သွား၍ စား၍။ ကာလသေဝ ဝေဠုဝနံ အာဂစ္ဆတိ၊ စောစောကပင် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာ၏။ သော သဗ္ဗကာလံ၊ ဂယာသီသရှိ ဒေဝဒတ် ကျောင်းသို့ သွား၍, ထိုစားသော ရဟန်းသည် အခါခပ်သိမ်း။ ပဏ္ဍိတ္ဌာဒေတုံ နာသက္ခိ၊ ဖုံးထားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ "ဂယာသီသံ ဂန္တာ၊ ဂယာသီသသို့ သွား၍။ ဒေဝဒတ္တသ ပဌပိတံ၊ ဒေဝဒတ်အတွက် တည်ထားအပ်သော။ ဘတ္တံ ဘုဥ္ဇတိတိ၊ ဆွမ်းကို စား၏ဟု။ နု စိရသေဝ ပါကဌော ဇာတော၊ မကြာမီပင် ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ နံ သဟာယာ၊ ထိုအခါ ဒေဝဒတ်ဆွမ်းစားသော ထိုရဟန်းကို သူငယ်ချင်းရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော တွံ၊ အို ငါ့ရှင် သင်သည်။ ဒေဝဒတ္တသ ပဌပိတံ ဘတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်အတွက် တည်ထားအပ်သော ဆွမ်းကို။ ဘုဥ္ဇသိ ကိရ၊ စားသတဲ့ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စံ တိ ပုစ္ဆိသု၊ မှန်သလောဟု မေးကြပြီ။ ကော ဇဝံ အာဟာတိ၊ ဘယ်သူသည် ဤသို့ ပြောသနည်းဟု ပြန်မေးပြီ။ အသုကော စ အသုကော စာတိ၊ ထိုမည်သောရဟန်း ထိုမည်သောရဟန်းတည်းဟု ပြောကြပြီ။ အာဝုသော သစ္စံ၊ အို ငါ့ရှင်တို့ မှန်၏။ အဟံ ဂယာသီသံ၊ ငါသည် ဂယာသီသသို့။ ဂန္တာ ဘုဥ္ဇာမိ၊ သွား၍ စားပါ၏။ ပန မေ ဒေဝဒတ္တော၊ သို့သော်လည်း ငါ့အား ဒေဝဒတ်သည်။ ဘတ္တံ နု ဒေတိ၊ ဆွမ်းကို မပေးပါ။ အညေ မနုဿာ ဒေန္တိ၊

အခြားကုန်သော လူတို့သည် လျှူကုန်၏ဟု ပြောပြီ။ "အာဝုသော ဗုဒ္ဓါနံ ပဋိကဏ္ဏကော၊ အိုဝါ့ရှင် ဘုရားရှင်တို့၏ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်ဆူးရန်ပြောင့် ဖြစ်သော။ ဒုဿီလော ဒေဝဒတ္တော၊ သီလမရှိသော ဒေဝဒတ်သည်။ အဇာတ-သတ္တု၊ ပသာဒေတွာ၊ အဇာတသတ်ကို ကြည်ညြိစေ၍။ အဓမ္မေန အတ္တနော၊ မတရားသဖြင့် မိမိအတွက်။ လာဘသက္ကာရံ ဥပ္ပါဒေသိ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကို ဖြစ်စေပြီ။ တွဲ ဝေရူပေ နိယျာနိကေ၊ သင်သည် ဤသို့သဘောရှိသော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထုတ်ဆောင်တတ်သော။ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်း ပြုပြီး၍။ ဒေဝဒတ္တသ အဓမ္မေန၊ ဒေဝဒတ်၏ မတရားသဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ ဘောဇနံ ဘုဥ္ဇသိ၊ ဖြစ်သော ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို စားဘိ၏ (စားရသလော)။ ဧဟိ တံ သတ္ထု၊ လာခဲ့ သင့်ကို ဘုရားရှင်၏။ သန္ဓိက် နေသာမာတိ၊ ထံတော်သို့ ဆောင်ယူကုန်အံ့ဟု ပြော၍။ တံ ဘိက္ခူ အာဒါယ၊ ထိုရဟန်းကို ခေါ်ယူ၍။ ဓမ္မသဘံ အာဂမိသု၊ တရားသဘင်သို့ လာကုန်ပြီ။

သတ္ထာ ဒိသွာဝ၊ ဘုရားရှင်သည် မြင်တော်မူ၍ပင်။ "ဘိက္ခဝေ ကိ ဧတံ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ဘာ့ကြောင့် ထိုရဟန်းကို။ အနိစ္ဆန္ဒညော အာဒါယ၊ မလိုက်လို ဘဲသာ ခေါ်ယူ၍။ အာဂတာ အတ္ထာတိ၊ လာကြသည် ဖြစ်ကုန်သနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ အာမ ဘန္တေ၊ မှန်ပါ မြတ်စွာဘုရား။ အယံ ဘိက္ခု တုမှာကံ၊ ဤရဟန်းသည် ရှင်တော်ဘုရားတို့၏။ သန္ဓိကေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ အထံတော်၌ ရှင်ရဟန်း ပြုပြီး၍။ ဒေဝဒတ္တသ အဓမ္မေန ဥပ္ပန္နံ၊ ဒေဝဒတ်၏ မတရားသဖြင့် ဖြစ်သော။ ဘောဇနံ ဘုဥ္ဇတိတိ၊ ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို စားပါ၏ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု တွဲ၊ ရဟန်း သင်သည်။ ဒေဝဒတ္တသ အဓမ္မေန ဥပ္ပန္နံ၊ ဒေဝဒတ်၏ မတရားသဖြင့် ဖြစ်သော။ ဘောဇနံ ဘုဥ္ဇသိ ကိရ ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို စား၏ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စံ တိ၊ မှန်သလောဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တော၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ဒေဝဒတ်သည်။ မယံ နဒေတိ၊ တပည့်တော်အား မပေးပါ။ အညေ မနုဿာ ဒေန္တိ၊ အခြားကုန်သော လူတို့သည် လျှူပါကုန်၏။ တံ အဟံ ဘုဥ္ဇာမိတိ၊ ထိုဆွမ်း ဘောဇဉ်ကို တပည့်တော်သည် စားပါ၏ဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု ဧတ္ထ၊ အိုရဟန်း ဤဒေဝဒတ်ဆွမ်းစားရာ၌။ ပရိဟာရံ မာ ကရိ၊ အပြစ် ရှောင်ဖြေဆိုမှုကို မပြုလင့်။ ဒေဝဒတ္တော အနာစာရော ဒုဿီလော၊ ဒေဝဒတ်သည် အကျင့်မကောင်း သီလမရှိ။ ကထံ ဟိ တွဲ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင် သင်သည်။

ဣ္ဓ ပဠဝိတ္တာ၊ ဤငါဘုရားထံ၌ ရဟန်းပြု၍။ မမ သာသနံ ဘဇန္တောယေဝ၊ ငါဘုရား၏ အဆုံးအမသို့ ဆည်းကပ်သူဖြစ်လျက်ပင်။ ဒေဝဒတ္တသ ဘတ္တံ ဘုဥ္ဇသိ နာမ၊ ဒေဝဒတ်၏ ဆွမ်းကို စားရဘိသနည်း။ နိစ္စကာလမ္ပိ ဘဇနသီလကောဝ တ္ပံ၊ အမြဲပတ်လုံးလည်း ဆည်းကပ်လေ့ရှိသည်သာဖြစ်သော သင်သည်။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေယေဝ ဘဇသီတိ ဝတ္တာ၊ တွေ့ရာ, တွေ့ရာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုပင် ဆည်းကပ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ တောမိသတ္တော တသ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏။ အမစ္စော အဟောသိ၊ အမတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ရညော၊ ထိုအခါ ပြဟ္မဒတ်မင်း၏။ မဟိဠာမုခေါ နာမ မဂ်လဟတ္ထိ၊ မဟိဠာမုခမည်သော မင်္ဂလာဆင်တော်သည်။ သီလဝါ အာစာရသမ္ပန္နော အဟောသိ၊ သီလရှိသည် အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်ပြီ။ ကဠိ နံ ဝိဟေဌေတိ၊ မည်သူ့ကိုမျှ မညှဉ်းဆဲ။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ တသ သာလာယ သမီပေ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်၏ တင်းကုပ်အနီး၍။ ရတ္တိဘာဂသမနန္တရေ စောရာ အာဂန္တာ၊ ညအဖို့အခြားမဲ့၌ (ညဉ့်သန်းခေါင်၌) သူခိုးဓားပြတို့သည် လာကြ၍။ တသ အဝိဒူရေ နိသိန္နာ၊ ထိုမဟိဠာမုခဆင်တော်၏ မနီးမဝေး၌ ထိုင်ကြလျက်။ "ဧဝံ ဥမ္မင်္ဂေါ ဘိန္ဒိတဗ္ဗော၊ ဤသို့ ဥမင်ကို ဖောက်ရမည်။ ဧဝံ သန္ဓိစ္ဆေဒကမ္ပံ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ဤသို့ တိုက်စပ်ဖောက်ခြင်း, ခြစ်ပ်ဖြတ်ခြင်းအမှုကို ပြုရမည်။ ဥမ္မင်္ဂဉ္စ သန္ဓိစ္ဆေဒဉ္စ၊ ဥမင်ကိုလည်းကောင်း တိုက်စပ်ဖောက်ခြင်း, ခြစ်ပ်ဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂသဒိသံ တိတ္ထသဒိသံ၊ လမ်းနှင့်တူစွာ ဆိပ်ကမ်းနှင့် တူစွာ။ နိဒ္ဓဝ်ံ နိဂ္ဂမ္ပံ ကတ္တာ၊ အရှုပ်အထွေးမရှိအောင် အဆီးအတားမရှိအောင် ပြု၍။ ဘဏ္ဍံ ဟရိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပစ္စည်းကို ဆောင်ယူခြင်း ခိုးယူခြင်းငှာ သင့်၏။ ဟရန္တေန မာရေတ္တာဝ ဟရိတဗ္ဗံ၊ ဆောင်ယူသူ (ခိုးယူသူ)သည် သတ်၍သာ ဆောင်ယူရ (ခိုးယူရ)မည်။ ဧဝံ ဥဗ္ဗာတုံ၊ ဤသို့သတ်၍သာ ခိုးယူသော် ထခြင်းငှာ။ သမတ္ထော နာမ နံ ဘဝိဿတိ၊ စွမ်းနိုင်သူမည်သည် မဖြစ်လတ္တံ့, မရှိလတ္တံ့။ စောရေန စ နာမ၊ သူခိုးဓားပြမည်သည်လည်း။ သီလာစာရယုတ္တေန နံ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ သီလအကျင့်နှင့် ယှဉ်တွဲသူသည် မဖြစ်ရ။ ကကွဠေန ဖရုသေန၊ ရိုင်းစိုင်းသူသည် ကြမ်းတမ်းသူသည်။ သာဟသိကေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ အနိုင်ကျင့်တတ်သူသည် ဖြစ်ရမည်"ဟု။ စောရမန္တံ

မန္တယီသူ၊ သူခိုးဓားပြတို့ တိုင်ပင်မှုကို တိုင်ပင်ကုန်၏။ ဝေ မန္တေတွာ အညမည် ဥဂ္ဂဏ္ဍာပေတွာ၊ ဤသို့ တိုင်ပင်၍ အချင်းချင်း သင်ယူစေ၍။ အဂမ်သူ၊ သွားကုန်ပြီ။ ဧတေနေဝ ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာ။ ပုနဒိဝသေပိ ပုနဒိဝသေပီတိ၊ နောက်နေ့၌လည်းကောင်း, နောက်နေ့၌လည်းကောင်းဟု။ ဗဟူ ဒိဝသေ၊ များစွာကုန်သော နေ့တို့ပတ်လုံး။ တတ္ထ အာဂန္တာ မန္တယီသူ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော် တင်းကုပ်အနီး၌ လာ၍ တိုင်ပင်ကုန်ပြီ။ သော ထေသံ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်သည် ထိုသူခိုးဓားပြတို့၏ တိုင်ပင်စကားကို ကြားရ၍။ "တေ မံ၊ ထိုသူတို့သည် ငါ့ကို။ သိက္ခာပေန္တိ သညာယ၊ သင်ယူစေကုန်၏ (သင်ပေးကုန်၏)"ဟူသော အမှတ်သညာဖြင့်။ "ဣဒါနိ မယာ၊ ယခုအခါ ငါသည်။ ကတ္ဝဋ္ဌေန ဖရုသေန၊ ရိုင်းစိုင်းသူသည် ကြမ်းတမ်းသူသည်။ သာဟသိကေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ အနိုင်ကျင့်တတ်သူသည် ဖြစ်ရမည်"ဟု တွေးရ၍။ တထာ ရူပေါ ဝ အဟောသိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသည်သာ ဖြစ်ပြီ။ ပါတောဝ အာဂတံ ဟတ္ထိဂေါပကံ၊ စောစောဌ်သာ လာသော ဆင်ထိန်းကို။ သောဏ္ဏာယ ဂဟေတွာ၊ နှာမောင်းဖြင့် ကိုင်ယူ၍။ ဘူမိယံ ပေါထေတွာ မာရေသိ၊ မြေကြီး၌ ရိုက်ပုတ်၍ သတ်ပြီ။ အပရမ္ပိ တထာ၊ အခြားသူကိုလည်း ထို့အတူလည်းကောင်း။ အပရမ္ပိ တထာတိ၊ အခြားသူကိုလည်း ထို့အတူလည်းကောင်းဟု။ အာဂတာဂတံ မာရုတိယေဝ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသော လူကို သေစေသည်သာ, သတ်သည် သာတည်း။

မဟိဠာမုခေါ ဥမ္မဂ္ဂကော ဇာတော၊ မဟိဠာမုခဆင်တော်သည် ရှုးသည် ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေ မာရေတိတိ၊ တွေ့တိုင်းတွေ့တိုင်း လူတို့ကို သတ်၏ဟု။ ရညော အာရောစယိသု၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းအား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ ဘေဒိသတ္တံ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဘုရားလောင်းအမတ်ကို။ "ဂစ္ဆ ပဏ္ဍိတ၊ သွားပါချေ အိုပညာရှိ။ ကေန ကာရဏေန သော၊ ဘာ့ကြောင့် ထိုမဟိဠာမုခဆင်တော်သည်။ ဒုဋ္ဌော ဇာတောတိ၊ ဒေါသဖျက်ဆီးခံရသည် ဖြစ်သနည်းဟု။ ဇာနာဟိတိ ပဟိဏိ၊ သိခဲ့ပါလော့"ဟု စေလွှတ်လိုက်ပြီ။ ဘေဒိသတ္တော ဂန္တွာ၊ ဘုရားလောင်းအမတ်သည် သွား၍။ တဿ သရီရေ၊ ထိုမဟိဠာမုခဆင်တော်၏ ခန္ဓာကိုယ်၌။ အရောဂဘာဝံ ဥ ဒတ္ဝာ၊ ရောဂါမရှိကြောင်းကို သိရ၍။ "ကေန ကာရဏေန သော၊ ဘာ့ကြောင့် ဤမဟိဠာမုခဆင်တော်သည်။ ဒုဋ္ဌော ဇာတော နု ခေါတိ၊ ဒေါသဖျက်ဆီးခံရသည် (ဒေါသကြီး, ကြမ်းတမ်းသည်) ဖြစ်ရသနည်း"ဟု။

ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းသော်။ "အဌ္ဌ အဝိဒူရေ ကေန် မနိုးမဝေး၌။ ကေသ္ဓိ ဝစန် သုတ္တာ၊ အချို့သူတို့၏ ပြောစကားကို ကြားရ၍။ မံ ဘေ၊ ငါ့ကို ဤသူ တို့သည်။ သိက္ခာပေန္တိ သညာယ၊ သင်ယူစေကုန်၏ (သင်ပေးကုန်၏)ဟူသော အမှတ်သညာဖြင့်။ ဒုဗ္ဘော ဇာတောတိ၊ ဒေါသကြီး ကြမ်းတမ်းသည်ဖြစ်၏"ဟု။ သန္ဓိဌာန် ကတ္တာ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှုကို ပြု၍။ ဟတ္ထိဂေါပကေ၊ ဆင်ထိန်းတို့ကို။ "ဟတ္ထိသာလာယ သမီပေ ရတ္တိဘာဂေ၊ ဆင်တင်းကုပ်၏ အနီး၌ ညအဖို့၌။ ကေဟိ စ ကိဿ ကထိတပုဗ္ဗံ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူတို့သည် တစ်စုံတစ်ခုကို ပြောအပ်ဖူးခြင်းသည်။ အတ္ထိ နု ခေါတိ ပုစ္ဆိ၊ ရှိပါသလော"ဟု မေးပြီ။ အာမ သာမိ၊ ရှိပါ၏ အရှင်။ စောရာ အာဝန္ဓာ၊ သူခိုးဓားပြတို့သည် လာကြ၍။ ကထယိသူတိ၊ ပြောကြပါပြီဟု ပြောကုန်ပြီ။ ဟောမိသတ္ထော ဂန္ဓာ ရညော၊ ဘုရားလောင်းအမတ်သည် သွား၍ ပြဟ္မဒတ်မင်းအား။ "ဒေဝ ဟတ္ထိဿ သရီရေ ဘိုမင်းမြတ် ဆင်တော်၏ ကိုယ်၌။ အညော ဝိကာရော နတ္ထိ၊ အခြားသော ဖောက်ပြန်မှုသည် မရှိ။ စောရာနံ ကထံ သုတ္တာ၊ သူခိုးဓားပြတို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ ဒုဗ္ဘော ဇာတောတိ အာရောစေသိ၊ ဒေါသကြီး, ကြမ်းတမ်းသည် ဖြစ်ပြီ" ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ဣဒါနိ ကိံ၊ ယခုဘာကို။ ကာတုံ ဝဋ္ဋတီတိ၊ ပြုခြင်းငှာ သင့်သနည်းဟု မေးပြီ။ သီလဝန္တော သမဏာပြာဟ္မဏော၊ သီလရှိကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဟတ္ထိသာလာယံ နိသီဒါပေတ္တာ၊ ဆင်တင်းကုပ်အနီး၌ နေစေ၍။ သီလကထံ၊ သီလနှင့်စပ်သော စကားကို။ ကထေထ ဘန္တေတိ အာဟ၊ ပြောတော်မူကြပါ!ဘုရားဟု လျှောက် ထားပြီ။ တေ ဟတ္ထိဿ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် မဟိဠာမုခဆင်တော်၏။ အဝိဒူရေ နိသိန္နာ၊ မနိုးမဝေး၌ ထိုင်နေကြလျက်။ "ကောစိ နု ပရာမသိတဗ္ဗော၊ မည်သူကိုမျှ မသုံးသပ်ထိုက်။ နု မာရေတဗ္ဗော၊ မသေစေထိုက် (မသတ်ထိုက်)။ သီလာစာရသမ္ပန္နေန၊ သီလအကျင့်ပြည့်စုံသူသည်။ ခန္ဓိမေတ္တာနုဒ္ဒယယုတ္တေန၊

သည်းခံခြင်း, ချစ်ခြင်း, သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သူသည်။ ဘဝိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု။ သီလကထံ ကထယိသု၊ သီလနှင့် ဆက်စပ်သော စကားကို ပြောဆို ကုန်ပြီ။ သော တံ သုတ္တာ၊ ထိုမဟိဠာမုခဆင်တော်သည် ထိုသီလစကားကို ကြားရ၍။ မံ ဣဒမေ သိက္ခာပေန္တိ၊ ငါ့ကို ဤရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် သင်ပေးကုန်၏။ ဣဒါနိ ဣဒေဝ ပဌာယ၊ ယခုအခါ ဤနေ့မှ စ၍။ သီလဝန္တေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ သီလရှိသူသည် ဖြစ်သင့်၏ဟု တွေး၍။ သီလဝါ အဟောသိ၊ သီလရှိသည် (သီလ ကောင်းသည်) ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တံ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဘုရားလောင်း အမတ်ကို။ "ကိ တာတ၊ ဘယ်လိုလဲ ချစ်သား။ သီလဝါ ဇာတောတိ ဟ္ယဒ္ဓိ ဆင်တော် သီလကောင်းသည် ဖြစ်ပြီလော"ဟု မေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း အမတ်သည်။ အာမ ဒေဝါတိ၊ ဖြစ်ပါပြီ မင်းကြီးဟု ဖြေပြီး၍။ "ဧဝရူပေါ ဒုဋ္ဌဟတ္ထီ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဗျက်စီးကြမ်းတမ်းသွားသောဆင်သည်။ ပဏ္ဍိတေ နိဿာယ၊ ပညာရှိတို့ကို အမှီပြု၍။ ပေါရာဏကဓမ္မေယေဝ ပတိဋ္ဌိတောတိ ဝတ္တာ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော သဘောကောင်းဌာပင် တည်ပါပြီ"ဟု လျှောက်ထား၍။

၂၆။ "ပုရာဏစောရာန ဝစော နိသမ္မ၊ မဟိဠာမုခေါ ပေါထယမနုစာရီ။
သုသညတာနဉ္စ ဝစော နိသမ္မ၊ ဂဇုတ္တမော သဗ္ဗဂုဏေသု အဋ္ဌာ"တိ။

"ပုရာဏစောရာန ဝစော နိသမ္မ (လ) ဂဇုတ္တမော သဗ္ဗဂုဏေသု အဋ္ဌ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၂၆။ ပုရာဏစောရာနံ ဝစော နိသမ္မ၊ ရှေးကသူခိုးဟောင်းပြတို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ မဟိဠာမုခေါ ပေါထယံ အနုစာရီ၊ မဟိဠာမုခဆင်တော်သည် ရိုက်ပုတ်လျက် အစဉ်ပြုကျင့်ပြီ။ ဟိ သုသညတာနံ၊ အပြောင်းအလဲကား မြိမ်ကောင်းမွန်စွာ စောင့်ရှောက်ကြကုန်သော, သီလကောင်းသူတို့၏။ ဝစော နိသမ္မ၊ စကားကို ကြားရသော်ကား။ ဂဇုတ္တမော သဗ္ဗဂုဏေသု အဋ္ဌာ၊ မဟိဠာမုခဆင်တော်မြတ်သည် ရှိမြဲကောင်းမြတ်သော ဂုဏ်အားလုံးတို့ဌ တည်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပုရာဏစောရာနန္တိ ပေါရာဏစောရာနံ၊ ပုရာဏစောရာနံ ဟူသည်ကား ရှေးကသူခိုးဟောင်းပြတို့၏တည်း။ နိသမ္မာတိ သုတ္တာ၊ နိသမ္မ ဟူသည်ကား ကြား၍တည်း။ ပဌမံ စောရာနံ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ပထမက သူခိုးဟောင်းပြ

တို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ပုရာဏစောရာနံ ဝစော နိသမ္မ၏ အနက်တည်း။ **မဟိဠာမုခေါ**တိ ဟတ္ထိနိမုခေန သဒိသမုခေါ၊ မဟိဠာမုခေါ ဟူသည်ကား ဆင်မမျက်နှာနှင့် တူသောမျက်နှာရှိသော ဆင်တည်း။ မဟိလာ ပုရတော ဩလောကိယမာနာ၊ အမိန့်သမီးသည် ရှေ့မှ ကြည့်ရှုအပ်သော်၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ပစ္ဆတော နံ သောဘတိ ယထာ၊ နောက်မှ (ကြည့်ရှုအပ်သော်) မတင့်တယ်သကဲ့သို့။ တထာ သောပိ၊ ထို့အတူ ထိုဆင်တော်သည်လည်း။ ပုရတော ဩလောကိယမာနော သောဘတိ၊ ရှေ့မှ ကြည့်ရှုအပ်သော် တင့်တယ်၏။ တသ္မာ မဟိဠာမုခေါတိ၊ ထို့ကြောင့် မဟိဠာမုခဟု။ အဿ နာမံ အကံသု၊ ထိုဆင်တော်၏ အမည်ကို ပြုကုန်, မှည့်ကုန်ပြီ။ **ပေါထယမန္ဒစာရီ**တိ ပေါထယန္တော မာရေန္တော၊ ပေါထယမန္ဒစာရီ ဟူသည်ကား ပုတ်ခတ်လျက် ရိုက်သတ်လျက်။ အနုစာရီ အစဉ်ပြုကျင့်၏တည်း။ ဝါ အယမေဝ ပါဌော၊ တစ်နည်းကား ဤအနုစာရီသည်ပင် ပါဠိတော်လာပါဌ်တည်း။ **သုသညတာနန္တိ** သုဋ္ဌု သညတာနံ သီလဝန္တာနံ၊ သုသညတာနံ ဟူသည်ကား မြဲမြံ ကောင်းစွာ စောင့်စည်းကုန်သော သီလရှိသူတို့၏တည်း။ **ဂဇုတ္တမောတိ** ဥတ္တမဂဇော မဂ်လဟတ္ထီ၊ ဂဇုတ္တမော ဟူသည်ကား မြတ်သောဆင်ဖြစ်သော မင်္ဂလာဆင်တော်တည်း။ **သဗ္ဗဂုဏေသု အဌာတိ** သဗ္ဗေသု၊ သဗ္ဗဂုဏေသု အဌာ ဟူသည်ကား အလုံးစုံကုန်သော။ ပေါရာဏဂုဏေသု ပတိဋ္ဌိတော၊ ရှေးက ရှိရင်း, ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌ တည်ပြီတည်း။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ "တိရစ္ဆာန-ဂတသာပိ၊ တိရစ္ဆာန်၏သော်မှလည်း။ အာသယံ ဇာနာတိတိ၊ အလိုဆန္ဒ သဘာဝကို သိပါပေ၏"ဟု။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအမတ်အား။ မဟန္တံ ယသံ အဒါသိ၊ ကြီးကျယ်များမြတ်သော စည်းစိမ်အခြံအရံကို ပေးပြီ။ သော ယာဝတာယုကံ ဌတ္တာ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် အသက်ထက်ဆုံး တည်၍။ ဗောဓိသတ္တေန သဒ္ဓိံ၊ ဘုရားလောင်းအမတ်နှင့် အတူ။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ "ဘိက္ခု တွံ ပုဗ္ဗေပိ၊ အိုရဟန်း သင်သည် ရှေးကလည်း။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေယေဝ ဘဇိ၊ တွေ့တိုင်း, တွေ့တိုင်းသူတို့ကိုပင် ဆည်းကပ်ခဲ့ပြီ။ စောရာနံ ဝစနံ သုတ္တာ၊ သူခိုးမားပြတို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ စောရေ ဘဇိ၊ သူခိုးမားပြတို့ကို ဆည်းကပ်ပြီ။ ဓမ္မိကာနံ ဝစနံ သုတ္တာ၊ တရားရှိသူတို့၏ စကားကို

ကြားရ၍။ ဓမ္မိကေ ဘဒ္ဒေတိ၊ တရားရှိသူတို့ကို ဆည်းကပ်ပြီ"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မဟိဠာမုခေါ၊ ထိုအခါက မဟိဠာမုခ ဆင်တော်သည်။ ဝိပက္ခသေဝကဘိက္ခု အဟောသိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ဆည်းကပ်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းကား အာနန္ဒာတည်း။ အမစ္စောပန၊ အမတ်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မဟိဠာမုခဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော မဟိဠာမုခဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ အဘိဏှဇာတကဝဏ္ဏနာ

နာလံ ကဗဠံ ပဒါတဝေတိ ဣဒံ၊ နာလံ ကဗဠံ ပဒါတဝေ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဥပါသကဘိက္ခုံ မဟာလွယကတ္ထေရဿ၊ တစ်ယောက်သော ဥပါသကာကိုလည်းကောင်း, မထေရ်ကြီးကိုလည်းကောင်း။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိယံ ဒွေသဟာယကာ ကိရ၊ သာဝတ္ထိမြို့က သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့တဲ့။ တေသု ဧကော ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ထိုသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်သည် ရှင်ရဟန်းပြု၍။ ဒေဝသိကံ ဣတရဿ၊ နေ့တိုင်း သည့်ပြင်တစ်ယောက်၏။ ယဒါ ဂစ္ဆတိ၊ အိမ်သို့ ကြွသွား၏။ သော တဿ၊ ထိုဥပါသကာ သူငယ်ချင်းသည် ထိုရဟန်းသူငယ်ချင်းအား။ ဘိက္ခံ ဒတ္တာ၊ ဆွမ်းစသည်ကို ပေးလှူ၍။ သယမ္မိ ဘုဥ္ဇိတ္တာ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း စား၍။ တေနေဝ သဒ္ဓိံ၊ ထိုရဟန်းသူငယ်ချင်းနှင့်သာ အတူတကွ။ ဝိဟာရံ ဂန္တာ၊ ကျောင်းသို့ လိုက်သွား၍။ ယာဝ သူရိယတ္ထင်မနာ၊ နေဝင်သည်တိုင်အောင်။ အာလာပသလ္လာပေန နိသီဒိတ္တာ၊ အာလာပ, သလ္လာပစကားဖြင့် ထိုင်နေ၍။ နဂရံ ပဝိသတိ၊ မြို့သို့ဝင်၏။ ဣတရောပိ နံ ယာဝ နဂရဒ္ဒါရာ၊ သည့်ပြင် ရဟန်းသူငယ်ချင်းသည်လည်း ထိုဥပါသကာသူငယ်ချင်းကို သာဝတ္ထိမြို့တံခါးတိုင်အောင်။ အနုဂန္တာ နိဝတ္တိ၊ လိုက်ပို့၍ ဘုတ်နစ်ပြီ (ပြန်လည်ပြီ)။ တေသံ သော ဝိဿာသော၊ ထိုရဟန်း,

ဥပါသကာ သူငယ်ချင်းတို့၏ ထိုချစ်ကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ ဘိက္ခုနှင့် အန္တရေ ရဟန်းတို့၏အတွင်း၌။ ပါဂရော ဇာတော၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ ဘိက္ခု ထိုအခါ တစ်နေ့၌ ရဟန်းတို့သည်။ တေသံ ဝိဿာသကထံ ကထေန္တာ၊ ထိုရဟန်း ဥပါသကာသူငယ်ချင်းတို့၏ ချစ်ကျွမ်းဝင်မှုနှင့် ဆက်စပ်သောစကားကို ပြောကုန်လျက်။ ဓမ္မသဘာယံ နိသိဒိသု၊ တရားသဘင်၌ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခု။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ ဘယ်စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်ကြသနည်းဟု မေးပြီ။ ဣမာယ နာမ ဘန္တေတိ ကထယိသု၊ ဤမည်သော, စကားဖြင့်ပါ ရှင်တော်ဘုရားဟု ဖြေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုမှသာ။ ဣမေ နု ဝိဿာသိကာ၊ ဤ ရဟန်းနှင့် ဥပါသကာတို့သည် ချစ်ကျွမ်းဝင်ကြသည် မဟုတ်ကုန်။ ပုဗ္ဗေပိ ဝိဿာသိကာယေव၊ ရှေးကလည်း ချစ်ကျွမ်းဝင်ကုန်သည်သာ။ အဟေသုန္တိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ဖူးကုန်ပြီ" ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တသ္မိ အမစ္စော အဟောသိ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏ အမတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ဧကော ကုဋုမ्बရော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော ခွေးသည်။ မဂ်လ-ဟတ္ထိသာလံ ဂန္တာ၊ မဂ်လာဆင်တော်တင်းကုပ်သို့ သွား၍။ မဂ်လဟတ္ထိသ ဘုဥ္ဇနဋ္ဌာနေ၊ မဂ်လာဆင်တော်၏ စားရာဌာန၌။ ပတိတာနိ ဘတ္တသိတ္ထာနိ ခါဒတိ၊ ကျကုန်သော ထမင်းလုံးတို့ကို စား၏။ သော တေနေဝ ဘောဇနေန သံဝဍ္ဎမာနော၊ ထိုခွေးသည် ထိုဆင်တော်ကျသော ဘောဇဉ်ဖြင့်သာ ကြီးပြင်းသော်။ မဂ်ဟတ္ထိသ ဝိဿာသိကော ဇာတော၊ မဂ်လာဆင်တော်နှင့် အကျွမ်းဝင်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဟတ္ထိသေဝ သန္ဓိကေ ဘုဥ္ဇတိ၊ ဆင်တော်၏သာ အထံ၌ စား၏။ ဥဘောပိ ဝိနာ၊ ဆင်တော်နှင့်ခွေးနှစ်ကောင်တို့သည်လည်း ကင်းကွာ၍။ ဝတ္တိတုံ နိ သက္ကောန္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်။ သော ဟတ္ထိ နံ၊ ထိုဆင်တော်သည် ထိုခွေးကို။ သောဏ္ဍာယ ဂဟေတ္တာ၊ နှာမောင်းဖြင့် ယူ၍။ အပရာပရံ ကရောန္တော ကီဠတိ၊ ထိုမှဤမှ ပြုလျက် ကစား၏။ ဥက္ခိပိတ္တာ ကုမ္ဘေ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ ချီမ၍ ဦးကင်းပေါ်၌

တည်စေ၏, ထားဏ်။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ကော ဂါမိက-မနုဿော၊ တစ်ယောက်သော တောရွာသားသည်။ ဟတ္ထိဂေါပကဿ မူလံ ဒတ္တာ၊ ဆင်ထိန်းအား တန်ဖိုးကို ပေးရ၏။ တံ ကုက္ကုရံ အာဒါယ၊ ထိုခွေးကို ယူ၍။ အတ္တနော ဂါမံ အဂမာသိ၊ မိမိ၏ ရွာသို့ သွားပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ သော ဟတ္ထိ ကုက္ကုရံ အပဿန္တော၊ ထိုဆင်တော်သည် ခွေးကို မတွေ့ရ၍။ နေဝ ခါဒတိ နေ ပိဝတိ ဒုက္ခာယတိ၊ မစားမသောက် ရေမခိုး။ တမတ္ထံ ရညော အာရောစေသုံ၊ ထိုအကြောင်းကို ပြဟ္မဒတ်မင်းအား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တံ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဘုရားလောင်းအမတ်ကို။ ဂန္တ္ဝါ ပဏ္ဍိတ၊ သွားပါချေ ဟု အမတ်ပညာရှိ။ ကိံ ကာရဏာ ဟတ္ထိ၊ ဘာ့ကြောင့် ဆင်တော်သည်။ ဧဝံ ကရောတီတိ၊ ဤသို့ မစားမသောက် ရေမခိုးမှုပြု၏ဟု၊ ဇာနာဟီတိ ပဟိဏိ၊ သိအောင်ပြုခဲ့ပါ"ဟု ပြောဆိုစေလွှတ်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော ဟတ္ထိသာလံ ဂန္တ္ဝာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဆင်တော်တင်းကုပ်သို့ သွား၍။ ဟတ္ထိဿ ဒုမ္မနဘာဝံ ဉ တ္ဝာ၊ ဆင်တော်၏ စိတ်မကောင်းကြောင်းကို (စိတ်ဆင်းရဲနေသည့်အဖြစ်ကို) သိ၍။ "ဣမဿ သရီရေ ဤဆင်တော်၏ ခန္ဓာ ကိုယ်၌။ ရောဂေါ နတ္ထိ ပညာယတိ၊ အနာရောဂါသည် မထင်ရှား။ ပန အဿ စင်စစ်သော်ကား ထိုဆင်တော်၏။ ကေနစိ သဒ္ဓိံ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် အတူတကွ။ မိတ္တသန္ထဝေန ဘဝိတဗ္ဗံ မိတ်ဖွဲ့ခြင်းသည် ဖြစ်ရာ၏။ တံ အပဿန္တော၊ ထိုမိတ်ဖွဲ့ထားသူကို မတွေ့မြင်ရ၍။ ဧသော၊ ဤဆင်တော်သည်။ သောကာဘိ-ဘူတော မညေတိ၊ သောကနှိပ်စက်ခံရသည် ထင်၏"ဟု တွေးပြီး၍။ "ဣမဿ ကေနစိ သဒ္ဓိံ၊ ဤဆင်တော်၏ တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် အတူ။ ဝိဿာသော အတ္ထိ နု ခေါတိ၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်မှုသည် ရှိသလော"ဟု။ ဟတ္ထိဂေါပကေ ပုစ္ဆိ ဆင်ထိန်းတို့ကို မေးပြီ။ အာမ အတ္ထိ သာမိ၊ မှန်လှပါ ရှင်ပါ၏ အရှင်အမတ်ကြီး။ ဧကေန သုနခေန သဒ္ဓိံ၊ တစ်ကောင်သော ခွေးနှင့်တကွ။ မေတ္တိ ဗလဝါတိ၊ ချစ်ခင်မှုသည် အားကြီး ပါ၏ဟု လျှောက်ကြပြီ။ သော ဧတရဟိ ကဟံတိ၊ ထိုခွေးသည် ယခု ဘယ်မှာလဲဟု မေးပြီ။ ဧကေန မနုဿေန နီတောတိ၊ တစ်ယောက်သော ရွာသားလူသည် ဆောင်ယူအပ်ပါပြီဟု လျှောက်ကြပြီ။ ပန အဿ၊ စင်စစ် ထို ဆောင်ယူသူ၏။ နိဝါသနဋ္ဌာနံ ဇာနာထာတိ၊ နေရာဌာနကို သိကြသလားဟု မေးပြီ။ နဇာနာမ သာမီတိ၊ မသိကြပါ အရှင်ဟု ဖြေကြပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း

အမတ်သည်။ ရညော သန္ဓိကံ ဂန္ဓာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်း၏ အထံတော်သို့ သွား၍။ "ဟတ္ထိသ ကောစိ အာဟာရော၊ ဆင်တော်မှာ တစ်စုံတစ်ခုသော အနာရောဂါ သည်။ နတ္ထိ ဒေဝ၊ မရှိပါ အရှင်မင်းကြီး။ ပန အသ၊ စင်စစ်သော်ကား ထိုဆင် တော်မှာ။ ဧကေန သုနခေန သဒ္ဓိ၊ ခွေးတစ်ကောင်နှင့် တကွ။ ဗလဝဝိသာသော၊ အားကြီးသော ချစ်ကျွမ်းဝင်မှုသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်နေပါ၏)။ တံ အပဿန္တော၊ ထိုချစ်ကျွမ်းဝင်လှသော ခွေးကို မတွေ့မြင်ရ၍။ နု ဘုဇ္ဇတိ မညေတိ ဝတ္တာ၊ မစားသည် ထင်ပါ၏"ဟု လျှောက်ထားပြီး၍။

၂၇။ "နာလံ ကဗဠံ ပဒါတဝေ၊ နု စ ပိဏ္ဍံ နု ကုသေ နု ယံသိတုံ။
မညာမိ အဘိဏှဒဿနာ၊ နာဂေါ သေ္ဓဟမကာသိ ကုဏ္ဍရေ"တိ။

"နာလံ ကဗဠံ ပဒါတဝေ (လ) နာဂေါ သေ္ဓဟမကာသိ ကုဏ္ဍရေ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၂၇။ အဘိဏှဒဿနာ၊ မပြတ်တွေ့မြင်ရခြင်းကြောင့်။ နာဂေါ ကုဏ္ဍရေ ဆင်တော်သည် ခွေးဌ။ (ယေန၊ အကြောင့်ကြောင့်)။ သေ္ဓဟံ အကာသိ၊ ချစ်ခင်မှုကို ပြုပြီ။ (တေန၊ ထိုသို့ ချစ်ခင်လှသောကြောင့်)။ ကဗဠံ ပဒါတဝေ နာလံ၊ အစဆုံး ကျွေးသည့် ထမင်းလုပ်ကို ယူစားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဟု လည်းကောင်း။ ပိဏ္ဍံ နု စ၊ ခူးဆွကျွေးသည့် ထမင်းကို ယူစားဖို့ မစွမ်းနိုင် ဟုလည်းကောင်း။ ကုသေ နု၊ ကျွေးသည့် မြက်တို့ကို ယူစားဖို့ မစွမ်းနိုင်ဟု လည်းကောင်း။ ယံသိတုံ နု၊ ရေချိုးသောအခါ ကိုယ်ကိုပွတ်တိုက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဟုလည်းကောင်း။ မညာမိ၊ ဘုရားကျွန်တော်မျိုး ထင်ပါ၏။

တတ္တ၊ ထိုဂါထာ၌။ **နာလန္တိ** နု သမတ္ထော၊ နာလံ ဟူသည်ကား မစွမ်းနိုင်တည်း။ **ကဗဠန္တိ** ဘောဇနကာလေ၊ ကဗဠံဟူသည်ကား ကျွေးရာကာလ၌။ ပဌမမေဝ ဒိန္နံ ကဗ္ဗကကဗဠံ၊ အစဆုံးသာလျှင် ပေးအပ်ကျွေးအပ်သော ခါးစပ်သော, ထမင်းလုတ်ကိုတည်း။ **ပဒါတဝေတိ** ပ အာ ဒါတဝေ၊ ပဒါတဝေဟူသော ပုဒ်ကို ပ+အာ+ဒါတဝေဟု ပုဒ်ဖြတ်။ သန္ဓိဝသေန အာကာရလောပေါ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ လောပသန္ဓိအစွမ်းဖြင့် အာ,အက္ခရာကျေ့ကို သိရမည်။ ဂဟေတုံ ဣတိ အတ္ထော၊ ယူစားခြင်းငှာ, ဤကား ပဒါတဝေ၏ အနက်တည်း။ **နု စ ပိဏ္ဍန္တိ** ဝမေတ္တာ ဒီဃမာနံ၊ **နု စ ပိဏ္ဍံ**ဟူသည်ကား ပွားစေ၍ (ခူးဆွ၍) ပေးအပ်ကျွေးအပ်သော။

ဘတ္တပိဏ္ဍမ္မိ ဂဟေတုံ နာလ၊ ထမင်းခဲကိုလည်း ယူစားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်တည်း။ **နဂ္ဂ ကုသေတိ** ခါဒနတ္ထာယ ဒိန္နာနိ၊ **နဂ္ဂ** ကုသေ ဟူသည်ကား စားဖို့ ပေးအပ်ကျွေးအပ်ကုန်သော။ **တိဏာနိပိ** ဂဟေတုံ နာလ၊ မြက်တို့ကိုလည်း ယူစားခြင်းငှာ **မစွမ်းနိုင်တည်း။ နဂ္ဂ ယံသိတုန္တိ** နာယမာနော၊ **နဂ္ဂ** ယံသိတုံ ဟူသည်ကား ရေချိုးပေးအပ်သော်။ **သရီရမ္ပိ** ယံသိတုံ နာလ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း ပွတ်တိုက်ခြင်းငှာ **မစွမ်းနိုင်တည်း။** ဧဝံ ယံ ယံ သော ဟတ္ထိ၊ ဤသို့ အကြောင်အကြောင်အမှုကို ထိုဆင်တော်သည်။ ကာတုံ **နဂ္ဂ** သမတ္ထော၊ ပြုခြင်းငှာ **မစွမ်းနိုင်**။ တံ တံ သဒ္ဒံ ရညော အာရောစေတွာ၊ ထိုထိုအလုံးစုံကို ပြဟ္မဒတ်မင်းအား လျှောက်ထားပြီး၍။ တဿ အသမတ္ထဘာဝေ၊ ထိုအမှုကို ပြုဖို့မစွမ်းနိုင်သည့် အဖြစ်၌။ အတ္တနာ သလ္လက္ခိတ-ကာရဏံ အာရောစေန္တော၊ မိမိသည် မှတ်ထင်သောအကြောင်းကို လျှောက်ထားလိုရကား။ မညာမိတိ အာဒိ အာဟ၊ မညာမိ ဤသို့စသည်ကို လျှောက်ထားပြီ။

ရာဇာ တဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်း အမတ်၏ စကားကို ကြားရ၍။ "ဣဒါနိ ကိ ကာတဗ္ဗံ ပဏ္ဍိတာတိ ပုစ္ဆိ၊ ယခု ဘာကို လုပ်သင့်သနည်း ပညာရှိ"ဟု မေးပြီ။ "အမှာကံ မဂ်လဟတ္ထိသ၊ ငါတို့၏ မဂ်လာဆင်တော်၏။ သဟာယံ သုနခံ၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော ခွေးကို။ ဧကော မနုဿော ဂဟေတွာ၊ လူတစ်ယောက်သည် ယူ၍။ ဂတော ကိရ၊ သွားသတဲ့။ ယသ ယရေ အကြောင်သူ၏ အိမ်၌။ တံ သုနခံ ပသ္သန္တိ၊ ထိုခွေးကို တွေ့မြင်ကုန်၏။ တဿ အယံ နာမ ဒဏ္ဍောတိ၊ ထိုသူအား ဤမည်သော ဒဏ်တည်းဟု။ ဘောရိ စရာပေထ ဒေဝါတိ၊ စည်ကို လှည့်လည်တီးခတ်စေတော်မူပါလော့ အရှင်မင်းမြတ်"ဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ တထာ ကာရေသိ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုလျှောက်သည့် အတိုင်း ပြုစေပြီ။ တံ ပဝတ္တိ သုတ္တာ၊ ထိုအဖြစ်ကို ကြားရ၍။ သော ပုရိသော သုနခံ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ထိုရွာသားယောကျ်ားသည် ဆင်တော်၏မိတ်ဆွေခွေးကို လွှတ်လိုက်ပြီ။ သုနခေါ ဝေဂေန အာဂန္တာ၊ ခွေးသည် အရှိန်အဟုန်ဖြင့် လာ၍။ ဟတ္ထိသ သန္တိကမေဝ အဂမာသိ၊ ဆင်တော်၏ အထံသို့သာ တန်းသွားပြီ။ ဟတ္ထိ တံ၊ ဆင်တော်သည် ထိုခွေးကို။ သောဏ္ဍာယ ဂဟေတွာ၊ နှာမောင်းဖြင့် ပွေ့ယူ၍။ ကုမ္ဘေ ဌပေတွာ၊ ဦးကင်းပေါ်၌ ထား၍။ ရောဒိတွာ ပရိဒေဝိတွာ၊ ငိုရှိုက်မြည်တမ်း၍။ ကုမ္ဘာ သြတာရေတွာ၊ ဦးကင်းမှ ဆင်းစေ၍။ တေန ဘုတ္တေ၊ ထိုခွေးသည် စားအပ်ပြီးသော်။ ပစ္ဆာ အတ္တနာပိ ဘုဉ္ဇိ၊ နောက်မှ မိမိသည်လည်း

စားပြီ။ "တိရစ္ဆာနဂတသ၊ တိရစ္ဆာန်၏။ အာသယံ ဇာနာတိတိ၊ အလိုဆန္ဒကို သိပါပေ၏ဟု ခိုးမွမ်းရ၏။ ရာဇာ ဘောဓိသတ္တသ၊ ဘုရင်မင်းသည် ဘုရားလောင်း အမတ်အား။ မဟန္တံ ယသံ အဒါသိ၊ စည်းစိမ်အခြေအရံများစွာ ကို ပေးပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဣမေ၊ ရဟန်းတို့ ဤရဟန်းနှင့် ဥပါသကာ တို့သည်။ ဣဒါနေဝ နဝိသာသိကာ၊ ယခုမှသာ ချစ်ကျွမ်းဝင်ကြသည် မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ ဝိသာသိကာယေဝါတိ၊ ရှေးဘဝကလည်း ချစ်ကျွမ်းဝင်ကြသည်သာဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ စတုသစ္စကထာယ ဝိနိဝဋ္ဋေတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားစကားကို လည်စေ, ဖြစ်စေ၍။ အနုသန္ဓိ ယဋ္ဌေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ စတုသစ္စကထာယ ဣဒံ ဝိနိဝဋ္ဋနံ နာမ၊ သစ္စာလေးပါးတရားစကားကို ဤလည်စေခြင်း, ဖြစ်စေခြင်းမည်သည်။ သဗ္ဗဇာတကေသုပိ အတ္ထိယေဝ၊ ဇာတ်အားလုံးတို့၌လည်း ရှိသည်သာ။ ပန မယံ ယတ္ထ၊ ထိုသို့ရှိသော်လည်း ငါအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည် အကြင်ဇာတ်၌။ အသ အာနိသံသော ပညာယတိ၊ ထိုလည်စေခြင်း, ဖြစ်စေခြင်း၏ အကျိုး အာနိသင်သည် ထင်ရှား၏။ တတ္ထေဝ ဒဿယိဿာမ၊ ထိုဇာတ်၌သာ ပြကုန်အံ့။ တဒါ သုနခေါ၊ ထိုရှေးအခါက ခွေးသည်။ ဥပါသကော အဟောသိ၊ ဥပါသကာ သည် ဖြစ်လာပြီ။ ဟတ္ထိ မဟာလ္လကတ္ထောရော၊ ဆင်တော်ကား မထေရ်ကြီးတည်း။ ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းကား အာနန္ဒာတည်း။ အမစ္စပဏ္ဍိတော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိအမတ်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာ ပြီဟု ဇာတ်ပေါင်းတော်မူပြီ။

အဘိဏှဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
အဘိဏှဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ နန္ဒိဝိသာလဇာတကဝဏ္ဏနာ

မနုညမေဝ ဘာသေယျာတိ ဣဒံ၊ မနုညမေဝ ဘာသေယ္ယ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ၆-ပါးအုပ်စု ဆဗ္ဗဂ္ဂိမည်

ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ သြမသဝါဒ် အာရဇ္ဇ ကထေသိ၊ နှုတ်လုံ့ထိုးခြင်းကို (စိတ်ဆင်းရဲအောင် ပြောဆိုခြင်းကို) အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တသ္မိ သမယေ ဆဋ္ဌဂိုယာ၊ ချဉ်ဦးအုံ့ ထိုအခါက ၆-ပါးအုပ်စု, ဆဋ္ဌဂိုရဟန်းတို့သည်။ ကလဟံ ကရောန္တာ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုကုန်သော်။ ပေသလေ ဘိက္ခူ။ သီလကို ချစ်မြတ်နိုးကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ခုံသေန္တိ ဝမ္မေန္တိ ဩဝိဒ္ဓေန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏ ရှုတ်ချကုန်၏ နှုတ်လုံ့ထိုးကုန်၏။ ဒသဟိ အက္ကောသဝတ္ထူဟိ၊ ဆယ်မျိုးကုန်သော ဆဲရေးကြောင်းဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော အာရောစေသုံ၊ ရဟန်းတို့သည် ဘုရားအား လျှောက်ထားကြပြီ။ ဘဂဝါ ဆဋ္ဌဂိုယေ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ၆-ပါးအုပ်စုရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူစေ၍။ သစ္စံ ကိရ ဘိက္ခဝေါ တိ ပုစ္ဆိတွာ၊ မှန်သလော ရဟန်းတို့ဟု မေးတော်မူ၍။ သစ္စန္တိ ဝုတ္တေ၊ မှန်ပါ၏ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဝိဂရဟိတွာ၊ အထူးထူး အပြားပြား ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဖရုသဝါစာ နာမ၊ ရဟန်းတို့ ကြမ်းတမ်းသော စကား မည်သည်ကို။ တိရစ္ဆာနဂတာနမ္ပိ အမနာပါ၊ တိရိစ္ဆာန်တို့သည်သော် မှလည်း မနှစ်သက်အပ်။ ပုဗ္ဗေပိ ဧကော တိရစ္ဆာနဂတော၊ ရှေးကလည်း တစ်ကောင်သော တိရစ္ဆာန်သည်။ အတ္တာနံ ဖရုသေန သမုဒါစရန္တံ၊ မိမိကို ကြမ်းတမ်းသော စကားဖြင့် ပြောဆိုသူကို။ သဟသံ ပရာဇေသိတိ ဝတ္တာ၊ တစ်ထောင်ကို နှိုးစေဖူးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဂန္ဓာရရဋ္ဌေ တက္ကသိလာယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဂန္ဓာရတိုင်းဌ တက္ကသိုလ်မြို့၌။ ဂန္ဓာရရာဇာ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ ဂန္ဓာရမင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ ဂေါယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နွားမျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို။ တရုဏဝစ္ဆကကာလေ ယေဝ ဧကော ဗြာဟ္မဏော၊ နွားကလေးအရွယ်၌ပင်လျှင် ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည်။ ဂေါဒက္ခိဏာဒါယကာနံ သန္တိကာ လဘိတွာ၊ နွားအလှူ လျှူသူတို့၏ အထံမှ ရ၍။ နန္ဒိဝိသာလောတိ နာမံ ကတွာ၊ နန္ဒိဝိသာလဟူသော နာမည်ကို ပြု၍ (မှည့်၍)။ ပုတ္တဋ္ဌာနေ ဌပေတွာ၊ သားအရာ၌ ထား၍။ သမ္ပိယာယမာနော၊ မြတ်နိုးလှ၍။ ယာဝုဘတ္တာဒီနိ ဒတွာ ပေါသေသိ၊ ယာဂု, ထမင်း စသည်တို့ကို ပေး၍ (ကျွေး၍) မွေးမြူပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဝယပ္ပတ္တော၊ ဘုရားလောင်း

နန္ဒိဝိသာလသည် အရှယ်ရောက်သော်။ "အဟံ ဣမိနာ ပြာဟွဏေန၊ ငါ့ကို ဤ ပုဏ္ဏားသည်။ ကိစ္စေန ပဋိဇဂ္ဂိတော၊ ပင်ပန်းစွာ မွေးမြူရပြီ။ မယာ စ သဒ္ဓိ၊ ငါနှင့်လည်း အတူ။ သကလဇမ্বုဒီပေ အညော၊ ဇမ্বုဒီပ်တစ်ကျွန်းလုံး၌ ငါမှ တစ်ပါးသော။ သမဓုရော ဂေါဏော နာမ နတ္ထိ၊ ထပ်တူထပ်မျှ ဝန်ကိုရွက်ဆောင်နိုင်သော နွားမည်သည် မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တနော ဗလံ ဒဿေတွာ၊ မိမိ၏ခွန်အားကို ပြ၍။ ပြာဟွဏဿ ပေါသာဝနိယံ၊ ပုဏ္ဏား၏ မွေးကျေးဇူးကို။ ယန္တုန ဒဒေယျန္တိ စိန္တေသိ၊ ပေးရဆပ်ရပါမူကား ကောင်းလေစွ"ဟု ကြံပြီ။ သော ဇေဒိဝသံ ပြာဟွဏံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်နေ့၌ ပုဏ္ဏားကို။ "ဂစ္ဆ ပြာဟွဏ၊ သွားပါချေ အိုပုဏ္ဏား။ ဧကံ ဂေါဝိတ္တကသေဋ္ဌိ ဥပသက်မိတွာ၊ တစ်ယောက်သော နွားဥစ္စာရှိ သူဌေး (နွားသူဌေး)သို့ ချဉ်းကပ်၍။ မယ့် ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ ငါ၏ နွားလားသည်။ အတိဗဒ္ဓံ သကဋသတံ၊ တစပ်တည်း ဖွဲ့ထားအပ်သော ကုန်တင်ထားသော လှည်းတစ်ရာကို ပဝဋ္ဋေတိတိ ဝတွာ၊ လိမ့်စေနိုင်၏, ရုန်းနိုင်၏ဟု ပြော၍။ သဟဿေန အဗ္ဘက်၊ တစ်ထောင်ဖြင့် (တစ်ထောင်ကြေး)လောင်းမှုကို။ ကရောဟိတိ အာဟ၊ ပြုလော့"ဟု ဆိုပြီ။ သော ပြာဟွဏော သေဋ္ဌိသ သန္တိကံ ဂန္တွာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် နွားသူဌေး၏ အထံသို့ သွား၍။ "ဣမသ္မိံ နဂရေ ကဿ ဂေါဏော၊ ဤတဏ္ဍာသိုလ် ဖြို၌ မည်သူ၏ နွားသည်။ ထာမသမ္ပန္နောတိ၊ ခွန်အား ပြည့်စုံသနည်း ခွန်အားကောင်းသနည်း"ဟု၊ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ စကားကို ဖြစ်စေပြီ။ အထ နံ သေဋ္ဌိ၊ ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားကို နွားသူဌေးသည်။ အသုကဿ စ အသုကဿ စာတိ ဝတွာ၊ ထိုမည်သူ၏လည်းကောင်း, ထိုမည်သူ၏ လည်းကောင်းဟု ပြောပြီးသော်။ သကလနဂရေ ပန၊ တဏ္ဍာသိုလ်တစ်ဖြို့လုံး ၌ကား။ အမှာကံ ဂေါဏောဟိ၊ ငါတို့၏ နွားတို့နှင့်။ သဒိသော နာမ နတ္ထိတိ အာဟ၊ တူသောနွားမည်သည် မရှိဟု ပြောဆိုပြီ။ ပြာဟွဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ "အတိဗဒ္ဓံ သကဋသတံ၊ တစ်စပ်တည်း ဖွဲ့ချည်ထားအပ်သော ကုန်တင်ထားသော လှည်းတစ်ရာကို။ ပဝဋ္ဋေတုံ သမတ္ထော၊ လိမ့်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ ဧကော ဂေါဏော၊ တစ်ကောင်သော နွားသည်။ မယှံ အတ္ထိတိ အာဟ၊ ငါ့အား ရှိ၏"ဟု ဆိုပြီ။ ဂဟပတိ သေဋ္ဌိ၊ အိမ်ကြီးရှင်ဖြစ်သော နွားသူဌေးသည်။ ဧဝရူပေါ ဂေါဏော၊ ဤသို့ သင်ပုဏ္ဏားပြောသည့်သဘော ရှိသော နွားသည်။ ကုတောတိ အာဟ၊ ဘယ်မှာရှိမှာလဲဟု ပြောပြီ။ ပြာဟွဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ မယှံ ဂေဟေ အတ္ထိတိ၊

ငါ့၏ အိမ်၌ ရှိကိုရှိသည်ဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ အမ္ဘာတ် ကရောဟိတိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား (ဒီလိုဆို)လောင်းတမ်းစားတမ်းကို ပြုလော့ဟု။ (သေဋ္ဌိ အာဟ၊ နွားသူဌေးသည် ဆိုပြီ)။ သာဓု ကရောမိတိ၊ ကောင်းပြီ ပြုမည်ဟု။ (ပြာဟွဏော ဝတ္တာ၊ ပုဏ္ဏားသည်ပြော၍)။ သဟသေန အမ္ဘာတ် အကာသိ၊ တစ်ထောင်ဖြင့် လောင်းတမ်းစားတမ်းကို ပြုပြီ။

သော သကဋ္ဌသတ်၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် လှည်းတစ်ရာကို။ ဝါလုကာသက္ခရာ-ပါသာဏာနံယေဝ ပူရေတ္တာ၊ သဲ, ကျောက်စရစ်ခဲ, ကျောက်တို့ဖြင့်သာ ပြည့်စေ၍။ ပဋိပါဋိယာ ဌပေတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း တည်စေ၍, ထား၍။ သဗ္ဗာနိ အက္ခဗန္ဓန-ယောတ္တေန၊ လှည်းတစ်ရာလုံးတို့ကို လှည်းဝင်ရိုးချည်သော ကြိုးဖြင့်။ ဧကတော ဗန္ဓိတ္တာ၊ တစ်ပေါင်းတည်း ဖွဲ့ချည်၍။ နန္ဒိဝိသာလံ နှာပေတ္တာ၊ နန္ဒိဝိသာလနွားကို ရေချိုးစေ၍။ ဂန္ဓပဠုံလိကံ ကတ္တာ၊ နံ့သာလက်ငါးချောင်းရာရှိသည်ကို ပြုပြီး၍။ ကဏ္ဌေ မာလံ ပိဠန္ဓိတ္တာ၊ လည်ပင်း၌ ပန်းကုံးကို ပန်ဆင်၍။ ပုရိမသကဋဒုရေ ဧကကမေဝ ယောဇေတ္တာ၊ ရှေ့ဆုံးလှည်း၏ ထမ်းပိုး၌ တစ်ကောင်တည်းကိုသာ ယှဉ်စေ၍ (ကၜ)။ သယံ ဒုရေ နိသီဒိတ္တာ၊ ကိုယ်တိုင် ထမ်းပိုးပေါ်၌ ထိုင်၍။ ပတောဒံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ကြိမ်လုံးကို မြှောက်၍။ "ဂစ္ဆ ကူဋ၊ သွားလိုက် နွားကောက်ကြီး။ ဝဟသု ကူဋရာတိ အာဟ၊ ရွက်ဆောင်လိုက် နံ့လိုက် နွားကောက်ကြီးဟု ပြောဆိုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "အယံ အကူဋံ မံ၊ ဤ ပုဏ္ဏား သည် မကောက်ကျစ်သော ငါ့ကို။ ကူဋဝါဒေန သမုဒါစရတိတိ၊ ကောက်ကျစ်၏ ဟူသော အခေါ် အဝေါ်ဖြင့် ပြောဆိုခေါ် ဝေါ်၏"ဟု တွေးမြင်။ စတ္တာရော ပါဒေ ထမ္ဘေ ဝိယ၊ လေးချောင်းကုန်သော ခြေတို့ကို တိုင်တို့ကိုကဲ့သို့။ နိစ္စလေ ကတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ မတုန်လှုပ်သည်တို့ကို ပြု၍ ရပ်နေပြီ။ သေဋ္ဌိ တာဒိဏာညေဝ၊ နွား သူဌေးသည် ဘုရားလောင်းရပ်နေရာ ထိုခဏ၌ပင်။ ပြာဟွဏံ သဟသဿ အာဟရာပေသိ၊ ပုဏ္ဏားကို ငွေတစ်ထောင်ကို ဆောင်ယူစေပြီ ယူပေးခိုင်းပြီ။ ပြာဟွဏော သဟဿပရာဇိတော၊ ပုဏ္ဏားသည် ငွေတစ်ထောင်ရှုံး၍။ ဂေါဏံ မုဠ္ဍိတ္တာ၊ နန္ဒိဝိသာလနွားကို ကြိုးဖြေလွှတ်၍။ ဃရံ ဂန္တာ၊ အိမ်သို့ သွား၍။ သောကာဘိဘူတော နိပဇ္ဇိ၊ သောကနှိပ်စက်ခံရ၍ အိပ်ပြီ။ နန္ဒိဝိသာလော စရိတ္တာ အာဂတော၊ နန္ဒိဝိသာလသည် လှည့်လည်ကျက်စားပြီး၍ ပြန်လာသော်။ ပြာဟွဏံ သောကာဘိဘူတံ၊ ပုဏ္ဏားကို သောကနှိပ်စက်ခံနေရသည်ကို။ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်

၍။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ကိ ပြာဟ္မဏ နိဒ္ဒါယသီတိ အာဟ၊ ဘယ်လိုလဲ ပုဏ္ဏားကြီး အိပ်နေသလား"ဟု မေးပြီ။ သဟာသပရာဇိတသ မေ၊ ဌေတစ်ထောင် ရှုံးထားသော ငါ့အား။ ကုတော နိဒ္ဒါတိ၊ ဘယ်မှာ အိပ်နိုင်မည်နည်းဟု ဖြေပြီ။ ပြာဟ္မဏ မယာ၊ အို ပုဏ္ဏား ငါသည်။ တ္တေက် ကာလ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ တဝ ဂေဟေ ဝသန္တေန၊ သင့်၏ အိမ်၌ နေစဉ်။ ကိဠိ ဘာဇနံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အိုးခွက်ကို။ ဘိန္ဒိတပုဗ္ဗံ ဝါ အတ္ထိ၊ ခွဲအပ်ဖူးသည်လည်း ရှိသလော။ ကောစိ မဒ္ဒိတပုဗ္ဗောဝါ၊ သက်ရှိတစ်စုံတစ်ယောက်ကို နင်းအပ်ဖူး သည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိသလော)။ ပန အဌာနေ၊ သည့်ပြင် မတော်ရာ၌။ ဥစ္စာရ-ပဿာဝေါ ကတပုဗ္ဗော ဝါ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို ပြုအပ်ဖူးသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိသလော)။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ နတ္ထိ တာတာတိ၊ မရှိပါ ချစ်သားဟု ဖြေပြီ။ အထ ကသ္မာ၊ ထိုသို့မရှိပါဘဲလျက် အဘယ့်ကြောင့်။ တွံ မံ၊ သင် ပုဏ္ဏားသည် ငါ့ကို။ ကူဋ္ဌဝါဒေန သမုဒါစရသိ၊ နွားကောက်ကြီးဟူသော စကားလုံးဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုဘိသနည်း။ ဧသော တဝေဝ ဒေါသော၊ ဤ နှုန်းခြင်းသည် သင် ပုဏ္ဏား၏သာ အပြစ်တည်း။ မယှံ ဒေါသော နတ္ထိ၊ ငါ နန္ဒိဝိသာလ၏ အပြစ်သည် မရှိ။ ဂဠ္ဆ တေန သဒ္ဒိ၊ သွားပါချေ ထိုနွားသူဌေးနှင့်အတူ။ ဒ္ဋိဟိ သဟဿေဟိ အဘ္ဘတံ ကရောဟိ၊ နှစ်ထောင်တို့ဖြင့် လောင်းတမ်းကို ပြုလော့။ ကေဝလံ အကူဋ္ဌံ မံ၊ ကောက်ကျစ်မှုမဖက်, သန့်ရှင်းသူသက်သက်ဖြစ်သော (ဝါ) အလျဉ်းပင် မကောက်ကျစ်သော ငါ့ကို။ ကူဋ္ဌဝါဒေန မာ သမုဒါစရသိတိ၊ နွားကောက်ကြီး ဟူသော စကားလုံးဖြင့် မခေါ်ပါလင့် ဟုပြောပြီ။

ပြာဟ္မဏောဟ တသ ဝစနံ၊ ပုဏ္ဏားသည် ထိုဘုရားလောင်းနွားမင်း၏ စကားကို။ သုတ္တာ ဂန္ဒာ၊ ကြားရ၍ သွား၍။ ဒ္ဋိဟိ သဟဿေဟိ အဘ္ဘတံ ကတ္တာ၊ နှစ်ထောင်တို့ ဖြင့် လောင်းတမ်းကို ပြု၍။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာ။ သကဋသတံ အတိဟန္တ္မိတ္တာ၊ ကုန်တင်လှည်းတစ်ရာကို တစ်စပ်တည်း ဖွဲ့ချည်၍။ နန္ဒိဝိသာလံ မဏ္ဍေတ္တာ၊ နန္ဒိဝိသာလကို တန်ဆာဆင်၍။ ပုရိမသကဋဓုရေ ယောဇေသိ၊ ရှေ့ဆုံး လှည်း၏ထမ်းပိုး၌ ယှဉ်စေပြီ ကပြီ။ ကထံ ယောဇေသိတိ၊ ဘယ်သို့ ယှဉ်စေ ကစေသနည်း ဤကားအမေးတည်း။ ယုဂံ ဓုရေ၊ ထမ်းပိုးကို လှည်းဦး၌။ နိစ္စလံ ဟန္တ္မိတ္တာ၊ မလှုပ်နိုင်အောင် ဖွဲ့ချည်၍။ ဧကာယ ကောဋ္ဌိယာ၊ တစ်ဘက်သော ထမ်းပိုးစွန်း၌။ နန္ဒိဝိသာလံ ယောဇေတ္တာ၊ နန္ဒိဝိသာလနွားကို ယှဉ်စေ၍ ကပ်။

ဧကံ ကောဋိ၊ တစ်ဘက်သော ထမ်းပိုးစွန်းကို။ ဓုရယောတ္တေန ပလိဝေဋ္ဌေတွာ၊ လှည်းဦးလွန်ကြိုးဖြင့် ရစ်ပတ်၍။ ယုဂကောဋ္ဌေ အဘ္ဘပါဒ္ဓေ နိဿာယ၊ ထမ်းပိုးအစွန်းကိုလည်းကောင်း, လှည်းဝင်ရိုးအခြေကိုလည်းကောင်း မှီ၍။ မုဏ္ဍရဂ္ဂ-ဒဏ္ဍကံ ဒတ္တာ၊ အဖျားညီအောင် တုံးထားသောသစ်သားချောင်းကို ထောက်ပေး၍။ တေန ယောတ္တေန၊ ထိုလှည်းဦး လွန်ကြိုးဖြင့်။ နိစ္စလံ ဗန္ဓိတ္တာ ဌပေသိ၊ မလှုပ်အောင် ချည်၍ ထားပြီ။ ဟိ ဧဝံ ကတေ၊ အကျိုးပြုရသော် ဤသို့ ချည်ထားမှ ပြုအပ်သော်။ ယုဂံ၊ ထမ်းပိုးသည်။ ဧတ္တော ဝါ ဣတော ဝါ နဝ ဂစ္ဆတိ၊ ထိုမှ လည်းကောင်း, ဤမှလည်းကောင်း မသွားတော့။ ဧကေနေဝ ဂေါဏေန အာကမိတုံ၊ တစ်ကောင်တည်းသာဖြစ်သော နွားသည် ဆွဲဝင်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ ဟောတိ၊ တတ်ကောင်းသည် ဖြစ်၏။ အထ ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုအခါ ပုဏ္ဏားသည်။ အသ ဓုရေ နိသီဒိတ္တာ၊ ထိုလှည်း၏ ဦးခ္ခ ထိုင်နေ၍။ နန္ဒိဝိသာလသ ပိဋ္ဌိ ပရိမဇ္ဇိတ္တာ၊ နန္ဒိဝိသာလနွားမင်း၏ ကျောကို ပွတ်သပ်၍။ "ဂစ္ဆ ဘဒ္ဒ၊ သွားလိုက် နွားကောင်းကြီး။ ဝဟသု ဘဒ္ဒတိ အာဟ၊ ရွက်ဆောင်လိုက် ရံုးလိုက် နွားကောင်းကြီးဟု ဆိုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အတိဗဒ္ဓံ သကဋသတံ၊ ဘုရားလောင်းသည် တစ်စပ်တည်း ချည်ထားအပ်သော ဝန်တင်လှည်းတစ်ရာကို။ ဧကဝေဂေနေဝ အာကမိတ္တာ၊ တစ်ဟုန်တည်းဖြင့်သာ ဆွဲဝင်၍။ ပဌာ ဌိတံ သကဋံ နောက်ဆုံး၌ တည်သော လှည်းကို၊ ပုရတော ဌိတသ သကဋဿ၊ ရှေ့ဆုံး၌ တည်သော လှည်း၏။ ဌာနေ ဌပေသိ၊ တည်ရာဌာန၌ ထားပြီ။ ဂေါဝိတ္တကသေဋ္ဌိ ပရာဇိတော၊ နွားသူဌေးသည် ရှုံး၍။ ဗြာဟ္မဏသ ဒွေ သဟဿာနိ အဒါသိ၊ ပုဏ္ဏားအား ငွေနှစ်ထောင်တို့ကို ပေးပြီ။ အညေပိ မနုဿာ၊ အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်။ ဗောဓိသတ္တသ ဗဟုံ ဓနံ အဒံသု၊ ဘုရားလောင်း နန္ဒိဝိသာလ နွားမင်းအား များစွာသော ဥစ္စာကို ပေးကုန်ပြီ။ သဠ္ဌ ဗြာဟ္မဏသ္မေ ဝ အဟောသိ၊ ပေးသမျှဥစ္စာအားလုံးသည် ပုဏ္ဏားအတွက်သာ ဖြစ်ပြီ။ ဧဝံ သော၊ ဤသို့လျှင် ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဗောဓိသတ္တံ နိဿာယ၊ ဘုရားလောင်းကို မှီ၍။ ဗဟုံ ဓနံ လဘိ၊ များစွာသော ဥစ္စာကို ရပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဖရုသဝစနံ နာမ၊ ရဟန်းတို့ ကြမ်းတမ်းသော စကားမည်သည်ကို။ ကဿစိ နု မနာပန္တိ၊ မည်သူသည်မျှ မနှစ်သက်အပ်"ဟု။ ဆဗ္ဗဏ္ဍိယေ ဘိက္ခူ ဂရဟိတွာ၊ ၆-ပါးအုပ်စုဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့တော်

မှု၍။ သိက္ခာပဒံ ပညပေတွာ၊ ဩမသဝါဒသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၂၈။ "မနုညမေဝ ဘာသေယ္ယ၊ နာမနုညံ ကုဒါစနံ။
မနုညံ ဘာသမာနဿ၊ ဂရုံ ဘာရံ ဥဒ္ဓရိ။
ဓနဋ္ဌ နံ အလာဘေသိ၊ တေန စတ္တမနော အဟူ"တိ။

"မနုညမေဝ ဘာသေယ္ယ (လ) တေန စတ္တမနော အဟု" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟာ၊ ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။

၂၈။ မနုညမေဝ ဘာသေယ္ယ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ကိုသာ ပြောဆိုရာ၏။ အမနုညံ ကုဒါစနံ နဘာသေယ္ယ၊ မနှစ်သက်ဖွယ်ကိုကား တစ်ရံတစ်ခါမျှ မပြောဆိုရာ။ မနုညံ ဘာသမာနဿ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ကို ပြောဆိုသော ပုဏ္ဏားအား။ ဂရုံ ဘာရံ ဥဒ္ဓရိ၊ လေးလံသော ဝန်ကို ထုတ်ဆောင်ဆွဲငင်, လိမ့်စေပြီ။ ဓနဋ္ဌ နံ အလာဘေသိ၊ ဥစ္စာကိုလည်း ထိုပုဏ္ဏားကို ရစေပြီ။ တေန စ အတ္တမနော အဟု၊ ထိုသို့ ဥစ္စာရခြင်းကြောင့်လည်း မိမိစိတ်ရှိ၍ နှစ်သက်သည် ဖြစ်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **မနုညမေဝ ဘာသေယ္ယာတိ**၊ မနုညမေဝ ဘာသေယ္ယ ဟူသည်ကား။ ပရေန သဒ္ဓိံ ဘာသမာနော၊ သူများနှင့် တကွ ပြောသူသည်။ စတုဒေါသဝိရဟိတံ မဓုရံ၊ လိမ်ညာ, ချောပစ်, ကြမ်းတမ်း, ပြိန်ဖျင်း, အပြစ်လေးမျိုး ကင်းသော ချိုမြိန်သော။ မနာပံ သဏှံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော နူးညံ့သော။ မုဒုကံ ပိယဝစနမေဝ ဘာသေယ္ယ၊ သိမ်မွေ့သော ချစ်ဖွယ်စကားကိုသာ ပြောရာ၏တည်း။ **ဂရုံ ဘာရံ ဥဒ္ဓရိတိ**၊ ဂရုံ ဘာရံ ဥဒ္ဓရိ ဟူသည်ကား။ နန္ဒိဝိသာလော ဝလိဝဒ္ဓေါ၊ နန္ဒိဝိသာလမည်သော နွားလားသည်။ အမနာပံ ဘာသမာနဿ၊ မနှစ်သက်ဖွယ်ကို ပြောသော ပုဏ္ဏားအား။ ဘာရံ အနုဒ္ဓရိတ္တာ၊ ဝန်ကို မထုတ်ဆောင်မူ၍ မရှန်းမူ၍။ ပစ္ဆာ မနာပံ ပိယဝစနံ၊ နောက်၌ နှစ်သက်ဖွယ်သော ချစ်ဖွယ်စကားကို၊ ဘာသမာနဿ ပြောဟုဏဿ၊ ပြောသော ပုဏ္ဏားအား။ ဂရုံ ဘာရံ ဥဒ္ဓရိ၊ လေးသော ဝန်ကို ထုတ်ဆောင်ပြီ။ ဥဒ္ဓရိတ္တာ ကမိတ္တာ ပဝဋ္ဋေသိ ဣတိ အတ္ထော၊ ထုတ်ဆောင်ဆွဲငင်၍ လိမ့်စေပြီ ဤကား ဥဒ္ဓရိ၏ အနက်တည်း။ ပန ဇတ္ထ ဒကာရော၊

ဆက်ပြောရသော် ဤဥဒ္ဒရိပုဒ်၌ ရှေ့ဒအကွာရာသည်။ ဗျဉ္ဇနသန္ဓိဝသေန ပဒသန္ဓိကရော၊ ဗျဉ္ဇနသန္ဓိအစွမ်းဖြင့် ဥပုဒ်, အဒ္ဓရိပုဒ်တို့၏ စပ်မှုပြုတတ်၏။

ဣတိ သတ္ထာ၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားရှင်သည်။ မနုညမေဝ ဘာသေယျာတိ၊ မနုညမေဝ ဘာသေယျ စသော။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "တဒါ ပြာဟ္မဏော၊ ထိုအခါက ပုဏ္ဏားသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ နန္ဒိဝိသာလောပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ နန္ဒိဝိသာလနွားလားသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

နန္ဒိဝိသာလဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော နန္ဒိဝိသာလဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ ကဏ္ဍဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယတော ယတော ဂရုမုရန္တိ ဣဒံ၊ ယတော ယတော ဂရုမုရံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ယမကပါဋိဟာရိယံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ရေမီးအစုံ, တန်ခိုးပြာဋိဟာပြတော်မူခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တံ ဒေဝေါရောဟဏေန သဒ္ဓိံ၊ ထိုရေမီးအစုံ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြတော်မူခြင်းသည် နတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်တော်မူခြင်းနှင့်အတူ။ တေရသကနိပါတေ သရဘမိဂ-ဇာတကေ၊ တေရသကနိပါတ်၌ သရဘမိဂဇာတ်၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ယမကပါဋိဟာရိယံ ကတ္တာ၊ ရေမီးအစုံ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြတော်မူခြင်းကို ပြုတော်မူပြီး၍။ ဒေဝလောကေ တေမာသံ ဝသိတ္တာ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး နေတော်မူပြီး၍။ မဟာပဝါရဏာယ သက်ဿနဂရဒ္ဒါရေ သြရုယ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့် မဟာပဝါရဏာနေ့၌ သက်ဿမြို့တံခါး၌ ဆင်းသက်တော်မူ၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ မှူးစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ ဇေတဝနံ ပဝိဋ္ဌေပန၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူသော်ကား။ ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတ္တာ၊ ရဟန်းတို့သည်

တရ...သဘင်၌ ကောင်းစွာကျွေးမွေးကြ၏။ "အာဝုသော တထာဂတော နာမ အသမဓုရော၊ ငါ့ရှင်တို့ ဘုရားရှင်မည်သည် အတုမရှိ ဝန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်၏။ တထာဂတေန ဝှုဇ္ဇမုရဲ့ ဘုရားရှင်သည် ရွက်ဆောင်အပ်သော တာဝန်ကို။ အညော၊ ဘုရားမှတစ်ပါးသော။ ဝဟိတုံ သမတ္ထော နာမ နတ္ထိ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သူ မည်သည် မရှိ။ ဆ သတ္ထာရော၊ တိတ္ထိဆရာကြီး ၆-ယောက်တို့သည်။ မယမေဝ ပါဠိဟာရိယ် ကရိဿာမ၊ ငါတို့သည်သာ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြုကုန်ပြကုန်အံ့။ မယမေဝ ပါဠိဟာရိယ် ကရိဿာမာတိ ဝတ္တာ၊ ငါတို့သည်သာ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြုကုန်, ပြကုန်အံ့"ဟု ပြောဆို၍။ ဒေဝမ္မိ ပါဠိဟာရိယံ နု အကံသု၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာတစ်ခုကိုသော်မှလည်း မပြုနိုင်ကုန်ပြီ, မပြနိုင်ကုန်ပြီ။ အဟော သတ္ထာ အသမဓုရောတိ၊ အော် ဘုရားရှင်ကား အတုမရှိဝန်ကို ဆောင်ရွက်တော်မူနိုင်ပါပေ၏"ဟု။ သတ္ထုဂုဏကထံ၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ဆက်စပ်သော စကားကို။ ကထေန္တာ နိသိဒိသု၊ ပြောလျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခवे ဧတရဟိ ကာယ ကထာယ၊ ရဟန်းတို့ ယခု ဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိ၊ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည် ဖြစ်ကုန်သနည်း"ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ မယံ၊ ရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည်။ အညာယ ကထာယ နု၊ အခြားသော စကားဖြင့် မဟုတ်ပါ။ တုမှာကမေဝ ဧဝရူပါယ၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏သာ ဤသို့ အံ့ဩဖွယ်သဘောရှိသော။ ဂုဏကထာယ နာမာတိ၊ ဂုဏ်တော်နှင့်စပ်, စကားမည်သည်ဖြင့်တည်း" ဟု လျှောက်ကြပြီ။ "ဘိက္ခवे ဣဒါနိ မယာ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်။ ဝှုဇ္ဇမုရဲ့ ကော ဝဟိဿတိ၊ ရွက်ဆောင်အပ်သောတာဝန်ကို ဘယ်သူသည် ရွက်ဆောင်နိုင်လတ္တံ့နည်း။ ပုဗ္ဗे တိရစ္ဆာနယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တောပိ၊ ရှေးက တိရိစ္ဆာန်မျိုး၌ ဖြစ်စဉ်ကသော်မှလည်း။ အဟံ အတ္ထနာ သမဓုရံ၊ ငါဘုရားသည် မိမိနှင့် တန်းတူတာဝန်ဆောင်နိုင်သော။ ကဿ နာလတ္ထန္တိ ဝတ္တာ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ မရခဲ့"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဂေါယောနိယံ၊ ဘုရားလောင်းသည် နွားမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓिं ဂဏှိ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။ အထ နံ သာမိကာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်းနွားကို ပိုင်ရှင်တို့သည်။ တရုဏ-

ဝစ္ဆကကာလေယေ၀၊ နွားကလေးအရွယ်ကာလကပင်။ ဧကိသာ မဟလ္လိကာယ၊ တစ်ယောက်သော အဖွားအို၏။ ယရေ ဝသိတွာ၊ အိမ်၌ နေ၍။ တသာ နိ၀ါသဝေတနတော၊ ထိုအဖွားအိုအား တည်းခိုခအနေအားဖြင့်။ ပရိစ္စိန္နိတွာ အဒံသု၊ ပိုင်းဖြတ်သတ်မှတ်၍ ပေးကြပြီ။ သာ တံ၊ ထိုအဖွားအိုသည် ထိုဘုရားလောင်း နွားကလေးကို။ ယာဂုဘတ္တာဒီဟိ ပဋိဇဂ္ဂမာနာ၊ ယာဂုထမင်းစသည်တို့ဖြင့် ပြုစုကျွေးမွေးလျက်။ ပုတ္တဋ္ဌာနေ ဌပေတွာ ဝမေသိ၊ သားအရာ၌ ထား၍ ကြီးပွားစေပြီ။ သော အယျိကာကာဌကောတွေ၀၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် အဖွားနွားနက်ကလေးဟူ၍သာ။ နာမေန ပညာယိတ္တာ၊ အမည်အားဖြင့် ထင်ရှားပြီ။ ဝယပ္ပတ္တော စ အဠနဝဏ္ဏော ဟုတွာ၊ အရွယ်ရောက်သော်ကား မျက်စဉ်းညှိ အဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဂါမဂေါဏေဟိ သဒ္ဓိ စရတိ၊ ရွာနွားတို့နှင့် အတူ လှည့်လည်ကျက်စား၏။ သီလာစာရသမ္ပန္နော အဟောသိ၊ သီလအကျင့် ပြည့်စုံကောင်းမွန်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဂါမဒါရကာ၊ ရွာသားကလေးတို့သည်။ သိင်္ဂေသုပိ ကဏ္ဏေသုပိ ဂလေပိ၊ ချိုတို့ကိုလည်းကောင်း, နားရွက်တို့ကိုလည်းကောင်း, လည်ပင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ ဩလမ္ဗန္တိ၊ ကိုင်ဆွဲ၍ ခိုစီးကုန်၏။ နဂ်ဌေပိ ဂဟေတွာ ကီဠန္တိ၊ ပြီးထူးကိုလည်း ကိုင်ဆွဲ၍ ကစားကုန်၏။ ပိဋ္ဌယမ္ပိ နိသီဒန္တိ၊ ကျောပေါ်၌လည်း ထိုင်စီးကုန်၏။ သော ဧကဒိ၀သံ၊ ထိုဘုရားလောင်း နွားနက် သည် တစ်နေ့၌။ "မယံ့ မာတာ ဒုဂ္ဂတာ၊ ငါ၏ ကျွေးမိခင်သည် ဆင်းရဲ၏။ မံ ပုတ္တဋ္ဌာနေ ဌပေတွာ၊ ငါ့ကို သားအရာ၌ ထား၍။ ဒုက္ခေန ပေါသေသိ၊ ဆင်းရဲစွာ မွေးမြူပြီ။ အဟံ ဘတိ ကတွာ၊ ငါသည် လုပ်ခရမည့်အလုပ်ကို ပြုလုပ်၍။ ဣမံ ဒုဂ္ဂတဘာ၀တော၊ ဤကျွေးမိခင်ကို ဆင်းရဲသည့်အဖြစ်မှ။ ယန္ဒုန မောစေယျန္တိ စိန္တေသိ၊ လွတ်စေရပါမူကား ကောင်းလေစွ"ဟု ကြံပြီ။ သော တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုဘုရားလောင်း နွားနက်သည် ထိုနေ့မှ စ၍။ ဘတိ ဥပဓာရေန္တော စရတိ၊ လုပ်ခရသည့်အလုပ်ကို စူးစမ်းရှာဖွေလျက် လှည့်လည်ကျက်စား၏။

အထ ဧကဒိ၀သံ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဧကော သတ္ထ၀ါဟပုတ္တော၊ တစ်ယောက်သော လှည်းကုန်သည်သားသည်။ ပဠဂိ သကဋသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။ ဝိသမတိတ္ထံ သမ္ပတ္တော၊ မည်ညာသော ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ တသ ဂေါဏာ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်သား၏ နွားတို့သည်။ သကဋာနိ ဥတ္တာရေတုံ နသက္ကောန္တိ၊ လှည်းတို့ကို အထက်တက်ရောက်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ပဠသု

သကဋ္ဌသတေသု ဂေါ်ဏာ၊ လှည်းငါးရာတို့၌ လှည်းငါးရာတို့က နွားတို့ကို၊ ယုဂပရမ္မရာယ ယောဇိတာပိ၊ ထမ်းပိုး အဆင့်ဆင့်ဖြင့် ယှဉ်စေအပ် ကအပ်ကုန်သော်လည်း။ ကော် သကဋ်ပိ၊ တစ်ပီးသော လှည်းကိုသော်မှလည်း။ ဥတ္တာရေတုံ နာသက္ခိသု၊ အထက်တက်ရောက်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ တေဓိသတ္တောပိ ဂါမဂေါ်ဏေဟိ သဒ္ဓိ၊ ဘုရားလောင်းနွားနက်သည်လည်း ရွာနွားတို့နှင့် အတူ။ တတ္ထ သမိပေ စရတိ၊ ထိုမည်ကြားသော ဆိပ်အနီး၌ လှည့်လည်ကျက်စား၏။ သတ္ထဝါဟပုတ္တောပိ ဂေါသုတ္တဝိတ္တကော၊ လှည်းကုန်သည်သားသည်လည်း နွားလက္ခဏာ ကျမ်းဥစ္စာရှိ၏ (နွားကျမ်းနားလည်၏)။ သော၊ ထိုလှည်းကုန်သည်သားသည်၊ "ဧတေသံ ဂုန်ံ အန္တရေ ထိုနွားတို့၏ အတွင်း၌။ ဣမာနိ သကဋာနိ ဥတ္တာရေတုံ၊ ဤကုန်လှည်းတို့ကို ဆိပ်ကမ်းထက် တက်ရောက်စေခြင်းငှာ။ သမတ္ထော ဥသဘာဇာနိယော၊ စွမ်းနိုင်သော နွားအာဇာနိသည်။ အတ္ထိ နု ခေါတိ ဥပဓာရယမာနော၊ ရှိလေသလော"ဟု စူးစမ်းသော်။ တေဓိသတ္တံ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်း နွားနက်ကို မြင်၍။ "အယံ အာဇာနိယော မယှံ သကဋာနိ၊ ဤနွားအာဇာနိသည် ငါ၏ ကုန်လှည်းတို့ကို။ ဥတ္တာရေတုံ သက္ခိဿတိ၊ ဆိပ်ကမ်းပေါ် တက်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ အဿ သာမိကော၊ ထိုနွားအာဇာနိ၏ ပိုင်ရှင်ကား။ ကော နု ခေါတိ၊ ဘယ်သူလေနည်း"ဟု တွေးမိ၍။ "ဘော၊ အမောင် နွားကျောင်းသားတို့။ ဣမဿ သာမိကော ကော နု ခေါ၊ ဤနွားနက်၏ ပိုင်ရှင်ကား မည်သူနည်း။ ဘဟံ ဣမံ၊ ငါသည် ဤနွားနက်ကို၊ သကဋေ ယောဇေတွာ၊ လှည်း၌ ယှဉ်စေ၍ ကမ်း။ သကဋေသု ဥတ္တာရိတေသု၊ ကုန်လှည်းတို့ကို ကမ်းပေါ် တက်စေအပ်ကုန်သော်။ ဝေတနံ ဒဿာမိတိ၊ လုပ်ခကို ပေးမည်"ဟု။ ဂေါပါလကေ ပဿိ၊ နွားကျောင်းသားတို့ကို မေးပြီ။ တေ၊ ထိုနွားကျောင်းသားတို့သည်။ "နံ ဂဟေတွာ ယောဇေထ၊ ထိုနွားနက်ကို ဖမ်းယူ၍ ယှဉ်စေကြ, ကကြပါ။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ ဣမဿ သာမိကော၊ ဤနေရာ၌ ဤနွားနက်၏ပိုင်ရှင်သည်။ နတ္ထိတိ အာဟံသု၊ မရှိ"ဟု ပြောကြပြီ။ သော နံ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်သားသည် ထိုဘုရားလောင်း နွားနက်ကို။ နာသာယ ရဇ္ဇုကေန ဗန္ဓိတွာ၊ နှာခေါင်း၌ ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့ချည်၍။ အာကမ္မန္တော စာလေတုမ္ပိ နာသက္ခိ၊ ဆွဲငင်သော် လှုပ်စေခြင်းငှာသော်မှလည်း မစွမ်းနိုင်ပြီ။ တေဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "ဘတိယာ ကထိတာယ၊ အဖိုးအခကို ပြောအပ်ပြီးသော် ပြောပြီးမှ။ ဂမိဿာမိတိ၊ လိုက်သွားအုံ"ဟု ကြံ၍။

နဲ့ အဂမာသီ ကိရမ္ဘ မသွားဘဲ နေပြီတဲ့။ သတ္ထဝါဟပုတ္တော၊ လှည်းကုန်သည်သားသည်။ တဿ အဓိပ္ပါယ် ဥ တွေ၊ ထိုဘုရားလောင်းနွားနက်၏ အလိုဆန္ဒကို သိ၍။ "သာမိ တယာ၊ အိုအရှင်နွားမင်း အသင်နွားမင်းသည်။ ပဠဝသု သကဋ-သတေသု ဥတ္တာရိတေသု၊ ကုန်လှည်းငါးရာတို့ကို ကမ်းထက် တက်စေအပ် ကုန်သော် (ကမ်းပေါ်ရောက်အောင် ရုန်းပေးနိုင်ကုန်သော်။ ဧကေကဿ သကဋဿ၊ တစ်စီးတစ်စီးသော လှည်းအတွက်။ ဒွေ ဒွေ ကဟာပဏေ၊ နှစ်ကျပ်နှစ်ကျပ်တို့ကို။ ဘတိ ကတွာ၊ အဖိုးအခကို ပြု၍။ သဟဿံ ဒဿာမိတိ အာဟ၊ တစ်ထောင်ကို ပေးပါမည်"ဟု ပြောပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ အခစားနား, ပြောပြီးရာ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ သယမေဝ အဂမာသိ၊ အလိုလိုသာ သွားပြီ။ အထ နံ ပုရိသာ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း နွားနက်ကို ကုန်သည် ယောက်ျားတို့သည်။ ပုရိမသကဋေသု ယောဇေသုံ၊ ရှေ့လှည်းရှေ့လှည်းတို့၌ ယှဉ်စေကုန်, ကကုန်ပြီ။ အထ နံ၊ ကပြီးရာထိုအခါ၌ ထိုရှေ့ဆုံးလှည်းကို။ ဧကဝေဂေနေဝ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ တစ်ဟုန်တည်းဖြင့်သာ ရွက်ဆောင်၍ ကမ်းပေါ် ဆွဲတင်၍။ ထလေ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ကုန်းပေါ်၌ တည်စေပြီ။ ဧတေန ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗသကဋာနိ ဥတ္တာရေသိ၊ ကုန်လှည်း အားလုံးတို့ကို ကမ်းပေါ် တက်စေပြီ ကမ်းပေါ်တင်ပေးပြီ။

သတ္ထဝါဟပုတ္တော၊ လှည်းကုန်သည်သားသည်။ ဧကေကဿ သကဋဿ၊ တစ်စီးတစ်စီးသော ကုန်လှည်းအတွက်။ ဧကေကံ ကတွာ၊ တစ်ကျပ်တစ်ကျပ်ကို ပြု၍။ ပဠဝသတာနိ ဘဏ္ဍိကံ ကတွာ၊ ငါးရာတို့ကို အထုပ်ကို ပြု၍။ တဿ ဂလေ ဗန္ဓိ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ လည်ပင်း၌ ချည်ပေးပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း နွားနက်သည်။ "အယံ မယ္ဟံ၊ ဤကုန်သည်သားသည် ငါ့အား။ ယထာပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်ပြီးသည် အားလျော်သော။ ဘတိ နဒါတိ၊ အဖိုးအခကို မပေး။ ဣဒါနိ အဿ၊ ယခုအခါ ထိုလှည်းကုန်သည်သားအား။ ဂန္ဓံ နဒဿာမိ၊ သွားခြင်းငှာ သွားခွင့်ကို မပေးအံ့"။ ဣတိ ဂန္ဓာ၊ ဤသို့ကြံကာ သွား၍။ သဗ္ဗပုရိမ-သကဋဿ ပုရတော၊ လှည်းအားလုံးတွင် ရှေ့ဆုံးလှည်း၏ ရှေ့မှ။ မဂ္ဂံ နိဝါရေတွာ အဋ္ဌာသိ၊ လှည်းလမ်းကို ပိတ်ဆို့တားမြစ်၍ တည်နေပြီ။ အပနေတုံ ဝါယမန္တာပိ၊ ဖယ်ရှားခြင်းငှာ အားထုတ်ကုန်သော်လည်း။ နံ အပနေတုံ နာသက္ခိသု၊ ထိုဘုရားလောင်းနွားနက်ကို ဖယ်ရှားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြပြီ။ သတ္ထဝါဟပုတ္တော၊

လှည်းကုန်သည်သားသည်။ အတ္တနော ဘတိယာ ဥိနဘာဝံ၊ မိမိအတွက် အဖိုးအခ၏ ယုတ်လျော့ကြောင်း မပြည့်ကြောင်းကို။ သော ဇာနာတိ မညေတိ၊ ဤနွားနက်သည် သိသည်ထင်၏"ဟု ကြံ၍။ ဧကေကသ္မိ သကဋေ၊ တစ်စီး တစ်စီးသော လှည်း၌။ ဒွေ ဒွေ ကတ္တာ၊ နှစ်ကျပ်နှစ်ကျပ်တို့ကို ပြု၍။ သဟသ-ဘဏ္ဍိက် ဗန္ဓိတ္တာ၊ တစ်ထောင်ထုပ်ကို ထုပ်၍။ "အယံ တေ၊ ဤတစ်ထောင် ထုပ်သည် အရှင်နွားမင်းအတွက်။ သကဋတ္တရဏာဘတိတိ၊ လှည်းများ ဆွဲတင်ခ" ဟု ပြော၍။ ဂိဝါယံ လဂ္ဂေသိ၊ လည်ပင်း၌ ဆွဲပေးပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း နွားနက်သည်။ သဟဿဘဏ္ဍိက် အာဒါယ၊ ဒွေတစ်ထောင်ထုပ်ကို ယူ၍။ မာတု သန္တိက် အဂမာသိ၊ ကျွေးမိခင်၏ အထံသို့ သွားပြီ။ ဂါမဒါရကာ၊ ရွာသားကလေး တို့သည် "အယျိကာ ကာဋကသ ဂလေ၊ အဖွားအို နွားနက်၏ လည်ပင်း၌။ တေ ကိ နာမ ဣတိ၊ ဟိုအထုပ်ကား ဘာမည်သော အထုပ်နည်း" ဟု ပြောကြ၍။ ဘေမိသတ္တသ သန္တိက် အာဂစ္ဆန္တိ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ လာကုန်၏။ သော တေ အနုဗန္ဓိတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုရွာသားကလေးတို့ကို နောက်မှ လိုက်၍။ ဒ္ဝေ ရတောဝ ပလာပေန္တော၊ အဝေးမှပင် ပြေးစေ၍။ မာတု သန္တိက် ဂတော၊ ကျွေးမိခင်၏ထံသို့ သွားပြီ။ ပဠန္ဓံ သကဋသတာနံ ဥတ္တာရိတတ္တာ ပန၊ လှည်းငါးရာ တို့ကို ကမ်းပေါ် ဆွဲတင်ရသည့်အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ရတ္တေဟိ အက္ခီဟိ၊ နီကုန်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ ကိလန္တရူပေါ ပညာယိတ္တာ၊ ပင်ပန်းသောသဘောသည် ထင်ရှားပြီ။ အယျိကာ တသ ဂိဝါယ၊ အဘွားအိုသည် ထိုဘုရားလောင်း၏ လည်ပင်း၌။ သဟဿတ္ထဝိကံ ဒိသ္မာ၊ တစ်ထောင်ထုပ်ကို မြင်၍။ "တာတ တေ အယံ၊ အို ချစ်သား သင်ချစ်သားသည် ဤတစ်ထောင်ထုပ်ကို။ ကဟံ လဒ္ဓါတိ၊ ဘယ်က ရအပ်ခဲ့သနည်း"ဟု ပြောပြီး၍။ ဂေါပါလကဒါရကေ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ နွားကျောင်းသား ကလေးတို့ကို မေးသော်။ တံ အတ္ထံ သုတ္တာ၊ ထိုလှည်းငါးရာရှန်းခဲ့သော အကြောင်းကို ကြားရ၍။ "တာတ တယာ လဒ္ဓဘတိယာ၊ ချစ်သား သင် ချစ်သားသည် ရအပ်သော အဖိုးအခဖြင့်။ အဟံ ဇီဝိတုကာမာ ကိ၊ ငါအမေ အိုသည် အသက်မွေးလိုလို့လား။ ကိ ကာရဏာ ဧဝရူပံ ဒုက္ခံ၊ ဘယ်အကြောင်း ကြောင့် ဤသို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲကို။ အနုဘောသိတိ ဝတ္တာ၊ ခံစားရ သနည်း"ဟု ပြော၍။ ဘေမိသတ္တံ ဥဏ္ဏောဒကေန နှာပေတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းကို ရေနွေးဖြင့် ရေချိုးစေ၍ ရေချိုးပေး၍။ တေလေန မက္ခေတ္တာ၊ ဆီဖြင့် လိမ်းကျံ၍။

ပါနီယ် ပါယေတ္တာ၊ သောက်ရေကို သောက်စေ၍, တိုက်၍။ သပ္ပါယ် ဘောဇနံ ဘောဇေတ္တာ၊ သင့်လျော်သော ဘောဇဉ်ကို စားစေ၍, ကျွေး၍။ ဇိဝိတ-ပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။ ဗောဓိသတ္တေန သဒ္ဓိ ဘုရားလောင်းနှင့်အတူ။ ယထာဂတမ်ဓ ဂတာ၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ တထာဂတော၊ ဘိုရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည်။ ဣဒါနေဝ နု အသမဓုရော၊ ယခုအခါသာ သူမတူအောင် တာဝန်ထမ်းနိုင်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အသမဓုရောယေव၊ ရှေးကလည်း သူမတူအောင် တာဝန်ထမ်းနိုင်သည်သာတည်း"။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော် မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒ္ဒေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုद्ध ဟုတ္တာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၂၉။ "ယတော ယတော ဂရု ဓုရံ၊ ယတော ဂမ္ဘီရဝတ္တနီ။
တဒါသု ကဏ္ဏ ယုဇ္ဇန္တိ၊ သ္ဝာသု တံ ဝဟတေ ဓုရ"န္တိ။

"ယတော ယတော ဂရု ဓုရံ ဘ(လ) သ္ဝာသု တံ ဝဟတေ ဓုရံ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။

၂၉။ ယတော ယတော၊ အကြင်နေရာ အကြင်နေရာ၌။ ဂရု ဓုရံ၊ လေးလံလှသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ရှိ၏)။ ယတော ဂမ္ဘီရဝတ္တနီ၊ အကြင်နေရာ၌ လမ်း,စောက်နက်၏ လမ်းဆိုးလှ၏။ တဒါ ကဏ္ဏ ယုဇ္ဇန္တိ၊ ဝန်လေး လမ်းဆိုး, ထိုအခါမျိုး၌ ကဏ္ဏခေါ်ရ နွားနက်လှကိုသာ အသုံးပြုရကုန်၏။ သော တံ ဓုရံ ဝဟတေ၊ ထိုကဏ္ဏမည်ရ နွားနက်လှသည် လေးလံလှပြား ထိုဝန်များကို တာဝန်ကျေကျေ ထမ်းဆောင်လေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယတော ယတော ဂရုဓုရန္တိ**၊ ယတော ယတော ဂရု ဓုရံ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိ ယသ္မိ ဌာနေ၊ အကြင်နေရာ အကြင်နေရာ၌။ ဓုရံ ဂရုဘာရိယံ ဟောတိ၊ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးသည် လေးလံလှသည် ဖြစ်၏။ အညေ ဗလိဗဒ္ဓါ၊ အခြားကုန်သော နွားလားတို့သည်။ ဥက္ခိပိတုံ နု သက္ကောန္တိ၊ ချီခြင်း, ရုန်းခြင်း, ရွက်ဆောင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်တည်း။ **ယတော ဂမ္ဘီရဝတ္တနီ**တိ၊ ယတော ဂမ္ဘီရဝတ္တနီ

ဟူသော ပါဠိ၌။ (အဝယဝတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အစိတ်အစိတ်အနက်ကို ဤဆိုလတ္တံ့နည်းဖြင့် သိထိုက်၏။) ဧတ္ထ ဝတ္ထွန်၊ ဤလမ်း၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝတ္ထုနီ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ ဖြစ်သောကြောင့် ဝတ္ထုနီမည်၏။ ဧတံ မဂ္ဂသ နာမံ၊ ဤဝတ္ထုနီအမည်သည် လမ်း၏ အမည်တည်း။ ယသ္မိံ ဌာနေ မဂ္ဂေါ၊ အကြင်နေရာ၌ လမ်းသည်။ ဥဒကစိက္ခလ္လမဟန္တတာယ ဝါ၊ ရေနှင့် ရွှံ့ညွန်များပြားသည့် အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိသမစ္ဆိန္နတဋဘာဝေန ဝါ၊ မညီညာသည့်ပြင် ကမ်းပါးပြတ်ရှိသည့် အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါ ဂမ္ဘီရော ဟောတိ၊ လမ်းသည် စောက်နက်နေသည် ဖြစ်၏။ ဣဒံ အတ္ထော၊ ဤကား ဂမ္ဘီရဝတ္ထုနီ အနက်တည်း။ တဒါသု ကဏ္ဏ ယုဗ္ဘန္တိ ဧတ္ထ၊ တဒါသု ကဏ္ဏ ယုဗ္ဘန္တိဟူသော ဤပါဠိ၌။ အဿူတိ နိပါတမတ္တံ၊ အဿု ဟူသည်ကား နိပါတ်မျှတည်း (အနက်မရှိ ဟောရာတွင် ပြည့်စုံပြေပြစ်ရန် ကျူရောက်ပါဝင်သော အသံမျှတည်း)။ တဒါ ကဏ္ဏ၊ ထိုအခါ နှားနက်အာဇာနိကို။ ယုဗ္ဘန္တိ ဣဒံ အတ္ထော၊ အသုံးပြုကုန်၏ ဤကား တဒါသု ကဏ္ဏ ယုဗ္ဘန္တိ အနက်တည်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဓုရဥ္စ ဂရု၊ ဝန်ကလည်း လေးလံလှသည်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါ စ ဂမ္ဘီရော၊ လမ်းကလည်း အစောက်နက် ဆိုးလှသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ဝန်ကလေး, လမ်းကဆိုး ထိုအခါမျိုး၌။ အညေ ဗလိဗဒ္ဓေ အပနေတွာ၊ အခြားကုန်သော နွားလားတို့ကို ဘေးဖယ်ထား၍။ ကဏ္ဏမေဝ ယောဇေန္တိ၊ အာဇာနည်နွားနက်ကိုသာ ယှဉ်စေကြ, ကကြကုန်၏။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤသို့ ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။ သွာသု တံ ဝဟတေ ဓုရန္တိ ဧတ္ထာပိ၊ သွာသု တံ ဝဟတေ ဓုရံ ဟူသော ဤပါဠိ၌လည်း။ အဿူတိ နိပါတမတ္တမေဝ၊ အဿု ဟူသည်ကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ သော တံ ဓုရံ ဝဟတိ၊ ထိုအာဇာနည် နွားနက်သည် ထိုလေးလံလှစွာသောဝန်ကို ရွက်ဆောင်၏။ ဣဒံ အတ္ထော၊ ဤကား သွာသု တံ ဝဟတေ ဓုရံ အနက်တည်း။

ဧဝံ ဘဂဝါ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ တဒါ ကဏ္ဏောဝ၊ အိုရဟန်းတို့ ထိုအခါက အာဇာနိနွားနက်သည်သာ။ တံ ဓုရံ ဝဟတိ၊ ထိုလေးလံလှစွာသော ဝန်ကို ရွက်ဆောင်၏"။ ဣဒံ ဒဿေတွာ၊ ဤသို့ ပြတော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မဟာလိကာ၊ ထိုအခါက ကျွန်းမေ အဖွားအို သည်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ အဟောသိ၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမသည် ဖြစ်လာပြီ။

အယျိကာကာဋ္ဌကော ပန၊ အဖွားအို၏အာဇာနိန္ဒားနက်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကဏ္ဍဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော ကဏ္ဍဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀၊ မုနိကဇာတကဝဏ္ဏနာ

မာ မုနိကဿ ပိဟယိတိ ဣဒံ၊ မာ မုနိကဿ ပိဟယိ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ထုလ္လကုမာရိကာပလောဘနံ၊ အပျိုကြီး ဖြားယောင်းခြင်းကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တံ တေရသကနိပါတေ၊ ထိုအပျိုကြီး ဖြားယောင်းခြင်းသည် တေရသကနိပါတ်၌။ စူဠနာရဒကဿပဇာတကေ၊ စူဠနာရဒကဿပဇာတ်၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတ္ထာ ပန တံ ဘိက္ခဲ၊ ဘုရားရှင်သည်ကား ထိုရဟန်းကို။ "ဘိက္ခု တွံ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတော အသိ ကိရ၊ ပြင်ဦးသည် ဖြစ်သတဲ့။ ဣဒါနိ သစ္စံ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ ကြားရသည်ကား မှန်သလော"ဟု မေးတော်မူပြီ။ အာမ ဘန္တေတိ၊ မှန်ပါ၏ ဘုရားဟု ဖြေပြီ။ ကိံ နိဿာယာတိ၊ ဘာကို မှီ၍လဲဟု မေးတော်မူပြီ။ ထုလ္လကုမာရိကာပလောဘနံ ဘန္တေတိ၊ အပျိုကြီး ဖြားယောင်း ခြင်းကိုပါ ဘုရားဟု ဖြေပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု ဧသာ၊ အို ရဟန်း ဤအပျိုကြီးသည်။ တဝ အနတ္ထကာရိကာ၊ သင်၏ အကျိုးမဲ့ပြုတတ်၏။ ပုဗ္ဗေပိ တွံ၊ ရှေးကလည်း သင်သည်။ ဣမိဿာ ဝိဝါဟဒိဝသေ၊ ဤအပျိုကြီး၏ မင်္ဂလာ ဆောင်နေ့၌။ ဇိဝိတက္ခယံ ပတ္တာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ မဟာဇနဿ ဥတ္တရိဘဏ်ဘာဝံ၊ မင်္ဂလာဆောင်လာ လူများစွာ၏ လက်သုပ်ဟင်းလျာအဖြစ်သို့။ ပတ္တောတိ ဝတွာ၊ ရောက်ဖူးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဇေဋ္ဌိ

ဂါမကော၊ ဘုရားလောင်းသည် ရွှာငယ်တစ်ရွာ၌။ ဧကသ ကုဋုမ္ဗိကသ ဂေဟေ၊ တစ်ယောက်သော သူကြွယ်၏အိမ်၌။ မဟာလောဟိတောတိ နာမေန ဂေါယောနိယ် နိဗ္ဗတ္တိ၊ နွားနီကြီးဟူသော အမည်ဖြင့် နွားမျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ အသ ကနိဋ္ဌဘာတာပိ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ ညီငယ်သည်လည်း။ စူဠလောဟိတော နာမ အဟောသိ၊ နွားနီလေးမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ တေယေဝ ဒွေ ဘာတိကေ နိဿာယ၊ ထိုနွားညီနောင်တို့ကိုသာ မှီ၍။ တသ္မိံ ကုလေ ကမ္မဓုရံ ဝတ္တတိ၊ ထို အမျိုး၌ အလုပ်တာဝန်သည် ဖြစ်၏။ တသ္မိံ ပန ကုလေ ဇေကာ ကုမာရိကာ အတ္ထိ၊ ထိုအမျိုး၌ကား သူငယ်မတစ်ယောက်သည် ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသူငယ်မကို။ နဂရဝါသီ ဇေကော ကုလပုတ္တော၊ မြို့၌နေသော အမျိုးကောင်းသား တစ်ယောက် သည်။ အတ္တနော ပုတ္တသ ဝါရေသိ၊ မိမိသားအတွက် တောင်းထားပြီ။ တသာ မာတာပိတရော၊ ထိုသူငယ်မ၏ မိဘတို့သည်။ "ကုမာရိကာယ ဝိဝါဟကာလေ၊ သူငယ်မ၏ ထိမ်းမြားရာအခါ၌။ အာဂတာနံ ပါဟုနကာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော ဧည့်သည်တို့အတွက်။ ဥတ္တရိဘဂေါ ဘဝိဿတီတိ၊ လက်သုပ်ဟင်းလျှာသည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ရည်မှန်း၍။ ယာဂုဘတ္တံ ဒတ္တာ၊ ယာဂုနှင့်ထမင်းကို ပေးကျွေး၍။ မုနိကံ နာမ သူကရံ ပေါသေသုံ၊ မုနိကမည်သော ဝက်ကို မွေးထားကုန်ပြီ။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုမုနိကကို မြင်၍။ စူဠလောဟိတော၊ နွားနီလေးသည်။ "ဣမသ္မိံ ကုလေ ဝတ္တမာနံ ကမ္မဓုရံ၊ ဤအမျိုး၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော အလုပ်တာဝန်ဟူသမျှသည်။ ဘာတရော ဒွေ အမှေ၊ ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော နှစ်ယောက်ကုန်သော ငါတို့ကို။ နိဿာယ ဝတ္တတိ၊ မှီ၍ ပြီးစီးမှုဖြစ်၏။ ပန ဣမေ၊ သို့သော်လည်း ဤလူတို့သည်။ အမှာကံ၊ နွားညီနောင် ငါတို့အား။ တိဏပလာလာဒီနေဝ ဒေန္တိ၊ မြက်ကောဝက်ရိုး စသည်တို့ကိုသာ ပေးကုန် ကျွေးကုန်၏။ သူကရံ ယာဂုဘတ္တေန ပေါသေန္တိ၊ ဝက်ကို ယာဂုထမင်းဖြင့် ကျွေးမွေးကုန်၏။ ကေန ကာရဏေန ဧသော၊ ဘယ် အကြောင်းကြောင့် ဤဝက်သည်။ ဧတံ လဘတိ နု ခေါတိ၊ ဤယာဂုထမင်းကို ရလေသနည်း"ဟု။ ဘာတရံ ပုစ္ဆိ၊ အစ်ကိုနွားနီကြီးကို မေးပြီ။ အထ အသ ဘာတာ၊ ထိုအခါ ထိုနွားနီလေးအား အစ်ကို နွားနီကြီးသည်။ "တာတ စူဠလောဟိတ တွံ၊ အို ညီနွားနီလေး သင်သည်။ တေသ ဘောဇနံ မာ ပိဟယိ၊ ထိုမုနိကဝက်၏ ဘောဇဉ်အစာကို မချစ်ခင်လင့်။ အယံ သူကရော မရဏဘတ္တံ ဘုဉ္ဇတိ၊ ဤမုနိကဝက်သည် သေရမည့် အစာထမင်းကို စားနေ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။

ဒေါသာ ကုမာရိကာယ ဝိဝါဟကာလေ၊ ထိုသူငယ်မ၏ ထိမ်းမြားရာအခါ၌။ အာဂတာနံ ပါဟုနကာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော ည့ီသည်တို့အတွက်။ ဥတ္တရိဘဂေါ ဘဝိဿတိတိ၊ လက်သုပ်ဟင်းလျှာသည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကြံ၍။ ဣမေ ဒေါ သူကရံ ပေါသေန္တိ၊ ဤအိမ်ရှင်တို့သည် ဤမုနိကဝက်ကို ကျွေးမွေးကုန်၏။ ဣဒေါ ကတိပါဟစ္စယေန၊ ဤနေ့မှ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်ရာ အခါ၌။ ဒေါ မနုဿာ အာဂမိဿန္တိ၊ ထိုည့ီသည်လူတို့သည် လာကြလိမ့်မည်။ အထ နံ သူကရံ၊ ထိုအခါ ထိုမုနိကဝက်ကို။ ပါဒေသု ဂဟေတွာ ကမ္မေန္တာ၊ ခြေတို့၌ ကိုင်၍ ဆွဲငင်ကြလျက်။ ဟေဋ္ဌာမဉ္စေတော နီဟရိတွာ၊ ညောင်စောင်းအောက်မှ ထုတ်၍။ ဇလိတဂ္ဂယံ ပါပေတွာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ ပါဟုနကာနံ သူပဗျဉ္ဇနံ၊ ည့ီသည်တို့အတွက် လက်သုပ်ဟင်းလျှာကို။ ကရိယမာနံ ပဿိဿသိတိ ဝတ္တာ၊ ပြုခံရသည်ကို မြင်ရတွေ့.ရလတ္တံ"ဟု ပြော၍။

> ၃၀။ "မာ မုနိကဿ ပိဟယိ၊ အာတုရန္ဒာနိ ဘုဉ္ဇတိ။
> အပ္ပေါ်ဿုက္ကော ဘုသံ ခါဒ၊ ဒေါ ဒီဃာယုလက္ခဏာ"န္တိ။

"မာ မုနိကဿ ပိဟယိ (လ) ဒေါ ဒီဃာယုလက္ခဏံ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၃၀။ မုနိကဿ မာပိဟယိ၊ မုနိက၏ အစာကို မချစ်ခင်လင့်။ အာတုရန္ဒာနိ ဘုဉ္ဇတိ၊ ကျင်နာခံခက်, နှိပ်စက်မည့်အစာတို့ကို စားနေ၏။ အပ္ပေါ်ဿုက္ကော ဘုသံ ခါဒ၊ ကြောင့်ကြမရှိ ဖွဲကို စားလော့။ ဒေါ ဒီဃာယုလက္ခဏံ၊ ဤဖွဲကို စားခြင်းသည် အသက်ရှည်ကြောင်းပေတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **မာ မုနိကဿ ပိဟယိတိ**၊ မာ မုနိကဿ ပိဟယိ ဟူသည်ကား။ မုနိကဿ ဘောဇနေ၊ မုနိကဝက်၏ အစာ၌။ ပိဟံ မာ ဥပ္ပါဒယိ၊ ချစ်ခင်မှုကို မဖြစ်စေလင့်။ ဒေသော မုနိကော၊ ဤမုနိကဝက်သည်။ သုဘောဇနံ ဘုဉ္ဇတိတိ၊ ကောင်းသော အစာကို စားရ၏ဟု တွေး၍။ မုနိကဿ မာ ပိဟယိ၊ မုနိကဝက်ကို မချစ်လင့် အားမကျလင့်။ အဟမ္ပိ ကဒါ၊ ငါသည်လည်း ဘယ်အခါ၌။ ဒေဝ၊ ဤမုနိကအတူ။ သုခိတော ဘဝေယ္ယံ နု ခေါတိ၊ ချမ်းသာသည် ဖြစ်ရပါအံ့နည်းဟု တွေး၍။ မုနိကဘာဝံ မာ ပတ္ထယိ၊ မုနိကအဖြစ်ကို မတောင့်တလင့်။ ဟိ အယံ၊ မှန်၏ ဤမုနိကဝက်သည်။ အာတုရန္ဒာနိ ဘုဉ္ဇတိ၊ ကျင်နာခံခက်,

နှိပ်စက်မည့် အစာတို့ကို စားနေရ၏တည်း။ **အာတုရန္ဒာနီတိ** မရဏဘောဇနာနိ၊ အာတုရန္ဒာနိ ဟူသည်ကား သေရမည့်အစာတို့ကိုတည်း။ **အပ္ပေါ်သုက္ကော ဘုသ ခါဒါတိ**၊ အပ္ပေါ်သုက္ကော ဘုသ ခါဒ ဟူသည်ကား။ တသ ဘောဇနေ၊ ထိုမုနိကဝက်၏ အစာ၌။ နိရုဿုက္ကော ဟုတ္တာ၊ ကြောင့်ကြမရှိသည် ဖြစ်၍။ အတ္ထနာ လဒ္ဓံ၊ မိမိသည် ရအပ်သော။ ဘုသ ခါဒ၊ ဖွဲကို စားလော့တည်း။ **ဧတံ ဒီယာယုလက္ခဏန္တိ**၊ ဧတံ ဒီယာယုလက္ခဏံ ဟူသည်ကား။ ဧတံ၊ ဤဖွဲကို စားခြင်းသည်။ ဒီယာယုဘာဝဿ ကာရဏံ၊ အသက်ရှည်သူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ တတော နစိရသ္မော၀၊ ထိုပြောရာနေ့မှ မကြာမီ၌ပင်။ တေ မနုဿာ အာဂမိသု၊ ထိုဧည့်သည်လူတို့သည် လာကုန်ပြီ။ မုနိကံ ယာတေတ္တာ၊ မုနိကဝက်ကို သတ်၍။ နာနပ္ပကာရေဟိ ပစိသု၊ အထူးထူးသော အပြားတို့ဖြင့် ချက်ကုန်ပြီ။ ဘောဇိသတ္တော စူဠလောဟိတံ၊ ဘုရားလောင်းနွားနီကြီးသည် ညီနွားနီလေးကို။ "တာတ တေ၊ ဘိုဂ ချစ်ညီ သင်သည်။ မုနိကော ဒိဋ္ဌောတိ အာဟ၊ မုနိကကို မြင်အပ်ပြီလား မြင်ရပြီလား"ဟု မေးပြီ။ မုနိကဿ ဘောဇနဖလံ၊ မုနိကဝက်၏ အစာကောင်း စားရသောအကျိုးကို။ မေ ဒိဋ္ဌံ ဘာတိက၊ ကျွန်ုပ် ညီငယ်သည် မြင်ရပါပြီ အစ်ကိုကြီး။ ဧတဿ ဘောဇနတော၊ ထိုမုနိကဝက်၏ အစာထက်။ သတဂုဏေန သဟဿဂုဏေန၊ အဆပေါင်းအရာအားဖြင့် အဆပေါင်းအထောင်အားဖြင့်။ အမှာကံ တိဏပလာလဘုသမတ္တမေ၀၊ ငါတို့၏ မြက်, ကောက်ရိုး, ဖွဲမျှသည်သာ။ ဥတ္တမဠ္ဠ အနဝဇ္ဇဠ္ဠ၊ ကောင်းမြတ်သည် လည်းကောင်း, အပြစ်မရှိသည်လည်းကောင်း။ ဒီယာယုလက္ခဏဠ္ဠ၊ အသက်ရှည် ကြောင်းသည်လည်းကောင်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့ နွားနီလေးက ပြန်ပြောပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု တွံ ဧဝံ ခေါ၊ အိုရဟန်း သင်သည် ဤသို့လျှင်။ ပုဗ္ဗေပိ ဣမံ ကုမာရိကံ နိဿာယ၊ ရှေးကလည်း ဤ အပျိုကြီးကို မှီ၍။ ဇိဝိတက္ခယံ ပတ္တာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ မဟာဇနဿ၊ မင်္ဂလာပွဲလာ လူများစွာ၏။ ဥတ္တရိဘာဂ်ဘာဝံ ဂတောတိ၊ လက်သုပ်ဟင်းလျှာအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရပြီဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာပြပြီးသော

အဆုံး၌။ ဥက္ကဏ္ဌိတော ဘိက္ခု၊ သာသနာတော်ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။

သတ္တာ အနုသန္ဓိ ယင်ရှေတွေ့၊ ဘုရားရှင်သည် အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မုနိကသူကရော၊ ထိုအခါက မုနိကဝက်သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခု အဟောသိ၊ သာသနာ၌ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ထုလ္လကုမာရိကာ သော ဝေ၊ အပျိုကြီးကား ထိုသူငယ်မသာတည်း။ စူဠလောဟိတော အာနန္ဒော၊ နွားနီ လေးကား အာနန္ဒာတည်း။ မဟာလောဟိတော ပန၊ နွားရွှေနီကြီးသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်ပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မုနိကဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
မုနိကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

ကုရုဂ်ဝဂ္ဂေါ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော ကုရုဂ်ဝဂ်တည်း။

တသ ဥဒ္ဒါန်၊ ထိုကုရုဂ်ဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား။ ကုရုဂ် ကုက္ကုရဇ္ဇော၊ ကုရုဂ်ဇာတ်လည်းကောင်း, ကုက္ကုရဇာတ်လည်းကောင်း။ ဘောဇာနီယဉ္စ အာဇည်၊ ဘောဇာနီယဇာတ်လည်းကောင်း, အာဇညဇာတ်လည်းကောင်း။ တိတ္ထိ မဟိဠာမုခါဘိဏ္ဏ၊ တိတ္ထဇာတ်လည်းကောင်း မဟိဠာမုခဇာတ် အဘိဏ္ဏ ဇာတ်လည်းကောင်း။ နန္ဒိကဏ္ဍဉ္စ မုနိကဉ္စိ၊ နန္ဒိဝိသာလဇာတ် ကဏ္ဍဇာတ် လည်းကောင်း, မုနိကဇာတ်လည်းကောင်း ဤသည်ပင်တည်း။

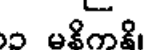

၄။ ကုလာဝကဝဂ္ဂ

၁။ ကုလာဝကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ကုလာဝကာတိ ဣဒံ၊ ကုလာဝကာ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌

နေတော်မူစဉ်၊ အပရိသာဝေတွေ၊ မမီးမယိုစေမူ၍ မစစ်မူ၍၊ ပါနီယ် ပိတ် ဘိက္ခု၊ သောက်ရေကို သောက်သော ရဟန်းကို၊ အာရဇ္ဇ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိတော သဟာယကာ၊ သာဝတ္ထိမြို့မှ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ ဒဟရဘိက္ခု ရဟန်းငယ်နှစ်ပါးတို့သည်။ ဇနပဒ ဂန္တာ၊ ဇနပုဒ်သို့ သွားကြ၍။ ဧကသို့ ဖာသုကဋ္ဌာနေ၊ တစ်ခုသော ချမ်းသာသောနေရာ၌။ ယထာလ္ဘာသယ် ဝသိတွာ၊ ဆန္ဒရှိသလောက် နေကြပြီး၍။ သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓံ ပသိသာမာတိ၊ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ကုန်အံ့ဟု။ ပုန တတော နိက္ခမိတွာ၊ တစ်ဖန် ထိုနေရာမှ ထွက်ခဲ့ကြ၍။ ဇေတဝနာဘိမုခါ ပါယိသု၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရှေ့ရှု၍ သွားကုန်ပြီ။ ဧကဿ ဟတ္ထေ၊ တစ်ပါး၏ လက်၌။ ပရိသာဝနံ အတ္ထိ၊ ရေစစ်သည် ရှိ၏။ ဧကဿ နတ္ထိ၊ တစ်ပါး၏ လက်၌ မရှိ။ ဒွေပိ ဧကတော၊ ရဟန်းငယ်နှစ်ပါးတို့သည်လည်း တပေါင်းတည်း။ ပါနီယ် ပရိသာဝေတွာ ပိဝန္တိ၊ သောက်ရေကို ဝီးယိုစေ၍, စစ်၍ သောက်ကုန်၏။ တေ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုရဟန်းငယ် နှစ်ပါးတို့သည် တစ်နေ့သ၌။ ဝိဝါဒံ အကံသု၊ ငြင်းခုံမှုကို ပြုကြပြီ။ ပရိသာဝန-သာမိကော၊ ရေစစ်ပိုင်ရှင်ရဟန်းငယ်သည်။ ဣတရဿ ပရိသာဝနံ အဒတွာ၊ အခြား ရဟန်းငယ်အား ရေစစ်ကို မပေးမူ၍။ သယမေဝ ပါနီယ် ပရိသာဝေတွာ ပိဝိ၊ ကိုယ်တိုင်သာ သောက်ရေကို စစ်၍ သောက်ပြီ။ ဣတရော ပန ပရိသာဝနံ အလဘိတွာ၊ သည့်ပြင် ရဟန်းငယ်သည်ကား ရေစစ်ကို ငှားမရ၍။ ပိပါသံ သန္ဓာရေတုံ အသက္ကောန္တော၊ ရေငတ်မှုကို ကောင်းစွာဆောင်ထားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရကား။ အပရိသာဝေတွာ ပါနီယံ ပိဝိ၊ မစစ်မူ၍ သောက်ရေကို သောက်ပြီ။ တေ ဥဘောပိ အနုပုဗ္ဗေန၊ ထိုရဟန်းငယ်နှစ်ပါးတို့သည်လည်း အစဉ်သဖြင့်။ ဇေတဝနံ ပတွာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်ကြ၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတွာ နိသီဒိသု၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ သမ္ဘောဒနီယံ ကထံ ကထေတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော စကားကို မိန့်တော်မူ၍။ "ကုတော အာဂတာ၊ ဘယ်မှ လာကြသည်။ အတ္ထာတိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ မယံ၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်တို့သည်။ ကောသလ-ဇနပဒေ၊ ကောသလဇနပုဒ်၌။ ဧကသ္မိံ ဂါမကေ ဝသိတွာ၊ ရွာငယ်တစ်ခု၌ နေကြ၍။ တတော နိက္ခမိတ္တာ၊ ထိုရွာမှ ထွက်ခဲ့၍။ တုမှာကံ ဒဿနတ္ထာယ၊ ရှင်တော်ဘုရား တို့အား ဖူးခြင်းအကျိုးငှာ။ အာဂတာတိ၊ လာကြပါ၏ဟု ဖြေကြပြီ။ ကစ္စိ ပန၊

ဘယ်လိုလဲ။ ဝေါ သမဂ္ဂါ၊ နှစ်ပါးကုန်သောသင်တို့သည် ညီညွတ်ကြလျက်။ အာဂတာ အတ္ထာတိ၊ လာကြသည် ဖြစ်ကြ၏လောဟု မေးတော်မူပြီ။ အပရိဿာဝနကော၊ ရေစစ်မပါရှိသော ရဟန်းငယ်သည်။ "ဘန္တေ အယံ အန္တရာ-မဂ္ဂေ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ဤရဟန်းသည် အကြားလမ်းခရီးခ်ီ။ မယာ သဒ္ဓိ၊ တပည့်တော်နှင့် တကွ။ ဝိဝါဒံ ကတ္တာ၊ ငြင်းခုံမှုကို ပြု၍။ ပရိဿာဝနံ နာဒါသိတိ အာဟ၊ ရေစစ်ကို မပေးပါ မဇားပါ"ဟု လျှောက်ပြီ။ ဣတရောပိ၊ သည်ပြင် ရေစစ်ရှင်ရဟန်းငယ်သည်လည်း။ "ဘန္တေ အယံ အပရိဿာဝေတ္တာဝ၊ ရှင်တော်ဘုရား ဤရဟန်းသည် မစစ်မူ၍သာ။ ဇာနံ သပါဏကံ၊ သိလျက် ပိုးရှိသော။ ဥဒကံ ပိဝိတိ အာဟ၊ ရေကို သောက်ပါပြီ"ဟု လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခု တွံ၊ အိုရဟန်းသင်သည်။ ဇာနံ သပါဏကံ ဥဒကံ၊ သိလျက် ပိုးရှိသော ရေကို။ ပိဝိ ကိရာတိ၊ သောက်သတဲ့ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စံတိ၊ မှန်သလားဟု မေးတော်မူပြီ။ အာမ ဘန္တေ၊ မှန်ပါသည်ဘုရား။ အပရိဿာဝိတံ ဥဒကံ၊ မစစ်အပ်သော ရေကို။ ပိဝိန္တိ၊ သောက်မိပါပြီဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ "ဘိက္ခု ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ အိုရဟန်း ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ ဒေဝနဂရေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တာ၊ နတ်ပြည်၌ မင်းအဖြစ်ကို ပြုကုန်သော်။ ယုဒ္ဓပရာဇိတာ သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေန ပလာယန္တာ၊ စစ်ရှုံးကြ၍ သမုဒ္ဒရာအပြင်ဖြင့် ပြေးရကုန်သော်။ 'ဣဿရိယံ နိဿာယ၊ အစိုးရမှုကို အမှီပြု၍။ ပါဏဝဓံ နကရိဿာမာတိ၊ သူ့သက်သတ်မှုကို မပြုကုန်အံ့"ဟု ကြံ၍။ တာဝ မဟန္တံ၊ သို့ကလောက် မြင့်မြတ်ကြီးကျယ်သော။ ယသံ ပရိစ္စဇိတ္တာ၊ စည်းစိမ် အခြံအရံကို ပစ်ပယ်စွန့်လွှတ်၍။ သုပဏ္ဏပေါတကာနံ ဇီဝိတံ ဒတ္တာ၊ ဂဠုန်ငယ်တို့အတွက် မိမိအသက်ကို ပေး၍။ ရထံ နိဝတ္တယိသူတိ ဝတ္တာ၊ စီးလာသောရထားကို နောက်ပြန်အလှည့်ခိုင်းဖူးကုန်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတ် အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ မဂဓရဋ္ဌေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ မဂဓတိုင်း၌။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇပြိုဟ်မြို့၌။ မာဂဓရာဇာ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ မာဂဓမင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တဒါ တေမိသဏ္ဍော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ ဇေဋ္ဌသာ သဏ္ဍော၊ ယခုအခါ သိကြားမင်းသည်။ ပုရိမတ္တဘာဝေ မဂဓရဋ္ဌေ၊ ရှေးဘဝ၌ မဂဓတိုင်း၌။ မစလဂါမကေ နိဗ္ဗတ္တိ ယထာ၊ မစလရွာကလေး၌ ဖြစ်ခဲ့သကဲ့သို့။ ဇဝံ တသ္မိယေဝ မစလဂါမကေ၊ ထို့အတူ ထိုမစလရွာကလေး၌ပင်။ မဟာကုလသာ ပုတ္တော၊

ဆွေကြီးမျိုးကြီး၏ သားသည်။ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီ။ အသ နာမဂ္ဂဟဏ-ဒိဝသေ စ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို အမည်မှည့်ရာ နေ့၌လည်း။ အသ နာမ်၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ အမည်ကို။ မယကုမာရောတွေဝ အက်သု၊ မယသတ္တိသား ဟူ၍သာ ပြုကုန် မှည့်ကုန်ပြီ။ သော ဝယပ္ပတ္တော၊ ထိုမယသတ္တိသားသည် အရွယ်ရောက်သော်။ မယမာဏဝေါတိ ပညာယိတ္ထ၊ မယလုလင်ဟု ထင်ရှားပြီ။ အထ အသ မာတာပိတရော၊ ထိုအခါ ထိုမယလုလင်၏ မိဘတို့သည်။ သမာန-ဇာတိက ကုလတော၊ ဇာတ်တူအမျိုးမှ။ အသ ဘါရိကံ အာနယိသု၊ ထိုမယ လုလင်ဖို့ သတ္တိသမီးကို ဆောင်ယူကုန်ပြီ။ သော ပုတ္တမိတာဟိ ဝမှမာနော၊ ထိုမယ လုလင်သည် သားသမီးတို့ဖြင့် ကြီးပွားလျက်။ ဒါနပတိ အဟောသိ၊ အလှူရှင်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပဠာသိလာနိ ရက္ခတိ၊ ငါးပါးသီလတို့ကို စောင့်ရှောက်၏။ တသ္မိဉ္စ ဂါမေ၊ ထိုရွာ၌လည်း။ တေတ္တိသေဝ ကုလာနိ ဟောန္တိ၊ သုံးကျိပ်သုံးမျိုးသာဖြစ်သော မျိုးစုဆွေစုတို့သည် ဖြစ်ကုန် ရှိကုန်၏။ တေတ္တိသကုလာ တေပိ မနုဿာ၊ ဆွေစုမျိုးစု သုံးကျိပ်သုံးမျိုးဖြစ်ကုန်သော ထိုလူတို့သည်လည်း။ ဧကဒိဝသံ ဂါမမဇ္ဈေ ဌတွာ၊ တစ်နေ့၌ ရွာလယ်၌ တည်၍။ ဂါမကမ္ပံ ကရောန္တိ၊ ရွာမှုကို ပြုကြကုန်၏။ ဟောဓိသတ္တော ဌိတဌာနေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ရပ်ရာဌာန၌။ ပါဒေဟိ ပံသုံ ဝိယူဟိတွာ၊ ခြေတို့ဖြင့် မြေမှုန့်ကို ယက်၍။ တံ ပဒေသံ၊ မိမိရပ်ရာ ထိုနေရာကို။ ရမဏီယံ ကတ္တာ အဌာသိ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကို ပြု၍ ရပ်နေပြီ။ အထ ဧကော အညော အာဂန္တွာ၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော အခြားသူသည် လာ၍။ တသ္မိံ ဌာနေ ဌိတော၊ ထိုဌာန၌ ရပ်ပြီ။ ဟောဓိသတ္တော အပရံ ဌာနံ၊ ဘုရား လောင်းသည် အခြားသော ဌာနကို။ ရမဏီယံ ကတ္တာ အဌာသိ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကို ပြု၍ ရပ်နေပြီ။ တတြာပိ အညော ဌိတော၊ ထိုနောက်ဌာန၌လည်း အခြားသူသည် လာရပ်ပြီ။ ဟောဓိသတ္တော အပရမ္ပိ အပရမ္ပိ ဂ္ဂတိ၊ ဘုရားလောင်းသည် အခြားနေရာကိုလည်းကောင်း, အခြားနေရာကိုလည်းကောင်း ဤသို့။ သတ္ဌေသမ္ပိ ဌိတဌာနံ၊ လူအားလုံးတို့၏လည်း ရပ်ရာဌာနကို။ ရမဏီယံ ကတ္တာ၊ မွေ့လျော် ဖွယ်ကို ပြု၍။ အပရေန သမယေန တသ္မိံ ဌာနေ၊ တစ်ပါးသောအခါ၌ ထိုဌာန၌။ မဏ္ဍပံ ကာရေသိ၊ မဏ္ဍပ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ မဏ္ဍပမ္ပိ အပနေတွာ၊ မဏ္ဍပ် ကိုလည်း ပယ်ရှားဖျက်ဆီး၍။ သာလံ ကာရေသိ၊ ဇရပ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။

တတ္တ ဖလကာသနာနိ သန္ဌရိတ္တာ၊ ထိုဇရပ်၌ ပျဉ်အခင်းတို့ကို ကောင်းစွာခင်း၍။ ပါနီယစာဋိ ဌပေသိ၊ သောက်ရေအိုးကြီးကို တည်စေပြီ, တည်ထားပြီ။

အပရေန သမယေန တေပိ တေတ္တိသဇနာ၊ နောက်အခါ၌ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သော အိမ်ထောင်ဦးစီးလူတို့သည်လည်း။ ဗောဓိသတ္တေန သမာနစ္ဆန္ဒာ အဟေသုံ၊ ဘုရားလောင်းနှင့် တူသောဆန္ဒရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအိမ်ထောင်ဦးစီး သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော လူတို့ကို ဘုရားလောင်းသည်။ ပဠသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ငါးပါးသီလတို့၌ တည်စေ၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှ စ၍။ တေဟိ သဒ္ဓိ၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်တို့နှင့် အတူ။ ပုညာနိ ကရောန္တော ဝိစရတိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလျက် လှည့်လည်၏။ တေပိ တေနေဝ သဒ္ဓိ၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်တို့သည်လည်း ထိုဘုရားလောင်းနှင့်သာ အတူ။ ပုညာနိ ကရောန္တာ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြုကြလျက်။ ကာလသေဝ ဝုဋ္ဌာယ၊ စောစောသာ ထ၍။ ဝါသိဖရသုမုသလဟတ္ထာ၊ ပဲကွပ်, ပုဆိန်, ကျည်ပွေ့, လက်၌ ရှိကြ၍။ စတုမဟာပထာဒီသု၊ လမ်းလေးခွစသည်တို့၌။ မုသလေန ပါသာဏေ ဥဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ကျည်ပွေ့ဖြင့် ကျောက်တုံးတို့ကို ထစေ၍, ကော်၍။ ပဝဋ္ဋေန္တိ၊ လိမ့်စေကုန်၏, လှိမ့်ကုန်၏။ ယာနာနံ အက္ခပဋ္ဌိယာတရုက္ခေ ဟရန္တိ၊ ယာဉ်တို့၏ ဝန်ရိုးထိခိုက်သော သစ်ပင်တို့ကို ဆောင်ယူဖယ်ရှားကုန်၏။ ဝိသမံ သမံ ကရောန္တိ၊ မညီသောလမ်းကို ညီအောင် ပြုကုန်၏။ သေတုံ အတ္ထရန္တိ၊ တံတားကို ခင်းကုန်၏။ ပေါက္ခရဏိယော ခဏန္တိ၊ ကန်တို့ကို တူးကုန်၏။ သာလံ ကရောန္တိ၊ ဇရပ်ကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏။ ဒါနာနိ ဒေန္တိ၊ လှူဖွယ်တို့ကို လှူကုန်၏။ သီလာနိ ရက္ခန္တိ၊ သီလတို့ကို စောင့်ကုန်၏။ ဧဝံ ယေဘုယ္ယေန သကလဂါမ-ဝါသိနော၊ ဤသို့လျှင် များသောအားဖြင့် ရွာနေလူ အားလုံးတို့သည်။ ဗောဓိသတ္တသ ဩဝါဒေ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ဩဝါဒ၌ တည်၍။ သီလာနိ ရက္ခိသု၊ သီလတို့ကို စောင့်ကုန်ပြီ။

အထ နေသံ ဂါမဘောဇကော၊ ထိုအခါ ထိုလူတို့၏ မစလရွာစားသည်။ "အဟံ ပုတ္တေ၊ ငါသည် ရှေးက။ ဧတေသု သုရံ ပိဝန္တေသု၊ ဤရွာသားတို့သည် သေရည်ကို သောက်ကြသော်။ ပါဏာတိပါတာဒီနိ ကရောန္တေသု၊ သူသက်သတ်မှု စသည်တို့ကို ပြုကြသော်။ စာဋိကဟာပဏာဒီဝသေန စေဝ ဒဏ္ဍဗလိဝသေန

စ၊ သေရည်တစ်ဘိုး ငွေတစ်ကျပ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း, ဒဏ်ငွေ အခွန်အတုတ် အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓနံ လဘာမိ၊ ပစ္စည်းကို ရ၏။ ဣဒါနိ ပန မယော မာဏဝေါ၊ ယခုကား မယမည်သော လုလင်သည်။ သီလံ ရက္ခာပေတိ၊ သီလကို စောင့်စေ၏။ တေသံ ပါဏာတိပါတာဒီနိ၊ ထိုမစလ ရွာသားတို့အား သူ့သက်သတ်မှု စသည်တို့ကို။ ကာတုံ နဒေတိ၊ ပြုခြင်းငှာ မပေး။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ ပြောင်းပြန်ပြုအံ့။ ဣဒါနိ တေ၊ ယခုအခါ ထိုမစလ ရွာသားတို့ကို။ ပဠု သီလာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော သီလတို့ကို။ နံ ရက္ခာပေဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ မစောင့်စေအံ့ မစောင့်ရအောင်ပြုအံ့"ဟု ကြံပြီ။ ဣတိ ကုဋ္ဌေ၊ ဤသို့ ကြံ၍ စိတ်ဆိုး၍။ ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ မင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "ဒေဝ ဗဟူ စောရာ၊ အိုမင်းကြီး များစွာကုန်သော သူခိုးများပြတို့သည်။ ဂါမယာတာဒီနိ ကရောန္တာ၊ ရွာဖျက်ဆီးတိုက်ခိုက်မှုစသည်တို့ကို ပြုကြလျက်။ ဝိစရန္တိတိ အာဟ၊ လှည့်လည်နေကြပါ၏"ဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ တဿ ဝစနံ သုတွာ၊ မဂဓမင်းသည် ထိုမစလရွာစား၏ စကားကို ကြား၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တေ အာနေဟိတိ အာဟ၊ ထိုသူခိုးများပြတို့ကို ဖမ်းဆီးခေါ်ယူခဲ့လော့ဟု ပြောပြီ။ သော ဂန္တွာ၊ ထိုမစလ ရွာစားသည် သွား၍။ သဗ္ဗေပိ တေ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော မယအမှူး ရှိသည့် ထိုလူတို့ကို။ ဗန္ဓိတွာ အာနေတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍ ဆောင်ယူခဲ့၍။ ဒေဝ စောရာ အာနီတာတိ၊ အို အရှင်မင်းကြီး သူခိုးများပြတို့ကို ဆောင်ယူအပ်ကုန်ပြီဟု။ ရညော အာရောစေသိ၊ မင်းအား လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ တေသံ ကမ္မံ၊ မဂဓမင်းသည် မယကြီးမှူးသော ထိုလူတို့၏ အမှုကို။ အသောဓေတွာဝ၊ မသုတ်သင် မစစ်ဆေး မူ၍သာ။ "ဟတ္ထိနာ နေ၊ ဆင်ဖြင့် ထိုလူတို့ကို၊ မဒ္ဒါပေထာတိ အာဟ၊ နင်းစေကုန်လော့"ဟု ပြောပြီ။ တတော သဗ္ဗေပိ တေ၊ ထိုသို့မိန့်ခြင်းကြောင့် အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော မယကြီးမှူးသည့် ထိုလူတို့ကို။ ရာဇာ်ဏော နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ နန်းရင်ပြင်၌ အိပ်စေ၍။ ဟတ္ထိ အာနယိသု၊ ဆင်ကို ဆောင်လာကုန်ပြီ။ ဘောမိသတ္ထော တေသံ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်တို့အား။ "တုမ္ဟေ သီလာနိ အာဝဇ္ဇေထ၊ သင်တို့သည် သီလတို့ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ပေသုညကာရကေ စ ရညေ စ၊ ကုန်းတိုက်သည့်ရွာစား၌လည်းကောင်း, ရှင်ဘုရင်၌လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိမှိ စ အတ္တနော သရီရေ စ၊ ဆင်၌လည်းကောင်း, မိမိ၏ ကိုယ်၌ လည်းကောင်း။ ဧကသဒိသမေဝ မေတ္တံ၊ ထပ်တူထပ်မျှသာဖြစ်သော မေတ္တာကို။

ဘာဝေထာတိ သြဝါဒ် အဒါသိ၊ ဖြစ်စေကြ ပွားစေကြ"ဟု သြဝါဒကို ပေးပြီ။ တေ တထာ အကံသု၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သော သူတို့သည် ထိုဘုရားလောင်း ပြောသည့်အတိုင်း ပြုကုန်ပြီ။ အထ နေသံ မဒ္ဒနတ္ထာယ၊ ထိုအခါ မယကြီးမှူးသည့် ထိုလူတို့ကို နှင်းခြင်းငှာ။ ဟတ္ထိ ဥပနေသုံ၊ ဆင်ကို အနီးဆောင်ယူလာကုန်ပြီ။ သော ဥပနီယမာနောပိ၊ ထိုဆင်သည် အနီးဆောင်ယူအပ်သော်လည်း။ နဥပဂစ္ဆတိ၊ မယတို့ အနီးမသွား။ မဟာဝိရဝံ ဝိရဝိတွာ ပလာယတိ၊ သည်းစွာသော အသံကို မြည်၍ ပြေး၏။ အညံ အညံ ဟတ္ထိ အာနယိသု၊ အခြားအခြားသော ဆင်ကို ဆောင်ယူလာကုန်ပြီ။ တေပိ တထေဝ ပလာယိသု၊ ထိုဆင်တို့သည်လည်း ထိုပထမဆင်အတူသာ ထွက်ပြေးကုန်ပြီ။

ရာဇာ၊ မဂဓဘုရင်သည်။ "ဧတေသံ ဟတ္ထေ၊ ဤသူတို့၏ လက်၌။ ကိဠိ သြသမံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ဆေးသည်။ ဘဝိဿတိတိ စိန္တေတွာ၊ ရှိလတ္တံ"ဟု ကြံ၍။ ဝိစိနထာတိ အာဟ၊ ရှာကြဟု ပြောပြီ။ ဝိစိနန္တာ အဒိသွာ၊ ရှာကြသော် မတွေ့၍။ နတ္ထိ ဒေဝါတိ အာဟံသု၊ မရှိပါ အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ တေန ဟိ၊ ဒီလိုဆိုလျှင်။ ကိဠိ မန္တံ ပရိဝတ္တေဿန္တိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော မန္တန်ကို ရွတ်ကြ မန်းကြလတ္တံ့။ ဝေါ ပရိဝတ္တနမန္တေ၊ သင်တို့အား ရွတ်ဖတ်မန်းမှတ်သော မန္တန်သည်။ အတ္ထိတိ နေ ပုစ္ဆထ၊ ရှိသလားဟု ထိုလူတို့ကို မေးကြလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးခိုင်းပြီ။ ရာဇပုရိသာ ပုစ္ဆိသု၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည် မေးကုန်ပြီ။ ဘောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အတ္ထိတိ အာဟ၊ ရှိ၏ဟု ဖြေပြီ။ ရာဇ-ပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်။ အတ္ထိ ကိရ ဒေဝါတိ၊ ရှိပါသတဲ့ အရှင်မင်းကြီးဟု။ အာရောစယိသု၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ သဗ္ဗေပိ တေ၊ မဂဓမင်းသည် အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော မယကြီးမှူးသည့် ထိုလူတို့ကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ "တုမှာကံ ဇာနနမန္တံ၊ သင်တို့၏ သိထားသော မန္တန်ကို။ ကထေထာတိ အာဟ၊ ဆိုကြလော့"ဟု မိန့်ပြီ။ ဘောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း မယလုလင်သည်။ "ဒေဝ အမှာကံ၊ အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုးတို့အား။ အညော မန္တော နာမ နတ္ထိ၊ အခြားသော မန္တန်မည်သည် မရှိ။ ပန တေတ္တိသမတ္တာ၊ အဟုတ်သော်ကား သုံးကျိပ်သုံးယောက် အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ အမှေ ဇနာ ပါဏံ နဟနာမ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် သူ့အသက်ကို မသတ်ပါကုန်။ အဒိန္နံ နာဒိယာမ၊ အရှင်မပေးသည်ကို မယူပါကုန်။ မိစ္ဆာစာရံ နစရာမ၊ သူ့အိမ်ရာ မှားသောအကျင့်ကို

မကျင့်ပါကုန်။ မုသာဝါဒံ နဘဏာမ၊ မုသားစကားကို မပြောကြားပါကုန်။ မဇ္ဇံ နပိဝါမ၊ သေရည်သေရက်ကို မသောက်ပါကုန်။ မေတ္တံ ဘာဝေမ၊ မေတ္တာကို ပွားစေပါကုန်၏။ ဒါနံ ဒေမ၊ လှူဖွယ်ကို လှူပါကုန်၏။ မဂ္ဂံ သမံ ကရောမ၊ လမ်းကို ညီအောင် ပြုပါကုန်၏။ ပေါက္ခရဏီယော ခဏာမ၊ ရေကန်တို့ကို တူးပါကုန်၏။ သာလံ ကရောမ၊ ဇရပ်ကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏။ အယံ အမ္မာကံ၊ ဤလျှောက်ပြီးသည်ကား ကျွန်တော်မျိုးတို့၏။ မန္ဒော စ ပရိတ္တဉ္စ ဝုမိ စာတိ၊ မန္ဒန်လည်း ဟုတ်ပါ၏, အရံ့အတားလည်း ဟုတ်ပါ၏, ကြီးပွားကြောင်းလည်း ဟုတ်ပါ၏"ဟု။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ တေသံ ပသန္နော၊ မဂဓမင်းသည် ထိုမယကြီးမျှားသည့် လူတို့အား ကြည်ညိုရ၏။ ပေသုညကာရကဿ၊ ကုန်းတိုက်မှုပြုသည့် ရွာစား၏။ သဗ္ဗံ ဂေဟဝိဘဝံ၊ အလုံးစုံသော အိမ်ရှိပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း။ တဉ္စ၊ ထိုရွာစားကိုဌင်း။ တေသံ ဒါသံ ကတ္တာ၊ ထိုမယကြီးမျှားသော လူတို့၏ ကျွန်ကို ပြု၍။ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်ပြီ။ တံ ဟတ္ထိဉ္စ တံ ဂါမဉ္စ၊ ထိုဆင်ကိုလည်းကောင်း, ထိုမစလရွာကို လည်းကောင်း။ တေသံယေဝ အဒါသိ၊ ထိုမယကြီးမျှားသော လူတို့အားသာ အပိုင်စားပေးပြီ။

တေ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုမယကြီးမျှားသော လူတို့သည် ထိုအခါမှ စ၍။ ယထာ ရုစိယာ ပုညာနိ ကရောန္တာ၊ ကြိုက်သည်အားလျော်စွာ ကောင်းမှုတို့ကို ပြုကုန်သော်။ စတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခွ၌။ မဟန္တံ သာလံ ကာရေသုံ၊ ကြီးစွာသော ဇရပ်ကို ပြုစေကုန်အံ့ဟု။ ဝမ္မကိ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ လက်သမားကို ခေါ်စေ၍။ သာလံ ပဋ္ဌပေသုံ၊ ဇရပ်ကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ ဆောက်ကြပြီ။ မာတုဂါမေသု ဝိဂတစ္ဆန္ဒတာယ ပန၊ မာတုဂါမတို့၌ ကင်းသောဆန္ဒ ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ တသ္မာ သာလာယ၊ ထိုဇရပ်၌။ မာတုဂါမာနံ ပတ္တိ နာဒံသု၊ မာတုဂါမတို့အား ကုသိုလ်အဖို့ကို မပေးကုန်ပြီ။ တေန စ သမယေန၊ ထိုအခါက လည်း။ ဘောဓိသတ္တသ္မိ ဂေဟေ၊ ဘုရားလောင်းမယ်၏ အိမ်၌။ သုဓမ္မာ စိတ္တာ နန္ဒာ သုဇာ၊ သုဓမ္မာလည်းကောင်း, စိတ္တာလည်းကောင်း, နန္ဒာလည်းကောင်း, သုဇာလည်းကောင်း။ ဣတိ စတသ္သော၊ ဤသို့ လေးယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော ဟောန္တိ၊ မိန်းမတို့သည် ရှိကုန်၏။ တာသု သုဓမ္မာ၊ ထိုလေးယောက်တို့တွင် သုဓမ္မာသည်။ ဝမ္မကိနာ သဒ္ဓိ၊ လက်သမားနှင့် အတူ။ ဧကတော ဟုတ္တာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ "ဘာတိက ဣမိဿာ သာလာယ၊ မောင်ကြီး ဤဇရပ်၌။

မဲ ဇေဋ္ဌိက၊ ကျွန်မကို ကုသိုလ်ရှင်အကြီးအကဲကို။ ကရောဟီတိ ဝတ္တာ၊ ပြုပါ လော့"ဟု ပြောရ။ လဠ္ဠ အဒါသိ၊ တံဓိုးလက်ဆောင်ကို ပေးပြီ။ သော၊ ထို လက်သမားသည်။ သာဓူတိ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ပဌမမေဝ ကဏ္ဏိကာရက္ခံ၊ ရှေးဦးစွာပင် ထုပိကာသစ်သားကို။ သုက္ခာပေတ္တာ တစ္ဆေတ္တာ ဝိဇ္ဈိတ္တာ၊ ခြောက်သွေ့စေ၍ ရွေပေါ်ထိုး၍ ထွင်းဖောက်၍။ ကဏ္ဏိကံ နိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ထုပိကာကို ပြီးစေ၍။ ဝတ္ထေန ပလိဝေဋ္ဌေတ္တာ ဌပေသိ၊ အဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်၍ ထားပြီ။ အထ သာလံ နိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ထိုအခါ ဇရပ်ကို ပြီးစေ၍။ ကဏ္ဏိကာရောပန-ကာလေ၊ ထုပိကာတင်မည့်အခါ၌။ "အဟော အယျာ၊ ဟော အိုအရှင်တို့။ ဧကံ နု သရိမှာတိ အာဟ၊ တစ်ခုကို မေ့နေခဲ့ကြပြီ"ဟု ပြောပြီ။ ကိံ နာမ ဘောတိ၊ ဘာမည်သော တစ်ခုလဲ အချင်းဟု မေးကြပြီ။ ကဏ္ဏိကာ လဠ္ဠိ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ထုပိကာကို ရခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ဖြေပြီ။ ဟောတု အာဟရိဿာမာတိ၊ ဖြစ်ပါစေ ရှိပါစေ, ဆောင်ယူကြအံ့ဟု ပြောကြပြီ။ ဣဒါနိ ဆိန္နရုက္ခေန၊ ယခု ခုတ်ဖြတ် အပ်သော သစ်သားဖြင့်။ ကာတုံ နု သက္ကာ၊ ပြုခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ ပုဗ္ဗေယေव၊ ရှေ့၌ပင် ရှေးကပင်။ ဆိန္ဒိတ္တာ တစ္ဆေတ္တာ ဝိဇ္ဈိတ္တာ၊ ခုတ်ဖြတ်၍ ရွေပေါ်ထိုး၍ ထွင်းဖောက်၍။ ဌပိတကဏ္ဏိကာ၊ ထားအပ်သော ထုပိကာကို။ လဠ္ဠိ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ရခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ပြောပြီ။ ဣဒါနိ ကိံ ကာတဗ္ဗန္တိ၊ ယခုအခါ ဘာကို လုပ်သင့် သလဲဟု မေးကြပြီ။ ကဿစိ ဂေဟေ၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အိမ်၌။ နိဋ္ဌာပေတ္တာ ဌပိတာ၊ အပြီးအစီး ပြုလုပ်၍ထားအပ်သော။ ဝိဏ္ဏာယိကကဏ္ဏိကာ သစေ အတ္ထိ၊ ရောင်းဖို့ရာ ထုပိကာသည် အကယ်၍ ရှိအံ့။ သာ ပရိယေသိတဗ္ဗာတိ၊ ထို ရောင်းဖို့ရာ ထုပိကာကို ရှာသင့်၏ဟု ဖြေပြီ။ တေ ပရိယေသန္တာ၊ ထိုမယ ကြီးမှူးသော လူတို့သည် ရှာကြသော်။ သုဓမ္မာယ ဂေဟေ ဒိဿ၊ သုဓမ္မာ၏ အိမ်၌ တွေ့၍။ မူလေန နု လဘိသု၊ တန်ဖိုးဖြင့် ဝယ်မရကုန်။ "မဲ သာလာယ ပတ္တိက၊ ကျွန်မကို ဇရပ်၌ ကုသိုလ်ပါဝင်ခွင့်ရှိသည်ကို။ သစေ ကရောထ၊ အကယ်၍ ပြုကုန်အံ့။ ဒဿာမိတိ ဝုတ္တေ၊ လျှူပါမည်"ဟု ပြောအပ်သော်။ "မာတုဂါမာနံ ပတ္တိ၊ မာတုဂါမတို့အား ကုသိုလ်ပါဝင်ခွင့်ကို။ မယံ နု ဒမ္မာတိ အာဟံသု၊ ငါတို့သည် မပေးနိုင်ကုန်ဟု ပြောကြပြီ။

အထ နေ ဝမ္ဘကိ၊ ထိုအခါ ထိုမယကြီးမှူးသော်လူတို့ကို လက်သမားသည်။ "အယျာ တုမ္ဟေ၊ အိုအရှင်တို့ အရှင်တို့သည်။ ကိं ကထေथ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ ပြောကြ

သနည်း။ ပြဟ္မလောက် ဌပေတွာ၊ ပြဟ္မာပြည်ကို ချန်ထားရ၏။ အည် မာတုဂါမ-ရဟိတဌာန် နာမ နတ္ထိ၊ အခြားသော မိန်းမကင်းသော နေရာမည်သည် မရှိ။ ကဏ္ဏိတ် ဂဏ္ဍာထ၊ ထုပိကာကို ယူကြပါ။ ဒေဝ သန္တေ၊ ဤသို့ ယူသည်ရှိသော်။ အမှာက် ကမ္မ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ လက်သမားအမှုသည်။ နိဋ္ဌ ဂမိဿတိတိ၊ အပြီးသို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်ဟု ပြောပြီ။ တေ သာမ္ဗတိ၊ ထိုလူတို့သည် ကောင်းပြီဟု။ ကဏ္ဏိတ် ဂဟေတွာ၊ ထုပိကာကို ယူ၍။ သာလ် နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ဇရပ်ကြီးကို ပြီးစေ၍။ အာသနဖလကာနိ သန္ထရိတွာ၊ နေစရာမျဉ်ချပ်တို့ကို ကောင်းစွာခင်း၍။ ပါနီယ-စာဋိယော ဌပေတွာ၊ သောက်ရေအိုးတို့ကို တည်ထား၍။ ယာဂုဘတ္တံ နိဗန္ဓိသု၊ ယာဂုနှင့်ထမင်းကို မြစ်ဖွဲ့ထား တည်ထားကုန်ပြီ။ သာလ်၊ ဇရပ်ကို။ ပါကာရေန ပရိက္ခိပိတွာ၊ တံတိုင်းဖြင့် ကာရံ၍။ ဒ္ဝါရံ ယောဇေတွာ၊ တံခါးကို ယှဉ်စေ၍, တပ်၍။ အန္တောပါကာရေ ဝါလုကံ အာကိရိတွာ၊ တံတိုင်းအတွင်း၌ သဲကို ကြဲဖြန့်ခင်း၍။ ဗဟိပါကာရေ၊ တံတိုင်းပြင်ပ၌။ တာလပန္တိယော ရောပေသုံ၊ ထန်းပင်တန်းတို့ကို စိုက်ပျိုးကုန်ပြီ။ စိတ္တာပိ တသ္မိံ ဌာနေ၊ သုစိတ္တာသည်လည်း ထိုဇရပ်၏ မနီးမဝေး နေရာ၌။ ဥယျာနံ ကာရေသိ၊ ဥယျာဉ်ကို ပြုစေပြီ။ အသုကော နာမ၊ ထိုမည်သော။ ပုပ္ဖူပဂဖလူပဂရုက္ခော၊ ပွင့်ပင် သီးပင်သည်။ တသ္မိံ နတ္ထိတိ၊ ထိုဥယျာဉ်၌ မရှိဟု။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ နန္ဒာပိ တသ္မိယေဝ ဌာနေ၊ သုနန္ဒာသည်လည်း ထိုဇရပ် မနီးမဝေးနေရာ၌ပင်။ ပဒ္မဝဏ္ဏောဟိ ပဒုမေဟိ၊ အဆင်းငါးမျိုး ရှိကုန်သော ကြာတို့ဖြင့်။ သဉ္ဇန္ဒံ ရမဏီယံ၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်၍ မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ ကာရေသိ၊ ရေကန်ကို ပြုစေပြီ။ သုဇာ ကိဠိ နု အကာသိ၊ သုဇာသည်ကား ဘာကောင်းမှုကိုမျှ မပြုပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းမယသည်။ မာတု ဥပဋ္ဌာနံ ပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ အမိအား လုပ်ကျွေးခြင်းလည်းကောင်း, အဖအား လုပ်ကျွေးခြင်းလည်းကောင်း။ ကုလေ ဇေ္ဌာပစာယိကကမ္မံ၊ အမျိုးနှင့် ကြီးသူကို ရိုသေမှုပြုခြင်းလည်းကောင်း။ သစ္စဝါစံ အဖရုသဝါစံ၊ အမှန်ပြောခြင်းလည်းကောင်း, ယဉ်ကျေးစွာပြောခြင်းလည်းကောင်း။ အပိသုဏဝါစံ မစ္ဆေရိနယန္တိ၊ သင့်မြတ်အောင် ပြောခြင်းလည်းကောင်း, ဝန်တိုမှု ပယ်ဖျောက်ခြင်းလည်းကောင်းဟူကုန်သော၊ ဣမာနိ သတ္တ ဝတ္ထူနိ ပူရေတွာ၊ ဤခုနစ်ပါးကုန်သော ကျင့်ဝတ်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်၍။

"မာတာပေတ္တိဘရံ၊ မိဘတို့ကိုမွေးမြူသော။ ကုလေ ဇေဋ္ဌာပစာယိနံ၊ အမိုးနှင့် ကြီးသူကို ရိုသေလေးမြတ်သော။ သဏှံ သခိလသမ္ဘာသံ၊ သိမ်မွေ့သော ယဉ်ကျေးစွာ ပြောဆိုတတ်သော။ ပေသုဏေယျမ္ပဟာယိနံ၊ ကုန်းတိုက်စကား ပယ်ရှား တတ်သော။ မစ္ဆေရဝိနယေ ယုတ္တံ၊ ဝန်တိုမှုပယ်ဖျောက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော။

သစ္စံ ကောဓာဘိဘုံ၊ အမှန်ပြောသော ဒေါသလွှမ်းမိုးနိုင်သော။ ဇန္တုံ တံ နရံ ဇန္တုဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော ထိုလူကို။ ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်။ ဝေ သပ္ပုရိသော ဣတိ အာဟု၊ စင်စစ် သူတော်ကောင်းဟု ဆိုကြပြီ"။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပသံသိယဘာဝံ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ခီးမွှမ်းထိုက်သူအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ဒေဝရာဇာ သက္ကော၊ နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်း၏။ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ အသ တေပိ သဟာယာ၊ ထို ဘုရားလောင်း၏ ထိုသူငယ်ချင်းတို့သည်လည်း။ တတ္ထေဝ နိဗ္ဗတ္တိသု၊ ထို တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ပင် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တသ္မိံ ကာလေ တာဝတိံသဘဝနေ၊ ထိုအခါက ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ အသုရာ ပဋိဝသန္တိ၊ အသုရာတို့သည် နေကုန်၏။ ဒေဝရာဇာ သက္ကော၊ နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ နော သာဓရုဏောန ရုဇ္ဇေန၊ ငါတို့အား သူများနှင့်ဆက်ဆံသော မင်းအဖြစ်ဖြင့်။ ကိတိ၊ ဘာလုပ်မှာလဲဟု ကြံ၍။ အသုရေ ဒိဗ္ဗပါနံ ပါယေတွာ၊ အသုရာတို့ကို နတ်ဖျော်ရည်ကို သောက်စေ၍ တိုက်၍။ မတ္တေ သမာနေ၊ မူးယစ်ကုန်သည် ဖြစ်ကြသော်။ ပါဒေသု ဂါဟာပေတွာ၊ ခြေတို့ကို ကိုင်စေ၍။ သိနေရုပဗ္ဗတပါဒေ ခိပါပေသိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ခြေရင်းသို့ ပစ်ချစေပြီ။ တေ အသုရဘဝနမေဝ၊ ထိုအသုရာတို့သည် အသုရာဘုံသို့သာ။ သမ္ဘာပုဏိသု၊ ကောင်းစွာ ရောက်ကုန်ပြီ။ အသုရဘဝနံ နာမ၊ အသုရာဘုံမည်သည်။ သိနေရုဿ ဟေဋ္ဌိမတလေ၊ မြင့်မိုရ်တောင်၏ အောက်အပြင်၌။ တာဝတိံသဒေဝလောကပဋိမာဏမေဝ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ပမာဏရှိသော နတ်ဘုံပင်တည်း။ တတ္ထ ဒေဝါနံ ပါရိစ္ဆတ္တကော ဝိယ၊ ထိုအသုရာပြည်၌ နတ်တို့၏ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့။ စိတ္တပါဋလိ နာမ

ကပ္ပဋ္ဌိယရုက္ခော ဟောတိ၊ ဆန်းကျယ်သော သခွတ်ပင်မည်သော တစ်ကမ္ဘာ ပတ်လုံးတည်သော သစ်ပင်သည် ဖြစ်၏။ တေ စိတ္တပါဋ္ဌလိယာ ပုပ္ဖိတာယ၊ ထိုအသုရာတို့သည် ဆန်းကျယ်သော သခွတ်ပင်သည် ပွင့်သော်, ပွင့်မှ။ "အယ်၊ ဤနေရာကား။ အမှာက် နု ဒေဝလောကော၊ ငါတို့၏ နတ်ပြည်မဟုတ်။ ဟိ ဒေဝလောကသ္မိ၊ မှန်၏ နတ်ပြည်၌။ ပါရိစ္ဆတ္တကော ပုပ္ဖတိတိ ဇာနန္တိ၊ ပင်လယ် ကသစ်ပင်သည် ပွင့်၏"ဟု သိကုန်၏။ အထ တေ၊ သခွတ်ပင် ပွင့်ရာ ထိုအခါ၌ ထိုအသုရာတို့သည်။ "ဇရသက္ကော အမှေ၊ သိကြားအိုသည် ငါတို့ကို။ မတ္တေ ကတ္တာ၊ မူးယစ်သည်တို့ကို ပြု၍ (မူးအောင်တိုက်၍)။ မဟာသမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ ခိပိတ္တာ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာအပြင်၌ ပစ်ချ၍။ အမှာက် ဒေဝနဂရံ ဂဏှိ၊ ငါတို့၏ နတ်ပြည်ကို သိမ်းယူပြီ။ တေ မယံ တေန၊ ထိုငါတို့သည် ထိုသိကြားအိုနှင့်။ သဒ္ဓိ ယုဇ္ဈိတ္တာ၊ အတူတကွ စစ်တိုက်၍။ အမှာက် ဒေဝနဂရမေဝ၊ ငါတို့၏ နတ်ပြည်ကိုသာ။ ဂဏှိသာမာတိ၊ ယူကုန်အံ့"ဟုကြံ၍။ ကိပိလ္လိကာ ထမ္ဘံ၊ ပုရွက်ဆိတ်တို့သည် တိုင်ကို။ (ဥဒ္ဒဟန္တိ ဝိယ၊ တက်ကြသကဲ့သို့)။ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို။ အနုသဠ္ဌရမာနာ ဥဒ္ဒဟိသု၊ အစဉ်လှည့်လည်၍ တက်ကုန်ပြီ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ "အသုရာ ဥဋ္ဌိတာ ကိရာတိ သုတ္တာ၊ အသုရာတို့သည် တက်လာ ကြသတဲ့"ဟု ကြား၍။ သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ ယေဝ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တာ ယုဇ္ဈမာနော၊ သမုဒ္ဒရာ အပြင်၌ပင် ရှေးရှုတက်၍ ရင်ဆိုင်၍ စစ်တိုက်သော်။ တေဟိ ပရာဇိတော၊ ထိုအသုရာတို့မှ ရှုံး၍။ ဒီယမ္ဗယောဇနသတိကေန ဝေဇယန္တရထေန၊ ယူဇနာ တစ်ရာ့ငါးဆယ်ရှိသော ဝေဇယန္တာရထားဖြင့်။ ဒက္ခိဏာသမုဒ္ဒဿ မတ္ထကေန၊ တောင်သမုဒ္ဒရာ၏ အထက်ဖြင့်။ ပလာယိတုံ အာရဒ္ဓေ၊ ပြေးခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ အထ အဿ ရထော၊ ထိုအခါ ထိုသိကြားမင်း၏ ရထားသည်။ သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေန ဝေဂေန ဂစ္ဆန္တော၊ သမုဒ္ဒရာအပြင်ဖြင့် အဟုန်ဖြင့် ပြေးသွားသော်။ သိမ္မလိဝနံ ပတ္တော်ဿ၊ လက်ပံတောသို့ ပြေးဝင်ပြီ။ တဿ ဂမနမဂ္ဂေ သိမ္မလိဝနံ၊ ထိုဝေဇယန္တာ ရထား၏ ပြေးသွားရာလမ်း၌ လက်ပံတောသည်။ နဌဝနံ ဝိယ ဆိဒ္ဓိတ္တာ ဆိဒ္ဓိတ္တာ၊ အလိုကျုံ့တောကဲ့သို့ ပြတ်၍ ပြတ်၍။ သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ ပတတိ၊ သမုဒ္ဒရာရေပြင်၌ ကျ၏။ သုပဏ္ဏာပေါ်တကာ သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ ပရိပတန္တာ၊ ဂဠုန်ငယ်တို့သည် သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်၌ ကျကုန်သော်။ မဟာဝိရဝံ ရဝိသု၊ သည်းစွာသော အသံကို မြည်ကုန်ပြီ။ သက္ကော မာတလိ၊ သိကြားမင်းသည် မာတလိနတ်သားကို။ "သမ္မ မာတလိ၊

အချင်း မာတလိ။ ဒသော ကိ သဒ္ဒါ နာမ၊ ဤအသံကား အဘယ်မည်သော အသံနည်း။ အတိကာရည္ဟရဝေါ၊ အလွန်သနားဖွယ်အသံသည်။ ဝတ္တတိတိ ပုဗ္ဗိ ပြစ်၏"ဟု မေးပြီ။ ဒေဝ တုမှာကံ ရထဝေဂေန၊ အရှင်မင်းကြီး အရှင်မင်းကြီးတို့၏ ရထားအရှိန်သည်။ ဝိစုဏ္ဏိတေ၊ မုန့်မုန့်ညက်ညက်ကြေစေအပ်သော။ သိမ္ဗလိဝနေ ပတန္တေ၊ လက်ပံတောသည် ကျိုးကျသော်။ သုပဏ္ဏပေါတကာ မရဏဘယ-တဇ္ဇိတာ၊ ဂဠုန်ငယ်တို့သည် သေဘေးခြိမ်းခြောက်ခံကြရ၍။ ဧကဝိရုံ ဝိရဝန္တိတိ၊ တစ်ပြိုင်နက်ပြင်းစွာသော မြည်ခြင်းကို မြည်ကုန်၏ဟု ဖြေပြီ။

မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "သမ္မ မာတလိ၊ အချင်း မာတလိ။ အမ္မေ နိဿာယ၊ ငါတို့ကို မှီ၍။ ဧတေ မာ ကိလမန္တု၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့သည် မပင်ပန်းကြပါစေသတည်း။ မယံ ဣဿရိယံ နိဿာယ၊ ငါတို့သည် အစိုးရမှုကို မှီ၍။ ပါဏဝဓကမ္မံ နု ကရောမ၊ သူ့သက်သတ်ခြင်းအမှုကို မပြုကုန်အံ့။ ပန ဧတေသံ အတ္ထာယ၊ အဟုတ်သော်ကား ထိုဂဠုန်ငယ်တို့၏ အကျိုးငှာ။ မယံ ဇီဝိတံ ပရိစ္စဇိတ္တာ၊ ငါတို့သည် အသက်ကို စွန့်၍။ ဇီဝိတံ အသုရာနံ ဒဿာမ၊ အသက်ကို အသုရာတို့အား ပေးကုန်အံ့။ ဧတံ ရထံ၊ ဤဝေဏယန္တာရထားကို။ နိဝတ္တယ ဣတိ ဝတ္တာ၊ နစ်စေလော့ နောက်ပြန်ဆုတ်လော့"ဟု ပြော၍

ဥ၁။ "ကုလာဝကာ မာတလိ သိမ္မလိသ္မိံ။ ဤသာမုခေန ပရိဝဠယသု။
ကာမံ စဇာမ အသုရေသု ပါဏံ။ မာမေ ဒိဇာ ဝိကုလာဝါ အဟေသုံ"ဣတိ

"ကုလာဝကာ မာတလိ (လ) အဟေသုံ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဥ၁။ မာတလိ၊ အို မာတလိနတ်သား။ ကုလာဝကာ သိမ္မလိသ္မိံ၊ ဂဠုန်ငယ်တို့သည် လက်ပံပင်၌။ (သြဠမ္ဗန္တာ ဌိတာ၊ တွဲလျားကျကုန်လျက် တည်ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့ကို)။ ဤသာမုခေန ပရိဝဠယသု၊ ရထားလှည့်သန့်ဦးဖြင့် ရှောင်ကွင်းလော့။ အသုရေသု ပါဏံ၊ အသုရာတို့အား ငါတို့အသက်ကို။ ကာမံ စဇာမ၊ စင်စစ် စွန့်ကုန်အံ့။ ဣမေ ဒိဇာ ဝိကုလာဝါ၊ ဤဂဠုန်ငယ်တို့သည် ပျက်စီးသော အသိုက်ရှိကုန်သည်။ မာ အဟေသုံ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်။

တတ္ထ ကုလာဝကာတိ၊ ထိုဂါထာ၌ ကုလာဝကာ ဟူသည်ကား။ သုပဏ္ဏ-ပေါတကာ၊ ဂဠုန်ငယ်တို့တည်း။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းကို။ **မာတလိတိ** အာမန္တေသိ၊ မာတလိဟု ခေါ်ပြောပြီ။ သိမ္မလိသို့နို့၊ သိမ္မလိသို့ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ပဿ၊ ကြည့်ပါလော့။ ဧတေ သိမ္မလိရုက္ခေ၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့သည် လက်ပံပင်ပေါ်၌။ ဩလမ္ဗန္တာ ဌိတာတိ ဒဿေတိ၊ တွဲလျားကျကုန်၍ တည်ကြ၏ဟု ပြောပြ၏။ **ဤသာမုခေန ပရိဝဋ္ဋယဿူတိ**၊ ဤသာမုခေန ပရိဝဋ္ဋယသု ဟူသည်ကား။ ဧတဿ ရထဿ ဤသာမုခေန၊ ဤဝေဏယန္တာရထား၏ လှည်းသန်ဦးဖြင့်။ ယထာ၊ အကြင်သို့ ရှောင်ကွင်းသော်။ ဧတေ နု ဟညန္တိ၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့ကို မထိခိုက်အပ်ကုန်။ ဧवं၊ ဤသို့ဂဠုန်ငယ်တို့ကို မထိခိုက်သောအားဖြင့်။ တေ ပရိဝဋ္ဋယဿု၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့ကို ရှောင်ကွင်းပါလော့တည်း။ **ကာမံ စဇာမ အသုရေသု ပါဏာန္တိ**၊ ကာမံ စဇာမ အသုရေသု ပါဏာ ဟူသည်ကား။ အသုရာနံ ပါဏာ၊ အသုရာတို့အား ငါတို့အသက်ကို။ အမှေသု စဇန္တေသု၊ ငါတို့သည် စွန့်ကုန်သော်။ ဧတေသံ၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့၏။ သောတ္ထိ ယဒိ ဟောတိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ကာမံ စဇာမ၊ စင်စစ် စွန့်ကုန်အံ့။ အသုရေသု အမှာကံ ပါဏာ၊ အသုရာတို့အား ငါတို့၏ အသက်ကို။ ဧကံသေနေဝ မယံ စဇာမ၊ စင်စစ်သာ ငါတို့သည် စွန့်ကုန်အံ့တည်း။ **မာ မေ ဒိဋ္ဌ ဝိကုလာဝါ အဟေသုန္တိ**၊ မာ မေ ဒိဋ္ဌ ဝိကုလာဝါ အဟေသုံ ဟူသည်ကား။ ဣမေ ပန ဒိဋ္ဌ ဣမေ ဂရုဠပေါတကာ၊ ဤဂဠုန်ငယ်တို့သည်ကား။ ဝိဒ္ဒသ္သဝိစုဏ္ဏိတကုလာဝကတာယ၊ ပျက်စီးသော မုန့်မုန့်ညက်ညက် ကြေစေအပ်သော အသိုက်ရှိကုန်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိကုလာဝါ မာ အဟေသုံ၊ ပျက်စီးသောအသိုက်ရှိကုန်သည် မဖြစ်စေကုန်လင့်တည်း။ အမှာကံ ဒုက္ခံ၊ ငါတို့၏ ဒုက္ခကို။ ဧတေသံ ဥပရိ မာ ခိပ၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့၏ အထက်၌ မပစ်ချသင့်။ ရထံ နိဝတ္တယ နိဝတ္တယ၊ ဝေဏယန္တာရထားကို နစ်စေလော့ နစ်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ မာတလိသဂ်ါဟကော၊ သဂ္ဂြိုဟ်ခိုးမြောက်တတ်သော မာတလိနတ်သားသည်။ တဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ထိုသိကြားမင်း၏ စကားကို ကြား၍။ ရထံ နိဝတ္တေတွာ၊ ရထားကို နစ်စေ၍ (နောက်ပြန်လှည့်၍)။ အညေန မဂ္ဂေန၊ အခြားသော လမ်းဖြင့်။ ဒေဝလောကာ-ဘိမုခံ အကာသိ၊ နတ်ပြည်သို့ တူရှုပြုပြီ။ အသုရာ ပန တံ၊ အသုရာတို့သည်ကား ထိုသိကြားမင်းကို။ နိဝတ္တယမာနမေဝ ဒိသ္မာ၊ နစ်စေသည်ကိုပင် မြင်၍။ အဒ္ဒါ

အညေဟိပိ စက္ကဝါဠေဟိ၊ ဧကန် အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော စကြာဝဠာတို့မှ။ သက္ကာ အာဂန္ဆန္တိ၊ သိကြားတို့သည် လာကုန်၏။ ဗလ လဘိတွာ၊ အားပေးမှုကို ရ၍။ ရထော၊ ရထားသည်။ နိဝတ္တော ဘဝိဿတိတိ၊ ဆုတ်နစ်သည် ဖြစ်လတ္တံဟု ကြံ၍။ မရဏဘယဘီတာ ပလာယိတွာ၊ သေဘေးမှကြောက်ကြ၍ ပြေး၍။ အသုရဘဝနမေဝ ပဝိသိသု၊ အသုရာနတ်ပြည်သို့သာ ဝင်သွားကုန်ပြီ။

သက္ကောပိ ဒေဝနဂရံ ပဝိသိတွာ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း နတ်ပြည်သို့ ဝင်၍။ ဒွိသု ဒေဝလောကေသု၊ စာတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်နှစ်ထပ်တို့၌။ ဒေဝဂဏေန ပရိဝုတော၊ နတ်အပေါင်းသည် ခြံရံအပ်လျက်။ နဂရမဗ္ဗေ အဌာသိ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်အလယ်၌ တည်ပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ ပထဝီ ဘိန္ဒိတွာ၊ ထိုခဏ၌ မြေကြီးကို ဖောက်ခွဲ၍။ ယောဇနသဟဿုဗ္ဗေဓော ဝေဇယန္တပါသာဒေါ ဥဋ္ဌဟိ၊ ယူဇနာတစ်ထောင်အမြင့်ရှိသော ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်သည် ပေါက်လာပြီ။ ဝိဇယန္တေ ဥဋ္ဌိတတ္တာ၊ အောင်မြင်မှုအဆုံး၌ ပေါက်လာသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေဇယန္တောတ္တေ၀ နာမံ အကံသု၊ ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ဟုသာ နာမည်ကို ပြုကုန်မှည့်ကုန်ပြီ။ အထ သက္ကော၊ ထိုအခါ သိကြားမင်းသည်။ ပုန အသုရာနံ အနာဂမနတ္ထာယ၊ တစ်ဖန် အသုရာတို့၏ တက်မလာခြင်းငှာ။ ပဠသု ဌာနေသု အာရက္ခံ ဌပေသိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဌာနတို့၌ အစောင့်အရှောက်ကို ထားပြီ။ ယံ သန္ဓာယ၊ ယင်းအစောင့်အရှောက်ငါးမျိုးကို ရည်ရွယ်၍။

> ဒ္ဝိန္နံ အယုဇ္ဈပုရာနံ၊ နှစ်မျိုးကုန်သော တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက် မရကုန်သော တိုင်းပြည်တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ဥရဂကရောဇ္ဇိပယဿ ဟာရီ စ၊ နဂါး, ဂဠုန်, ကုမ္ဘဏ္ဍနတ်တို့လည်းကောင်း။ မဒနယုတာ၊ နတ်ဘီလူးတို့လည်းကောင်း။ စတုရော မဟာရာဇာ စ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ပဠဝိဓာ အာဘိရက္ခာ၊ ငါးပါးအပြားရှိကုန်သော အစောင့်အရှောက်တို့ကို။ ဌပိတာ၊ သိကြားမင်း ထားအပ်ကုန်ပြီ။

ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဤသို့ မိန့်ဆိုအပ်ပြီ။

ဒေဝနဂရဏ္ဍ အသုရနဂရဏ္ဍ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်လည်းကောင်း, အသုရာပြည်လည်းကောင်း။ ဒွေ နဂရာနိပိ၊ နှစ်ပြည်လုံးတို့သည်လည်း။ ယုဇ္ဈေန ဂဟိတုံ၊

တိုက်ခိုက်သဖြင့် သိမ်းပိုက်ခြင်းငှာ။ အသက္ကရောယျတာယ၊ မစွမ်းနိုင်ကောင်းကုန်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ အယုဇ္ဈပုရာနိ နာမ ဇာတာနိ၊ အယုဇ္ဈပုရတို့ မည်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ ယဒါ အသုရာ၊ ခဲ့ပြောအံ့ အကြင်အခါ အသုရာတို့သည်။ ဗလဝန္တာ ဟောန္တိ၊ အားရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်၏။ အထ ဒေဝေဟိ ပလာယိတွာ၊ ထိုအခါ နတ်တို့သည် ပြေးကြ၍။ ဒေဝနဂရံ ပဝိသိတွာ၊ နတ်ပြည်သို့ဝင်၍။ ဒ္ဒါရေ ပိဟိတေ၊ တံခါးကို ပိတ်ထားအပ်သော်။ အသုရာနံ သတသဟဿမ္ပိ အသုရာတို့၏ တစ်သိန်းသည်သော်မှလည်း။ ကိဠိ ကာတုံ နာ သက္ကောတိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ယဒါ ဒေဝါ၊ အကြင်အခါ နတ်တို့သည်။ ဗလဝန္တာ ဟောန္တိ၊ အားရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်၏။ အထ အသုရေဟိ ပလာယိတွာ၊ ထိုအခါ အသုရာတို့သည် ပြေးကြ၍။ အသုရနဂရံ ပဝိသိတွာ၊ အသုရာပြည်သို့ဝင်၍။ ဒ္ဒါရေ ပိဟိတေ၊ တံခါးကို ပိတ်ထားအပ်သော်။ သက္ကာနံ သတသဟဿမ္ပိ သိကြားမင်းတို့၏ တစ်သိန်းသည်သော်မှလည်း။ ကိဠိ ကာတုံ နာ သက္ကောတိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣမာနိ ဒွေ နဂရာနိ အယုဇ္ဈပုရာနိ နာမ၊ ဤနှစ်ခုကုန်သော တာဝတိံသာ အသုရာနတ်ပြည်တို့သည် တိုက်ခိုက်မရသော ပြည်တို့မည်၏။ တေသံ အန္တရာ၊ ထိုနှစ်ပြည်တို့၏ အကြား၌။ ဥရဂါ!ဒီသု၊ နဂါးတို့နေရာ အစရှိကုန်သော။ ဇေတေသု ပဗ္ဗသု ဌာနေသု၊ ဤငါးဌာနတို့၌။ သက္ကေန အာရက္ခာ ဌပိတာ၊ သိကြားမင်းသည် အစောင့်အရှောက်တို့ကို ထားအပ်ကုန်ပြီ။ တတ္ထ ဥရဂသဒ္ဒေန၊ ထိုဂါထာ၌ ဥရဂသဒ္ဒါဖြင့်။ နာဂါ ဂဟိတာ၊ နဂါးတို့ကို ယူရကုန်၏။ တေ ဥဒကေ၊ ထိုနဂါးတို့သည် ရေ၌ ရေမှာ။ ဗလဝန္တာ ဟောန္တိ၊ အားရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ သိနေရုသ ပဌမာလိန္ဒေ၊ ထို့ကြောင့် မြင့်မိုရ်တောင်၏ ပထမအဆင့် ပထမအာလိန်၌။ တေသံ အာရက္ခာ၊ ထိုနဂါးတို့၏ အစောင့်အရှောက်ကို။ (ဌပိတာ၊ ထားအပ်ပြီ)။ ကရောဇိသဒ္ဒေန သုပဏ္ဏာ ဂဟိတာ၊ ကရောဇိသဒ္ဒါဖြင့် ဂဠုန်တို့ကို ယူရကုန်၏။ တေသံ ပါနဘောဇနံ၊ ထိုဂဠုန်တို့၏ ဖျော်ရည်ဘောဇဉ်သည်။ ကရောဇိ နာမ ကိရ၊ ကရောဇိမည်သတဲ့။ တေန တံ နာမံ လဘိသု၊ ထို့ကြောင့် ထိုကရောဇိ နာမည်ကို ဂဠုန်တို့ရကြပြီ။ ဒုတိယာ-လိန္ဒေ တေသံ အာရက္ခာ၊ ဒုတိယအာလိန်၌ ထိုဂဠုန်တို့၏ အစောင့်အရှောက်တည်း။ ပယသဟာရိသဒ္ဒေန ကုမ္ဘဏ္ဍာ ဂဟိတာ၊ ပယသဟာရိသဒ္ဒါဖြင့် ကုမ္ဘဏ်တို့ကို ယူရကုန်ပြီ။ ဇေတေ ဒါနဝရက္ခသာ ကိရ၊ ဤကုမ္ဘဏ်တို့သည် ဒါနော

ရက္ခိသ်တို့တဲ့။ တတိယာလိန္ဒေ တေသံ အာရက္ခာ၊ တတိယအာလိန်ဋ္ဌ ထိုကမ္ဘာ့ကျင်
တို့၏ အစောင့်အရှောက်တည်း။ မဒနယုတသဒ္ဒေန ယက္ခာ ဂဟိတာ၊ မဒနယုတ
သဒ္ဒါဖြင့် နတ်ဘီလူးတို့ကို ယူရကုန်ပြီ။ ဝိသမစံရိနော တေ၊ မညိမည္ဆတ် ကျင့်လေ
ရှိကုန်သော ထိုနတ်ဘီလူးတို့သည်။ ယုဒ္ဓသောဏ္ဍာ ကိရ၊ စစ်တိုက်မှု ကြူးကြသတဲ့။
စတုတ္ထာလိန္ဒေ တေသံ အာရက္ခာ၊ စတုတ္ထအာလိန်ဋ္ဌ ထိုနတ်ဘီလူးတို့၏ အစောင့်
အရှောက်တည်း။ စတ္တာရော မဟာရာဇနော၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ကို။
စတုရော စ မဟန္တာတိ ဝုတ္တာ၊ **စတုရော စ** မဟန္တာဟု ဆိုရကုန်ပြီ။ ပဉ္စမာလိန္ဒေ
တေသံ အာရက္ခာ၊ ပဉ္စမအာလိန်ဋ္ဌ ထိုနတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့၏ အစောင့်
အရှောက်တည်း။ တသ္မာ အသုရာ၊ ထို့ကြောင့် အသုရာတို့သည်။ ကုပိတာ
အာဝိလစိတ္တာ၊ အမျက်ထွက်ကြ၍ စိတ်နောက်ကျကြ၍။ ဒေဝပုရံ ယဒိ ဥပယန္တိ
နတ်ပြည်သို့ အကယ်၍ ကပ်ရောက်ကြအုံ့။ ပဋ္ဌ ဝိဓေသု၊ ငါးပါးအပြားရှိသော
နေရာတို့တွင်။ ဂိရိနော ပဋ္ဌမံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်၏ ပထမဆုံးဖြစ်သော။ ယံ ပရိဘဏ္ဍံ၊
အကြင်အရံအကာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ တံ ဥရဂါ၊ ထိုပထမဆုံးအရံအကာကို
နဂါးတို့သည်။ ပရိဘာဟိယ တိဋ္ဌန္တိ၊ တားမြစ်၍ တည်ကုန်၏။ သေသေသု
သေသာ ဇဝ၊ ကြွင်းသောဒုတိယအာလိန်စသည်တို့၌ ကြွင်းသော ဂဠုန်စသည်
တို့သည် ထို့အတူတားမြစ်၍တည်ကုန်၏။ ဣမေသု ပဋ္ဌသု ဌာနေသု အာရက္ခဲ
ဌပေတွာ၊ ဤငါးဌာနတို့၌ အစောင့်အရှောက်ကို ထား၍။ ဒေဝါနံ ဣန္ဒေ သက္ကေ၊
နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ အနုဘဝမာနေ ပန၊
နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားနေသော်ကား။ သုဓမ္မာ စဝိတ္တာ၊ သုဓမ္မာသည် စုတေ၍။
တသ္မေ ဝါ ဒေဝရိစာရိကာ၊ ထိုသိကြားမင်း၏သာ မယားတို့။ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ
အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ ကဏ္ဏိကာယ ဒိန္နနိဿန္ဒေန စ၊ ထုပိကာကို လျှခဲ့သော
အကျိုးဆက်ကြောင့်ကား။ အဿာ ပဋ္ဌယောဇနသတိကာ၊ ထိုသုဓမ္မာအတွက်
ယူဇနာငါးရာရှိသော။ သုဓမ္မာ နာမ ဒေဝသဘာ ဥဒပါဒိ၊ သုဓမ္မာမည်သော
နတ်တို့စည်းဝေးရာခန်းမသည် ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ယတ္ထ၊ ယင်းသုဓမ္မာခန်းမ၌။
ဒိဗ္ဗသေတစ္ဆတ္တသ ဟေဋ္ဌာ၊ နတ်ထီးဖြူ၏ အောက်၌။ ယောဇနပ္ပမာဏော ကဏ္ဏ-
ပလ္လင်္ကော နိသိန္နော၊ တစ်ယူဇနာပမာဏရှိသော ရွှေပလ္လင်၌ ထိုင်လျက်။ ဒေဝါနံ
ဣန္ဒော သက္ကော၊ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ
ကတ္တာ ဗဟုကိစ္စာနိ ကရောတိ၊ နတ်လူတို့အတွက် ပြုသင့်သော ကိစ္စတို့ကို ပြု၏။

စိတ္တာပိ စဝိတွာ၊ သုစိတ္တာသည်လည်း စုတေ၍။ တသော ပါဒပရိစာရိကာ၊ ထိုသိကြားမင်း၏သာ မယားတို့။ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ ဥယျာနသ ကရဏနိသန္ဓေန စ၊ ဥယျာဉ်ကို တည်မူပြုခဲ့သော အကျိုးဆက်ကြောင့်ကား။ အသာ စိတ္တလတာဝန် နာမ၊ ထိုသုစိတ္တာအတွက် စိတ္တလတာဥယျာဉ်မည်သော။ ဥယျာန် ဥဒပါဒိ၊ ဥယျာဉ်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ နန္ဒာပိ စဝိတွာ၊ သုနန္ဒာသည်လည်း စုတေ၍။ တသော ပါဒပရိစာရိကာ၊ ထိုသိကြားမင်း၏သာ မယားတို့။ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ ပေါက္ခရဏိယာ နိသန္ဓေန စ၊ ရေကန်ကို တည်ခဲ့သော အကျိုးဆက်ကြောင့်ကား။ အသာ နန္ဒာ နာမ၊ ထိုသုနန္ဒာအတွက် နန္ဒာမည်သော။ ပေါက္ခရဏီ ဥဒပါဒိ၊ ရေကန်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

သုဇာ ပန ကုသလကမ္မသ အကတတ္တာ၊ သုဇာသည်ကား ကုသိုလ်ကံကို မပြုအပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကသ္မိံ အရညေ ကန္ဒရာယ၊ တစ်ခုသော တောခွ ချောက်ကြားခ၌။ ဝကသကုဏိကာ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဗျိုင်းမ၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ သကြော၊ သိကြားမင်းသည်။ "သုဇာ နု ပညာယတိ၊ သုဇာသည် မထင်ရှား မတွေ့ရ။ ကတ္ထ နိဗ္ဗတ္တာ နု ခေါတိ၊ ဘယ်၌ ဖြစ်လေသနည်း"ဟု။ အာဝဇ္ဇေန္တော တံ ဒိတ္ဌာ၊ ဆင်ခြင်သော် ထိုဗျိုင်းမကို မြင်၍။ တတ္ထ ဂန္တာ၊ ထိုချောက်ကြားသို့ သွား၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုဗျိုင်းမကို ယူခဲ့၍။ ဒေဝလောကံ အာဂန္တာ၊ နတ်ပြည်သို့ ပြန်လာ၍။ တသာ ရမဏီယံ၊ ထိုဗျိုင်းမအား မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော။ ဒေဝနဂရံ သုဓမ္မံ ဒေဝသဘံ၊ နတ်ပြည်ကိုလည်းကောင်း, သုဓမ္မာမည်သော နတ်တို့စည်းဝေးခန်းမကိုလည်းကောင်း။ စိတ္တလတာဝနံ နန္ဒာပေါက္ခရဏိဉ္စ ဒဿေတွာ၊ စိတ္တလတာဥယျာဉ်ကိုလည်းကောင်း, နန္ဒာရေကန်ကိုလည်းကောင်း ပြ၍။ ဧတာ ကုသလံ ကတွာ၊ ဤသုဓမ္မာ သုစိတ္တာ သုနန္ဒာတို့သည် ကုသိုလ်ကို ပြုကြ၍။ မယံ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ငါ၏ မယားတို့၏။ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တာ၊ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ကြပြီ။ တွံ ပန ကုသလံ အကတွာ၊ နင်သည်ကား ကုသိုလ်ကို မပြု၍။ တိရစ္ဆာနယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တာ၊ တိရိစ္ဆာန်မျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။ ဣဒါနေ ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ သီလံ ရက္ခာဟိတိ၊ သီလကို စောင့်လောဟု။ တံ ဩဝဒိတွာ၊ ထို သုဇာ ဗျိုင်းမကို ဆုံးမ၍။ ပဉ္စသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ငါးပါးသီလတို့၌ တည်စေ၍။ တတ္ထေဝ နေတွာ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ထိုချောက်ကြားသို့သာ ဆောင်ယူ၍ လွှတ်ခဲ့ပြီ။

သာပိ တတော ပဌာယ၊ ထိုတျိုင်းမသည်လည်း ထိုအခါမှ စ၍။ သီလ ရက္ခတိ၊ ငါးပါးသီလကို စောင့်၏။ သက္ကော ကတိပါဟစ္စယေန၊ သိကြားမင်းသည် နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ သီလ ရက္ခိတုံ၊ ငါးပါးသီလကို စောင့်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ နု ခေါတိ ဂန္တာ၊ စွမ်းနိုင်၏လောဟု သွား၍။ မစ္ဆရှပေန ဥတ္တာနော ဟုတ္တာ၊ ငါးအသွင်ဖြင့် ပက်လက်သည် ဖြစ်၍။ ပုရတော နိပဇ္ဇိ၊ ရှေ့၌ အိပ်ပြီ။ သာ၊ ထိုသုဇာ တျိုင်းမသည်။ မတာမစ္ဆကောတိ သညာယ၊ ငါးသေဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ သီသေ အဂ္ဂဟေသိ၊ ခေါင်းကို ကိုင်ပြီ, ဆိတ်ပြီ။ မစ္ဆော နဂ်ုံ့ စာလေသိ၊ ငါးသည် အမြီးရင်းကို လှုပ်စေပြီ, လှုပ်ပြပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုငါးကို။ ဧဝံတိ မညေတိ ဝိသဒ္ဒေသိ၊ ရှင်သေးသည်ထင်၏ဟု ကြံ၍ လွှတ်ပြီ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သာမု သာမု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ သီလ ရက္ခိတုံ၊ ငါးပါးသီလကို စောင့်ခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိတိ အဂမာသိ၊ နင်စွမ်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု ပြော၍ သွားပြီ။ သာ တတော စုတာ၊ ထိုတျိုင်းမသည် ထိုတျိုင်းမျိုးမှ စုတေသော်။ ဗာရာဏသိယံ ကုမ္ဘကာရ-ဂေဟေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ အိုးထိန်းသည်အိမ်၌ ဖြစ်ပြီ။

သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ "ကဟံ နိဗ္ဗတ္တာ နု ခေါတိ၊ ဘယ်၌ ဖြစ်သနည်း"ဟု ဆင်ခြင်သော်။ တတ္ထ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ ဉ တ္တာ၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့ အိုးထိန်းသည်အိမ်၌ ဖြစ်ကြောင်းကို သိ၍။ သုဝဏ္ဏဇောလုကာနံ ယာနကံ ပူရေတ္တာ၊ ရွှေသခွားသီးတို့ဖြင့် ယာဉ်ငယ်ကို ပြည့်စေ၍။ ဂါမသ မဗ္ဗေ၊ ရွာ၏ အလယ်၌။ မဟာလ္လကဝေသေန နိသီဒိတ္တာ၊ အဖိုးအိုအသွင်ဖြင့် ထိုင်နေ၍။ "ဇောလုကာနိ ဂဏှထ၊ သခွါးသီးတို့ကို ယူကြလော့။ ဇောလုကာနိ ဂဏှထ၊ သခွားသီးတို့ကို ယူကြလော့"။ ဣတိ ဥဋ္ဌေါသေသိ၊ ဤသို့ ကြွေးကြော်ပြီ။ မနုဿာ အာဂန္တာ၊ လူတို့သည် လာကြ၍။ ဒေဟိ တာတာတိ အာဟံသု၊ ပေးပါ အဖိုးဟု ပြောကုန်ပြီ။ အဟံ သီလရက္ခကာနံ ဒမ္မိ၊ ငါသည် သီလစောင့်သူတို့အား ပေး၏။ တုမှေ သီလံ ရက္ခထာတိ၊ သင်တို့သည် သီလကို စောင့်ကြ၏လောဟု မေးပြီ။ မယံ သီလံ နာမ နု ဇာနာမ၊ ငါတို့သည် သီလမည်သည်ကို မသိကြပါ။ မူလေန ဒေဟိတိ၊ တန်ဖိုးဖြင့် ပေးပါဟု ပြောကြပြီ။ မယံ မူလေန နု အတ္ထော၊ ငါ့အား တန်ဖိုးဖြင့် အလိုမရှိ။ သီလရက္ခကာနညေဝ အဟံ ဒမ္မိတိ၊ သီလစောင့်သူတို့အားသာ ငါသည် ပေးအံ့ဟု ပြောပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ "အယံ၊ ဤသခွါးသီးကား။ ကော စ ဇောလုကော၊ ဘာသခွါးသီးမို့လဲ။ ဣတိ ပဇ္ဇမိသု၊ ဤသို့ပြော၍ ဖယ်သွားကုန်ပြီ။ သုဇာ တံ

ပဝတ္တိ သုတ္တာ၊ သုဇာသည် ထိုအဖြစ်ကို ကြားရ၍။ "မယ့် အာနိတ်၊ ငါ့အတွက် ယူဆောင်လာအပ်သည်။ ဘဝိယတိတိ စိန္တေတွာ၊ ဖြစ်လတ္တံ" ဟု ကြံပြီး၍။ ဂန္ဓာတ်၊ သွား၍ ထိုအဖိုးအိုကို။ ဒေဟိ တာတာတိ အာဟ၊ ပေးပါ အဖိုးဟု ပြောပြီ။ သီလံ ရက္ခသိ အမ္မာတိ၊ သီလကို စောင့်ရဲလား သမီးဟု မေးပြီ။ အာမ ရက္ခာမိတိ၊ မှန်ပါ စောင့်ပါ၏ဟု ဖြေပြီ။ ဣဒံ မယာ တုယ္ဟမေဝ၊ ဤသခွါးသီးကို ငါသည် နင်၏သာ။ အတ္ထာယ အာဘတန္တိ၊ အကျိုးငှာ ဆောင်ယူအပ်ခဲ့၏ဟု ပြော၍။ ယာနကေန သဒ္ဓိ၊ လှည်းနှင့် အတူတကွ။ ဂေဟဒ္ဒါရေ ဌပေတွာ ပက္ကာမိ၊ အိမ်တံခါးဦး တည်စေ၍, ထား၍ ထွက်ခွါသွားပြီ။

သာပိ ယာဝဇီဝံ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်သမီးသည်လည်း အသက်ထက်ဆုံး။ သီလံ ရက္ခိတွာ၊ ငါးပါးသီလကို စောင့်၍။ တတော စုတာ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်သမီးဘဝမှ စုတေသော်။ ဝေပစိတ္တိဿ အသုရိန္ဒဿ၊ ဝေပစိတ္တိမည်သော အသုရာနတ်မင်း၏။ ဓီတာ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ သမီး၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီး သီလာနိသံသေန၊ သီလအကျိုးဆက်ကြောင့်။ အဘိရူပါ အဟောသိ၊ အလွန်အဆင်းလှသည် ဖြစ်ပြီ။ သော တဿာ ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊ ထိုအသုရိန်နတ်မင်းသည် ထိုသမီးချောအား အရွယ်ရောက်ရာ အခါ၌။ "မယ့် ဓီတာ၊ ငါ၏ သမီးသည်။ အတ္ထနော စိတ္တရုစိတံ၊ မိမိ၏ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော။ သာမိကံ ဂဏှတူတိ၊ လင်ကို ယူလော့"ဟု ပြော၍။ အသုရေ သန္ဓိပါတေတိ၊ အသုရာတို့ကို ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးစေပြီ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ "ကဟံ သာ၊ ဘယ်နေရာ၌ ထိုသုဇာသည်။ နိဗ္ဗတ္တာ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်လေသနည်း"ဟု တွေး၍။ သြလောကေန္တော တတ္ထ၊ ကြည့်သော် ထိုအသုရာပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ ဉ တွာ၊ ဖြစ်နေကြောင်းကို သိ၍။ "သုဇာ စိတ္တရုစိတံ၊ သုဇာသည် စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော။ သာမိကံ ဂဏှန္တိ၊ လင်ကို ယူသော်။ မံ ဂဏှိဿတိတိ၊ ငါ့ကို ယူမည်"ဟု သိ၍။ အသုရဝဏ္ဏံ မာပေတွာ၊ အသုရာအိုဟန်ကို ဖန်ဆင်း၍။ တတ္ထ အဂမာသိ၊ ထိုပန်းကုံးစွပ်ပွဲသို့ သွားပြီ။ သုဇံ အလက်ရိတွာ၊ သုဇာကို တန်ဆာဆင်၍။ သန္ဓိပါတဋ္ဌာနံ အာနေတွာ၊ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးရာ ဌာနသို့ ခေါ်ဆောင်၍။ "စိတ္တရုစိတံ သာမိကံ၊ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော လင်ကို။ ဂဏှာတိ အာဟ်သု၊ ယူလော့"ဟု ပြောကြပြီ။ သာ သြလောကေန္တီ ထိုသုဇာသည် ကြည့်လိုက်သော်။ သက္ကံ ဒိသွာ၊ သိကြားမင်းကို တွေ့ရ၍။ ပုဗ္ဗေပိ သိနေဟဝသေန၊

ရှေးကလည်း ချစ်ဖူးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ မဟောဃေန ဝိယ ဥပ္ပန္နပေမေန၊ ရေအဟုန်ကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော ချစ်ခြင်းဖြင့်။ အရွှောတ္ထရှဟဒယာ ဟုတ္တာ၊ လွှမ်းမိုးအပ်သော နှလုံးသားရှိသည် ဖြစ်၍။ "အယံ မေ၊ ဤအသုရာ အိုသည် ငါသုဇာ၏။ သာမိကောတိ ဝတ္တာ၊ ချစ်လင်တည်းဟု ပြော၍။ တသ ဥပရိ ထိုအသုရာအို၏ ကိုယ်ပေါ်၌။ ပုပ္ပဒါမံ ခိပိတ္တာ အဂ္ဂဟေသိ၊ ပန်းကုံးကို ပစ်လိုက်၍ ရွှေကောက်ယူပြီ။ အသုရာ၊ ပန်းကုံးစွပ်ပွဲလာကြသည့် အသုရာတို့သည်။ "အမှာကံ ရာဇာ၊ ငါတို့၏ အသုရိန်နတ်မင်းသည်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှ ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ မီတု အနုဋ္ဌဝိကံ အလဘိတ္တာ၊ သမီးအား သင့်လျော်သူကို မရမူ၍။ ဣဒါနိ လဘတိ၊ ယခုမှ ရ၏။ ပိတမဟတော မဟာလ္လကော၊ အဘိုးထက် အသက်ကြီးသော။ အယမေဝ အဿာ ဓီတု၊ ဤအသုရာအို သည်သာ ထိုသမီးအား။ အနုဋ္ဌဝိကောတိ၊ သင့်လျော်သူတည်းဟု ပြောကြ၍။ လဇ္ဇမာနာ ပဏ္ဏမိသု၊ အရှက်ရကြလျက် ဖဲသွားကုန်ပြီ။ သော တံ၊ ထိုသိကြားမင်းသည် ထိုသုဇာကို။ ဒေဝနဂရံ အာနေတ္တာ၊ နတ်ပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်၍။ အမတေယျာနံ နာဋိကာကောဋိန်၊ ကချေသည်နတ်သမီးနှစ်ကုဋေငါးသန်းတို့၏။ ဇေဋ္ဌကံ ကတ္တာ၊ အကြီးအမှူးကို ပြု၍။ ယာဝတာယုကံ ဌတ္တာ၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး တည်၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ "ဘိက္ခု ဧဝံ၊ အိုရဟန်း ဤကဲ့သို့။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ ဒေဝနဂရေ ရဇ္ဇံ ကာရယမာနာ၊ နတ်ပြည်၌ မင်းအဖြစ်ကို ပြုကုန်သော်။ အတ္တနော ဇီဝိတံ စဇန္တာပိ၊ မိမိ၏ အသက်ကို စွန့်ကုန်လျက်လည်း။ ပါဏာတိပါတံ နာ ကရိသု၊ သူသက်သတ်မှုကို မပြုကုန်ပြီ။ တွံ ဧဝရူပေ၊ သင် သည်ကား ဤသို့သဘောရှိသော။ နိယျာနိကေ သာသနေ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍။ အပရိသောဝိတံ သပါဏကံ၊ မစစ်အပ်၍ ပိုးကောင်ရှိသော။ ဥဒကံ ပိဝိသသိ နာမာတိ၊ ရေကို သောက်တုံ့ဘိ၏"ဟု။ တံ ဘိက္ခုံ ဂရဟိတ္တာ၊ ထိုရဟန်းကို ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မာတလိသင်္ဂါဟကော၊ ထိုအခါက သင်္ဂြိုဟ်ခိုးမြောက်တတ်သော ရထားထိန်း မာတလိနတ်သားသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ သက္ကော ပန၊ သိကြားမင်း

သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကုလာဝကဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော ကုလာဝကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ နစ္စဇာတကဝဏ္ဏနာ

ရုဒ် မနုညန္တိ ဣဒံ၊ ရုဒ် မနုည စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟာရန္တေ၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဗဟုဘဏ္ဍိကံ ဧကံ ဘိက္ခုံ၊ များစွာသော ပစ္စည်းရှိသော တစ်ပါးသော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဝတ္ထု ဟေဋ္ဌာ ဒေဝမ္မ-ဇာတကေ၊ ပစ္ဆိပ္ပန်ဝတ္ထုကြောင်းသည် ရှေးခေါ်အောက် ဒေဝမ္မဇာတ်၌။ ဝုတ္တ-သဒိသမေव၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာတည်း။ သတ္ထာ တံ ဘိက္ခုံ၊ ဘုရား ရှင်သည် ထိုရဟန်းကို။ "ဘိက္ခု တွံ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ဗဟုဘဏ္ဍော ကိရ၊ ပစ္စည်းများစွာရှိသတဲ့။ ဣဒါနိ သစ္စံ၊ ဤသို့ကြားရသည်ကား မှန်သလော"။ ဣဒါနိ ပန္တိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ အာမ ဘန္တေတိ၊ မှန်ပါဘုရားဟု ဖြေပြီ။ "ဘိက္ခု တွံ ကီကာရဏာ၊ အိုရဟန်း သင်သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဗဟုဘဏ္ဍော ဇာတော၊ ပစ္စည်းများစွာရှိသူသည် ဖြစ်သည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်ရသနည်း"ဟု မိန့်ပြီ။ သော ဇေတ္တက် သုတ္တာဝ၊ ထိုရဟန်းသည် ဤမျှသာ ရှိသော စကားကို ကြားရ၍ပင်။ ကုဒ္ဓေါ၊ စိတ်ဆိုး၍။ နိဝါသနပါရုပန် ဆဋ္ဌေတ္တာ၊ သင်းပိုင်ဇကသီကို စွန့်ပစ်၍။ "ဣဒါနိ ဣမိနာ နီဟာရေန၊ ယခု ဤနည်းဖြင့်။ ဝိစရာမိတိ၊ လှည့်လည်အံ့"ဟု ပြော၍။ သတ္ထု ပုရတော၊ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်၌။ နဂ္ဂေါ အဋ္ဌာသိ၊ အဝတ်မစည်းဘဲ တည်ပြီ။ မနုဿာ မီ ဓီတိ အာဟံသု၊ လူတို့သည် ထို့ထို့ဟု ဆိုကုန်ပြီ။ သော တတော ပလာယိတ္တာ၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုနေရာမှ ထွက်ပြေး၍။ ဟိနာယ အာဝတ္တော၊ ယုတ်သော လွှဲဘောင်သို့ လည်ပြီ (လူထွက်ပြီ)။ ဘိက္ခု ဓမ္မသဘာယံ သန္ဓိသိန္နာ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ ထိုင်နေကြလျက်။ "သတ္ထု ပုရတော၊ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်၌ပင်။ ဒေဝရူပ် ကရိဿတိ နာမာတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို ပြုရဲဘိ၏"ဟု။ တဿ အဂုဏကထံ ကထေသုံ၊

ထိုရဟန်း၏ ကျေးဇူးမဲ့ စကားကို ပြောကုန်ပြီ။ သတ္တာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ ကာယ ကထာယ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါ ဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ အတ္ထ နုတိ၊ ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည် ဖြစ်ကြ သနည်း"ဟု။ ဘိက္ခူ ပုစ္ဆိ၊ ရဟန်းတို့ကို မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား။ "ဟိ သော ဘိက္ခု၊ မှန်၏ ထိုရဟန်းသည်။ တုမှာကံ ပုရတော နာမ၊ ရှင်တော် ဘုရားတို့၏ ရှေ့တော်မည်သည်၌ပင်။ စတုပရိသမဗ္ဗေ၊ ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌။ ဟိရောတ္ကပ္ပ ပဟာယ၊ အရှက်အကြောက်ကို ပယ်စွန့်၍။ ဂါမဒါရကော ဝိယ၊ တောသားကလေးငယ်ကဲ့သို့။ နဂ္ဂေါ ဟုတ္ဝာ၊ အဝတ်မစည်းသည် ဖြစ်၍။ မနုဿေဟိ ဇိဂုစ္ဆိယမာနော၊ လူတို့သည် စက်ဆုပ်အပ်၍။ ဟီနာယာဝတ္တိတ္ဝာ၊ လူဘောင်သို့လည်၍ လူထွက်၍။ သာသနာ ပရိဟီနောတိ၊ သာသနာတော်မှ ဆုတ်ယုတ်ပြီဟု။ တဿ အဂုဏကထာယ၊ ထိုရဟန်း၏ ကျေးဇူးမဲ့စကားဖြင့်။ နိသိန္ဓာ အမှာတိ၊ ထိုင်နေကုန်သည်ဖြစ်ကြပါ၏"ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါသာ။ သော ဘိက္ခု ဟိရောတ္ကပ္ပါဘာဝေန၊ ထို ရဟန်းသည် ဟိရိသြတ္တပ္ပမရှိသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ရတနသာသနာ နိ ပရိဟီနော၊ ရတနာဖြစ်သော သာသနာတော်မှ ဆုတ်ယုတ် ဆုံးရှုံးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေ ဣဒါနိ ရတနပဋိလာဘတောပိ၊ ရှေးက အမျိုးသမီး ရတနာရမူမှလည်း။ ပရိဟီနော ယေဝါတိ ဝတ္ဝာ၊ ဆုတ်ယုတ်ဆုံးရှုံးဖူးသည်သာ" ဟုမိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ပဌမကပ္ပေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ကမ္ဘာဦး၌။ စတုပ္ပဒါ သီဟာ၊ ခြေလေးချောင်းရှိ သားကောင်တို့သည် ခြင်္သေ့ကိုလည်းကောင်း။ မစ္ဆာ အာနန္ဒမစ္ဆံ၊ ငါးတို့သည် အာနန္ဒာငါးကြီးကိုလည်းကောင်း။ သကုဏာ သုဝဏ္ဏဟံသံ၊ ငှက်တို့သည် ရွှေဟင်္သာကိုလည်းကောင်း။ ရာဇာနံ အကံသု၊ မင်းကို ပြုကုန်ပြီ မင်းမြှောက်ကုန်ပြီ။ တဿ သုဝဏ္ဏဟံသရာဇဿ၊ ထိုရွှေဟင်္သာမင်း၏။ မိတာ ဟံသပေါတိကာ ပန၊ သမီးဖြစ်သော ဟင်္သာမငယ်သည်ကား။ အတိရူပါ အဟောသိ၊ အလွန်လှသောအဆင်း ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သော တဿာ ဝဏ္ဏ အဒါသိ၊ ထိုရွှေဟင်္သာမင်းသည် ထိုသမီးလှအား ဆုကို ပေးပြီ။ သာ အတ္တနော စိတ္တရုစိတံ၊ ထိုသမီးလှသည် မိမိ၏ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော။ သာမိကံ ဝါရေသိ၊ လင်ကို ယူခွင့် ပေးဖို့ တောင်းပြီ။ ဟံသရာဇာ၊ ဟင်္သာမင်းသည်။ တဿာဝဏ္ဏ ဒတ္ဝာ၊ ထိုသမီး

လှအား ဆုကို ပေးပြီး၍။ သဗ္ဗေ သကုဏေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ငှက်တို့ကို။ ဟိမဝန္တေ သန္ဓိပါတာပေသိ၊ ဟိမဝန္တာဌ် စုဝေးစေပြီ။ နာနပွကာရာ ဟ်သ-မောရာဒယော၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သောဟသ်ာဒေါင်း စကုန်သော။ သကုဏာဂဏာ သမာဂန္ဓာ၊ ငှက်အပေါင်းတို့သည် ကောင်းစွာလာကြ၍။ မဟန္တေ ဧကသ္မိ ပါသာဏတလေ၊ ကြီးသော ကျောက်ဖျာပြင်တစ်ခုပေါ်ဌ်။ သန္ဓိပတိသု၊ ကောင်းစွာ ကျရောက်စုဝေးကုန်ပြီ။ ဟ်သရာဇာ၊ ဟသ်ာမင်းသည်။ "အတ္တနော စိတ္တရုစိတံ သာမိကံ၊ မိမိ၏ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော လင်ကို။ အာဂန္တာ ဂဏ္ဍာတူတိ၊ လာ၍ ယူလော့"ဟု။ မိတရံ ပဏ္ဍောသာပေသိ၊ သမီးချောကို ခေါ်စေပြီ။ သာ သကုဏသ်ယ် သြလောကေန္တီ ထိုဟသ်ချောမသည် ငှက်အပေါင်းကို ကြည့်သော်။ မဏိဝဏ္ဏဂီဝံ စိတြပေခုဏံ၊ ပတ္တမြားအဆင်းလည်ပင်းရှိသော ဆန်းကြယ်သော အတောင်ရှိသော။ မောရံ ဒိသ္မာ၊ ဒေါင်းကို မြင်၍။ "အယံ မေ၊ ဤဒေါင်းသည် ငါဟသ်ာမ၏။ သာမိကော ဟောတူတိ အာရောစေသိ၊ လင်သည် ဖြစ်စေ"ဟု ပြောကြားပြီ။ သကုဏသ်ယာ မောရံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ငှက်အပေါင်းတို့သည် ဒေါင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "သမ္မ မောရ အယံ ရာဇဓီတာ၊ အဆွေဒေါင်း ဤ ဟသ်ာမင်းသမီးချောသည်။ ဧတ္တကာနံ သကုဏာနံ မဇ္ဈေ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ငှက်တို့၏အလယ်ဌ်။ သာမိကံ ရောစေန္တီ၊ လင်ကို စိတ်ကြိုက် ရှာသော်။ တယိ ရုစိ ဥပ္ပါဒေသိတိ အာဟံသု၊ သင့်အပေါ်ဌ် ကြိုက် နှစ်သက်မှုကို ဖြစ်စေပြီ"ဟု ပြောကြပြီ။ မောရော၊ ဒေါင်းသည်။ "အဇ္ဇာပိ မေ ဗလံ၊ ယနေ့ တိုင်အောင်လည်း ငါ၏စွမ်းရည်ကို။ တာဝ နု ပဿတိတိ၊ မမြင်ကြသေး"ဟု တွေး၍။ အတိတုဋ္ဌယာ ဟိရောတ္တပ္ပံ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ အလွန်နှစ်သက်သဖြင့် ဟိရိ သြတ္တပ္ပကို ဖျက်၍။ တာဝ မဟတော သကုဏသယ်သ မဇ္ဈေ၊ သို့ကလောက် များပြားသော ငှက်အပေါင်း၏ အလယ်ဌ်။ ပက္ခေ ပသာရေတ္တာ၊ အတောင်တို့ကို ဖြန့်၍။ နစ္စိတုံ အာရဘိ၊ ကခြင်းဌာ အားထုတ်ပြီ။ နစ္စန္တော အပ္ပဋိဘဏော အဟောသိ၊ ကသော် မဖုံးလွှမ်းအပ်သည် (မပေါ်သင့်သည်များ ပေါ်သည်) ဖြစ်ပြီ။

သုဝဏ္ဏဟ်သရာဇာ လဇ္ဇိတော၊ ရွှေဟသ်ာမင်းသည် ရှက်၍။ "ဣမသ္မိ အဗ္ဗတ္တသမုဋ္ဌာနာ၊ ဤဒေါင်းမှာ ကိုယ်တွင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ဟိရိ နေဝ အတ္ထိ၊ အရှက်သည် မရှိ။ ဗဟိဒ္ဓါသမုဋ္ဌာနံ သြတ္တပ္ပံ နု ပြင်ပကြောင့်ဖြစ်သော အကြောက်သည်လည်း မရှိ။ ဘိန္နဟိရောတ္တပ္ပဿ အသ၊ ပျက်စီးသော အရှက်အကြောက်

ရှိသော ဤဥဒေါင်းအား။ မမ မိတရဲ့ နာ ဒဿာမိတိ၊ ငါ၏ သမီးချောကို မပေးအံ့" ဟုကြံ၍။ သကုဏာသ်ယမဟု၊ ဌက်အပေါင်းတို့အလယ်၌။

၃၂။ "ရုဒ် မနုည် ရုစိရာ စ ပိဋ္ဌိ။ ဝေဠုရိယဝဏ္ဏူပနိဘာ စ ဂိဝါ။
ဗျာမမတ္တာနိ စ ပေခုဏာနိ။ နစ္ခေန တေ မိတရဲ့ နော ဒဒါမိ"တိ၊

"ရုဒ် မနုည် (လ) မိတရဲ့ နော ဒဒါမိ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၃၂။ ရုဒ် မနုည်၊ တွန်သ်သည် စိတ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်၏။ ပိဋ္ဌိ စ ရုစိရာ၊ ကျောပြင်သည်လည်း နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏။ ဂိဝါ စ ဝေဠုရိယ-ဝဏ္ဏူပနိဘာ၊ လည်ပင်းသည်လည်း ကျောက်မျက်ရွှေအဆင်းနှင့် တူပါပေ၏။ ပေခုဏာနိ စ ဗျာမမတ္တာနိ၊ အတောင်တို့သည်လည်း တစ်လံမျှရှိပါကုန်၏။ နစ္ခေန တေ၊ အရှက်မဲ့စွာ ကပြခြင်းကြောင့် သင်ဥဒေါင်းအား။ မိတရဲ့ နော ဒဒါမိ၊ သမီးချောကို မပေးတော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ရုဒ် မနုည်**ဣ၊ ရုဒ် မနုည် ဟူသော ပါဋ္ဌ၌။ တကာရသ ဒကာရော ကတော၊ တအက္ခရာ၏ ဒအက္ခရာအဖြစ်ကို ပြုအပ်ပြီ။ ရုတံ မနုည်၊ တွန်သ်သည် စိတ်ကို နှစ်သက်စေတတ်၏။ ဝသိတသဒ္ဒေါ မဓုရော၊ တွန်သော အသ်သည် သာယာမှု ရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ရုတံ မနုည်၏ အနက်တည်း။ **ရုစိရာ စ ပိဋ္ဌိ**တိ၊ ရုစိရာ စ ပိဋ္ဌိ ဟူသည်ကား။ တေ ပိဋ္ဌိပိ၊ သင်၏ ကျောပြင်သည်လည်း။ စိတြာ စေဝ သောဘနာ စ၊ ဆန်းလည်း ဆန်းကြယ်၏ တင့်လည်း တင့်တယ်၏တည်း။ **ဝေဠုရိယဝဏ္ဏူပနိ**ဘာတိ၊ ဝေဠုရိယ-ဝဏ္ဏူပနိဘာ ဟူသည်ကား။ ဝေဠုရိယမဏိဝဏ္ဏသဒိသာ၊ ကျောက်မျက်ရွှေ အဆင်းနှင့်တူ၏တည်း။ **ဗျာမမတ္တာနိ**တိ၊ ဗျာမမတ္တာနိ ဟူသည်ကား။ ဧကဗျာမပ္ပမာဏာနိ၊ တစ်လံပမာဏ ရှိကုန်၏တည်း။ **ပေခုဏာနိ**တိ၊ ပေခုဏာနိ ဟူသည်ကား။ ပိဋ္ဌာနိ၊ အတောင်တို့တည်း။ **နစ္ခေန တေ မိတရဲ့ နော ဒဒါမိ**တိ၊ နစ္ခေန တေ မိတရဲ့ နော ဒဒါမိ ဟူသည်ကား။ ဟိရောတ္တပ္ပံ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ အရှက်အကြောက်ကို ဖျက်၍။ နစ္ခိတဘာဝေနေဝ၊ ကသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ပင်။ ဧဝရူပဿ နိလ္လဇ္ဇဿ တေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အရှက်မရှိသော သင်ဥဒေါင်းအား။ မိတရဲ့ နော ဒဒါမိ၊ သမီးချောကို မပေးတည်း။ ဣတိ ဝတ္တာ ဟံသရာဇာ၊

ဣန္ဒိသို့ ပြောရ၏ ဟသ်မင်းသည်။ အတ္တနော ဘာဂိနေယျသ ဟံသပေါတကသ၊ မိမိ၏ တူဖြစ်သော ဟသ်ဝယ်အား။ တသ္မိယေဝ ပရိသမဇ္ဈေ။ ထိုပရိသတ်အလယ် ၌ပင်။ ဓီတရံ အဒါသိ၊ သမီးကို ပေးပြီ။ မောရော၊ ဒေါင်းသည်။ ဟံသပေါတိကံ အလဘိတွာ လဇ္ဇိတွာ၊ ဟသ်ချောမလေးကို မရဘဲ အရှက်ရ၍။ တတောဝ ဥပ္ပတိတွာ ပလာယိ၊ ထိုကျောက်ဖျာအပြင်မှပင် ပျံတက်၍ ပြေးပြီ။ ဟံသရာဇာပိ၊ ဟသ်မင်းသည်လည်း။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနမေव ဂတော၊ မိမိ၏ နေရာသို့ပင် သွားပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ ဧသော၊ အိုရဟန်းတို့ ယခု အခါသာ ဤရဟန်းသည်။ ဟိရောတ္တပ္ပံ ဘိန္ဒိတွာ၊ အရှက်အကြောက်ကို ဖျက်၍။ ရတနသာသနာ နိ ပရိဟီနော၊ ရတနာအစစ်ပြစ်ကြီးဖြစ်သည့်သာသနာတော်မှ ဆုတ်ယုတ်ဆုံးရှုံးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ ဣတ္ထိရတန-ပဋိလာဘတော ပရိဟီနော ယေဝါတိ၊ မိန်းမရတနာ ရဖို့ရာမှ ဆုတ်ယုတ်ဆုံးရှုံး ဖူးသည်သာ"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဇ္ဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မောရော၊ ထိုအခါက ဥဒေါင်းသည်။ ဗဟုဘဏ္ဍိကော အဟောသိ၊ ပစ္စည်းများစွာ ရှိသော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဟံသရာဇာ ပန၊ ဟသ်မင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

နစ္စဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
နစ္စဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ သမ္မောဒမာနဇာတကဝဏ္ဏနာ

သမ္မောဒမာနာတိ ဣဒံ၊ သမ္မောဒမာနာ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ကပိလဝတ္ထုံ ဥပနိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ကပိလဝတ်မြို့ကို အမှီပြု၍။ နိဂြောဓာရာမေ ဝိဟရန္တော၊ နိဂြောဓရုံကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ စုမ္ဗဋကကလဟံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ခေါင်းခုအကြောင်းပြုဖြစ်သော ရန်ပွဲကို

အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သော ကုဏာလဇာတကေ၊ ထိုရန်ပွဲသည် ကုဏာလဇာတ်၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဒါ ပန သတ္ထာ၊ ထိုအခါ၌ကား ဘုရားရှင်သည်။ ဥတကေ အာမန္တေတွာ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို သိစေတော်မူပြီး၍။ "မဟာရာဇ ဥတကာနံ၊ အိုမင်းမြတ်တို့ ဆွေမျိုးတို့၏။ အညမည် ဝိဂ္ဂဟော နာမ နု ယုတ္တော၊ အချင်းချင်း အယှဉ်ကွဲပြား စကားများခြင်း မည်သည် မသင့်။ ဟိ တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ မှန်လှ၏ တိရိစ္ဆာန်တို့သည်သော်မှလည်း။ ပုဗ္ဗေ သမဂ္ဂကာလေ၊ ရှေက ညီညွတ်ကြသောအခါ၌။ ပစ္စာမိတ္တေ အဘိဘဝိတွာ၊ ရန်သူတို့ကို လွှမ်းမိုးအနိုင်ယူ၍။ သောတ္ထိ ပတ္တာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ ယဒါ ဝိဝါဒံ အာပန္နာ၊ အကြောင်အခါ ငြင်းခုံခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။ တဒါ မဟာဝိနာသံ၊ ထိုအခါ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တာတိ ဝတွာ၊ ရောက်ကြရပြီ"ဟု မိန့်တော်မူသော်။ ဥတိရာဇကုလေဟိ အာယာစိတောဝ၊ ဆွေတော်မျိုးတော် မင်းမျိုးတို့သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတိတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဝဋ္ဋကယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ငုံးမျိုး၌ ဖြစ်၍။ အနေကဝဋ္ဋက-သဟဿ ပရိဝါရော၊ ငုံးထောင်ပေါင်းများစွာအခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။ အရညေ ပဋိဝသတိ၊ တောင်၌ နေ၏။ တဒါ ဧကော ဝဋ္ဋကလုဒ္ဒကော၊ ထိုအခါ တစ်ဦးသော ငုံးမုဆိုးသည်။ တေသံ ဝသနဋ္ဌာနံ ဂန္တွာ၊ ထိုငုံးတို့၏ နေရာဌာနသို့ သွား၍။ ဝဋ္ဋကဝဿိတံ ကတွာ၊ ငုံးတွန်သံကို ပြု၍။ တေသံ သန္ဓိပတိတဘာဝံ ဉ တွာ၊ ထိုငုံးတို့၏ စုမိကြောင်းကို သိ၍။ တေသံ ဥပရိ ထိုငုံးတို့၏ အထက်၌။ ဇာလံ ခိပိတွာ၊ ပိုက်ကို ပစ်ချ၍။ ပရိယန္တေသု မဒ္ဒန္တော၊ ပိုက်အဖျားတို့၌ နင်းလျက်။ သဗ္ဗေ ဧကတော ကတွာ၊ ငုံးအားလုံးတို့ကို တပေါင်းတည်း ပြု၍။ ပစ္ဆိ ပူရေတွာ၊ တောင်းကို ပြည့်စေ၍။ ယဒါ ဝန္တွာ၊ အိမ်သို့ သွား၍။ တေ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ထိုငုံးတို့ကို ရောင်း၍။ တေန မူလေန၊ ထိုရောင်းရသော အဖိုးဖြင့်။ ဇီဝိတံ ကပ္ပေသိ၊ အသက်မွေးမှုကို ပြု၏။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဗောဓိသတ္တော တေ ဝဋ္ဋကေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုငုံးတို့ကို။ "အယံ သာကုဏိကော၊ ဤငုံးမုဆိုးသည်။ အမှာကံ ဥတကေ၊ ငါတို့၏ ဆွေမျိုးငုံးတို့ကို။ ဝိနာသံ ပါပေတိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ အဟံ ဧကံ ဥပါယံ ဇာနামি၊ ငါသည် တစ်ခုသော

လွတ်ကြောင်းနည်းလမ်းကို သိ၏။ ယေန ဧသော၊ ယင်းနည်းလမ်းကြောင့် ဤမုဆိုး သည်။ အမှေ ဂဏ္ဍိတုံ နံ သက္ခိဿတိ၊ ငါတို့ကို ဖမ်းယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ကွဒါနိ ကွတော ပဋ္ဌာယ၊ ယခု ဤနေ့မှ စ၍။ တုမှာကံ ဥပရိ သင်တို့၏ အထက်၌။ ဧတေန ဇာလေ ခိတ္တမတ္တေ၊ ဤမုဆိုးသည် ပိုက်ကို ပစ်ချအပ်ကာမျှ၌။ ဧကေကော၊ တစ်ကောင်တစ်ကောင်သော ငုံးသည်။ ဧကေကဿိ ဇာလကွိကေ၊ တစ်ပေါက် တစ်ပေါက်သော ပိုက်ပေါက်၌။ သီသံ ဌပေတွာ၊ ခေါင်းကို ထား၍။ ဇာလံ ဥက္ခိပိတွာ၊ ပိုက်ကို ချီမ၍။ ကွန္ဓိတဋ္ဌာနံ ဟရိတွာ၊ လိုရာအရပ်သို့ ဆောင်ယူ၍။ ဧကဿိ ကဏ္ဌကဝုမ္မေ ပက္ခိပထ၊ တစ်ခုသော ဆူးခြုံ၌ ပစ်ချကြလော့။ ဧဝံ သန္တေ ဟေဋ္ဌာ၊ ဤသို့ ပစ်ချပြီးသည်ဖြစ်သော် အောက်၌။ တေန တေန ဌာနေန၊ ထိုထိုဌာနဖြင့်။ ပလာယိသာမာတိ အာဟ၊ ပြေးကြအုံ့"ဟု ပြောပြီ။ တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုငုံးအားလုံးတို့သည်။ သာမူတိ ပဋိသုဏိသု၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံကြပြီ။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ဒုတိယနေ့၌။ ဥပရိ ဇာလေ ခိတ္တေ၊ အထက်၌ ပိုက်ကို ပစ်ချ အပ်သော်။ ဗောဓိသတ္တေန ဝုတ္ထနယေနေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် ပြောအပ်သော နည်းဖြင့်ပင်။ တေ ဇာလံ ဥက္ခိပိတွာ၊ ထိုငုံးတို့သည် ပိုက်ကို ချီမ၍။ ဧကဿိ ကဏ္ဌကဝုမ္မေ ခိပိတွာ၊ တစ်ခုသော ဆူးခြုံ၌ ပစ်ချ၍။ သယံ ဟေဋ္ဌာဘာဂေန၊ မိမိတို့သည် ဆူးခြုံအောက်အဖို့ဖြင့်။ တတော တတော ပလာယိသု၊ ထိုထိုနေရာမှ ထွက်ပြေးကုန်ပြီ။ ဂုမ္ဗတော ဇာလံ၊ ဆူးခြုံမှ ပိုက်ကို။ မောစေန္တသော၊ ဖြေနေစဉ်ပင်။ သာကုဏိကဿ ဝိကာလော ဇာတော၊ ငှက်မုဆိုးအတွက် အခါမဲ့သည် ဖြစ်ပြီ။ သော တုဋ္ဌဟတ္ထော၊ အဂမာသိ၊ ထိုငုံးမုဆိုးသည် အချည်းနှီးသောလက်ရှိ၍သာ (လက်ချည်းသာ) အိမ်ပြန်သွားရပြီ။

ပုနဒိဝသတော ပဋ္ဌာယပိ၊ နောက်နေ့မှ စ၍လည်း။ ဝဋ္ဋကာ တထေဝ ကရောန္တိ ငုံးတို့သည် ထို့အတူသာ ပြုကုန်၏။ သောပိ ယာဝ သူရိယတ္ထင်္ဂမာ၊ ထိုငှက်မုဆိုး သည်လည်း နေဝင်သည်တိုင်အောင်။ ဇာလမေဝ မောစေန္တော၊ ပိုက်ကိုသာ ဖြေတ် နေရလျက်။ ကိဉ္စိ အလဘိတွာ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မရဘဲ။ တုဋ္ဌဟတ္ထော ဂေဟံ ဂစ္ဆတိ၊ လက်ချည်းသာ အိမ်သို့ ပြန်သွားရ၏။ အထ အဿ ဘရိယာ ကုဇ္ဈိတွာ၊ ထိုအခါ ထိုမုဆိုး၏ မယားသည် စိတ်ဆိုး၍။ "တွံ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ ရှင်သည် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ တုဋ္ဌဟတ္ထော အာဂစ္ဆသိ၊ လက်ချည်းဖြစ်၍ ပြန်လာ၏။ တေ အညမ္ပိ၊ ရှင့်မှာ ကျွန်မမှအခြားလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိ ပေါသိတပုဗ္ဗာနံ၊ ပြင်ပ

ကျွေးမွေးဖို့နေရာသည်။ အတ္တိမညေတိ အာဟ၊ ရှိသည် ထင်၏"ဟု ပြောပြီ။ သာကုဏိကော၊ ဌက်မုဆိုးသည်။ "ဘဒ္ဒေ မမ အည၊ အိုရှင်မ ငါ့မှာ ရှင်မမှ အခြားသော။ ပေါသိတဗ္ဗဌာန် နတ္ထိ၊ ကျွေးမွေးဖို့နေရာသည် မရှိပါ။ အပိ စ ခေါ ပန တေ ဝဋ္ဋကာ၊ သို့သော်လည်း စင်စစ် ထိုငုံးတို့သည်။ သမဂ္ဂါ ဟုတ္တာ စရန္တိ၊ ညီညွတ်ကြသည် ဖြစ်၍ ကျင့်ကုန်၏။ မယာ ခိတ္တမတ္တေ၊ ငါသည် ပစ်အပ်ကာမျှ၌။ ဇာလံ အာဒါယ၊ ပိုက်ကို ခြိုယူ၍။ ကဏ္ဌကဝုမ္မေ ခိပိတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဆူးခြုံ၌ ပစ်ချ၍ သွားကုန်၏။ ဧတေ သမ္ဘကာလမေဝ၊ ထိုငုံးတို့သည် အခါခပ်သိမ်းပင်။ သမ္ဘောဒ-မာနာ န ခေါ ပန ဝိဟရိဿန္တိ၊ ညီညွတ်ဝမ်းမြောက်ကြလျက် မနေကြလတ္တံ့။ တွံ မာ စိန္တယိ၊ ရှင်မသည် တွေးပူမနေလင့်။ ယဒါ တေ၊ အကြင်အခါ ထိုငုံးတို့သည်။ ဝိဝါဒံ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ငြင်းခုံခြင်းသို့ ရောက်ကြလတ္တံ့။ တဒါ တေ သဗ္ဗေ အာဒါယ၊ ထိုအခါ ထိုငုံးအားလုံးတို့ကိုပင် ဖမ်းယူ၍။ တဝ မုခံ ဟာသယမာနော၊ ရှင်မ၏ မျက်နှာကို ရွှင်ပျစေလျက်။ အာဂစ္ဆိဿာမိတိ ဝတ္တာ ဘရိယာယ၊ လာအုံ့"ဟု ပြော၍ မယားအား။

> ၃၃။ "သမ္ဘောဒမာနာ ဂစ္ဆန္တိ။ ဇာလ မာဒါယ ပက္ခိနော။
> ယဒါ တေ ဝိဝဒိဿန္တိ၊ တဒါ ဧဟိန္တိ မေ ဝသ"န္တိ၊

"သမ္ဘောဒမာနာ ဂစ္ဆန္တိ (လ) တဒါ ဧဟိန္တိ မေ ဝသံ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

> ၃၃။ ပက္ခိနော သမ္ဘောဒမာနာ၊ ငုံတို့သည် ညီညွတ်ဝမ်းမြောက်ကြလျက်။ ဇာလံ အာဒါယ ဂစ္ဆန္တိ၊ ပိုက်ကို ခြိုယူကြ၍ သွားကုန်၏။ ယဒါ တေ ဝိဝဒိဿန္တိ၊ အကြင်အခါ ထိုငုံးတို့သည် ငြင်းခုံကြလတ္တံ့။ တဒါ မေ ဝသံ ဧဟိန္တိ၊ ငြင်းခုံကြရာ ထိုအခါ၌ ငါမုဆိုး၏ အလိုအကြိုက်သို့ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

တတ္ထ **ယဒါ တေ ဝိဝဒိဿန္တိ**တိ၊ ထိုဂါထာ၌ ယဒါ တေ ဝိဝဒိဿန္တိ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ ကာလေ တေ ဝဋ္ဋကာ၊ အကြင်အခါ၌ ထိုငုံးတို့သည်။ နာနာလဒ္ဓိကာ နာနာဂါဟာ ဟုတ္တာ၊ အမျိုးမျိုးသော ဝါဒရှိကုန်သည် အမျိုးမျိုးသော အယူ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဝဒိဿန္တိ၊ ငြင်းခုံကြလတ္တံ့။ ကလဟံ ကရိဿန္တိ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုကြလတ္တံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ယဒါ တေ ဝိဝဒိဿန္တိ၏ အနက်တည်း။ **တဒါ ဧဟိန္တိ မေ ဝသ**န္တိ၊ တဒါ ဧဟိန္တိ မေ ဝသံ ဟူသည်ကား။

တသ္မိ ကာလေ သမ္ဘေပိ တေ၊ ငြင်းခုံကြရာထိုအခါ၌ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ထိုင်းတို့သည်။ မမ ဝသ် အာဂစ္ဆိသန္တိ၊ ငါမုဆိုး၏ အလိုအကြိုက်သို့ ရောက်ကြလတ္တံ့။ အထ အဟံ၊ ထိုအခါ ငါသည်။ တေ ဂဟေတွာ၊ ထိုင်းတို့ကို ဖမ်းယူ၍။ တဝ မုခံ ဟာသေတွာ၊ ရှင်မ၏ မျက်နှာကို ရှင်ပျစေ၍။ အာဂစ္ဆိသာမိတိ၊ လာပါအုံ့ဟု။ ဘရိယံ သမဿာသေသိ၊ မယားကို နှစ်သိမ့်ပြီ။

ကတိပါဟသေဝ အစ္ဆယေန ပန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကိုသာ လွန်ရာအခါ၌ကား။ ဧကော ဝဠ္ဍကော၊ တစ်ကောင်သော ငုံးသည်။ ဂေါစရဘူမိ သြတရန္တော၊ စားကျက်မြေပေါ်သို့ သက်ဆင်းသော်။ အသလ္လက္ခေတွာ၊ မမှတ်မိ၍။ အညဿ သိသံ အဂ္ဂမိ၊ အခြားငုံး၏ ခေါင်းကို နင်းမိပြီ။ ဣတရော၊ ဤနင်းမိသော ငုံးမှ အခြားအနင်းခံရသော ငုံးသည် (သည့်ပြင်ငုံးသည်)။ "ကော မ၊ ဘယ်သူသည် ငါ့ကို။ သီသေ အဂ္ဂမိတိ ကုဇ္ဈိ၊ ခေါင်း၌ နင်းသနည်း"ဟု စိတ်ဆိုးပြီ။ "အဟံ အသလ္လက္ခေတွာ၊ ငါသည် မမှတ်မိ၍။ အဂ္ဂမိ၊ နင်းမိပြီ။ မာ ကုဇ္ဈိတိ၊ စိတ်မဆိုးပါလင့်"ဟု။ ဝုတ္တေပိ ကုဇ္ဈိယေव၊ ပြောဆိုတောင်းပန်အပ်သော်လည်း စိတ်ဆိုးသည်သာ။ တေ ပုနပ္ပုနံ ကထေန္တာ၊ ထိုင်းနှစ်ကောင်တို့သည် အဖန်ဖန် ပြောကြသော်။ "တွမေဝ ဇာလ၊ သင်သည်သာ ပိုက်ကို။ ဥက္ခိပသိ မညေတိ၊ ချီမ၏ဟု ထင်နေ၏ဟု။ အညမညံ ဝိဝါဒံ ကရိသု၊ အချင်းချင်း ငြင်းခုံမှုကို ပြုကြပြီ။ တေသု ဝိဝဒန္တေသု၊ ထိုင်းနှစ်ကောင်တို့သည် ငြင်းခုံကြသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းငုံးသည်။ ဝိဝါဒကေ သောတ္ထိဘာဝေါ နာမ နတ္ထိ၊ ငြင်းခုံတတ်သူ၌ ချမ်းသာသည့်အဖြစ်မည်သည် မရှိ။ ဣဒါနေဝ တေ၊ ယခုပင် ထိုငြင်းခုံသော ငုံးတို့သည်။ ဇာလံ နဿိပိသန္တိ၊ ပိုက်ကို မခိုကြလတ္တံ့။ တတော၊ ထိုသို့ ပိုက်ကို မခိုခြင်းကြောင့်။ မဟန္တံ ဝိနာသံ ပါပုဏိသန္တိ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလတ္တံ့။ သာကုဏိကော သြကာသံ လဘိဿတိ၊ ငုံးမုဆိုးသည် ဖမ်းယူခွင့်ကို ရလတ္တံ့။ မယာ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ငါသည် ဤနေရာ၌။ ဝသိတုံ နဿာတိ စိန္တေသိ၊ နေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း မသင့်"ဟု ကြံပြီ။ သော အတ္တနော ပရိသံ အာဒါယ၊ ထိုဘုရားလောင်းငုံးသည် မိမိ၏ ပရိသတ်ကို ယူ၍။ အညတ္တ ဂတော၊ အခြားနေရာသို့ သွားပြီ။ သာကုဏိကောပိ ကတိပါဟစ္ဆယေန အာဂန္တာ၊ ငုံးမုဆိုးသည်လည်း နှစ်ရက်သုံးရက်ကျော်သဖြင့် လာ၍။ ဝဠ္ဍကဝသိတံ ဝသိတွာ၊ ငုံးတွန်သံကို တွန်၍။ သန္ဓိပတိတာနံ တေသံ ဥပရိ စုဝေးမိကုန်သော ထိုင်းတို့၏

အထက်၌။ ဇာလ ခမည်း ပိုက်ကို ပစ်ပြီ။ အထ ဧကော ဝဋ္ဋကော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော ငှက်သည်။ "ဇာလ ဥက္ခိပန္တသော တုယ်၊ ပိုက်ကို မ,ချီဆဲသာ ဖြစ်သော သင်၏။ မတ္ထကေ လောမာနိ ပတိတာနိ ကိရ ခေါင်း၌ အမွေးတို့သည် ကျွတ်ကျကုန်သတဲ့။ ဣဒါနိ ဥက္ခိပါတိ အာဟ၊ ယခု ချီလော?"ဟု ပြောပြီ။ အပရော၊ အခြားငှက်သည်။ "ဇာလ ဥက္ခိပန္တသော တုယ်၊ ပိုက်ကို ချီဆဲသာဖြစ်သော သင်၏။ ဒ္ဋိသု ပဏ္ဍေသု၊ နှစ်ဖက်ကုန်သော တောင်ပံတို့၌။ ပတ္တာနိ ပတိတာနိ ကိရ အတောင်တို့သည် ကျွတ်ကုန်သတဲ့။ ဣဒါနိ ဥက္ခိပါတိ အာဟ၊ ယခု ချီလော?"ဟု ပြောပြီ။ ဣတိ တေသံ၊ ဤသို့ ထိုငှက်တို့သည်။ "တွံ ဥက္ခိပ တွံ ဥက္ခိပါတိ၊ သင်သည် ချီလော, သင်သည် ချီလော?"ဟု။ ဝဒန္တာနညေव၊ ပြောနေကြစဉ်ပင်။ သာကုဏိကော ဇာလ ဥက္ခိပိတွာ၊ ငှက်မုဆိုးသည် ပိုက်ကို ချီ၍။ သဗ္ဗေဝ တေ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော ထိုငှက်တို့ကို။ ဧကတော ကတ္တာ၊ တပေါင်းတည်း ပြု၍။ ပဋ္ဌိ ပူရေတွာ၊ တောင်းကို ပြည့်စေ၍။ ဘရိယံ ဟာသယမာနော၊ မယားကို ရွှင်စေ လျက်။ ဂေဟံ အဂမာသိ၊ အိမ်သို့ ပြန်သွားပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "မဟာရာဇ ဧဝံ၊ အိုမင်းမြတ်တို့ ဤသို့လျှင်။ ဥတကာနံ ကလဟော နာမ နယုတ္တော၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ငြင်းခုံခိုက်ရန် ဖြစ်ခြင်း မည်သည် မသင့်လျော်။ ကလဟော ဝိနာသမူလမေဝ ဟောတိ၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန် ဖြစ်ခြင်းသည် ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းရင်းသည်သာ ဖြစ်၏"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဇ္ဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ တဒါ အပဏ္ဏိတဝဋ္ဋကော၊ ထိုအခါက ပညာမဲ့ငှက်သည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ပဏ္ဏိတဝဋ္ဋကော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိငှက်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သမ္မောဒမာနဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက် ဖြစ်သော
သမ္မောဒမာနဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၄။ မစ္ဆကဇာတကဝဏ္ဏနာ

နမ ဿိတံ နမ ဥဏ္ဏန္တိ ဣဒံ၊ နမ ဿိတံ နမ ဥဏ္ဏံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ပုရာဏဒုတိယိကာပလောဘနံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ မယားဟောင်း ဖြားယောင်းမှုကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တဒါ၊ ခဲ့အံ့ ထိုအခါ။ သတ္တာ တံ ဘိက္ခုံ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းကို။ "ဘိက္ခု တွံ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိတော အသိ ကိရ၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သည် ဖြစ်သတဲ့။ ဣဒါနိ သစ္စံ ကိရ ပဗ္ဗဇိ၊ ဤသို့ကြားရသည်ကား မှန်သလော"ဟု မေးတော်မူပြီ။ သစ္စံ ဘဝဝါတိ၊ မှန်ပါသည် ဘုရားဟု လျှောက်ပြီ။ ကေန ဥက္ကဏ္ဌာပိတော အသိ ဣဒါနိ၊ အဘယ်သူသည် ငြီးငွေ့စေအပ်သည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ ဘန္တေ မေ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်၏ မယားဟောင်းသည်။ မဓုရဟတ္ထရသာ၊ ချိုမြိန်သောလက်အရသာရှိပါ၏။ တံ ဇဟိတုံ နသက္ကောမိ၊ ထိုမယားဟောင်းကို စွန့်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါဟု လျှောက်ပြီ။ အထ နံ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု ဧသော ဣဒါနိ၊ အိုရဟန်း ထိုမိန်းမသည်။ တဝ အနတ္ထကာရိကာ၊ သင်၏ အကျိုးမဲ့ပြုတတ်၏။ ပုဗ္ဗေပိ တွံ၊ ရှေးကလည်း သင်သည်။ ဧတံ နိဿာယ၊ ထိုမိန်းမကို မှီ၍။ မရဏံ ပါပုဏောဿိ၊ သေခြင်းသို့ ရောက်လုလတ်သော်။ မံ အာဂမ္ဘ၊ ငါဘုရားကို အကြောင်းပြု၍။ မရဏာ မုတ္တောတိ ဝတ္တာ၊ သေခြင်းမှ လွတ်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ ပုရောဟိတော အဟောသိ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏ ပုရောဟိတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ကေဝဋ္ဋာ၊ ထိုအခါ၌။ တံဝါတိ့သည်။ နဒီယံ ဇလံ ဓိပိသု၊ မြစ်၌ ကွန်ကို ပစ်ကုန်ပြီ။ အထ ဧကော မဟာမစ္ဆော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော ငါးကြီးသည်။ ရတိဝသေန အတ္တနော မစ္ဆိယာ၊ မိတ်လိုက်မှ အစွမ်းဖြင့် မိမိ၏ ငါးမနှင့်။ သဒ္ဓိံ ကီဠမာနော အာဂစ္ဆတိ၊ အတူတကွ ကစားလျက်လာ၏။ တဿ သာ မစ္ဆီ၊ ထိုငါးကြီး၏ ထိုငါးမသည်။ ပုရတော ဂစ္ဆမာနာ၊ ရှေ့မှ

သွားသော်။ ဇာလဂန္ဓ ယာယိတွေ၊ ကွန်နှုံကို အနုံရ၍။ ဇာလ ပရိဟာရမာနာ ဂတာ၊ ကွန်ကို ရှောင်လျက် သွားပြီ။ ကာမဂိဒ္ဓေါ သော ပန လောလမစ္ဆော၊ ကာမမှု မက်မောသော ထိုလျှပ်ပေါ်သော ငါးသည်ကား။ ဇာလကုစ္ဆိမေဝ ပဝိဋ္ဌော၊ ကွန် အတွင်းသို့သာ ဝင်ပြီ။ ကေဝဋ္ဋာ တဿ၊ တဲငါသည်တို့သည် ထိုငါးကြီး၏။ ဇာလ ပဝိဋ္ဌဘာဝံ ဉ တွေ၊ ကွန်သို့ ဝင်ကြောင်းကို သိ၍။ ဇာလ ဉကို့ပိတွေ၊ ကွန်ကို မ,ချီ၍။ မစ္ဆံ ဂဟေတွေ၊ ငါးကြီးကို ဖမ်းယူ၍။ အမာရေတွေ၀ ဝါလိကာပိဋ္ဌေ ခိပိတွေ၊ မသတ်မူ၍သာ သဲပြင်၌ ပစ်ချထား၍။ "ဣမံ အဂ်ါရေသု၊ ဤ ငါးကြီးကို မီးကင်ခဲတို့၌။ ပစိတွေ ခါဒိဿာမာတိ၊ ကင်၍ စားကုန်အံ့"ဟု။ အဂ်ါရေ ကရောန္တို့ မီးကင်ခဲတို့ကို ပြုကုန်၏။ သူလ တစ္ဆေန္တို့ တံစို့ကို ရွေစေကုန်၏ (အချောသတ် ချွန်ကုန်၏)။ မစ္ဆော၊ ငါးကြီးသည်။ "ဧတံ အဂ်ါရတာပနံ ဝါ။ မီးကင်၌ ထိုကင်မည့် ဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း။ ဧတံ သူလဝိဇ္ဇနံ ဝါ၊ တံစို့ဖြင့် ထိုထိုးမည့် ဆင်းရဲ သည်လည်းကောင်း။ အည် ဝါ ပန ဒုက္ခံ၊ အခြားလည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲသည် လည်းကောင်း။ မံ နာ ကိလမေတိ၊ ငါ့ကို မပင်ပန်းစေ။ သော နူန ရတိယာ၊ ထိုငါးကြီးသည် စင်စစ် မိတ်လိုက်မှုဖြင့်။ အည် ဂတောတိ၊ အခြားငါးမသို့ လိုက်သွားပြီဟု။ သော မစ္ဆီ မယိ၊ ထိုငါးမသည် ငါ၌ (ငါ့အပေါ်၌)။ ယံ ပန ဒေါမနဿံ အာပဇ္ဇတိ၊ အကြင်စိတ်မချမ်းခြင်းသို့ကား ရောက်၏။ တမေဝ မံ၊ ငါးမအထင်လွဲ၍ ထိုစိတ်ဆင်းရဲလိမ့်မည်ဟူသောအတွေးသည်သာ ငါ့ကို။ ဟာဝတိတိ ပရိဒေဝမာနော၊ နှိပ်စက်၏"ဟု ငိုကြွေးလိုရကား။

၃၄။ " နမံ သီတံ နမံ ဉကို့၊ နမံ ဇာလသို့ ဟာဝန်။
ယဋ္ဌ မံ မညတေ မစ္ဆီ၊ အည် သော ရတိယာ ဂတော"တိ၊

"နမံ သီတံ (လ) ရတိယာ ဂတော"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၃၄။ မံ၊ ငါ့ကို။ သီတံ၊ ရေမှ ဆယ်ယူသည့်အခါအအေးသည်လည်း။ နဟာတေ၊ မနှိပ်စက်။ မံ ဉကို့၊ ငါ့ကို အအေးကင်းဖျောက်နောက်မှ ရောက်သည့် အပူသည်လည်း။ နဟာတေ၊ မနှိပ်စက်။ ဇာလသို့ ဟာဝန် မံ၊ ကွန်၌ မိခြင်း သည်လည်း ငါ့ကို။ နဟာတေ၊ မနှိပ်စက်။ အည် သော ရတိယာ ဂတော၊

အခြားငါးမသို့ ထိုငါးကြီးသည် မိတ်လိုက်သောအားဖြင့် လိုက်သွားပြီဟု။ မစ္စီ မံ ယဉ္စ မညတေ၊ ငါးမသည် ငါ့ကို အကြင်အထင်လွဲ၏။ (တမေဝ မံ ဘဝတိ၊ ထိုအထင်လွဲမှုသည်သာ ငါ့ကို နှိပ်စက်၏)။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **နမံ သီတံ နမံ ဥဏှန္တိ**၊ **နမံ** သီတံ **နမံ** ဥဏှံ ဟူသည်ကား။ မစ္ဆာနံ ဥဒကာ နီဟရဏကာလေ၊ ငါးတို့အား ရေမှဆယ်ယူရာ ကာလ၌။ သီတံ ဟောတိ၊ အအေးသည် ဖြစ်၏။ တသ္မိ ဝိဂတေ၊ ထိုအအေးသည် ကင်းပျောက်သော်။ ဥဏှံ ဟောတိ၊ အပူသည် ဖြစ်၏။ တဒုဘယမ္ပိ သန္ဓာယ၊ ထိုအေးမှု ပူမှု နှစ်ခုကိုလည်း ရည်ရွယ်၍။ "မံ သီတံ နမ၊ ငါ့ကို အအေးသည် မနှိပ်စက်။ မံ ဥဏှံ နဟာဝတီတိ၊ ငါ့ကို အပူသည် မနှိပ်စက်"ဟု။ ပရိဒေဝတိ၊ ငိုကြွေး၏။ အဂ်ိရေသု ပစ္စနမှုလက်၊ မီးကင်ခဲတို့၌ ကင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ ယမ္ပိ ဒုက္ခံ ဘာဝိသတိ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်လည်း ဖြစ်လတ္တံ့။ တမ္ပိ သန္ဓာယ၊ ထို ဆင်းရဲကိုလည်း ရည်ရွယ်၍။ **မံ** ဥဏှံ **နမ** ဣတိ ပရိဒေဝတေ၊ ငါ့ကို အပူသည် မနှိပ်စက်ဟု ငိုကြွေးသည်သာတည်း။ **နမံ ဇာလသ္မိ ဘာဝနန္တိ**၊ **နမံ** ဇာလသ္မိ ဘာဝနံ ဟူသည်ကား။ ဇာလသ္မိ မေ၊ ကွန်၌ ငါ၏။ ယမ္ပိ ဘာဝနံ အဟောသိ၊ အကြင် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခံရခြင်းသည်လည်း ဖြစ်ပြီ။ တမ္ပိ မံ၊ ထိုကွန်၌ နှိပ်စက်ခံရခြင်းသည်လည်း ငါ့ကို။ **နမ** ဘာဝတီတိ ပရိဒေဝတိ၊ မနှိပ်စက်ဟု ငိုကြွေး၏တည်း။ (ဘာဝေတိ၌ သဝေထိုး ပိုဟန်တူသည်) သာ **မစ္ဆီ**၊ ထိုငါးမသည်။ ဇာလေ ပတိတသ မမ၊ ပိုက်ကွန်၌ ကျရောက်သော ငါ၏။ ဣမေဟိ ကေဝဋ္ဋေဟိ ဂဟိတ-ဘာဝံ၊ ဤတံငါသည်တို့က ဖမ်းယူအပ်ကြောင်းကို။ **အဇာနန္တီ**၊ မသိရကား။ **မံ** အပသဿမာနာ၊ ငါ့ကို မတွေ့ရသော်။ သော **မစ္ဆော** ဣဒါနိ၊ ထိုငါးကြီးသည် ယခုအခါ။ **အညံ** **မစ္ဆီ** ကာမရတိယာ၊ အခြားသော ငါးမသို့ မိတ်လိုက်မှုဖြင့်။ ဂတော ဘာဝိသတိတိ စိန္တေတိ၊ လိုက်သွားသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ကြံတွေး၏။ ဒေါမနဿ-ပဋ္ဌာယ တဿာ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော ထိုငါးမ၏။ တံ စိန္တနံ **မံ** ဘာဝတိ၊ ထိုအထင်မှားကြံစည်တွေးတောခြင်းသည် ငါ့ကို နှိပ်စက်၏။ ဣတိ အယံ ယဉ္စ မန္ဒိအာဒီသု ဝိဏ္ဏတ္ထော၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား ယဉ္စ **မံ** ဤသို့ စသောပုဒ်တို့၌ အပေါင်းအနက်တည်း။ ဣတိ ဝါလိကာပဿေ နိပန္နော ပရိဒေဝတိ၊ ဤသို့ သဲသောင်ပြင်၌ လျောင်းလျက် ငိုကြွေး၏။

တသို့ သမယေ ပုရောဟိတော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းပုရောဟိတ်သည်။ ဒါသ ပရိဂ္ဂတော နှာနတ္ထာယ၊ ကျေးကျွန်များခြံရံအပ်လျက် ရေချိုးခြင်းငှာ။ နဒီတီရံ အာဂတော၊ မြစ်ကမ်းနားသို့ လာပြီး၊ ပန သော သဗ္ဗရှတည္ဗ ဟောတိ၊ ထူးခြားသည်ကား ထိုဘုရားလောင်းပုရောဟိတ်သည် အသံမိုးစုံသိသည် ဖြစ်၏။ တေန မဗ္ဘပရိဒေဝန် သုတ္တာ၊ ထိုသို့အသံမိုးစုံသိခြင်းကြောင့် ငိုးငိုကြွေးခြင်းကို ကြားရ၍။ "အယံ မဗ္ဘော ကိလေသဝသေန ပရိဒေဝတိ၊ ဤငါးသည် ကိလေသာအစွမ်းဖြင့် ငိုကြွေး၏။ ခေါ ပန ဧဝံ အာတုရစိတ္တော ဧသော၊ စင်စစ် ဤသို့ ကိလေသာဖြင့် နာကျင်သောစိတ်ရှိ၍ ဤငါးသည်၊ မိယမာနော နိရယေယေဝ နိပ္ပတ္တိသတိ၊ သေသွားသော် ငရဲ၌သာ ဖြစ်လတ္တံ။ အဟံ အသေ၊ ငါပုရောဟိတ်သည် ထိုငါး၏။ အဝသယော ဘဝိဿာမိတိ၊ မိုရာသည် ဖြစ်အံ့"ဟု။ အသေ ဧတံ အဟောသိ၊ ထိုပုရောဟိတ်၏ ဤဆိုခဲ့ပြီးအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီး၍။ ကေဝဋ္ဋာန် သန္ဓိကံ ဂန္တာ၊ တံငါသည်တို့၏ အထံသို့ သွား၍။ "အမ္ဘော တုမ္ဘေ၊ ဘိုအမောင်တို့ သင်တို့သည်။ အမှာကံ ဧကဒိဝသမ္ပိ ငါတို့အား တစ်နေ့မျှလည်း။ ဗျဂ္ဃနတ္ထာယ မစ္ဆံ၊ ဟင်းလျှာအကျိုးငှာ ငါးကို။ နဒေထာတိ အာဟ၊ မပေးကြ"ဟု ပြောပြီ။ ကေဝဋ္ဋာ၊ တံငါသည်တို့သည်။ "ကိံ ဝဒေထ သာမိ၊ ဘယ်လို ပြောကြတာလဲ သခင်ကြီး။ တုမှာကံ ရုစ္စနကမစ္ဆံ ဂဏှိတ္တာ၊ သခင်ကြီးတို့အား (တို့သည်) နှစ်သက်ရာငါးကို ယူကြ၍။ ဂစ္ဆထာတိ အာဟံသု၊ သွားကြပါ"ဟု ပြောကြပြီ။ အမှာကံ အညေန ကမ္မံ နတ္ထိ၊ ငါတို့အား အခြားငါးဖြင့် အလုပ်သည် မရှိ။ ဣမညေဝ ဒေထာတိ၊ ဤငါးကြီးကိုသာ ပေးကြလော့ဟု ပြောပြီ။ ဂဏှထ သာမိတိ၊ ယူကြပါ သခင်ကြီးဟု ပြောကြပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တံ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုငါးကြီးကို။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ ဂဟေတွာ၊ နှစ်ဖက်ကုန်သောလက်တို့ဖြင့် ယူ၍။ နဒီတီရေ နိသီဒိတွာ၊ မြစ်ကမ်းနား၌ ထိုင်၍။ "အမ္ဘော မစ္ဆ တံ၊ ဘို ငါး သင့်ကို။ အဟံ အဇ္ဇ သစေ နပ္ပဿေယျံ၊ ငါသည် ယနေ့ အကယ်၍ မတွေ့မြင်ဘဲ။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပုဏေယျာသိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ သင် ရောက်ရာ၏။ ဣဒါနိ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ယခုအခါ ဤနေ့မှ စ၍။ ကိလေသဝသိကော မာ အဟောသိတိ၊ ကိလေသာအလိုသို့ လိုက်သည် မဖြစ်လင့်"ဟု။ ဩဝဒိတွာ ဥဒကေ ဒိဿဒ္ဓေတွာ၊ ဆုံးမ၍ ရေ၌ လွှတ်၍။ နဒီတွာ နဂရံ ပါဝိသိ၊ ရေချိုးပြီး၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်သွားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးသည့်အဆုံး၌ သာသနာတော်ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္တာပိ အနုသန္ဓိံ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မစ္ဆီ၊ ထိုအခါက ငါးမသည်။ ပုရာဏဒုတိယိကာ အဟောသိ၊ မယားဟောင်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ မစ္ဆော ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခု၊ ငါးကြီးကား သာသနာတော်ငြီးငွေ့သောရဟန်းတည်း။ ပုရောဟိတော ပန အဟမေव အဟောသိန္တိ၊ ပုရောဟိတ်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက်သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မစ္ဆဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော မစ္ဆဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ ဝဋ္ဋကဇာတကဝဏ္ဏနာ

သန္တိ ပက္ခာ အပတနာတိ ဣဒံ၊ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ မဂဓေသု စာရိကံ စရမာနော၊ ဘုရားရှင်သည် မဂဓတိုင်းတို့၌ ခရီးလှည့်လည်ခြင်းကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ ဒါဝဂ္ဂိနိဗ္ဗာနံ အာရब्ब ကထေသိ၊ တောမီးငြိမ်းမှုကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဧကသ္မိံ သမယေ သတ္ထာ၊ ခဏ်ဦးအံ့ အခါတစ်ပါး၌ ဘုရားရှင်သည်။ မဂဓေသု စာရိကံ စရမာနော၊ မဂဓတိုင်းတို့၌ ဒေသစာရီကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ အညတရသ္မိံ မဂဓဂါမကေ၊ တစ်ခုသော မဂဓရွာ၌။ ပိဏ္ဍာယ စရိတ္တာ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်း၏နောက်အခါ၌ ဆွမ်းခံရွာမှ ထွက်တော်မူခဲ့၍။ ဘိက္ခုဂဏပရိဝုတော မဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက် လမ်းသို့ ကြွတော်မူပြီ။ တသ္မိံ သမယေ မဟာဝှာဟော ဥဋ္ဌဟိ၊ ထိုအခါ ကြီးစွာသော တောမီးသည် ထပြီ, တောက်ပြီ။ ပုရတော စ ပစ္ဆတော စ၊ ရှေ့တော်မှ လည်းကောင်း နောက်တော်မှလည်းကောင်း။ ဗဟू ဘိက္ခူ ဒိသဿိနော၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို တွေ့မြင်အပ်ကုန်၏, တွေ့မြင်ရကုန်၏။ သောပိ ခေါ

အဂ္ဂိ၊ ထိုတောမီးသည်လည်း။ ကေရူမော ကေဇာလော ဟုတ္တာ၊ မီးခိုးလုံး တစ်ခုတည်း ရှိသည် မီးတောက်တစ်ခုတည်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဝတ္ထရမာနော အာဂစ္ဆတေဝ၊ လွှမ်းမိုးဖိစီးလျက် လာသည်သာ။ တတ္ထ ဧကေ ပုထုဇ္ဇနဘိက္ခု။ ထိုသို့ တောမီးလောင်ရာ၌ အချို့ကုန်သော ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့သည်။ မရဏဘယ-ဘီတာ၊ သေဘေးကြောက်ကြ၍။ "ပဋ္ဌဂ္ဂိ ဒဿာမ၊ မီးကြီး (ကြီးရှိသော မီး)ကို ပေးကုန်ဘုံ"။ တေန ဒဋ္ဌဗ္ဗာနံ၊ ထိုမီးကြီးသည် လောင်အပ်ပြီးရာ နေရာကို။ ဣတရော အဂ္ဂိ နိ ဩတ္ထရိဿတီတိ၊ သည်ပြင်ဖြစ်သော တောမီးသည် မလွှမ်းမိုးနိုင်လတ္တံ့" ဟုတွေးကြ၍။ အရဏီသဟိတံ နိဟရိတ္တာ၊ ပွတ်ကျည်နှင့်ပွတ်ခုံကို ထုတ်၍။ အဂ္ဂိ ကရောန္တိ၊ မီးကို ပြုကုန်၏။ "အာဝုသော တုမှေ၊ အိုဝါရှင်တို့ သင်တို့သည်၊ ကိ နာမ ကရောထ၊ ဘယ်မည်သော အမှုကို ပြုကြသနည်း။ ဂဂနမဗ္ဗေ ဌိတံ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ ကောင်းကင်လယ်၌ တည်ရှိသော လပြည့်ဝန်းကိုလည်းကောင်း။ ပါစီနလောကဓာတုတော ဥဂ္ဂစ္ဆန္တံ၊ အရှေ့လောကဓာတ်မှ ထွက်လာသော။ သဟသာရံသိပဋိမဏ္ဍိတံ သူရိယမဏ္ဍလံ၊ ထောင်ပေါင်းများစွာ ရောင်ခြည်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော နေဝန်းကိုလည်းကောင်း။ ဝေလာယ တီရေ ဌိတာ၊ သမုဒ္ဒရာအပိုင်းအခြား၏ ကမ်းနားဌ၌ ရပ်တည်ကြလျက်။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာရေကို လည်းကောင်း။ သိနေရုံ နိဿာယ ဌိတာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို မှီ၍ ရပ်တည်ကြလျက်။ သိနေရုံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကိုလည်းကောင်း။ အပဿန္တာ ဝိယ၊ မမြင်ကြသူတို့ကဲ့သို့။ သဒေဝကေ လောကေ အဂ္ဂပုဂ္ဂလံ၊ နတ်နှင့်တကွသော သတ္တလောကဌ် အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ အတ္တနာ သဒ္ဓိ ဂစ္ဆန္တမေဝ၊ မိမိတို့နှင့် အတူတကွ ကြွတော်မူလျက်သာဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ အနောလောကေတွာ၊ မှန်စွာ ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသည့်ဘုရားရှင်ကို မကြည့်ကြမူ၍။ ပဋ္ဌဂ္ဂိ ဒေမာတိ ဝဒထ၊ မီးကြီးကို ပေးကြဘုံဟု ဆိုကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဗလံ နာမ နိ ဇာနာထ၊ ဘုရားတို့ စွမ်းအား မည်သည်ကို မသိကြကုန်။ ဃ၊ လာကြ။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂမိဿာမာတိ၊ ဘုရားရှင်၏ ထံတော်သို့ သွားကြဘုံ"ဟု။ အပရေ အာဟံသု၊ အခြားရဟန်းတို့သည် ဆိုကုန်ပြီ။ ပုရတော စ ပစ္ဆတော စ ဂစ္ဆန္တာ၊ ရှေ့တော်မှလည်းကောင်း, နောက်တော်မှလည်းကောင်း သွားကုန်သော။ တေ သပ္ပေါ ဧကတော ဟုတ္တာ၊ ထိုရဟန်းအားလုံးတို့သည်လည်း တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကြ၍။ ဒသဗလဿ သန္တိကံ အဂမံသု၊ ကိုယ်အားဥာဏ်အားဆယ်ပါးသခင် ဘုရားရှင်၏ထံတော်သို့ သွားကြပြီ။

သတ္တာ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝါရော၊ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းသံဃာ မျှားစွာ ခြံရံလျက်။ အညတရသို့ ပဒေသေ အဌာသိ၊ တစ်ခုသော အရပ်၌ ရပ်တော်မူပြီ။ ဒါတို့ အဘိဘဝန္တော ဝိယ၊ တောမီးသည် လွှမ်းမိုးအံ့သကဲ့သို့။ ဝိရဝန္တော အာဂစ္ဆတိ၊ မြည်တမ်းလျက် လောင်လာ၏။ အာဂန္ဒာ၊ လောင်လာ၍။ တထာဂတသ ဌိတဋ္ဌာနံ ပတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ ရပ်ရာဌာနသို့ ရောက်ခါနီးသော်။ တသ ပဒေသသ သာမန္တာ၊ ထိုရပ်ရာအရပ်၏ ထက်ဝန်းကျင်ပတ်ပတ်လည်မှ။ သောဠသကရီသ-မတ္တဋ္ဌာနံ ပတ္တော၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ယယ် ပမာဏရှိသော အရပ်သို့ ရောက်သော်။ ဥဒကေ သြပိလာပိတတိဏုက္ကာဝိယ နိဗ္ဗာယိ၊ ရေ၌ နစ်စေအပ်သော မြက်မီးရှူးကဲ့သို့ ငြိမ်းပြီ။ ဝိနိဗ္ဗေဓေတော၊ ဟိုထိပ်ဒီထိပ်ထုတ်ချင်းပေါက်အားဖြင့်။ ဒွတ္တိံသ ကရီသမတ္တဋ္ဌာနံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ယယ်ပမာဏရှိသောအရပ်ကို။ အဝတ္ထရိတုံ နာသက္ခိ၊ တောမီးလွှမ်းခြင်း လောင်ခြင်းဌာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။

ဘိက္ခူ သတ္ထု၊ ရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်၏။ "ဗုဒ္ဓါနံ ဂုဏာ နာမ အဟော၊ ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့မည်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေကုန်စွ။ ဟိ အမေတနော အယံ အဂ္ဂိ နာမ၊ မှန်၏ စိတ်စေတနာမရှိသော ဤမီးမည်သည်ပင်။ ဗုဒ္ဓါနံ ဌိတဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ တည်ရာအရပ်ကို။ အဝတ္ထရိတုံ နသက္ကောတိ၊ လွှမ်းမိုးခြင်းဌာ မစွမ်းနိုင်။ ဥဒကေ တိဏုက္ကာ ဝိယ နိဗ္ဗာယတိ၊ ရေ၌ နှစ်အပ်သော မြက်မီးရှူးကဲ့သို့ ငြိမ်း၏။ ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေါ နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုး အာနုဘော် မည်သည်။ အဟောတိ၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ"ဟု။ ဂုဏကထံ အာရဘိသု၊ ဂုဏ်တင်စကားကို အားထုတ်ပြောကြားကုန်ပြီ။ သတ္ထာ တေသံ ကထံ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်တင်စကားကို ကြားတော်မူရ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတေ၊ အိုရဟန်းတို့ ဤတောမီးငြိမ်းခြင်းသည်။ ဧတရဟိ မယှံ နဝလ၊ ယခု ငါဘုရား၏ စွမ်းအား မဟုတ်။ ဣမံ ဘူမိပ္ပဒေသံ ပတ္တာ၊ ဤမြေအရပ်သို့ ရောက်သော်။ ဧသော အဂ္ဂိ ယံ နိဗ္ဗာယတိ၊ ဤမီးသည် အကြင်ငြိမ်း၏။ ဣဒံ ပန၊ ဤအရပ်ရောက်သော် ဤမီးငြိမ်းခြင်းသည်ကား။ မယှံ ပေါရာဏကသစ္စဝလ၊ ငါဘုရား၏ ရှေးဘဝက သစ္စာစွမ်းအားတည်း။ ဟိ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊ မှန်၏ ဤအရပ်၌။ သကလမ္ပိ ဣမံ ကပ္ပံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော ဤဘဒ္ဒကမ္ဟာပတ်လုံး။ အဂ္ဂိ နဝလိဿတိ၊ မီးသည် မတောက်မလောင်လတ္တံ့။ ဧတံ ကပ္ပဋ္ဌယ-ပါဠိဟာရိယံ နာမ၊ ဤမီးမလောင်ခြင်းသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်သော တန်ခိုး

မည်၏။" ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ သတ္တု နိသီဒနတ္ထာယ၊ ဘုရားရှင်၏ ထိုင်ဖို့ရာ အကျိုးငှာ။ သံယာဋိ စတုဂ္ဂုဏံ၊ ဒုကုဋ္ဌတော်ကို လေးထပ်လေးလွှာကို၊ (ကတ္တာ) ပညပေသိ၊ (ပြု၍)ခင်းပြီ။ ပလ္လင်ကို အာဘုဇိတ္တာ၊ တင်ပလ္လင်ကို ခွေတော်မူ၍။ သတ္ထာ နိသီဒိ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုင်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခုသံယောပိ တထာဂတံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရဟန်းသံယာသည်လည်း ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ ပရိဝါရေတ္တာ နိသီဒိ၊ ခြံရံဝိုင်းဝန်း၍ ထိုင်ပြီ။ အထ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘန္တေ ဣဒံ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ဤတောမီးငြိမ်းခြင်းသည်။ အမှာကံ တာဝ ပါကဋံ၊ တပည့်တော်တို့အား ထင်ရှားလှပါ၏။ အတီတံ ပဋိစ္စန္ဒံ၊ အတိတ်မီးငြိမ်းခြင်းသည်ကား ဖုံးကွယ်နေပါ၏။ တံ နော ပါကဋံ၊ ထိုလွန်ခဲ့ပြီး မီးငြိမ်းမှုကို တပည့်တော်တို့အား ထင်ရှားသည်ကို။ ကရောထာတိ ဘိက္ခူဟိ အာယာစိတော၊ ပြုတော်မူပါကုန်"ဟု ရဟန်းတို့သည် ရှေးရှုတောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ မဟရဏ္ဍေ တသ္မိံယေဝ ပဒေသေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ မဟတိုင်ဋ္ဌ ထိုတောမီးငြိမ်းရာအရပ်ဋ္ဌပင်။ တေဓိသတ္တော ဝဋ္ဋကယောနိယံ၊ ဘုရားလောင်းသည် ငုံးမျိုးဋ္ဌ။ ပဋိသန္ဓိ ဂဟေတွာ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူ၍။ မာတုကုစ္ဆိတော ဇာတော၊ အမိဝမ်းမှ ဖွားသော်။ အဏ္ဍကောသံ ပဒါလေတွာ နိက္ခန္တကာလေ၊ ဥခွံကို ဖောက်ခွဲ၍ ထွက်ရာအခါ၌။ မဟာဂေဏ္ဍုကပဟမာဏော၊ ကျင်(ဂျင်)ကြီး ပမာဏရှိသော။ ဝဋ္ဋကပေါတကော အဟောသိ၊ ငုံးကလေးသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ နံ မာတာပိတရော၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို မိဖတို့သည်။ ကုလာဝကေ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အသိုက်၌ အိပ်စေ၍။ မုခတုဏ္ဍကေန ဂေါစရံ နှုတ်သီးဖြင့် အစာကို။ အာဟရိတွာ ပေါသေန္တိ၊ ဆောင်ယူ၍ မွေးမြူကုန်၏။ တဿ ပက္ခေ ပသာရေတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား အတောင်တို့ကို ဆန့်တန်း၍။ အာကာသေ ဂမနဝလ် ဝါ၊ ကောင်းကင်က ပျံသွားနိုင်သော စွမ်းအားသည်လည်းကောင်း။ ပါဒေ ဥက္ခိပိတွာ၊ ခြေကို ကြွချီ၍။ ထလေ ဂမနဝလ် ဝါ နတ္ထိ၊ မြေပြင်၌ သွားနိုင်သော စွမ်းအား သည်လည်းကောင်း မရှိ။ တဋ္ဌ ပဒေသံ သံဝစ္ဆရေ သံဝစ္ဆရေ၊ ဘုရားလောင်း မွေးဖွားရာ ထိုအရပ်ကိုလည်း နှစ်တိုင်း နှစ်တိုင်း။ ဒါဝဂ္ဂိ ဂဏ္ဍာတိ၊ တောမီးသည် ယူ၏ လောင်၏။ သော တသ္မိမ္ပိ သမယေ၊ ထိုတောမီးသည် ထိုအခါ၌လည်း။

မဟာရုံ ရဝန္တော၊ အသံကြီးကို မြည်ဟည်းလျက်။ တံ ပဒေသံ ဂဏှိ၊ ထိုအရပ်ကို ယူပြီ လောင်ပြီ။ သကုဏသံဃာ အတ္တနော အတ္တနော၊ ဌာန်အပေါင်းတို့သည် မိမိမိမိ၏။ ကုလာဝကေ၊ဟိ နိဗ္ဗမိတွာ၊ အသိုက်တို့မှ ထွက်ကြ၍။ မရဏာဘယ-ဘီတာ ဝိရဝန္တာ ပလာယန္တိ၊ သေဘေးကြောက်ကြ၍ မြည်တမ်းကုန်လျက် ပျံပြေးကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တသ မာတာပိတရောပိ မရဏာဘယဘီတာ၊ ဘုရားလောင်း၏ မိဘတို့သည်လည်း သေဘေး ကြောက်ကြ၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဆဋ္ဌေတွာ ပလာယိသု၊ ဘုရားလောင်းကို စွန့်ထား၍ ပျံပြေးကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ကုလာဝကေ နိပန္နကောဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် အသိုက်၌ အိပ်လျက်သာလျှင်။ ဂိဝံ ဥက္ခိပိတွာ၊ လည်ပင်းကို မော့၍။ အဝတ္ထရိတွာ အာဝစ္ဆန္တံ၊ လွမ်းမိုး၍ လောင်လာနေသော။ အဂ္ဂိ ဒိသွာ၊ တောမီးကို မြင်၍။ "ပဂ္ဂေ ပသာရေတွာ၊ အတောင်တို့ကို ဆန့်တန်း၍။ အာတာသေန ဂမနဗလံ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် သွားနိုင်သော စွမ်းအားသည်။ မယှံ သစေ ဘဝေယျ၊ ငါ့အား အကယ်၍ ရှိအုံ့။ ဥပ္ပတိတွာ အညတ္ထ ဂစ္ဆေယျံ၊ ပျံ၍ အခြားနေရာသို့ သွားအုံ့။ ပါဒေ ဥက္ခိပိတွာ၊ ခြေတို့ကို ကြွချီ၍။ ဂမနဗလံ သစေ ဘဝေယျံ၊ သွားနိုင်သောစွမ်းအားသည် အကယ်၍ ရှိအုံ့။ ပဒဝါရေန အညတ္ထ ဂစ္ဆေယျံ၊ ခြေလှမ်းဖြင့် အခြားနေရာသို့ သွားအုံ့။ မေ မာတာပိတရောပိ ခေါ မရဏာဘယဘီတာ၊ ငါ၏ မိဘတို့သည်လည်း သေဘေးကြောက်ကြ၍။ မံ ဧကကံ ပဟာယ၊ ငါ့ကို တစ်ကောင်တည်း ပစ်ထားခဲ့၍။ အတ္ထာနံ ပရိတ္တာယန္တာ ပလာတာ၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ကုန်လျက် ပျံပြေးကြပြီ။ ဣဒါနိ မေ၊ ယခု ငါ့အား။ အညံ ပဋိသရဏံ နတ္ထိ၊ အခြားသော မှီခိုရာသည် မရှိ။ အတာဏော အသရဏော အမှိ၊ စောင့်ရှောက်မည့်သူမရှိသည် မှီခိုရာမရှိသည် ဖြစ်၏။ အဇ္ဇ မယာ၊ ယနေ့ ငါသည်။ ကိံ ကာတုံ၊ အဘယ်ကို ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဌတိ နု ခေါတိ စိန္တေသိ၊ သင့်သနည်း"ဟု ကြံပြီ။ အထ အသ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းအား။

"ဣမသ္မိံ လောကေ သီလဂုဏော နာမ အတ္ထိ၊ ဤလောက၌ သီလကျေးဇူး မည်သည် ရှိ၏။ သစ္စဂုဏော နာမ အတ္ထိ၊ မှန်ကန်သော စကားကျေးဇူးမည်သည် ရှိ၏။ အတီတေ ပါရမိယော ပူရေတွာ၊ လွန်လေပြီးသောအခါက ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်၍။ ဗောဓိမူလေ နိသီဒိတွာ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ထိုင်နေတော်မူကြ၍။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိ၊ တရားအားလုံး သိတော်မူကုန်သော။ သီလ သမာဓိ ပညာ ဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပန္နာ၊ သီလဂုဏ် သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ် ဝိမုတ္တိဂုဏ်

ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော။ သစ္စာနုဒ္ဒယကာရုညခန္တီ၊ သမန္နာဂတာ၊ သစ္စာစကား, စောင့်ရှောက်ခြင်း, သနားခြင်း, သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ သဗ္ဗသတ္တေသု သမပ္ပဝတ္တမေတ္တာဘာဝနာ၊ သတ္တဝါအားလုံး တို့၌ ထပ်တူထပ်မျှဖြစ်သော မေတ္တာပွားခြင်း ရှိတော်မူကုန်သော။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါ နာမ အတ္ထိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့ မည်သည် ရှိကုန်၏။ တေဟိ ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုသဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့သည် ထိုးထွင်းသိတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မဂုဏာ နာမ စ အတ္ထိ၊ တရားတော်တို့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ မည်သည်လည်း ရှိကုန်၏။ မယိ စာပိ ဧကံ သစ္စံ အတ္ထိ၊ ငါ၌လည်း တစ်ခုသော သစ္စာသည် ရှိ၏။ သံဝိဇ္ဇမာနော ဧကော ဧကော သဘာဝဓမ္မော ပညာယတိ၊ ရှိနေသော တစ်ခုသော သဘာဝဓမ္မသည် ထင်ရှား၏။ တသ္မာ အတီတေ ဗုဒ္ဓေ စေဝ၊ ထို့ကြောင့် လွန်တော်မူပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ တေဟိ ပဋိဝိဒ္ဓဂုဏော စ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ထိုလွန်တော်မူပြီး ဘုရားရှင်တို့သည် ထိုးထွင်း သိတော်မူအပ်သည့် တရားဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို လည်းကောင်း ဆင်ခြင်၍။ မယိ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ငါ၌ ရှိနေသော။ သစ္စသဘာဝဓမ္မံ ဂဟေတွာ၊ အမှန်သဘောတရားကို ယူ၍။ သစ္စကိရိယံ ကတွာ၊ သစ္စာဆိုမှုကို ပြု၍။ အဂ္ဂိ ပဒ္ဒိက္ခာမာပေတွာ၊ တောမီးကို ကွင်းစေ၍။ အဇ္ဇ မယာ၊ ယနေ့ ငါသည်။ အတ္တနော စေဝ သေသသကုဏာနဉ္စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း ကြွင်းကျန်သော ငှက်တို့၏လည်းကောင်း။ သောတ္ထိဘာဝံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ချမ်းသာသည့်အဖြစ်ကို ပြုခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ တေန၊ ထိုကဲ့သို့ အကြံဖြစ်ခြင်းကြောင့်။

လောကေ သီလဂုဏော၊ လောကဋ္ဌ သီလအကျင့်ဂုဏ် လည်းကောင်း။ သစ္စံ သောစေယ္ယံ၊ သစ္စာတရားလည်းကောင်း, စင်ကြယ်သည့် အဖြစ် လည်းကောင်း။ အနုဒ္ဒယာ အတ္ထိ၊ မေတ္တာထားခြင်း သနားခြင်း သည်လည်းကောင်း ရှိ၏။ တေန သစ္စေန၊ ထိုသစ္စာတရားဖြင့်။ အနုတ္တရံ သစ္စကိရိယံ ကာဟာမိ၊ မြတ်သော သစ္စာဆိုမှုပြုခြင်းကို ပြုအံ့။

ဓမ္မဗလံ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ တရားအစွမ်း အာနုဘော်ကို ဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ သရိတွာ၊ ပွင့်တော်မူပြီးကုန်သော ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်တို့ကို အောက်မေ့၍။ သစ္စဗလံ အဝဿာယ၊ သစ္စာစကား စွမ်းအားကို အားကိုး

သမ္ဘာဝမိုးပြု၍။ သစ္စကိရိယ် အဟ် အကာသိ၊ သစ္စာဆိုမှုပြုခြင်းကို ငါသည် ပြုခဲ့ပြီ။

ဣတိ ဝုတ္တဲ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီ။

အထ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုမှနောက် ဘုရားလောင်းငုံးမင်းသည်၊ အတိတေ ပရိနိဗ္ဗုတာနံ ဗုဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်က ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏။ ဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဂုဏ်တော်တို့ကို ဆင်ခြင်၍။ အတ္တနိ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ မိမိ၌ ရှိနေသော။ သစ္စသဘာဝံ အာရဗ္ဘ၊ အမှန်သဘောကို အာရုံပြု၍။ သစ္စကိရိယံ ကရောန္တော၊ သစ္စာ ဆိုမှုပြုခြင်းကို ပြုလိုရကား။

၃၅။ "သန္ဓိ ပဗ္ဗာ အပတနာ။ သန္ဓိ ပါဒါ အဝဋ္ဌနာ။
မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ။ ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမာ"တိ၊

"သန္ဓိပဗ္ဗာ အပတနာ (လ) ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၃၅။ ပဗ္ဗာ သန္ဓိ အပတနာ၊ အတောင်တို့ကား ရှိကုန်၏ မပျံနိုင်ကုန်သေး။ ပါဒါ သန္ဓိ အဝဋ္ဌနာ၊ ခြေတို့ကား ရှိကုန်၏ မသွားနိုင်ကုန်သေး။ မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ၊ အမိသည်လည်းကောင်း အဖသည်လည်းကောင်း အသက်ဘေးကြောင့် ထွက်ပြေးကုန်ပြီ။ ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ၊ အိုတောမီး ဆုတ်နစ်ရှောင်ရှား ကွင်းသွားပါလော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **သန္ဓိ ပဗ္ဗာ အပတနာတိ**၊ သန္ဓိ ပဗ္ဗာ အပတနာ ဟူသည် ကား။ မယံ ပဗ္ဗာ နာမ အတ္ထိ ဥပလဗ္ဘန္တိ၊ ငါ့အား အတောင်မည်သည်တို့သည် ရှိကုန်၏။ စ ခေါ ဧတေဟိ ဥပ္ပတိတုံ၊ သို့သော်လည်း ထိုအတောင်တို့ဖြင့် ပျံခြင်းငှာ။ အာကာသေန ဂန္တုံ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် သွားခြင်းငှာ။ နော သက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဣတိ အပတနာ၊ ထို့ကြောင့် မပျံနိုင်ကုန်သေးတည်း။ **သန္ဓိ ပါဒါ အဝဋ္ဌနာတိ**၊ သန္ဓိ ပါဒါ အဝဋ္ဌနာ ဟူသည်ကား။ ပါဒါပိ မေ အတ္ထိ၊ ခြေတို့ သည်လည်း ငါ့အား ရှိကုန်၏။ ပန တေဟိ ဝဋ္ဌိတုံ၊ သို့သော်လည်း ထိုခြေတို့ဖြင့် သွားခြင်းငှာ။ ပဒဝါရဂမနေန ဂန္တုံ နာ သက္ကာ၊ ခြေလှမ်းသွားခြင်းဖြင့် သွားခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းကုန်။ ဣတိ အဝဋ္ဌနာ၊ ထို့ကြောင့်

မသွားနိုင်ကုန်သေးတည်း။ **မာတာပိတာ စ** နိကွန္ဓာတိ၊ မာတာပိတာ စ နိကွန္ဓာ ဟူသည်ကား။ ယေ စ မံ အညတ္တ နေယ္ယ။ အကြင် မိဖတို့သည်လည်း ငါ့ကို အခြားမီးလွတ်ရာသို့ ဆောင်ယူကုန်ရာ၏။ တေပိ မာတာပိတရော မရဏာဘယေန နိကွန္ဓာ၊ ထိုမိဖတို့ သည်လည်း သေဘေးကြောင့် ထွက်ပြေးကုန်ပြီတည်း။ အဂ္ဂိ ဇာတဝေဒါတိ အာလပတိ၊ တောမီးကို ဇာတဝေဒဟု ခေါ်ဝေါ်သမှု ဘုရားလောင်းပြု၏။ ဟိ သော၊ အကြင်ကြောင့် ထိုမီးသည်။ ဇာတောဝ ဝေဒယတိ ပညာယတိ၊ ဖြစ်လျှင် ဖြစ်ခြင်းပင် ထင်ရှား၏။ တသ္မာ ဇာတဝေဒေါတိ ဝုစ္စတိ၊ ထို့ကြောင့် ဇာတဝေဒဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ပဋိဂ္ဂဟာတိ၊ ပဋိဂ္ဂဟမဟူသည်ကား။ ပဋိဂ္ဂဟ နိဝတ္တာတိ၊ နောက်သို့ပြန်လှည့် ဆုတ်နစ်ရှောင်ကွင်း သွားလော့ဟု။ ဇာတဝေဒ အာဏာပေတိ၊ တောမီးကို အာဏာပေး၏။

ဣတိ မဟာသတ္တော၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်းသည်။ "မယှံ ပဏ္ဍာန် အတ္ထိဘာဝေါ၊ ငါ့အား အတောင်တို့၏ ရှိသည့်အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ တေ ပသာရေတွာ၊ ထိုအတောင်တို့ကို ဆန့်တန်း၍။ အာကာသေ အပတနဘာဝေါ စ၊ ကောင်းကင်၌ မပျံနိုင်သည့်အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပါဒါနံ အတ္ထိဘာဝေါ၊ ခြေတို့၏ ရှိသည့်အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ တေ ဥက္ခိပိတ္တာ အဝဋ္ဌနဘာဝေါ စ၊ ထိုခြေတို့ကို ကြွခို၍ မသွားနိုင်သည့်အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ မာတာပိတူနံ မံ၊ မိဖတို့၏ ငါ့ကို။ ကုလာဝကေယေဝ ဆဋ္ဌေတွာ၊ အသိုက်ထဲ၌ပင် ပစ်ထားခဲ့၍။ ပလာတဘာဝေါ စ သစေ သစ္စော၊ ထွက်ပြေးသည့်အဖြစ်သည်လည်းကောင်း အကယ်၍ မှန်ကန်အုံ့။ သဘာဝဘူတောယေဝ၊ သဘာဝအစစ်သာ ဖြစ်အုံ့။ ဇာတဝေဒ ဧတေန သစ္စေန၊ အိုတောမီး ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ တွံ ဣတော ပဋိဂ္ဂမာတိ၊ သင်တောမီးသည် ယခုလောင်ဆဲ ဤနေရာမှ နောက်သို့ပြန်လှည့် ဆုတ်ခွါရှောင်ကွင်းသွားပါလေ"ဟု။ ကုလာဝကေ နိပန္နကောဝ၊ အသိုက်ထဲ၌ အိပ်လျက်ပင်။ သစ္စကိရိယံ အကာသိ၊ သစ္စာဆိုမှုပြုခြင်းကို ပြုပြီ။ တသ သစ္စကြိယာယ သဟ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ သစ္စာဆိုမှုပြုသည်နှင့် အတူ။ သောဠသကရီသမတ္တေ ဌာနေ၊ ၁၆-ပယ် ပမာဏရှိသော နေရာ၌။ ဇာတဝေဒေါ ပဋိဂ္ဂမိ၊ တောမီးသည် ဆုတ်နစ်ပြီ။ ပဋိဂ္ဂမန္တော စ ဈာယမာနောဝ၊ ဆုတ်နစ်သော်လည်း တောက်လောင်လျက်သာ။ အညံ နဂတော၊ အခြားသို့ ရှောင်ကွင်း သွားသည် မဟုတ်။ ပန ဥဒကေ၊ အဟုတ်သော်ကား ရေ၌။ သြပိလာပိတာ

ဥက္ကာ ဝိယ၊ နှစ်အပ်သော မီးရှူးကဲ့သို့။ တတ္ထေဝ နိဗ္ဗာယိ၊ ထိုလောင်ရာ၌ပင် ငြိမ်းလေပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။

"မယုံ့ သစ္စေ ကတေ သဟ၊ ငါသည် သစ္စာဆိုမှုကို ပြုအပ်ပြီးသည်နှင့် အတူ။ မဟာပဌဝီတော သိခီ၊ ကြီးသော အလျှံရှိသော တောမီးသည်။ သိခီ ဥဒကံ ပတ္တာ (ဝဇ္ဇေတိ) ယထာ၊ မီးသည် ရေသို့ ရောက်သော် (ရှောင်၏ ငြိမ်း၏)သို့။ သောဠသကရီသာနိ ဝဇ္ဇေသိ၊ ၁၆-ပယ်တို့ကို ရှောင်ကွင်း ငြိမ်းအေးလေပြီ"။

ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တံ ပန ဌာနံ၊ ထိုနေရာသည်ကား။ သကလေပိ ဣမသ္မိံ ကပ္ပေ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော ဤဘဒ္ဒကမ္ပာ၌။ အဂ္ဂိနာ အနဘိဘဝနီယတ္တာ၊ မီးသည် မလွှမ်းမိုးနိုင်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ကပ္ပဋ္ဌယ-ပါဋိဟာရိယံ နာမ ဇာတံ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်သော တန်ခိုးပြာဋิဟာ ရှိရာအရပ်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်းသည်။ သစ္စကိရိယံ ကတ္တာ၊ သစ္စာဆိုမှုပြုခြင်းကို ပြု၍။ ဇိဝိတပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဣမဿ ဝနဿ၊ အို ရဟန်းတို့ ဤတောကို။ အဂ္ဂိနာ အနလ္လောတ္ထရဏ၏၊ မီးသည် မလွှမ်းမိုးနိုင်ခြင်းသည်။ ဧတရဟိ မယုံ့ နဇလံ၊ ယခုအခါ ငါဘုရား၏ စွမ်းအားမဟုတ်။ ဧတံ ပန ဝဋ္ဌပေါတကကာလေ၊ ဤမီးငြိမ်းခြင်းသည်ကား ငုံးကလေးဖြစ်ရာ အခါ၌။ မယှမေဝ ပေါရာဏကံ သစ္စဗလန္တိ၊ ငါဘုရား၏သာ ရှေးကဖြစ်ခဲ့သော သစ္စာစွမ်းအားတည်း"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာတို့ကို ပြပြီးသည့်အဆုံး၌။ ကေစိ သောတာပန္နာ၊ အချို့တို့သည် သောတာပန်တို့သည် လည်းကောင်း။ ကေစိ သကဒါဂါမိနော၊ အချို့တို့သည် သကဒါဂါမ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ကေစိ အနာဂါမိနော အဟေသုံ၊ အချို့တို့သည် အနာဂါမ်တို့သည် လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကေစိ အရဟတ္တံ ပတ္တာ ဣတိ၊ အချို့တို့ကား ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကြပြီ ဤသို့ မှတ်ပါလေ။ သတ္ထာပိ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မာတာပိတရော၊

ထိုင်ုံးဖြစ်စဉ်အခါက မိဖတို့သည်။ ဧတရဟိ မာတာပိတရောဝ အဟေသုံ၊ ယခုဘုရား ဖြစ်ရာအခါ၌ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့သည်သာ ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ ဝဋ္ဋကရာဇာပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငုံးမင်းသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝဋ္ဋကဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ငါးခုမြောက် ဖြစ်သော ဝဋ္ဋကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ သကုဏဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယံ နိဿိတာတိ ဣဒံ၊ ယံ နိဿိတာ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒမ္မပဏ္ဏာသာလံ ဘိက္ခုံ၊ မီးလောင်သောသစ်ရွက်မိုးကျောင်းရှိသော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ကေဝ ဘိက္ခု သတ္ထု သန္တိကေ၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည် ဘုရားရှင်၏ ထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူ၍။ ဇေတဝနတော နိက္ခမ္မ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ ထွက်ခဲ့၍။ ကောသလေသု ဧကံ၊ ကောသလတိုင်းတို့၌ တစ်ခုသော။ ပစ္စန္တဂါမံ နိဿာယ၊ ပစ္စန္တရစ်ရွာကို မှီ၍။ ဧကသ္မိံ အရညသေနာသနေ ဝသတိ ကိရ၊ တစ်ခုသော တောကျောင်း၌ နေသတဲ့။ အထ ပဌမမာသေယေဝ၊ ထိုအခါ ပထမလ၌ပင်။ အဿ ပဏ္ဏာသာလာ ဍဟိတ္ထ၊ ထိုရဟန်း၏ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းသည် မီးလောင်ခဲ့ရပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မေ ပဏ္ဏာသာလာ ဒဟာ၊ ငါ၏ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို မီးလောင်အပ်ပြီ။ ဒုက္ခံ ဝသာမီတိ၊ ဆင်းရဲစွာ နေရ၏ဟု။ မနုဿာနံ အာစိက္ခိ၊ လူတို့အား ပြောပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ "ဣဒါနိ နော၊ ယခုအခါ တပည့်တော်တို့၏။ ခေတ္တံ ပရိသုက္ခံ၊ လယ်သည် ရေခမ်းခြောက်နေ၏။ ကေဒါရေ ပါယေတွာ ကရိဿာမ၊ လယ်တို့ကို ရေသောက်စေ၍ ရေသွင်း၍ ပြုကုန်အံ့။ တသ္မိံ ပါယိတေ၊ ထိုလယ်ကို ရေသွင်းပြီးသော်။ ဝတိ ကတွာ၊ အကာအရံကို ပြုပြီး၍။ ဝတိယာ ကတာယ၊ အကာအရံကို ပြုအပ်ပြီးသော်။ နိဒ္ဒါယိတွာ လာယိတွာ မဒ္ဒိတွာတိ၊ ပေါင်းသင်ပြီး၍ ရိတ်ပြီး၍ နယ်ပြီး၍ဟု။ ဧဝံ တံ တံ ကမ္မံ အပဒိသန္တာဝ၊ ဤသို့ ထိုထိုအလုပ်ကို ညွှန်ပြကြလျက်သာ။ တေမာသံ ဝိတိ-

နာမေသုံ့ ဝါတွင်းသုံးလကို လွန်စေကုန်ပြီ။ သော ဘိက္ခု တေမာသ၊ ထိုရဟန်းသည် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ အရှောကာသေ ဒုက္ခ ဝသန္တော၊ လွင်ပြင်၌ ဆင်းရဲစွာ နေရသောကြောင့်။ ကမ္မဋ္ဌာန် ဝမေတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေ၍။ ဝိသေသံ နိဗ္ဗတ္တေတုံ နာသက္ခိ၊ တရားထူးကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ပဝါရေတွာ ပန၊ ပဝါရကာပြုပြီး၍ကား။ သတ္တု သန္ဓိက ဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ ထံတော်သို့ သွား၍။ ဝန္ဒိတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ ရှိခိုး၍ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ ထိုင်နေပြီ။ သတ္ထာ တေန သဒ္ဓိ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းနှင့် အတူတကွ။ ပဋိသန္ထာရံ ကတွာ၊ နှုတ်ခွန်းဆက်တော်မူခြင်းကို ပြု၍။ "ဘိက္ခု သုခေန၊ အို ရဟန်း ချမ်းသာစွာ။ ဝဿံ ဝုတ္ထောာ အသိ ကိ၊ ဝါလပတ်လုံး နေခဲ့ရသည် ဖြစ်ပါ၏လော။ တေ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သင့်အား ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ မတ္ထက် ပတ္တန္တိ ပုစ္ဆိ၊ အထွင့်အထိပ်သို့ ရောက်ပါ၏လော"ဟု မေးတော်မူပြီ။ သော တံ ပဝတ္တိ အာစိက္ခိတွာ၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုအဖြစ်ကို လျှောက်ထားပြီး၍။ "မေ၊ တပည့်တော်အား။ သေနာသနသပ္ပါယသ အဘာဝေန၊ သေနာသနသပ္ပါယ၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ မတ္ထက်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် အထွတ်အထိပ်သို့။ နပတ္တန္တိ အာဟ၊ မရောက်ပါ"ဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု၊ ပုဗ္ဗေ တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ အိုရဟန်း ရှေးက တိရိစ္ဆာန်တို့သည်သော်မှလည်း။ အတ္တနော သပ္ပါယာသပ္ပါယံ ဇာနိ်သု၊ မိမိအား တော်, မတော်ကို သိရှိကုန်ပြီ။ တွံ ကသ္မာ၊ သင်သည် အဘယ့်ကြောင့်။ နအညာသီတိ ဝတ္တာ၊ မသိရသနည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ တေမိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သကုဏယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ငှက်မျိုး၌ ဖြစ်၍။ သကုဏသံယ-ပရိဝုတော အရညာယတနေ၊ ငှက်အပေါင်းခြံရံအပ်လျက် တောကြီးထဲ၌။ သာခါဝိဋပသမ္ပန္နံ မဟာရုက္ခံ၊ အခက်အခွပြည့်စုံသော သစ်ပင်ကြီးကို။ နိဿာယ ဝသတိ၊ မှီ၍ နေ၏။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ တသ္မိ ရုက္ခသ္မိ သာခါသု၊ ထိုသစ်ပင်ကြီး၏ အကိုင်းတို့သည်။ အညမညံ ယံသန္ဓိသု၊ အချင်းချင်း ပွတ်တိုက်ကုန်သော်။ စုဏ္ဏံ ပတတိ၊ အမှုန့်သည် ကျ၏။ ဓူမော ဥဋ္ဌာတိ၊ အခိုးသည် ထ၏။ တံ ဒိသ္မာ တေမိသတ္တော၊ ထိုအမှုန့်ကျ အခိုးထသည်ကို မြင်ရ၍ ဘုရား

လောင်းသည်။ "ဣမာ ဒွေ သာခါ ၈၀ ယဲသမာနာ၊ ဤနှစ်ကိုင်းတို့သည် ဤသို့ ပွတ်တိုက်ကြသော်။ အဂ္ဂိ ဝိယေဒ္ဓယဿန္တိ မီးကို လွှတ်ကုန်လတ္တံ့။ သော ပတိတွာ၊ ထိုမီးသည် ကျ၍။ ပုရာဏပဏ္ဏာနိ ဂဏှိဿတိ၊ အရွက်ဟောင်းတို့ကို ယူလတ္တံ့ စွဲလတ္တံ့။ တတော ပဌာယ၊ ထိုမီးမှ စ၍။ ဣမမှိ ရုက္ခေ ဈာပေဿတိ၊ ဤအပင်ကြီး ကိုလည်း လောင်ကျွမ်းစေလတ္တံ့။ အမှေဟိ ဣဓ၊ ငါတို့သည် ဤအပင်ကြီး၌ ဝသိတုံ နသက္ကာ၊ နေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ ဣဒါနိ ပလာယိတွာ၊ ဤအပင်မှ ပျံပြေး၍။ အညတ္ထ ဂန္တွာ၊ အခြားသို့ သွားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ စိန္တေသိ၊ သင့်၏"ဟု ကြံပြီ။ သော သကုဏသံဃသ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ငှက်အပေါင်းအား။

၃၆။ "ယံ နိဿိတာ ဇဋိရဟံ ဝိဟင်္ဂမာ၊ သွာယံ အဂ္ဂိ ပမုဉ္စတိ။
ဒိသာ ဘဇထ ဝက္ကင်္ဂါ၊ ဇဋံ သရဏတော ဘယ"န္တိ၊

"ယံ နိဿိတာ (လ) သရဏတော ဘယ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား-

> ၃၆။ ဝိဟင်္ဂမာ၊ ကောင်းကင်ပျံသွား ငှက်အများတို့သည်။ ယံ ဇဋိရဟံ နိဿိတာ၊ မြေမှာပေါက်သည့်အကြင်အပင်ကြီးကို မှီခိုနေကုန်၏။ သော အယံ အဂ္ဂိ ပမုဉ္စတိ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးဤအပင်ကြီးသည် မီးကို လွှတ်၏။ ဝက္ကင်္ဂါ ဒိသာ ဘဇထ၊ ခေါင်း, လည်, ကောက်ကွေ့ ပြုလေ့ရှိသော အိုင်ငှက်အများတို့ ဘေးလွတ်မည့် အရပ်မျက်နှာတို့သို့ ဆည်းကပ်ကြလော့။ သရဏတော ဘယံ ဇဋံ၊ ငါတို့ခိုမှီး သစ်ပင်ကြီးမှ ဘေးအန္တရာယ်သည် ဖြစ်နေပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဇဋိရဟန္တိ၊ ဇဋိရဟံ ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ပထဝိ ဇဋိ ဝုစ္စတိ၊ မြေကြီးကို ဇဋိဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ ဇာတတ္တာ၊ ထိုမြေကြီး၌ ပေါက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ရုက္ခော ဇဋိရုဟောတိ ဝုစ္စတိ၊ သစ်ပင်ကို ဇဋိရုဟဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဝိဟင်္ဂမာတိ၊ ဝိဟင်္ဂမာ ဟူသော ပုဒ်၌။ အာကာသ ဝိဟံ ဝုစ္စတိ၊ ကောင်းကင်ကို ဝိဟဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ ဂမနတော၊ ထို ကောင်းကင်၌ ပျံသွားတတ်သောကြောင့်။ ပက္ခီ ဝိဟင်္ဂမာတိ ဝုစ္စန္တိ၊ ငှက်တို့ကို ဝိဟင်္ဂမတို့ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဒိသာ ဘဇထာတိ၊ ဒိသာ ဘဇထ ဟူသည် ကား။ ဣမံ ရုက္ခံ မုဉ္စိတွာ၊ ဤအပင်ကြီးကို စွန့်လွှတ်၍။ ဣဒါနိ ပလာယန္တာ၊ ဤအပင်ကြီးမှ ပျံပြေးကြလျက်။ စတသော ဒိသာ ဘဇထ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ

တို့သို့ ဆည်းကပ်ကြလော့။ ဝဏ္ဏဂီတိ သကုဏော အာလပတိ၊ ဝဏ္ဏဂီဟု ဌက်တို့ကို ဘုရားလောင်းခေါ်၍ ပြောတော်။ ဟိ တေ၊ အကြင်ကြောင့် ထိုဌက်တို့သည်။ ဥတ္တမဂီ ဂလ၊ ဦးခေါင်းကို လည်ချောင်းကို။ ကဒါစိ ကဒါစိ၊ ရံခါ ရံခါ။ ဝကီ ကရောန္တိ ကောက်သည်ကို ပြုကုန်တော်။ တသ္မာ ဝဏ္ဏဂီတိ ဝုစ္စန္တိ ထို့ကြောင့် ဝဏ္ဏဂီတို့ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်တော်။ ဝါ တေသံ ဥဘောသု ပသေသု၊ တစ်နည်းကား ထိုဌက်တို့၏ နံပါးနှစ်ဖက်တို့ဌ။ ဝက်ာ ပက္ခာ ဇာတာ၊ ကောက်ကုန်သော အတောင်တို့သည် ဖြစ်ကုန် ရှိကုန်တော်။ ဣတိ ဝဏ္ဏဂီ၊ ထို့ကြောင့် ဝဏ္ဏဂီမည်ကုန်တော်။ ဇာတံ သရဏတော ဘယန္တိ၊ ဇာတံ သရဏတော ဘယံ ဟူသည်ကား။ အမှာကံ အဝဿယရက္ခတော ယေဝ၊ ငါတို့၏ မိုးနေရာအပင်မှပင်။ ဘယံ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဘေးအန္တရာယ်သည် ဖြစ်ပြီတည်း။ ဧသ အညတ္ထ ဂစ္ဆာမာတိ၊ လာကြ အခြားနေရာသို့ သွားကြစို့ဟု ပြောပြီ။

ဗောဓိသတ္တဿ ဝစနကရာ၊ ဘုရားလောင်း၏ စကား ပြုကျင့်လိုက်နာကုန်သော။ ပဏ္ဍိတသကုဏာ တေန သဒ္ဓိံ ပညာရှိငှက်တို့သည် ထိုဘုရားလောင်းနှင့်အတူ။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ ဥပ္ပတိတွာ၊ တစ်ပြိုင်တည်းသာ ပျံပြေးကြ၍။ အညတ္ထ ဂတာ၊ အခြားနေရာသို့ သွားကြပြီ။ ယေ ပန အပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ငှက်တို့ကား ပညာမရှိကြ။ တေ၊ ထိုပညာမဲ့ငှက်တို့သည်။ "ဧဝမေဝ ဧသော၊ ဤသို့သာလျှင် ဤငှက်သည်။ ဗိန္ဒုမတ္တေ ဥဒကေ၊ တစ်ပေါက်မျှသော ရေ၌။ ကဿ လေ ပဿတိတိ၊ မိုးချောင်းတို့ကို မြင်၏"ဟု ပြော၍။ တဿ ဝစနံ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ စကားကို မနာယူမူ၍။ တတ္ထေဝ ဝသိံသု၊ ထိုအပင်ကြီး၌သာ နေကြပြီ။ တတော နံ စိရသေဝ၊ ထိုပြောရာနေ့မှ မကြာမီ၌ပင်။ ဗောဓိသတ္တေန စိန္တိတာကာရေနေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကြံအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ပင်။ အဂ္ဂိ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ မီးသည် ဖြစ်၍။ တံ ရုက္ခံ အဂ္ဂဟေသိ၊ ထိုအပင်ကို ယူပြီ စွဲပြီ။ ဓူမေသု စ ဇာလာသု စ ဥဋ္ဌိတာသု၊ မီးခိုးတို့သည်လည်းကောင်း မီးလျှံတို့သည်လည်းကောင်း ထကုန်သော်။ ဓူမန္ဓာ သကုဏာ၊ မီးခိုးကြောင့်ကန်းကုန်သော ငှက်တို့သည်။ အညတ္ထ ဂန္တုံ နာသက္ခိံသု၊ အခြားနေရာသို့ သွားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိမှိ ပတိတွာ ပတိတွာ၊ မီး၌ ကျ၍ ကျ၍။ ဝိနာသံ ပါပုဏိံသု၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ပုဗ္ဗေ အိုရဟန်း ဤသို့ ရှေးက။ တိရစ္ဆာန-ဂတာပိ ရုက္ခဂ္ဂေ ဝသန္တာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်သော်မှလည်း သစ်ပင်ဖျားဌ နေကုန်

လျက်။ အတ္တနော သပ္ပါယာသပ္ပါယဿ ဇာနန္တိ၊ မိမိအား လျော်, မလျော်ကို သိကုန်သေး၏။ တွဲ ကသ္မာ နု အညာသိတိ၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် မသိရသနည်း" ဟု။ ဣမိ မမ ဒေဝေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ သောဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးသော အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌိတော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္တာပိ အနုသန္ဓိ ယဒေ့တ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဗောဓိသတ္တသ၊ ထိုအခါက ဘုရားလောင်း၏။ ဝစနကရာ သကုဏာ၊ စကားကို ပြုကြလိုက်နာကြကုန်သော ငှက်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ အဟောသုံ၊ ဘုရားပရိသတ်တို့သည် ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ ပဏ္ဍိတသကုဏောပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိငှက်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သကုဏဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော
သကုဏဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ တိတ္တိရဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယေ ဝုမ္မမပစာယန္တိတိ ဣဒံ၊ ယေ ဝုမ္မ မပစာယန္တိ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ သာဝတ္ထိ ဂစ္ဆန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိမြို့သို့ ကြွသော်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ သေနာသနပဋိဗာဟနံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာ တားမြစ်မှုကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ ခဲ့ညီးအံ့ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ ဝိဟာရံ ကာရေတ္တာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီး၍။ ဒ္ဝေ ပေသိတေ၊ တမန်ကို စေလွှတ်အပ်သော်။ သတ္ထာ ရာဇဂဟာ နိက္ခမ္မ၊ ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ထွက်တော်မူခဲ့၍။ ဝေသာလိ ပတ္တာ၊ ဝေသာလီမြို့သို့ ရောက်၍။ တတ္ထ ယထာ-ဘိရန္တံ ဝိဟရိတ္တာ၊ ထိုဝေသာလီမြို့၌ အလိုရှိတော်မူသရွေ့ နေတော်မူပြီး၍။ သာဝတ္ထိ ဂမိဿာမိတိ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ကြွအံ့ဟု။ မဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇိ၊ လမ်းသို့ ကြွတော်မူပြီ။ တေန စ သမယေန ဆတ္ထဂ္ဂိယာန အန္တေဝါသိကာ၊ ထိုအခါ၌လည်း ၆-ပါးအုပ်စုရှိ

ဆင့်ဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ အနီးနေတပည့်တို့သည်။ ပုရတော ပုရတော ဂန္ဓာ၊ ရှေ့မှ ရှေ့မှ သွားကြ၍။ ထေရာနံ သေနာသနေသု အဂ္ဂဟိတေသွေဝ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည် ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို မယူအပ်ကုန်မိပင်။ "ဣဒံ သေနာသနံ အမှာကံ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဣမေ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာသည် ငါတို့၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖို့ လည်းကောင်း။ ဣဒံ အာစရိယဿ၊ ဣမေ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည် ဆရာဖို့ လည်းကောင်း။ ဣဒံ အမှာကမေဝ ဘဝိဿတိတိ၊ ဣမေ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည် ငါတို့ဖို့သာလည်းကောင်း ဖြစ်လတ္တံ"ဟု။ သေနာသနာနိ ပလိဗုန္ဓေန္တိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို နှောင့်ယှက်ကုန်၏။ ပဠာ အာဂတာ ထေရာ၊ နောက်မှ ရောက်လာကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ သေနာသနာနိ န လဘန္တိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို မရကုန်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ အန္တေဝါသိကာပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏ တပည့်တို့သည်လည်း။ ထေရဿ သေနာသနံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ဖို့ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ ပရိယေသန္တာ န လဘိံသု၊ ရှာကြသော် မရကုန်ပြီ။ ထေရော သေနာသနံ အလဘန္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို မရသော်။ သတ္ထာ သေနာသနဿ အဝိဒူရေ၊ ဘုရားရှင်၏ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၏ မနီးမဝေး၌။ ဧကသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊ တစ်ခုသော သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသဇ္ဇာယ စ စင်္ကမေန စ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း စင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ရတ္တိံ ဝီတိနာမေသိ၊ ညဉ့်ကို ကုန်လွန်စေပြီ။ သတ္ထာ ပစ္ဆူသသမယေ၊ ဘုရားရှင်သည် လင်းအားကြီးအခါ၌။ နိက္ခမိတ္တာ ဥဋ္ဌာသိ၊ ကျောင်းတော်မှ ထွက်၍ ချောင်းဟန့်တော်မူပြီ။ ထေရောပိ ဥဋ္ဌာသိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်လည်း ချောင်းဟန့်ပြီ။ ဧသော ကောတိ၊ ဤသူကား မည်သူနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ အဟံ သာရိပုတ္တောတိ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်ကား သာရိပုတ္တရာပါတည်းဟု လျှောက်ပြီ။ သာရိပုတ္တ ဣဒါနိ ဝေလာယ၊ အို သာရိပုတ္တရာ ဤအချိန်၌။ ဣဒမေ ကိ ကရောသိတိ၊ ဤနေရာ၌ ဘာကို ပြုနေသနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ သော တံ ပဝတ္တိံ အာရောစေသိ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထိုနေရာမရသောအဖြစ်ကို လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ ထေရဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ စကားကို ကြားရ၍။ "ဣဒါနိ မယိ ဇီဝန္တေယေဝ၊ ယခု ငါဘုရားသည် အသက်ရှိနေစဉ်ပင်။ ဘိက္ခူ အညမညံ၊ ရဟန်းတို့သည် အချင်းချင်း။ အဂါရဝါ အပတိဿာ တာဝ ဝိဟရန္တိ၊

ဂါရဝမရှိကြဘဲ ရိုသေမှုမရှိကြဘဲ နေကြသေးတဲ့။ ပရိနိဗ္ဗာတေ ကိ ကရိဿန္တိ နု ခေါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော် အဘယ်သို့ ပြုကြလတ္တံ့နည်း"။ (ဣတိ အာဝဋ္ဋေသိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူပြီ။ ဣတိ အာဝဋ္ဋေ္ဌသ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူသော ဘုရားရှင်အား)။ ဓမ္မသံဝေဂေါ ဥဒပါဒိ၊ ဓမ္မသံဝေဂသည် ဖြစ်တော်မူပြီ။ (ရှေ့တုံးပြ 'သတ္ထာ'နှင့် ကိုက်ညီစေရန် ကွင်းအတွင်း ပြင်၍ ထည့်၍ အနက်ပေးလိုက်သည် ရှေ့တုံးပြ 'သတ္ထာ'ကား စာရိုက်လွဲဖြစ်သည် 'သတ္ထု'သာ ရှိရမည်)။

သော ရတ္တိယာ ပဘာတာယ၊ ထိုဘုရားရှင်သည် ညသည် လင်းလတ်သော်၊ ဘိက္ခူသံယ သန္နိပါတာပေတွာ၊ ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေးစေ၍၊ "ဘိက္ခဝေ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ ဘိုရဟန်းတို့ ၆-ပါးအစုရှိကုန်သော ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ ပုရတော ပုရတော ဂန္တာ ရှေ့မှ ရှေ့မှ သွားကြ၍၊ ထေရာနံ ဘိက္ခူနံ၊ မထေရကြီး ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ သေနာသနံ ပဋိဗာဟန္တိ ကိရ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို တားမြစ်ကြသတဲ့၊ ဣဒံ ကိ သစ္စံ တိ၊ ဤသို့ ကြားရသည်ကား မှန်သလော" ဟု မေးတော်မူပြီ။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ၊ မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ တတော ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဂရဟိတွာ၊ ထိုလျှောက်ပြီးနောက်၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ ဓမ္မိံ ကထံ ကတွာ၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော စကားကို ပြုတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ကော၊ ဘိုရဟန်းတို့ အဘယ်ရဟန်းသည်၊ အဂ္ဂါသနံ အဂ္ဂေါဒကံ၊ နေရာဦးကိုလည်းကောင်း သောက်ရေဦးကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ အရဟတိ နု ခေါတိ၊ ဆွမ်းဦးကိုလည်းကောင်း ရထိုက်သနည်း"ဟု။ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ၊ ရဟန်းတို့ကို မေးတော်မူပြီ။ ဧကစ္စေ၊ ရဟန်းအချို့တို့သည်၊ ခတ္တိယကုလာ ပဗ္ဗဇိတောတိ အာဟံသု၊ မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုသူတည်းဟု လျှောက်ကြပြီ။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ရဟန်းတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏကုလာ ဂဟပတိကုလာ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးမှ, သူကြွယ်မျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတောတိ၊ ရဟန်းပြုသူတည်းဟု လျှောက်ကြပြီ။ အပရေ၊ အခြားတစ်ပါး ရဟန်းတို့သည်။ "ဝိနယဓရော ဓမ္မကထိကော၊ ဝိနည်းမှိုရ်တည်း, ဓမ္မကထိကတည်း။ ပဌမသ္မိံ ဈာနသ္မိံ ဌိတော၊ ပထမဈာန်ရသော ရဟန်းတည်း။ ဒုတိယသ္မိံ တတိယသ္မိံ၊ ဒုတိယဈာန်ရ ရဟန်းတည်း, တတိယဈာန်ရ ရဟန်းတည်း။ စတုတ္ထသ္မိံ ဈာနသ္မိံ ဌိတော၊ စတုတ္ထဈာန်ကို ရသော ရဟန်းတည်း" ဟု လျှောက်ကြပြီ။ အပရေ၊ အခြားတစ်ပါး ရဟန်းတို့သည်။ "သောတာပန္နော သကဒါဂါမီ၊ သောတာပန်ရဟန်းတည်း, သကဒါဂါမ်ရဟန်းတည်း။ အနာဂါမီ

အရဟာ၊ အနာဂါမ်ရဟန်းတည်း, ရဟန္တာရဟန်းတည်း။ တေဝိဇ္ဇာ ဆဋ-ဘိညောတိ အာဟံသု၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရ ရဟန်းတည်း, အဘိညာဉ် ၆-ပါးရ ရဟန်းတည်း"ဟု လျှောက်ကြပြီ။ ဧဝံ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ဤသို့လျှင် ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထနော အတ္ထနော ရူစိဝသေန၊ မိမိမိမိ၏ ဆန္ဒအစွမ်းအားဖြင့်။ အဂ္ဂါသနာဒိရဟန် ကထိတကာလေ၊ နေရာဦးစသည် ထိုက်တန်သူတို့ကို လျှောက်အပ်ပြီးရာ အခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ မယံ သာသနေ၊ ဘိုရဟန်းတို့ ငါဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ အဂ္ဂါသနာဒီနိ ပတ္တာ၊ နေရာဦးစသည်တို့ကို ရခွင့်ရောက်သော်။ ခတ္တိယကုလာ ပဗ္ဗဇိတော နာ ပမာဏံ၊ မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုသူသည် ပမာဏမဟုတ် (ပမာနမကျ)။ ဗြာဟ္မဏကုလာ ပဗ္ဗဇိတော နာ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးမှ ရဟန်းပြုသူသည် ပမာဏမဟုတ် (ပမာနမကျ)။ ဂဟပတိကုလာ ပဗ္ဗဇိတော နာ၊ သူကြွယ်မျိုးမှ ရဟန်းပြုသူသည်လည်း ပမာဏမဟုတ် (ပမာနမကျ)။ ဝိနယဓရော နာ၊ ဝိနည်းမှိုရ်သည်လည်း ပမာဏမဟုတ် (ပမာနမကျ)။ သုတ္တန္တိကော နာ၊ သုတ္တန်ဆောင်ရဟန်းသည်လည်း ပမာဏမဟုတ် (ပမာနမကျ)။ အာဘိ-ဓမ္မိကော နာ၊ အဘိဓမ္မာဆောင်ရဟန်းသည်လည်း ပမာဏမဟုတ် (ပမာနမကျ)။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိလာဘိနော နာ၊ ပထမစျာန်စသည် ရကြသော ရဟန်းတို့သည်လည်း ပမာဏမဟုတ် (ပမာနမကျ)။ သောတာပန္နာဒယော နာ ပမာဏံ၊ သောတာပန်စသော ရဟန်းတို့သည်လည်း ပမာဏမဟုတ် (ပမာနမကျ)။ ဘိက္ခဝေ အထ ခေါ၊ ဘိုရဟန်းတို့ အဟုတ်သော်ကား။ ဣမသ္မိံ သာသနေ ယထာဝုတ်၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌ ဝါကြီးစဉ်ငယ်လိုက်။ အဘိဝါဒနံ ပစ္စုဋ္ဌာနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း နေရာမှထ, ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဉ္ဇလိကမ္မံ သာမိစိကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ၊ လက်အုပ်ချီမှုကိုလည်းကောင်း, အရိုအသေပြုမှုကိုလည်းကောင်း ပြုရမည်။ အဂ္ဂါသနံ အဂ္ဂေါဒကံ၊ နေရာဦးကိုလည်းကောင်း သောက်ရေဦးကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂပိဏ္ဍော လဒ္ဓဗ္ဗော၊ ဆွမ်းဦးကိုလည်းကောင်း ရထိုက်၏။ ဣဒံ ဧတ္ထ ပမာဏံ၊ ဤသိက္ခာဝါကြီးခြင်းသည် ဤရှိခိုးမှုကစ ဆွမ်းဦးအထိ ခုနစ်မျိုးရခြင်း၌ ပမာဏတည်း။ တသ္မာ ဝုဓတရော ဘိက္ခု၊ ထိုသို့သိက္ခာဝါ, ပမာဏဖြစ်သောကြောင့် သိက္ခာဝါ, သာ၍ကြီးသော ရဟန်းသည်။ ဇေသဿ အနုစ္ဆဝိကော၊ ထိုရှိခိုးမှုစသော ခုနစ်မျိုးတို့အား ထိုက်တန်၏။ ဘိက္ခဝေ ခေါ ပန ဣဒါနိ၊ ဘိုရဟန်းတို့ စင်စစ် ယခုအခါ၌။ မယံ အဂ္ဂသာဝကော၊

ငါဘုရား၏ အမြတ်ဆုံးတပည့်ပြစ်သော။ အနုမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနကော သာရိပုတ္တော၊ ငါဘုရားအတူ တရားစက်ကြာကို ဖြစ်စေတတ် လည်စေတတ်သော သာရိပုတ္တရာသည်။ မမ အနန္တရ၊ ငါဘုရား၏ အခြားမဲ့၌။ သေနာသနံ လဒ္ဓါ အရဟတ္တိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ရခြင်းငှာ ထိုက်သူဖြစ်၏။ သော ဣမံ ရတ္တိ၊ ထို သာရိပုတ္တရာသည် ဤညဉ့်။ သေနာသနံ အလဘန္တော၊ ကျောင်းဘိပ်ရာ နေရာကို မရ၍။ ရုက္ခမူလေ ဝိတိနာမေသိ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ အချိန်ကုန်လွန်စေ၏ပြီ။ တုမ္ဟေ ဣဒါနေဝ၊ သင်တို့သည် ယခုအခါ၌ပင်။ ဧဝं အဂါရဝါ အပတိဿာ၊ ဤသို့ ဂါရဝမရှိကြကုန်, ရိုသေမှုမရှိကြကုန်။ ဂစ္ဆန္တော ဂစ္ဆန္တော ကာလေ၊ ကုန်သွား ကုန်သွားသော အချိန်ကာလ၌။ ကိန္တိ ကတ္တာ ဝိဟရိဿထာတိ၊ ဘယ်သို့ပြု၍ နေကြမည်နည်း"ဟု။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ နေသံ ညြဝါဒဒါနတ္ထာယ၊ မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းတို့အား ညြဝါဒပေးခြင်းငှာ။ "ဘိက္ခवे ပုဗ္ဗे တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ အိုရဟန်းတို့ ရှေးက တိရစ္ဆာန်တို့သည်သော်မှလည်း။ မယံ အညမညံ၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်း။ အဂါရဝါ အပတိဿာ၊ ဂါရဝမရှိကြဘဲ ရိုသေမှု မရှိကြဘဲ။ အသဘာဂဝုတ္တိနော ယံ ဝိဟရေယျာမ၊ သဘောတူအသက်မွေးခြင်း မရှိကြဘဲ အကြင် နေကုန်ရာ၏။ ခေါ ပန ဘော၊ စင်စစ် ဤဂရုစိုက်မှု, ရိုသေမှု, အသက်မွေးတူမှု မရှိဘဲ နေခြင်းသည်။ အမှာကံ နု ပတိရူပံ၊ ငါတို့အား မသင့်လျော်။ အမှေသု မဟလ္လကတရံ ဇာနိတ္တာ၊ ငါတို့တွင် အထူးကြီးသူကို သိအောင်ပြု၍။ တဿ၊ ထိုအထူးကြီးသူအား။ အဘိဝါဒနာဒီနိ ကရိဿာမာတိ၊ ရှိခိုးခြင်းစသည်တို့ကို ပြုကြအံ့ဟု။ သာဓုကံ ဝိမံသိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ စူးစမ်း၍။ အယံ နော၊ ဤသူကား ငါတို့တွင်။ မဟလ္လကောတိ ဥ တ္တာ၊ ကြီးသူဟု သိ၍။ တဿ အဘိဝါဒနာဒီနိ ကတ္တာ၊ ထိုကြီးသူအား ရှိခိုးခြင်းစသည်တို့ကို ပြုကြ၍။ ဒေဝပထံ ပူရယမာနာ၊ နတ်ရွာလမ်းကို ပြည့်စေကြလျက်။ ဂတာတိ ဝတ္တာ၊ သွားကြပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဟိမဝန္တပ္ပဒေသေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဧကော မဟာနိဂြောဓံ ဥပနိဿာယ၊ တစ်ပင်သော ပညောင်ပင်ကြီးကို မှီ၍။ တိတ္တိရော မဂ္ဂေ ဟတ္ထိတိ၊ ခါလည်းကောင်း, မျောက်လည်းကောင်း, ဆင်လည်းကောင်း ဤသို့။ တယော သဟာယာ ဝိဟရိသု၊ သုံးကောင်ကုန်သော သူငယ်ချင်းတို့သည် နေကြပြီ။ တေ အညမညံ၊ ထိုသူငယ်ချင်းသုံးကောင်တို့သည် အချင်းချင်း။

အဂါရဝါ အပတိဿာ၊ ဂါရဝမရှိကြသည်, ရိုသေမှုမရှိကြသည်။ အသဘာဂ-ဝုတ္တိနော အဟေသုံ၊ တူသော အသက်မွေးမှုမရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ နေသံ ထိုအခါ ထိုသူငယ်ချင်းသုံးကောင်တို့အား။ "ဧဝံ ဝိဟရိတုံ၊ ဤသို့ အချင်းချင်း ဂါရဝစသည် မရှိဘဲ နေခြင်းငှာ။ အမှာကံ နု ယုတ္တံ၊ ငါတို့အား မသင့်လျော်။ ယော နော မဟာလ္လကတရော၊ အကြင်သူသည် ငါတို့တွင် အထူးကြီး၏။ တဿ အဘိဝါဒနာဒီနိ ကရောန္တာ၊ ထိုအသက်ကြီးသူအား ရှိခိုးခြင်းစသည်တို့ကို ပြုကြလျက်။ မယံ ဝိဟရေယျာမ၊ ငါတို့သည် နေကြရပါမူကား။ ယန္နူနာတိ ဘော အဟောသိ၊ ကောင်းလေစွ"ဟု ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ကော ပန နော မဟာလ္လက-တရောတိ၊ ဘယ်သူသည်ကား ငါတို့တွင် အသက်အကြီးဆုံး ဖြစ်သနည်းဟု။ စိန္တေန္တာ ဧကဒိဝသံ၊ ကြံစည်ကြသော် တစ်နေ့၌။ ဧသော ဥပါယော အတ္ထိတိ၊ အသက်ကြီးသူသိကြောင်း ဤနည်းလမ်းသည် ရှိ၏ဟု။ တယောပိ ဇနာ နိဂြောဓမှုလေ နိသီဒိတ္တာ၊ သုံးကောင်လုံးတို့သည်လည်း ပညောင်ပင်ရင်းခံ နေကြ၍။ တိတ္တိရော စ မဏ္ဍူကော စ၊ ခါသည်လည်းကောင်း, မျောက်သည်လည်းကောင်း။ "သမ္မ ဟတ္ထိ တွံ၊ အဆွေဆင် သင်သည်။ ဣမံ နိဂြောဓရုက္ခံ၊ ဤပညောင်ပင်ကို။ ကီဝပ္ပမာဏကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ဘယ်ပမာဏ အရွယ် အခါမှ စ၍။ ဇာနာသိတိ၊ သိပါသနည်း"ဟု။ ဟတ္ထိ ပုစ္ဆိသု၊ ဆင်ကို မေးကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ "သမ္မာ အဟံ၊ အဆွေတို့ ငါသည်။ တရုဏပေါတက-ကာလေ၊ နုပျိုငယ်ရွယ်စဉ်ကာလ၌။ ဣမံ နိဂြောဓဂစ္ဆံ အန္တရသတ္ထိသု၊ ဤပညောင်ပင် ခြေပုတ်ကို ပေါင်အကြားတို့၌။ ကတ္တာ ဂစ္ဆာမိ၊ ပြု၍ သွားမ်ား။ အဝတ္ထရိတ္တာ ဋ္ဌိတကာလေ စ ပန၊ လွှမ်းဖိ၍ တည်ရာအခါ၌ကား။ ဧတဿ အဂ္ဂသာခါ၊ ဤ ပညောင်ပင်၏ အကိုင်းဖျားသည်။ မေ နာဘိ ယဒ္ဓေတိ၊ ငါ့ဆင်၏ ချက်ကို ထိခိုက်၏။ ဧဝံ အဟံ ဣမံ၊ ဤသို့ ငါသည် ဤပညောင်ပင်ကို။ ဂစ္ဆကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ခဲ့ပင်အရွယ်အခါမှ စ၍။ ဇာနာမိတိ အာဟ၊ သိ၏ မှတ်မိ၏"ဟု ပြောပြီ။ ပုန ဥဘောပိ ဇနာ၊ တစ်ဖန် ဆင်နှင့် ခါ နှစ်ကောင်တို့ သည်လည်း။ ပုရိမနယေနေဝ မဏ္ဍဋ္ဌံ ပုစ္ဆိသု၊ ရှေးနည်းဖြင့်ပင် မျောက်ကို မေးကြပြီ။ သော၊ ထိုမျောက်သည်။ "သမ္မာ အဟံ၊ ဘို အဆွေတို့ ငါသည်။ မဏ္ဍဋ္ဌာပကော သမာနော၊ မျောက်ပေါက်စကလေးသည် ဖြစ်နေစဉ်။ ဘူမိယံ နိသီဒိတ္တာ၊ မြေပေါ်၌ ထိုင်၍။ ဂိဝံ အနုက္ခိပိတ္တာဝ၊ လည်ပင်းကို မမော့မူ၍သာ။ ဣမဿ နိဂြောဓ-

ပေါ်တကဿ၊ ဤပညောင်ပင်ပေါက်ကလေးတို့။ အဂ္ဂကိုရေ ခါဒါမိ၊ အညွန့်ဖျား တို့ကို ကိုက်စားတို့။ ဧဝံ အဟံ ဣမံ၊ ဤသို့ ငါမျောက်သည် ဤပညောင်ပင်ကို။ ခုဒ္ဒကကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ငယ်စဉ်ကာလမှ စ၍။ ဇာနာမိတိ အာဟ၊ သိ၏ မှတ်မိ၏"ဟု ပြောပြီ။ အထ ဣတရေ ဥဘောပိ၊ ထိုအခါ၌ ဤ ခါမှတစ်ပါး ကုန်သော မျောက်, ဆင် နှစ်ကောင်တို့သည်လည်း။ ပုရိမနယေနေဝ တိတ္တိရံ ပဏ္ဍိသု၊ ရှေးနည်းဖြင့်ပင် ခါကို မေးကြပြီ။ သော၊ ထိုခါသည်။ "သမ္မာ ပုဗ္ဗေ အသုကသ္မိံ နာမ ဌာနေ၊ အို အဆွေတို့ ရှေးက ထိုမည်သောနေရာ၌။ မဟာနိဂ္ရောဓရုက္ခော အဟောသိ၊ ပညောင်ပင်ကြီးသည် ရှိခဲ့ပြီ။ အဟံ တဿ ဖလာနိ ခါဒိတ္တာ၊ ငါသည် ထိုပညောင်ပင်ကြီး၏ အသီးတို့ကို စား၍။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ ဝစ္စံ ပါတေသိ၊ ဤနေရာ၌ ကျင်ကြီးကို ကျစေပြီ, ယိုချပြီ။ တတော ဧသော ရုက္ခော ဇာတော၊ ထိုကျင်ကြီးမှ ဤပညောင်ပင်ကြီးသည် ပေါက်လာပြီ။ ဧဝံ အဟံ ဣမံ၊ ဤသို့ ငါခါသည် ဤပညောင်ပင်ကို။ အဇာတကာလတော ပဋ္ဌာယ ဇာနာမိ၊ မပေါက်မီမှ စ၍ သိ၏, မှတ်မိ၏။ တသ္မာ အဟံ၊ ထိုကြောင့် ငါသည်။ တုမှေဟိ ဇာတိယာ၊ သင်တို့ထက် မွေးဖွားသောအားဖြင့်။ မဟလ္လကတရောတိ အာဟ၊ သာ၍ကြီး၏"ဟု ပြောပြီ။

ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ပြောဆိုအပ်သော်။ မဣ္ဌရော စ ဟတ္ထိ စ တိတ္တိရပဏ္ဍိတ်၊ မျောက်သည်လည်းကောင်း ဆင်သည်လည်းကောင်း ခါပညာရှိကို။ "သမ္မ တွံ၊ အို အဆွေ အဆွေခါသည်။ အမှေဟိ မဟလ္လကတရော၊ အကျွန်ုပ်တို့ထက် သာ၍ အသက်ကြီး၏။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ မယံ တဝ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်ခါအား။ သက္ကာရဂရုကာရမာနနဝန္ဒနပူဇနာနိ စေဝ၊ ကောင်းစွာပြုမူ ဂရုစိုက်မှု မြတ်နိုးမှု ရှိခိုးမှု ပူဇော်မှုတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဘိဝါဒနပစ္စုဋ္ဌာန-အဉ္ဇလိကမ္မသာမီစိကမ္မာနိ စ ကရိဿာမ၊ ကျွန်းမာပါစေ စသည်ဖြင့် မင်္ဂလာစကား ဆိုစေမှု နေရာမှထမှု လက်အုပ်ချီမှု ရှိသေမှုတို့ကိုလည်းကောင်း ပြုကုန်အံ့။ တေ ဩဝါဒေ စ ဌဿာမ၊ အသင်ခါ၏ ဩဝါဒ၌လည်း တည်ကုန်အံ့။ တွံ ပန ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ အသင်ခါသည်ကား ဤနေ့မှ စ၍။ အမှာကံ ဩဝါဒါနုသာသနီ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ဆုံးမကဲမြစ်မှုကို။ ဒဒေယျာသီတိ အာဟံသု၊ ပေးပါလော့" ဟု ပြောကြပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ တိတ္တိရော၊ ထိုအခါမှစ၍ ခါသည်။ တေသံ ဩဝါဒံ အဒါသိ၊ ထိုမျောက်ဆင်တို့အား ဩဝါဒကို ပေးပြီ။ သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေသိ၊

ငါးပါးသီလတို့၌ တည်စေပြီ။ သယမ္ဘိ သီလာနိ သမာဒိယိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ငါးပါးသီလတို့ကို ဆောက်တည်ပြီ။ တယောပိ တေ ဇနာ၊ ခါမျောက်ဆင် သုံးကောင်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ပဠသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာယ၊ ငါးပါးကုန်သော သီလတို့၌ တည်ကြ၍။ အညမညံ သဂါရဝါ သပတိဿာ၊ အချင်းချင်း ဂါရဝရှိကုန်သည် ရိုသေမှုရှိကုန်သည်။ သဘာဂဝုတ္တိနော ဟုတ္တာ၊ ငါးပါးသီလ မပျက်သည့် တူသောအသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဇီဝိတ-ပရိယောသာနေ၊ အသက်ဆုံးသော်။ ဒေဝလောကပရာယဏာ အဟေသုံ၊ နတ်ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်ကြပြီ။ တေသံ တိဏ္ဏံ သမာဒါနံ၊ ထို ခါ,မျောက်,ဆင် သုံးကောင်တို့သည် ဆောက်တည်ခဲ့သော အကျင့်သည်။ တိတ္ထိရိယံ ဗြဟ္မစရိယံ နာမ အဟောသိ၊ ခါပညာရှိ ဟောကြားအပ်သော အကျင့် မြတ်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ တေ ဟိ နာမ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ အို ရဟန်းတို့ ထိုတိရစ္ဆာန်မည်သည် တို့သော်မှလည်း။ အညမညံ သဂါရဝါ၊ အချင်းချင်း ဂါရဝရှိကြ၍။ သပတိဿာ ဝိဟရိံသု၊ ရိုသေမှုရှိကြ၍ နေကြကုန်သေး၏။ တုမှေ ဧဝံ၊ သင်တို့သည် ဤသို့။ သွာခါတေ ဓမ္မဝိနယေ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ကောင်းစွာဟောကြားအပ်သော တရားသဖြင့် ဆုံးမရာ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုကြ၍။ အညမညံ အဂါရဝါ အပတိဿာ၊ အချင်းချင်း ဂါရဝမရှိကြဘဲ ရိုသေမှုမရှိကြဘဲ။ ကသ္မာ ဝိဟရထ၊ ဘာ့ကြောင့် နေကြရကုန်သလဲ။ ဘိက္ခဝေ ဣဒေဝ ဣဒေ ပဋ္ဌာယ၊ ရဟန်းတို့ ဤနေ့မှ စ၍။ တုမှာကံ ယထာဝုဏ္ဏံ၊ သင်ရဟန်းတို့အား သိက္ခာဝါ, ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်။ အဘိဝါဒနံ ပစ္စုဋ္ဌာနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း နေရာမှ ထ, ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း။ အဉ္ဇလိကမ္မံ သာမီစိကမ္မံ၊ လက်အုပ်ချီမှုကိုလည်းကောင်း အရိုအသေ ပြုမှုကိုလည်းကောင်း။ ယထာဝုဏ္ဏံ အဂ္ဂါသနံ၊ သိက္ခာဝါစဉ်အလိုက် နေရာဦးကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂေါဒကံ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ အနုဇာနာမိ၊ သောက်ရေဦးကို လည်းကောင်း, ဆွမ်းဦးကိုလည်းကောင်း ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣဒေ ပဋ္ဌာယ စ၊ ဤနေ့မှ စ၍လည်း။ နဝကတရေန ဝုဏ္ဏတရော၊ သိက္ခာငယ်ရဟန်းသည် သိက္ခာကြီးရဟန်းကို။ သေနာသနေန နိ ပဋိဗာဟိတဗ္ဗော၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာဖြင့် မတားမြစ်ရ။ ယော ပဋိဗာဟေယ္ယ၊ အကြင်ရဟန်းသည် တားမြစ်အံ့။ ဒုက္ကဋဿ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် (ဖြစ်၏)။

ဣတိ ဧဝံ သတ္တာ၊ ဤသို့ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၃၇။ "ယေ ဝုမ္မပစာယန္တိ၊ နရာ ဓမ္မသ္သ ကောဝိဒါ။
ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ ပါသံသာ၊ သမ္ပရာယေ စ သုဂ္ဂတိ"တိ၊

"ယေ ဝုမ္ม(လ)သုဂ္ဂတိ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။ ဂါထာနက်ကား-

၃၇။ ဓမ္မသ္သ ကောဝိဒါ။ ကြီးသူရိုသေမှုတရား၌ လိမ္မာကြကုန်သော။ ယေ နရာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဝုမ္မံ အပစာယန္တိ၊ ကြီးသူကို ရိုသေကြကုန်၏။ (တေ၊ ထိုသူတို့သည်) ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ ပါသံသာ၊ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရသော ဤဘဝ၌ပင် ခီးမွမ်းထိုက်ကုန်၏။ သမ္ပရာယေ စ သုဂတိ၊ သွားရောက်ရမည့် နောက်ဘဝ၌ကား ကောင်းသောလားရာသည်သာ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယေ ဝုမ္ဘပစာယန္တိတိ၊ ယေ ဝုမ္ဘပစာယန္တိ ဟူသော ပါဋ်၌။ ဝုမ္ဘာ၊ ကြီးသူတို့သည်။ ဇာတိဝုဏ္ဏော ဝယောဝုဏ္ဏော ဂုဏဝုဏ္ဏော၊ အမျိုးဇာတ်ကြီးသူလည်းကောင်း, အရွယ်ကြီးသူလည်းကောင်း, ဂုဏ်ကြီးသူလည်းကောင်း။ ဣတိ တယော၊ ဤသို့ သုံးမျိုးတို့တည်း။ တေသု ဇာတိသမ္ပန္နော ဇာတိဝုဏ္ဏော နာမ၊ ထိုသုံးမျိုးတို့တွင် မျိုးရိုးကောင်းသူသည် ဇာတိဝုဏ္ဏ မည်၏။ ဝယေ ဌိတော ဝယောဝုဏ္ဏော နာမ၊ တတိယအရွယ်၌ တည်သူသည် ဝယောဝုဏ္ဏ မည်၏။ ဂုဏသမ္ပန္နော ဂုဏဝုဏ္ဏော နာမ၊ သီလစသော ဂုဏ်ပြည့်စုံသူသည် ဂုဏဝုဏ္ဏ မည်၏။ တေသု ဂုဏသမ္ပန္နော ဝယောဝုဏ္ဏော၊ ထိုသုံးယောက်တို့တွင် သီလစသော ဂုဏ်ရှိသော အရွယ်ကြီးသူကို။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ ဝုဏ္ဏောတိ အဓိပ္ပေတော၊ ဤဂါထာအရာ၌ ဝုဏ္ဏဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။ အပစာယန္တိတိ၊ အပစာယန္တိ ဟူသည်ကား။ ဇေဋ္ဌာပစာယိကကမ္မေန ပူဇေန္တိ၊ ကြီးသူရိုသေမှုရှိသူတို့ အပြုအမူဖြင့် ပူဇော်ကုန်၏တည်း။ ဓမ္မသ္သ ကောဝိဒါတိ၊ ဓမ္မသ္သ ကောဝိဒါ ဟူသည်ကား။ ဇေဋ္ဌာပစာယနဓမ္မသ္သ ကောဝိဒါ ကုသလာ၊ ကြီးသူရိုသေမှုတရား၌ လိမ္မာကုန်သောတည်း။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေတိ ဣမသ္မိံ ယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဒိဋ္ဌေဝ

ဝမ္မေဟူသည်ကား ဤဘဝ၌ပင်တည်း။ ပါသံသာတိ ပသံသာရဟာ၊ ပါသံသာ ဟူသည်ကား ခိုးမှမ်းထိုက်ကုန်၏တည်း။ သမ္မရာယေ စ သုဂ္ဂတိတိ၊ သမ္မရာယေ စ သုဂ္ဂတိ ဟူသည်ကား။ ဣမံ လောကံ ဟိတ္တာ၊ ဤလောက ဤဘဝကို စွန့်ပစ်၍။ သမ္မရေတဗ္ဗေ ဂန္ဓဗ္ဗေ ပရလောကေပိ၊ သွားရမည်ဖြစ်သော နောက်လောက နောက်ဘဝ၌လည်း။ တေသံ သုဂတိယေဝ ဟောတိ ဣတိ၊ ကြီးသူရှိသေသည့် ထိုသူတို့အား ကောင်းသော လားရာသည်သာ ဖြစ်၏ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဇ္ဇေ၊ ဤဂါထာ၌။ ဘိက္ခဝေ ခတ္တိယာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ ရဟန်းတို့ မင်းမျိုးတို့သည်သော်လည်းကောင်း ပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည်သော်လည်းကောင်း။ ဝေသာ ဝါ သုဒ္ဒါ ဝါ၊ ကုန်သည်မျိုးတို့သည်သော်လည်းကောင်း ဆင်းရဲသားမျိုးတို့သည်သော်လည်းကောင်း။ ဂဟဋ္ဌာယ ဝါ ပဗ္ဗဇိတာ ဝါ တိရစ္ဆာနဂတာ ဝါ ဟောန္တု၊ လူဝတ်ကြောင်တို့သည်သော်လည်းကောင်း ရသေ့ရဟန်း ကိုရင်တို့သည်သော်လည်းကောင်း တိရစ္ဆာန်တို့သည်တော်လည်းကောင်း ဖြစ်ကြပါစေ။ ယေ ကေစိ သတ္တာ ဇေဋ္ဌာပစိတိကမ္မေ၊ အကြင်အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော သတ္တဝါတို့သည် ကြီးသူကို ရိုသေလေးစားခြင်း အမှု၌။ ဆေကာ ကုသလာ၊ ကျွမ်းကျင်ကြ၍, လိမ္မာကြ၍။ ဂုဏသမ္ပန္နာနံ ဝယောဝုဒ္ဓာနံ၊ သီလစသော ဂုဏ်ပြည့်စုံကုန်သော အသက်ကြီးသူတို့အား။ အပစိတိ ကရောန္တိ၊ ရိုသေလေးစားမှုကို ပြုကုန်၏။ တေ ဣမသ္မိံ ဌာနေ အတ္ထဘာဝေ၊ ထိုကြီးသူကို ရိုသေလေးစားသူတို့သည် ဤဘဝ၌လည်း။ ဇေဋ္ဌာပစိတိကာရကာတိ၊ ကြီးသူကို ရိုသေလေးစားသူတို့ ဟူ၍။ ပသံသံ ဝဏ္ဏံ၊ ခိုးမှမ်းခြင်းကို ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ထောမနံ လဘန္တိ၊ ဂုဏ်ပြုခြင်းကို ရကုန်၏။ ကာယဿ ဘေဒါ စ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏ ပျက်ခြင်းတြောင့်ကား။ သဂ္ဂေ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရကုန်၏။" ဣတိ အယံ ပန ပိဏ္ဏတ္ထော၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား အပေါင်း ဖြစ်သောအနက်တည်း။

ဒေဝ သတ္ထာ၊ ဤကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေဋ္ဌာပစိတိကမ္မသာ ဂုဏ်ကထေတ္တာ၊ ကြီးသူရှိသေလေးစားမှုပြုခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အနုသန္ဓိ ယဒေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ထိုအခါက ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ မောဂ္ဂလ္လာနော အဟောသိ၊ မောဂ္ဂလာန်သည် ဖြစ်လာပြီ။ မဂ္ဂဒ္ဒေါ သာရိပုတ္တော၊ မျောက်ကား သာရိပုတ္တရာတည်း။ တိတ္ထိရ-

ပဏ္ဏိတော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ခါပညာရှိကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

တိတ္တိရဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော တိတ္တိရဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ ဓကဇာတကဝဏ္ဏနာ

နာစ္ဆန္တိ နိုကတိပ္ပညောတိ ဣဒံ၊ နာစ္ဆန္တိ နိုကတိပ္ပညော စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ စီဝရဝမှက် ဘိက္ခု၊ သက်နုံးတိုးပွားအောင် ပြုလုပ်သော ရဟန်းကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဇေတဝနဝါသိကော ဇကော ဘိက္ခု၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေသော တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။ စီဝရေ ကတ္တုကာမော၊ သက်နုံး၌ ပြုထိုက်သော။ ခေဒန-ယဒ္ဓနဝိဓာရဏာသိဒ္ဓနာဒိကံ၊ ဖြတ်ခြင်း စပ်ခြင်း စီစဉ်ခြင်း ချုပ်လုပ်ခြင်းအစရှိသော။ ယံ ကိဉ္စိ ကမ္မံ (အတ္ထိ)၊ အကြင် အမှုတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အမှုသည် (ရှိ၏)။ တတ္ထ သုကုသလော ကိရ၊ ထိုသက်နုံးမှ၌ အလွန်ကျွမ်းကျင်သတဲ့။ သော တာယ ကုသလတာယ၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုကျွမ်းကျင်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ စီဝရံ ဝမေတိ၊ သက်နုံးကို တိုးပွားစေ၏။ တသ္မာ စီဝရဝမကောတ္တေ၀ ပညာယိတ္ထ၊ ထို့ကြောင့် သက်နုံးတိုးပွားစေသော ရဟန်းဟူ၍သာ ထင်ရှားပြီ။ ကိ ပန ဇော ကရောတိ ဣတိ၊ အဘယ်သို့ကား ထိုရဟန်းသည် ပြုသနည်း ဤကား အမေးတည်း။ ဇိဏ္ဏပိလောတိကာသု ဟတ္ထကမ္မံ ဒဿေတွာ၊ အဝတ်နွမ်း အဝတ်ကြမ်းတို့၌ လက်မှုကို ပြ၍။ သုဖသိကံ မနာပံ စီဝရံ ကတ္တာ၊ အတွေ့အထိကောင်းသော နှစ်သက်ဖွယ်သောသက်နုံးကို ပြုလုပ်၍။ ရဇနပရိယောသာနေ ပိဠ္ဍောဒကေန၊ ဆေးဆိုးပြီး အဆုံး၌ မုန့်ညက်ရေဖြင့်။ ရဇိတ္တာ သခ်ေန ယံသိတ္တာ၊ ဆိုး၍ ခရုသင်းဖြင့် ပွတ်တိုက်၍။ ဥဇုလံ မနုညံ ကတ္တာ နိက္ခိပတိ၊ တောက်ပသည် အရောင်လှသည်ကို, နှစ်သက်ဖွယ်ကို ပြု၍ ထား၏။ စီဝရကမ္မံ ကာတုံ၊ သက်နုံး ချုပ်မှုကို ပြုခြင်းငှာ။ အဇာနန္တော ဘိက္ခု။ နားမလည်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အဟတေ သာဋကေ ဂဟေတ္တာ၊ မဖျက်အပ်သေးကုန်သော (အသစ်စက်စက်

ဖြစ်ကုန်သော) အဝတ်တို့ကို ယူခဲ့ကြ၍။ တဿ သန္ဓိကံ အာဂန္တာ၊ ထိုသက်နီးတိုးပွားအောင် လုပ်သော ရဟန်း၏ အထံသို့ လာကြ၍။ "မယံ စီဝရံ ကာတုံ နဇာနာမ၊ တပည့်တော်တို့သည် သင်္ကန်းကို ချုပ်ခြင်းငှာ နားမလည်ပါကုန်။ နော စီဝရံ ကတ္တာ၊ တပည့်တော်တို့၏ သင်္ကန်းကို ချုပ်ဆိုးပြုလုပ်၍။ နော ဒေထာတိ ဝဒန္တိ၊ တပည့်တော်တို့အား 'ပေးတော်မူကြပါ'ဟု ပြောဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသက်နီးတိုးပွားအောင် လုပ်သော ရဟန်းသည်၊ "အာဝုသော စီဝရံ ကယိရမာနံ၊ ငါရှင်တို့ သင်္ကန်းကို ချုပ်ဆိုးမှုပြုအပ်သော်၊ စိရေန နိဋ္ဌာတိ၊ ကြာမြင့်မှ ပြီး၏။ မယာ ကတစီဝရံ အတ္ထိ ဇဝ၊ ငါသည် ချုပ်ဆိုးပြုလုပ်အပ်ပြီး သင်္ကန်းသည်ကား ရှိသည်သာ။ ဣဒမေ သာဋကေ ဌပေတွာ၊ ဤအဝတ်တို့ကို ထားခဲ့၍။ တံ ဂဏှိတွာ ဂစ္ဆထာတိ၊ ထိုပြီးပြီးသင်္ကန်းကို ယူ၍ သွားကြလော့"ဟု။ နိဟရိတွာ ဒဿေတိ၊ ထုတ်၍ ပြ၏။ တေ တဿ၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုပြီးပြီးသော သင်္ကန်း၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိမေဝ ဒိသွာ၊ အဆင်းပြည့်စုံမှုကိုသာ မြင်သိ၍။ အန္ဓရံ အဇာနန္တာ၊ အကြောင်းကို မသိကုန်ရကား။ ထိရန္တိ သညာယ၊ ခိုင်ခံ့၏ဟူသော အမှတ်သညာဖြင့်။ အဟတသာဋကေ စီဝရမကသု ဒတ္တာ၊ အသစ်စက်စက် အဝတ်တို့ကို သင်္ကန်းတိုးပွားအောင်လုပ်သော ရဟန်းအား ပေးခဲ့၍။ တံ ဂဏှိတွာ ဂစ္ဆန္တိ၊ ထိုပြီးပြီးသင်္ကန်းကို ယူ၍ သွားကြ၏။ တံ ထောကံ ဂိလိဋ္ဌကာလေ၊ ထိုယူသွားသော သင်္ကန်းသည် အတန်ငယ် ညစ်နွမ်းသော ကာလ၌။ တေဟိ ဥဏ္ဏောဒကေန ဓောဝိယမာနံ၊ ထိုယူသွားသော ရဟန်းတို့သည် ရေနွေးဖြင့် ဖွပ်လျှော်အပ်သော်။ အတ္တနော ပကတိ ဒဿေတိ၊ မိမိ၏ ပင်ကိုသဘောကို ပြ၏။ တတ္ထ တတ္ထ ဇိဏ္ဏဋ္ဌာနံ ပညာယတိ၊ ထိုထိုနေရာ၌ ဆွေးမြေသော နေရာသည် ထင်ရှား၏။ တေ ဝိပ္ပဋိသာရိနော ဟောန္တိ၊ ထိုသင်္ကန်းယူသွားသော ရဟန်းတို့သည် နှလုံးမသာယာကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အာဂတာဂတေ ပိလောတိကာဟိ၊ ရောက်လာရောက်လာသော ရဟန်းတို့ကို အဝတ်နွမ်း အဝတ်ကြမ်းတို့ဖြင့်။ ဇဝံ ဝဠဉ္ဇေန္တော၊ ဤသို့သာ လိမ်ညာသော်။ သော ဘိက္ခု သဗ္ဗတ္ထ၊ ထိုရဟန်းသည် နေရာအားလုံး၌။ ပါကဋော ဇာတော၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။

ဇေတဝနေ ဇသော ယထာ စ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်က ဤရဟန်းကဲ့သို့သာ။ တထာ အညတရသ္မိံ ဂါမကေပိ၊ ထို့အတူ မထင်ရှားသော ရွာငယ်ကလည်း။ ဇကော စီဝရမကော၊ တစ်ပါးသော သင်္ကန်းတိုးပွားစေတတ်သော

ရဟန်းသည်။ လောက် ဝဠာတို၊ ရဟန်းလောကကို လိမ်ညာ၏။ တသ သမ္ဘတ္တာ ဘိက္ခူ ထိုရွာငယ်က ရဟန်း၏ ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ "ဘန္တေ ဇောတဝနေ၊ အိုအရှင်ဘုရား ဇောတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဧကော စီဝရဝမ္မကော၊ တစ်ပါးသော သင်္ကန်းတိုးပွားစေတတ်သော ရဟန်းသည်။ ဧဝံ လောက် ဝဠာတို ကိရ၊ ဤသို့ ရဟန်းလောကကို လှည့်စားသတဲ့"။ ဣတိ အာရောစေသုံ၊ ဤသို့ ပြောကြားကုန်ပြီ။ အထ အသ၊ ပြောကြားရာ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်း၏။ "ဟန္ဒ အဟံ၊ ယခု ငါသည်။ တံ နဂရဝါသိကံ ဝဠာမိတိ၊ ထိုမြို့နေရဟန်းကို လိမ်ညာအုံ"ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ ပိလောတိကစီဝရံ၊ ဤသို့ ကြံပြီး၍ အဝတ်နွမ်းသင်္ကန်းကို။ အတိမနာပံ ကတ္တာ၊ အလွန် နှစ်သက်ဖွယ်ကို မြှုပ်၍။ သုရတ္တံ ရဇိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆေးဆိုးအပ်သည်ကို ပြုလုပ်ဆေးဆိုး၍။ တံ ပါရုပိတ္တာ၊ ထိုသင်္ကန်းကို ရုံ၍။ ဇေတဝနံ အဂမာသိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားပြီ။ ဣတရော တံ ဒိသ္မာဝ၊ သည်ပြင် မြို့နေရဟန်းသည် ထိုသင်္ကန်းကို မြင်လျှင်ပင်။ လောဘံ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ လိုချင်မှုကို ဖြစ်စေ၍ (လိုချင်၍)။ "ဘန္တေ ဣမံ စီဝရံ၊ အရှင်ဘုရား ဤရုံလာသော သင်္ကန်းကို။ တုမှေဟိ ကတန္တိ ပုစ္ဆိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် ချုပ်ဆိုးမှု ပြုအပ်ပါသလော"ဟု မေးပြီ။ အာမ အာဝုသောတိ၊ မှန်၏ ငါ့ရှင်ဟု ဖြေပြီ။ ဘန္တေ ဣမံ စီဝရံ၊ အရှင်ဘုရား ဤသင်္ကန်း ကို။ မယှံ ဒေထ၊ တပည့်တော်အား ပေးခဲ့ကြပါ။ တုမှေ အည်လဘိဿထာတိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် အခြားသင်္ကန်းကို ရကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော မယံ ဂါမဝါသိကာ၊ ငါ့ရှင် ငါတို့တောရွာနေ ရဟန်းတို့သည်။ ဒုလ္လလပစ္စယာ၊ ရခဲသော ပစ္စည်းရှိကုန်၏, ပစ္စည်းရခဲကုန်၏။ ဣမံ အဟံ၊ ဤရုံလာသော သင်္ကန်းကို ငါသည်။ တုယှံ ဒတ္တာ၊ သင့်အား ပေးသော်။ အတ္တနာ ကိံ ပါရုပိဿာမိတိ၊ ကိုယ်တိုင် ဘယ်သင်္ကန်းကို ရုံရမည်နည်းဟု ပြောပြီ။ ဘန္တေ မမ သန္တိကေ၊ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်၏ အထံ၌။ အဟတ-သာဋကာ အတ္ထိ၊ အသစ်စက်စက်အဝတ်တို့သည် ရှိကုန်၏။ တေ ဂဟေတ္တာ၊ ထိုအဝတ် အသစ်စက်စက်တို့ကို ယူ၍။ တုမှာကံ စီဝရံ ကရောထာတိ၊ အရှင်ဘုရားတို့အတွက် သင်္ကန်းကို ချုပ်ဆိုးသမ္မူပြုကြပါဟု လျှောက်ပြီ။ "အာဝုသော မယာ ဇတ္ထ၊ ငါ့ရှင် ငါသည် ဤရုံခဲ့သော သင်္ကန်း၌။ ဟတ္ထကမ္မံ ဒဿိတံ၊ လက်မှုလက်ရာကို ပြအပ်ပြီ။ ပန တယိ၊ သို့သော်လည်း သင်သည်။

ဧဝံ ဝဒေဿေ၊ ဤသို့ ပြောနေသော်။ ကိုယ် ကာတုံ သက္ကာ၊ ဘာကို ပြုခြင်းငှာ တတ်နိုင်တော့မည်နည်း။ နံ ဂဏ္ဍာဟိတိ၊ ထိုရုံခဲ့သော သက်နှံးကို ယူလော့"ဟု ပြော၍။ တသ ပိလောတိကစီဝရံ ဒတ္တာ၊ ထိုမြို့နေရဟန်းအား အဝတ်နွမ်းသက်နှံးကို ပေးခဲ့၍။ အဟတသာဋကေ အာဒါယ၊ အဝတ်အသစ်စက်စက်တို့ကို ယူ၍။ တံ ဝဠ္ဍေတ္ဝာ ပက္ကာမိ၊ ထိုမြို့နေရဟန်းကို လှည့်ဖြားမ၍ ဖယ်သွားပြီ။ ဧကဝန-ဝါသိကောပိ တံစီဝရံ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ဧကဝန်ကျောင်းနေရဟန်းသည်လည်း ထိုတောင်းလိုက်သော သက်နှံးကို ရုံ၍။ ကတိပါဟာ့ဃေန ဥဏ္ဏောဒကေန ဓောဝန္တော၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့် ရေနွေးဖြင့် ·လျှော်ဖွပ်သော်။ ဇိဏ္ဏ-ပိလောတိကဘာဝံ ဒိသ္ဝာ လဇ္ဇိတော၊ အဝတ်နွမ်းဖြစ်ကြောင်းကို မြင်ရ၍ အရှက်ရ၍။ "ဂါမဝါသိစီဝရဝမ္မကေန ဧကဝနဝါသိကော၊ တောရွာနေ သက်နှံးတိုးအောင် ပြုသည့်ရဟန်းသည် ဧကဝန်ကျောင်းနေ သက်နှံးတိုးအောင် ပြုသော ရဟန်းကို။ ဝဠ္ဍိတော ကိရာတိ၊ လှည့်ပတ်အပ်ပြီတဲ့"ဟု။ တသ ဝဠ္ဍိတဘာဝေါ၊ ထိုဧကဝန်ကျောင်းနေရဟန်း၏ အညာခံရကြောင်းသည်။ သံယမဇ္ဇေ ပါကဋော ဇာတော၊ သံယာအလယ်၌ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ ဘိက္ခူ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ တံ ကထံ ကထေန္တာ နိသိဒိသု၊ တရားသဘင်၌ ညာသူရဟန်း အညာခံရကြောင်း ထိုစကားကို ပြောကြလျက် ထိုင်နေကြပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တ္ဝာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ ကာယ ကထာယ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခု အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အတ္ထ နု ဣဒါနိ ပုစ္ဆိကောင်းစွာထိုင်နေကုန်သည် ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူပြီ။ တေ တမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဧကဝနဝါသီ စီဝရဝမ္မကော၊ ရဟန်းတို့ ဧကဝန်ကျောင်းနေသော သက်နှံးတိုးအောင် လုပ်သော ရဟန်းသည်။ ဣဒါနေဝ အညေ နု ဝဠ္ဍေတိ၊ ယခုအခါ၌သာ အခြားသူတို့ကို လိမ်ညာသည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ ဝဠ္ဍေသိယေဝ၊ ရှေးကလည်း လိမ်ညာသည်သာတည်း။ ဂါမဝါသိကေနာပိ ဣဒါနေဝ၊ တောရွာနေ သက်နှံးတိုးအောင် လုပ်သည့် ရဟန်းသည်လည်း ယခုအခါ၌သာ။ ဧကဝနဝါသီ ဧသော စီဝရဝမ္မကော နု ဝဠ္ဍိတော၊ ဧကဝန်ကျောင်းနေသော ထိုသက်နှံးတိုးအောင် လုပ်သော ရဟန်းကို လိမ်ညာအပ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဝဠ္ဍိတော ယေဝါတိ

ဝတ္တာ၊ ရှေ့၌လည်း လိမ်ညာအပ်ဖူးသည်သာဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဧကသ္မိံ အရညာယတနေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ တစ်ခုသော တောအုပ်ကြီး၌။ ဗောဓိသတ္တော အညတရံ ပဒုမသရံ နိဿာယ၊ ဘုရားလောင်းသည် မထင်ရှားသော ကြာအိုင်ကို မှီ၍။ ဌိတေ ဝရဏရုက္ခေ၊ တည်သော ရေခဲတက်ပင်၌။ ရုက္ခဒေဝတာ ဟုတ္တာ နိဋ္ဌတ္တိ၊ ရုက္ခစိုးနတ်မင်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ အညတရသ္မိံ၊ ထိုအခါ မထင်ရှားသော။ နာတိမဟန္တေ သရေ မကြီးလှသော ရေအိုင်၌။ နိဟိယသမယေ ဥဒကံ မန္ဒံ အဟောသိ၊ နွေအခါ၌ ရေသည် နည်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဧတ္ထ ဗဟူ မစ္ဆာစ ဟောန္တိ၊ ထိုရေအိုင်၌ များစွာကုန်သော ငါးတို့သည်လည်း ရှိကုန်၏။ အထ ဧကော ဗကော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော ဗျိုင်းသည်။ တေ မစ္ဆေ ဒိသွာ၊ ထိုငါးတို့ကို မြင်၍။ "ဧကေန ဥပါယေန ဣမေ မစ္ဆေ၊ တစ်ခုသော နည်းလမ်းဖြင့် ဤငါးတို့ကို။ ဝဠ္ဇေတွာ ခါဒိဿာမိတိ၊ ညာ၍ စားအံ့" ဟုကြံ၍။ ဂန္ဓာ ဥဒကပရိယန္တေ၊ သွား၍ ရေစပ်နား၌။ စိန္တေန္တော နိသီဒိ၊ ကြံမိုင်လျက် နားနေပြီ။ အထ နံ မစ္ဆာ ဒိသွာ၊ ထိုအခါ ထိုဗျိုင်းကို ငါးတို့သည် မြင်ကြ၍။ "အယျကော စိန္တေန္တော၊ အရှင် ဘာကို ကြံစည်လျက်။ နိသိန္နော အသိတိ ပုစ္ဆိသု၊ နေသည် ဖြစ်ပါသနည်း"ဟု မေးကြပြီ။ တုမှာကံ စိန္တေန္တော၊ သင်တို့အတွက် တွေးလျက်။ နိသိန္နော အမှိတိ၊ နေသည် ဖြစ်၏ဟု ဖြေပြီ။ ကိံ အမှာကံ၊ ဘာကို ကျွန်ုပ်တို့အတွက်။ စိန္တေသိ အယျာတိ၊ တွေးနေပါသနည်း အရှင်ဟု မေးကြပြီ။ "ဣမသ္မိံ သရေ ဥဒကံ မန္ဒံ၊ ဤကြာအိုင်၌ ရေသည် နည်းပြီ။ ဂေါစရော မန္ဒော၊ စားကျက်သည် နည်းပြီ။ နိဒါဃော စ မဟန္တော၊ နွေကာလသည်လည်း များသေး၏။ ဣဒါနိ ဣမေ မစ္ဆာ၊ ယခုအခါ ဤငါးတို့သည်။ ကိံ နာမ ကရိဿန္တိတိ၊ ဘာမည်သည်ကို ပြုကြလိမ့်မည်နည်းဟု။ တုမှာကံ စိန္တေန္တော၊ သင်တို့အတွက် တွေးလျက်။ နိသိန္နော အမှိတိ၊ နေသည် ဖြစ်၏"ဟု ဖြေပြီ။ အထ ကိံ ကရောမ အယျာတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ အရှင်ဟု မေးကြပြီ။ တုမှေ မယံ ဝစနံ၊ သင်ငါးတို့သည် ငါဗျိုင်း၏ စကားကို။ သစေ ကရေယျာထ၊ အကယ်၍ ပြုလုပ်လိုက်နာကြအံ့။ အဟံ ဝေါ ဧကေကံ၊ ငါသည် သင်တို့တွင် တစ်ကောင်စီ တစ်ကောင်စီကို။ မုခတုဏ္ဍကေန ဂဟေတွာ၊ နှုတ်သီးဖြင့် ချီယူ၍။ ဧကံ ပဿဝဏ္ဏပဒုမသဏ္ဍန်၊ တစ်ခုသော ကြာမျိုးငါးပါးဖုံးလွှမ်းနေသော။ မဟာသရံ

နေတွာ ဝိသမ္ဘေယျန္တိ၊ ရေအိုင်ကြီးသို့ ဆောင်ယူ၍ လွှတ်အံ့ဟု ပြောပြီ။ အယျ ပဌမကပ္ပိကတော ပဌာယ၊ အိုအရှင်ဗျိုင်း ကမ္ဘာဦးတည်ရာအခါမှ စ၍။ မစ္ဆာနံ စိန္တနကဗကော နာမ နတ္ထိ၊ ငါးတို့အတွက် ကောင်းကိုကြံစည်သည့် ဗျိုင်းမည်သည် မရှိခဲ့ဖူးပါ။ တွံ အမှေသု ဧကေကံ၊ သင်သည် ငါတို့တွင် တစ်ကောင်စီ တစ်ကောင်စီကို။ ခါဒိတုကာမော အသိတိ၊ စားလိုသည် ဖြစ်၏ဟု ပြောကြပြီ။ အဟံ မယှံ သဒ္ဒဟန္တော၊ ငါသည် ငါ့အား ယုံကြည်ကုန်သော။ တုမှေ နု ခါဒိဿာမိ၊ သင်တို့ကို မစားပါအံ့။ ပန သရဿ အတ္ထိဘာဝံ၊ အထူးပြောရသော် ရေအိုင်၏ ရှိကြောင်းကို။ မယှံ သစေ နု သဒ္ဒဟထ၊ ငါ့အား အကယ်၍ မယုံကြည်ကြအံ့။ ဧကံ မစ္ဆံ မယာ သဒ္ဓိံ၊ တစ်ကောင်သော ငါးကို ငါနှင့် အတူ။ သရံ ပဿိတုံ ပေသေထာတိ၊ ရေအိုင်ကို ကြည့်ခြင်းငှာ စေခိုင်းကြဟု ပြောပြီ။ မစ္ဆာ တဿ သဒ္ဒဟိတွာ၊ ငါးတို့သည် ထိုဗျိုင်းအား ယုံကြည်၍။ "အယံ ဇလေပိ ထလေပိ သမတ္ထောတိ၊ ဤငါးကျည်းသည် ရေ၌လည်းကောင်း, ကုန်းပေါ်လည်းကောင်း သွားလာနိုင်စွမ်း၏ဟု တွေးကြ၍။ "ဣမံ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆထာတိ၊ ဤငါးကျည်းကို ခေါ်ယူ၍ သွားကြပါ" ဟု ပြောကြ၍။ ဧကံ ကာဠမဟာမစ္ဆံ အဒံသု၊ တစ်ကောင်သော ငါးကျည်းကြီးကို ပေးကြပြီ။ သော တံ ဂဟေတွာ၊ ထိုဗျိုင်းသည် ထို ငါးကျည်းကြီးကို ခိုးယူ၍။ နေတွာ သရေ ဝိသမ္ဘေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍ ရေအိုင်၌ လွှတ်၍။ သဗ္ဗံ သရံ ဒဿေတွာ၊ အိုင်တစ်အိုင်လုံးကို ပြ၍။ ပုန အာနေတွာ၊ တုစ်ဖန် ဆောင်ယူလာ၍။ တေသံ မစ္ဆာနံ သန္တိကေ ဝိသမ္ဘေသိ၊ ထိုငါးတို့၏ အထံ၌ လွှတ်ပြီ။ သော တေသံ မစ္ဆာနံ၊ ထိုငါးကျည်းကြီးသည် ထိုအတူနေ ငါးတို့အား။ သရဿ သမ္ပတ္တိ ဝဏ္ဏေသိ၊ ရောက်ခဲ့သော ရေအိုင်၏ ပြည့်စုံမှုကို ချီးမွမ်းပြောဆိုပြီ။ တေ တဿ ကထံ သုတွာ၊ ထိုငါးတို့သည် ထိုငါးကျည်းကြီး၏ စကားကို ကြားရ၍။ ဂန္ဓကာမာ ဟုတွာ၊ သွားလိုကြသည် ဖြစ်၍။ "သာဓု အယျ၊ တောင်းပန်ပါ၏ အရှင်။ အမှေ ဂဏှိတွာ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို ချီယူ၍။ ဂစ္ဆာဟိတိ အာဟံသု၊ သွားပါလော့"ဟု ပြောကြပြီ။

ဗကော ပဌမံ တံ ကာဠမဟာမစ္ဆမေဝ၊ ဗျိုင်းသည် ပထမဆုံး ထိုငါးကျည်းကြီးကိုပင်။ ဂဟေတွာ သရတိရံ နေတွာ၊ ခိုး၍ ရေအိုင်ကမ်းစပ်သို့ ဆောင်ယူ၍။ သရံ ဒဿေတွာ၊ ရေအိုင်ကို ပြ၍။ သရတိရေ ဇာတေ၊ ရေအိုင်ကမ်းစပ်၌ ပေါက်သော။ ဝရဏရုက္ခေ နိလီယိတွာ၊ ရေခံတက်ပင်၌ နား၍။ တံ ဝိဠပန္တရေ

ပက္ခိပိတွေ၊ ထိုင်းကျည်းကြီးကို ခွဲကြားခ၊ ထားရ။ တုဏ္ဏောန ဝိလ္ဝနှော၊ နှုတ်သီးဖြင့် ထိုးဆိတ်ပေါက်သတ်လျက်။ ဇိဝိတက္ခယံ ပါပေတွေ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ မံသ ခါဒိတွေ၊ အသားကို စားရ။ ကဏ္ဌကေ ရုက္ခမူလေ ပါတေတွေ၊ အမြီးတို့ကို ရေခံတက်ပင်ရင်းခ ကျစေ၍။ ပုန ဂန္ဓာ၊ တစ်ဖန် သွား၍။ "သော မဠ္ဆော မေ ဝိသဒ္ဒော၊ ထိုင်းကျည်းကြီးကို ငါသည် ရေအိုင်မှာ လွတ်အပ်ပြီ။ အညော အာဂစ္ဆတူတိ၊ အခြားတစ်ကောင်သည် လာလော့" ဟုပြော၍။ ဧတေနုပါယေန ဧကေကံ ဂဟေတွာ၊ ဤနည်းဖြင့် တစ်ကောင်စီ တစ်ကောင်စီကို ချီယူ၍။ သဗ္ဗေ မဠ္ဆေ ခါဒိတွာ၊ အလုံးစုံကုန်သော ငါးတို့ကို စားပြီး၍။ ပုန အာဂတော၊ တစ်ဖန်လာသော်။ ဧကံ မဠ္ဆမ္ပိ နာဒ္ဒသ၊ တစ်ကောင်သော ငါးကို သော်မှလည်း မတွေ့ပြီ။ ပန ဧတ္ထ ဧကော ကက္ကဋကော အဝသိဒ္ဓော၊ ထူးခြားသည်ကား ထိုရေအိုင်ခ တစ်ကောင်သော ပုဇွန်လုံးသည် ကျန်နေ၏။ ဝကော တမ္ပိ ခါဒိတုကာမော ဟုတွာ၊ ချီင်းသည် ထိုပုဇွန်လုံးကိုလည်း စားလိုသည် ဖြစ်၍။ "ဘော ကက္ကဋက မယာ၊ အို ပုဇွန်လုံး ငါသည်။ သဗ္ဗေ ဧတေ မဠ္ဆာ၊ အလုံးစုံကုန်သော ထိုငါးတို့ကို။ နေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ပဒုမသဏ္ဍေ မဟာသရေ ဝိသဒ္ဓိတာ၊ ကြာတို့ဖုံးလွှမ်းနေသော ရေအိုင်ကြီးခ လွတ်ပေးအပ်ကုန်ပြီ။ ဧဟိ တမ္ပိ နေဿာမိတိ၊ လာလော့ သင့်ကိုလည်း ဆောင်ယူပို့ပေးအုံ့"ဟု ပြောပြီ။ မံ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆန္တော၊ ငါ့ကို ယူ၍ သွားသော်။ ကထံ ဂဏှိဿသိတိ၊ ဘယ်သို့ ယူအုံ့နည်းဟု မေးပြီ။ ဌံသိတွာ ဂဏှိဿာမိတိ၊ ကိုက်ချီ၍ ယူအုံ့ဟု ဖြေပြီ။ တွံ ဧဝံ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆန္တော၊ သင်သည် ဤသို့ ကိုက်ချီ၍ ယူသွားသော်။ မံ ပါတေဿသိ၊ ငါ့ကို အောက်ကျစေလိမ့်မည်။ အဟံ တယာ သဒ္ဓိ နဂမိဿာမိတိ၊ ငါသည် သင်နှင့်အတူ မသွားအုံ့ဟု ပြောပြီ။ မာ ဘာယိ အဟံ တံ၊ မကြောက်ပါလင့် ငါသည် သင်ပုဇွန်လုံးကို။ သုဂ္ဂဟိတံ ဂဟေတွာ ဂမိဿာမိတိ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်သည်ကို ယူ၍ သွားမည်ဟု ပြောပြီ။ ကက္ကဋကော၊ ပုဇွန်လုံးသည်။ "ဣဒါနိ ကုဟိံ ဂစ္ဆတိ၊ ဤမျှင်း၏ ငါးတို့ကို ဆောင်ယူ၍။ သရေ ဝိသဒ္ဓနံ နာမ နတ္ထိ၊ ရေအိုင်ခ လွတ်ခြင်းမည်သည် မရှိ။ ပန သစေ မံ၊ ထူးထူးခြားခြား အကယ်၍ ငါ့ကို။ သရေ ဝိသဒ္ဓေယ္ယတိ၊ ရေအိုင်ခ လွတ်အုံ့။ ဣဒ္ဓေတံ ကုသလံ၊ ဤသို့ လွတ်ခြင်းသည် ကောင်း၏။ စေ နော ဝိသဒ္ဓေယ္ယတိ၊ အကယ်၍

မလွှဘ်အုံ့။ အဿ ဂိုဝ် ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ထိုဗျိုင်း၏ လည်ပင်းကို ဖြတ်၍။ ဧဝိတံ ဟရိဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ အသက်ကို ငါဆောင်ယူမည်"ဟု ကြံပြီး။

အထ နံ၊ ထိုသို့ကြံပြီးနောက်၌ ထိုဗျိုင်းကို။ "သမ္မ ဗက တွံ၊ အဆွေဗျိုင်း သင်သည်။ သုဂ္ဂဟိတံ ဂဟေတုံ နု ခေါ သက္ခိဿသိ၊ ခိုင်မြဲစွာယူအပ်သည်ကို ယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ အမှာကံ ဂဟဏံ ပန သုဂ္ဂဟဏံ၊ ငါတို့၏ ယူခြင်းသည်ကား ခိုင်မြဲသော ယူခြင်းတည်း။ အဟံ အဇ္ဇေဟိ တဝ ဂိုဝ်၊ ငါသည် လက်မတို့ဖြင့် သင်၏ လည်ပင်းကို။ ဂဟေတုံ သစေ လဘိဿာမိ၊ ယူခြင်းငှာ အကယ်၍ ရအုံ့။ တဝ ဂိုဝ် သုဂ္ဂဟိတံ ကတွာ၊ သင်၏ လည်ပင်းကို ခိုင်မြဲစွာ ယူအပ်သည်ကို ပြု၍။ တယာ သဒ္ဓိ ဂမိဿာမိတိ၊ သင်နှင့်အတူ သွားအုံ့"ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ သော တံ၊ ထိုဗျိုင်းသည် ထိုပုဇွန်လုံးကို။ "ဧသော မံ၊ ဤပုဇွန်လုံးသည် ငါ့ကို။ ဝဠ္ဠေတုကာမောတိ အဇာနန္တော၊ လှည့်စားလို၏"ဟု မသိရကား။ သာဓုတိ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံပြီ။ ကဏ္ဍဋ္ဌကော အတ္တနော အဇ္ဇေဟိ၊ ပုဇွန်လုံးသည် မိမိလက်မတို့ဖြင့်။ တဿ ဂိုဝ်၊ ထိုဗျိုင်း၏ လည်ပင်းကို။ ကမ္မာရသဏ္ဌာသေန သုဂ္ဂဟိတံ ဝိယ ကတွာ၊ ပန်းပဲညှပ်ဖြင့် ခိုင်မြဲစွာ ယူအပ်သကဲ့သို့ ပြု၍။ ဣဒါနိ ဂစ္ဆာတိ အာဟ၊ ယခုအခါ သွားလော့ဟု ပြောပြီ။ သော တံ နေတွာ၊ ထိုဗျိုင်းသည် ထိုပုဇွန်လုံးကို ဆောင်၍။ သရံ ဒဿေတွာ၊ ရေအိုင်ကို ပြု၍။ ဝရဏရုက္ခာဘိမုခေါ ပါယာသိ၊ ရေခံတက်ပင်သို့ ရှေးရှုသွားပြီ။ ကဏ္ဍဋ္ဌကော၊ ပုဇွန်လုံးသည်။ "မာတုလ အယံ သရော ဧတ္တော၊ အိုဦးရိုး ဤရေအိုင်ကား ဟိုမှာတည်း။ ပန တွံ ဣတော၊ သို့ဖြစ်ပါလျက် သင်ဦးရိုးသည် ဤမှ။ ကိံ နေသိတိ အာဟ၊ ဘယ်သို့ ဆောင်ယူသနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဗကော၊ ဗျိုင်းသည်။ "အဟံ တေ နု မာတုလော၊ ငါဗျိုင်းသည် သင်ပုဇွန်လုံး၏ ဦးရိုးမဟုတ်။ တွံ မေ၊ သင်သည် ငါ၏။ ဝတ ဘာဂိနိပုတ္တော နု အသိ၊ စင်စစ် နှမသားသည် မဖြစ်။" ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ပြော၍။ "ဧသော မံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ဤဗျိုင်းသည် ငါ့ကို ချီယူ၍။ မယ္ဟံ ဝိစရန္တော ဒါသောတိ၊ ငါပုဇွန်လုံး၏ လှည့်လည်သော ကျွန်ဖြစ်၏ဟု။ တွံ သည် ကရောသိ မညေ၊ သင်ပုဇွန်လုံးသည် အမှတ်သညာကို ပြုသည်ထင်၏။ ဝရဏရုက္ခသ မူလေ၊ ရေခံတက်ပင်၏ အရင်း၌။ ဧတံ ကဏ္ဌကရောသိ ပဿ၊ ဟို အရိုးအစုအပုံကို ကြည့်လော့။ မေ သဒ္ဓေ တေ မဿာ၊ ငါသည် အလုံးစုံကုန်သော ထိုငါးတို့ကို။ ခါဒိတာ ယထာ၊ စားအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ တမ္ပိ

တထေဝ ခါဒိသာမိတိ အာဟ၊ သင့်ကိုလည်း ထို့အတူပင် စားမည်"ဟု ပြောပြီ။ ကဏ္ဍဋ္ဌကော၊ ပုဇွန်လုံးသည်။ "ဧတေ မဣ္ဘာ၊ ထိုငါးတို့ကို။ အတ္တနော ဘာလတာယ၊ မိမိ၏ မိုက်အသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ တယာ ခါဒိတာ၊ သင်သည် စားရကုန်၏။ အဟံ ပန တေ မ၊ ငါသည်ကတော့ သင့်အား ငါ့ကို၊ ခါဒိတုံ နဿာမိ၊ စားခြင်းငှာ (စားခွင့်ကို) မပေးအံ့။ ပန တည္ဟေ၊ အဟုတ်ကား သင့်ကိုသာ။ ဝိနာသံ ပါပေဿာမိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေအံ့။ ဟိ တွံ ဘာလတာယ၊ မှန်၏ သင်ဖျင်းသည် မိုက်အသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ မယာ ဝဿိတဘာဝံ နဿာသိ၊ ငါသည် လှည့်စားထားအပ်ကြောင်းကို မသိ။ မရဏ္ဏာ ဥဘောပိ မရိဿာမ၊ သေရကုန်သော် နှစ်ကောင်လုံးတို့သည်လည်း သေကုန်အံ့။ အဟံ တေ သီသံ၊ ငါသည် သင်၏ ခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒိတွာ ဘူမိယံ ခိပိဿာမိ၊ လည်မှဖြတ်၍ မြေ၌ ချအံ့"။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ ပြော၍။ အဌေဟိ တဿ ဂီဝံ၊ လက်မတို့ဖြင့် ထိုဖျင်း၏ လည်ပင်းကို။ ကမ္မာရသဏ္ဌာသေန ဝိယ နိပ္ပီဠေသိ၊ ပန်းပဲညှပ်ဖြင့် ညှပ်သကဲ့သို့ ညှပ်ပြီ။ သော ဝိဝဋ္ဌေန မုခေန၊ ထိုဖျင်းသည် ဖွင့်ဟသော နှုတ်သီးဖြင့်။ အက္ခီဟိ ပဋ္ဌရန္တေန အသုနာ၊ မျက်စိတို့မှ ယိုစီးသော မျက်ရည်ဖြင့်။ မရဏဘယ-တဇ္ဇိတော၊ သေဘေးခြိမ်းခြောက်ခံရ၍။ "သာမိ အဟံ၊ အိုအရှင် ပုဇွန်လုံး အကျွန်ုပ် ဖျင်းသည်။ တံ နဿာမိ၊ အရှင်ပုဇွန်လုံးကို မစားပါအံ့။ မေ ဇီဝိတံ ဒေဟိတိ အာဟ၊ အကျွန်ုပ်ဖျင်းအား အသက်ကို ချမ်းသာပေးပါ"ဟု ပြောပြီ။ ယဒိ ဧဝံ ဩတရိတွာ၊ ယင်းသို့ ဖြစ်သော် (ဒီလိုဆိုလျှင်) အောက်သို့ ဆင်းသက်၍။ မံ သရသ္မိံ ဝိဿဇ္ဇေဟိတိ၊ ငါ့ကို ရေအိုင်၌ လွှတ်လော့ဟု ပြောပြီ။ သော နိဝတ္တိတွာ၊ ထိုဖျင်းသည် နောက်ပြန်ဆုတ်၍။ သရမေဝ ဩတရိတွာ၊ ရေအိုင်သို့သာ ဆင်းသက်၍။ ကဏ္ဍဋ္ဌက် သရပရိယန္တေ၊ ပုဇွန်လုံးကို ရေအိုင်စပ်၌။ ပက်ပိဒ္ဒေ ဌပေသိ၊ ညွှန်အပြင်၌ ထားပြီ။ ကဏ္ဍဋ္ဌကော ကတ္ထရိကာယ၊ ပုဇွန်လုံးသည် ကပ်ကျေးဖြင့်။ ကုမုဒနာဠံ ကပ္ပေန္တော ဝိယ၊ ကြာရိုးကို ကိုက်ဖြတ်သကဲ့သို့။ တဿ ဂီဝံ ကပ္ပေတွာ၊ ထိုဖျင်း၏ လည်ပင်းကို ကိုက်ဖြတ်၍။ ဥဒကံ ပါဝိသိ၊ ရေသို့ ဝင်သွားပြီ။

တံ အစ္ဆရိယံ ဒိသွာ၊ ထိုအံ့ဩဖွယ်ကို တွေ့ရ၍။ ဝရဏရုက္ခေ အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ၊ ရေခံတက်ပင်၌ စိုးအုပ်နေသော ရုက္ခစိုးနတ်မင်းသည်။ သာဓုကာရံ

ဒဒမာနာ၊ ကောင်းခိုးကို ပေးလျက်။ ဝန် ဥန္နာဒယမာနာ၊ တောအုပ်ကို ပွဲတင်ထပ် စေလျက်။ မဓုရသရေန၊ သာယာသောအသံဖြင့်။

၃၈။ "နာစ္ဆန္ဒံ နိကတိပ္ပညော၊ နိကတျာ သုခမေဓတိ။
အာရာဓေတိ နိကတိပ္ပညော၊ ပကော ကဏ္ဍဋ္ဌကာမိဝါ"တိ၊

"နာစ္ဆန္ဒံ နိကတိပ္ပညော (လ) ကဏ္ဍဋ္ဌကာမိဝ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၃၈။ နိကတိပ္ပညော နိကတျာ၊ အလိမ်အညာပညာရှိသူသည် အလိမ်အညာဖြင့်။ အစ္ဆန္ဒံ သုခံ နဓေတိ၊ စင်စစ် သုခကိုသာ ရသည်မဟုတ်။ ပကော ကဏ္ဍဋ္ဌကာ၊ ဗျိုင်းသည် ပုဇွန်လုံးထံမှ။ (ဂိဝဏ္ဍေဒံ ပါပုဏာတိ) ဣဝ၊ (လည်ပင်းဖြတ်ခံရခြင်းကို ရ၏)သို့။ (ဧवं) နိကတိပ္ပညော၊ (ဤအတူ) အလိမ်အညာပညာရှိသူသည်။ (ဖလံ) အာရာဓေတိ၊ (မကောင်းမှုအကျိုးကို) ပြီးစေသည်သာ, ရရှိသည်သာ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **နာစ္ဆန္ဒံ နိကတိပ္ပညော, နိကတျာ** သုခမေဓတိတိ၊ နာစ္ဆန္ဒံ နိကတိပ္ပညော, နိကတျာ သုခမေဓတိ ဟူသော ဤပါဋ္ဌ၌။ ဝဠုနာ နိကတိ ဝုစ္စတိ၊ လိမ်ညာမှုကို နိကတိဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ နိကတိပ္ပညော ဝဠုနပညော ပုဂ္ဂလော၊ အလိမ်အညာ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တာယ နိကတျာ နိကတိယာ ဝဠုနာယ၊ ထိုအလိမ်အညာဖြင့်။ **အစ္ဆန္ဒံ** သုခံ နဓေတိ၊ စင်စစ် သုခကိုသာ ရသည်မဟုတ်။ နိစ္စကာလေ သုခသ္မိံယေဝ ပတိဋ္ဌာတုံ နသက္ကောတိ၊ အမြဲထာဝရ သုခ၌သာ တည်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ပန ဇေဝ်သေန၊ အဟုတ်သော်ကား စင်စစ် အားဖြင့်။ ဝိနာသံ ပါပုဏာတိယေဝ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရသည်သာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား နာစ္ဆန္ဒံ (လ) သုခမေဓတိ ပါဋ္ဌအနက်တည်း။ **အာရာဓေတိ**တိ ပဋိလဘတိ၊ အာရာဓေတိ ဟူသည်ကား ရ၏တည်း။ **နိကတိပ္ပ**ညောတိ၊ နိကတိပ္ပညော ဟူသည်ကား။ ကေရာဋိကဘာဝံ သိက္ခိတပညော ပါပပုဂ္ဂလော၊ ကောက်ကျစ်သူ ဖြစ်ကြောင်းနည်းနာကို သင်ယူအပ်ပြီး ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် ယုတ်သည်။ အတ္ထနာ ကတသာ ပါပသာ၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော မကောင်းမှု၏။ ဖလံ အာရာဓေတိ၊ မကောင်းကျိုးကို ပြီးစေ၏။ ပဋိလဘတိ ဝိန္ဒတိ၊ ရရှိ၏, ခံစားရ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အာရာဓေတိ နိကတိပ္ပညောအနက်တည်း။

ကထံ၊ ဘယ်သို့ ပြီးစေ ရရှိခံစားရသနည်းဟူမူကား။ ပကော ကက္ကဋကာမိ၀၊ ဗျိုင်းသည် ပုဇွန်လုံးထံမှ ကဲ့သို့တည်း။ ပကော ကက္ကဋကား၊ ဗျိုင်းသည် ပုဇွန်လုံးထံမှ ဂိ၀ဏ္ဍေ၁ ပါပုဏာတိ ယထာ၊ လည်ဖြတ်ခံရခြင်းကို ရသကဲ့သို့။ ဧ၀ं ပါပပုဂ္ဂလော၊ ဤအတူ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာ ကတပါပတော၊ မိမိသည် ပြု အပ်သော မကောင်းမှုမှ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝါ သမ္ပရာယေ ဝါ။ ယခုဘ၀၌သော်လည်းကောင်း, နောက်ဘ၀၌သော်လည်းကောင်း။ ဘယံ အာရာ၀ေတိ ပဋိလဘတိတိ၊ ဘေးကို ပြီးစေ၏, ရ၏ဟု။ ဣမမတ္ထံ ပကာသေန္တော၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ထင်ရှား ပြလျက်။ မဟာသတ္တော ဝန် ဥန္နာဒေန္တော၊ ဘုရားလောင်း ရုက္ခစိုးနတ်မင်းသည် တောအုပ်ကို ပဲ့တင်ထပ်စေလျက်။ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ တရားကို ဟောပြီ။

သတ္တာ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ "ဘိက္ခवे ဣဒါနေ၀၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။ ဂါမ၀ါသိစိ၀ရ၀မ္မကေန၊ တောရွာနေ သင်္ဃန်းတိုးအောင် လုပ်သော ရဟန်းသည်။ ဧသော နု ၀ဋ္ဌိတော၊ ထိုဇရတ၀န်ကျောင်းနေ သင်္ဃန်းတိုးအောင် လုပ်သော ရဟန်းကို လှည့်ပတ်အပ်သည် မဟုတ်သေး။ အတီတေပိ ၀ဋ္ဌိတောယေ၀ါတိ၊ လွန်လေပြီးသော အခါကလည်း လှည့်ပတ်အပ်ဖူးသည်သာ"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိं ယ၊ ရှေ့တွေ့၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ သော ပကော၊ ထိုအခါက ထိုဗျိုင်းသည်။ ဇရတ၀နဝါသီ စိ၀ရ၀မ္မကော အဟောသိ၊ ယခုဇရ၀န်ကျောင်း၌နေသော သင်္ဃန်းတိုးအောင်လုပ်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ကက္ကဋကော ဂါမ၀ါသီ စိ၀ရ၀မ္မကော၊ ပုဇွန်လုံးကား တောရွာ၌နေသော သင်္ဃန်းတိုးအောင်လုပ်သော ရဟန်းတည်း။ ရုက္ခဒေ၀တာ ပန အဟမေ၀ အဟောသိန္တိ၊ ရေခံတက်ပင်စောင့် ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓေနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ပကဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
ပကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ နန္ဒဇာတကဝဏ္ဏနာ

မညေ သောဝဏ္ဏယော ရာသီတိ ဣဒံ၊ မညေ သောဝဏ္ဏယော ရာသီ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရား ရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရသ သဒ္ဓိဝိဟာရိက၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ဥပရွှာယ်ယူ အတူနေတပည့်ကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု သုဗ္ဗစော၊ ထိုရဟန်းသည် ပြောဆိုရကောင်းသည်။ ဝစနက္ခမော အဟောသိ ကိရ၊ အပြောခံ နိုင်သည် ဖြစ်ပြီတဲ့။ ထေရသ မဟန္တေန ဥဿာဟေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်အား ကြီးစွာသော အားထုတ်မှုဖြင့်။ ဥပကာရံ ကရောတိ၊ ကျေးဇူးကို ပြု၏။ အထ ဇကံ သမယံ၊ ထိုအခါ တစ်ပါးသော အခါ၌။ ထေရော သတ္ထာရံ အာဟ္ဆိတ္တာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ဘုရားရှင်ကို ပန်ကြား၍။ စာရိကံ စရန္တော၊ ခရီး ဒေသစာရီကို လှည့်လည်သော်။ ဒက္ခိဏာဂိရိဇနပဒံ အဂမာသိ၊ ဒက္ခိဏာဂိရိ ဇနပုဒ်သို့ သွားပြီ။ သော ဘိက္ခု တတ္ထ ဂတကာလေ၊ ထိုတပည့်ရဟန်းသည် ထိုဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်သို့ ရောက်ရာကာလ၌။ မာနတ္ထဒ္ဒေါ ဟုတ္တာ၊ မာနထန်သည် ဖြစ်၍။ ထေရသ ဝစနံ နာ ကရောတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ စကားကို မပြု မလိုက်နာ။ ပန အာဝုသော၊ အဟုတ်သော်ကား ငါ့ရှင်။ ဣဒံ နာမ ကရောဟိတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော အမှုကို ပြုလော့ဟု ပြောအပ်သော်။ ထေရသ ပဋိပဏ္ဏော ဟောတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်၏ ဆန့်ကျင်ဖက်သည် ဖြစ်၏။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ တဿ အာသယံ နာ ဇာနာတိ၊ ထိုအတူနေတပည့်၏ အလိုဆန္ဒကို မသိနိုင် ဖြစ်ရ၏။ သော တတ္ထ၊ ထိုအရှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိုဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်၌။ စာရိကံ စရိတ္တာ၊ ဒေသစာရီကို လှည့်လည်ပြီး၍။ ပုန ဇေတဝနံ အာဂတော၊ တစ်ဖန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာပြီ။ ထေရသ သော ဘိက္ခု၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ထိုအတူနေ တပည့်ရဟန်းသည်။ ဇေတဝနဝိဟာရံ အာဂတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ရောက်ရာကာလမှ စ၍။ ပုန တာဒိသောဝ ဇာတော၊ တစ်ဖန် ထိုအပြောခံသူအလား, ရှုစားအပ်သူသည်ပင် ဖြစ်ပြန်ပြီ။ ထေရော တထာဂတသ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ဘုရားရှင်အား။ "ဘန္တေ မယံ၊ ရှင်တော်ဘုရား

တပည့်တော်၏။ ဧကော သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ တစ်ပါးသော အတူနေတပည့်သည်။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တစ်ခုသော ; နရာ၌။ သတေန ကီတဒါသော ဝိယ ဟောတိ၊ ငွေတစ်ရာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်သော ကျွန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တစ်ခုသော နေရာ၌။ မာနတ္တဒ္ဒေါ ဟုတ္တာ၊ မာနထန်သည် ဖြစ်၍။ ဣဒံ နာမ ကရောဟိတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော အမှုကို ပြုလော့ဟု ပြောအပ်သော်။ ပဋိပက္ခော ဟောတိတိ အာရောစေသိ၊ ပဋိပက္ခသည် ဖြစ်ပါ၏"ဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "သာရိပုတ္တ အယံ ဘိက္ခု၊ အို သာရိပုတ္တရာ ဤသင့်အတူနေ တပည့်ရဟန်းသည်။ ဣဒါနေဝ နံ ဧဝံသီလော၊ ယခုသာ ဤသို့အကျင့်သီလရှိသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဧသော၊ နှေးကလည်း ဤသင့်အတူနေ တပည့်သည်။ ဧကံ ဌာနံ ဂတော၊ တစ်ခုသော နေရာသို့ ရောက်သော်။ သတေန ကီတဒါသော ဝိယ ဟောတိ၊ ငွေတစ်ရာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်သော ကျွန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဧကံ ဌာနံ ဂတော၊ တစ်ခုသော နေရာသို့ ရောက်သော်။ ပဋိပက္ခော ပဋိသတ္တု ဟောတိတိ၊ ပဋိပက္ခသည် ရန်သူသည် ဖြစ်၏"ဟု။ ဝတ္တာ ထေရေန ယာစိတော၊ မိန့်တော်မူသော် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဧကသ္မိံ ကုဋုမ္ဗိယကုလေ၊ ဘုရားလောင်းသည် တစ်ခုသော သူကြွယ်မိုး၌။ ပဋိသန္ဓိं ဂဏှိ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။ တဿ သဟာယကော၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော။ ဧကော ကုဋုမ္ဗိကော သယံ မဟလ္လကော၊ တစ်ယောက်သော သူကြွယ်သည် ကိုယ်တိုင်ကား အသက်ကြီး၏။ အဿ ဘရိယာ ပန တရုဏီ၊ ထိုသူငယ်ချင်းသူကြွယ်၏ မယားကား အပျိုဖြစ်၏။ သာ တံ နိဿာယ၊ ထိုမယားသည် ထိုသူကြွယ်ကို မှီ၍။ ပုတ္တံ ပဋိလဘိ၊ သားကို ရပြီ။ သော၊ ထိုသူငယ်ချင်း သူကြွယ်သည်။ "အယံ ဣတ္ထိ တရုဏတ္တာ၊ ဤငါ့မိန်းမသည် ပျိုရွယ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ မမ အစ္စယေန၊ ငါ၏ ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့်။ ကဠိဒေဝ ပုရိသံ ဂဟေတ္တာ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော ယောကျ်ားကို ယူ၍။ ဣမံ ဓနံ ဝိနာသေယ္ယ။ ဤငါ့ပစ္စည်းကို ဖျက်ဆီးရာ၏။ မေ ပုတ္တသ နု ဒဒေယ္ယ၊ ငါ၏ သားအား မပေးတန်ရာ။ အဟံ ဣမံ ဓနံ၊ ငါသည် ဤငါ့ပစ္စည်းကို။

ပထဝီဂတံ၊ မြေ၌ထားသည်ကို။ ယန္ဒုန ဂရေယျန္တိ စိန္တေသိ၊ ပြုရမူ ကောင်းလေစွ" ဟု ကြံပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ ယရေ နန္ဒ နာမ ဒါသံ ဂဟေတွာ၊ အိမ်က နန္ဒမည်သော ကျွန်ကို ခေါ်ယူ၍။ အရည် ဂန္ဓာ၊ တောသို့ သွား၍။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တစ်ခုသော နေရာ၌။ တံ ဓနံ နိဒဟိတွာ၊ ထိုဥစ္စာကို မြှုပ်ထား၍။ တဿ အာစိက္ခိတွာ၊ ထိုနန္ဒကျွန်အား ပြောကြား၍။ "တာတ နန္ဒ ဣမံ ဓနံ၊ ချစ်သား နန္ဒ ဤငါ့ပစ္စည်းကို။ မမ အစ္စယေန၊ ငါ၏ ကွယ်လွန်ရာအခါ၌။ မယှံ ပုတ္တသ အာစိက္ခေယျာသိ၊ ငါ၏သားအား ပြောကြားပါလေ။ နံ စ မာ ပရိစ္စဇသီတိ၊ ထိုငါ့သားလေးကိုလည်း မစွန့်ပါလင့်"ဟု။ သြဝဒိတွာ ကာလံ အကာသိ၊ မှာကြားဆုံးမ၍ ကွယ်လွန်မှုကို ပြပြီ။

အသ ပုတ္တောပိ အနုဏ္ဏမေန၊ ထိုကွယ်လွန်သောသူကြွယ်၏ သားသည်လည်း အစဉ်အားဖြင့်။ ဝယပ္ပတ္တော ဇာတော၊ အရွယ်ရောက်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ နံ မာတာ၊ အရွယ်ရောက်ရာ ထိုအခါ၌ ထိုသူကြွယ်သားကို မိခင်သည်။ "တာတ တဝ ပိတာ၊ အို့ချစ်သား မင်း၏ အဖသည်။ နန္ဒံ ဒါသံ ဂဟေတွာ၊ နန္ဒမည်သော ကျွန်ကို ခေါ်ယူ၍။ ဓနံ နိဓေသိ၊ ပစ္စည်းကို မြှုပ်ထားပြီ။ တံ အာဟရာပေတွာ၊ ထိုမြှုပ်ထားသော ပစ္စည်းကို ဆောင်ယူခိုင်း၍။ ကုဋုမ္ဗံ သဏ္ဌာပေဟိတိ အာဟ၊ ပစ္စည်းကို ကောင်းစွာ ထားလော့"ဟု ပြောပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ နန္ဒံ၊ ထိုသူကြွယ်သားသည် တစ်နေ့၌ နန္ဒကျွန်ကို။ "မာတုလ မယှံ ပိတရာ၊ အို့ဦးရီး ကျွန်တော်၏ ဖခင်သည်။ နိဓိတံ ကိဉ္စိ ဓနံ၊ မြှုပ်ထားအပ်သော တစ်စုံတစ်ခုသော ပစ္စည်းသည်။ အတ္ထိ ဣတိ အာဟ၊ ရှိပါသလော"ဟု မေးပြီ။ အာမ သာမိတိ၊ မှန်ပါ ရှိပါ၏ သခင်ဟု ဖြေပြီ။ ကုဟိ တံ နိဓိတန္တိ၊ ဘယ်မှာ ထိုပစ္စည်းကို မြှုပ်ထားအပ်သနည်းဟု မေးပြီ။ အရညေ သာမိတိ၊ တောင်ပါ သခင်ဟု ဖြေပြီ။ တေန ဟိ ဝစ္ဆာမာတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သွားကြစို့ဟု ပြောရ၍။ ကုဒ္ဒါလပိဋ္ဌကံ အာဒါယ၊ ပေါက်တူး ခြင်းတောင်းကို ယူ၍။ နိမ်ဗ္ဗာနံ ဂန္ဓာ၊ ပစ္စည်းအိုးရှိရာနေရာသို့ သွား၍။ မာတုလ ဓနံ ကဟန္တိ အာဟ၊ အို့ဦးရီးပစ္စည်းကား အဘယ်မှာနည်းဟု မေးပြီ။ နန္ဒော အာရုယ္ဟ၊ ကျွန်နန္ဒသည် တက်၍။ ဓနမတ္ထကေ ဌတွာ၊ ဥစ္စာထက်၌ တည်၍။ ဓနံ နိဿာယ၊ ဥစ္စာကို မှီ၍။ မာနံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ မာနကို ဖြစ်စေ၍။ "ဒါသိပုတ္တ အရေ စေဋ္ဌက၊ ကျွန်မသားဖြစ်သော ဟယ် အစေခံလေး။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ တေ ဓနံ၊ ဤနေရာ၌ မင်း၏ပစ္စည်းသည်။ ကုတောတိ၊ ဘယ်မှာရှိအံ့

နည်း"ဟု။ ကုမာရဲ့ အကျွောသတိ၊ သူကြွယ်သားကို ဆဲ၏။ ကုမာရော တဿ ဖရုသဝစနံ၊ သူကြွယ်သားသည် ထိုကျွန်နန္ဒ၏ ရိုင်းပျသော စကားကို။ သုတ္တာ အသုဏာန္ဟော ဝိယ၊ ကြားသော်လည်း မကြားသကဲ့သို့။ တေန ဟိ ဂစ္ဆာမာတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ပြန်ကြစို့ဟု ပြော၍။ တံ ဂဟေတွာ ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊ ထိုကျွန်နန္ဒကို ခေါ်ယူ၍ တစ်ဖန်ဆုတ်နစ်ခဲ့၍။ ပုန ဒွေတယော ဒိဝသေ၊ တစ်ဖန် နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ကို။ အတိက္ကမိတွာ အဂမာသိ၊ ကျော်လွန်သော် ပစ္စည်းရှိရာ သွားပြန်ပြီ။ နန္ဒော တထေဝ အကျွောသတိ၊ ကျွန်နန္ဒသည် ထိုရှေးအတူသာ ဆဲပြန်၏။ ကုမာရော တေန သဒ္ဒီ၊ သူကြွယ်သားသည် ထိုကျွန်နန္ဒနှင့် အတူ။ ဖရုသဝစနံ အဝတွာဝ နိဝတ္တိတွာ၊ ရိုင်းပျသောစကားကို မပြောမူ၍သာ ပြန်လာ၍။ "အယံ ဒါသော ကျွတော ပဌာယ၊ ဤကျွန်နန္ဒသည် ဤအိမ်မှ စ၍ကား။ ဓနံ အာစိက္ခိဿာမိတိ ဂစ္ဆတိ၊ ပစ္စည်းကို ပြောမည်ဟု ပြော၍ သွား၏။ ဂန္တွာ ပန မံ အကျွောသတိ၊ သွားပြီး၍ကား ငါ့ကို ဆဲ၏။ တတ္ထ ကာရဏံ နတ္ထိ၊ ထိုသို့ပြုရာ၌ အကြောင်းကို ငါမသိ။ မေ ပိတု သဟာယော၊ ငါ၏ ဖခင်၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော။ ကုဋုမ္ဗိကော အတ္ထိ ခေါ ပန၊ သူကြွယ်သည် ရှိသည်သာ။ တံ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ထိုသူကြွယ်ကို တစ်ဖန်မေး၍။ ဇာနိဿာမိတိ၊ သိရအံ့"ဟု ကြံ၍။ ဟောမိသတ္ထသ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ သွား၍။ သဗ္ဗံ တံ ပဝတ္တိံ အာရောစေတွာ၊ အလုံးစုံသော ထိုအဖြစ်ကို ပြောကြား၍။ "တာတ ကာရဏံ၊ အိုဖခင် အကြောင်းကား။ ကိံ နု ခေါတိ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟု မေးပြီ။

ဟောမိသတ္ထော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "တာတ ယသ္မိံ ဌာနေ ဌိတော၊ အိုချစ်သား အကြင်နေရာ၌ တည်နေလျက်။ တေ နန္ဒော အကျွောသတိ၊ သင့်အား နန္ဒကျွန်သည် ဆဲရေ၏။ တေ ပိတု သန္တကံ၊ သင်၏ ဖခင်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဓနံ တတ္ထေဝ၊ ပစ္စည်းသည်ကား ထိုနန္ဒကျွန်တည်ရှိ, ဆဲရေရာအရပ်၌ပင်တည်း။ တသ္မာ ယဒါ၊ ထို့ကြောင့် အကြင်အခါ။ တေ နန္ဒော အကျွောသတိ၊ သင့်အား ကျွန်နန္ဒသည် ဆဲ၏။ တဒါ နံ၊ ဆဲရာထိုအခါ၌ ထိုကျွန်နန္ဒကို။ ရေ ဒါသ ဧဟိ၊ ဟဲ့ကျွန် လာ။ ကိံ အကျွောသတီတိ အာကမိတွာ၊ ဘာ့ကြောင့် ဆဲရသနည်းဟု ဆွဲငင်၍။ တံ ဌာနံ ဘိန္ဒိတွာ၊ ထိုနန္ဒကျွန်ရပ်တည်ဆဲ ဌာနကို ဖောက်ခွဲ၍။ ကုလသန္တကံ ဓနံ နီဟရိတွာ၊ အမျိုးဥစ္စာဖြစ်သော ပစ္စည်းကို ထုတ်ယူ၍။ ဒါသံ

ဥက္ခိပါပေတွာ၊ ကျွန်နန္ဒကို အမ,ခိုင်း၍။ ဓနံ အာဟရတိ ဝတ္တာ၊ ပစ္စည်းကို ယူဆောင်လော့"ဟု ပြော၍။

ဥ၉။ "မညေ သောဝဏ္ဏယော ရာသိ၊ သောဝဏ္ဏမာလာ စ နန္ဒကော။
ယတ္ထ ဒါသော အာမဇ္ဇတော၊ ဌိတော ထုလ္လာနိ ဂဇ္ဇတိ"တိ၊

"မညေ သောဝဏ္ဏယော (လ) ထုလ္လာနိ ဂဇ္ဇတိဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဥ၉။ အာမဇ္ဇတော နန္ဒကော ဒါသော၊ ကိုယ်တိုင်ကျွန်ခံသူမှ ပေါက်ဖွားသော နန္ဒကမည်သော ကျွန်သည်။ ယတ္ထ ဌိတော၊ အကြင်နေရာ၌ တည်နေလျက်။ ထုလ္လာနိ ဂဇ္ဇတိ၊ ရိုင်းပျသော စကားတို့ကို ကြိုးဝါးပြောဆို၏။ (တတ္ထေव၊ ကြိုးဝါးပြောဆိုရာ ထိုနေရာ၌ပင်)။ သောဝဏ္ဏယော ရာသိ၊ ရွှေ ငွေ စသော ရတနာဟူသော အစုအပုံ သည်လည်းကောင်း။ သောဝဏ္ဏမာလာ စ၊ ရွှေ ပန်းကုံးသည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု)။ မညေ၊ ဝါထင်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မညေတိ၊ မညေ ဟူသည်ကား။ ဓေဝ် အဟံ ဇာနামি၊ ဤသို့ ငါသည် သိရှိထင်မှတ်နေ၏တည်း။ သောဝဏ္ဏယောတိ၊ သောဝဏ္ဏယော ဟူသော ပုဗ္ဗ၌။ ဓေတေသံ ဝဏ္ဏော သုန္ဒရော၊ ဤပစ္စည်းတို့၏ အဆင်းသည် ကောင်း၏။ ဣတိ သောဝဏ္ဏာနိ၊ ထို့ကြောင့် သောဝဏ္ဏမည်ကုန်၏။ တာနိ ကာနိ၊ ထို သောဝဏ္ဏမည်ကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကား အဘယ်တို့နည်း။ ရဇတမဏိကဉ္စန-ပဝါဠာဒိနိ ရတနာနိ၊ ငွေ ပတ္တမြား ရွှေ သန္ဓာ စကုန်သော ရတနာတို့တည်း။ ဟိ ဣမသ္မိ ဌာနေ၊ မှန်၏ ဤနေရာ၌။ သဗ္ဗာနိ ဓေတာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ထိုရတနာတို့ကို။ သုဝဏ္ဏာနိတိ အဓိပ္ပေတာနိ၊ သုဝဏ္ဏတို့ဟူ၍ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ တေသံ ရာသိ၊ ထိုရတနာတို့၏ အစုသည်။ သောဝဏ္ဏယော ရာသိ၊ သောဝဏ္ဏယရာသိမည်၏။ သောဝဏ္ဏမာလာ စာတိ၊ သောဝဏ္ဏမာလာ စ ဟူသည်ကား။ တုယ္ဟံ ပိတုသန္တကာ သုဝဏ္ဏမာလာ စ၊ သင်၏ ဖခင် ဥစ္စာဖြစ်သော ရွှေပန်းကုံးသည်လည်း။ ဓေတ္ထေဝါတိ မညာမိ၊ နန္ဒကျွန်ကြိုးဝါးသော ထိုနေရာ၌ပင်တည်းဟု ငါထင်မှတ် သိရှိ၏။ နန္ဒကော ယတ္ထ ဒါသောတိ၊ နန္ဒကော ယတ္ထ ဒါသော ဟူသည်ကား။ ယသ္မိ ဌာနေ၊ အကြင်နေရာ၌။ နန္ဒကော ဒါသော

ဌိတော၊ နန္ဒမည်သော ကျွန်သည် ရပ်တည်လျက်တည်း။ အာမဇာတောတိ၊ အာမဇာတော ဟူသည်ကား။ အဟံ ဝေါ၊ ကျွန်မသည် ရှင်တို့၏။ ဒါသီ အာမ ဣတိ၊ ကျွန်မသည် မှန်ပါ၏ဟု။ ဧဝံ ဒါသဝဏ္ဏ ဥပဂတာယ၊ ဤသို့ ကျွန်မအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သော။ အာမဒါသီ သခီတာယ ဒါသိယာ ပုတ္တော၊ အလိုလို ကျွန်ခံသူမ,ဟု ဆိုအပ်သော ကျွန်မ၏သားတည်း။ ဌိတော ထုလ္လာနိ ဂဠတိတိ၊ ဌိတော ထုလ္လာနိ ဂဠတိ ဟူသည်ကား။ သော ယသ္မိ ဌာနေ ဌိတော၊ ထိုကျွန် နန္ဒသည် အကြင်ဌာနဌ၌ ရပ်တည်လျက်။ ထုလ္လာနိ ဖရုသဝစနာနိ ဝဒတိ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သော စကားတို့ကို, ရိုင်းပျကုန်သော စကားတို့ကို ပြောဆို၏။ တေ ကုလသန္တကံ ဓနံ၊ သင်၏ အမှီဥစ္စာဖြစ်သော ပစ္စည်းသည်။ တတ္ထေव၊ ထိုနန္ဒကျွန် ရိုင်းပျစကား ပြောကြားရာဌာနဌ၌ပင်တည်း။ ဧဝံ အဟံ၊ ဤကဲ့သို့ ငါသည်။ တံ မညာမိ၊ ထိုပစ္စည်းကို ထင်မြင်၏။ ဣတိ ဘောဓိသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ကုမာရသ ဓနဂ္ဂဟဏူပါယံ အာစိက္ခိ၊ သူငယ်ချင်းသားကလေးအား ပစ္စည်းယူဖို့ နည်းလမ်းကို ပြောကြားပြီ။

ကုမာရော ဘောဓိသတ္တံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသူငယ်ချင်းသားကလေးသည် ဘုရားလောင်းကို ရှိခိုး၍။ ယရံ ဂန္တာ၊ အိမ်သို့ သွား၍။ နန္ဒံ အာဒါယ၊ နန္ဒကျွန်ကို ခေါ်ယူ၍။ နိမိဌာနံ ဂန္တာ၊ ဥစ္စာမြှုပ်ရာ ဌာနသို့ သွား၍။ ယထာနုသိဋ္ဌံ ပဌိပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသင်ပြအပ်သည်အားလျော်စွာ ကျင့်သုံး၍။ ဓနံ အာဟရိတ္တာ၊ မြှုပ်ထားသော ပစ္စည်းကို ဆောင်ယူ၍။ ကုဋုမ္ဗံ သဏ္ဌာပေတ္တာ၊ ဥစ္စာကို ကောင်းစွာ တည်စေ၍။ ဘောဓိသတ္တသ ဩဝါဒေ ဌိတော၊ ဘုရားလောင်း၏ ဩဝါဒ၌ တည်လျက်။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတ္တာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ အသက်အဆုံး၌ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ပုဗ္ဗေပိ ဧသော၊ ရှေးကလည်း ဤရဟန်းသည်။ ဧဝံ သီလောယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့သော သဘောရှိသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ တရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ နန္ဒော၊ ထိုအခါက နန္ဒကျွန်သည်။ သာရိပုတ္တသ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော အဟောသိ၊ သာရိပုတ္တရာ၏ အတူနေ

တပည့်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ပဏ္ဍိတကုဋုမ္ဘိကော ပန၊ ပညာရှိသူကြွယ်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

နန္ဒဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက် ဖြစ်သော
နန္ဒဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀။ ခဒိရဂိုဏဇာတကဝဏ္ဏနာ

ကာမ ပတာမိ နိရယန္တိ ဣဒံ၊ ကာမ ပတာမိ နိရယံ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ ချဲ့ပြောရသော် အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ ဝိဟာရမေဝ အာရဗ္ဘ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်တစ်ခုတည်းကိုပင် အကြောင်းပြု၍။ ဗုဒ္ဓသာသနေ စတုပညာသ-ကောဋိဓနံ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌ ၅၄-ကုဋေသော ဥစ္စာကို။ ပရိစ္စဇိတ္တာ ဝိကိရိတ္တာ၊ စွန့်လွှတ်၍ ဖြန့်ကြဲ၍။ တီဏိ ရတနာနိ ဌပေတ္တာ၊ ရတနာသုံးပါး တို့ကို ထား၍။ အညတ္တ ရတနသညမေဝ အနုပ္ပါဒေတ္တာ၊ အခြားပစ္စည်းစသည်၌ ရတနာဟူသော အမှတ်သညာကိုပင် မဖြစ်စေမူ၍။ သတ္ထရိ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တေ၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ တီဏိ မဟာဥပဋ္ဌာနာနိ ဂစ္ဆတိ၊ သုံးကြိမ်ကုန်သော ခစားမှုကြီးတို့ကို သွားရောက် ပြုလုပ်၏။ ပါတေဝ ဇေဝါရံ၊ နံနက်စောစော၌ပင် တစ်ကြိမ်လည်းကောင်း။ ကတပါတရာသော ဇေဝါရံ၊ နံနက်စာစားပြီးသော် တစ်ကြိမ်လည်းကောင်း။ သာယနှေ ဇေဝါရံ ဂစ္ဆတိ၊ ညနေချမ်း၌ တစ်ကြိမ်လည်းကောင်း သွား၏။ အညာနိ၊ အခြားကုန်သော။ အန္တရန္တရေ ဥပဋ္ဌာနာနိ ပိ ဟောန္တိယေဝ၊ အကြားအကြား ဆည်းကပ်မှုတို့သည်လည်း ဖြစ်ကြ၍ကြသေးသည်သာတည်း။ ဂစ္ဆန္တော စ၊ သွားလျှင်လည်း။ "ကိ အာဒါယ အာဂတော နု ခေါတိ၊ ဘာကို ယူ၍ လာသနည်း ဟု။ သာမဏေရာ ဝါ ဒဟရာ ဝါ၊ ကိုရင်တို့သည်လည်းကောင်း, ရဟန်းငယ်တို့ သည်ရင်း။ မေ ဟတ္ထမှိ ဩလောကေယ္ယုန္တိ၊ ငါ၏ လက်ကိုလည်း ကြည့်ကုန်ရာ၏"

ဟု တွေးမိ၏။ တဏ္ဍိဟတ္ထော နာမ နဂတပုဗ္ဗော၊ လက်ချည်းမည်သည် မသွားဖူးပေ။ ပါတောဝ ဂစ္ဆန္တော၊ နံနက်စောစော၌ပင် သွားသော်။ ယာဝဂုံ ဂါဟာပေတွာ ဂစ္ဆတိ၊ ယာဝဂုကို ယူ၍ သွား၏။ ကတပါတရာသော၊ နံနက်စာစားပြီး၍။ (ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော်)။ သပ္ပိနဝနီတမဓုဖာဏိတာဒီနိပိ၊ ထောပတ်, ဆီဦး, ဟားရည်, တင်လဲ စသည်တို့ကိုလည်း။ (ဂါဟာပေတွာ ဂစ္ဆတိ၊ ယူစေ၍ သွား၏)။ သာယနှ-သမယေ၊ ညနေချမ်း၌။ (ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော်)။ ဂန္ဓမာလာဝတ္ထာဒိဟတ္ထော၊ လက်၌ နံ့သာ ပန်း, သင်္ကန်းလျှာ စသည်ရှိ၍။ (ဂစ္ဆတိတိ၊ သွား၏ဟု မှတ်)။ ဧဝံ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ ဤကဲ့သို့ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၌။ ပရိစ္ဆဒ္ဒသ အသ၊ စွန့်လွှတ်သော ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏။ ပရိစ္ဆာဂေ ပမာဏံ ပန နတ္ထိ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း၌ ပမာဏသည်ကား မရှိ, များလှ၏။

ဗဟူ ဝေါဟာရူပဇီဝိနောပိ၊ များစွာကုန်သော ကုန်သွယ်မှုမှီ, အသက်မွေးသူတို့သည်လည်း။ အသ ဟတ္ထတော၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏ လက်မှ။ ပဏ္ဏေ အာရောပေတွာ၊ ပေ၌ မှတ်တမ်းတင်၍။ အဌာရသကောဋိသင်္ခေ ဓနံ၊ ၁၈-ရှစ်ကုဋေ အရေအတွက်ရှိသော ငွေကြေးဥစ္စာကို။ ဣဒံ ဂဏှထ ကြားကို ယူကြပြီ။ တေ မဟာသေဋ္ဌိ နာ အာဟရာပေတိ၊ ထိုကြွေးယူသူတို့ကို အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည် မဆောင်ယူစေ (ကြွေးဆပ်မခိုင်း)။ ပန နဒီတီရေ နိဒဟိတွာ ဌပိတာ၊ သည်သာမကသေး အစိရဝတီမြစ်ကမ်း၌ မြှုပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ အသ ကုလသန္တကာ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏ မိန်းရိုးစဉ်လာ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ အညာ အဌာရသကောဋိယော၊ အခြားကုန်သော ၁၈-ကုဋေတို့သည်။ အစိရ-ဝတောဒကေန နဒီကုလေ ဘိန္နေ၊ အစိရဝတီမြစ်ရေသည် မြစ်ကမ်းပါးကို ဖြိုဖျက်အပ်သော် (အစိရဝတီမြစ်ရေကြောင့် မြစ်ကမ်းပါးသည် ပြိုသော်)။ မဟာသမုဒ္ဒံ ပဝိဋ္ဌာ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ ဝင်ကုန်ပြီ။ ယထာပိဟိတလဋ္ဌိတာဝ တာ လောဟ-စာဋိယော၊ ပိတ်အပ် တံဆိပ်ခတ်အပ်သည်အားလျှော်စွာသာ ဖြစ်ကုန်သော ရွှေငွေပစ္စည်း ထည့်ထားကုန်သော ထိုကြေးအိုးကြီးတို့သည်။ အဏ္ဏဝကုစ္ဆိယံ ပဝဋ္ဌန္တာ ဝိစရန္တိ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌ လိမ့်ကုန်လျက် လှည့်လည်ကုန်၏။ အသ ဂေဟေ ပန၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏ အိမ်၌ကား။ ပဠန္ဓံ ဘိက္ခုသတာနံ နိစ္စဘတ္တံ၊ ရဟန်းတော်ငါးရာတို့အတွက် အမြဲဆွမ်းဝတ်သည်။ နိဗဒ္ဓမေဝ ဟောတိ၊ ဖွဲ့အပ်သည်သာ (မြဲသည်သာ) ဖြစ်၏။ ဟိ သေဋ္ဌိနော ဂေဟံ၊ မှန်၏ အနာထပိဏ်

သူ့ဌေး၏ အိမ်သည်။ ဘိက္ခုသံဃသာ စတုမဟာပထေ ခတပေါ်ကွရကၠိသဒိသံ၊ ရဟန်းသံဃာတော်အတွက် လမ်းမလေးခုအဆုံး၌ တူးထားသည့် လေးထောင့်ကန် နှင့်တူ၏။ သဗ္ဗဘိက္ခူနံ မာတာပိတုဌာနေ ဌိတံ၊ အလုံးစုံသော သီတင်းသုံးဘော်ငါးဦးတို့၏ မိဘအရာ၌ တည်၏။ တေန အသာ ယရံ၊ ထို့ကြောင့် ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏ အိမ်သို့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါပိ ဂစ္ဆတိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ကြွတော်မူ၏။ အသီတိ မဟာထေရာပိ ဂစ္ဆန္တိယေဝ၊ မဟာထေရ်ရှစ်ကျိပ်တို့သည်လည်း ကြွတော်မူကြသည်သာတည်း။ ဂစ္ဆန္တာနဉ္စ အာဂစ္ဆန္တာနဉ္စ သေသဘိက္ခူနံ၊ ကြွသွားကြကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ကြွလာကြကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ကျန်ရဟန်းတို့၏။ ပမာဏံ ပန နတ္ထိ၊ အတိုင်းအတာကားမရှိ ရေတွက်မရ။ တံ ယရံ ပန သတ္တဘူမကံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ ထိုအိမ်သည်ကား ဘုံခုနစ်ဆင့် ရှိ၏ ခုနစ်ထပ် ရှိ၏။ သတ္တဒ္ဒါရကောဋ္ဌကပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တံခါးမုခ်ခုနစ်ထပ်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်၏။ တဿ စတုတ္ထေ ဒ္ဒါရကောဋ္ဌကေ၊ ထိုအိမ်၏ စတုတ္ထဖြစ်သော တံခါးမုခ်၌။ မိဠာဒိဋ္ဌိကာ ဧကာဒေဝတာ ဝသတိ၊ မိဠာအယူရှိသော နတ်သမီးတစ်ယောက်သည် နေ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ ဂေဟံ ပဝိသန္တေ၊ ဘုရားရှင်သည် အိမ်သို့ ဝင်တော်မူသော်။ သာ အတ္တနော ဝိမာနေ၊ ထိုနတ်သမီးသည် မိမိ၏ ဗိမာန်၌။ ဌာတုံ နာ သက္ကောတိ၊ တည်နေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဒါရကေ ဂဟေတွာ ဩတရိတွာ၊ ကလေးတို့ကို ခေါ်ယူ ၍ ဗိမာန်မှဆင်း၍။ ဘူမိယံ ဌိတာ၊ မြေပေါ်၌ တည်နေရ၏။ အသီတိမဟာထေရေသုပိ အဝသေသတ္ထေရေသုပိ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာထေရ်တို့သည်လည်းကောင်း ကျန်သောမထေရ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဝိသန္တေသု စ နိက္ခမန္တေသု စ၊ ဝင်ကုန်သော်လည်းကောင်း ထွက်ကုန်သော်လည်းကောင်း။ တထေဝ ကရောတိ၊ ထို့အတူသာ ဗိမာန်မှဆင်းမူပြုရ၏။ သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ "သမဏော ဂေါတမေ စ အသ သာဝကေသု စ၊ ရဟန်းဂေါတမသည်လည်းကောင်း ထိုရဟန်းဂေါတမ၏ တပည့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဣမံ ဂေဟံ ပဝိသန္တေသု၊ ဤအိမ်သို့ ဝင်ကုန်သော်။ မယံ သုခံ နာမ နတ္ထိ၊ ငါ့အား ချမ်းသာခြင်းမည်သည် မရှိ။ နိစ္စကာလံ ဩတရိတွာ ဩတရိတွာ၊ အချိန်အမြဲ ဆင်း၍ ဆင်း၍။ ဘူမိယံ ဌာတုံ နာ သက္ခိဿामိ၊ မြေပေါ်၌ တည်နေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ယထာ (ကရောန္တိယ) ဣမေ၊ အကြင်သို့ (ပြုသော်) ဤရဟန်းဂေါတမနှင့် တပည့်တို့သည်။ ဧတံ ယရံ နာ ပဝိသန္တိ၊ ဤအိမ်သို့ မဝင်ကုန်။ တထာ

မယာ၊ ထိုကဲ့သို့ မဝင်အောင် ငါသည်။ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိတိ စိန္တေသိ၊ ပြုခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု ကြံပြီ။ အထ ဧကဒိဝသ်၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ သယနုပဂတသေဝ မဟာကမ္ပန္တိကသ၊ အိပ်ရာဝင်စသာ ဖြစ်သော ကြီးသော လုပ်ငန်းတာဝန်ရှိသူ၏ (မန်နေဂျာ၏)။ သန္ဓိက် ဂန္ဓာ၊ အထံသို့ သွား၍။ သြဘာသ် ဖရိတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ ကိုယ်ရောင်ကို ဖြန့်၍ တည်ပြီ။ ဧတ္တ ကောတိ ဝုတ္တေ စ၊ ဤ နေရာ၌ ဘယ်သူ လဲဟု မေးအပ်သော်ကား။ အဟံ စတုတ္ထဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ ငါကား စတုတ္ထ တံခါးမုခ်၌။ နိဗ္ဗတ္တဒေဝတာတိ အာဟ၊ အစောင့်ဖြစ်သော နတ်သမီးတည်းဟု ဖြေပြီ။ ကသ္မာ အာဂတာ အသိတိ၊ ဘာကြောင့် လာသည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ တုမ္ဟေ သေဋ္ဌိသ ကြိယ်၊ သင်မန်နေဂျာတို့သည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အပြု အမူကို။ နိ ပသ္သထ ကိ၊ မမြင်ကြသလော။ အတ္တနော ပစ္ဆိမကာလ် အနောလောကေတွာ၊ မိမိ၏ နောက်အချိန်ကို မကြည့်မူ၍။ ဓနံ နိဟရိတ္တာ၊ ပစ္စည်း ရှိသမျှကို ထုတ်၍။ သမဏ် ဂေါတမ် ယေဝ ပူဇေတိ၊ ရဟန်းဂေါတမ ကိုသာ ပူဇော်၏။ ဝဏ္ဏံ နေဝ ပယောဇေတိ၊ ကုန်သွယ်မှုကို မယှဉ်စေ မပြုလုပ်။ ကမ္မဋ္ဌေ နိ ပဋ္ဌပေတိ၊ အလုပ်တို့ကို မဖြစ်စေ။ တုမ္ဟေ သေဋ္ဌိ၊ သင်မန်နေဂျာတို့သည် အနာထပိဏ်သူဌေးကို။ ယထာ (သြဝဒန္တေသု)၊ အကြင်ကဲ့သို့ (ဆုံးမကြသော်)။ အတ္တနော ကမ္မဋ္ဌံ ကရောတိ၊ မိမိ၏ စီးပွားရေးအလုပ်ကို ပြုလုပ်၏။ တထာ သြဝဒထ၊ ထိုသို့ပြုအောင် ဆုံးမကြလော့။ စ ယထာ (ကရောန္တေသု)၊ သည်သာ မကသေး အကြင်ကဲ့သို့ (ပြုကြသော်)။ သမဏော ဂေါတမော သသာဝကော၊ ရဟန်းဂေါတမသည် တပည့်များနှင့်တကွ။ ဣမံ ယဏ် နိ ပဝိသတိ၊ ဤအိမ်သို့ မဝင်။ တထာ ကရောထာတိ၊ ထိုကဲ့သို့ မဝင်အောင် ပြုကြလော့ဟု ပြောပြီ။ အထ နံ သော၊ ထိုအခါ ထိုနတ်သမီးကို ထိုမန်နေဂျာသည်။ "ဟလဒေဝတေ သေဋ္ဌိ၊ ဟယ် နတ်သမီးမိုက် ငါတို့သူဌေးသည်။ ဓနံ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ ပစ္စည်းကို စွန့်လွှတ်သော်၊ နိယျာနိကေ ဗုဒ္ဓသာသနေ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဝဏ္ဏဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက် စေတတ်သော ဘုရားသာသနာတော်၌ စွန့်လွှတ်၏။ သော မံ၊ ထိုအနာထပိဏ် သူဌေးကြီးသည် ငါမန်နေဂျာကို။ ဧဋ္ဌာယ ဂဟေတွာ၊ ဦးစွန်း၌ ကိုင်၍။ သစေ ဝိက္ကိဏာသိ၊ အကယ်၍ ရောင်းစားအုံ့။ (ဧဝံ) အဟံ၊ ဤသို့ ရောင်းစားသော် လည်း ငါမန်နေဂျာသည်။ ကိဗ္ဗိ နံ ကထေဿာမိ၊ ဘာစကားကိုမျှ မဆိုအုံ့။ တွံ ဂန္ဓ ဂ္ဂတိ အာဟ၊ သင်သည် သွားလော့"ဟု ပြောပြီ။ သာ ပုန ဧကဒိဝသ်၊ ထို

နတ်သမီးသည် တစ်ဖန်တစ်နေ့၌။ သေဋ္ဌနော ဧရေပုတ္တံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ သားကြီးသို့ ကပ်၍။ တထေဝ ဩဝဒိ၊ ထိုရှေးအတူပင် ဆုံးမပြန်ပြီ။ သောပိ တံ၊ ထိုသားကြီးသည်လည်း ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌနတ်သမီးကို။ ပုရိမနယေနေဝ တဇ္ဇေသိ၊ ရှေးမန်နေကျာနည်းဖြင့်ပင် ခြိမ်းခြောက်ပြီ။ သေဋ္ဌနာ သဒ္ဓိ ပန၊ သူဌေးနှင့် အတူကား။ ကထေတုံ ယေဝ နု သက္ကောတိ၊ ပြောခြင်းငှာပင် မစွမ်းနိုင် (မပြောရဲ)။

ဝေါဟာရေ အကရောန္တသု၊ ရောင်းဝယ်မှုတို့ကို မပြုဘဲ။ နိရန္တရံ ဒါနံ ဒေန္တသု၊ အကြားအလပ်မရှိ အလှူကို လှူနေသော။ သေဋ္ဌနောပိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး အားလည်း။ အာယေ မန္ဒီဘူတေ၊ အဝင်ပစ္စည်းသည် နည်းသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်လတ်သော်။ ဓနံ ပရိက္ခယံ အဂမာသိ၊ ဥစ္စာသည် ကုန်ခန်းခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ အထ အနုက္ကမေန၊ ထိုအခါ အစဉ်သဖြင့်။ ဒါလိဒ္ဒိယပ္ပတ္တသ အသ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော ထိုသူဌေး၏။ ပရိဘောဂသာဌကသယနဘောဇနာနိပိ၊ အသုံး အဆောင်အဝတ်, အိပ်ရာနေရာ, အစာတို့သည်လည်း။ ပုရာဏသဒိသာနိ နဘဝိသု၊ ရှေးကနှင့်တူကုန်သည် မဖြစ်ကြပြီ။ ဝေဘူတောပိ ဘိက္ခုသံယသ၊ ဤသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ ဒေတိ၊ အလှူကို လှူပြုလှူ၏။ ပဏီတံ ပန ကတ္တာ၊ ကောင်းမွန်သည်ကိုကား ပြု၍။ ဒါတုံ နု သက္ကောတိ၊ လှူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ အထ ဧကဒိဝသံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ ရှိခိုး၍။ နိသိန္နံ နံ သတ္ထာ၊ ထိုင်နေသော ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဂဟပတိ တေ ကုလေ၊ အိုသူကြွယ် သင်၏အမျိုး၌။ ဒါနံ ဒီယတိ ပန ဣတိ ပဏ္ဍိ၊ အလှူကို လှူအပ်ပါ၏လော" ဤသို့ မေးပြီ။ သော၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ "ဒီယတိ ဘန္တေ၊ လှူအပ်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ တဿ ခေါ ဝိလဂ်ဒုတိယံ၊ ထိုအလှူ သည်ကား ဆန်ပုံးရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက်ရှိသော။ ကဏာဇကံတိ အာဟ၊ ဆန်ကွဲ ဆွမ်းတည်းဟု လျှောက်ပြီ။ အထ နံ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဂဟပတိ လူခံ ဒါနံ ဒေမီတိ၊ အိုသူကြွယ် ကြမ်းတမ်းသော လှူဖွယ်ကို လှူရ၏ဟု။ စိတ္တံ မာ သင်္ကော်စယိတ္ထ၊ စိတ်ကို မတွန့်တို့ မပျက်စီးစေ ကုန်လင့်။ ဟိ စိတ္တသ္မိံ ပဏီတေ၊ မှန်၏ စိတ်ထားသည် မွန်မြတ်သော်။ ပုဒ္ဓ-ပစ္စေကပုဒ္ဓပုဒ္ဓသာဝကာနံ၊ ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, ဘုရားတပည့်သားတို့အား။ ဒိန္နဒါနံ လူခံ နာမ နု ဟောတိ၊ လှူအပ်သော လှူဖွယ်သည် ကြမ်းသည် မကောင်းသည်

မည်သည် မဖြစ်။ ကသ္မာ ဝိပါကမဟန္တတ္တာတိ အာဟ၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း အကျိုးကြီးသည့်အဖြစ်ကြောင့်တည်း"ဟု မိန့်ပြီ။ ဟိ စိတ္တံ ပဏီတံ၊ မှန်၏ စိတ်ထားကို မြင့်မြတ်သည်ကို။ ကာတုံ သက္ကောန္တိသေ ဒါနံ၊ ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သူ၏ လျှဖွယ်သည်။ လူခံ နာမ နတ္ထိတိ ဧတံ စ၊ ကြမ်းသည် မကောင်းသည်မည်သည် မရှိဟူသော ဤစကားကိုလည်း။ "စိတ္တေ ပသန္နမှိ၊ စိတ်သည် ကြည်လင်သော်။ သမ္ဘဒ္ဒေ တထာဂတေ ဝါ၊ တရားအားလုံးကို ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော ဘုရားရှင်ဌ လည်းကောင်း။ အထ ဝါ တဿ သာဝကေ၊ ထိုမှတစ်ပါး ထိုဘုရားရှင်၏ တပည့်ဌလည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏာ အပ္ပကာ နာမ နတ္ထိ၊ လှူအပ်သော လျှဖွယ်သည် နည်းသည် မကောင်းသည်မည်သည် မရှိ။ အနောမဒဿီသု ဗုဒ္ဓေသု၊ မြတ်သော ဖူးမြင်ရမှုရှိတော်မူကုန်သော ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ဌ။ ပါရိစရိယာ အပ္ပကာ၊ လုပ်ကျွေးပြုစုမှုသည် နည်းသည်ဟူသည်။ နှ အတ္ထိ ကိရ မရှိဘူးတဲ့။ သုက္ခာယ အလောဏိကာယ စ၊ ခြောက်သွေ့သော ဆားမျှပင် မပါသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကုမ္ဘာသပိဏ္ဍိယာ ဖလံ ပဿ ဣတိ၊ မုယောမုန့်လုံး လှူခြင်း၏ အကျိုးကို ကြည့်လော့" ဟူသော။ ဧတံ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤစကားကို ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ဖြင့် သိနိုင်၏။

ဂဟပတိ တွံ၊ အိုသူကြွယ် သင်သည်။ လူခံ ဒါနံ ဒဒမာနော၊ ကြမ်းသော လျှဖွယ်ကို လှူရသော်လည်း။ အဋ္ဌန္နံ အရိယပုဂ္ဂလာနံ တာဝ ဒေသိ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူရ၏။ အဟံ ဝေလာမကာလေ၊ ငါ ဘုရားသည် ဝေလာမပုဏ္ဏားဖြစ်ရာကာလ၌ဌ။ သကလမ္ဘူဒီပံ ဥန္နဠံ ကတ္တာ၊ ရမ္ဘူဒီပ်တစ်ကျွန်းလုံးကို အထက်၌ ထွန်တုံးရှိသည်ကို (ထွန်တုံးထောင်ထားလယ်ယာလုပ်မှုပြတ်သွားသည်ကို) ပြု၍။ သတ္တရတနာနိ ဒဒမာနော၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ကို ပေးလှူသော်။ ပဠမဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီးငါးစင်းတို့ကို။ ဧကောယပုဏ္ဏော ကတ္တာ ဝိယ၊ တစ်ဟုန်တည်းသော ရေဖြင့် ပြည့်သည်ကို ပြုသကဲ့သို့။ မဟာဒါနံ ပဝတ္တယမာနော စ၊ အလှူကြီးကို ဖြစ်စေသော်လည်း။ တိသရဏဂတံ ဝါ ပဉ္စသီလရက္ခကံ ဝါ၊ ရတနာသုံးပါးဆည်းကပ်သူသော်လည်း ဖြစ်သော ငါးပါးသီလစောင့်ရှောက်သူသော်လည်း ဖြစ်သော။ ကဠိ နာလတ္ထိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော အလှူခံကိုမျှ မရခဲ့။ ဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂလာ နာမ ဧဝံ ဒုလ္လဘာ၊ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်သည် သို့ကလောက် ရခဲကုန်၏။

တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ မေ ဒါနံ လူခ ဣတိ၊ ငါ၏ လှူဖွယ်သည် ကြမ်း၏ ညှဉ်းဟု။ စိတ္တံ မာ သကော်စယိတ္ထာတိ၊ စိတ်ထားကို မတွန့်စေ မပျက်စေလင့်"ဟု။ ဧဝဉ္စ ပန ဝတ္တာ၊ ဤသို့လည်း မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဝေလာမသုတ္တံ ကထေသိ၊ ဝေလာမ သုတ်ကို ဟောတော်မူပြီ။

အထ ခေါ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုအခါ ထိုတံခါးမှခ်စောင့်နတ်သမီးသည်။ ဣဿရကာလေ သေဋ္ဌနာ သဒ္ဓိ၊ အစိုးရရာ, ချမ်းသာရာကာလ၌ အနာထပိဏ် သူဌေးနှင့် အတူ။ ကထေတုံ အသက္ကောန္တီပိ၊ ပြောခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော်လည်း။ "ဣဒါနိ အယံ ဒုဂ္ဂတတ္တာ၊ ယခုအခါ ဤအနာထပိဏ်သူဌေးသည် ဆင်းရဲသည် အဖြစ်ကြောင့်။ မမ ဝစနံ၊ ငါ၏ စကားကို၊ ဂဏှိဿတီတိ မညမာနာ၊ နာယူ လိမ့်မည်"ဟု မှတ်ထင်၍။ အမုရတ္တာသမယေ သိရိဂုတ္တံ ပဝိသိတ္တာ၊ သန်းခေါင်ယံ၌ ကျက်သရေခန်းသို့ ဝင်၍။ ဩဘာသံ ဖရိတ္တာ၊ ကိုယ်ရောင်ကို ဖြန့်၍။ အာကာသေ အဋ္ဌာသိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ပြီ။ သေဋ္ဌိ တံ ဒိသ္မာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ထိုတံခါးမှခ်စောင့်နတ်သမီးကို မြင်၍။ ဧသော ကောတိ အာဟ၊ ဤသူကား ဘယ်သူနည်းဟု မေးပြီ။ မဟာသေဋ္ဌိ အဟ၊ အို သူဌေးကြီး အကျွန်ုပ်ကား။ စတုတ္ထဒ္ဒါရကောဋ္ဌကေ အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာတိ၊ စတုတ္ထတံခါးမှခ်၌ စောင့်သော နတ်သမီးတည်းဟု ဖြေပြီ။ ကိမတ္ထာယ အာဂတာ အသိတိ၊ ဘယ်အကျိုးငှာ လာသည်ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ တုယ္ဟံ သြဝါဒံ ကထေတုကာမာ ဟုတ္တာ၊ သင် သူဌေးကြီးအား သြဝါဒစကားကို ပြောလိုသည် ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆာမိတိ၊ လာ၏ဟု ဖြေပြီ။ တေန ဟိ ကထေဟိတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ပြောလော့ဟု ဆိုပြီ။ "မဟာ-သေဋ္ဌိ တွံ၊ သူဌေးကြီး သင်သည်။ ပစ္ဆိမကာလံ န စိန္တေသိ၊ နောက်ပိုင်းအချိန်ကို မတွေး။ ပုတ္တဓီတရော န သြလောကေသိ၊ သားသမီးတို့ကို မကြည့်။ သမဏာသ ဂေါတမဿ သာသနေ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏ သာသနာ၌။ တေ ဗဟု ဓနံ ဝိပ္ပကိဏ္ဏံ၊ သင်သူဌေး ကြီးသည် များစွာသော ပစ္စည်းကို ဖရိုဖရဲကြဲအပ်ပြီ။ သော တွံ အတိဝေလံ၊ ထိုသင်သည် အချိန်လွန်စွာ။ ဓနဝိဿဇ္ဇနေန ဝါ၊ ပစ္စည်း စွန့်လွှတ်လျှက်ဒါန်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏဂန္ဓဝိဂတမဂ္ဂါနံ အကရဏေန ဝါ၊ ကုန်သွယ်မှု စသော စီးပွားရေးအလုပ်တို့ကို မပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ သမဏာ ဂေါတမံ နိဿာယ၊ ရဟန်းဂေါတမကို မှီ၍။ ဒုဂ္ဂတော ဇာတော၊ ဆင်းရဲသည် ဖြစ်ပြီ။ ဧဝံဘူတောပိ၊ ဤသို့ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော်လည်း။

သမဏ၏ ဂေါတမ် နှ မုဆွေသိ၊ ရဟန်း ဂေါတမကို မလွတ်။ အဇ္ဇာပိ တေ သမဏာ၊ ယနေ့တိုင်အောင်လည်း ထိုရဟန်း တို့သည်။ တေ ယရံ ပဝိသန္တိယေဝ၊ သင့်၏ အိမ်သို့ ဝင်ရောက်ကြဆဲသာတည်း။ ယံ တေဟိ တာဝ နိတ်၊ အကြင်ပစ္စည်းကို ထိုရဟန်းတို့သည် ဆောင်ယူအပ်ပြီ။ တံ ပစ္စာဟရာပေတုံ နှ သက္ကာ၊ ထိုပစ္စည်းကို ပြန်ဆောင်စေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ ဂဟိတံ ဂဟိတမေဝ ဟောတု၊ ယူပြီး သားသည် ယူပြီးသားသည်သာ ဖြစ်ပါစေ။ ကွတော ပဌာယ ပန၊ ဤနေ့မှ စ၍ကား။ သယဉ္စ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္ဓိကံ မာ ဂမိတ္ထ၊ အထံသို့ မသွားလင့်။ အသ သာဝကာနဉ္စ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမ၏ တပည့်တို့အားလည်း။ ကွမ်ယရံ ပဝိသိတုံ မာ အဒါသိ၊ ဤအိမ်သို့ ဝင်ခြင်းငှာ မပေးလင့်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ နိဝတ္တိတ္တာပိ အနောလောကေန္တော၊ နောက်ပြန်လှည့်၍သော်မှလည်း မကြည့်ဘဲ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝေါဟာရေ စ ဝဏ္ဏိတ္ထ ကတ္တာ၊ အရောင်းအဝယ်တို့ကိုလည်းကောင်း, ကုန်သွယ်မှုကိုလည်းကောင်း ပြု၍။ ကုဋုမ္ဗံ သဏ္ဌာပေဟိတိ၊ ပစ္စည်းကို ကောင်းစွာ တည်စေလော့"ဟု ပြောပြီ။ အထ နံ သော၊ ထိုအခါ ထို မိစ္ဆာဒိट्ठနတ်သမီးကို ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည်။ အယံ တယာ၊ ဤ သည်ကား သင်က။ မယှံ ဒါတဗ္ဗသြဝါဒေါတိ၊ ငါ့အားပေးအပ်သော သြဝါဒလော ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာမ အယျာတိ၊ မှန်ပါ အရှင်သူဌေးဟု ဖြေပြီ။ တာဒိသာနံ ဒေဝတာနံ သတေနပိ၊ သင့်အလား ရှုစားအပ်ကုန်သော နတ်တို့၏ ရာပေါင်းများစွာသည် လည်းကောင်း။ သဟဿေနပိ သတသဟဿေနပိ၊ ထောင်ပေါင်းများစွာသည် လည်းကောင်း, သိန်းပေါင်းများစွာသည်လည်းကောင်း။ အဟံ အကမ္မနီယော၊ ငါ့ကို မတုန်လှုပ်စေနိုင်သည်ကို။ ဒသဗလေန ကတော၊ ကိုယ်အားဉာဏ်အား ဆယ်ပါးသခင် ဘုရားရှင်သည် ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ ဟိ မမ သဒ္ဓါ သိနေရု ဝိယ၊ မှန်၏ ငါ၏ ရတနာသုံးပါးယုံကြည်မှုသည် မြင့်မိုရ်တောင်ကဲ့သို့။ အစလာ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ မတုန်လှုပ် ကောင်းစွာတည်ပြီ။ မယာ၊ ငါသည်။ နိယျာနိကေ ရတနသာသနေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်စေတတ်သော ရတနာသုံးပါးဘုရား သာသနာတော်၌။ ဓနံ ဝိသဇ္ဇိတံ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာကို စွန့်လှူအပ်ပြီ။ အယုတ္တံ တေ ကထိတံ မသင့်လျော်သည်ကို သင်နတ်သမီးသည် ပြောဆိုအပ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဟာရော ဒိန္နော၊ ဘုရားသာသနာတော်အား ပုတ်ခတ်မှုကို ပေးအပ် ပြုအပ်ပြီ။

ဒေဝရူပါယ အနာစာရာယ ဒုဿီလာယ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အကျင့်မကောင်းသော သီလမရှိသော။ ကာဠကဏ္ဏီယာ တယာ သဒ္ဓိ ကျက်သရေ မရှိသော သင်နှင့် အတူ။ ဧကဂေဟေ မမ၊ တစ်အိမ်တည်း၌ ငါ၏။ ဝသနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ နေမှု ကိစ္စသည် မရှိ။ မမ ဂေဟာ၊ ငါ၏ အိမ်မှ။ သီယ နိက္ခမိတွာ၊ လျင်စွာ ထွက်၍။ အညတ္တ ဂစ္ဆာတိ၊ အခြားသို့ သွားလော့ဟု နှင်ပြီ။

သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ သောတာပန္နသ အရိယသာဝကဿ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော အရိယာတပည့်၏။ ဝစနံ သုတွာ၊ စကားကို ကြားရ၍။ ဌာတုံ အသက္ကောန္တီ၊ တည်နေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရကား။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံ ဂန္ဓာ၊ မိမိ၏နေရာသို့ သွား၍။ ဒါရကေ ဟတ္ထေန ဂဟေတွာ နိက္ခမိ၊ ကလေးတို့ကို လက်ဖြင့် ဆွဲယူ၍ ထွက်ရရှာပြီ။ နိက္ခမိတွာ စ ပန အညတ္တ၊ ထွက်လာပြီး၍ကား အခြားအရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ အလဘမာနာ၊ နေရာကို မရ၍။ သေဋ္ဌိ ခမာပေတွာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကို သည်းခံစေ၍ ကန်တော့၍။ တတ္ထေव ဝသိဿာမီတိ စိန္တေတွာ၊ ထိုရှေးနေရာ၌ပင် နေအံ့ဟု ကြံ၍။ နဂရပရိဂ္ဂါဟကဒေဝပုတ္တဿ၊ မြို့စောင့်နတ်သား၏။ သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ အထံသို့ သွား၍။ တံ ဝန္ဒိတွာ အဋ္ဌာသိ၊ ထိုမြို့စောင့်နတ်သားကို ရှိခိုး၍ တည်ပြီ။ "ကေန အဋ္ဌေန အာဂတာ၊ အဘယ်ကြောင့် လာသည်။ အသီတိ စ ဝုတ္ထော၊ ဖြစ်သနည်းဟုလည်း မေးအပ်သော်။ သာမိ အဟံ၊ အရှင်မြို့စောင့်နတ်မင်း အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္တနော ဘာလတာယ၊ မိမိ၏ မိုက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ အနုပဓာရေတွာ၊ မဆင်မခြင်။ အနာထပိဏ္ဍိကေန သေဋ္ဌိနာ၊ အနာထပိဏ်မည်သော သူဌေးနှင့်။ သဒ္ဓိ ကထေသိ၊ အတူ ပြောမိပြီ။ သော မံ ကုဇ္ဈိတွာ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် အကျွန်ုပ်ကို စိတ်ဆိုး၍။ ဝသနဋ္ဌာနာ နိက္ခမိ၊ နေရာမှ နှင်ထုတ်ပြီ။ မံ သေဋ္ဌိဿ သန္တိကံ၊ အကျွန်ုပ်ကို အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အထံသို့။ နေတွာ ခမာပေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍ သည်းခံစေ၍ ကန်တော့၍။ ဝသနဋ္ဌာနံ မေ ဒေထာတိ၊ နေရာကို ကျွန်ုပ်အား ပေးပါကုန်လော့ဟု ပြောပြီ။ တယာ ပန ကိံ၊ သင်သည်ကား အဘယ်ကို။ သေဋ္ဌိ ဝုတ္ထောတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကို ပြောအပ်သနည်းဟု မေးပြီ။ ဣဟတော ပဋ္ဌာယ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ၊ ဤနေ့မှ စ၍ ဘုရားဆည်းကပ်မှုကိုလည်းကောင်း။ သံဃုပဋ္ဌာနံ မာ ကရိ၊ သံဃာဆည်းကပ်မှုကိုလည်းကောင်း မပြုလင့်။ သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ ယရပ္ပဝေသနံ မာ အဒါသိတိ၊ အိမ်သို့ဝင်ခွင့်ကို မပေးလင့်"ဟု။ ဧဝံ မေ၊

ဤကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝုတ္တော သာမီတိ၊ ပြောမိပါပြီ အရှင်ဟု ဖြေပြီ။ အယုတ္တံ တယာ ဝုတ္တံ၊ မသင့်လျော်သည်ကို သင်သည် ပြောအပ်ပြီ။ သာသနေ ပဟာရော ဒိန္နော၊ သာသနာတော်အား ထိပါးပုတ်ခတ်မှုကို ပေးအပ်ပြီ။ အဟံ တံ အာဒါယ၊ ငါသည် သင့်ကို ယူ၍။ သေဋ္ဌနော သန္ဓိကံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အထံသို့။ ဂန္တ္မိ နဉ္စ ဥဿဟာမိတိ၊ သွားခြင်းငှာ မစဉ်ဟု ပြောပြီ။ သာ တဿ သန္ဓိကာ၊ ထိုတံခါးမုခ်စောင့် နတ်သမီးသည် ထိုမြို့စောင့်နတ်၏ အထံမှ။ သင်္ဂဟံ အလဘိတ္တာ၊ ခိုးမြောက်မှုအကူအညီကို မရ၍။ စတုန္နံ မဟာရာဇာနံ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့၏။ သန္ဓိကံ အဂမာသိ၊ အထံသို့ သွားပြီ။

တေဟိပိ တထေဝ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်လည်း ထိုမြို့စောင့်နတ်အတူသာ ပယ်မြစ်အပ်သော် (ထိုနတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့၏လည်း ထိုမြို့စောင့်နတ်အတူသာ အပယ်ခံရသော်)။ ဒေဝရာဇဲ သက္ကံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ တံ ပဝတ္တိံ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ထိုအဖြစ်ကို ပြောကြား၍။ "ဒေဝ အဟံ၊ အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်သည်။ ဝသနဋ္ဌာနံ အလဘာမာနာ၊ နေရာကို မရ၍။ ဒါရကေ ဟတ္ထေန ဂဟေတ္တာ၊ ကလေးတို့ကို လက်ဖြင့် ဆွဲယူ၍။ အနာထ ဝိစရာမိ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ လှည့်လည်နေရပါ၏။ တုမှာကံ သိရိယာ၊ အရှင်သိကြားမင်းတို့၏ ဘုန်းကံဖြင့်။ မယံ ဝသနဋ္ဌာနံ ဒါပေထာတိ၊ အကျွန်ုပ်အား နေရာကို ပေးခိုင်းပါကုန်လော့"ဟု။ သုဌတရံ ယာစိ၊ အထူးရှိသေစွာ တောင်းပန်ပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုသိကြားမင်းသည်လည်း ထိုတံခါးမုခ်စောင့်နတ်သမီးကို။ "တယာ အယုတ္တံ ကတံ၊ သင်သည် မလျော်သည်ကို ပြုအပ်ပြီ။ ဇိနသာသနေ ပဟာရော ဒိန္နော၊ ဘုရားရှင်သာသနာတော်အား ထိပါးပုတ်ခတ်မှုကို ပေးအပ်ပြီ။ အဟမ္ပိ တံ နိဿာယ၊ ငါသိကြားမင်းသည်လည်း သင့်ကို မှီ၍။ သေဋ္ဌနော သန္ဓိံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးနှင့်အတူ။ ကထေတုံ နဿေမိ၊ ပြောခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ သေဋ္ဌိဿ ဧကံ ခမနူပါယံ ပန၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ တစ်ခုသော သည်းခံကြောင်းနည်းလမ်းကိုကား။ တေ ကထေဿာမိတိ အာဟ၊ သင့်အား ပြောအုံ"ဟု ပြောပြီ။ သာဝေ ဒေဝ ကထေဟိတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်နတ်မင်း ပြောတော်မူပါဟု ပြောပြီ။ မဟာသေဋ္ဌိဿ ဟတ္ထတော၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၏ လက်မှ။ ပဏ္ဏေ အာရောပေတ္တာ၊ ပေရွက်ပေါ်၌ စာရင်းတင်၍။ ဂဟိတံ အဋ္ဌာရသကောဋိသင်္ခါ၊ ခွေးဌားယူထားအပ်သော

ဘ-ကုဋေအရေအတွက်ရှိသော။ ဓနံ အတ္ထိ၊ ပစ္စည်းသည် ရှိ၏။ တံ့ တဿ၊ သင်နတ်သမီးသည် ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာယုတ္တကဝေသံ ဂဟေတွာ၊ အမှုဆောင်ကိုယ်စားလှယ်အသွင်ကို ယူ၍။ ကဠိ အဇာနာပေတွာ၊ မည်သူ့ကိုမျှ မသိစေမူ၍။ တာနိ ပဏ္ဏာနိ အာဒါယ၊ ထိုစာရင်းပေရွက်တို့ကို ယူ၍။ ကတိပယေဟိ ယက္ခတရုဏေဟိ ပရိဝါရိတာ၊ နှစ်ယောက်သုံးယောက်ကုန်သော ဘီလူးပျိုတို့သည် ခြံရံအပ်လျက်။ ဧကေန ဟတ္ထေန ပဏ္ဏံ၊ တစ်ဖက်သော လက်ဖြင့် စားရင်းပေရွက်ကိုလည်းကောင်း။ ဧကေန လေခနီ ဂဟေတွာ၊ ကျန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ကညစ်ကိုလည်းကောင်း ကိုင်ယူ၍။ တေသံ ဂေဟံ ဂန္တွာ၊ ထိုခွေးယူသူတို့၏ အိမ်သို့ သွား၍။ ဂေဟမဇ္ဈေ ဌိတာ၊ အိမ်ဝန်းအလယ်၌ ရပ်တည်လျက်။ အတ္တနော ယက္ခာနုဘာဝေန၊ မိမိ၏ နတ်တန်ခိုးဖြင့်။ တေ ဥတ္တာသေတွာ၊ ထိုခွေးယူထားသော သူတို့ကို ထိတ်လန့်စေ၍။ "ဣဒံ တုမှာကံ ဣဏဘဏ္ဍံ၊ ဤသည်ကား သင်တို့၏ ကြွေးစာရင်းပေရွက်တည်း။ အမှာကံ သေဋ္ဌိ၊ ငါတို့၏ သူဌေးကြီးသည်။ အတ္တနော ဣဏသရကာလေ၊ မိမိ၏ အကိုးတရ ပြည့်စုံရာအခါ၌။ တုမှေ ကိဉ္စိ နဿာဟ၊ သင်တို့ကို ဘာကိုမျှ မပြော။ ဣဒါနိ ဒုဋ္ဌတောဝ ဇာတောဝ၊ ယခုအခါ ဆင်းရဲသည် ဖြစ်ပြီ။ တုမှေဟိ ဂဟိတကဟာပဏာနိ ဒေထာတိ၊ သင်တို့သည် ယူထားအပ်ကုန်သော ကျပ်ဒင်္ဂါးတို့ကို ပေးကြလော့"ဟု။ အတ္တနော ယက္ခာနုဘာဝံ ဒဿေတွာ၊ မိမိ၏ နတ်တန်ခိုးကို ပြ၍။ သဗ္ဗာပိ၊ ကြွေးအားလုံးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာ အဌာရသဟိရညကောဋိယော၊ ထို ၁၈-ကုဋေသော ဥစ္စာတို့ကို။ သာဓေတွာ၊ ပြီးစေ, ရစေ၍။ သေဋ္ဌိဿ တုဋ္ဌကောဋ္ဌကေ ပူရေတွာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အချည်းနှီးသော ဂိုဒေါင်တို့ကို ပြည့်စေ၍။ အစိရဝတိနဒီတီရေ နိဒဟိတံ၊ အစိရဝတီမြစ်ကမ်းနား၌ မြှုပ်ထားအပ်သော။ နဒီကူလေ ဘိန္နေ၊ မြစ်ကမ်းပါးသည် ပြိုသော်။ သမုဒ္ဒံ ပဝိဋ္ဌံ၊ သမုद्दရာသို့ ဝင်သွားသော။ အည် ဓနံ အတ္ထိ၊ အခြားသော ဥစ္စာသည် ရှိ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုရေပါသော ဥစ္စာကိုလည်း။ အတ္တနော အာနုဘာဝေန အာဟရိတွာ၊ မိမိ၏ တန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ယူ၍။ တုဋ္ဌကောဋ္ဌကေ ပူရေတွာ၊ အချည်းနှီးသော ဂိုဒေါင်တို့ကို ပြည့်စေ၍။ အသုကဋ္ဌာနေ နာမ၊ ထိုမည်သောနေရာ၌။ အညမ္ပိ အဿာမိကံ၊ အခြားလည်းဖြစ်သော ပိုင်ရှင် မရှိသော။ အဌာရသကောဋိမတ္တမေဝ ဓနံ အတ္ထိ၊ ၁၈-ကုဋေပမာဏရှိသည်သာ ဖြစ်သော ဥစ္စာသည် ရှိ၏။ တမ္ပိ အာဟရိတွာ၊ ထို

ပိုင်ရှင်မဲ့ပစ္စည်းကိုလည်း ဆောင်ယူ၍။ တစ္ဆကောဋ္ဌကေ ပူရေတိ၊ အချည်းနှီးသော ဂိုဒေါင်တို့ကို ပြည့်စေလော့။ ဣမာဟိ စတုပညာသကောဋိဟိ၊ ဤ ၅၄-ကုဋေ တို့ဖြင့်။ တစ္ဆကောဋ္ဌကပူရကံ၊ အချည်းနှီးသော ဂိုဒေါင်တို့ကို ပြည့်စေတတ်သော။ ဣမံ ဒဏ္ဍကမ္မံ ကတ္တာ၊ ဤဒဏ်ထမ်းသည့်အမှုကို ပြုပြီး၍။ မဟာသေဋ္ဌိ ခမာပေဟိတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးကို ကန်တော့လော့ဟု ပြောပြီ။

သာ သာဓု ဒေဝါတိ၊ ထိုတံခါးမုခ်စောင့်နတ်သမီးသည် ကောင်းပါပြီ အရှင်သိကြားမင်းဟု။ တဿ ဝစနံ သမ္မဋ္ဌိတ္ဌတ္တာ၊ ထိုသိကြားမင်း၏ စကားကို ဝန်ခံ၍။ ဝုတ္တနယေနေဝ သဗ္ဗံ ဓနံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်ပင် အလုံးစုံသော ဥစ္စာကို။ အာဟရိတ္တာ ကောဋ္ဌကေ ပူရေတ္တာ၊ ဆောင်ယူ၍ ဂိုဒေါင်တို့ကို ပြည့်စေ၍။ အမရုတ္တသမယေ၊ သန်းခေါင်အခါ၌။ သေဋ္ဌိသ သိရိဂဗ္ဘံ ပဝိသိတ္တာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ ကျက်သရေခန်းသို့ ဝင်၍။ သြဘာသံ ဖရိတ္တာ၊ ကိုယ်ရောင်ကို ဖြန့်၍။ အာကာသေ အဋ္ဌာသိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ပြီ။ ဇသော ကောတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသူကား ဘယ်သူလဲဟု မေးအပ်သော်။ မဟာသေဋ္ဌိ အဟံ၊ အိုသူဌေးကြီး အကျွန်ုပ်ကား။ တေ စတုတ္ထဒ္ဒါရကောဋ္ဌကေ၊ သင်သူဌေးကြီး၏ စတုတ္ထတံခါးမုခ်၌။ အဓိဝတ္ထာ အန္ဓဗာလဒေဝတာ၊ စောင့်ရှောက်နေသော ကန်းမိုက်သော နတ်သမီးပါတည်း။ မဟာမောဟမူဠ္ဟာယ မယာ၊ မောဟဖြင့်ကြီးစွာတွေဝေသော အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဒ္ဓဝုဏ္ဏော အဇာနိတ္တာ၊ ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို မသိ၍။ ပုရိမေသု ဒိဝသေသု၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော နေ့တို့က။ တုမှေဟိ သဒ္ဓိံ၊ အရှင်သူဌေးကြီးတို့နှင့် အတူတကွ။ ကိဗ္ဗိ ကထိတံ အတ္ထိ၊ တစ်စုံတစ်ခု ပြောအပ်သော စကားသည် ရှိပါ၏။ မေ တံ ဒေါသံ ခမထ၊ အကျွန်ုပ်၏ ထိုအပြစ်ကို သည်းခံပါကုန်။ ဟိ ဒေဝရာဇသ သက္ကဿ၊ မှန်၏ နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်း၏။ ဝစနေန မေ၊ ပြောစကားကြောင့် အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာကံ ဣဒံ သောဓေတ္တာ၊ အရှင်သူဌေးတို့၏ ကြွေးကို သုတ်သင်၍။ အဋ္ဌာရသကောဋိယော၊ ၁၈-ကုဋေတို့ လည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒံ ဂတာ အဋ္ဌာရသကောဋိယော၊ ရေမျှော၍ သမုဒ္ဒရာသို့ ရောက်သွား, ပါသွားကုန်သော ၁၈-ကုဋေတို့လည်းကောင်း။ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ အဿာမိကဓနဿ၊ ထိုထိုနေရာက ပိုင်ရှင်မရှိသော ပစ္စည်း၏။ အဋ္ဌာရသကောဋိယော၊ ၁၈-ကုဋေတို့ လည်းကောင်း။ ဣတိ စတုပဏ္ဏာသကောဋိယော အာဟရိတ္တာ၊ ဤသို့ ၅၄-ကုဋေတို့ကို ဆောင်ယူ၍။ တစ္ဆကောဋ္ဌကပူရဏေန၊ အချည်းနှီးသော ဂိုဒေါင်များကို

အပြည့်ပြည့်မှုပြင့်။ ဒဏ္ဍကမ္ပဲ ကတ်၊ ဒဏ်ထမ်းမှုကို ပြုအပ်ပါပြီ။ ဇေတဝနဝိဟာရ် အာရုံ ပရိကွယ်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို အကြောင်းပြု၍ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂတခန် သင်္ဘ သမ္ပိတ္ထိတ်၊ ရောက်သောပစ္စည်းကို အားလုံးကို ပေါင်းစုပေးအပ်ပါပြီ။ ဝသနဌာန် အလဘမာနာ ကိလမာမိ၊ နေစရာဌာနကို မရ၍ ပင်ပန်းလှပါ၏။ မယာ အညာဏတာယ၊ အကျွန်ုပ်သည် မသိတတ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ကထိတ် မနသိ အကတ္တာ၊ ပြောအပ်သည်ကို စိတ်၌ မပြုမထားမူ၍။ ခမထ မဟာသေဋ္ဌိတိ အာဟ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန် သူဌေးကြီးဟု ပြောပြီ။

အနာထပိဏ္ဍိကော တဿာ ဝစနံ သုတ္တာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ထိုနတ်သမီး၏ စကားကို ကြားရ၍။ "အယံ ဒေဝတာ၊ ဤနတ်သမီးသည်။ ဒဏ္ဍကမ္ပဲ့ မေ ကတန္တိ ဝဒတိ၊ ဒဏ်ထမ်းမှုကိုလည်း အကျွန်ုပ်သည် ပြုအပ်ပါပြီဟု ပြော၏။ အတ္တနော ဒေါသံ စ ပဋိဇာနာတိ၊ မိမိ၏ အပြစ်ကိုလည်း ဝန်ခံ၏။ သတ္ထာ ဣမံ ဝိနေတု၊ ဘုရားရှင်သည် ဤနတ်သမီးကို ဆုံးမ၍။ အတ္တနော ဂုဏော ဇာနာပေဿတိ၊ မိမိ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို သိစေတော်မူလတ္တံ့။ နံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓဿ ဒဿေဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ဘုရားရှင်အား ပြအံ့"ဟု ကြံပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုနတ်သမီးကို။ "အမ္ဘ ဒေဝတေ မံ ခမာပေတုကာမာ၊ အို နတ်သမီး ငါ့ကို သည်းခံစေလိုသည်။ သစေ အသိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ သတ္ထု သန္တိကေ၊ ဘုရားရှင်၏အထံတော်၌။ မံ ခမာပေဟိတိ အာဟ၊ ငါ့ကို သည်းခံခိုင်းလော့"ဟု ပြောပြီ။ သာဓု ဧဝံ ကရိဿာမိ၊ ကောင်းပါပြီ ဤသို့ ပြုပါမည်။ ပနမံ၊ အဟုတ်သော်ကား အကျွန်ုပ်ကို။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂဟေတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ထံတော်သို့ ခေါ်ယူ၍။ ဂစ္ဆာဟိတိ အာဟ၊ သွားပါလော့"ဟု ပြောပြီ။ သော သာဓုတိ ဝတ္တာ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် ကောင်းပြီဟု ပြော၍။ ရတ္တိယာ ဝိဘာတာယ၊ ညသည် လင်းလတ်သော်။ ပါတောဝ တံ ဂဟေတ္တာ၊ စောစော၌ပင် ထိုနတ်သမီးကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္တွာ၊ ဘုရားရှင်၏ ထံတော်သို့ သွား၍။ တာယ ကတကမ္ပဲ သင်္ဘ ထိုနတ်သမီးသည် ပြုအပ်သော အမှုကို မချင်းမချန် အကုန်လုံးကို။ တထာဂဝသ အာရောစေသိ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ တဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏ စကားကို ကြားတော်မူရ၍။ "ဂဟပတိ ဣဓ၊ အို သူကြွယ် ဤလောကဌ်။ ပါပပုဂ္ဂလောပိ၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ယာဝ ပါပံ နပစတိ၊ အကြင်မျှလောက်

မကောင်းမှုသည် အကျိုးမပေးသေး။ တာဝ ဘဒြာနိ ပဿတိ၊ ထိုမကောင်းမှု အကျိုးမပေးသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ကောင်းသည်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၏။ ယဒါ ပန အဿ ပါပံ ပစ္စတိ၊ အကြင်အခါ၌ ထိုသူ၏ မကောင်းမှုသည် အကျိုးပေး၏။ တဒါ ပါပမေဝ ပဿတိ၊ မကောင်းမှုအကျိုးပေးခွင့်ရရာ ထိုအခါ၌ကား မကောင်းသည်ကိုသာ တွေ့မြင်ရ၏။ ဘဒြပုဂ္ဂလောပိ၊ ကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ယာဝ ဘဒြံ နု ပစ္စတိ၊ အကြင်မျှလောက် ကောင်းမှုသည် အကျိုးမပေးသေး။ တာဝ ပါပါနိ ပဿတိ၊ ထိုမျှလောက် မကောင်းသည်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၏။ ယဒါ ပန အဿ ဘဒြံ ပစ္စတိ၊ အကြင်အခါ၌ကား ထိုကောင်းသူ၏ ကောင်းမှုသည် အကျိုးပေး၏။ တဒါ ဘဒြမေဝ ပဿတီတိ ဝတ္တာ၊ ထိုအခါ၌ ကောင်းသည်ကိုသာ တွေ့မြင်ရ၏"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌။

ယာဝ ပါပံ နု ပစ္စတိ၊ အကြင်မျှလောက် မကောင်းမှုသည် အကျိုးမပေးသေး။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်) ပါပေါပိ ဘဒြံ ပဿတိ၊ မကောင်းသူသည်လည်း အကောင်းကို တွေ့မြင်ရ၏။ ယဒါ စ ပါပံ ပစ္စတိ၊ အကြင်အခါ၌ကား မကောင်းမှုသည် အကျိုး ပေး၏။ အထ ပါပေါ ပါပါနိ ပဿတိ၊ ထိုအခါ မကောင်းသူသည် မကောင်းသည်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၏။

ယာဝ ဘဒြံ နု ပစ္စတိ၊ အကြင်မျှလောက် ကောင်းမှုသည် အကျိုးမပေးသေး။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) ဘဒြောပိ ပါပံ ပဿတိ၊ ကောင်းသူသည်လည်း မကောင်းကို တွေ့မြင်ရ၏။ ယဒါ စ ဘဒြံ ပစ္စတိ၊ အကြင်အခါ၌ ကား ကောင်းမှုသည် အကျိုးပေး၏။ အထ ဘဒြော ဘဒြာနိ ပဿတိ၊ ထိုအခါ ကောင်းသူသည် ကောင်းသည်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၏။

ဣတိ ဣမာ ဒွေ ဂါထာ အဘာသိ၊ ဤသို့ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူပြီ။

ဣမာသံ ဂါထာနံ ပရိယောသာနေ စ ပန၊ ဤဂါထာတို့၏ အဆုံး၌ကား။ သာ ဒေဝတာ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ ထိုနတ်သမီးသည် သောတာပတ္တိမိုလ်၌ တည်ပြီ။ သာ သတ္ထု၊ ထိုနတ်သမီးသည် ဘုရားရှင်၏။ စက္ကာ်တေသု ပါဒေသု နိပတိတွာ၊ စက်လက္ခဏာဖြင့် မှတ်သားအပ်ကုန်သော ခြေတော်တို့၌ ဝပ်စင်း၍။ "ဘန္တေ မယာ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်မသည်။ ရာဂရတ္တာယ ဒေါသပဒုဋ္ဌာယ၊ ရာဂတပ်မက်သဖြင့် ဒေါသဖျက်ဆီးသဖြင့်။ မောဟမူဠှာယ

အဝိဇ္ဇာယ၊ မောဟကြောင့်တွေဝေသဖြင့် အဝိဇ္ဇာကြောင့် ကန်းသဖြင့်။ တုမှာကံ ဂုဏော အဇာနန္တိယာ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို မသိ၍။ ပါပကံ ဝစနံ ဝုတ္တံ၊ ယုတ်မာသော စကားကို ပြောမိခဲ့ပြီ။ မေ တံ ခမထာတိ၊ တပည့်တော်မ၏ ထိုစကားကို သည်းခံတော်မူပါကုန်"ဟု။ သတ္ထာရံ ခမာပေတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ကန်တော့ပြီး၍။ မဟာသေဋ္ဌိမှ ခမာပေသိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးကိုလည်း ကန်တော့ပြီ။

တသ္မိံ သမယေ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ ထိုအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ သတ္ထု ပုရတော၊ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်၌။ "ဘန္တေ အယံ ဒေဝတာ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ဤနတ်သမီးသည်။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနာဒိနိ မာ ကရောတိ၊ ဘုရားဆည်းကပ်မှု စသည်တို့ကို မပြုလင့်ဟု။ မံ ဝါရယမာနာပိ၊ တပည့်တော်ကို တားမြစ်သော်လည်း။ ဝါရေတုံ နာသက္ခိ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဒါနံ နဒါတုကာမာ လှုဖွယ်ကို မလှူထိုက်ဟု။ ဣမာယ နိဝါရိယမာနောပိ၊ ဤနတ်သမီးက တားမြစ်အပ်ပါသော်လည်း။ အဟံ ဒါနံ အဒါသိမေဝ၊ တပည့်တော်သည် အလှူကို လှူမြဲလှူသည်သာတည်း။ ဘန္တေ ဧသော၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ဤလျှောက်ချက်နှစ်ခုသည်။ မယှံ ဂုဏော နူန ဣတိ၊ တပည့်တော်၏ ဂုဏ်စင်စစ်မဟုတ်ပါလား"ဟု။ အတ္တနော ဂုဏံ ကထေသိ၊ မိမိ၏ ဂုဏ်ကို ထုတ်ဖော်လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဂဟပတိ တွံ ခေါ၊ အိုသူကြွယ် သင်သည်ကား။ အစလသဒ္ဓေါ ဝိသုဒ္ဓဒဿနော၊ မတုန်လှုပ်သော ယုံကြည်မှုရှိ၍သော အထူးစင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိသော။ သောတာပန္နော အရိယသာဝကော အသိ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော အရိယာသာဝကသည် ဖြစ်၏။ ဣမာယ အပ္ပေသက္ခဒေဝတာယ ဝါရေန္တိယာ၊ ဤတန်ခိုးနည်းသော နတ်သမီးက တားမြစ်သော်။ တုယှံ အဝါရိတဘာဝေါ နဿ ဒါနဿ ဝါ ဒါယကဿ ဝါ၊ သင်၏ တားမြစ်မရသော အမြဲသည် မဒုံ့ညြိလောက်သေး။ ပန ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ အဟုတ်သော်ကား ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ အနုပ္ပန္နေ၊ ဘုရားသည် မပွင့်မီ။ အပရိပုဏ္ဏာဝေ ဌိတာ၊ မရင့်ကျက်သောဉာဏ်၌ တည်ကုန်လျက်။ ကာမာဝစရိဿရေန မာရေန၊ ကာမာဝစရဘုံအဓိပတိရသော မာရ်နတ်သည်။ အာကာသေ ဌတွာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်၍။ သစေ ဒါနံ ဒဿသိ၊ အကယ်၍ အလှူကို သင်လှူအုံ့။ ဣမသ္မိံ နိရယေ ပစ္စိဿသိတိ၊ ဤငရဲ၌ သင်ကျက်ရလတ္တံ့ဟု။ အသိတိဟတ္ထဂမ္ဘီရံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်အနက်ရှိသော။ အဂ်ိရကာသုံ ဒဿေတွာ၊ မီးကျီးတွင်းကို ပြ၍။ ဒါနံ

မာ အဒါသီတိ၊ အလျှကို သင်မလျှလင့်ဟု။ ဝါရိတာပိ၊ တားမြစ်အပ်ပါကုန်သော်လည်း။ ပဒုမကဏ္ဏိကာမဗ္ဗေ ဌတွာ၊ ကြာချက်အလယ်၌ တည်၍။ ဒါနံ ယံ အဒံသု၊ အလျှကို အကြင်ပေးလျှကုန်ပြီ။ ဣဒံ အစ္ဆရိယန္တိ ဝတ္တာ၊ မာရ်နတ်ပင် တားမရသော ဤအလျှသည်သာ အံ့ဩဖွယ်ရှိ၏"ဟု မိန့်တော်မူသော်။ အနာထပိဏ္ဍိကေန ယာစိတော၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဗာရာဏသိသေဋ္ဌိသ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဗာရာဏသီသူဌေး၏။ ကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ အမျိုး၌ ဖြစ်၍။ နာနပ္ပကာရေဟိ သုခူပကရဏေဟိ၊ အမျိုးမျိုးကုန်သော ချမ်းသာကြောင်းအဆောက်အဦတို့ဖြင့်။ ဒေဝကုမာရော ဝိယ သံဝဍ္ဎိယမာနော၊ နတ်သားကလေးကိုကဲ့သို့ ကြီးပွားစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ အနုက္ကမေန ဝိညုတံ ပတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့် သိတတ်သူအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ သောဠသဝဿကာလေ ယေဝ၊ ၁၆-နှစ်အရွယ်ကာလ၌ပင်။ သဗ္ဗသိပ္ပေသု နိဗ္ဗတ္တိ ပတ္တော၊ အတတ်ပညာအားလုံးတို့၌ အပြီးအစီးသို့ ရောက်ပြီ။ သော ပိတု အစ္စယေန၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် အဖ၏ ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့်။ သေဋ္ဌိဌာနေ ဌတွာ၊ သူဌေးရာထူး၌ တည်၍။ စတူသု နဂရဒ္ဒါရေသု၊ လေးခုကုန်သော မြို့တံခါးပေါက် အနီးအနားတို့၌။ စတသော ဒါနသာလာယော၊ လေးဆောင်ကုန်သော အလျှဇရပ်တို့လည်းကောင်း။ နဂရသ မဗ္ဗေ ဇော်၊ မြို့၏အလယ်၌ ဇရပ်တစ်ဆောင်လည်းကောင်း။ အတ္တနော နိဝေသနဒ္ဒါရေ ဇော်၊ မိမိ၏ အိမ်တံခါး၌ ဇရပ်တစ်ဆောင်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဆ ဒါနသာလာယော ကာရေတ္တာ၊ ဤသို့ အလျှဇရပ် ၆-ဆောင်တို့ကို ဆောက်လုပ်စေ၍။ မဟာဒါနံ ဒေတိ၊ အလျှကြီးကို ပေးလျှ၏။ သီလဝ ရက္ခတိ၊ ငါးပါးသီလကို စောင့်၏။ ဥပေါသထကမ္မံ ကရောတိ၊ ဥပုသ်စောင့်မှုကို ပြု၏။

အထ ဇေဋ္ဌဝသ်၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ပါတရာသဝေလာယ ဗောဓိသတ္တသ၊ နံနက်စာစားချိန်၌ ဘုရားလောင်းအတွက်။ နာနဂ္ဂရသေ မနုညဘောဇနေ ဥပနီယမာနေ၊ အထူးထူးမြတ်သောအရသာရှိသော နှစ်သက်ဖွယ်ဘောဇဉ်ကို

အနီးသို့ ဆောင်ယူအပ်သော်။ ဧကော ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ။ တစ်ပါးသော ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါသည်။ သတ္တာဟစ္စယေန နိရောဓာ ဝုဋ္ဌာယ၊ ခုနစ်ရက်လွန်သဖြင့် နိရောဓ သမာပတ်မှ ထ၍။ ဘိက္ခာစာရဝေလ် သလ္လက္ခေတွာ၊ ဆွမ်းခံချိန်ကို ကောင်းစွာ မှတ်သား၍။ "အဇ္ဇ မယာ ဗာရာဏသိသေဋ္ဌိဿ၊ ယန္နေ ဂါသည် ဗာရာဏသီ သူဌေး၏။ ဂေဟဒ္ဒါရံ ဂန္တ္မဲ ဝဋ္ဋတိတိ၊ အိမ်တံခါးသို့ သွားခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု။ နာဂလတာဒန္တကဋ္ဌ ခါဒိတွာ၊ ကွမ်းရိုးဒန်ပူကို စား၍။ အနောတတ္တဒဟေ မုခဓောဝနံ ကတွာ၊ အနဝတတ်ဘိုင်၌ မျက်နှာသစ်တော်မူမှုကို ပြုတော်မူ၍။ မနောသိလာတလေ ဌိတော၊ ဆေးဒန်းမြင်းသီလာအပြင်၌ ရပ်တော်မူလျက်။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းဝိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍။ ဝိဇ္ဇုလတာသဒိသံ ကာယဗန္ဓနံ ဗန္ဓိတွာ၊ လျှပ်စစ်နွယ်နှင့် တူသော ခါးပန်းကြိုးကို ဖွဲ့ချည်တော်မူ၍။ စီဝရံ ပါရုပိတွာ၊ သင်္ကန်းကို ရုံ၍။ ဣဒ္ဓိမယမတ္တိကာပတ္တံ အာဒါယ၊ တန်ခိုးဖြင့် ဖြစ်သောမြေသပိတ်ကို ယူတော်မူ၍။ အာကာသေန အာဂန္တွာ၊ ကောင်းကင် ခရီးဖြင့် ကြွလာတော်မူ၍။ ဗောဓိသတ္တာသ ဘတ္တေ ဥပနီတမတ္တေ၊ ဘုရားလောင်း အတွက် ထမင်းပွဲကို အနီးကပ် ဆောင်အပ်ပြီးကာမျှ၌။ ဂေဟဒ္ဒါရေ အဋ္ဌာသိ၊ အိမ်တံခါးပေါက်၌ ဆွမ်းရပ်တော်မူပြီ။ ဗောဓိသတ္တောဿ တံ ဒိသွာဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးရလျှင်ပင်။ အာသနာ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထိုင်နေရာမှ ထ၍။ နိပစ္စကာရံ ဒဿေတွာ၊ ရှိုသေ တုံ့ဝပ်မှုကို ပြု၍။ ပရိကမ္ม-ကာရကံ သြလောကေသိ၊ အလုပ်အကျွေးကို ကြည့်ပြီ။ ကိံ ကရောမိ သာမီတိ စ ဝုတ္တေ၊ အဘယ်ကို ပြုရအံ့နည်း အရှင်ဟုလည်း မေးအပ်သော်။ "အယျသ ပတ္တံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ သပိတ်တော်ကို။ အာဟရထာတိ အာဟ၊ ဆောင်ယူခဲ့ကြ"ဟု ပြောပြီ။ တခ်ဏညေဝ ပါပိမာ မာရော၊ ထိုခဏ၌ပင် ယုတ်မာမှု ရှိသော မာရ်နတ်သည်။ ဝိကမ္ဘမာနော ဥဋ္ဌာယ၊ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် ထ၍။ "အယံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ ဣတော၊ ဤ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ဤနေ့မှ။ သတ္တမေ ဒိဝသေ အာဟာရံ လဘိ၊ ရှေ့ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ အာဟာရကို ရရှိဘုဉ်းပေး ခဲ့ပြီ။ အဇ္ဇ အလဘမာနော ဝိနဿိဿတိ၊ ယနေ့ မရ မဘုဉ်းပေးရသော် ပျံတော်မူ ပျက်စီးလိမ့်မည်။ ဣဒါနိ ဝိနာသေဿာမိ၊ ဤရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုလည်း ပျက်စီး စေအံ့။ သေဋ္ဌိနော ဒါနန္တရာယံ စ ကရိဿာမိတိ၊ သူဌေး၏ ဒါနအန္တရာယ်ကိုလည်း ပြုအံ့"ဟု တွေးမိ၍။ တခ်ဏညေဝ အာဂန္တွာ၊ ထိုခဏ၌ပင် လာရောက်၍။

အန္တရဝတ္ထုမှိ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့် အလုပ်အကျွေးအကြား မြေ၌။ အသီတိ-ဟတ္ထမတ္တဲ့ အင်္ဂါရကာသုံ နိမ္မိန်၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်မျှအနက်ရှိသော မီးကျီးတွင်းကို ဖန်ဆင်းပြီ။ သာ ခဒိရင်္ဂါရပုဏ္ဏာ၊ ထိုမီးကျီးတွင်းသည် ရှားမီးကျီးခဲတို့ဖြင့် ပြည့်နေသည်။ သမ္မဇ္ဇလိတာ သဇောတိဘူတာ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်သည် မီးတောက်မီးလျှံနှင့် တကွဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ (ဟုတွေ၊ ဖြစ်၍)။ အဝိစိမဟာနိရယော ဝိယ ခါယိတ္ထ၊ အဝိစိဝဲကြီးကဲ့သို့ ထင်ရပြီ။ တံ မာပေတွာ ပန၊ ထိုမီးကျီးတွင်းကို ဖန်ဆင်းပြီး၍ကား။ သယံ အာကာသေ အဋ္ဌာသိ၊ ကိုယ်တိုင် ကောင်းကင်၌ တည်ပြီ။ ပတ္တာဟရဏဝတ္ထာယ ဂစ္ဆမာနော ပုရိသော၊ သပိတ်ယူခြင်းအကျိုးငှာ သွားသော ယောကျ်ားသည်။ တံ ဒိသွာ၊ ထိုမီးကျီးတွင်းကို မြင်၍။ မဟာ-ဘယပ္ပတ္တော နိဝတ္တိ၊ ကြီးစွာသောကြောက်မှု ရောက်၍ နောက်ပြန်ဆုတ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "တာတ ကိံ၊ ချစ်သား ဘာ့ကြောင့်။ နိဝတ္တော အသီတိ ဟတ္ထိ နောက်ပြန်ဆုတ်သည် ဖြစ်ရသနည်း"ဟု မေးပြီ။ သာမိ အန္တရဝတ္ထုမှိ ဘိုသခင် အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့် ကျွန်ုပ်တို့အကြားမြေ၌။ မဟတီ အယံ အင်္ဂါရကာသု၊ ကြီးစွာသော ဤမီးကျီးတွင်းသည်။ သမ္မဇ္ဇလိတာ သဇောတि-ဘူတာတိ၊ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေပါ၏ မီးတောက်မီးလျှံနှင့်တကွ ဖြစ်၍ ဖြစ်ပါ၏ ဟု ပြောပြီ။ အထ အညော အထ အညောတိ၊ ထိုအခါ အခြားတစ်ယောက်လည်းကောင်း, ထိုအခါ အခြားတစ်ယောက်လည်းကောင်းဟု။ ဧဝံ အာဂတာဂတာ သဗ္ဗေပိ၊ ဤသို့ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော လူအားလုံးတို့ သည်လည်း။ ဘယပ္ပတ္တာ ဝေဝေန ပလာယိသု၊ ကြောက်မှုရောက်ကြ၍ အဟုန်ဖြင့် ပြေးကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသူဌေးသည်။ "အဇ္ဇ မယ္ဟံ ဒါနန္တရာယ်၊ ယန္နေ ငါ၏ ဒါနအန္တရာယ်ကို။ ကာတုကာမော ဝသဝတ္တီ မာရော၊ ပြုလိုသော ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်နေသော မာရ်နတ်သည်။ ဥယျုတ္တော ဘဝိဿတိ၊ အားထုတ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ မာရသတေန မာရသဟဿေနပိ၊ မာရ်နတ်တစ်ရာသည် မာရ်နတ်တစ်ထောင်သည်သော်မှလည်း။ မယ္ဟံ အကမ္ပိယဘာဝံ နဝေါ ပန ဇာနာတိ၊ ငါ၏ လှုပ်လှိုက်မှုကို မတုန်လှုပ်စေနိုင်ကြောင်းကို မသိရှာပေ။ အဇ္ဇ ဒါနိ၊ ယန္နေ အခု၊ မယ္ဟံ ဝါ မာရသ ဝါ ဗလမဟန္တတံ၊ ငါ၏လည်းကောင်း မာရ်နတ်၏ လည်းကောင်း စွမ်းအားကြီးကြောင်းကို။ အာနုဘာဝမဟန္တတံ ဇာနိဿာမိတိ၊

အာနုဘော်ကြီးကြောင်းကို သိရပေတော့အုံ့"ဟု တွေးရ၏။ ယထာသဒ္ဓိတမေဝ တံ ဘတ္တပါတိ၊ စိရင်အပ်ပြီးသည်အားလျော်စွာသာ ဖြစ်သော ထိုဆွမ်းခွက်ကို။ သယံ အာဒါယ ဂေဟာ နိက္ခမ္မ၊ ကိုယ်တိုင်ယူ၍ အိမ်မှ ထွက်၍။ အဂ်ိရကာသု-တဋ္ဌေ ဌတွာ၊ မီးကျီးတွင်းကမ်းပါး၌ ရပ်တည်၍။ အာကာသံ ဥလ္လောကေတွာ၊ ကောင်းကင်ကို မော်ကြည့်၍။ မာရံ ဒိသွာ၊ မာရ်နတ်ကို မြင်၍။ တွံ ကော အသိတိ အာဟ၊ သင်ကား ဘယ်သူသည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ အဟံ မာရောတိ၊ ငါကား မာရ်နတ်တည်းဟု ဖြေပြီ။ အယံ အဂ်ိရကာသု တယာ နိမ္မိတာတိ၊ ဤမီးကျီးတွင်းကို သင်သည် ဖန်ဆင်းအပ်သလောဟု မေးပြီ။ အာမ မယာ (နိမ္မိတာ) ဣတိ၊ အေး ငါသည် (ဖန်ဆင်းအပ်ပြီ)ဟု ဖြေပြီ။ ကိမတ္ထာယာတိ၊ ဘယ်အကျိုးငှာလဲဟု မေးပြီ။ တဝ ဒါနသ အန္တရာယကရဏတ္ထာယ စ၊ သင်၏ အလှူ၏ အန္တရာယ်ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ ဇိဝိတနာသနတ္ထာယ စ ဣတိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ အသက်ဖျက်ဆီးခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်းတည်းဟု ဖြေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "အဟံ ဘော၊ ငါသည် သင်မာရ်နတ်အား။ အတ္တနော ဒါနသ အန္တရာယ်၊ မိမိ၏အလှူ၏ အန္တရာယ်ကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ ဇိဝိတန္တရာယ်၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ အသက်အန္တရာယ်ကိုလည်းကောင်း။ ကာတုံ နေဝ ဒဿာမိ ပြုခြင်းငှာ မပေးအံ့။ အဇ္ဇ ဒါနိ၊ ယန္နေ အခု၊ မယုံ ဝါ တုယုံ ဝါ ငါ၏ လည်းကောင်း သင်၏လည်းကောင်း။ ဗလမဟန္တတံ အာနုဘာဝမဟန္တတံ၊ စွမ်းအားကြီးကြောင်းကို အာနုဘော်ကြီးကြောင်းကို။ ဇာနိဿာမိတိ၊ သိရ တော့အုံ့" ဟု ပြော၍။ အဂ်ိရကာသုတဋ္ဌေ ဌတွာ၊ မီးကျီးတွင်းကမ်းပါး၌ ရပ်တည်၍။ "ဘန္တေ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အဟံ၊ အိုအရှင်ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တပည့်တော်သည်။ ဣမိဿာ အဂ်ိရကာသုယာ၊ ဤမီးကျီးတွင်း၌။ အမောသိသော ပတမာနောပိ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုးကျပါသော်လည်း။ န နိဝတ္တိဿာမိ ပြန်မဆုတ်အုံ့။ ကေဝလံ မယာ၊ စင်စစ် တပည့်တော်သည်။ ဒါနံ ဒေါ့ဇနံ၊ လှူ အပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ တုမှေ ပဋိဂ္ဂဏှထာတိ ဝတွာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် အလှူခံတော်မူပါကုန်ဟု လျှောက်ထား၍။

၄၀။ "ကာမံ ပတာမိ နိရယံ၊ ဥဒ္ဓံ ပါဒေါ အဝံသိရော။
နာ နရိယံ ကရိဿာမိ၊ ဟန္ဒ ပိဏ္ဍံ ပဋိဂ္ဂဟာတိ၊

ကာမံ ပတာမိ နိရယံ (လ) ဟန္ဒ ပိဏ္ဍံ ပဋိဂ္ဂဟ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

> ၄၀။ နိရယံ ဥဒ္ဓပါဒေါ အဝံသိရော၊ မီးကျီးငရဲသို့ ခြေကားမိုးမျှော် ဦးခေါင်းစိုက်ထိုး။ ကာမံ ပတာမိ၊ စင်စစ် ကျပါစေ။ အနရိယံ နု ကရိဿာမိ၊ အရိယာတို့မပြု, အရိယာမဟုတ်သူတို့ ပြုသည့်အမှုကို တပည့်တော် မပြုအံ့။ ဟန္ဒ ပိဏ္ဍံ ပဋိဂ္ဂဟ၊ ရက်ရက်ရောရော တပည့်တော်လျှာသည့် ဆွမ်းကို (ဆွမ်းကိုဦးတည်, ဘုန်းပေးဖွယ်, အသွယ်သွယ်ကို) အလျှုခံယူတော်မူပါဘုရား။

တတ္ထ အယံ ပိဏ္ဍတ္ထော၊ ထိုဂါထာ၌ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား စုပေါင်းအနက်တည်း။ (ကော၊ စုပေါင်းအနက် ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ ဘန္တေ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အဟံ၊ အို အရှင်ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တပည့်တော်သည်။ တုမှာကံ ပိဏ္ဍပါတံ ဒေန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့အား ဆွမ်းကို ပေးလှူ၍။ ဧကံသေနေဝ ဣမံ နိရယံ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင် ဤမီးကျီးတွင်းငရဲသို့။ ဥဒ္ဓံ ပါဒေါ အဝံသိရော ဟုတ္တာ၊ အထက်၌ ခြေထောက်ရှိသည် အောက်၌ ဦးခေါင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ သစေပိ ပတာမိ၊ အကယ်၍မူလည်း ကျအံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ကျရသော်လည်း။ ယဒိဒံ အဒါနဋ္ဌ ယဒိဒံ အသိလဋ္ဌ၊ အကြင် မလှူခြင်းကိုလည်းကောင်း, အကြင်သူတော်ကောင်းတို့ အလေ့အကျင့် မဟုတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အရိယေဟိ အကတ္တဗ္ဗတ္တာ၊ အရိယာတို့သည် မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အနရိယေဟိ ကတ္တဗ္ဗတ္တာ စ၊ အရိယာမဟုတ်သူတို့သည် ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အနရိယန္တိ ဝုစ္စတိ၊ အနရိယဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တံ အနရိယံ နု ကရိဿာမိ၊ ထိုအနရိယအမှုကို မပြုအံ့။ ဟန္ဒ မယာ ဒိယမာနံ၊ ရက်ရက်ရောရော (ရက်ရောစွာ) တပည့်တော်သည် ပေးလှူအပ်သော။ ဣမံ ပိဏ္ဍံ ပဋိဂ္ဂဟ ပဋိဂ္ဂဏှာဟိ၊ ဆွမ်းကိုဦးတည် ဤဘုဉ်းပေးဖွယ် အလီလီကို အလျှုခံယူတော်မူပါဘုရား။ ဣတိ၊ စုပေါင်းအနက်ဟူသည် ဤသည်ပင်တည်း။ စ ဇတ္ထ၊ ထူးသည်ကား ဤဂါထာ၌။ ဟန္ဒာတိ ဝေါဿဂ္ဂတ္ထေ နိပါတော၊ ဟန္ဒ ဟူသည်ကား စွန့်လွှတ်ခြင်း အနက်၌ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။

ဇဝံ ဝတ္တာ ဟေဓိသတ္ထော၊ ဤသို့ ပြော၍ ဘုရားလောင်းသည်။ ဒဠ္ဌသမာဒါနေန ဘတ္တပါတိ ဂဟေတ္တာ၊ မြဲမြံစွာဆောက်တည်ခြင်းဖြင့် ဆွမ်းဘောဇဉ်ခွက်ကို ယူ၍။

အဂိါရကာသုမတ္တကေန ပက္ခန္ဓော၊ မီးကျီးတွင်းထိပ်ပေါ်မှ ပြေးသွားပြီ။ တာဝဒေဝ အသီတိဟတ္ထဂမ္ဘီရာယ အဂိါရကာသုယာ၊ ထိုခဏ၌ပင် အတောင်ရှစ်ဆယ် နက်သော မီးကျီးတွင်း၏။ တလတော ဥပရူပရိဇာတ်၊ ထိပ်ပြင်မှ အထက် အထက်၌ ဖြစ်လာသော။ သတပတ္တပုပ္ဖိတ် ဇော် မဟာပဒုမ် ဥဋ္ဌာ၊ တစ်ရာသော ပွင့်ဖတ်ရှိသော တစ်ခုသော ကြာပွင့်ကြီးသည် ပေါက်လာ၍။ ဗောဓိသတ္တသ ပါဒေ သမ္ဘိဒ္ဓိ၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေတို့ကို ခံလာပြီ။ တတော မဟာတုမ္ဗမတ္တရေဏု ဥဋ္ဌာ၊ ထိုကြာပွင့်ကြီးမှ ပြည်တောင်းကြီးပမာဏရှိသော ဝတ်မှုံသည် တက်လာ၍။ မဟာသတ္တသ မုဒ္ဓနိ ဌတ္တာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ထိပ်၌ တည်၍။ သကလသရီရံ၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို။ သုဝဏ္ဏစုဏ္ဏသမောကိဏ္ဏမိဝ အကာသိ၊ ရွှေမှုန့်တို့ဖြင့် ဖြူးအပ်သကဲ့သို့ ပြုပြီ။ သော ပဒုမကဏ္ဏိကာယ ဌတ္တာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ကြာပွင့် အချက်၌ တည်၍။ နာနဂ္ဂရသဘောဇနံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ၊ အထူးထူးမြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပတ္တေ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ သပိတ်၌ တည်စေပြီ, လောင်းလှူပြီ။ သော တံ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ထို ဘောဇဉ်ကို အလှူခံတော်မူ၍။ အနုမောဒနံ ကတ္တာ၊ ဣဋ္ဌိတံ ပတ္ထိတံ စသော အနုမောဒနာတရားဟောမှုကို ပြု၍။ ပတ္တံ အာကာသေ ခိပိတ္တာ၊ သပိတ်ကို ကောင်းကင်သို့ ပစ်၍။ မဟာဇနသ ပဿန္တသ္မေ၀၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည် ကြည့်ရှုနေစဉ်ပင်။ သယမ္ပိ ဝေဟာသံ အဗ္ဘုဂ္ဂန္ဒာ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ နာနပ္ပကာရံ ဝလာဟကပန္တိ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော တိမ်စဉ်တိမ်တန်းကို။ မဒ္ဒမာနော ဝိယ၊ နင်းဘိသကဲ့သို့။ ဟိမ၀န္တမေ၀ ဂတော၊ ဟိမ၀န္တာသို့သာ ကြွသွားပြီ။ မာရောပိ ပရာဇိတော၊ မာရ်နတ်သည်လည်း ရှုံး၍။ ဒေါမနဿံ ပတ္တော၊ စိတ်မကောင်းသူအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနမေ၀ ဂတော၊ မိမိ၏ နေရာဌာနသို့သာ သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ပန ပဒုမကဏ္ဏိကာယ ဌိတကော၀၊ ဘုရားလောင်းသည်ကား ကြာချက်၌ ရပ်လျက်သာ။ မဟာဇနဿ ဒါနသီလသံ၀ဏ္ဏနေန၊ များစွာသောလူအပေါင်းအား ဒါနသီလ ချီးမွမ်းသောအားဖြင့်။ ဓမ္မံ ဒေသေတ္တာ၊ တရားကို ဟောမ၍။ မဟာဇနေန ပရိဝုတော၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်လျက်။ အတ္တနော နိ၀ေသန-မေ၀ ပဝိသိတ္တာ၊ မိမိ၏ အိမ်သို့သာ ဝင်၍။ ယာ၀ဇီ၀ံ ဒါနာဒီနိ၊ အသက်ရှိသမျှ

ကာလပတ်လုံး ဒါနအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ ကတွာ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဂဟပတိ ဧဝံ ဒဿနသမ္ပန္နော တွံ၊ အို သူကြွယ် ဤသို့ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သင့်ကို။ ဧတရဟိ ဒေဝတာယ၊ ယခုအခါ နတ်သမီးသည်။ ယံ နု ကမ္မိတော၊ အကြင် မတုန်လှုပ်စေနိုင်။ ဣဒံ နု အစ္ဆရိယံ၊ ဤမတုန်လှုပ်စေနိုင်ခြင်းသည် အံ့ဖွယ်မရှိသေး။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ ကတမေဝ အစ္ဆရိယန္တိ၊ ပြုအပ်သော အမှုသည်သာ အံ့ဖွယ်ရှိ၏"ဟု၊ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုအခါက ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တတ္ထေဝ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ထိုဘဝ၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူပြီ။ မာရံ ပရာဇေတွာ၊ မာရ်နတ်ကို ရှုံးစေ၍။ ပဒုမဂ္ဂိကာယ ဌတွာ၊ ကြာချက်၌ ရပ်တည်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ ပိဏ္ဍပါတဒါယကော၊ ရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအား ဆွမ်းလှူသော။ ဘရာဏသိသေဋ္ဌိ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ဘရာဏသီသူဌေးသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ခဒိရင်္ဂါရဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက် ဖြစ်သော ခဒိရင်္ဂါရဇာတ်အဖွင့်တည်း။

ကုလာဝကဝဂ္ဂေါ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော ကုလာဝကဝဂ်တည်း။

တသ ဥဒ္ဒါနံ၊ ထိုကုလာဝကဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား။ ကုလာဝကဉ္စ၊ ကုလာဝကဇာတ်လည်းကောင်း။ နစ္စဉ္စ၊ နစ္စဇာတ်လည်းကောင်း။ သမ္မောဒမစ္ဆဝဏ္ဏံ၊ သမ္မောဒမာနဇာတ် မစ္ဆဇာတ် ဝဏ္ဏဇာတ်လည်းကောင်း။ သကုဏံ တိတ္တိရံ ဗဟုံ၊ သကုဏဇာတ်လည်းကောင်း တိတ္တိရဇာတ်လည်းကောင်း ဗဟုဇာတ်လည်းကောင်း။ နန္ဒဉ္စ ခဒိရင်္ဂါရံ ဣတိ၊ နန္ဒဇာတ်လည်းကောင်း, ခဒိရင်္ဂါရဇာတ်လည်းကောင်း ဤသည်ပင်တည်း။

၅။ အတ္တကာမဝဂ္ဂ

၁။ လောသကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယော အတ္တကာမဿာတိ ဣဒံ၊ ယော အတ္တကာမဿ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟာရန္တေ၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ်။ လောသကတိဿတ္ထေရ်၏ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ လောသက တိဿထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဒသော လောသကတိဿ တ္ထေရော နာမ ကော ပန ဣတိ၊ ထိုလောသကတိဿထေရ်မည်သည် အဘယ် သူနည်း ဤကား အမေးတည်း။ ကောသလရဋ္ဌေ အတ္တနော ကုလနာသကော၊ ကောသလတိုင်းက မိမိ၏ အမျိုးဖျက်ဆီးတတ်သော၊ ကေဝဋ္ဋပုတ္တကော အလာဘီ၊ တံငါသည်သားဖြစ်သော လာဘ်လာဘ မရှိသော။ ဒကော ဘိက္ခု၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းတည်း။ သော နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနတော စုတိတ္တာ၊ ထိုလောသကတိဿ ထေရ်သည် ဖြစ်ရာဌာနမှ စုတေခဲ့၍။ ကောသလရဋ္ဌေ ကုလသဟဿဝါသေ၊ ကောသလတိုင်းက အမှီးတစ်ထောင်တို့နေရာ ဖြစ်သော။ ဒကသ္မိ ကေဝဋ္ဋဂါမေ၊ တစ်ခုသော တံငါရွာ၌။ ဒကိဿာ ကေဝဋ္ဋိယာ၊ တစ်ယောက်သော တံငါသည် မ၏။ ကုစ္ဆိသ္မိ ပဋိသန္ဓိं ဂဏှိ ကိရ၊ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီတဲ့။ တဿ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ ထိုလောသကတိဿထေရ်၏ ပဋိသန္ဓေယူရာနေ့၌။ တံ ကုလသဟဿံ ဇလဟတ္ထံ၊ ထိုတံငါမှီးတစ်ထောင်သည် ပိုက်ကွန်လက်စွဲလျက်။ နဒိယံ ဥ တဠာကာဒိသု စ၊ မြစ်၌လည်းကောင်း ဆည်စသည်တို့၌လည်းကောင်း။ မစ္ဆေ ပရိယေသန္တံ၊ ငါးတို့ကို ရှာဖွေဖမ်းဆီးသော်။ ဒကံ ခုဒ္ဒကမစ္ဆမ္မိ နာလတ္ထ၊ တစ်ကောင်သော ငါးကလေးကိုသော်မှလည်း မရပြီ။ တတော ပဌာယ စ၊ ထို ပဋိသန္ဓေနေရာနေ့မှ စ၍လည်း။ တေ ကေဝဋ္ဋာ ပရိဟာယန္တိယေဝ၊ ထိုတံငါသည် တို့သည် စီးပွားဆုတ်ယုတ်ကုန်သည်သာတည်း။ ဟိ တသ္မိ ကုစ္ဆိဂတေယေဝ၊ ချဲ့ပြောရသော် ထိုလောသကတိဿထေရ်သည် အမိဝမ်းကိန်းသော်သာ။ နေသံ ဂါမော၊ ထိုတံငါသည်တို့၏ ရွာကို။ သတ္တဝါရေ အဂ္ဂိနာ ဒဟော၊ ခုနစ်ကြိမ်တို့ တိုင်တိုင် မီးသည် လောင်အပ်ပြီ။ သတ္တဝါရေ ရညာ ဒဏ္ဍိတော၊ ခုနစ်ကြိမ်တို့

တိုင်တိုင် မင်းသည် ဒဏ်ပေးအပ်ပြီ။ ဧဝံ အနုက္ကမေန၊ ဤသို့ အစဉ်အားဖြင့်။ ဒုဂ္ဂတာ ဇာတာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည် ဖြစ်ကြပြီ။ တေ၊ ထိုတံငါရွာသား တို့သည်။ "ပုဗ္ဗေ အမှာကံ၊ ရှေးက ငါတို့မှာ။ ဧဝရုံ နတ္ထိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အကျိုးမဲ့သည် မရှိ။ ဣဒါနိ ပန ပရိဟာယာမ၊ ယခုအခါ၌ကား ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ အမှာကံ အန္တရေ၊ ငါတို့၏ အတွင်း၌။ ဧကာယ ကာဠကဏ္ဏိယာ ဘရိတဗ္ဗံ၊ တစ်ယောက်သော ကျက်သရေမရှိသူသည် ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဒွေ ဘာဂါ ဟောမာတိ စိန္တယိသု၊ နှစ်စုတို့သည် ဖြစ်ကုန်အုံ"ဟု ကြံကြပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံကြပြီး၍။ ပဠု ပဠု ကုလသတာနိ၊ ငါးရာငါးရာကုန်သော အမိုးတို့သည်။ ဧကတော အဟေသုံ၊ တစ်ခုစီအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတော ယတ္ထ၊ ထိုနှစ်စုခွဲပြီးမှ အကြင်အစု၌။ တဿ မာတာပိတရော၊ ထိုလောသကတိသဿဏေရ၏ မိဖတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) သောဝ ကောဌာသော ပရိဟာယတိ၊ ထိုအစုသည်သာ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဣတရော ဝမတိ၊ သည်ပြင် အစုသည် ကြီးပွားဏ်။ တေ တမ္မိ ကောဌာသံ ဒ္ဒိဓာ၊ ထိုတံငါသည်တို့သည် ထိုဆုတ်ယုတ်သော အစုကိုလည်း နှစ်ပိုင်းကိုလည်းကောင်း။ တမ္မိ ဒ္ဒိဓာ၊ ထိုဆုတ်ယုတ်သော အစုကိုလည်း နှစ်ပိုင်းကိုလည်းကောင်း။ (အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ)။ ဣတိ ဧဝံ တမေဝ ကုလံ ဧကံ၊ ဤသို့လျှင် ထိုအမိုးသည်သာ တစ်ဦးတည်းသည်။ ယာဝ အဟောသိ၊ အကြင်မျှလောက် ဖြစ်ပြီ။ တာဝ ဝိဘဇိတ္တာ၊ ထိုတစ်ဦးတည်းဖြစ်အောင် ခွဲပြီး၍။ တေသံ ကာဠကဏ္ဏိတာဝံ ဥ တ္တာ၊ ထိုသူတို့၏ ကျက်သရေယုတ်သူတို့ ဖြစ်ကြောင်းကို သိ၍။ ပေါထေတ္တာ နိက္ကမိသု၊ ရိုက်ပုတ်၍ နှင်ထုတ်ကုန်ပြီ။

အထ အသ မာတာ၊ ထိုအခါ ထိုလောသကတိသဿဏေရ၏ မိခင်သည်။ ကိစ္ဆေန ဇီဝမာနာ၊ ပင်ပန်းစွာ အသက်ရှင်လျက်။ ဂဠေ ပရိပဂ္ဂေ၊ ကိုယ်ဝန်သည် ရင့်ကျက်သော်။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ ဝိဇာယိ၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ဖွားပြီ။ ပစ္ဆိမဘဝိကသတ္တံ နာသေတုံ နဿတ္ထာ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝရှိသူ သတ္တဝါကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ အန္တောဃရေ ပဒီပေါ ဝိယ၊ အိုးအတွင်းက ဆီမီးကဲ့သို့။ တဿ ဟဒယေ၊ ထိုလောသကတိသ၏ နှလုံးသား၌။ အရဟတ္တသဉ္ဇပနိဿယော ဇလတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အားကောင်းသော အကြောင်းသည် တောက်ပလျက် နေ၏။ သာ တံ ဒါရကံ ပဋိဇဂ္ဂိတွာ၊ ထိုမိခင်သည် ထိုသားငယ်ကို မွေးမြူ၍။ အာဓာဝိတ္တာ ဝိဓာဝိတ္တာ ဝိစရဏကာလေ၊ ရှေ့ရှုပြေး၍ အထူးထူးပြေး၍

လှည့်လည်တတ်ရာအခါ၌။ ဧကံ ကပါလကံ၊ တစ်ခုသော ခွက်ငယ်ကို။ အသ
ဟတ္ထေ ဒတ္တာ၊ ထိုသားငယ်၏ လက်၌ ပေး၍။ "ပုတ္တ ဧတံ ယန္တံ၊ အို ငါ့သား
ဟိုအိမ်သို့။ ပဝိသာတိ ပေသေတ္တာ ပလာတာ၊ ဝင်လော့"ဟု စေခိုင်း၍ ပြေးပြီ။
သော တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုသူငယ်သည် ထိုနေ့မှ စ၍။ ဧကကောဝ ဟုတ္တာ၊
တစ်ယောက်တည်းသာ ဖြစ်၍။ တတ္ထ တတ္ထ ဘိက္ခံ ပရိယေသိတ္တာ၊ ထိုထိုအရပ်၌
ထမင်းကို ရှာမြဲ၍။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ သယတိ၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ အိပ်၏။ နနှာယတိ၊ ရေမခိုး။ သရီရံ နပဋိဇဂ္ဂတိ၊ ကိုယ်ကို မသုတ်သင်။ ပံသုပိသာစကောဝိယ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးလေးကဲ့သို့။ ကိစ္ဆေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေတိ၊ ပင်ပန်းစွာ အသက်မွေးမှုကို ပြုရ၏။ သော အနုက္ကမေန၊ ထိုသူငယ်သည် အစဉ်အားဖြင့်။ သတ္တဝဿိကောဟုတ္တာ၊ ခုနစ်နှစ်သားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧကသ္မိံ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ တစ်ခုသော အိမ်တံခါးပေါက်၌။ ဥက္ခလိမောဝနသ္မိံ ဆဒ္ဒိတဌာနေ၊ အိုးခွက်ဆေးရေကို စွန့်သွန်ရာအရပ်၌။ ဧကေကံ ဘတ္တသိတ္ထံ၊ တစ်လုံးတစ်လုံးသော ထမင်းလုံးကို။ ကာကောဝိယ ဥစ္စိနိတ္တာ ခါဒတိ၊ ကျီးကဲ့သို့ ရှာဖွေကောက်ယူ၍ စားရှာ၏။

အထ ဓမ္မသေနာပတိ၊ ထိုအခါ တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သာဝတ္ထိယံ ပိဏ္ဍာယ စရမာနော၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်တော်မူသော်။ နံ ဒိသ္မာ၊ ထိုသူငယ်ကို မြင်၍။ "အယံ သတ္တော အတိကာရုညပ္ပတ္တော၊ ဤသူငယ်ကား အလွန်သနားထိုက်သူအဖြစ် ရောက်နေ၏။ ကတရဂါမ-ဝါသိကော နု ခေါတိ၊ ဘယ်ရွာနေလေသူနည်း"ဟု။ တသ္မိံ မေတ္တစိတ္တံ ဝမေတ္တာ၊ ထိုသူငယ်၌ မေတ္တာစိတ်ကို ပွားစေ၍။ ဧဟိ ရေတိ အာဟ၊ လာခဲ့ လူကလေးဟု ခေါ်တော်မူပြီ။ သော အာဂန္တာ၊ ထိုသူငယ်သည် လာ၍။ ထေရံ ဝန္ဒိတ္တာ အဋ္ဌာသိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ကို ရှိခိုး၍ တည်ပြီ။ အထ နံ ထေရော၊ ထိုအခါ ထိုသူငယ်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ "ကတရဂါမဝါသိကော အသိ၊ ဘယ်ရွာနေသူသည် ဖြစ်သနည်း။ တေ မာတာပိတရော၊ သင်၏ မိဖတို့သည်။ ကဟံ ဝါတိ ပုစ္ဆိ၊ ဘယ်မှာနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဘန္တေ အဟံ နိပ္ပစ္စယော၊ အိုဆရာတော်တပည့်တော်သည် ကျေးဇူးပြုတတ်သူ မရှိသူပါတည်း။ မယှံ မာတာပိတရော၊ တပည့်တော်၏ မိဖတို့သည်။ မံ နိဿာယ၊ တပည့်တော်ကို အမှီပြု၍။ ကိလန္တာ အမှ ဣတိ၊ ပင်ပန်းကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏ဟု။ မံ ဆဒ္ဒေတ္တာ ပလာတာတိ၊ တပည့်တော်ကို စွန့်ပစ်၍ ပြေးကြပါပြီဟု လျှောက်ပြီ။ အပိ ပန ပဗ္ဗဇိဿသိတိ၊

ကိုရင်ဝတ်မလားဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ အဟံ တာဝ ပဗ္ဗဇေယ္ယံ ဘိုးဆရာတော် တပည့်တော်သည် ကိုရင်ဝတ်လိုပါ၏။ ပန မာဒိသံ ကပဏံ၊ သို့သော်လည်း တပည့်တော်ကဲ့သို့ ရွှေစားအပ်သော အထီးကျန်သူကို။ ကော ပဗ္ဗာဇေဿတိ၊ ဘယ်သူသည် ကိုရင်ဝတ်ပေးအံ့နည်းဟု လျှောက်ပြီ။ (စာအုပ်မှာ ပဗ္ဗာဇေဿသိဟု ပုရိသ်မှား ရိုက်ထားသည်)။ အဟံ ပဗ္ဗာဇေဿာမိ၊ ငါသည် ကိုရင်ဝတ်ပေးမည် ဟုမိန့်ပြီ။ သာဓု ဘန္တေ ပဗ္ဗာဇေထာတိ၊ ကောင်းပါပြီဘုရား ကိုရင်ဝတ်ပေးပါဟု လျှောက်ပြီ။ ထေရော တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိုသူငယ်အား။ ခါဒနီယဘောဇနီယံ ဒတ္တာ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ပေး၍။ တံ ဝိဟာရံ နေတ္တာ၊ ထိုသူငယ်ကို ကျောင်းသို့ ခေါ်ဆောင်၍။ သဟတ္ထေနေဝ နှာပေတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်ပင် ရေချိုးပေး၍။ ပဗ္ဗာဇေတ္တာ၊ ကိုရင်ဝတ်ပေး၍။ ပရိပုဏ္ဏဝဿံ ဥပသမ္ပာဒေသိ၊ ပြည့်သော အသက်ရှိသည့် လောသကတိဿကို ရဟန်းခံပေးပြီ။ သော မဟာလ္လကကာလေ၊ ထိုလောသကတိဿရဟန်းသည် အသက်ကြီးရာအခါ၌။ လောသကတိဿတ္ထေရောတိ ပညာယိတ္ထ၊ လောသကတိဿထေရ်ဟု ထင်ရှားပြီ။ အပ္ပပုညော အပ္ပလာဘော၊ ကုသိုလ်နည်း၏ လာဘ်လာဘနည်း၏။ တေန အသဒိသဒါနေပိ၊ ထိုလောသကတိဿထေရ်သည် မတူနိုင်အောင် လှူသည့် အသဒိသအလှူတော်ကြီး၌သော်မှလည်း။ ကုစ္ဆိပူရော နာ လဒ္ဓပုဗ္ဗော ကိရ၊ ဝမ်းဗိုက်ပြည့်အောင် အစာအာဟာရကို မရအပ်ဖူးတဲ့။ ဇီဝိတယဇ္ဇနမတ္တမေဝ လဘတိ ကိရ၊ အသက်ဆက်ရုံမျှကိုသာ ရသတဲ့။ ဟိ တဿ ပတ္တေ၊ မှန်၏ ထိုလောသကတိဿထေရ်၏ သပိတ်၌။ ဧကသ္မိံယေဝ ယာဂုဥဋ္ဌေ ဒိန္နေ၊ တစ်မှုတ်သာ ဖြစ်သော ယာဂုကို လောင်းလှူအပ်သော်။ ပတ္တော သမတိတ္တိကော ဝိယ၊ သပိတ်သည် နှုတ်ခမ်းနှုတ်ခိုင်အမျှ ပြည့်သကဲ့သို့။ ဟုတ္တာ ပညာယတိ၊ ဖြစ်၍ ထင်ရ၏။ အထ မနုဿာ၊ ထိုအခါ လူတို့သည်။ ဣမမဿ ပတ္တော ပူရောတိ၊ ဤအရှင်မြတ်၏ သပိတ်သည် ပြည့်နေ၏ဟု တွေး၍။ ဟေဋ္ဌာ ယာဂုံ ဒေန္တိ၊ အောက်ကိုယ်တော် နောက်ကိုယ်တော်အား ယာဂုကို လောင်းကုန်၏။ တဿ ပတ္တေ၊ ထိုလောသကတိဿ ထေရ်၏ သပိတ်၌။ ယာဂုံ ဒါနုကာလေ၊ ယာဂုကို ပေးလှူရာအခါ၌။ မနုဿာနံ ဘာဝေနေ၊ လူတို့၏ ခွက်ထဲ၌။ ယာဂု အန္တရဓာယတိတိပိ ဝဒန္တိ၊ ယာဂုသည် ကွယ်ပျောက်၏ဟူ၍လည်း ပြောဆိုကြ၏။ ခဇ္ဇကာဒိသုပိ ဧသေဝ နယော၊ ခဲဖွယ်စသည်တို့၌လည်း ဤနည်းပင်တည်း။

သော အပရေန သမယေန၊ ထိုလောသကတိသ္သထေရ်သည် တစ်ပါးသော အခါ၌။ ဝိပဿနံ ဝမေတွာ၊ ဝိပဿနာကို ပွားစေ၍။ အဂ္ဂဖလေ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌိတောပိ၊ အမြတ်ဆုံးဖိုလ်ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ပါသော်လည်း။ အပ္ပလာဘောဝ အဟောသိ၊ လာဘ်လာဘမရှိသည်သာ ဖြစ်ပြီ။ အထ အသ အနုပုဗ္ဗေန၊ ထိုအခါ ထိုလောသကတိသ္သထေရ်အား အစဉ်အားဖြင့်။ အာယု-သင်္ခါရေသု ပရိဟီနေသု၊ အာယုသင်္ခါရတို့သည် ဆုတ်ယုတ်ကုန်သော်။ ပရိနိဗ္ဗာန-ဒိဝသော သမ္ပတ္တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာနေ့သည် ကောင်းစွာရောက်ပြီ။ ဓမ္မသေနာပတိ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဆင်ခြင်တော်မူသော်။ တဿ ပရိနိဗ္ဗာနဘာဝံ ဉ တွာ၊ ထိုလောသကတိသ္သထေရ်၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည့် အဖြစ်ကို သိ၍။ "အယံ လောသကတိသ္သတ္တေရော၊ ဤလောသကတိသ္သ ထေရ်သည်။ အဇ္ဇ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ယနေ့ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ အဇ္ဇ မယာ၊ ယနေ့ ငါသည်။ ဇေတဝနေ ယာဝဒတ္ထံ၊ ဤလောသကတိသ္သထေရ်အား အလို ရှိတိုင်း ဘုဉ်းပေးရအောင်။ အာဟာရံ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ အာဟာရကို လှူခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု တွေးမိ၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုလောသကတိသ္သထေရ်ကို ခေါ်ယူ၍။ သာဝတ္ထိ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ဝင်ပြီ။ ထေရော တံ နိဿာယ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိုလောသကတိသ္သထေရ်ကို အမှီပြု၍။ တာဝ ဗဟုမနုဿာယ သာဝတ္ထိယာ၊ သို့ကလောက် လူများစွာရှိသော သာဝတ္ထိမြို့၌။ ဟတ္ထံ ပသာရေတွာ၊ လက်ကို ဆန့်တန်း၍။ ဝန္ဒနမတ္တမ္ပိ နာလတ္ထ၊ ရှိခိုးခြင်းမျှကိုသော်လည်း မရပြီ။ အထ နံ ထေရော၊ ထိုအခါ ထိုလောသကတိသ္သ ထေရ်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ အာဝုသော ဂစ္ဆ၊ ငါ့ရှင် သွားလော့။ အာသနသာလာယ နိသီဒါတိ၊ ဆွမ်းစားဧရပ်၌ နေလော့ဟု။ ဥယျောဇေတွာ ဂတော၊ ပြောဆိုလွှတ်လိုက်၍ သွားပြီ။ အာဂတမေဝ တံ မနုဿာ၊ ကိုယ်တည်း ကြွလာသည်သာဖြစ်သော ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာကို လူတို့သည်။ အယျော အာဂတောတိ၊ အရှင်မြတ်သည် ကြွလာပြီဟု ပြော၍။ အာသနေ နိသီဒါပေတွာ၊ နေရာ၌ ထိုင်နေစေ၍။ ဘောဇေသိ၊ ဆွမ်းစားစေပြီ ဆွမ်းကပ်ပြီ။ (ဘောဇေသုံ ရှိသင့်သည်။) ထေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်လည်း။ ဣမံ လောသကဿ ဒေထာတိ၊ ဤအာဟာရကို လောသကအား လှူလိုက်ကြဟု ပြော၍။ လဠ္ဘါဟာရံ ပေသေသိ၊ ရအပ်သော အာဟာရကို ပို့စေပြီ။ တံ ဂဟေတွာ

ဂတာ၊ ထိုအာဟာရကို ယူ၍ သွားကြသူတို့သည်။ လောသကတိဿတွေ့ရဲ့ အသရိတွာ၊ လောသကတိဿထေရ်ကို အမှတ်မရကြ၍။ သယမေဝ ဘုဉ္ဇိသု၊ ကိုယ်တိုင်ပင် စားကြပြီ။ အထ ထေရသ ဥဌာယ၊ ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်၏ ထ၍။ ဝိဟာရံ ဂမနကာလေ၊ ကျောင်းသို့ ကြွရာအခါ၌။ လောသက-တိဿတွေ့ရာ အာဂန္တာ၊ လောသကတိဿထေရ်သည် လာ၍။ ထေရံ ဝန္ဒိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ကို ရှိခိုးပြီ။ ထေရော နိဝတ္တိတွာ ဌိတကောဝ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် နောက်ပြန်လှည့်၍ ရပ်တော်မူလျက်သာ။ "အာဝုသော တေ၊ အို ငါ့ရှင် သင်သည်။ ဘတ္တံ လဒ္ဓန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ဆွမ်းကို ရအပ်ပြီလော"ဟု မေးပြီ။ နော လဘိဿာမ ဘန္တေတိ၊ တပည့်တော်တို့သည် ရကြပါလိမ့်မည် ဘုရားဟု ဖြေပြီ။ ထေရော သံဝေဂပွတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ ကာလံ ဩလောကေသိ၊ အခါကို ကြည့်ပြီ။ ကာလော အတိက္ကန္တော၊ မွန်းတည့်ချိန်သည် လွန်သွားပြီ။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ "အာဝုသော ဟောတု၊ အို ငါ့ရှင် ဖြစ်ပါစေ။ ဣမေဝ နိသီဒါတိ၊ ဤမှာပင် နေလော့ဟု ပြော၍။ လောသကတွေ့ရဲ့ အာသန-သာလာယံ နိသီဒါပေတွာ၊ လောသကတိဿထေရ်ကို ဆွမ်းစားဇရပ်၌ နေစေ၍။ ကောသလရညော နိဝေသနံ အဂမာသိ၊ ကောသလမင်းကြီး၏ နန်းတော်သို့ ကြွတော်မူပြီ။ ရာဇာ ထေရသ၊ ကောသလမင်းသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏။ ပတ္တံ ဂါဟာပေတွာ၊ သပိတ်ကို ယူစေ၍။ ဘတ္တာသ အကာလောတိ၊ ဆွမ်း၏အချိန် မဟုတ်ဟု သိ၍။ ပတ္တပူရံ စတုမဓုရံ ဒါပေသိ၊ သပိတ်အပြည့် ဖြစ်သော စတုမဓုကို လျှစေပြီ။ ထေရော တံ အာဒါယ ဂန္တာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိုစတုမဓုကို ယူ၍ သွား၍။ "အာဝုသော တိဿ ဧဟိ၊ ငါ့ရှင် တိဿ လာလော့။ ဣမံ စတုမဓုရံ ဘုဉ္ဇာတိ ဝတွာ၊ ဤစတုမဓုကို ဘုဉ်းပေးလော့"ဟု ပြော၍။ ပတ္တံ ဂဟေတွာ အဌာသိ၊ သပိတ်ကို ကိုင်၍ တည်ပြီ။ သော ထေရေ ဂါရဝေန၊ ထိုလောသကတိဿထေရ်သည် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၌ ရိုသေလေးစားသဖြင့်။ လဇ္ဇန္တော နု ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ရှက်နိုး၍ မဘုဉ်းပေး။ အထ နံ ထေရော၊ ထိုအခါ ထိုလောသကတိဿထေရ်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ "အာဝုသော တိဿ ဧဟိ၊ ငါ့ရှင်တိဿ လာလှည့်။ အဟံ ဣမံ ပတ္တံ၊ ငါသည် ဤသပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာဝ ဌဿာမိ၊ ကိုင်၍သာ တည်အံ့။ တွံ နိသီဒိတွာ ပရိဘုဉ္ဇ၊

သင်သည် ထိုင်၍ ဘုဉ်းပေးလော့။ အဟံ ပတ္တံ၊ ငါသည် သပိတ်ကို။ ဟတ္ထတော သစေ မုဠ္ဆေယ့်၊ လက်မှ အကယ်၍ လွှတ်လိုက်အုံ့။ ကိဠိ နဘဝေယျာတိ အာဟ၊ တစ်စုံတစ်ခုသည် မဖြစ်တော့ရာ မရှိတော့ရာ"ဟု ပြောပြီ။ အထ အာယသ္မာ လောသကတိဿတ္ထေရော၊ ထိုအခါ အရှင်လောသကတိဿထေရ်သည်။ အဂ္ဂသာဝကေ ဓမ္မသေနာပတိမှိ၊ အဂ္ဂ သာဝကဖြစ်တော်မူသော တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပတ္တံ ဂဟေတွာ ဌိတေ၊ သပိတ်ကို ကိုင်၍ တည်တော်မူသော်။ စတုမဓုရံ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ စတုမဓုကို ဘုဉ်းပေးပြီ။ တံ ထေရဿ အရိယိဒ္ဓိ-ဗလေန၊ ထိုစတုမဓုသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ အရိယာတန်ခိုး စွမ်းအားကြောင့်။ ပရိက္ခယံ နဂတမာသိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ မရောက်ပြီ။ တဒါ လောသက-တိဿတ္ထေရော၊ ထိုအခါ လောသကတိဿထေရ်သည်။ ယာဝဒတ္ထံ ဥဒရပူရံ ကတွာ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ အလိုရှိတိုင်း ဝမ်းဗိုက်ပြည့်သည်ကို ပြု၍ ဘုဉ်းပေးပြီ။ စ တံ ဒိဝသံယေဝ၊ ဆက်ပြောရသော် ထိုနေ့ဦးပင်။ အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ဝိပါက်ကမ္မလရှိပ် အကြွင်းအကျန်မရှိသော ငြိမ်းအေးခြင်းသဘောဖြင့် ငြိမ်းအေးပြီ, ပရိနိဗ္ဗာန်ပြပြီ။ သမ္မာသမ္ဗုद्ध၊ သန္ဓိကေ ဌတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် အနီးဌာ် တည်တော်မူ၍။ သရီရနိက္ခေပံ ကာရေသိ၊ အလောင်းတော်စွန့်ပစ်သင်္ချိုဟ်မှုကို ပြုစေတော်မူပြီ။ ဓာတုယော ဂဟေတွာ၊ ဓာတ်တော်တို့ကို ယူ၍။ စေတိယံ ကရိသု၊ စေတီတည်ထားမှုကို ပြုကုန်ပြီ။

တဒါ ဘိက္ခူ။ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတွာ၊ တရား သဘင်ဌ် ကောင်းစွာကျွတ်ရောက် စုဝေးကြ၍။ "အာဝုသော လောသကတိဿ-တ္ထေရော၊ အိုငါ့ရှင်တို့ လောသကတိဿထေရ်သည်။ အဟော အပ္ပပုညော အပ္ပလာဘီ၊ အော် ကုသိုလ်ကံ မရှိလေစွ လာဘ်လာဘ မရှိလေစွ။ အပ္ပပုညေန အပ္ပလာဘိနာ၊ ကုသိုလ်ကံမရှိသော လာဘ်လာဘမရှိသော။ ဧဝရူပေန နာမ သန္ထေန ကထံ၊ ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသောသူမည်သည် ဖြစ်ပါလျက် အဘယ့်ကြောင့်။ အရိယဓမ္မော လဒ္ဓေါတိ၊ အရိယာတို့မဂ်ဖိုလ်တရားကို ရအပ်လေသနည်း"ဟု။ ကထေန္တာ နိသိဒိံသု၊ ပြောကြလျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ ဓမ္မသဘံ ဂန္တာ၊ ဘုရား ရှင်သည် တရားသဘင်သို့ ကြွတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အတ္ထ နု ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည် ဖြစ်ကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဣဓမာယ

နာမ ဘန္တေတိ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ အရှင်ဘုရားဟု။ တေ အာရောစယိသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည် လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဧသော ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ဤလောသကတိဿရဟန်းသည်။ အတ္တနော အလာဘိဘာဝဠု၊ မိမိ၏ လာဘ်လာဘမရှိကြောင်းကိုလည်းကော၊ အရိယမမ္မ-လာဘိဘာဝဠု အတ္တနာဝ အကာသိ၊ အရိယာတို့မဂ်ဖိုလ်တရား ရကြောင်းကို လည်းကောင်း မိမိသည်ပင် ပြုပြီ။ ဟိ အယံ၊ မှန်၏ ဤလောသကတိဿသည်။ ပုဗ္ဗေ ပရေသံ၊ ရှေးက သူတစ်ပါးတို့၏။ လာဘန္တရာယံ ကတ္တာ၊ လာဘ်လာဘ အန္တရာယ်ကို ပြုခဲ့၏။ အပ္ပလာဘီ ဇာတော၊ လာဘ်လာဘ မရှိသူသည် ဖြစ်ရပြီ။ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာတိ၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟု။ ဝိပဿနာယ ယုတ္တဘာဝဿ ဗလေန၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်သူအဖြစ်၏ အစွမ်းအားကြောင့်။ အရိယမမ္ဗ-လာဘီ ဇာတောတိ ဝတ္တာ၊ အရိယာတို့တရား မဂ်ဖိုလ်ရသူသည် ဖြစ်ရပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ကဿပ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါ၌။ အညတရော ဘိက္ခု၊ တစ်ပါးသော ရဟန်း သည်။ ဧကံ ကုဋုမ္ဗိကံ နိဿာယ၊ တစ်ယောက်သော သူကြွယ်ကို မှီ၍။ ဂါမကာဝါသေ ဝသတိ၊ တောရွာငယ် ကျောင်း၌ နေ၏။ ပကတတ္တော သီလဝါ၊ ရဟန်းတို့ပင်ကိုသဘောရှိ၏ သီလပြည့်စုံ၏။ ဝိပဿနာယ ယုတ္တပ္ပယုတ္တော၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်အပြားအားဖြင့် အားထုတ်၏။ အထ ဧကော ခီဏာသဝတ္ထေရော၊ ထိုအခါ တစ်ပါးသော ရဟန္တာထေရ်သည်။ သမဝတ္ထဝါသं ဝသမာနော၊ နေရာတိုင်း၌ ဝတ်ထားကာ, အညီအမျှနေမှုကို နေလိုရ်။ အနုပုဗ္ဗေန တသ္သ ဘိက္ခုနော၊ အစဉ်အားဖြင့် ထိုရဟန်း၏။ ဥပဋ္ဌာကကုဋုမ္ဗိကဿ ဝသနဂါမံ သမ္ပတ္တော၊ အလုပ်အကျွေးသူကြွယ်၏ နေရာရွာသို့ ကောင်းစွာရောက်လာပြီ။ ကုဋုမ္ဗိကော ထေရဿ၊ သူကြွယ်သည် ရဟန္တာထေရ်၏။ ဣရိယာပထေ ယေ ဝ ပသီဒိတ္တာ၊ ဣရိယာပုတ်၌ပင် ကြည်ညိုရ်။ ပတ္တံ အာဒါယ၊ သပိတ်ကို ယူ၍။ ယဏ် ပဝေသေတ္တာ၊ အိမ်သို့ ဝင်စေ၍။ သက္ကစ္စံ ဘောဇေတ္တာ၊ ရိုသေစွာ ဆွမ်း ကပ်၍။ ထောကံ ဓမ္မကထံ သုတ္တာ၊ အနည်းငယ်သော တရားစကားကို နာယူ၍။ ထေရံ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရဟန္တာထေရ်ကို ရှိခိုး၍။ "ဘန္တေ အမှာကံ ဓုရဝိဟာရမေဝ ဂစ္ဆထ၊ အိုအရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့၏ အမြဲကိုးကွယ်ရာကျောင်းသို့သာ ကြွတော်မူ

ကုန်လော့။ မယ် သာယနှသမယေ၊ တပည့်တော်တို့သည် ညနေချမ်း၌။ အာဂန္တာ ပဿိဿာမာတိ အာဟ၊ လာ၍ ဖူးပါကုန်အုံ့"ဟု လျှောက်ပြီ။ ထေရော ဝိဟာရံ ဂန္တာ၊ ရဟန္တာထေရ်သည် ကျောင်းသို့ သွား၍။ နေဝါသိကတ္ထေရံ ဝန္ဒိတွာ၊ ကျောင်းနေ မထေရ်ကို ရှိခိုး၍။ အာပုစ္ဆိတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ ပန်ကြား၍ တစ်ခုသောအရပ် အဖို့၌ ထိုင်နေပြီ။ သောပိ တေန သဒ္ဓိံ၊ ထိုကျောင်းနေထေရ်သည်လည်း ထို ရဟန္တထေရ်နှင့် အတူတကွ။ ပဋိသန္ထာရံ ကတွာ၊ ဗျူဟာလောကဝတ်ကို ပြု၍။ "အာဝုသော တေ ဘိက္ခာဟာရော၊ ငါ့ရှင် သင်သည် ဆွမ်းအာဟာရကို။ လဒ္ဓေါတိ ပုစ္ဆိ၊ ရအပ်ပြီလော"ဟု မေးပြီ။ အာမ လဒ္ဓေါတိ၊ မှန်ပါ ရအပ်ပါပြီဟု လျှောက်ပြီ။ ကဟံ လဒ္ဓေါတိ၊ အဘယ်၌ ရအပ်ခဲ့သနည်းဟု မေးပြီ။ တုမှာကံ ဓုရဂါမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ တာဝန်ရှိရှာ၌ အမြဲနေရှာ၌။ ကုဋုမ္ဗိကယရေတိ၊ သူကြွယ်အိမ်၌ပါဟု ဖြေပြီ။ စ ပန ဧဝံ ဝတ္တာ၊ ဆက်၍ အထူးပြောရသော် ဤသို့ ပြောဆိုပြီး၍။ အတ္တနော သေနာသနံ ပုစ္ဆိတွာ၊ မိမိအတွက် ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို မေး၍။ ပဋိဇဂ္ဂိတွာ ပတ္တစီဝရံ ပဋိသာမေတွာ၊ သုတ်သင်၍ သပိတ်သင်္ဘန်းကို သိုမြှိုး၍။ စာနသုခေန ဖလသုခေန စ၊ စာန်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိတိနာမေန္တော နိသီဒိ၊ အချိန်ကုန်စေလျက် နေပြီ။

သောပိ ကုဋုမ္ဗိကော သာယနှသမယေ၊ ထိုကျောင်းဒါယကာ သူကြွယ်သည်လည်း ညနေချမ်း၌။ ဂန္ဓမာလဝေါ ပဒီပေယျာ ဂါဟာပေတွာ၊ နံ့သာပန်းကို လည်းကောင်း, ဆီမီးထွန်းစရာကိုလည်းကောင်း ယူစေ၍။ ဝိဟာရံ ဂန္တာ၊ ကျောင်းသို့ သွား၍။ နေဝါသိကတ္ထေရံ ဝန္ဒိတွာ၊ ကျောင်းထိုင်ထေရ်ကို ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ ဧကော အာဂန္တုကတ္ထေရော အတ္ထိ၊ အရှင်ဘုရား အာဂန္တုထေရ် တစ်ပါးသည် ရှိ၏။ အာဂတော နု ခေါတိ ပုစ္ဆိ၊ ကြွလာပါ၏လောဟု မေးပြီ။ အာမ အာဂတောတိ၊ အေး ကြွလာ၏ဟု ဖြေပြီ။ ကဒါနိ ကဟန္တိ၊ ယခုအခါ ဘယ်မှာ နည်းဟု မေးပြီ။ အသုကသေနာသနေ နာမာတိ၊ ထိုမည်သော ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာမှာဟု ဖြေပြီ။ သော တဿ သန္တိကံ၊ ထိုသူကြွယ်သည် ထိုရဟန္တာထေရ်၏ ထံသို့၊ ဂန္တာ ဝန္ဒိတွာ၊ သွား၍ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသိန္နော၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ ထိုင်နေ၍။ ဓမ္မကထံ သုတွာ၊ တရားစကားကို နာယူ၍။ သီတလဝေလာယ၊ ချမ်းအေးချိန်၌။ စေတိယင္ဃ ဟောဓိင္ဃ ပူဇေတွာ၊ စေတီတော်ကိုလည်းကောင်း, ဗောဓိပင်ကိုလည်းကောင်း ပူဇော် ၍။ ဒီပေ ဇာလေတွာ၊ ဆီမီးတို့ကို ညှိထွန်း

တောက်လောင်စေ၍။ ဥဘောပိ ဇနေ နိမန္တေတွာ ဂတော၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ဆွမ်းစားပင့်၍ သွားပြီ။ နေဝါသိကတ္ထေရောပိ ခေါ၊ ကျောင်းထိုင်ထေရ်သည်လည်း။ "အယ် ကုဋုမ္ဗိကော ပရိတိန္နော၊ ဤသူကြွယ်သည် ငါ့အပေါ် အကြည်ညိုပျက်ပြီ။ အယ် ဘိက္ခု ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ ဤအာဂန္တု ရဟန်းသည် ဤကျောင်း၌။ သစေ ဝသိဿတိ၊ အကယ်၍ နေအုံ။ မံ ဧသော၊ ငါ့ကို ဤသူကြွယ်သည်။ ကိသ္မိံစိ နု ဂဏယိဿတိတိ၊ မည်သည့် နေရာ၌မျှ ထည့်မတွက်တော့လတ္တံ့ဟု တွေး၍။ ထေရေ အနုတ္တမနတံ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရဟန္တာထေရ်၌ မိမိစိတ်မရှိသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်၍။ "ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ တေသ၊ ဤကျောင်း၌ ဤအာဂန္တု၏။ အဝသနာကာရော၊ မနေနိုင်မည့် အခြင်းအရာကို။ မယာ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ငါသည် ပြုခြင်းငှာ သင့်၏"ဟု တွေး၍။ ဥပဋ္ဌာနဝေလာယ အာဂတေန၊ မထေရ်ကြီးဆည်းကပ်ချိန်၌ ရောက်လာသော။ တေန သဒ္ဓိံ၊ ထို အာဂန္တုနှင့်အတူ။ ကိဉ္စိ နု ကထေသိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မပြောပြီ။ ဒိဋ္ဌာသဝတ္ထေရော တဿ၊ ရဟန္တာထေရ်သည် ထိုကျောင်းထိုင်၏။ အဗ္ဘာသယ် ဇာနိတွာ၊ အလိုဆန္ဒကို သိ၍။ "အယ် ထေရော မမ၊ ဤကျောင်းထိုင်မထေရ်သည် ငါ၏။ ကုလေ ဝါ ဂဏေ ဝါ၊ ဒဟာဒကာမဠ္ဠလည်းကောင်း ဂိုဏ်းဂဏ၌ လည်းကောင်း။ အပလိဗုဒ္ဓဘာဝံ နု ဇာနာတိတိ၊ အနှောင့်အရှက် မရှိကြောင်းကို (အစွဲမရှိကြောင်းကို) မသိ"ဟု တွေး၍။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံ ဂန္တွာ၊ မိမိ၏နေရာသို့ သွား၍။ ဗျာနသုခေန ဖလသုခေန ဝီတိနာမေသိ၊ ဗျာန်ချမ်းသာဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် အချိန်ကုန်စေပြီ။

နေဝါသိကောပိ ပုနဒိဝသေ၊ ကျောင်းထိုင်သည်လည်း နောက်နေ့၌။ နခဝိဌေန ဂဏ္ဍီ ပဟရိတွာ၊ လက်သည်းခွံဖြင့် ခေါင်းလောင်းကို တောက်၍ တီးခတ်၍။ နခေန ဒ္ဝါရံ အာကောဋေတွာ၊ လက်သည်းဖြင့် တံခါးကို ခေါက်၍။ ကုဋုမ္ဗိကသဟ ဂေဟံ အဂမာသိ၊ သူကြွယ်၏ အိမ်သို့ ကြွပြီ။ သော တဿ ပတ္တံ ဂဟေတွာ၊ ထိုသူကြွယ်သည် ထိုကျောင်းထိုင်၏ သပိတ်ကို ယူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒါပေတွာ၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်စေ၍။ အာဂန္တုကတ္ထေရော ကဟံ ဘန္တေတိ ပုစ္ဆိ၊ အာဂန္တုထေရ်သည် ဘယ်မှာလဲ ဘုရားဟု မေးပြီ။ "အဟံ တဝ ကုလူပကသ၊ ငါသည် သင်သူကြွယ်၏ အိမ်ကပ်ရောက်သော ရဟန်း၏။ ပဝတ္တိं နု ဇာနာမိ၊ အဖြစ်ကို မသိ။ ဂဏ္ဍီ ပဟရန္တောပိ၊ ခေါင်းလောင်းကို တီးသော်လည်းကောင်း။

ဒွါရံ အာကောဋ္ဌယန္တော်ပါ၊ တံခါးကို ခေါက်သော်လည်းကော်င်း။ ပဟောတေ့ နာသက္မိ၊ နိုးစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဟိယျော တဝ ဂေဟေ၊ မနေ့က သင်၏ အိမ်၌။ ပဏီတဘောဇနံ ဘုဥ္ဇိတွာ၊ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို စား၍။ ဝိရာပေတုံ အသက္ကောန္တော၊ အစာကြေစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်၍။ ဣဒါနိ နိဒ္ဒံ၊ ယခုအခါ အိပ်ဟော်ခြင်းသို့။ သြက္ကန္တောယေव ဘဝိဿတိ၊ သက်ရောက်ဆဲသည်သာ ဖြစ်လတ္တံ့။ တွံ ပသီဒမာနော၊ သင်သည် ကြည်ညိုသော်။ ဧဝရူပေသု ဌာနေသုယေဝ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော ဌာနတို့၌သာ။ ပသီဒသိတိ အာဟ၊ ကြည်ညိုပါ" ဟု ပြောပြီ။ ခီဏာသဝတ္တေရောပိ အတ္တနော၊ ရဟန္တာထေရ်သည်လည်း မိမိ၏။ ဘိက္ခာစာရ-ဝေလံ သလ္လက္ခေတွာ၊ ဆွမ်းခံချိန်ကို ကောင်းစွာမှတ်သား၍။ သရီရံ ပဋိဇဂ္ဂိတွာ၊ ကိုယ်ကို သုတ်သင်၍။ ပတ္တစီဝရံ အာဒါယ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူ၍။ အာကာသေ ဥပ္ပတိတွာ၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ အညတ္ထ အဂမာသိ၊ အခြားအရပ်သို့ ကြွပြီ။ သော ကုဋုမ္ဗိကော နေဝါသိကတ္ထေရံ၊ ထိုသူကြွယ်သည် ကျောင်းထိုင်ထေရ်ကို။ သပ္ပိမဓုသက္ခရာဘိသင်္ခတံ ပါယာသံ ပါယေတွာ၊ ထောပတ် ပျား သကာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော နွားယနာကို သောက်စေ၍ ဆက်ကပ်၍။ ပတ္တံ ဂန္ဓစုဏ္ဏေဟိ ဥဒ္ဒဒ္ဓေတွာ၊ သပိတ်ကို နံ့သာမှုန့်တို့ဖြင့် ပွတ်တိုက်ဆေးကြော၍။ ပုန ပူရေတွာ၊ တဖန် နွားယနာပြည့်စေ၍။ "ဘန္တေ သော ထေရော၊ အရှင်ဘုရား ထိုအာဂန္တုထေရ်သည်။ မဂ္ဂကိလန္တော ဘဝိဿတိ၊ ခရီးပန်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒံ အသ၊ ဤနွားယနာကို ထိုအာဂန္တုထေရ်အတွက်။ ဟရထာတိ အဒါသိ၊ ဆောင်ယူကြပါ"ဟု လျှောက်၍ လှူလိုက်ပြီ။ ဣတရော အပဋိက္ခိပိတွာဝ၊ သည့်ပြင် ကျောင်းထိုင်သည် မပယ်မူ၍သာ။ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆန္တော၊ ယူ၍ သွားသော်။ "သော ဘိက္ခု ဣမံ ပါယာသံ၊ ထိုအာဂန္တုရဟန်းသည် ဤနွားယနာကို။ သစေ ပိဝိဿတိ၊ အကယ်၍ သောက်ရအံ့။ ဂိဝါယံ ဂဟေတွာ၊ လည်ပင်းကို ကိုင်၍။ နိက္ကမိယ-မာနောပိ န ဂမိဿတိ၊ ဆွဲငင်ထုတ်အပ်သော်လည်း မသွားလတ္တံ့။ ပန၊ အထူး စဉ်းစားစရာကား။ အဟံ ဣမံ ပါယာသံ၊ ငါသည် ဤနွားယနာကို။ မနုဿာနံ သစေ ဒဿာမိ၊ လူတို့အား အကယ်၍ ပေးအံ့။ မေ ကမ္မံ၊ ငါ၏ အမှုသည်။ ပါကဋံ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥဒကေ သစေ ဩပိလာပေဿာမိ၊ ရေ၌ အကယ်၍ မျှောလိုက်အံ့။ ဥဒကပိဋ္ဌေ သပ္ပိ ပညာယိဿတိ၊ ရေပြင်၌ ထောပတ်သည် ထင်ရှားလတ္တံ့။ ဘူမိယံ သစေ ဆဒ္ဒေဿာမိ၊ မြေ၌ အကယ်၍ စွန့်လိုက်,

သွန်လိုက်အုံ့။ ကာကသန္ဓိပါတေန ပညာယိသတိ၊ ကျီးများစုဝေးကျရောက်သဖြင့် ထင်ရှားလတ္တံ့။ ဣမံ ကတ္ထ၊ ဤနိမ္ဓယနာကို အဘယ်၌။ ဆဋ္ဌေယ့ နု ခေါတိ ဥပဓာရေန္တော၊ စွန့်ရအုံ့နည်း"ဟု စူးစမ်းသော်။ ကေ စာမကျွေတွင် ဒီသွား၊ တစ်ခုသော မီးလောင်လယ်ပြင်ကို မြင်၍။ အဂ်ီရေ ဝိယူဟိတွာ၊ မီးကျီးတို့ကို ယက်၍။ တတ္ထ ပက္ခိပိတွာ၊ ထိုမီးလောင်လယ်ပြင်၌ ထည့်၍။ ဥပရိ အဂ်ီရေဟိ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ အထက်၌ မီးကျီးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍။ ဝိဟာရံ ဂတော၊ ကျောင်းသို့ သွားသော်။ တံ ဘိက္ခု အဒိသွာ၊ ထိုအာဂန္တုရဟန်းကို မတွေ့ရ၍။ "အဒ္ဓါ သော ဘိက္ခု ဒီဃာသဝေါ၊ စင်စစ် ထိုအာဂန္တုရဟန်းသည် ရဟန္တာဖြစ်၍။ မမ အလ္လာသယံ ဝိဒိတွာ၊ ငါ၏ အလိုဆန္ဒကို သိ၍။ အညတ္ထ ဂတော ဘဝိဿတိ၊ အခြားသို့ကြွသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ မယာ ဥဒရဟေတု၊ ငါသည် ဝမ်းဗိုက်အကြောင်းကြောင့်။ အယုတ္တံ အဟော ကတန္တိ စိန္တေသိ၊ မလျော်သည်ကို အော် ပြုမိလေစွ"ဟု တွေးမိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးမိပြီး၍။ တာဝဒေဝ အသ၊ တွေးမိရာ ထိုခဏ၌ပင် ထိုကျောင်းထိုင်ဘား။ မဟန္တံ ဒေါမနဿံ ဥဒပါဒိ၊ ကြီးစွာသော စိတ်မကောင်းမှုသည် ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယေဝ စ၊ ထိုအခါမှ စ၍သာလည်း။ မနုဿပေတော ဟုတွာ၊ လူပြိတ္တာသည် ဖြစ်၍။ နစိရဿေဝ ကာလံ ကတွာ၊ မကြာမီ၌သာ သေမှုကို ပြု၍။ နိရယေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ငရဲ၌ ဖြစ်ပြီ။

သော ဝဿသတသဟဿာနိ ဇဟူနိ၊ ထိုကျောင်းထိုင်သည် နှစ်သိန်းပေါင်းများစွာတို့ပတ်လုံး။ နိရယေ ပစ္စိတွာ၊ ငရဲ၌ ကျက်၍ ခံစားရ၍။ ပဏ္ဏာဝသေသေန ပဋိပါဋိယာ၊ ခံစားရပြီးမှ ကျန်သောကံကြောင့် အစဉ်အတိုင်း။ ပဘ္ဓဇာတိသတေသု ယက္ခော ဟုတွာ၊ ဘဝငါးရာတို့၌ ဘီလူးသည် ဖြစ်၍။ ဧကဒိဝသမ္မိ ဥဒရပူရံ၊ တစ်နေ့သော်မှလည်း ဝိုက်ပြည့်လောက်သော။ အာဟာရံ နလဘိ၊ အာဟာရကို မရပြီ။ ပန ဧကဒိဝသံ၊ ထူးခြားစွာရသည်ကိုပြောရသော် တစ်နေ့၌။ ဂဒ္ဒမလံ ဥဒရပူရံ လဘိ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို ဝမ်းဗိုက်ပြည့်အောင် စားခွင့်ရဖူးပြီ။ ပုန ပဘ္ဓဇာတိသတေသု၊ တစ်ဖန် ဘဝငါးရာတို့၌။ သုနခေါ အဟောသိ၊ ခွေးသည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါပိ ဧကဒိဝသံ ဘတ္တဝမနံ၊ ထိုအခါ၌လည်း တစ်နေ့၌ အန်ဖတ်ထမင်းကို။ ဥဒရပူရံ လဘိ၊ ဝမ်းဗိုက်ပြည့်အောင် စားရဖူးပြီ။ ပန သေသကာလေ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်အဖြစ်ကို ပြောရသော် ကျန်သောအခါ၌။ တေန ဥဒရပူရော၊ ထိုလောသကတိသဿထေရ်အလောင်းသည် ဝမ်းဗိုက်ပြည့်သော။ အာဟာရော

နာမ နဲ့ လဒ္ဓပုဗ္ဗော၊ အစာအာဟာရမည်သည်ကို မရအပ်ဖူးပေ။ သုနခယောနိတော စဝိတွာ ပန၊ ခွေးမိန်းမ စုတေပြီး၍ကား။ ကာသိရဋ္ဌေ ဇကသ္မိံ ဂါမေ၊ ကာသီတိုင်း၌ တစ်ခုသော ရွာ၌။ ဒုဂ္ဂတကုလေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဆင်းရဲသောအမျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ တသ နိဗ္ဗတ္တိတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုသူ၏ ဖြစ်ရာအခါမှ စ၍။ တံ ကုလံ ပရမဒုဂ္ဂတမေဝ ဇာတံ၊ ထိုအမျိုးသည် အလွန်ဆင်းရဲသည်သာ ဖြစ်ပြီ။ ဇာတိတော ဥဒ္ဓံ၊ ဖွားသည်မှ အထက်ဟူသော နောက်၌။ ဥဒကကဠိကာမတ္တမ္ပိ နဲ့ လဘိ၊ ဆန်ပုန်းရည်မျှကို သော်လည်း မရပြီ။ တသ နာမံ ပန၊ ထိုသူ၏ အမည်သည်ကား။ မိတ္တဝိန္ဒကောတိ အဟောသိ၊ မိတ္တဝိန္ဒကဟု ဖြစ်ပြီ။ မာတာပိတရော ဆာတကဒုက္ခံ၊ မိဖတို့သည် ငတ်သည့်ဆင်းရဲကို။ အမိဝါသေတုံ အသက္ကောန္တာ၊ သည်းခံခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြရကား။ "ဂစ္ဆ ကာဠကဏ္ဏိတိ၊ ထွက်သွား ကျက်သရေမဲ့"ဟု။ တံ ပေါ်ထေတ္တာ နီဟရိသု၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ရိုက်ပုတ်၍ နှင်ထုတ်ကြပြီ။ သော အပဋိသရဏော ဝိစရန္တော၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် ကိုးကွယ်ရာမဲ့ လှည့်လည်သော်။ ဗာရာဏသိ အဂမာသိ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ ရောက်သွားပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ ဗာရာဏသိယံ ဒိသာပါမောက္ခော၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ အရပ်မျက်နှာအကြီးအမှူးဖြစ်သော။ အာစရိယော ဟုတ္တာ၊ ဆရာသည် ဖြစ်၍။ ပဉ္စ-မာဏဝကသတာနိ၊ လုလင်ငယ်ငါးရာတို့ကို။ သိပ္ပံ ဝါစေတိ၊ အတတ်ပညာကို ရွတ်ဆိုစေ၏, သင်ပေး၏။ တဒါ ဗာရာဏသိဝါသိနော၊ ထိုအခါက ဗာရာဏသီမြို့နေသူတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတာနံ ပရိဠယံ ဒတ္တာ၊ ဆင်းရဲသူတို့အတွက် စားနပ်ရိက္ခာကို ပေး၍။ သိပ္ပံ သိက္ခာပေန္တိ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူစေကုန်၏။ အယမ္ပိ မိတ္တဝိန္ဒကော၊ ဤမိတ္တဝိန္ဒကသည်လည်း။ ဗောဓိသတ္တသ သန္တိကေ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံ၌။ သိပ္ပံ သိက္ခတိ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူ၏။ သော ဖရုသော အနောဝါဒကွမော၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် ကြမ်းတမ်း၍ ဆုံးမခံဘဲ။ တံ တံ ပဟရန္တော ဝိစရတိ၊ ထိုထိုသူကို ပုတ်ခတ်လျက် လှည့်လည်၏။ ဗောဓိသတ္တေန သြဝဒိယမာနောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဆုံးမအပ်သော်လည်း။ သြဝါဒံ နဂဏှာတိ၊ သြဝါဒကို မနာယူ။ တံ နိဿာယ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို မှီ၍။ အသ အာယောပိ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား ဝင်ငွေသည်လည်း။ မန္ဒော ဇာတော၊ နည်းလာသည် ဖြစ်ပြီ။

အထ သော၊ ထိုအခါ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည်။ မာဏဝကေဟိ သဒ္ဓိ ဘဏ္ဍိတွာ၊ လုလင်ငယ်တို့နှင့် အတူ ငြင်းခုံ၍။ သြဝါဒ် အဂ္ဂဏှန္တော၊ သြဝါဒကို မနာယူဘဲ၊ တတော ပလာယိတွာ အာဟိဏ္ဍန္တော၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့မှ ထွက်ပြေး၍ လှည့်လည်သော်။ ဧကံ ပစ္စန္တဂါမံ ပတ္တာ၊ တစ်ခုသော ပစ္စန္တရစ်ရွာသို့ ရောက်၍။ ဘတိ ကတ္တာ ဇီဝတိ၊ အခစားကို ပြု၍ အသက်မွေး၏။ သော တတ္ထ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် ထိုပစ္စန္တရစ်ရွာ၌။ ကောယ ဒုဂ္ဂတိတ္ထိယာ သဒ္ဓိ၊ တစ်ယောက်သော ဆင်းရဲသူမနှင့် တကွ။ သံဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ အတူနေမှုကို ပြုပြီ။ သာ တံ နိဿာယ၊ ထိုဆင်းရဲသူမသည် ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို မှီ၍။ ဒွေ ဒါရကေ ဝိဇာယိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သားငယ်တို့ကို မွေးဖွားပြီ။ ဂါမဝါသိနော၊ ရွာသူရွာသားတို့သည်။ "အမှာကံ သုသာသနံ ဒုသာသနံ၊ ငါတို့အား သတင်းကောင်းကိုလည်းကောင်း, မကောင်းသတင်းကိုလည်းကောင်း။ အာရောစေယျာသိတိ၊ ပြောကြားလော့"ဟု ပြော၍။ မိတ္တဝိန္ဒကဿ ဘတိ ဒတ္တာ၊ မိတ္တဝိန္ဒကအား အခကို ပေး၍။ တံ ဂါမဒ္ဒါရေ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ရွာတံခါးအနီး၌။ ကုဋိကာယ ဝသာပေသုံ၊ တဲကုဋိ၌ နေစေကုန်ပြီ။ တံ မိတ္တဝိန္ဒကံ နိဿာယ ပန၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို မှီ၍ကား။ တေ ပစ္စန္တဂါမဝါသိနော၊ ထိုပစ္စန္တရစ်ရွာနေသူတို့သည်။ သတ္တက္ခတ္တုံ ရာဇဒ္ဓံ အဂမံသု၊ ခုနစ်ကြိမ် မင်းဒဏ် ပေးခံရခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ နေသံ ဂေဟာနိ၊ ထိုပစ္စန္တရစ်ရွာနေသူတို့၏ အိမ်တို့သည်။ သတ္တက္ခတ္တုံ ဈာယိသု၊ ခုနစ်ကြိမ် မီးလောင်ကုန်ပြီ။ သတ္တက္ခတ္တုံ တဠာကံ ဘိဇ္ဇိ၊ ခုနစ်ကြိမ် ဆည်သည် ကျိုးပေါက်ပြီ။ တေ၊ ထိုပစ္စန္တရစ်ရွာနေသူတို့သည်။ "အမှာကံ ပုဗ္ဗေ ငါတို့မှာ ရှေးက။ ဣမသ္မိံ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကဿ အနာဂမနကာလေ၊ ဤမိတ္တဝိန္ဒက၏ မလာမီက။ ဧဝရူပံ နတ္ထိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဒုက္ခသည် မရှိခဲ့။ ဣဒါနိ ပန အသ၊ ယခုအခါ၌ကား ဤမိတ္တဝိန္ဒက၏။ အာဂတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ရောက်လာရာအခါမှ စ၍။ ပရိဟာယာမာတိ စိန္တယိသု၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏"ဟု တွေးမိကြပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့တွေးမိကြ၍။ တံ ပေါ်ထေတွာ နီဟရိသု၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ရိုက်ပုတ်၍ နှင်ထုတ်ကုန်ပြီ။

သော အတ္တနော၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် မိမိ၏။ ဒါရကေ ဂဟေတွာ၊ သားငယ်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ အညတ္ထ ဂန္ဒန္တော၊ အခြားနေရာသို့ သွားသော်။ အမနုဿ-ပရိဂ္ဂဟိတံ ဧကံ အဋဝိ ပါဋိသိ၊ ဘီလူးတို့သိမ်းပိုက်အပ်သော တစ်ခုသော တောအုပ်သို့ ဝင်သွားပြီ။ တတ္ထ အမနုဿာ၊ ထိုတောအုပ်က ဘီလူးတို့သည်။

အသေ ဒါရကေ စ ဘရိယဉ္စ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒက၏ သားငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း, မယားကိုလည်းကောင်း။ မာရေတွာ မံသံ ခါဒိသု၊ သေစေ၍ သတ်၍ အသားကို စားကြပြီ။ သော တတော ပလာယိတွာ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် ထိုတောအုပ်မှ ပြေးခဲ့၍။ တတော တတော အာဟိဏ္ဍန္တော၊ ထိုထိုနေရာသို့ လှည့်လည်သွားလာသော်။ ဂန္ဓိရံ နာမ ဧကံ ပဋ္ဌနဂါမံ၊ ဂန္ဓိရမည်သော တစ်ခုသော ဆိပ်ကမ်းရွာသို့၊ နာဝါဝိသဇ္ဇနဒိဝသေယေव ပတွာ၊ သဘော်ထွက်မည့်နေ့၌ပင် ရောက်၍။ ကမ္မကာရကော ဟုတွာ၊ အလုပ်သမားသည် ဖြစ်၍။ နာဝံ အဘိရုဟိ၊ သဘော်သို့ တက်ပြီ။ နာဝါ သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ၊ သဘော်သည် ပင်လယ်ပြင်၌။ သတ္တာဟံ ဂန္တာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သွားပြီး၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌။ အာကောဋ္ဌေတွာ ဌပိတာ ဝိယ၊ ကျောက်ချ၍ ထားအပ်သကဲ့သို့။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ တေ ကာဋကဏ္ဏိသလာကံ စာရေသုံ၊ ထိုသဘော်ရှိ လူတို့သည် ကျက်သရေမဲ့မဲကို (ကံဆိုးမဲ)ကို စီစဉ်ကြပြီ, ချကြပြီ။ သတ္တဂ္ဂတ္တံ၊ မိတ္တဝိန္ဒကသော ပါပုဏိ၊ ခုနစ်ကြိမ် မိတ္တဝိန္ဒကအားသာ ရောက်ပြီ ကျပြီ။ မနုဿာ တဿ၊ လူတို့သည် ထိုမိတ္တဝိန္ဒကအား။ ဧကံ ဝေဠုကလာပံ ဒတွာ၊ တစ်ခုသော ဝါးစည်းကို ပေး၍။ ဟတ္ထေ ဂဟေတွာ၊ လက်တို့ကို ကိုင်၍။ သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ ခိပိသု၊ ပင်လယ်ပြင်သို့ ပစ်ချကုန်ပြီ။ တသ္မိံ ခိတ္တမတ္တေ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ပစ်ချအပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်သော်။ နာဝါ အဂမာသိ၊ သဘော်သည် သွားပြီ။ မိတ္တဝိန္ဒကော ဝေဠုကလာပေ နိပဇ္ဇိတွာ၊ မိတ္တဝိန္ဒကသည် ဝါးစည်း ဝါးဖောင်၌ အိပ်၍။ သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ ဂစ္ဆန္တော၊ ပင်လယ်ပြင်၌ သွားသော်။ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်၌။ ရက္ခိတသီလသေ ဖလေန၊ စောင့်ရှောက်ခဲ့သောသီလ၏ အကျိုးကြောင့်။ သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ ဧကသ္မိံ ဖလိကဝိမာနေ၊ ပင်လယ်ပြင်၌ တစ်ခုသော ဖလိုဝိမာန်၌။ စတသော ဒေဝဓီတရော ပဋိလဘိတွာ၊ လေးယောက်ကုန်သော နတ်သမီးတို့ကို ရ၍။ တာသံ သန္တိကေ၊ ထိုနတ်သမီးတို့၏ထံ၌။ သုခံ အနုဘဝမာနော၊ ချမ်းသာကို ခံစားလျက်။ သတ္တာဟံ ဝသိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နေပြီ။ တာ ပန ဝိမာနပေတိယော၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမတို့သည်ကား။ သတ္တာဟံ သုခံ အနုဘဝန္တိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချမ်းသာကို ခံစားရကုန်၏။ သတ္တာဟံ ဒုက္ခံ (အနုဘဝန္တိ)၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆင်းရဲကို (ခံစားရကုန်၏)။ သတ္တာဟံ ဒုက္ခံ အနုဘဝိတ္တံ ဂစ္ဆမာနာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆင်းရဲကို ခံစားခြင်းငှာ သွားကြသော်။

"ယာဝ မယံ အာဂစ္ဆာမ၊ အကြြင်မျှလောက် ကျွန်မတို့သည် လာကုန်၏။ တာဝ ဣဒေဝ ဟောဟိတိ၊ ထိုလာသည်တိုင်အောင် ဤဗိမာန်၌သာ ဖြစ်ပါလော့"ဟု။ ဝတ္ထာ အဂမံသု၊ မှာထား၍ သွားကြပြီ။

မိတ္တဝိန္ဒကော တာသံ ဂတကာလေ၊ မိတ္တဝိန္ဒကသည် ထိုဝေမာနိက ပြိတ္တာမတို့၏ သွားရာကာလ၌။ ဝေဠုကလာပေ နိပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဝါးဖောင်၌ အိပ်၍။ ပုရတော ဂစ္ဆန္တော၊ ရှေ့သို့ သွားသော်။ ရဇတဝိမာနေ အဋ္ဌဒေဝဓီတရော လဘိ၊ ငွေဗိမာန်၌ နတ်သမီးရှစ်ယောက်တို့ကို ရပြီ။ တတောပိ ပရံ ဂစ္ဆန္တော၊ ထို ငွေဗိမာန်မှလည်း အခြားတစ်ပါးသို့ သွားသော်။ မဏိဝိမာနေ သောဠသ၊ ပတ္တမြားဗိမာန်၌ နတ်သမီး ၁၆-ယောက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌။ ဒွတ္တိံသ ဒေဝဓီတရော လဘိ၊ ၃၂-ယောက်သော နတ်သမီးတို့ကိုလည်းကောင်း ရပြီ။ တာသမ္ပိ ဝစနံ အကတ္တာ၊ ထိုနတ်သမီးတို့၏လည်း စကားကို လိုက်နာမှု မပြုမူ၍။ ပရတော ဂစ္ဆန္တော၊ အခြားတစ်ပါးသို့ သွားပြန်သော်။ အန္တရဒီပကေ၊ ရေလယ် ကျွန်းငယ်တစ်ခု၌။ ဧကံ ယက္ခနဂရံ အဒ္ဒသ၊ တစ်ခုသော ဘီလူးမြို့ကို တွေ့ရပြီ။ တတ္ထ ဧကော ယက္ခိနီ၊ ထိုဘီလူးမြို့၌ တစ်ယောက်သော ဘီလူးမသည်။ အဇ္ဈပေန ဝိစရတိ၊ ဆိတ်မအသွင်ဖြင့် လှည့်လည်၏။ မိတ္တဝိန္ဒကော တဿာ၊ မိတ္တဝိန္ဒကသည် ထိုဆိတ်မ၏။ ယက္ခိနိဘာဝံ အဇာနန္တော၊ ဘီလူးမဖြစ်ကြောင်းကို မသိရကား။ အဇမံသံ ခါဒိဿာမီတိ၊ ဆိတ်သားကို စားအုံ့ဟု တွေး၍။ ပါဒေ အဂ္ဂဟေသိ၊ ခြေတို့ကို ကိုင်ဆွဲပြီ။ သာ ယက္ခာနုဘာဝေန၊ ထိုဘီလူးမသည် ဘီလူးတန်ခိုးဖြင့်။ တံ ဥက္ခိပိတ္တာ ခိပိ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို မြှောက်၍ ပစ်လိုက်ပြီ။ သော တာယ ခိတ္တော၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် ထိုဘီလူးမက မြှောက်ပစ်အပ်သော်။ သမုဒ္ဒမတ္ထကေန ဂန္ဒာ၊ ပင်လယ်ပြင်အထက်ဖြင့် သွား၍။ ဘရာဏသိယံ ပရိခါပိဒ္ဓေ၊ ဘရာဏသီမြို့၌ ကျုံးအပြင်၌။ ဧကသ္မိံ ကဏ္ဏကဝုမ္ဗမတ္ထကေ ပတိတ္တာ၊ တစ်ခုသော ဆူးခြုံထက်၌ ကျ၍။ ပဝဋ္ဋမာနော ဘူမိယံ ပတိတ္ဝါသိ၊ လိမ့်လျက် မြေ၌ တည်ပြီ။ တသ္မိဉ္စ သမယေ တသ္မိံ ပရိခါပိဒ္ဓေ၊ ထိုအခါကလည်း ထိုကျုံးအပြင်၌။ ရညော စရမာနာ အဇိကာ၊ မင်း၏ ကျက်စားနေကုန်သော ဆိတ်မတို့ကို။ စောရာ ဟရန္တိ၊ သူခိုးတို့သည် ဆောင်ယူတတ်ကုန်၏။ အဇိကဂေါပကာ၊ ဆိတ်ကျောင်းသူ ဆိတ်စောင့်သူတို့သည်။ "စောရေ ဂဏှိဿာမာတိ၊ သူခိုးတို့ကို ဖမ်းယူကုန်အုံ့" ဟု တွေး၍။ ဧကမန္တံ နိလိနာ အဋ္ဌသု၊ တစ်ဘက်အစွန်းအရပ်၌

ပုန်းအောင်းကြလျက် တည်ကုန်ပြီ။ မိတ္တဝိန္ဒကော ပဝဋ္ဌိတွာ၊ မိတ္တဝိန္ဒကသည် လိမ့်၍။ ဘုမိယံ ဌိတောဝ၊ မြေ၌ တည်သော်။ တာ အဇိကာ ဒိသွာ၊ ထိုဆိတ်မတို့ကို မြင်၍။ "အဟံ သမုဒ္ဒေ၊ ငါသည် ပင်လယ်၌။ ဧကသ္မိံ ဒီပကေ အဇိကံ၊ တစ်ခုသော ကျွန်းငယ်ပေါ်က ဆိတ်မကို။ ပါဒေ ဂဟေတွာ၊ ခြေတို့ကို ကိုင်ခြင်းကြောင့်။ တာယ ခိတ္တော၊ ထိုဆိတ်မသည် မြောက်ပစ်အပ်၍။ ဣမဂ ပတိတော၊ ဤကျွဲးအပြင်၌ ကျပြီ။ ဣဒါနိ ဧကံ အဇိကံ၊ ယခုအခါ တစ်ကောင်သော ဆိတ်မကို။ ပါဒေ သစေ ဂဟေဿာမိ၊ ခြေတို့ကို အကယ်၍ ကိုင်ဖမ်း။ သာ မံ၊ ထိုဆိတ်မသည် ငါ့ကို။ ပရတော သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ၊ ဤနေရာမှအပ အခြားသော ပင်လယ်ပြင်၌။ ဝိမာန-ဒေဝတာနံ သန္တိကေ၊ ဗိမာန်ရှင်နတ်သမီးတို့၏ ထံ၌။ ခိပိဿတိ စိန္တေသိ၊ ပစ်ချလတ္တံ" ဟု တွေးပြီ။ သော ဧवं၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် ဤသို့။ အယောနိသော မနသိကရိတ္တာ၊ မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍။ အဇိကံ ပါဒေ ဂဏှိ၊ ဆိတ်မကို ခြေ၌ ကိုင်ပြီ။ သာ ဂဟိတမတ္တာ ဝိရဝိ၊ ထိုဆိတ်မသည် ကိုင်အပ်ကာမျှဖြစ်သော် မြည်ပြီ။ အဇိကဂေါပကာ ဣတော စိတော စ အာဂန္တာ၊ ဆိတ်စောင့်သူ, ဆိတ်ကျောင်းသူတို့သည် ထိုမှဤမှလည်း ထွက်လာကြ၍။ တံ ဂဟေတွာ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ဖမ်းယူ၍။ "ဧသော ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤသူသည်ကား ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ရာဇကုလေ အဇိကာခါဒကော၊ မင်းအိမ်က ဆိတ်ခိုးသတ်စားသော။ စောရောတိ၊ သူခိုးတည်း" ဟု ပြော၍။ တံ ကောဋ္ဌေတွာ ဗန္ဓိတွာ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ထောင်းထု၍ ဖမ်းဆီး၍။ ရညော သန္တိကံ နေန္တိ၊ မင်း၏ ထံသို့ ဆောင်ယူကုန်၏။

တသ္မိံ ခဏေ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအချိန်၌ ဘုရားလောင်းသည်။ ပဠသတ မာဏဝကပရိဝုတော နဂရာ နိက္ခမ္မ၊ ငါးရာသော လုလင်ငယ်များခြံရံအပ်လျက် မြို့မှ ထွက်၍။ နာယိတုံ ဂစ္ဆန္တော၊ ရေချိုးခြင်းငှာ သွားသော်။ မိတ္တဝိန္ဒကံ ဒိသွာ သညာနိတွာ၊ မိတ္တဝိန္ဒကကို မြင်၍ မှတ်မိ၍။ တေ မနုဿေ၊ ထိုလူတို့ကို။ "တာတာ အယံ၊ အမောင်တို့ ဤသူသည်။ အမှာကံ အန္တေဝါသိကော၊ ငါတို့၏ အနီးနေ တပည့်တည်း။ ကသ္မာ နံ ဂဏှထာတိ အာဟ၊ ဘာ့ကြောင့် ထိုသူကို ဖမ်းကြ သလဲ"ဟု မေးပြီ။ အယျ အဇိကစောရကော၊ အရှင် ဆိတ်သူခိုးပါတည်း။ ဧကံ အဇိကံ ပါဒေ ဂဏှိ၊ တစ်ကောင်သော ဆိတ်မကို ခြေ၌ ကိုင်ပါပြီ။ တသ္မာ ဂဟိတောတိ၊ ထို့ကြောင့် ဖမ်းယူအပ်ပါပြီဟု ဖြေကြပြီ။ တေန ဟိ ဧတံ၊ ထိုသို့

ဖြစ်လျှင် ထိုသူကို။ အမှာက် ဒါသံ ကတ္တာ ဒေထ၊ ငါတို့အတွက် ကျွန်ကို ပြု၍ ပေးကြလော့။ အမေ့ နိဿာယ ဇီဝိဿတိတိ၊ ငါတို့ကို မှီ၍ အသက်မွေးလတ္တံ့ ဟု ပြောပြီ။ တေ သာဓု အယျာတိ၊ ထိုဖမ်းလာသူတို့သည် ကောင်းပါပြီ အရှင်ဟု ပြောကြ၍။ တံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ အဂမံသု၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို လွှတ်၍ သွားကြပြီ။ အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ဘုရားလောင်းသည်။ "မိတ္တဝိန္ဒက တွံ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ အိုမိတ္တဝိန္ဒက သင်သည် ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ကဟံ ဝသီတိ ပုစ္ဆိ၊ ဘယ်၌ နေသနည်း"ဟု မေးပြီ။ သော အတ္တနာ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် မိမိသည်။ သဗ္ဗံ ကတကမ္မံ အာရောစေသိ၊ အလုံးစုံသော ပြုအပ်သည့်အမှုကို ပြောပြပြီ။ "အတ္ထကာမာနံ ဝစနံ အကရောန္တော၊ ကောင်းကျိုးလိုလားသူတို့၏ စကားကို မပြုမလိုက်နာသူသည်။ ဧဝံ ဒုတ္ခံ ပါပုဏာတိတိ၊ ဤသို့ ဆင်းရဲသို့ ရောက်ရ၏" ဟု။ ဗောဓိသတ္တော ဝတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ပြောပြ၍။

၄၁။ "ယော အတ္ထကာမဿ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊
ဩဝဒ္ဓမာနော နာ ကရောတိ သာသနံ။
အဇ္ဇိယာ ပါဒမောလမ္ဗ၊
မိတ္တကော ဝိယ သောစတီ"တိ၊

ယော အတ္ထကာမဿ (လ) မိတ္တကော ဝိယ သောစတီ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

> ၄၁။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္ထကာမဿ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊ ကြီးပွားမှု လိုလား၍ အစီးအပွားဖြင့် အစဉ်သနားသူ၏။ ဩဝဒ္ဓမာနော၊ ဩဝါဒပေးခံ ရသော်။ သာသနံ နာ ကရောတိ၊ အဆုံးအမကို မပြု, မလိုက်နာ။ သော၊ ထိုမလိုက်နာ သူသည်။ အဇ္ဇိယာ ပါဒံ ဩလမ္ဗ၊ ဆိတ်မ၏ ခြေထောက်ကို ဆွဲမိ၍။ မိတ္တကော သောစတိဝိယ၊ မိတ္တဝိန္ဒကသည် စိုးရိမ်ရသကဲ့သို့။ (သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏)။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အတ္ထကာမဿာတိ ဝုဒ္ဓိ ဣစ္ဆန္တဿ၊ အတ္ထကာမဿ ဟူသည်ကား ကြီးပွားမှုကို လိုလားသူ၏တည်း။ ဟိတာနုကမ္ပိနောတိ ဟိတေန အနုကမ္ပမာနဿ၊ ဟိတာနုကမ္ပိနော ဟူသည်ကား စီးပွားဖြင့် အစဉ်သနားနေ

သူ၏တည်း။ သြဝဇ္ဈမာနောတိ၊ သြဝဇ္ဈမာနော ဟူသည်ကား။ မုဒုကေန ဟိဟစိတ္တေန သြဝဒိယမာနော၊ နှုးညံ့သော စိုးပွားလိုလားစိတ်ထားဖြင့် သြဝါဒ ပေးခံရသော်တည်း။ နိ ကရောတိ သာသနန္တိ၊ နိ ကရောတိ သာသနံ ဟူသည်ကား။ အနုသိဋ္ဌံ နိ ကရောတိ၊ သြဝါဒကို မပြုမလိုက်နာ။ ဒုတ္ထစော အနောဝါဒကောဟောတိ၊ ပြောရခက်သူသည် သြဝါဒ ပေးမရသူသည် ဖြစ်၏တည်း။ မိတ္တကောဝိယ သောစတီတိ၊ မိတ္တကော ဝိယ သောစတိ ဟူသည်ကား။ အယံ မိတ္တဝိန္ဒကော၊ ဤမိတ္တဝိန္ဒကသည်။ အဇိကာယ ပါဒံ ဂဟေတ္တာ၊ ဆိတ်မ၏ ခြေထောက်ကို ဆွဲကိုင်မိ၍။ သောစတိ ယထာ ကိလမတိ ယထာ၊ စိုးရိမ်ရသကဲ့သို့ ပင်ပန်းရသကဲ့သို့။ ဧဝံ နိစ္စကာလံ သောစတိ၊ ဤသို့ အချိန်ရှိတိုင်း စိုးရိမ်ရ၏တည်း။ ဣတိ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤသို့ ဤဂါထာဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တော ဓမ္မံ ဒေသေတိ၊ ဘုရားလောင်းသည် တရားကို ဟောပြီ။

ဧဝံ တေန ထေရေန၊ ဤကဲ့သို့ ထိုလောသကတိသထေရ်သည်။ ဇေတ္တဝနေ အဒ္ဓါနေ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပ, ဂေါတမဘုရားရှင်နှစ်ဆူတို့ ကြားကာလ၌။ တိသု အတ္ထဘာဝေသု ယေဝ၊ သုံးခုကုန်သော ဘဝတို့ဌာန။ ကဏ္ဍိပုရောလဒ္ဓပုဗ္ဗော၊ ဝမ်းဗိုက်ပြည့်သော အာဟာရကို ရအပ်ဖူး၏။ ယဂ္ဂေန ဟုတ္တာ၊ ဘီလူးသည် ဖြစ်၍။ ဧကဒိဝသံ ဂဇ္ဈမလံ လဒ္ဓါ၊ တစ်နေ့ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို ဗိုက်ပြည့်အောင် ရအပ်ပြီ။ သုနခေန ဟုတ္တာ၊ ခွေးသည် ဖြစ်၍။ ဧကဒိဝသံ ဘတ္တဝမနံ၊ တစ်နေ့ အန်ဖတ်ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရာနေ့၌။ ဓမ္မသေနာပတိသ အာနုဘာဝေန၊ တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ စတုမဓုရံ လဒ္ဓါ၊ စတုမဓုရကိုလည်းကောင်း ဗိုက်ပြည့်အောင် ရအပ်ပြီ။ ဧဝံ ပရသ၊ ဤသို့ သူတစ်ပါး၏။ လာဘန္တရာယ-ကရုဏံ နာမ မဟာဒေါသန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ရထိုက်သည့် လာဘ်အန္တရာယ်ပြုခြင်းမည်သည် အပြစ်ကြီးလေးလှ၏ဟု သိထားပါလေ။ ပန တသ္မိံ ကာလေ သောပိ အာစရိယော၊ ဆက်ပြောရသော် ထိုအခါက ထိုဘုရားလောင်း ဆရာသည်လည်းကောင်း။ မိတ္တဝိန္ဒကောပိ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ မိတ္တဝိန္ဒကသည်လည်းကောင်း ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဧဝံ၊ အိုရဟန်းတို့ ဤကဲ့သို့။ အတ္တနော အပ္ပလာဘိဘာဝဠ၊ မိမိ၏ လာဘ်လာဘ မရှိကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အရိယမမ္မလာဘိဘာဝဠ၊ အရိယာတို့တရား မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ သယမေဝ ဧသော အကာသိတိ၊ ကိုယ်တိုင်သာ ဤလောသကတိသဿသည် ပြုခဲ့ပြီဟု မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မိတ္တဝိန္ဒကော၊ ထိုအခါက မိတ္တဝိန္ဒကသည်။ လောသကတိသဿတ္ထေရော အဟောသိ၊ လောသကတိသဿထေရ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ဒီသာပါမောက္ခာစရိယော ပန၊ ဒီသာပါမောက္ခဆရာသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

လောသကဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော
လောသကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ ကဒေါဘဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယော အတ္ထကာမသ္သာတိ ဣဒံ၊ ယော အတ္ထကာမဿ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ လောလဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော လျှပ်ပေါ်သော ရဟန်းကို (အာရုံငါးပါး အစွဲကြီးသော ရဟန်းကို)။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တဿ လောလဘာဝေါ၊ ထိုရဟန်း၏ လျှပ်ပေါ်ကြောင်းသည်။ နဝကနိပါတေ ကာကဇာတကေ၊ နဝကနိပါတ်၌ ကာကဇာတ်၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဒါ ပန တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုအခါ၌ကား ထိုလျှပ်ပေါ်သော ရဟန်းကို အခြားရဟန်းတို့သည်။ "ဘန္တေ အယံ ဘိက္ခု၊ ရှင်တော်ဘုရား ဤရဟန်းကား။ လောလောတိ သုတ္တ၊ အာရောစေသုံ၊ လျှပ်ပေါ်ပါ၏"ဟု ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားကြပြီ။ အထ နံ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ ထိုလျှပ်ပေါ်သော ရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု တွံ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ လောလော အသိ ကိရ၊ လျှပ်ပေါ်သည် ဖြစ်သတဲ့။ ဣတိ သစ္စံ ကိ ပဏ္ဍိ၊ ဤသို့ကြားရသည်ကား မှန်သလော"ဟု မေးတော်မူပြီ။ အာမ

ဘန္တေတိ၊ မှန်ပါ၏ ဘုရားဟု ဖြေပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု တွဲ၊ အို ရဟန်း သင်သည်။ ပုဗ္ဗေပိ လောလော၊ ရှေးကလည်း လျှပ်ပေါ်၏။ လောလ-ကာရဏာ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တော၊ လျှပ်ပေါ်သော အကြောင်းကြောင့် အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရပြီ။ ပဏ္ဍိတာပိ တံ နိဿာယ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း သင့်ကို မှီ၍။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနာ၊ မိမိ၏ နေရာမှ၊ ပရိဟီနာတိ ဝတ္တာ၊ ဆုတ်ယုတ်ရကုန်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပါရာဝတယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ခိုမျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ဗာရာဏသိဝါသိနော၊ ထိုအခါက ဗာရာဏသီမြို့၌ နေသူတို့သည်။ ပုညကာမတာယ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ကုသိုလ်လိုချင်သောကြောင့် ထိုထို နေရာ၌။ သကုဏာနံ သုခဝသနတ္ထာယ၊ ငှက်တို့၏ ချမ်းသာစွာနေဖို့အကျိုးငှာ။ ထုသ-ပစ္ဆိယော သြလမ္ဗေန္တိ၊ ဖွဲတောင်းတို့ကို ချိတ်ကြ, ဆွဲကြ၏။ ဗာရာဏသိသေဋ္ဌိနော ဘတ္တကာရကောပိ၊ ဗာရာဏသီသူဌေး၏ ထမင်းဟင်းချက်သူသည်လည်း။ အတ္တနော မဟာနသေ၊ မိမိ၏ စားဖိုအိမ်၌။ ဧကံ ထုသပစ္ဆိ၊ တစ်လုံးသော ဖွဲတောင်းကို။ သြလမ္ဗေတွာ ဌပေသိ၊ ဆွဲချိတ်၍ ထားပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တတ္ထ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုဖွဲတောင်း၌ နေထိုင်မှုကို ပြုပြီ။ သော ပါတောဝ နိက္ခမိတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် စောစောကပင် အစာရှာထွက်ခဲ့၍။ ဂေါစရေ စရိတွာ၊ အစာရှာရာနေရာ၌ လှည့်လည်၍။ သာယံ အာဂန္တွာ၊ ညနေချမ်း၌ ပြန်လာ၍။ တတ္ထ ဝသန္တော၊ ထိုဖွဲတောင်း၌ နေလျက်။ ကာလံ ခေပေသိ၊ အချိန်ကို ကုန်စေပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဧကော ကာကော၊ တစ်ကောင်သော ကျီးသည်။ မဟာနသမတ္ထကေန ဂစ္ဆန္တော၊ စားဖိုအိမ်အထက်မှ ပျံသွားသော်။ အမ္ဘိလာနမ္ဘိလမစ္ဆမ်သာနံ၊ ချဉ်, မချဉ်ကုန်သော ငါးအသားတို့၏။ ဓူပနဝါသံ ယာယိတွာ၊ အမွှေးအကြိုင်ထုံအပ်သည့် အနံ့ကို အနံ့ရ၍။ လောဘံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ စားလိုသော လောဘကို ဖြစ်စေ၍။ "ဟံ နိဿာယ၊ အဘယ်သူကို မှီ၍။ ဣမံ မစ္ဆမ်သံ လဘိဿာမိ နု ခေါ၊ ဤငါးအမဲကို စားခွင့်ရပါအံ့နည်း"ဟု။ အဝိဒူရေ နိသိဒိတွာ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ မနီးမဝေး၌ နားနေ၍ စူးစမ်းသော်။ သာယံ အာဂန္တွာ၊ ညနေချမ်း၌ လာ၍။ မဟာနသံ ပဝိသန္တံ၊ စားဖိုအိမ်သို့ ဝင်သော။

ဗောဓိသတ္တ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်းကို မြင်၍။ "ဣမံ ပါရာဝတံ နိဿာယ၊ ဤခိုကို မှီ၍။ မစ္ဆမံသံ လဘိဿာမိတိ၊ ငါးအမဲကို စားခွင့်ရလိမ့်မည်"ဟု တွေး၍။ ပုနဒိဝသေ ပါတောဝ အာဂန္တ္မာ၊ နောက်နေ့၌ စောစောပင် လာ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ နိက္ခမိတ္တာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ထွက်၍။ ဂေါစရတ္ထာယ ဂမနကာလေ၊ အစာရှာခြင်း အကျိုးငှာ သွားရာအခါ၌။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော အဂမာသိ၊ နောက်မှ နောက်မှ လိုက်သွားပြီ။ အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုကိုးကို ဘုရားလောင်းသည်။ "သမ္မ ကသ္မာ တွံ၊ အိုအဆွေ အဘယ်ကြောင့် သင်သည်။ အမှေဟိ သဒ္ဓိ၊ ငါတို့နှင့် အတူ။ စရသီတိ အာဟ၊ လှည့်လည်ကျက်စားသနည်း"ဟု မေးပြီ။ သာမိ တုမှာကံ ကိရိယာ၊ အိုအရှင် အရှင်တို့၏ အပြုအမူသည်။ မယှံ ရုစ္စတိ၊ အကျွန်ုပ်အား နှစ်သက်၏။ ဣဒါနိ ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ တုမှေ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိတိ၊ အရှင်တို့ကို ခစားအံ့ဟု ပြောပြီ။ သမ္မ တုမှေ အညဂေါစရာ၊ အဆွေကိုး သင်တို့သည် အစာတစ်မျိုး ရှိကုန်၏။ မယံ အညဂေါစရာ၊ ငါတို့သည် အစာတစ်မျိုး ရှိကုန်၏။ တုမှေဟိ အမှာကံ၊ သင်တို့သည် ငါတို့အား။ ဥပဋ္ဌာနံ ဒုက္ကရန္တိ၊ ခစားမှုကို ပြုဖို့ ခက်၏ ဟုပြောပြီ။ သာမိ တုမှာကံ၊ အိုအရှင်ခို အရှင်တို့၏။ ဂေါစရဂ္ဂဟဏ-ကာလေ၊ အစာရှာယူရာအခါ၌။ အဟမ္ပိ ဂေါစရံ ဂဟေတွာ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း အစာကို ရှာယူ၍။ တုမှေဟိ သဒ္ဓိယေဝ ဂမိဿာမိတိ၊ အရှင်ခိုတို့နှင့် အတူသာ သွားအံ့ဟု ပြောပြီ။ သာဓု ကေဝလံ တေ၊ ကောင်းပြီ မေ့လျော့မှုနှင့် မရောမယှက် သက်သက် သင်သည်။ အပ္ပမတ္တောန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ မမေ့လျော့သူသည် ဖြစ်သင့်၏" ဟု။ ဇဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ကာကံ သြဝဒိတွာ၊ ကိုးကို ဆုံးမ၍။ ဂေါစရံ စရန္တော၊ စားကျက်သို့ သွားလျက်။ တိဏာဝိဏာဒိနိ ခါဒတိ၊ မြက်ဧစသည်တို့ကို စား၏။ ဗောဓိသတ္တဿ ဂေါစရဂ္ဂဟဏကာလေ ပန၊ ဘုရားလောင်း၏ အစာရှာယူရာအခါ၌ကား။ ကာကော ဂန္တာ၊ ကိုးသည် သွား၍။ ဂေါမယပိဏ္ဍံ အပနေတွာ၊ နွားချေးပုံကို မွှေနှောက်၍။ ပါဏကေ ခါဒိတွာ၊ ပိုးကောင်တို့ကို စား၍။ ဥဒကံ ပူရေတွာ၊ ဝမ်းဗိုက်ကို ပြည့်စေ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကံ အာဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်း၏ထံသို့ လာ၍။ "သာမိ တုမှေ၊ အိုအရှင် အရှင်တို့သည်။ အတိဝေလံ စရထ၊ အချိန်လွန်အောင် ကျက်စားကြဘိ၏။ အတိဝဟုဘက္ခေန နာမ ဘဝိတုံ နဝဋ္ဋတိတိ ဝတွာ၊ အလွန်များစွာ စားသုံးမည်သည် ဖြစ်ခြင်းငှာ မသင့်ပါ"ဟု ပြော၍။ (ဗောဓိသတ္တောန ဂေါစရံ ဂဟေတွာ၊

ဘုရားလောင်းသည် အစာကို ယူပြီး၍။ သာယံ အာဂစ္ဆန္တေန သဒ္ဓိယေဝ၊ ညနေ ချမ်း၌ ပြန်လာသော် အတူသာလျှင်)။ (တစ်နည်း ဂေါစရံ ဂဟေတွာ၊ အစာကို ယူပြီး၍။ သာယံ အာဂစ္ဆန္တေန၊ ညနေချမ်း၌ ပြန်လာသော။ ဟေမိသတ္ထေန သဒ္ဓိယေဝ၊ ဘုရား လောင်းနှင့် အတူသာလျှင်)။ မဟာနသံ ပါဝိသိ၊ စားဖိုအိမ်သို့ ဝင်ပြီ။ ဘတ္တကာရကော၊ ထမင်းဟင်းချက်သူသည်။ "အမှာကံ ကပေါတော၊ ငါတို့၏ ခိုသည်။ အညမ္မိ ဂဟေတွာ၊ အခြားတစ်ကောင်ကိုလည်း ခေါ်ယူ၍။ အာဂတောတိ၊ လာ၏"ဟု ပြော၍။ ကာကသပိ ပဒ္ဓိ ဌပေသိ၊ ကျီးအတွက်လည်း တောင်းကို ထားပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ဒွေဇနာ ဝသန္တိ၊ နှစ်ကောင် ကုန်သော ခိုနှင့်ကျီးတို့သည် နေကုန်၏။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ သေဋ္ဌိသေ ဗဟုံ မစ္ဆမံသံ အာဟရိသု၊ သူဌေးအတွက် များစွာသော ငါးနှင့်အသားကို ဆောင်ယူကုန်ပြီ။ တံ အာဒါယ၊ ထိုငါးနှင့်အသားကို ယူ၍။ ဘတ္တကာရကော မဟာနသေ၊ ထမင်းဟင်းချက်သူသည် စားဖိုအိမ်၌။ တတ္ထ တတ္ထ သြလမ္ဗေသိ၊ ဟိုဟိုဒီဒီ နေရာ၌ ဆွဲချိတ်ထားပြီ။ ကာကော တံ ဒိသ္မာ၊ ကျီးသည် ထိုဆွဲချိတ်ထားသည်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ လောဘံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ စားချင်သည့်လောဘကို ဖြစ်စေ၍။ "သေ ဂေါစရဘူမိ အဂန္ဒာ၊ နက်ဖန်၌ စားကျက်မြေသို့ မသွားမူ၍။ မယာ ဂ္ဂဒ္ဒမေဝ ခါဒိတပ္ပန္တိ၊ ငါသည် ဤငါးနှင့် အသားကိုသာ စားရမည်"ဟု။ ရတ္တိ နိတ္ထုနန္တော နိပဇ္ဇိ၊ ညဉ့် ညည်းတွားလျက် အိပ်ပြီ။ ပုနဒိဝသေ ဟေမိသတ္ထော၊ နောက်နေ့၌ ဘုရားလောင်းသည်။ ဂေါစရာယ ဂစ္ဆန္တော၊ အစာရှာခြင်းငှာ သွားသော်။ ဧဟိ သမ္မ ကာကာတိ အာဟ၊ လာလော့ အဆွေကျီးဟု ခေါ်ပြီ။ သာမိ တုမှေ ဂစ္ဆထ၊ အိုအရှင် အရှင်တို့သည် သွားကြပါ။ မယံ့ ကစ္ဆိရောဂေါ အတ္ထိတိ၊ အကျွန်ုပ်မှာ ဝမ်းသွေးသွန်သောရောဂါသည် (ဝမ်းထဲရောဂါ အနာသည်) ရှိနေ ဖြစ်နေ၏ဟု ပြောပြီ။ သမ္မ ကာကာနံ ကစ္ဆိရောဂေါ နာမ၊ အိုအဆွေ ကျီးတို့အား ဝမ်းသွေးသွန်သောရောဂါမည်သည်။ ကဒါစိ နု ဘူတပုဗ္ဗော၊ တစ်ရံတစ်ခါမျှ မဖြစ်ဖူးပေ။ ရတ္တိ တီသု ယာမေသု၊ ညဉ့် သုံးခုကုန်သော ယံတို့တွင်။ ဧကေကသ္မိ ယာမေ၊ တစ်ခုခုသော ယံ၌။ မုစ္ဆိတာ ဟောန္တိ၊ တွေဝေကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဒိပဝဋ္ဋိ ဂိလိတကာလေ ပန၊ ဆီမီးစာကို မျိုရာကာလ၌ကား။ နေသံ မုဟုတ္တံ တိတ္တိ ဟောတိ၊ ထိုကျီးတို့အား တစ်မုဟုတ်မျှ ရောင့်ရဲခြင်းသည် ဖြစ်၏။ တံ ဂ္ဂမံ မစ္ဆမံသံ၊ သင်ကျီးသည် ဤငါးနှင့်အသားကို။ ခါဒိတုကာမော ဘဝိဿသိ၊

စားချင်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧကိ မနုဿပရိဘောဂေါ နာမ၊ လာလော့ လူတို့ အသုံးအဆောင် စားသောက်ဖွယ်မည်သည်ကို။ တုမှာကံ ဒုပ္ပရိဘုဠ္ဠယော၊ သင်တို့သည် ခဲယဉ်းစွာ စားရ၏။ ဧဝရူပံ မာ အကာသိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အမှုကို မပြုလင့်။ မယာ သဒ္ဓိယေဝ၊ ငါနှင့် အတူသာ။ ဂေါစရာယ ဂစ္ဆာဟိတိ၊ အစာရှာခြင်းငှာ သွားလော့ဟု ပြောပြီ။ နု သက္ကောမိ သာမိတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ အရှင်ခိုဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ သကေန ကမ္မေန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မိမိဥစ္စာဖြစ်သော အလုပ်ဖြင့်။ ပညာယိဿသိ၊ ထင်ရှားလိမ့်မည်။ လောဘဝသံ အဂန္တွာ၊ လောဘ အလိုသို့ မလိုက်သွားမူ၍။ အပ္ပမတ္တော ဟောဟိတိ၊ မမေ့မလျော့သည် ဖြစ်လော့ဟု။ တံ ဩဝဒိတွာ၊ ထိုကိုးကို ဆုံးမ၍။ ဟောဒိသတ္တော ဂေါစရာယ ဂတော၊ ဘုရားလောင်း ခိုသည် အစာရှာခြင်းငှာ သွားပြီ။

ဘတ္တကာရကော နာနပ္ပကာရံ၊ ထမင်းဟင်းချက်သူသည် အထူးထူး အပြားပြားသော။ မဒ္ဒမ်သဝိကတိ သမ္ဘာဒေတွာ၊ ငါးနှင့်အသား ဖွယ်ဖွယ်ရာရာကို ပြည့်စုံစေ၍။ ဥသုမနိက္ခမနတ္ထံ ဘာဇနာနိ၊ အငွေ့ထွက်စေခြင်းငှာ ဟင်းအိုးတို့ကို။ ထောက် ဝိဝရိတွာ၊ အနည်းငယ် ဖွင့်၍။ ရသပရိသာဝနကရောဋ္ဌိ၊ အရသာ စစ်သော ဇလုံကို။ ဘာဇနမတ္ထကေ ဌပေတွာ၊ ဟင်းအိုးထက်၌ ထား၍။ ဗဟိ နိက္ခမိတွာ၊ ပြင်သို့ ထွက်၍။ သေဒံ ပုဏ္ဍမာနော အဋ္ဌာသိ၊ ချွေးကို သုတ်လျက် တည်ပြီ။ တသ္မိံ ခဏေ ကာကော၊ ထိုအခါ ကိုးသည်။ ပစ္ဆိတော သီသံ ဥက္ခိပိတွာ၊ တောင်းထဲမှ ခေါင်းကို မော့၍။ ဘတ္တဂေဟံ ဩလောကေန္တော၊ ထမင်းဟင်းချက်ရာ အိမ်ထဲသို့ ကြည့်သော်၊ တဿ နိက္ခန္တဘာဝံ ဥ တွာ၊ ထိုထမင်းဟင်းချက်သူ၏ ထွက်နေကြောင်းကို သိ၍။ "ဣဒါနိ အယံ ယဒု ဤအချိန်သည်ကား။ မယှံ မနောရထံ ပူရေတွာ၊ ငါ၏ စိတ်နှလုံးအလိုကို ပြည့်စေ၍။ မံသံ ခါဒိတုံ ကာလော၊ အသားကို စားခြင်းငှာ စားဖို့ရာ အခါတည်း။ မဟာမံသံ ခါဒါမိ ကိ နု ခေါ၊ အသားတုံးကြီးကို စားရမည်လော။ ဥဒါဟု စုဏ္ဏိကမံသန္တိ စိန္တေတွာ၊ သို့မဟုတ် အသားငယ်လေးကိုလော"ဟု တွေးသော်။ "စုဏ္ဏိကမံသေန နာမ ခိပ္ပံ၊ အသားတုံးငယ်လေးဖြင့် မည်သည် လျင်စွာ။ ကုဋ္ဌိ ပူရေတုံ နု သက္ကာ၊ ဝမ်းဗိုက်ကို ပြည့်စေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ မဟန္တံ မံသခဏ္ဍံ အာဟရိတွာ၊ ကြီးစွာသော အသားတုံးကို ခြိုယူ၍။ ပစ္ဆိယံ နိက္ခိပိတွာ၊ တောင်းထဲ၌ ချထား၍။ ခါဒမာနော နိပဇ္ဇိဿာမိတိ၊ စားလျက် အိပ်ဒုံ"ဟု တွေး၍။ ပစ္ဆိတော ဥပ္ပတိတွာ၊ တောင်းထဲမှ

ပျံ့လာ၍။ ရသကရောဋ္ဌိယ် နိလီယိ၊ အရသာစစ်သည့် ဇလုံ၌ နားပြီ။ သာ ကိရိတိ သဒ္ဒံ အကာသိ၊ ထိုအရသာစစ်ဇလုံသည် ကျလိဟူသော အသံကို ပြုပြီ။ ဘတ္တကာရကော တံ သဒ္ဒံ သုတ္တာ၊ ထမင်းဟင်းချက်သူသည် ထိုကျလိဟူသော အသံကို ကြား၍။ "ဧတေ ကိ နု ခေါတိ ပဝိဋ္ဌော၊ ဤကား ဘာလဲ"ဟု ဝင်သော်။ ကာကံ ဒိသ္မာ၊ ကျီးကို မြင်၍။ "အယံ ဒုဋ္ဌကာကော၊ ဤကျီးယုတ်သည်။ မဟာသေဋ္ဌိနော ပတ္တမ်သံ၊ သူဌေးကြီးအတွက် ချက်အပ်သော အသားကို။ ခါဒိတုကာမော၊ စားလိုလို။ အဟံ ခေါ ပန၊ ငါသည်ကား။ သေဋ္ဌိ နိဿာယ ဇီဝါမိ၊ သူဌေးကြီးကို အမှီပြု၍ အသက်မွေးရ၏။ ဣမံ ဘာလံ (နိဿာယ) နု၊ ဤ ကျီးမိုက်ကို (မှီ၍) မဟုတ်။ ဣမိနာ မေ ကိတိ၊ ဤကျီးမိုက်ဖြင့် ငါ့အား ဘာလုပ် အံ့နည်း ဟု တွေး၍။ ဒ္ဝါရံ ပိဓယိ၊ တံခါးကို ပိတ်၍။ ကာကံ ဂဟေတ္တာ၊ ကျီးကို ဖမ်းယူ၍။ သကလသရီရေ ပတ္တာနိ လုဗ္ဘိတ္တာ၊ တစ်ကိုယ်လုံးက အတောင်တို့ကို နုတ်၍။ အလ္လသိဂ်ီဝေရလောဏဇိရကာဒယော၊ ချင်းစို၊ ဆား, ဇီယာ စသည်တို့ကို။ ကောဋ္ဋေတ္တာ၊ ထောင်းထု၍။ အဗ္ဘိလတဂ္ဂေန အာလောဠေတ္တာ၊ ချဉ်သော ရက်တက်ရည်ဖြင့် မွှေနှောက်၍။ တေန အသ၊ ထိုအရည်ဖြင့် ထိုကျီး၏။ သကလသရီရံ မက္ခေတ္တာ၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို လိမ်း၍။ တံ ကာကံ ပစ္ဆိယ ခိပိ၊ ထိုကျီးကို တောင်းထဲ၌ ပစ်ထားလိုက်ပြီ။ သော အဓိမတ္တဝေဒနာဘိဘူတော၊ ထိုကျီးသည် လွန်ကဲပြင်းထန်သော ဝေဒနာနှိပ်စက်ခံရ၍။ နိတ္ထုနန္တော နိပဇ္ဇိ၊ ညည်းညူလျက် အိပ်ပြီ။

ဟေမိသတ္တော သာယံ အာဂန္တ္မာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ညနေချမ်း၌ လာ၍။ တံ ဗျသနပ္ပတ္တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုကျီးကို ဆင်းရဲဖျက်စီးမှုရောက်နေသည်ကို တွေ့ရ၍။ "လောလကာက မမ ဝစနံ အကတ္တာ၊ အို လျှပ်ပေါ်သောကျီး ငါ၏စကားကို မပြု၍ မလိုက်နာ၍။ တဝ လောဘံ နိဿာယ၊ သင်၏ လောဘကို အမှီပြု၍။ မဟာဒုက္ခံ ပတ္တော၊ ဆင်းရဲကြီးသို့ ရောက်ရသည်။ အသိတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏"ဟု ပြော၍။

၄၂။ "ယော အတ္တကာမဿ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊
သြဝဏ္ဏမာနော နာ ကရောတိ သာသနံ။
ကပေါတဿ ဝစနံ အကတ္တာ၊
အမိတ္တဟတ္ထတ္ထဂတောဝ သေတိ"တိ၊

"ယော အတ္ထကာမဿ (လ) အမိတ္တဟတ္ထတ္ထဂတောဝ သေတိ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ ဗာဟာ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

> ၄၂။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္ထကာမဿ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊ ကြီးပွားမှု လိုလားရ၍ အစီးအပွားဖြင့် အစဉ်သနားသူ၏။ သြဝဇ္ဇမာနော၊ သြဝါဒပေး ခံရသော်။ သာသနံ နာ ကရောတိ၊ သြဝါဒကို မပြု မလိုက်နာ။ (သော၊ ထို မလိုက်နာသူသည်။) ကပေါတဿ ဝစနံ အကတ္တာ၊ ခိုး၏ ပြောစကားကို မပြု၍ မလိုက်နာ၍။ အမိတ္တဟတ္ထတ္ထဂတောဝ သေတိ၊ ရန်သူလက်လှမ်းမီ ရောက်သော ကျီးကဲ့သို့ အိပ်မှုဦးထား လေးပါးကျရိယာ ဒုက္ခရောက်နေရရှာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ကပေါတဿ ဝစနံ** အကတ္တာတိ၊ ကပေါတဿ ဝစနံ အကတ္တာ ဟူသည်ကား။ ပါရာဝတဿ ဟိတာနုသာသနဝစနံ အကတ္တာ၊ ခိုး၏ စီးပွားလိုလား ဆုံးမစကားကို မပြု၍ မလိုက်နာ၍တည်း။ **အမိတ္တဟတ္ထတ္ထ-ဂတောဝ** သေတီတိ၊ အမိတ္တဟတ္ထတ္ထဂတောဝ သေတိ ဟူသည်ကား။ အမိတ္တာနံ အနတ္ထကာရကာနံ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်သော အကျိုးမဲ့ပြုတတ်ကုန်သော။ ဒုက္ခပ္ပါဒက-ပုဂ္ဂလာနံ၊ ဒုက္ခဖြစ်စေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဟတ္ထတ္ထံ ဟတ္ထပထံ၊ လက်တွင်းသို့ လက်လမ်းကြောင်းသို့ လက်လှမ်းမီသို့။ ဂတော အယံ ကာကော ဝိယ၊ ကျ ရောက်သော ဤကျီးကဲ့သို့။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မဟန္တံ ဗျသနံ ပတ္တာ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍။ အနုသောစမာနော သေတိ ဣတိ၊ အဖန်ဖန် စိုးရိမ်ရလျက် အိပ်မှုဦးထား လေးပါးကျရိယာ နေရရှာ၏ ဤကား ဂါထာဖွင့် အပြီးတည်း။

ဘောမိသတ္တော ဣမံ ဂါထံ ဝတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို ပြီး၍။ ဣဒါနိ မယာ စ၊ ယခုအခါ ငါသည်လည်း။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ ဝသိတုံ နသက္ကာတိ၊ ဤနေရာ၌ နေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း မသင့်ဟု တွေး၍။ အညတ္ထ ဂတော၊ အခြားနေရာသို့ သွားပြီ။ ကာကောပိ တတ္ထေဝ၊ ကျီးသည်လည်း ထိုတောင်းထဲ၌ပင်။ ဗီဝိတက္ခယံ ပတ္တော၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရှာပြီ။ အထ နံ ဘတ္တကာရကော၊ ထိုအခါ ထိုကျီးကို ထမင်းဟင်းချက်သူသည်။ ပစ္ဆိယာ သဒ္ဒီ

ဂဟေတွေ၊ တောင်းနှင့်အတူ ယူ၍။ သက်ာရဏ္ဍာနေ ဆရွှေသိ၊ အမ္ပိုက်ပုံ၌ စွန့်ပစ်လိုက်ပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဘိက္ခု တွဲ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ဣဒါနေဝ နု လောလော၊ ယခုအခါ၌သာ လျှပ်ပေါ်သည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ လောလောယေव၊ ရှေးကလည်း လျှပ်ပေါ်သည်သာ။ စ ပန တေ၊ ဆက်၍အထူးပြောရသော် သင်၏။ တံ လောလျံ နိဿာယ၊ ထိုလျှပ်ပေါ်သည့်အဖြစ်ကို အမှီပြု၍။ ပဏ္ဍိတာပိ သကာဝါသာ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း မိမိနေရာမှ။ ပရိဟီနာတိ၊ ဆုတ်ယုတ်ရ, ရွှေ့ရမ္ဘီးကုန်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ သော ဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးအဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည်။ အနာဂါမိဖလံ ပတ္တော၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီ။ သတ္တာ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ကာကော၊ ထိုအခါက ကိုးသည်။ လောလဘိက္ခု အဟောသိ၊ လျှပ်ပေါ်သောရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပါရာဝတော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ခိုသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကပေါတဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော ကပေါတဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ ဝေဠုကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယော အတ္တကာမဿာတိ ဣဒံ၊ ယော အတ္တကာမဿ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခုံ၊ တစ်ပါးသော ဆုံးမခက်သော ရဟန်းကို။ အာရब्ब ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တံ ဘဂဝါ၊ မှန်၏ ထိုရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု တွဲ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ဒုဗ္ဗစော အသိ ကိရ၊ ဆုံးမခက်သည် ဖြစ်သတဲ့။ ဣဒါနိ သစ္စံ ပဋိစ္စ၊ ဤသို့ကြားရသည်ကား မှန်သလော"ဟု မေးတော်မူ၍။ သစ္စံ ဘန္တေတိ ဝုတ္တေ၊ မှန်ပါသည် ဘုရားဟု လျှောက်အပ်သော်။ "ဘိက္ခု တွဲ၊ အိုရဟန်း သင်သည်ကား။

ကျွဒါနေ၀ နေ-ဗုဇ္ဈစော၊ ယခုအခါ၌သာ ဆုံးမခက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဒုဗ္ဗစောယေ၀၊ ရှေးကလည်း ဆုံးမခက်သည်သာ။ ဒုဗ္ဗစတ္တာယေ၀ စ၊ ဆုံးမခက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်လည်း။ ပဏ္ဍိတာနံ ၀စနံ အကတ္တာ၊ ပညာရှိတို့၏ စကားကို မပြု၍ မလိုက်နာ၍။ သပ္ပမုခေ ဇိ၀ိတကျွယ်၊ မြွေခံတွင်း၀ယ် အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တောတိ ၀တ္တာ၊ ရောက်ရှုပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြို၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ကာသိရဋ္ဌေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကာသိတိုင်း၌။ မဟာဘောဂကုလေ နိဗ္ဗတ္တော၊ များစွာသော ဥစ္စာရှိသော မျိုးနွယ်၌ ဖြစ်၍။ ဝိညုတံ ပတ္တော၊ သိတတ်သူအဖြစ်သို့ ရောက်သော်။ ကာမေသု အာဒီနဝံ၊ ကာမတို့၌ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နေက္ခမ္မေ အာနိသံသံ စ ဒိသ္မာ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌ အကျိုးကိုလည်းကောင်း မြင်၍။ ကာမေ ပဟာယ၊ ကာမတို့ကို ပယ်စွန့်၍။ ဟိမ၀န္တံ ပ၀ိသိတ္တာ၊ ဟိမ၀န္တာသို့ ဝင်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ ကသိဏပရိကမ္မံ ကတ္တာ၊ ကသိုဏ်းပရိကမ်ကို ပြု၍။ ပဠာဘိညာ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော စ ဥပ္ပါ-ဒေတ္တာ၊ အဘိညာ၌ ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း, သမာပတ် ရှစ်ပါးတို့ကို လည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍။ ဈာနသုခေန ဝီတိနာမေန္တော၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့် အချိန်ကုန်စေသော်။ အ၀ရဘာ၀ေ မဟာပရိ၀ါရော၊ နောက်အဖို့၌ များသော အခြံအရံ ရှိ၍။ ပဠဟိ တာပသသတေဟိ ပရိ၀ုတော၊ ငါးရာသော ရသေ့တို့သည် ခြံရံအပ်လျက်။ ဂဏ္ဍာသ သတ္ထာ ဟုတ္ဝာ ဝိဟာသိ၊ ဂိုဏ်း၏ဆရာသည် ဖြစ်၍ နေပြီ။ အထ ဧကော အာသီ၀ိသပေါ တကော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော မြွေငယ်သည်။ အတ္တနော ဓမ္မတာယ စရန္တော၊ မိမိ၏သဘာ၀အားဖြင့် သွားသော်။ အညတရဿ တာပသဿ၊ တစ်ပါးသော ရသေ့၏။ အဿမပဒံ ပတ္တော၊ ကျောင်းသစ်မ်းသို့ ရောက်သွားပြီ။ တာပသော တသ္မိံ၊ ရသေ့သည် ထိုမြွေငယ်၌။ ပုတ္တ-သိနေဟံ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ သားသဖြစ်သော ချစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၍။ တံ ဧကသ္မိံ ဝေဠုပဗ္ဗေ၊ ထိုမြွေငယ်ကို တစ်ခုသော ဝါးဆစ်၌။ သယာပေတ္တာ ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ အိပ်စေ၍ မွေးမြူ၏။ တဿ နာမံ၊ ထိုမြွေငယ်၏ အမည်ကို။ ဝေဠုပဗ္ဗေ သယနတော၊ ဝါးဆစ်၌ အိပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဠုကောတ္တေ၀ အတ်သု၊ ဝေဠုကဟုသာ ပြုကြ

မှည့်ကြပြီ။ တံ ပုတ္တသိနေဟေန ပဋိဇဂ္ဂနတော၊ ထိုမြွေငယ်ကို သားဌ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းဖြင့် မွေးမြူသောကြောင့်။ တာပသသ နာမ်၊ ရသေ့၏ အမည်ကို ဝေဠုကပိတာတွေဝ အက်သု၊ ဝေဠုကဖခင်ဟုသာ ပြုကြ, မှည့်ကြပြီ။

တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ "ဧကော တာပသော၊ တစ်ပါးသော ရသေ့သည်။ အာသိဝိသ ပဋိဇဂ္ဂတိ ကိရ၊ မြွေကို မွေးမြူထားသတဲ့"။ ဣတိ သုတ္တာ ဤသို့ ကြားရ၍။ တံ ပဏ္ဏောသာပေတ္တာ၊ ထိုရသေ့ကို ခေါ်ခိုင်း၍။ "တွံ အာသိဝိသ၊ သင်သည် မြွေကို။ ပဋိဇဂ္ဂသိ ကိရ၊ မွေးမြူသတဲ့ ဟုကြားရသည်ကား။ သစ္စံတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မှန်သလော"ဟု မေး၍။ သစ္စန္တိ ဝုတ္တေ၊ မှန်ပါ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်သော်။ "အာသိဝိသေန သဒ္ဓိ၊ မြွေနှင့်အတူ။ ဝိဿာသော နာမ နတ္ထိ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းမည်သည် မရှိသင့်။ ဧဝံ မာ ဇဂ္ဂါဟိတိ အာဟ၊ ဤသို့ မမွေးမြူလင့်"ဟု ပြောပြီ။ အာစရိယ သော၊ အို ဆရာ ထိုမြွေငယ်သည်။ မေ ပုတ္တော၊ တပည့်တော်၏ သားပါတည်း။ အဟံ တေန ဝိနာ၊ တပည့်တော်သည် ထိုမြွေငယ်နှင့် ကင်း၍။ ဝတ္တိတုံ နဿက္ခိဿာမိတိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါဟု လျှောက်ပြီ။ တေန ဟိ ဧတဿ သန္တိကာ ဧဝ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ထိုမြွေ၏ အထံမှသာ။ ဇိဝိတကွယ် ပါပုဏိဿသိတိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရလတ္တံ့ဟု ပြောပြီ။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ ဝစနံ နဂဏှိ ဘုရားလောင်း၏ စကားကို မနာယူပြီ။ အာသိဝိသမ္ပိ ဇဟိတုံ နာသက္ခိ၊ မြွေကိုလည်း စွန့်ပစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ တတော ကတိပါဟစ္စယေနေဝ၊ ထိုနေ့မှ နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့် သာလျှင်။ သဗ္ဗေ တာပသာ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ ဖလာဖလတ္ထာယ ဂစ္ဆန္တာ၊ သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီးတို့အကျိုးငှာ သွားကြ၍။ ဂတဋ္ဌာနေ ဖလာဖလဿ၊ ရောက်ရာအရပ်၌ သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီး၏။ သုလဘဘာဝံ ဒိသ္မာ၊ ရလွယ်ကြောင်းကို တွေ့ရ၍။ ဒွေ တယော ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ ပတ်လုံး။ တတ္ထေဝ ဝသိသု၊ ထိုအရပ်၌ပင် နေကြပြီ။ ဝေဠုကပိတာပိ၊ ဝေဠုကဖခင် ရသေ့သည်လည်း။ တေဟိ သဒ္ဓိ ဂစ္ဆန္တော၊ ထိုရသေ့တို့နှင့်အတူ သွားသော်။ အာသိဝိသ ဝေဠုပဒ္ဒေယေဝ၊ မြွေကို ဝါးဆစ်၌သာ။ သယာပေတ္တာ ပိဒဟိတ္တာ ဂတော၊ အိပ်စေ၍ ပိတ်၍ သွားပြီ။ သော ပုန တာပသေဟိ သဒ္ဓိ ထိုဝေဠုကဖခင် ရသေ့သည် တစ်ဖန် အခြားရသေ့တို့နှင့် အတူ။ ဒ္ဝိဟတိဟစ္စယေန အာဂန္တာ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့် လာ၍။ "ဝေဠုကဿ ဂေါစရံ ဒဿာမိတိ၊ ဝေဠုကအား

အစာကို ပေးမည် ကျွေးမည်ဟု တွေးရ၏။ ဝေဠုပဇ္ဇ ဥဏ္ဍိရေတွေ၊ ဝါးဆစ်ကို ဖွင့်၍။ "ဧဟိ ပုတ္တက၊ လာလော့ ဘိုရ သားကလေး။ ဆာတကော အသီတိ၊ ဆာနေသည် ဖြစ်သလော"ဟု မြှောရ၏။ ဟတ္ထံ ပသာရေသိ၊ လက်ကို ဆန့်လိုက်ပြီ။ အာသီဝိသော ဒ္ဋိဟတိဟံ နိရာဟာရတာယ၊ မြွေသည် နှစ်ရက်သုံးရက်ပတ်လုံး အစာမရှိသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ကုဋ္ဌိတွာ ပသာရိတဟတ္ထံ ဥသိတွာ၊ စိတ်ဆိုးရ၍ ဆန့်တန်းသော လက်ကို ကိုက်၏။ တာပသံ တတ္ထေव၊ ဝေဠုကဖခင် ရသေ့ကို ထိုနေရာ၌ပင်။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေတွာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ အရညံ ပါဝိသိ၊ တောထဲသို့ ဝင်သွားပြီ။ တာပသာ တံ ဒိသွာ၊ ရသေ့တို့သည် ထိုဝေဠုကဖခင်ကို မြင်ရ၍။ ဗောဓိသတ္တသ အာရောစေသုံ၊ ဘုရားလောင်းအား ပြောကြားကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တသ သရီရကိစ္စံ ကာရေတွာ၊ ထိုဝေဠုက ဖခင်၏ အလောင်းကောင်ကိစ္စကို ပြုစေ၍။ ဣသိဂဏသ မဇ္ဈေ နိသီဒိတွာ၊ ရသေ့အပေါင်း၏အလယ်၌ ထိုင်နေ၍။ ဣသိနံ သြဝါဒဝသေန၊ ရသေ့တို့အား ဆုံးမသည့် အစွမ်းအားဖြင့်။

၄၃။ "ယော အတ္ထကာမသ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊
သြဝဒ္ဓမာနော နာ ကရောတိ သာသနံ။
ဧဝံ သော နိဟတော သေတိ၊
ဝေဠုကသ ယထာ ပိတာ"တိ၊

"ယော အတ္ထကာမသ (လ) ယထာ ပိတာ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

> ၄၃။ ယော အတ္ထကာမသ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊ အကြင်သူသည် အကျိုးလိုလား၍ အစီးအပွားဖြင့် အစဉ်တစိုက်စောင့်ရှောက်သူ၏။ သြဝဒ္ဓမာနော သာသနံ နာ ကရောတိ၊ သြဝါဒပေးခံရပါလျက် သြဝါဒကို မပြု၊ မလိုက်နာ။ သော ဝေဠုကသ ပိတာ ယထာ၊ ထိုသူသည် ဝေဠုက၏ဖခင် ရသေ့ကဲ့သို့။ ဧဝံ နိဟတော သေတိ၊ ဤအတူ စင်းစင်းသေ၍ အိပ်နေရ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဧဝံ သော နိဟတော သေတီတိ**၊ ဧဝံ သော နိဟတော သေတိ ဟူသော ပါဋ္ဌ၏။ ယော ဟိ ဣသိနံ၊ အကြင်သူသည်ကား ရသေ့တို့၏။ သြဝါဒံ နာ ဂဏှာတိ၊ သြဝါဒကို မနာယူ။ သော၊ ထိုသူသည်။ **ဧသော** တာပသော

အာသီဝိသမုခေ၊ ဤဝေဠုကဖခင်ရသော့သည် မြွေခံတွင်း၌။ ပူတိဘာဝံ ပတ္တာ၊ ပုတ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်၍။ နိဟတောာ သေတိ ယထာ၊ စင်းစင်းသေလျက် အိပ်ရသကဲ့သို့။ ဧဝံ မဟာဝိနာသံ ပတ္တာ၊ ဤအတူ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍။ နိဟတောာ သေတိ၊ စင်းစင်းသေလျက် အိပ်ရ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဧဝံ ဘောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣသိ-ဂဏံ သြဝဒိတ္တာ၊ ရသေ့အပေါင်းကို သြဝါဒပေး၍။ စတ္တာရော ပြဟ္မဝိဟာရေ ဘာဝေတ္တာ၊ လေးပါးကုန်သော ပြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို ပွားများ၍။ အာယု-ပရိယောသာနေ ပြဟ္မလောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ အသက်အဆုံး၌ ပြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု တွံ၊ အို ရဟန်း သင်သည်။ ဣဒါနေဝ နဒုဗ္ဗစော၊ ယခုအခါ၌သာ ဆုံးမခက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဒုဗ္ဗစောယေव၊ ရှေးကလည်း ဆုံးမခက်သည်သာ။ ဒုဗ္ဗစဘာဝေနေဝ စ အာသီဝိသမုခေ၊ ဆုံးမ-ခက်သည့် အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်လည်း မြွေခံတွင်း၌။ ပူတိဘာဝံ ပတ္တောတိ၊ ပုတ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ရပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဝေဠုကပိတာ၊ ထိုအခါက ဝေဠုကဖခင်ရသော့သည်။ ဒုဗ္ဗစ-ဘိက္ခု အဟောသိ၊ ဆုံးမခက်သောရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ သေသပရိသာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ကြွင်းသော ရသေ့ပရိသတ်ကား ဘုရားပရိသတ်တည်း။ ဂဏသတ္ထာ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ဂိုဏ်းဆရာရသော့သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူ ပြီ။

ဝေဠုကဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက် ဖြစ်သော ဝေဠုကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၄။ မကသဇာတကဝဏ္ဏနာ

သေယ္ယော အမိတ္တောတိ ဣဒံ၊ သေယျော အမိတ္တော စသော ဤတရား-ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ မဂဓေသု၊ ဘုရားရှင်သည် မဂဓတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ စရမာနော၊ ဒေသစာရိကြွချီခြင်းကို ကြွချီလတ်သော်။ အညတရသ္မိံ ဂါမကေ၊

မထင်ရှားသော ရွာကလေးက။ ဘလဂါမိကမနုဿေ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဖျင်းအ လွန်းသော ရွာသားလူတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ကိရ၊ တစ်ဆင့် စကား ကြားရဖူးသည်ကား။ တထာဂတော ဧကသ္မိံ သမယေ၊ ဘုရားရှင်သည် တစ်ပါးသော အခါ၌။ မဂဓရဋ္ဌ ဂန္ဓာ၊ မဂဓတိုင်းသို့ ကြွတော်မူ၍။ တတ္တ စာရိကံ စရမာနော၊ ထိုမဂဓတိုင်း၌ ခရီးဒေသစာရိကို ကြွခိုတော်မူသော်၊ အညတရံ ဂါမကံ သမ္မာပုဏိ၊ မထင်ရှားသော ရွာကလေးသို့ ကောင်းစွာဆိုက်ရောက်တော် မူပြီ။ သော စ ဂါမကော ယေဘုယ္ယေန၊ ထိုရွာကလေးသည်လည်း များသော အားဖြင့်။ အန္ဓဗာလမနုဿေဟိယေဝ ဥဿန္နော၊ မိုက်ကန်းသော လူတို့ဖြင့်သာ ပြည့်၏။ တတ္ထ ဧကဝိဝသံ၊ ထိုရွာကလေးဝယ် တစ်နေ့၌။ တေ အန္ဓဗာလမနုဿာ သန္ဓိမ္ပတိတွာ၊ ထို မိုက်ကန်းသူတို့သည် စုဝေးကြ၍။ "ဘော အရည် ပဝိသိတွာ၊ အိုအချင်းတို့ တောသို့ ဝင်၍။ ကမ္မံ ကရောန္တေ အမှေ၊ အလုပ်ကို လုပ်ကုန်သော ငါတို့ကို။ မကသာ ခါဒန္တိ၊ ခြင်တို့သည် ကိုက်ကုန်၏။ တပ္ပစ္စယာ အမှာကံ၊ ထိုခြင်ကိုက်ခြင်းကြောင့် ငါတို့၏။ ကမ္မဿ ဟေဒေါ ဟောတိ၊ အလုပ်ဖြတ်ခြင်း အလုပ် ပျက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေ၊ ရွာသားအားလုံးတို့သည်ပင်။ ဓနုနိ စေဝ အာဝုဓာနိ စ၊ လေးတို့ကိုလည်းကောင်း, လက်နက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ ဂန္ဓာ၊ ယူ၍ သွား၍။ မကသေဟိ သဒ္ဓိံ ယုဇ္ဈိတွာ၊ ခြင်တို့နှင့်အတူ စစ်တိုက်၍။ သဗ္ဗမကသေ ဝိဇ္ဈိတွာ ဆိန္ဒိတွာ စ၊ ခြင်အားလုံးတို့ကို ပစ်ခတ်၍လည်းကောင်း ခုတ်ဖြတ်၍လည်းကောင်း။ မာရေဿာမာတိ မဇ္ဈယိတွာ၊ သတ်ကုန်အံ့"ဟု တိုင်ပင်ကြ၍။ အရည် ဂန္ဓာ၊ တောသို့ သွား၍။ "မကသေ ဝိဇ္ဈိဿာမာတိ၊ ခြင်တို့ကို ပစ်ခတ်ကုန်အံ့"ဟု တွေး၍။ အညမညံ ဝိဇ္ဈိတွာ စ ပဟရိတွာ စ၊ အချင်းချင်း ပစ်ခတ်၍လည်းကောင်း ရိုက်ပုတ်၍ လည်းကောင်း။ ဒုက္ခပတ္တာ အာဂန္ဓာ၊ ဒုက္ခရောက်ကြ၍ လာကြ၍။ အန္တော ဂါမေ စ ဂါမမဇ္ဈေ စ၊ ရွာတွင်း၌ လည်းကောင်း, ရွာလယ်၌လည်းကောင်း။ ဂါမဒ္ဒါရေ စ နိပတ္တိသု၊ ရွာတံခါးနား၌ လည်းကောင်း အိပ်ကြပြီ။

သတ္ထာ ဘိက္ခူသံယပရိဝုတော၊ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်လျက်။ တံ ဂါမံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ၊ ထိုရွာသို့ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ဝင်တော်မူပြီ။ အဝသေသာ ပဏ္ဍိတမနုဿာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော ပညာရှိသူလူတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ ဒိသ္မာ၊ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ ဂါမဒ္ဒါရေ မဏ္ဍပံ ကာရေတွာ၊ ရွာတံခါးအနီး၌ မဏ္ဍပ်ကို

ဆောက်စေ၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခသ ဘိက္ခသံဃသ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား။ မဟာဒါန် ဒတ္တာ၊ အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ သတ္တာရဲ့ ဝန္ဒိတ္တာ နိသီဒိသု၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္တာ တသွဲ့ တသွဲ့ ဌာနေ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုထိုနေရာ၌။ ပတိတမနုဿေ ဒိသွာ တေ ဥပါသကေ၊ လဲနေသူတို့ကို မြင်တော်မူ၍ ထို ဥပါသကာတို့ကို။ "ဗဟူ ဣမေ မနုဿာ ဂိလာနာ၊ များစွာကုန်သော ဤလူတို့သည် နာကုန်၏။ ဧတေဟိ ကိ ကတန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ဤလူတို့သည် ဘာကို ပြုအပ်သနည်း"ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ ဧတေ မနုဿာ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ဤလူတို့သည်။ "မကသယုဒ္ဓံ ကရိဿမာတိ ဝန္နာ၊ ခြင်တို့နှင့်စစ်တိုက်မှုကို ပြုကုန်အံ့"ဟု သွား၍။ အညမညံ ဝိဇ္ဈိတ္တာ၊ အချင်းချင်း ပစ်ခတ်၍။ သယံ ဂိလာနာ ဇာတာတိ၊ ကိုယ်တိုင် နာကုန်သည် ဖြစ်ကြပါပြီဟု လျှောက်ကြပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "မကသေ ပဟရိဿမာတိ၊ ခြင်တို့ကို ရိုက်နှက်ကုန်အံ့ဟု တွေး၍။ အန္ဓဗာလမနုဿာ ဣဒါနေဝ၊ မိုက်ကန်းသူတို့သည် ယခုအခါ၌သာ။ အတ္တာနံ ပဟရန္တိ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရိုက်နှက်ကြသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ မကသံ ပဟရိဿာမာတိ၊ ခြင်ကို ရိုက်ကုန်အံ့ဟု။ ပရံ ပဟရဏကမနုဿာ၊ အခြားသူကို ရိုက်နှက်ကြသူတို့သည်။ အဟေသုံ ယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရှိခဲ့ကုန်ဟူးသည်သာဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ မနုဿေဟိ ယာစိတော၊ ထိုလူတို့သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဝဏိဇ္ဇယ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကုန်သွယ်မှုဖြင့်။ ဇိဝိတံ ကပ္ပေတိ၊ အသက်မွေးမှုကို ပြု၏။ တဒါ ကာသိရဋ္ဌေ ဧကသ္မိံ ပစ္စန္တဂါမေ၊ ထိုအခါ ကာသီတိုင်း၌ တစ်ခုသော ပစ္စန္တရစ်ရွာ၌။ ဗဟူ ဝမ္မကီ ဝသန္တိ၊ များစွာကုန်သော လက်သမားတို့သည် နေကုန်၏။ တတ္ထ ဧကော ခလိတဝမ္မကီ၊ ထိုရွာ၌ တစ်ယောက်သော ခေါင်းတုံးလက်သမားသည်။ ရုက္ခံ တစ္ဆေတိ၊ သစ်သားကို ရွေဘော်ထိုး၏။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုလက်သမား၏။ တမ္မလောဟထာလကပိဋ္ဌသဒိသေ သီသေ၊ ကြေးနီခွက်အပြင်နှင့်တူသော ဦးခေါင်း၌။ ဧကော မကသော နိသီဒိတ္တာ၊ တစ်ကောင်သော ခြင်သည် နား၍။ သတ္တိယာ ပဟရန္တော ဝိယ၊ လှံဖြင့် ထိုးသကဲ့သို့။ သီသံ မုခတုဏ္ဍကေန ဝိဇ္ဈိ၊ ခေါင်းကို နှုတ်သီးဖြင့် ထိုးပြီ။ သော အတ္တနော သန္တိကေ၊

ထိုလက်သမားသည် မိမိ၏ အနီးဌ်။ နိသိန္ဓံ ပုတ္တံ၊ ထိုင်နေသော သားကို၊ "တာတ မယ္ဟ သီသံ၊ အိုချစ်သား ငါ၏ ဦးခေါင်းကို။ မကသော၊ ခြင်သည်။ သတ္တိယာ ပဟရန္တော ဝိယ ဝိဗ္ဗတိ၊ လုံ့ဖြင့် ထိုးတိသကဲ့သို့ ကိုက်၏။ နံ ဝါရေဟိ ဣတိ အာဟ၊ ထိုခြင်းကို တားမြစ်လော့ ချောက်လော့"ဟု ပြောပြီ။ တာတ အမိဝါသေဟိ၊ အိုဖခင် အောင့်နေပါဦးလော့။ ဧကပွဟာရေနေဝ၊ တစ်ချက်တည်းရိုက်ခြင်းဖြင့်ပင်။ တံ မာရေသာမိတိ၊ ထိုခြင်းကို သတ်အံ့ဟု ပြောပြီ။ တသ္မိံ သမယေ ဟောမိသတ္တောပိ၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ အတ္တနော ဘဏ္ဍံ ပရိယေသမာနော၊ မိမိအတွက် ပစ္စည်းကို ရှာဖွေလျက်။ တံ ဂါမံ ပတ္တော၊ ထိုရွာသို့ ရောက်၍။ တသ္မာ ဝမ္မိကသာလာယ နိသိန္နော ဟောတိ၊ ထိုလက်သမားတို့၏ဧရပ်၌ ထိုင်နေသည် ဖြစ်၏။ အထ သော ဝမ္မိကော ပုတ္တံ၊ ထိုအခါ ထိုလက်သမားသည် သားကို။ "တာတ ဣမံ မကသံ၊ အိုချစ်သား ဤခြင်းကို။ ဝါရေဟိတိ အာဟ၊ တားမြစ်ပါလော့ ချောက်ပါလော့"ဟု ပြောပြီ။ ဝါရေသာမိ တာတာတိ၊ ခြောက်ပါမည် အဖေဟု ဆို၍။ တိခိဏံ မဟာဖရသုံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ထက်စွာသော ပေါက်ဆိန်ကြီးကို ခို့မ၍။ ပိတု ပိဋ္ဌိပသော ဌတ္တာ၊ ဖခင်၏ ကျောဘက်၌ တည်၍။ မကသံ ပဟရိသာမိတိ၊ ခြင်းကို ပုတ်ခတ်အံ့ဟု တွေး၍။ ပိတုမတ္ထကံ ဒ္ဝိဓာ ဘိန္နံ၊ ဖခင်၏ ဦးထိပ်ကို နှစ်ခြမ်း ခွဲပြီ။ ဝမ္မိကော တတ္ထေဝ၊ လက်သမားသည် ထိုနေရာ၌ပင်။ ဧဝိတက္ခယံ ပတ္တော၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

ဟောမိသတ္တော တသ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုသား၏။ တံ ကမ္မံ ဒိသ္ဝာ၊ ထို အပြုအမူကို တွေ့မြင်ရ၍။ "ပစ္စာမိတ္တောပိ ပဏ္ဍိတောဝ သေယျော၊ ရန်သူဖြစ် သော်လည်း ပညာရှိသည်သာ မြတ်၏ ကောင်း၏။ ဟိ သော ဒဏ္ဍဘယေန၊ မှန်၏ ထိုပညာရှိသည် ဒဏ်ဘေးကြောက်သောကြောင့်၊ မနုဿေ နာ မာရေသတိတိ စိန္တေတ္ဝာ၊ လူတို့ကို မသတ်လတ္တံ့"ဟု တွေး၍။

၄၄။ "သေယျော အမိတ္တော မတိယာ ဥပေတော၊
နတ္ထေ ဝ မိတ္တော မတိ ဝိပ္ပဟီနော။
မကသံ ဝမိဿန္တိ ဟိ ဌေမ္ဗဂေါ၊
ပုတ္တော ပိတု အတ္ထိဒါ ဥတ္တမင်"န္တိ၊

"သေယျော အမိတ္တော (လ) အဒ္ဓိဒါ ဥတ္တမဂ်"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

> ၄၄။ အမိတ္တော၊ ရန်သူဖြစ်သော်လည်း။ မတိယာ ဥပေတော သေယျော၊ ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် ကောင်းမြတ်၏။ မိတ္တော မတိဝိပ္ပဟီနော နတ္ထေ၀၊ မိတ်ဆွေဖြစ် သော်လည်း ပညာမဲ့သူသည် မကောင်း, မမြတ်။ ဟိ ဧဋ္ဌမူဂေါ၊ မှန်၏။ တံတွေးယိုသော ခံတွင်းရှိသော လူအသည်။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ် ပါလျက်။ မကသံ ဝမိဿန္တိ၊ ခြင်ကို သတ်အံ့ဟု တွေး၍။ ပိတု ဥတ္တမဂ်ီ အဒ္ဓိဒါ၊ ဖခင်၏ ဦးခေါင်းကို ထက်ခြမ်းခွဲပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သေယျောတိ ပ၀ရော ဥတ္တမော၊ သေယျော ဟူသည်ကား မြတ်၏တည်း။ **မတိယာ ဥပေတောတိ** ပညာယ သမန္နာဂတော၊ မတိယာ ဥပေတော ဟူသည်ကား ပညာနှင့် ပြည့်စုံသူတည်း။ **ဧဋ္ဌမူဂေါတိ** လာလာမုခေါ ဗာလော၊ ဧဋ္ဌမူဂေါ ဟူသည်ကား တံတွေးယိုသော ခံတွင်းရှိသော လူအတည်း။ **ပုတ္တော ပိတု အဒ္ဓိဒါ ဥတ္တမဂ်ီန္တိ**၊ ပုတ္တော ပိတု အဒ္ဓိဒါ ဥတ္တမဂ်ီ ဟူသည်ကား။ အတ္ထနော ဗာလတာယ၊ မိမိ၏ အ,လွန်းသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ပုတ္တော ဟုတ္တာပိ၊ သားသည် ဖြစ်ပါလျက်လည်း။ ပိတု ဥတ္တမဂ်ီ မတ္ထကံ၊ ဖခင်၏ ဦးခေါင်းထိပ်ကို။ မကသံ ပဟရိဿာမီတိ၊ ခြင်ကို ရိုက်အံ့ဟု တွေး၍။ ဒ္ဝိဓာ ဘိန္နိ၊ နှစ်ခြမ်းခွဲပြီ။ တသ္မာ ဗာလမိတ္တတော၊ ထို့ကြောင့် မိုက်အသော မိတ်ဆွေထက်။ ပဏ္ဍိတ-အမိတ္တောဝ သေယျောတိ၊ ပညာရှိရန်သူသည်သာ ကောင်းမြတ်၏တည်းဟု။ ဣမံ ဂါထံ ဝတ္တာ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၍။ ဗောဓိသတ္တော ဥဌာယ၊ ဘုရား လောင်းသည် ထသွား၍။ ယထာ ကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။ ဝမ္ဘကိဿပိ သရီရကိစ္စံ၊ လက်သမား၏လည်း အလောင်းကောင်ကိစ္စကို။ ဥတကာ အက်သု၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ပြုကြပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဥပါသကာ ဧ၀ं ပုဗ္ဗေပိ၊ အို ဥပါသကာတို့ ဤသို့ ရှေးကလည်း။ မကသံ ပဟရိဿာမာတိ၊ ခြင်ကို ရိုက်ကုန်အံ့ဟု တွေး၍။ ပရံ ပဟရဏကမနုဿာ အဟေသုံ ယေ၀ါတိ၊ အခြားလူကို ရိုက်သူတို့သည် ရှိခဲ့ကြဖူး သည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ယဇ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ

ဂါထံ ဝတ္တာ ပက္ကန္တော၊ ထိုအခါက ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီး ထွက်ခွါသွားသော။ ပဏ္ဍိတဝါဏိဇော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိကုန်သည်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မကသဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော မကသဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ ဓရောဟိဏီဇာတကဝဏ္ဏနာ

သေယျော အမိတ္တောတိ ဣဒံ၊ သေယျော အမိတ္တော စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိနော ဧကံ ဒါသိံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ တစ်ယောက်သော ကျွန်မကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ဓရောဟိဏီ နာမ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးအား ရောဟိဏီမည်သော။ ဧကာ ဒါသီ အဟောသि ကိရ၊ တစ်ယောက်သော ကျွန်မသည် ရှိပြီတဲ့။ တဿာ ဝိဟိပဟရဏဋ္ဌာနေ အာဂန္ဒာ၊ ထို ရောဟိဏီ၏ စပါးထောင်းရာဌာနသို့ လာ၍။ မဟလ္လိကာ မာတာ နိပန္နာ၊ အသက်ကြီးသော မိခင်သည် အိပ်ပြီ။ တံ မဂ္ဂေ ကာ ပရိဝါရေတွာ၊ ထိုမိခင်ကြီးကို ယင်တို့သည် ဝိုင်းအုံ၍။ သူစိယာ ဝိလ္ဝမာနာ ဝိယ ခါဒန္တိ၊ အပ်ဖြင့် ထိုးကုန်သကဲ့သို့ ကိုက်ကုန်၏။ သာ ဓီတရံ၊ ထိုမိခင်ကြီးသည် သမီးရောဟိဏီကို။ "အမ္မ မဂ္ဂေ ကာ မံ ခါဒန္တိ၊ ဘို ချစ်သမီး ယင်တို့သည် ငါ့ကို ကိုက်ကုန်၏။ ဧတာ ဝါရေဟိတိ အာဟ၊ ထိုယင်တို့ကို တားမြစ်လော့"ဟု ပြောပြီ။ သာ၊ ထိုရောဟိဏီသည်။ ဝါရေသာမိ အမ္မာတိ၊ တားမြစ်မည် အမေဟု ပြော၍။ မုသလံ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ကျည်ပွေ့ကို ချီမ၍။ "မာတု သရီရေ မဂ္ဂေ ကာ၊ အမေ၏ကိုယ်က ယင်ကောင်တို့ကို။ မာရေတ္တာ ဝိနာသံ ပါပေဿာမိတိ၊ သတ်၍ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေအံ့"ဟု တွေး၍။ မာတရံ မုသလေန ပဟရိတ္တာ၊ အမေကို ကျည်ပွေ့ဖြင့် ရိုက်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေသိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေပြီ။ တံ ဒါသွာ၊ ထိုအမေကို ကြည့်၍။ မေ မာတာ မတာတိ၊ ငါ၏ အမေသည် သေပြီဟု။ ရောဒိတုံ အာရဘိ၊ ငိုဖို့ရာ အားထုတ်ပြီ။

တဲ ပဝတ္တိ သေဋ္ဌိသ အာရောစေသုံ၊ ထိုသတင်းကို အနာထပိဏ်သူဌေးအား ပြောကြားကုန်ပြီ။ သေဋ္ဌိ တဿာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ထိုရောဟိဏီ မိခင်၏။ သရီရကိစ္စ ကာရေတွာ၊ အလောင်းကောင်ကိစ္စကို ပြုစေ၍။ ဝိဟာရံ ဂန္တာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ သတ္ထံ တဲ ပဝတ္တိ၊ အလုံးစုံသော ထိုသတင်းကို၊ သတ္ထု အာရောစေသိ၊ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဂဟပတိ ဧသော၊ ဘိုရေ သူကြွယ် ဤရောဟိဏီကျွန်မသည်။ မာတု သရီရေ အမေ၏ကိုယ်က၊ မဂ္ဂိကာ မာရေသာမိတိ၊ ယင်ကောင်တို့ကို သတ်ဘဲ" ဟု တွေး၍။ ဣဒါနေဝ မုသလေန ပဟရိတွာ၊ ယခုအခါ၌သာ ကျည်ပွေ့ဖြင့် ရိုက်၍။ မာတရံ နမာရေသိ၊ မိခင်ကို သတ်ဖူးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ မာရေသိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရှေးကလည်း သတ်ဖူးသည်သာဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတောဝ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မာဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော သေဋ္ဌိကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ပိတုအစ္စယေန သေဋ္ဌိဌာနံ ပါပုဏိ၊ ဖခင်ကွယ်လွန်သဖြင့် သူဌေးရာထူးကို ရပြီ။ တဿာပိ ဒါသီ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏လည်း ကျွန်မသည်။ ရောဟိဏိယေဝ နာမ အဟောသိ၊ ရောဟိဏီသာ မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သာပိ အတ္တနော ဝိဟိပဟရဏဌာနံ၊ ထိုရောဟိဏီသည်လည်း မိမိ၏ မောင်းထောင်းရာ ဌာနသို့။ အာဂန္တွာ နိပန္နံ မာတရံ လာ၍ အိပ်သော မိခင်ကို။ "အမ္မ မေ မဂ္ဂိကာ၊ ဘို ချစ်သမီး ငါ့ကို ကိုက်သော ယင်တို့ကို။ ဝါရေဟိတိ ဝုတ္တာ၊ တားမြစ်လော့"ဟု ပြောအပ်သော်။ ဧဝမေဝ မုသလေန ပဟရိတွာ၊ ဤအတူပင် ကျည်ပွေ့ဖြင့် ရိုက်၍။ မာတရံ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေတွာ၊ မိခင်ကို အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ ရောဒိတုံ အာရဘိ၊ ငိုဖို့ အားပြုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တံပဝတ္တိ သုတွာ၊ ဘုရားလောင်း သည် ထိုသတင်းကို ကြား၍။ "ဟိ အမိတ္တောပိ၊ အမှန်ပြောရသော် ရန်သူသည်ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ဣမသ္မိံ လောကေ ပဏ္ဍိတောဝ၊ ဤလောကဌ ပညာရှိသည်သာ။ သေယ္ယောတိ စိန္တေတွာ၊ ကောင်းမြတ်၏"ဟု တွေးတော၍။

၄၅။ "သေယျော အမိတ္တော မေဓာဝီ၊
ယဿ ဘလာ နုကမ္ပကော။
ပဿ ရောဟိဏိကံ ဧမ္မိ၊
မာတရံ ဟန္နာန သောစတီ"တိ။

"သေယျော အမိတ္တော မေဓာဝီ (လ) ဟန္နာန သောစတီ"ဟူသော။ ဤမဏ္ဍိုကဆိတ် အာဟာ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၄၅။ ယံ စေ ဘလော အနုကမ္ပကော၊ အကြင်မည်သော လူအသည် အစဉ်သနားတတ်၏။ (တတော၊ ထိုအစဉ်သနားတတ်သော လူအ,ထက်)။ မေဓာဝီ အမိတ္တော သေယျော၊ ပညာရှိသော ရန်သူသည် ကောင်းမြတ်၏။ ဧမ္မိ ရောဟိဏိကံ ပဿ၊ ဖျင်းအလွန်းသော ရောဟိဏီကို ကြည့်ပါ။ မာတရံ ဟန္နာန သောစတိ၊ မိခင်ကို သတ်ပြီး၍ ဝမ်းနည်းပူဆွေးနေ၏။

တတ္ထ **မေဓာဝီတိ**၊ ထိုဂါထာ၌ မေဓာဝီ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတော ဉာဏီ ဝိဘာဝီ၊ ပညာရှိသူတည်း ဉာဏ်ရှိသူတည်း ထူးခြားစွာ ဖြစ်စေတတ်သူတည်း။ **ယဿ ဘလာနုကမ္ပကောတိ ဘော**၊ ယဿ ဘလာနုကမ္ပကော ဟူသော ဤပါဋ္ဌ၊ ယန္တိ လိင်ဝိပလ္လာသော ကတော၊ ယံဟု ပုံလိင်မှ နပုံလိင်ဖောက်ပြန်မှုကို ပြုအပ်ပြီ။ **စေတိ** နာမတ္တေ နိပါတော၊ စေ ဟူသော သဒ္ဒါသည် အမည်အနက်၌ နိပါတ် ပုဒ်တည်း။ ယော နာမ ဘလော အနုကမ္ပကော၊ အကြင်မည်သော လူအသည် အစဉ်သနားတတ်၏။ တတော သတဂုဏေန သဟဿဂုဏေန၊ ထိုသနား တတ်သော လူအ,ထက် အဆတစ်ရာအားဖြင့်လည်းကောင်း အဆတစ်ထောင် အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတော အမိတ္တော ဟောန္တော ပိ၊ ပညာရှိသည် ရန်သူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ သေယျောယေव ဣတိ အတ္ထော၊ ကောင်းမြတ်သည် သာတည်း ဤကား ရှေ့ဂါထာဝက်၏ အနက်တည်း။ အထ ဝါ ယန္တိ၊ တနည်း ယံ ဟူသည်ကား။ ပဒ္ဓိသေမနတ္ထေ နိပါတော၊ တားမြစ်ခြင်းအနက်၌ နိပါတ် ပုဒ်တည်း။ ဘလော စေ အနုကမ္ပကော နော၊ လူအသည် အကယ်၍ အစဉ် သနားတတ်စေကာမူ မကောင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ယဿ ဘလာနုကမ္ပကော၏ အနက်တည်း။ **ဧမ္မိန္တိ** လာမိကံ ဒန္ဓံ၊ ဧမ္မိ ဟူသည်ကား ညံ့သော ဖျင်းအသောတည်း။ **မာတရံ ဟန္နာန သောစတီတိ**၊ မာတရံ ဟန္နာန

သောစတိ ဗူသည်ကား။ မကွ်ိကာ မာရေသာမီတိ၊ ယင်တို့ကို သတ်မည်ဟု တွေးရ၍။ မာတရံ ဟန္တာ၊ အမေကို သတ်ပြီး၍။ ဣဒါနိ အယံ ဗာလာ၊ ယခုအခါ၌ ဤဖျင်းအာလွန်းသူမသည်။ သယမေဝ ရောဒတိ ပရိဒေဝတိ၊ ကိုယ်တိုင်ပင် ငိုကြီး, မြည်တမ်း၏။ ဣမိနာ ကာရဏေန ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤအကြောင်းကြောင့် ဤလောကဌ်။ အမိတ္တောပိ ပဏ္ဍိတော သေယျောတိ၊ ရန်သူဖြစ်သော်လည်း ပညာရှိသည် ကောင်းမြတ်၏ဟု ပြောရ၍။ ဗောဓိသတ္တော ပဏ္ဍိတံ ပသံသန္တော ဘုရားလောင်းသည် ပညာရှိကို ချီးမွမ်းလျက်။ ဣမာယ ဂါထာယ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ ဤဂါထာဖြင့် တရားကို ဟောပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ "ဂဟပတိ သော၊ အို သူကြွယ် ဤရောဟိဏီသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုဘဝ၌သာ။ မကွ်ိကာ မာရေသာမီတိ၊ ယင်ကောင်တို့ကို သတ်အံ့ဟု တွေးရ၍။ မာတရံ နဟေသိ၊ အမိကို သတ်ဖူးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဃာတေသိ ယေဝါတိ၊ ရှေးဘဝကလည်း သတ်ဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယင္ရေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ မာတာယေဝ၊ ထိဘဝက အမိသည်ပင်။ မာတာ အဟောသိ၊ ယခုဘဝ အမိသည် ဖြစ်လာပြီ။ မိတာယေဝ မိတာ၊ ထိဘဝကသမီးသည်ပင် ဒီဘဝသမီးတည်း။ မဟာသေဋ္ဌိ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ သူဌေးကြီးသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ရောဟိဏီဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဉ္စမာ၊ ငါးခုမြောက် ဖြစ်သော ရောဟိဏီဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ အာရာမဒူသကဇာတကဝဏ္ဏနာ

နဝေ အနတ္ထကုသလေနာတိ ဣဒံ၊ နဝေ အနတ္ထကုသလေန အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ အညတရသ္မိံ ကောသလဂါမကေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် မထင်ရှားသော ကောသလတိုင်း ရွာကလေး၌ နေတော်မူစဉ်။ ဥယျာနဒူသကံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ဥယျာဉ်ဖျက်ဆီးသူကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သတ္ထာ ကောသလေသု၊ ဘုရားရှင်သည် ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ

စရမာနော၊ ဒေသစာရိကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ အညတရံ ဂါမကံ သမ္ပာပုဏိ၊ တစ်ခုသော ရွာကလေးသို့ ကောင်းစွာ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီ။ တတ္ထ ဧကော ကုသုမ္ဘိကော၊ ထိုရွာကလေး၌ တစ်ယောက်သော သူကြွယ်သည်။ တထာဂတံ နိမန္တေတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ပင့်ဖိတ်၍။ အတ္ထနော ဥယျာနေ နိသီဒါပေတွာ၊ မိမိ၏ ဥယျာဉ်၌ နေစေ၍။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ သံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အား။ မဟာဒါနံ ဒတ္တာ၊ အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ "ဘန္တေ ယထာရုစိယာ၊ အိုဘုရားတို့ အလိုရှိသလို။ ဣမသ္မိံ ဥယျာနေ ဝိစရထာတိ အာဟ၊ ဤဥယျာဉ်၌ လှည့်လည်တော်မူကြပါ"ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခူ ဥဌာယ၊ ရဟန်းတို့သည် ထ၍။ ဥယျာနပါလံ ဂဟေတွာ၊ ဥယျာဉ်မှူးကို ခေါ်ယူ၍။ ဥယျာနေ ဝိစရန္တာ၊ ဥယျာဉ်ထဲ၌ လှည့်လည်ကြသော်။ ဧကံ အဂ်ဿဒ္ဒါနံ ဒိသွာ၊ တစ်ခုသော ကွင်းပြင်နေရာကို တွေ့၍။ "ဥပါသက ဣမံ ဥယျာနံ၊ အို ဥပါသကာ ဤဥယျာဉ်သည်။ အညတ္ထ သန္ဒစ္ဆာယ၊ အခြားနေရာ၌ ထူထဲသောအရိပ် ရှိ၏။ ဣမသ္မိံ ပန ဌာနေ ကောစိ၊ ဤနေရာ၌ကား တစ်စုံတစ်ခုသော။ ရုက္ခော ဝါ ဝဇ္ဇော ဝါ နတ္ထိ၊ သစ်ပင်သည် လည်းကောင်း ချုံပင်သည်လည်းကောင်း မရှိ။ ကာရေဏ်ကိ နု ခေါ ဣတိ၊ အကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း"ဟု။ ဥယျာနပါလံ ပုစ္ဆိသု၊ ဥယျာဉ်မှူးကို မေးကြပြီ။ ဘန္တေ ဣမသ္မာ ဥယျာနသ္မာ ရောပနကာလေ၊ အို အရှင်ဘုရားတို့ ဤဥယျာဉ်ကို စိုက်ရာကာလ၌။ ဧကော ဂါမဒါရကော ဥဒကံ သိဉ္စန္တော၊ တစ်ယောက်သော ရွာသားကလေးသည် ရေကို လောင်းသော်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ ရုက္ခပေါတကော၊ ဤနေရာ၌ အပင်ငယ်တို့ကို။ ဥမ္မူလေ ကတွာ၊ အထက်၌ အမြစ်ရှိသည်ကို (နုတ်သည်ကို) ပြု၍။ မူလပမာဏေန ဥဒကံ သိဉ္စိ၊ အမြစ်ပမာဏဖြင့် ရေကို လောင်းပြီ။ တေ ရုက္ခပေါတကာ မိလာယိတ္တာ မတာ၊ ထိုအပင်ငယ်တို့သည် ညှိုးရ၍ သေကြပြီ။ ဣဒါနိ ကာရဏေန ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းကြောင့် ဤနေရာသည်။ အဂ်ဿ ဇာတန္တိ၊ ကွင်းပြင်သည် ဖြစ်နေပါသည်"ဟု လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခူ သတ္ထာရံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ ဧတမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ သော ဂါမဒါရကော၊ အို ရဟန်းတို့ ထိုရွာသားငယ်သည်။ ဣဒါနေဝ နု အာရာမဒ္ဒုသကော၊ ယခု အခါသာ အရာမ်ခြံကို ဖျက်ဆီးတတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အာရာမ-

ဒူသကောယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရှေးကလည်း အရာမ်ခြံကို ဖျက်ဆီးဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတ် အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗာရာဏသိယံ နက္ခတ္တံ ယောသယိသု၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ နက္ခတ်ပွဲကို ကြွေးကြော်ကုန်ပြီ။ နက္ခတ္တ-ဘေရိသဒ္ဒသဝဏ္ဏကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ နက္ခတ်ပွဲကြော်ငြာသည့် စည်သံကို ကြားရာ အခါမှ စ၍။ သကလနဂရဝါသိနော၊ ဗာရာသီမြို့နေ လူအားလုံးတို့သည်။ နက္ခတ္တ-နိဿိတကာ ဟုတ္တာ ဝိစရန္တိ၊ နက္ခတ်ပွဲကို မှီကြသည် ဖြစ်၍ သွားလာလှည့်လည်ကုန်၏။ တဒါ ရညော ဥယျာနေ၊ ထိုအခါ မင်း၏ဥယျာဉ်၌။ ဗဟူ မဏ္ဍဂ္ဂါ ဝသန္တိ၊ များစွာကုန်သော မျောက်တို့သည် နေကုန်၏။ ဥယျာနပါလော၊ ဥယျာဉ်မှူးသည်။ "နဂရေ နက္ခတ္တံ ယုဇ္ဇံ၊ မြို့ထဲ၌ နက္ခတ်ပွဲကို ကြေငြာအပ်ပြီ။ ဣမေ ဝါနရေ ဣဒ္ဓိမျောက်တို့ကို။ ဥဒကံ သိဉ္စထာတိ ဝတ္တာ၊ ရေကို လောင်းကြဟု ပြော၍။ အဟံ နက္ခတ္တံ၊ ငါသည် နက္ခတ်ပွဲကို။ ကီဠိဿာမိတိ စိန္တေသိ ဣတိ၊ ကစားအံ့"ဟု ကြံပြီ ဤသို့ကြံပြီး၍၊ ဇေဋ္ဌကဝါနရံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ သင်းအုပ်မျောက်ကြီးသို့ ချဉ်းကပ်၍။ "သမ္မ ဝါနရဇေဋ္ဌက ဣမံ ဥယျာနံ၊ အို အဆွေ သင်းအုပ်မျောက်ကြီး ဤဥယျဉ်သည်။ တုမှာကမ္မိ ဗဟူပကာရံ၊ သင်တို့အားလည်း ကျေးဇူးများ၏။ တုမှေ ဧတ္ထ၊ သင်တို့သည် ဤဥယျာဉ်၌။ ပုပ္ဖဖလပလ္လဝါနိ ခါဒထ၊ အပွင့် အသီး ရွက်နုတို့ကို စားကုန်၏။ နဂရေ နက္ခတ္တံ ယုဇ္ဇံ၊ မြို့ထဲ၌ နက္ခတ်ပွဲကို ကြေငြာအပ်ပြီ။ အဟံ နက္ခတ္တံ ကီဠိဿာမိ၊ ငါသည် နက္ခတ်ပွဲကို ကစားအံ့။ ယာဝ အဟံ အာဂစ္ဆာမိ၊ အကြင်မျှလောက် ငါသည် လာ၏။ တာဝ ဣမသ္မိံ ဥယျာနေ၊ ထိုငါလာသည်အထိ ဤဥယျာဉ်၌။ ရက္ခဝေါ်တကေသု ဥဒကံ သိဉ္စိတုံ၊ အပင်ငယ်တို့ကို ရေကို လောင်းခြင်းငှာ။ သိက္ခိဿထာတိ ပဟ္ဏိ၊ စွမ်းနိုင်ကြအံ့လော"ဟု မေးပြီ။ သာမ သိဉ္စိဿာမိတိ၊ ကောင်းပါပြီ လောင်းပါမည်ဟု ဖြေပြီ။ တေန ဟိ အပ္ပမတ္တာ ဟောထာတိ၊ ထိုသို့ စွမ်းနိုင်ကြလျှင် မမေ့လျော့ကြသည် ဖြစ်ကြလော့"ဟု မှာထား၍။ ဥဒကသိဉ္စနတ္ထာယ တေသံ၊ ရေလောင်းဖို့ အကျိုးငှာ ထိုမျောက်တို့အား။ စမ္မကုဋ္ဌေ စ ဒါရုကုဋ္ဌေ စ၊ သားရေအိုးတို့ကိုလည်းကောင်း သစ်သားအိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒတ္တာ ဂတော၊ ပေးခဲ့၍ သွားပြီ။ ဝါနရာ၊ မျောက်တို့သည်။ စမ္မကုဋ္ဌေ စေဝ ဒါရုကုဋ္ဌေ စ ဂဟေတ္တာ၊ သားရေအိုးတို့ကိုလည်းကောင်း, သစ်သားအိုးတို့ကိုလည်းကောင်း ယူ၍။

ရုက္ခပေါတကေသု ဥဒက် သိဠ္ဆန် အပင်ငယ်တို့၌ ရေကို လောင်းကုန်၏။ အထ နေ ဝါနရဇေဋ္ဌကော၊ ထိုအခါ ထိုမျောက်တို့ကို သင်းအုပ်မျောက်ကြီးသည်။ "ဘောန္တော ဝါနရာ ဥဒက် နာမ ရက္ခိတဗ္ဗ၊ အို မျောက်တို့ ရေမည်သည်ကို စောင့်ရှောက်ထိုက်၏။ တုမှေ ရုက္ခပေါတကေသု၊ သင်တို့သည် အပင်ငယ်တို့၌ ဥဒက် သိဠ္ဆန္တာ၊ ရေကို လောင်းကြသော်။ ဥပ္ပါ‌ဌေတွာ ဥပ္ပါ‌ဌေတွာ၊ နုတ်၍ နုတ်၍။ မူလံ သြလောကေတွာ၊ အမြစ်ကို ကြည့်၍။ မူလေသု ဂမ္ဘီရဂတေသု၊ အမြစ်တို့သည် နက်နက်သွားကုန်သော်။ ဗဟုံ ဥဒက် သိဠ္ဆထ၊ များစွာသော ရေကို လောင်းကြလော့။ အဂမ္ဘီရဂတေသု အပ္ပံ၊ နက်နက်မသွားကုန်လသော် နည်းနည်းကို။ (သိဠ္ဆထ၊ လောင်းကြလော့)။ ပစ္ဆာ အမှာကံ ဥဒက်၊ နောက်၌ ငါတို့အား ရေကို။ ဒုလ္လဘံ ဘဝိဿတိတိ၊ ရခဲသည် ဖြစ်လတ့်"ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ တေ သာမ္ဗူတိ သမ္ဘဒ္ဓိစ္ဆိတွာ၊ ထိုမျောက်တို့သည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ၍။ တထာ အကံသု။ ထိုသင်းအုပ်မျောက်ကြီး ပြောသည့်အတိုင်း ပြုကြပြီ။

တသ္မိံ သမယေ ဧကော ပဏ္ဍိတပုရိသော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော ပညာရှိ ယောက်ျားသည်။ ရာဇဃရာနေ တေ ဝါနရေ မင်းဥယျာဉ်၌ ထိုမျောက်တို့ကို၊ တထာ ကရောန္တေ ဒိသွာ၊ ထိုသို့ ပြုကြသည်ကို တွေ့၍။ "ဘောန္တော ဝါနရာ ကသ္မာ၊ အို မျောက်တို့ ဘာ့ကြောင့်။ တုမှေ ရုက္ခပေါတကေ၊ သင်တို့သည် အပင်ငယ်တို့ကို။ ဥပ္ပါ‌ဌေတွာ ဥပ္ပါ‌ဌေတွာ၊ နုတ်၍ နုတ်၍။ မူလပမာဏေန ဥဒက် သိဠ္ဆထာတိ၊ အမြစ်ပမာဏဖြင့် ရေကို လောင်းကြသနည်း"ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဧဝံ နော၊ ဤကဲ့သို့ ငါတို့အား။ ဝါနရဇေဋ္ဌကော သြဝဒတိတိ၊ သင်းအုပ်မျောက်ကြီးသည် သြဝါဒပေး၏ဟု။ တေ အာဟံသု၊ ထိုမျောက်တို့သည် ဖြေကြပြီ။ သော တံ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ထိုပညာရှိယောက်ျားသည် ထိုစကားကို ကြားရ၍၊ "ဘော ဘလာ အပဏ္ဍိတာ၊ အို အချင်းတို့ အ,သူတို့သည် ပညာမရှိသူတို့သည်။ အဟော ဝတ၊ အံ့သြဖွယ်ကောင်းစွတကား။ အတ္ထံ ကရိဿာမာတိ၊ ကောင်းကျိုးကို ပြုကြမည်ဟု တွေး၍။ အနတ္ထမေဝ ကရောန္တိတိ စိန္တေတွာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုသာ ပြုမိကြ၏"ဟု တွေး၍။

၄၆။ "နံ ဝေ အနတ္ထကုသလေန၊ အတ္ထစရိယာ သုခါ ဝဟာ။
ဟာပေတိ အတ္ထံ ဒုမ္မေဓော၊ ကပိ အာရာမိကော ယထာ"တိ

"နဝေ အနတ္ထကုသလေန (ပ) ယထာ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၄၆။ အနတ္ထကုသလေန အတ္ထစရိယာ၊ မလျော်ကျွမ်းကျင် အလျော်မကျွမ်းကျင်သူသည် ကြီးပွားဖို့ ပြုကျင့်ခြင်းသည်။ ဝေ နဿ သုခါဝဟာ၊ စင်စစ်ကောင်းကျိုး ချမ်းသာကို မဆောင်တတ်။ အာရာမိကော ကပိ ယထာ၊ အရာမ်ခြံစောင့်သော သင်းအုပ်မျှောက်ကဲ့သို့။ ဒုမ္မေဓော အတ္ထံ ဟာပေတိ၊ ပညာမဲ့သူသည် အကျိုးကို ဆုတ်ယုတ်စေ, လျော့စေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဝေတိ နိပါတမတ္တံ၊ ဝေ ဟူသည်ကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ **အနတ္ထ ကုသလေနာတိ**၊ **အနတ္ထ**ကုသလေန ဟူသည်ကား။ **အနတ္ထ**ေ အနာယတနေ ကုသလေန ဝါ၊ မလျော်သည်၌ ကျွမ်းကျင်သူသည်လည်းကောင်း။ **အတ္ထ**ေ အာယတနေ ကာရဏေ အကုသလေန ဝါ၊ လျော်သည်၌ အကြောင်းဟုတ်သည်၌ မကျွမ်းကျင်သူသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ **အတ္ထ**ေ၊ ဤကား **အနတ္ထ**ကုသလေန၏ အနက်တည်း။ **အတ္ထစရိယာတိ** ဝုဒ္ဓိကိရိယာ၊ **အတ္ထစရိယာ** ဟူသည်ကား ကြီးပွားမှုပြုခြင်းတည်း။ **သုခါဝဟာတိ**၊ **သုခါဝဟာ** ဟူသည်ကား။ ဧဝရူပေန **အနတ္ထ**ကုသလေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော **အတ္ထ**မကျွမ်းကျင် **အနတ္ထ**ကျွမ်းကျင်သူသည်။ ကာယိကစေတသိကသုခသခ်ါတဿ **အတ္ထ**ဿ၊ ကိုယ်စိတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးကို။ စရိယာ နဿ သုခါဝဟာ၊ ပြုကျင့်ခြင်းသည် ချမ်းသာကိုမဆောင်တတ်။ အာဝဟိတုံ နဿ သက္ကာ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်တည်း။ ဣတိ **အတ္ထ**ေ၊ ဤကား **သုခါဝဟာ**အနက်တည်း။ ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဟိ ဇကန္ရေနေ၀၊ အကြင့်ကြောင့် စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဒုမ္မေဓော **အတ္ထ**ံ ဟာပေတိ၊ ပညာမဲ့သူသည် အကျိုးကို ဆုတ်ယုတ်စေ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဗာလပုဂ္ဂလော၊ ဖျင်းအသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ **အတ္ထ**ံ ကရိဿာမီတိ၊ အကျိုးကို ပြုမည်ဟု တွေးမ၍။ **အတ္ထ**ံ ဟာပေတွာ၊ အကျိုးကို ဆုတ်ယုတ်စေ၍။ **အနတ္ထ**မေ၀ ကရောတိ၊ အကျိုးမဲ့ကိုသာ ပြုတတ်၏။ **ကပိ အာရာမိကော ယထာ**တိ၊ **ကပိ** **အာရာမိကော ယထာ** ဟူသည်ကား။ **အာရာ**မေ နိယုတ္တော၊ **အာရာ**မ်ခြံ၌ ယှဉ်စပ်နေထိုင်သော။ **အာရာ**မရက္ခနကော မဂ္ဂေ၊ **အာရာ**မ်ခြံ စောင့်ရှောက် ပြုပြင်သော မျှောက်သည်။ **အတ္ထ**ံ ကရိဿာမီတိ၊

အကျိုးကို ပြုမည်ဟု တွေးမိ၏။ အနတ္တမေဝ ကရောတိ ယထာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုသာ ပြုဘိသကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ၊ ယော ကောစိ အနတ္တကုသလော၊ အကြင် အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော သူသည် အတ္တမကျွမ်းကျင် အနတ္တကျွမ်းကျင်၏။ တေန အတ္တစရိယ၊ ထိုသူသည် အကျိုး ပြုကျင့်ခြင်းကို။ အာဝဟိတုံ နိ သက္ကာ၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ သော ဇော်သေန၊ ထိုယူသည် ဇော်နှင့်အားဖြင့်။ အတ္ထံ ဟာပေတိယေဝ ဣတိ၊ အကျိုးကို ဆုတ်ယုတ်စေသည်သာတည်း ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။ ဝေ ပဏ္ဍိတော သော ပုရိသော၊ ဤသို့လျှင် ပညာရှိသော ထိုယောကျ်ားသည်။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ ဝါနရဇေ့ဌံ ဂရဟိတွာ၊ သင်းအုပ်မှောက်ကြီးကို ကဲ့ရဲ့၍။ အတ္တနော ပရိသံ အာဒါယ၊ မိမိ၏ပရိသတ်ကို ခေါ်ယူ၍ ။ ဥယျာနာ နိက္ခမိ၊ ဥယျာဉ်မှ ထွက်သွားပြီ။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဘိက္ခဝေ ဧသော ဂါမဒါရကော၊ ဘိုရဟန်းတို့ ထိုရွာသားသူငယ်သည်။ ဣဒါနေဝ နိ အာရာမဒူသကော၊ ယခုအခါ၌သာ အရာမ်ခြုံဖျက်ဆီးတတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အာရာမဒူသကော ယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း အရာမ်ခြုံဖျက်ဆီးတတ်သည်သာဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဒေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဝါနရဇေ့ဌကော၊ ထိုအခါက သင်းအုပ်မှောက်ကြီးသည်။ အာရာမဒူသကဒါရကော အဟောသိ၊ အရာမ်ခြုံဖျက်ဆီးတတ်သော ရွာသားသူငယ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ပဏ္ဍိတပုရိသော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိသော ယောကျ်ားသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အာရာမဒူသကဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော အာရာမဒူသကဇာတ် အဖွင့်တည်း။

၇။ ဝါရုဏိဒူသကဇာတကဝဏ္ဏနာ

နိ ဝေ အနတ္တကုသလေနာတိ ဣဒံ၊ နိ ဝေ အနတ္တကုသလေန အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို၊ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဝါရုဏိဒူသကံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊

သေရည်ဖျက်သူကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ အနာထပိဏ္ဍိကသေ
ဌာယော၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော။ ဧကော ဝါရုဏီ-
ဝါဏိဇော၊ တစ်ယောက်သော သေရည်ကုန်သည်သည်။ တိဒိဏ် ဝါရုဏီ
ယောဇေတွာ၊ ထက်ဖွာသော သေရည်ကို ဖေါ်စပ်၍။ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိနိ ဂဟေတွာ၊
ဌေရှေစသည်တို့ကို ယူ၍။ ဝိတ္ထိဏ္ဏော မဟာဇနေ သန္နိပတိတေ၊ ရောင်းနေသော်
လူအများသည် စုဝေးသော်။ "တာတ တုံ့ မူလံ ဂဟေတွာ၊ အိုံ အမောင် သင်သည်
တန်ဖိုးကို ယူ၍။ ဝါရုဏီ ဒေဟီတိ၊ သေရည်ကို ပေးလေ"ဟု။ အန္တေဝါသိကံ
အာဏာပေတွာ၊ အနီးနေတပည့်ကို စေခိုင်း၍။ သယံ နှာယိတုံ အဂမာသိ၊
မိမိသည် ရေချိုးခြင်းငှာ သွားပြီ။ အန္တေဝါသိကော မဟာဇနဿ၊ အနီးနေ
တပည့်သည် လူအများအား။ ဝါရုဏီ ဒေန္တော၊ သေရည်ကို ပေးသော်။ မနုဿေ
အန္တရန္တရာ၊ လူတို့ကို အကြားအကြား၌။ လောဏသက္ခရာ အာဟရာပေတွာ၊
ဆားပွင့်တို့ကို ဆောင်ယူစေ၍။ ခါဒန္တေ ဒိသွာ၊ စားသည်တို့ကို တွေ့၍။ "အယံ
သုရာ အလောဏိကာ ဘဝိဿတိ၊ ဤသေသည် ဆားမပါသည် ဖြစ်လတံ့။
လောဏံ ဧတ္ထ ပက္ခိပိဿာမီတိ၊ ဆားကို ဤသေရည်၌ ထည့်အံ့"ဟု တွေး၍။
သုရာစာဋိယံ၊ သေရည်အိုးတုတ်ကြီး၌။ နာဋိမတ္တံ လောဏံ ပက္ခိပိတွာ၊
တစ်စလယ်မျှသော ဆားကို ခတ်ထည့်၍။ တေသံ သုရံ အဒါသိ၊ ထိုသူတို့အား
သေရည်ကို ပေးပြီ။ တေ မုခံ၊ ထိုသူတို့သည် ခံတွင်းကို။ ပူရေတွာ ပူရေတွာ
ဆဋ္ဌေတွာ၊ ပြည့်စေ၍ ပြည့်စေ၍ ထွေးစွန့်ပစ်၍။ ကိံ တေ ကတန္တိ ပုစ္ဆိသု၊
အဘယ်ကို သင်သည် ပြုအပ်သနည်း"ဟု မေးကြပြီ။ တုမှေ သုရံ ပိဝိတွာ၊
သင်တို့သည် သေရည်ကို သောက်၍။ လောဏံ အာဟရာပေန္တေ ဒိသွာ၊ ဆားကို
ဆောင်ယူစေသည်တို့ကို တွေ့ရ၍။ လောဏေန ယောဇေသိန္တိ၊ ဆားနှင့် ယှဉ်စေ
ပြီဟု ဖြေပြီ။ ဧဝရူပံ မနာပံ ဝါရုဏိံ နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော နှစ်သက်ဖွယ်သော
သေရည်မည်သည်ကို။ နာသေသိ ဘလာတိ၊ မင်းဖျက်ဆီး၏ လူအ,ဟု။ တံ
ဂရဟိတွာ၊ ထိုတပည့်ကို ကဲ့ရဲ့၍။ ဥဋ္ဌာယုဋ္ဌာယ ပက္ကန္တာ၊ ထ၍ ထ၍ ဖဲသွားကုန်ပြီ။
ဝါဏိဇော အာဂန္တာ၊ သေရည်ကုန်သည်သည် ရေချိုးပြန်လာ၍။ ဧကမ္မိ အဒိသွာ၊
တစ်ယောက်ကိုသော်မှလည်း မတွေ့၍။ "ဝါရုဏိပါယကာ ကဟံ၊ သေရည်
သောက်သူတို့သည် အဘယ်သို့။ ဂတာတိ ပုစ္ဆိ၊ သွားကြသနည်း"ဟု မေးပြီ။ သော
တမတ္တံ အာရောစေသိ၊ ထိုတပည့်သည် ထိုအကြောင်းကို ပြောပြပြီ။ အထ နံ

အာစရိယော၊ ထိုအခါ ထိုတပည့်ကို ပိုင်ရှင်ဆရာသည်။ "ဘလ ဧဝရူပါ သုရာ နာမ၊ အို လူအ ဤသို့သဘောရှိသော ထက်သော သေရည်မည်သည်ကို။ တေ နာသိတာတိ ဂရဟိတွာ၊ မင်းသည် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ"ဟု ကဲ့ရဲ့၍။ ဣမံ ကာရဏာ အနာထပိဏ္ဍိကသေ အာရောစေသိ၊ ဤအကြောင်းကို အနာထပိဏ်သူဌေးအား ပြောပြပြီ။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ ဣဒါနိ မေ၊ ယခုအခါ ငါ့မှာ။ ဣဒံ ကထာပါဘတံ အတ္ထိတိ၊ ဤစကားလက်ဆောင်သည် ရှိ၏"ဟု တွေးမိ၍။ ဧကဝန်း ဂန္ဓာ၊ ဧကဝန်းကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ တေမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဂဟပတိ ဧသော၊ အို သူကြွယ် ဤတပည့်သည်။ ဣဒါနေဝ နု ဝါရုဏီဒူသကော၊ ဤယခုအခါ၌သာ သေရည်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဝါရုဏီဒူသကောယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း သေရည်ဖျက်ဆီးတတ်သည်သာတည်း"ဟု။ ဝတ္တာ တေန ယာစိတော၊ မိန့်တော်မူ၍ ထို အနာထပိဏ်သူဌေးသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဗာရာဏသိယံ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဗာရာဏသီမြို့၌။ သေဋ္ဌိ အဟောသိ၊ သူဌေးသည် ဖြစ်ပြီ။ တံ ဥပနိဿာယ၊ ထိုဘုရားလောင်းသူဌေးကို အားကိုးတစ်ခု အမှီကြီးပြု၍။ ဧကော ဝါရုဏီဝါဏိဇော ဧဝတိ၊ တစ်ယောက်သော သေရည်ကုန်သည်သည် အသက်မွေး၏။ သော တိဒိဝံ သုရံ ယောဇေတွာ၊ ထိုသေရည်ကုန်သည်သည် ထက်စွာသော သေရည်ကို ဖော်စပ်၍။ ဣမံ ဝိဏ္ဏိဏာဟိတိ၊ ဤသေရည်ကို ရောင်းလော့ဟု။ အန္တေဝါသိကံ ဝတ္တာ၊ တပည့်ကို မှာခဲ့၍။ နှာယိတုံ ဂတော၊ ရေချိုးခြင်းငှာ သွားပြီ။ အန္တေဝါသိကော တဿိ ဂတမတ္တေယေဝ၊ တပည့်သည် ထိုပိုင်ရှင်ဆရာသည် သွားကာမျှသော်သာလျှင်။ သုရာယ လောဘံ ပဏ္ဍိပိတွာ၊ သေရည်၌ ဆားကို ထည့်၍။ ဣမိနာဝ နယေန သုရံ ဝိနာသေသိ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးနည်းဖြင့်ပင် သေရည်ကို ဖျက်ဆီးပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုတပည့်၏။ အာစရိယော အာဂန္တွာ၊ ပိုင်ရှင်ဆရာသည် လာ၍။ တံ ကာရဏံ ဥ တွာ၊

ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ သေဋ္ဌိသ အာရောစေသိ၊ ဘုရားလောင်းသူဌေးအား ပြောပြီ။ သေဋ္ဌိ၊ ဘုရားလောင်းသူဌေးသည်၊ "အနတ္ထကုသလာ ဓာလာ နာမ-အတ္ထနားမလည် အနတ္ထနားလည်ကုန်သော ဖျင်းအလွန်းသူတို့မည်သည်။ အတ္တံ ကရိဿာမိတိ၊ အကျိုးကို ပြုမည်ဟုတွေး၍။ အနတ္ထမေ၀ ကရောန္တိတိ ၀တ္တာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုသာ ပြု ကြ၏"ဟု ပြောဆိုပြီး၍။

၄၇။ "နေ ဝေ အနတ္ထကုသလေန၊ အတ္ထစရိယာ သုခါ၀ဟာ။
ဟာပေတိ အတ္တံ ဒုမ္မေဓော၊ ကောဏ္ဍညော ဝါရဏိ ယထာ"တိ

"နေ ဝေ အနတ္ထကုသလေန (ပ) ဝါရဏိ ယထာ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

> ၄၇။ အနတ္ထ ကုသလေန အတ္ထစရိယာ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အကျိုးနားမလည် အကျိုးမဲ့နားလည်သူသည် အကျိုးရအောင် ပြုကျင့်ခြင်းသည်။ ဝေ နေ သုခါ၀ဟာ၊ စင်စစ်ကေန် ချမ်းသာကို မဆောင်တတ်။ ကောဏ္ဍညော ဝါရဏိ၊ တပည့်ကောဏ္ဍညသည် သေရည်ကို။ ဟာပေသိ ယထာ၊ ဆုတ်ယုတ်စေ, ပျက်စီးစေသကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ ဤအတူ။ ဒုမ္မေဓော အတ္တံ ဟာပေတိ၊ ပညာမဲ့သူ, လူအ,သည် အကျိုးကို ဆုတ်ယုတ်စေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ကောဏ္ဍညော ဝါရဏိ ယထာတိ**၊ ကောဏ္ဍညော ဝါရဏိ ယထာ ဟူသည်ကား။ ကောဏ္ဍညနာမကော အယံ အနေ္တ၀ါသိကော၊ ကောဏ္ဍည အမည်ရှိသော ဤတပည့်သည်။ အတ္တံ ကရိဿာမိတိ၊ အကျိုးကို ပြုအံ့ဟု တွေး၍။ လောဏံ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ဆားကို ထည့်၍။ ဝါရဏိ ဟာပေတိ ပရိဟာပေတိ ယထာ၊ သေရည်ကို ဆုတ်ယုတ်စေသကဲ့သို့။ ဝိနာသေတိ ယထာ၊ ပျက်စီးစေ သကဲ့သို့။ ဧ၀ံ သဗ္ဗောပိ အနတ္ထကုသလော၊ ဤအတူသာ တစ်ယောက်တည်း သာမက, အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော အနတ္ထနားလည် အတ္ထနားမလည်သူသည်။ အတ္တံ ဟာပေတိ၊ အကျိုးကို ဆုတ်ယုတ်စေ၏တည်း။ ဣတိ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမာယ ဂါထာယ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ ဤဂါထာဖြင့် တရားကို ဟောပြီ။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဂဟပတိ ဧသော၊ သူကြွယ် ဤတပည့်သည်။ ဣဒါနေ၀ နေ ဝါရဏိဒူသကော၊ ယခုအခါ၌သာ သေရည်ဖျက်ဆီး

တတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဝါရုဏီဒူသကောယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရှေးဦးလည်း သေရည်ဖျက်ဆီးဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယင်ရှေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဝါရုဏီဒူသကော၊ ထိုအခါက သေရည်ဆားထည့် ဖျက်ဆီးခဲ့သော တပည့်သည်။ ဣဒါနိပိ ဝါရုဏီဒူသကောဝ အဟောသိ၊ ယခုအခါ၌လည်း သေရည်ဆားထည့် ဖျက်တတ်သော တပည့်သည်သာ ဖြစ်လာပြီ။ တရာဏသိသေဋ္ဌ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ တရာဏသီသူဌေးသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောမာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝါရုဏီဒူသကဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော ဝါရုဏီဒူသကဇာတ် အဖွင့်တည်း။

၈။ ဇဝနဇ္ဇဇာတကဝဏ္ဏနာ

အနုပါယေန ယော အတ္ထန္တိ ဣဒံ၊ အနုပါယေန ယော အတ္ထံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခုံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ပြောဆိုရခက်သော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တံ ဘိက္ခုံ သတ္ထာ၊ မှန်၏ ထိုရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခု တွံ၊ ရဟန်း သင်သည်။ ဣဒါနေဝ နု ဒုဗ္ဗစော၊ ယခုအခါ၌သာ ပြောဆိုရခက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဒုဗ္ဗစောယေဝ၊ ရှေးကလည်း ပြောဆိုရခက်သည်သာ။ တေနေဝ စ ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်သာလည်း။ ပဏ္ဏိတာနံ ဝစနံ အကတ္တာ၊ ပညာရှိတို့၏ စကားကို မပြု၍ မလိုက်နာ၍။ တိရော့နေ အသိနာ၊ ထက်လွန်စွာသော သန်လျက်ဖြင့်။ ဒ္ဝိဓာ ကတ္တာ၊ နှစ်ပိုင်းကို ပြု၍။ ဆိန္နော ဟုတ္တာ၊ အဖြတ်ခံရသည် ဖြစ်၍။ မဂ္ဂေ နိပတိတ္တာ၊ လမ်းပေါ်၌ ပစ်ထားခံရပြီ။ တဿ ဧကက် နိဿာယ၊ သင်တစ်ယောက်တည်းကိုလည်း အမှီပြု၍။ ပုရိသသဟဿံ ဇီဝိတက္ခယံ၊ ယောက်ျားတစ်ထောင်သည် အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တန္တိ ဝတ္တာ၊ ရောက်ရပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်ပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဧကသ္မိံ ဂါမကေ၊ တစ်ခုသော ရွာကလေးက။ အညတရော ပြာဟ္မဏော၊ မထင်ရှားသော ပုဏ္ဏားသည်။ ဝေဒဗ္ဗံ နာမ မန္တံ ဇာနာတိ၊ ဝေဒဗွမည်သော မန္တန်ကို တတ်သိ နားလည်၏။ သော မန္တော၊ ထိုမန္တန်သည်။ အနဗ္ဘေ ကိရ၊ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်ဘူးတဲ့။ မဟာရဟော ကိရ၊ မြင့်မြတ်သူတို့အားသာ ထိုက်တန်သတဲ့။ နက္ခတ္တယောဂေ လဒ္ဓေ၊ နက္ခတ်ယှဉ်မှုကို ရအပ်သော်။ တံ မန္တံ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ထိုဝေဒဗွမန္တန်ကို ရွတ်၍မန်း၍။ အာကာသေ ဥလ္လောကိတေ၊ ကောင်းကင်ကို မော်ကြည့်အပ်သော်။ အာကာသတော သတ္တရတနဝဿံ ဝဿတိ၊ ကောင်းကင်မှ ရတနာခုနစ်ပါးမိုးသည် ရွာချ၏။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါက ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ ပြာဟ္မဏဿ သန္တိကေ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏ အထံ၌။ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူနေ၏။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ပြာဟ္မဏော ဗောဓိသတ္တံ အာဒါယ၊ ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားလောင်းကို ခေါ်ယူ၍။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသာ ဖြစ်သော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ အတ္တနော ဂါမာ နိက္ခမိတွာ၊ မိမိ၏ရွာမှ ထွက်၍။ စေတရဋ္ဌံ အဂမာသိ၊ စေတတိုင်းသို့ သွားပြီ။ အန္တရာမဂ္ဂေ စ ဧကသ္မိံ အရညဋ္ဌာနေ၊ လမ်းခရီးအကြား၌လည်း တစ်ခုသော တောအရပ်၌။ ပဠသတာ ပေသနကစောရာ နာမ၊ ငါးရာကုန်သော ပြန်ပေးဓားပြတို့မည်သည်။ ပဋ္ဌယာတံ ကရောန္တိ၊ လမ်း၌ဖျက်ဆီးလုယက်မှုကို ပြုကုန်၏။ တေ၊ ထိုပြန်ပေးဓားပြတို့သည်။ ဗောဓိသတ္တဉ္စ ဝေဒဗွပြာဟ္မဏဉ္စ ဂဏှိသု၊ ဘုရားလောင်းကို လည်းကောင်း ဝေဒဗွပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း ဖမ်းယူကုန်ပြီ။ ကသ္မာ ပန ဧတေ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား ထိုဓားပြတို့ကို။ ပေသနကစောရာတိ ဝုစ္စန္တိ၊ ပေသနကစောရတို့ ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ တေ ဒွေ ဇနေ ဂဟေတွာ၊ ထိုဓားပြတို့သည် လူနှစ်ယောက်တို့ကို ဖမ်း၍။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်ကို။ နေဟာရဏတ္ထာယ ပေသေန္တိ ကိရ၊ ပစ္စည်းဆောင်ယူဖို့ရာ စေခိုင်းကြသတဲ့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပေသနကစောရာတ္တေ၀ ဝုစ္စန္တိ၊ ပေသနကစောရတို့ဟူ၍သာ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေပိ စ ပိတာပုတ္တေ ဂဟေတွာ၊ ထိုပြန်ပေးဓားပြတို့သည်လည်း သားအဖတို့ကို ဖမ်းယူ၍။ ပိတရံ၊ အဖကို။ "တွံ အမှာကံ၊ သင်သည် ငါတို့အတွက်။ ဓနံ အာဟရိတွာ၊ ဥစ္စာကို ယူဆောင်ခဲ့၍။ ပုတ္တံ ဂဟေတွာ၊ သားကို ခေါ်ယူ၍။

ယာဟိတိ ဝဒန္တိ၊ သွားလော့"ဟု ပြောကြကုန်၏။ ဘေနေ ဥပါယေန၊ ဤနည်း လမ်းဖြင့်။ မာတုမိတရော ဂဟေတွာ၊ အမိသမီးတို့ကို ဖမ်းယူ၍။ မာတရံ ဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ အမိကို လွှတ်ကုန်၏။ ဇေဋ္ဌကနိဋ္ဌေ ဂဟေတွာ၊ အကိုညီတို့ကို ဖမ်း ယူ၍။ ဇေဋ္ဌဘာတိကံ ဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ အကိုကြီးကို လွှတ်ကုန်၏။ အာစရိယဿ ဝါသိကေ ဂဟေတွာ၊ ဆရာတပည့်တို့ကို ဖမ်းယူ၍။ အန္တေဝါသိကံ ဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ တပည့်ကို လွှတ်ကုန်၏။ တေ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုပြန်ပေးဆားပြတို့သည် ထိုအခါ၌။ ဝေဒဗ္ဗပြာဟွက်ံ ဂဟေတွာ၊ ဝေဒဗ္ဗပုဏ္ဏားကို ဖမ်းယူ၍။ ဟောမိသတ္တံ ဝိဿဇ္ဇေသုံ၊ တပည့်ဘုရားလောင်းကို လွှတ်ကြပြီ။

ဟောမိသတ္တော အာစရိယံ ဝန္ဒိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဆရာကို ရှိခိုး၍။ "အဟံ ဘောဟဒ္ဓိဟစ္စယေန၊ ကျွန်တော်သည် တစ်ရက်နှစ်ရက်လွန်သဖြင့်။ အာဂမိဿာမိ၊ လာပါအုံ့။ တုမှေ မာ ဘာယိတ္ထ၊ သင်ဆရာတို့သည် မကြောက်ကြ ပါလင့်။ အပိ စ မမ ဝစနံ ကရောထ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ပြောရသော် ကျွန်တော်၏ စကားကို ပြုကြ, လိုက်နာတော်မူကြပါ။ အဇ္ဇ ဓနဝဿာပနကနက္ခတ္တယောဂေါ ဘဝိဿတိ၊ ယနေ့ ရတနာမိုးရွာစေတတ်သော နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ့ံ။ တုမှေ ဒုက္ခံ အသဟန္တာ၊ သင်ဆရာတို့သည် ဆင်းရဲကို မအောင့်နိုင်၍။ မန္တံ ပရိဝတ္တေတွာ၊ မန္တန်ကို မန်းမှုတ်၍။ ဓနံ မာ ဝဿာပယိတ္ထ၊ ဥစ္စာမိုးကို မရွာစေပါ ကုန်လင့်။ သစေ ဝဿာပေဿထ၊ အကယ်၍ ရွာစေကုန်အုံ့။ တုမှေ စ ဝိနာသံ ပါပုဏိဿထ၊ သင်ဆရာတို့သည်လည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်လတ့ံ။ ဣမေ စ ပဠသတာ စောရာ၊ ဤပြန်ပေးဆားပြငါးရာတို့သည်လည်း။ ဝိနာသံ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလတ့ံ။ ဣတိ ဓဝံ အာစရိယံ သြဝဒိတွာ၊ ဤသို့ ဆရာကို မကောင်းဖြစ်မည်ကို ပြောကြား၍။ ဓနတ္ထာယ အဂမာသိ၊ ဥစ္စာအကျိုးငှာ သွားပြီ။ စောရာပိ သူရိယေ အတ္ထင်္ဂတေ၊ ပြန်ပေးဆားပြတို့သည်လည်း နေသည် ဝင်သော်။ ပြာဟွက်ံ ဗန္ဓိတွာ နိပဇ္ဇာပေသုံ၊ ပုဏ္ဏားကို ဖွဲ့ချည်၍ အိပ်စေကုန်ပြီ။ တခ်ဏာညေव ပါစီနလောကဓာတုတော၊ ထိုအခိုက်၌ပင် အရှေ့လောကဓာတ်မှ။ ပရိပုဏ္ဏစန္ဒ-မဏ္ဍလံ ဥဋ္ဌဟိ၊ လပြည့်ဝန်းသည် တက်လာပြီ။ ပြာဟွဏော နက္ခတ္တံ သြလော-ကေန္တော၊ ပုဏ္ဏားသည် နက္ခတ်ကို ကြည့်သော်။ "ဓနဝဿာပနကနက္ခတ္တယောဂေါ လဒ္ဓေါ၊ ရတနာမိုးရွာစေတတ်သော နက္ခတ်ယှဉ်မှုကို ရအပ်ပြီ။ အနုဘူတေန ဒုက္ခေန မေ ကိံ၊ ခံစားအပ်သော ဆင်းရဲဖြင့် ငါ့အား ဘာပြုအုံ့နည်း။ မန္တံ

ပရိဝတ္တေတွာ၊ မန္တန်ကို မန်း၍၊ ရတနဝသံ ဝဿာပေတွာ၊ ရတနာမိုးကို ရွာစေ၍။ စောရာနံ ဓနံ ဒတွာ၊ ပြန်ပေးဆေးပြတို့အား ဥစ္စာကို ပေး၍။ ယထာသုခံ ဂမိဿာမိတိ စိန္တေတွာ၊ ချမ်းသာသည့်အားလျော်စွာ သွားအံ့"ဟု ကြံ၍။ စောရေ၊ ပြန်ပေးဆေးပြတို့ကို။ "ဘောန္တော စောရာ တုမှေ၊ အိုဠ ပြန်ပေးဆေးပြတို့ သင်တို့သည်။ မံ ကိမတ္ထာယ၊ ဝါ့ကို အဘယ်ကျိုးငှာ။ ဂဏှထာတိ အာမန္တေသိ၊ ဖမ်းယူကြသနည်း"ဟု မေးပြီ။ ဓနတ္ထာယ အယျာတိ၊ ဥစ္စာအကျိုးငှာပါ အရှင်ပုဏ္ဏားကြီးဟု ဖြေကြပြီ။ သစေ ဝေါ ဓနေန အတ္ထော၊ အကယ်၍ သင်တို့အား ဥစ္စာဖြင့် အလိုရှိအံ့။ ခိပ္ပံ မံ ဗန္ဓနာ မောစေတွာ၊ လျှင်စွာ ဝါ့ကို အဖွဲ့အချည်မှ လွတ်စေ၍။ သိသံ နှာပေတွာ၊ ဦးခေါင်းကို ရေခိုးစေ၍။ အဟတဝတ္ထာနိ အစ္ဆာဒေတွာ၊ အဝတ်သစ်တို့ကို ဝတ်ရုံစေ၍။ ဂန္ဓေဟိ ဝိလိမ္ပာပေတွာ၊ နံ့သာတို့ကို လိမ်းကျံစေ၍။ ပုပ္ပါနိ ဝိလမ္ဘာပေတွာ ဌပေထာတိ၊ ပန်းတို့ကို ပန်စေ၍ ထားကြလော့"ဟု ပြောပြီ။ စောရာ တဿ ကထံ သုတွာ၊ ပြန်ပေးဆေးပြတို့သည် ထိုပုဏ္ဏား၏ စကားကို ကြားရ၍။ တထာ အကံသု၊ ထိုပုဏ္ဏား ပြောသည့်အတိုင်း ပြုကြပြီ။

ဗြာဟ္မဏော နက္ခတ္တယောဂံ ဥ တွာ၊ ပုဏ္ဏားသည် နက္ခတ်ယှဉ်မှုကို သိ၍။ မန္တံ ပရိဝတ္တေတွာ၊ မန္တန်ကို မန်းမှတ်၍။ အာကာသံ ဥလ္လောကေသိ၊ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ပြီ။ တာဝဒေဝ အာကာသတော၊ ထိုအချိန်၌ပင် ကောင်းကင်မှ။ ရတနာနိ ပတိံသု၊ ရတနာတို့သည် ကျလာကုန်ပြီ။ စောရာ တံ ဓနံ သက်ခိုတွာ၊ ပြန်ပေးဆေးပြတို့သည် ထိုဥစ္စာတို့ကို စုရုံး၍။ ဥတ္တရာသင်္ဂေါ ဘဏ္ဍိကံ ကတွာ၊ အပေါ် ရုံတို့၌ ပစ္စည်းရှိသည်ကို (ပစ္စည်းထုတ်ကို) ပြု၍။ ပါယိံသု၊ သွားကြပြီ။ ဗြာဟ္မဏောပိ တေသံ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း ထိုပြန်ပေးဆေးပြတို့၏။ ပစ္ဆတော အဂမာသိ၊ နောက်မှသာ သွားပြီ။ အထ တေ စောရေ၊ ထိုအခါ ထိုပြန်ပေးဆေးပြတို့ကို။ အညေ ပစ္ဆသတာ စောရာ ဂဏှိံသု၊ အခြားကုန်သော ငါးရာကုန်သော သူခိုးဆေးပြတို့သည် ဖမ်းယူကုန်ပြီ။ ကိမတ္ထံ အမှေ ဂဏှထ၊ ဘာအကျိုးငှာ ငါတို့ကို ဖမ်းယူကုန်သနည်း။ ဣတိ ဝုတ္တာ စ၊ ဤသို့အမေးခံကြရသော်။ ဓနတ္ထာယာတိ အာဟံသု၊ ဥစ္စာအကျိုးငှာဟု ဖြေကြပြီ။ ဝေါ ဓနေန ယဒိ အတ္ထော၊ သင်တို့အား ဥစ္စာဖြင့် အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ ဧတံ ဗြာဟ္မဏံ ဂဏှထ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို ဖမ်းယူကြလော့။ ဧသော အာကာသံ ဥလ္လောကေတွာ၊ ဤပုဏ္ဏားသည် ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်၍။ ဓနံ ဝဿာပေသိ၊ ဥစ္စာမိုးကို ရွာစေပြီ။ အမှာကမ္ပိ ဧတံ၊

ငါတို့အားလည်း ဤပစ္စည်းကို။ ဧတေနေဝ ဒိန္နန္တိ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်ပင် ပေးအပ်ပြီဟု ပြောကြပြီ။ စောရာ စောရေ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ နောက်ခိုးသားဓားပြတို့သည် ရှေ့ခိုးသားဓားပြတို့ကို လွှတ်၍။ "အမှာကမ္မိ ဓနံ ဒေဟိတိ၊ ငါတို့အားလည်း ဥစ္စာကို ပေးလော့"ဟု ပြော၍။ ပြာဟွက် ဂဏ္ဍိသု၊ ပုဏ္ဏားကို ဖမ်းယူကြပြီ။ ပြာဟွဏော၊ ဝေဒဗွပုဏ္ဏားသည်။ "အဟံ တုမှာကံ၊ ငါသည် သင်တို့အား။ ဓနံ ဒဒေယျံ၊ ဥစ္စာကို ပေးလိုဏ်။ ဓနဝဿာပနကနက္ခတ္တယောဂေါ ပန ဣတော၊ ဥစ္စာမိုးကို ရွာစေတတ်သော နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်ကား ဤနေ့မှ၊ သံဝစ္ဆရ-မတ္ထကေ ဘဝိဿတိ၊ တစ်နှစ်အထက်၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဝေါ ဓနေန ယဒိ အတ္ထော၊ သင်တို့အား ဥစ္စာဖြင့် အကယ်၍ အလိုရှိအုံ့။ အဓိဝါသေထ၊ ဆိုင်းငုံကြဦးလော့။ တဒါ ဓနဝဿံ၊ ထိုအခါ ဥစ္စာမိုးကို။ ဝဿာပေဿာမိတိ အာဟ၊ ရွာစေအုံ့"ဟု ပြောပြီ။ စောရာ ကုဇ္ဈိတွာ၊ နောက်ခိုးသားဓားပြတို့သည် စိတ်ဆိုး၍။ "အမ္ဘော ဒုဋ္ဌပြာဟွဏာ အညေသံ၊ ဟယ်. . ပုဏ္ဏားပျက် အခြားသူတို့အား။ ဣဒါနေဝ ဓနံ ဝဿာပေတွာ၊ ယခုပင် ဥစ္စာမိုးကို ရွာစေ၍, ရွာပေး၍။ အမှေ အည် သံဝစ္ဆရံ ငါတို့ကိုကား အခြားသော နှစ်ပတ်လုံး။ အဓိဝါသာပေသိတိ၊ ဆိုင်းငုံစေပြီဟု ပြော၍။ တိဏေန အသိနာ၊ ထက်စွာသော သန်လျက်ဖြင့်။ ပြာဟွက် ဒ္ဝိဓာ ဆိန္ဒိတွာ၊ ပုဏ္ဏားကို နှစ်ပိုင်းခုတ်ဖြတ်၍။ မဂ္ဂေ ဆဋ္ဌေတွာ၊ လမ်းပေါ်၌ ပစ်ထား၍။ ဝေဂေန အနုဗန္ဓိတွာ၊ အဟုန်ဖြင့် အစဉ်လိုက်ကြ၍။ တေဟိ စောရေဟိ သဒ္ဒိ ယုဇ္ဈိတွာ၊ ထိုရှေး ခိုးသားဓားပြတို့နှင့်အတူ တိုက်ခိုက်ကြ၍။ တေ သဗ္ဗေပိ မာရေတွာ၊ ထိုရှေးခိုးသားဓားပြအားလုံးတို့ကိုလည်း သတ်၍။ ဓနံ အာဒါယ၊ ဥစ္စာကို ယူ၍။ ပုန ဒ္ဝေကောဋ္ဌာသာ ဟုတွာ၊ တစ်ဖန် နှစ်ဖွဲ့တို့သည် ဖြစ်ကြ၍။ အညမညံ ယုဇ္ဈိတွာ၊ အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်ကြ၍။ အမှတေယျာနိ ပုရိသသတာနိ ယာတေတွာ၊ အခွဲနှင့်တကွ သုံးရာသော ယောက်ျားတို့ကို, ယောက်ျား ၂၅၀-တို့ကို သတ်၍။ ဧတေန ဥပါယေန ယာဝ၊ ဤနှစ်ဖွဲ့ကွဲသော နည်းဖြင့် အကြင် မျှလောက်။ ဒ္ဝေ ဇနာ အဝသိဋ္ဌာ အဟေသုံ၊ နှစ်ယောက်တို့သည် ကြွင်းကျန်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တာဝ အညမညံ ယာတယိသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သာ ကျန်သည်အထိ အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်ကြပြီ။ ဧဝံ တံပုရိသသဟဿံ၊ ဤသို့လျှင် ထိုယောက်ျားတစ်ထောင်သည်။ ဝိနာသံ ပတ္တံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

တေ ပန ဒွေ ဇနာ ဥပါယေန၊ ထိုကျန်လူနှစ်ယောက်တို့သည်ကား နည်းဥပါယ်ဖြင့်။ တံ ဓနံ အာဟရိတ္မာ၊ ထိုဥစ္စာကို ဆောင်ယူခဲ့၍။ ဧကသ္မိံ ဂါမသမီပေ ဂဟနဋ္ဌာနေ၊ တစ်ခုသော ရွာအနီး၌ ရှုပ်ထွေးဖုံးကွယ်သော နေရာ၌။ ဓနံ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဥစ္စာကို ဖုံးအုပ်၍။ ဧကော ခဏ္ဍ ဂဟေတွာ၊ တစ်ယောက်သည် သန်လျက်ကိုင်၍။ ရက္ခဿော နိသီဒိ၊ စောင့်လျက် ထိုင်နေပြီ။ ဧကော တဏ္ဍုလေ ဂဟေတွာ၊ တစ်ယောက်သည် ဆန်တို့ကို ယူ၍။ ဘတ္တံ ပစာပေသုံ၊ ထမင်းကို ချက်စေခြင်းငှာ။ ဂါမံ ပါဝိသိ၊ ရွာသို့ ဝင်ပြီ။ သော လောဘော စ နာမ၊ ဤ လောဘမည်သည်လည်း။ ဝိနာသမူလမေဝ၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းရင်းသာတည်း။ ဣတိ ဓနသန္တိကေ နိသိန္နော၊ ထို့ကြောင့် ဥစ္စာအနီး၌ ထိုင်နေသူသည်။ "တသ္မိံ အာဂတေ၊ ထိုရွာထဲ ထမင်းချက်ဖို့ သွားသူသည် ပြန်လာသော်။ ဣဒံ ဓနံ ဒွေကောဋ္ဌာသာ ဘဝိဿန္တိ၊ ဤဥစ္စာသည် နှစ်ပုံတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ့်။ အဟံ တံ အာဂတမတ္တမေဝ၊ ငါသည် ထိုသူကို ရောက်လာခါမျှပင်လျှင်။ ခဏ္ဍေန ပဟရိတ္မာ၊ သန်လျက်ဖြင့် ခုတ်ဖြတ်၍။ ယန္ဒုနေ ယာတေယျန္တိ စိန္တေသိ၊ သတ်ရမှ ကောင်းလေစွ"ဟု တွေးပြီ။ သော ခဏ္ဍ သန္ဓယိတ္မာ၊ ထိုဥစ္စာစောင့်နေသူသည် သန်လျက်ကို လွယ်၍။ တဿ အာဂမနံ၊ ထိုသွားသူ၏ ပြန်လာခြင်းကို။ ဩလောကေန္တော နိသီဒိ၊ ကြည့်လျက် ထိုင်နေပြီ။ ဣတရောပိ၊ သည့်ပြင် ရွာထဲ သွားသူသည်လည်း၊ "တံ ဓနံ ဒွေ ကောဋ္ဌာသာ ဘဝိဿန္တိ၊ ထို ဥစ္စာသည် နှစ်ပုံတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ့်။ အဟံ ဘတ္တေ၊ ငါသည် ထမင်း၌။ ဝိသံ ပက္ခိပိတ္မာ၊ အဆိပ်ကို ထည့်၍။ တံ ပုရိသံ ဘောဇေတ္မာ၊ ထိုစောင့်နေသူကို ကျွေး၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေတ္မာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ ဧကကောဋ္ဌာ၊ တစ်ယောက်တည်းသာ။ ဓနံ ဂဏှေယျန္တိ စိန္တေသိ၊ ဥစ္စာကို ယူဏ"ဟု ကြံပြီ။ သော ဘတ္တေ နိဋ္ဌိတေ၊ ထိုရွာထဲသွားသူသည် ထမင်းသည် ချက်ပြီးသော်။ သယံ ဘုဉ္ဇိတ္မာ၊ ကိုယ်တိုင် စားပြီး၍။ သေသကေ ဝိသံ ပက္ခိပိတ္မာ၊ အကျန်၌ အဆိပ်ကို ထည့်၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုထမင်းကို ယူ၍။ တတ္ထ အဂမာသိ၊ ထိုဥစ္စာထားရာသို့ သွားပြီ။ ဘတ္တံ သြတာရေတ္မာ၊ ထမင်းကို ချထားပြီး၍၊ ဋ္ဌိတမတ္တမေဝ တံ၊ တည်ခါမျှသာ ဖြစ်သော ထိုထမင်းယူလာသူကို။ ဣတရော ခဏ္ဍေန၊ သည့်ပြင် ဥစ္စာစောင့်နေသူသည် သန်လျက်ဖြင့်။ ဒွိဓာ ဆိန္ဒိတ္မာ၊ နှစ်ပိုင်းခုတ်ဖြတ်၍။ တံ ပဋိစ္ဆန္နဋ္ဌာနေ ဆဋ္ဌေတ္မာ၊ ထိုအလောင်းကို ကွယ်ရာ၌ စွန့်ပစ်၍။ တံ ဘတ္တံ ဘုဉ္ဇိတ္မာ စ၊ ထို

ထမင်းကို စားပြီးရှိလည်း။ သယမ္ဘို တတ္တေ၀၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုနေရာ၌ပင်။ ဇီ၀ိတကွယ် ပါပုဏ္ဏာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ စ ဧ၀ं တं ခနံ နိဿာယ၊ ဆက်ပြောရသော် ဤသို့ ထိုပစ္စည်းကို မှီ၍။ သဗ္ဗေ၀ ဝိနာသं ပါပုဏိသု၊ ခိုးသားနှစ်ဖွဲ့အားလုံးတို့သည်ပင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တာပိ ခေါ ကောဟဒ္ဓိဟစ္စယေန၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း တစ်ရက်နှစ်ရက်လွန်သဖြင့်။ ခနံ အာဒါယ၊ ဥစ္စာကို ယူ၍။ အာဂတော၊ လာသော်။ တသ္မိံ ဌာနေ အာစရိယံ အဒိသ္မာ၊ ထိုနေရာ၌ ဆရာကို မတွေ့ရ၍။ ဝိပ္ပကိဏ္ဏံ ပန ခနံ ဒိသ္မာ၊ ဖရိုးဖရဲကျဲနေသည်ဖြစ်သော ဥစ္စာကို တွေ့ရ၍။ "အာစရိယေန မမ ဝစနံ အကတ္တာ၊ ဆရာသည် ငါ၏ စကားကို မပြုဘဲ။ ခနံ ဝဿာပိတံ ဘဝိဿတိ၊ ဥစ္စာမိုးကို ရွာစေအပ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ သဗ္ဗေဟိ ဝိနာသံ ပတ္တေဟိ၊ ခိုးသားအားလုံးတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြသည်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်ရာ၏"ဟု တွေးတောရ၏။ မဟာမဂ္ဂေန ပါယာသိ၊ လမ်းမကြီးဖြင့် သွားပြီ။ ဂစ္ဆန္တော အာစရိယံ၊ သွားသော် ဆရာ၀ေဒဗုဒ္ဓရက္ခိတကို။ မဟာမဂ္ဂေ ဒ္ဒိဓာ၊ လမ်းမကြီး၌ နှစ်ပိုင်း။ ဆိန္နံ ဒိသ္မာ၊ အဖြတ်ခံထားရသည်ကို တွေ့၍။ "မမ ဝစနံ၊ ငါ၏ စကားကို။ အကတ္တာ မတောတိ၊ မပြု၍ သေရ၏"ဟု တွေး၍။ ဒါရုနိ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ ထင်းတို့ကို ထုတ်ဆောင်၍။ စိတကံ ကတ္တာ၊ ထင်းကုလားပုံကို ပြု၍။ အာစရိယံ ဈာပေတ္တာ၊ ဆရာ့အလောင်းကို မီးရှို့၍။ ဝနပုပ္ဖေဟိ ပူဇေတ္တာ၊ တောပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ ပုရတော ဂစ္ဆန္တော၊ ရှေ့သို့ ဆက်သွားသော်။ ဇီ၀ိတကွယ် ပတ္တော ပဠ္ဌသတော၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ငါးရာတို့လည်းကောင်း၊ ပုရတော အမှုတေယျသတော၊ ရှေ့တစ်နေရာ၌ ၂၅၀-တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ အနုက္ကမေန၊ ဤသို့ အစဉ်အားဖြင့်။ အ၀သာနေ ဒ္ဒေ ဇနေ၊ နောက်ဆုံး၌ နှစ်ယောက်တို့ကို။ ဇီ၀ိတကွယ် ပတ္တော ဒိသ္မာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်နေသည်တို့ကို တွေ့ရ၍။ "ဒ္ဒိဟိ ဥိနံ၊ နှစ်ယောက်တို့ဖြင့် ယုတ်လျော့နေသော။ ဣမံ ပုရိသသဟဿံ ဝိနာသं ပတ္တံ၊ ဤယောကျ်ားတစ်ထောင်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ အညေဟိ ဒ္ဒိဟိ စောရေဟိ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ အခြားကုန်သော ခိုးသားနှစ်ယောက်တို့သည် ရှိရကြီးမည်။ တေဟိ သဏ္ဌမ္ဘိတုံ နသက္ခိဿန္တိ၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း တောင့်ထားခြင်း ထိန်းထားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။ ကဟံ တေ ဂတာ နု ခေါတိ၊ ဘယ်သို့ ထိုကျန်နှစ်ယောက်တို့သည် သွားကြကုန်

သနည်း"ဟု တွေးမိ၏။ ဂစ္ဆန္တော၊ ဆက်သွားသော်။ တေသံ ဓနံ အာဒါယ၊ ထိုကျန်နှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာကို ယူ၍။ ဂဟနဋ္ဌာနံ ပဝိဋ္ဌမဂ္ဂံ ဒိသွာ၊ ရှုပ်ထွေးဖုံးကွယ်ရာသို့ ဝင်ရောလမ်းကို တွေ့၍။ ဂစ္ဆန္တော ဘဏ္ဍိကဘဒ္ဒသ ဓနသ၊ ဆက်သွားသော် အထုပ်ဖြင့် ထုပ်အပ်သော ဥစ္စာ၏။ ရာသီ ဒိသွာ၊ အစုအပုံကို တွေ့ရ၍။ ဘတ္တပါတီ အဝတ္ထရိတွာ၊ ထမင်းခွက်ကို မှောက်ဖိ၍။ မတံ ဇတံ အဒ္ဒသ၊ သေနေသော တစ်ယောက်ကို တွေ့ပြီ။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ "ဣဒံ နာမ တေဟိ၊ ဤမည်သော အမှုကို ထိုကျန်လူနှစ်ယောက်တို့သည်။ ကတံ ဘဝိဿတိ၊ ပြုအပ်သည် ဖြစ်လတံ့"ဟု။ သဒ္ဓံ ဥ တွာ၊ အလုံးစုံကို သိ၍။ "သော ပုရိသော ကဟံ နု ခေါ၊ အခုတိုင်ရ၍ နောက်ဆုံးသေသော ထိုယောကျ်ားသည် အဘယ်မှာနည်း"ဟု။ ဝိစိနန္တော၊ ရှာသော်။ တမ္ပိ ပဋိစ္ဆန္နဋ္ဌာနေ၊ ထိုယောကျ်ားကိုလည်း ဖုံးကွယ်ရာ ဌာနဌ၊ အပဝိဋ္ဌံ ဒိသွာ၊ စွန့်ပစ်ထားအပ်သည်ကို တွေ့၍။ "အမှာကံ အာစရိယော၊ ငါတို့၏ ဆရာသည်။ မမ ဝစနံ အကတွာ၊ ငါ၏ စကားကို မပြု၍, မလိုက်နာ၍။ အတ္တနော ဒုဋ္ဌစိတ္တတာယ၊ မိမိ၏ အပြောရခက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနာပိ ဝိနာသံ ပတ္တော၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ တေန၊ ထိုင့်၊ ဆရာသည်။ အပရမ္ပိ ပုရိသသဟဿံ ဝိနာသိတံ၊ အခြားလည်း ဖြစ်သော ယောကျ်ားတစ်ထောင်ကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ဝတ အနုပါယေန အကာရဏေန၊ စင်စစ် မဟုတ်သော နည်းဖြင့် မမှန်သောအကြောင်းဖြင့်။ အတ္တနော ဝုမ္မိ ပတ္ထယမာနာ၊ မိမိ၏ ကြီးပွားချမ်းသာမှုကို လိုလားသူတို့သည်။ အမှာကံ အာစရိယော ဝိယ၊ ငါတို့၏ ဆရာကဲ့သို့။ မဟာဝိနာသမေဝ ပါပုဏိသန္တိ စိန္တေတွာ၊ ပျက်စီးခြင်း ကြီးစွာသို့သာ ရောက်ကြလတံ့"ဟု တွေးမိ၏။

၄၈။ "အနုပါယေန ယော အတ္ထံ၊ ဂဏှာတိ သော ဝိဟညတိ။
စေတာ ဟနိ"သု ဝေဒဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗေ တေ ဗျသနမဂ္ဂဂူ"တိ၊

"အနုပါယေန (ပ) ဗျသနမဂ္ဂဂူ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၄၈။ အနုပါယေန ယော အတ္ထံ ဂဏှာတိ၊ မဟုတ်သော နည်းလမ်းဖြင့် အကြောင်သူသည် မိမိကြီးပွားချမ်းသာမှုကို အလိုရှိ၏။ သော ဝိဟညတိ၊ ထိုသူသည် ပင်ပန်းပျက်စီးရ၏။ စေတာ ဝေဒဗ္ဗံ ဟနိ"သု၊ စေတတိုင်းသား

သူခိုးဓားပြတို့သည် ဝေဒဗေမန္တန်တတ်သည့် ပုဏ္ဏားကို သတ်ကြပြီ။ သဗ္ဗေ တေ ဗျသန် အဗ္ဗဂူ၊ နှစ်ဖွဲ့လုံးဖြစ်ကုန်သော ထိုခိုးသားတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သော ဝိဟညတီတိ၊ သော ဝိဟညတိ ဟူသည်ကား။ အနုပါယေန၊ မမှန်သော နည်းလမ်းဖြင့်။ အတ္ထနော အတ္ထံ၊ မိမိ၏ အကျိုးကို။ ဝိမ္ဘိ သုခံ၊ ကြီးပွါးမှုကို ချမ်းသာမှုကို။ ဣဒ္ဓာမီတိ အကာလေ၊ အလိုရှိ၏"ဟု တွေးမိ၍ အခါမဟုတ်သည်၌။ ဝါယာမံ ကရောန္တော၊ အားထုတ်မှုကို ပြုသော။ သော ပုဂ္ဂလော ဝိဟညတိ ကိလမတိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ပင်ပန်းရ၏။ မဟာဝိနာသံ ပါပုဏာတိ၊ ဖျက်စီးခြင်းကြီးစွာသို့ ရောက်ရ၏တည်း။ **စေတာတိ** စေတရဋ္ဌ-ဝါသိနော စောရာ၊ စေတာ ဟူသည်ကား စေတတိုင်းဌ၌ နေကုန်သော ခိုးသား ဓားပြတို့တည်း။ **ဟနိ်သု** ဝေဒဗ္ဗန္တိ၊ ဟနိ်သု ဝေဒဗ္ဗံ ဟူသည်ကား။ ဝေဒဗေမန္တဝေန ဝေဒဗ္ဗောတိ၊ ဝေဒဗေမန္တန်အစွမ်းကြောင့် ဝေဒဗ္ဗဟူ၍။ လဒ္ဓနာမံ ပြာဟွဂ်ံ ဟနိ်သု၊ ရအပ်သော နာမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားကို သတ်ကြပြီတည်း။ **သဗ္ဗေ** တေ **ဗျသနမဗ္ဗဂူ**တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဗျသနမဗ္ဗဂူ ဟူသည်ကား။ တေပိ စ အနဝသေသာ၊ ထိုခိုးသားတို့သည်လည်းပဲ အကြွင်းအကျန်မရှိကြဘဲ။ အညမညံ ယာတယမာနာ၊ အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်ကြလျက်။ ဗျသနံ အဓိဂစ္ဆိသု ပဋိလဘိသု၊ ပျက်စီးမှုကိုသာ ရကြပြီတည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဒေဝ ဘောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ အမှာကံ အာစရိယော၊ ငါတို့၏ ဆရာသည်။ အနုပါယေန အဌာနေ၊ မဟုတ်သော နည်းလမ်းဖြင့် မလျော်သည့် နေရာ၌။ ပရက္ကမံ ကရောန္တော၊ လုံ့လကို ပြုလျက်။ ဓနံ ဝဿာပေတွာ၊ ဥစ္စာမြီးကို ရွာစေခြင်းကြောင့်။ အတ္တနာပိ ဇီဝိတကၠယံ ပတ္တော ယထာ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရသကဲ့သို့။ အညေသဉ္စ ဝိနာသပစ္စယော ဇာတော ယထာ၊ အခြားသူတို့၏လည်း ပျက်စီးကြောင်းသည် ဖြစ်ရသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ ယော အညောပိ၊ ဤအတူသာ အကြင် အခြားသူသည်လည်း။ အနုပါယေန၊ မဟုတ်သော နည်းဖြင့်။ အတ္တနော အတ္ထံ ဣစ္ဆန္တော၊ မိမိ၏ အကျိုးကို အလိုရှိ၍။ ဝါယာမံ ကရိဿတိ၊ လုံ့လကို ပြုအံ့။ သော သဗ္ဗော အတ္တနာ စ ဝိနဿိဿတိ၊ ထိုသူအားလုံးသည် ကိုယ်တိုင်လည်း ပျက်စီးလတ့်။ ပရေသံ ဝိနာသပစ္စယော စ

ဘဝိသတိတိ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ပျက်စီးကြောင်းသည်လည်း ဖြစ်လတံ့"ဟု။ ဝန်ဥန္နာဒေန္ဓော၊ တောအုပ်ကို ပဲ့တင်ထပ်စေလျက်။ ဒေဝတာသု သာဓုကာရံ ဒဒမာနာသု၊ နတ်တို့သည် ကောင်းချီးကို ပေးကုန်စဉ်။ ဣမာယ ဂါထာယ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ ဤဂါထာဖြင့် တရားကို ဟောတော်မူ၍။ တံ ဓနံ ဥပါယေန၊ ထို ဥစ္စာကို နည်းလမ်းမှန်ဖြင့်။ အတ္တနော ဂေဟံ အာဟရိတွာ၊ မိမိ၏ အိမ်သို့ ဆောင်ယူ၍။ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကရောန္တော၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလျက်။ ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ အသက်ထက်ဆုံး တည်နေ၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ သဂ္ဂပထံ၊ အသက်အဆုံး၌ နတ်ပြည်လမ်းကြောင်းကို။ ပူရယမာနော အဂမာသိ၊ ပြည့်စေလျက် သွားပြီ။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဘိက္ခု တွံ၊ ရဟန်း သင်သည်။ ဣဒါနေဝ ဒုဗ္ဗစော၊ ယခုအခါ၌သာ အပြောရခက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဒုဗ္ဗစောဝ၊ ရှေးကလည်း အပြောရခက်သည်သာ၊ ဒုဗ္ဗစတ္တာ ပန မဟာဝိနာသံ ပတ္တောတိ၊ အပြောရခက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်ကား ပျက်စီးခြင်းကြီးစွာသို့ ရောက်ရပြီ"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော် မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ဝေဒဗ္ဗပြာဟ္မဏော၊ ထိုအခါက ဝေဒဗ္ဗပုဏ္ဏားသည်။ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု အဟောသိ၊ အပြောရခက်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ အန္တေဝါသိကော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ တပည့်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝေဒဗ္ဗဇာတကဝဏ္ဏနာ အဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော ဝေဒဗ္ဗဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ နတ္ထတ္ထဇာတကဝဏ္ဏနာ

နတ္ထတ္ထံ ပတိမာနေန္တန္တိ ဣဒံ၊ နတ္ထတ္ထံ ပတိမာနေန္တံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ အာဇီဝကံ၊ မထင်ရှားသော တက္ကတွန်း

ကို။ အာရဇ္ဇ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိယ် ကေ
ကုလမိတရဲ့ သာဝတ္ထိမြို့က တစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးကို။ ဇနပဒေ ကော
ကုလပုတ္တော၊ ဇနပုဒ်က တစ်ယောက်သော အမျိုးသားသည်။ အတ္တနော ပုတ္တသ
ဝါရေတွ၊ မိမိ၏သားအတွက် တောင်း၍။ "အသုကဒိဝသေ နာမ ဂဏ္ဍိသာမိတိ၊
ဤ မည်သော နေ့၌ ယူအံ့"ဟု။ ဒိဝသံ ဌပေတွ၊ နေ့ရက်ကို သတ်မှတ်ထားပြီး၍။
တသ္မိံ ဒိဝသေ သမ္ပတ္တေ၊ ထိုသတ်မှတ်ထားသော နေ့ရက်သည် ရောက်သော်။
အတ္တနော ကုလူပကံ အာဇီဝကံ၊ မိမိ၏ အိမ်သို့ကပ်သော တက္ကတွန်းကို။ "ဘန္တေ
အဇ္ဇ မယံ၊ အရှင်ဘုရား ယနေ့ တပည့်တော်တို့သည်။ ကေ မဂ်လံ ကရိဿာမ၊
တစ်ခုသော မင်္ဂလာကို ပြုကြပါအံ့။ နက္ခတ္တံ သောဘန် နု ခေါတိ ပုစ္ဆိ ကိရ
နက္ခတ်သည် ကောင်းပါ၏လော"ဟု မေးပြီတဲ့။ သော၊ ထိုတက္ကတွန်းသည်။
"အယံ မဲ ပဌမ အပုစ္ဆိတွာဝ၊ ဤသူကြွယ်သည် ငါ့ကို ပဌမဆုံး မမေးမူ၍သာ။
ဒိဝသံ ဌပေတွ၊ နေ့ရက်ကို သတ်မှတ်ထားပြီး၍။ ဣဒါနိ ပဋိပုစ္ဆိ၊ ယခုအခါ၌
မေး၏။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ, ရှိပါစေ။ နံ သိက္ခာပေဿာမိတိ၊ ထိုသူကြွယ်ကို
သင်စေအံ့, သိစေအံ့"ဟု။ ဂုဏ္ဍိတွ၊ စိတ်ဆိုး၍။ "အဇ္ဇ နက္ခတ္တံ အသောဘန်၊
ယနေ့ နက္ခတ်သည် မကောင်း။ အဇ္ဇ မဂ်လံ မာ ကရိတ္ထ၊ ယနေ့ မင်္ဂလာကို မပြု
ကြလင့်။ သစေ ကရိဿထ၊ အကယ်၍ ပြုကြအံ့။ မဟာဝိနာသော ဘဝိဿတိတိ
အာဟ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ"ဟု ပြောပြီ။ တသ္မိံ ကုလေ
မနုဿာ၊ ထိုအမျိုးက လူတို့သည်။ တဿ သဒ္ဒဟိတွာ၊ ထိုတက္ကတွန်းအား
ယုံကြည်၍။ တံ ဒိဝသံ နဿိတုံ၊ ထိုနေ့က မသွားကြပြီ။ နဂရတော်သိနော၊ သာဝတ္ထိမြို့
နေလူတို့သည်။ သဗ္ဗံ မင်္ဂလကိရိယံ ကတွ၊ အလုံးစုံသော မင်္ဂလာမှုကို ပြု၍။
တေသံ အနာဂမနံ ဒိသ္မာ၊ ထိုဇနပုဒ်နေလူတို့၏ မလာမှုကို တွေ့.ရ၍။ "တေဟိ
အဇ္ဇ ဒိဝသော ဌပိတော၊ ထိုဇနပုဒ်နေလူတို့သည် ယနေ့ နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်ထား
အပ်ပြီ။ နော စ ခေါ အာဂတာ၊ လာလည်း မလာကြကုန်၊ အမှာကမ္ပိ၊ ငါတို့
သည်လည်း။ ဗဟု ဝယကမ္မံ ကတံ၊ များစွာသော ကုန်ကျမှုကို ပြုအပ်ပြီ။ နော
တေဟိ ကိံ၊ ငါတို့အား ထိုဇနပုဒ်နေလူတို့ဖြင့် ဘာပြုအံ့နည်း။ အမှာကံ ဓိတရံ
ငါတို့၏ သမီးကို။ အညဿ ဒဿာမာတိ၊ အခြားသူအား ပေးကြစို့"ဟု ပြော၍။
ယထာဂတေနေဝ မဂ်လေန၊ ပြုအပ်ပြီးတိုင်းသာ ဖြစ်သော မင်္ဂလာဖြင့်။ ဓိတရံ
အညဿ ကုလဿ အဒံသု၊ သမီးကို အခြားသော အမျိုးအား ပေးကြပြီ။

ဣတရေ ပုနဒိဝသေ အာဂန္တ္မာ၊ သည်ပြင် ဇနပုဒ်နေလူတို့သည် နောက်နေ့၌ လာကြ၍။ "နော ဒါရိကံ ဒေထာတိ အာဟံသု၊ ငါတို့အား သူငယ်မကို ပေးကြပါ" ဟု ပြောကြပြီ။ အထ နေ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ ထိုအခါ ထိုဇနပုဒ်နေလူတို့ကို သာဝတ္ထိမြို့နေ လူတို့သည်။ "ဇနပဒဝါသိနော ပါပမနုဿာ၊ ဇနပုဒ်နေကုန်သော လူညံ့ဖြစ်ကုန်သော။ တုမ္ဟေ ဂဟပတိကာ နာမ၊ သင်သူကြွယ်တို့မည်သည်။ ဒိဝသံ ဌပေတွာ၊ နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်ထား၍။ အဝညာယ နံ အာဂတာ၊ မထီမဲ့မြင် ပြုသဖြင့် မလာကြကုန်။ အာဂတာမဂ္ဂေနေဝ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍထ၊ လာလမ်းဖြင့်ပင် ပြန်သွားကြ။ အမှေဟိ အညေသံ၊ ငါတို့သည် အခြားသူတို့အား။ ဒါရိကာ ဒိန္နာတိ ပရိဘာသိသု၊ သူငယ်မကို ပေးအပ်ပြီ"ဟု ရေရွတ်ခြိမ်းခြောက်ကုန်ပြီ။ တေ တေဟိ သဒ္ဒိ ထိုဇနပုဒ်နေလူတို့သည် ထိုသာဝတ္ထိမြို့နေသူတို့နှင့် အတူ။ ကလဟံ ကတ္တာ၊ ငြင်းခုံမှုကို ပြု၍။ ဒါရိကံ အလဘိတ္တာ၊ သူငယ်မကို မရကြဘဲ။ ယထာဂတမဂ္ဂေနေဝ ဂတာ၊ လာလမ်းဖြင့်ပင် ပြန်သွားကြရပြီ။ တေနပိ အာဠဝကေန တေသံ မနုဿာနံ၊ ထိုတက္ကတွန်းကလည်း ထိုလူတို့၏။ မဂ်လန္ဓရာယသ ကတဘာဝေါ။ မဂ်လာ အန္ဓရာယ်ကို ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုနံ အန္ဓရေ၊ ရဟန်းတို့၏ အလယ်၌။ ပါကဋော ဇာတော၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ တေ ဘိက္ခူ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ စုဝေးကြသော်။ "အာဝုသော အာဠဝကေန၊ ငါ့ရှင်တို့ တက္ကတွန်းသည်။ ကုလဿ မဂ်လန္ဓရာယော ကတောတိ၊ ဇနပုဒ်နေအမျိုး၏ မဂ်လာအန္ဓရာယ်ကို ပြုအပ်ပြီ"ဟု။ ကထယမာနာ နိသိဒိသု၊ ပြောကြလျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္ထာ အာဂန္တ္မာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ "ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်စကားဖြင့် ထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပဏ္ဍိ၊ ဖြစ်ကြသနည်း" ဟု မေးတော်မူပြီ။ တေ ဣမာယ နာမာတိ ကထယိသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါဟု လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ "ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။ အာဠဝကော တသ ကုလဿ၊ တက္ကတွန်းသည် ထိုဇနပုဒ်အမျိုး၏။ မဂ်လန္ဓရာယ် နံ ကရောတိ၊ မဂ်လာအန္ဓရာယ်ကို ပြုသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဓသော၊ ရှေးကလည်း ဤတက္ကတွန်းသည်။ တေသံ ကုဋ္ဌိတ္တာ၊ ထိုလူတို့အား စိတ်ဆိုး၍။ မဂ်လန္ဓရာယ် အကာသိယေဝါတိ ဝတ္တာ၊

မင်္ဂလာအန္တရာယ်ကို ပြုဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတ် အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ နဂရဝါသိနော ဇနပဒဝါသိနံ၊ ဗာရာဏသီမြို့နေလူတို့သည် ဇနပုဒ်နေသူတို့၏။ ဓီတရံ ဝါရေတွာ၊ သမီးကို တောင်း၍။ ဒိဝသံ ဌပေတွာ၊ နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်ထားပြီး၍။ အတ္တနော ကုလူပကံ အာဇီဝကံ၊ မိမိတို့၏ အိမ်သို့ကြွသော တက္ကတွန်းကို၊ "ဘန္တေ အဇ္ဇ အမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား ယနေ့ တပည့်တော်တို့မှာ။ ဧကာ မင်္ဂလကိရိယာ (အတ္ထိ)၊ တစ်ခုသော မင်္ဂလာအမှုသည် ရှိပါ၏။ နက္ခတ္တံ သောဘနံ နု ခေါတိ ပုစ္ဆိသု၊ နက္ခတ်သည် ကောင်းပါ၏လော"ဟု မေးကြပြီ။ သော၊ ထိတက္ကတွန်းသည်။ "ဣမေ အတ္တနော ရုစိယာ၊ ဤလူတို့သည် မိမိတို့ကြိုက်သလို။ ဒိဝသံ ဌပေတွာ၊ နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်ပြီး၍။ ဣဒါနိ မံ၊ ယခုမှ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆန္တိ ကုရ္မိတွာ၊ မေးကြ၏"ဟု စိတ်ဆိုး၍။ "အဇ္ဇ နေသံ မင်္ဂလန္တရာယံ၊ ယနေ့ ထိုသူတို့၏ မင်္ဂလာအန္တရာယ်ကို။ ကရိဿာမိတိ စိန္တေတွာ၊ ပြုအံ့"ဟု တွေး၍။ "အဇ္ဇ နက္ခတ္တံ အသောဘနံ၊ ယနေ့ နက္ခတ်သည် မကောင်း။ သစေ ကရောထ၊ အကယ်၍ ပြုကြအံ့။ မဟာဝိနာသံ ပါပုဏိဿထာတိ အာဟ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလတံ့"ဟု ဖြေပြီ။ တေ တဿ သဒ္ဒဟိတွာ နဂရေ ကရောန္တာ၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့နေ လူတို့သည် ထိုတက္ကတွန်းအား ယုံ၍ မသွားကြပြီ။ ဇနပဒဝါသိနော၊ ဇနပုဒ်နေလူတို့သည်။ တေသံ အနာဂမနံ ဉတွာ၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့နေ လူတို့၏ မလာမှုကို သိ၍။ "တေ အဇ္ဇ၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့နေ လူတို့သည် ယနေ့။ ဒိဝသံ ဌပေတွာပိ နအာဂတာ၊ နေ့ရက်ကို ချိန်းထားပြီး၍လည်း မလာကြ။ နော တေဟိ ကိ၊ ငါတို့အား ထိုဗာရာဏသီမြို့နေသူတို့ဖြင့် ဘာပြုအံ့နည်း။ အညေသံ ဓီတရံ ဒဿာမာတိ၊ အခြားသူတို့အား သမီးကို ပေးကုန်အံ့"ဟု ပြော၍၊ အညေသံ ဓီတရံ အဒံသု- အခြားသူတို့အား သမီးကို ပေးကုန်ပြီ။ နဂရဝါသိနော ပုနဒိဝသေ အာဂန္တွာ၊ ဗာရာဏသီမြို့နေသူတို့သည် နောက်နေ့၌ လာကြ၍။ ဒါရိကံ ယာစိသု၊ သူငယ်မကို တောင်းကုန်ပြီ။ ဇနပဒဝါသိနော၊ ဇနပုဒ်နေသူတို့သည်။ "နဂရဝါသိနော တုမှေ ဂဟပတိကာ နာမ ဆိန္နဟိရိကာ၊ မြို့နေကြသော သင်သူကြွယ်တို့မည်သည် ပြတ်သော ရှက်ကြောက်မှုရှိကုန်၏။ ဒိဝသံ ဌပေတွာ၊ နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်ထား

ပြီး၍။ ဒါရိုက် နဂကျိတ္တ၊ သူငယ်မကို လာမယူကြကုန်။ မယ် တုမှာက် အနာဂမန-ဘာဝေန၊ ငါတို့သည် သင်တို့၏ မလာသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ အညေသံ အဒမ္မာတိ၊ အခြားသူတို့အား ပေးလိုက်ကြပြီ"ဟု ပြောကုန်ပြီ။ မယ် အာဇီဝက် ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ ငါတို့သည် တက္ကတွန်းကို တစ်ဖန်မေး၍။ နက္ခတ္တံ နု သောဘနန္တိ နာဂတာ၊ နက္ခတ်သည် မကောင်းဟု ပြော၍ မလာကြပါ။ နော ဒါရိုက် ဒေထာတိ၊ ငါတို့အား သူငယ်မကို ပေးကြပါဟု ပြောကုန်ပြီ။ အမှေဟိ တုမှာက် အနာဂမနဘာဝေန၊ ငါတို့သည် သင်တို့၏ မလာသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ အညေသံ ဒိန္နံ၊ အခြားသူတို့အား ပေးအပ်ပြီ။ ဒိန္နဒါရိုက် ကထံ၊ ပေးပြီးသော သူငယ်မကို အဘယ်ပုံ။ ပုန ဣဒါနိ အာနေဿာမာတိ၊ တစ်ဖန် ယခု ဆောင်ရကုန်အံ့နည်းဟု ပြောကြပြီ။ ဧဝံ တေသု ဣဏ်ကဲ့သို့ ထိုတောနေမြို့နေလူတို့သည်၊ အညမညံ ကလဟံ ကရောန္တေသု၊ အချင်းချင်း ငြင်းခုံမှုကို ပြုကြသော်။ ဧကော နဂရဝါသီ ပဏ္ဏိတပုရိသော၊ တစ်ယောက်သော မြို့နေသော ပညာရှိယောက်ျားသည်။ ဧကေန ကမ္မေန ဇနပဒံ ဂတော၊ တစ်ခုသော အလုပ်ဖြင့် ဇနပုဒ်သို့ ရောက်နေ၍။ "မယ် အာဇီဝက် ပုစ္ဆိတွာ၊ ငါတို့သည် တက္ကတွန်းကို မေး၍။ နက္ခတ္တဿ အသောဘနဘာဝေန၊ နက္ခတ်၏ မကောင်းသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ နာဂတာတိ ကထေန္တာနံ၊ မလာကြပါ"ဟု ပြောကြသော။ တေသံ နဂရဝါသိနံ သုတ္တာ၊ ထိုဟာရာဏသီမြို့နေလူတို့၏ စကားကို ကြား၍။ "နက္ခတ္တေန ကော အတ္ထော၊ နက္ခတ်ဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဒါရိကာယ လဒ္ဓဘာဝေါ၀၊ သူငယ်မကို ရအပ်သည့်အဖြစ်သည်ပင်။ နက္ခတ္တံ နနု တိ ဝတ္တာ၊ နက္ခတ်ကောင်းခြင်း မဟုတ်လော"ဟု ပြော၍။

၄၉။ "နက္ခတ္တံ ပတိမာနေန္တိ၊ အတ္ထော ဘာလ ဥပစ္စဂါ။
အတ္ထော အတ္ထဿ နက္ခတ္တံ၊ ကိံ ကရိဿန္တိ တာရကာ"တိ

"နက္ခတ္တံ (ပ) တာရကာ" ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၄၉။ နက္ခတ္တံ ပတိမာနေန္တိ ဘာလ၊ နက္ခတ်ကောင်းကို မျှော်ခေါ်နေသော ဖျင်းအ သူကို။ အတ္ထော ဥပစ္စဂါ၊ လိုလားသော အကျိုးသည် ကျော်လွန်သွားပြီ။ အတ္ထဿ အတ္ထော နက္ခတ္တံ၊ အကျိုးလိုချင်သူအတွက် ရရှိအပ်သော ကောင်းကျိုးသည်ပင် နက္ခတ်ကောင်းမည်၏။ တာရကာ ကိံ

ကရိဿန္တိ၊ ကောင်းကင်က ကြယ်တာရာ နက္ခတ်တို့သည် ဘာကိုပြုပေးနိုင်ကုန်အံ့နည်း။

တတ္ထ ပတိမာနေန္တိ ခြေလောကေန္တိ ထိုဂါထာ၌ ပတိမာနေန္တိ ဟူသည်ကား မျှော်ခေါ်နေသောတည်း။ ဣဒါနိ နက္ခတ္တံ ဘဝိဿတိ၊ ယခု နက္ခတ်ကောင်းသည် ဖြစ်လတ်၊ ဣဒါနိ နက္ခတ္တံ ဘဝိဿတီတိ၊ ယခု နက္ခတ်ကောင်းသည် ဖြစ်လတ်ဟု။ အာဂမယမာနံ၊ မျှော်လင့်နေသောတည်း။ **အတ္ထော ဘာလံ ဥပစ္စဂါတိ**၊ အတ္ထော ဘာလံ ဥပစ္စဂါ ဟူသည်ကား။ နဂရဝါသိကံ ဧတံ ဘာလံ၊ ဘာရာဏသီမြို့၌ နေသော ထိုဖျင်းအသူကို။ ဒါရိကာပဋိလာဘသခ်ါတော အတ္ထော အတိက္ကန္တော၊ သူငယ်မ ရခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးသည် လွန်သွားပြီတည်း။ **အတ္ထော အတ္ထသ နက္ခတ္တန္တိ**၊ အတ္ထော အတ္ထသ နက္ခတ္တံ ဟူသည်ကား။ ယံ အတ္ထံ ပရိယေသန္တော စရတိ၊ အကြင် အကျိုးကို ရှာမှီးလျက် သွားလာလှည့်လည်၏။ ပဋိလဒ္ဓေါ သော အတ္ထောဝ၊ လှည့်လည်ရှာဖွေရရှိအပ်သော ထိုအကျိုးသည်ပင်။ အတ္ထသ နက္ခတ္တံ နာမ၊ အလိုရှိသူအတွက် နက္ခတ်ကောင်းမည်၏တည်း။ **ကိं ကရိဿန္တိ တာရကာတိ**၊ ကိं ကရိဿန္တိ တာရကာ ဟူသည်ကား။ အာကာသေ ဣတရေ တာရကာ ပန၊ ကောင်းကင်က သည်ပြင် ကြယ်တာရာတို့သည်ကား။ ကိं ကရိဿန္တိ၊ ဘာကို ပြုနိုင်ကုန်အံ့နည်း။ ကတရံ အတ္ထံ သာဓေဿန္တိ၊ အဘယ်မည်သော အကျိုးကို ပြီးစေနိုင်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ကိं ကရိဿန္တိ တာရကာ ဟူသော ပါဠိ၏ အနက်တည်း။ နဂရဝါသိနော ကလဟံ ကတ္တာ၊ ဘာရာဏသီမြို့နေသူတို့သည် ငြင်းခုံမှုကို ပြု၍။ ဒါရိကံ အလဘိတ္တာဝ အဂမံသု၊ သူငယ်မကို မရကြဘဲသာ သွားရကုန်ပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ ဧသော အာဇီဝကော၊ ရဟန်းတို့ ဤတက္ကတွန်းသည်။ ဣဒါနေဝ ကုလဿ၊ ယခုအခါသာ အမျိုး၏။ မဂ်လန္တရာယ် နဂရောတိ၊ မဂ်လာအန္တရာယ်ကို ပြုသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အကာသိ ယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း ပြုဖူးသည်သာ"ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိं ယဇ္ဇေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ အာဇီဝကော၊ ထိုအခါက တက္ကတွန်းသည်။ ဧတရဟိ အာဇီဝကောဝ အဟောသိ၊ ယခုအခါ တက္ကတွန်းသည်သာ ဖြစ်လာပြီ။

တာနိပိ ကုလာနိ၊ ရှေးက ထိုအမျိုးတို့သည်လည်း။ ဒေဝရဟိ ကုလာနိယေဝ၊ ယခုအခါ၌ အမျိုးတို့သည်သာတည်း။ ဂါထံ ဝတ္တာ ဌိတော၊ ဂါထာကို ရွတ်ဆို၍ တည်သော။ ပဏ္ဍိတပုရိသော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိ ယောက်ျား သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လေပြီ"ဟု။ ဇာတက် သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

နက္ခတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက် ဖြစ်သော နက္ခတ္တဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀။ ဒုမ္မေဓာတကဝဏ္ဏနာ

ဒုမ္မေဓာနန္တိ ဣဒံ၊ ဒုမ္မေဓာနံ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ လောကတ္ထစရိယံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အများအကျိုး ကျင့်တော်မူမှုကို အကြောင်း ပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာ ဒ္ဝါဒသကနိပါတေ မဟာကဏ္ဍဇာတကေ၊ ထိုအများ အကျိုး ကျင့်တော်မူမှုသည် ဒ္ဝါဒသကနိပါတ်၌ မဟာကဏ္ဍဇာတ်၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ပြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ပြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော တဿ ရညော အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုပြဟ္မဒတ်မင်း၏ မိဖုယားကြီး ၏။ ကုစ္ဆိမှိ ပဋိသန္ဓိं ဂဏှိ၊ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။ မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခန္တသ တဿ နာမံ၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားတော်မူသော ထိုဘုရားလောင်း၏ အမည်ကို။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ ပြဟ္မဒတ္တကုမာရောတိ အကံသု၊ နာမည်ယူရာ မှည့်ရာနေ့၌ ပြဟ္မဒတ် မင်းသားဟု ပြုကြမှည့်ကြပြီ။ သော သောဠသဝဿုဒ္ဒေသိကော ဟုတ္တာ၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းသားသည် ၁၆-နှစ်ရှိသည် ဖြစ်သော်။ တက္ကသိလာယံ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ တက္ကသိုလ်မြို့၌ အတတ်ပညာကို သင်ယူ၍။ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ ပါရံ ဂန္တွာ၊ သုံးခုကုန်သော ဝေဒကျမ်းတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်၍။ အဌာရသန္နံ ဝိဇ္ဇာနာနံ၊ ၁၈-ရပ်ကုန်သော အတတ်ပညာတို့၏။ နိပ္ပတ္တိं ပါပုဏိ၊ အပြီးအစီးသို့

ရောက်ပြီ။ အထ အသ ပိတာ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းအား ခမည်းတော်သည်။ သြပရဏ္ဍ အဒါသိ၊ အိမ်ရှေ့မင်းရာထူးကို ပေးပြီ။ တသွေ် သမယေ ဗာရာဏသိဝါသိနော၊ ထိုအခါက ဗာရာဏသီမြို့နေသူတို့သည်။ ဒေဝတာ-မင်္ဂလိကာ ဟောန္တိ၊ နတ်ကိုးကွယ်လျှင် မင်္ဂလာရှိသည်, ကုသိုလ်ရသည်ဟု အယူရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝတာ နမဿန္တိ၊ နတ်တို့ကို ရှိခိုးကုန်၏။ ဗဟူ အရေဌက-ကုက္ကုဋ္ဌသူကရာဒယော ဝဓိတ္တာ၊ များစွာကုန်သော ဆိတ်, သိုး, ကြက်, ဝက်စသည်တို့ကို သတ်၍။ နာနပ္ပကာရေဟိ ပုပ္ဖဂန္ဓေဟိ စေဝ၊ အထူးထူးပြားပြားကုန်သော ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မံသလောဟိတေဟိ စ ဗလိကမ္မံ ကရောန္တိ၊ အသားသွေးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း နတ်ပူဇော်ပသမှုကို ပြုကုန်၏။ တေဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ "ဣဒါနိ သတ္တာ ဒေဝတာမင်္ဂလိကာ၊ ယခုအခါ လူသတ္တဝါတို့သည် 'နတ်ကိုးကွယ်လျှင် မင်္ဂလာရှိသည်' ကုသိုလ်ရသည်ဟု အယူရှိကြ၏။ ပါဏာဝဓံ ဗဟုံ ကရောန္တိ၊ အသက်သတ်မှုကို များစွာ ပြုကုန်၏။ မဟာဇနော ယေဘုယ္ယေန၊ လူအများသည် များသောအားဖြင့်။ အဓမ္မသီလော ဟိ ဝိဒ္ဒေ၊ မတရားမှုဌာန စွဲမြဲသက်ဝင်နေ၏။ အဟံ ပိတုအစ္စယေန၊ ငါသည် ခမည်းတော်၏ လွန်သဖြင့်။ ရဇ္ဇံ လဘိတ္တာ၊ မင်းအဖြစ်ကို ရသော်။ ဧကမ္မိ အကိလမေတ္တာ၊ တစ်ကောင်တစ်ယောက်ကိုသော်မှလည်း မပင်ပန်းစေမူ၍။ ဥပါယေနေဝ ပါဏာဝဓံ၊ နည်းလမ်းအမှန်ဖြင့်သာ သူ့အသက်သတ်မှုကို။ ကာတုံ နဿာမိ တိ စိန္တေသိ၊ ပြုခြင်းငှာ မယေဇော်"ဟု တွေးပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်နေ့၌။ ရထံ အဘိရုယှ၊ ရထားကို စီး၍။ နဂရာ နိက္ခန္တော၊ မြို့မှ ထွက်သော်။ ဧကသ္မိံ မဟန္တေ ဝဋ္ဋရုက္ခေ၊ တစ်ပင်သော ကြီးစွာသော ပညောင်ပင်၌။ မဟာဇနံ သန္နိပတိတံ၊ လူများစွာကို စုဝေးနေသည်ကို လည်းကောင်း။ တသွေ် ရုက္ခေ နိဗ္ဗတ္တ-ဒေဝတာယ သန္ဓိကေ၊ ထိုပင်ညောင်ပင်၌ ဖြစ်သော ရုက္ခစိုး၏ အထံ၌။ ပုတ္တမိတု-ယသခနာဒီသု၊ သားသမီးအခြံအရံဥစ္စာ စသည်တို့တွင်။ ယံ ယံ ဣစ္ဆတိ၊ အကြင်အကြင်အရာဝတ္ထုကို အလိုရှိ၏။ တံ တံ ပတ္ထေန္တံ အဒ္ဒသ၊ ထိုထို လိုလားသည်ကို ဆုတောင်းနေသည်ကိုလည်းကောင်း တွေ့ရပြီ။ သော တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုစုဝေးနေမှု, ဆုတောင်းနေမှုကို တွေ့ရပြီး၍။ ရထာ ဩရုယှ၊ ရထားမှ ဆင်း၍။ တံ ရုက္ခံ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ထိုပညောင်ပင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ ဂန္ဓ

ပူပြေဟိ ပူဇေတွာ၊ နဲ့သာပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ ဥဒကေန အဘိသေကံ ကတ္တာ၊ ရေဖြင့် ရိုသေစွာ သွန်လောင်းမှုကို ပြု၍။ ရုက္ခဲ့ ပဒက္ခိဏံ ကတ္တာ၊ ပဒေါ်ပင်ကို အရိုအသေကို ပြု၍။ ဒေဝတာမဂ်လိကော ဝိယ ဟုတ္တာ၊ နတ်ကိုးကွယ်လျှင် မင်္ဂလာ ရှိသည်, ကုသိုလ်ရသည်ဟု အယူရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ ဒေဝတံ နမဿိတ္တာ၊ ပဒေါ်ပင်စောင့်နတ်ကို ရှိခိုး၍။ ရထံ အဘိရုယှ နဂရံ ပါဝိသိ၊ ရထားကို စီး၍ မြို့သို့ ဝင်ပြီ။ တတော ပဌာယ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ထိုနေ့မှစ၍ ဤနည်းဖြင့်သာ။ အန္တရန္တရေ တတ္ထ ဂန္ဓာ၊ အကြားကြား၌ ထိုပဒေါ်ပင်သို့ သွား၍။ ဒေဝတာ-မဂ်လိကော ဝိယ ပူဇံ ကရောတိ၊ နတ်ကိုးကွယ်လျှင်မင်္ဂလာရှိသည် ကုသိုလ်ရသည်ဟု အယူရှိသူသည်ကဲ့သို့ ပူဇော်မှုကို ပြု၏။

သော အပရေန သမယေန၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်ပါးသော အခါ၌။ ပိတုအစ္စယေန၊ ခမည်းတော်၏ ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့်။ ရဇ္ဇေ ပတိဋ္ဌာယ၊ မင်းအဖြစ်၌ တည်၍။ စတသော အဂတိယော ဝဇ္ဇေတွာ၊ လေးပါးကုန်သော အဂတိတို့ကို ရှောင်ကြဉ်၍။ ဒသ ရာဇဓမ္မေ အကောပေန္တော၊ ဆယ်ပါးကုန်သော မင်းကျင့်တရားတို့ကို မပျက်စေဘဲ။ ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေန္တော၊ တရားသဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ "မယံ့ မနောရထော၊ ငါ၏ စိတ်ဆန္ဒသည်။ မတ္ထကံ ပတ္တော၊ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပြီ။ ရဇ္ဇေ ပတိဋ္ဌိတော အမှိ၊ မင်းအဖြစ်၌ တည်ပြီးသည် ဖြစ်၏။ အဟံ ပုတ္တေ ငါသည် ရှေက။ ဇက် ယံ အတ္ထံ ပန စိန္တယိ၊ တစ်ခုသော အကြင်ကိစ္စကိုကား တွေးကြံခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ တံ မတ္ထကံ ပါပေဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ယခု ထိုရှေ့ကတွေးကြံခဲ့သည်ကိစ္စကို အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်စေအံ့"ဟု တွေးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးပြီး၍။ အမစ္စေ စ၊ အမတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ब्राह्मणဂဟပတိကာဒယော စ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သန္နိပါတာပေတွာ၊ စုဝေးစေ၍။ "ဘော မယာ ကေန ကာရဏေန၊ အချင်းတို့ ငါသည် ဘာ့ကြောင့်။ ရဇ္ဇံ ပတ္တန္တိ၊ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟု။ ဇာနာထာတိ အာမန္တေသိ၊ သိကြသနည်း"ဟု မေးပြီ။ နဇာနာမ ဒေဝါတိ၊ မသိကြပါ အရှင်မင်းကြီးဟု ဖြေကြပြီ။ ဝေါ အဟံ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို။ အသုကံ နာမ ဝဋ္ဋရုက္ခဲ့၊ ဤမည်သော ပဒေါ်ပင်ကို။ ဂန္ဓာဒီဟိ ပူဇေတွာ၊ နဲ့သာ စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ အဠလိ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ လက်အုပ်ကို ချီ၍။ နမဿမာနော အဝိ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗောတိ၊ ရှိခိုးသည်ကို မြင်ခဲ့ဖူးပါသလား"ဟု မေးပြီ။ အာမ ဒေဝါတိ၊ မြင်ခဲ့ရဖူးပါသည် အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ကြပြီ။ တဒါ

အဟ၊ ထိုအခါက ငါသည်။ "သစေ ရဇ္ဇ ပါပုဏာသာမိ၊ အကယ်၍ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်အံ့။ ဗလိကမ္ပ တေ ကရိဿာမိတိ၊ နတ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို အသင်နတ်မင်းအား ပြုအံ့"ဟု ပြော၍။ ပတ္ထနံ အကာသိ၊ ဆုတောင်းမှုကို ပြုခဲ့ပြီ။ မေ တဿာ ဒေဝတာယ အာနုဘာဝေန၊ ငါသည် ထိုနတ်မင်း၏ တန်းခိုးကြောင့်။ ဣဒံ ရဇ္ဇ လဒ္ဓံ ဤမင်းအဖြစ်ကို ရပြီ။ ဣဒါနိ အဿာ၊ ယခုအခါ ထိုနတ်မင်းအား။ ဗလိကမ္ပ ကရိဿာမိ၊ နတ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ပြုအံ့။ တုမှေ ပပဉ္စံ အကတ္တာ၊ သည်တို့သည် ကြာမြင့်မှုကို မပြုမူ၍။ ဒေဝတာယ ဗလိကမ္ပံ၊ ပညောင်ပင်စောင့်နတ်မင်းအား နတ်ပူဇော်မှုပြုထိုက်သည်ကို။ ခိပ္ပံ သဇ္ဇေထာတိ၊ လျင်မြန်စွာ စီစဉ်ကြဟု ပြောပြီ။ ကီ ကီ ဂဏ္ဍာမ ဒေဝါတိ၊ ဘာကို ဘာကို ယူရကုန်အံ့နည်း အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ကြပြီ။ ဘော အဟ၊ အချင်းတို့ ငါသည်။ ဒေဝတာယ အာယာစမာနော၊ နတ်မင်းအား တောင်းပန်သော်။ "မယံ ရဇ္ဇေ ကျွန်ုပ်၏ နိုင်ငံ၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပါဏာတိပါတာဒီနိ ပဋ္ဌဒုသီလကမ္မာနိ၊ သူ့အသက် သတ်ခြင်း အစရှိကုန်သော ငါးမျိုးကုန်သော သီလမရှိသူအမှုတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသအကုသလ-ကမ္မပထေ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော အကုသလကမ္မပထတို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာဒါယ ဝတ္တိဿန္တိ၊ ဆောက်တည်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တေ ယာတေတ္တာ၊ ထိုငါးပါးသီလ မလုံသူ စသည်တို့ကို သတ်၍။ အန္ဓဝဏ္ဏမ်သလောဟိတာဒီဟိ၊ အူခွေအသားအသွေးစသည်တို့ဖြင့်။ ဗလိကမ္ပ ကရိဿာမိတိ အာယာစိ၊ နတ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ပြုပါမည်"ဟု တောင်းပန်ခဲ့ပြီ။ တဿာ တုမှေ၊ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည်။ "အမှာကံ ရာဇာ၊ ငါတို့၏ မင်းတရားကြီးသည်။ ဥပရာဇ-ကာလေယေဝ၊ ဘိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်ရာအခါ၌ပင်။ သစေ အဟံ ရဇ္ဇံ ပါပုဏာသာမိ၊ အကယ်၍ အကျွန်ုပ်သည် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်အံ့။ မေ ရဇ္ဇေ၊ အကျွန်ုပ်၏ နိုင်ငံ၌။ ယေ ဒုသီလာ ဘဝိဿန္တိ၊ အကြင်သူတို့သည် သီလ မရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်အံ့။ တေ သဇ္ဇေ ယာတေတ္တာ၊ ထိုသီလမရှိသူအားလုံးတို့ကို သတ်၍။ ဗလိကမ္ပ ကရိဿာမိတိ၊ နတ်ပူဇော်အမှုကို ပြုပါမည်" ဟု။ ဧဝံ ယာစိ၊ ဤသို့ တောင်းပန်ခဲ့ပြီ။ သော ဣဒါနိ၊ ထိုငါတို့မင်းတရားကြီးသည် ယခုအခါ။ ပဋ္ဌဝိမံ ဒုသီလကမ္ပံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော သီလမရှိမှုကိုလည်းကောင်း။ ဒသဝိဓံ အကုသလကမ္မပထံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော အကုသလကမ္မပထကို လည်းကောင်း။

သမာဒါယ ဝတ္တမာနာနံ ဒုသီလာနံ၊ ဆောက်တည်၍ ဖြစ်ကုန်သော သီလမရှိသူတို့၏။ သဟသဲ ယာတေတွာ၊ တစ်ထောင်ကို သတ်၍။ တေသံ ဟဒယမံသာဒီနိ ဂါဟာပေတွာ၊ ထိုသူတို့၏ နှလုံးသားစသည်တို့ကို ယူစေ၍။ ဒေဝတာယ ဗလိကမ္မံ ကာတုကာမော၊ ပညောင်ပင်စောင့်နတ်မင်းအား နတ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ပြုတော်မူလို၏။ ဧဝံ နဂရေ ဝါသိနော ဇာနန္တူတိ၊ ဤသို့ မြို့နေသူတို့သည် သိထားကြလော့"ဟု။ ဧဝံ ဘေရီ စရာပေတွာတိ၊ ဤသို့ စည်ကို လှည့်လည်စေကြလော့ဟု မိန့်ပြီး။ စ ပန ဧဝံ ဝတ္တွာ၊ ဆက်၍အထူးပြောရသော် ဤသို့ မိန့်ဦး၍။ "ဣဒါနိ ဣဟတော ပဋ္ဌာယ၊ ယခုအခါ ဤနေ့မှ စ၍။ ယေ ဒုသီလကမ္မေ ဝတ္တိဿန္တိ အကြင်သူတို့သည် သီလမရှိသူအမှုဌ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တေသံ သဟသဲ ယာတေတွာ၊ သီလမရှိသူ အမှုဌဖြစ်ကြကုန်သော ထိုသူတို့၏ တစ်ထောင်ကို သတ်၍။ ယည် ယဒိတွာ၊ ယဒ်ကို ပူဇော်၍။ အာယာစနတော မုစ္စိဿာမိတိ၊ တောင်းပန်ခြင်းမှ လွတ်တော့အံ့"ဟု ပြော၍။ ဧတမတ္ထံ ပကာသေန္တော၊ ဤအနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ထင်ရှားပြလျက်။

"ဒုမ္မေဓာနံ သဟဿေန၊ ယညော မေ ဥပယာစိတော။
ဣဒါနိ ခေါ ဟံ ယဒိဿာမိ၊ ဗဟု အဓမ္မိကော ဇနော"တိ

"ဒုမ္မေဓာနံ (ပ) အဓမ္မိကော ဇနော"ဟုသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

ဒုမ္မေဓာနံ သဟဿေန၊ ဉာဏ်မဲ့သူ ဉာဏ်ပျက်စီးသူတို့၏ တစ်ထောင်ဖြင့်။ ယညော မေ ဥပယာစိတော၊ ယဇ်ပူဇော်မှုကို ငါသည် တောင်းပန်အပ်ပြီ။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ အဓမ္မိကော ဇနော ဗဟု၊ တရားမရှိသော လူသည် များပြား၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဒါနိ ခေါ အဟံ ယဒိဿာမိ၊ ယခုအခါ စင်စစ် ငါသည် ယဇ်ပူဇော်အံ့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒုမ္မေဓာနံ သဟဿေနာတိ၊ ဒုမ္မေဓာနံ သဟဿေန ဟူသည်ကား။ ဣဒံ ကမ္မံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဤအမှုကို ပြုခြင်းငှာ သင့်၏။ ဣဒံ နဝဋ္ဋတိတိ အဇာနနဘာဝေန၊ ဤကား မသင့်ဟု မသိခြင်းကြောင့်။ ဝါ ပန ဒသသု အကုသလကမ္မပထေသု၊ တစ်နည်းသော်ကား ဆယ်ပါးကုန်သော အကုသလ

ကမ္မပထတို့၌။ သမာဒါယ ဝတ္တနဘာဝေန၊ ဆောက်တည်၍ဖြစ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ တေသံ မေဓာ ဒုဋ္ဌာ၊ ထိုသူတို့၏ ပညာကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုမ္မေဓာ၊ ဒုမ္မေဓမည်ကုန်၏။ ဒုမ္မေဓာနံ နိပ္ပညာနံ ဧတေသံ ဘာလပုဂ္ဂလာနံ၊ ဉာဏ်မဲ့ ဉာဏ်ပျက်စီးကုန်သော ပညာမရှိကုန်သော ထိုမိုက်သူပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဂဏ္ဌိတ္ထာ ဂဟိတေန သဟသေန၊ ရေတွက်၍ ဖမ်းယူအပ်သော တစ်ထောင်ဖြင့်တည်း။ ယညော မေ ဥပယာစိတောတိ၊ ယညော မေ ဥပယာစိတော ဟူသည်ကား။ မယာ ဒေဝတံ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ငါသည် ပညောင်ပင်စောင့်နတ်ကို ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝံ ယဇိဿာမိတိ၊ ဤသို့ ပူဇော်ပါမည်ဟု။ ယညော ယာစိတော၊ ယဇ်ပူဇော်မှုကို တောင်းပန်အပ်ပြီတည်း။ ဣဒါနိ ခေါဟံ ယဇိဿာမိတိ၊ ဣဒါနိ ခေါဟံ ယဇိဿာမိ ဟူသည်ကား။ သော အဟံ ဣမိနာ အာယာစနေန၊ ထိုငါသည် ဤရှေ့ရှုတောင်းပန်မှုကြောင့်။ ရဇ္ဇသ ပဋိလဒ္ဓတ္တာ၊ မင်းအဖြစ်ကို ရအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒါနိ ယဇိဿာမိတိ၊ ယခုအခါ ယဇ်ပူဇော်အံ့တည်း။ ကိံ ကာရဏာ၊ ဘာကြောင့်နည်း။ ဟိ ဣဒါနိ၊ အကြင်ကြောင့် ယခုအခါ။ အမမ္ပိကောဝ ဇနော ဗဟု၊ တရားမရှိသော လူသည် များ၏။ တသ္မာ ဣဒါနေဝ၊ ထို့ကြောင့် ယခုပင်။ နံ ဂဟေတ္တာ၊ ထိုဉာဏ်မဲ့ ဉာဏ်ပျက်စီးသူ တစ်ထောင်ကို ဖမ်းယူ၍။ ဗလိကမ္မံ ကရိဿာမိတိ၊ နတ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ပြုအံ့ ဤကား ဂါထာဖွင့်တည်း။

အမစ္စာ ဗောဓိသတ္တဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ အမတ်တို့သည် ဘုရားလောင်း၏ စကားကို ကြားရ၍။ သာဓု ဒေဝါတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု ဝန်ခံ၍။ ဒ္ဝါဒသယောဇနိကေ ဘာရာဏသိနဂရေ ၁၂-ယူဇနာရှိသော ဘာရာဏသီမြို့၌။ ဘေရီ စရာပေသုံ၊ စည်ကို လှည့်လည်စေကုန်ပြီ။ ဘေရိယာ အာဏံ သုတ္တာ၊ စည်ဖြင့် ထုတ်ပြန်သော အမိန့်အာဏာကို ကြားရ၍။ ဧကံ ဒုဿီလကမ္မမ္ပိ၊ တစ်ခုသော သီလမရှိလူ့အမှုကိုသော်မှလည်း။ သမာဒါယ ဌိတော ဧကေပုရိသောပိ နာဟောသိ၊ ဆောက်တည်၍ တည်နေသော ယောက်ျားတစ်ယောက်သော်မျှလည်း မဖြစ်, မရှိပြီ။ ဣတိ ယာဝ၊ ဤသို့ အကြင်မျှလောက်။ ဗောဓိသတ္တော ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ ဘုရားလောင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တာဝ ဧကေပုဂ္ဂလောပိ၊ ထိုမျှလောက်ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်သော်မျှလည်း။ ပဠသု ဒသသု ဝါ ဒုဿီလ-

ကမ္မေသု၊ ငါးပါးကုန်သော ဆယ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော သီလမရှိသူ အမှုတို့တွင်။ ဧကံ ကမ္မမ္မိ၊ တစ်ခုသော အမှုကိုမျှလည်း။ ကရောန္တော နု ပညာယိတ္ထ၊ ပြုသူသည် မထင်ရှားပြီ, မရှိပြီ။ ဧဝံ ဘောမိသတ္ထော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဧကပုဂ္ဂလမ္ပိ အကိလမေန္တော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကိုသော်မျှလည်း မပင်ပန်းစေမူ၍။ သကလရဋ္ဌဝါသိနော သီလံ ရက္ခာပေတွာ၊ တစ်တိုင်းပြည်လုံးနေထိုင်သူတို့ကို သီလကို စောင့်စေ၍။ သယမ္ပိ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ဒါန အစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ၊ အသက်၏ အဆုံး၌။ အတ္တနော ပရိသံ အာဒါယ၊ မိမိ၏ ပရိသတ်ကို ခေါ်ယူ၍။ ဒေဝနဂရံ ပူရေန္တော အဂမာသိ၊ နတ်ပြည်ကို ပြည့်စေလျက် သွားပြီ။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ "ဘိက္ခဝေ တထာဂတော၊ အို. . ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည်။ လောကဿ အတ္ထံ၊ သတ္တလောက၏ အကျိုးကို။ ဣဒါနေဝ နု စရတိ၊ ယခုအခါ၌သာ ကျင့်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ စရိယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း ကျင့်ခဲ့ဖူးသည်သာ"ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္ထာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ "တဒါ ပရိသာ၊ ထိုအခါက ပရိသတ်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ အဟေသုံ၊ ဘုရားပရိသတ် တို့သည် ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ ဗာရာဏသိရာဇာ ပန၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ"ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဒုမ္မေဓာတကဝတ္ထုနှာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
ဒုမ္မေဓာတ်အဖွင့်တည်း။

အတ္ထကာမဝဂ္ဂေါ ပဌမော၊ ငါးခုမြောက် ဖြစ်သော
အတ္ထကာမဝဂ်တည်း။

တသ ဥဒ္ဒါနံ၊ ထိုအတ္ထကာမဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား--
လောသကတိသကပေါတဝေဠုကံ မကသမ္ပိ စ၊ လောသကတိသထေရ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော လောသကဇာတ်, ကပေါတဇာတ်, ဝေဠုကဇာတ်လည်းကောင်း

မကသဇာတ်လည်းကောင်း။ ရောဟိဏီအာရာမဒူသံ၊ ရောဟိဏီဇာတ် အာရာမဒူသကဇာတ်လည်းကောင်း။ ဝါရုဏီဒူသဝေဒဲ့၊ ဝါရုဏီဒူသကဇာတ် ဝေဒဲ့ဇာတ်လည်းကောင်း။ နက္ခတ္တံ ဒုမ္မေဓံ ဒသ ဣတိ၊ နက္ခတ္တဇာတ်လည်းကောင်း ဒုမ္မေဓဇာတ်လည်းကောင်း ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း ဤသည်တို့တည်း။

ပဌမော ပဏ္ဏာသကော-ပဌမဆုံးဖြစ်သော ဇာတ်(၅၀)တည်း။

ဇာတကအဋ္ဌကထာ ပထမတွဲ

(စာမျက်နှာ ၁ မှ ၂၇၉ အထိ)

ဂါထာသူစီ

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
အကိလာသုနော ဝဏ္ဏုပထေ ခဏန္တာ၊	၁၂၅	၃၄၀
အက္ကမိတ္တာန မံ ဝုဠ္ဍေ။	၁၃	၄၈
အဂ်ိရိနော ဒါနိ ဒုမာ ဘဒ္ဒေ၊	၁၀၀	၂၇၆
အစေတနံဝ ကောဋ္ဌေ၊	၅၅	၁၅၃
အစေတနာယ ပထဝီ၊	၅၆	၁၅၅
အဃါလရုက္ခမူလေ၊	၁၉	၅၆
အဗ္ဗာယကော မန္ဒဓရော၊	၄	၁၀
အဗ္ဗနသမဝဏ္ဏသုနီလကေသော၊	၁၀၅	၂၈၃
အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိ၊	၂၀၀	၅၄၀
အဋ္ဌက္ခရဲ ခရာဒီယေ၊	၁၃၆	၄၃၅
အဋ္ဌဒေါသသမာကိဏ္ဏံ၊	၈	၂၃
အဍ္ဍနဟာရသဲယုတ္တော၊	၁၆၃	၄၃၉
အတိရာသီ ဇလမဗ္ဗေ၊	၅၅	၁၅၂
အတ္ထိ လောကေ သီလဂုဏော၊	၂၃၀	၆၁၄
အတ္ထိ ဟေဟိတိ သော မဂ္ဂေ။	၄	၁၂
အထသ နဝဟိ သောတေဟိ၊	၁၆၃	၄၄၀
အထသ သုသိရံ သီသံ၊	၁၆၃	၄၄၀
အဒ်သု တေ မမောကာသံ၊	၁၆	၄၆
အဒ္ဓေ ရတ္တိ ဝစနာ ဝုဠ္ဍ။	၂၄	၆၈
အနန္တာဒီနဝေါ ကာယော၊	၁၆၃	၄၄၀
အနာသဝါ ဝိတရာဂါ။	၂၀	၅၃
အနိဋ္ဌဂန္ဓော ပဏ္ဍိတော၊	၂၃	၆၆

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
အနိဋ္ဌိတေ မမောကာသေ၊	၁၆	၄၇
အနုပါယေန ယော အတ္ထံ၊	၂၇၃	၇၂၅
အနေကဇာတိသံသာရံ၊	၈၉	၂၄၃
အနောမဒဿိဿ အပရေန၊	၄၄	၁၂၁
အနောဝဋ္ဌေန ဥဒကံ၊	၂၃	၆၄
အန္ဓပူရော ဥဒရပူရော၊	၁၆၃	၄၃၉
အန္ဓရာ ဒ္ဋိန္ဒံ အယုဗ္ဗပုရာနံ၊	၂၁၉	၅၈၈
အပဏ္ဏကံ ဌာနမေကေ၊	၁၁၉	၃၂၄
အဝိ အတရမာနာနံ၊	၁၅၃	၄၁၄
အဝိ ပယောန သေမာနော၊	၁၉၅	၅၂၆
အပ္ပကေနဝိ မေဓာဝီ၊	၁၃၈	၃၇၆
အလ္လစမ္ဘပဋိစ္ဆန္နော၊	၁၆၃	၄၄၁
အဝီစိမ္ပိ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊	၅၃	၁၄၈
အသံသဋ္ဌဝိဟာရေ၊	၂	၄
အသီတိဟတ္ထမုဋ္ဌေဓေါ၊	၃၆	၉၉
အဿမော သုကတော မယ္ဟံ၊	၈	၂၄
အဟံ တေန သမယေန၊	၁၄	၄၂
အဟံ တေန သမယေန၊	၃၅	၉၃
အဟု ကပိလဝ္ဍယာ ရမ္မာ၊	၁၉	၅၆
အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊	၂၂	၆၃
အာယတယုတ္တသုသဏ္ဌိတသောတော၊	၁၀၄	၂၈၆
အာဝဇ္ဇေတ္တာ ဓမ္မဗလံ၊	၂၃၀	၆၁၄
ဣဒံ သုတ္တာန ဝစနံ၊	၂၁	၆၀
ဣမေ စေ နံ ဝိရာဓေသိ၊	၁၂၉	၃၅၀
ဣမိ တွံ အဋ္ဌမံ ဘာဝ၊	၂၉	၈၂
ဣမိ တွံ စတုတ္ထံ ဘာဝ၊	၂၃	၇၅
ဣမိ တွံ ဆဋ္ဌမံ ဘာဝ၊	၂၈	၇၈
ဣမိ တွံ တတိယံ ဘာဝ၊	၂၆	၇၃

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ဣမံ တွံ ဒသမံ တာဝ၊	၃၀	၈၅
ဣမံ တွံ ဒုတိယံ တာဝ၊	၂၅	၃၂
ဣမံ တွံ နဝမံ တာဝ၊	၃၀	၈၃
ဣမံ တွံ ပဋ္ဌမံ တာဝ၊	၂၃	၃၃
ဣမံ တွံ ပဌမံ တာဝ၊	၂၅	၃၀
ဣမံ တွံ သတ္တမံ တာဝ၊	၂၉	၈၀
ဣမဿ ဇနိကာ မာတာ၊	၂၀	၅၃
ဣမိနာ မေ အဓိကာရေန၊	၁၃	၅၀
ဣမေ ဓမ္မေ သမ္မသတော၊	၃၁	၈၃
ဥက္ကာပြိသဒ္ဒါ ဝတ္တန္တိ၊	၂၁	၆၀
ဥစ္ဆိန္ဒ သိနေဟမတ္တနော၊	၁၉၉	၅၃၆
ဥတ္တမင်္ဂရူဟာ မယံ၊	၁၅၅	၄၁၉
ဥတ္တိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယ္ယ၊	၁၀၅	၂၈၉
ဥပ္ပဇ္ဇန္တေ စ ဇာယန္တေ၊	၁၄	၃၉
ဥဒ္ဓိဂ္ဂါ တသိတာ ဘီတာ၊	၃၂	၈၉
ဧတံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊	၁၁၃	၃၀၉
ဧတေ အဟေသုံ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊	၅၃	၁၄၆
ဧတ္ထေကာယေ တေ လောကေ၊	၃၁	၈၃
ဧဝံ ကိလေသပရိဝုဒ္ဓေါ၊	၆	၁၆
ဧဝံ ကိလေသဗ္ဗာဓိဟိ၊	၆	၁၃
ဧဝံ ကိလေသမလမေါဝေ၊	၆	၁၆
ဧဝံ ဧေ သတ္တာ ဇာနေယ္ယုံ၊	၁၈၄	၄၉၆
ဧဝံ မေ သိဒ္ဓိပ္ပတ္တဿ၊	၁၄	၃၉
ဧဝံ သတ္ထုဂ်သမ္ပန္နာ၊	၅၃	၁၄၈
ဧဝမေဝ အယံ ကာယော၊	၃	၂၀
ဧဝမေဝ မယံ သတ္ထေ၊	၂၁	၆၀
ဧဝမေဝါဟံ ဣမံ ကာယံ၊	၃	၁၉
ဧဝမေဝါဟံ ဣမံ ကာယံ၊	၃	၂၀

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ဝေါဟံ စိန္တယိတ္တာန၊	၈	၂၂
ကိံ ဘဝိဿတိ လောကဿ၊	၃၂	၉၀
ကိံ မေ အညာတဝေသေန၊	၁၇	၄၉
ကိံ မေ ဧကေန တိဏ္ဏေန၊	၁၇	၅၀
ကကုသန္ဓဿ အပရေန၊	၅၂	၁၄၃
ကပ္ပေ စ သတသဟဿေ၊	၃၊	၉
ကဿစိ ဝရသမာပတ္တိယော၊	၃၅	၉၆
ကဿစိ ဒေတိ သာမည်၊	၃၅	၉၅
ကာမံ တစော စ နှာရု စ၊	၈၃	၂၂၉
ကာမံ တစော စ နှာရု စ၊	၁၂၅	၃၄၂
ကာမံ ပတာမိ နိရယံ၊	၂၅၀	၆၆၈
ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုက္ကေ၊	၁၈၁	၄၉၀
ကိမဏ္ဍတိ တဏ္ဍုလနာဠိကာယံ၊	၁၄၂	၃၈၄
ကိမေဝ ဒိသ္မာ ဥရုဝေလဝါသိ၊	၉၆	၂၆၄
ကုဋ္ဌာ ကဝါဋာ သေလာ စ၊	၂၃	၆၆
ကုရုဂ်ံ ကုက္ကုရဠေ၀၊	၂၁၄	၅၃၄
ကုလာ၀ကဿ နစ္ဆဋ္ဌ၊	၂၅၁	၆၇၀
ကုလာ၀ကာ မာတလိ သိမ္ဗလိသ္မိံ၊	၂၁၉	၅၈၆
ကေသေ မုဋ္ဌိတ္ဝာဟံ တတ္ထ၊	၁၇	၄၈
ကောဏာဂမနဿ အပရေန၊	၅၂	၁၄၄
ကောဏ္ဍညဿ အပရေန၊	၄၂	၁၁၄
ခတ္တိယသမ္ဘ၀အဂ္ဂကုလိန္နော၊	၁၀၄	၂၈၇
ခေမာ ဥပ္ပလ၀ဏ္ဏာ စ၊	၂၀	၅၃
ဂစ္ဆန္တော နိလ၀ထေ ဝိယ စန္ဒော၊	၁၀၅	၂၈၇
ဂရဟိဿန္တိ တံ ဝိညူ	၁၄၆	၃၉၆
ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊	၈၉	၂၄၄
ဃဋာနေကသဟဿာနိ၊	၃၂	၈၉

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
စုတိ စ ဥပပတ္တိ စ၊	၂၃	၆၆
စက္ကဝေရကိတရတ္တသုပါဒေါ၊	၁၀၄	၂၈၅
စက်မ် တတ္ထ မာပေသိ။	၈	၂၃
စတ္တာရိ သတသဟဿာနိ၊	၃၆	၉၈
စမ္ပက် သလလ် နိပ်၊	၁၃	၄၈
စလတိ ရဝတိ ပထဝီ၊	၃၁	၈၈
ဆေတ္တာန မောဠိ ဝရဂန္ဓဝါသိတံ၊	၃၆	၂၁၀
ဇယော ဟိ ဗုဒ္ဓသ သိရိမတော အယ်၊	၈၃	၂၃၉
ဇာတိကောဋိသဟဿေဟိ၊	၁	၃
ဇာတိမဇ္ဈေ ဇရာမဇ္ဈေ၊	၄	၁၁
ဇိဏ္ဏာ ဒိသ္မာ ဒုခိတာ ဗ္ဟာဓိတံ၊	၁၅၅	၄၂၁
ဇောတယိတ္တာန သဒ္ဓမ်ံ၊	၃၆	၉၉
ဉာတမေတံ ကုရုဂ်ိဿ၊	၁၉၀	၅၁၂
တံ တံ ကာရဏမာဂမ္မ၊	၁	၄
တဏှက်ရော မေဂေ်ရော၊	၅၂	၁၄၅
တတော ပဒကွိဏ် ကတ္တာ၊	၂၀	၅၃
တတော ဝါတာတပေါ ယောရော၊	၁၀၉	၂၉၉
တထေဝ စတ္ဘုသု ဘူမိသု၊	၂၆	၃၂
တထေဝ တွမ္ပိ အမိဋ္ဌာနေ၊	၂၉	၈၂
တထေဝ တွမ္ပိ အဟိတဟိတေ၊	၃၀	၈၄
တထေဝ တွမ္ပိ သစ္ဆေသု၊	၂၉	၈၀
တထေဝ တွမ္ပိ သဗ္ဗေသံ၊	၂၈	၃၉
တထေဝ တွမ္ပိ သုခဒုက္ခေ၊	၃၀	၈၅
တထေဝ တွံ သဗ္ဗကာလံ၊	၂၃	၃၅
တထေဝ တွံ သဗ္ဗဘဝေ၊	၂၆	၃၄
တထေဝ တွံ သဗ္ဗဘဝေ၊	၂၃	၃၃
တထေဝ ယာစကေ ဒိသ္မာ၊	၂၅	၃၁

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
တဏ္ဍေ ဝိမ ပူတိကာယ်၊	၇	၁၉
တဒါ တေ ဘောဇယိတ္တာန၊	၃၄	၉၅
တသ ပါဒေ နမသိတ္တာ၊	၁	၃
တသ သမ္ဘသတော ဓမ္မံ၊	၃၂	၉၀
တာနိ သဗ္ဗာနိ ဧကဌ်၊	၁	၄
တာရာဂဏာ ဝိရောစန္တိ၊	၂၃	၆၄
တတ္ထ ဌတ္တာ ဝိစိန္တေသိ'၊	၁၆	၄၆
တတ္ထပ္ပဓာနံ ပဒဟိ'၊	၈	၂၃
တတ္ထပ္ပဓာနံ ပဒဟိ'၊	၁၃	၃၈
တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမ္ဘိ၊	၄၆	၁၂၃
တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမ္ဘိ၊	၄၃	၁၃၀
တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမ္ဘိ၊	၄၈	၁၃၂
တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမ္ဘိ၊	၄၉	၁၃၆
တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမ္ဘိ၊	၅၀	၁၄၀
တိစီဝရဿ ပတ္တော စ၊	၇၆	၂၁၁
တိဏ္ဏော တိဏ္ဏေဟိ သဟ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊	၉၇	၂၆၈
တိသော ဗုသော စ သမ္ဘဒ္ဓေ၊	၅၂	၁၄၆
တုဋ္ဌဟဋ္ဌော ပမုဒိတော၊	၁၅	၄၂
တေန ယောဂေန ဇနကာယ်၊	၃၅	၉၆
တေ မေ ပုဋ္ဌာ ဝိယာကံသု၊	၁၆	၄၅
တေသံ တဒါ သညာပေသိ၊	၃၂	၉၀
တေဟိ ထုတပ္ပသတ္ထော သော၊	၃၄	၉၄
ထလဇ ဒကဇ ပုပ္ဖ၊	၂၂	၆၂
ဒဒေယ္ယ ဥဒုဘူတေသု၊	၁၀၉	၃၀၀
ဒန္တော ဒန္တေဟိ သဟ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊	၉၇	၂၆၈
ဒသဝိဿသဟဿာနံ၊	၃၅	၉၇
ဒသဝါသော ဒသပလော၊	၉၈	၂၆၈

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ဒသသဟာသီ လောကဓာတု၊	၂၂	၆၂
ဒဿနံ မေ အတိက္ကန္တေ၊	၂၁	၆၁
ဒဠ္ဍံ ပဠုဏ္ဏ ဝိရိယံ၊	၂၄	၆၃
ဒိဋ္ဌံ မန္ဒာရဝံ ပုပ္ဖံ၊	၁၆	၄၈
ဒိဋ္ဌံ မာနုသကံ ပုပ္ဖံ၊	၃၃	၉၂
ဒီသွာ ပဒမနုတ္တိဏ္ဏံ၊	၁၈၃	၅၀၅
ဒီပက်ရဿ အပရေန၊	၃၃	၁၀၁
ဒီပက်ရော လောကဝိဒူ၊	၁၉	၅၆
ဒီပက်ရော လောကဝိဒူ၊	၂၁	၆၀
ဒုက္ခံ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊	၁၁၃	၃၀၈
ဒုဂ္ဂန္ဓော အသုစိ ကာယော၊	၁၆၃	၄၄၁
ဒုမ္မေဓာနံ သဟသေန၊	၂၂၈	၇၃၇
ဒေဝါ ဒိဋ္ဌေဟိ တုရိယေဟိ၊	၁၆	၄၇
ဒေဝါ မနုဿေ ပဿန္တိ၊	၁၆	၄၇
ဒေါသော ရဇော နစ ပန ရေဏု ဝုစ္စတိ၊	၁၃၄	၃၆၃
ဓမ္မံ စရေ သုစရိတံ၊	၁၀၅	၂၈၉
ဓမ္မဒဿီသု အပရေန၊	၄၈	၁၃၃
ဓမ္မော ဟဝေ ရက္ခတိ ဓမ္မစာရိံ၊	၃၉	၁၀၆
ဓိရတ္ထု ကဏ္ဍိနံ သလ္လံ၊	၁၇၁	၄၆၂
နကိရတ္ထိ အနောမဒဿိသု၊	၂၄၅	၆၅၄
နကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော၊	၁၇၄	၄၇၁
နက္ခတ္တံ ပတိမာနေန္တိ၊	၂၇၆	၇၃၁
နဂရံ ရမ္မဝတိ နာမ၊	၃၆	၉၈
နဂရံ သဗ္ဗဂ်သမ္ပန္နံ၊	၄	၁၀
နဂရေ အမရဝတိယာ၊	၄	၁၀
နတ္ထိ စိတ္တေ ပသန္နမှိ၊	၂၄၅	၆၅၄
နန္ဒာ စေဝ သုနန္ဒာ စ၊	၃၆	၉၉

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
နဘဝန္တိ ပရိယာပန္နာ၊	၅၃	၁၄၉
နမံ ကောစိ ဥတ္တသတိ၊	၅၆	၁၅၄
နမံ သီတံ နမံ ဥဏှံ၊	၂၂၇	၆၀၆
နမဿနာဒိနော အဿ၊	၁	၃
နဝေ အနတ္ထကုသလေန၊	၂၆၈	၇၁၃
နဝေ အနတ္ထကုသလေန၊	၂၇၀	၇၁၇
နဟေတေ တ္ထေကာယေဝ၊	၂၅	၇၁
နဟေတေ တ္ထေကာယေဝ၊	၂၆	၇၃
နဟေတေ တ္ထေကာယေဝ၊	၂၇	၇၅
နဟေတေ တ္ထေကာယေဝ၊	၂၇	၇၆
နဟေတေ တ္ထေကာယေဝ၊	၂၈	၇၈
နဟေတေ တ္ထေကာယေဝ၊	၂၈	၈၀
နဟေတေ တ္ထေကာယေဝ၊	၂၉	၈၁
နဟေတေ တ္ထေကာယေဝ၊	၃၀	၈၃
နဟေတေ တ္ထေကာယေဝ၊	၃၀	၈၅
နဟောတိ အရတိ သတ္တာနံ၊	၂၃	၆၅
နဟောန္တိ ခုဒ္ဒကာ ပါဏာ၊	၅၃	၁၄၈
နိဂ္ဂြောဓံ လက္ခဏံ ကတ္ဝါ၊	၁၈၈	၅၀၈
နိဂ္ဂြောဓမေဝ သေဝေယ္ယ၊	၁၆၉	၄၅၅
နိဗ္ဗုတာ နူန သာ မာတာ၊	၇၁	၁၉၇
နိရယေပိ ဒဿသဟသေ၊	၂၂	၆၄
နာစ္ဆန္တိ နိကတိပ္ပညော၊	၂၄၀	၆၄၁
နာတိသီတံ နာတိဥဏှံ၊	၁၀၁	၂၇၆
နာရဒဿ အပရေန၊	၄၅	၁၂၄
နာလံ ကာမဂုဏ ပဒါတဝေ၊	၂၀၆	၅၅၃
နေရဠရာယ တီရမှိ၊	၁၉	၅၃
နေတံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊	၁၁၃	၃၀၈

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ပစ္စန္တဒေသဝိသယေ၊	၁၄	၄၂
ပစ္စုဂ္ဂမနာ ဝတ္တန္တိ၊	၁၆	၄၇
ပညာယ ဝိစိနန္တောဟံ၊	၅၅	၁၅၂
ပဋမာဘိသမယေ ဗုဒ္ဓေ၊	၃၅	၉၆
ပထဝိယံ နိပန္နသ၊	၁၇	၄၉
ပဒုမ် ယထာ ကောကနဒ် သုဂန္ဓံ၊	၁၃၂	၃၅၉
ပဒုမသ အပရေန၊	၄၅	၁၂၃
ပဒုမုတ္တရသ အပရေန၊	၄၆	၁၂၆
ပလ္လင်္ကာဘုဇနေ မယ်၊	၂၂	၆၂
ပလ္လင်္ကေန နိသီဒိတ္တာ၊	၂၁	၆၁
ပသဏ ဣမ် တာပသ်၊	၁၉	၅၆
ပါပေါပိ ပသတီ ဘဒ္ဒြ၊	၂၄၈	၆၆၂
ပုဏ္ဏစန္ဒနိဘော မုခဝဏ္ဏော၊	၁၀၄	၂၈၆
ပုဏ္ဏမာယေ ယထာ စန္ဒော၊	၃၄	၉၄
ပုတ္တော တျာဟံ မဟာရာဇ	၁၅၂	၄၁၀
ပုန နာရဒကုဋ္ဌမ္ပိ၊	၃၅	၉၇
ပုရာဏစောရာန ဝစော နိသမ္ဘ၊	၂၀၄	၅၄၈
ဖုသသ စ အပရေန၊	၅၀	၁၃၇
ဗဟုံ ဝေ သရဏံ ယန္တိ၊	၁၁၃	၃၀၈
ဗိလာသယာ ဒရီသယာ၊	၂၃	၆၄
ဗုဒ္ဓဝံသသ ဧတသ၊	၁	၄
ဗုဒ္ဓသ ဝစနံ သုတ္တာ၊	၂၄	၆၈
ဗုဒ္ဓသ ဝစနံ သုတ္တာ၊	၃၃	၉၁
ဗုဒ္ဓေါတိ မမ သုတ္တာန၊	၁၆	၄၆
ဘောဇနေယျ ဇနံ ဒိသ္မာ၊	၃၅	၉၆
ဘဒြောပိ ပသတီ ပါပံ၊	၂၄၈	၆၆၂
ဘယ် တ်ဒါ နု ဘဝတိ၊	၂၃	၆၅

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ဘိက္ခာယ ဥပဂတံ ဒိသ္မာ၊	၅၄	၁၅၀
မဂ်လသ္ယ အပရေန၊	၄၂	၁၁၅
မဂ်လော စ သုမနော စ၊	၅၂	၁၄၆
မရ္ဟေရဝိနယေ ယုတ္တေ၊	၂၁၈	၅၈၄
မညေ သောဝဏ္ဏယော ရာသိ၊	၂၄၂	၆၄၇
မနုညမေဝ ဘာသေယ္ယ။	၂၀၉	၅၆၁
မနုဿတ္တံ လဘ်သမ္ဘတ္တိ၊	၁၇	၅၀
မနုဿတ္တံ လဘ်သမ္ဘတ္တိ၊	၅၃	၁၄၇
မဟာပုရိသစရိယာနံ၊	၂	၄
မဟာရဋ္ဌံ ဟတ္ထဂတံ၊	၅၄	၁၅၁
မဟာဝါတာ နဝါယန္တိ၊	၂၂	၆၂
မဟာဝိဟာရဝါသီနံ၊	၂	၅
မဟာသမုဒ္ဒေါ အာဘုဇတိ၊	၂၂	၆၄
မဟာဟနုသဘက္ခန္ဓော၊	၃၅	၉၆
မဟိ သာသကဝံသမ္ပိ၊	၂	၄
မာတာ ပိတာ နဒေ ဒေသာ၊	၅၅	၁၅၃
မာတာပေတ္တိဘရံ ဇန္တုံ။	၂၁၇	၅၈၄
မာနုသကာ စ ဒိဗ္ဗာ စ၊	၂၂	၆၃
မာ မုနိကဿ ဝိဟယိ၊	၂၁၃	၅၇၂
မိဂ် တိပလ္လတ္ထမနေကမာယ်၊	၁၇၉	၄၈၃
မိဿာဒိဋ္ဌိ နဿေယ္ယ၊	၅၄	၁၄၉
မုတ္တော မုတ္တေဟိ သဟ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊	၉၇	၂၆၈
မောဟော ရဇော နစ ပန ရေဏု ဝုစ္စတိ၊	၁၃၄	၃၆၃
ယံ နိဿိတာ ဇဂတိရုဟ် ဝိဟာဂ်မာ၊	၂၃၂	၆၂၀
ယံနူနိမံ ပူတိကာယ်၊	၄	၁၂
ယဿ အညေ နရကဿ်ဿ၊	၁၅၈	၄၂၇
ယတော ယတော ဂမ္ဘ ဝုရ်ံ၊	၂၁၁	၅၆၈

ဂါထာပထမပါဒ	အဌကထာ	နိဿယ
ယဒါ စ ဒေဝဘဝနမ္ပိ၊	၃၅	၉၃
ယဒါ ယဒါ ယတ္ထ ယဒါ၊	၁၉၃	၅၃၀
ယဒိ ဗုဒ္ဓသ သောဝေတေ၊	၁၆	၄၆
ယဒိမသ လောကနာထသ၊	၂၁	၆၀
ယထာ အန္ဓယရေ ပုရိသော၊	၂၆	၃၄
ယထာ အရိဟိ ပရိရုဒ္ဓေါ၊	၆	၁၆
ယထာ အာပန္နသတ္တာနံ၊	၂၄	၆၉
ယထာ ဥစ္စာရဌာနမ္ပိ၊	၃	၁၉
ယထာ ခိတ္တံ နဘေ လေ့ဿ၊	၂၄	၆၈
ယထာ ဂူထဂတော ပုရိသော၊	၅	၁၆
ယထာ နိက္ခန္တသယနသ၊	၂၄	၆၉
ယထာ မနုဿာ နဒိ တရန္တာ၊	၂၁	၆၀
ယထာပိ ဥက္ကော ဝိဇ္ဇန္တော၊	၅	၁၃
ယထာပိ ဥဒကံ နာမ၊	၃၀	၈၃
ယထာပိ ဩသဓီ နာမ၊	၂၉	၈၀
ယထာပိ ကုဏပံ ပုရိသော၊	၆	၁၉
ယထာပိ ကုမ္ဘော သမ္မုဏ္ဏော၊	၂၅	၃၀
ယထာပိ စမရီ ဝါလံ၊	၂၅	၃၂
ယထာပိ ဇဋ္ဌရံ နာဝံ၊	၃	၁၉
ယထာပိ ဒုက္ခေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊	၅	၁၃
ယထာပိ ပထဝီ နာမ၊	၂၈	၃၈
ယထာပိ ပထဝီ နာမ၊	၃၀	၈၅
ယထာပိ ပဗ္ဗတော သေလော၊	၂၉	၈၂
ယထာပိ ပါပေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊	၅	၁၃
ယထာပိ ပုရိသော စောရေဟိ၊	၃	၂၀
ယထာပိ ဗ္ဟာဓိတော ပုရိသော၊	၆	၁၆
ယထာပိ ဘိက္ခု ဘိက္ခုန္တော၊	၂၃	၃၅

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ယထာပိ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊	၂၄	၆၈
ယထာပိ သမယေ ပတ္တေ၊	၃၃	၉၃
ယထာပိ သီဟော မိဂရာဇာ၊	၂၂	၃၃
ယထာ ယာ ကာစိ နဒိယော၊	၃၄	၉၄
ယထာ ယေ ကေစိ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊	၃၄	၉၃
ယထာ ယေ ကေစိ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊	၃၄	၉၄
ယထာ ရတ္တိကွယေ ပတ္တေ၊	၂၄	၆၈
ယမဟံ အဇ္ဇ ဗျာကာသိံ၊	၃၂	၉၀
ယမ္ပိ ကာလေ မဟာဝီရော၊	၃၅	၉၃
ယဿ ဇိတံ နာဝဇိယတိ၊	၉၂	၂၅၃
ယဿ ဇာလိနီ ဝိသတ္တိကာ၊	၉၂	၂၅၃
ယာနိ ယေသု စိရံ သတ္တာ၊	၁	၄
ယာ ပုဗ္ဗေ ဗောဓိသတ္တာနံ၊	၂၂	၆၂
ယာဝတာ စန္ဒိမသူရိယာ၊	၁၄၈	၄၀၂
ယာဝတာ နိရယာ နာမ၊	၂၃	၆၆
ယာဝတာ ပရိသာ အာသိ၊	၃၂	၈၉
ယေ ကုက္ကုရာ ရာဇကုလမ္ပိ ဝဒ္ဓါ၊	၁၉၂	၅၁၈
ယေ ကေစိ တေန သမယေန၊	၃၆	၉၈
ယေ ကေစိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂတာသေ၊	၁၁၃	၃၀၇
ယေ ကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊	၁၁၂	၃၀၇
ယေ ကေစိ သံဃံ သရဏံ ဂတာသေ၊	၁၁၃	၃၀၈
ယေ တတ္ထာသုံ ဇိနပုတ္တာ၊	၂၁	၆၁
ယေ ဝုဓမဝစာယန္တိ၊	၂၃၆	၆၃၀
ယော အတ္ထကာမဿ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊	၂၅၈	၆၈၈
ယော အတ္ထကာမဿ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊	၂၆၁	၆၉၆
ယော အတ္ထကာမဿ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊	၂၆၃	၇၀၀
ယော စ ဗုဒ္ဓဋ္ဌ ဓမ္မဋ္ဌ၊	၁၁၃	၃၀၈

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ယော မိရော သဗ္ဗမိ ဒန္တော၊	၉၈	၂၆၉
ရဇော နုဠ္ဆသတိ ဥဠ္ဆံ၊	၂၃	၆၆
ရဟောဂတော နိသီဒိတ္တာ၊	၄	၁၁
ရာဂေါ တဒါ တနု ဟောတိ၊	၂၃	၆၅
ရာဂေါ ရဇော နစ ပန ရေဏု ဥဋ္ဌတိ၊	၁၃၄	၃၆၃
ရာမော ဓဇော လက္ခဏော စာပိ မန္ဒိ၊	၆၆	၁၈၂
ရာဟုမုတ္တော ယထာ သူရိယော၊	၃၄	၉၄
ရုဒ် မနုည် ရုမိရာ စ ပိဋ္ဌိ၊	၂၂၃	၅၉၈
ရူပေ စ သဒ္ဒေ စ အထော ရသေ စ၊	၉၆	၂၆၄
ရေဝတသ အပရေန၊	၄၃	၁၁၈
ရောဂါ တဒုပသမ္ဘိ၊	၂၃	၆၅
လတာ ဝါ ယဒိ ဝါ ရုက္ခာ၊	၂၂	၆၃
လောသကတိသကပေါတ၊	၂၃၉	၃၃၉
ဝဋ္ဋသုဝဋ္ဋသုသဏ္ဍိတဂီဝေါ၊	၁၀၅	၂၈၃
ဝိစိတ္တပုပ္ဖာ ဂဂနာ၊	၂၂	၆၃
ဝိစိနန္တော တဒါဒကို၊	၂၅	၃၀
ဝိစိနန္တော တဒါဒကို၊	၂၅	၃၂
ဝိစိနန္တော တဒါဒကို၊	၂၆	၃၃
ဝိစိနန္တော တဒါဒကို၊	၂၃	၃၅
ဝိစိနန္တော တဒါဒကို၊	၂၃	၃၆
ဝိစိနန္တော တဒါဒကို၊	၂၈	၃၈
ဝိစိနန္တော တဒါဒကို၊	၂၈	၈၀
ဝိစိနန္တော တဒါဒကို၊	၂၉	၈၂
ဝိစိနန္တော တဒါဒကို၊	၃၀	၈၃
ဝိစိနန္တော တဒါဒကို၊	၃၀	၈၅
ဝိတ္ထာရိကံ ဘဟုဇနံ၊	၃၅	၉၈
ဝိပဿိဿ အပရေန၊	၅၀	၁၃၉

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ဝိမလော ဟောတိ သူရိယော၊	၂၂	၆၄
ဝိဟာရဒါနံ သံယသ၊	၁၀၉	၂၉၉
ဝိဟာရေ ကာရယေ ရမ္မေ၊	၁၀၉	၃၀၀
ဝါဝိတံ ရောဝိတံ ဧည်း၊	၈	၂၃
ဝါဝိတံ ရောဝိတံ ဧည်း၊	၁၃	၃၈
ဝေဒဇာတံ ဇနံ ဒိသ္မာ၊	၁၄	၄၂
ဝေဒယန္တိ စ တေ သောတ္ထိ၊	၃၃	၉၃
ဝေသဿုသ အပရေန၊	၅၁	၁၄၁
သံသာရသောတံ ဆိန္ဒိတ္မာ၊	၁၇	၅၀
သကျကုမာရော ဝရဒေါ သုခုမာလော၊	၁၀၄	၂၈၅
သစေ ဣမသ္မ ကာယသ၊	၁၆၃	၄၄၀
သစေ မုဠ္ဟေ ပေစ္ဆ မုဠ္ဟေ၊	၁၈၅	၅၀၀
သစ္စဝါစံ အနုရက္ခေ၊	၅၅	၁၅၃
သတသဟဿာဝသာနိ၊	၃၆	၉၉
သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊	၂၃၀	၆၁၅
သန္ဓိပါတာ တယော အာသုံ၊	၃၅	၉၇
သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု။	၃၃	၉၃
သဗ္ဗေ ဒေဝါ ပဒိသန္တိ၊	၂၃	၆၆
သမာဓိယိတ္တာ ဗုဒ္ဓဂုဏ်၊	၃၃	၉၁
သမောတတ် မောဟမဟန္ဓကာရံ၊	၁၉၉	၅၃၆
သမ္ဘောဒမာနာ ဂစ္ဆန္တိ၊	၂၂၅	၆၀၂
သရဏာဂမနေ ကဠိ၊	၃၄	၉၅
သဟ သစ္ဓေ ကတေ မယ်၊	၂၃၁	၆၁၇
သဟဿကွတ္တုမတ္ထာနံ၊	၁၃၅	၃၆၅
သဟသိယမ်ိ လောကမ်ိ၊	၂၁	၆၀
သာ စ ဣဒ္ဓိ သော စ ယသော၊	၃၆	၁၀၀
သာဌကံ ပဇဟိ တတ္ထ၊	၈	၂၃

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
သိယ်ကျိကာ စ နာသတော၊	၁၆၃	၄၄၀
သိယ်ကျိကာယ ခေဋ္ဌသ၊	၁၆၃	၄၄၀
သိဒ္ဓတ္ထသ အပရေန၊	၄၉	၁၃၄
သိနိဒ္ဓနိလမုဒုကုဋ္ဌိတကေသော၊	၁၀၄	၂၈၅
သိနိဒ္ဓသုဂန္ဓိရမဗ္ဗသယောသော၊	၁၀၄	၂၈၆
သီတံ ဥဏ္ဏံ ပဋိဟန္တိ၊	၁၀၉	၂၉၉
သီတံ ဗျပဂတံ ဟောတိ၊	၂၂	၆၂
သုခေန သုခိတော ဟောမိ၊	၂၁	၆၁
သုဇာတသ အပရေန၊	၄၇	၁၂၉
သုဒ္ဓါဝါသေသု ဒေဝေသု၊	၅၄	၁၄၉
သုပုပ္ဖိတံ ပါဝစနံ၊	၃၆	၉၈
သုမဂ်လော စ တိသ္သော စ၊	၃၆	၉၉
သုမနသ အပရေန၊	၄၃	၁၀၇
သုမေဓေါ စ သုဇာတော စ၊	၅၂	၁၄၆
သူလေဟိ ဝိဗ္ဗိယန္တောပိ၊	၅၄	၁၅၁
သုသာနေ သေယ်ျ ကပ္ပေမိ၊	၅၆	၁၅၄
သေယ္ယော အမိတ္တော မတိယာ ဥပေတော၊	၂၆၅	၇၀၅
သေယ္ယော အမိတ္တော မေဓာဝီ၊	၂၆၆	၇၀၈
သောတဝေကလ္လတာ နတ္ထိ၊	၅၃	၁၄၉
သောဘိတသ အပရေန၊	၄၃	၁၁၉
သော ဝုတ္ထဝါသော ပရိပုဏ္ဏမာနသော၊	၁၉၉	၅၃၆
ဟတ္ထိသဒ္ဒံ အဿသဒ္ဒံ၊	၄	၁၀
ဟန္ဒ ဝုဒ္ဓကရေ ဓမ္မေ၊	၂၅	၇၀
ဟိမဝန္တသ္မာ ဝိဒူရေ၊	၈	၂၂
ဟိရိသြတ္ထပ္ပသမ္ဘူ၊	၁၄၅	၃၉၃
ဟောတိ သီလဝတံ အတ္ထော၊	၁၆၁	၄၃၄

ဇာတကအဌကထာပါဠိ ပထမတွဲနှင့် ၎င်း နိဿယ

စာမျက်နှာအညွှန်း

ဌ-နှာ	နိဿယ-နှာ	ဌ-နှာ	နိဿယ-နှာ
၁	၃	၂၆	၇၁
၂	၄	၂၇	၇၅
၃	၅	၂၈	၇၇
၄	၁၀	၂၉	၈၀
၅	၁၂	၃၀	၈၃
၆	၁၅	၃၁	၈၆
၇	၁၈	၃၂	၈၈
၈	၂၂	၃၃	၉၀
၉	၂၅	၃၄	၉၃
၁၀	၂၈	၃၅	၉၅
၁၁	၃၀	၃၆	၉၈
၁၂	၃၃	၃၇	၁၀၀
၁၃	၃၆	၃၈	၁၀၃
၁၄	၃၉	၃၉	၁၀၆
၁၅	၄၂	၄၀	၁၀၉
၁၆	၄၅	၄၁	၁၁၁
၁၇	၄၈	၄၂	၁၁၄
၁၈	၅၁	၄၃	၁၁၇
၁၉	၅၄	၄၄	၁၂၀
၂၀	၅၇	၄၅	၁၂၂
၂၁	၆၀	၄၆	၁၂၅
၂၂	၆၃	၄၇	၁၂၈
၂၃	၆၆	၄၈	၁၃၁
၂၄	၆၉	၄၉	၁၃၄
၂၅	၇၂	၅၀	၁၃၇

၆-နှာ	နိဿယ-နှာ	၆-နှာ	နိဿယ-နှာ
၅	၁	၅	၁
၅	၁	၅	၁
၅	၁	၅	၁

၎-နှာ	နိဿယ-နှာ	၎-နှာ	နိဿယ-နှာ
၁၀၉	၂၉၈	၁၃၈	၃၇၃
၁၁၀	၃၀၁	၁၃၉	၃၇၆
၁၁၁	၃၀၃	၁၄၀	၃၇၈
၁၁၂	၃၀၅	၁၄၁	၃၈၁
၁၁၃	၃၀၇	၁၄၂	၃၈၄
၁၁၄	၃၀၉	၁၄၃	၃၈၆
၁၁၅	၃၁၁	၁၄၄	၃၈၈
၁၁၆	၃၁၃	၁၄၅	၃၈၉
၁၁၇	၃၁၅	၁၄၆	၃၉၀
၁၁၈	၃၁၇	၁၄၇	၃၉၂
၁၁၉	၃၁၉	၁၄၈	၃၉၄
၁၂၀	၃၂၁	၁၄၉	၄၀၀
၁၂၁	၃၂၃	၁၅၀	၄၀၂
၁၂၂	၃၂၅	၁၅၁	၄၀၄
၁၂၃	၃၂၇	၁၅၂	၄၀၆
၁၂၄	၃၂၉	၁၅၃	၄၀၈
၁၂၅	၃၃၁	၁၅၄	၄၁၀
၁၂၆	၃၃၃	၁၅၅	၄၁၂
၁၂၇	၃၃၅	၁၅၆	၄၁၄
၁၂၈	၃၃၇	၁၅၇	၄၁၆
၁၂၉	၃၃၉	၁၅၈	၄၁၈
၁၃၀	၃၄၁	၁၅၉	၄၂၀
၁၃၁	၃၄၃	၁၆၀	၄၂၂
၁၃၂	၃၄၅	၁၆၁	၄၂၄
၁၃၃	၃၄၇	၁၆၂	၄၂၆
၁၃၄	၃၄၉	၁၆၃	၄၂၈
၁၃၅	၃၅၁	၁၆၄	၄၂၉
၁၃၆	၃၅၃	၁၆၅	၄၃၀
၁၃၇	၃၅၅	၁၆၆	၄၃၂
၁၃၈	၃၅၇	၁၆၇	၄၃၄

၆-နှာ	နိဿယ-နှာ	၆-နှာ	နိဿယ-နှာ
၁၆၅	၁၁၅	၁၆၆	၁၂၄
၁၆၆	၁၁၆	၁၆၇	၁၂၅
၁၆၇	၁၁၇	၁၆၈	၁၂၆
၁၆၈	၁၁၈	၁၆၉	၁၂၇
၁၆၉	၁၁၉	၁၇၀	၁၂၈
၁၇၀	၁၂၀	၁၇၁	၁၂၉
၁၇၁	၁၂၁	၁၇၂	၁၃၀
၁၇၂	၁၂၂	၁၇၃	၁၃၁
၁၇၃	၁၂၃	၁၇၄	၁၃၂
၁၇၄	၁၂၄	၁၇၅	၁၃၃
၁၇၅	၁၂၅	၁၇၆	၁၃၄
၁၇၆	၁၂၆	၁၇၇	၁၃၅
၁၇၇	၁၂၇	၁၇၈	၁၃၆
၁၇၈	၁၂၈	၁၇၉	၁၃၇
၁၇၉	၁၂၉	၁၈၀	၁၃၈
၁၈၀	၁၃၀	၁၈၁	၁၃၉
၁၈၁	၁၃၁	၁၈၂	၁၄၀
၁၈၂	၁၃၂	၁၈၃	၁၄၁
၁၈၃	၁၃၃	၁၈၄	၁၄၂
၁၈၄	၁၃၄	၁၈၅	၁၄၃
၁၈၅	၁၃၅	၁၈၆	၁၄၄
၁၈၆	၁၃၆	၁၈၇	၁၄၅
၁၈၇	၁၃၇	၁၈၈	၁၄၆
၁၈၈	၁၃၈	၁၈၉	၁၄၇
၁၈၉	၁၃၉	၁၉၀	၁၄၈
၁၉၀	၁၄၀	၁၉၁	၁၄၉
၁၉၁	၁၄၁	၁၉၂	၁၅၀
၁၉၂	၁၄၂	၁၉၃	၁၅၁
၁၉၃	၁၄၃	၁၉၄	၁၅၂
၁၉၄	၁၄၄	၁၉၅	၁၅၃
၁၉၅	၁၄၅	၁၉၆	၁၅၄
၁၉၆	၁၄၆	၁၉၇	၁၅၅
၁၉၇	၁၄၇	၁၉၈	၁၅၆
၁၉၈	၁၄၈	၁၉၉	၁၅၇
၁၉၉	၁၄၉	၂၀၀	၁၅၈

၎-နှာ	နိဿယ-နှာ	၎-နှာ	နိဿယ-နှာ
၂၂၅	၆၀၁	၂၅၃	၆၇၄
၂၂၆	၆၀၄	၂၅၄	၆၇၇
၂၂၇	၆၀၆	၂၅၅	၆၇၉
၂၂၈	၆၀၉	၂၅၆	၆၈၁
၂၂၉	၆၁၁	၂၅၇	၆၈၄
၂၃၀	၆၁၄	၂၅၈	၆၈၆
၂၃၁	၆၁၆	၂၅၉	၆၈၉
၂၃၂	၆၁၉	၂၆၀	၆၉၁
၂၃၃	၆၂၁	၂၆၁	၆၉၄
၂၃၄	၆၂၄	၂၆၂	၆၉၆
၂၃၅	၆၂၆	၂၆၃	၆၉၉
၂၃၆	၆၂၉	၂၆၄	၇၀၀
၂၃၇	၆၃၂	၂၆၅	၇၀၃
၂၃၈	၆၃၄	၂၆၆	၇၀၆
၂၃၉	၆၃၇	၂၆၇	၇၀၉
၂၄၀	၆၃၉	၂၆၈	၇၁၁
၂၄၁	၆၄၂	၂၆၉	၇၁၄
၂၄၂	၆၄၄	၂၇၀	၇၁၆
၂၄၃	၆၄၆	၂၇၁	၇၁၉
၂၄၄	၆၄၈	၂၇၂	၇၂၁
၂၄၅	၆၄၊	၂၇၃	၇၂၄
၂၄၆	၆၅၀	၂၇၄	၇၂၆
၂၄၇	၆၅၂	၂၇၅	၇၂၈
၂၄၈	၆၅၄	၂၇၆	၇၂၊
၂၄၉	၆၅၆	၂၇၇	၇၃၀
၂၅၀	၆၅၆	၂၇၈	၇၃၂
၂၅၁	၆၅၉	၂၇၉	၇၃၄
၂၅၂	၆၇၁	၂၈၀	၇၃၆
၂၅၃		၂၈၁	၇၃၈
၂၅၄		၂၈၂	၇၃၊
၂၅၅		၂၈၃	၇၄၀
၂၅၆		၂၈၄	၇၄၂
၂၅၇		၂၈၅	၇၄၄
၂၅၈		၂၈၆	၇၄၆
၂၅၉		၂၈၇	၇၄၈
၂၆၀		၂၈၈	၇၄၊
၂၆၁		၂၈၉	၇၅၀
၂၆၂			၇၅၂

အရှင်သာသနဝရ ရေးသားထုတ်ဝေပြီး

ကျမ်းစာအုပ်များ

၁။ ဗုဒ္ဓဝင်နှင့် မမွေစကြာ (တတိယအကြိမ်) (၂၀၀၉)
၂။ ဗုဒ္ဓ၏ ပုံတော်နှင့် ဂုဏ်တော်များ (၁၉၉၉)
၃။ မိဘမေတ္တာ (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၀၉)
၄။ ဘဝငြိမ်းချမ်းအောင် နေမယ် (၂၀၀၀)
၅။ အနှိုင်းမဲ့ဗုဒ္ဓ၏ အနှိုင်းမဲ့တရားတော်များ
ဥပရိပဏ္ဏာသ (၁) (တတိယအကြိမ်) (၂၀၁၂)
၆။ အနှိုင်းမဲ့ဗုဒ္ဓ၏ အနှိုင်းမဲ့တရားတော်များ
ဥပရိပဏ္ဏာသ (၂) (တတိယအကြိမ်) (၂၀၁၂)
၇။ မမွေလက်ဆောင် (၂၀၀၁)
၈။ အနှိုင်းမဲ့ဗုဒ္ဓ၏ အနှိုင်းမဲ့တရားတော်များ ယုလပဏ္ဏာသ (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၁၁)
၉။ ပိဋကတ ဝိနိစ္ဆယကထာ (၁) (၂၀၁၇)
၁၀။ စိန်ရတနာ ပါဠိသင်နည်း (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၁၁)
၁၁။ ပရိတ်တော် အဓိဗွာယ် ကြည်ညိုဖွယ် (၂၀၀၈)
၁၂။ ပရိတ်တော် လက်မှတ်များ (၂၀၀၈)
၁၃။ ပဌာန်းလက်မှတ်များ (၂၀၀၈)
၁၄။ သဒ္ဒါအုတ်မြစ် (၂၀၀၉)
၁၅။ မမွေပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၁၁)
၁၆။ မမွေပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၁၃)

ဖြန့်ချိရေး

- သစ္စာပဏ္ဍိုင်စာပေ၊ ရွှေတိဂုံတောင်ဘက်မုခ်
ဖုန်း-၀၁-၃၈၇၈၄၉၊ ၀၉-၅၁-၂၅၂၈၅

စမ္မဒီမာန်ထုတ် ကျမ်းစာအုပ်များ

၁။ ဂါထာသုစီ (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၁၀)
၂။ ဗုဒ္ဓဘာသာအရေး မမ္မဒဿန အတွေးအမြင်များ (၂၀၀၃)
၃။ WHAT BUDDHISM HAS TO OFFER THE WORLD (2003)
၄။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဗုဒ္ဓဝင် (၂၀၀၃)
၅။ ဣတိဝုတ်ပါဠိတော် နိဿယသစ် (၂၀၀၃)
၆။ သီလကွန် အဋ္ဌကထာ မြန်မာပြန် (၂၀၀၃)
၇။ အဋ္ဌသာလိနီ စည်းမျဉ်းရောင်ခြည် (၂၀၀၃)
၈။ ပိဋကတ်ဝတ္ထုလမ်းညွှန် (၂၀၀၄)
၉။ ဗုဒ္ဓညွှန်ပြ အလှကုန်မှာ (၂၀၀၄)
၁၀။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် (၂၀၀၄)
၁၁။ KHANDHĀ (THE AGGREGATES) AND THEIR NATURE (2005)
၁၂။ ဥဒါန်းပါဠိတော် နိဿယသစ် (၂၀၀၅)
၁၃။ သီလကွန်စည်းမျဉ်း အပြေ (၂၀၀၅)
၁၄။ နေတ္တိအဋ္ဌကထာနိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၀၅)
၁၅။ ဘာသာဋီကာလမ်းညွှန် (၂၀၀၇)
၁၆။ နေတ္တိအဋ္ဌကထာနိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၀၇)
၁၇။ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ မြန်မာပြန် (၂၀၀၉)
၁၈။ မဟာဝဂ္ဂဋီကာနိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၁၀)
၁၉။ မဟာဝဂ္ဂဋီကာနိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၁၀)
၂၀။ အင်္ဂုတ္တိရိပါဠိတော် နိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၁၀)
၂၁။ အင်္ဂုတ္တိရိပါဠိတော် နိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၁၀)
၂၂။ အင်္ဂုတ္တိရိပါဠိတော် နိဿယ (တတိယတွဲ) (၂၀၁၁)
၂၃။ အင်္ဂုတ္တိရိပါဠိတော် နိဿယ (စတုတ္ထတွဲ) (၂၀၁၁)
၂၄။ အင်္ဂုတ္တိရိပါဠိတော် နိဿယ (ပဉ္စမတွဲ) (၂၀၁၃)
၂၅။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ(ပဉ္စမတွဲ)နိဿယ (၂၀၁၂)
၂၆။ အဘိဓမ္မာဝိနိစ္ဆယကျမ်း (၂၀၁၃)
၂၇။ စူဠဂန္ဓဝံသမြန်မာပြန် နှင့် လေ့လာစိစစ်ချက် စာတမ်း (မောင်မောင်ညွှန့်-မန်းတက္ကသိုလ်) (၂၀၁၃)
၂၈။ သတ္တမစတုဝီသတိဝဂ္ဂ ပဏ္ဏိတအာဂုံ မှတ်စု (၂၀၁၄)
၂၉။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ(ဒုတိယတွဲ)နိဿယ (၂၀၁၄)
၃၀။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ(ပထမတွဲ)နိဿယ (၂၀၁၄)